Kutsal Kitap

Kadıköy Kilise Çevirisi (KK)

Eski ve Yeni Antlaşma — 66 kitap

localhost · 2026

Yaratılış

1

[1] Başlangıçta Tanrı gökleri ve yeri yarattı. [2] Yer
biçimsiz ve boştu. Enginin yüzü karanlıktı ve
Tanrı'nın Ruhu suların yüzü üzerinde
dalgalanıyordu. [3] Tanrı, "Işık olsun" dedi, ışık oldu. [4]
Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü. Tanrı ışığı
karanlıktan ayırdı. [5] Tanrı ışığa "gündüz", karanlığa
"gece" adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu, birinci
gün. [6] Tanrı, "Suların ortasında bir kubbe olsun,
suları sulardan ayırsın" dedi. [7] Tanrı kubbeyi yaptı ve
kubbenin altındaki suları kubbenin üstündeki
sulardan ayırdı; öyle oldu. [8] Tanrı kubbeye "gök"
adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu, ikinci gün. [9]
Tanrı, "Göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru
toprak görünsün" dedi; öyle oldu. [10] Tanrı kuru
toprağa "kara", toplanan sulara "denizler" adını
verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü. [11] Tanrı,
"Yeryüzü ot, tohum veren bitkiler ve kendi türüne
göre, tohumu içinde olan meyve ağaçları çıkarsın"
dedi; öyle oldu. [12] Yeryüzü ot, kendi türüne göre
tohum veren bitkiler ve tohumu içinde olan, kendi
türüne göre meyve veren ağaçlar çıkardı. Tanrı
bunun iyi olduğunu gördü. [13] Akşam oldu, sabah
oldu, üçüncü gün. [14] Tanrı, "Gündüzü geceden
ayırmak için göğün kubbesinde ışıklar olsun;
mevsimleri, günleri ve yılları göstersinler; [15]
yeryüzünü aydınlatmak için göğün kubbesinde ışıklar
olsunlar" dedi; öyle oldu. [16] Tanrı iki büyük ışığı
yaptı: gündüze egemen olsun diye büyük ışığı, geceye
egemen olsun diye küçük ışığı. Yıldızları da yaptı. [17]
Tanrı onları yeryüzünü aydınlatmaları için göğün
kubbesine yerleştirdi; [18] gündüze ve geceye egemen
olsunlar, ışığı karanlıktan ayırsınlar diye. Tanrı
bunun iyi olduğunu gördü. [19] Akşam oldu, sabah
oldu, dördüncü gün. [20] Tanrı, "Sular canlı varlıklarla
kaynaşsın, kuşlar da yeryüzünün üzerinde, göğün
açık kubbesinde uçsun" dedi. [21] Tanrı büyük deniz
yaratıklarını, suların kaynaştığı ve kendi türüne göre
kımıldayan bütün canlı varlıkları, ayrıca kendi türüne
göre kanatlı kuşların hepsini yarattı. Tanrı bunun iyi
olduğunu gördü. [22] Tanrı onları kutsayıp, "Verimli
olun, çoğalın, denizlerdeki suları doldurun; kuşlar da
yeryüzünde çoğalsın" dedi. [23] Akşam oldu, sabah
oldu, beşinci gün. [24] Tanrı, "Yeryüzü kendi türüne
göre canlı varlıklar, evcil hayvanlar, sürüngenler ve
yeryüzü hayvanları çıkarsın" dedi; öyle oldu. [25] Tanrı
yeryüzü hayvanlarını kendi türüne göre, evcil
hayvanları kendi türüne göre ve yerde sürünen her
şeyi kendi türüne göre yaptı. Tanrı bunun iyi
olduğunu gördü. [26] Tanrı, "İnsanı kendi suretimizde,
kendimize benzer yaratalım; denizdeki balıklara,
gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, bütün yeryüzüne ve
yeryüzünde sürünen her şeye egemen olsunlar" dedi.
[27] Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Onu Tanrı'nın
suretinde yarattı; onları erkek ve dişi olarak yarattı.
[28] Tanrı onları kutsadı. Onlara, "Verimli olun,
çoğalın, yeryüzünü doldurun ve onu denetiminiz
altına alın. Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara ve
yeryüzünde kımıldayan her canlıya egemen olun"
dedi. [29] Tanrı, "İşte, size bütün yeryüzünün üzerinde
bulunan her tohum veren bitkiyi ve tohumu içinde
meyve olan her ağacı verdim. Bunlar size yiyecek
olacak. [30] Yeryüzünün bütün hayvanlarına, gökteki
bütün kuşlara ve yeryüzünde sürünen, içinde yaşam
olan her şeye yiyecek olarak her yeşil otu verdim"
dedi; öyle oldu. [31] Tanrı yaptığı her şeye baktı ve işte,
her şey çok iyiydi. Akşam oldu, sabah oldu, altıncı
gün.

2

[1] Gökler, yeryüzü ve onlardaki bütün varlıklar
tamamlandı. [2] Tanrı yaptığı işi yedinci günde bitirdi;
yaptığı bütün işten sonra yedinci günde dinlendi. [3]
Tanrı yedinci günü kutsadı ve onu kutsal kıldı. Çünkü
yaptığı bütün yaratma işinden o günde dinlendi. [4]
Göklerin ve yeryüzünün yaratılış öyküsü budur; RAB
Tanrı'nın yeri ve gökleri yaptığı zamanda olanlar
bunlardır. [5] Tarladaki hiçbir bitki daha yeryüzünde
yoktu, kırdaki hiçbir ot da henüz bitmemişti. Çünkü
RAB Tanrı yeryüzüne yağmur yağdırmamıştı.
Toprağı işleyecek insan da yoktu. [6] Ama yeryüzünden
bir buğu yükselir, toprağın bütün yüzünü sulardı. [7]

RAB Tanrı insanı toprağın tozundan biçimlendirdi ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece insan yaşayan bir can oldu. [8] RAB Tanrı doğuda, Aden'de bir bahçe dikti ve biçimlendirdiği insanı oraya koydu. [9] RAB Tanrı toprağın içinden, görünüşü hoş ve yenmeye elverişli her ağacı çıkardı. Bahçenin ortasında yaşam ağacıyla iyiyle kötüyü bilme ağacı da vardı. [10] Bahçeyi sulamak için Aden'den bir ırmak çıkıyordu; oradan ayrılıp dört kol oluyordu. [11] Birincisinin adı Pişon'dur; altın bulunan Havila ülkesinin her yanından akar. [12] O ülkenin altını iyidir. Orada reçineli güzel kokulu bir madde ve oniks taşı da vardır. [13] İkinci ırmağın adı Gihon'dur. Kûş ülkesinin her yanından akan odur. [14] Üçüncü ırmağın adı Dicle'dir; Asur'un önünden akar. Dördüncü ırmak da Fırat'tır. [15] RAB Tanrı insanı alıp onu işlesin ve korusun diye Aden bahçesine koydu. [16] RAB Tanrı insana şu buyruğu verdi: "Bahçedeki her ağaçtan dilediğince yiyebilirsin; [17] ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yemeyeceksin. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün." [18] RAB Tanrı, "İnsanın yalnız olması iyi değil" dedi. "Ona uygun bir yardımcı yapacağım." [19] RAB Tanrı toprağın içinden kırdaki her hayvanı ve gökteki her kuşu biçimlendirdi; onlara ne ad vereceğini görmek için onları insana getirdi. İnsanın her canlı varlığa verdiği ad, onun adı oldu. [20] İnsan bütün evcil hayvanlara, gökteki kuşlara ve kırdaki her hayvana ad verdi. Ama insan için kendisine uygun bir yardımcı bulunmadı. [21] Bunun üzerine RAB Tanrı insanın üzerine derin bir uyku indirdi. İnsan uyurken onun kaburga kemiklerinden birini aldı ve yerini etle kapattı. [22] RAB Tanrı, insandan aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaptı ve onu insana getirdi. [23] İnsan dedi ki: "İşte, bu benim kemiklerimden kemik, etimden ettir. Ona kadın denecek, çünkü o adamdan alındı." [24] Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak ve ikisi tek beden olacak. [25] Adamla karısı ikisi de çıplaktı, ama utanmıyorlardı.

3

[1] Yılan, RAB Tanrı'nın yaratmış olduğu kır hayvanlarının hepsinden daha kurnazdı. Kadına, "Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hiçbirinden yemeyeceksiniz' dedi mi?" dedi. [2] Kadın yılana, "Bahçedeki ağaçların meyvesinden yiyebiliriz," dedi. [3] "Ama bahçenin ortasındaki ağacın meyvesi için Tanrı, 'Ondan yemeyeceksiniz, ona dokunmayacaksınız, yoksa ölürsünüz' dedi." [4] Yılan kadına, "Kesinlikle ölmezsiniz," dedi. [5] "Çünkü Tanrı biliyor ki, ondan yediğiniz gün gözleriniz açılacak ve iyiyi kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız." [6] Kadın ağacın yemek için iyi, gözlere hoş ve bilgelik kazandırmak için arzulanır olduğunu görünce meyvesinden aldı, yedi. Yanındaki kocasına da verdi, o da yedi. [7] İkisinin de gözleri açıldı ve çıplak olduklarını anladılar. İncir yapraklarını dikip kendilerine örtüler yaptılar. [8] Günün serinliğinde RAB Tanrı'nın bahçede yürüdüğü sesi duydular. Adamla karısı, bahçenin ağaçları arasına gizlenip RAB Tanrı'nın önünden kaçtılar. [9] RAB Tanrı adama seslenip, "Neredesin?" dedi. [10] Adam, "Bahçede sesini duydum; korktum, çünkü çıplaktım. Bu yüzden gizlendim," dedi. [11] Tanrı, "Çıplak olduğunu sana kim söyledi? Sana yememeni buyurduğum ağaçtan yedin mi?" dedi. [12] Adam, "Yanımda olsun diye bana verdiğin kadın, o ağaçtan bana meyve verdi, ben de yedim," dedi. [13] RAB Tanrı kadına, "Bu yaptığın nedir?" dedi. Kadın, "Yılan beni aldattı, ben de yedim," dedi. [14] RAB Tanrı yılana dedi ki, "Bunu yaptığın için, bütün evcil hayvanların ve bütün kır hayvanlarının üstünde lanetlisin. Karnının üzerinde sürünecek, yaşamın boyunca toprak yiyeceksin. [15] Seninle kadın arasına, senin soyunla onun soyu arasına düşmanlık koyacağım. O senin başını ezecek, sen onun topuğunu ezeceksin." [16] Kadına dedi ki, "Çocuk doğururken çekeceğin acıyı çok artıracağım. Çocuklarını acı çekerek doğuracaksın. Kocana yönelişin olacak, o da sana egemen olacak." [17] Adem'e dedi ki, "Karının sözünü dinlediğin ve sana, 'Ondan yemeyeceksin' diye buyurduğum ağaçtan yediğin için, toprak senin yüzünden lanetlendi. Yaşamın boyunca ondan zahmetle yiyeceksin. [18] Senin için diken ve çalı bitirecek; kır otlarını yiyeceksin. [19] Toprağa dönünceye kadar ekmeğini alnının teriyle yiyeceksin. Çünkü ondan alındın. Sen topraksın ve toprağa döneceksin." [20] Adam karısının adını Havva koydu; çünkü yaşayanların hepsinin annesi o olacaktı. [21] RAB Tanrı Adem'le karısı için hayvan derisinden giysiler yaptı ve onları giydirdi. [22] RAB Tanrı dedi ki, "İşte, insan iyiyi kötüyü bilmekte

bizden biri gibi oldu. Şimdi elini uzatıp yaşam ağacından da alır, yer ve sonsuza dek yaşar diye...” [23] Bu yüzden RAB Tanrı onu Aden bahçesinden çıkardı; alındığı toprağı işlesin diye. [24] Böylece adamı dışarı sürdü. Yaşam ağacına giden yolu korumak için Aden bahçesinin doğusuna keruvları ve her yana dönen alevli kılıcı yerleştirdi.

4

[1] Adem karısı Havva'yla birlikte oldu. Havva gebe kaldı ve Kayin'i doğurdu. “RAB'bin yardımıyla bir erkek çocuk sahibi oldum” dedi. [2] Sonra Kayin'in kardeşi Habil'i doğurdu. Habil koyun güden biriydi, Kayin ise toprağı işliyordu. [3] Günler geçtikçe Kayin toprağın ürünlerinden RAB'be bir sunu getirdi. [4] Habil de sürüsünün ilk doğanlarından ve onların yağlarından getirdi. RAB, Habil'e ve onun sunusuna değer verdi; [5] ama Kayin'e ve onun sunusuna değer vermedi. Kayin çok öfkelendi, yüzü düştü. [6] RAB Kayin'e, “Neden öfkelisin? Yüzün neden düştü?” dedi. [7] “Doğru olanı yaparsan kabul edilmeyecek misin? Ama doğru olanı yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış seni bekliyor. İsteği sana yöneliktir, ama sen ona egemen olmalısın.” [8] Kayin kardeşi Habil'e, “Haydi, kıra gidelim” dedi. Kırdayken Kayin kardeşi Habil'in üzerine saldırıp onu öldürdü. [9] RAB Kayin'e, “Kardeşin Habil nerede?” dedi. O da, “Bilmiyorum. Kardeşimin bekçisi miyim ben?” dedi. [10] RAB, “Ne yaptın?” dedi. “Kardeşinin kanının sesi topraktan bana haykırıyor. [11] Şimdi kardeşinin kanını senin elinden almak için ağzını açan toprak yüzünden lanetlisin. [12] Toprağı işlediğinde artık sana gücünü vermeyecek. Yeryüzünde kaçak ve gezgin biri olacaksın.” [13] Kayin RAB'be, “Cezam taşıyamayacağım kadar ağır” dedi. [14] “İşte, bugün beni toprağın yüzünden kovdun. Yüzünden gizleneceğim. Yeryüzünde kaçak ve gezgin biri olacağım. Beni bulan herkes beni öldürecek.” [15] RAB ona, “Öyleyse, Kayin'i öldüren kim olursa olsun, ondan yedi kat öç alınacak” dedi. Sonra RAB, Kayin'e bir belirti koydu; öyle ki onu bulan biri ona saldırmasın. [16] Böylece Kayin RAB'bin huzurundan ayrıldı ve Aden'in doğusunda, Nod ülkesinde yaşamaya başladı. [17] Kayin karısıyla birlikte oldu. Kadın gebe kaldı ve Hanok'u doğurdu. Kayin bir kent kurdu ve kente oğlunun adını, Hanok adını verdi. [18] Hanok'tan İrat doğdu. İrat, Mehuyael'in babası oldu. Mehuyael, Metuşael'in babası oldu. Metuşael de Lemek'in babası oldu. [19] Lemek iki kadın aldı. Birinin adı Ada, ötekinin adı Silla'ydı. [20] Ada Yaval'ı doğurdu. Çadırlarda yaşayanların ve sürü besleyenlerin atası oydu. [21] Kardeşinin adı Yuval'dı. Lir ve kaval çalanların hepsinin atası oydu. [22] Silla da Tubal-Kayin'i doğurdu. O, tunçtan ve demirden her türlü kesici aleti döven ustaydı. Tubal-Kayin'in kız kardeşinin adı Naama'ydı. [23] Lemek karılarına şöyle dedi: “Ada ile Silla, sesimi işitin; ey Lemek'in karıları, sözümü dinleyin. Beni yaraladığı için bir adamı, beni berelttiği için genç bir adamı öldürdüm. [24] Kayin'in öcü yedi kat alınırsa, Lemek'in ki yetmiş yedi kat alınır.” [25] Adem yine karısıyla birlikte oldu. Kadın bir oğul doğurdu ve ona Şit adını verdi. Çünkü, “Kayin Habil'i öldürdüğü için Tanrı bana Habil'in yerine başka bir çocuk verdi” dedi. [26] Şit'in de bir oğlu oldu; adını Enoş koydu. O zaman insanlar RAB'bin adına yakarmaya başladı.

5

[1] İşte Âdem'in soy kaydı. Tanrı insanı yarattığı gün onu Tanrı'ya benzer kıldı. [2] Onları erkek ve dişi olarak yarattı, onları kutsadı. Yaratıldıkları gün adlarını “Âdem” koydu. [3] Âdem yüz otuz yıl yaşadı ve kendisine benzer, kendi suretinde bir oğlun babası oldu; adını Şit koydu. [4] Âdem, Şit'in babası olduktan sonra sekiz yüz yıl yaşadı; başka oğulları ve kızları oldu. [5] Âdem'in yaşadığı günlerin tümü dokuz yüz otuz yıldı, sonra öldü. [6] Şit yüz beş yıl yaşadı, sonra Enoş'un babası oldu. [7] Şit, Enoş'un babası olduktan sonra sekiz yüz yedi yıl yaşadı; başka oğulları ve kızları oldu. [8] Şit'in yaşadığı günlerin tümü dokuz yüz on iki yıldı, sonra öldü. [9] Enoş doksan yıl yaşadı ve Kenan'ın babası oldu. [10] Enoş, Kenan'ın babası olduktan sonra sekiz yüz on beş yıl yaşadı; başka oğulları ve kızları oldu. [11] Enoş'un yaşadığı günlerin tümü dokuz yüz beş yıldı, sonra öldü. [12] Kenan yetmiş yıl yaşadı, sonra Mahalalel'in babası oldu. [13] Kenan,

Mahalalel'in babası olduktan sonra sekiz yüz kırk yıl yaşadı; başka oğulları ve kızları oldu. 14 Kenan'ın yaşadığı günlerin tümü dokuz yüz on yıldı, sonra öldü. 15 Mahalalel altmış beş yıl yaşadı, sonra Yared'in babası oldu. 16 Mahalalel, Yared'in babası olduktan sonra sekiz yüz otuz yıl yaşadı; başka oğulları ve kızları oldu. 17 Mahalalel'in yaşadığı günlerin tümü sekiz yüz doksan beş yıldı, sonra öldü. 18 Yared yüz altmış iki yıl yaşadı, sonra Hanok'un babası oldu. 19 Yared, Hanok'un babası olduktan sonra sekiz yüz yıl yaşadı; başka oğulları ve kızları oldu. 20 Yared'in yaşadığı günlerin tümü dokuz yüz altmış iki yıldı, sonra öldü. 21 Hanok altmış beş yıl yaşadı, sonra Metuşelah'ın babası oldu. 22 Metuşelah'ın doğumundan sonra Hanok üç yüz yıl Tanrı'yla yürüdü; başka oğulları ve kızları oldu. 23 Hanok'un yaşadığı günlerin tümü üç yüz altmış beş yıldı. 24 Hanok Tanrı'yla yürüdü; artık yoktu, çünkü Tanrı onu aldı. 25 Metuşelah yüz seksen yedi yıl yaşadı, sonra Lemek'in babası oldu. 26 Metuşelah, Lemek'in babası olduktan sonra yedi yüz seksen iki yıl yaşadı; başka oğulları ve kızları oldu. 27 Metuşelah'ın yaşadığı günlerin tümü dokuz yüz altmış dokuz yıldı, sonra öldü. 28 Lemek yüz seksen iki yıl yaşadı, sonra bir oğlun babası oldu. 29 Adını Nuh koydu ve şöyle dedi: “RAB'bin lanetlediği toprak yüzünden yaptığımız işte ve ellerimizin emeğinde bu çocuk bize rahatlık verecek.” 30 Lemek, Nuh'un babası olduktan sonra beş yüz doksan beş yıl yaşadı; başka oğulları ve kızları oldu. 31 Lemek'in yaşadığı günlerin tümü yedi yüz yetmiş yedi yıldı, sonra öldü. 32 Nuh beş yüz yaşındaydı. Nuh Sam, Ham ve Yafet'in babası oldu.

6

1 İnsanlar yeryüzünde çoğalmaya başlayınca ve kızları doğunca, 2 Tanrı'nın oğulları, insanların kızlarının güzel olduğunu gördüler; istediklerini kendilerine eş olarak aldılar. 3 RAB, “Ruhum insanla sonsuza dek uğraşmayacak, çünkü o da bedendir; ömrü yüz yirmi yıl olacak” dedi. 4 Tanrı'nın oğulları insanların kızlarına yaklaşınca ve onlar da çocuk doğurunca, o günlerde yeryüzünde Nefiller vardı; sonra da oldular. Bunlar eski çağların güçlü adamları, ün salmış kişilerdi. 5 RAB, insanın yeryüzündeki kötülüğünün büyük olduğunu, yüreğindeki düşüncelerin her tasarısının sürekli kötüye yöneldiğini gördü. 6 RAB, yeryüzünde insanı yaratmış olduğuna üzüldü ve yüreğinde keder duydu. 7 RAB, “Yarattığım insanı yeryüzünden sileceğim; insanla birlikte hayvanları, sürüngenleri ve gökteki kuşları da sileceğim. Çünkü onları yaratmış olduğuma üzülüyorum” dedi. 8 Ama Nuh, RAB'bin gözünde lütuf buldu. 9 Nuh'un soy kaydı şöyledir: Nuh, kendi döneminin insanları arasında doğru ve kusursuz bir adamdı. Nuh, Tanrı'yla yürüdü. 10 Nuh'un üç oğlu oldu: Sam, Ham ve Yafet. 11 Tanrı'nın önünde yeryüzü bozulmuştu; yeryüzü zorbalıkla dolmuştu. 12 Tanrı yeryüzüne baktı ve onun bozulmuş olduğunu gördü. Çünkü her canlı yeryüzünde kendi yolunu bozmuştu. 13 Tanrı Nuh'a, “Bütün canlıların sonunu getirmeye karar verdim. Çünkü onların yüzünden yeryüzü zorbalıkla doldu. İşte, onları yeryüzüyle birlikte yok edeceğim.” dedi. 14 Kendine gofer ağacından bir gemi yap. Gemide odalar yap, içini ve dışını ziftle kapla. 15 Gemiyi şöyle yapacaksın: uzunluğu üç yüz arşın, genişliği elli arşın, yüksekliği otuz arşın olacak. 16 Gemide bir çatı yap ve onu üstte bir arşınlık açıklık bırakarak tamamla. Geminin kapısını yan tarafına koy. Onu alt, ikinci ve üçüncü katlı yap. 17 İşte ben, göğün altındaki yaşam soluğu taşıyan bütün canlıları yok etmek için yeryüzüne tufan sularını getireceğim. Yeryüzünde olan her şey ölecek. 18 Ama seninle antlaşmamı kuracağım. Sen, oğulların, karın ve oğullarının karılarıyla birlikte gemiye gireceksiniz. 19 Seninle birlikte yaşatılmaları için, bütün canlılardan, her türden ikişer tane gemiye alacaksın. Erkek ve dişi olacaklar. 20 Her tür kuştan, her tür evcil hayvandan ve yeryüzünde sürünen her tür canlıdan ikişer tane, yaşatılmaları için sana gelecek. 21 Yenen her tür yiyecekten yanına al ve biriktir; bu hem sana hem de onlara yiyecek olacak.” 22 Nuh böyle yaptı. Tanrı'nın kendisine buyurduğu her şeyi yaptı.

7

[1] RAB Nuh'a, “Bütün ev halkınla birlikte gemiye gir;
çünkü bu kuşak içinde önümde doğru olanın sen
olduğunu gördüm.” dedi. [2] Yanına temiz sayılan her
hayvandan erkekli dişili yedi çift al. Temiz
sayılmayan hayvanlardan da erkekli dişili iki tane al.
[3] Göğün kuşlarından da erkekli dişili yedişer çift al ki
bütün yeryüzünde soyları yaşasın. [4] Çünkü yedi gün
sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur
yağdıracağım. Yarattığım her canlıyı yeryüzünden
silip yok edeceğim.” [5] Nuh, RAB'bin kendisine
buyurduğu her şeyi yaptı. [6] Suların tufanı yeryüzüne
geldiğinde Nuh altı yüz yaşındaydı. [7] Nuh, tufan
suları yüzünden oğullarıyla, karısıyla ve oğullarının
karılarıyla birlikte gemiye girdi. [8] Temiz sayılan
hayvanlar, temiz sayılmayan hayvanlar, kuşlar ve
yerde sürünen her canlı, [9] Tanrı'nın Nuh'a
buyurduğu gibi, erkekli dişili ikişer ikişer Nuh'un
yanına, gemiye geldiler. [10] Yedi gün sonra tufan suları
yeryüzüne geldi. [11] Nuh'un yaşamının altı yüzüncü
yılında, ikinci ayın on yedinci gününde, o gün engin
suların bütün kaynakları fışkırdı, göklerin kapakları
açıldı. [12] Yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdı.
[13] İşte o gün Nuh, Nuh'un oğulları Sam, Ham ve
Yafet, Nuh'un karısı ve oğullarının üç karısı onunla
birlikte gemiye girdiler. [14] Onlar ve cinsine göre
bütün yabanıl hayvanlar, cinsine göre bütün evcil
hayvanlar, cinsine göre yeryüzünde sürünen bütün
canlılar, cinsine göre bütün kuşlar, türlü türlü bütün
kanatlılar gemiye girdi. [15] Yaşam soluğu taşıyan her
canlıdan birer çift, Nuh'un yanına gemiye geldi. [16]
Girenler, Tanrı'nın Nuh'a buyurduğu gibi, bütün
canlılardan erkekli dişili olarak girdiler. Sonra RAB
onun arkasından kapıyı kapadı. [17] Tufan yeryüzünde
kırk gün sürdü. Sular çoğaldı, gemiyi yükseltti; gemi
yeryüzünün üstüne kalktı. [18] Sular kabardı,
yeryüzünde çok arttı; gemi suların yüzü üzerinde
yüzüyordu. [19] Sular yeryüzünde öylesine yükseldi ki,
bütün göğün altındaki yüksek dağların hepsi örtüldü.
[20] Sular on beş arşın daha yükseldi, dağlar örtüldü. [21]
Yeryüzünde hareket eden bütün canlılar öldü: kuşlar,
evcil hayvanlar, yabanıl hayvanlar, yeryüzünde
kaynaşan bütün canlılar ve bütün insanlar. [22] Kuru
karada yaşayanlardan, burnunda yaşam ruhunun
soluğu bulunanların hepsi öldü. [23] Yeryüzündeki her
canlı silinip yok edildi; insandan evcil hayvana,
sürünen canlılardan göğün kuşlarına kadar hepsi
yeryüzünden silindi. Yalnız Nuh ve onunla birlikte
gemide olanlar sağ kaldı. [24] Sular yeryüzünü yüz elli
gün kapladı.

8

[1] Tanrı Nuh'u, onunla birlikte gemide olan bütün
hayvanları ve bütün evcil hayvanları hatırladı. Tanrı
yeryüzünün üzerinden bir rüzgar geçirdi, sular
çekilmeye başladı. [2] Enginin pınarları ve göğün
pencereleri de kapandı, gökten yağan yağmur dindi. [3]
Sular yeryüzünden durmadan çekildi. Yüz elli günün
sonunda sular azaldı. [4] Gemi yedinci ayın on yedinci
günü Ararat dağlarına oturdu. [5] Sular onuncu aya
kadar durmadan çekildi. Onuncu ayın birinci
gününde dağların tepeleri görünmeye başladı. [6] Kırk
günün sonunda Nuh yaptığı geminin penceresini açtı.
[7] Bir kuzgun saldı. Kuzgun, yeryüzündeki sular
kuruyuncaya kadar gidip geldi. [8] Sonra suların
toprağın yüzünden çekilip çekilmediğini görmek için
bir güvercin saldı. [9] Ama güvercin ayağını koyacak
bir yer bulamadı ve geri dönüp gemide onun yanına
geldi; çünkü sular bütün yeryüzünün üzerindeydi.
Nuh elini uzatıp onu aldı, gemiye, yanına getirdi. [10]
Yedi gün daha bekledi, sonra güvercini yine gemiden
saldı. [11] Güvercin akşam ona geri geldi. İşte, ağzında
yeni kopmuş bir zeytin yaprağı vardı. Böylece Nuh
suların yeryüzünden çekildiğini anladı. [12] Yedi gün
daha bekledi ve güvercini saldı; güvercin artık ona
geri dönmedi. [13] Altı yüz birinci yılın birinci ayında,
ayın birinci gününde, yeryüzündeki sular kurumuştu.
Nuh geminin örtüsünü kaldırıp baktı; toprağın
yüzünün kuruduğunu gördü. [14] İkinci ayın yirmi
yedinci gününde yeryüzü tamamen kurumuştu. [15]
Tanrı Nuh'a şöyle dedi: [16] “Sen, karın, oğulların ve
oğullarının karılarıyla birlikte gemiden çık. [17] Kuşlar,
evcil hayvanlar ve yeryüzünde sürünen her canlı
dahil, seninle birlikte olan bütün canlıları dışarı
çıkar; yeryüzünde bol bol üresinler, verimli olsunlar
ve yeryüzünde çoğalsınlar.” [18] Böylece Nuh oğulları,
karısı ve oğullarının karılarıyla birlikte dışarı çıktı. [19]
Bütün hayvanlar, bütün sürüngenler ve bütün kuşlar,
yeryüzünde hareket eden her canlı, türlerine göre
gemiden çıktı. [20] Nuh RAB için bir sunak yaptı; her
temiz hayvandan ve her temiz kuştan alıp sunakta
yakmalık sunular sundu. [21] RAB hoş kokuyu aldı.

RAB yüreğinde şöyle dedi: “İnsanın yüreğinin eğilimi gençliğinden beri kötüdür; çünkü insan yüzünden toprağı bir daha lanetlemeyeceğim. Yaptığım gibi, bir daha bütün canlıları vurmayacağım. 22 Yeryüzü durdukça, ekin ekme ve hasat, soğuk ve sıcak, yaz ve kış, gece ve gündüz son bulmayacak.”

9

1 Tanrı Nuh'u ve oğullarını kutsadı, onlara, “Verimli olun, çoğalın ve yeryüzünü doldurun.” dedi. 2 Sizden korku ve ürküntü yeryüzündeki bütün hayvanların, gökteki bütün kuşların üzerine düşecek. Yerde sürünen her şey ve denizdeki bütün balıklar sizin elinize verilmiştir. 3 Yaşayan her hareketli canlı size yiyecek olacak. Yeşil bitkileri size verdiğim gibi, hepsini size veriyorum. 4 Ama canlılığı, yani kanı, içinde olan eti yemeyeceksiniz. 5 Canınıza karşılık akan kanınızın hesabını kesinlikle soracağım. Her hayvandan bunun hesabını soracağım. İnsandan, her insanın kardeşinden, insan canının hesabını soracağım. 6 Kim insan kanı dökerse, onun kanı da insan tarafından dökülecek. Çünkü Tanrı insanı kendi suretinde yaptı. 7 Siz de verimli olun, çoğalın. Yeryüzünde bol bol çoğalın ve orada artın.” 8 Tanrı Nuh'a ve onunla birlikte olan oğullarına şöyle dedi: 9 “Bana gelince, işte sizinle ve sizden sonra gelecek soyunuzla antlaşmamı kuruyorum, 10 sizinle birlikte olan bütün canlılarla da: kuşlarla, evcil hayvanlarla ve sizinle birlikte yeryüzündeki bütün hayvanlarla, gemiden çıkanların hepsiyle, yeryüzündeki bütün hayvanlarla. 11 Sizinle antlaşmamı kuracağım: Tufanın suları artık bir daha bütün canlıları yok etmeyecek; yeryüzünü mahvedecek bir tufan bir daha olmayacak.” 12 Tanrı, “Benim sizinle ve sizinle birlikte olan bütün canlılarla, kuşaklar boyunca sonsuza dek kurduğum antlaşmanın belirtisi şudur: 13 Yayı bulutların içine koydum; bu, benimle yeryüzü arasındaki antlaşmanın belirtisi olacak. 14 Yeryüzünün üzerine bulut getirdiğimde yay bulutların içinde görünecek. 15 O zaman benimle sizin ve bütün canlılar arasındaki antlaşmamı hatırlayacağım; sular artık bütün canlıları yok eden bir tufana dönüşmeyecek. 16 Yay bulutların içinde olacak. Ona bakacağım ki Tanrı ile yeryüzündeki bütün canlılar arasındaki sonsuz antlaşmayı hatırlayayım.” 17 Tanrı Nuh'a, “Yeryüzündeki bütün canlılarla aramda kurduğum antlaşmanın belirtisi budur.” dedi. 18 Gemiden çıkan Nuh'un oğulları Sam, Ham ve Yafet'ti. Ham, Kenan'ın babasıdır. 19 Nuh'un oğulları bu üçüydü; bütün yeryüzüne yayılan insanlar bunlardan türedi. 20 Nuh çiftçilik yapmaya başladı ve bir bağ dikti. 21 Şaraptan içip sarhoş oldu ve çadırının içinde üstü açıldı. 22 Kenan'ın babası Ham, babasının çıplaklığını gördü ve dışarıdaki iki kardeşine anlattı. 23 Sam'la Yafet bir örtü alıp onu omuzlarına koydular, geri geri içeri girdiler ve babalarının çıplaklığını örttüler. Yüzleri öbür tarafa dönüktü; babalarının çıplaklığını görmediler. 24 Nuh ayıldığında küçük oğlunun kendisine ne yaptığını öğrendi. 25 Şöyle dedi: “Kenan lanetli olsun. Kardeşlerine kulların kulu olacak.” 26 Bir daha dedi: “Sam'ın Tanrısı RAB kutsansın. Kenan ona kul olsun. 27 Tanrı Yafet'e genişlik versin. Sam'ın çadırlarında yaşasın. Kenan ona kul olsun.” 28 Nuh tufandan sonra üç yüz elli yıl yaşadı. 29 Nuh'un bütün ömrü dokuz yüz elli yıldı; sonra öldü.

10

1 Nuh oğullarının, Sam'ın, Ham'ın ve Yafet'in soy kayıtları şöyledir. Tufandan sonra onlara oğullar doğdu. 2 Yafet'in oğulları şunlardı: Gomer, Magog, Maday, Yavan, Tuval, Meşek ve Tiras. 3 Gomer'in oğulları şunlardı: Aşkenaz, Rifat ve Togarma. 4 Yavan'ın oğulları şunlardı: Elişa, Tarşiş, Kittim ve Dodanim. 5 Ulusların kıyı ülkeleri bunlardan kendi topraklarına dağıldı; her biri kendi diline, boyuna ve ulusuna göre ayrıldı. 6 Ham'ın oğulları şunlardı: Kuş, Mitsrayim, Put ve Kenan. 7 Kuş'un oğulları şunlardı: Seva, Havila, Savta, Raama ve Savteka. Raama'nın oğulları da Şeva ile Dedan'dı. 8 Kuş, Nimrod'un babası oldu. Nimrod yeryüzünde güçlü biri olmaya başladı. 9 RAB'bin önünde güçlü bir avcıydı. Bu yüzden, “RAB'bin önünde güçlü avcı Nimrod gibi” denir. 10 Egemenliğinin başlangıcı Şinar ülkesinde Babil, Erek, Akad ve Kalne oldu. 11 O ülkeden Asur'a gitti ve Ninova'yı, Rehovot-İr'i, Kalah'ı kurdu. 12 Bir de Ninova ile büyük kent Kalah arasında Resen'i kurdu. 13 Mitsrayim, Ludim'in, Anamim'in,

Lehavim'in ve Naftuhim'in babası oldu. [14] Patrusim'in, Kasluhim'in ve Kaftorim'in de babası oldu. Filistliler Kasluhim'den çıktı. [15] Kenan, ilk oğlu Sayda'nın ve Het'in babası oldu. [16] Yevusluların, Amorluların ve Girgaşlıların da babası oldu. [17] Hivlilerin, Arklıların ve Sinlilerin de babası oldu. [18] Arvadlıların, Semarlıların ve Hamatlıların da babası oldu. Sonra Kenanlı boyları çevreye yayıldı. [19] Kenanlıların sınırı Sayda'dan Gerar yönüne doğru Gazze'ye, oradan da Sodom, Gomora, Adma ve Tsevoyim yönüne doğru Laşa'ya kadar uzanıyordu. [20] Ham oğulları boylarına, dillerine, topraklarına ve uluslarına göre bunlardı. [21] Yafet'in ağabeyi, Eber soyunun tümünün atası olan Sam'a da çocuklar doğdu. [22] Sam'ın oğulları şunlardı: Elam, Asur, Arpakşat, Lud ve Aram. [23] Aram'ın oğulları şunlardı: Us, Hul, Geter ve Maş. [24] Arpakşat, Şelah'ın babası oldu. Şelah da Eber'in babası oldu. [25] Eber'in iki oğlu oldu. Birinin adı Peleg'di, çünkü onun günlerinde yeryüzü bölündü. Kardeşinin adı Yoktan'dı. [26] Yoktan, Almodad'ın, Şelef'in, Hatsarmavet'in ve Yerah'ın babası oldu. [27] Hadoram'ın, Uzal'ın ve Dikla'nın da babası oldu. [28] Obal'ın, Avimael'in ve Şeva'nın da babası oldu. [29] Ofir'in, Havila'nın ve Yovav'ın da babası oldu. Bunların hepsi Yoktan'ın oğullarıydı. [30] Yerleştikleri bölge, Meşa'dan doğudaki dağlığa doğru Sefar'a kadar uzanıyordu. [31] Sam oğulları boylarına, dillerine, topraklarına ve uluslarına göre bunlardı. [32] Nuh oğullarının aileleri kuşaklarına ve uluslarına göre bunlardı. Tufandan sonra yeryüzündeki uluslar bunlardan dağıldı.

11

[1] Bütün yeryüzünde tek dil, tek konuşma vardı. [2] Doğuya doğru göç ederlerken Şinar ülkesinde bir ova buldular ve oraya yerleştiler. [3] Birbirlerine, “Haydi, kerpiç yapıp iyice pişirelim” dediler. Taş yerine kerpiç, harç yerine zift kullandılar. [4] Sonra, “Haydi, kendimize bir kent ve tepesi göklere erişen bir kule yapalım. Kendimize bir ad yapalım; yoksa bütün yeryüzüne dağılırız” dediler. [5] RAB, insanoğullarının yaptığı kenti ve kuleyi görmek için aşağı indi. [6] RAB, “Bakın, hepsi tek halk ve hepsinin dili bir. Yapmaya başladıkları şey bu. Artık yapmayı tasarladıkları hiçbir şey kendilerinden esirgenmeyecek” dedi. [7] “Haydi, aşağı inip dillerini orada karıştıralım da birbirlerinin konuşmasını anlamasınlar.” [8] Böylece RAB onları oradan bütün yeryüzüne dağıttı. Onlar da kenti yapmayı bıraktılar. [9] Bu yüzden kentin adına Babel dendi. Çünkü RAB bütün yeryüzünün dilini orada karıştırdı. RAB onları oradan bütün yeryüzüne dağıttı. [10] Şem'in soy kaydı şöyledir. Tufandan iki yıl sonra Şem yüz yaşındayken Arpakşat'ın babası oldu. [11] Şem, Arpakşat'ın babası olduktan sonra beş yüz yıl daha yaşadı; oğulları ve kızları oldu. [12] Arpakşat otuz beş yaşındayken Şelah'ın babası oldu. [13] Arpakşat, Şelah'ın babası olduktan sonra dört yüz üç yıl daha yaşadı; oğulları ve kızları oldu. [14] Şelah otuz yaşındayken Ever'in babası oldu. [15] Şelah, Ever'in babası olduktan sonra dört yüz üç yıl daha yaşadı; oğulları ve kızları oldu. [16] Ever otuz dört yaşındayken Peleg'in babası oldu. [17] Ever, Peleg'in babası olduktan sonra dört yüz otuz yıl daha yaşadı; oğulları ve kızları oldu. [18] Peleg otuz yaşındayken Reu'nun babası oldu. [19] Peleg, Reu'nun babası olduktan sonra iki yüz dokuz yıl daha yaşadı; oğulları ve kızları oldu. [20] Reu otuz iki yaşındayken Serug'un babası oldu. [21] Reu, Serug'un babası olduktan sonra iki yüz yedi yıl daha yaşadı; oğulları ve kızları oldu. [22] Serug otuz yaşındayken Nahor'un babası oldu. [23] Serug, Nahor'un babası olduktan sonra iki yüz yıl daha yaşadı; oğulları ve kızları oldu. [24] Nahor yirmi dokuz yaşındayken Terah'ın babası oldu. [25] Nahor, Terah'ın babası olduktan sonra yüz on dokuz yıl daha yaşadı; oğulları ve kızları oldu. [26] Terah yetmiş yaşındayken Abram, Nahor ve Haran'ın babası oldu. [27] Terah'ın soy kaydı şöyledir. Terah, Abram'ın, Nahor'un ve Haran'ın babası oldu. Haran da Lut'un babası oldu. [28] Haran, doğduğu ülkede, Kildaniler'in Ur kentinde, babası Terah daha hayattayken öldü. [29] Abram'la Nahor kendilerine eş aldılar. Abram'ın eşinin adı Saray'dı, Nahor'un eşinin adıysa Milka'ydı. Milka, Haran'ın kızıydı; Haran Yiska'nın da babasıydı. [30] Saray kısırdı. Çocuğu yoktu. [31] Terah, oğlu Abram'ı, torunu Haran oğlu Lut'u ve gelini, oğlu Abram'ın karısı Saray'ı yanına aldı. Kenan ülkesine gitmek için Kildaniler'in Ur kentinden çıktılar. Haran'a varıp oraya yerleştiler. [32] Terah iki yüz beş yıl yaşadı ve Haran'da öldü.

12

1 RAB Avram'a, “Ülkenden, akrabalarının yanından, babanın evinden ayrıl; sana göstereceğim ülkeye git” dedi. 2 “Seni büyük bir ulus yapacağım. Seni kutsayacak, adını büyüteceğim. Sen de bir kutsama olacaksın. 3 Seni kutsayanları kutsayacağım, seni lanetleyeni lanetleyeceğim. Yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığınla kutsanacak.” 4 Böylece Avram, RAB'bin ona söylediği gibi gitti. Lut da onunla birlikte gitti. Avram Haran'dan ayrıldığında yetmiş beş yaşındaydı. 5 Avram karısı Saray'ı, kardeşinin oğlu Lut'u, biriktirdikleri bütün malları ve Haran'da edindikleri insanları yanına aldı. Kenan ülkesine gitmek için yola çıktılar ve Kenan ülkesine vardılar. 6 Avram ülkeden geçip Şekem yöresine, More meşesine kadar geldi. O sırada ülkede Kenanlılar vardı. 7 RAB Avram'a görünerek, “Bu ülkeyi senin soyuna vereceğim” dedi. Avram da kendisine görünen RAB için orada bir sunak yaptı. 8 Oradan Beytel'in doğusundaki dağlık bölgeye geçti ve çadırını kurdu; batısında Beytel, doğusunda Ay vardı. Orada RAB için bir sunak yaptı ve RAB'bin adına yakardı. 9 Sonra Avram yolculuğunu sürdürdü; Negev'e doğru ilerledi. 10 Ülkede kıtlık oldu. Kıtlık ülkede ağırlaştığı için Avram orada bir süre yabancı olarak yaşamak üzere Mısır'a indi. 11 Mısır'a yaklaşınca karısı Saray'a, “Bak, senin güzel bir kadın olduğunu biliyorum” dedi. 12 “Mısırlılar seni görünce, ‘Bu onun karısı’ diyecekler. Beni öldürecekler, ama seni sağ bırakacaklar. 13 Lütfen benim kız kardeşim olduğunu söyle ki, senin sayende bana iyi davransınlar ve senin yüzünden canım bağışlansın.” 14 Avram Mısır'a girdiğinde Mısırlılar kadının çok güzel olduğunu gördüler. 15 Firavun'un görevlileri onu görüp Firavun'a övdüler. Bunun üzerine kadın Firavun'un sarayına alındı. 16 Firavun, onun hatırı için Avram'a iyi davrandı. Avram'ın koyunları, sığırları, erkek eşekleri, erkek köleleri, kadın köleleri, dişi eşekleri ve develeri oldu. 17 Ama RAB, Avram'ın karısı Saray yüzünden Firavun'u ve ev halkını büyük felaketlerle vurdu. 18 Firavun Avram'ı çağırıp, “Bana bu yaptığın da ne? Onun senin karın olduğunu neden söylemedin? 19 Neden, ‘O benim kız kardeşim’ dedin de ben onu karım olarak aldım? İşte karın burada. Onu al ve git” dedi. 20 Firavun adamlarına onunla ilgili buyruk verdi. Onlar da Avram'ı, karısını ve sahip olduğu her şeyi gönderip yolcu ettiler.

13

1 Abram, karısıyla, sahip olduğu her şeyle ve Lot'la birlikte Mısır'dan Negev'e çıktı. 2 Abram'ın sürüleri, gümüşü ve altını çoktu; çok zengindi. 3 Negev'den yola çıkıp konaklaya konaklaya Beytel'e, Beytel'le Ay arasında, çadırını başlangıçta kurduğu yere kadar gitti. 4 İlk başta yaptığı sunağın bulunduğu yere geldi. Abram orada RAB'bin adına yakardı. 5 Abram'la birlikte giden Lot'un da koyunları, sığırları ve çadırları vardı. 6 Malları o kadar çoktu ki birlikte yaşayamadılar; ülke onları birlikte taşımaya yetmiyordu. 7 Abram'ın sürülerinin çobanlarıyla Lot'un sürülerinin çobanları arasında çekişme çıktı. O sırada o ülkede Kenanlılar ve Perizliler yaşıyordu. 8 Bunun üzerine Abram Lot'a, “Lütfen aramızda, benim çobanlarımla senin çobanların arasında çekişme olmasın; çünkü biz akrabayız” dedi. 9 “Bütün ülke önünde değil mi? Lütfen benden ayrıl. Sen sola gidersen ben sağa giderim; sen sağa gidersen ben sola giderim.” 10 Lot başını kaldırıp Şeria Ovası'nın her yanının bol sulu olduğunu gördü. RAB Sodom'la Gomora'yı yok etmeden önce, Soar'a doğru gidilen bu bölge RAB'bin bahçesi, Mısır diyarı gibiydi. 11 Böylece Lot kendisi için Şeria Ovası'nın tümünü seçti. Doğuya doğru göç etti; böylece birbirlerinden ayrıldılar. 12 Abram Kenan diyarında yaşadı, Lot ise ovanın kentlerinde yaşayıp çadırını Sodom'a kadar kurdu. 13 Sodom halkı çok kötüydü; RAB'be karşı büyük günah işliyordu. 14 Lot Abram'dan ayrıldıktan sonra RAB Abram'a şöyle dedi: “Şimdi başını kaldır ve bulunduğun yerden kuzeye, güneye, doğuya, batıya bak. 15 Gördüğün bütün bu ülkeyi sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim. 16 Soyunu yeryüzünün tozu kadar çoğaltacağım; biri yeryüzünün tozunu sayabilirse, senin soyun da sayılabilir.” 17 Kalk, ülkeyi boydan boya, enine boyuna dolaş; çünkü onu sana vereceğim.” 18 Bunun üzerine Abram çadırını taşıdı, gelip Hevron'daki Mamre'nin büyük ağaçlarının yanında yaşadı ve orada RAB için bir sunak yaptı.

14

[1] Şinar Kralı Amrafel'in, Ellasar Kralı Ariok'un, Elam Kralı Kedorlaomer'in ve Goyim Kralı Tidal'ın günlerinde, [2] bunlar Sodom Kralı Bera'ya, Gomora Kralı Birşa'ya, Adma Kralı Şinab'a, Zevoyim Kralı Şemeber'e ve Bela, yani Soar kralına karşı savaşa girdiler. [3] Bunların hepsi Siddim Vadisi'nde, yani Tuz Denizi'nin bulunduğu yerde birleşti. [4] On iki yıl Kedorlaomer'e kulluk etmişlerdi, ama on üçüncü yılda başkaldırdılar. [5] On dördüncü yılda Kedorlaomer ve onunla birlikte olan krallar gelip Aşterot Karnayim'de Refalılar'ı, Ham'da Zuziler'i, Şave Kiryatayim'de Emiler'i vurdu. [6] Ayrıca çölün yanındaki Elparan'a kadar uzanan Seir dağlık bölgesinde Horiler'i de vurdular. [7] Sonra geri dönüp En-Mişpat'a, yani Kadeş'e geldiler; Amalekliler'in bütün ülkesini ve Hatsatson Tamar'da yaşayan Amorlular'ı da vurdular. [8] Bunun üzerine Sodom Kralı, Gomora Kralı, Adma Kralı, Zevoyim Kralı ve Bela, yani Soar Kralı çıktılar; Siddim Vadisi'nde onlara karşı savaş düzeni aldılar. [9] Elam Kralı Kedorlaomer'e, Goyim Kralı Tidal'a, Şinar Kralı Amrafel'e ve Ellasar Kralı Ariok'a karşı; dört krala karşı beş kral. [10] Siddim Vadisi zift çukurlarıyla doluydu. Sodom ve Gomora kralları kaçarken oralara düştüler; geriye kalanlar da dağlık bölgeye kaçtı. [11] Kazananlar Sodom ve Gomora'nın bütün mallarını ve bütün yiyeceklerini alıp gittiler. [12] Sodom'da yaşayan Avram'ın kardeşinin oğlu Lut'u ve mallarını da alıp gittiler. [13] Kaçıp kurtulan biri gelip İbrani Avram'a haber verdi. Avram, Amorlu Mamre'nin meşeliklerinin yanında yaşıyordu. Mamre, Eşkol ile Aner'in kardeşiydi; bunlar Avram'la antlaşmalıydı. [14] Avram akrabasının tutsak alındığını duyunca, kendi evinde doğmuş eğitimli adamlarını, üç yüz on sekiz kişiyi yanına alıp Dan'a kadar kovaladı. [15] Geceleyin kendisi ve adamları onlara karşı bölünüp saldırdılar; onları vurup Şam'ın solundaki Hova'ya kadar kovaladılar. [16] Bütün malları geri aldı. Akrabası Lut'u, onun mallarını, kadınları ve halkı da geri getirdi. [17] Avram, Kedorlaomer'i ve onunla birlikte olan kralları bozguna uğrattıktan sonra dönünce, Sodom Kralı onu Şave Vadisi'nde, yani Kral Vadisi'nde karşılamaya çıktı. [18] Salem Kralı Melkisedek ekmek ve şarap getirdi. O, Yüce Tanrı'nın kâhiniydi. [19] Avram'ı kutsayarak şöyle dedi: “Yeri ve göğü sahibi Yüce Tanrı Avram'ı kutsasın; [20] düşmanlarını senin eline teslim eden Yüce Tanrı'ya da övgüler olsun.” Avram her şeyin onda birini ona verdi. [21] Sodom Kralı Avram'a, “İnsanları bana ver, malları kendine al” dedi. [22] Avram Sodom Kralı'na şöyle dedi: “Yeri ve göğü sahibi Yüce Tanrı RAB'be elimi kaldırdım: [23] senin olan hiçbir şeyi, ne bir iplik, ne bir çarık bağı, ne de başka bir şeyi alacağım; öyle ki, ‘Avram'ı ben zengin ettim’ demeyesin. [24] Yalnız, genç adamların yediği şeyler ve benimle gelen adamların payı bunun dışındadır. Aner, Eşkol ve Mamre kendi paylarını alsınlar.”

15

[1] Bu olaylardan sonra RAB'bin sözü bir görümde Avram'a gelip şöyle dedi: “Korkma, Avram. Ben senin kalkanınım, senin son derece büyük ödülünüm.” [2] Avram, “Egemen RAB, bana ne vereceksin? Çocuksuz gidiyorum; evimin mirasçısı da Şamlı Eliezer olacak” dedi. [3] Avram, “Bak, bana soy vermedin; işte, evimde doğan biri mirasçım olacak” dedi. [4] İşte, RAB'bin sözü ona gelip şöyle dedi: “Bu adam senin mirasçın olmayacak; senin öz bedeninden çıkacak olan mirasçın olacak.” [5] RAB onu dışarı çıkarıp, “Şimdi göğe bak ve sayabiliyorsan yıldızları say” dedi. Sonra Avram'a, “Soyun böyle olacak” dedi. [6] Avram RAB'be iman etti; RAB de bunu ona doğruluk saydı. [7] Ona, “Sana bu ülkeyi mülk olarak vermek için seni Kildaniler'in Ur kentinden çıkaran RAB benim” dedi. [8] Avram, “Egemen RAB, onu miras alacağımı nasıl bileceğim?” dedi. [9] RAB ona, “Bana üç yaşında bir düve, üç yaşında bir keçi, üç yaşında bir koç, bir kumru ve bir güvercin yavrusu getir” dedi. [10] Avram bunların hepsini ona getirdi, ortadan ikiye böldü ve parçaları birbirinin karşısına koydu; ama kuşları bölmedi. [11] Yırtıcı kuşlar leşlerin üzerine indi, ama Avram onları kovdu. [12] Güneş batmak üzereyken Avram'ın üzerine derin bir uyku çöktü. İşte, onun üzerine dehşet ve büyük bir karanlık çöktü. [13] RAB Avram'a şöyle dedi: “Şunu kesin bil ki, soyun kendilerine ait olmayan bir ülkede yabancı olarak yaşayacak, oradakilere kulluk edecek ve dört yüz yıl

boyunca eziyet görecek. 14 Ama kulluk edecekleri
ulusu ben yargılayacağım. Sonra oradan büyük bir
servetle çıkacaklar. 15 Sen ise esenlik içinde atalarının
yanına gideceksin. İyi bir yaşlılıkta gömüleceksin. 16
Dördüncü kuşakta buraya geri dönecekler; çünkü
Amorlular'ın suçu henüz dolmadı." 17 Güneş batıp
ortalık karardığında, işte, duman tüten bir ocakla
alevli bir meşale bu parçaların arasından geçti. 18 O
gün RAB Avram'la bir antlaşma yapıp şöyle dedi: "Bu
ülkeyi, Mısır Irmağı'ndan büyük ırmağa, Fırat
Irmağı'na kadar, senin soyuna verdim: 19 Kenliler'i,
Kenizliler'i, Kadmonlular'ı, 20 Hititler'i, Perizliler'i,
Refalılar'ı, 21 Amorlular'ı, Kenanlılar'ı, Girgaşlılar'ı ve
Yevuslular'ı."

16

1 Avram'ın karısı Saray ona çocuk doğurmamıştı.
Saray'ın Hacer adında Mısırlı bir cariyesi vardı. 2
Saray Avram'a, "Bak, RAB çocuk doğurmamı
engelledi. Lütfen cariyemin yanına gir. Belki onun
aracılığıyla çocuk sahibi olurum" dedi. Avram da
Saray'ın sözünü dinledi. 3 Avram Kenan diyarında on
yıl yaşadıktan sonra, karısı Saray Mısırlı cariyesi
Hacer'i aldı ve kocası Avram'a eş olarak verdi. 4
Avram Hacer'in yanına girdi, Hacer de gebe kaldı.
Gebe kaldığını görünce efendisi gözünde küçüldü. 5
Saray Avram'a, "Uğradığım bu haksızlığın sorumlusu
sensin. Cariyemi koynuna verdim; ama gebe kaldığını
görünce gözünde küçüldüm. Benimle senin aranda
RAB yargıç olsun" dedi. 6 Avram, Saray'a, "Bak,
cariyen senin elinde. Gözünde ne uygunsa ona yap"
dedi. Bunun üzerine Saray ona sert davrandı; Hacer
de ondan kaçtı. 7 RAB'bin meleği onu çölde, Şur
yolundaki bir pınarın başında buldu. 8 "Saray'ın
cariyesi Hacer, nereden geldin, nereye gidiyorsun?"
dedi. Hacer, "Efendim Saray'dan kaçıyorum" diye
karşılık verdi. 9 RAB'bin meleği ona, "Efendine dön
ve onun elinin altına gir" dedi. 10 RAB'bin meleği ona,
"Soyunu öylesine çoğaltacağım ki çokluğundan
sayılamayacak" dedi. 11 RAB'bin meleği ona, "Bak,
gebe kaldın ve bir oğul doğuracaksın. Adını İsmail
koyacaksın; çünkü RAB çektiğin sıkıntıyı işitti. 12 O,
insanlar arasında yaban eşeği gibi olacak. Eli herkese
karşı, herkesin eli de ona karşı olacak. Bütün
kardeşlerinin karşısında yaşayacak" dedi. 13 Bunun
üzerine kendisiyle konuşan RAB'be, "Beni gören
Tanrı sensin" adını verdi. Çünkü, "Onu gördükten
sonra burada sağ kaldım mı gerçekten?" dedi. 14 Bu
yüzden kuyuya Beer Lahai Roi adı verildi. İşte, Kadeş
ile Bered arasındadır. 15 Hacer Avram'a bir oğul
doğurdu. Avram, Hacer'in doğurduğu oğluna İsmail
adını verdi. 16 Hacer İsmail'i Avram'a doğurduğunda
Avram seksen altı yaşındaydı.

17

1 Avram doksan dokuz yaşındayken RAB Avram'a
görünüp ona, "Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım.
Benim önümde yürü ve kusursuz ol." 2 Seninle
aramda antlaşmamı kuracağım ve soyunu
alabildiğine çoğaltacağım." 3 Avram yüzüstü yere
kapandı. Tanrı onunla konuşup şöyle dedi: 4 "Bana
gelince, işte, antlaşmam seninledir. Birçok ulusun
babası olacaksın. 5 Artık adın Avram diye
çağrılmayacak; adın İbrahim olacak. Çünkü seni
birçok ulusun babası yaptım. 6 Seni alabildiğine
verimli kılacağım; senden uluslar çıkaracağım.
Senden krallar doğacak. 7 Sana Tanrı olmak için,
seninle ve senden sonra kuşaklar boyunca soyunla
aramdaki antlaşmayı sonsuza dek sürecek bir
antlaşma olarak kuracağım. 8 Yabancı olarak
yaşadığın diyarı, bütün Kenan ülkesini, sana ve
senden sonra soyuna sonsuza dek sürecek mülk
olarak vereceğim. Onların Tanrısı olacağım." 9 Tanrı
İbrahim'e, "Sana gelince, sen ve senden sonra
kuşaklar boyunca soyun antlaşmamı tutacaksınız. 10
Seninle ve senden sonra soyunla aramdaki, tutmanız
gereken antlaşmam şudur: Aranızdaki her erkek
sünnet edilecek. 11 Sünnet derinizin etinden sünnet
olacaksınız. Bu, benimle sizin aranızdaki
antlaşmanın belirtisi olacak. 12 Kuşaklarınız boyunca,
ister evde doğmuş olsun ister soyundan olmayan bir
yabancıdan parayla satın alınmış olsun, aranızdaki
sekiz günlük her erkek sünnet edilecek. 13 Evinde
doğan da, paranla satın aldığın da mutlaka sünnet
edilecek. Böylece antlaşmam bedeninizde sonsuza
dek sürecek bir antlaşma olacak. 14 Ama sünnet
derisinin etinden sünnet olmayan erkek, halkının

arasından atılacaktır. Antlaşmamı bozmuştur.” [15] Tanrı İbrahim'e, “Karın Saray'a artık Saray demeyeceksin; adı Sara olacak. [16] Onu kutsayacağım; üstelik sana ondan bir oğul vereceğim. Onu kutsayacağım; ulusların anası olacak. Halkların kralları ondan çıkacak.” [17] Bunun üzerine İbrahim yüzüstü yere kapandı, güldü ve içinden, “Yüz yaşındaki bir adamın çocuğu mu olacak? Doksan yaşındaki Sara doğum mu yapacak?” dedi. [18] İbrahim Tanrı'ya, “Keşke İsmail senin önünde yaşasa!” dedi. [19] Tanrı, “Hayır, karın Sara sana bir oğul doğuracak. Onun adını İshak koyacaksın. Onunla ve kendisinden sonra soyuyla antlaşmamı sonsuza dek sürecek bir antlaşma olarak kuracağım. [20] İsmail'e gelince, seni duydum. İşte, onu kutsayacağım, verimli kılacağım ve alabildiğine çoğaltacağım. On iki önderin babası olacak ve onu büyük bir ulus yapacağım. [21] Ama antlaşmamı, Sara'nın gelecek yıl bu vakitte sana doğuracağı İshak'la kuracağım.” [22] Tanrı onunla konuşmasını bitirince İbrahim'in yanından yukarı çıktı. [23] İbrahim o gün oğlu İsmail'i, evinde doğanların hepsini, parayla satın aldığı herkesin hepsini, yani evindeki erkeklerin hepsini aldı ve Tanrı'nın kendisine söylediği gibi sünnet derilerinin etinden onları sünnet etti. [24] İbrahim, sünnet derisinin etinden sünnet edildiğinde doksan dokuz yaşındaydı. [25] Oğlu İsmail, sünnet derisinin etinden sünnet edildiğinde on üç yaşındaydı. [26] İbrahim'le oğlu İsmail o gün birlikte sünnet edildi. [27] Evinde doğan ve yabancılardan parayla satın alınan bütün ev halkının erkekleri de onunla birlikte sünnet edildi.

18

[1] RAB, Mamre'nin meşeliklerinde İbrahim'e göründü. Günün sıcağında çadırının girişinde oturuyordu. [2] Gözlerini kaldırıp baktı, karşısında duran üç adam gördü. Onları görünce çadırın girişinden koşup onları karşıladı ve yere kapanarak, [3] “Efendim, eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen kulunun yanından geçip gitme.” dedi. [4] “Bırakın biraz su getirilsin; ayaklarınızı yıkayın, ağacın altında dinlenin.” [5] “Bir parça ekmek getireyim de yüreğinizi ferahlatın. Sonra yolunuza gidersiniz; çünkü kulunuza uğradınız.” Onlar da, “Peki, dediğin gibi yap.” dediler. [6] İbrahim çadıra, Sara'nın yanına aceleyle girdi ve, “Çabuk, üç ölçek ince un al, yoğur ve çörekler yap.” dedi. [7] Sonra sürüye koştu, körpe ve iyi bir buzağı aldı ve uşağa verdi. Uşak da onu hazırlamak için acele etti. [8] İbrahim kaymak, süt ve hazırlanan buzağıyı alıp önlerine koydu. Onlar yerken kendisi ağacın altında yanlarında bekledi. [9] Ona, “Karın Sara nerede?” diye sordular. O da, “İşte, çadırda.” dedi. [10] Bunun üzerine biri, “Gelecek yıl bu vakitlerde sana mutlaka döneceğim. O zaman karın Sara'nın bir oğlu olacak.” dedi. Sara da onun arkasındaki çadır girişinde bunları işitiyordu. [11] İbrahim'le Sara yaşlanmış, iyice ilerlemişlerdi. Sara'nın çocuk doğurma çağı geçmişti. [12] Sara içinden gülerek, “Ben yaşlanmışken, efendim de yaşlıyken, artık böyle bir sevinç mi tadacağım?” dedi. [13] RAB İbrahim'e, “Sara neden güldü? Neden, ‘Ben gerçekten yaşlıyken çocuk mu doğuracağım?’ dedi?” diye sordu. [14] “RAB için zor olan bir şey var mı? Belirlenen vakitte, gelecek yıl bu zaman sana döneceğim ve Sara'nın bir oğlu olacak.” [15] Sara korktuğu için inkâr edip, “Gülmedim.” dedi. Ama o, “Hayır, güldün.” dedi. [16] Adamlar oradan kalkıp Sodom'a doğru baktılar. İbrahim onları yolcu etmek için onlarla birlikte yürüdü. [17] RAB, “Yapacağım şeyi İbrahim'den mi gizleyeceğim?” dedi. [18] “İbrahim kesinlikle büyük ve güçlü bir ulus olacak ve yeryüzündeki bütün uluslar onun aracılığıyla kutsanacak.” [19] “Çünkü çocuklarına ve ardından ev halkına buyruk versin, RAB'bin yolunu tutup doğruluk ve adalet yapsınlar diye onu seçtim. Böylece RAB, İbrahim hakkında söylediğini yerine getirsin.” [20] RAB, “Sodom ve Gomora'ya karşı yükselen feryat büyük, günahları da çok ağır.” dedi. [21] “Şimdi inip göreceğim; bana gelen haberde anlatıldığı gibi mi yapmışlar? Değilse bunu bileceğim.” [22] Adamlar oradan dönüp Sodom'a doğru gittiler, ama İbrahim hâlâ RAB'bin önünde duruyordu. [23] İbrahim yaklaşarak, “Doğru kişiyi kötü kişiyle birlikte mi süpürüp yok edeceksin?” dedi. [24] “Ya kentte elli doğru kişi varsa? Oradaki elli doğru kişinin hatırı için orayı da mı yok edecek, bağışlamayacaksın?” [25] “Böyle bir şey yapman senden uzak olsun! Doğru kişiyi kötü kişiyle birlikte öldürmek, doğruya da kötüye de bir tutmak senden uzak olsun! Bütün yeryüzünün Yargıcı adalet yapmaz mı?” [26] RAB, “Sodom'da, kentin içinde elli doğru kişi bulursam, onların hatırı için bütün yeri

bağışlayacağım.” dedi. 27 İbrahim, “Bak, ben toz ve
külden başka bir şey olmadığım hâlde, Efendim'le
konuşmaya cüret ettim.” diye karşılık verdi. 28 “Ya elli
doğru kişiden beşi eksik çıkarsa? Bu beş kişi
yüzünden bütün kenti yok mu edeceksin?” O da,
“Orada kırk beş kişi bulursam onu yok etmeyeceğim.”
dedi. 29 İbrahim ona yine seslenip, “Ya orada kırk kişi
bulunursa?” dedi. O da, “Kırk kişinin hatırı için bunu
yapmayacağım.” dedi. 30 İbrahim, “Efendim
öfkelenmesin, ama konuşayım: Ya orada otuz kişi
bulunursa?” dedi. O da, “Orada otuz kişi bulursam
bunu yapmayacağım.” dedi. 31 İbrahim, “Bak,
Efendim'le konuşmaya cüret ettim: Ya orada yirmi
kişi bulunursa?” dedi. O da, “Yirmi kişinin hatırı için
onu yok etmeyeceğim.” dedi. 32 İbrahim, “Efendim
öfkelenmesin, yalnız bir kez daha konuşayım: Ya
orada on kişi bulunursa?” dedi. O da, “On kişinin
hatırı için onu yok etmeyeceğim.” dedi. 33 RAB,
İbrahim'le konuşmasını bitirince yoluna gitti;
İbrahim de yaşadığı yere döndü.

19

1 Akşam olunca iki melek Sodom'a geldi. Lut
Sodom'un kapısında oturuyordu. Lut onları görünce
karşılamak için ayağa kalktı. Yüzünü yere eğerek yere
kapandı, 2 ve şöyle dedi: “Efendilerim, lütfen
kulunuzun evine uğrayın, geceyi orada geçirin,
ayaklarınızı yıkayın. Sonra erkenden kalkıp yolunuza
gidersiniz.” Onlar da, “Hayır, geceyi meydanda
geçireceğiz” dediler. 3 Ama Lut onları çok üsteledi.
Bunun üzerine onunla birlikte gidip evine girdiler.
Lut onlar için bir şölen hazırladı, mayasız ekmek
pişirdi; onlar da yediler. 4 Daha onlar yatmadan,
kentin adamları, Sodom'un adamları, gencinden
yaşlısına kadar bütün halk, her yandan gelip evi
kuşattı. 5 Lut'a seslenip, “Bu gece sana gelen adamlar
nerede?” dediler. “Onları dışarı çıkar da onlarla
yatalım.” 6 Lut kapıyı arkasından kapatıp onların
yanına dışarı çıktı. 7 “Ne olur, kardeşlerim, böyle
kötülük etmeyin” dedi. 8 “Bakın, benim erkek yüzü
görmemiş iki kızım var. İzin verin onları size
çıkarayım; onlara gözünüze iyi görüneni yapın.
Yalnız bu adamlara bir şey yapmayın, çünkü onlar
çatımın gölgesine sığındılar.” 9 Onlar ise, “Çekil
kenara!” dediler. Sonra, “Bu adam buraya yabancı
olarak geldi, şimdi de yargıçlık taslıyor! Sana
onlardan daha kötüsünü yaparız” dediler. Lut'u iyice
sıkıştırıp kapıyı kırmaya yaklaştılar. 10 Ama içerdeki
adamlar ellerini uzatıp Lut'u yanlarına, evin içine
aldılar ve kapıyı kapattılar. 11 Evin kapısındaki
adamları da küçüğünden büyüğüne körlükle
vurdular; öyle ki kapıyı bulmak için boş yere uğraşıp
durdular. 12 O adamlar Lut'a, “Burada senden başka
kimi var?” dediler. “Damatlarını, oğullarını, kızlarını
ve kentte sana ait kim varsa bu yerden çıkar. 13
Çünkü biz bu yeri yok edeceğiz. Onlara karşı yükselen
feryat RAB'bin önünde büyüdü. RAB de burayı yok
etmemiz için bizi gönderdi.” 14 Bunun üzerine Lut
dışarı çıkıp kızlarıyla evlenmek üzere söz kesmiş olan
damatlarıyla konuştu. “Kalkın, bu yerden çıkın,
çünkü RAB kenti yok edecek” dedi. Ama damatlarına
şaka yapıyor gibi göründü. 15 Sabah ağarırken
melekler Lut'u sıkıştırıp, “Kalk! Karını ve burada
bulunan iki kızını al. Yoksa kentin cezası içinde sen
de silinip gidersin” dediler. 16 Lut oyalanınca
adamlar, RAB ona merhamet ettiği için, onun
elinden, karısının elinden ve iki kızının elinden tutup
onu dışarı çıkardılar, kentin dışına bıraktılar. 17
Onları dışarı çıkarınca adamlardan biri, “Canını
kurtarmak için kaç!” dedi. “Arkana bakma, ovanın
hiçbir yerinde durma. Dağlara kaç, yoksa silinip
gidersin!” 18 Lut onlara, “Aman, efendim, öyle
olmasın” dedi. 19 “Bak, kulun senin gözünde lütuf
buldu. Canımı kurtararak bana gösterdiğin vefalı
sevgiyi büyüttün. Ama ben dağlara kaçamam; yoksa
felaket bana yetişir ve ölürüm. 20 Bak, şu kent
kaçmak için yakın, hem de küçük bir yer. Ne olur,
oraya kaçayım. Zaten küçük bir yer değil mi? Böylece
canım yaşar.” 21 O da ona, “Peki, bu konuda da
dileğini kabul ettim” dedi. “Sözünü ettiğin kenti
yıkmayacağım. 22 Çabuk, oraya kaç. Sen oraya
varıncaya kadar ben hiçbir şey yapamam.” Bu yüzden
o kentin adına Soar dendi. 23 Lut Soar'a vardığında
güneş yeryüzünün üzerine doğmuştu. 24 Sonra RAB
gökten Sodom'un ve Gomora'nın üzerine RAB'den
kükürt ve ateş yağdırdı. 25 O kentleri, bütün ovayı,
kentlerde yaşayanların hepsini ve toprağın
bitirdiklerini altüst etti. 26 Ama Lut'un karısı onun
arkasından dönüp baktı ve bir tuz direği oldu. 27
İbrahim sabah erkenden kalkıp daha önce RAB'bin
huzurunda durduğu yere gitti. 28 Sodom'a,
Gomora'ya ve ovanın bütün ülkesine baktı. Bir de ne

görsün, yeryüzünden ocağın dumanı gibi duman yükseliyordu. 29 Tanrı ovadaki kentleri yok ederken İbrahim'i hatırladı. Bu yüzden Lut'un yaşadığı kentleri yıkarken Lut'u felaketin ortasından çıkardı. 30 Lut Soar'dan ayrılıp iki kızıyla birlikte dağda yaşamaya gitti. Çünkü Soar'da yaşamaktan korkuyordu. Böylece iki kızıyla birlikte bir mağarada yaşamaya başladı. 31 Büyük kız küçüğüne, "Babamız yaşlandı" dedi. "Yeryüzünde, her yerde olduğu gibi bizimle yatacak bir adam yok. 32 Gel, babamıza şarap içirelim; onunla yatalım ki soyumuz babamızdan sürsün." 33 O gece babalarına şarap içirdiler. Büyük kız gidip babasıyla yattı. Babası onun ne zaman yattığını da ne zaman kalktığını da fark etmedi. 34 Ertesi gün büyük kız küçüğüne, "Bak, dün gece babamla yattım" dedi. "Bu gece de ona şarap içirelim. Sen git, onunla yat ki soyumuz babamızdan sürsün." 35 O gece de babalarına şarap içirdiler. Küçük kız gidip onunla yattı. Babası onun ne zaman yattığını da ne zaman kalktığını da fark etmedi. 36 Böylece Lut'un iki kızı da babalarından gebe kaldı. 37 Büyük kız bir oğul doğurdu ve adını Moav koydu. O, bugüne kadar Moavlıların atasıdır. 38 Küçük kız da bir oğul doğurdu ve adını Ben-Ammi koydu. O, bugüne kadar Ammonluların atasıdır.

20

1 İbrahim oradan Negev bölgesine doğru yolculuk etti; Kadeş'le Şur arasında yaşadı. Gerar'da yabancı olarak kaldı. 2 İbrahim, karısı Sara için, "O benim kız kardeşim" dedi. Bunun üzerine Gerar Kralı Avimelek haber gönderip Sara'yı aldırdı. 3 Ama Tanrı geceleyin düşünde Avimelek'e gelip ona, "Bak, aldığın kadın yüzünden ölü bir adamsın. Çünkü o evli bir kadın" dedi. 4 Avimelek ona yaklaşmamıştı. "Rab, doğru bir ulusu da mı öldüreceksin?" dedi. 5 Bana, 'O benim kız kardeşim' diyen o değil miydi? Kadının kendisi de, 'O benim kardeşim' dedi. Bunu yüreğimin doğruluğuyla, ellerimin temizliğiyle yaptım." 6 Tanrı düşte ona, "Evet, bunu yüreğinin doğruluğuyla yaptığını biliyorum. Bana karşı günah işlemene engel olan da bendim. Bu yüzden ona dokunmana izin vermedim. 7 Şimdi o adamın karısını geri ver. Çünkü o bir peygamberdir; senin için dua edecek ve yaşayacaksın. Ama onu geri vermezsen, şunu iyi bil: Sen de, sana ait olan herkes de kesinlikle öleceksiniz" dedi. 8 Avimelek sabah erkenden kalktı, bütün hizmetkârlarını çağırdı ve bütün bunları onlara anlattı. Adamlar büyük korkuya kapıldı. 9 Sonra Avimelek İbrahim'i çağırıp ona dedi ki, "Bize ne yaptın? Sana karşı nasıl günah işledim de, benim ve krallığımın üzerine böylesine büyük bir günah getirdin? Bana yapılmaması gereken şeyler yaptın!" 10 Avimelek İbrahim'e, "Neyi gördün de bunu yaptın?" dedi. 11 İbrahim, "Çünkü, 'Bu yerde kesinlikle Tanrı korkusu yok. Karım yüzünden beni öldürürler' diye düşündüm" dedi. 12 Üstelik o gerçekten kız kardeşimdir; babamın kızı ama annemin kızı değil. Sonra karım oldu. 13 Tanrı beni babamın evinden ayrılıp diyar diyar dolaşmaya yönelttiğinde ona, 'Bana göstereceğin vefalı sevgi şu olsun: Gideceğimiz her yerde benim için "O benim kardeşim" de' dedim." 14 Avimelek koyunlar, sığırlar, erkek köleler ve kadın köleler alıp İbrahim'e verdi; karısı Sara'yı da ona geri verdi. 15 Avimelek, "Bak, ülkem önündedir. Nereyi uygun görürsen orada yaşa" dedi. 16 Sara'ya da, "Bak, kardeşine bin parça gümüş verdim. Bu, seninle birlikte olan herkesin önünde senin için gözleri örten bir şey olacak. Herkesin önünde haklı çıkarıldın" dedi. 17 İbrahim Tanrı'ya dua etti. Tanrı Avimelek'i, karısını ve kadın kölelerini iyileştirdi; onlar da çocuk doğurdular. 18 Çünkü RAB, İbrahim'in karısı Sara yüzünden Avimelek'in evindeki bütün rahimleri bütünüyle kapatmıştı.

21

1 RAB, söylediği gibi Sara'nın yardımına geldi; RAB Sara için dediğini yaptı. 2 Sara gebe kaldı ve Tanrı'nın ona bildirdiği belirlenmiş zamanda, İbrahim'in yaşlılığında ona bir oğul doğurdu. 3 İbrahim, Sara'nın kendisine doğurduğu oğluna İshak adını verdi. 4 İbrahim, Tanrı'nın buyurduğu gibi, oğlu İshak'ı sekiz günlükken sünnet etti. 5 Oğlu İshak doğduğunda İbrahim yüz yaşındaydı. 6 Sara, "Tanrı beni güldürdü. Bunu duyan herkes benimle birlikte gülecek" dedi. 7 Sonra şöyle dedi: "Sara'nın çocuk emzireceğini

İbrahim'e kim söyleyebilirdi? Ama yaşlılığında ona bir oğul doğurdum.” 8 Çocuk büyüdü, sütten kesildi. İbrahim, İshak'ın sütten kesildiği gün büyük bir şölen verdi. 9 Sara, Mısırlı Hacer'in İbrahim'e doğurduğu oğlunun alay ettiğini gördü. 10 Bunun üzerine İbrahim'e, “Bu cariyeyi ve oğlunu kov! Çünkü bu cariyenin oğlu, oğlum İshak'la birlikte mirasçı olmayacak” dedi. 11 Bu söz, oğlundan ötürü İbrahim'i çok üzdü. 12 Ama Tanrı İbrahim'e, “Çocuk ve cariyen yüzünden üzülme. Sara'nın sana söylediği her sözü dinle. Çünkü senin soyun İshak'tan sürecek. 13 Cariyenin oğlunu da bir ulus yapacağım, çünkü o da senin soyundandır” dedi. 14 İbrahim sabah erkenden kalktı, ekmekle bir tulum su aldı, bunları Hacer'e verip omzuna yükledi; çocuğu da ona verip onu gönderdi. Hacer yola çıktı ve Beer-Şeva çölünde başıboş dolaştı. 15 Tuluktaki su tükenince çocuğu çalılardan birinin altına bıraktı. 16 Sonra gidip ondan bir ok atımı kadar uzağa, karşısına oturdu. Çünkü, “Çocuğun ölümünü görmeyeyim” dedi. Karşısına oturdu, sesini yükseltip ağladı. 17 Tanrı çocuğun sesini duydu. Tanrı'nın meleği gökten Hacer'e seslenip, “Neyin var, Hacer? Korkma. Çünkü Tanrı, çocuğun bulunduğu yerde sesini duydu. 18 Kalk, çocuğu kaldır ve elinle sıkıca tut. Çünkü onu büyük bir ulus yapacağım” dedi. 19 Tanrı onun gözlerini açtı, o da bir su kuyusu gördü. Gidip tulumu suyla doldurdu ve çocuğa içirdi. 20 Tanrı çocukla birlikteydi; çocuk büyüdü. Çölde yaşadı ve büyüyünce okçu oldu. 21 Paran çölünde yaşadı. Annesi ona Mısır ülkesinden bir kadın aldı. 22 O sırada Avimelek'le ordusunun komutanı Fikol, İbrahim'le konuşup şöyle dedi: “Yaptığın her işte Tanrı seninle. 23 Şimdi burada Tanrı'nın önünde bana ant iç ki ne bana, ne oğluma, ne torunuma karşı hile yapacaksın. Ben sana nasıl iyilik gösterdiysem, sen de bana ve yabancı olarak yaşadığın ülkeye öyle davranacaksın.” 24 İbrahim, “Ant içerim” dedi. 25 İbrahim, Avimelek'in kullarının zorla el koyduğu bir su kuyusu yüzünden Avimelek'e yakındı. 26 Avimelek, “Bunu kimin yaptığını bilmiyorum. Sen de bana söylemedin, ben de bugüne kadar bunu duymadım” dedi. 27 İbrahim koyun ve sığırlar aldı, bunları Avimelek'e verdi. İkisi antlaşma yaptı. 28 İbrahim sürüden yedi dişi kuzuyu ayrı tuttu. 29 Avimelek İbrahim'e, “Ayrı tuttuğun bu yedi dişi kuzu ne anlama geliyor?” dedi. 30 İbrahim, “Bu kuyuyu benim kazdığıma tanıklık etsin diye bu yedi dişi kuzuyu elimden alacaksın” dedi. 31 Bu yüzden o yere Beer-Şeva adını verdi, çünkü ikisi de orada ant içti. 32 Böylece Beer-Şeva'da antlaşma yaptılar. Sonra Avimelek'le ordusunun komutanı Fikol kalkıp Filistliler'in ülkesine döndü. 33 İbrahim Beer-Şeva'ya bir ılgın ağacı dikti ve orada Ebedi Tanrı olan RAB'bin adına yakardı. 34 İbrahim Filistliler'in ülkesinde uzun süre yabancı olarak yaşadı.

22

1 Bu olaylardan sonra Tanrı İbrahim'i sınadı ve ona, “İbrahim!” dedi. İbrahim, “Buradayım,” dedi. 2 Tanrı, “Şimdi oğlunu, sevdiğin biricik oğlun İshak'ı al ve Moriya bölgesine git. Orada, sana göstereceğim dağlardan birinin üzerinde onu yakmalık sunu olarak sun,” dedi. 3 İbrahim sabah erkenden kalktı, eşeğini hazırladı, yanına iki uşağını ve oğlu İshak'ı aldı. Yakmalık sunu için odun yardı. Sonra kalkıp Tanrı'nın kendisine söylediği yere doğru gitti. 4 Üçüncü gün İbrahim başını kaldırıp o yeri uzaktan gördü. 5 İbrahim uşaklarına, “Siz eşekle burada kalın. Çocukla ben şuraya gidip tapınacağız, sonra da yanınıza döneceğiz,” dedi. 6 İbrahim yakmalık sununun odunlarını aldı, oğlu İshak'ın sırtına yükledi. Ateşi ve bıçağı da eline aldı. İkisi birlikte yürüdüler. 7 İshak babası İbrahim'e, “Babacığım?” dedi. İbrahim, “Buradayım, oğlum,” dedi. İshak, “Ateş de var, odun da var; ama yakmalık sunu için kuzu nerede?” dedi. 8 İbrahim, “Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak,” dedi. Böylece ikisi birlikte yürüdüler. 9 Tanrı'nın kendisine söylediği yere vardıklarında İbrahim orada sunağı kurdu, odunları dizdi, oğlu İshak'ı bağladı ve onu sunakta, odunların üstüne yatırdı. 10 Sonra İbrahim elini uzatıp oğlunu boğazlamak için bıçağı aldı. 11 Ama RAB'bin meleği göklerden ona seslenip, “İbrahim, İbrahim!” dedi. İbrahim, “Buradayım,” dedi. 12 Melek, “Çocuğa el sürme, ona hiçbir şey yapma. Çünkü şimdi biliyorum ki Tanrı'dan korkuyorsun; oğlunu, biricik oğlunu benden esirgemedin,” dedi. 13 İbrahim başını kaldırıp baktı. Arka tarafta, boynuzları çalılığa takılmış bir koç gördü. Gidip koçu aldı ve oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu. 14 İbrahim o yerin adını

“RAB Sağlayacak” koydu. Bu yüzden bugün de, “RAB'bin dağında sağlanacaktır,” denir. 15 RAB'bin meleği göklerden İbrahim'e ikinci kez seslendi. 16 Şöyle dedi: “RAB diyor ki, kendi üzerime ant içtim: Bunu yaptığın, oğlunu, biricik oğlunu esirgemediğin için, 17 seni gerçekten bol bol kutsayacağım, soyunu göklerin yıldızları ve deniz kıyısındaki kum kadar çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının kapılarını ele geçirecek. 18 Yeryüzündeki bütün uluslar senin soyun aracılığıyla kutsanacak. Çünkü sözümü dinledin.” 19 Sonra İbrahim uşaklarının yanına döndü. Birlikte kalkıp Beer-Şeva'ya gittiler. İbrahim Beer-Şeva'da yaşadı. 20 Bu olaylardan sonra İbrahim'e şu haber verildi: “Bak, Milka da kardeşin Nahor'a çocuklar doğurdu: 21 ilk oğlu Uz, kardeşi Buz, Aram'ın babası Kemuel, 22 Kesed, Hazo, Pildaş, Yidlaf ve Betuel.” 23 Betuel, Rebeka'nın babası oldu. Milka bu sekizini İbrahim'in kardeşi Nahor'a doğurdu. 24 Adı Reuma olan cariyesi de Tebah, Gaham, Tahaş ve Maaka'yı doğurdu.

23

1 Sara yüz yirmi yedi yıl yaşadı. Sara'nın ömrü bu kadardı. 2 Sara Kenan diyarındaki Kiryat-Arba'da, yani Hevron'da öldü. İbrahim Sara için yas tutmaya ve ağlamaya geldi. 3 Sonra İbrahim ölüsünün başından kalktı ve Het oğullarıyla konuşup şöyle dedi: 4 “Ben aranızda yaşayan bir yabancı ve konukum. Ölümü gözümün önünden kaldırmak için bana aranızda bir mezarlık yeri verin ki ölümü gömeyim.” 5 Het oğulları İbrahim'e şöyle karşılık verdi: 6 “Efendimiz, bizi dinle. Sen aramızda Tanrı'nın bir önderisin. Ölünü mezarlarımızın en iyisine göm. Hiçbirimiz mezarını senden esirgemez; ölünü göm.” 7 Bunun üzerine İbrahim kalktı ve ülkenin halkının, yani Het oğullarının önünde eğildi. 8 Onlarla konuşup şöyle dedi: “Eğer ölümü gözümün önünden kaldırıp gömmemi istiyorsanız, beni dinleyin; Sohar oğlu Efron'la benim için konuşun. 9 Tarlasının ucundaki Makpela Mağarası'nı bana versin. Aranızda bana mezarlık yeri olarak tam bedelini alıp versin.” 10 Efron ise Het oğullarının arasında oturuyordu. Hititli Efron, kentin kapısından girenlerin hepsinin, yani Het oğullarının duyacağı şekilde İbrahim'e şöyle karşılık verdi: 11 “Hayır, efendim, beni dinle. Tarlayı da içindeki mağarayı da sana veriyorum. Halkımın oğullarının önünde onu sana veriyorum. Ölünü göm.” 12 İbrahim ülkenin halkının önünde yere eğildi. 13 Ülkenin halkının duyacağı şekilde Efron'a şöyle dedi: “Ama sen istersen, lütfen beni dinle. Tarlanın bedelini vereceğim. Benden al, ben de ölümü oraya gömeyim.” 14 Efron İbrahim'e şöyle karşılık verdi: 15 “Efendim, beni dinle. Dört yüz şekel gümüş değerindeki bir tarla seninle benim aramda nedir ki? Ölünü göm gitsin.” 16 İbrahim Efron'u dinledi. Het oğullarının duyacağı şekilde söylediği miktarı, tüccarlar arasında geçerli ölçüye göre dört yüz şekel gümüşü Efron'a tarttı. 17 Böylece Mamre'nin karşısındaki Makpela'da bulunan Efron'un tarlası, içindeki mağara ve sınırları içindeki bütün ağaçlarla birlikte 18 kent kapısından girenlerin hepsinin önünde, Het oğullarının huzurunda İbrahim'in mülkü oldu. 19 Bundan sonra İbrahim karısı Sara'yı Kenan diyarında, Mamre'nin, yani Hevron'un karşısındaki Makpela tarlasının mağarasına gömdü. 20 Tarla ile içindeki mağara, Het oğulları tarafından İbrahim'e mezarlık yeri olarak mülk edildi.

24

1 İbrahim yaşlanmış, iyice ilerlemişti. RAB İbrahim'i her bakımdan kutsamıştı. 2 İbrahim, evinin en yaşlı hizmetkârına, sahip olduğu her şeyin yöneticisine, “Lütfen elini uyluğumun altına koy,” dedi. 3 “Göklerin Tanrısı ve yeryüzünün Tanrısı olan RAB adına sana ant içireceğim; aralarında yaşadığım Kenanlılar'ın kızlarından oğluma eş almayacaksın. 4 Ama benim ülkeme, akrabalarımın yanına gidecek ve oğlum İshak'a bir eş alacaksın.” 5 Hizmetkâr ona, “Ya kadın bu ülkeye benimle gelmek istemezse? Oğlunu çıktığın o ülkeye geri götürmem gerekir mi?” dedi. 6 İbrahim ona, “Sakın oğlumu oraya geri götürme,” dedi. 7 “Beni babamın evinden ve doğduğum topraktan çıkaran, benimle konuşan ve bana, ‘Bu toprakları senin soyuna vereceğim,’ diye ant içen göklerin Tanrısı RAB, meleğini senin önünden gönderecek; oğluma oradan bir eş alacaksın. 8 Kadın seninle gelmek istemezse, bana verdiğin bu andan

özgür olursun. Yalnız oğlumu oraya geri götürme.” 9
Bunun üzerine hizmetkâr, efendisi İbrahim'in
uyluğunun altına elini koydu ve bu konuda ona ant
içti. 10 Hizmetkâr, efendisinin develerinden on
tanesini aldı ve yola çıktı; efendisinin güzel
mallarından çeşit çeşit şeyler de yanındaydı. Kalkıp
Mezopotamya'ya, Nahor'un kentine gitti. 11 Akşam
vakti, kadınların su çekmek için dışarı çıktığı saatte,
develeri kentin dışında su kuyusunun yanında
çöktürdü. 12 Sonra, “Efendim İbrahim'in Tanrısı
RAB, lütfen bugün işimi başarılı kıl ve efendim
İbrahim'e iyilik göster,” dedi. 13 “İşte, su pınarının
başında duruyorum. Kent halkının kızları su çekmek
için dışarı çıkıyor. 14 Ben hangi genç kıza, ‘Lütfen
testini eğ de su içeyim,’ dersem, o da, ‘İç, develerine
de su vereceğim,’ derse, kulun İshak için belirlediğin
kişi o olsun. Efendime iyilik gösterdiğini bundan
anlayacağım.” 15 O daha konuşmasını bitirmeden,
omzunda testiyle Rebeka geldi. O, İbrahim'in kardeşi
Nahor'un karısı Milka'nın oğlu Betuel'den doğmuştu.
16 Genç kız görünüşte çok güzeldi; bakireydi, ona
hiçbir erkek dokunmamıştı. Pınara indi, testisini
doldurdu ve yukarı çıktı. 17 Hizmetkâr onu
karşılamak için koştu ve, “Lütfen testinden bana
biraz su ver de içeyim,” dedi. 18 O da, “İç efendim,”
dedi. Hemen testisini eline indirip ona su verdi. 19
Ona su vermeyi bitirince, “Develerin için de, içmeleri
bitene kadar su çekeceğim,” dedi. 20 Hemen testisini
oluğa boşalttı, su çekmek için tekrar kuyuya koştu ve
bütün develeri için su çekti. 21 Adam, yolculuğunu
RAB'bin başarılı kılıp kılmadığını anlamak için ona
sessizce dikkatle baktı. 22 Develer içmeyi bitirince
adam yarım şekel ağırlığında altın bir burun halkası
ve elleri için on şekel ağırlığında iki altın bilezik aldı.
23 “Sen kimin kızısın, lütfen söyle bana,” dedi.
“Babanın evinde gecelememiz için yer var mı?” 24 O
da, “Ben Milka'nın Nahor'a doğurduğu oğlu Betuel'in
kızıyım,” dedi. 25 Sonra, “Bizde bol bol saman ve yem
de var, geceleyecek yer de var,” dedi. 26 Adam başını
eğip RAB'be tapındı. 27 Şöyle dedi: “Efendim
İbrahim'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun!
Efendimden vefalı sevgisini ve sadakatini esirgemedi.
Bana gelince, RAB beni yolda efendimin
akrabalarının evine yöneltti.” 28 Genç kız koşup
annesinin ev halkına bunları anlattı. 29 Rebeka'nın
Lavan adında bir erkek kardeşi vardı. Lavan pınarın
başındaki adamın yanına koştu. 30 Çünkü kız
kardeşinin burnundaki halkayı ve kollarındaki
bilezikleri görmüş, kız kardeşi Rebeka'nın, “Adam
bana böyle söyledi,” dediğini duymuştu. Adamın
yanına geldiğinde, baktı, adam pınarın başında
develerin yanında duruyordu. 31 “Gel, RAB'bin
kutsadığı adam,” dedi. “Neden dışarıda duruyorsun?
Evi de develer için yeri de hazırladım.” 32 Adam eve
girdi. Lavan develerin yükünü çözdü; develere saman
ve yem, onunla birlikte olan adamlarla kendisine
ayaklarını yıkamaları için su verdi. 33 Önüne yemek
kondu, ama o, “Sözümü söylemeden yemem,” dedi.
Lavan da, “Söyle,” dedi. 34 O da, “Ben İbrahim'in
hizmetkârıyım,” dedi. 35 “RAB efendimi çok kutsadı,
o da büyük bir adam oldu. RAB ona sürüler, davarlar,
gümüş, altın, erkek köleler, kadın köleler, develer ve
eşekler verdi. 36 Efendimin karısı Sara, yaşlandığında
efendime bir oğul doğurdu. Efendim sahip olduğu
her şeyi ona verdi. 37 Efendim bana ant içirerek şöyle
dedi: ‘Aralarında yaşadığım Kenanlılar'ın kızlarından
oğluma eş almayacaksın. 38 Ama babamın evine,
akrabalarımın yanına gidecek ve oğluma bir eş
alacaksın.’ 39 Ben de efendime, ‘Ya kadın benimle
gelmezse?’ diye sordum. 40 O da bana, ‘Yolunda
yürüdüğüm RAB, meleğini seninle gönderecek ve
yolunu başarılı kılacak. Oğluma akrabalarımdan,
babamın evinden bir eş alacaksın. 41 Akrabalarımın
yanına vardığında andımdan özgür olacaksın. Kızı
sana vermezlerse, bana verdiğin andan özgür
olursun,’ dedi. 42 Bugün pınarın başına geldim ve
şöyle dedim: ‘Efendim İbrahim'in Tanrısı RAB, lütfen
gittiğim bu yolu şimdi başarılı kılacaksan, 43 işte, bu
su pınarının başında duruyorum. Su çekmek için
çıkan genç kıza, “Lütfen testinden bana biraz su ver
de içeyim,” dersem, 44 o da bana, “İç, develerin için
de su çekeceğim,” derse, efendimin oğlu için RAB'bin
belirlediği kadın o olsun.’ 45 İçimden konuşmamı
daha bitirmeden, baktım, Rebeka omzunda testiyle
çıktı. Pınara inip su çekti. Ben de ona, ‘Lütfen bana
su ver de içeyim,’ dedim. 46 Hemen testisini
omzundan indirip, ‘İç, develerine de su vereceğim,’
dedi. Ben içtim, o da develere su verdi. 47 Sonra ona,
‘Sen kimin kızısın?’ diye sordum. O da, ‘Milka'nın
Nahor'a doğurduğu oğlu Betuel'in kızıyım,’ dedi. Ben
de halkayı burnuna, bilezikleri ellerine taktım. 48
Başımı eğip RAB'be tapındım. Efendim İbrahim'in
Tanrısı RAB'bi övdüm; çünkü efendimin oğluna,
efendimin kardeşinin torununu almak üzere beni

doğru yola yöneltmişti. 49 Şimdi efendime iyilik ve sadakat göstereceksenız bana söyleyin. Göstermeyecekseniz onu da söyleyin ki sağa mı sola mı döneceğimi bileyim.” 50 Bunun üzerine Lavan ile Betuel, “Bu iş RAB'den çıktı,” diye yanıt verdiler. “Sana ne iyi ne kötü bir şey söyleyebiliriz. 51 İşte Rebeka önünde. Onu al ve git; RAB'bin söylediği gibi efendinin oğluna eş olsun.” 52 İbrahim'in hizmetkârı onların sözlerini duyunca RAB'bin önünde yere kapandı. 53 Sonra hizmetkâr gümüş takılar, altın takılar ve giysiler çıkarıp Rebeka'ya verdi. Ağabeyine ve annesine de değerli armağanlar verdi. 54 Sonra kendisiyle birlikte olan adamlarla yiyip içtiler ve orada geceyi geçirdiler. Sabah kalkınca hizmetkâr, “Beni efendime gönderin,” dedi. 55 Kızın ağabeyiyle annesi, “Genç kız birkaç gün, hiç değilse on gün bizimle kalsın; sonra gider,” dediler. 56 O ise onlara, “Beni geciktirmeyin. RAB yolumu başarılı kıldı. Beni gönderin de efendime döneyim,” dedi. 57 Onlar da, “Genç kızı çağıralım, fikrini soralım,” dediler. 58 Rebeka'yı çağırıp ona, “Bu adamla gidecek misin?” dediler. O da, “Gideceğim,” dedi. 59 Böylece kız kardeşleri Rebeka'yı, sütannesini, İbrahim'in hizmetkârını ve adamlarını gönderdiler. 60 Rebeka'yı kutsayarak ona şöyle dediler: “Kız kardeşimiz, binlerce on binlerin annesi olasın. Soyun, kendilerinden nefret edenlerin kapılarını ele geçirsin.” 61 Sonra Rebeka kalktı, hizmetçi kızlarıyla birlikte develere binip adamın peşinden gitti. Hizmetkâr Rebeka'yı alıp yoluna devam etti. 62 İshak Beer Lahay Roy yolundan gelmişti, çünkü Negev bölgesinde yaşıyordu. 63 Akşamüstü düşünmek için tarlaya çıktı. Gözlerini kaldırıp baktı, develerin geldiğini gördü. 64 Rebeka da gözlerini kaldırdı; İshak'ı görünce deveden indi. 65 Hizmetkâra, “Tarlada bizi karşılamaya gelen şu adam kim?” diye sordu. Hizmetkâr, “O benim efendim,” dedi. Bunun üzerine Rebeka peçesini alıp örtündü. 66 Hizmetkâr yaptığı her şeyi İshak'a anlattı. 67 İshak Rebeka'yı annesi Sara'nın çadırına götürdü, onu eş olarak aldı. İshak onu sevdi; annesinin ölümünden sonra teselli buldu.

25

1 İbrahim bir eş daha aldı; adı Ketura'ydı. 2 Ketura ona Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, İşbak ve Şuah'ı doğurdu. 3 Yokşan Şeva'nın ve Dedan'ın babası oldu. Dedan'ın oğulları Asurim, Letuşim ve Leummim'di. 4 Midyan'ın oğulları Efa, Efer, Hanok, Avida ve Eldaa'ydı. Bunların hepsi Ketura'nın çocuklarıydı. 5 İbrahim sahip olduğu her şeyi İshak'a verdi. 6 Ama İbrahim cariyelerinden olan oğullarına armağanlar verdi. Daha sağken onları oğlu İshak'tan uzağa, doğuya, doğu ülkesine gönderdi. 7 İbrahim'in yaşadığı ömrün yılları yüz yetmiş beş yıldı. 8 İbrahim son nefesini verdi; iyi bir yaşlılıkta, ileri yaşta ve dolu dolu yaşamış olarak öldü ve kendi halkına katıldı. 9 Oğulları İshak ile İsmail onu Mamre'nin karşısındaki Hititli Sohar'ın oğlu Efron'un tarlasında bulunan Makpela mağarasına gömdüler. 10 Bu, İbrahim'in Het oğullarından satın aldığı tarlaydı. İbrahim karısı Sara'yla birlikte oraya gömüldü. 11 İbrahim'in ölümünden sonra Tanrı, oğlu İshak'ı kutsadı. İshak Beer Lahay Roi yakınında yaşadı. 12 Mısırlı Hacer'in, Sara'nın cariyesinin, İbrahim'e doğurduğu İbrahim oğlu İsmail'in soy kaydı şudur. 13 İsmail'in oğullarının doğum sırasına göre adları şunlardır: İsmail'in ilk oğlu Nevayot, sonra Kedar, Adbeel ve Mibsam, 14 Mişma, Duma, Massa, 15 Hadad, Tema, Yetur, Nafiş ve Kedma. 16 İsmail'in oğulları bunlardı; köylerine ve obalarına göre adları bunlardı. Kendi boylarına göre on iki önderdi bunlar. 17 İsmail'in ömrünün yılları yüz otuz yedi yıldı. Son nefesini verdi, öldü ve kendi halkına katıldı. 18 Mısır'ın karşısındaki, Asur'a giden yol üzerindeki Havila'dan Şur'a kadar yerleştiler. İsmail soyundan olanlar bütün akrabalarının karşısına yerleşti. 19 İbrahim oğlu İshak'ın soy kaydı şudur. İbrahim, İshak'ın babası oldu. 20 İshak, Paddan Aramlı Betuel'in kızı ve Aramlı Lavan'ın kız kardeşi Rebeka'yı eş olarak aldığında kırk yaşındaydı. 21 İshak karısı için RAB'be yalvardı, çünkü Rebeka kısırdı. RAB onun yalvarışını kabul etti ve karısı Rebeka gebe kaldı. 22 Çocuklar onun rahminde birbiriyle itişiyordu. O da, “Eğer durum buysa, ben niye yaşıyorum?” dedi. Gidip RAB'be danıştı. 23 RAB ona şöyle dedi: “Rahminde iki ulus var. Senden iki halk ayrılacak. Biri ötekinden güçlü olacak. Büyük olan küçüğe hizmet edecek.” 24 Doğum vakti gelince, bak, rahminde ikizler vardı. 25 İlk çıkan baştan ayağa kızılımsıydı, tüylü bir giysi gibiydi. Ona Esav adını verdiler. 26 Sonra kardeşi çıktı; eli Esav'ın topuğunu tutuyordu. Ona Yakup adı

verildi. Rebeka onları doğurduğunda İshak altmış yaşındaydı. 27 Çocuklar büyüdü. Esav usta bir avcı, kır adamı oldu. Yakup ise çadırlarda yaşayan sakin bir adamdı. 28 İshak, av etini sevdiği için Esav'ı seviyordu; Rebeka ise Yakup'u seviyordu. 29 Yakup bir gün çorba pişirmişti. Esav kırdan geldi ve bitkin düşmüştü. 30 Esav Yakup'a, “Ne olur, şu kızıl çorbadan bana biraz ver, çünkü bitkinim” dedi. Bu yüzden ona Edom adı verildi. 31 Yakup, “Önce ilk oğulluk hakkını bana sat” dedi. 32 Esav, “Bak, ölmek üzereyim. İlk oğulluk hakkının bana ne yararı var?” dedi. 33 Yakup, “Önce bana ant iç” dedi. Esav ona ant içti ve ilk oğulluk hakkını Yakup'a sattı. 34 Yakup Esav'a ekmekle mercimek çorbası verdi. Esav yiyip içti, kalkıp gitti. Böylece Esav ilk oğulluk hakkını küçümsedi.

26

1 Ülkede, İbrahim'in günlerindeki ilk kıtlığın dışında bir kıtlık daha oldu. İshak, Gerar'a, Filistliler Kralı Avimelek'in yanına gitti. 2 RAB ona görünerek, “Mısır'a gitme. Sana söyleyeceğim ülkede yaşa. 3 Bu ülkede kal. Ben seninle olacağım, seni kutsayacağım. Çünkü bütün bu toprakları sana ve soyuna vereceğim. Baban İbrahim'e içtiğim andı yerine getireceğim. 4 Soyunu göğün yıldızları kadar çoğaltacağım ve bütün bu toprakları soyuna vereceğim. Yeryüzünün bütün ulusları senin soyunda kutsanacak. 5 Çünkü İbrahim sözümü dinledi, buyruklarıma, emirlerime, kurallarıma ve yasalarıma uydu.” 6 Böylece İshak Gerar'da yaşadı. 7 Oranın adamları ona karısını sordular. O da, “Kız kardeşimdir” dedi. Çünkü, “Karım” demeye korkuyordu; içinden, “Rebeka güzel bir kadın olduğu için buranın adamları beni onun yüzünden öldürebilir” diye düşünüyordu. 8 Orada uzun zaman kaldıktan sonra, Filistliler Kralı Avimelek pencereden baktı ve gördü ki İshak karısı Rebeka'yı okşuyordu. 9 Bunun üzerine Avimelek İshak'ı çağırıp, “Bak, bu kesinlikle senin karın. Öyleyse neden, ‘O benim kız kardeşim’ dedin?” dedi. İshak ona, “Onun yüzünden ölmeyeyim diye öyle dedim” diye karşılık verdi. 10 Avimelek, “Bize bu yaptığın da ne?” dedi. “Halktan biri kolayca karınla yatabilirdi; böylece suçu başımıza getirmiş olurdun!” 11 Avimelek bütün halka şu buyruğu verdi: “Bu adama ya da karısına dokunan kesinlikle öldürülecektir.” 12 İshak o ülkede tohum ekti ve aynı yıl ektiğinin yüz katını biçti. RAB onu kutsadı. 13 Adam gittikçe büyüdü, daha da zenginleşti ve çok büyük biri oldu. 14 Sürüleri, davarları ve çok sayıda hizmetkârı vardı. Filistliler onu kıskanıyordu. 15 Babası İbrahim'in günlerinde, babasının hizmetkârlarının kazdığı bütün kuyuları Filistliler kapatıp toprakla doldurmuştu. 16 Sonra Avimelek İshak'a, “Yanımızdan git, çünkü bizden çok daha güçlü oldun” dedi. 17 İshak oradan ayrıldı, Gerar Vadisi'nde konakladı ve orada yaşadı. 18 İshak, babası İbrahim'in günlerinde kazılmış olan su kuyularını yeniden kazdı. Çünkü Filistliler, İbrahim'in ölümünden sonra onları kapatmıştı. Babasının onlara verdiği adların aynısını verdi. 19 İshak'ın hizmetkârları vadide kazı yaparken orada kaynak suyu olan bir kuyu buldular. 20 Ama Gerarlı çobanlar, İshak'ın çobanlarıyla çekişip, “Bu su bizimdir” dediler. İshak da onun adını Esek koydu, çünkü onunla çekişmişlerdi. 21 Sonra başka bir kuyu kazdılar. Onun için de kavga ettiler. Bu yüzden İshak onun adını Sitna koydu. 22 Oradan ayrılıp başka bir kuyu daha kazdı. Onun için kavga etmediler. Bu yüzden ona Rehobot adını verdi ve, “Şimdi RAB bize geniş yer açtı; bu ülkede çoğalacağız” dedi. 23 Oradan Beer-Şeva'ya çıktı. 24 RAB o gece ona görünerek, “Ben baban İbrahim'in Tanrısı'yım. Korkma, çünkü ben seninle birlikteyim. Kulum İbrahim'in hatırı için seni kutsayacağım, soyunu çoğaltacağım” dedi. 25 İshak orada bir sunak yaptı, RAB'bin adını çağırdı ve çadırını oraya kurdu. Hizmetkârları da orada bir kuyu kazdılar. 26 Sonra Avimelek, dostu Ahuzat ve ordusunun komutanı Pikol'la birlikte Gerar'dan onun yanına geldi. 27 İshak onlara, “Benden neden nefret edip beni yanınızdan kovduğunuz hâlde şimdi bana geldiniz?” dedi. 28 Onlar da, “RAB'bin seninle olduğunu açıkça gördük” dediler. “Bu yüzden, ‘Aramızda, bizimle senin arasında bir ant olsun; seninle bir antlaşma yapalım’ dedik. 29 ‘Biz sana dokunmadığımız gibi, sana yalnız iyilik edip seni esenlikle gönderdiğimiz gibi, sen de bize kötülük etmeyeceğine söz ver.’ Şimdi sen RAB tarafından kutsanmış bulunuyorsun.” 30 İshak onlara bir şölen hazırladı; yediler, içtiler. 31 Sabah erkenden kalkıp birbirlerine ant içtiler. Sonra İshak onları yolcu etti, onlar da ondan esenlik içinde ayrıldılar. 32 Aynı gün

İshak'ın hizmetkârları gelip kazdıkları kuyu hakkında ona haber vererek, “Su bulduk” dediler. 33 İshak onun adını Şiva koydu. Bu yüzden kentin adı bugüne kadar Beer-Şeva'dır. 34 Esav kırk yaşındayken, Hetli Beeri'nin kızı Yehudit'i ve Hetli Elon'un kızı Basemat'ı kendine eş olarak aldı. 35 Onlar İshak'la Rebeka'nın yüreğine acı verdiler.

27

1 İshak yaşlanmıştı. Gözleri zayıflamış, artık göremez olmuştu. Büyük oğlu Esav'ı çağırıp, “Oğlum?” dedi. Esav, “Buradayım” dedi. 2 İshak, “Bak, yaşlandım” dedi. “Öleceğim günü bilmiyorum. 3 Şimdi silahlarını, sadağını ve yayını al, kırlara git, benim için av eti getir. 4 Sevdiğim gibi lezzetli bir yemek hazırla, bana getir de yiyeyim; ölmeden önce seni kutsayayım.” 5 İshak oğlu Esav'la konuşurken Rebeka dinliyordu. Esav av eti avlayıp getirmek için kırlara gitti. 6 Bunun üzerine Rebeka oğlu Yakup'a, “Bak” dedi, “babanın ağabeyin Esav'a şöyle dediğini duydum: 7 ‘Bana av eti getir, lezzetli bir yemek hazırla da yiyeyim; ölümümden önce seni RAB'bin önünde kutsayayım.’ 8 Şimdi oğlum, sana buyurduğum şeyi dikkatle yap. 9 Sürüye git, oradan bana iki iyi oğlak getir. Onlarla baban için sevdiği gibi lezzetli bir yemek hazırlayayım. 10 Sen de bunu babana götür, yesin; böylece ölmeden önce seni kutsasın.” 11 Yakup annesi Rebeka'ya, “Bak, ağabeyim Esav kıllı bir adam, ben ise tüysüz biriyim” dedi. 12 “Ya babam bana dokunursa? O zaman onu aldatan biri gibi görünürüm; üzerime kutsama değil, lanet getiririm.” 13 Annesi ona, “Lanetin benim üzerime olsun, oğlum” dedi. “Yalnız sözümü dinle, git ve onları bana getir.” 14 Yakup gidip oğlakları aldı, annesine getirdi. Annesi de babasının sevdiği gibi lezzetli bir yemek hazırladı. 15 Sonra Rebeka, evde yanında bulunan büyük oğlu Esav'ın güzel giysilerini alıp küçük oğlu Yakup'a giydirdi. 16 Oğlakların derilerini de onun ellerine ve boynunun tüysüz yerine sardı. 17 Hazırladığı lezzetli yemeği ve ekmeği oğlu Yakup'ın eline verdi. 18 Yakup babasının yanına gidip, “Babam?” dedi. İshak, “Buradayım. Kimsin oğlum?” dedi. 19 Yakup babasına, “Ben ilk oğlun Esav'ım” dedi. “Bana söylediğini yaptım. Lütfen kalk, otur ve av etimden ye ki beni kutsayasın.” 20 İshak oğluna, “Oğlum, bunu nasıl bu kadar çabuk buldun?” dedi. Yakup, “Çünkü Tanrın RAB işimi rast getirdi” dedi. 21 İshak Yakup'a, “Yaklaş da seni yoklayayım, oğlum” dedi. “Gerçekten oğlum Esav mısın, değil misin?” 22 Yakup babası İshak'a yaklaştı. İshak onu yokladı ve, “Ses Yakup'un sesi ama eller Esav'ın elleri” dedi. 23 Ellerini, ağabeyi Esav'ın elleri gibi kıllı bulduğu için onu tanımadı. Böylece onu kutsadı. 24 “Gerçekten oğlum Esav mısın?” dedi. Yakup, “Benim” dedi. 25 İshak, “Yaklaştır da oğlumun av etinden yiyeyim, sonra seni kutsayayım” dedi. Yakup yemeği yaklaştırdı, o da yedi. Ona şarap da getirdi, içti. 26 Sonra babası İshak ona, “Yaklaş şimdi, oğlum, beni öp” dedi. 27 Yakup yaklaşıp onu öptü. İshak giysilerinin kokusunu alınca onu kutsadı ve dedi ki: “İşte, oğlumun kokusu, RAB'bin bereketlediği kırın kokusu gibi. 28 Tanrı sana göğün çiyini, yerin verimli topraklarını, bol tahılı ve yeni şarabı versin. 29 Halklar sana kulluk etsin, ulular önünde eğilsin. Kardeşlerine efendi ol, annenin oğulları önünde eğilsin. Seni lanetleyenler lanetli olsun, seni kutsayanlar kutsanmış olsun.” 30 İshak Yakup'u kutsamayı bitirir bitirmez, Yakup babası İshak'ın yanından daha yeni çıkmıştı ki, ağabeyi Esav avdan döndü. 31 O da lezzetli bir yemek hazırlayıp babasına getirdi ve, “Babam kalkıp oğlunun av etinden yesin de beni kutsasın” dedi. 32 Babası İshak ona, “Sen kimsin?” dedi. Esav, “Ben oğlun, ilk oğlun Esav'ım” dedi. 33 Bunun üzerine İshak şiddetle titredi ve, “Öyleyse av eti avlayıp bana getiren kimdi?” dedi. “Sen gelmeden önce hepsinden yedim ve onu kutsadım. Evet, kutsanmış olacak da.” 34 Esav babasının sözlerini duyunca çok büyük ve acı bir çığlık attı; babasına, “Beni de kutsa, beni de, babam!” dedi. 35 İshak, “Kardeşin hileyle geldi ve senin kutsamanı aldı” dedi. 36 Esav, “Onun adına boşuna mı Yakup denmiş?” dedi. “İki kez yerimi aldı. İlk oğulluk hakkımı aldı; şimdi de kutsamamı aldı.” Sonra, “Benim için bir kutsama ayırmadın mı?” dedi. 37 İshak Esav'a, “Bak, onu sana efendi yaptım” diye karşılık verdi. “Bütün kardeşlerini ona kul verdim. Onu tahıl ve yeni şarapla destekledim. Şimdi senin için ne yapayım, oğlum?” 38 Esav babasına, “Babam, bir tek kutsaman mı var?” dedi. “Beni de kutsa, beni de, babam!” Sonra sesini yükseltip ağladı. 39 Babası İshak ona şöyle karşılık verdi: “İşte, yurdun yerin

verimli topraklarında, yukarıdaki göğün çiyinde olacak. 40 Kılıcınla yaşayacaksın, kardeşine kulluk edeceksin. Ama baş kaldırdığında, onun boyunduruğunu boynundan atıp kıracaksın.” 41 Esav, babasının Yakup'u kutsadığı bu kutsama yüzünden Yakup'tan nefret etti. İçinden, “Babam için yas günleri yaklaşıyor” dedi. “O zaman kardeşim Yakup'u öldüreceğim.” 42 Büyük oğlu Esav'ın sözleri Rebeka'ya bildirildi. Rebeka haber gönderip küçük oğlu Yakup'u çağırdı ve ona, “Bak, ağabeyin Esav seni öldürmeyi düşünerek kendini avutuyor” dedi. 43 Şimdi oğlum, sözümü dinle. Kalk, Harran'a, kardeşim Lavan'ın yanına kaç. 44 Ağabeyinin öfkesi yatışıncaya kadar bir süre onun yanında kal. 45 Ağabeyinin sana duyduğu öfke dinince ve ona yaptığını unutunca, ben haber gönderip seni oradan getiririm. Neden bir günde ikinizden de yoksun kalayım?” 46 Sonra Rebeka İshak'a, “Het kızları yüzünden canımdan bezdim” dedi. “Yakup da bu memleketin kızlarından, böyle Het kızlarından biriyle evlenirse, yaşamanın benim için ne değeri kalır?”

28

1 İshak Yakup'u çağırdı, onu kutsadı ve buyurdu: “Kenan kızlarından birini eş olarak alma. 2 Kalk, Paddan Aram'a, annenin babası Betuel'in evine git. Oradan, annenin kardeşi Lavan'ın kızlarından kendine bir eş al. 3 Her Şeye Gücü Yeten Tanrı seni kutsasın, seni verimli kılsın, soyunu çoğaltsın; öyle ki halklar topluluğu olasın. 4 Tanrı, İbrahim'e verdiği, içinde yabancı olarak yaşadığın toprağı miras alman için, İbrahim'in bereketini sana ve seninle birlikte soyuna versin.” 5 Böylece İshak, Yakup'u uğurladı. Yakup, Paddan Aram'a, Aramlı Betuel'in oğlu, Rebeka'nın kardeşi, Yakup'la Esav'ın dayısı Lavan'ın yanına gitti. 6 Esav, İshak'ın Yakup'u kutsayıp oradan kendine eş alması için onu Paddan Aram'a gönderdiğini, onu kutsarken, “Kenan kızlarından birini eş olarak alma” diye buyurduğunu gördü. 7 Yakup'un babasıyla annesini dinleyip Paddan Aram'a gittiğini de gördü. 8 Esav, Kenan kızlarının babası İshak'ı hoşnut etmediğini gördü. 9 Bunun üzerine Esav, İsmail'in yanına gitti ve sahip olduğu eşlerin yanına, İbrahim oğlu İsmail'in kızı, Nevayot'un kız kardeşi Mahalat'ı da eş olarak aldı. 10 Yakup Beerşeva'dan ayrıldı ve Haran'a doğru gitti. 11 Bir yere varıp orada geceyi geçirdi, çünkü güneş batmıştı. Oradaki taşlardan birini alıp başının altına koydu ve orada uyudu. 12 Düş gördü; yeryüzüne kurulmuş bir merdiven vardı, tepesi göklere ulaşıyordu. Tanrı'nın melekleri onun üzerinde çıkıp iniyordu. 13 RAB onun üzerinde durup şöyle dedi: “Ben RAB, atan İbrahim'in Tanrısı ve İshak'ın Tanrısıyım. Üzerinde yattığın toprağı sana ve soyuna vereceğim. 14 Soyun yeryüzünün tozu gibi olacak; batıya, doğuya, kuzeye ve güneye yayılacaksın. Yeryüzündeki bütün aileler senin ve soyunun aracılığıyla kutsanacak. 15 İşte, ben seninleyim. Nereye gidersen git seni koruyacağım ve seni yine bu toprağa getireceğim. Sana söylediklerimi yapıncaya dek seni bırakmayacağım.” 16 Yakup uykusundan uyanınca, “RAB gerçekten bu yerdeymiş, ben bunu bilmiyordum” dedi. 17 Korkuya kapıldı ve, “Bu yer ne korkunç!” dedi. “Burası Tanrı'nın evinden başka bir yer değil; burası göğün kapısı.” 18 Yakup sabah erkenden kalktı, başının altına koyduğu taşı aldı, onu bir dikili taş olarak dikip tepesine yağ döktü. 19 Oranın adını Beytel koydu. Oysa kentin önceki adı Luz'du. 20 Yakup bir adak adayarak şöyle dedi: “Eğer Tanrı benimle olur, gittiğim bu yolda beni korur, bana yiyecek ekmek ve giyecek giysi verirse, 21 ve babamın evine esenlik içinde dönersem, RAB benim Tanrım olacak. 22 Dikili taş olarak diktiğim bu taş Tanrı'nın evi olacak. Bana vereceğin her şeyin ondalığını sana vereceğim.”

29

1 Yakup yoluna devam etti ve doğu halklarının ülkesine geldi. 2 Bakınca tarlada bir kuyu gördü. Kuyunun yanında yatan üç koyun sürüsü vardı. Çünkü sürüler o kuyudan sulanırdı. Kuyunun ağzındaki taş büyüktü. 3 Bütün sürüler orada toplanırdı. Çobanlar taşı kuyunun ağzından yuvarlar, koyunları sular, sonra taşı yine yerine, kuyunun ağzına koyarlardı. 4 Yakup onlara, “Kardeşlerim, nerelisiniz?” dedi. Onlar da, “Haranlıyız” dediler. 5 Yakup, “Nahor'un oğlu Lavan'ı tanıyor musunuz?”

dedi. Onlar da, “Tanıyoruz” dediler. 6 Yakup, “İyi
mi?” dedi. Onlar, “İyi” dediler. “Bak, kızı Rahel
koyunlarla geliyor.” 7 Yakup, “Bakın, daha gün ortası;
hayvanları toplamanın vakti değil. Koyunları sulayın,
gidip otlatın” dedi. 8 Onlar, “Bütün sürüler
toplanmadan, kuyunun ağzındaki taşı yuvarlamadan
bunu yapamayız. Ancak o zaman koyunları sularız”
dediler. 9 Yakup daha onlarla konuşurken, babasının
koyunlarını güden Rahel geldi. 10 Yakup annesinin
kardeşi Lavan'ın kızı Rahel'i ve annesinin kardeşi
Lavan'ın koyunlarını görünce yaklaştı, taşı kuyunun
ağzından yuvarladı ve annesinin kardeşi Lavan'ın
sürüsünü suladı. 11 Sonra Yakup Rahel'i öptü, sesini
yükseltip ağladı. 12 Yakup, Rahel'e onun babasının
akrabası olduğunu, Rebeka'nın oğlu olduğunu
anlattı. Rahel de koşup babasına haber verdi. 13
Lavan, kız kardeşinin oğlu Yakup'la ilgili haberi
duyunca onu karşılamaya koştu, ona sarıldı, onu
öptü ve evine götürdü. Yakup da bütün bunları
Lavan'a anlattı. 14 Lavan ona, “Gerçekten sen benim
kemiğimden, etimdensin” dedi. Yakup bir ay onun
yanında kaldı. 15 Lavan Yakup'a, “Akrabam diye bana
karşılıksız mı çalışacaksın? Söyle, ücretin ne olsun?”
dedi. 16 Lavan'ın iki kızı vardı. Büyüğünün adı Lea,
küçüğünün adı Rahel'di. 17 Lea'nın gözleri zayıftı,
Rahel ise güzel yapılı ve güzel yüzlüydü. 18 Yakup
Rahel'i seviyordu. “Küçük kızın Rahel için sana yedi
yıl hizmet ederim” dedi. 19 Lavan, “Onu sana
vermem, onu başka bir adama vermemden daha
iyidir. Yanımda kal” dedi. 20 Böylece Yakup Rahel
için yedi yıl hizmet etti. Ona duyduğu sevgiden dolayı
bu yıllar ona birkaç gün gibi geldi. 21 Sonra Yakup
Lavan'a, “Sürem doldu. Karımı bana ver; onun
yanına gireyim” dedi. 22 Bunun üzerine Lavan o yerin
bütün erkeklerini topladı ve bir şölen verdi. 23 Akşam
olunca kızı Lea'yı alıp Yakup'a getirdi. Yakup da onun
yanına girdi. 24 Lavan cariyesi Zilpa'yı kızı Lea'ya
cariye olarak verdi. 25 Sabah olunca bir de baktı, Lea!
Yakup Lavan'a, “Bana ne yaptın? Ben senin yanında
Rahel için çalışmadım mı? Öyleyse neden beni
aldattın?” dedi. 26 Lavan, “Bizim oralarda büyüğü
dururken küçüğü vermek doğru değildir” dedi. 27
Bunun gelin haftasını tamamla; sonra öteki kızı da,
benim için yedi yıl daha hizmet etmen karşılığında
sana veririz” dedi. 28 Yakup öyle yaptı, Lea'nın
haftasını tamamladı. Lavan da kızı Rahel'i ona eş
olarak verdi. 29 Lavan cariyesi Bilha'yı kızı Rahel'e
cariye olarak verdi. 30 Yakup Rahel'in yanına da girdi.
Rahel'i Lea'dan daha çok sevdi. Lavan'ın yanında
yedi yıl daha hizmet etti. 31 RAB, Lea'nın
sevilmediğini görünce rahmini açtı, ama Rahel kısır
kaldı. 32 Lea gebe kaldı, bir oğul doğurdu ve adını
Ruben koydu. Çünkü, “RAB çektiğim sıkıntıya baktı.
Artık kocam beni sevecek” dedi. 33 Yine gebe kaldı,
bir oğul doğurdu ve, “RAB sevilmediğimi işittiği için
bunu da bana verdi” dedi. Oğlunun adını Şimon
koydu. 34 Yine gebe kaldı, bir oğul doğurdu ve, “Bu
kez kocam bana bağlanacak. Çünkü ona üç oğul
doğurdum” dedi. Bu yüzden çocuğun adı Levi kondu.
35 Yine gebe kaldı, bir oğul doğurdu ve, “Bu kez
RAB'be övgü sunacağım” dedi. Bu yüzden ona
Yahuda adını verdi. Sonra doğurmayı bıraktı.

30

1 Rahel, Yakup'a çocuk doğurmadığını görünce kız
kardeşini kıskandı. Yakup'a, “Bana çocuk ver, yoksa
ölürüm” dedi. 2 Yakup, Rahel'e öfkelendi ve,
“Rahminin meyvesini senden esirgeyen Tanrı'nın
yerinde miyim ben?” dedi. 3 Rahel, “İşte cariyem
Bilha. Onun yanına gir; dizlerimin üzerinde
doğursun, ben de onun aracılığıyla çocuk sahibi
olayım” dedi. 4 Bilha'yı, cariyesini, ona eş olarak
verdi; Yakup da onun yanına girdi. 5 Bilha gebe kaldı
ve Yakup'a bir oğul doğurdu. 6 Rahel, “Tanrı davamı
gördü, sesimi de işitti ve bana bir oğul verdi” dedi. Bu
yüzden ona Dan adını verdi. 7 Rahel'in cariyesi Bilha
yine gebe kaldı ve Yakup'a ikinci bir oğul doğurdu. 8
Rahel, “Kız kardeşimle büyük bir mücadeleye girdim
ve üstün geldim” dedi. Ona Naftali adını verdi. 9 Lea,
çocuk doğurmayı bıraktığını görünce cariyesi Zilpa'yı
aldı ve onu Yakup'a eş olarak verdi. 10 Lea'nın
cariyesi Zilpa, Yakup'a bir oğul doğurdu. 11 Lea, “Ne
büyük talih!” dedi. Ona Gad adını verdi. 12 Lea'nın
cariyesi Zilpa, Yakup'a ikinci bir oğul doğurdu. 13 Lea,
“Ne mutluyum! Çünkü kadınlar bana mutlu diyecek”
dedi. Ona Aşer adını verdi. 14 Buğday hasadı
günlerinde Ruben tarlaya gitti, adamotları buldu ve
annesi Lea'ya getirdi. O zaman Rahel, Lea'ya, “Ne
olur, oğlunun adamotlarından bana da ver” dedi. 15
Lea ona, “Kocamı elimden alman yetmedi mi? Şimdi
bir de oğlumun adamotlarını mı alacaksın?” dedi.
Rahel, “Öyleyse oğlunun adamotları karşılığında bu

gece seninle yatsın” dedi. 16 Akşamleyin Yakup tarladan gelince Lea onu karşılamaya çıktı ve, “Benim yanıma girmelisin; çünkü seni oğlumun adamotlarıyla gerçekten kiraladım” dedi. Yakup o gece onunla yattı. 17 Tanrı Lea'nın yakarışını işitti; Lea gebe kaldı ve Yakup'a beşinci bir oğul doğurdu. 18 Lea, “Cariyemi kocama verdiğim için Tanrı ücretimi verdi” dedi. Ona İssakar adını verdi. 19 Lea yine gebe kaldı ve Yakup'a altıncı bir oğul doğurdu. 20 Lea, “Tanrı bana güzel bir armağan verdi. Artık kocam benimle yaşayacak; çünkü ona altı oğul doğurdum” dedi. Ona Zevulun adını verdi. 21 Sonra bir kız doğurdu ve ona Dina adını verdi. 22 Tanrı Rahel'i hatırladı. Tanrı onun sesini işitti ve rahmini açtı. 23 Rahel gebe kaldı, bir oğul doğurdu ve, “Tanrı utancımı ortadan kaldırdı” dedi. 24 Ona Yusuf adını verdi ve, “RAB bana bir oğul daha eklesin” dedi. 25 Rahel Yusuf'u doğurduktan sonra Yakup, Lavan'a, “Beni gönder de kendi yerime, kendi ülkeme döneyim” dedi. 26 “Uğruna sana kulluk ettiğim eşlerimi ve çocuklarımı ver de gideyim. Sana nasıl hizmet ettiğimi biliyorsun.” 27 Lavan ona, “Eğer gözünde lütuf bulduysam burada kal. Çünkü fal bakarak anladım ki RAB beni senin yüzünden kutsadı” dedi. 28 Bir de, “Ücretini söyle, vereyim” dedi. 29 Yakup ona, “Sana nasıl hizmet ettiğimi, sürünün benim yanımda nasıl çoğaldığını biliyorsun” dedi. 30 “Ben gelmeden önce sahip olduğun şey azdı, şimdi ise çoğalıp kalabalık oldu. RAB attığım her adımda seni kutsadı. Şimdi ne zaman ben de kendi evim için bir şeyler sağlayacağım?” 31 Lavan, “Sana ne vereyim?” dedi. Yakup, “Bana hiçbir şey verme. Eğer benim için şu işi yaparsan, sürünü yine güder, onu korurum” dedi. 32 “Bugün bütün sürünün arasından geçeyim; koyunlar arasındaki her benekli, alacalı ve kara olanı, keçiler arasındaki her alacalı ve benekli olanı ayırayım. Benim ücretim bunlar olsun.” 33 “Böylece doğruluğum gelecekte benim yerime tanıklık edecek; ücretim konusunda beni görmeye geldiğinde anlayacaksın. Yanımda bulunan keçiler arasında benekli ve alacalı olmayan, koyunlar arasında da kara olmayan her hayvan çalıntı sayılacak.” 34 Lavan, “Peki, dediğin gibi olsun” dedi. 35 O gün Lavan çizgili ve alacalı erkek keçileri, benekli ve alacalı dişi keçilerin hepsini, içinde beyazlık bulunan keçilerin hepsini ve koyunlar arasındaki bütün kara olanları ayırdı; bunları oğullarının eline verdi. 36 Kendisiyle Yakup'un arasına üç günlük yol koydu. Yakup da Lavan'ın sürüsünün geri kalanını güttü. 37 Yakup taze kavak, badem ve çınar dalları aldı; onların kabuklarını yer yer soyup beyaz çizgiler çıkardı, böylece dalların içindeki beyazlık göründü. 38 Soyduğu dalları, sürülerin su içmeye geldiği yalakların, su teknelerinin karşısına koydu. Sürüler su içmeye geldiklerinde çiftleşirdi. 39 Sürüler dalların önünde çiftleşti ve sürü çizgili, benekli, alacalı yavrular doğurdu. 40 Yakup kuzuları ayırdı; sürülerin yüzünü, Lavan'ın sürüsündeki çizgili ve bütün kara hayvanlara doğru çevirdi. Kendi sürülerini ayrı tuttu, onları Lavan'ın sürüsüne katmadı. 41 Sürüdeki güçlü hayvanlar çiftleşeceği zaman Yakup dalları yalakların içine, hayvanların gözleri önüne koyardı ki dalların önünde çiftleşsinler. 42 Ama hayvanlar zayıf olduğunda onları koymazdı. Böylece zayıflar Lavan'ın, güçlüler Yakup'un oldu. 43 Böylece Yakup çok zenginleşti; büyük sürülere, cariyelere, kölelere, develere ve eşeklere sahip oldu.

31

1 Laban'ın oğullarının, “Yakup babamızın bütün malını aldı. Bütün bu serveti babamıza ait olanlardan elde etti” dediklerini duydu. 2 Yakup, Laban'ın yüzüne baktı; artık ona eskisi gibi davranmadığını gördü. 3 RAB Yakup'a, “Atalarının ülkesine, akrabalarının yanına dön. Ben seninle olacağım” dedi. 4 Bunun üzerine Yakup, Rahel'le Lea'yı sürüsünün bulunduğu kır yerine çağırttı. 5 Onlara, “Babanızın yüzüne bakıyorum, bana karşı artık eskisi gibi değil. Ama babamın Tanrısı benimle oldu” dedi. 6 “Biliyorsunuz, babanıza bütün gücümle hizmet ettim. 7 Babanız beni aldattı, ücretimi on kez değiştirdi. Ama Tanrı onun bana zarar vermesine izin vermedi. 8 Eğer, ‘Benekli olanlar senin ücretin olacak’ dediyse, bütün sürü benekli doğurdu. Yok, ‘Çizgili olanlar senin ücretin olacak’ dediyse, bütün sürü çizgili doğurdu. 9 Böylece Tanrı babanızın sürülerini elinden aldı ve bana verdi. 10 Çiftleşme mevsiminde gözlerimi kaldırıp düşte baktım; sürülerin üzerine sıçrayan erkek keçilerin çizgili, benekli ve alacalı olduğunu gördüm. 11 Tanrı'nın meleği düşte bana, ‘Yakup’ dedi. Ben de, ‘Buyur’ dedim. 12 O da,

‘Gözlerini kaldır da bak; sürülerin üzerine sıçrayan erkek keçilerin hepsi çizgili, benekli ve alacalı. Çünkü Laban'ın sana yaptıklarının hepsini gördüm. 13 Ben Beytel'in Tanrısı'yım; orada bir dikili taşı meshettin, orada bana adak adadın. Şimdi kalk, bu ülkeden çık ve doğduğun ülkeye dön’ dedi.” 14 Rahel'le Lea ona şu karşılığı verdi: “Babamızın evinde bize düşen bir pay, bir miras kaldı mı? 15 Bizi yabancı saymıyor mu? Çünkü bizi sattı, paramızı da bütünüyle tüketti. 16 Tanrı'nın babamızdan alıp götürdüğü bütün servet bizimdir, çocuklarımızındır. Şimdi Tanrı sana ne dediyse yap.” 17 Bunun üzerine Yakup kalktı, oğullarını ve karılarını develere bindirdi. 18 Topladığı bütün sürülerini ve bütün malını, Paddan Aram'da edindiği hayvanları alıp Kenan ülkesinde yaşayan babası İshak'ın yanına gitmek üzere yola çıktı. 19 Laban koyunlarını kırkmaya gitmişti. Rahel de babasına ait terafimleri çaldı. 20 Yakup da kaçtığını ona bildirmeyerek Aramlı Laban'ı aldattı. 21 Sahip olduğu her şeyle kaçtı. Kalkıp ırmağı geçti, Gilat dağlık bölgesine doğru yöneldi. 22 Yakup'un kaçtığı üçüncü gün Laban'a haber verildi. 23 Laban akrabalarını yanına aldı, yedi günlük yol boyunca onun peşinden gitti ve Gilat dağlık bölgesinde ona yetişti. 24 Ama Tanrı gece düşte Aramlı Laban'a gelip, “Sakın Yakup'a iyi ya da kötü bir şey söylememeye dikkat et” dedi. 25 Laban Yakup'a yetişti. Yakup dağlık bölgede çadırını kurmuştu; Laban da akrabalarıyla Gilat dağlık bölgesinde konakladı. 26 Laban Yakup'a, “Ne yaptın sen? Beni aldattın, kızlarımı da sanki kılıçla tutsak alınmışlar gibi götürdün” dedi. 27 Niçin gizlice kaçtın? Niçin beni aldattın da bana haber vermedin? Oysa seni sevinçle, ezgilerle, tef ve lir eşliğinde uğurlardım. 28 Oğullarımı ve kızlarımı öpmeme bile izin vermedin. Aptalca davrandın. 29 Size zarar vermek elimdeydi. Ama dün gece babanızın Tanrısı bana, ‘Sakın Yakup'a iyi ya da kötü bir şey söylememeye dikkat et’ dedi. 30 Şimdi ille de gitmek istedin, çünkü babanın evini çok özledin. Ama ilahlarımı neden çaldın?” 31 Yakup Laban'a şu karşılığı verdi: “Korktum. Çünkü kızlarını benden zorla alırsın diye düşündüm. 32 İlahlarını kimin yanında bulursan o kişi yaşamayacak. Akrabalarımızın önünde, bende sana ait ne varsa belirle ve al.” Yakup, Rahel'in onları çaldığını bilmiyordu. 33 Laban Yakup'un çadırına, Lea'nın çadırına, iki cariyenin çadırına girdi, ama bulamadı. Lea'nın çadırından çıkıp Rahel'in çadırına girdi. 34 Rahel terafimleri almış, devenin semerine koymuş, üstüne oturmuştu. Laban bütün çadırı el yordamıyla aradı, ama onları bulamadı. 35 Rahel babasına, “Efendim, önümde ayağa kalkamıyorum diye öfkelenme; çünkü kadınların âdeti bende” dedi. Laban aradı, ama terafimleri bulamadı. 36 Bunun üzerine Yakup öfkelendi ve Laban'la çekişti. Yakup Laban'a, “Suçum ne? Günahım ne ki peşimden böyle hiddetle düştün? 37 Bütün eşyamı didik didik aradın; ev eşyalarından ne buldun? Buraya, benim akrabalarımın ve senin akrabalarının önüne koy da ikimizin arasında onlar karar versin. 38 Bu yirmi yıl boyunca seninleydim. Koyunların da keçilerin de düşük yapmadı. Sürülerinin koçlarını da yemedim. 39 Yırtıcı hayvanların parçaladığını sana getirmedim; zararını ben karşıladım. Gündüz çalınanı da gece çalınanı da benden istedin. 40 Durumum şuydu: Gündüz sıcaktan kavruldum, gece ayazdan dondum; uyku gözümden kaçtı. 41 Senin evinde geçirdiğim bu yirmi yılın on dört yılında iki kızın için, altı yılında da sürün için hizmet ettim. Sen de ücretimi on kez değiştirdin. 42 Babamın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı ve İshak'ın korkuyla saygı duyduğu Tanrı benimle olmasaydı, kuşkusuz beni şimdi elim boş gönderirdin. Tanrı sıkıntımı ve ellerimin emeğini gördü; bu yüzden dün gece seni azarladı.” 43 Laban Yakup'a şu karşılığı verdi: “Bu kızlar benim kızlarım, bu çocuklar benim çocuklarım, bu sürüler benim sürülerim. Gördüğün her şey benim. Ama bugün kızlarıma ya da onların doğurduğu çocuklara ne yapabilirim? 44 Şimdi gel, seninle bir antlaşma yapalım. Bu, seninle benim aramda tanık olsun.” 45 Bunun üzerine Yakup bir taş alıp dikili taş olarak dikti. 46 Sonra akrabalarına, “Taş toplayın” dedi. Onlar da taş toplayıp bir yığın yaptılar. Orada, taş yığınının yanında yemek yediler. 47 Laban oraya Yegar Sahaduta adını verdi, Yakup ise Galeed adını verdi. 48 Laban, “Bu yığın bugün seninle benim aramda tanıktır” dedi. Bu yüzden oraya Galeed adı verildi. 49 Bir de Mispa dendi, çünkü Laban, “Birbirimizden uzakta olduğumuzda RAB seninle benim aramızı gözetsin” dedi. 50 Kızlarıma kötü davranırsan ya da kızlarımdan başka kadınlar alırsan, aramızda kimse olmasa da bak, Tanrı seninle benim aramda tanıktır.” 51 Laban Yakup'a yine, “Bak, aramıza diktiğim şu yığına bak, şu dikili taşa bak. 52

Bu yığın tanık olsun, bu dikili taş da tanık olsun ki ben sana kötülük etmek için bu yığını geçmeyeceğim, sen de bana kötülük etmek için bu yığını ve bu dikili taşı geçmeyeceksin. 53 İbrahim'in Tanrısı, Nahor'un Tanrısı, onların babasının Tanrısı aramızda yargıç olsun.” Yakup da babası İshak'ın korkuyla saygı duyduğu Tanrı'nın adıyla ant içti. 54 Sonra Yakup dağda bir kurban sundu, akrabalarını ekmek yemeye çağırdı. Onlar da yemek yediler ve geceyi dağda geçirdiler. 55 Laban sabah erkenden kalktı, oğullarını ve kızlarını öptü, onları kutsadı. Sonra ayrılıp yaşadığı yere döndü.

32

1 Yakup yoluna devam etti; Tanrı'nın melekleri onunla karşılaştı. 2 Yakup onları görünce, “Bu Tanrı'nın ordusu!” dedi. Oraya Mahanayim adını verdi. 3 Yakup, ağabeyi Esav'a, Seir ülkesine, Edom bölgesine, önünden haberciler gönderdi. 4 Onlara şöyle buyurdu: “Efendim Esav'a şöyle diyeceksiniz: ‘Kölen Yakup şöyle diyor: Lavan'ın yanında yabancı olarak yaşadım, şimdiye kadar da orada kaldım. 5 Sığırlarım, eşeklerim, sürülerim, erkek kölelerim ve kadın kölelerim var. Efendime haber gönderdim ki gözünde lütuf bulayım.’” 6 Haberciler Yakup'a dönüp, “Ağabeyin Esav'a gittik. Şimdi o da seni karşılamaya geliyor; yanında dört yüz adam var” dediler. 7 Bunun üzerine Yakup çok korktu, içine sıkıntı düştü. Yanındaki halkı, sürüleri, sığırları ve develeri iki bölüğe ayırdı. 8 Şöyle düşündü: “Esav bir bölüğe saldırırsa, geride kalan öbür bölük kaçabilir.” 9 Yakup şöyle dedi: “Babam İbrahim'in Tanrısı, babam İshak'ın Tanrısı, bana, ‘Ülkene, akrabalarının yanına dön, sana iyilik edeceğim’ diyen RAB, 10 Kuluna gösterdiğin bütün vefalı sevgiye ve sadakate en ufak ölçüde bile layık değilim. Çünkü ben bu Şeria'dan yalnız değneğimle geçmiştim; şimdiyse iki bölük oldum. 11 Lütfen beni ağabeyimin elinden, Esav'ın elinden kurtar. Ondan korkuyorum; gelip beni de, anneleri de çocuklarıyla birlikte vurmasın. 12 Sen, ‘Sana mutlaka iyilik edeceğim, soyunu denizin kumu gibi sayısız kılacağım’ demiştin.” 13 O gece orada kaldı. Yanında bulunanlardan ağabeyi Esav'a armağan olarak şunları ayırdı: 14 iki yüz dişi keçi, yirmi teke, iki yüz koyun, yirmi koç, 15 otuz sağmal deve ve yavruları, kırk inek, on boğa, yirmi dişi eşek ve on sıpa. 16 Bunları, her sürü ayrı olmak üzere, kölelerinin eline verdi. Kölelerine, “Önümden gidin, sürüyle sürü arasında da boşluk bırakın” dedi. 17 Öndekine de şu buyruğu verdi: “Ağabeyim Esav seni karşılayıp, ‘Kimin adamısın? Nereye gidiyorsun? Önündeki bunlar kimin?’ diye sorarsa, 18 şöyle diyeceksin: ‘Bunlar kulun Yakup'undur. Efendim Esav'a gönderilen bir armağandır. Kendisi de arkamızdan geliyor.’” 19 İkinciye, üçüncüye ve sürülerin arkasından gidenlerin hepsine de aynı buyruğu verdi: “Esav'la karşılaştığınızda ona böyle diyeceksiniz. 20 Şunu da söyleyeceksiniz: ‘Kulun Yakup da arkamızdan geliyor.’” Çünkü içinden, “Önden giden bu armağanla onun öfkesini yatıştırayım; sonra yüzünü görürüm. Belki beni kabul eder” diyordu. 21 Böylece armağanlar onun önünden geçti, kendisi ise o gece ordugâhta kaldı. 22 O gece kalktı; iki karısını, iki cariyesini ve on bir oğlunu yanına alıp Yabbok geçidinden geçti. 23 Onları dereyi geçirtti; sahip olduğu her şeyi de karşıya geçirdi. 24 Yakup yalnız kaldı. Gün ağarana kadar bir adam onunla güreşti. 25 Adam onu yenemediğini görünce kalçasının eklemine dokundu. Güreşirken Yakup'un kalçası çıktı. 26 Adam, “Bırak beni, gün ağarıyor” dedi. Yakup ise, “Beni kutsamazsan seni bırakmam” dedi. 27 Adam ona, “Adın ne?” dedi. O da, “Yakup” dedi. 28 Adam, “Artık sana Yakup değil, İsrail denecek. Çünkü Tanrı'yla ve insanlarla mücadele ettin, üstün geldin” dedi. 29 Yakup ona, “Lütfen adını söyle” dedi. Adam, “Adımı neden soruyorsun?” dedi. Sonra onu orada kutsadı. 30 Yakup oraya Peniel adını verdi. Çünkü, “Tanrı'yı yüz yüze gördüm, yine de canım bağışlandı” dedi. 31 Peniel'i geçerken güneş onun üzerine doğdu; kalçasından dolayı aksıyordu. 32 Bu yüzden İsrailoğulları bugün bile kalça ekleminin çukurundaki uyluk sinirini yemezler. Çünkü adam Yakup'un kalça ekleminin çukurundaki uyluk sinirine dokunmuştu.

33

1 Yakup gözlerini kaldırıp baktı; işte, Esav geliyordu,
yanında da dört yüz adam vardı. Çocukları Lea, Rahel
ve iki cariye arasında paylaştırdı. 2 Cariyeleri ve
çocuklarını öne, Lea'yı ve çocuklarını arkalarına,
Rahel'i ve Yusuf'u da en arkaya koydu. 3 Kendisi
onların önünden geçti ve kardeşine yaklaşıncaya
kadar yedi kez yere kapanarak eğildi. 4 Esav onu
karşılamaya koştu, ona sarıldı, boynuna atılıp onu
öptü. İkisi de ağladı. 5 Esav gözlerini kaldırıp
kadınları ve çocukları gördü ve, "Yanındakiler kim?"
dedi. Yakup, "Tanrı'nın kuluna lütfederek verdiği
çocuklar," dedi. 6 Sonra cariyeler çocuklarıyla birlikte
yaklaşıp eğildiler. 7 Lea da çocuklarıyla birlikte
yaklaşıp eğildi. Ardından Yusuf, Rahel'le birlikte
yaklaştı; onlar da eğildiler. 8 Esav, "Karşılaştığım bu
topluluğun bütün amacı neydi?" dedi. Yakup,
"Efendimin gözünde lütuf bulmak içindi," dedi. 9
Esav, "Yeterince var, kardeşim; seninki sana kalsın,"
dedi. 10 Yakup, "Lütfen, hayır. Eğer gözünde lütuf
bulduysam, armağanımı elimden kabul et. Çünkü
yüzünü görmek, Tanrı'nın yüzünü görmek gibi oldu;
beni hoşnutlukla karşıladın." dedi. 11 "Lütfen, sana
getirdiğim armağanı al. Çünkü Tanrı bana lütufla
davrandı ve yeterince var." Onu üsteleyince Esav aldı.
12 Esav, "Haydi yola çıkalım, gidelim; ben de senin
önünden gideyim," dedi. 13 Yakup ona, "Efendim
biliyor ki çocuklar narindir, yanımdaki sürülerle
büyükbaş hayvanların da yavruları var. Bir gün bile
zorlanırlarsa bütün sürü ölür." dedi. 14 "Lütfen
efendim kulunun önünden geçsin. Ben de önümdeki
hayvanların yürüyüşüne ve çocukların adımına göre
yavaş yavaş ilerler, efendimin yanına, Seir'e varırım."
15 Esav, "Öyleyse yanımdaki adamlardan bir kısmını
seninle bırakayım," dedi. Yakup, "Neden? Yalnız
efendimin gözünde lütuf bulayım yeter," dedi. 16
Böylece Esav o gün Seir'e giden yoluna döndü. 17
Yakup Sukkot'a gitti, kendisine bir ev yaptı,
hayvanları için de barınaklar kurdu. Bu yüzden
oranın adına Sukkot denildi. 18 Yakup, Paddan
Aram'dan geldiğinde Kenan ülkesindeki Şekem
kentine esenlikle ulaştı ve kentin karşısında
konakladı. 19 Çadırını kurduğu toprak parçasını,
Şekem'in babası Hamor'un oğullarının elinden yüz
parça para karşılığında satın aldı. 20 Oraya bir sunak
kurdu ve ona El Elohe İsrail adını verdi.

34

1 Lea'nın Yakup'a doğurduğu kızı Dina, ülkenin
kızlarını görmeye çıktı. 2 Ülkenin önderi Hivli
Hamor'un oğlu Şekem onu gördü. Onu alıp onunla
yattı ve onu alçalttı. 3 Gönlü Yakup'un kızı Dina'ya
bağlandı; genç kızı sevdi ve onunla sevecen konuştu.
4 Şekem babası Hamor'a, "Bu genç kızı bana eş olarak
al" dedi. 5 Yakup, kızı Dina'nın kirletildiğini duydu.
Oğullarıysa sürülerle birlikte kırlardaydı. Yakup
onlar gelinceye kadar sessiz kaldı. 6 Şekem'in babası
Hamor, onunla konuşmak için Yakup'un yanına gitti.
7 Yakup'un oğulları olup biteni duyunca kırdan
geldiler. Adamlar kederlendi ve çok öfkelendi; çünkü
Yakup'un kızıyla yatarak İsrail'de aşağılık bir şey
yapmıştı. Böyle bir şey yapılmamalıydı. 8 Hamor
onlarla konuşup şöyle dedi: "Oğlum Şekem'in gönlü
kızınıza tutuldu. Ne olur onu kendisine eş olarak
verin. 9 Bizimle akrabalık kurun. Kızlarınızı bize
verin, bizim kızlarımızı da kendinize alın. 10
Aramızda yaşarsınız; ülke önünüzde duruyor. Orada
oturun, ticaret yapın, orada mülk edinin." 11 Şekem
de kızın babasına ve kardeşlerine, "Gözünüzde lütuf
bulayım; benden ne isterseniz veririm" dedi. 12
"Başlık parasını ve armağanı ne kadar yüksek
tutarsanız tutun, benden istediğiniz her şeyi veririm;
yeter ki genç kızı bana eş olarak verin." 13 Yakup'un
oğulları, kız kardeşleri Dina'yı kirlettiği için, Şekem'le
babası Hamor'a hileyle karşılık verdiler. 14 Onlara,
"Bunu yapamayız" dediler, "Kız kardeşimizi
sünnetsiz birine veremeyiz; bu bizim için utanç olur.
15 Ancak şu koşulla size razı oluruz: Siz de bizim gibi
olursanız, yani aranızdaki her erkek sünnet edilirse,
16 o zaman kızlarımızı size verir, sizin kızlarınızı da
kendimize alırız; aranızda yaşar, tek halk oluruz. 17
Ama sünnet olmak konusunda bizi dinlemezseniz, kız
kardeşimizi alır gideriz." 18 Söyledikleri Hamor'un ve
Hamor'un oğlu Şekem'in hoşuna gitti. 19 Genç adam
bunu yapmakta gecikmedi; çünkü Yakup'un kızından
hoşlanmıştı. Babasının ev halkı arasında en saygını
oydu. 20 Hamor'la oğlu Şekem kentlerinin kapısına
gelip kentlerinin adamlarıyla konuşarak şöyle
dediler: 21 "Bu adamlar bize barışçı davranıyor.
Bırakın ülkede yaşasınlar, ticaret yapsınlar. Bakın,
ülke onlara da yetecek kadar geniş. Kızlarını
kendimize eş olarak alalım, kendi kızlarımızı da

onlara verelim. [22] Ancak şu koşulla bizimle yaşamaya ve tek halk olmaya razı olurlar: Aramızdaki her erkek, onlar gibi sünnet edilirse. [23] Sürüleri, malları ve bütün hayvanları bizim olmayacak mı? Yalnızca onlara razı olalım; o zaman aramızda yaşarlar.” [24] Kent kapısından çıkanların hepsi Hamor'u ve oğlu Şekem'i dinledi. Kent kapısından çıkan bütün erkekler sünnet edildi. [25] Üçüncü gün, onlar acı çekerken, Yakup'un oğullarından ikisi, Dina'nın kardeşleri Şimon ile Levi, her biri kılıcını aldı, habersiz kenti bastı ve bütün erkekleri öldürdü. [26] Hamor'la oğlu Şekem'i kılıçtan geçirdiler; Dina'yı Şekem'in evinden alıp gittiler. [27] Yakup'un oğulları öldürülenlerin üzerine gelip kenti yağmaladılar; çünkü kız kardeşlerini kirletmişlerdi. [28] Davarlarını, sığırlarını, eşeklerini, kentte olanı da kırda olanı da aldılar. [29] Bütün servetlerini, bütün çocuklarını ve kadınlarını tutsak ettiler; evlerde ne varsa hepsini yağma ettiler. [30] Yakup, Şimon ile Levi'ye, “Beni sıkıntıya soktunuz” dedi. “Bu ülkede yaşayan Kenanlılar'ın ve Perizliler'in gözünde beni iğrenç duruma düşürdünüz. Sayıca azım. Bana karşı birleşip saldırırlarsa ben de ev halkım da yok oluruz.” [31] Onlarsa, “Kız kardeşimize bir fahişeye davranır gibi mi davransın?” dediler.

35

[1] Tanrı Yakup'a, “Kalk, Beytel'e git ve orada yaşa. Ağabeyin Esav'ın önünden kaçarken sana görünen Tanrı için orada bir sunak yap” dedi. [2] Bunun üzerine Yakup ev halkına ve yanındakilerin hepsine, “Aranızdaki yabancı ilahları ortadan kaldırın, kendinizi arındırın, giysilerinizi değiştirin. [3] Kalkıp Beytel'e gidelim. Sıkıntı günümde bana karşılık veren ve gittiğim yolda benimle olan Tanrı için orada bir sunak yapacağım” dedi. [4] Ellerindeki bütün yabancı ilahları ve kulaklarındaki küpeleri Yakup'a verdiler; Yakup da bunları Şekem'in yanındaki meşe ağacının altına gömdü. [5] Yola çıktılar. Çevrelerindeki kentlerin üzerine Tanrı korkusu çöktüğü için Yakup'un oğullarının peşine düşmediler. [6] Böylece Yakup ve yanındaki bütün halk Kenan ülkesindeki Luz'a, yani Beytel'e geldi. [7] Orada bir sunak yaptı ve o yere El-Beytel adını verdi; çünkü ağabeyinin önünden kaçarken Tanrı kendisine orada görünmüştü. [8] Rebeka'nın sütannesi Debora öldü; Beytel'in aşağısında, meşe ağacının altına gömüldü. Bu yüzden ağacın adına Allon-Bakut dendi. [9] Tanrı Paddan-Aram'dan dönen Yakup'a yine göründü ve onu kutsadı. [10] Tanrı ona, “Adın Yakup. Ama artık sana Yakup denmeyecek; adın İsrail olacak” dedi. Böylece ona İsrail adını verdi. [11] Tanrı ona şöyle dedi: “Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'yım. Verimli ol, çoğal. Senden bir ulus, hatta uluslar topluluğu çıkacak. Senden krallar doğacak. [12] İbrahim'e ve İshak'a verdiğim toprağı sana vereceğim; senden sonra soyuna da bu toprağı vereceğim.” [13] Tanrı onunla konuştuğu yerden yükselip ayrıldı. [14] Yakup, Tanrı'nın kendisiyle konuştuğu yere taş bir dikili taş dikti. Üzerine dökmelik sunu ve yağ döktü. [15] Yakup, Tanrı'nın kendisiyle konuştuğu yere Beytel adını verdi. [16] Beytel'den yola çıktılar. Efrat'a daha bir parça yol varken Rahel doğum sancısına tutuldu; doğumu çok zor geçti. [17] Doğumu çok zorlaşınca ebe ona, “Korkma, yine bir oğlun olacak” dedi. [18] Canı çıkarken, yani ölmek üzereyken, çocuğun adını Ben-Oni koydu; ama babası ona Benyamin adını verdi. [19] Rahel öldü ve Efrat yoluna gömüldü; orası Beytlehem'dir. [20] Yakup onun mezarı üzerine bir dikili taş dikti. Bu, bugün de Rahel'in mezar taşıdır. [21] İsrail yola çıktı ve Eder Kulesi'nin ötesinde çadırını kurdu. [22] İsrail o toprakta yaşarken Ruben gidip babasının cariyesi Bilha ile yattı; İsrail de bunu duydu. Yakup'un oğulları on ikiydi. [23] Lea'nın oğulları şunlardı: Yakup'un ilk oğlu Ruben, Şimon, Levi, Yahuda, İssakar ve Zevulun. [24] Rahel'in oğulları: Yusuf ve Benyamin. [25] Rahel'in cariyesi Bilha'nın oğulları: Dan ve Naftali. [26] Lea'nın cariyesi Zilpa'nın oğulları: Gad ve Aşer. Bunlar, Yakup'a Paddan-Aram'da doğan oğullardı. [27] Yakup babası İshak'ın yanına, Mamre'ye, Kiryat-Arba'ya, yani Hevron'a geldi. İbrahim'le İshak orada yabancı olarak yaşamışlardı. [28] İshak yüz seksen yıl yaşadı. [29] İshak son nefesini verdi, öldü ve günlere doymuş, yaşlı bir adam olarak halkına katıldı. Oğulları Esav ile Yakup onu gömdü.

36

1 Esav'ın, yani Edom'un soy kaydı şudur. 2 Esav
eşlerini Kenan kızları arasından aldı: Hititli Elon'un
kızı Ada'yı, Hivli Tsivon'un kızı Ana'nın kızı
Oholivama'yı, 3 ve İsmail'in kızı, Nevayot'un kız
kardeşi Basmat'ı. 4 Ada, Esav'a Elifaz'ı doğurdu.
Basmat da Reuel'i doğurdu. 5 Oholivama ise Yeuş'u,
Yalam'ı ve Korah'ı doğurdu. Esav'ın Kenan diyarında
doğan oğulları bunlardı. 6 Esav eşlerini, oğullarını,
kızlarını, ev halkının hepsini, sürülerini, bütün
hayvanlarını ve Kenan diyarında edinmiş olduğu
bütün varlığını alıp kardeşi Yakup'tan uzak bir ülkeye
gitti. 7 Çünkü malları birlikte oturmalarına
yetmeyecek kadar çoktu; sürüleri yüzünden geçici
olarak yaşadıkları ülke onları taşıyamıyordu. 8
Böylece Esav Seir'in dağlık bölgesine yerleşti. Esav,
Edom'dur. 9 Seir'in dağlık bölgesinde yaşayan
Edomlular'ın atası Esav'ın soy kaydı şudur: 10 Esav'ın
oğullarının adları şunlardır: Esav'ın karısı Ada'dan
doğan Elifaz ve Esav'ın karısı Basmat'tan doğan
Reuel. 11 Elifaz'ın oğulları Teman, Omar, Tsefo,
Gatam ve Kenaz'dı. 12 Timna, Esav'ın oğlu Elifaz'ın
cariyesiydi. Elifaz'a Amalek'i doğurdu. Esav'ın karısı
Ada'nın oğulları bunlardı. 13 Reuel'in oğulları Nahat,
Zerah, Şamma ve Mizza'ydı. Esav'ın karısı Basmat'ın
oğulları bunlardı. 14 Tsivon'un kızı Ana'nın kızı,
Esav'ın karısı Oholivama'nın oğulları da şunlardı:
Esav'a Yeuş'u, Yalam'ı ve Korah'ı doğurdu. 15 Esav'ın
oğullarından çıkan önderler şunlardı: Esav'ın ilk oğlu
Elifaz'ın oğulları arasında önder Teman, önder Omar,
önder Tsefo, önder Kenaz, 16 önder Korah, önder
Gatam ve önder Amalek vardı. Edom diyarında
Elifaz'dan çıkan önderler bunlardı. Ada'nın oğulları
bunlardı. 17 Esav'ın oğlu Reuel'in oğulları arasında
önder Nahat, önder Zerah, önder Şamma ve önder
Mizza vardı. Edom diyarında Reuel'den çıkan
önderler bunlardı. Esav'ın karısı Basmat'ın oğulları
bunlardı. 18 Esav'ın karısı Oholivama'nın oğulları
arasında önder Yeuş, önder Yalam ve önder Korah
vardı. Ana'nın kızı, Esav'ın karısı Oholivama'dan
çıkan önderler bunlardı. 19 Esav'ın, yani Edom'un
oğulları bunlardı; önderleri de bunlardı. 20 O ülkede
yaşayan Horlu Seir'in oğulları şunlardı: Lotan, Şoval,
Tsivon, Ana, 21 Dishon, Etser ve Dishan. Edom
diyarında yaşayan Seir soyundan gelen Horlu
önderler bunlardı. 22 Lotan'ın oğulları Hori ve
Hemam'dı. Lotan'ın kız kardeşi Timna'ydı. 23 Şoval'ın
oğulları Alvan, Manahat, Eval, Şefo ve Onam'dı. 24
Tsivon'un oğulları Aya ve Ana'ydı. Babası Tsivon'un
eşeklerini güderken çölde sıcak su kaynaklarını bulan
kişi işte bu Ana'ydı. 25 Ana'nın çocukları Dishon ile
Ana'nın kızı Oholivama'ydı. 26 Dishon'un oğulları
Hemdan, Eşban, İtran ve Keran'dı. 27 Etser'in oğulları
Bilhan, Zaavan ve Akan'dı. 28 Dishan'ın oğulları Uts
ve Aran'dı. 29 Horlular'dan çıkan önderler şunlardı:
önder Lotan, önder Şoval, önder Tsivon, önder Ana,
30 önder Dishon, önder Etser ve önder Dishan. Seir
diyarında kendi boylarına göre Horlu önderler
bunlardı. 31 İsrailoğulları üzerinde herhangi bir kral
hüküm sürmeden önce Edom diyarında hüküm süren
krallar şunlardı: 32 Beor'un oğlu Bela Edom'da
hüküm sürdü. Kentinin adı Dinhava'ydı. 33 Bela öldü.
Yerine Botsra'dan Zerah'ın oğlu Yovav hüküm sürdü.
34 Yovav öldü. Yerine Temanlılar diyarından Huşam
hüküm sürdü. 35 Huşam öldü. Yerine Moav kırlarında
Midyan'ı bozguna uğratan Bedat'ın oğlu Hadat
hüküm sürdü. Kentinin adı Avit'ti. 36 Hadat öldü.
Yerine Masreka'dan Samla hüküm sürdü. 37 Samla
öldü. Yerine Irmak kıyısındaki Rehovot'tan Şaul
hüküm sürdü. 38 Şaul öldü. Yerine Akbor'un oğlu
Baal-Hanan hüküm sürdü. 39 Akbor'un oğlu Baal-
Hanan öldü. Yerine Hadar hüküm sürdü. Kentinin
adı Pau'ydu. Karısının adı Mehetavel'di; Matret'in
kızı, Mezahav'ın torunuydu. 40 Esav'dan çıkan
önderlerin, ailelerine, yerleşim yerlerine ve adlarına
göre adları şunlardı: önder Timna, önder Alva, önder
Yetet, 41 önder Oholivama, önder Ela, önder Pinon, 42
önder Kenaz, önder Teman, önder Mivtsar, 43 önder
Magdiel ve önder İram. Sahip oldukları ülkedeki
yerleşim yerlerine göre Edom'un önderleri bunlardı.
Edomlular'ın atası Esav işte buydu.

37

1 Yakup, babasının göçebe olarak yaşadığı ülkede,
Kenan diyarında yaşadı. 2 Yakup soyunun öyküsü
şöyledir. Yusuf on yedi yaşındaydı. Kardeşleriyle
birlikte sürüyü güdüyordu. Daha çocuktu; babasının
karıları Bilha ile Zilpa'nın oğullarıyla beraberdi.
Yusuf onlarla ilgili kötü haberi babasına götürdü. 3
İsrail, Yusuf'u bütün oğullarından daha çok
seviyordu; çünkü o, yaşlılığında doğan oğuldu. Bu
yüzden ona renkli uzun bir giysi yaptırdı. 4
Kardeşleri, babalarının onu bütün kardeşlerinden

daha çok sevdiğini görünce ondan nefret ettiler ve onunla dostça konuşamaz oldular. 5 Yusuf bir düş gördü. Bunu kardeşlerine anlatınca ondan daha da çok nefret ettiler. 6 Onlara, “Lütfen gördüğüm şu düşü dinleyin,” dedi. 7 “Tarlada demet bağlıyorduk. Birden benim demetim kalkıp dimdik durdu. Sonra sizin demetleriniz çevresine toplanıp benim demetime eğildiler.” 8 Kardeşleri ona, “Yoksa sen gerçekten bize kral mı olacaksın? Yoksa gerçekten bize egemen mi olacaksın?” dediler. Düşleri ve söyledikleri yüzünden ondan daha da çok nefret ettiler. 9 Sonra bir düş daha gördü ve onu kardeşlerine anlatıp şöyle dedi: “Bakın, bir düş daha gördüm. Güneş, ay ve on bir yıldız bana eğiliyordu.” 10 Bunu babasına ve kardeşlerine anlattı. Babası onu azarlayıp, “Bu gördüğün düş de ne?” dedi. “Ben, annen ve kardeşlerin gerçekten gelip önünde yere mi kapanacağız?” 11 Kardeşleri onu kıskandı, ama babası bu sözü aklında tuttu. 12 Kardeşleri, babalarının sürüsünü gütmek için Şekem'e gittiler. 13 İsrail Yusuf'a, “Kardeşlerin Şekem'de sürüyü gütmüyor mu? Gel, seni onların yanına göndereyim,” dedi. Yusuf da ona, “Hazırım,” dedi. 14 İsrail, “Git, kardeşlerinin ve sürünün iyi durumda olup olmadığına bak, sonra bana haber getir,” dedi. Böylece onu Hevron Vadisi'nden yolladı, o da Şekem'e geldi. 15 Bir adam onu buldu; baktı ki tarlada dolaşıp duruyor. Adam ona, “Ne arıyorsun?” diye sordu. 16 O da, “Kardeşlerimi arıyorum. Lütfen söyle, sürüyü nerede güdüyorlar?” dedi. 17 Adam, “Buradan ayrıldılar,” dedi. “Onların, ‘Dotan'a gidelim’ dediklerini duydum.” Bunun üzerine Yusuf kardeşlerinin ardından gitti ve onları Dotan'da buldu. 18 Kardeşleri onu uzaktan gördüler. Yanlarına varmadan önce onu öldürmek için aralarında düzen kurdular. 19 Birbirlerine, “İşte o düşçü geliyor,” dediler. 20 “Haydi, şimdi onu öldürüp kuyulardan birine atalım. Sonra da, ‘Onu yırtıcı bir hayvan yedi’ deriz. Bakalım düşleri ne olacak.” 21 Ruben bunu duyunca onu ellerinden kurtarmak istedi ve, “Canını almayalım,” dedi. 22 Ruben onlara, “Kan dökmeyin,” dedi. “Onu kırdaki şu kuyuya atın ama elinizi üstüne sürmeyin.” Bunu, onu ellerinden kurtarıp babasına geri götürmek için söyledi. 23 Yusuf kardeşlerinin yanına gelince, üzerindeki o renkli uzun giysiyi üstünden çıkardılar. 24 Onu tutup kuyuya attılar. Kuyu boştu, içinde su yoktu. 25 Sonra oturup yemek yemeye başladılar. Başlarını kaldırıp baktıklarında, Gilat'tan gelen bir İsmaili kervanı gördüler. Develeri, Mısır'a götürmek üzere baharat, pelesenk ve mür taşıyordu. 26 Yahuda kardeşlerine, “Kardeşimizi öldürüp kanını gizlersek ne kazancımız olur?” dedi. 27 “Gelin, onu İsmaililere satalım; elimizi ona sürmeyelim. Çünkü o bizim kardeşimiz, etimizden kemiğimizdendir.” Kardeşleri onu dinlediler. 28 Oradan geçen Midyanlı tüccarlar Yusuf'u kuyudan çekip çıkardılar. Onu yirmi gümüşe İsmaililere sattılar. Onlar da Yusuf'u Mısır'a götürdüler. 29 Ruben kuyuya geri döndüğünde Yusuf'un kuyuda olmadığını gördü; bunun üzerine giysilerini yırttı. 30 Kardeşlerinin yanına dönüp, “Çocuk yok artık! Ben şimdi nereye gideyim?” dedi. 31 Sonra Yusuf'un giysisini alıp bir teke kestiler ve giysiyi kana buladılar. 32 Renkli uzun giysiyi babalarına götürüp, “Bunu bulduk,” dediler. “Bak bakalım, oğlunun giysisi mi değil mi?” 33 Yakup onu tanıdı ve, “Bu oğlumun giysisi!” dedi. “Onu yırtıcı bir hayvan yemiş. Yusuf kesinlikle parçalara ayrılmış.” 34 Yakup giysilerini yırttı, beline çul bağladı ve oğlu için uzun günler yas tuttu. 35 Bütün oğulları ve bütün kızları onu avutmak için kalkıp geldiler, ama o avunmayı reddetti. “Yas tutarak oğlumun yanına, ölüler diyarına ineceğim,” dedi. Babası onun için ağladı. 36 Midyanlılar Yusuf'u Mısır'da Firavun'un görevlilerinden, muhafız birliğinin komutanı Potifar'a sattılar.

38

1 O sırada Yahuda kardeşlerinden ayrılıp aşağı indi ve adı Hira olan bir Adullamlı'nın yanına gitti. 2 Yahuda orada, adı Şua olan bir Kenanlının kızını gördü. Onu eş olarak aldı ve onunla yattı. 3 Kadın gebe kaldı ve bir oğul doğurdu. Yahuda ona Er adını verdi. 4 Yeniden gebe kaldı ve bir oğul doğurdu. Ona Onan adını verdi. 5 Bir kez daha bir oğul doğurdu ve ona Şelah adını verdi. Onu doğurduğunda Yahuda Keziv'deydi. 6 Yahuda ilk oğlu Er'e bir eş aldı. Kadının adı Tamar'dı. 7 Ama Yahuda'nın ilk oğlu Er, RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu öldürdü. 8 Bunun üzerine Yahuda Onan'a, “Kardeşinin karısıyla yat, ona kayınbiraderlik görevini yerine getir ve kardeşin için soy sürdür”

dedi. [9] Onan, doğacak soyun kendisine ait olmayacağını biliyordu. Bu yüzden kardeşinin karısıyla yattığında, kardeşine soy vermemek için menisini yere akıttı. [10] Yaptığı şey RAB'bin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu da öldürdü. [11] Sonra Yahuda gelini Tamar'a, "Oğlum Şelah büyüyene kadar babanın evinde dul olarak kal" dedi. Çünkü içinden, "Yoksa o da ağabeyleri gibi ölür" diyordu. Tamar da gidip babasının evinde yaşadı. [12] Uzun zaman sonra Yahuda'nın karısı, Şua'nın kızı öldü. Yas dönemi geçince Yahuda, dostu Adullamlı Hira'yla birlikte koyunlarını kırkanların yanına, Timna'ya gitti. [13] Tamar'a, "Kayınbaban koyunlarını kırkmak için Timna'ya gidiyor" diye haber verildi. [14] Bunun üzerine dulluk giysilerini üzerinden çıkardı, peçesini örtünüp sarındı ve Timna yolu üzerindeki Enaim girişine oturdu. Çünkü Şelah'ın büyüdüğünü görmüş, ama kendisi ona eş olarak verilmemişti. [15] Yahuda onu görünce yüzünü örtmüş olduğu için onu fahişe sandı. [16] Yolda ona yaklaşıp, "Ne olur, seninle yatayım" dedi. Çünkü onun gelini olduğunu bilmiyordu. Kadın, "Benimle yatman için bana ne vereceksin?" dedi. [17] Yahuda, "Sürümden sana bir oğlak göndereceğim" dedi. Kadın, "Onu gönderene kadar bana bir rehin verir misin?" dedi. [18] Yahuda, "Sana hangi rehini vereyim?" dedi. Kadın, "Mührünü, kordonunu ve elindeki değneği" dedi. Yahuda bunları ona verdi ve onunla yattı. Kadın da ondan gebe kaldı. [19] Sonra kalkıp gitti, peçesini çıkarıp yine dulluk giysilerini giydi. [20] Yahuda, kadının elinden rehini geri almak için oğlağı dostu Adullamlı'nın eliyle gönderdi, ama kadın bulunamadı. [21] Adullamlı, oranın adamlarına, "Yol kenarında Enaim'de olan o fahişe nerede?" diye sordu. Onlar da, "Burada hiç fahişe olmadı" dediler. [22] Bunun üzerine Adullamlı Yahuda'ya dönüp, "Onu bulamadım. Üstelik oranın adamları da, 'Burada hiç fahişe olmadı' dediler" dedi. [23] Yahuda, "Bari bunlar onda kalsın da rezil olmayalım. Bak, ben bu oğlağı gönderdim, ama sen kadını bulamadın" dedi. [24] Yaklaşık üç ay sonra Yahuda'ya, "Gelinin Tamar fuhuş yaptı. Dahası, fuhuştan gebe kaldı" diye haber verildi. Yahuda da, "Onu dışarı çıkarın da yakılsın" dedi. [25] Kadın dışarı çıkarılırken kayınbabasına haber gönderip, "Ben şu eşyaların sahibi olan adamdan gebeyim" dedi. Sonra, "Lütfen bak, bunlar kimin: mühür, kordonlar ve değnek" dedi. [26] Yahuda bunları tanıyınca, "O benden daha doğrudur. Çünkü onu oğlum Şelah'a vermedim" dedi. Ondan sonra onunla bir daha yatmadı. [27] Doğum zamanı gelince Tamar'ın rahminde ikizler olduğu görüldü. [28] Doğum yaparken çocuklardan biri elini uzattı. Ebe o eli tutup kırmızı bir ip bağladı ve, "İlk çıkan buydu" dedi. [29] Ama çocuk elini geri çekince bu kez kardeşi çıktı. Ebe, "Kendine nasıl bir gedik açtın!" dedi. Bu yüzden ona Peres adı verildi. [30] Ardından elinde kırmızı ip bulunan kardeşi çıktı. Ona da Zerah adı verildi.

39

[1] Yusuf Mısır'a götürüldü. Firavun'un görevlilerinden, muhafız birliğinin komutanı olan Mısırlı Potifar, onu oraya getiren İsmaililerin elinden satın aldı. [2] RAB Yusuf'la birlikteydi; bu yüzden Yusuf başarılı bir adam oldu. Efendisi olan Mısırlının evindeydi. [3] Efendisi, RAB'bin onunla birlikte olduğunu ve yaptığı her işi elinde başarılı kıldığını gördü. [4] Yusuf onun gözünde lütuf buldu ve ona hizmet etti. Potifar onu evinin başına getirdi, sahip olduğu her şeyi onun yönetimine verdi. [5] Yusuf'u evinin ve sahip olduğu her şeyin başına getirdiği andan başlayarak RAB, Yusuf'un hatırı için Mısırlının evini kutsadı. RAB'bin bereketi, evde de tarlada da sahip olduğu her şeyin üzerindeydi. [6] Böylece sahip olduğu her şeyi Yusuf'un yönetimine bıraktı. Yediği yemek dışında hiçbir şeyle ilgilenmedi. Yusuf yapılı ve yakışıklıydı. [7] Bir süre sonra efendisinin karısı Yusuf'a göz koydu ve, "Benimle yat" dedi. [8] Ama Yusuf bunu reddetti ve efendisinin karısına, "Bak, ben varken efendim evde olan biteni takip etmez; sahip olduğu her şeyi benim yönetimime verdi" dedi. [9] "Bu evde benden büyük kimse yok. Senin dışında benden hiçbir şeyi esirgemedi, çünkü sen onun karısısın. Öyleyse ben bu büyük kötülüğü nasıl yapar, Tanrı'ya karşı günah işlerim?" [10] Kadın her gün Yusuf'la böyle konuştuysa da Yusuf onun sözünü dinlemedi; onunla yatmadı, onunla birlikte de olmadı. [11] Bir gün işini yapmak için eve girdiğinde, ev halkından içeride kimse yoktu. [12] Kadın onu giysisinden yakalayıp, "Benimle yat!" dedi. Ama Yusuf giysisini onun elinde bırakıp dışarı kaçtı. [13] Kadın, Yusuf'un giysisini elinde bırakıp dışarı kaçtığını görünce, [14] ev halkını çağırdı ve onlara,

“Bakın, bize bizimle alay etsin diye bir İbrani getirdi. Benimle yatmak için yanıma geldi, ama ben yüksek sesle bağırdım” dedi. 15 “Sesimi yükseltip bağırdığımı duyunca giysisini yanımda bırakıp dışarı kaçtı.” 16 Efendisi eve gelene kadar Yusuf'un giysisini yanında tuttu. 17 Sonra ona da aynı sözleri söyleyip şöyle dedi: “Bize getirdiğin o İbrani köle beni aşağılamaya geldi.” 18 “Ama ben sesimi yükseltip bağırınca giysisini yanımda bırakıp dışarı kaçtı.” 19 Efendisi, karısının kendisine, “Kölen bana böyle yaptı” dediğini duyunca öfkeden alevlendi. 20 Yusuf'un efendisi onu alıp zindana, kralın tutuklularının bağlı tutulduğu yere kapattı. Yusuf orada tutuklu kaldı. 21 Ama RAB Yusuf'la birlikteydi; ona vefalı sevgi gösterdi ve zindan görevlisinin gözünde ona lütuf verdi. 22 Zindan görevlisi, zindandaki bütün tutukluları Yusuf'un yönetimine verdi. Orada yapılan her işten Yusuf sorumluydu. 23 Zindan görevlisi, Yusuf'un yönetimindeki hiçbir şeyle ilgilenmiyordu; çünkü RAB onunla birlikteydi ve yaptığı her işi RAB başarılı kılıyordu.

40

1 Bunlardan sonra Mısır kralının sakisiyle fırıncısı, efendileri olan Mısır kralına karşı suç işledi. 2 Firavun iki görevlisine, başsakiyle başfırıncıya öfkelendi. 3 Onları muhafız birliği komutanının evinde, zindanda, Yusuf'un tutsak bulunduğu yere kapattı. 4 Muhafız birliği komutanı onları Yusuf'un emrine verdi, Yusuf da onlara hizmet etti. Uzun süre zindanda kaldılar. 5 Mısır kralının zindanda tutulan sakisiyle fırıncısı, aynı gece, her biri kendi düşüne uygun anlam taşıyan birer düş gördü. 6 Yusuf sabah yanlarına geldiğinde onları gördü ve canlarının sıkkın olduğunu fark etti. 7 Efendisinin evinde kendisiyle birlikte gözetim altında bulunan Firavun'un görevlilerine, “Bugün neden yüzünüz bu kadar asık?” diye sordu. 8 Ona, “Bir düş gördük ama onu yorumlayacak kimse yok” dediler. Yusuf onlara, “Yorum Tanrı'ya ait değil mi? Lütfen bana anlatın” dedi. 9 Başsaki düşünü Yusuf'a anlattı. Ona, “Düşümde önümde bir asma vardı” dedi, 10 “Asmada üç dal vardı. Sürgün veriyor gibiydi; çiçek açtı ve salkımları olgun üzüm verdi.” 11 “Firavun'un kâsesi elimdeydi. Üzümleri alıp Firavun'un kâsesine sıktım, sonra kâseyi Firavun'un eline verdim.” 12 Yusuf ona, “Yorumu şu: üç dal üç gündür” dedi. 13 “Üç gün içinde Firavun seni yeniden onurlandırıp görevine geri getirecek. Eskiden onun sakisi olduğunda yaptığın gibi, yine kâseyi Firavun'un eline vereceksin.” 14 “Ama işlerin yoluna girdiğinde beni hatırla. Lütfen bana iyilik et, Firavun'a benden söz et de beni bu evden çıkar.” 15 “Çünkü ben gerçekten İbranilerin diyarından kaçırıldım. Burada da zindana atılmayı gerektirecek hiçbir şey yapmadım.” 16 Başfırıncı yorumun iyi olduğunu görünce Yusuf'a, “Ben de düşümde başımın üstünde üç sepet beyaz ekmek taşıyordum” dedi. 17 “En üstteki sepette Firavun için her çeşit fırın işi yiyecek vardı. Kuşlar başımın üstündeki sepetten onları yiyordu.” 18 Yusuf, “Yorumu şu: üç sepet üç gündür” diye karşılık verdi. 19 “Üç gün içinde Firavun başını bedeninden ayıracak, seni ağaca asacak; kuşlar da etini yiyecek.” 20 Üçüncü gün Firavun'un doğum günüydü. Bütün kulları için bir şölen verdi; kullarının arasında başsakiyle başfırıncıyı huzuruna çıkardı. 21 Başsakiyi yine görevine döndürdü; o da kâseyi Firavun'un eline verdi. 22 Ama başfırıncıyı astı; Yusuf'un onlara yorumladığı gibi oldu. 23 Ne var ki başsaki Yusuf'u hatırlamadı; onu unuttu.

41

1 İki tam yılın sonunda Firavun bir düş gördü. Kendini ırmağın kıyısında duruyor görüyordu. 2 Derken ırmaktan semiz ve güzel yapılı yedi sığır çıktı; sazlıkta otlamaya başladılar. 3 Ardından ırmaktan başka yedi sığır çıktı; çirkin, zayıf sığırlardı. Irmağın kıyısında öteki sığırların yanında durdular. 4 Çirkin ve zayıf sığırlar, semiz ve güzel yapılı yedi sığırı yiyip bitirdi. Bunun üzerine Firavun uyandı. 5 Yine uyudu ve ikinci kez düş gördü. Bir sapta sağlıklı ve dolgun yedi başak bitmişti. 6 Ardından doğu rüzgârının kavurduğu, cılız yedi başak daha bitti. 7 Cılız başaklar, sağlıklı ve dolgun yedi başağı yuttu. Firavun uyandı; meğer bu bir düşmüş. 8 Sabah olunca içi sıkıldı. Mısır'ın bütün büyücülerini ve bütün bilge

adamlarını çağırttı. Firavun düşlerini onlara anlattı, ama hiçbiri düşleri Firavun için yorumlayamadı. 9 O zaman başsaki Firavun'a şöyle dedi: “Bugün suçumu hatırladım. 10 Firavun kullarına öfkelenmiş, beni de başfırıncıyı da muhafız birliği komutanının evinde gözaltına almıştı. 11 Bir gece ben de o da birer düş gördük. Her birimiz düşümüzün anlamına göre düş görmüştük. 12 Orada bizimle birlikte muhafız birliği komutanının hizmetinde genç bir İbrani vardı. Düşlerimizi ona anlattık; o da bize yorumladı. Her birimize düşüne göre yorum yaptı. 13 Bize nasıl yorumladıysa öyle oldu. Ben görevime geri getirildim, ötekiyse asıldı.” 14 Bunun üzerine Firavun Yusuf'u çağırttı. Onu hemen zindandan çıkardılar. Yusuf tıraş olup giysilerini değiştirdi ve Firavun'un huzuruna çıktı. 15 Firavun Yusuf'a, “Bir düş gördüm ama onu yorumlayacak kimse yok” dedi. “Senin için, bir düşü duyunca onu yorumlayabildiğini duydum.” 16 Yusuf Firavun'a, “Bu benim elimden gelmez” diye karşılık verdi. “Firavun'a hayırlı cevabı Tanrı verecektir.” 17 Firavun Yusuf'a şöyle dedi: “Düşümde kendimi ırmağın kıyısında duruyor gördüm. 18 Irmaktan semiz ve güzel yapılı yedi sığır çıktı; sazlıkta otlamaya başladılar. 19 Ardından başka yedi sığır çıktı; cılız, çok çirkin ve zayıf sığırlardı. Mısır diyarının hiçbir yerinde böylesine çirkinini görmedim. 20 Zayıf ve çirkin sığırlar, ilk çıkan semiz yedi sığırı yiyip bitirdi. 21 Ama onları yedikleri anlaşılmıyordu; çünkü başlangıçta nasıllarsa yine öyle çirkin görünüyorlardı. Sonra uyandım. 22 Düşümde yine gördüm: Bir sapta dolgun ve güzel yedi başak bitmişti. 23 Ardından kurumuş, cılız, doğu rüzgârının kavurduğu yedi başak daha bitti. 24 Cılız başaklar güzel yedi başağı yuttu. Bunu büyücülere anlattım, ama bana açıklayabilecek kimse çıkmadı.” 25 Yusuf Firavun'a şöyle dedi: “Firavun'un gördüğü düşler aynı anlamı taşıyor. Tanrı yapacağı şeyi Firavun'a bildirmiştir. 26 Yedi iyi sığır yedi yıldır; yedi iyi başak da yedi yıldır. Bu düşler aynı anlamı taşıyor. 27 Onlardan sonra çıkan yedi zayıf ve çirkin sığır yedi yıldır. Doğu rüzgârının kavurduğu boş yedi başak da öyle; bunlar yedi yıllık kıtlık olacak. 28 Firavun'a söylediğim şey işte budur: Tanrı yapacağı şeyi Firavun'a göstermiştir. 29 Bütün Mısır diyarında yedi yıl boyunca büyük bolluk olacak. 30 Ama ardından yedi yıl kıtlık gelecek. Mısır diyarındaki bütün bolluk unutulacak. Kıtlık ülkeyi tüketip bitirecek. 31 Ardından gelecek o kıtlık öylesine ağır olacak ki, ülkede önceki bolluk artık bilinmeyecek. 32 Düşün Firavun'a iki kez gösterilmesi, bunun Tanrı tarafından kesinleştirildiği ve Tanrı'nın bunu yakında gerçekleştireceği anlamına gelir. 33 “Şimdi Firavun akıllı ve bilge bir adam arasın; onu Mısır diyarının başına koysun. 34 Firavun bunu yapsın; ülkeye görevliler atayıp bolluk yılları olan o yedi yıl boyunca Mısır diyarı ürünlerinin beşte birini toplatsın. 35 Gelecek bu iyi yılların bütün yiyeceğini biriktirsinler. Kentlerde yiyecek olarak Firavun'un denetimi altında tahıl depolasınlar ve onu korusunlar. 36 Bu yiyecek, Mısır diyarını vuracak yedi kıtlık yılı için ülkeye stok olacak; böylece ülke kıtlıktan yok olmayacak.” 37 Bu söz Firavun'un da bütün kullarının da gözünde iyi bulundu. 38 Firavun kullarına, “Tanrı'nın Ruhu'nun içinde bulunduğu böyle bir adamı bulabilir miyiz?” dedi. 39 Sonra Yusuf'a, “Tanrı bütün bunları sana gösterdiğine göre, senden daha akıllı ve bilge kimse yok” dedi. 40 “Sarayımın başında sen olacaksın. Bütün halkım senin buyruğuna göre yönetilecek. Yalnız tahtta senden üstün olacağım.” 41 Firavun Yusuf'a, “Bak, seni bütün Mısır diyarının başına getiriyorum” dedi. 42 Firavun mührünü taşıyan yüzüğünü elinden çıkarıp Yusuf'un eline taktı, ona ince ketenden giysiler giydirdi ve boynuna altın zincir taktı. 43 Onu kendisine ait ikinci arabaya bindirdi. Önünde, “Diz çökün!” diye bağırdılar. Böylece onu bütün Mısır diyarının başına getirdi. 44 Firavun Yusuf'a, “Ben Firavun'um” dedi. “Ama sensiz bütün Mısır diyarında hiç kimse elini de ayağını da kaldıramayacak.” 45 Firavun Yusuf'a Safenat-Paneah adını verdi. Ayrıca On kâhini Potifera'nın kızı Asenat'ı ona eş olarak verdi. Yusuf da Mısır diyarını dolaşmaya çıktı. 46 Yusuf, Mısır Kralı Firavun'un huzuruna çıktığında otuz yaşındaydı. Firavun'un huzurundan ayrıldı ve bütün Mısır diyarını dolaştı. 47 Bolluk yılları olan o yedi yılda toprak bol bol ürün verdi. 48 Yusuf, Mısır diyarındaki o yedi yıl boyunca elde edilen bütün yiyeceği topladı ve kentlerde depoladı. Her kentin çevresindeki tarlalardan gelen ürünü o kentte depoladı. 49 Yusuf denizin kumu kadar çok tahıl biriktirdi. Sayılamayacak kadar çok olduğu için sonunda saymayı bıraktı. 50 Kıtlık yılı gelmeden önce Yusuf'un iki oğlu oldu. Onları, On kâhini Potifera'nın kızı Asenat doğurdu. 51 Yusuf ilk oğluna Manaşşe adını verdi. Çünkü, “Tanrı bütün

emeğimi ve babamın evini bana unutturdu” dedi. [52] İkinci oğluna da Efrayim adını verdi. Çünkü, “Tanrı beni sıkıntı çektiğim ülkede verimli kıldı” dedi. [53] Mısır diyarındaki yedi bolluk yılı sona erdi. [54] Yusuf'un söylediği gibi yedi kıtlık yılı başladı. Bütün ülkelerde kıtlık vardı, ama Mısır diyarının her yanında ekmek vardı. [55] Sonunda bütün Mısır diyarında da açlık baş gösterince halk ekmek için Firavun'a feryat etti. Firavun da bütün Mısırlılara, “Yusuf'a gidin. Size ne derse onu yapın” dedi. [56] Kıtlık bütün yeryüzüne yayılmıştı. Yusuf bütün ambarları açtı ve Mısırlılara tahıl sattı. Mısır diyarındaki kıtlık çok şiddetliydi. [57] Kıtlık bütün yeryüzünde şiddetli olduğu için, bütün ülkeler tahıl satın almak üzere Yusuf'un yanına, Mısır'a geldi.

42

[1] Yakup Mısır'da tahıl olduğunu görünce oğullarına, “Neden birbirinize bakıp duruyorsunuz?” dedi. [2] Sonra, “Bakın, Mısır'da tahıl olduğunu duydum. Oraya gidin, oradan bize yiyecek alın ki yaşayalım, ölmeyelim” dedi. [3] Yusuf'un on kardeşi Mısır'a tahıl satın almaya gitti. [4] Ama Yakup, Yusuf'un kardeşi Benyamin'i öbür kardeşleriyle birlikte göndermedi. Çünkü, “Ya başına bir kötülük gelirse?” diyordu. [5] Kenan ülkesinde kıtlık olduğu için, İsrail'in oğulları da gelenlerin arasında tahıl satın almaya geldi. [6] Yusuf ülkenin yöneticisiydi. Ülkedeki bütün halka tahıl satan oydu. Yusuf'un kardeşleri gelip yüzüstü yere kapanarak ona eğildiler. [7] Yusuf kardeşlerini görünce onları tanıdı. Ama onlara yabancı gibi davrandı, sert konuştu. “Nereden geliyorsunuz?” dedi. Onlar da, “Yiyecek satın almak için Kenan ülkesinden geldik” dediler. [8] Yusuf kardeşlerini tanıdı, ama onlar onu tanımadı. [9] Yusuf, onlar hakkında gördüğü düşleri hatırladı ve onlara, “Siz casussunuz! Bu ülkenin savunmasız yanlarını görmeye geldiniz” dedi. [10] Ona, “Hayır efendim, kulların yiyecek satın almaya geldik. [11] Hepimiz tek bir adamın oğullarıyız. Dürüst insanlarız. Kulların casus değildir” dediler. [12] Ama o, “Hayır, bu ülkenin savunmasız yanlarını görmeye geldiniz!” dedi. [13] Onlar, “Biz kulların, Kenan ülkesindeki tek bir adamın on iki oğluyuz. En küçüğümüz bugün babamızın yanında, biri de artık yok” dediler. [14] Yusuf onlara, “Size söylediğim gibi, siz casussunuz!” dedi. [15] Şöyle sınanacaksınız: Firavun'un yaşamı hakkı için, en küçük kardeşiniz buraya gelmedikçe buradan çıkamayacaksınız. [16] İçinizden birini gönderin de kardeşinizi getirsin. Siz de bağlı kalın. Böylece sözlerinizin doğru olup olmadığı sınanacak. Yoksa Firavun'un yaşamı hakkı için, kesinlikle casussunuz” dedi. [17] Sonra hepsini üç gün boyunca gözaltında tuttu. [18] Üçüncü gün Yusuf onlara, “Şunu yapın da yaşayın, çünkü ben Tanrı'dan korkarım. [19] Eğer dürüst insanlarsanız, kardeşlerinizden biri hapiste bağlı kalsın. Sizse gidin, evlerinizdeki kıtlık için tahıl götürün. [20] En küçük kardeşinizi bana getirin. Böylece sözleriniz doğrulanmış olur, siz de ölmezsiniz” dedi. Onlar da öyle yaptı. [21] Birbirlerine, “Kardeşimiz yüzünden gerçekten suçluyuz. Bize yalvarırken canının sıkıntısını gördük, ama onu dinlemedik. Bu yüzden bu sıkıntı başımıza geldi” dediler. [22] Ruben onlara, “Çocuğa karşı günah işlemeyin demedim mi? Ama dinlemediniz. Şimdi onun kanının hesabı soruluyor” diye karşılık verdi. [23] Yusuf'un onları anladığını bilmiyorlardı, çünkü aralarında tercüman vardı. [24] Yusuf onların yanından ayrılıp ağladı. Sonra geri dönüp onlarla konuştu; aralarından Şimon'u aldı ve gözlerinin önünde onu bağladı. [25] Sonra Yusuf, çuvallarını tahılla doldurmalarını, her birinin parasını yine kendi torbasına koymalarını ve yol için onlara azık verilmesini buyurdu. Onlara tam da böyle yapıldı. [26] Onlar da tahıllarını eşeklerine yükleyip oradan ayrıldılar. [27] Konakladıkları yerde içlerinden biri eşeğine yem vermek için torbasını açınca parasını gördü; işte, torbasının ağzındaydı. [28] Kardeşlerine, “Param geri verilmiş! İşte, torbamda!” dedi. Yürekleri çöktü; titreyerek birbirlerine, “Tanrı bize ne yaptı böyle?” dediler. [29] Kenan ülkesinde babaları Yakup'un yanına geldiler ve başlarına gelen her şeyi ona anlattılar: [30] “Ülkenin efendisi olan adam bize sert konuştu, bizi ülkenin casusları sandı. [31] Biz de ona, ‘Biz dürüst insanlarız. Casus değiliz. [32] Babamızın on iki oğluyuz; biri artık yok, en küçüğümüz de bugün Kenan ülkesinde babamızın yanında’ dedik. [33] Adam, ülkenin efendisi, bize şöyle dedi: ‘Dürüst insanlar olduğunuzu şundan anlayacağım: Kardeşlerinizden birini benim yanımda bırakın, evlerinizdeki kıtlık için tahıl alın ve gidin. [34]

En küçük kardeşinizi bana getirin. O zaman casus değil, dürüst insanlar olduğunuzu anlayacağım. Kardeşinizi de size geri vereceğim, siz de bu ülkede ticaret yapabileceksiniz.'" [35] Sonra çuvallarını boşaltırlarken, işte, her birinin para kesesi kendi çuvalındaydı. Para keselerini görünce hem onlar hem babaları korktu. [36] Babaları Yakup onlara, "Beni çocuklarımdan yoksun bıraktınız! Yusuf yok, Şimon yok, şimdi Benyamin'i de almak istiyorsunuz. Bütün bunlar benim başıma geliyor" dedi. [37] Ruben babasına, "Eğer onu sana geri getirmezsem iki oğlumu öldür. Onu benim sorumluluğuma ver, ben onu yine sana getiririm" dedi. [38] Yakup, "Oğlum sizinle birlikte aşağı inmeyecek. Çünkü kardeşi öldü, bir tek o kaldı. Gittiğiniz yolda onun başına bir kötülük gelirse, ak saçlarımı keder içinde ölüler diyarına indirirsiniz" dedi.

43

[1] Ülkedeki kıtlık şiddetliydi. [2] Mısır'dan getirdikleri tahıl tükenince babaları onlara, "Yine gidin, bize biraz daha yiyecek alın" dedi. [3] Yahuda ona şöyle dedi: "O adam bizi kesin bir dille uyardı; 'Kardeşiniz yanınızda olmadıkça yüzümü görmeyeceksiniz' dedi. [4] Kardeşimizi bizimle gönderirsen gider, sana yiyecek alırız. [5] Ama onu göndermezsen gitmeyiz. Çünkü o adam bize, 'Kardeşiniz yanınızda olmadıkça yüzümü görmeyeceksiniz' dedi." [6] İsrail, "Niçin adama bir kardeşiniz daha olduğunu söyleyip bana bu kötülüğü yaptınız?" dedi. [7] Onlar da şöyle dediler: "Adam bizi de akrabalarımızı da açıkça sorguya çekti. 'Babanız hâlâ sağ mı? Başka kardeşiniz var mı?' dedi. Biz de yalnızca sorularını yanıtladık. 'Kardeşinizi buraya getirin' diyeceğini nereden bilebilirdik?" [8] Yahuda babası İsrail'e, "Çocuğu benimle gönder de kalkıp gidelim. Böylece hem biz, hem sen, hem de küçük çocuklarımız yaşar, ölmeyiz" dedi. [9] Onun için ben güvence olurum. Onu benden sorarsın. Eğer onu sana geri getirip önüne çıkarmazsam, suçunu ömür boyu ben taşıyayım. [10] Çünkü gecikmemiş olsaydık, şimdiye kadar ikinci kez dönmüş olurduk" dedi. [11] Babaları İsrail onlara şöyle dedi: "Madem öyle olması gerekiyor, şunu yapın: Ülkenin en iyi ürünlerinden torbalarınıza alın, adama armağan olarak biraz balsam, biraz bal, baharat, mür, fıstık ve badem götürün. [12] Yanınıza iki kat para alın. Torbalarınızın ağzına geri konulan parayı da geri götürün. Belki bir yanlışlıktı. [13] Kardeşinizi de alın, kalkın, yine o adama dönün. [14] Her Şeye Gücü Yeten Tanrı o adamın önünde size merhamet versin de öteki kardeşinizi ve Benyamin'i size geri salıversin. Çocuklarımdan yoksun kalacaksam, kalayım." [15] Adamlar o armağanı, yanlarına iki kat parayı ve Benyamin'i aldılar. Kalkıp Mısır'a indiler ve Yusuf'un önünde durdular. [16] Yusuf Benyamin'i onların yanında görünce evinin yöneticisine, "Bu adamları eve götür, bir hayvan kesip hazırla. Çünkü bugün öğleyin benimle yemek yiyecekler" dedi. [17] Adam Yusuf'un buyurduğu gibi yaptı ve onları Yusuf'un evine götürdü. [18] Adamlar Yusuf'un evine götürüldükleri için korktular. "İlk seferde çuvallarımıza geri konulan para yüzünden buraya getirildik" dediler. "Bize bir bahane bulup üzerimize saldırmak, bizi köle yapmak ve eşeklerimizi almak istiyor." [19] Yusuf'un evinin yöneticisine yaklaşıp evin kapısında onunla konuştular. [20] "Efendimiz, gerçekten ilk sefer yiyecek almak için geldik" dediler. [21] "Konaklayacağımız yere varınca çuvallarımızı açtık; bir de ne görelim, herkesin parası tam tartısıyla çuvalının ağzındaydı. Biz de onu elimizle geri getirdik. [22] Yiyecek almak için yanımızda başka para da getirdik. Paramızı çuvallarımıza kimin koyduğunu bilmiyoruz." [23] O da, "Size esenlik olsun. Korkmayın. Sizin Tanrınız, babanızın Tanrısı çuvallarınıza size bir hazine koymuş. Paranızı ben aldım" dedi. Sonra Şimon'u onların yanına çıkardı. [24] Adam onları Yusuf'un evine götürdü, su verdi; ayaklarını yıkadılar. Eşeklerine de yem verdi. [25] Öğleyin Yusuf gelince ona verecekleri armağanı hazırladılar; çünkü orada yemek yiyeceklerini duymuşlardı. [26] Yusuf eve gelince, ellerindeki armağanı evin içine ona getirdiler ve önünde yere kapanarak eğildiler. [27] Yusuf onların hâlini hatırını sordu. Sonra, "Sözünü ettiğiniz yaşlı babanız iyi mi? Hâlâ yaşıyor mu?" dedi. [28] Onlar, "Kulun olan babamız iyidir, hâlâ yaşıyor" dediler. Sonra başlarını eğip saygıyla yere kapandılar. [29] Yusuf gözlerini kaldırıp öz kardeşi, annesinin oğlu Benyamin'i görünce, "Bana sözünü ettiğiniz en küçük kardeşiniz bu mu?" dedi. Sonra, "Oğlum, Tanrı sana lütfetsin" dedi. [30] Yusuf kardeşine karşı içi coştuğu için acele etti; ağlayacak bir yer aradı. İç odaya girip

orada ağladı. 31 Yüzünü yıkayıp çıktı. Kendini toparladıktan sonra, “Yemeği getirin” dedi. 32 Yusuf'a ayrı, onlara ayrı, onunla yemek yiyen Mısırlılara da ayrı sofra kurdular. Çünkü Mısırlılar İbranilerle birlikte yemek yemezdi; bunu iğrenç sayarlardı. 33 Onlar onun önünde, ilk doğan doğum hakkına göre, en küçük de yaş sırasına göre oturtuldu. Adamlar şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. 34 Yusuf kendi önünden onlara paylar gönderdi. Ama Benyamin'in payı ötekilerin her birinin payından beş kat fazlaydı. Onlar da onunla birlikte içip neşelendiler.

44

1 Yusuf evinin kahyasına, “Adamların çuvallarını taşıyabildikleri kadar yiyecekle doldur, her birinin parasını da çuvalının ağzına koy” diye buyurdu. 2 “Kâsemi, gümüş kâsemi, en küçüğünün çuvalının ağzına tahıl parasıyla birlikte koy.” Kahya, Yusuf'un söylediği gibi yaptı. 3 Sabah olur olmaz adamlar eşekleriyle birlikte uğurlandı. 4 Kentten çıkıp daha fazla uzaklaşmamışlardı ki Yusuf kahyasına, “Kalk, o adamların arkasından git. Onlara yetişince, ‘İyiliğe neden kötülükle karşılık verdiniz?’ de. 5 ‘Efendimin içtiği ve gerçekten fal bakmak için kullandığı kâse bu değil mi? Bunu yapmakla kötülük ettiniz.’” 6 Kahya onlara yetişti ve bu sözleri söyledi. 7 Ona, “Efendimiz neden böyle sözler söylüyor? Kullarının böyle bir şey yapması uzak olsun! 8 Bak, çuvallarımızın ağzında bulduğumuz parayı Kenan diyarından sana geri getirdik. Öyleyse efendinin evinden nasıl gümüş ya da altın çalardık? 9 Kullarından kimin yanında bulunursa ölsün; biz de efendimizin kölesi olalım” dediler. 10 Kahya, “Peki, dediğiniz gibi olsun: Kimin yanında bulunursa o benim kölem olacak; siz ise suçsuz sayılacaksınız” dedi. 11 Bunun üzerine hemen her biri çuvalını yere indirdi ve çuvalını açtı. 12 Kahya aramaya en büyükten başlayıp en küçüğe kadar sürdü. Kâse Benyamin'in çuvalında bulundu. 13 Bunun üzerine giysilerini yırttılar; herkes yükünü eşeğine yeniden yükledi ve kente döndü. 14 Yahuda ile kardeşleri Yusuf'un evine geldiklerinde Yusuf hâlâ oradaydı. Onun önünde yere kapandılar. 15 Yusuf onlara, “Bu yaptığınız da ne? Benim gibi bir adamın gerçekten fal bakabildiğini bilmiyor musunuz?” dedi. 16 Yahuda, “Efendimize ne diyelim? Ne söyleyelim? Kendimizi nasıl temize çıkaralım? Tanrı kullarının suçunu ortaya çıkardı. İşte hepimiz de, kâsenin elinde bulunduğu kişi de efendimizin kölesiyiz” dedi. 17 Ama Yusuf, “Böyle bir şey yapmam benden uzak olsun! Kâse kimin elinde bulunduysa yalnız o benim kölem olacak. Siz ise babanıza esenlikle dönün” dedi. 18 Bunun üzerine Yahuda ona yaklaşıp şöyle dedi: “Lütfen efendim, kulun efendimin kulağına bir söz söylesin; kuluna karşı öfken alevlenmesin. Çünkü sen Firavun gibisin. 19 Efendim kullarına, ‘Babanız ya da bir kardeşiniz var mı?’ diye sormuştu. 20 Biz de efendime, ‘Yaşlı bir babamız var; bir de yaşlılığında doğmuş küçük bir oğlu. Onun öz kardeşi öldü; annesinden yalnız o kaldı, babası da onu seviyor’ demiştik. 21 Sen de kullarına, ‘Onu bana getirin de kendi gözlerimle göreyim’ demiştin. 22 Biz de efendime, ‘Çocuk babasını bırakamaz; babasını bırakırsa babası ölür’ demiştik. 23 Sen de kullarına, ‘En küçük kardeşiniz sizinle birlikte aşağı gelmezse bir daha yüzümü göremezsiniz’ demiştin. 24 Kulun olan babama döndüğümüzde efendimin sözlerini ona anlattık. 25 Sonra babamız, ‘Yeniden gidip bize biraz yiyecek alın’ dedi. 26 Biz de, ‘Aşağı gidemeyiz. En küçük kardeşimiz bizimle olursa gideriz; çünkü en küçük kardeşimiz yanımızda olmazsa o adamın yüzünü göremeyiz’ dedik. 27 Kulun olan babam bize, ‘Karımın bana iki oğul doğurduğunu biliyorsunuz’ dedi. 28 ‘Biri yanımdan ayrıldı, ben de “Kuşkusuz parçalanıp yırtılmıştır” dedim; o günden beri onu görmedim. 29 Bunu da elimden alırsanız ve başına bir felaket gelirse, ak saçlarımı keder içinde ölüler diyarına indirirsiniz.’ 30 Şimdi kulun olan babamın yanına döndüğümde çocuk bizimle olmazsa, çünkü babamın canı çocuğun canına bağlıdır, 31 çocuğun yanımızda olmadığını görünce ölecektir. Böylece kulların, kulun olan babamızın ak saçlarını keder içinde ölüler diyarına indirecektir. 32 Çünkü kulun, çocuk için babama kefil oldum; ‘Onu sana geri getirmezsem babama karşı suçluluğu ömür boyu üstlenirim’ dedim. 33 Şimdi lütfen çocuk yerine kulun efendimin kölesi olarak burada kalsın, çocuk da kardeşleriyle birlikte geri dönsün. 34 Çocuk benimle olmazsa babamın yanına nasıl çıkarım? Babamın başına gelecek felaketi görmeye dayanamam.”

45

[1] Sonra Yusuf, önünde duranların hepsinin yanında kendini tutamadı. “Herkesi yanımdan çıkarın!” diye haykırdı. Yusuf kendini kardeşlerine tanıtırken yanında başka kimse kalmadı. [2] Öyle yüksek sesle ağladı ki Mısırlılar da bunu duydu, Firavun'un evi halkı da duydu. [3] Yusuf kardeşlerine, “Ben Yusuf'um! Babam hâlâ yaşıyor mu?” dedi. Kardeşleri ona cevap veremedi, çünkü onun önünde dehşete kapılmışlardı. [4] Yusuf kardeşlerine, “Lütfen bana yaklaşın” dedi. Yaklaştılar. “Ben Mısır'a sattığınız kardeşiniz Yusuf'um” dedi. [5] Şimdi beni buraya sattığınız için üzülmeyin, kendinize de öfkelenmeyin; çünkü Tanrı yaşamı korumak için beni sizden önce gönderdi. [6] Çünkü iki yıldır ülkede kıtlık var; daha beş yıl boyunca ne sürme olacak ne hasat. [7] Tanrı beni sizden önce gönderdi ki yeryüzünde size bir soy kalıntısı bıraksın ve büyük bir kurtarışla sizi hayatta tutsun. [8] Demek ki beni buraya gönderen siz değil, Tanrı'dır. O beni Firavun'a baba, bütün sarayına efendi, bütün Mısır ülkesine yönetici yaptı. [9] Çabuk babamın yanına gidin ve ona şöyle deyin: ‘Oğlun Yusuf şöyle diyor: “Tanrı beni bütün Mısır'a efendi yaptı. Yanıma gel. Gecikme.”’ [10] Goşen bölgesinde oturursun; sen, çocukların, torunların, davarların, sığırların ve sahip olduğun her şeyle bana yakın olursun. [11] Orada sana bakarım; çünkü daha beş yıl kıtlık sürecek. Yoksa sen de ev halkın da sahip olduğun her şey de yoksulluğa düşersiniz.”’ [12] İşte gözleriniz de kardeşim Benyamin'in gözleri de size konuşanın benim ağzım olduğunu görüyor. [13] Mısır'daki bütün görkemimi ve gördüğünüz her şeyi babama anlatın. Çabuk olun, babamı buraya getirin.” [14] Sonra kardeşi Benyamin'in boynuna sarılıp ağladı; Benyamin de onun boynuna sarılıp ağladı. [15] Bütün kardeşlerini öptü, onlara sarılıp ağladı. Ondan sonra kardeşleri onunla konuştu. [16] Firavun'un sarayında, “Yusuf'un kardeşleri geldi” haberi duyuldu. Bu, Firavun'un da görevlilerinin de hoşuna gitti. [17] Firavun Yusuf'a, “Kardeşlerine şunu söyle: ‘Bunu yapın. Hayvanlarınızı yükleyin, Kenan ülkesine gidin. [18] Babanızı ve ev halkınızı alın, bana gelin. Size Mısır ülkesinin en iyi yerlerini vereceğim, ülkenin nimetlerinden yiyeceksiniz.’ [19] Şimdi size buyurulan şudur: Bunu yapın. Çocuklarınızla karılarınız için Mısır ülkesinden arabalar alın, babanızı da getirip gelin. [20] Eşyanız için tasalanmayın, çünkü bütün Mısır ülkesinin en iyi şeyleri sizindir.” [21] İsrail'in oğulları öyle yaptı. Yusuf, Firavun'un buyruğuna göre onlara arabalar verdi, yol için de erzak verdi. [22] Her birine birer kat yedek giysi verdi, ama Benyamin'e üç yüz gümüş parçası ve beş kat yedek giysi verdi. [23] Babasına da şunları gönderdi: Mısır'ın iyi şeyleriyle yüklü on erkek eşek, babasının yol azığı için tahıl, ekmek ve erzakla yüklü on dişi eşek. [24] Böylece kardeşlerini uğurladı, onlar da yola çıktı. Onlara, “Yolda birbirinizle çekişmeyin” dedi. [25] Mısır'dan çıkıp Kenan ülkesine, babaları Yakup'un yanına geldiler. [26] Ona, “Yusuf hâlâ yaşıyor; üstelik bütün Mısır ülkesinin yöneticisi” dediler. Yakup'un yüreği donup kaldı, çünkü onlara inanmadı. [27] Ama Yusuf'un kendilerine söylemiş olduğu bütün sözleri ona anlattılar. Yusuf'un kendisini taşımak için gönderdiği arabaları görünce babaları Yakup'un ruhu canlandı. [28] İsrail, “Yeter! Oğlum Yusuf hâlâ yaşıyor. Ölmeden önce gidip onu göreceğim” dedi.

46

[1] İsrail, sahip olduğu her şeyi alıp yola çıktı, Beer-Şeva'ya geldi ve babası İshak'ın Tanrısı'na kurbanlar sundu. [2] Tanrı gece görümlerinde İsrail'e seslenip, “Yakup, Yakup!” dedi. O da, “Buradayım,” dedi. [3] Tanrı, “Ben Tanrı'yım, babanın Tanrısı'yım. Mısır'a gitmekten korkma, çünkü seni orada büyük bir ulus yapacağım. [4] Ben seninle birlikte Mısır'a ineceğim ve seni yine mutlaka geri çıkaracağım. Yusuf da gözlerini kapatacak,” dedi. [5] Yakup Beer-Şeva'dan ayrıldı. İsrail'in oğulları, babaları Yakup'u, çocuklarını ve karılarını, Firavun'un onu taşımak için gönderdiği arabalara bindirdiler. [6] Kenan diyarında edindikleri sürülerini ve mallarını alıp Mısır'a geldiler; Yakup ve onunla birlikte bütün soyu da geldi. [7] Oğullarını, oğullarının oğullarını, kızlarını, oğullarının kızlarını, bütün soyunu kendisiyle birlikte Mısır'a getirdi. [8] Mısır'a gelen İsrailoğulları'nın, Yakup'la oğullarının adları şunlardır: Yakup'un ilk oğlu Ruben. [9] Ruben'in oğulları: Hanok, Pallu, Hetsron ve Karmi. [10] Şimon'un oğulları: Yemuel,

Yamin, Ohad, Yakin, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul. 11 Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat ve Merari. 12 Yahuda'nın oğulları: Er, Onan, Şela, Peres ve Zerah. Ama Er'le Onan Kenan diyarında öldü. Peres'in oğulları Hetsron ile Hamul'du. 13 İssakar'ın oğulları: Tola, Puvva, Yov ve Şimron. 14 Zevulun'un oğulları: Sered, Elon ve Yahleel. 15 Bunlar Lea'nın Paddan-Aram'da Yakup'a doğurduğu oğullarıdır; kızı Dina da bunlara dahildir. Oğullarıyla kızlarının toplamı otuz üç kişiydi. 16 Gad'ın oğulları: Tsifyon, Haggi, Şuni, Etsbon, Eri, Arodi ve Areli. 17 Aşer'in oğulları: İmna, İşva, İşvi, Beriya ve kız kardeşleri Serah. Beriya'nın oğulları Hever ve Malkiel'di. 18 Bunlar Lavan'ın kızı Lea'ya verdiği Zilpa'nın Yakup'a doğurduğu çocuklardır; toplam on altı kişiydiler. 19 Yakup'un karısı Rahel'in oğulları: Yusuf ve Benyamin. 20 Mısır diyarında Yusuf'un Manaşşe ile Efrayim adında oğulları oldu. On Kenti kâhini Potifera'nın kızı Asenat bunları ona doğurdu. 21 Benyamin'in oğulları: Bela, Beker, Aşbel, Gera, Naaman, Ehi, Roş, Muppim, Huppim ve Ard. 22 Bunlar Rahel'in Yakup'a doğurduğu oğullarıdır; toplam on dört kişiydiler. 23 Dan'ın oğlu: Huşim. 24 Naftali'nin oğulları: Yahseel, Guni, Yetser ve Şillem. 25 Bunlar Lavan'ın kızı Rahel'e verdiği Bilha'nın Yakup'a doğurduğu çocuklardır; toplam yedi kişiydiler. 26 Yakup'la birlikte Mısır'a gelen, onun öz soyundan olanların toplamı, Yakup'un oğullarının karıları dışında, altmış altı kişiydi. 27 Yusuf'un Mısır'da doğan oğullarıysa iki kişiydi. Mısır'a gelen Yakup ev halkının toplamı yetmiş kişiydi. 28 Yakup, Goşen'e giderken kendisine yol göstermesi için Yahuda'yı önceden Yusuf'a gönderdi. Böylece Goşen diyarına geldiler. 29 Yusuf arabasını hazırlayıp Goşen'e, babası İsrail'i karşılamaya çıktı. Onun karşısına çıkınca boynuna sarıldı ve uzun süre boynuna kapanıp ağladı. 30 İsrail Yusuf'a, "Yüzünü gördüm, hâlâ yaşıyorsun; artık ölebilirim," dedi. 31 Yusuf kardeşlerine ve babasının ev halkına, "Gidip Firavun'a haber vereceğim. Ona, 'Kenan diyarında yaşayan kardeşlerimle babamın ev halkı yanıma geldi,' diyeceğim. 32 Bu adamlar çobandır, çünkü hayvancılıkla uğraşırlar; koyunlarını, sığırlarını ve sahip oldukları her şeyi getirdiler,' diyeceğim. 33 Firavun sizi çağırıp, 'İşiniz nedir?' diye sorarsa, 34 şöyle dersiniz: 'Kulların gençliğimizden bu yana, şimdiye kadar, hem biz hem atalarımız hayvancılıkla uğraştık.' Bunu söyleyin ki Goşen diyarında oturabilesiniz; çünkü Mısırlılar her çobandan iğrenir."

47

1 Yusuf gidip firavuna haber verdi. "Babamla kardeşlerim, sürüleri, davarları ve sahip oldukları her şeyle Kenan diyarından geldiler. Şimdi Goşen bölgesindeler" dedi. 2 Kardeşlerinin arasından beş adam alıp onları firavunun huzuruna çıkardı. 3 Firavun kardeşlerine, "İşiniz nedir?" diye sordu. Onlar da firavuna, "Kulların biz de atalarımız da çobanız" dediler. 4 Firavuna, "Bu ülkede yabancı olarak yaşamak için geldik" dediler, "çünkü kullarının sürüleri için otlak yok. Kenan diyarındaki kıtlık çok ağır. Bu yüzden lütfen kullarının Goşen bölgesinde yaşamasına izin ver." 5 Firavun Yusuf'a, "Babanla kardeşlerin sana geldiler" dedi. 6 "Mısır diyarı önündedir. Babanla kardeşlerini ülkenin en iyi yerine yerleştir. Goşen bölgesinde yaşasınlar. Eğer aralarında becerikli adamlar olduğunu biliyorsan, onları sürülerimin başına getir." 7 Sonra Yusuf babası Yakup'u getirip firavunun huzuruna çıkardı. Yakup da firavunu kutsadı. 8 Firavun Yakup'a, "Ömrünün yılları kaç gün etti?" diye sordu. 9 Yakup firavuna, "Gurbet yaşamımın yılları yüz otuz yıldır" dedi. "Ömrümün yılları az ve sıkıntılı geçti. Atalarımın gurbet yaşamlarında sürdükleri yıllara erişmedi." 10 Yakup firavunu kutsadıktan sonra onun huzurundan çıktı. 11 Yusuf babasıyla kardeşlerini yerleştirdi ve firavunun buyurduğu gibi Mısır diyarının en iyi yerinde, Ramses bölgesinde onlara mülk verdi. 12 Yusuf babasına, kardeşlerine ve babasının bütün ev halkına, ailelerindeki çocuk sayısına göre yiyecek sağladı. 13 Bütün ülkede ekmek yoktu, çünkü kıtlık çok ağırdı. Kıtlık yüzünden Mısır diyarı da Kenan diyarı da tükenmişti. 14 Yusuf satın aldıkları tahıl karşılığında Mısır diyarında ve Kenan diyarında bulunan bütün parayı topladı ve parayı firavunun sarayına getirdi. 15 Mısır diyarındaki ve Kenan diyarındaki para tükenince bütün Mısırlılar Yusuf'a gelip, "Bize yiyecek ver. Paramız kalmadı diye neden gözünün önünde ölelim?" dediler. 16 Yusuf, "Hayvanlarınızı verin. Paranız bittiyse, hayvanlarınıza karşılık size yiyecek vereyim" dedi. 17

Bunun üzerine hayvanlarını Yusuf'a getirdiler. Yusuf da atlara, sürülere, davarlara ve eşeklere karşılık onlara yiyecek verdi. O yıl bütün hayvanlarına karşılık onları ekmekle besledi. [18] O yıl bitince ikinci yıl yine ona gelip şöyle dediler: “Efendimizden şu gerçeği gizleyemeyiz: Paramız tükendi, hayvan sürülerimiz de efendimizin oldu. Efendimizin gözünün önünde bedenlerimizle topraklarımızdan başka bir şey kalmadı.” [19] “Niçin hem biz hem toprağımız gözünün önünde yok olalım? Bizi ve toprağımızı yiyecek karşılığında satın al. Biz de toprağımız da firavunun kulları olalım. Bize tohum ver ki yaşayalım, ölmeyelim ve toprak çorak kalmasın.” [20] Böylece Yusuf Mısır'ın bütün toprağını firavun için satın aldı. Çünkü kıtlık Mısırlıların üzerine çok ağır çökmüştü; bu yüzden herkes tarlasını sattı. Sonunda bütün toprak firavunun oldu. [21] Halkı da Mısır'ın bir ucundan öbür ucuna kadar kentlere yerleştirdi. [22] Yalnız kâhinlerin toprağını satın almadı. Çünkü kâhinlerin firavundan ayrılmış payları vardı ve firavunun kendilerine verdiği payla geçiniyorlardı. Bu yüzden topraklarını satmadılar. [23] Yusuf halka, “Bakın, bugün sizi de toprağınızı da firavun için satın aldım. İşte size tohum; toprağı ekin” dedi. [24] “Hasat zamanı ürünün beşte birini firavuna vereceksiniz. Dört pay sizde kalacak; hem tarlaya tohumluk olacak, hem size, ev halkınıza ve çocuklarınıza yiyecek olacak.” [25] Onlar da, “Yaşamlarımızı kurtardın” dediler. “Efendimizin gözünde lütuf bulalım; firavunun kulları oluruz.” [26] Yusuf bunu Mısır toprağıyla ilgili bugüne dek süren bir yasa yaptı: Ürünün beşte biri firavunun olacaktı. Yalnız kâhinlerin toprağı firavunun olmadı. [27] İsrail Mısır diyarında, Goşen bölgesinde yaşadı. Orada mülk edindiler, verimli oldular ve büyük ölçüde çoğaldılar. [28] Yakup Mısır diyarında on yedi yıl yaşadı. Böylece Yakup'un ömrü yüz kırk yedi yıl oldu. [29] İsrail'in ölüm vakti yaklaşınca oğlu Yusuf'u çağırıp ona, “Eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen elini uyluğumun altına koy ve bana vefalı sevgiyle, sadakatle davran. Ne olur, beni Mısır'a gömme” dedi. [30] “Atalarımla birlikte yatınca beni Mısır'dan çıkarıp onların gömüldüğü yere göm.” Yusuf, “Dediğin gibi yapacağım” dedi. [31] İsrail, “Bana ant iç” dedi. Yusuf ona ant içti. Bunun üzerine İsrail yatağın başucuna doğru eğildi.

48

[1] Bunlardan sonra Yusuf'a, “Baban hasta,” dediler. Bunun üzerine iki oğlu Manaşşe ile Efrayim'i yanına aldı. [2] Yakup'a, “Bak, oğlun Yusuf sana geliyor,” dediler. İsrail de kendini toparlayıp yatakta doğruldu. [3] Yakup Yusuf'a şöyle dedi: “Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, Kenan ülkesindeki Luz'da bana göründü ve beni kutsadı. [4] Bana, ‘Bak, seni verimli kılacağım, çoğaltacağım. Senden halklar topluluğu oluşturacağım ve bu toprağı senden sonra soyuna sonsuza dek mülk olarak vereceğim’ dedi. [5] Şimdi, Mısır'a sana gelmeden önce Mısır diyarında doğan iki oğlun benimdir. Efrayim ve Manaşşe, tıpkı Ruben'le Şimon gibi benim olacak. [6] Onlardan sonra doğacak çocuklarınsa senin olacak. Miraslarında ağabeylerinin adı altında sayılacaklar. [7] Bana gelince, Paddan'dan dönerken, Efrat'a daha epey yol varken, Kenan ülkesinde yolda Rahel yanımda öldü; ben de onu orada, Efrat yolunda gömdüm.” Efrat, Beytlehem'dir. [8] İsrail, Yusuf'un oğullarını görünce, “Bunlar kim?” dedi. [9] Yusuf babasına, “Tanrı'nın bana burada verdiği oğullarım,” dedi. O da, “Lütfen onları yanıma getir de kutsayayım,” dedi. [10] İsrail'in gözleri yaşlılıktan iyi görmez olmuştu; göremiyordu. Yusuf onları ona yaklaştırdı. O da onları öpüp bağrına bastı. [11] İsrail Yusuf'a, “Yüzünü göreceğimi ummamıştım. Ama bak, Tanrı bana soyunu da gösterdi,” dedi. [12] Yusuf onları babasının dizlerinin arasından aldı ve yüzünü yere eğerek saygıyla kapandı. [13] Sonra ikisini de aldı; Efrayim'i İsrail'in soluna gelecek şekilde sağ eline, Manaşşe'yi de İsrail'in sağına gelecek şekilde sol eline aldı ve onları ona yaklaştırdı. [14] İsrail sağ elini uzatıp küçüğü olan Efrayim'in başına, sol elini de Manaşşe'nin başına koydu. Manaşşe ilk doğan olduğu hâlde ellerini bilerek çaprazladı. [15] Yusuf'u kutsayarak şöyle dedi: “Atalarım İbrahim'le İshak'ın önünde yürüdüğü Tanrı, bugünümüze kadar yaşamım boyunca bana çobanlık eden Tanrı, [16] beni her kötülükten kurtaran melek, bu çocukları kutsasın. Benim adım ve atalarım İbrahim'le İshak'ın adı onlarda yaşasın. Yeryüzünün ortasında çoğalıp kalabalıklaşsınlar.” [17] Yusuf, babasının sağ elini Efrayim'in başına koyduğunu görünce bundan hoşnut olmadı. Babasının elini Efrayim'in başından Manaşşe'nin

başına geçirmek için tuttu. [18] Babasına, “Öyle değil, babam, ilk doğan budur; sağ elini onun başına koy,” dedi. [19] Ama babası bunu reddedip, “Biliyorum, oğlum, biliyorum,” dedi. “O da bir halk olacak, o da büyüyecek. Yine de küçük kardeşi ondan daha büyük olacak ve onun soyundan uluslar topluluğu çıkacak.” [20] O gün onları kutsayarak şöyle dedi: “İsrail sizi anarak, ‘Tanrı seni Efrayim ve Manaşşe gibi yapsın’ diye kutsayacak.” Böylece Efrayim'i Manaşşe'nin önüne koydu. [21] İsrail Yusuf'a, “Bak, ben ölmek üzereyim. Ama Tanrı sizinle olacak ve sizi atalarınızın ülkesine geri götürecek,” dedi. [22] “Kardeşlerinin üstünde sana bir pay verdim; onu kılıcımla ve yayımla Amorlular'ın elinden almıştım.”

49

[1] Yakup oğullarını çağırıp şöyle dedi: “Toplanın da size ileride başınıza gelecekleri bildireyim.” [2] “Toplanın, dinleyin, ey Yakup'un oğulları; kulak verin babanız İsrail'e.” [3] “Ruben, sen benim ilk oğlumsun, kudretimsin, gücümün ilk ürünü; onurda üstün, kuvvette üstün. [4] Ama su gibi coştun, üstün olmayacaksın; çünkü babanın yatağına çıktın, onu kirlettin. Evet, sedirime çıktı!” [5] “Şimon'la Levi kardeştir; kılıçları zorbalık silahlarıdır. [6] Canım, onların gizli toplantısına girme; onurum, onların topluluğuna katılma. Çünkü öfkeleriyle adam öldürdüler, kendi istekleriyle sığırları sakatladılar. [7] Öfkeleri lanetli olsun, çünkü şiddetliydi; gazapları lanetli olsun, çünkü acımasızdı. Onları Yakup'ta böleceğim, İsrail'de dağıtacağım.” [8] “Yahuda, kardeşlerin seni övecek. Elin düşmanlarının ensesinde olacak. Babanın oğulları önünde eğilecek. [9] Yahuda bir aslan yavrusudur. Oğlum, avdan yukarı çıktın. Aslan gibi çömeldi, dişi aslan gibi yattı. Onu kim ayağa kaldırabilir? [10] Hükümranlık asası Yahuda'dan ayrılmayacak, önderlik değneği ayaklarının arasından eksilmeyecek; ta hak sahibi gelene dek. Halkların itaati ona olacak. [11] Sıpasını asmaya, eşeğinin yavrusunu seçkin asmaya bağlar; giysilerini şarapta, kaftanını üzüm kanında yıkar. [12] Gözleri şaraptan koyu kızıl, dişleri sütten bembeyazdır. [13] “Zebulun deniz kıyısında yaşayacak. Gemiler için bir liman olacak. Sınırı Sayda'ya uzanacak. [14] “İssakar güçlü bir eşektir, heybelerin arasında çökmüş yatıyor. [15] Dinlenilecek yerin iyi, ülkenin hoş olduğunu gördü. Bu yüzden yükün altına omzunu verdi, angaryaya koşulan bir kul oldu. [16] “Dan, İsrail oymaklarından biri gibi kendi halkını yargılayacak. [17] Dan yol üzerinde bir yılan, patika üstünde bir engerek olacak; atın topuklarını ısıracak, binicisi sırtüstü düşecek. [18] Ey RAB, kurtarışını bekliyorum. [19] “Gad'a akıncılar saldıracak, ama o onların topuklarına saldıracak. [20] “Aşer'in yiyeceği bol olacak. Krallara yaraşır lezzetler sunacak. [21] “Naftali salıverilmiş bir dişi geyiktir; güzel yavrular doğurur. [22] “Yusuf verimli bir asmadır, pınar başında verimli bir asma; dalları duvarın üzerine uzanır. [23] Okçular ona acı çektirdi, ona ok attı, ona kin güttü. [24] Ama yayı sağlam kaldı. Elleriyle kolları güçlü kılındı; bunu Yakup'un Güçlü Olanı'nın elleri yaptı, İsrail'in çobanı, kayası oradandır. [25] Babanın Tanrısı senin yardımcın olacak, Her Şeye Gücü Yeten seni kutsayacak; yukarıdaki göklerin bereketiyle, aşağıda uzanan enginin bereketiyle, göğüslerin ve rahmin bereketiyle. [26] Babanın bereketleri atalarımın bereketlerini aştı, kadim tepelerin sınırlarına dek ulaştı. Bunlar Yusuf'un başına, kardeşlerinden ayrı tutulmuş olanın başının tepesine konsun. [27] “Benyamin yırtıcı bir kurttur. Sabah avını yer, akşam ganimeti paylaştırır.” [28] Bunların hepsi İsrail'in on iki oymağıdır. Babaları onlara bunları söyledi; her birini kendine uygun bereketle bereketledi. [29] Sonra onlara buyurup şöyle dedi: “Ben halkıma katılmak üzereyim. Beni atalarımla birlikte Hititli Efron'un tarlasındaki mağaraya gömün, [30] Kenan diyarında, Mamre'nin karşısındaki Makpela tarlasındaki mağaraya. İbrahim orayı gömülmelik yer olarak, tarlayla birlikte Hititli Efron'dan satın almıştı. [31] İbrahim'le karısı Sara'yı oraya gömdüler. İshak'la karısı Rebeka'yı oraya gömdüler. Lea'yı da ben oraya gömdüm. [32] Tarla da içindeki mağara da Het oğullarından satın alındı.” [33] Yakup oğullarına buyurmayı bitirince ayaklarını yatağın üzerine çekti, son nefesini verdi ve halkına katıldı.

50

[1] Yusuf babasının yüzüne kapandı, onun için ağladı ve onu öptü. [2] Yusuf hizmetkârı olan hekimlere babasını mumyalamalarını buyurdu; hekimler de İsrail'i mumyaladı. [3] Onun için kırk gün doldu; çünkü mumyalama için gereken gün sayısı buydu. Mısırlılar onun için yetmiş gün yas tuttu. [4] Onun için tutulan yas günleri geçince Yusuf, Firavun'un saray halkına şöyle dedi: "Eğer gözünüzde lütuf bulduysam, lütfen Firavun'a şunu söyleyin: [5] 'Babam bana ant içirip şöyle dedi: "Bak, ben ölmek üzereyim. Beni Kenan ülkesinde kendim için kazdığım mezara göm." Şimdi lütfen gitmeme izin verin de babamı gömeyim; sonra yine dönerim.'" [6] Firavun, "Git, babanı sana ant içirdiği gibi göm" dedi. [7] Böylece Yusuf babasını gömmek için gitti. Firavun'un bütün görevlileri, sarayının bütün ihtiyarları ve Mısır ülkesinin bütün ihtiyarları onunla birlikte gittiler. [8] Yusuf'un bütün ev halkı, kardeşleri ve babasının ev halkı da onunla gitti. Yalnız çocuklarını, sürülerini ve büyükbaş hayvanlarını Goşen ülkesinde bıraktılar. [9] Onunla birlikte savaş arabaları da atlılar da çıktı. Oldukça büyük bir topluluktu. [10] Şeria'nın ötesindeki Atad'ın harman yerine geldiklerinde orada çok büyük ve derin bir ağıt yaktılar. Yusuf babası için yedi gün yas tuttu. [11] Ülkenin halkı olan Kenanlılar, Atad'ın harman yerindeki yası görünce, "Bu, Mısırlılar için ağır bir yas" dediler. Bu yüzden oranın adı, Şeria'nın ötesindeki Avel-Mısrayim oldu. [12] Oğulları, ona buyurduğu gibi yaptılar. [13] Oğulları onu Kenan ülkesine taşıdılar ve Mamre'nin karşısındaki Makpela tarlasının mağarasına gömdüler. İbrahim bu tarlayı, içindeki mağarayla birlikte mezarlık yeri olarak Hititli Efron'dan satın almıştı. [14] Yusuf babasını gömdükten sonra, kendisi, kardeşleri ve babasını gömmek için onunla birlikte çıkanların hepsiyle birlikte Mısır'a döndü. [15] Yusuf'un kardeşleri babalarının öldüğünü görünce, "Ya Yusuf bize kin besliyorsa ve ona yaptığımız bütün kötülüklerin karşılığını bize tam olarak ödetirse?" dediler. [16] Bu yüzden Yusuf'a şu haberi gönderdiler: "Baban ölmeden önce şöyle buyurdu: [17] 'Yusuf'a şöyle diyeceksiniz: "Lütfen kardeşlerinin suçunu ve günahını bağışla, çünkü sana kötülük ettiler."' Şimdi lütfen babanın Tanrısı'nın kullarının suçunu bağışla." Yusuf bunları söylediklerinde ağladı. [18] Kardeşleri de gelip onun önünde yere kapandı ve, "Bak, biz senin kulların" dediler. [19] Yusuf onlara, "Korkmayın, ben Tanrı'nın yerinde miyim?" dedi. [20] "Siz bana kötülük tasarladınız, ama Tanrı bugün olduğu gibi birçok insanı sağ tutmak için bunu iyiliğe çevirdi. [21] Bu yüzden korkmayın. Ben sizi de çocuklarınızı da besleyeceğim." Böylece onları teselli etti ve onlarla yumuşak sözlerle konuştu. [22] Yusuf, kendisi ve babasının ev halkıyla birlikte Mısır'da yaşadı. Yusuf yüz on yıl yaşadı. [23] Yusuf, Efrayim'in çocuklarını üçüncü kuşağa kadar gördü. Manaşşe'nin oğlu Makir'in çocukları da Yusuf'un dizleri üzerinde doğdu. [24] Yusuf kardeşlerine, "Ben ölmek üzereyim; ama Tanrı kesinlikle sizi gözetecek, sizi bu ülkeden çıkaracak ve İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ant içtiği ülkeye götürecek" dedi. [25] Yusuf, İsrail oğullarına ant içirip, "Tanrı kesinlikle sizi gözetecek; o zaman kemiklerimi buradan yukarı taşıyacaksınız" dedi. [26] Böylece Yusuf yüz on yaşında öldü. Onu mumyaladılar ve Mısır'da bir tabuta kondu.

Mısır’dan Çıkış

1

[1] İsrail'in oğullarının, her biri ailesiyle birlikte
Yakup'la Mısır'a gelen adları şunlardır: [2] Ruben,
Şimon, Levi ve Yahuda; [3] İssakar, Zevulun ve
Benyamin; [4] Dan ve Naftali, Gad ve Aşer. [5] Yakup'un
soyundan gelenlerin toplamı yetmiş kişiydi. Yusuf ise
zaten Mısır'daydı. [6] Yusuf öldü; kardeşlerinin hepsi
ve o kuşağın tümü de öldü. [7] İsrailoğulları verimli
oldu, çoğalıp büyüdü, sayıları iyice arttı ve çok
güçlendi. Ülke onlarla doldu. [8] Sonra Mısır'da
Yusuf'u tanımayan yeni bir kral başa geçti. [9] Halkına
şöyle dedi: “Bakın, İsrailoğullarının halkı bizden
daha kalabalık ve daha güçlü. [10] Gelin, onlara karşı
akıllıca davranalım. Yoksa çoğalırlar; bir savaş
çıkarsa düşmanlarımıza katılıp bize karşı savaşırlar,
sonra da bu ülkeden çıkar giderler.” [11] Bunun üzerine
onları ağır yüklerle ezmek için başlarına angarya
görevlileri koydular. Firavun için ambar kentleri olan
Pitom ve Ramses'i onlar yaptılar. [12] Ama onlara ne
kadar baskı yapıldıysa, o kadar çoğaldılar ve o kadar
yayıldılar. Mısırlılar İsrailoğulları yüzünden kaygıya
kapıldı. [13] Mısırlılar İsrailoğullarını acımasızca
çalıştırdı. [14] Harçta, tuğlada ve tarladaki her türlü işte
onlara ağır işler yaptırarak yaşamlarını acılaştırdılar.
Onlara yaptırdıkları her işte acımasız davrandılar. [15]
Mısır kralı, adları Şifra ve Pua olan İbrani ebelere
şöyle dedi: [16] “İbrani kadınlara ebelik ederken onları
doğum yerinde gördüğünüzde, doğan çocuk erkekse
onu öldürün; kızsa yaşasın.” [17] Ama ebeler Tanrı'dan
korktu; Mısır kralının buyurduğunu yapmadılar,
erkek bebekleri sağ bıraktılar. [18] Mısır kralı ebeleri
çağırıp onlara, “Neden bunu yaptınız da erkek
çocukları sağ bıraktınız?” dedi. [19] Ebeler Firavun'a
şöyle dedi: “Çünkü İbrani kadınlar Mısırlı kadınlar
gibi değil; güçlüler, ebe yanlarına varmadan
doğuruyorlar.” [20] Tanrı ebelere iyilik etti. Halk
çoğaldı ve çok güçlendi. [21] Ebeler Tanrı'dan korktuğu
için Tanrı onlara aileler verdi. [22] Bunun üzerine
Firavun bütün halkına şu buyruğu verdi: “Doğan her
erkek çocuğu ırmağa atacaksınız, her kızıysa sağ
bırakacaksınız.”

2

[1] Levi soyundan bir adam gidip Levi soyundan bir
kadınla evlendi. [2] Kadın gebe kaldı ve bir oğul
doğurdu. Çocuğun güzel olduğunu görünce onu üç ay
sakladı. [3] Onu artık saklayamayınca onun için sazdan
bir sepet aldı, sepete zift ve katran sürdü. Çocuğu
içine koydu, sepeti ırmağın kıyısındaki sazların
arasına bıraktı. [4] Çocuğun ablası, ona ne olacağını
görmek için uzakta durdu. [5] Firavun'un kızı ırmakta
yıkanmak için aşağı indi. Hizmetçi kızları ırmak
kıyısında yürüyorlardı. Kız, sazların arasında sepeti
gördü ve cariyesini onu almaya gönderdi. [6] Sepeti
açtı, çocuğu gördü; bebek ağlıyordu. Ona acıdı ve,
“Bu, İbranilerin çocuklarından biri,” dedi. [7] Bunun
üzerine çocuğun ablası Firavun'un kızına, “Senin için
İbrani kadınlardan bir sütanne çağırayım mı?
Çocuğu senin için emzirsin,” dedi. [8] Firavun'un kızı
ona, “Git,” dedi. Genç kız gidip çocuğun annesini
çağırdı. [9] Firavun'un kızı kadına, “Bu çocuğu al,
benim için emzir; ücretini sana veririm,” dedi. Kadın
çocuğu alıp emzirdi. [10] Çocuk büyüyünce onu
Firavun'un kızına götürdü; çocuk kızın oğlu oldu.
Ona Musa adını verdi ve, “Çünkü onu sudan
çıkardım,” dedi. [11] O günlerde Musa büyüdüğünde
kardeşlerinin yanına gitti ve onların ağır işlerini
gördü. Bir Mısırlının, kardeşlerinden biri olan bir
İbraniyi dövdüğünü gördü. [12] Etrafına bakındı,
kimsenin olmadığını görünce Mısırlıyı öldürdü ve
kuma gizledi. [13] Ertesi gün dışarı çıktığında iki İbrani
adamın birbirleriyle kavga ettiğini gördü. Haksızlık
edene, “Neden soydaşını vuruyorsun?” dedi. [14] Adam,
“Seni kim başımıza önder ve yargıç yaptı? Mısırlıyı
öldürdüğün gibi beni de mi öldürmeyi
düşünüyorsun?” dedi. Musa korktu ve, “Demek ki
olay ortaya çıkmış,” dedi. [15] Firavun bu olayı duyunca
Musa'yı öldürmek istedi. Ama Musa Firavun'un
önünden kaçtı, Midyan ülkesine gidip orada yaşadı
ve bir kuyunun yanına oturdu. [16] Midyan kâhininin
yedi kızı vardı. Bunlar gelip su çektiler, babalarının
sürüsünü sulamak için yalakları doldurdular. [17] Ama
çobanlar gelip onları kovdular. Bunun üzerine Musa

kalkıp onlara yardım etti ve sürülerini suladı. 18 Kızlar babaları Reuel'in yanına dönünce o, “Bugün nasıl oldu da bu kadar erken geldiniz?” dedi. 19 Onlar da, “Bir Mısırlı bizi çobanların elinden kurtardı; üstelik bizim için su da çekti, sürüyü de suladı,” dediler. 20 Reuel kızlarına, “Peki, o adam nerede? Neden adamı bıraktınız? Çağırın da ekmek yesin,” dedi. 21 Musa o adamın yanında kalmaya razı oldu. Adam da kızı Sipora'yı Musa'ya verdi. 22 Sipora bir oğul doğurdu. Musa ona Gerşom adını verdi, çünkü, “Yabancı bir ülkede yabancı oldum,” dedi. 23 Aradan uzun zaman geçti. Mısır kralı öldü. İsrailliler kölelik yüzünden inleyip feryat ettiler; kölelik yüzünden yükselen feryatları Tanrı'ya ulaştı. 24 Tanrı onların iniltilerini duydu. İbrahim, İshak ve Yakup'la yaptığı antlaşmayı hatırladı. 25 Tanrı İsraillilere baktı ve onlarla ilgilendi.

3

1 Musa, kayınbabası Midyan kâhini Yetro'nun sürüsünü güdüyordu. Sürüyü çölün öte yanına götürdü ve Tanrı'nın dağına, Horev'e geldi. 2 RAB'bin meleği çalının ortasında alevlenen ateşin içinden ona göründü. Musa baktı; çalı ateşle yanıyordu ama tükenip gitmiyordu. 3 Musa, “Bir yana çekilip bu büyük görüntüye bakayım; çalı neden yanıp tükenmiyor?” dedi. 4 RAB, bakmak için bir yana çekildiğini görünce, çalının ortasından ona seslenip, “Musa! Musa!” dedi. Musa, “Buyur,” dedi. 5 Tanrı, “Buraya yaklaşma. Çarıklarını ayaklarından çıkar, çünkü üzerinde durduğun yer kutsal topraktır,” dedi. 6 Sonra, “Ben senin babanın Tanrısı'yım; İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım,” dedi. Musa yüzünü örttü, çünkü Tanrı'ya bakmaya korkuyordu. 7 RAB, “Mısır'daki halkımın çektiği sıkıntıyı gerçekten gördüm. Angaryacıları yüzünden yükselen feryatlarını duydum; acılarını biliyorum, 8 onları Mısırlıların elinden kurtarmak, o ülkeden çıkarıp iyi ve geniş bir ülkeye, süt ve bal akan bir ülkeye götürmek için indim. Kenanlıların, Hititlerin, Amorluların, Perizlilerin, Hivlilerin ve Yevusluların yaşadığı yere götüreceğim. 9 Şimdi bak, İsrailoğulları'nın feryadı bana ulaştı. Mısırlıların onlara nasıl baskı yaptığını da gördüm. 10 Şimdi gel. Halkımı, İsrailoğulları'nı Mısır'dan çıkarman için seni Firavun'a göndereceğim.” 11 Musa Tanrı'ya, “Ben kim oluyorum ki Firavun'a gideyim, İsrailoğulları'nı Mısır'dan çıkarayım?” dedi. 12 Tanrı, “Ben kesinlikle seninle olacağım. Seni benim gönderdiğimin belirtisi şu olacak: Halkı Mısır'dan sen çıkardığında bu dağda Tanrı'ya tapınacaksınız,” dedi. 13 Musa Tanrı'ya, “Bak, ben İsrailoğulları'na gidip, ‘Atalarınızın Tanrısı beni size gönderdi’ dersem ve onlar bana, ‘O'nun adı nedir?’ diye sorarsa, onlara ne diyeyim?” dedi. 14 Tanrı Musa'ya, “BEN OLAN BEN'İM,” dedi ve şöyle devam etti: “İsrailoğulları'na, ‘BEN beni size gönderdi’ diyeceksin.” 15 Tanrı Musa'ya yine dedi ki, “İsrailoğulları'na şöyle diyeceksin: ‘Atalarınızın Tanrısı, İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı olan RAB beni size gönderdi.’ Sonsuza dek adım budur, kuşaklar boyunca böyle anılacağım. 16 Git, İsrail'in ihtiyarlarını topla ve onlara de ki, ‘Atalarınızın Tanrısı, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı olan RAB bana göründü ve şöyle dedi: “Sizinle yakından ilgilendim; Mısır'da size yapılanları gördüm. 17 ve dedim ki, sizi Mısır'daki sıkıntınızdan çıkarıp Kenanlıların, Hititlerin, Amorluların, Perizlilerin, Hivlilerin ve Yevusluların ülkesine, süt ve bal akan ülkeye götüreceğim.”’ 18 Seni dinleyecekler. Sonra sen ve İsrail'in ihtiyarları Mısır kralına gidip ona şöyle diyeceksiniz: ‘İbranilerin Tanrısı RAB bizimle buluştu. Şimdi lütfen çölde üç günlük yol gitmemize izin ver ki Tanrımız RAB'be kurban sunalım.’ 19 Ama biliyorum ki Mısır kralı, güçlü bir el zorlamadıkça gitmenize izin vermeyecek. 20 Bunun için elimi uzatacağım, aralarında yapacağım bütün harikalarla Mısır'ı vuracağım. Bundan sonra sizi salıverecek. 21 Bu halkı Mısırlıların gözünde kayıracağım. Öyle olacak ki gittiğinizde eli boş gitmeyeceksiniz. 22 Her kadın komşusundan ve evinde kalan kadından gümüş takılar, altın takılar ve giysiler isteyecek. Bunları oğullarınızın ve kızlarınızın üzerine takacaksınız. Mısırlıları soyacaksınız.”

4

1 Musa şöyle karşılık verdi: “Ama bak, bana
inanmayacaklar, sesimi dinlemeyecekler. Çünkü,
‘RAB sana görünmedi’ diyecekler.” 2 RAB ona,
“Elindeki nedir?” dedi. Musa, “Bir asa” dedi. 3 RAB,
“Onu yere at” dedi. Musa onu yere attı; asa yılan
oldu. Musa da ondan kaçtı. 4 RAB Musa'ya, “Elini
uzat, onu kuyruğundan tut” dedi. Musa elini uzatıp
onu tuttu, yılan elinde yeniden asa oldu. 5 “Böylece
atalarının Tanrısı RAB'bin, İbrahim'in Tanrısı'nın,
İshak'ın Tanrısı'nın, Yakup'un Tanrısı'nın sana
göründüğüne inanacaklar.” 6 RAB ona bir daha,
“Şimdi elini koynuna sok” dedi. Musa elini koynuna
soktu. Elini çıkarınca, eli cüzzamlıydı; kar gibi
bembeyaz olmuştu. 7 RAB, “Elini yine koynuna sok”
dedi. Musa elini yine koynuna soktu. Elini
koynundan çıkarınca, öteki eti gibi yeniden eski
haline dönmüştü. 8 “Eğer sana inanmaz, ilk belirtinin
verdiği mesaja kulak vermezlerse, son belirtinin
verdiği mesaja inanırlar.” 9 “Ama bu iki belirtiye de
inanmaz, sesini de dinlemezlerse, ırmaktan biraz su
alıp kuru toprağın üzerine dökeceksin. Irmaktan
aldığın su kuru toprağın üzerinde kana dönüşecek.”
10 Musa RAB'be, “Ah Rab, ben iyi konuşan biri
değilim. Ne eskiden öyleydim ne de kulunla
konuşmaya başladığından beri. Çünkü konuşmam
ağır, dilim tutuk” dedi. 11 RAB ona, “İnsanın ağzını
kim yaptı? İnsanı kim dilsiz, kim sağır, kim gören,
kim kör eder? Ben değil miyim, RAB?” dedi. 12 “Şimdi
git. Ben senin ağzınla olacağım, ne söylemen
gerektiğini sana öğreteceğim.” 13 Musa, “Ah Rab,
lütfen başkasını gönder” dedi. 14 Bunun üzerine
RAB'bin Musa'ya öfkesi alevlendi. RAB, “Ya kardeşin
Levili Harun? Biliyorum, o iyi konuşur. Bak, seni
karşılamaya geliyor. Seni görünce yürekten
sevinecek.” dedi. 15 “Sen ona söyleyeceklerini söyle,
sözleri ağzına koy. Ben senin ağzınla da onun ağzıyla
da olacağım; ne yapmanız gerektiğini size
öğreteceğim.” 16 “Halka senin yerine o konuşacak. O
senin için ağız gibi olacak, sen de onun için Tanrı gibi
olacaksın.” 17 “Bu asayı eline al. Belirtileri onunla
yapacaksın.” 18 Musa gidip kayınbabası Yetro'nun
yanına döndü ve ona, “Lütfen bırak gideyim.
Mısır'daki kardeşlerimin yanına döneyim de hâlâ
yaşayıp yaşamadıklarını göreyim” dedi. Yetro
Musa'ya, “Esenlikle git” dedi. 19 RAB Midyan'da
Musa'ya, “Git, Mısır'a dön. Çünkü canını almak
isteyenlerin hepsi öldü” dedi. 20 Musa karısını ve
oğullarını alıp eşeğe bindirdi, Mısır topraklarına
döndü. Tanrı'nın asasını da eline aldı. 21 RAB
Musa'ya, “Mısır'a döndüğünde, eline verdiğim bütün
harikaları Firavun'un önünde yapmaya dikkat et.
Ama ben onun yüreğini katılaştıracağım; bu yüzden
halkı salıvermeyecek.” dedi. 22 “Firavun'a şöyle
diyeceksin: ‘RAB şöyle diyor: İsrail benim oğlumdur,
ilk doğanımdır. 23 Sana, oğlumu salıver de bana
kulluk etsin, dedim. Ama sen onu salıvermeyi
reddettin. İşte ben de senin oğlunu, ilk doğanını
öldüreceğim.’” 24 Yolda, konak yerinde, RAB
Musa'nın karşısına çıktı ve onu öldürmek istedi. 25
Bunun üzerine Sippora keskin bir taş aldı, oğlunun
sünnet derisini kesti ve onu Musa'nın ayaklarına attı.
Sonra, “Gerçekten sen benim için kanlı bir damatsın”
dedi. 26 Böylece RAB onu rahat bıraktı. Sippora o
zaman sünnetten dolayı, “Kanlı damat” dedi. 27 RAB
Harun'a, “Çöle git, Musa'yı karşıla” dedi. Harun gitti,
Tanrı'nın dağında onunla karşılaştı ve onu öptü. 28
Musa, RAB'bin kendisini göndermek için söylediği
bütün sözleri ve yapmasını buyurduğu bütün
belirtileri Harun'a anlattı. 29 Musa'yla Harun gidip
İsrailoğulları'nın bütün ihtiyarlarını topladılar. 30
Harun, RAB'bin Musa'ya söylediği bütün sözleri iletti
ve halkın gözü önünde belirtileri yaptı. 31 Halk
inandı. RAB'bin İsrailoğulları'yla ilgilendiğini,
sıkıntılarını gördüğünü duyunca başlarını eğip
tapındılar.

5

1 Sonra Musa'yla Harun gidip firavuna şöyle dediler:
“İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, ‘Halkımı salıver de
çölde benim için bayram yapsın.’” 2 Firavun, “RAB de
kim oluyor ki İsrail'i salıvermek için onun sözünü
dinleyeyim?” dedi. “RAB'bi tanımıyorum; ayrıca
İsrail'i de salıvermeyeceğim.” 3 Onlar, “İbranilerin
Tanrısı bizimle buluştu” dediler. “Lütfen çöle üç
günlük yol gidip Tanrımız RAB'be kurban
sunmamıza izin ver; yoksa üzerimize salgın hastalık
ya da kılıçla gelir.” 4 Mısır kralı onlara, “Ey Musa ile
Harun, neden halkı işinden alıkoyuyorsunuz?” dedi.
“İşlerinizin başına dönün!” 5 Firavun, “Bakın,
ülkedeki bu halk şimdi çok kalabalık” dedi, “siz de
onları işlerinden alıkoyuyorsunuz.” 6 Aynı gün

firavun halkın angarya başlarına ve kâhyalarına şöyle buyurdu: 7 “Artık eskisi gibi tuğla yapmak için halka saman vermeyeceksiniz. Gitsinler, samanı kendileri toplasınlar. 8 Ama daha önce yaptıkları tuğla sayısını yine onlardan isteyeceksiniz. Ondan hiçbir eksiltme yapmayacaksınız. Çünkü tembeller; bu yüzden, ‘Gidelim, Tanrımıza kurban sunalım’ diye bağırıyorlar. 9 Bu adamlara daha ağır iş yükleyin ki çalışsınlar da yalan sözlere kulak asmasınlar.” 10 Halkın angarya başlarıyla kâhyaları gidip halka, “Firavun şöyle diyor: ‘Size saman vermeyeceğim. 11 Siz gidip samanı nerede bulursanız kendiniz alın. Ama işinizden hiçbir eksiltme yapılmayacak.’” dediler. 12 Böylece halk, saman yerine anız toplamak için bütün Mısır ülkesine dağıldı. 13 Angarya başları, “Saman verildiği zamanki gibi günlük iş kotanızı tamamlayın!” diyerek onları sıkıştırıyordu. 14 Firavunun angarya başlarının üzerlerine koyduğu İsrailoğulları'nın kâhyaları dövüldü ve onlara, “Neden dün de bugün de eskisi gibi belirlenen tuğla sayısını tamamlamadınız?” denildi. 15 Bunun üzerine İsrailoğulları'nın kâhyaları gidip firavuna feryat ederek, “Kullarına neden böyle davranıyorsun?” dediler. 16 Kullarına saman verilmiyor ama bize, ‘Tuğla yapın!’ deniliyor. İşte kulların dövülüyor; oysa suç senin kendi halkında.” 17 Ama o, “Tembelsiniz! Tembelsiniz!” dedi. “Bu yüzden, ‘Gidelim, RAB'be kurban sunalım’ diyorsunuz. 18 Şimdi gidin, çalışın! Size saman verilmeyecek, ama aynı sayıda tuğla teslim edeceksiniz.” 19 İsrailoğulları'nın kâhyaları, “Günlük tuğla sayınızdan hiçbir eksiltme yapmayacaksınız” denildiğinde başlarının dertte olduğunu anladılar. 20 Firavunun yanından çıktıklarında, yolda kendilerini bekleyen Musa'yla Harun'la karşılaştılar. 21 Onlara, “RAB sizi görsün ve yargılasın!” dediler. “Bizi firavunun ve görevlilerinin gözünde iğrenç duruma düşürdünüz, bizi öldürmeleri için ellerine kılıç verdiniz.” 22 Bunun üzerine Musa RAB'be dönüp, “Rab, bu halkın başına neden bela getirdin?” dedi. “Beni neden gönderdin? 23 Çünkü firavuna, senin adınla konuşmaya geldiğimden beri bu halkın başına bela getiriyor; sen de kendi halkını hiç kurtarmadın.”

6

1 RAB Musa'ya, “Şimdi Firavun'a neler yapacağımı göreceksin. Güçlü elim yüzünden onları salıverecek, güçlü elim yüzünden onları ülkesinden kovup çıkaracak” dedi. 2 Tanrı Musa'yla konuşup ona şöyle dedi: “Ben RAB'bim. 3 İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a Her Şeye Gücü Yeten Tanrı olarak göründüm; ama onlara kendimi RAB adımla tanıtmadım. 4 Onlarla antlaşmamı da kurdum; yabancı olarak yaşadıkları, gezip dolaştıkları Kenan ülkesini onlara verecektim. 5 Üstelik Mısırlılar'ın köle ettiği İsrailliler'in iniltilerini işittim ve antlaşmamı hatırladım. 6 Bu yüzden İsrailliler'e de ki: ‘Ben RAB'bim. Sizi Mısırlılar'ın yüklerinin altından çıkaracağım. Sizi onların köleliğinden kurtaracağım. Uzatılmış kolumla ve büyük yargılarla sizi fidyeyle kurtaracağım. 7 Sizi kendime halk alacağım, size Tanrı olacağım. O zaman Mısırlılar'ın yüklerinin altından sizi çıkaran Tanrınız RAB'bin ben olduğumu bileceksiniz. 8 Sizi, İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a vereceğime ant içtiğim ülkeye götüreceğim. Orayı size mülk olarak vereceğim. Ben RAB'bim.’” 9 Musa bunu İsrailliler'e anlattı, ama içlerindeki yılgınlık ve ağır kölelik yüzünden Musa'yı dinlemediler. 10 RAB Musa'yla konuşup şöyle dedi: 11 “Git, Mısır Kralı Firavun'la konuş da İsrailliler'in onun ülkesinden çıkmasına izin versin.” 12 Ama Musa RAB'bin önünde şöyle dedi: “İsrailliler bile beni dinlemedi. Firavun beni nasıl dinler? Ben dudakları sünnetsiz biriyim.” 13 RAB Musa'yla Harun'a konuştu. İsrailliler ve Mısır Kralı Firavun konusunda onlara buyruğunu verdi; İsrailliler'i Mısır diyarından çıkaracaklardı. 14 Baba soylarının başları şunlardı: İsrail'in ilk oğlu Ruben'in oğulları Hanok, Pallu, Hetsron ve Karmi. Bunlar Ruben'in boylarıydı. 15 Şimon'un oğulları Yemuel, Yamin, Ohad, Yakin, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul'du. Bunlar Şimon'un boylarıydı. 16 Levi'nin oğullarının kuşaklarına göre adları şunlardı: Gerşon, Kehat ve Merari. Levi yüz otuz yedi yıl yaşadı. 17 Gerşon'un oğulları, boylarına göre Livni ve Şimi'ydi. 18 Kehat'ın oğulları Amram, Yitshar, Hevron ve Uzziel'di. Kehat yüz otuz üç yıl yaşadı. 19 Merari'nin oğulları Mahli ve Muşi'ydi. Bunlar Levililer'in kuşaklarına göre boylarıydı. 20 Amram, babasının kız kardeşi Yokebed'i kendine eş olarak aldı. Yokebed ona Harun'la Musa'yı doğurdu. Amram yüz otuz yedi yıl yaşadı. 21 Yitshar'ın oğulları Korah, Nefeg ve

Zikri'ydi. [22] Uzziel'in oğulları Mişael, Eltsafan ve Sitri'ydi. [23] Harun, Amminadav'ın kızı, Nahşon'un kız kardeşi Elişeva'yı eş olarak aldı. Elişeva ona Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar'ı doğurdu. [24] Korah'ın oğulları Assir, Elkana ve Aviasaf'tı. Bunlar Korahlılar'ın boylarıydı. [25] Harun'un oğlu Elazar, Putiel'in kızlarından birini eş olarak aldı. O da ona Pinehas'ı doğurdu. Bunlar Levililer'in boylarına göre baba soylarının başlarıydı. [26] RAB'bin, "İsrailliler'i bölükleri hâlinde Mısır diyarından çıkarın" dediği Harun'la Musa işte bunlardı. [27] İsrailliler'i Mısır'dan çıkarmak için Mısır Kralı Firavun'la konuşanlar da bunlardı. Musa'yla Harun işte bunlardı. [28] RAB'bin Mısır diyarında Musa'yla konuştuğu gün, [29] RAB Musa'ya, "Ben RAB'bim. Mısır Kralı Firavun'a sana söylediğim her şeyi bildir" dedi. [30] Ama Musa RAB'bin önünde, "Ben dudakları sünnetsiz biriyim. Firavun beni nasıl dinler?" dedi.

7

[1] RAB Musa'ya, "Bak, seni Firavun'a karşı Tanrı gibi yaptım; ağabeyin Harun da senin peygamberin olacak." dedi. [2] "Sana buyuracağım her şeyi söyleyeceksin. Ağabeyin Harun da Firavun'la konuşup İsrailoğulları'nı ülkesinden salıvermesini isteyecek. [3] Ben Firavun'un yüreğini katılaştıracağım, Mısır ülkesinde belirtilerimi ve harikalarımı çoğaltacağım. [4] Ama Firavun sizi dinlemeyecek. O zaman Mısır'ın üzerine elimi koyacağım ve büyük yargılarla ordularımı, halkım İsrailoğulları'nı Mısır ülkesinden çıkaracağım. [5] Elimi Mısır'ın üzerine uzatıp İsrailoğulları'nı aralarından çıkardığım zaman, Mısırlılar benim RAB olduğumu anlayacaklar." [6] Musa'yla Harun bunu yaptılar. RAB onlara nasıl buyurduysa öyle yaptılar. [7] Firavun'la konuştuklarında Musa seksen, Harun ise seksen üç yaşındaydı. [8] RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: [9] "Firavun size, 'Bir mucize gösterin!' derse, Harun'a, 'Asanı al ve Firavun'un önüne at; yılana dönüşsün' diyeceksin." [10] Musa'yla Harun Firavun'un yanına gittiler ve RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar. Harun asasını Firavun'un ve görevlilerinin önüne attı, asa yılana dönüştü. [11] Bunun üzerine Firavun da bilge adamları ve büyücüleri çağırdı. Mısır'ın büyücüleri de büyüleriyle aynı şeyi yaptılar. [12] Her biri asasını attı, asalar yılana dönüştü. Ama Harun'un asası onların asalarını yuttu. [13] Firavun'un yüreği katılaştı; RAB'bin söylediği gibi onları dinlemedi. [14] RAB Musa'ya, "Firavun'un yüreği inatçı. Halkı salıvermeyi reddediyor. [15] Sabah Firavun'un yanına git. Bak, suya çıkıyor. Onu karşılamak için ırmağın kıyısında dur. Yılana dönüşen asayı da eline al. [16] Ona de ki, 'İbraniler'in Tanrısı RAB beni sana gönderdi. Diyor ki: Halkımı salıver de çölde bana kulluk etsinler. Ama bak, şimdiye kadar dinlemedin.' [17] RAB şöyle diyor: 'Benim RAB olduğumu bundan anlayacaksın. Bak, elimdeki asayla ırmaktaki sulara vuracağım, onlar da kana dönüşecek. [18] Irmaktaki balıklar ölecek, ırmak kokacak, Mısırlılar da ırmaktan su içmekten tiksinecek.'" [19] RAB Musa'ya, "Harun'a de ki, 'Asanı al, elini Mısır'ın sularının, ırmaklarının, kanallarının, havuzlarının ve bütün su birikintilerinin üzerine uzat; kana dönüşsünler. Bütün Mısır ülkesinde, tahta kaplarda da taş kaplarda da kan olacak.'" dedi. [20] Musa'yla Harun RAB'bin buyurduğu gibi yaptılar. Firavun'un ve görevlilerinin gözleri önünde asayı kaldırıp ırmaktaki sulara vurdu. Irmaktaki bütün sular kana dönüştü. [21] Irmaktaki balıklar öldü. Irmak koktu; Mısırlılar ırmaktan su içemediler. Bütün Mısır ülkesinde kan vardı. [22] Mısır'ın büyücüleri de büyüleriyle aynı şeyi yaptılar. Firavun'un yüreği katılaştı; RAB'bin söylediği gibi onları dinlemedi. [23] Firavun dönüp evine gitti, buna da aldırmadı. [24] Bütün Mısırlılar içecek su bulmak için ırmağın çevresini kazdılar, çünkü ırmağın suyunu içemiyorlardı. [25] RAB ırmağa vurduktan sonra yedi gün geçti.

8

[1] RAB Musa'ya, "Firavun'un yanına git ve ona de ki, 'RAB şöyle diyor: Halkımı salıver de bana tapsınlar. [2] Onları salıvermeyi reddedersen, bak, bütün sınırlarını kurbağalarla vuracağım. [3] Irmak kurbağalarla kaynayacak; onlar senin evine, yatak odana, yatağının üstüne, görevlilerinin evlerine, halkının arasına, fırınlarına ve hamur teknelerine girecek. [4] Kurbağalar hem senin üstüne, hem

halkının üstüne, hem de bütün görevlilerinin üstüne çıkacak.’” 5 RAB Musa'ya, “Harun'a de ki, ‘Asanı ırmakların, kanalların ve havuzların üzerine uzat; Mısır ülkesinin üzerine kurbağalar çıksın’” dedi. 6 Harun elini Mısır'ın suları üzerine uzattı; kurbağalar çıkıp Mısır ülkesini kapladı. 7 Büyücüler de büyüleriyle aynı şeyi yaptılar; Mısır ülkesinin üzerine kurbağalar çıkardılar. 8 Bunun üzerine Firavun Musa'yla Harun'u çağırıp, “RAB'be yalvarın da kurbağaları benden ve halkımdan uzaklaştırsın; ben de halkı salıvereyim, RAB'be kurban kessinler” dedi. 9 Musa Firavun'a, “Senin için, görevlilerin ve halkın için ne zaman dua etmemi istediğini söyleme onurunu sana bırakıyorum; böylece kurbağalar senden ve evlerinden yok olsun, yalnız ırmakta kalsınlar” dedi. 10 Firavun, “Yarın” dedi. Musa, “Dediğin gibi olsun; böylece Tanrımız RAB gibisi olmadığını bilesin. 11 Kurbağalar senden, evlerinden, görevlilerinden ve halkından ayrılacak; yalnız ırmakta kalacaklar” dedi. 12 Musa'yla Harun Firavun'un yanından çıktılar. Musa, Firavun'un üzerine getirdiği kurbağalar yüzünden RAB'be yakardı. 13 RAB Musa'nın sözü uyarınca yaptı; kurbağalar evlerde, avlularda ve tarlalarda öldü. 14 İnsanlar onları yığın yığın topladı, ülke de koktu. 15 Ama Firavun rahatladığını görünce yüreğini katılaştırdı. RAB'bin söylediği gibi, Musa'yla Harun'u dinlemedi. 16 RAB Musa'ya, “Harun'a de ki, ‘Asanı uzatıp yerin tozuna vur; Mısır ülkesinin her yanında bit olsun’” dedi. 17 Öyle yaptılar. Harun elini asasıyla uzatıp yerin tozuna vurdu; insanlarda da hayvanlarda da bit oldu. Mısır ülkesinin her yanında bütün yerin tozu bit oldu. 18 Büyücüler de büyüleriyle bit çıkarmaya çalıştılar, ama başaramadılar. İnsanlarda da hayvanlarda da bit vardı. 19 Bunun üzerine büyücüler Firavun'a, “Bu Tanrı'nın parmağıdır” dediler. Ama Firavun'un yüreği katılaştı; RAB'bin söylediği gibi onları dinlemedi. 20 RAB Musa'ya şöyle dedi: “Sabah erkenden kalk, Firavun'un karşısına çık. Bak, suya geliyor. Ona de ki, ‘RAB şöyle diyor: Halkımı salıver de bana tapsınlar. 21 Yoksa, halkımı salıvermezsen, bak, senin üzerine, görevlilerinin üzerine, halkının üzerine ve evlerine sinek sürüleri salacağım. Mısırlıların evleri sinek sürüleriyle dolacak; üzerinde durdukları toprak da öyle. 22 Ama o gün halkımın yaşadığı Goşen bölgesini ayrı tutacağım; orada sinek sürüleri olmayacak. Böylece yeryüzünün ortasında benim RAB olduğumu bilesin. 23 Halkımla senin halkının arasına ayrım koyacağım. Bu belirti yarın olacak.’” 24 RAB öyle yaptı. Firavun'un evine, görevlilerinin evlerine ağır sinek sürüleri geldi. Bütün Mısır ülkesinde toprak, sinek sürüleri yüzünden harap oldu. 25 Firavun Musa'yla Harun'u çağırıp, “Gidin, bu ülkede Tanrınız'a kurban kesin!” dedi. 26 Ama Musa, “Bunu yapmamız doğru olmaz; çünkü Tanrımız RAB'be sunacağımız kurbanlar Mısırlılara iğrenç gelir. Mısırlılara iğrenç gelen şeyleri gözlerinin önünde kurban edersek, bizi taşlamazlar mı? 27 Çölde üç günlük yol gideceğiz ve Tanrımız RAB'bin bize buyuracağı gibi ona kurban keseceğiz” dedi. 28 Firavun, “Sizi salıvereceğim; çölde Tanrınız RAB'be kurban keseceksiniz. Yalnız fazla uzağa gitmeyin. Benim için dua edin” dedi. 29 Musa, “Bak, senin yanından çıkar çıkmaz RAB'be dua edeceğim; sinek sürüleri yarın Firavun'dan, görevlilerinden ve halkından ayrılacak. Yeter ki Firavun, halkı RAB'be kurban kesmek için salıvermemekte yine hileye başvurmasın” dedi. 30 Musa Firavun'un yanından çıkıp RAB'be dua etti. 31 RAB Musa'nın sözü uyarınca yaptı; sinek sürülerini Firavun'dan, görevlilerinden ve halkından uzaklaştırdı. Bir tane bile kalmadı. 32 Ama Firavun bu kez de yüreğini katılaştırdı, halkı salıvermedi.

9

1 Sonra RAB Musa'ya, “Firavun'un yanına gidip ona de ki, ‘İbraniler'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Halkımı salıver de bana tapsınlar. 2 Çünkü onları salıvermemekte direnip hâlâ alıkoyarsan, 3 işte, RAB'bin eli tarladaki hayvanlarının, atların, eşeklerin, develerin, sığırların ve davarlarının üzerine inecek; çok ağır bir salgın olacak. 4 RAB, İsrail'in hayvanlarıyla Mısır'ın hayvanları arasında ayrım yapacak; İsrailoğulları'na ait olanlardan hiçbir şey ölmeyecek.’” 5 RAB bir zaman belirledi ve, “RAB yarın ülkede bunu yapacak” dedi. 6 Ertesi gün RAB bunu yaptı. Mısır'ın bütün hayvanları öldü, ama İsrailoğulları'nın hayvanlarından bir tanesi bile ölmedi. 7 Firavun haber salıp araştırdı; gerçekten de İsrailliler'in hayvanlarından bir tanesi bile ölmemişti. Ama Firavun'un yüreği inatçıydı; halkı salıvermedi. 8

RAB Musa'yla Harun'a, “Ocağın külünden avuç dolusu alın; Musa da bunu Firavun'un gözü önünde göğe doğru savursun 9 dedi. Bu kül bütün Mısır ülkesinin üzerine ince toz olacak; bütün Mısır ülkesinde insanların ve hayvanların üzerinde çıban çıkaran iltihaplı yaralara dönüşecek.” 10 Onlar da ocaktan kül alıp Firavun'un önünde durdular. Musa külü göğe doğru savurdu; bu, insanların ve hayvanların üzerinde çıban çıkaran iltihaplı yaralara dönüştü. 11 Büyücüler çıbanlar yüzünden Musa'nın önünde duramadılar; çünkü çıbanlar büyücülerin de bütün Mısırlılar'ın da üzerindeydi. 12 RAB Firavun'un yüreğini katılaştırdı. RAB'bin Musa'ya söylediği gibi, Firavun onları dinlemedi. 13 RAB Musa'ya, “Sabah erkenden kalk, Firavun'un önüne çıkıp ona de ki, ‘İbraniler'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Halkımı salıver de bana tapsınlar. 14 Çünkü bu kez bütün belalarımı senin yüreğinin, görevlilerinin ve halkının üzerine göndereceğim. O zaman bütün yeryüzünde benim gibisi olmadığını anlayasın. 15 Şimdi elimi uzatıp seni ve halkını salgınla vurmuş olsaydım, yeryüzünden silinip gitmiş olurdun. 16 Ama seni ayakta tuttum; gücümü sana göstermek ve adımın bütün yeryüzünde duyurulması için. 17 Sen hâlâ halkıma karşı büyüklük taslıyor, onları salıvermiyorsun. 18 İşte, yarın bu saatlerde Mısır'a öyle ağır bir dolu yağdıracağım ki, Mısır'ın kurulduğu günden bugüne böylesi hiç görülmedi. 19 Şimdi haber gönder; bütün hayvanlarını ve tarlada neyin varsa sığınak altına toplasınlar. Tarlada olup da eve getirilmeyen her insanın ve her hayvanın üzerine dolu inecek; ölecekler.’” 20 Firavun'un görevlileri arasında RAB'bin sözünden korkanlar, kölelerini ve hayvanlarını evlere kaçırdılar. 21 Ama RAB'bin sözüne aldırmayanlar, kölelerini ve hayvanlarını tarlada bıraktılar. 22 RAB Musa'ya, “Elini göğe doğru uzat da bütün Mısır ülkesine, insanların, hayvanların ve Mısır ülkesindeki tarlaların bütün otlarının üzerine dolu yağsın” dedi. 23 Musa değneğini göğe doğru uzattı. RAB gök gürlemeleri, dolu ve yere çakan şimşekler gönderdi. RAB Mısır ülkesine dolu yağdırdı. 24 Çok şiddetli dolu yağdı; dolunun arasında da şimşek çakıyordu. Mısır ulus olduğundan beri, bütün ülkede böylesi hiç olmamıştı. 25 Dolu bütün Mısır ülkesinde tarlada ne varsa vurdu; insanı da hayvanı da. Tarladaki bütün otları vurdu, tarladaki bütün ağaçları parçaladı. 26 Yalnız İsrailoğulları'nın yaşadığı Goşen bölgesinde dolu yağmadı. 27 Firavun haber salıp Musa'yla Harun'u çağırttı ve onlara, “Bu kez günah işledim” dedi. “RAB doğru olandır; ben ve halkım ise kötüyüz. 28 RAB'be yalvarın; çünkü bu kadar güçlü gök gürlemesiyle dolu yeter. Sizi salıvereceğim, artık daha fazla kalmayacaksınız.” 29 Musa ona, “Kentten çıkar çıkmaz ellerimi RAB'be açacağım” dedi. “Gök gürlemeleri dinecek, dolu da bir daha yağmayacak. O zaman yeryüzünün RAB'be ait olduğunu anlayacaksın. 30 Ama seninle görevlilerinin, daha RAB Tanrı'dan korkmadığınızı biliyorum.” 31 Ketenle arpa vuruldu; çünkü arpa başak vermiş, keten de çiçek açmıştı. 32 Ama buğdayla kaplıca vurulmadı; çünkü daha geç yetişiyorlardı. 33 Musa Firavun'un yanından çıkıp kentten ayrıldı, ellerini RAB'be açtı. Gök gürlemeleriyle dolu dindi, yağmur da yeryüzüne yağmaz oldu. 34 Firavun yağmurun, dolunun ve gök gürlemelerinin dindiğini görünce yine günah işledi. Kendisi de görevlileri de yüreklerini katılaştırdılar. 35 Firavun'un yüreği katılaştı. RAB'bin Musa aracılığıyla söylediği gibi, İsrailoğulları'nı salıvermedi.

10

1 RAB Musa'ya, “Firavun'un yanına git. Çünkü bu belirtilerimi onların arasında göstereyim diye, onun yüreğini de görevlilerinin yüreğini de ben katılaştırdım” dedi. 2 “Böylece Mısır'da yaptıklarımı, aralarında gerçekleştirdiğim belirtileri oğlunun ve torununun kulağına anlatabilesiniz ve benim RAB olduğumu bilesiniz.” 3 Musa'yla Harun Firavun'un yanına gidip ona şöyle dediler: “İbraniler'in Tanrısı RAB diyor ki, ‘Daha ne zamana kadar önümde alçalmayı reddedeceksin? Halkımı salıver ki bana kulluk etsin. 4 Halkımı salıvermeyi reddedersen, yarın ülkenin üzerine çekirgeler getireceğim. 5 Yerin yüzünü öyle kaplayacaklar ki yer görünmeyecek. Doludan kurtulup size kalan kalıntıyı yiyecekler; tarlada sizin için yetişen her ağacı yiyip bitirecekler. 6 Evlerin, bütün görevlilerinin evleri ve bütün Mısırlılar'ın evleri çekirgelerle dolacak. Yeryüzünde oldukları günden bugüne kadar, ne ataların ne de atalarının ataları böylesini gördü.’” Sonra Musa dönüp Firavun'un yanından çıktı. 7 Firavun'un

görevlileri ona, “Bu adam daha ne zamana kadar bize tuzak olacak? Bırak adamlar gitsin de Tanrıları RAB'be kulluk etsinler. Mısır'ın mahvolduğunu hâlâ anlamadın mı?” dediler. 8 Bunun üzerine Musa'yla Harun yeniden Firavun'un önüne getirildi. Firavun onlara, “Gidin, Tanrınız RAB'be kulluk edin. Ama kimler gidecek?” dedi. 9 Musa, “Gençlerimizle de yaşlılarımızla da gideceğiz. Oğullarımızı da kızlarımızı da, davarlarımızı da sığırlarımızı da yanımıza alacağız. Çünkü RAB için bayram yapmalıyız” dedi. 10 Firavun onlara, “Sizi çocuklarınızla birlikte salıverirsem, RAB sizinle olsun bakalım! Bellidir ki kötü bir niyetiniz var. 11 Olmaz öyle şey! Yalnız erkekler gidip RAB'be kulluk etsin; çünkü istediğiniz bu” dedi. Sonra onları Firavun'un huzurundan kovdular. 12 RAB Musa'ya, “Elini Mısır ülkesinin üzerine uzat da çekirgeler Mısır'ın üzerine gelsin, dolunun bıraktığı her şeyi, ülkedeki bütün otları yesin” dedi. 13 Musa asasını Mısır ülkesinin üzerine uzattı. RAB bütün o gün ve bütün gece ülkenin üzerine doğu rüzgârı estirdi. Sabah olunca doğu rüzgârı çekirgeleri getirdi. 14 Çekirgeler bütün Mısır ülkesinin üzerine çıktı, Mısır'ın her yanına kondu. Çok şiddetliydi. Ondan önce böylesi bir çekirge sürüsü görülmemişti, bundan sonra da görülmeyecek. 15 Bütün yerin yüzünü kapladılar; ülke karardı. Dolunun bıraktığı bütün otları ve ağaçların bütün meyvelerini yediler. Bütün Mısır ülkesinde, ne ağaçlarda ne de tarladaki otlarda yeşil hiçbir şey kalmadı. 16 Bunun üzerine Firavun Musa'yla Harun'u hemen çağırttı ve, “Tanrınız RAB'be de size de karşı günah işledim” dedi. 17 “Şimdi lütfen, bu kez de günahımı bağışlayın ve Tanrınız RAB'be yalvarın da hiç olmazsa bu ölümü benden uzaklaştırsın.” 18 Musa Firavun'un yanından çıkıp RAB'be yalvardı. 19 RAB çok güçlü bir batı rüzgârı estirdi. Bu rüzgâr çekirgeleri kaldırıp Kızıldeniz'e sürükledi. Mısır'ın hiçbir yanında tek bir çekirge bile kalmadı. 20 Ama RAB Firavun'un yüreğini katılaştırdı; o da İsrailoğulları'nı salıvermedi. 21 RAB Musa'ya, “Elini göğe doğru uzat da Mısır ülkesinin üzerine karanlık çöksün; elle tutulur gibi bir karanlık olsun” dedi. 22 Musa elini göğe doğru uzattı. Üç gün boyunca bütün Mısır ülkesini koyu bir karanlık kapladı. 23 Üç gün boyunca kimse kimseyi göremedi, kimse yerinden kalkamadı. Ama İsrailoğulları'nın yaşadığı her yerde ışık vardı. 24 Firavun Musa'yı çağırıp, “Gidin, RAB'be kulluk edin. Yalnız davarlarınızla sığırlarınız burada kalsın. Çocuklarınız da sizinle gitsin” dedi. 25 Musa, “Tanrımız RAB'be sunmak için kurbanları ve yakmalık sunuları da bize sen vereceksin” dedi. 26 “Hayvanlarımız da bizimle gelecek; bir tek tırnak bile burada kalmayacak. Çünkü Tanrımız RAB'be kulluk etmek için onlardan almamız gerekiyor; oraya varıncaya kadar RAB'be ne sunacağımızı bilmiyoruz.” 27 Ama RAB Firavun'un yüreğini katılaştırdı; onları salıvermek istemedi. 28 Firavun Musa'ya, “Çekil git önümden! Sakın bir daha yüzümü görme. Çünkü yüzümü gördüğün gün ölürsün” dedi. 29 Musa, “Doğru söyledin. Yüzünü bir daha görmeyeceğim” dedi.

11

1 RAB Musa'ya, “Firavun'un ve Mısır'ın üzerine bir bela daha getireceğim. Ondan sonra sizi salıverecek. Sizi salıverdiğinde, sizi buradan büsbütün kovacak.” dedi. 2 “Şimdi halka söyle; her erkek komşusundan, her kadın da komşusundan gümüş ve altın takılar istesin.” 3 RAB, Mısırlıların gözünde halka lütuf verdi. Üstelik Musa, Mısır ülkesinde Firavun'un görevlilerinin de halkın da gözünde çok büyük bir adam sayılıyordu. 4 Musa şöyle dedi: “RAB diyor ki: ‘Gece yarısına doğru Mısır'ın ortasına çıkacağım. 5 Mısır ülkesindeki bütün ilk doğanlar ölecek; tahtında oturan Firavun'un ilk doğanından el değirmeninin başındaki cariyenin ilk doğanına kadar, hayvanların bütün ilk doğanları da ölecek. 6 Bütün Mısır ülkesinde büyük bir feryat yükselecek; böylesi ne daha önce oldu, ne de bir daha olacak. 7 Ama İsrail halkından hiç kimseye, ne insana ne hayvana karşı, bir köpek bile dilini oynatmayacak. Böylece RAB'bin Mısırlılarla İsrail arasında ayrım yaptığını bilesiniz.’ 8 Bütün bu görevlilerin yanıma gelip önümde eğilecek ve, ‘Sen de seni izleyen bütün halk da çıkıp gidin’ diyecekler. Ondan sonra çıkacağım.” Musa, öfkeyle Firavun'un yanından çıktı. 9 RAB Musa'ya, “Firavun sizi dinlemeyecek; öyle ki Mısır ülkesinde harikalarım çoğalsın.” dedi. 10 Musa ile Harun bütün bu harikaları Firavun'un önünde yaptılar; ama RAB Firavun'un yüreğini katılaştırdı, o da İsrail halkını ülkesinden salıvermedi.

12

[1] RAB Mısır diyarında Musa'yla Harun'a şöyle dedi: [2] “Bu ay sizin için ayların başlangıcı olacak. Sizin için yılın ilk ayı bu olacak. [3] Bütün İsrail topluluğuna şunu söyleyin: ‘Bu ayın onuncu gününde herkes, baba evlerine göre kendine bir kuzu, her ev halkı için bir kuzu alacak. [4] Eğer bir ev halkı bir kuzu için sayıca azsa, o zaman kendisiyle evine en yakın komşusu, kişi sayısına göre bir kuzu alacak. Kuzuyu, herkesin yiyebileceği miktara göre sayacaksınız. [5] Kuzunuz kusursuz, bir yaşında erkek olacak. Onu koyunlardan ya da keçilerden alabilirsiniz. [6] Onu aynı ayın on dördüncü gününe kadar gözeteceksiniz. Sonra İsrail topluluğunun bütün cemaati akşam vakti onu boğazlayacak. [7] Kanından alıp onu yiyecekleri evlerin iki kapı sövesine ve lentosuna sürecekler. [8] Eti o gece ateşte kızartılmış olarak mayasız ekmek ve acı otlarla birlikte yiyecekler. [9] Eti çiğ ya da suda haşlanmış olarak yemeyeceksiniz; başı, bacakları ve iç organlarıyla birlikte ateşte kızartılmış olarak yiyeceksiniz. [10] Ondan sabaha bir şey bırakmayacaksınız. Sabaha kalan olursa ateşte yakacaksınız. [11] Onu şöyle yiyeceksiniz: Kemerleriniz belinizde, çarıklarınız ayağınızda, değneğiniz elinizde olacak. Onu aceleyle yiyeceksiniz. Bu, RAB'bin Fısıh'ıdır. [12] Çünkü o gece Mısır diyarından geçeceğim ve Mısır diyarındaki bütün ilk doğanları, gerek insan gerek hayvan, vuracağım. Mısır'ın bütün ilahları üzerinde yargılarımı uygulayacağım. Ben RAB'bim. [13] Bulunduğunuz evlerin üzerindeki kan sizin için bir belirti olacak. Kanı görünce üzerinizden geçeceğim. Mısır diyarını vurduğumda, üzerinize yıkım getiren bir bela gelmeyecek. [14] Bu gün sizin için bir anma günü olacak. Onu kuşaklarınız boyunca RAB için bir bayram olarak kutlayacaksınız. Onu kalıcı bir kural olarak kutlayacaksınız. [15] ‘Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. Daha ilk gün evlerinizden mayayı kaldıracaksınız. Çünkü ilk günden yedinci güne kadar mayalı bir şey yiyen herkes İsrail'den atılacaktır. [16] Birinci gün sizin için kutsal bir toplantı, yedinci gün de kutsal bir toplantı olacak. O günlerde hiçbir iş yapılmayacak. Yalnız herkesin yemek için gereksindiği şey hazırlanabilir. [17] Mayasız Ekmek Bayramı'nı gözeteceksiniz. Çünkü tam o gün ordularınızı Mısır diyarından çıkardım. Bu yüzden bu günü kuşaklarınız boyunca kalıcı bir kural olarak gözeteceksiniz. [18] Birinci ayın on dördüncü günü akşamdan başlayarak ayın yirmi birinci günü akşama kadar mayasız ekmek yiyeceksiniz. [19] Yedi gün boyunca evlerinizde maya bulunmayacak. Çünkü mayalı bir şey yiyen herkes, ister yabancı olsun ister ülkede doğmuş biri, İsrail topluluğundan atılacaktır. [20] Mayalı hiçbir şey yemeyeceksiniz. Oturduğunuz her yerde mayasız ekmek yiyeceksiniz.’” [21] Bunun üzerine Musa, İsrail'in bütün ihtiyarlarını çağırıp onlara dedi ki, “Gidin, ailelerinize göre kendinize kuzular seçin ve Fısıh kurbanını boğazlayın. [22] Bir demet mercanköşk otu alın, leğendeki kana batırın ve leğendeki kandan lentoya ve iki kapı sövesine sürün. Sabah olana kadar hiçbiriniz evinizin kapısından dışarı çıkmayacak. [23] Çünkü RAB Mısırlıları vurmak için geçecek. Lentodaki ve iki kapı sövesindeki kanı görünce kapının üzerinden geçecek ve yıkıcının evlerinize girip sizi vurmasına izin vermeyecek. [24] Siz ve oğullarınız bu olayı sonsuza dek geçerli bir kural olarak gözeteceksiniz. [25] RAB'bin size söz verdiği gibi vereceği ülkeye geldiğinizde bu ibadeti sürdüreceksiniz. [26] Çocuklarınız size, ‘Bu ibadet sizin için ne anlam taşıyor?’ diye sorduğunda, [27] şöyle diyeceksiniz: ‘Bu, RAB'bin Fısıh kurbanıdır. Çünkü Mısırlıları vurduğu zaman Mısır'da İsraillilerin evlerinin üzerinden geçti ve evlerimizi esirgedi.’” Halk baş eğip tapındı. [28] İsrailliler gidip bunu yaptılar. RAB Musa'yla Harun'a nasıl buyurduysa öyle yaptılar. [29] Gece yarısı RAB, Mısır diyarındaki bütün ilk doğanları vurdu; tahtında oturan Firavun'un ilk doğanından zindandaki tutsağın ilk doğanına kadar, hayvanların bütün ilk doğanlarını da vurdu. [30] Firavun, görevlileri ve bütün Mısırlılar gece kalktı. Mısır'da büyük bir feryat koptu. Çünkü ölünün bulunmadığı tek bir ev yoktu. [31] Firavun gece Musa'yla Harun'u çağırıp şöyle dedi: “Kalkın, halkımın arasından çıkın; siz de İsrailliler de gidin. Söylediğiniz gibi gidip RAB'be kulluk edin. [32] Söylediğiniz gibi sürülerinizi de büyükbaş hayvanlarınızı da alın, gidin. Beni de kutsayın!” [33] Mısırlılar halkı ülkeden bir an önce göndermek için onları sıkıştırıyordu. Çünkü, “Hepimiz öleceğiz” diyorlardı. [34] Halk, hamurlarını mayalanmadan önce aldı. Yoğurma teknelerini giysilerine sarıp omuzlarında taşıdılar. [35] İsrailliler Musa'nın sözüne uydular ve Mısırlılardan gümüş takılar, altın takılar ve giysiler istediler. [36] RAB halka Mısırlıların

gözünde lütuf verdi; bu yüzden istediklerini onlara verdiler. Böylece Mısırlıları soyup götürdüler. 37 İsrailliler Ramses'ten Sukkot'a doğru yola çıktılar. Çocuklar dışında, yaya olarak yaklaşık altı yüz bin erkek vardı. 38 Onlarla birlikte karma bir topluluk da çıktı; ayrıca sürüler, büyükbaş hayvanlar ve pek çok davar vardı. 39 Mısır'dan çıkardıkları hamurdan mayasız pideler pişirdiler. Çünkü Mısır'dan kovulmuşlardı ve bekleyememişlerdi; kendileri için yol azığı da hazırlayamamışlardı. 40 İsraillilerin Mısır'da yaşadığı süre dört yüz otuz yıldı. 41 Dört yüz otuz yılın sonunda, tam o gün, RAB'bin bütün orduları Mısır diyarından çıktı. 42 Bu, onları Mısır diyarından çıkardığı için RAB adına gözetilecek bir gecedir. RAB'bin bu gecesi, kuşakları boyunca bütün İsraillilerce gözetilecektir. 43 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: “Fısıh'ın kuralı şudur: Hiçbir yabancı ondan yemeyecek. 44 Ama parayla satın alınmış her köle, sünnet edildikten sonra ondan yiyebilir. 45 Yabancı konuk ve ücretli işçi ondan yemeyecek. 46 Bir evde yenecek. Etten hiçbir şeyi evin dışına çıkarmayacaksınız, onun tek bir kemiğini bile kırmayacaksınız. 47 Bütün İsrail topluluğu bunu kutlayacak. 48 Aranızda yaşayan bir yabancı, RAB için Fısıh'ı kutlamak isterse, onun bütün erkekleri sünnet edilsin. Ondan sonra yaklaşsın ve kutlasın. O, ülkede doğmuş biri gibi sayılacaktır. Ama sünnetsiz hiç kimse ondan yemeyecek. 49 Ülkede doğmuş olan için de aranızda yaşayan yabancı için de tek yasa geçerli olacak.” 50 Bütün İsrailliler bunu yaptılar. RAB Musa'yla Harun'a nasıl buyurduysa öyle yaptılar. 51 Tam o gün RAB İsraillileri ordularına göre Mısır diyarından çıkardı.

13

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “İsrailliler arasında gerek insan gerek hayvan olsun, rahmi ilk açan bütün ilk doğanları bana adayacaksın. Onlar benimdir.” 3 Musa halka şöyle dedi: “Bugünü hatırlayın. Çünkü bugün Mısır'dan, kölelik evinden çıktınız. RAB sizi güçlü eliyle bu yerden çıkardı. Mayalı ekmek yenmeyecek. 4 Bugün Aviv ayında çıkıyorsunuz. 5 RAB sizi Kenanlılar'ın, Hititliler'in, Amorlular'ın, Hivliler'in ve Yevuslular'ın diyarına götürdüğünde, atalarınıza vereceğine ant içtiği o süt ve bal akan ülkeye soktuğunda, bu ayda bu görevi yerine getireceksiniz. 6 Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. Yedinci gün RAB'be bayram olacak. 7 Yedi gün boyunca mayasız ekmek yenecek. Yanında mayalı ekmek görülmeyecek; bütün sınırların içinde maya da görülmeyecek. 8 O gün oğluna, ‘Bu, Mısır'dan çıktığımda RAB'bin benim için yaptıkları yüzündendir’ diyeceksin. 9 Bu, elinin üzerinde bir belirti, gözlerinin arasında bir anı olacak; öyle ki RAB'bin yasası ağzında olsun. Çünkü RAB seni Mısır'dan güçlü eliyle çıkardı. 10 Bu kuralı her yıl belirlenen zamanda yerine getireceksin. 11 “RAB, sana ve atalarına ant içtiği gibi seni Kenanlılar'ın ülkesine götürüp onu sana verdiğinde, 12 rahmi ilk açan her şeyi RAB'be ayıracaksın. Sürülerinden ilk doğan erkek hayvanların hepsi RAB'bindir. 13 Eşeğin ilk doğanını bir kuzuyla fidyeyle geri alacaksın. Eğer onu fidyeyle geri almazsan boynunu kıracaksın. Oğullarının arasındaki her ilk doğanı da fidyeyle geri alacaksın. 14 İleride oğlun sana, ‘Bu ne demek?’ diye sorduğunda ona, ‘RAB bizi güçlü eliyle Mısır'dan, kölelik evinden çıkardı’ diyeceksin. 15 Firavun bizi salıvermeye inatla yanaşmadığında, RAB Mısır ülkesindeki bütün ilk doğanları, gerek insanın ilk doğanını gerek hayvanın ilk doğanını öldürdü. Bu yüzden rahmi ilk açan bütün erkekleri RAB'be kurban ediyorum, ama oğullarımın bütün ilk doğanlarını fidyeyle geri alıyorum.’ 16 Bu, elinin üzerinde bir belirti, gözlerinin arasında simgeler olacak. Çünkü RAB bizi Mısır'dan güçlü eliyle çıkardı.” 17 Firavun halkı salıverdiğinde, Filistliler ülkesinin yolu yakın olduğu hâlde Tanrı onları oradan götürmedi. Çünkü Tanrı, “Halk savaş görünce fikir değiştirip Mısır'a dönebilir” dedi. 18 Onun için Tanrı halkı Kızıldeniz yolundaki çöle doğru dolandırdı. İsrailliler Mısır ülkesinden silahlı olarak çıktılar. 19 Musa Yusuf'un kemiklerini de yanına aldı. Çünkü Yusuf İsrailliler'e ant içirerek, “Tanrı kesinlikle yardımınıza gelecek; o zaman kemiklerimi buradan yanınızda götüreceksiniz” demişti. 20 Sukkot'tan yola çıkıp çölün kıyısındaki Etam'da konakladılar. 21 RAB onlara yolu göstermek için gündüz bulut sütununun, gece de ışık vermek için ateş sütununun içinde önlerinden gidiyordu; böylece gece gündüz ilerleyebiliyorlardı. 22 Gündüz bulut

sütunu da gece ateş sütunu da halkın önünden ayrılmadı.

14

[1] RAB Musa'ya şöyle dedi: [2] “İsrailliler'e söyle, geri dönüp Pihahirot'un önünde, Migdol'la denizin arasında, Baal-Sefon'un karşısında konaklasınlar. Denizin kıyısında, onun karşısında konaklayacaksınız. [3] Firavun İsrailliler için, ‘Ülkede şaşkına döndüler. Çöl onları kıstırdı’ diyecek. [4] Firavun'un yüreğini katılaştıracağım, peşlerinden düşecek. Firavun'un ve bütün ordusunun üzerinde yücelik kazanacağım. Mısırlılar benim RAB olduğumu anlayacak.” Onlar da böyle yaptı. [5] Halkın kaçtığı Mısır kralına bildirildi. Firavun'la görevlilerinin halka karşı düşüncesi değişti. “Ne yaptık biz?” dediler. “İsrail'i bize kulluk etmekten vazgeçip gitmeye bıraktık!” [6] Firavun savaş arabasını hazırladı, ordusunu da yanına aldı. [7] Seçme altı yüz savaş arabasını, Mısır'ın bütün savaş arabalarını ve hepsinin başına komutanlar aldı. [8] RAB, Mısır Kralı Firavun'un yüreğini katılaştırdı. O da İsrailliler'in peşine düştü. Çünkü İsrailliler başları dik çıkmışlardı. [9] Mısırlılar onların peşine düştü. Firavun'un bütün atları, savaş arabaları, atlıları ve ordusu, denizin kıyısında, Pihahirot yanında, Baal-Sefon'un önünde konaklamış olan onlara yetişti. [10] Firavun yaklaşınca İsrailliler başlarını kaldırıp baktılar; Mısırlılar arkalarından geliyordu. Büyük korkuya kapıldılar ve RAB'be yakardılar. [11] Musa'ya, “Mısır'da mezar yok muydu da çölde ölmeye getirildik?” dediler. “Bizi Mısır'dan çıkarmakla bize neden bunu yaptın? [12] Mısır'dayken sana, ‘Bizi rahat bırak da Mısırlılar'a kulluk edelim’ dememiş miydik? Mısırlılar'a kulluk etmek, çölde ölmekten daha iyi olurdu.” [13] Musa halka, “Korkmayın” dedi. “Yerinizde durun ve RAB'bin bugün sizin için sağlayacağı kurtuluşu görün. Bugün gördüğünüz Mısırlılar'ı bir daha asla görmeyeceksiniz. [14] RAB sizin için savaşacak; size düşen, sakin kalmaktır.” [15] RAB Musa'ya, “Neden bana yakarıyorsun?” dedi. “İsrailliler'e söyle, ilerlesinler. [16] Sen değneğini kaldır, elini denizin üzerine uzat ve denizi ikiye böl. İsrailliler denizin ortasından kuru toprağın üzerinden geçecekler. [17] Ben de Mısırlılar'ın yüreğini katılaştıracağım; onlar da İsrailliler'in ardından girecekler. Firavun'un, bütün ordusunun, savaş arabalarının ve atlılarının üzerinde yücelik kazanacağım. [18] Firavun'un, savaş arabalarının ve atlılarının üzerinde yücelik kazandığım zaman, Mısırlılar benim RAB olduğumu anlayacak.” [19] İsrail ordugâhının önünden giden Tanrı'nın meleği yer değiştirip arkalarına geçti. Bulut sütunu da önlerinden ayrılıp arkalarında durdu. [20] Mısır ordugâhıyla İsrail ordugâhının arasına girdi. Bir yanda bulut ve karanlık vardı, öte yanda geceyi aydınlatıyordu. Böylece bütün gece biri ötekine yaklaşmadı. [21] Musa elini denizin üzerine uzattı. RAB bütün gece boyunca güçlü bir doğu rüzgârıyla denizi geri çekti, denizi kuru toprağa çevirdi. Sular ikiye ayrıldı. [22] İsrailliler denizin ortasına, kuru toprağın üzerine girdiler. Sular sağlarında ve sollarında onlara duvar gibiydi. [23] Mısırlılar peşlerine düştü; Firavun'un bütün atları, savaş arabaları ve atlıları onların ardından denizin ortasına girdi. [24] Sabah nöbetinde RAB ateş ve bulut sütununun içinden Mısır ordusuna baktı ve Mısır ordusunu şaşkına çevirdi. [25] Savaş arabalarının tekerleklerini çıkardı; öyle ki güçlükle ilerleyebildiler. Mısırlılar, “İsrail'in önünden kaçalım” dediler. “Çünkü RAB onlar için Mısırlılar'a karşı savaşıyor!” [26] RAB Musa'ya, “Elini denizin üzerine uzat da sular Mısırlılar'ın, savaş arabalarının ve atlılarının üzerine geri gelsin” dedi. [27] Musa elini denizin üzerine uzattı. Sabah sökerken deniz olağan gücüne kavuştu. Mısırlılar ona doğru kaçıyordu. RAB Mısırlılar'ı denizin ortasında altüst etti. [28] Sular geri döndü; savaş arabalarını, atlıları, denize onların ardından girmiş olan Firavun'un bütün ordusunu kapladı. Onlardan bir kişi bile sağ kalmadı. [29] Ama İsrailliler denizin ortasında kuru toprağın üzerinde yürüdüler. Sular sağlarında ve sollarında onlara duvar gibiydi. [30] RAB o gün İsrail'i Mısırlılar'ın elinden kurtardı. İsrail, Mısırlılar'ı deniz kıyısında ölü gördü. [31] İsrail, RAB'bin Mısırlılar'a karşı yaptığı büyük işi gördü. Halk RAB'den korktu; RAB'be ve O'nun kulu Musa'ya iman etti.

15

[1] O zaman Musa'yla İsrailoğulları RAB'be şu ezgiyi
söyleyip dediler: "RAB'be ezgi söyleyeceğim, çünkü
görkemli bir zafer kazandı. Atı da binicisini de denize
attı. [2] Yah benim gücüm ve ezgimdir. Kurtuluşum O
oldu. Tanrım O'dur, O'nu öveceğim; babamın Tanrısı
O'dur, O'nu yücelteceğim. [3] RAB savaş eridir. Adı
RAB'dir. [4] Firavun'un savaş arabalarını da ordusunu
da denize attı. Seçkin komutanları Kızıldeniz'e
gömüldü. [5] Derin sular onları örttü. Taş gibi
derinliklere battılar. [6] Sağ elin, ey RAB, kudretiyle
görkemlidir. Sağ elin, ey RAB, düşmanı parçalayıp
darmadağın eder. [7] Yüceliğinin büyüklüğüyle sana
karşı ayaklananları yere serersin. Öfkeni salarsın,
onları anız gibi yiyip bitirir. [8] Burnunun soluğuyla
sular yığıldı. Seller duvar gibi dimdik durdu. Derin
sular denizin bağrında katılaştı. [9] Düşman,
"Kovalayacağım, yetişeceğim, ganimet paylaşacağım;
içimdeki istek onlarla doyacak. Kılıcımı çekeceğim,
elim onları yok edecek" dedi. [10] Sen rüzgârını
estirdin, deniz onları örttü. Azgın suların içinde
kurşun gibi battılar. [11] İlahlar arasında sana benzer
kim var, ey RAB? Kutsallıkta görkemli, övgülere layık
heybetli, harikalar yaratan sana benzer kim var? [12]
Sağ elini uzattın, yer onları yuttu. [13] Kurtardığın bu
halka vefalı sevginle yol gösterdin. Gücünle onları
kutsal konutuna yönelttin. [14] Halklar duydu, titredi.
Filistiya'da yaşayanları sancı sardı. [15] O zaman Edom
önderleri dehşete düştü. Moav'ın güçlü adamlarını
titreme tuttu. Kenan'da yaşayanların hepsi çözüldü.
[16] Dehşetle korku üzerlerine çöktü. Kolunun
büyüklüğü yüzünden taş gibi kaskatı kesildiler; ey
RAB, halkın geçinceye kadar, satın aldığın halk
geçinceye kadar. [17] Onları getirip mirasının dağına
dikeceksin; ey RAB, oturman için yaptığın yere, ey
Rab, ellerinin kurduğu kutsal yere. [18] RAB sonsuza
dek egemenlik sürecek. [19] Çünkü Firavun'un atları,
savaş arabaları ve atlıları denizin içine girmişti; RAB
de denizin sularını onların üzerine geri getirdi. Ama
İsrailoğulları denizin ortasında kuru toprakta
yürüdüler. [20] Harun'un kızkardeşi kadın peygamber
Miryam eline tef aldı. Bütün kadınlar da teflerle,
oynayarak onun ardından çıktılar. [21] Miryam onlara
karşılık verdi: "RAB'be ezgi söyleyin, çünkü görkemli
bir zafer kazandı. Atı da binicisini de denize attı. [22]
Musa İsrail'i Kızıldeniz'den ileri götürdü. Şur Çölü'ne
çıktılar. Çölde üç gün yürüdüler, su bulamadılar. [23]
Mara'ya geldiklerinde Mara'nın sularını içemediler,
çünkü sular acıydı. Bu yüzden oraya Mara adı verildi.
[24] Halk Musa'ya söylenerek, "Ne içeceğiz?" dedi. [25]
Musa RAB'be yakardı. RAB ona bir ağaç gösterdi; o
da ağacı sulara attı, sular tatlı oldu. RAB orada onlar
için bir kural ve bir düzen koydu, onları orada sınadı.
[26] Şöyle dedi: "Tanrın RAB'bin sesine dikkatle kulak
verir, O'nun gözünde doğru olanı yapar, buyruklarına
kulak verip kurallarının hepsini tutarsan, Mısırlılara
verdiğim hastalıkların hiçbirini sana vermem. Çünkü
size şifa veren RAB benim." [27] Sonra Elim'e geldiler.
Orada on iki su pınarı ve yetmiş hurma ağacı vardı.
Orada, suların yanında konakladılar.

16

[1] Elim'den yola çıktılar. İsrail halkının bütün
topluluğu, Mısır diyarından çıktıktan sonra ikinci
ayın on beşinci günü, Elim'le Sina arasındaki Sin
Çölü'ne geldi. [2] İsrail halkının bütün topluluğu çölde
Musa'yla Harun'a söylenmeye başladı. [3] İsrail halkı
onlara, “Keşke Mısır diyarında, et kazanlarının
başında oturup doyasıya ekmek yerken RAB'bin
eliyle ölseydik! Siz bizi bu çöle, bu bütün topluluğu
açlıktan öldürmek için çıkardınız” dedi. [4] Bunun
üzerine RAB Musa'ya şöyle dedi: “Bak, size gökten
ekmek yağdıracağım. Halk dışarı çıkıp her gün
günlük payını toplayacak. Böylece onları
sınayacağım; buyruğuma göre yaşayıp
yaşamayacaklarını göreceğim. [5] Altıncı gün
getirdiklerini hazırladıklarında, bunun her gün
topladıklarının iki katı olduğu görülecek.” [6] Musa'yla
Harun bütün İsrail halkına, “Akşam olunca sizi Mısır
diyarından çıkaranın RAB olduğunu bileceksiniz”
dedi. [7] “Sabah da RAB'bin yüceliğini göreceksiniz.
Çünkü RAB'be karşı söylenmelerinizi işitti. Biz kimiz
ki bize söyleniyorsunuz?” [8] Musa şöyle dedi: “RAB
size akşam yemek için et, sabah da doyasıya ekmek
verecek; çünkü kendisine karşı söylenmelerinizi işitti.
Biz kimiz? Söylenmeniz bize karşı değil, RAB'be
karşıdır.” [9] Musa Harun'a, “İsrail halkının bütün
topluluğuna de ki, ‘RAB'bin huzuruna yaklaşın,
çünkü söylenmelerinizi işitti’” dedi. [10] Harun İsrail
halkının bütün topluluğuna konuşurken, onlar çöle
doğru baktılar; bir de ne görsünler, RAB'bin yüceliği
bulutun içinde göründü. [11] RAB Musa'ya şöyle dedi: [12]

“İsrail halkının söylenmelerini işittim. Onlara de ki, ‘Akşam et yiyeceksiniz, sabah da ekmekle doyacaksınız. O zaman Tanrınız RAB benim, anlayacaksınız.’” 13 Akşamleyin bıldırcınlar gelip ordugâhı kapladı. Sabah da ordugâhın çevresine çiy düştü. 14 Yerdeki çiy çekilince, çölde toprağın üzerinde kırağıya benzeyen ince, yuvarlak bir şey belirdi. 15 İsrail halkı bunu görünce, ne olduğunu bilmedikleri için birbirlerine, “Bu nedir?” dedi. Musa da onlara, “Bu, RAB'bin size yemeniz için verdiği ekmektir” dedi. 16 “RAB'bin buyruğu şudur: Herkes yiyeceği kadar toplasın. Çadırınızdaki kişi sayısına göre kişi başına bir omer alacaksınız.” 17 İsrail halkı bunu yaptı. Kimi çok, kimi az topladı. 18 Omer'le ölçtüklerinde, çok toplayanın fazlası olmadı, az toplayanın da eksiği olmadı. Herkes yiyeceği kadar toplamıştı. 19 Musa onlara, “Kimse sabaha kadar ondan bir şey bırakmasın” dedi. 20 Ama Musa'yı dinlemediler. İçlerinden bazıları sabaha kadar birazını sakladı; kurtlandı, bozuldu. Musa da onlara öfkelendi. 21 Her sabah herkes yiyeceği kadar topluyordu. Güneş kızınca da eriyordu. 22 Altıncı gün kişi başına iki omer olmak üzere iki kat ekmek topladılar. Topluluğun bütün önderleri gelip Musa'ya bunu bildirdi. 23 Musa onlara şöyle dedi: “RAB'bin dediği şudur: ‘Yarın tam dinlenme günüdür, RAB için kutsal Şabat'tır. Pişireceğinizi pişirin, haşlayacağınızı haşlayın. Artanı da sabaha saklamak üzere ayırın.’” 24 Musa'nın buyurduğu gibi onu sabaha bıraktılar. Ne bozuldu ne de kurtlandı. 25 Musa, “Bugün onu yiyin, çünkü bugün RAB için Şabat'tır. Bugün kırda onu bulamayacaksınız” dedi. 26 “Onu altı gün toplayacaksınız, ama yedinci gün Şabat'tır; o gün olmayacak.” 27 Yedinci gün halktan bazıları toplamak için dışarı çıktı ama hiçbir şey bulamadı. 28 RAB Musa'ya, “Buyruklarıma ve yasalarıma uymayı daha ne zamana kadar reddedeceksiniz? 29 Bakın, RAB size Şabat'ı verdi. Bu yüzden altıncı gün size iki günlük ekmek veriyor. Herkes yerinde kalsın; yedinci gün kimse bulunduğu yerden çıkmasın” dedi. 30 Böylece halk yedinci gün dinlendi. 31 İsrail halkı bunun adını man koydu. Kişniş tohumu gibi beyazdı; tadı da ballı ince çörek gibiydi. 32 Musa şöyle dedi: “RAB'bin buyruğu şudur: ‘Sizi Mısır diyarından çıkardığımda çölde size yedirdiğim ekmeği kuşaklarınız görsün diye, bunun bir omer dolusu saklansın.’” 33 Musa Harun'a, “Bir kap al, içine bir omer dolusu man koy ve kuşaklarınız boyunca saklanması için onu RAB'bin huzuruna bırak” dedi. 34 RAB Musa'ya buyurduğu gibi, Harun onu saklanması için Tanıklık'ın önüne bıraktı. 35 İsrail halkı yerleşik bir ülkeye varıncaya kadar kırk yıl man yedi. Kenan diyarının sınırına varıncaya kadar man yediler. 36 Bir omer, bir efanın onda biridir.

17

1 İsrailoğullarının bütün topluluğu, RAB'bin buyruğu uyarınca konak konak Sin Çölü'nden ilerleyip Refidim'de konakladı. Ama halkın içeceği su yoktu. 2 Bunun üzerine halk Musa'yla çekişip, “Bize içecek su ver” dedi. Musa onlara, “Neden benimle çekişiyorsunuz? Neden RAB'bi sınıyorsunuz?” dedi. 3 Orada susuz kalan halk Musa'ya karşı söylendi. “Bizi, çocuklarımızı ve sürülerimizi susuzluktan öldürmek için mi Mısır'dan çıkardın?” dedi. 4 Musa RAB'be yakarıp, “Bu halka ne yapayım? Az kalsın beni taşlayacaklar” dedi. 5 RAB Musa'ya, “Halkın önünden geç. İsrail'in ihtiyarlarından bazılarını yanına al. Nil'e vurduğun değneği de eline alıp git” dedi. 6 “İşte, Horev'deki kayanın üzerinde senin önünde duracağım. Kayaya vuracaksın, ondan su çıkacak ve halk içecek.” Musa da İsrail'in ihtiyarlarının gözü önünde böyle yaptı. 7 Oraya Massa ve Meriva adını verdi. Çünkü İsrailoğulları çekişmiş, “RAB aramızda mı, değil mi?” diyerek RAB'bi sınamışlardı. 8 Sonra Amalek gelip Refidim'de İsrail'le savaştı. 9 Musa Yeşu'ya, “Bize adamlar seç, git ve Amalek'le savaş. Yarın elimde Tanrı'nın değneğiyle tepenin doruğunda duracağım” dedi. 10 Yeşu, Musa'nın kendisine söylediği gibi yaptı ve Amalek'le savaştı. Musa, Harun ve Hur da tepenin doruğuna çıktılar. 11 Musa elini yukarı kaldırdığında İsrail üstün geliyordu. Elini indirdiğinde ise Amalek üstün geliyordu. 12 Ama Musa'nın elleri ağırlaştı. Bir taş alıp altına koydular, o da üzerine oturdu. Harun'la Hur ellerini tuttular; biri bir yandan, öbürü öteki yandan. Böylece güneş batıncaya kadar elleri sarsılmadan durdu. 13 Yeşu Amalek'i ve halkını kılıçtan geçirerek bozguna uğrattı. 14 RAB Musa'ya, “Bunu anı olsun diye kitaba yaz ve Yeşu'nun kulağına oku: Amalek'in anısını göklerin altından büsbütün sileceğim” dedi. 15 Musa bir sunak yaptı ve adını RAB Sancağımızdır

koydu. 16 Şöyle dedi: “Yah ant içti: ‘RAB kuşaktan kuşağa Amalek'le savaşacak.’”

18

1 Medyan kâhini, Musa'nın kayınpederi Yitro, Tanrı'nın Musa ve halkı İsrail için yaptığı her şeyi, RAB'bin İsrail'i Mısır'dan nasıl çıkardığını duydu. 2 Musa'nın kayınpederi Yitro, Musa'nın geri göndermiş olduğu karısı Sippora'yı, 3 ve onun iki oğlunu yanına aldı. Oğullardan birinin adı Gerşom'du. Çünkü Musa, “Yabancı bir ülkede yabancı olarak yaşadım” demişti. 4 Ötekinin adı Eliezer'di. Çünkü Musa, “Babamın Tanrısı yardımcım oldu, beni Firavun'un kılıcından kurtardı” demişti. 5 Musa'nın kayınpederi Yitro, Musa'nın oğulları ve karısıyla birlikte çölde, onun Tanrı Dağı'nın yanında konakladığı yere geldi. 6 Musa'ya, “Ben, kayınpederin Yitro, karınla ve onun iki oğluyla birlikte sana geliyorum” diye haber gönderdi. 7 Musa kayınpederini karşılamaya çıktı, önünde eğilip onu öptü. Birbirlerine hâl hatır sordular, sonra çadıra girdiler. 8 Musa kayınpederine, İsrail uğruna RAB'bin Firavun'a ve Mısırlılara yaptığı her şeyi, yolda başlarına gelen bütün sıkıntıları ve RAB'bin onları nasıl kurtardığını anlattı. 9 Yitro, RAB'bin İsrail'e yaptığı bütün iyiliklere, onları Mısırlıların elinden kurtarmış olmasına sevindi. 10 Yitro, “Sizi Mısırlıların elinden, Firavun'un elinden kurtaran, halkı Mısırlıların egemenliğinden çıkaran RAB'be övgüler olsun” dedi. 11 “Şimdi biliyorum ki RAB bütün ilahlardan büyüktür. Çünkü onların küstahça davrandığı konuda üstün geldi.” 12 Musa'nın kayınpederi Yitro, Tanrı için yakmalık sunu ve kurbanlar getirdi. Harun'la İsrail'in bütün ihtiyarları, Tanrı'nın huzurunda Musa'nın kayınpederiyle birlikte yemek yemeye geldiler. 13 Ertesi gün Musa halkı yargılamak için oturdu. Halk sabahtan akşama kadar Musa'nın çevresinde durdu. 14 Musa'nın kayınpederi, onun halk için yaptığı her şeyi görünce şöyle dedi: “Halk için yaptığın bu şey nedir? Neden sen tek başına oturuyorsun da bütün halk sabahtan akşama kadar çevrende duruyor?” 15 Musa kayınpederine, “Çünkü halk Tanrı'nın isteğini öğrenmek için bana geliyor” dedi. 16 “Bir anlaşmazlıkları olduğunda bana geliyorlar. Ben de kişiyle komşusu arasında karar veriyorum, Tanrı'nın kurallarını ve yasalarını onlara bildiriyorum.” 17 Musa'nın kayınpederi ona, “Yaptığın şey iyi değil” dedi. 18 “Hem sen hem de seninle olan bu halk mutlaka tükenirsiniz. Çünkü bu iş senin için çok ağır. Bunu tek başına yapamazsın.” 19 “Şimdi beni dinle. Sana öğüt vereyim, Tanrı seninle olsun. Halk adına Tanrı'nın önünde sen dur, davaları Tanrı'ya sen götür.” 20 “Onlara kuralları ve yasaları öğret. Yürümeleri gereken yolu ve yapmaları gereken işi onlara göster.” 21 “Bunun yanında, bütün halkın arasından becerikli adamlar seç: Tanrı'dan korkan, güvenilir, haksız kazançtan nefret eden adamlar. Onları halkın başına binlerin, yüzlerin, ellilerin ve onlukların önderleri olarak yerleştir.” 22 “Halkı her zaman onlar yargılasın. Her büyük davayı sana getirsinler, ama her küçük davayı kendileri karara bağlasınlar. Böylece işin kolaylaşır, yükü seninle birlikte taşırlar.” 23 “Bunu yapar ve Tanrı da sana bunu buyurursa dayanabilirsin. Bütün bu halk da kendi yerine esenlik içinde gider.” 24 Musa kayınpederinin sözünü dinledi ve onun söylediği her şeyi yaptı. 25 Musa bütün İsrail arasından becerikli adamlar seçti, onları halkın başına getirdi; binlerin, yüzlerin, ellilerin ve onlukların önderleri yaptı. 26 Halkı her zaman onlar yargıladılar. Zor davaları Musa'ya getirdiler, ama her küçük davayı kendileri karara bağladılar. 27 Sonra Musa kayınpederini uğurladı, o da kendi ülkesine gitti.

19

1 İsrailliler Mısır diyarından çıktıktan sonra, üçüncü ayın aynı gününde Sina Çölü'ne geldiler. 2 Refidim'den ayrılıp Sina Çölü'ne geldiler ve çölde ordugâh kurdular. İsrail orada, dağın karşısında ordugâh kurdu. 3 Musa Tanrı'nın yanına çıktı. RAB dağdan ona seslenip şöyle dedi: “Yakup soyuna böyle diyecek, İsrailliler'e şunu bildireceksin: 4 ‘Mısırlılar'a neler yaptığımı, sizi kartal kanatları üzerinde nasıl taşıyıp kendime getirdiğimi gördünüz. 5 Şimdi, eğer sözümü gerçekten dinler ve antlaşmamı tutarsanız,

bütün halklar arasında benim öz halkım olacaksınız. Çünkü bütün yeryüzü benimdir. 6 Siz benim için kâhinler krallığı, kutsal ulus olacaksınız.' İsrailliler'e söyleyeceğin sözler bunlardır." 7 Musa gelip halkın ihtiyarlarını çağırdı ve RAB'bin kendisine buyurduğu bu sözlerin hepsini onların önüne koydu. 8 Bütün halk bir ağızdan karşılık verip, "RAB'bin söylediği her şeyi yapacağız" dedi. Musa halkın sözlerini RAB'be iletti. 9 RAB Musa'ya, "Bak, sana koyu bir bulut içinde geleceğim. Öyle ki seninle konuştuğumda halk işitsin ve sana sonsuza dek inansın" dedi. Musa halkın sözlerini RAB'be bildirdi. 10 RAB Musa'ya, "Halkın yanına git. Bugün ve yarın onları kutsal kıl. Giysilerini yıkasınlar. 11 Üçüncü güne hazır olsunlar. Çünkü üçüncü gün RAB bütün halkın gözü önünde Sina Dağı'na inecek. 12 Halkın çevresine sınır koyup de ki, 'Sakın dağa çıkmayın, eteğine bile dokunmayın. Dağa dokunan herkes kesinlikle öldürülecek. 13 Ona el sürülmeyecek; taşlanacak ya da okla vurulacak. İster hayvan olsun ister insan, yaşatılmayacak.' Boru uzun uzun çalındığında dağa çıkabilirler." 14 Musa dağdan halkın yanına indi, halkı kutsal kıldı ve onlar da giysilerini yıkadılar. 15 Musa halka, "Üçüncü güne hazır olun. Kadınla cinsel ilişkide bulunmayın" dedi. 16 Üçüncü gün sabah olunca gök gürlemeleri, şimşekler oldu; dağın üzerinde koyu bir bulut belirdi ve çok güçlü bir boru sesi duyuldu. Ordugâhtaki bütün halk titredi. 17 Musa halkı Tanrı'yla buluşmak için ordugâhtan dışarı çıkardı. Onlar dağın eteğinde durdular. 18 Sina Dağı bütünüyle duman içindeydi; çünkü RAB oraya ateş içinde inmişti. Dağın dumanı ocak dumanı gibi yükseliyordu. Bütün dağ şiddetle sarsılıyordu. 19 Boru sesi gittikçe yükselirken Musa konuştu ve Tanrı ona bir sesle karşılık verdi. 20 RAB Sina Dağı'nın tepesine indi. RAB Musa'yı dağın tepesine çağırdı, Musa da çıktı. 21 RAB Musa'ya, "Aşağı in, halkı uyar. RAB'be bakmak için sınırı zorlamasınlar; yoksa birçoğu ölür. 22 RAB'be yaklaşan kâhinler de kendilerini kutsal kılsınlar; yoksa RAB onların üzerine atılır" dedi. 23 Musa RAB'be, "Halk Sina Dağı'na çıkamaz. Çünkü sen bizi, 'Dağın çevresine sınır koy ve onu kutsal say' diyerek uyardın" dedi. 24 RAB ona, "Aşağı in. Sonra Harun'u da yanına alıp çık. Ama kâhinler ile halk, RAB'be çıkmak için sınırı zorlamasın; yoksa onların üzerine atılır" dedi. 25 Böylece Musa halkın yanına indi ve bunları onlara söyledi.

20

1 Tanrı bütün bu sözleri söyledi: 2 "Seni Mısır diyarından, kölelik evinden çıkaran Tanrın RAB benim. 3 "Benden başka tanrıların olmayacak. 4 "Kendin için yukarıdaki göklerde, aşağıdaki yeryüzünde ya da yerin altındaki sularda olan herhangi bir şeyin putunu ya da suretini yapmayacaksın. 5 Onlara eğilmeyecek, onlara kulluk etmeyeceksin. Çünkü ben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrı'yım; benden nefret edenlerin suçunun hesabını babalardan çocuklara, üçüncü ve dördüncü kuşağa kadar sorarım. 6 Ama beni sevenlere ve buyruklarımı yerine getirenlere, binlercesine vefalı sevgi gösteririm. 7 "Tanrın RAB'bin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü RAB, adını boş yere ağzına alanı suçsuz saymaz. 8 "Şabat Günü'nü kutsal saymak için onu anımsa. 9 Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. 10 Ama yedinci gün Tanrın RAB'be Şabat'tır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek kölen, kadın kölen, hayvanların ya da kent kapılarının içindeki yabancı hiçbir iş yapmayacak. 11 Çünkü RAB göğü, yeri, denizi ve onların içindeki her şeyi altı günde yarattı; yedinci gün de dinlendi. Bu yüzden RAB Şabat Günü'nü kutsadı ve onu kutsal kıldı. 12 "Babana ve annene saygı göster ki, Tanrın RAB'bin sana vereceği ülkede ömrün uzun olsun. 13 "Adam öldürmeyeceksin. 14 "Zina etmeyeceksin. 15 "Çalmayacaksın. 16 "Komşuna karşı yalan tanıklık etmeyeceksin. 17 "Komşunun evine göz dikmeyeceksin. Komşunun karısına, erkek kölesine, kadın kölesine, öküzüne, eşeğine ya da komşuna ait herhangi bir şeye göz dikmeyeceksin." 18 Bütün halk gök gürlemelerini, şimşekleri, boru sesini ve dumanlar içindeki dağı algıladı. Halk bunu görünce titredi, uzakta durdu. 19 Musa'ya, "Bizimle sen konuş, dinleyelim; ama Tanrı bizimle konuşmasın, yoksa ölürüz" dediler. 20 Musa halka, "Korkmayın. Çünkü Tanrı sizi sınamak için geldi; O'na duyacağınız korku önünüzde olsun ki günah işlemeyesiniz" dedi. 21 Halk uzakta durdu, Musa ise Tanrı'nın bulunduğu koyu karanlığa yaklaştı. 22 RAB Musa'ya şöyle dedi: "İsrail halkına şunu söyle: 'Benim sizinle göklerden konuştuğumu siz kendiniz gördünüz. 23 Bana eş

tutup kendinize gümüşten tanrılar ya da altından tanrılar yapmayacaksınız. [24] Benim için topraktan bir sunak yapacaksın; yakmalık sunularını, esenlik sunularını, koyunlarını ve sığırlarını onun üzerinde sunacaksın. Adımı anımsattığım her yerde sana geleceğim ve seni kutsayacağım. [25] Eğer benim için taştan bir sunak yaparsan, onu yontma taşlardan yapmayacaksın. Çünkü üzerine alet vurursan onu kirletmiş olursun. [26] Çıplaklığın sunağımın üzerinde açığa çıkmasın diye sunağıma basamaklarla çıkmayacaksın.'

21

[1] "İşte önlerine koyacağın kurallar bunlardır." [2] "Bir İbrani köle satın alırsan altı yıl hizmet edecek, yedinci yılda hiçbir bedel ödemeden özgür çıkacak. [3] Yalnız geldiyse yalnız çıkacak. Evliyse karısı da onunla birlikte çıkacak. [4] Efendisi ona bir kadın verir de o kadın ona oğullar ya da kızlar doğururursa, kadınla çocukları efendisinin olacak; kendisi yalnız çıkacak. [5] Ama köle açıkça, 'Efendimi, karımı ve çocuklarımı seviyorum. Özgür çıkmak istemiyorum' derse, [6] o zaman efendisi onu Tanrı'nın huzuruna getirecek; kapıya ya da kapı sövesine götürecek, kulağını bizle delecek; o da ona ömür boyu hizmet edecek. [7] "Bir adam kızını cariye olarak satarsa, erkek kölelerin çıktığı gibi çıkmayacak. [8] Efendisinin hoşuna gitmezse, efendisi de onu kendisine eş olarak ayırmışsa, onun kurtarılmasına izin verecek. Ona hainlik ettiği için onu yabancı bir halka satma hakkı olmayacak. [9] Onu oğluna alırsa, ona kızına davranır gibi davranacak. [10] Kendine başka bir kadın alırsa, ilkinin yiyeceğini, giyeceğini ve evlilik hakkını azaltmayacak. [11] Bu üç şeyi onun için yapmazsa, kadın hiç para ödemeden özgür çıkabilir." [12] "Birine vurup ölümüne sebep olan kişi kesinlikle öldürülecek. [13] Ama bunu kasten yapmamışsa, Tanrı da bunun olmasına izin vermişse, onun kaçacağı bir yer belirleyeceğim. [14] Bir adam komşusunu kurnazca öldürmek için ona küstahça saldırırsa, ölsün diye onu sunağımın yanından bile alacaksın. [15] "Babasına ya da annesine vuran kişi kesinlikle öldürülecek. [16] "Birini kaçırıp satan ya da onu elinde bulunduran kişi kesinlikle öldürülecek. [17] "Babasına ya da annesine lanet eden kişi kesinlikle öldürülecek. [18] "Adamlar kavga eder de biri ötekine taşla ya da yumruğuyla vurur, o da ölmez ama yatağa düşerse, [19] sonra yeniden kalkıp değneğine dayanarak dışarıda yürüyebilirse, vuran kişi suçsuz sayılacak. Ancak ötekinin çalışamadığı günlerin karşılığını ödeyecek ve tamamen iyileşmesini sağlayacak. [20] "Bir adam erkek ya da kadın kölesine değnekle vurur da köle onun elinde ölürse, kesinlikle cezalandırılacak. [21] Yine de köle bir ya da iki gün sonra ayağa kalkarsa cezalandırılmayacak, çünkü köle onun malıdır. [22] "Adamlar dövüşürken hamile bir kadına çarpıp erken doğum yaptırırlarsa, ama başka bir zarar olmazsa, kadının kocasının isteyeceği ve yargıçların uygun göreceği kadar para cezası ödenecek. [23] Ama bir zarar olursa, cana can vereceksin, [24] göze göz, dişe diş, ele el, ayağa ayak, [25] yanığa yanık, yaraya yara, bereye bere. [26] "Bir adam erkek ya da kadın kölesinin gözüne vurup onu kör ederse, gözüne karşılık onu özgür bırakacak. [27] Erkek ya da kadın kölesinin dişini kırarsa, dişine karşılık onu özgür bırakacak. [28] "Bir boğa bir erkeği ya da bir kadını süsüp öldürürse, boğa kesinlikle taşlanacak, eti yenmeyecek; ama boğanın sahibi sorumlu tutulmayacak. [29] Ama boğanın öteden beri süsme huyu varsa ve sahibi uyarıldığı halde onu bağlamamışsa, boğa da bir erkeği ya da bir kadını öldürmüşse, boğa taşlanacak, sahibi de öldürülecek. [30] Ama ondan fidye istenirse, canının bedeli olarak kendisine ne kadar konursa onu verecek. [31] Boğa ister bir oğlanı ister bir kızı süsmüş olsun, ona da bu kurala göre davranılacak. [32] Boğa bir erkek ya da kadın köleyi süserse, efendilerine otuz şekel gümüş verilecek, boğa da taşlanacak. [33] "Bir adam bir kuyu açar ya da bir kuyu kazıp üstünü örtmezse, bir boğa ya da eşek de içine düşerse, [34] kuyunun sahibi zararı ödeyecek. Hayvanın sahibine para verecek, ölü hayvan da kendisinin olacak. [35] "Bir adamın boğası başkasının boğasını yaralayıp öldürürse, canlı boğayı satıp parasını paylaşacaklar; ölü hayvanı da paylaşacaklar. [36] Ama boğanın öteden beri süsme huyu olduğu biliniyor da sahibi onu bağlamamışsa, boğa karşılığında boğa ödeyecek; ölü hayvan da kendisinin olacak."

22

[1] “Bir adam bir öküz ya da koyun çalar, sonra onu boğazlar ya da satarsa, bir öküz için beş öküz, bir koyun için dört koyun ödeyecek. [2] Hırsız eve girerken yakalanır da vurulup ölürse, onu vuran kan dökmüş sayılmaz. [3] Ama güneş doğduktan sonra olursa, onu vuran kan dökmüş sayılır. Hırsız kesinlikle tazminat ödeyecek. Hiçbir şeyi yoksa, hırsızlığının karşılığı olarak satılacak. [4] Çalınan şey ister öküz, ister eşek, ister koyun olsun, elinde canlı olarak bulunursa iki katını ödeyecek. [5] “Bir adam bir tarlayı ya da bağı yedirir, hayvanını salıverip onu başkasının tarlasında otlatırsa, kendi tarlasının en iyisinden ve kendi bağının en iyisinden tazminat ödeyecek. [6] “Ateş çıkıp dikenlere sıçrar da deste halindeki tahılı, başak halindeki tahılı ya da tarlayı yakarsa, ateşi çıkaran kesinlikle tazminat ödeyecek. [7] “Bir adam komşusuna saklaması için para ya da eşya verirse, sonra bunlar o adamın evinden çalınırsa, hırsız bulunursa iki katını ödeyecek. [8] Hırsız bulunmazsa, ev sahibi komşusunun malına el uzatıp uzatmadığını belirlemek için Tanrı'nın önüne çıkacak. [9] İster öküz, ister eşek, ister koyun, ister giysi, ister herhangi bir kayıp eşya olsun, herhangi bir haksızlık konusunda biri, ‘Bu benimdir’ derse, iki tarafın davası Tanrı'nın önüne gelecek. Tanrı'nın suçlu çıkardığı kişi komşusuna iki katını ödeyecek. [10] “Bir adam komşusuna saklaması için eşek, öküz, koyun ya da herhangi bir hayvan verirse, sonra kimse görmeden hayvan ölür, sakatlanır ya da alınıp götürülürse, [11] ikisinin arasında, komşusunun malına el uzatmadığına dair RABbin adıyla ant içilecek; malın sahibi bunu kabul edecek ve öteki tazminat ödemeyecek. [12] Ama hayvan ondan çalınmışsa, sahibine tazminat ödeyecek. [13] Hayvan parçalanmışsa, bunu kanıt olarak getirsin. Parçalanmış olan için tazminat ödemeyecek. [14] “Bir adam komşusundan bir şey ödünç alır da, sahibi yanında değilken o şey sakatlanır ya da ölürse, kesinlikle tazminat ödeyecek. [15] Ama sahibi yanındaysa tazminat ödemeyecek. Eğer kiralıksa, kira bedeline sayılır. [16] “Bir adam nişanlı olmayan bakire bir kızı ayartıp onunla yatarsa, mutlaka başlık parasını ödeyecek ve onu karısı olarak alacak. [17] Kızın babası onu ona vermeyi kesin olarak reddederse, adam bakireler için belirlenen başlık parası kadar para ödeyecek. [18] “Büyücülük yapan kadını yaşatmayacaksın. [19] “Hayvanla yatan herkes kesinlikle ölüm cezasına çarptırılacak. [20] “Yalnız RABbe değil de başka bir ilaha kurban sunan kişi bütünüyle yok edilecek. [21] “Yabancıya haksızlık etmeyeceksiniz, onu ezmeyeceksiniz. Çünkü siz de Mısır diyarında yabancıydınız. [22] “Hiçbir dul kadını ya da öksüzü ezmeyeceksiniz. [23] Onları herhangi bir şekilde ezer ve onlar bana yakarırlarsa, feryatlarını kesinlikle işiteceğim. [24] Öfkem alevlenecek; sizi kılıçla öldüreceğim. Karılarınız dul, çocuklarınız öksüz kalacak. [25] “Aranızdaki halkımdan yoksul birine ödünç para verirseniz, ona tefeci gibi davranmayacaksınız; ondan faiz almayacaksınız. [26] Komşunun abasını rehin alırsan, gün batmadan önce onu geri vereceksin. [27] Çünkü onu örten tek şey odur; bedenini örten giysisi odur. O neyle yatacak? Bana yakarırsa onu işiteceğim, çünkü ben lütufkârım. [28] “Tanrı'ya sövmeyeceksin, halkının önderine lanet etmeyeceksin. [29] “Hasadınızdan ve sıkma teknelerinizden sunmanız gerekeni geciktirmeyeceksiniz. “Oğullarınızın ilk doğanını bana vereceksiniz. [30] Sığırlarınız ve koyunlarınız için de aynısını yapacaksınız. Yedi gün annesinin yanında kalacak, sekizinci gün onu bana vereceksiniz. [31] “Bana adanmış kutsal kişiler olacaksınız. Bu yüzden kırda yabanıl hayvanlarca parçalanmış et yemeyeceksiniz; onu köpeklere atacaksınız.

23

[1] “Yalan haber yaymayacaksın. Kötü kişiye el verip yalancı tanıklık etmeyeceksin. [2] “Kötülük yapmak için kalabalığın ardınca gitmeyeceksin. Mahkemede adaleti saptırmak için çoğunluğun tarafını tutarak tanıklık etmeyeceksin. [3] Yoksul birini davasında kayırmayacaksın. [4] “Düşmanının öküzüne ya da eşeğine başıboş dolaşırken rastlarsan, onu mutlaka geri götüreceksin. [5] Senden nefret eden kişinin eşeğini yükünün altında çökmüş görürsen, onu bırakıp gitmeyeceksin; mutlaka yardım edeceksin. [6] “Yoksul halkının davasında adaleti saptırmayacaksın. [7] “Yalan suçlamadan uzak duracaksın. Suçsuz ve

doğru kişiyi öldürmeyeceksin; çünkü ben kötüyü aklamam. 8 “Rüşvet almayacaksın; çünkü rüşvet görenlerin gözünü kör eder, doğru kişilerin sözlerini çarpıtır. 9 “Yabancıya baskı yapmayacaksın. Yabancının yüreğini bilirsiniz, çünkü siz de Mısır ülkesinde yabancıydınız. 10 “Altı yıl toprağını ekecek, ürününü toplayacaksın. 11 Ama yedinci yıl toprağı dinlendirecek, nadasa bırakacaksın; öyle ki halkının yoksulları yesin, onların bıraktığını da kır hayvanları yesin. Bağın ve zeytinliğin için de aynı şeyi yapacaksın. 12 “Altı gün işini yapacaksın, yedinci gün dinleneceksin; öyle ki öküzün ve eşeğin rahat etsin, cariyenin oğlu ve yabancı soluklansın. 13 “Size söylediğim her şeyi yapmaya dikkat edin. Başka ilahların adını anmayın; ağzınızdan duyulmasın. 14 “Yılda üç kez benim için bayram kutlayacaksın. 15 Mayasız Ekmek Bayramı'nı kutlayacaksın. Buyurduğum gibi, Aviv ayında belirlenen vakitte yedi gün mayasız ekmek yiyeceksin; çünkü o ay Mısır'dan çıktınız. Kimse önümde eli boş görünmeyecek. 16 Tarlaya ektiğin emeğinin ilk ürünleri için Hasat Bayramı'nı ve yıl sonunda tarladaki emeğinin ürünlerini topladığında Toplama Bayramı'nı kutlayacaksın. 17 Yılda üç kez bütün erkeklerin Egemen RAB'bin önüne çıkacak. 18 “Kurbanımın kanını mayalı ekmekle sunmayacaksın. Bayramımdaki yağ sabaha kadar gece boyunca kalmayacak. 19 Toprağının ilk ürünlerinin ilkini Tanrın RAB'bin evine getireceksin. “Oğlağı annesinin sütünde pişirmeyeceksin. 20 “İşte, yolda seni korumak ve hazırladığım yere götürmek için önünden bir melek gönderiyorum. 21 Ona dikkat et, sesini dinle. Ona başkaldırma, çünkü isyanınızı bağışlamaz; çünkü adım ondadır. 22 Ama onun sesini gerçekten dinler, söylediğim her şeyi yaparsan, ben de düşmanlarına düşman, sana karşı duranlara karşı duran olurum. 23 Çünkü meleğim önünden gidip seni Amoriler'in, Hititler'in, Perizliler'in, Kenanlılar'ın, Hivliler'in ve Yevuslular'ın ülkesine götürecek; ben de onları ortadan kaldıracağım. 24 İlahlarına tapmayacaksın, onlara kulluk etmeyeceksin, onların uygulamalarını izlemeyeceksin. Tersine, onları tümüyle yıkacak, dikili taşlarını paramparça edeceksin. 25 Tanrınız RAB'be kulluk edeceksiniz. O da ekmeğinizi ve suyunuzu kutsayacak; hastalığı aranızdan kaldıracağım. 26 Ülkenizde düşük yapan ya da kısır olan olmayacak. Günlerinin sayısını tamamlayacağım. 27 Dehşetimi önünden göndereceğim; vardığın bütün halkları şaşkına çevireceğim. Bütün düşmanlarını önünde arkalarını dönüp kaçıracağım. 28 Önünden eşek arıları göndereceğim; onlar Hivliler'i, Kenanlılar'ı ve Hititler'i önünden kovacak. 29 Toprak ıssız kalmasın ve kır hayvanları sana karşı çoğalmasın diye, onları bir yıl içinde önünden kovmayacağım. 30 Sen çoğalıp ülkeyi miras alana dek onları önünden azar azar kovacağım. 31 Sınırını Kızıldeniz'den Filistliler'in denizine, çölden Irmak'a kadar belirleyeceğim; çünkü ülkenin halkını eline vereceğim, sen de onları önünden süreceksin. 32 Onlarla da ilahlarıyla da antlaşma yapmayacaksın. 33 Ülkende yaşamayacaklar; yoksa seni bana karşı günaha sürüklerler. İlahlarına kulluk edersen, bu kesinlikle senin için tuzak olur.”

24

1 RAB Musa'ya, “Sen, Harun, Nadav, Avihu ve İsrail'in yetmiş ihtiyarı RAB'bin huzuruna çıkın ve uzaktan tapının” dedi. 2 Yalnız Musa RAB'be yaklaşacak; ötekiler yaklaşmayacak. Halk da onunla birlikte çıkmayacak.” 3 Musa gelip RAB'bin bütün sözlerini ve bütün kurallarını halka bildirdi. Bütün halk tek ağızdan, “RAB'bin söylediği bütün sözleri yapacağız” dedi. 4 Musa RAB'bin bütün sözlerini yazdı. Sabah erkenden kalkıp dağın eteğine bir sunak kurdu; İsrail'in on iki oymağı için de on iki taş dikti. 5 İsrailoğulları'ndan genç adamlar gönderdi; bunlar RAB'be yakmalık sunular sundular ve sığırlardan esenlik sunuları kestiler. 6 Musa kanın yarısını leğenlere koydu, yarısını da sunağın üzerine serpti. 7 Antlaşma kitabını alıp halka yüksek sesle okudu. Onlar da, “RAB'bin söylediği her şeyi yapacağız ve söz dinleyeceğiz” dediler. 8 Bunun üzerine Musa kanı alıp halkın üzerine serpti ve, “İşte RAB'bin bütün bu sözler uyarınca sizinle yaptığı antlaşmanın kanı budur” dedi. 9 Sonra Musa, Harun, Nadav, Avihu ve İsrail'in yetmiş ihtiyarı yukarı çıktılar. 10 İsrail'in Tanrısı'nı gördüler. Ayaklarının altında, lacivert taştan bir döşeme gibi, berraklıkta gökler gibi bir şey vardı. 11 Tanrı, İsrailoğulları'nın ileri gelenlerine elini uzatmadı. Onlar Tanrı'yı gördüler, yiyip içtiler. 12 RAB Musa'ya, “Dağa, yanıma çık ve burada kal.

Öğretesin diye yazdığım yasa ile buyrukları içeren taş levhaları sana vereceğim” dedi. 13 Musa hizmetkârı Yeşu'yla birlikte kalktı; Musa Tanrı'nın dağına çıktı. 14 İhtiyarlara, “Yanınıza dönene kadar burada bizi bekleyin. İşte Harun'la Hur sizinle birlikte. Bir anlaşmazlığı olan onlara başvurabilir” dedi. 15 Musa dağa çıktı, bulut dağı kapladı. 16 RAB'bin yüceliği Sina Dağı'nın üzerine kondu, bulut dağı altı gün boyunca örttü. Yedinci gün RAB bulutun içinden Musa'ya seslendi. 17 RAB'bin yüceliğinin görünüşü, İsrailoğulları'nın gözünde dağın tepesinde yiyip bitiren bir ateş gibiydi. 18 Musa bulutun içine girip dağa çıktı. Musa dağda kırk gün kırk gece kaldı.

25

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “İsrail halkına söyle, benim için bir sunu toplasınlar. Gönülden vermek isteyen herkesten benim sunumu alacaksınız. 3 Onlardan alacağınız sunu şudur: altın, gümüş, tunç, 4 mavi, mor, kırmızı iplik, ince keten, keçi kılı, 5 kırmızıya boyanmış koç derileri, deniz ineği derileri, akasya ağacı, 6 ışık için yağ, meshetme yağı ve hoş kokulu buhur için baharatlar, 7 efodla göğüslüğe kakılacak oniks taşları ve başka değerli taşlar. 8 Bana kutsal bir yer yapsınlar; aralarında oturayım. 9 Buluşma Çadırı'nın ve içindeki bütün eşyaların örneğini sana nasıl gösteriyorsam, hepsini öyle yapacaksınız. 10 “Akasya ağacından bir sandık yapacaklar. Uzunluğu iki buçuk arşın, genişliği bir buçuk arşın, yüksekliği de bir buçuk arşın olacak. 11 Onu içten ve dıştan saf altınla kaplayacaksın. Çevresine de altından bir çerçeve yapacaksın. 12 Onun için dört altın halka dökecek, bunları dört ayağına takacaksın. Bir yanına iki halka, öbür yanına da iki halka olacak. 13 Akasya ağacından sırıklar yapacak, onları altınla kaplayacaksın. 14 Sandığı taşımak için sırıkları sandığın yanlarındaki halkalardan geçireceksin. 15 Sırıklar sandığın halkalarında kalacak; oradan çıkarılmayacak. 16 Sana vereceğim tanıklığı sandığın içine koyacaksın. 17 Saf altından bir bağışlanma kapağı yapacaksın. Uzunluğu iki buçuk arşın, genişliği bir buçuk arşın olacak. 18 Dövme altından iki keruv yapacaksın. Bunları bağışlanma kapağının iki ucuna yerleştireceksin. 19 Bir uca bir keruv, öbür uca bir keruv yapacaksın. Keruvları bağışlanma kapağıyla tek parça olarak iki ucuna yapacaksın. 20 Keruvlar kanatlarını yukarı doğru açacak, kanatlarıyla bağışlanma kapağını örtecekler. Yüzleri birbirine dönük olacak; keruvların yüzleri bağışlanma kapağına doğru bakacak. 21 Bağışlanma kapağını sandığın üzerine koyacaksın. Sana vereceğim tanıklığı da sandığın içine koyacaksın. 22 Seninle orada buluşacağım. İsrail halkı için sana buyuracağım her şeyi, tanıklık sandığının üstündeki bağışlanma kapağının üzerinden, iki keruvun arasından sana bildireceğim. 23 “Akasya ağacından bir masa yapacaksın. Uzunluğu iki arşın, genişliği bir arşın, yüksekliği de bir buçuk arşın olacak. 24 Onu saf altınla kaplayacak, çevresine altından bir çerçeve yapacaksın. 25 Çevresine bir el genişliğinde bir pervaz yapacaksın. Bu pervazın çevresine de altından bir çerçeve yapacaksın. 26 Onun için dört altın halka yapacak, halkaları dört ayağının dört köşesine takacaksın. 27 Halkalar pervaza yakın olacak; masayı taşımak için sırıkların geçirileceği yerler bunlar olacak. 28 Sırıkları akasya ağacından yapacak, onları altınla kaplayacaksın; masa bunlarla taşınacak. 29 Tabaklarını, kaşıklarını, testilerini ve sunu dökmek için kullanılacak taslarını yapacaksın. Bunları saf altından yapacaksın. 30 Masanın üzerine, önümde sürekli duracak huzur ekmeğini koyacaksın. 31 “Saf altından bir kandillik yapacaksın. Kandillik dövme iş olarak yapılacak; kaidesi, gövdesi, çanakları, tomurcukları ve çiçekleri onunla tek parça olacak. 32 Yanlarından altı kol çıkacak; kandilliğin bir yanından üç kol, öbür yanından da üç kol çıkacak. 33 Bir kolda badem çiçeğini andıran üç çanak, bir tomurcuk ve bir çiçek; öbür kolda da badem çiçeğini andıran üç çanak, bir tomurcuk ve bir çiçek olacak. Kandillikten çıkan altı kolun hepsi böyle olacak. 34 Kandilliğin üzerinde de badem çiçeğini andıran dört çanak, tomurcukları ve çiçekleri olacak. 35 Kandillikten çıkan altı kola göre, onunla tek parça olan iki kolun altında bir tomurcuk, öteki iki kolun altında bir tomurcuk, öbür iki kolun altında da bir tomurcuk olacak. 36 Tomurcuklarıyla kolları kandillikle tek parça olacak; hepsi saf altından dövme iş olacak. 37 Kandilliğin yedi kandilini yapacaksın. Bu kandiller, ön tarafını aydınlatacak biçimde yakılacak. 38 Fitil maşalarıyla kül tablaları saf altından olacak. 39 Kandillik, bütün bu takımlarıyla birlikte bir talant saf

altından yapılacak. 40 Dağda sana gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et.”

26

1 “Buluşma Çadırı'nı on perdeden yapacaksın. Bunlar ince bükülmüş ketenden, mavi, mor ve kırmızı iplikten olacak; üzerlerine ustalıkla keruvlar işleyeceksin. 2 Her perdenin uzunluğu yirmi sekiz arşın, genişliği dört arşın olacak. Bütün perdelerin ölçüsü aynı olacak. 3 Beş perde birbirine bağlanacak, öteki beş perde de birbirine bağlanacak. 4 Birinci perde takımının en dış kenarına mavi ilmikler yapacaksın; ikinci perde takımının en dış kenarına da aynı şeyi yapacaksın. 5 Bir perdede elli ilmik yapacaksın, ikinci takımın kenarındaki perdede de elli ilmik yapacaksın. İlmikler karşı karşıya gelecek. 6 Elli altın kopça yapacak, perdeleri bu kopçalarla birbirine bağlayacaksın. Böylece Buluşma Çadırı bir bütün olacak. 7 “Buluşma Çadırı'nın üzerini örtmek için keçi kılından perdeler yapacaksın. On bir perde yapacaksın. 8 Her perdenin uzunluğu otuz arşın, genişliği dört arşın olacak. On bir perdenin hepsi aynı ölçüde olacak. 9 Beş perdeyi kendi arasında, altı perdeyi de kendi arasında bağlayacaksın; altıncı perdeyi de çadırın ön tarafında iki kat yapacaksın. 10 Birinci takımın en dış kenarındaki perdeye elli ilmik, ikinci takımın en dış kenarındaki perdeye de elli ilmik yapacaksın. 11 Elli tunç kopça yapacak, kopçaları ilmiklere geçirip çadırı birbirine bağlayacaksın; öyle ki tek parça olsun. 12 Çadır perdelerinden artakalan sarkan bölüm, yani arta kalan yarım perde, Buluşma Çadırı'nın arka tarafına sarkacak. 13 Çadır perdelerinin uzunluğundan arta kalan birer arşınlık kısım, onu örtmek için Buluşma Çadırı'nın iki yanından aşağı sarkacak. 14 Çadır için kırmızıya boyanmış koç derilerinden bir örtü ve onun üstüne deniz ineği derilerinden bir örtü yapacaksın. 15 “Buluşma Çadırı için dik duracak akasya ağacından tahtalar yapacaksın. 16 Her tahtanın uzunluğu on arşın, genişliği bir buçuk arşın olacak. 17 Her tahtada, birbirine bağlı iki zıvana olacak. Buluşma Çadırı'nın bütün tahtalarını böyle yapacaksın. 18 Buluşma Çadırı için güney tarafına, güneye bakan yöne yirmi tahta yapacaksın. 19 Bu yirmi tahtanın altına kırk gümüş kaide yapacaksın; bir tahtanın iki zıvanası için altına iki kaide, öteki tahtanın iki zıvanası için de altına iki kaide olacak. 20 Buluşma Çadırı'nın öteki yanı, yani kuzey tarafı için de yirmi tahta yapacaksın. 21 Bunların kırk gümüş kaidesi olacak; bir tahtanın altında iki kaide, öteki tahtanın altında da iki kaide olacak. 22 Buluşma Çadırı'nın arka kısmı, yani batı tarafı için altı tahta yapacaksın. 23 Buluşma Çadırı'nın arka tarafındaki köşeler için de iki tahta yapacaksın. 24 Bunlar alttan başlayarak ikili olacak, üstte de ilk halkaya kadar aynı biçimde tam birleşmiş olacak. İkisi de böyle olacak; iki köşe için bunlar kullanılacak. 25 Böylece sekiz tahta ve bunların gümüş kaideleri olacak: toplam on altı kaide; bir tahtanın altında iki kaide, öteki tahtanın altında da iki kaide. 26 “Akasya ağacından kirişler yapacaksın: Buluşma Çadırı'nın bir yanındaki tahtalar için beş kiriş, 27 öbür yanındaki tahtalar için beş kiriş, Buluşma Çadırı'nın arka kısmı, yani batı tarafındaki tahtalar için de beş kiriş yapacaksın. 28 Tahtaların ortasındaki orta kiriş bir uçtan öbür uca geçecek. 29 Tahtaları altınla kaplayacak, kirişlerin geçeceği halkalarını altından yapacaksın; kirişleri de altınla kaplayacaksın. 30 Buluşma Çadırı'nı dağda sana gösterilen düzene göre kuracaksın. 31 “Mavi, mor ve kırmızı iplikle, ince bükülmüş ketenden bir perde yapacaksın. Üzerine ustalıkla keruvlar işlenecek. 32 Onu, altınla kaplanmış dört akasya direğine asacaksın. Kancaları altından olacak; direkler dört gümüş kaidenin üzerine oturacak. 33 Perdeyi kopçaların altına asacak ve Tanıklık Sandığı'nı perdenin içine, onun arkasına getireceksin. Perde sizin için Kutsal Yer'i En Kutsal Yer'den ayıracak. 34 Bağışlanma kapağını En Kutsal Yer'deki Tanıklık Sandığı'nın üzerine koyacaksın. 35 Masayı perdenin dış tarafına koyacaksın; kandilliği de Buluşma Çadırı'nın güney tarafında, masanın karşısına yerleştireceksin. Masayı kuzey tarafına koyacaksın. 36 “Çadırın girişi için mavi, mor ve kırmızı iplikle, ince bükülmüş ketenden, nakış ustasının işi olan bir giriş perdesi yapacaksın. 37 Bu giriş perdesi için akasya ağacından beş direk yapacak ve onları altınla kaplayacaksın. Kancaları altından olacak; bunlar için beş tunç kaide dökeceksin.”

27

[1] “Akasya ağacından bir sunak yapacaksın; uzunluğu beş arşın, genişliği beş arşın olacak. Sunak kare olacak, yüksekliği de üç arşın olacak. [2] Dört köşesinin üstüne boynuzlar yapacaksın; boynuzlar sunakla tek parça olacak. Sunağı tunçla kaplayacaksın. [3] Küllerini almak için kaplar, kürekler, leğenler, et çengelleri ve ateş kapları yapacaksın. Bütün takımlarını tunçtan yapacaksın. [4] Onun için tunçtan ağ biçiminde bir ızgara yapacaksın. Ağın dört köşesine dört tunç halka yapacaksın. [5] Bunu sunağın çevresindeki çıkıntının altına, sunağın aşağı kısmına yerleştireceksin; ağ sunağın yarısına kadar uzanacak. [6] Sunak için sırıklar yapacaksın; akasya ağacından sırıklar yapıp onları tunçla kaplayacaksın. [7] Sırıklar halkalardan geçirilecek; sunağı taşırken sırıklar sunağın iki yanında olacak. [8] Sunağı içi boş, tahtalardan yapacaksın. Dağda sana gösterildiği gibi yapsınlar. [9] “Buluşma Çadırı'nın avlusunu yapacaksın. Güney tarafında, avlu için ince bükülmüş ketenden yüz arşın uzunluğunda perdeler olacak. [10] Direkleri yirmi, kaideleri de yirmi olacak ve tunçtan yapılacak. Direklerin kancalarıyla bağlantı çubukları gümüşten olacak. [11] Kuzey tarafında da yüz arşın uzunluğunda perdeler olacak. Direkleri yirmi, kaideleri de yirmi olacak ve tunçtan yapılacak. Direklerin kancalarıyla bağlantı çubukları gümüşten olacak. [12] Avlunun batı tarafının eni için elli arşınlık perdeler olacak; direkleri on, kaideleri de on olacak. [13] Avlunun doğu tarafının eni elli arşın olacak. [14] Kapının bir yanında on beş arşınlık perdeler olacak; direkleri üç, kaideleri de üç olacak. [15] Öbür yanında da on beş arşınlık perdeler olacak; direkleri üç, kaideleri de üç olacak. [16] Avlunun kapısı için yirmi arşın uzunluğunda, mavi, mor ve koyu kırmızı iplikle, ince bükülmüş ketenden, nakışçı işi bir perde olacak; direkleri dört, kaideleri de dört olacak. [17] Avlunun çevresindeki bütün direkler gümüş kuşaklarla donatılacak; kancaları gümüşten, kaideleri tunçtan olacak. [18] Avlunun uzunluğu yüz arşın, eni her yanda elli arşın, yüksekliği beş arşın olacak. Perdeleri ince bükülmüş ketenden, kaideleri de tunçtan olacak. [19] Buluşma Çadırı'nın hizmetinde kullanılan bütün takımlar, bütün kazıkları ve avlunun bütün kazıkları tunçtan olacak. [20] “İsrail halkına buyur; kandilin sürekli yanması için aydınlatmada kullanılacak dövülmüş saf zeytinyağı sana getirsinler. [21] Harun ile oğulları, Buluşma Çadırı'nda, tanıklığın önündeki perdenin dışında, akşamdan sabaha kadar onu RAB'bin önünde düzenli tutacaklar. Bu, İsrail halkı adına, kuşakları boyunca sonsuza dek geçerli bir kural olacak.

28

[1] “İsrailliler'in arasından ağabeyin Harun'u ve onunla birlikte oğullarını, bana kâhinlik etsinler diye yanına getir: Harun'u, Harun'un oğulları Nadav'ı, Avihu'yu, Eleazar'ı ve İtamar'ı. [2] Ağabeyin Harun için görkem ve güzellik amacıyla kutsal giysiler yapacaksın. [3] Bilgelik ruhuyla doldurduğum, yüreği bilgelikle dolu olanların hepsiyle konuş; Harun'un giysilerini, onu kutsal kılmak ve bana kâhinlik etmesini sağlamak için onlar yapacak. [4] Yapacakları giysiler şunlardır: bir göğüslük, bir efod, bir kaftan, desenli bir mintan, bir sarık ve bir kuşak. Ağabeyin Harun ile oğulları için, bana kâhinlik etsinler diye kutsal giysiler yapacaklar. [5] Altını, lacivert, mor ve kırmızı ipliği, bir de ince keteni alacaklar. [6] Efodu, ustanın işi olarak altınla, lacivert, mor ve kırmızı iplikle ve ince bükülmüş ketenle yapacaklar. [7] Birbirine bağlanması için iki ucunda birleştirilecek iki omuz askısı olacak. [8] Üzerindeki ustalıkla dokunmuş kuşak da onunla aynı işçilikte ve tek parça olacak; altınla, lacivert, mor ve kırmızı iplikle ve ince bükülmüş ketenle yapılacak. [9] İki oniks taşı alıp üzerlerine İsrail oğullarının adlarını kazıyacaksın: [10] adlarının altısını bir taşın üzerine, kalan altısını da doğum sıralarına göre öbür taşın üzerine. [11] Taş oymacısının işiyle, mühür oyar gibi, iki taşın üzerine İsrail oğullarının adlarını kazıyacaksın. Taşları altın yuvalar içine yerleştireceksin. [12] Bu iki taşı, İsrailliler'i anımsatan taşlar olsun diye efodun omuz askılarının üzerine koyacaksın. Harun onların adlarını anımsatma olarak iki omzu üzerinde RAB'bin önünde taşıyacak. [13] Altından yuvalar yapacaksın. [14] Ayrıca saf altından iki zincir yapacaksın; onları örgü ip gibi yapacak ve bu örgü zincirleri yuvalara takacaksın. [15] Yargı göğüslüğünü, ustanın işi olarak yapacaksın. Onu

efodunki gibi, altınla, lacivert, mor ve kırmızı iplikle ve ince bükülmüş ketenle yapacaksın. 16 Kare biçiminde ve iki kat yapılacak; boyu bir karış, eni bir karış olacak. 17 Üzerine taş dizileri yerleştireceksin; dört sıra taş olacak. Birinci sırada yakut, topaz ve zümrüt olacak. 18 İkinci sırada firuze, safir ve zümrüt; 19 üçüncü sırada sümbül taşı, agât ve ametist; 20 dördüncü sırada krizolit, oniks ve yeşim olacak. Bunlar altın yuvalar içine yerleştirilecek. 21 Taşlar, adlarına göre İsrail oğullarının adlarını simgeleyecek; on iki taş olacak. Her biri mühür oyar gibi bir adla oyulacak ve on iki oymağın her biri için bir taş olacak. 22 Göğüslüğün üzerine saf altından örgü ip gibi zincirler yapacaksın. 23 Göğüslük için iki altın halka yapıp bu iki halkayı göğüslüğün iki ucuna takacaksın. 24 İki altın örgü zinciri göğüslüğün uçlarındaki iki halkaya geçireceksin. 25 İki örgü zincirin öbür iki ucunu da iki yuvaya takıp efodun ön tarafındaki omuz askılarına bağlayacaksın. 26 İki altın halka daha yapacaksın ve onları göğüslüğün iki ucuna, efodun iç yanına bakan kenarına takacaksın. 27 İki altın halka daha yapıp onları efodun iki omuz askısının ön tarafında, birleşme yerinin yakınında, efodun ustalıkla dokunmuş kuşağının üst kısmına takacaksın. 28 Göğüslüğü, halkalarından efodun halkalarına lacivert bir kordonla bağlayacaklar; böylece efodun ustalıkla dokunmuş kuşağının üstünde duracak ve göğüslük efodun üzerinden kaymayacak. 29 Harun kutsal yere girdiğinde, İsrail oğullarının adlarını yargı göğüslüğünün içinde, yüreğinin üzerinde taşıyacak; bu, RAB'bin önünde sürekli bir anımsatma olacak. 30 Yargı göğüslüğünün içine Urim ile Tummim'i koyacaksın; Harun RAB'bin huzuruna girdiğinde bunlar onun yüreğinin üzerinde olacak. Böylece Harun, İsrailliler'in yargısını yüreği üzerinde RAB'bin önünde sürekli taşıyacak. 31 Efodun kaftanını tümüyle lacivert yapacaksın. 32 Ortasında baş için bir açıklık olacak. Yırtılmasın diye bu açıklığın çevresinde, zırh yakası gibi dokunmuş bir kenarlık olacak. 33 Eteğinin çevresine lacivert, mor ve kırmızı iplikle narlar yapacaksın; bunların arasına da her yanda altın çanlar koyacaksın. 34 Kaftanın eteğinin çevresinde bir altın çan, bir nar; bir altın çan, bir nar olacak. 35 Harun hizmet ederken bunu giyecek. Kutsal yere RAB'bin huzuruna girerken de çıkarken de sesi duyulacak; böylece ölmeyecek. 36 Saf altından bir levha yapıp üzerine, mühür oyar gibi, ‘RAB'be Kutsaldır’ sözlerini kazıyacaksın. 37 Bunu lacivert bir kordonla sarığın üzerine bağlayacaksın; sarığın ön kısmında olacak. 38 Harun'un alnında duracak. İsrailliler'in bütün kutsal armağanlarıyla kutsal kıldıkları şeylerdeki suç Harun'un üzerinde olacak. RAB'bin önünde kabul görmeleri için bu levha sürekli onun alnında olacak. 39 İnce ketenden desenli bir mintan dokuyacaksın, ince ketenden bir sarık yapacaksın ve nakış işi bir kuşak yapacaksın. 40 Harun'un oğulları için de mintanlar yapacaksın, onlar için kuşaklar yapacaksın, onlar için başlıklar yapacaksın; bunlar görkem ve güzellik için olacak. 41 Bunları ağabeyin Harun'a ve onunla birlikte oğullarına giydireceksin. Onları meshedip göreve atayacak, kutsal kılacaksın; bana kâhinlik edecekler. 42 Çıplak bedenlerini örtmek için onlara keten donlar yapacaksın; belden uyluklara kadar uzanacaklar. 43 Buluşma Çadırı'na girdiklerinde ya da kutsal yerde hizmet etmek üzere sunağa yaklaştıklarında, suç yüklenip ölmesinler diye bunlar Harun'un ve oğullarının üzerinde olacak. Bu, onun ve soyunun kuşaklar boyu uyacağı kalıcı bir kural olacak.”

29

1 “Onları bana kâhinlik etmeleri için kutsal kılmak üzere yapacağın şey şudur: Kusursuz bir genç boğa ve iki koç al. 2 Mayasız ekmek, yağla yoğrulmuş mayasız pideler ve yağ sürülmüş mayasız ince ekmekler yap; bunları kaliteli buğday unundan hazırlayacaksın. 3 Bunları bir sepete koyup o sepetin içinde sunacaksın; boğayı ve iki koçu da getireceksin. 4 Harun'la oğullarını Buluşma Çadırı'nın girişine getirip suyla yıkayacaksın. 5 Sonra giysileri alıp Harun'a iç kaftanı, efodun kaftanını, efodu ve göğüslüğü giydirecek, onu efodun ustalıkla dokunmuş kuşağıyla bağlayacaksın. 6 Başına sarığı koyacak, kutsal tacı da sarığın üzerine yerleştireceksin. 7 Sonra mesh yağını alıp başına dökecek ve onu mesh edeceksin. 8 Oğullarını getirip onlara iç kaftanları giydireceksin. 9 Harun'la oğullarının kuşaklarını bağlayacak, başlıklarını takacaksın. Kâhinlik görevi sonsuza dek sürecek bir kural olarak onların olacak. Harun'la oğullarını göreve atayacaksın. 10 “Boğayı Buluşma Çadırı'nın önüne getireceksin. Harun'la oğulları ellerini boğanın

başına koyacak. 11 Boğayı, Buluşma Çadırı'nın girişinde, RAB'bin önünde keseceksin. 12 Boğanın kanından alıp parmağınla sunağın boynuzlarına sürecek, kanın geri kalanını sunağın dibine dökeceksin. 13 Bağırsakları örten bütün yağı, karaciğerin üzerindeki zarı, iki böbreği ve üzerlerindeki yağı alıp sunakta yakacaksın. 14 Ama boğanın etini, derisini ve dışkısını ordugâhın dışında ateşte yakacaksın. Bu bir günah sunusudur. 15 “Koçlardan birini de alacaksın. Harun'la oğulları ellerini koçun başına koyacak. 16 Koçu keseceksin; kanını alıp sunağın her yanına serpeceksin. 17 Koçu parçalara ayıracak, bağırsaklarıyla bacaklarını yıkayıp bunları parçalarıyla ve başıyla birlikte yerleştireceksin. 18 Koçun tümünü sunakta yakacaksın. Bu, RAB için yakmalık sunudur; hoş kokulu, ateşle sunulan bir sunudur, RAB içindir. 19 “Öbür koçu da alacaksın. Harun'la oğulları ellerini koçun başına koyacak. 20 Sonra koçu keseceksin; kanından alıp Harun'un sağ kulağının memesine, oğullarının sağ kulağının memesine, sağ ellerinin başparmağına ve sağ ayaklarının başparmağına süreceksin. Kalan kanı da sunağın her yanına serpeceksin. 21 Sunaktaki kandan ve mesh yağından alıp Harun'un, giysilerinin, oğullarının ve onların giysilerinin üzerine serpeceksin. Böylece o, giysileri, oğulları ve onların giysileri kutsal kılınmış olacak. 22 Koçun yağını, kuyruk yağını, bağırsakları örten yağı, karaciğerin üzerindeki zarı, iki böbreği ve üzerlerindeki yağı, bir de sağ budu alacaksın; çünkü bu, göreve atanma koçudur. 23 RAB'bin önünde duran mayasız ekmek sepetinden bir somun ekmek, yağlı bir pide ve bir ince ekmek alacaksın. 24 Bunların hepsini Harun'un ellerine ve oğullarının ellerine koyacak, RAB'bin önünde sallama sunusu olarak sallayacaksın. 25 Sonra bunları ellerinden alıp sunağın üzerinde, yakmalık sununun üstünde yakacaksın. Bu, RAB'bin önünde hoş kokulu, ateşle sunulan bir sunudur; RAB içindir. 26 “Harun'un göreve atanma koçunun döşünü alacak, onu RAB'bin önünde sallama sunusu olarak sallayacaksın. Bu senin payın olacak. 27 Göreve atanma koçundan sallanan döşü ve yukarı kaldırılan budu, yani Harun'la oğulları için ayrılan parçaları kutsal sayacaksın. 28 Bu, İsraillilerden Harun'la oğullarına sonsuza dek ayrılmış pay olacak. Çünkü bu bir sallama sunusudur. İsraillilerin esenlik sunularından, RAB için sundukları sallama sunusu olacaktır. 29 “Harun'un kutsal giysileri kendisinden sonra oğullarına kalacak; onlar bu giysilerle mesh edilecek ve bu giysilerle göreve atanacak. 30 Yerine kâhin olacak oğul, kutsal yerde hizmet etmek için Buluşma Çadırı'na girdiğinde bu giysileri yedi gün giyecek. 31 “Göreve atanma koçunu alacak ve etini kutsal bir yerde haşlayacaksın. 32 Harun'la oğulları, koçun etini ve sepetteki ekmeği Buluşma Çadırı'nın girişinde yiyecek. 33 Kendilerini göreve atayıp kutsal kılmak için bağışlatma sağlanan bu şeyleri yiyecekler. Ama yabancı biri bunlardan yemeyecek, çünkü bunlar kutsaldır. 34 Eğer göreve atanma etinden ya da ekmekten sabaha bir şey artarsa, artanı ateşte yakacaksın. Yenmeyecek, çünkü kutsaldır. 35 “Harun'la oğullarına, sana buyurduğum her şeye göre böyle yapacaksın. Onları yedi gün boyunca göreve atayacaksın. 36 Her gün bağışlatma için bir günah sunusu boğası sunacaksın. Sunak için bağışlatma sağladığında onu arındıracak, kutsal kılmak için de mesh edeceksin. 37 Yedi gün boyunca sunak için bağışlatma sağlayıp onu kutsal kılacaksın. Sunak son derece kutsal olacak. Sunağa dokunan her şey kutsal olacaktır. 38 “Sunakta sunacağın şudur: Her gün, sürekli olarak bir yaşında iki kuzu. 39 Bir kuzuyu sabah sunacak, öbür kuzuyu akşamüstü sunacaksın. 40 Bir kuzuyla birlikte, çeyrek hin dövülmüş yağla karıştırılmış efanın onda biri kadar kaliteli un ve dökmelik sunu olarak çeyrek hin şarap sunacaksın. 41 Öbür kuzuyu akşamüstü sunacaksın. Sabahki tahıl sunusu ve dökmelik sunu için ne yaptıysan onun için de aynısını yapacaksın. Bu, hoş kokulu, RAB için ateşle sunulan bir sunudur. 42 Bu, kuşaklarınız boyunca Buluşma Çadırı'nın girişinde, RAB'bin önünde sunulan sürekli yakmalık sunu olacak. Orada seninle buluşacağım ve seninle orada konuşacağım. 43 Orada İsraillilerle buluşacağım; orası yüceliğimle kutsal kılınacak. 44 Buluşma Çadırı'nı ve sunağı kutsal kılacağım. Bana kâhinlik etmeleri için Harun'la oğullarını da kutsal kılacağım. 45 İsraillilerin arasında yaşayacağım ve onların Tanrısı olacağım. 46 Aralarında yaşamak için onları Mısır diyarından çıkaranın, Tanrıları RAB ben olduğumu bilecekler. Ben onların Tanrısı RAB'bim.”

30

[1] “Buhur yakmak için bir sunak yapacaksın. Onu akasya ağacından yapacaksın. [2] Uzunluğu bir arşın, genişliği bir arşın olacak; kare biçiminde olacak. Yüksekliği iki arşın olacak. Boynuzları kendisiyle tek parça olacak. [3] Üstünü, çevresindeki yanlarını ve boynuzlarını saf altınla kaplayacaksın. Çevresine altın bir çerçeve yapacaksın. [4] Çerçevesinin altına iki altın halka yapacaksın. İki yanına, karşılıklı iki kenarına yapacaksın. Bunlar sunağı taşımak için sırıkların geçirileceği yerler olacak. [5] Sırıkları akasya ağacından yapacak ve onları altınla kaplayacaksın. [6] Onu, Antlaşma Sandığı'nın yanındaki perdenin önüne, tanıklığın üzerindeki bağışlanma kapağının önüne koyacaksın; seninle orada buluşacağım. [7] Harun her sabah kandillere bakım yaparken onun üzerinde güzel kokulu buhur yakacak. [8] Harun akşam kandilleri yakarken de üzerinde buhur yakacak. Kuşaklarınız boyunca RAB'bin önünde sürekli buhur yakılacak. [9] Onun üzerinde yetkisiz buhur, yakmalık sunu ya da tahıl sunusu sunmayacaksınız; onun üzerine dökmelik sunu da dökmeyeceksiniz. [10] Harun yılda bir kez sunağın boynuzları üzerinde kefaret sağlayacak. Kefaret için sunulan günah sunusunun kanıyla, kuşaklarınız boyunca yılda bir kez onun için kefaret sağlayacak. Bu sunak RAB için çok kutsaldır.” [11] RAB Musa'ya şöyle dedi: [12] “İsrailliler'in sayımını yaparken, sayılan herkes nüfus sayımı sırasında canı için RAB'be fidye verecek. Böylece onları saydığında aralarında bir salgın çıkmayacak. [13] Sayımda adı geçen herkes şunu verecek: kutsal yerin şekeline göre yarım şekel. Bir şekel yirmi geradır. Bu yarım şekel RAB'be adanmış sunu olacak. [14] Yirmi yaşından yukarı olup sayımda adı geçen herkes RAB'be bu sunuyu verecek. [15] Canlarınız için kefaret sağlamak üzere RAB'be sunu verirken zengin yarım şekelden fazla, yoksul da yarım şekelden az vermeyecek. [16] İsrailliler'den alınan bu kefaret parasını Buluşma Çadırı'nın hizmeti için kullanacaksın. Bu, İsrailliler için RAB'bin önünde bir anma payı olacak ve canlarınız için kefaret sağlayacak.” [17] RAB Musa'ya şöyle dedi: [18] “Yıkanmak için tunçtan bir kazan, altlığıyla birlikte tunçtan yapacaksın. Onu Buluşma Çadırı'yla sunak arasına koyacak, içine su dolduracaksın. [19] Harun'la oğulları orada ellerini ve ayaklarını yıkayacaklar. [20] Buluşma Çadırı'na girdiklerinde ölmemek için suyla yıkanacaklar. Ya da sunağa yaklaşıp hizmet ederken, RAB için ateşle sunulan sunuyu yakarlarken de yıkanacaklar. [21] Ölmemeleri için ellerini ve ayaklarını yıkayacaklar. Bu, kuşaklar boyunca Harun ve soyundan gelenler için kalıcı bir kural olacak.” [22] RAB Musa'ya yine şöyle dedi: [23] “Sen de seçkin baharatlar al: beş yüz şekel sıvı mür, bunun yarısı kadar, yani iki yüz elli şekel güzel kokulu tarçın, iki yüz elli şekel güzel kokulu kamış, [24] kutsal yerin şekeline göre beş yüz şekel kasiya ve bir hin zeytinyağı. [25] Bunlardan parfümcülük sanatıyla hazırlanmış kutsal mesh yağını yapacaksın. Bu, kutsal mesh yağı olacak. [26] Onunla Buluşma Çadırı'nı, Antlaşma Sandığı'nı, [27] masayı ve bütün eşyalarını, kandilliği ve takımlarını, buhur sunağını, [28] yakmalık sunu sunağını bütün takımlarıyla birlikte, kazanı ve altlığını mesh edeceksin. [29] Onları kutsal kılacaksın; öyle ki çok kutsal olacaklar. Onlara dokunan her şey kutsal olacak. [30] Harun'la oğullarını da mesh edecek ve bana kâhinlik etmeleri için onları kutsal kılacaksın. [31] İsrailliler'e de şöyle diyeceksin: ‘Bu, kuşaklarınız boyunca benim için kutsal mesh yağı olacak. [32] İnsan bedenine sürülmeyecek. Aynı bileşimle benzerini de yapmayacaksınız. O kutsaldır; sizin için kutsal sayılacaktır. [33] Kim bunun benzerini yapar ya da ondan yabancı birine sürerse halkının arasından atılacaktır.’” [34] RAB Musa'ya şöyle dedi: “Kendine güzel kokulu baharatlar al: reçine, onika, galbanum ve saf günlük. Her birinin miktarı eşit olacak. [35] Bunlardan parfümcülük sanatıyla hazırlanmış, tuzla karıştırılmış, saf ve kutsal bir buhur yapacaksın. [36] Bir kısmını ince ince dövecek, bir kısmını da Buluşma Çadırı'nda tanıklığın önüne koyacaksın; seninle orada buluşacağım. Bu sizin için çok kutsal olacak. [37] Yapacağınız buhurun bileşimine göre kendiniz için aynısını yapmayacaksınız. O, senin için RAB'be adanmış kutsal şey olacak. [38] Kim koklamak için buna benzer bir şey yaparsa halkının arasından atılacaktır.”

31

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “Bak, Yahuda
oymağından Hur oğlu Uri'nin oğlu Besalel'i adıyla
çağırdım. 3 Onu Tanrı'nın Ruhu'yla, bilgelikle,
anlayışla, bilgiyle ve her türlü ustalıkla doldurdum. 4
Öyle ki, ustaca tasarılar yapsın, altın, gümüş ve tunç
işlesin, 5 yerine takılacak taşları yontsun, ağaç oysun
ve her türlü işçiliği yapsın. 6 Bak, ona yardımcı olarak
Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiav'ı ben
atadım. Yüreği bilgelikle dolu olan herkesin içine de
bilgelik koydum ki, sana buyurduğum her şeyi
yapsınlar: 7 Buluşma Çadırı'nı, Tanıklık Sandığı'nı,
onun üzerindeki bağışlanma kapağını, çadırın bütün
eşyalarını, 8 masayı ve takımlarını, saf altından
kandilliği ve bütün takımlarını, buhur sunağını, 9
yakmalık sunu sunağını ve bütün takımlarını, leğeni
ve kaidesini, 10 özenle dokunmuş giysileri, kâhin
Harun'un kutsal giysilerini, kâhinlik hizmetini
görmeleri için oğullarının giysilerini, 11 mesh yağını
ve kutsal yer için hoş kokulu baharatlardan yapılmış
buhuru. Hepsini sana buyurduğum gibi yapacaklar.”
12 RAB Musa'ya şöyle dedi: 13 “İsrail halkına da şunu
söyle: ‘Şabat günlerimi kesinlikle tutacaksınız. Çünkü
bu, kuşaklarınız boyunca benimle sizin aranızda bir
belirtidir; sizi kutsal kılanın ben, RAB, olduğumu
bilesiniz diye. 14 Şabat Günü'nü tutacaksınız; çünkü o
sizin için kutsaldır. Onu kirleten herkes kesinlikle
öldürülecek. O günde iş yapan herkes halkının
arasından atılacak. 15 Altı gün iş yapılacak, ama
yedinci gün tam dinlenme Şabatı'dır, RAB için
kutsaldır. Şabat Günü iş yapan herkes kesinlikle
öldürülecek. 16 Böylece İsrail halkı Şabat Günü'nü
tutacak, kuşakları boyunca onu sürekli bir antlaşma
olarak gözetecek. 17 Bu, benimle İsrail halkı arasında
sonsuza dek bir belirtidir. Çünkü RAB göğü ve yeri
altı günde yarattı, yedinci günde dinlendi ve
soluklandı.’” 18 RAB, Sina Dağı'nda Musa'yla
konuşmasını bitirince ona Tanrı'nın parmağıyla
yazılmış iki taş levha, Tanıklık Levhaları'nı verdi.

32

1 Halk, Musa'nın dağdan inmekte geciktiğini görünce
Harun'un çevresinde toplandı ve ona, “Kalk, bize
öncülük edecek ilahlar yap. Çünkü bizi Mısır'dan
çıkaran şu Musa'ya ne olduğunu bilmiyoruz” dedi. 2
Harun onlara, “Karılarınızın, oğullarınızın,
kızlarınızın kulaklarındaki altın küpeleri çıkarıp bana
getirin” dedi. 3 Bütün halk kulaklarındaki altın
küpeleri çıkarıp Harun'a getirdi. 4 Harun onların
elinden altınları aldı, oyma aletiyle biçim verip
dökme bir buzağı yaptı. Onlar da, “Ey İsrail, seni
Mısır'dan çıkaran ilahların bunlardır” dediler. 5
Harun bunu görünce onun önüne bir sunak yaptı.
Sonra, “Yarın RAB'be bayram olacak” diye duyurdu. 6
Ertesi gün erkenden kalkıp yakmalık sunular
sundular, esenlik sunuları getirdiler. Halk yiyip
içmek için oturdu, sonra eğlenmek için kalktı. 7 RAB
Musa'ya, “Git, aşağı in; çünkü Mısır'dan çıkardığın
halkın kendini yozlaştırdı!” dedi. 8 “Onlara
buyurduğum yoldan ne çabuk saptılar! Kendilerine
dökme bir buzağı yaptılar, ona tapındılar, ona kurban
sundular ve, ‘Ey İsrail, seni Mısır'dan çıkaran
ilahların bunlardır’ dediler.” 9 RAB Musa'ya, “Bu
halka baktım; gerçekten de dik başlı bir halk” dedi. 10
“Şimdi beni bırak da öfkem onlara karşı alevlensin,
onları yok edeyim. Senden de büyük bir ulus
çıkarayım.” 11 Ama Musa, Tanrısı RAB'be yalvarıp
şöyle dedi: “Ya RAB, büyük güçle ve kudretli elinle
Mısır'dan çıkardığın halkına karşı öfken neden
alevleniyor? 12 Mısırlılar neden, ‘Onları kötülük olsun
diye çıkardı, dağlarda öldürüp yeryüzünden silmek
için çıkardı’ desin? Kızgın öfkenden dön, halkına
yapacağını söylediğin bu felaketten vazgeç. 13
Kulların İbrahim'i, İshak'ı ve İsrail'i anımsa. Onlara
kendi üzerine ant içip şöyle demiştin: ‘Soyunuzu
göğün yıldızları kadar çoğaltacağım. Sözünü ettiğim
bütün bu ülkeyi soyunuza vereceğim, orayı sonsuza
dek miras alacaklar.’” 14 Bunun üzerine RAB, halkına
yapacağını söylediği felaketten vazgeçti. 15 Musa
dönüp dağdan indi. Elinde tanıklık levhalarının ikisi
vardı. Levhaların iki yüzü de yazılıydı; hem bir yüzü
hem öbür yüzü yazılmıştı. 16 Levhalar Tanrı'nın
işiydi; üzerlerindeki yazı da Tanrı'nın yazısıydı,
levhalara oyulmuştu. 17 Yeşu, halkın bağrışma sesini
duyunca Musa'ya, “Ordugâhta savaş sesi var” dedi. 18
Musa şöyle dedi: “Bu ne zafer çığlığı atanların sesi, ne
de yenilmişlerin feryadı. Ben şarkı söyleyenlerin
sesini duyuyorum.” 19 Ordugâha yaklaştığında
buzağıyı ve dansları gördü. Musa'nın öfkesi alevlendi;
elindeki levhaları fırlatıp dağın eteğinde kırdı. 20
Yaptıkları buzağıyı alıp ateşte yaktı, toz oluncaya dek
öğüttü, suyun üzerine serpti ve İsraillilere onu içirdi.
21 Musa Harun'a, “Bu halk sana ne yaptı da onların

üzerine böylesine büyük bir günah getirdin?” dedi. 22 Harun, “Efendim öfkelenmesin. Bu halkın kötülüğe ne kadar eğilimli olduğunu sen de biliyorsun” dedi. 23 “Bana, ‘Bize öncülük edecek ilahlar yap. Çünkü bizi Mısır'dan çıkaran şu Musa'ya ne olduğunu bilmiyoruz’ dediler.” 24 “Ben de onlara, ‘Kimin altını varsa çıkarsın’ dedim. Bana verdiler; ben de ateşe attım, bu buzağı çıkıverdi.” 25 Musa halkın başıboş kaldığını gördü. Çünkü Harun onları düşmanları arasında alay konusu olacak kadar başıboş bırakmıştı. 26 Musa ordugâhın girişinde durup, “RAB'den yana olan yanıma gelsin!” dedi. Levi'nin bütün oğulları onun yanına toplandı. 27 Musa onlara şöyle dedi: “İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: ‘Herkes kılıcını kuşansın, ordugâhta kapıdan kapıya gidip gelsin; herkes kardeşini, arkadaşını, komşusunu öldürsün.’” 28 Levi oğulları Musa'nın dediğini yaptılar. O gün halktan yaklaşık üç bin kişi öldü. 29 Musa, “Bugün kendinizi RAB'be adayın; çünkü herkes oğluna da kardeşine de karşı çıktı. Böylece bugün size bereket versin” dedi. 30 Ertesi gün Musa halka, “Büyük bir günah işlediniz. Şimdi RAB'bin yanına çıkacağım. Belki günahınız için kefaret sağlayabilirim” dedi. 31 Musa RAB'be dönüp, “Ah, bu halk büyük bir günah işledi; kendilerine altından ilahlar yaptılar” dedi. 32 “Ama şimdi, ne olur günahlarını bağışla. Yok eğer bağışlamayacaksan, lütfen beni yazdığın kitaptan sil.” 33 RAB Musa'ya, “Bana karşı kim günah işlediyse onu kitabımdan silerim” dedi. 34 “Şimdi git, halkı sana söylediğim yere götür. İşte, meleğim önünden gidecek. Ama ceza günüm geldiğinde günahları yüzünden onları cezalandıracağım.” 35 RAB halkı vurdu; çünkü Harun'un yaptığı buzağıyı yapmışlardı.

33

1 RAB Musa'ya, “Buradan ayrıl; sen ve Mısır diyarından çıkardığın halk, İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a ant içerek, ‘Soyuna vereceğim’ dediğim ülkeye gidin” dedi. 2 “Önünden bir melek göndereceğim. Kenanlıları, Amorluları, Hititleri, Perizlileri, Hivlileri ve Yevusluları kovacağım. 3 Süt ve bal akan ülkeye gidin. Ama aranızda ben gitmeyeceğim; çünkü siz dik başlı bir halksınız. Yoksa yolda sizi yok ederim.” 4 Halk bu kötü haberi duyunca yas tuttu. Hiçbiri takılarını takmadı. 5 Çünkü RAB Musa'ya şöyle demişti: “İsrail halkına de ki, ‘Siz dik başlı bir halksınız. Bir an için aranıza çıksam sizi yok ederim. Şimdi takılarınızı üstünüzden çıkarın da size ne yapacağımı bileyim.’” 6 Böylece İsrail halkı Horev Dağı'ndan başlayarak takılarını çıkardı. 7 Musa çadırı alır, ordugâhın dışına, ordugâhtan epey uzağa kurardı. Ona “Buluşma Çadırı” adını verdi. RAB'bi arayan herkes, ordugâhın dışındaki Buluşma Çadırı'na giderdi. 8 Musa Çadır'a çıktığında bütün halk ayağa kalkar, herkes kendi çadırının girişinde durup Musa Çadır'a girene kadar onu izlerdi. 9 Musa Çadır'a girince bulut sütunu iner, Çadır'ın girişinde durur ve RAB Musa'yla konuşurdu. 10 Bütün halk bulut sütununun Çadır'ın girişinde durduğunu görünce ayağa kalkar, herkes kendi çadırının girişinde tapınırdı. 11 RAB Musa'yla bir insan dostuyla konuşur gibi yüz yüze konuşurdu. Sonra Musa ordugâha dönerdi; ama yardımcısı, Nun oğlu genç Yeşu, Çadır'dan ayrılmazdı. 12 Musa RAB'be şöyle dedi: “Bak, bana, ‘Bu halkı çıkarıp götür’ diyorsun; ama benimle kimi göndereceğini bana bildirmedin. Oysa, ‘Seni adınla tanıyorum; gözümde de lütuf buldun’ dedin. 13 Şimdi, eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen yollarını bana göster ki seni tanıyayım ve gözünde lütuf bulayım. Unutma ki bu ulus senin halkındır.” 14 RAB, “Varlığım seninle gidecek ve sana rahat vereceğim” dedi. 15 Musa O'na, “Eğer varlığın bizimle gitmeyecekse, bizi buradan çıkarma” dedi. 16 Çünkü benim ve halkının senin gözünde lütuf bulduğu başka nasıl bilinir? Senin bizimle gitmenle değil mi? Böylece ben ve halkın, yeryüzündeki bütün öteki halklardan ayrı tutulmuş oluruz.” 17 RAB Musa'ya, “Söylediğin bu şeyi de yapacağım. Çünkü gözümde lütuf buldun ve seni adınla tanıyorum” dedi. 18 Musa, “Lütfen bana yüceliğini göster” dedi. 19 RAB, “Bütün iyiliğimi önünden geçireceğim ve senin önünde RAB adını ilan edeceğim. Lütfedeceğim kişiye lütfedeceğim, merhamet göstereceğim kişiye merhamet göstereceğim” dedi. 20 Sonra, “Yüzümü göremezsin; çünkü insan beni görüp yaşayamaz” dedi. 21 RAB ayrıca, “İşte, yanımda bir yer var. Kayalığın üzerinde duracaksın” dedi. 22 Yüceliğim geçerken seni kayanın yarığına koyacağım; geçip gidene kadar elimle üstünü örteceğim. 23 Sonra elimi çekeceğim; arkamı göreceksin, ama yüzüm görülmeyecek.”

34

1 RAB Musa'ya, “İlk levhalar gibi iki taş levha yont.
Kırdığın ilk levhaların üzerindeki sözleri ben bu
levhaların üzerine yazacağım.” dedi. 2 “Sabaha hazır
ol. Sabah Sina Dağı'na çık ve orada, dağın tepesinde
önümde dur.” 3 “Seninle birlikte hiç kimse çıkmasın.
Dağın hiçbir yerinde kimse görünmesin. Sürülerle
davarlar da bu dağın önünde otlamasın.” 4 Musa ilk
levhalar gibi iki taş levha yonttu. Sabah erkenden
kalktı, RAB'bin buyurduğu gibi Sina Dağı'na çıktı ve
iki taş levhayı eline aldı. 5 RAB bulutun içinde indi,
orada Musa'nın yanında durdu ve RAB adını ilan etti.
6 RAB onun önünden geçip şöyle ilan etti: “RAB!
RAB! Merhametli, lütufkâr Tanrı, öfkelenmekte ağır,
vefalı sevgi ve gerçekle dolu, 7 binlercesine vefalı
sevgi gösteren, suçları, başkaldırıyı ve günahı
bağışlayan; ama suçluyu asla cezasız bırakmayan;
babaların suçunun hesabını çocuklardan,
torunlardan, üçüncü ve dördüncü kuşaktan soran
Tanrı.” 8 Musa hemen yere kapanıp tapındı. 9 Sonra,
“Ey Rab, eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen
aramızda yürü. Bu halk inatçı bir halk olsa da
suçumuzu ve günahımızı bağışla, bizi kendi mirasın
olarak al.” dedi. 10 RAB, “İşte, bir antlaşma
yapıyorum. Bütün halkının önünde öyle harikalar
yapacağım ki, bunlar ne bütün yeryüzünde ne de
herhangi bir ulusta görülmüştür. Arasında
bulunduğun bütün halk, RAB'bin işini görecek.
Çünkü seninle yapacağım şey korku uyandırıcıdır.”
dedi. 11 “Bugün sana buyurduklarımı yerine getir.
İşte, Amorluları, Kenanlıları, Hititleri, Perizlileri,
Hivlileri ve Yevusluları senin önünden kovuyorum.”
12 “Gittiğin ülkenin halkıyla antlaşma yapmamaya
dikkat et. Yoksa bu, aranızda tuzak olur.” 13 “Onların
sunaklarını yıkın, dikili taşlarını parçalayın, Aşera
direklerini kesin.” 14 “Başka bir ilaha
tapınmayacaksın. Çünkü adı Kıskanç olan RAB,
kıskanç bir Tanrı'dır.” 15 “O ülkenin halkıyla antlaşma
yapma. Yoksa ilahlarının ardından fuhuşa sapıp
ilahlarına kurban kestiklerinde, biri seni çağırır ve
onun kurbanından yersin.” 16 “Kızlarından oğullarına
kadın alırsın; onların kızları ilahlarının ardından
fuhuşa sapar ve senin oğullarını da kendi ilahlarının
ardından fuhuşa sürükler.” 17 “Kendinize dökme
putlar yapmayacaksınız.” 18 “Mayasız Ekmek
Bayramı'nı kutlayacaksın. Buyurduğum gibi, Aviv
ayında belirlenen vakitte yedi gün mayasız ekmek
yiyeceksin. Çünkü Mısır'dan Aviv ayında çıktın.” 19
“Rahmi açan her ilk doğan benimdir. Sığır ve
davardan erkek olan bütün ilk doğanlar da
benimdir.” 20 “Eşeğin ilk doğanını bir kuzuyla
fidyeyle geri alacaksın. Eğer onu geri almazsan
boynunu kıracaksın. Oğullarının her ilk doğanını
fidyeyle geri alacaksın. Kimse önümde eli boş
görünmeyecek.” 21 “Altı gün çalışacaksın, ama yedinci
gün dinleneceksin. Çift sürme zamanında da, hasat
zamanında da dinleneceksin.” 22 “Buğday hasadının
ilk ürünleriyle Haftalar Bayramı'nı ve yıl sonunda
Hasat Bayramı'nı kutlayacaksın.” 23 “Yılda üç kez
bütün erkekleriniz Egemen RAB'bin, İsrail'in
Tanrısı'nın önünde görünecek.” 24 “Çünkü ulusları
senin önünden kovacağım, sınırlarını genişleteceğim.
Sen yılda üç kez Tanrın RAB'bin önünde görünmek
için çıktığında, hiç kimse ülkene göz dikmeyecek.” 25
“Kurbanımın kanını mayalı ekmekle sunmayacaksın.
Fısıh Bayramı'nın kurbanı da sabaha kalmayacak.” 26
“Toprağının ilk ürünlerinin ilkini Tanrın RAB'bin
evine getireceksin. Oğlağı annesinin sütünde
pişirmeyeceksin.” 27 RAB Musa'ya, “Bu sözleri yaz.
Çünkü bu sözlere göre seninle ve İsrail'le antlaşma
yaptım.” dedi. 28 Musa orada RAB'le kırk gün kırk
gece kaldı. Ne ekmek yedi ne de su içti. Antlaşmanın
sözlerini, On Buyruk'u levhaların üzerine yazdı. 29
Musa, elinde iki tanıklık levhasıyla Sina Dağı'ndan
indiğinde, RAB'le konuştuğu için yüzünün derisinin
parladığını bilmiyordu. 30 Harun'la bütün İsrailliler
Musa'ya baktıklarında, yüzünün derisinin parladığını
gördüler ve ona yaklaşmaya korktular. 31 Musa onları
çağırdı. Bunun üzerine Harun'la topluluğun bütün
önderleri ona döndüler, Musa da onlarla konuştu. 32
Sonra bütün İsrailliler yaklaştı. Musa da RAB'bin
Sina Dağı'nda kendisine söylediği bütün buyrukları
onlara iletti. 33 Musa onlarla konuşmayı bitirince
yüzüne peçe koydu. 34 Ama Musa, RAB'bin huzuruna
onunla konuşmaya girdiğinde, dışarı çıkıncaya kadar
peçeyi kaldırırdı. Dışarı çıkınca da kendisine
buyurulanı İsraillilere söylerdi. 35 İsrailliler Musa'nın
yüzüne baktıklarında, yüzünün derisinin parladığını
görürlerdi. Musa da yeniden RAB'le konuşmaya
girinceye kadar yüzüne peçeyi koyardı.

35

1 Musa İsrail topluluğunun bütün halkını bir araya
toplayıp onlara şöyle dedi: “RAB'bin yapmanızı
buyurduğu şeyler şunlardır: 2 Altı gün iş yapılacak,
ama yedinci gün sizin için kutsal gün olacak; RAB'be
adanmış tam dinlenme Şabatı'dır. O gün iş yapan
herkes öldürülecek. 3 Şabat Günü yaşadığınız yerlerin
hiçbirinde ateş yakmayacaksınız.” 4 Musa İsrail
topluluğunun bütün halkına şöyle dedi: “RAB'bin
buyruğu şudur: 5 ‘Aranızdan RAB için bir sunu alın.
Yüreği istekli olan herkes RAB'be sunulan bu
armağanı getirsin: altın, gümüş, tunç, 6 lacivert, mor,
kırmızı iplik, ince keten, keçi kılı, 7 kırmızıya
boyanmış koç derileri, deniz ineği derileri, akasya
ağacı, 8 kandiller için yağ, mesh yağı ve hoş kokulu
buhur için baharatlar, 9 efodla göğüslüğe kakılacak
oniks taşları ve öteki değerli taşlar. 10 “‘Aranızdaki
her becerikli kişi gelsin, RAB'bin buyurduğu her şeyi
yapsın: 11 Buluşma Çadırı'nı, örtüsünü, tavan
örtüsünü, halkalarını, tahtalarını, kirişlerini,
direklerini, kaidelerini; 12 Antlaşma Sandığı'nı,
sırıklarını, bağışlanma kapağını, perdesini; 13 masayı,
sırıklarını, bütün takımlarını ve huzur ekmeklerini; 14
ışık için kandilliği, takımlarını, kandillerini ve
aydınlatma yağını; 15 buhur sunağını, sırıklarını,
mesh yağını, hoş kokulu buhuru ve Buluşma
Çadırı'nın girişindeki kapı perdesini; 16 yakmalık
sunu sunağını, tunç ızgarasını, sırıklarını, bütün
takımlarını, leğeni ve kaidesini; 17 avlunun
perdelerini, direklerini, kaidelerini ve avlu kapısının
perdesini; 18 Buluşma Çadırı'nın kazıklarını, avlunun
kazıklarını ve bunların iplerini; 19 kutsal yerde hizmet
etmek için ustalıkla dokunmuş giysileri, kâhin
Harun'un kutsal giysilerini ve kâhinlik görevini
yapmaları için oğullarının giysilerini.’” 20 İsrail
topluluğunun bütün halkı Musa'nın önünden ayrıldı.
21 Yüreği kendisini harekete geçiren, ruhu istekli olan
herkes geldi ve Buluşma Çadırı'nın yapımı, bütün
hizmetleri ve kutsal giysiler için RAB'be sunulan
armağanı getirdi. 22 İstekli yürekli kadın erkek herkes
geldi; broşlar, küpeler, mühür yüzükleri, bilezikler ve
türlü altın takılar getirdiler. Her biri RAB'be altın
sunusu sundu. 23 Elinde lacivert, mor, kırmızı iplik,
ince keten, keçi kılı, kırmızıya boyanmış koç derisi ve
deniz ineği derisi bulunan herkes bunları getirdi. 24
Gümüş ya da tunç sunusu sunan herkes RAB'be
sunulan armağanı getirdi. Hizmette kullanılacak
akasya ağacı bulunan herkes de onu getirdi. 25
Becerikli bütün kadınlar elleriyle ip eğirdi; eğirdikleri
lacivert, mor, kırmızı ipliği ve ince keteni getirdiler.
26 Yürekleri beceriyle harekete geçen bütün kadınlar
keçi kılını eğirdi. 27 Önderler efodla göğüslüğe
kakılacak oniks taşlarını ve öteki değerli taşları
getirdiler. 28 Ayrıca baharatları, kandiller için yağı,
mesh yağı ve hoş kokulu buhur için gereken
baharatları getirdiler. 29 RAB'bin Musa aracılığıyla
buyurduğu bütün işlerin yapılması için getirmeye
yüreği istekli olan her İsrailli erkek ve kadın, RAB'be
gönüllü sunu getirdi. 30 Musa İsrail halkına şöyle
dedi: “Bakın, RAB Yahuda oymağından Hur oğlu
Uri'nin oğlu Besalel'i adıyla çağırdı. 31 Onu Tanrı'nın
Ruhu'yla, bilgelikle, anlayışla, bilgiyle ve her türlü
ustalıkla doldurdu. 32 Öyle ki altın, gümüş ve tunç
işleyerek usta işi tasarımlar yapabilsin; 33 taş kesip
kakabilsin, ağaç oyabilsin ve her türlü ince işçiliği
yapabilsin. 34 Hem ona hem de Dan oymağından
Ahisamak oğlu Oholiav'a öğretme yeteneğini verdi. 35
Onları her türlü işi yapmak için yürek bilgeliğiyle
doldurdu: oymacının, ustanın, lacivert, mor, kırmızı
iplikle ve ince ketenle nakış işleyenin, dokumacının
işi; her türlü ustalığı yapanın ve usta işi tasarımlar
kuranın işi.

36

1 “Besalel, Oholiav ve RAB'bin bilgelik ve anlayış
verip kutsal yerin hizmetine ilişkin bütün işleri
yapmayı öğrettiği her bilge yürekli adam, RAB'bin
buyurduğu her şeye göre çalışsın.” 2 Musa, Besalel'i,
Oholiav'ı ve RAB'bin yüreğine bilgelik koyduğu bütün
bilge yürekli adamları, yani bu işi yapmak için yüreği
harekete geçen herkesi çağırdı. 3 İsrailliler'in kutsal
yerin hizmeti için yapmak üzere getirdikleri bütün
sunuları Musa'dan aldılar. Halk gönüllü sunularını
her sabah getirmeyi sürdürdü. 4 Kutsal yerin bütün
işlerini yapan bilge adamların hepsi, yapmakta
oldukları işten geldiler. 5 Musa'ya, “Halk, RAB'bin
yapılmasını buyurduğu iş için gerekenden çok daha
fazlasını getiriyor” dediler. 6 Bunun üzerine Musa

buyruk verdi; ordugâhın her yanında şu duyuru yapıldı: “Ne erkek ne kadın, kutsal yer için artık başka bir sunu hazırlamasın.” Böylece halkın getirmesi durduruldu. 7 Çünkü ellerindeki malzeme, bütün işi yapmaya yeter de artardı. 8 İşi yapanların arasındaki bütün bilge yürekli adamlar Buluşma Çadırı'nı on perdeden yaptılar. Bunları ince bükülmüş ketenden, mavi, mor ve kırmızı iplikle, ustaca işlenmiş keruvlarla yaptılar. 9 Her perdenin uzunluğu yirmi sekiz arşın, genişliği dört arşındı. Bütün perdelerin ölçüsü aynıydı. 10 Beş perdeyi birbirine bağladı, öteki beş perdeyi de birbirine bağladı. 11 Birinci takımın en kenarındaki perdenin kenarına mavi ilmikler yaptı. İkinci takımın en kenarındaki perdenin kenarına da aynısını yaptı. 12 Bir perdede elli ilmik yaptı; ikinci takımın kenarındaki perdede de elli ilmik yaptı. İlmikler birbirine karşılıklı geliyordu. 13 Elli altın kopça yaptı ve perdeleri bu kopçalarla birbirine bağladı. Böylece Buluşma Çadırı tek parça oldu. 14 Buluşma Çadırı'nın üstünü örtmek için keçi kılından perdeler yaptı. On bir perde yaptı. 15 Her perdenin uzunluğu otuz arşın, genişliği dört arşındı. On bir perdenin ölçüsü aynıydı. 16 Beş perdeyi kendi aralarında, altı perdeyi de kendi aralarında bağladı. 17 Bir takımın en kenarındaki perdenin ucuna elli ilmik yaptı; ikinci takımın en kenarındaki perdenin ucuna da elli ilmik yaptı. 18 Çadırı bir bütün yapmak için elli tunç kopça yaptı. 19 Çadır için kırmızıya boyanmış koç derilerinden bir örtü, onun üstüne de deniz ineği derilerinden bir örtü yaptı. 20 Buluşma Çadırı için dik duracak akasya ağacından tahtalar yaptı. 21 Her tahtanın uzunluğu on arşın, genişliği bir buçuk arşındı. 22 Her tahtanın, biri ötekine bağlı iki çıkıntısı vardı. Buluşma Çadırı'nın bütün tahtalarını böyle yaptı. 23 Buluşma Çadırı için, güney tarafına güneye bakan yirmi tahta yaptı. 24 Bu yirmi tahtanın altına kırk gümüş kaide yaptı; bir tahtanın iki çıkıntısının altına iki kaide, öteki tahtanın iki çıkıntısının altına da iki kaide. 25 Buluşma Çadırı'nın öteki yanı, yani kuzey tarafı için yirmi tahta yaptı, 26 bunların kırk gümüş kaidesini de yaptı; bir tahtanın altına iki kaide, öteki tahtanın altına da iki kaide. 27 Buluşma Çadırı'nın arka tarafı, yani batı yönü için altı tahta yaptı. 28 Arka taraftaki köşeler için Buluşma Çadırı'na iki tahta yaptı. 29 Bunlar alttan çiftliydi; yukarıda tek halkaya kadar aynı biçimde birleşiyorlardı. İki köşe için ikisini de böyle yaptı. 30 Böylece sekiz tahta ve bunların on altı gümüş kaidesi vardı; her tahtanın altında iki kaide vardı. 31 Akasya ağacından kirişler yaptı; Buluşma Çadırı'nın bir yanındaki tahtalar için beş kiriş, 32 öteki yanındaki tahtalar için beş kiriş ve Buluşma Çadırı'nın arka tarafındaki, batıya bakan tahtalar için beş kiriş yaptı. 33 Orta kirişi, tahtaların ortasından bir uçtan öbür uca geçecek biçimde yaptı. 34 Tahtaları altınla kapladı, kirişler için yuva olacak halkalarını altından yaptı ve kirişleri de altınla kapladı. 35 Mavi, mor ve kırmızı iplikle, ince bükülmüş ketenden bir perde yaptı. Onu ustaca işlenmiş keruvlarla yaptı. 36 Onun için akasya ağacından dört direk yaptı ve bunları altınla kapladı. Kancaları altındandı. Onlar için dört gümüş kaide döktü. 37 Çadırın girişine, mavi, mor ve kırmızı iplikle ince bükülmüş ketenden, nakışçı işi bir perde yaptı. 38 Onun için beş direk ve bunların kancalarını yaptı. Başlıklarını ve bağlantı çubuklarını altınla kapladı, ama beş kaideleri tunçtandı.

37

1 Besalel, Antlaşma Sandığı'nı akasya ağacından yaptı. Uzunluğu iki buçuk arşın, eni bir buçuk arşın, yüksekliği de bir buçuk arşındı. 2 Sandığı içten ve dıştan saf altınla kapladı; çevresine de altın bir silme yaptı. 3 Dört ayağı için dört altın halka döktü; bir yanına iki halka, öbür yanına da iki halka yaptı. 4 Akasya ağacından sırıklar yaptı ve onları altınla kapladı. 5 Antlaşma Sandığı'nı taşımak için sırıkları sandığın yanlarındaki halkalardan geçirdi. 6 Saf altından bir bağışlanma kapağı yaptı. Uzunluğu iki buçuk arşın, eni bir buçuk arşındı. 7 Bağışlanma kapağının iki ucuna dövme altından iki keruv yaptı. 8 Bir keruvu bir uca, öbür keruvu da öteki uca koydu. Keruvları bağışlanma kapağıyla tek parça olarak, iki ucunda yaptı. 9 Keruvlar kanatlarını yukarı doğru açmış, kanatlarıyla bağışlanma kapağını örtüyorlardı. Yüzleri birbirine dönüktü; keruvların yüzleri bağışlanma kapağına bakıyordu. 10 Masayı akasya ağacından yaptı. Uzunluğu iki arşın, eni bir arşın, yüksekliği bir buçuk arşındı. 11 Onu saf altınla kapladı ve çevresine altın bir silme yaptı. 12 Çevresine bir el genişliğinde bir kenarlık yaptı; kenarlığın çevresine

de altın bir silme yaptı. [13] Onun için dört altın halka döktü; halkaları dört ayağının yanındaki dört köşeye taktı. [14] Masayı taşımak için kullanılan sırıkların geçeceği halkalar kenarlığın yanındaydı. [15] Masayı taşımak için akasya ağacından sırıklar yaptı ve onları altınla kapladı. [16] Masada kullanılacak eşyaları, tabaklarını, kaplarını, taslarını ve dökmek için sürahilerini saf altından yaptı. [17] Kandilliği saf altından yaptı. Kandilliği dövme işçiliğiyle yaptı. Kaidesi, gövdesi, çanakları, tomurcukları ve çiçekleri kendisiyle tek parçaydı. [18] İki yanından uzanan altı kol vardı: kandilliğin bir yanından üç kol, öbür yanından da üç kol çıkıyordu. [19] Bir kolda badem çiçeği biçiminde üç çanak, bir tomurcuk ve bir çiçek vardı; öbür kolda da badem çiçeği biçiminde üç çanak, bir tomurcuk ve bir çiçek vardı. Kandillikten çıkan altı kolun hepsi böyleydi. [20] Kandilliğin üzerinde badem çiçeği biçiminde dört çanak, tomurcuklar ve çiçekler vardı. [21] Ondan çıkan altı kola göre, iki kolun altında kendisiyle tek parça bir tomurcuk, öteki iki kolun altında kendisiyle tek parça bir tomurcuk, bir başka iki kolun altında da kendisiyle tek parça bir tomurcuk vardı. [22] Tomurcuklarıyla kolları kandillikle tek parçaydı. Tümü saf altından, tek parça dövme işçiliğiyle yapılmıştı. [23] Yedi kandilini, fitil maşalarını ve kül kaplarını saf altından yaptı. [24] Kandilliği ve bütün takımlarını bir talant saf altından yaptı. [25] Buhur sunağını akasya ağacından yaptı. Kare biçimindeydi. Uzunluğu bir arşın, eni bir arşın, yüksekliği iki arşındı. Boynuzları kendisiyle tek parçaydı. [26] Üstünü, çevresindeki yanlarını ve boynuzlarını saf altınla kapladı. Çevresine de altın bir silme yaptı. [27] Silmesinin altına, karşılıklı iki yanına, sırıkların geçirileceği yerler olarak iki altın halka yaptı. [28] Sırıkları akasya ağacından yaptı ve onları altınla kapladı. [29] Ayrıca, baharatçının sanatıyla kutsal mesh yağını ve hoş kokulu saf buhuru yaptı.

38

[1] Yakmalık sunu sunağını akasya ağacından yaptı. Kare biçimindeydi; uzunluğu beş arşın, genişliği beş arşın, yüksekliği üç arşındı. [2] Dört köşesine boynuzlar yaptı. Boynuzlar sunakla aynı parçadandı; sunağı tunçla kapladı. [3] Sunağın bütün takımlarını, kazanları, kürekleri, leğenleri, çatalları ve ateş kaplarını yaptı. Bütün takımlarını tunçtan yaptı. [4] Sunak için, çevresindeki çıkıntının altına gelecek biçimde, yarısına kadar yükselen ağ gibi tunçtan bir ızgara yaptı. [5] Tunç ızgaranın dört ucuna, sırıklar için yer olacak dört halka döktü. [6] Sırıkları akasya ağacından yapıp tunçla kapladı. [7] Sunağı taşımak için sırıkları yanlarındaki halkalardan geçirdi. Onu tahtalardan içi boş olarak yaptı. [8] Leğeni ve altlığını, Buluşma Çadırı'nın girişinde hizmet eden kadınların aynalarından tunçtan yaptı. [9] Avluyu yaptı. Güney tarafında, avlunun perdeleri yüz arşın uzunluğunda ince bükülmüş ketendendi. [10] Direkleri yirmi, tunç kaideleri de yirmiydi. Direklerin çengelleri ve kuşakları gümüştendi. [11] Kuzey tarafı da yüz arşındı. Direkleri yirmi, tunç kaideleri de yirmiydi. Direklerin çengelleri ve kuşakları gümüştendi. [12] Batı tarafının perdeleri elli arşındı. Direkleri on, kaideleri de ondu. Direklerin çengelleri ve kuşakları gümüştendi. [13] Doğu tarafı, gün doğusu yönü, elli arşındı. [14] Kapının bir yanındaki perdeler on beş arşındı. Direkleri üç, kaideleri de üçtü. [15] Öteki yanda da aynıydı. Avlu kapısının bu yanında da öbür yanında da perdeler on beş arşındı. Direkleri üç, kaideleri de üçtü. [16] Avlunun çevresindeki bütün perdeler ince bükülmüş ketendendi. [17] Direklerin kaideleri tunçtandı. Direklerin çengelleri ve kuşakları gümüştendi. Başlıklarının kaplaması gümüştendi. Avlunun bütün direkleri gümüş kuşaklarla donatılmıştı. [18] Avlu kapısının perdesi, mavi, mor, kırmızı iplikten ve ince bükülmüş ketenden nakışçı işi yapılmıştı. Uzunluğu yirmi arşın, yüksekliği de avlunun perdeleri gibi beş arşındı. [19] Direkleri dört, tunç kaideleri de dörttü. Çengelleri gümüşten, başlıklarının kaplaması ve kuşakları da gümüştendi. [20] Buluşma Çadırı'nın ve avlunun çevresindeki bütün kazıklar tunçtandı. [21] Buluşma Çadırı, yani Tanıklık Çadırı için kullanılan malzemenin hesabı budur. Musa'nın buyruğuna göre, kâhin Harun'un oğlu İtamar'ın yönetiminde Levililer'in hizmeti için sayıldı. [22] Yahuda oymağından Hur'un torunu, Uri'nin oğlu Besalel, RAB'bin Musa'ya buyurduğu her şeyi yaptı. [23] Onun yanında Dan oymağından Ahisamak'ın oğlu Oholiav vardı. O bir oymacı, usta bir sanatçı, mavi, mor, kırmızı iplikle ve ince ketenle iş işleyen bir nakışçıydı. [24] Kutsal yerin bütün işlerinde kullanılan altının, yani sunu olarak getirilen altının toplamı, kutsal yerin

şekeli hesabıyla yirmi dokuz talant ve yedi yüz otuz şekeldi. 25 Topluluk arasında sayılanlardan toplanan gümüş, kutsal yerin şekeli hesabıyla yüz talant ve bin yedi yüz yetmiş beş şekeldi. 26 Sayılanların arasına giren herkes için, yani yirmi yaş ve üstündeki altı yüz üç bin beş yüz elli kişi başına bir beka, başka deyişle kutsal yerin şekeli hesabıyla yarım şekel düştü. 27 Kutsal yerin kaidelerini ve perdenin kaidelerini dökmek için yüz talant gümüş kullanıldı. Yüz kaide için yüz talant, her kaideye bir talant. 28 Bin yedi yüz yetmiş beş şekelle direklere çengeller yaptı, başlıklarını kapladı ve onları kuşaklarla bağladı. 29 Sunu olarak getirilen tuncun toplamı yetmiş talant ve iki bin dört yüz şekeldi. 30 Bununla Buluşma Çadırı'nın girişinin kaidelerini, tunç sunağı, onun tunç ızgarasını ve sunağın bütün takımlarını yaptı. 31 Avlunun çevresindeki kaideleri, avlu kapısının kaidelerini, Buluşma Çadırı'nın bütün kazıklarını ve avlunun çevresindeki bütün kazıkları da yaptı.

39

1 Mavi, mor ve kırmızı iplikten kutsal yerde hizmet etmek için özenle işlenmiş giysiler yaptılar. Harun için kutsal giysileri de RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. 2 Efodu altın, mavi, mor, kırmızı iplik ve ince bükülmüş ketenden yaptı. 3 Usta işiyle mavi, mor, kırmızı ipliklerin ve ince ketenin arasına işlemek için altını dövüp ince levhalar haline getirdiler, sonra teller halinde kestiler. 4 Efod için omuz askıları yaptılar; iki ucundan birbirine bağlandı. 5 Efodun üzerine bağlanması için ustalıkla dokunmuş kuşak, efodla aynı parçadandı ve onun işi gibiydi; altından, mavi, mor, kırmızı iplikten ve ince bükülmüş ketendendi. Hepsini RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptı. 6 Oniks taşlarını altın yuvalar içine yerleştirdiler; İsrail oğullarının adlarına göre mühür oyar gibi üzerlerine oyma yazı işlediler. 7 Bunları efodun omuz askılarının üzerine, İsrail oğulları için anı taşı olsun diye yerleştirdi; her şeyi RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptı. 8 Göğüslüğü de efodunki gibi usta işi olarak; altın, mavi, mor, kırmızı iplik ve ince bükülmüş ketenden yaptı. 9 Göğüslük kareydi. İki kat yapıldı; uzunluğu bir karış, genişliği de iki kat olunca bir karıştı. 10 Üzerine dört sıra taş yerleştirdiler. Birinci sırada yakut, topaz ve beril vardı. 11 İkinci sırada firuze, laciverttaşı ve zümrüt vardı. 12 Üçüncü sırada sümbültaşı, akik ve ametist vardı. 13 Dördüncü sırada sarı yakut, oniks ve yeşim vardı. Bunlar altın yuvalara yerleştirildi. 14 Taşlar, adlarına göre İsrail oğullarını temsil ediyordu; on iki taştılar. Her birinin üzerine, on iki oyma mühür gibi, on iki oymak için kendi adı işlendi. 15 Göğüslüğün üzerine arı altından örülmüş ip gibi zincirler yaptılar. 16 İki altın yuva ve iki altın halka yaptılar; iki halkayı göğüslüğün iki ucuna taktılar. 17 İki örgülü altın zinciri göğüslüğün uçlarındaki iki halkaya geçirdiler. 18 İki örgülü zincirin öbür iki ucunu da iki yuvaya bağlayıp efodun ön tarafındaki omuz askılarına tutturdular. 19 İki altın halka daha yapıp bunları göğüslüğün iki ucuna, efodun iç yanına bakan kenarına taktılar. 20 İki altın halka daha yapıp bunları efodun ön tarafındaki iki omuz askısının altına, birleştiği yerin yakınına, efodun dokunmuş kuşağının üst tarafına taktılar. 21 Göğüslüğün efoddan ayrılmaması için, göğüslüğü mavi bir kordonla halkalarından efodun halkalarına bağladılar; böylece göğüslük efodun dokunmuş kuşağının üzerinde durdu. Hepsini RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. 22 Efodun kaftanını tamamen maviden, dokuma işi olarak yaptı. 23 Kaftanın ortasındaki açıklık zırh yakası gibiydi; yırtılmasın diye açıklığın çevresi kenarlıkla güçlendirilmişti. 24 Kaftanın etek ucuna mavi, mor, kırmızı iplikten ve bükülmüş ketenden narlar yaptılar. 25 Arı altından çanlar yapıp kaftanın etek ucunda, narların arasına, her yanına yerleştirdiler. 26 Kutsal yerde hizmet etmek için kaftanın etek ucunun çevresine bir çan bir nar, bir çan bir nar koydular; hepsini RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. 27 Harun ve oğulları için ince ketenden, dokuma işi mintanlar yaptılar. 28 İnce ketenden sarık, ince ketenden başlıklar ve ince bükülmüş ketenden keten iç donları yaptılar. 29 Ayrıca ince bükülmüş ketenden, mavi, mor ve kırmızı iplikten, nakışçı işi bir kuşak yaptılar; hepsini RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. 30 Kutsal tacın levhasını arı altından yaptılar ve üzerine mühür oyar gibi şu yazıyı işlediler: “RAB'be Kutsaldır.” 31 Onu yukarıda sarığa bağlamak için mavi bir kordon taktılar; her şeyi RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. 32 Böylece konutun, yani Buluşma Çadırı'nın bütün işi tamamlandı. İsrail

oğulları, RAB'bin Musa'ya buyurduğu her şeyi yaptılar; aynen öyle yaptılar. 33 Sonra konutu Musa'ya getirdiler: çadırı, bütün takımlarını, kopçalarını, tahtalarını, kirişlerini, direklerini ve kaidelerini, 34 kırmızıya boyanmış koç derilerinden örtüyü, deniz ineği derilerinden örtüyü ve örtü perdesini, 35 Tanıklık Sandığı'nı, sırıklarını ve bağışlanma kapağını, 36 masayı, bütün takımlarını ve sunu ekmeklerini, 37 arı kandilliği, üzerine dizilecek kandilleri, bütün takımlarını ve aydınlatma yağını, 38 altın sunağı, mesh yağını, hoş kokulu buhuru ve çadır girişinin perdesini, 39 tunç sunağı, tunç ızgarasını, sırıklarını, bütün takımlarını, leğeni ve kaidesini, 40 avlunun perdelerini, direklerini, kaidelerini, avlu kapısının perdesini, iplerini, kazıklarını ve konutun, yani Buluşma Çadırı'nın hizmetinde kullanılan bütün araçları, 41 kutsal yerde hizmet etmek için özenle işlenmiş giysileri, kâhin Harun'un kutsal giysilerini ve kâhinlik hizmeti için oğullarının giysilerini getirdiler. 42 İsrail oğulları bütün işi RAB'bin Musa'ya buyurduğu her şeye göre yaptılar. 43 Musa bütün işe baktı. İşte, onu RAB'bin buyurduğu gibi yapmışlardı; aynen öyle yapmışlardı. Bunun üzerine Musa onları kutsadı.

40

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “Birinci ayın birinci gününde Buluşma Çadırı'nı, yani konutu kur. 3 Antlaşma Sandığı'nı onun içine koyacak, sandığı perdeyle örteceksin. 4 Masayı içeri getirip üzerindekileri düzenleyeceksin. Kandilliği de içeri getirip kandillerini yakacaksın. 5 Tanıklık Sandığı'nın önüne buhur için altın sunağı koyacak, konutun giriş perdesini asacaksın. 6 “Buluşma Çadırı'nın konutunun girişinin önüne yakmalık sunu sunağını koyacaksın. 7 Leğeni Buluşma Çadırı'yla sunak arasına koyacak, içine su dolduracaksın. 8 Çevresine avluyu kuracak, avlunun kapı perdesini asacaksın. 9 “Mesh yağını alıp konutu ve içindeki her şeyi mesh edeceksin. Böylece onu ve bütün eşyalarını kutsal kılacaksın; o da kutsal olacak. 10 Yakmalık sunu sunağını ve bütün takımlarını mesh edecek, sunağı kutsal kılacaksın. Sunak çok kutsal olacak. 11 Leğeni ve kaidesini mesh edecek, onu kutsal kılacaksın. 12 “Harun'la oğullarını Buluşma Çadırı'nın girişine getirecek, onları suyla yıkayacaksın. 13 Harun'a kutsal giysileri giydireceksin. Onu mesh edip kutsal kılacaksın ki bana kâhinlik etsin. 14 Oğullarını da getirip onlara mintan giydireceksin. 15 Babalarını mesh ettiğin gibi onları da mesh edeceksin ki bana kâhinlik etsinler. Bu mesh, kuşaklar boyunca onlara sonsuza dek sürecek bir kâhinlik sağlayacak.” 16 Musa böyle yaptı. RAB ona ne buyurduysa hepsini öyle yaptı. 17 İkinci yılın birinci ayında, ayın birinci gününde konut kuruldu. 18 Musa konutu kurdu; tabanlarını yerleştirdi, çerçevelerini dikti, kirişlerini taktı, direklerini dikti. 19 Çadırın üstüne örtüyü serdi, onun üstüne de konutun üst örtüsünü koydu; RAB Musa'ya nasıl buyurduysa öyle yaptı. 20 Tanıklığı alıp sandığın içine koydu, sırıkları sandığa taktı, kefaret kapağını da sandığın üstüne yerleştirdi. 21 Sandığı konutun içine getirdi, perdeyi astı ve Tanıklık Sandığı'nı perdeyle örttü; RAB Musa'ya nasıl buyurduysa öyle yaptı. 22 Masayı Buluşma Çadırı'nda, konutun kuzey tarafında, perdenin dışında yerleştirdi. 23 Üzerine RAB'bin önünde ekmekleri sıra düzeninde koydu; RAB Musa'ya nasıl buyurduysa öyle yaptı. 24 Kandilliği Buluşma Çadırı'nda, masanın karşısına, konutun güney tarafına koydu. 25 Kandilleri RAB'bin önünde yaktı; RAB Musa'ya nasıl buyurduysa öyle yaptı. 26 Altın sunağı Buluşma Çadırı'nda, perdenin önüne koydu. 27 Üzerinde güzel kokulu buhur yaktı; RAB Musa'ya nasıl buyurduysa öyle yaptı. 28 Konutun giriş perdesini astı. 29 Yakmalık sunu sunağını Buluşma Çadırı'nın konutunun girişine koydu. Üzerinde yakmalık sunuyu ve tahıl sunusunu sundu; RAB Musa'ya nasıl buyurduysa öyle yaptı. 30 Leğeni Buluşma Çadırı'yla sunak arasına koydu, yıkanmak için içine su doldurdu. 31 Musa, Harun ve oğulları ellerini ve ayaklarını orada yıkadılar. 32 Buluşma Çadırı'na girdiklerinde ve sunağa yaklaştıklarında yıkanıyorlardı; RAB Musa'ya nasıl buyurduysa öyle yaptılar. 33 Konutla sunağın çevresine avluyu kurdu, avlunun kapı perdesini astı. Böylece Musa işi bitirdi. 34 O zaman bulut Buluşma Çadırı'nı kapladı, RAB'bin yüceliği konutu doldurdu. 35 Musa Buluşma Çadırı'na giremedi, çünkü bulut onun üzerinde duruyordu ve RAB'bin yüceliği konutu doldurmuştu. 36 Bulut konutun üzerinden yükseldiğinde, İsrail halkı bütün yolculuklarında yola çıkardı. 37 Ama bulut yükselmezse, yükseldiği güne kadar yola çıkmazlardı.

38 Çünkü bütün yolculukları boyunca gündüz RAB'bin bulutu konutun üzerindeydi; gece de bütün İsrail halkının gözü önünde bulutun içinde ateş vardı.

Levililer

1

[1] RAB Musa'ya seslendi ve Buluşma Çadırı'ndan ona
şöyle dedi: [2] "İsrailoğulları'na söyle: 'Sizden biri
RAB'be bir sunu getireceği zaman, sununuzu
sığırlardan ya da davarlardan getireceksiniz. [3] "'Eğer
sunusu sığırlardan bir yakmalık sunuysa, kusursuz
bir erkek hayvan sunacak. RAB'bin önünde kabul
görmesi için onu Buluşma Çadırı'nın girişinde
sunacak. [4] Elini yakmalık sununun başına koyacak;
böylece kendisi için kabul edilecek ve kendisi için
kefaret sağlanacak. [5] Boğayı RAB'bin önünde
kesecek. Harun'un oğulları olan kâhinler kanı
sunacak ve Buluşma Çadırı'nın girişindeki sunağın
her yanına serpecekler. [6] Yakmalık sununun derisini
yüzecek ve onu parçalara ayıracak. [7] Kâhin Harun'un
oğulları sunağın üstüne ateş koyacak, ateşin üstüne
de düzenli biçimde odun dizecekler. [8] Harun'un
oğulları olan kâhinler parçaları, başı ve iç yağını,
sunaktaki ateşin üzerindeki odunların üzerine
düzenli biçimde yerleştirecekler. [9] Ama hayvanın iç
organlarını ve bacaklarını suyla yıkayacak. Kâhin
bunların hepsini sunakta yakacak. Bu, yakmalık
sunudur; ateşle sunulan, RAB'be hoş koku olan bir
sunudur. [10] "'Eğer sunusu davarlardan, koyunlardan
ya da keçilerden bir yakmalık sunuysa, kusursuz bir
erkek hayvan sunacak. [11] Onu sunağın kuzey
tarafında, RAB'bin önünde kesecek. Harun'un
oğulları olan kâhinler onun kanını sunağın her
yanına serpecekler. [12] Onu parçalarına ayıracak;
başını ve iç yağını da ayıracak. Kâhin bunları
sunaktaki ateşin üzerindeki odunların üzerine
düzenli biçimde yerleştirecek. [13] Ama iç organlarıyla
bacaklarını suyla yıkayacak. Kâhin hayvanın
tamamını sunacak ve onu sunakta yakacak. Bu,
yakmalık sunudur; ateşle sunulan, RAB'be hoş koku
olan bir sunudur. [14] "'Eğer RAB'be getirdiği sunu
kuşlardan bir yakmalık sunuysa, sunusunu
kumrulardan ya da güvercin yavrularından getirecek.
[15] Kâhin onu sunağa getirecek, başını koparıp
sunakta yakacak; kanıysa sunağın yanına akıtılacak.
[16] Kursağını pisliğiyle birlikte çıkaracak ve onu
sunağın doğu tarafına, küllerin döküldüğü yere
atacak. [17] Kuşu kanatlarından yırtacak ama
bütünüyle ayırmayacak. Kâhin onu sunaktaki ateşin
üzerindeki odunların üstünde yakacak. Bu, yakmalık
sunudur; ateşle sunulan, RAB'be hoş koku olan bir
sunudur."

2

[1] "Bir kişi RAB'be tahıl sunusu sunduğunda, sunusu
ince undan olacak; üzerine zeytinyağı döküp üzerine
günnük koyacak. [2] Bunu Harun'un oğullarına,
kâhinlere getirecek. Kâhin ince undan,
zeytinyağından ve bütün günnüğünden bir avuç
alacak; sonra sununun anımsatma payını sunakta
yakacak. Bu, RAB için ateşte sunulan, hoş kokulu bir
sunudur. [3] Tahıl sunusundan arta kalan Harun'la
oğullarının olacak. Bu, RAB için ateşte sunulan
sunular arasında çok kutsaldır. [4] "Fırında pişirilmiş
bir tahıl sunusu sunarsan, zeytinyağıyla yoğrulmuş
mayasız ince un pideleri ya da üzerine zeytinyağı
sürülmüş mayasız ince ekmekler sunacaksın. [5] Eğer
sunun sacda pişirilmiş bir tahıl sunusuysa,
zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız ince undan olacak. [6]
Onu parçalara bölecek ve üzerine zeytinyağı
dökeceksin. Bu bir tahıl sunusudur. [7] Eğer sunun
tavada hazırlanmış bir tahıl sunusuysa, ince undan ve
zeytinyağıyla yapılacak. [8] Bunlardan yapılmış tahıl
sunusunu RAB'be getireceksin; kâhine sunulacak, o
da onu sunağa götürecek. [9] Kâhin tahıl sunusundan
anımsatma payını alıp sunakta yakacak. Bu, RAB için
ateşte sunulan, hoş kokulu bir sunudur. [10] Tahıl
sunusundan arta kalan Harun'la oğullarının olacak.
Bu, RAB için ateşte sunulan sunular arasında çok
kutsaldır. [11] "RAB'be sunacağınız hiçbir tahıl sunusu
mayalı yapılmayacak. Çünkü RAB için ateşte sunulan
hiçbir sunuda maya da bal da yakmayacaksınız. [12]
Bunları ilk ürünler sunusu olarak RAB'be
sunabilirsiniz, ama hoş koku olsun diye sunakta
yakılmayacaklar. [13] Tahıl sunularının her birini tuzla
tatlandıracaksın. Tanrın'ın antlaşmasının tuzunu
tahıl sunundan eksik etmeyeceksin. Bütün
sunularınla birlikte tuz sunacaksın. [14] "RAB'be ilk

ürünlerden tahıl sunusu sunarsan, ilk ürünlerinin tahıl sunusu olarak ateşte kavrulmuş başak, taze başaklardan ezilmiş tane sunacaksın. 15 Üzerine zeytinyağı döküp üzerine günnük koyacaksın. Bu bir tahıl sunusudur. 16 Kâhin ezilmiş tanelerin bir kısmını, zeytinyağının bir kısmını ve bütün günnüğünü anımsatma payı olarak yakacak. Bu, RAB için ateşte sunulan bir sunudur.

3

1 "Eğer sunusu esenlik sunusu kurbanıysa ve onu sığırlardan sunuyorsa, ister erkek ister dişi olsun, kusursuz olarak RAB'bin önüne sunacak. 2 Elini sunusunun başına koyacak, onu Buluşma Çadırı'nın girişinde kesecek; Harun'un oğulları olan kâhinler de kanı sunağın her yanına serpecek. 3 Esenlik sunusu kurbanından, RAB için ateşte sunulan bir sunu olarak iç organları örten yağı ve iç organların üzerindeki bütün yağı sunacak; 4 iki böbreği, onların üzerindeki yağı, böğürlerin yanındaki yağı ve karaciğerin üzerindeki zarı da böbreklerle birlikte çıkaracak. 5 Harun'un oğulları bunları, ateşin üzerindeki odunların üstünde bulunan yakmalık sununun üzerinde, sunağın üstünde yakacaklar. Bu, RAB için hoş kokulu, ateşte sunulan bir sunudur. 6 "Eğer RAB için sunduğu esenlik sunusu kurbanı davarlardansa, ister erkek ister dişi olsun, kusursuz olarak sunacak. 7 Sunusu olarak bir kuzu sunuyorsa, onu RAB'bin önüne getirecek; 8 elini sunusunun başına koyacak, onu Buluşma Çadırı'nın önünde kesecek; Harun'un oğulları da onun kanını sunağın her yanına serpecek. 9 Esenlik sunusu kurbanından, RAB için ateşte sunulan bir sunu olarak onun yağını sunacak; bütün kuyruk yağını omurganın dibinden ayıracak, iç organları örten yağı ve iç organların üzerindeki bütün yağı sunacak; 10 iki böbreği, onların üzerindeki yağı, böğürlerin yanındaki yağı ve karaciğerin üzerindeki zarı da böbreklerle birlikte çıkaracak. 11 Kâhin bunu sunağın üstünde yakacak. Bu, RAB için ateşte sunulan sununun yiyeceğidir. 12 "Eğer sunusu keçiyse, onu RAB'bin önüne sunacak. 13 Elini onun başına koyacak, onu Buluşma Çadırı'nın önünde kesecek; Harun'un oğulları da onun kanını sunağın her yanına serpecek. 14 Ondan, RAB için ateşte sunulan bir sunu olarak iç organları örten yağı ve iç organların üzerindeki bütün yağı sunacak; 15 iki böbreği, onların üzerindeki yağı, böğürlerin yanındaki yağı ve karaciğerin üzerindeki zarı da böbreklerle birlikte çıkaracak. 16 Kâhin bunları sunağın üstünde yakacak. Bu, hoş kokulu, ateşte sunulan sununun yiyeceğidir; bütün yağ RAB'bindir. 17 "Kuşaklarınız boyunca, yaşadığınız her yerde ne yağ ne de kan yiyeceksiniz. Bu sizin için kalıcı bir kural olacak."

4

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına de ki: 'Biri, RAB'bin yapılmamasını buyurduğu şeylerden herhangi birini bilmeden yapıp günah işlerse, 3 mesh edilmiş kâhin günah işleyip halka suç yüklerse, işlediği günah için RAB'be kusursuz genç bir boğayı günah sunusu olarak sunsun. 4 Boğayı RAB'bin önünde, Buluşma Çadırı'nın girişine getirecek, elini boğanın başına koyacak ve boğayı RAB'bin önünde kesecek. 5 Mesh edilmiş kâhin boğanın kanından biraz alıp Buluşma Çadırı'na götürecek. 6 Kâhin parmağını kana batırıp kanın bir kısmını RAB'bin önünde, kutsal yerin perdesinin önünde yedi kez serpecek. 7 Kâhin, Buluşma Çadırı'nda RAB'bin önünde duran hoş kokulu buhur sunağının boynuzlarına kandan sürecek. Boğanın geri kalan kanının tümünü de Buluşma Çadırı'nın girişindeki yakmalık sunu sunağının dibine dökecek. 8 Günah sunusu olan boğanın bütün yağını, bağırsakları örten yağı ve bağırsakların üzerindeki bütün yağı ondan ayıracak. 9 Böğürlerin yanındaki iki böbreği, onların üzerindeki yağı ve karaciğerin üzerindeki zarı da böbreklerle birlikte çıkaracak. 10 Bunları, esenlik sunusu boğasından çıkarıldığı gibi çıkaracak. Kâhin bunları yakmalık sunu sunağında yakacak. 11 Ama boğanın derisini, bütün etini, başını, bacaklarını, bağırsaklarını ve dışkısını, 12 yani boğanın tamamını ordugahın dışına, külün döküldüğü temiz bir yere çıkaracak ve odun üzerinde ateşte yakacak. Külün döküldüğü yerde yakılacak. 13 "'İsrail topluluğunun bütünü günah işler de, topluluğun gözünden kaçtığı için RAB'bin yapılmamasını buyurduğu şeylerden herhangi birini yaparak suçlu duruma düşerse, 14

işledikleri günah ortaya çıktığında, topluluk günah sunusu olarak genç bir boğa sunacak ve onu Buluşma Çadırı'nın önüne getirecek. 15 Topluluğun ihtiyarları RAB'bin önünde ellerini boğanın başına koyacak ve boğa RAB'bin önünde kesilecek. 16 Mesh edilmiş kâhin boğanın kanından birazını Buluşma Çadırı'na getirecek. 17 Kâhin parmağını kana batırıp onu RAB'bin önünde, perdenin önünde yedi kez serpecek. 18 Kandan birazını, Buluşma Çadırı'nda RAB'bin önünde duran sunağın boynuzlarına sürecek. Geri kalan kanıysa Buluşma Çadırı'nın girişindeki yakmalık sunu sunağının dibine dökecek. 19 Bütün yağını ondan ayırıp sunakta yakacak. 20 Bu boğaya da günah sunusu boğasına yaptığı gibi yapacak. Kâhin onlar için kefaret sağlayacak ve bağışlanacaklar. 21 Boğayı ordugahın dışına çıkarıp ilk boğayı yaktığı gibi yakacak. Bu, topluluk için günah sunusudur. 22 "'Bir önder günah işler de, Tanrısı RAB'bin yapılmamasını buyurduğu şeylerin herhangi birini bilmeden yaparak suçlu duruma düşerse, 23 işlediği günah kendisine bildirildiğinde, sunu olarak kusursuz erkek bir keçi getirecek. 24 Elini keçinin başına koyacak ve onu, yakmalık sununun kesildiği yerde, RAB'bin önünde kesecek. Bu bir günah sunusudur. 25 Kâhin parmağıyla günah sunusunun kanından biraz alıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Kalan kanınıysa yakmalık sunu sunağının dibine dökecek. 26 Bütün yağını, esenlik sunusunun yağı gibi sunakta yakacak. Kâhin onun günahı için kendisi adına kefaret sağlayacak ve bağışlanacak. 27 "'Halktan biri, RAB'bin yapılmamasını buyurduğu şeylerden herhangi birini bilmeden yapıp suçlu duruma düşerse, 28 işlediği günah kendisine bildirildiğinde, işlediği günah için sunu olarak kusursuz dişi bir keçi getirecek. 29 Elini günah sunusunun başına koyacak ve günah sunusunu yakmalık sununun kesildiği yerde kesecek. 30 Kâhin parmağıyla onun kanından biraz alıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Geri kalan kanının tümünü sunağın dibine dökecek. 31 Bütün yağını, esenlik sunusundan yağın ayrıldığı gibi ayıracak. Kâhin bunu RAB için hoş bir koku olarak sunakta yakacak. Kâhin onun adına kefaret sağlayacak ve bağışlanacak. 32 "'Eğer günah sunusu olarak sunacağı hayvan kuzuysa, kusursuz dişi bir kuzu getirecek. 33 Elini günah sunusunun başına koyacak ve onu, yakmalık sununun kesildiği yerde günah sunusu olarak kesecek. 34 Kâhin parmağıyla günah sunusunun kanından biraz alıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecek. Geri kalan kanının tümünü sunağın dibine dökecek. 35 Bütün yağını, kuzunun yağı esenlik sunusundan ayrıldığı gibi ayıracak. Kâhin bunları sunakta, ateşle sunulan RAB sunularının üzerinde yakacak. Kâhin işlediği günah için onun adına kefaret sağlayacak ve bağışlanacak."

5

1 "'Bir kişi günah işlerse ve bir çağrı üzerine tanıklık etmek zorunda kalırsa, gördüğü ya da bildiği şeyi bildirmezse suçunu yüklenecektir. 2 "'Bir kişi murdar bir şeye, ister murdar bir yabanıl hayvan leşine, ister murdar bir evcil hayvan leşine, ister murdar sürüngen leşine dokunursa ve bu ondan gizli kalırsa, murdar olur ve suçlu sayılır. 3 "'Ya da insanın herhangi bir murdarlığına dokunursa, kendisini murdar eden şey ne olursa olsun, bu ondan gizli kalırsa, bunu fark ettiği zaman suçlu sayılır. 4 "'Ya da bir kişi dudaklarıyla düşünmeden ant içip kötülük yapmaya ya da iyilik yapmaya söz verirse, insanın düşünmeden antla söylediği şey her neyse, bu ondan gizli kalırsa, bunu fark ettiği zaman bunlardan biri için suçlu sayılır. 5 Bunlardan biri için suçlu sayıldığında, neyle günah işlediğini itiraf edecektir. 6 İşlediği günah için suç sunusunu RABbe getirecektir; sürüden dişi bir hayvan, ya bir kuzu ya da bir keçi getirecek, bunu günah sunusu olarak sunacaktır. Kâhin de onun günahı için kefaret sağlayacaktır. 7 "'Eğer bir kuzu almaya gücü yetmiyorsa, işlediği günah için suç sunusu olarak RABbe iki kumru ya da iki güvercin yavrusu getirecektir; biri günah sunusu, öteki de yakmalık sunu içindir. 8 Bunları kâhine getirecek. Kâhin önce günah sunusu için olanı sunacak, boynunu ensesinden bükecek ama başını bütünüyle koparmayacaktır. 9 Günah sunusunun kanından birazını sunağın yan tarafına serpecek, kanın geri kalanıysa sunağın dibine akıtılacaktır. Bu bir günah sunusudur. 10 İkincisini de kurala uygun biçimde yakmalık sunu olarak sunacaktır. Kâhin onun işlediği günah için kefaret sağlayacak ve kişi bağışlanacaktır. 11 "'Ama iki kumruya ya da iki güvercin yavrusuna gücü yetmiyorsa, işlediği günah

için sunu olarak efanın onda biri kadar ince un getirecektir. Bunun üzerine yağ dökmeyecek, üzerine günnük de koymayacaktır; çünkü bu bir günah sunusudur. 12 Bunu kâhine getirecek, kâhin de bundan bir avuç dolusu alıp anımsatma payı olarak RAB için ateşle sunulan sunuların üzerine, sunakta yakacaktır. Bu bir günah sunusudur. 13 Kâhin, kişinin bu şeylerden herhangi birinde işlediği günah için onun adına kefaret sağlayacak ve kişi bağışlanacaktır. Artanıysa tahıl sunusunda olduğu gibi kâhinin olacaktır.'" 14 RAB Musaya şöyle dedi: 15 "Bir kişi hainlik edip RABbin kutsal şeyleri konusunda bilmeden günah işlerse, suç sunusu olarak RABbe sürüden kusursuz bir koç getirecektir. Bu koçun değeri, kutsal yerin şekeline göre şekelle ölçülen gümüş üzerinden senin belirlediğin karşılığa uygun olacaktır. 16 Kutsal şeye karşı yaptığı yanlışın karşılığını ödeyecek, buna beşte birini ekleyip kâhine verecektir. Kâhin de suç sunusunun koçuyla onun adına kefaret sağlayacak ve kişi bağışlanacaktır. 17 "Bir kişi günah işler ve RABbin yapılmamasını buyurduğu şeylerden birini yaparsa, bunu bilmemiş olsa da suçludur ve suçunu yüklenecektir. 18 Değerini senin belirlediğin karşılığa göre, sürüden kusursuz bir koçu suç sunusu olarak kâhine getirecektir. Kâhin de onun bilmeden günah işlediği konu için kefaret sağlayacak ve kişi bağışlanacaktır. 19 Bu bir suç sunusudur. O kişi RABbin önünde kesinlikle suçludur."

6

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "Bir kişi günah işler, RAB'be karşı suç işleyip komşusuna emanet edilen şey, alışveriş ya da soygun konusunda yalan söylerse ya da komşusuna haksızlık ederse, 3 ya da kaybolmuş bir şeyi bulup bunu inkâr eder, yalan yere ant içerse, insanın yapıp da günah işlediği bu şeylerden herhangi birini yaparsa, 4 günah işlemiş ve suçlu olmuşsa, zorla aldığı şeyi, haksız kazançla elde ettiği şeyi, kendisine emanet edileni ya da bulduğu kayıp şeyi geri verecek. 5 Yalan yere ant içtiği herhangi bir şeyin karşılığını da eksiksiz ödeyecek, üstüne beşte birini ekleyecek. Suçlu bulunduğu gün bunu sahibine verecek. 6 Suç sunusu olarak RAB'be sürüden kusursuz bir koç getirecek. Değer biçimine göre bu koçu suç sunusu olarak kâhine sunacak. 7 Kâhin onun için RAB'bin önünde kefaret sunacak; böylece suçlu duruma düşmesine yol açan her ne yaptıysa bağışlanacak." 8 RAB Musa'ya şöyle dedi: 9 "Harun'a ve oğullarına buyur: 'Yakmalık sununun kuralı şudur: Yakmalık sunu sabaha kadar bütün gece sunakta, ocağın üzerinde kalacak. Sunaktaki ateş de yanmaya devam edecek. 10 Kâhin keten giysisini giyip bedenine keten içliği geçirecek; sunaktaki ateşin yakmalık sunuyu yakıp bıraktığı külleri alıp sunağın yanına koyacak. 11 Sonra giysilerini çıkarıp başka giysiler giyecek ve külleri ordugâhın dışına, temiz bir yere taşıyacak. 12 Sunaktaki ateş sürekli yanacak, sönmeyecek. Kâhin her sabah onun üzerinde odun yakacak, yakmalık sunuyu onun üzerine düzenli biçimde yerleştirecek ve esenlik sunularının yağını onun üzerinde yakacak. 13 Ateş sunakta sürekli yanacak, sönmeyecek. 14 'Tahıl sunusunun kuralı da şudur: Harun'un oğulları onu sunağın önünde, RAB'bin huzurunda sunacak. 15 Kâhin tahıl sunusunun ince unundan bir avuç, yağından da biraz alacak; tahıl sunusunun üzerindeki bütün günnüğü de alıp anımsatıcı pay olarak sunağın üzerinde, RAB için hoş koku diye yakacak. 16 Geri kalanı Harun'la oğulları yiyecek. Bu pay mayasız olarak kutsal bir yerde yenecek; onu Buluşma Çadırı'nın avlusunda yiyecekler. 17 Mayalı pişirilmeyecek. Ateşle sunulan sunularımdan bunu onların payı olarak verdim. Günah sunusu ve suç sunusu gibi o da çok kutsaldır. 18 Harun soyundan her erkek bunu yiyebilir. Kuşaklarınız boyunca RAB'be ateşle sunulan sunulardan payları budur; bunlara dokunan herkes kutsal olacaktır.'" 19 RAB Musa'ya şöyle dedi: 20 "Harun'la oğullarının, biri mesh edildiği gün RAB'be sunacağı sunu şudur: sürekli tahıl sunusu olarak efanın onda biri kadar ince un; bunun yarısı sabah, yarısı akşam sunulacak. 21 Sac üzerinde yağla hazırlanacak. Yağla yoğrulmuş olarak getireceksin. Tahıl sunusunu pişirilmiş parçalar halinde RAB için hoş koku diye sunacaksın. 22 Onun yerine oğulları arasından mesh edilen kâhin bunu sunacak. Bu sonsuza dek sürecek bir kuraldır. Sununun tamamı RAB için yakılacak. 23 Kâhinin her tahıl sunusu bütünüyle yakılacak; yenmeyecek." 24 RAB Musa'ya şöyle dedi: 25 "Harun'la oğullarına söyle: 'Günah sunusunun kuralı şudur: Yakmalık sununun kesildiği

yerde günah sunusu da RAB'bin önünde kesilecek. O
çok kutsaldır. 26 Onu günah sunusu olarak sunan
kâhin yiyecek. Kutsal bir yerde, Buluşma Çadırı'nın
avlusunda yenilecek. 27 Etine dokunan her şey kutsal
olacaktır. Kanından bir giysiye sıçrarsa, sıçrayan yeri
kutsal bir yerde yıkayacaksın. 28 Ama içinde
kaynatıldığı toprak kap kırılacak; tunç kapta
kaynatılmışsa kap iyice ovulup suyla durulanacak. 29
Kâhinler arasındaki her erkek ondan yiyebilir. O çok
kutsaldır. 30 Ama kanı, kutsal yerde kefaret sunmak
için Buluşma Çadırı'na getirilen hiçbir günah sunusu
yenmeyecek; ateşte yakılacak.'

7

1 "Suç sunusuna ilişkin yasa şudur. Bu sunu çok
kutsaldır. 2 Yakmalık sununun kesildiği yerde suç
sunusu da kesilecek; onun kanı sunağın çevresine
serpilecek. 3 Bütün yağı sunulacak: kuyruk yağı, iç
organları örten yağ, 4 iki böbrek, böbreklerin
üzerindeki ve belin yanındaki yağ ve karaciğerin
üzerindeki zar da böbreklerle birlikte çıkarılacak. 5
Kâhin bunları RAB için ateşte sunulan sunu olarak
sunakta yakacak. Bu bir suç sunusudur. 6 Kâhinler
arasındaki her erkek ondan yiyebilir. Kutsal bir yerde
yenilecek. Bu sunu çok kutsaldır. 7 Günah sunusu
nasılsa suç sunusu da öyledir; ikisi için tek yasa
vardır. Onlarla kefaret sağlayan kâhine ait olacaktır. 8
Birinin yakmalık sunusunu sunan kâhin, sunduğu
yakmalık sununun derisini kendisi için alacaktır. 9
Fırında pişirilen her tahıl sunusu, tavada ya da sac
üzerinde hazırlanan her sunu, onu sunan kâhine ait
olacaktır. 10 Yağla karıştırılmış olsun, kuru olsun, her
tahıl sunusu Harun'un bütün oğullarına eşit olarak
ait olacaktır. 11 "RAB'be sunulacak esenlik sunusunun
yasası şudur. 12 Biri bunu şükran için sunarsa, şükran
kurbanıyla birlikte yağla yoğrulmuş mayasız çörekler,
yağ sürülmüş mayasız pideler ve yağla karıştırılmış
çörekler sunacak. 13 Şükran için sunduğu esenlik
sunusuyla birlikte mayalı ekmekten çörekler de
sunacak. 14 Her sunudan birer parça RAB'be
yükseltme sunusu olarak sunulacak. Bu parça,
esenlik sunularının kanını serpen kâhine ait
olacaktır. 15 Şükran için sunduğu esenlik sunusunun
eti, sunulduğu gün yenilecek. Ondan sabaha kadar
hiçbir şey bırakılmayacak. 16 Ama sunduğu kurban
bir adak ya da gönülden verilen bir sunuysa,
kurbanını sunduğu gün yenilecek; ertesi gün artanı
da yenebilir. 17 Fakat kurban etinden üçüncü güne
kalan olursa ateşte yakılacak. 18 Esenlik sunusunun
etinden üçüncü gün yenirse, o sunu kabul
edilmeyecek; onu sunana sayılmayacaktır. Bu iğrenç
sayılacaktır; ondan yiyen kişi suçunu yüklenecektir.
19 Kirli herhangi bir şeye değen et yenilmeyecek;
ateşte yakılacak. Ama temiz olan herkes öteki eti
yiyebilir. 20 Ne var ki, üzerinde kirlilik varken RAB'be
ait esenlik sunusunun etinden yiyen kişi halkının
arasından atılacaktır. 21 Bir kimse herhangi bir kirli
şeye, insan kirliliğine, kirli bir hayvana ya da
herhangi bir kirli iğrenç şeye dokunur da RAB'be ait
esenlik sunusunun etinden yerse, o kişi halkının
arasından atılacaktır." 22 RAB Musa'ya şöyle dedi: 23
"İsrail halkına de ki: 'Sığırın, koyunun ya da keçinin
yağını yemeyeceksiniz. 24 Kendiliğinden ölen
hayvanın yağı da yırtıcı hayvanların parçaladığı
hayvanın yağı da başka işlerde kullanılabilir; ama
onu kesinlikle yemeyeceksiniz. 25 Çünkü insanlar
RAB için ateşte sunulan sunu olarak hangi hayvanı
sunuyorsa, onun yağından yiyen kişi halkının
arasından atılacaktır. 26 Yaşadığınız hiçbir yerde,
kuşun da hayvanın da kanını yemeyeceksiniz. 27 Her
kim herhangi bir kan yerse, o kişi halkının arasından
atılacaktır.'" 28 RAB Musa'ya şöyle dedi: 29 "İsrail
halkına de ki: 'RAB'be esenlik sunusunu getiren kişi,
esenlik sunusundan kendi sunusunu RAB'be
getirecek. 30 RAB için ateşte sunulan sunuları kendi
elleriyle getirecek. Göğsü sallama sunusu olarak
RAB'bin önünde sallamak için, göğüsle birlikte yağı
da getirecek. 31 Kâhin yağı sunakta yakacak; ama
göğüs Harun'la oğullarına ait olacak. 32 Esenlik
sunularınızdan sağ budu yükseltme sunusu olarak
kâhine vereceksiniz. 33 Harun oğulları arasında
esenlik sunularının kanını ve yağını sunan kişiye, sağ
but pay olarak verilecektir. 34 Çünkü sallanan göğsü
ve yükseltilen budu İsrail halkının esenlik
sunularından aldım; bunları Kâhin Harun'la
oğullarına İsrail halkından sonsuza dek pay olarak
verdim.'" 35 RAB için ateşte sunulan sunulardan
Harun'un mesh edilme payı ve oğullarının mesh
edilme payı budur; RAB'be kâhinlik etmek üzere
göreve çıkarıldıkları gün bu pay verildi. 36 RAB onları
mesh ettiği gün, İsrail halkına bunları onlara
vermesini buyurdu. Kuşakları boyunca sonsuza dek

onların payı budur. 37 Yakmalık sununun, tahıl sunusunun, günah sunusunun, suç sunusunun, göreve adama sunusunun ve esenlik sunusunun yasası budur. 38 RAB, Sina Dağı'nda, İsrail halkına Sina Çölü'nde RAB'be sunularını sunmalarını buyurduğu gün Musa'ya bunları buyurdu.”

8

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “Harun'u, oğullarını, giysileri, meshetme yağını, günah sunusunun boğasını, iki koçu ve mayasız ekmek sepetini yanına al. 3 Bütün topluluğu da Buluşma Çadırı'nın girişinde topla.” 4 Musa, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı; topluluk da Buluşma Çadırı'nın girişinde toplandı. 5 Musa topluluğa, “RAB'bin yapılmasını buyurduğu şey budur” dedi. 6 Sonra Musa Harun'la oğullarını öne getirdi ve onları suyla yıkadı. 7 Harun'a mintanı giydirdi, beline kuşağı bağladı, ona kaftanı giydirdi, üzerine efodu koydu, efodun ustalıkla dokunmuş bağını da beline bağlayıp efodu onun üzerine sabitledi. 8 Göğüslüğü onun üzerine koydu; göğüslüğün içine de Urim ile Tummim'i yerleştirdi. 9 Başına sarığı koydu; sarığın önüne de altın levhayı, kutsal tacı yerleştirdi. RAB Musa'ya nasıl buyurduysa öyle yaptı. 10 Musa meshetme yağını aldı, Buluşma Çadırı'nı ve içindeki her şeyi mesh edip kutsal kıldı. 11 Sunak üzerine ondan yedi kez serpti; sunağı, bütün takımlarını, leğeni ve ayağını mesh ederek onları kutsal kıldı. 12 Meshetme yağından birazını Harun'un başına döktü; onu mesh ederek kutsal kıldı. 13 Musa Harun'un oğullarını öne getirdi, onlara mintanlar giydirdi, bellerine kuşak bağladı ve başlarına sarık sardı. RAB Musa'ya nasıl buyurduysa öyle yaptı. 14 Sonra günah sunusunun boğasını getirdi; Harun'la oğulları ellerini günah sunusunun boğasının başına koydular. 15 Musa boğayı kesti; kanı alıp parmağıyla sunağın boynuzlarının çevresine sürdü ve sunağı arındırdı. Sonra kanı sunağın dibine döküp onu kutsal kıldı; böylece onun için bağışlatma sağladı. 16 İç organların üzerindeki bütün yağı, karaciğerin yağlı zarını, iki böbreği ve onların yağını aldı; Musa bunları sunakta yaktı. 17 Ama boğayı, derisini, etini ve dışkısını ordugâhın dışında ateşte yaktı. RAB Musa'ya nasıl buyurduysa öyle yaptı. 18 Sonra yakmalık sununun koçunu getirdi; Harun'la oğulları ellerini koçun başına koydular. 19 Musa onu kesti ve kanı sunağın üzerine, her yanına serpti. 20 Koçu parçalara ayırdı; Musa başını, parçalarını ve yağını yaktı. 21 İç organlarıyla bacaklarını suyla yıkadı; sonra Musa koçun tümünü sunakta yaktı. Bu, hoş kokulu bir yakmalık sunuydu; RAB için ateşle sunulan bir sunuydu. RAB Musa'ya nasıl buyurduysa öyle yaptı. 22 Sonra öbür koçu, atanma koçunu getirdi; Harun'la oğulları ellerini koçun başına koydular. 23 Musa onu kesti; kanından biraz alıp Harun'un sağ kulak memesine, sağ elinin başparmağına ve sağ ayağının başparmağına sürdü. 24 Harun'un oğullarını da öne getirdi; Musa kandan birazını onların sağ kulak memesine, sağ ellerinin başparmağına ve sağ ayaklarının başparmağına sürdü. Sonra kanı sunağın üzerine, her yanına serpti. 25 Yağı, yağlı kuyruğu, iç organların üzerindeki bütün yağı, karaciğerin yağlı zarını, iki böbreği ve onların yağını, bir de sağ budu aldı. 26 RAB'bin önünde duran mayasız ekmek sepetinden bir mayasız çörek, yağlı bir ekmek ve bir ince pide aldı; bunları yağların ve sağ budun üzerine koydu. 27 Bunların hepsini Harun'un ellerine ve oğullarının ellerine verdi; onları RAB'bin önünde sallayarak sundu. 28 Sonra Musa bunları onların ellerinden aldı ve yakmalık sununun üzerinde, sunakta yaktı. Bunlar hoş kokulu atanma sunusuydu; RAB için ateşle sunulan bir sunuydu. 29 Musa döşü aldı ve onu RAB'bin önünde sallayarak sundu. Atanma koçundan Musa'ya düşen pay buydu. RAB Musa'ya nasıl buyurduysa öyle yaptı. 30 Musa meshetme yağından ve sunak üzerindeki kandan biraz aldı; bunları Harun'un, giysilerinin, oğullarının ve oğullarının giysilerinin üzerine serpti. Böylece Harun'u, giysilerini, oğullarını ve oğullarının giysilerini kutsal kıldı. 31 Musa Harun'la oğullarına, “Eti Buluşma Çadırı'nın girişinde haşlayın; onu ve atanma sepetindeki ekmeği orada yiyin. Ben size, ‘Harun'la oğulları onu yiyecek’ diye buyurmuştum” dedi. 32 Etten ve ekmekten artanı ateşte yakın. 33 Atanmanızın günleri tamamlanıncaya kadar, yedi gün boyunca Buluşma Çadırı'nın girişinden çıkmayacaksınız; çünkü atanmanız yedi gün sürecek. 34 Bugün yapılan şeyin aynısını RAB sizin için bağışlatma sağlamak üzere yapmayı buyurdu. 35 Yedi gün boyunca, gece gündüz Buluşma Çadırı'nın girişinde kalacak ve RAB'bin buyruğunu tutacaksınız; yoksa ölürsünüz. Çünkü bana böyle buyuruldu.” 36

Harun'la oğulları, RAB'bin Musa aracılığıyla buyurduğu her şeyi yaptılar.

9

[1] Sekizinci günde Musa, Harun'u, oğullarını ve İsrail'in ileri gelenlerini çağırdı. [2] Harun'a, "Sürüden günah sunusu için kusursuz bir buzağı ve yakmalık sunu için kusursuz bir koç alıp RAB'bin önünde sun" dedi. [3] İsrail halkına da şunu söyle: 'Günah sunusu için bir erkek keçi, yakmalık sunu için de kusursuz, bir yaşında bir buzağıyla bir kuzu alın. [4] RAB'bin önünde kurban etmek üzere esenlik sunuları için bir boğa ve bir koç, ayrıca yağla yoğrulmuş bir tahıl sunusu alın. Çünkü bugün RAB size görünecek.'" [5] Böylece Musa'nın buyurduğu şeyleri Buluşma Çadırı'nın önüne getirdiler. Bütün topluluk yaklaşıp RAB'bin önünde durdu. [6] Musa, "RAB'bin yapmanızı buyurduğu şey budur. O zaman RAB'bin yüceliği size görünecek" dedi. [7] Sonra Harun'a, "Sunağa yaklaş, günah sununu ve yakmalık sununu sun; hem kendin hem halk için kefaret sağla. Halkın sunusunu da sunup onlar için kefaret sağla; RAB'bin buyurduğu gibi" dedi. [8] Böylece Harun sunağa yaklaşıp kendisi için olan günah sunusu buzağısını kesti. [9] Harun'un oğulları kanı ona getirdiler. O da parmağını kana batırıp sunağın boynuzlarına sürdü, kanın geri kalanını sunağın dibine döktü. [10] Ama günah sunusunun yağını, böbreklerini ve karaciğerinin üzerindeki zarı, RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi sunağın üzerinde yaktı. [11] Etiyle derisiniyse ordugâhın dışında ateşte yaktı. [12] Yakmalık sunuyu kesti. Harun'un oğulları kanı ona verdiler; o da kanı sunağın her yanına serpti. [13] Yakmalık sunuyu parçaları ve başıyla birlikte ona verdiler; o da bunları sunağın üzerinde yaktı. [14] İç organlarını ve bacaklarını yıkadı, sonra bunları sunağın üzerindeki yakmalık sununun üstünde yaktı. [15] Bundan sonra halkın sunusunu sundu. Halka ait günah sunusu keçisini alıp kesti ve ilk sunuda olduğu gibi onu günah sunusu olarak sundu. [16] Yakmalık sunuyu da sundu ve onu belirlenen kurala göre sundu. [17] Tahıl sunusunu sundu; ondan bir avuç alıp sabahın yakmalık sunusuna ek olarak sunağın üzerinde yaktı. [18] Halk için olan esenlik sunusu boğasını ve koçunu da kesti. Harun'un oğulları kanı ona verdiler; o da kanı sunağın her yanına serpti. [19] Boğanın ve koçun yağlarını, kuyruk yağını, iç organları örten yağı, böbrekleri ve karaciğerin üzerindeki zarı ayırdılar. [20] Yağları göğüs etlerinin üzerine koydular; o da yağları sunağın üzerinde yaktı. [21] Göğüs etleriyle sağ budu, Musa'nın buyurduğu gibi, RAB'bin önünde sallamalık sunu olarak salladı. [22] Harun ellerini halka doğru kaldırıp onları kutsadı. Günah sunusunu, yakmalık sunuyu ve esenlik sunularını sunduktan sonra aşağı indi. [23] Musa'yla Harun Buluşma Çadırı'na girdiler. Sonra çıkıp halkı kutsadılar; RAB'bin yüceliği bütün halka göründü. [24] RAB'bin önünden çıkan ateş sunağın üzerindeki yakmalık sunuyu ve yağları yiyip bitirdi. Bütün halk bunu görünce sevinç çığlıkları attı ve yüzüstü yere kapandı.

10

[1] Harun'un oğulları Nadav ile Avihu'nun her biri buhurdanını aldı, içine ateş koydu, üzerine buhur koydu ve RAB'bin önüne yabancı ateş sundu; bunu onlara buyurmamıştı. [2] RAB'bin önünden ateş çıktı, onları yiyip bitirdi; RAB'bin önünde öldüler. [3] Bunun üzerine Musa Harun'a şöyle dedi: "RAB'bin söylediği şudur: 'Bana yaklaşanlarda kutsallığımı göstereceğim, bütün halkın önünde yüceltileceğim.'" Harun sustu. [4] Musa, Harun'un amcası Uzziel'in oğulları Mişael ile Elsafan'ı çağırıp onlara, "Yaklaşın, kardeşlerinizi kutsal yerin önünden alıp ordugâhın dışına taşıyın" dedi. [5] Onlar da yaklaşıp Musa'nın dediği gibi, onları mintanlarıyla birlikte ordugâhın dışına taşıdılar. [6] Musa Harun'a, oğulları Elazar ile İtamar'a şöyle dedi: "Ölmemek ve O'nun bütün topluluğa öfkelenmemesi için saçlarınızı dağıtmayın, giysilerinizi yırtmayın. Ama kardeşleriniz, bütün İsrail halkı, RAB'bin tutuşturduğu bu ateş için yas tutsun. [7] Buluşma Çadırı'nın girişinden dışarı çıkmayın, yoksa ölürsünüz; çünkü RAB'bin mesh yağı üzerinizdedir." Onlar da Musa'nın sözüne göre davrandılar. [8] RAB Harun'a şöyle dedi: [9] "Sen ve oğulların Buluşma Çadırı'na gireceğiniz zaman şarap ya da içki içmeyin; yoksa ölürsünüz. Bu, kuşaklarınız

boyunca sonsuza dek geçerli bir kural olacak. [10] Kutsal olanla sıradan olanı, kirli olanla temiz olanı ayırt edeceksiniz. [11] RAB'bin Musa aracılığıyla onlara bildirdiği bütün kuralları İsrail halkına öğreteceksiniz.” [12] Musa, Harun'a ve onun sağ kalan oğulları Elazar ile İtamar'a şöyle dedi: “RAB'be ateşle sunulan sunulardan arta kalan tahıl sunusunu alın ve mayasız olarak sunağın yanında yiyin; çünkü o çok kutsaldır. [13] Onu kutsal bir yerde yiyeceksiniz; çünkü RAB'be ateşle sunulan sunulardan sana ve oğullarına düşen pay budur. Bana böyle buyuruldu. [14] Sallanarak sunulan göğsü ve kaldırma sunusu olarak sunulan butu, sen, oğulların ve kızların seninle birlikte temiz bir yerde yiyeceksiniz; çünkü bunlar İsrail halkının esenlik sunularından sana ve oğullarına pay olarak verilmiştir. [15] Kaldırma sunusu olarak sunulan butu ve sallanarak sunulan göğsü, içyağının ateşle sunulan sunularıyla birlikte, RAB'bin önünde sallama sunusu olarak sunmak için getirecekler. RAB'bin buyurduğu gibi, bunlar sonsuza dek sana ve seninle birlikte oğullarına ait pay olacak.” [16] Musa günah sunusu için ayrılan tekeyi dikkatle araştırdı; bir de baktı ki yakılmış. Bunun üzerine Harun'un sağ kalan oğulları Elazar ile İtamar'a öfkelendi ve şöyle dedi: [17] “Neden günah sunusunu kutsal yerde yemediniz? O çok kutsaldır. Topluluğun suçunu taşımak ve onların adına RAB'bin önünde kefaret etmek için onu size verdi. [18] Bakın, onun kanı kutsal yerin içine getirilmedi. Benim buyurduğum gibi onu kesinlikle kutsal yerde yemeniz gerekirdi.” [19] Harun Musa'ya şöyle dedi: “Bak, bugün onlar RAB'bin önünde günah sunularını ve yakmalık sunularını sundular; ama benim başıma bunlar geldi. Eğer bugün günah sunusunu yeseydim, bu RAB'bin gözünde iyi olur muydu?” [20] Musa bunu duyunca uygun buldu.

11

[1] RAB Musa'yla Harun'a konuşup onlara şöyle dedi: [2] “İsrail halkına söyleyin: ‘Yeryüzündeki bütün hayvanlar arasında yiyebileceğiniz canlılar şunlardır. [3] Hayvanlar arasında tırnağı yarık, ayağı çatal tırnaklı ve geviş getiren her canlıyı yiyebilirsiniz. [4] “‘Ama geviş getirenler ya da tırnağı yarık olanlar arasında şunları yemeyeceksiniz: Deve, çünkü geviş getirir ama tırnağı yarık değildir; sizin için murdardır. [5] Kaya porsuğu da geviş getirir ama tırnağı yarık değildir; sizin için murdardır. [6] Tavşan da geviş getirir ama tırnağı yarık değildir; sizin için murdardır. [7] Domuzun tırnağı çatallı ve yarıktır, ama geviş getirmez; sizin için murdardır. [8] Bunların etinden yemeyeceksiniz, ölülerine dokunmayacaksınız; sizin için murdardırlar. [9] “‘Sularda yaşayanlar arasında şunları yiyebilirsiniz: Denizlerde ve ırmaklarda, sularda yaşayan, yüzgeçleri ve pulları olan her şeyi yiyebilirsiniz. [10] Ama denizlerde ve ırmaklarda yaşayan, sularda kaynaşan canlıların ve sulardaki bütün yaşayan varlıkların içinde yüzgeçleri ve pulları olmayanların hepsi sizin için iğrençtir. [11] Onlardan tiksineceksiniz. Etlerinden yemeyecek, ölülerinden tiksineceksiniz. [12] Sularda yüzgeçleri ve pulları olmayan her şey sizin için iğrençtir. [13] “‘Kuşlar arasında şunlardan tiksineceksiniz; yenmeyecekler, iğrençtirler: kartal, akbaba, kara akbaba, [14] kızıl çaylak, her tür kara çaylak, [15] her tür kuzgun, [16] boynuzlu baykuş, çığlıkçı baykuş, martı, her tür doğan, [17] kukumav, karabatak, iri baykuş, [18] beyaz baykuş, çöl baykuşu, balık kartalı, [19] leylek, her tür balıkçıl, ibibik ve yarasa. [20] “‘Dört ayağı üzerinde yürüyen bütün kanatlı böcekler sizin için iğrençtir. [21] Ama dört ayağı üzerinde yürüyen kanatlı canlılar arasında, yerde sıçramak için ayaklarının üst yanında bacakları olanları yiyebilirsiniz. [22] Bunlar arasında şunları yiyebilirsiniz: her tür çekirge, her tür uzun antenli çekirge, her tür cırcır böceği ve her tür ot çekirgesi. [23] Ama dört ayağı olan bütün öteki kanatlı küçük canlılar sizin için iğrençtir. [24] “‘Bunlar yüzünden murdar olacaksınız. Bunların ölüsüne dokunan herkes akşama kadar murdar sayılacak. [25] Bunların ölüsünden herhangi bir şeyi taşıyan kişi giysilerini yıkayacak ve akşama kadar murdar sayılacak. [26] “‘Tırnağı yarık olduğu halde ayağı çatal tırnaklı olmayan ya da geviş getirmeyen her hayvan sizin için murdardır. Onlara dokunan herkes murdar sayılacak. [27] Dört ayak üzerinde yürüyen hayvanlardan pençeleri üzerinde yürüyenlerin hepsi sizin için murdardır. Bunların ölüsüne dokunan herkes akşama kadar murdar sayılacak. [28] Bunların ölüsünü taşıyan kişi giysilerini yıkayacak ve akşama kadar murdar sayılacak. Bunlar sizin için murdardır. [29] “‘Yerde sürünen canlılar arasında sizin için murdar

olanlar şunlardır: gelincik, fare, her tür iri kertenkele, 30 geko, varan, duvar kertenkelesi, skink ve bukalemun. 31 Sürünen canlıların hepsi arasında sizin için murdar olanlar bunlardır. Öldüklerinde onlara dokunan herkes akşama kadar murdar sayılacak. 32 İçlerinden biri öldüğünde üzerine düştüğü her şey murdar olacak: ister tahta kap, ister giysi, ister deri, ister çuval olsun, işte kullanılan hangi eşya olursa olsun suya konacak; akşama kadar murdar sayılacak, sonra temiz olacaktır. 33 İçlerinden biri herhangi bir toprak kaba düşerse, onun içindeki her şey murdar olacak; kabı da kıracaksınız. 34 Üzerine su gelen her yenilebilir yiyecek murdar olacak; böyle bir kabın içindeki içilebilen her içecek de murdar olacaktır. 35 Bunların ölüsünden herhangi bir parça üzerine düştüğü her şey murdar olacak; ister fırın ister ocak olsun, parçalanacaktır. Murdardırlar ve sizin için murdar sayılacaklardır. 36 Ama su toplanan pınar ya da sarnıç temiz kalacaktır. Yine de bunların ölüsüne dokunan şey murdar sayılacaktır. 37 Bunların ölüsünden bir parça ekilmek üzere ayrılmış herhangi bir tohumun üzerine düşerse, o tohum temizdir. 38 Ama tohuma su konmuşsa ve ölüsünden bir parça onun üzerine düşerse, sizin için murdardır. 39 "'Yiyebileceğiniz hayvanlardan biri ölürse, onun ölüsüne dokunan kişi akşama kadar murdar sayılacak. 40 Onun ölüsünden yiyen kişi giysilerini yıkayacak ve akşama kadar murdar sayılacak. Onun ölüsünü taşıyan kişi de giysilerini yıkayacak ve akşama kadar murdar sayılacak. 41 "'Yerde sürünen her canlı iğrençtir. Yenmeyecektir. 42 Karnı üzerinde giden, dört ayak üzerinde yürüyen ya da çok ayağı olan, yerde sürünen hiçbir canlıyı yemeyeceksiniz; çünkü iğrençtirler. 43 Sürünen hiçbir canlıyla kendinizi iğrenç kılmayın. Onlarla kendinizi murdar edip kirlenmeyin. 44 Çünkü ben sizin Tanrınız RAB'bin. Kendinizi kutsayın ve kutsal olun; çünkü ben kutsalım. Yerde hareket eden hiçbir sürünen canlıyla kendinizi kirletmeyin. 45 Çünkü ben size Tanrınız olmak için sizi Mısır diyarından çıkaran RAB'bin. Kutsal olun, çünkü ben kutsalım. 46 "'Hayvan, kuş, sularda hareket eden bütün canlılar ve yerde sürünen her canlı için yasa budur. 47 Murdarla temiz arasındaki, yenebilen canlıyla yenmeyen canlı arasındaki farkı gözetmeniz içindir.'"

12

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına söyle: 'Bir kadın gebe kalır da erkek çocuk doğurursa, yedi gün kirli sayılacak. Aylık kanamasının olduğu günlerdeki gibi kirli olacaktır. 3 Çocuğun sünneti sekizinci gün yapılacak. 4 Kadın arınma kanı içinde otuz üç gün kalacak. Arınma günleri tamamlanıncaya kadar kutsal hiçbir şeye dokunmayacak, kutsal yere girmeyecek. 5 Ama kız çocuk doğurursa, aylık dönemindeki gibi iki hafta kirli sayılacak ve arınma kanı içinde altmış altı gün kalacak. 6 "'Oğul ya da kız için arınma günleri tamamlanınca, kadın Buluşma Çadırı'nın girişine, kâhine bir yaşında bir kuzu yakmalık sunu olarak, bir yavru güvercin ya da bir kumruyu da günah sunusu olarak getirecek. 7 Kâhin bunları RAB'bin önünde sunacak ve kadın için kefaret sağlayacak; böylece kadın kanamasından arınmış olacak. Erkek ya da kız çocuk doğuran kadın için yasa budur. 8 Eğer kuzu almaya gücü yetmezse, iki kumru ya da iki yavru güvercin getirecek; biri yakmalık sunu, öbürü günah sunusu için olacak. Kâhin onun için kefaret sağlayacak ve kadın temiz sayılacak.'"

13

1 RAB Musa'ya ve Harun'a şöyle dedi: 2 "Bir kişinin deri üzerinde şişlik, kabuk ya da parlak bir leke olursa ve bu, bedeninin derisinde cüzam hastalığının belirtisine dönüşürse, Harun kâhine ya da oğullarından bir kâhine götürülecektir. 3 Kâhin bedenin derisindeki belirtiyi inceleyecek. Eğer belirtideki kıllar beyaza dönmüşse ve belirtinin görünüşü deriden daha derinse, bu cüzam hastalığının belirtisidir. Kâhin onu inceleyecek ve kirli ilan edecektir. 4 Ama bedeninin derisindeki parlak leke beyazsa, görünüşü deriden daha derin değilse ve kılları beyaza dönmemişse, kâhin hastalıklı kişiyi yedi gün süreyle ayrı tutacaktır. 5 Kâhin yedinci gün onu inceleyecek. Eğer kâhinin gözünde belirti durmuşsa ve deride yayılmamışsa, kâhin onu yedi gün daha ayrı tutacaktır. 6 Kâhin yedinci gün onu

yeniden inceleyecek. Eğer belirti solmuş ve deride yayılmamışsa, kâhin onu temiz ilan edecektir. Bu yalnızca bir kabuktur. Giysilerini yıkayacak ve temiz olacaktır. 7 Ama temiz sayılması için kâhine göründükten sonra kabuk deride yayılırsa, kişi yeniden kâhinin önüne çıkacaktır. 8 Kâhin onu inceleyecek. Eğer kabuk deride yayılmışsa, kâhin onu kirli ilan edecektir. Bu cüzamdır. 9 “Bir kişide cüzam hastalığının belirtisi varsa, kâhine götürülecektir. 10 Kâhin onu inceleyecek. Eğer deride beyaz bir şişlik varsa, kılları beyaza çevirmişse ve şişliğin içinde açık et görünüyorsa, 11 bu, bedeninin derisinde yerleşmiş bir cüzam hastalığıdır. Kâhin onu kirli ilan edecektir. Onu ayrı tutmayacaktır, çünkü zaten kirlidir. 12 “Eğer cüzam derinin her yanına yayılır ve hastalıklı kişinin başından ayağına kadar, kâhinin görebildiği her yeri kaplarsa, 13 kâhin onu inceleyecek. Eğer cüzam onun bütün bedenini kaplamışsa, kâhin onu bu belirtiden temiz ilan edecektir. Tamamı beyaza dönmüştür; temizdir. 14 Ama onda açık et göründüğü zaman kirli olacaktır. 15 Kâhin açık eti inceleyecek ve onu kirli ilan edecektir. Açık et kirlidir; bu cüzamdır. 16 Ya da açık et yeniden beyaza dönerse, kişi kâhine gelecektir. 17 Kâhin onu inceleyecek. Eğer belirti beyaza dönmüşse, kâhin onu o belirtiden temiz ilan edecektir. Temizdir. 18 “Bedenin derisinde bir çıban çıkıp da iyileşirse, 19 çıbanın yerinde beyaz bir şişlik ya da kırmızımsı beyaz parlak bir leke oluşursa, bu kâhine gösterilecektir. 20 Kâhin onu inceleyecek. Eğer görünüşü deriden daha çökükse ve kılları beyaza dönmüşse, kâhin onu kirli ilan edecektir. Bu cüzam hastalığının belirtisidir; çıbanda ortaya çıkmıştır. 21 Ama kâhin onu incelediğinde, içinde beyaz kıl yoksa, deriden daha çökük değilse ve soluksa, kâhin onu yedi gün ayrı tutacaktır. 22 Eğer deride yayılırsa, kâhin onu kirli ilan edecektir. Bu bir hastalık belirtisidir. 23 Ama parlak leke yerinde kalır ve yayılmazsa, bu çıbanın izi demektir. Kâhin onu temiz ilan edecektir. 24 “Ya da bir kişinin derisinde ateşten yanık olur da, yanığın açık eti kırmızımsı beyaz ya da beyaz parlak bir lekeye dönüşürse, 25 kâhin onu inceleyecek. Eğer parlak lekedeki kıllar beyaza dönmüşse ve görünüşü deriden daha derinse, bu cüzamdır; yanıkta ortaya çıkmıştır. Kâhin onu kirli ilan edecektir. Bu cüzam hastalığının belirtisidir. 26 Ama kâhin onu incelediğinde parlak lekede beyaz kıl yoksa, deri düzeyinden daha çökük değilse ve solmuşsa, kâhin onu yedi gün ayrı tutacaktır. 27 Kâhin yedinci gün onu inceleyecek. Eğer deride yayılmışsa, kâhin onu kirli ilan edecektir. Bu cüzam hastalığının belirtisidir. 28 Ama parlak leke yerinde kalır, deride yayılmaz ve soluksa, bu yanığın şişliğidir. Kâhin onu temiz ilan edecektir, çünkü bu yanığın izidir. 29 “Bir erkeğin ya da kadının başında ya da sakalında bir belirti varsa, 30 kâhin o belirtiyi inceleyecek. Eğer görünüşü deriden daha derinse ve içindeki kıllar sarı ve seyrekse, kâhin onu kirli ilan edecektir. Bu, başta ya da sakalda olan kaşıntılı hastalıktır; cüzamdır. 31 Ama kâhin kaşıntılı hastalığın belirtisini incelediğinde, görünüşü deriden daha derin değilse ve içinde siyah kıl yoksa, kâhin kaşıntılı hastalığı olan kişiyi yedi gün ayrı tutacaktır. 32 Yedinci gün kâhin belirtiyi inceleyecek. Eğer kaşıntılı hastalık yayılmamışsa, içinde sarı kıl yoksa ve görünüşü deriden daha derin değilse, 33 kişi tıraş edilecek, ama hastalıklı yer tıraş edilmeyecektir. Kâhin kaşıntılı hastalığı olan kişiyi yedi gün daha ayrı tutacaktır. 34 Yedinci gün kâhin kaşıntılı hastalığı inceleyecek. Eğer deri üzerinde yayılmamışsa ve görünüşü deriden daha derin değilse, kâhin onu temiz ilan edecektir. Giysilerini yıkayacak ve temiz olacaktır. 35 Ama temiz ilan edildikten sonra kaşıntılı hastalık deride yayılırsa, 36 kâhin onu inceleyecek. Eğer kaşıntılı hastalık deride yayılmışsa, kâhin sarı kılları aramayacaktır; kişi kirlidir. 37 Ama kâhinin gözünde kaşıntılı hastalık durmuşsa ve içinde siyah kıl çıkmışsa, hastalık iyileşmiştir; kişi temizdir. Kâhin onu temiz ilan edecektir. 38 “Bir erkeğin ya da kadının bedeninin derisinde parlak lekeler, yani beyaz parlak lekeler varsa, 39 kâhin onları inceleyecek. Eğer bedenlerinin derisindeki parlak lekeler donuk beyazsa, bu deride çıkmış zararsız bir döküntüdür. Kişi temizdir. 40 “Bir adamın başındaki saç dökülürse, kel olur. Temizdir. 41 Saçı alnının ön tarafından dökülürse, alın kısmı keldir. Temizdir. 42 Ama kel başında ya da kel alın kısmında kırmızımsı beyaz bir belirti varsa, bu onun kel başında ya da kel alınında ortaya çıkan cüzamdır. 43 Bunun üzerine kâhin onu inceleyecek. Eğer kel başındaki ya da kel alınındaki belirtinin şişliği, bedendeki deri cüzamının görünüşü gibi kırmızımsı beyazsa, 44 o kişi cüzamlıdır. Kirlidir. Kâhin onu kesinlikle kirli ilan edecektir. Belirti onun başındadır. 45 “Belirti taşıyan cüzamlı kişi yırtık giysiler giyecek, saçını başını salık

bırakacak, üst dudağını örtecek ve, ‘Kirli! Kirli!’ diye bağıracaktır. 46 Belirti kendisinde olduğu sürece kirli olacaktır. Evet, kirlidir. Tek başına yaşayacaktır. Yaşadığı yer ordugahın dışında olacaktır. 47 “Küf belirtisi bulunan giysiye gelince, ister yünden ister ketenden bir giysi olsun, 48 ister keten ya da yün dokumanın çözgüsünde ya da atkısında olsun, ister deride ya da deriden yapılmış herhangi bir şeyde olsun, 49 eğer giyside, deride, çözgüde, atkıda ya da deriden yapılmış herhangi bir şeyde belirti yeşilimsi ya da kırmızımsıysa, bu küf belirtisidir ve kâhine gösterilecektir. 50 Kâhin belirtiyi inceleyecek ve onu yedi gün ayrı tutacaktır. 51 Yedinci gün belirtiyi inceleyecek. Eğer belirti giyside, çözgüde, atkıda ya da deride yayılmışsa, deri hangi amaçla kullanılırsa kullanılsın, bu yok edici bir küftür. Kirlidir. 52 Üzerinde belirti bulunan giysiyi, ister yün ister keten çözgü ya da atkı olsun, ya da herhangi bir deri eşyayı ateşte yakacaktır. Çünkü bu yok edici bir küftür; ateşte yakılacaktır. 53 “Ama kâhin incelediğinde belirtinin giyside, çözgüde, atkıda ya da herhangi bir deri eşyada yayılmadığını görürse, 54 kâhin, üzerinde belirti bulunan şeyin yıkanmasını buyuracak ve onu yedi gün daha ayrı tutacaktır. 55 Belirti yıkandıktan sonra kâhin onu inceleyecek. Eğer belirtinin rengi değişmemişse ve belirti yayılmamışsa, o şey kirlidir. Onu ateşte yakacaksınız. Bu, ister iç yüzünde ister dış yüzünde olsun, küflü bir lekedir. 56 Ama kâhin baktığında belirtinin yıkandıktan sonra solduğunu görürse, onu giysiden, deriden, çözgüden ya da atkıdan koparıp çıkaracaktır. 57 Eğer sonra giyside, çözgüde, atkıda ya da herhangi bir deri eşyada yeniden görünürse, yayılıyordur. Üzerinde belirti bulunan şeyi ateşte yakacaksınız. 58 Ama yıkadığınız giysi, çözgü, atkı ya da herhangi bir deri eşya üzerinden belirti kaybolursa, ikinci kez yıkanacaktır; o zaman temiz olacaktır.” 59 Yün ya da keten giyside, çözgüde, atkıda ya da herhangi bir deri eşyada görülen küf belirtisine ilişkin yasa budur. Bir şeyi temiz ya da kirli ilan etmek için uygulanacaktır.

14

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “Cüzamlı kişinin temiz ilan edileceği gün için yasa şudur: Kişi kâhine getirilecek. 3 Kâhin ordugâhın dışına çıkacak. Onu inceleyecek; eğer cüzamlıdaki cüzam yarası iyileşmişse, 4 kâhin, temizlenecek kişi için iki canlı temiz kuş, sedir ağacı, kırmızı iplik ve mercanköşkotu getirilmesini buyuracak. 5 Kâhin, kuşlardan birinin toprak kap içinde akarsu üzerinde kesilmesini buyuracak. 6 Canlı kuşa gelince, onu, sedir ağacını, kırmızı ipliği ve mercanköşk otunu alacak; bunları ve canlı kuşu, akarsu üzerinde kesilmiş kuşun kanına batıracak. 7 Bunları cüzamdan temizlenecek kişinin üzerine yedi kez serpecek, onu temiz ilan edecek ve canlı kuşu açık kırlığa salacak. 8 “Temizlenecek kişi giysilerini yıkayacak, bütün kıllarını tıraş edecek ve suyla yıkanacak; o zaman temiz sayılacak. Bundan sonra ordugâha girebilir, ama yedi gün çadırının dışında kalacak. 9 Yedinci gün başındaki, sakalındaki, kaşlarındaki, bütün kıllarını tıraş edecek; evet, bütün kıllarını tıraş edecek. Giysilerini yıkayacak, bedenini suyla yıkayacak; o zaman temiz sayılacak. 10 “Sekizinci gün kusursuz iki erkek kuzu, kusursuz bir yaşında bir dişi kuzu, tahıl sunusu olarak yağla yoğrulmuş efanın onda üçü kadar ince un ve bir log yağ alacak. 11 Onu temizleyen kâhin, temizlenecek adamı ve bunları, Buluşma Çadırı'nın girişinde RAB'bin önüne çıkaracak. 12 “Kâhin erkek kuzulardan birini suç sunusu olarak, bir log yağla birlikte alacak ve bunları RAB'bin önünde sallamalık sunu olarak sallayacak. 13 Erkek kuzuyu, günah sunusuyla yakmalık sununun kesildiği yerde, kutsal yerde kesecek. Çünkü günah sunusu gibi suç sunusu da kâhine aittir. Bu en kutsal sunudur. 14 Kâhin suç sunusunun kanından biraz alacak; bunu temizlenecek kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin başparmağına ve sağ ayağının başparmağına sürecek. 15 Kâhin bir log yağdan biraz alıp kendi sol avucuna dökecek. 16 Sağ parmağını sol avucundaki yağa batıracak ve parmağıyla yağdan birazını RAB'bin önünde yedi kez serpecek. 17 Elinde kalan yağdan birazını temizlenecek kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin başparmağına ve sağ ayağının başparmağına, yani suç sunusunun kanının üzerine sürecek. 18 Kâhinin elinde kalan yağı da temizlenecek kişinin başına sürecek. Böylece kâhin onun için RAB'bin önünde kefaret sağlayacak. 19 “Kâhin günah sunusunu sunacak ve kirliliği yüzünden temizlenecek kişi için kefaret sağlayacak. Sonra yakmalık sunuyu kesecek. 20 Kâhin yakmalık sunuyla tahıl sunusunu sunağın üzerinde sunacak. Böylece kâhin onun için

kefaret sağlayacak ve o temiz sayılacak. [21] “Eğer kişi yoksulsa ve bunları karşılayamıyorsa, kendisi için kefaret sağlamak üzere sallamalık suç sunusu olarak bir erkek kuzu, tahıl sunusu olarak yağla yoğrulmuş efanın onda biri kadar ince un ve bir log yağ alacak. [22] Gücünün yettiği kadar iki kumru ya da iki güvercin yavrusu getirecek; bunlardan biri günah sunusu, öteki yakmalık sunu olacak. [23] “Sekizinci gün bunları temizlenmesi için kâhine, Buluşma Çadırı'nın girişine, RAB'bin önüne getirecek. [24] Kâhin suç sunusu kuzusunu ve bir log yağı alacak; bunları RAB'bin önünde sallamalık sunu olarak sallayacak. [25] Suç sunusu kuzusunu kesecek. Kâhin suç sunusunun kanından biraz alıp temizlenecek kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin başparmağına ve sağ ayağının başparmağına sürecek. [26] Kâhin yağdan birazını kendi sol avucuna dökecek. [27] Sonra sağ parmağıyla sol avucundaki yağdan birazını RAB'bin önünde yedi kez serpecek. [28] Kâhin elindeki yağdan birazını temizlenecek kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin başparmağına ve sağ ayağının başparmağına, suç sunusunun kanının bulunduğu yere sürecek. [29] Kâhinin elinde kalan yağı da temizlenecek kişinin başına sürecek; böylece onun için RAB'bin önünde kefaret sağlayacak. [30] Gücünün yettiği kadar kumrulardan ya da güvercin yavrularından birini sunacak. [31] Gücünün yettiği kadarından birini günah sunusu, ötekini de tahıl sunusuyla birlikte yakmalık sunu olarak sunacak. Kâhin, temizlenecek kişi için RAB'bin önünde kefaret sağlayacak.” [32] Temizlenme sunusunu karşılayacak gücü olmayan, cüzam yaralı kişi için yasa budur. [33] RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: [34] “Size mülk olarak verdiğim Kenan ülkesine girdiğinizde, mülk edindiğiniz ülkedeki bir eve yayılan küf bulaştırırsam, [35] evin sahibi gidip kâhine, ‘Evde bana bir tür yara varmış gibi görünüyor’ diyecek. [36] Kâhin, yarayı incelemeye girmeden önce evin boşaltılmasını buyuracak; öyle ki evdeki hiçbir şey kirli sayılmasın. Sonra kâhin evi incelemeye girecek. [37] Yarayı inceleyecek; eğer yara evin duvarlarında yeşilimsi ya da kırmızımsı çökük çizgiler halindeyse ve duvardan daha derin görünüyorsa, [38] kâhin evden çıkıp kapıya gidecek ve evi yedi gün kapalı tutacak. [39] Yedinci gün yine gelip bakacak. Eğer yara evin duvarlarına yayılmışsa, [40] kâhin, yara bulunan taşların sökülüp kentin dışındaki kirli bir yere atılmasını buyuracak. [41] Evin içinin her yanının kazınmasını sağlayacak; kazınan sıva da kentin dışındaki kirli bir yere dökülecek. [42] Sonra başka taşlar alınıp o taşların yerine konacak; başka sıva alınıp ev yeniden sıvanacak. [43] “Eğer taşlar söküldükten, ev kazındıktan ve yeniden sıvandıktan sonra yara yine ortaya çıkıp evde yayılırsa, [44] kâhin gelip inceleyecek. Eğer yara evde yayılmışsa, bu evde yiyip bitiren bir küftür. Ev kirlidir. [45] Ev yıkılacak; taşları, kerestesi ve bütün sıvası kentin dışındaki kirli bir yere götürülecek. [46] “Ayrıca ev kapalı tutulduğu sürece içine giren kişi akşama dek kirli sayılacak. [47] Evde yatan kişi giysilerini yıkayacak; evde yiyen kişi de giysilerini yıkayacak. [48] “Ama kâhin gelip incelediğinde, ev sıvandıktan sonra yaranın evde yayılmadığını görürse, kâhin evi temiz ilan edecek; çünkü yara iyileşmiştir. [49] Evi temizlemek için iki kuş, sedir ağacı, kırmızı iplik ve mercanköşk otu alacak. [50] Kuşlardan birini toprak kap içinde akarsu üzerinde kesecek. [51] Sedir ağacını, mercanköşk otunu, kırmızı ipliği ve canlı kuşu alacak; bunları kesilmiş kuşun kanına ve akarsuya batırıp evi yedi kez serpecek. [52] Evi kuşun kanıyla, akarsuyla, canlı kuşla, sedir ağacıyla, mercanköşk otuyla ve kırmızı iplikle arındıracak. [53] Ama canlı kuşu kentin dışındaki açık kırlığa salacak. Böylece ev için kefaret sağlayacak ve ev temiz sayılacak.” [54] Her türlü cüzam yarası, uyuz, [55] giysideki ve evdeki yiyip bitiren küf, [56] şişlik, kabuk ve parlak leke için yasa budur. [57] Neyin kirli, neyin temiz olduğunu öğretmek içindir. Cüzam yasası budur.

15

[1] RAB Musa'ya ve Harun'a şöyle dedi: [2] “İsrail halkına söyleyin: ‘Bir adamın bedeninden akıntı gelirse, bu akıntıdan ötürü murdardır. [3] Akıntısından kaynaklanan murdarlığı şudur: İster bedeninden akıntı gelsin, ister akıntı kesilmiş olsun, bu onun murdarlığıdır. [4] “‘Akıntısı olan adamın yattığı her yatak murdar olacak; üzerine oturduğu her şey de murdar olacak. [5] Onun yatağına dokunan kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar murdar sayılacak. [6] Akıntısı olan adamın oturduğu herhangi bir şeyin üzerine oturan kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama

kadar murdar sayılacak. 7 "'Akıntısı olan adamın bedenine dokunan kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar murdar sayılacak. 8 "'Akıntısı olan adam temiz birinin üzerine tükürürse, o kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar murdar sayılacak. 9 "'Akıntısı olan adamın bindiği her eyer murdar olacak. 10 Onun altında bulunan herhangi bir şeye dokunan kişi akşama kadar murdar sayılacak. O şeyleri taşıyan kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar murdar sayılacak. 11 "'Akıntısı olan adam, ellerini suda durulamadan birine dokunursa, o kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar murdar sayılacak. 12 "'Akıntısı olan adamın dokunduğu toprak kap kırılacak, her tahta kap da suda durulanacak. 13 "'Akıntısı olan adam akıntısından arınınca, temizlenmesi için yedi gün sayacak, giysilerini yıkayacak, bedenini akar suda yıkayacak; o zaman temiz sayılacak. 14 "'Sekizinci gün iki kumru ya da iki yavru güvercin alacak, Buluşma Çadırı'nın girişine, RAB'bin huzuruna gelip onları kâhine verecek. 15 Kâhin bunları sunacak; birini günah sunusu, ötekini yakmalık sunu olarak sunacak. Kâhin onun için akıntısından ötürü RAB'bin önünde kefaret sunacak. 16 "'Bir adamdan meni gelirse, bütün bedenini suda yıkayacak ve akşama kadar murdar sayılacak. 17 Üzerinde meni bulunan her giysi ve her deri parçası suda yıkanacak ve akşama kadar murdar sayılacak. 18 Bir adam bir kadınla yatarsa ve meni gelirse, ikisi de suda yıkanacak ve akşama kadar murdar sayılacak. 19 "'Bir kadının akıntısı olur da bedeninden kan gelirse, yedi gün adet murdarlığı içinde kalacak. Ona dokunan herkes akşama kadar murdar sayılacak. 20 "'Adet murdarlığı sırasında üzerine yattığı her şey murdar olacak. Üzerine oturduğu her şey de murdar olacak. 21 Onun yatağına dokunan kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar murdar sayılacak. 22 Üzerine oturduğu herhangi bir şeye dokunan kişi giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar murdar sayılacak. 23 Dokunduğu şey ister yatak olsun ister kadının oturduğu herhangi bir şey, o kişi akşama kadar murdar sayılacak. 24 "'Bir adam onunla yatarsa ve kadının aylık kanaması ona bulaşırsa, yedi gün murdar sayılacak; üzerine yattığı her yatak da murdar olacak. 25 "'Bir kadının adet dönemi dışında birçok gün boyunca kan akıntısı olursa ya da akıntısı adet süresinden uzun sürerse, murdar akıntısının sürdüğü bütün günler adet günlerindeki gibi olacak; kadın murdardır. 26 Akıntısının sürdüğü bütün günler boyunca üzerine yattığı her yatak, onun için adet yatağı gibi olacak. Üzerine oturduğu her şey de adet murdarlığı gibi murdar olacak. 27 Bunlara dokunan herkes murdar sayılacak; giysilerini yıkayacak, suda yıkanacak ve akşama kadar murdar sayılacak. 28 "'Ama akıntısından arınırsa, yedi gün sayacak; ondan sonra temiz sayılacak. 29 Sekizinci gün iki kumru ya da iki yavru güvercin alıp Buluşma Çadırı'nın girişine, kâhine getirecek. 30 Kâhin birini günah sunusu, ötekini yakmalık sunu olarak sunacak. Kâhin onun için akıntısının murdarlığından ötürü RAB'bin önünde kefaret sunacak. 31 "'İsrail halkını murdarlıklarından böyle ayıracaksınız. Yoksa aralarında bulunan Buluşma Çadırı'mı kirleterek murdarlıkları içinde ölürler.'" 32 Akıntısı olan kişiyle, meni gelmesi yüzünden murdar olan kişiyle ilgili yasa budur; 33 adet gören kadınla, akıntısı olan erkek ya da kadınla ve murdar bir kadınla yatan adamla ilgili yasa da budur.

16

1 Harun'un iki oğlu RAB'bin huzuruna yaklaşıp öldükten sonra, RAB Musa'ya seslendi. 2 RAB Musa'ya şöyle dedi: "Ağabeyin Harun'a söyle: Perdenin içindeki En Kutsal Yer'e, Sandık'ın üzerindeki bağışlanma kapağının önüne her zaman girmesin; yoksa ölür. Çünkü ben bağışlanma kapağının üzerinde, bulutun içinde görüneceğim." 3 "Harun kutsal yere, günah sunusu olarak genç bir boğa, yakmalık sunu olarak da bir koçla girecek. 4 Kutsal keten mintanı giyecek. Bedeninde keten içliği olacak, keten kuşağı bağlayacak ve keten sarığı takacak. Bunlar kutsal giysilerdir. Bunları giymeden önce bedenini suyla yıkayacak. 5 İsrail topluluğundan günah sunusu için iki teke, yakmalık sunu için de bir koç alacak. 6 "Harun kendisi için olan günah sunusu boğasını sunacak; böylece kendisi ve ev halkı için bağışlanma sağlayacak. 7 İki tekeyi alıp onları Buluşma Çadırı'nın girişinde RAB'bin önüne koyacak. 8 Harun iki teke için kura çekecek: biri RAB için, öbürü günah keçisi için. 9 Harun, kura RAB'be

düşen tekeyi sunacak ve onu günah sunusu olarak sunacak. 10 Ama kura günah keçisine düşen teke, onun için bağışlanma sağlamak üzere RAB'bin önüne diri olarak getirilecek; sonra günah keçisi olarak çöle salınacak. 11 “Harun kendisi için olan günah sunusu boğasını sunacak; kendisi ve ev halkı için bağışlanma sağlayacak. Kendisi için olan günah sunusu boğasını kesecek. 12 RAB'bin önündeki sunağın üzerinden ateş dolu bir buhurdan alacak, ayrıca ince dövülmüş hoş kokulu buhurdan iki avuç doldurup bunları perdenin içine götürecek. 13 Buhuru RAB'bin önünde ateşin üstüne koyacak; böylece buhurun bulutu tanıklığın üzerindeki bağışlanma kapağını örtecek ki ölmesin. 14 Boğanın kanından biraz alacak, parmağıyla bağışlanma kapağının doğu tarafına serpecek. Bağışlanma kapağının önüne de parmağıyla kandan yedi kez serpecek. 15 “Sonra halk için olan günah sunusu tekesini kesecek, kanını perdenin içine götürecek ve boğanın kanına yaptığı gibi ona da yapacak. Kanı bağışlanma kapağının üzerine ve önüne serpecek. 16 İsrailliler'in kirlilikleri, isyanları ve bütün günahları yüzünden En Kutsal Yer için bağışlanma sağlayacak. Aralarında, onların kirliliklerinin ortasında duran Buluşma Çadırı için de aynı şeyi yapacak. 17 Kutsal Yer'de bağışlanma sağlamak için içeri girdiği andan dışarı çıkıncaya kadar Buluşma Çadırı'nda kimse bulunmayacak. Böylece kendisi, ev halkı ve bütün İsrail topluluğu için bağışlanma sağlamış olacak. 18 “Sonra RAB'bin önündeki sunağa çıkıp onun için bağışlanma sağlayacak. Boğanın kanından da tekenin kanından da alıp sunağın boynuzlarının her yanına sürecek. 19 Parmağıyla sunağın üzerine kandan yedi kez serpecek; böylece onu İsrailliler'in kirliliklerinden arındırıp kutsal kılacak. 20 “En Kutsal Yer, Buluşma Çadırı ve sunak için bağışlanma sağlamayı bitirince, diri tekeyi getirecek. 21 Harun iki elini diri tekenin başına koyacak ve İsrailliler'in bütün suçlarını, bütün isyanlarını, yani bütün günahlarını onun üzerinde itiraf edecek. Bunları tekenin başına yükleyip hazır bekleyen bir adam aracılığıyla onu çöle gönderecek. 22 Teke onların bütün suçlarını üzerine alıp ıssız bir yere götürecek. Adam tekeyi çölde salıverecek. 23 “Harun Buluşma Çadırı'na girecek, kutsal yere girerken giymiş olduğu keten giysileri çıkarıp orada bırakacak. 24 Kutsal bir yerde bedenini suyla yıkayacak, kendi giysilerini giyip dışarı çıkacak. Kendi yakmalık sunusunu ve halkın yakmalık sunusunu sunacak; böylece kendisi ve halk için bağışlanma sağlayacak. 25 Günah sunusunun yağını sunakta yakacak. 26 “Günah keçisini salıveren kişi giysilerini yıkayacak, bedenini suyla yıkayacak. Ondan sonra ordugâha girebilir. 27 Günah sunusu boğasıyla günah sunusu tekesi, kanları Kutsal Yer'de bağışlanma sağlamak için içeri götürüldüğü için ordugâhın dışına çıkarılacak. Derileri, etleri ve dışkıları ateşte yakılacak. 28 Onları yakan kişi giysilerini yıkayacak, bedenini suyla yıkayacak. Ondan sonra ordugâha girebilir. 29 “Bu sizin için sonsuza dek geçerli bir kural olacak: Yedinci ayın onuncu gününde kendinizi alçaltacaksınız. Gerek yerli olsun gerek aranızda yabancı olarak yaşayan olsun, hiç kimse hiçbir iş yapmayacak. 30 Çünkü o gün sizin için bağışlanma sağlanacak ve arınacaksınız. Bütün günahlarınızdan RAB'bin önünde temiz olacaksınız. 31 Bu gün sizin için tam dinlenme Şabatı olacak. Kendinizi alçaltacaksınız. Bu sonsuza dek geçerli bir kuraldır. 32 Babasının yerine kâhinlik etmek üzere mesh edilmiş ve göreve atanmış olan kâhin bağışlanma sağlayacak. Keten giysileri, yani kutsal giysileri giyecek. 33 En Kutsal Yer için bağışlanma sağlayacak; Buluşma Çadırı ve sunak için bağışlanma sağlayacak; kâhinler ve bütün topluluk halkı için de bağışlanma sağlayacak. 34 “Bu sizin için sonsuza dek geçerli bir kural olacak: İsrailliler'in bütün günahları için yılda bir kez bağışlanma sağlanacak.” Musa'ya RAB'bin buyurduğu gibi yapıldı.

17

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “Harun'a, oğullarına ve bütün İsrail halkına söyle: RAB şöyle buyuruyor: 3 İsrail halkından biri ordugâhta ya da ordugâhın dışında bir sığır, kuzu ya da keçi keser de, 4 onu RAB'bin Konutu'nun önünde RAB'be sunu olarak sunmak için Buluşma Çadırı'nın girişine getirmezse, o adam kan dökmüş sayılacak. Kan dökmüştür; o kişi halkının arasından atılacaktır. 5 Bunun amacı, İsrail halkının açık kırda kestikleri kurbanları RAB'be, Buluşma Çadırı'nın girişine, kâhine getirmesi ve onları RAB'be esenlik sunuları olarak sunmasıdır. 6 Kâhin kanı Buluşma Çadırı'nın girişindeki RAB'bin

sunağının üzerine serpecek, yağı da RAB'be hoş koku olarak yakacaktır. 7 Artık fuhuş edercesine peşinden gittikleri teke putlara kurban sunmayacaklar. Bu, kuşakları boyunca onlar için kalıcı bir kural olacaktır.” 8 “Onlara de ki: İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan biri bir yakmalık sunu ya da kurban sunar da, 9 onu RAB'be sunmak için Buluşma Çadırı'nın girişine getirmezse, o kişi halkının arasından atılacaktır. 10 “İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan biri herhangi bir kan yerse, kan yiyen o kişiye karşı tavır alacağım ve onu halkının arasından atacağım. 11 Çünkü bedenin canı kandadır. Onu size sunakta canlarınız için kefaret sağlasın diye verdim. Çünkü kefaret sağlayan kandır; bunu yaşam sayesinde sağlar. 12 Bu yüzden İsrail halkına şöyle dedim: Aranızdan hiç kimse kan yemeyecek. Aranızda yaşayan hiçbir yabancı da kan yemeyecek. 13 “İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan biri, yenebilen bir hayvan ya da kuş avlarsa, onun kanını akıtacak ve üstünü toprakla örtecek. 14 Çünkü her bedenin canı kendi kanındadır. Bu yüzden İsrail halkına, ‘Hiçbir bedenin kanını yemeyeceksiniz. Çünkü her bedenin canı onun kanıdır. Onu yiyen herkes halkının arasından atılacaktır’ dedim. 15 “Kendiliğinden ölmüş ya da yırtıcı hayvanlarca parçalanmış bir hayvanı yiyen herkes, ister yerli ister yabancı olsun, giysilerini yıkayacak, suyla yıkanacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. Sonra temiz olacaktır. 16 Ama giysilerini yıkamaz, bedenini de suyla yıkamazsa suçunun cezasını taşıyacaktır.”

18

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “İsrail halkına söyle, onlara de ki, ‘Ben sizin Tanrınız RAB'BİM. 3 Yaşadığınız Mısır ülkesinde yaptıkları gibi yapmayacaksınız. Sizi götürdüğüm Kenan ülkesinde yaptıkları gibi de yapmayacaksınız. Onların kurallarına göre yaşamayacaksınız. 4 Benim hükümlerimi uygulayacak, kurallarımı özenle yerine getirip onlara göre yaşayacaksınız. Ben sizin Tanrınız RAB'BİM. 5 Bu yüzden kurallarımı ve hükümlerimi tutacaksınız. İnsan onları uygulayarak yaşayacaktır. Ben RAB'BİM. 6 “‘Hiçbiriniz yakın akrabasından birine yaklaşarak onun çıplaklığını açmayacak. Ben RAB'BİM. 7 “‘Babanın çıplaklığını, annenin çıplaklığını açmayacaksın. O senin annendir; onun çıplaklığını açmayacaksın. 8 “‘Babanın karısının çıplaklığını açmayacaksın. Bu, babanın çıplaklığıdır. 9 “‘Kız kardeşinin çıplaklığını açmayacaksın; ister babanın kızı olsun ister annenin kızı, ister evde doğmuş olsun ister dışarıda doğmuş olsun. 10 “‘Oğlunun kızının ya da kızının kızının çıplaklığını açmayacaksın. Çünkü onların çıplaklığı senin kendi çıplaklığındır. 11 “‘Babanın karısının, babandan olmuş kızının çıplaklığını açmayacaksın. Çünkü o senin kız kardeşindir. 12 “‘Babanın kız kardeşinin çıplaklığını açmayacaksın. O, babanın yakın akrabasıdır. 13 “‘Annenin kız kardeşinin çıplaklığını açmayacaksın. Çünkü o, annenin yakın akrabasıdır. 14 “‘Babanın erkek kardeşinin çıplaklığını açmayacaksın; karısına yaklaşmayacaksın. O senin yengendir. 15 “‘Gelininin çıplaklığını açmayacaksın. O, oğlunun karısıdır; onun çıplaklığını açmayacaksın. 16 “‘Erkek kardeşinin karısının çıplaklığını açmayacaksın. Bu, erkek kardeşinin çıplaklığıdır. 17 “‘Bir kadının ve kızının çıplaklığını açmayacaksın. Onun oğlunun kızını ya da kızının kızını alıp onların çıplaklığını açmayacaksın. Onlar yakın akrabadır; bu rezilliktir. 18 “‘Bir kadının kız kardeşini, ablası ya da kız kardeşi sağken ona rakip olacak ikinci eş olarak alıp onun çıplaklığını açmayacaksın. 19 “‘Âdet kirliliği içindeyken bir kadına yaklaşıp onun çıplaklığını açmayacaksın. 20 “‘Komşunun karısıyla cinsel ilişkiye girip kendini onunla kirletmeyeceksin. 21 “‘Çocuklarından hiçbirini Molek'e kurban etmek için vermeyeceksin. Tanrın'ın adını bayağılaştırmayacaksın. Ben RAB'BİM. 22 “‘Bir erkekle, kadınla yatar gibi yatmayacaksın. Bu iğrençtir. 23 “‘Kendini kirletmek için hiçbir hayvanla yatmayacaksın. Hiçbir kadın da onunla yatmak için kendini bir hayvana vermeyecek. Bu sapıklıktır. 24 “‘Bunların hiçbiriyle kendinizi kirletmeyin. Çünkü önünüzden kovduğum uluslar bütün bunlarla kirlendi. 25 Ülke kirlendi. Bu yüzden suçunu cezalandırdım ve ülke üzerindeki halkı kustu. 26 Sizse benim kurallarımı ve hükümlerimi tutacaksınız. Bu iğrenç şeylerin hiçbirini yapmayacaksınız; ne aranızda doğan yerli, ne de aranızda yabancı olarak yaşayan garip. 27 Çünkü sizden önce o ülkede yaşayanlar bütün bu iğrenç şeyleri yaptılar ve ülke kirlendi. 28 Sakın ülkeyi kirletip de, sizden önceki

ulusu kustuğu gibi sizi de kusmasına yol açmayın. [29] "'Bu iğrenç şeylerden herhangi birini yapan herkes, halkının arasından kesilip atılacaktır. [30] Bu yüzden buyurduğum yükümlülükleri yerine getirin. Sizden önce uygulanan bu iğrenç törelerin hiçbirini uygulamayın; onlarla kendinizi kirletmeyin. Ben sizin Tanrınız RAB'BİM.'"

19

[1] RAB Musa'ya şöyle dedi: [2] "İsrail halkının bütün topluluğuna söyle: 'Kutsal olacaksınız; çünkü ben, Tanrınız RAB, kutsalım. [3] "'Her biriniz annesine ve babasına saygı gösterecek. Şabat Günlerimi tutacaksınız. Ben Tanrınız RAB'bim. [4] "'Putlara yönelmeyeceksiniz, kendinize dökme ilahlar yapmayacaksınız. Ben Tanrınız RAB'bim. [5] "'RAB'be esenlik sunusu sunduğunuzda, kabul edilmeniz için onu uygun biçimde sunacaksınız. [6] Sunduğunuz gün ve ertesi gün yenilecek; üçüncü güne kalan olursa ateşte yakılacak. [7] Eğer üçüncü gün yenirse iğrençtir; kabul edilmeyecektir. [8] Onu yiyen herkes suçunu yüklenecek; çünkü RAB'bin kutsal olanını bayağılaştırmıştır. O kişi halkının arasından atılacaktır. [9] "'Ülkenizin ürününü biçtiğinizde, tarlanızın kenarlarını sonuna kadar biçmeyeceksiniz, artakalan başakları da toplamayacaksınız. [10] Bağınızın geriye kalan üzümlerini toplamayacaksınız, yere düşen üzümleri de devşirmeyeceksiniz. Onları yoksula ve yabancıya bırakacaksınız. Ben Tanrınız RAB'bim. [11] "'Çalmayacaksınız. 'Yalan söylemeyeceksiniz. 'Birbirinizi aldatmayacaksınız. [12] "'Adımı kullanarak yalan yere ant içmeyeceksiniz; Tanrınız'ın adını bayağılaştırmayacaksınız. Ben RAB'bim. [13] "'Komşunu ezmeyecek, onu soymayacaksın. 'Gündelikçinin ücreti sabaha kadar gece boyunca sende kalmayacak. [14] "'Sağıra lanet etmeyecek, körün önüne engel koymayacaksın; ama Tanrın'dan korkacaksın. Ben RAB'bim. [15] "'Yargıda haksızlık yapmayacaksınız. Yoksulu kayırmayacak, büyüğe de ayrıcalık tanımayacaksınız; komşunuzu doğrulukla yargılayacaksınız. [16] "'Halkının arasında iftiracı gibi dolaşmayacaksın. 'Komşunun canını tehlikeye atmayacaksın. Ben RAB'bim. [17] "'Kardeşinden yüreğinde nefret etmeyeceksin. Komşunu kesinlikle uyaracaksın; yoksa onun yüzünden günah yüklenirsin. [18] "'Halkından olanlardan öç almayacaksın, onlara kin beslemeyeceksin; komşunu kendin gibi seveceksin. Ben RAB'bim. [19] "'Kurallarımı tutacaksınız. 'Değişik türden hayvanları çiftleştirmeyeceksiniz. 'Tarlanı iki çeşit tohumla ekmeyeceksin. 'Üzerine de iki çeşit iplikten dokunmuş giysi giymeyeceksin. [20] "'Bir adam, başka bir erkeğe nişanlanmış, ama fidyeyle özgür kılınmamış ya da özgürlüğü verilmemiş bir cariyeyle yatarsa, cezalandırılacaklar. Ama kadın özgür olmadığı için öldürülmeyecekler. [21] Adam suç sunusunu, yani suç sunusu olarak bir koçu, RAB'be, Buluşma Çadırı'nın girişine getirecek. [22] Kâhin, işlediği günahtan ötürü suç sunusu koçuyla RAB'bin önünde onun için kefaret edecek; işlediği günah bağışlanacaktır. [23] "'Ülkeye girip yiyecek veren her çeşit ağacı diktiğinizde, meyvesini yasak sayacaksınız. Üç yıl boyunca size yasak olacak; yenmeyecek. [24] Ama dördüncü yıl bütün meyvesi kutsal olacak; RAB'bi övmek için ayrılacak. [25] Beşinci yıl meyvesini yiyeceksiniz ki ürün size çoğalsın. Ben Tanrınız RAB'bim. [26] "'Üzerinde kan bulunan eti yemeyeceksiniz. Fal bakmayacak, büyücülük yapmayacaksınız. [27] "'Başınızın yanlarındaki saçları tıraş etmeyeceksiniz, sakalınızın kenarlarını da kesmeyeceksiniz. [28] "'Ölü için bedeninizde kesikler açmayacaksınız, üzerinize dövme işaretleri yaptırmayacaksınız. Ben RAB'bim. [29] "'Kızını fuhşa sürükleyerek onu bayağılaştırma; yoksa ülke fuhşa sapar ve kötülükle dolar. [30] "'Şabat Günlerimi tutacaksınız, kutsal yerime saygı göstereceksiniz. Ben RAB'bim. [31] "'Medyumlara ve ruh çağıranlara yönelmeyeceksiniz. Onları arayıp kendinizi kirletmeyeceksiniz. Ben Tanrınız RAB'bim. [32] "'Ak saçlının önünde ayağa kalkacaksın, yaşlının yüzüne saygı göstereceksin; Tanrın'dan korkacaksın. Ben RAB'bim. [33] "'Ülkenizde sizinle yaşayan yabancıya haksızlık etmeyeceksiniz. [34] Aranızda yaşayan yabancı size yerli biri gibi olacak; onu kendiniz gibi seveceksiniz. Çünkü siz de Mısır ülkesinde yabancıydınız. Ben Tanrınız RAB'bim. [35] "'Yargıda, uzunlukta, ağırlıkta ya da ölçü miktarında haksızlık yapmayacaksınız. [36] Doğru teraziniz, doğru ağırlık taşlarınız, doğru efanız, doğru hininiz olacak. Sizi Mısır ülkesinden çıkaran Tanrınız RAB benim. [37]

“‘Bütün kurallarımı ve bütün hükümlerimi gözetip uygulayacaksınız. Ben RAB'bim.’”

20

[1] RAB Musa'ya şöyle dedi: [2] “İsrail halkına de ki: İsrail halkından ya da İsrail'de yaşayan yabancılardan biri çocuklarından birini Molek'e verirse kesinlikle öldürülecektir. Ülke halkı onu taşlayarak öldürecek. [3] Ben de o kişiye karşı yüzümü çevireceğim ve onu halkının arasından atacağım. Çünkü çocuklarından birini Molek'e vermiş, böylece kutsal yerimi kirletmiş ve kutsal adımı bayağılaştırmış olur. [4] Eğer ülke halkı, çocuklarından birini Molek'e verdiğinde göz yumup onu öldürmezse, [5] ben o adama da ailesine de karşı yüzümü çevireceğim; onu da, Molek'in ardınca fuhuş edercesine gidip onunla fuhuş edenlerin hepsini de halklarının arasından atacağım. [6] “Ölülerle iletişim kuranlara ve büyücülere yönelip onların ardınca fuhuş edercesine giden kişiye de karşı yüzümü çevireceğim ve onu halkının arasından atacağım. [7] “Kendinizi kutsal kılın ve kutsal olun; çünkü Tanrınız RAB benim. [8] Kurallarımı tutun ve uygulayın. Sizi kutsal kılan RAB benim. [9] “Annesine ya da babasına lanet eden herkes kesinlikle öldürülecektir. Babasına ya da annesine lanet etmiştir; dökülen kanından kendisi sorumludur. [10] “Başkasının karısıyla, yani komşusunun karısıyla zina eden adam da kadın da kesinlikle öldürülecektir. [11] “Babasının karısıyla yatan adam babasının çıplaklığını açığa çıkarmış olur. İkisi de kesinlikle öldürülecektir; dökülen kanlarından kendileri sorumludur. [12] “Geliniyle yatan adam da kadın da kesinlikle öldürülecektir. Sapkınlık etmişlerdir; dökülen kanlarından kendileri sorumludur. [13] “Bir erkek bir erkekle, kadınla yatar gibi yatarsa ikisi de iğrençlik etmiş olur. Kesinlikle öldürüleceklerdir; dökülen kanlarından kendileri sorumludur. [14] “Bir adam bir kadınla ve onun annesiyle evlenirse bu kötülüktür. Aranızda böyle bir kötülük olmasın diye hem o adam hem de onlar ateşte yakılacaktır. [15] “Bir adam bir hayvanla yatarsa kesinlikle öldürülecektir. Hayvanı da öldüreceksiniz. [16] “Bir kadın herhangi bir hayvana yaklaşır ve onunla yatarsa, kadını da hayvanı da öldüreceksiniz. Kesinlikle öldürüleceklerdir; dökülen kanlarından kendileri sorumludur. [17] “Bir adam kız kardeşini, ister babasının kızı ister annesinin kızı olsun, alır ve onun çıplaklığını görür, o da onun çıplaklığını görürse, bu utanç verici bir şeydir. Halklarının çocuklarının gözleri önünde halklarının arasından atılacaklardır. O, kız kardeşinin çıplaklığını açığa çıkarmıştır; suçunun cezasını taşıyacaktır. [18] “Bir adam adet gören bir kadınla yatıp onun çıplaklığını açığa çıkarırsa, onun kan kaynağını açmış olur; kadın da kanının kaynağını açığa çıkarmış olur. İkisi de halklarının arasından atılacaktır. [19] “Annenin kız kardeşinin de babanın kız kardeşinin de çıplaklığını açığa çıkarmayacaksın. Çünkü böyle yapan kişi yakın akrabasının çıplaklığını açmış olur. Suçlarının cezasını taşıyacaklardır. [20] Bir adam amcasının karısıyla yatarsa amcasının çıplaklığını açığa çıkarmış olur. Günahlarının cezasını taşıyacaklardır. Çocuksuz öleceklerdir. [21] “Bir adam kardeşinin karısını alırsa bu kirliliktir. Kardeşinin çıplaklığını açığa çıkarmıştır. Çocuksuz kalacaklardır. [22] “Bunun için bütün kurallarımı ve bütün hükümlerimi tutup uygulayın ki, sizi yaşamak üzere götürdüğüm ülke sizi kusup atmasın. [23] Önünüzden kovduğum ulusun törelerine göre yaşamayacaksınız. Çünkü onlar bütün bunları yaptılar; ben de onlardan tiksindim. [24] Ama size şunu söyledim: ‘Onların ülkesine siz mirasçı olacaksınız; süt ve bal akan o ülkeyi mülk edinmeniz için size vereceğim.’ Halklardan sizi ayırmış olan Tanrınız RAB benim. [25] “Bu yüzden temiz hayvanla murdar hayvanı, murdar kuşla temiz kuşu birbirinden ayıracaksınız. Size murdar diye ayırdığım hayvan, kuş ya da yerde kaynaşan herhangi bir canlı yüzünden kendinizi iğrenç kılmayacaksınız. [26] Bana ait olmak üzere kutsal olacaksınız. Çünkü ben RAB kutsalım; size benim olmanız için sizi halklardan ayırdım. [27] “İçlerinde ölülerle iletişim kuran ya da büyücülük yapan erkek ya da kadın kesinlikle öldürülecektir. Taşlanarak öldürüleceklerdir; dökülen kanlarından kendileri sorumludur.”

21

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: “Harun'un oğulları olan
kâhinlere söyle, onlara de ki: ‘Bir kâhin halkı
arasında bir ölü nedeniyle kendini kirletmesin. 2
Ancak yakın akrabaları için, annesi, babası, oğlu, kızı,
erkek kardeşi için, 3 ve kendisine yakın olan, hiç
evlenmemiş bakire kız kardeşi için kendini
kirletebilir. 4 Halkı arasında önder biri olarak kendini
kirletip saygınlığını bozmasın. 5 “‘Başlarını tıraş
etmeyecekler, sakallarının kenarlarını
kesmeyecekler, bedenlerinde yara izleri
açmayacaklar. 6 Tanrılarına kutsal olacaklar,
Tanrıları'nın adını bayağılaştırmayacaklar. Çünkü
RAB'be ateşte sunulan sunuları, Tanrıları'nın
ekmeğini sunuyorlar; bu yüzden kutsal olacaklar. 7
“‘Fahişe ya da kirletilmiş bir kadınla
evlenmeyecekler. Kocasından boşanmış bir kadınla
da evlenmeyecekler. Çünkü kâhin Tanrısı'na adanmış
kutsal kişidir. 8 Bu yüzden onu kutsal sayacaksın;
çünkü o, Tanrın'ın ekmeğini sunuyor. O senin için
kutsal olacak; çünkü sizi kutsal kılan ben RAB
kutsalım. 9 “‘Bir kâhinin kızı fahişelik yaparak
kendini kirletirse babasını da bayağılaştırmış olur.
Ateşte yakılacaktır. 10 “‘Kardeşleri arasında başkâhin
olan, başına mesh yağı dökülmüş ve kâhinlik
giysilerini giymek üzere atanmış kişi saçlarını dağınık
bırakmayacak, giysilerini yırtmayacak. 11 Hiçbir
ölünün yanına gitmeyecek; babası ya da annesi için
bile kendini kirletmeyecek. 12 Kutsal yerden dışarı
çıkmayacak, Tanrısı'nın kutsal yerini
bayağılaştırmayacak. Çünkü Tanrısı'nın mesh yağı
tacı onun üzerindedir. Ben RAB'bim. 13 “‘Alacağı
kadın bakire olmalı. 14 Dul, boşanmış, kirletilmiş ya
da fahişe bir kadınla evlenmeyecek; bunun yerine
kendi halkından bakire bir kadın alacak. 15 Halkı
arasında soyunu bayağılaştırmasın; çünkü onu kutsal
kılan ben RAB'bim.’” 16 RAB Musa'ya şöyle dedi: 17
“Harun'a söyle: ‘Soyundan kuşaklar boyunca
bedensel kusuru olan hiç kimse Tanrısı'nın ekmeğini
sunmak için yaklaşmasın. 18 Çünkü bedensel kusuru
olan hiç kimse yaklaşmayacak: kör, topal, burnu
biçimsiz olan ya da uzuvlarında bozukluk bulunan, 19
ayağı kırık ya da eli kırık olan, 20 kambur, cüce,
gözünde kusur bulunan, kaşıntılı deri hastalığı ya da
kabuklu yarası olan ya da hayaları ezilmiş olan hiç
kimse. 21 Kâhin Harun'un soyundan bedensel kusuru
olan hiç kimse RAB'be ateşte sunulan sunuları
sunmak için yaklaşmayacak. Kusuru olduğu için
Tanrısı'nın ekmeğini sunmak üzere yaklaşmayacak.
22 Tanrısı'nın ekmeğinden, hem en kutsal sunulardan
hem de kutsal sunulardan yiyebilir. 23 Ama perdeye
yaklaşmayacak, sunağa da yaklaşmayacak; çünkü
kusuru vardır. Kutsal yerlerimi bayağılaştırmasın.
Çünkü onları kutsal kılan ben RAB'bim.’” 24 Musa
bunları Harun'a, onun oğullarına ve bütün İsrail
halkına bildirdi.

22

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “Harun'a ve oğullarına
söyle: İsrail halkının bana ayırdığı kutsal sunulardan
uzak dursunlar da kutsal adımı bayağılaştırmasınlar.
Ben RAB'bim. 3 Onlara de ki: Kuşaklarınız boyunca
soyunuzdan biri, üzerinde kirlilik olduğu halde İsrail
halkının RAB'be ayırdığı kutsal sunulara yaklaşırsa, o
kişi önümden uzaklaştırılacaktır. Ben RAB'bim. 4
“Harun soyundan cüzamlı olan ya da akıntısı olan hiç
kimse temizlenene kadar kutsal sunulardan
yemeyecek. Ölünün değdirdiği herhangi bir murdar
şeye dokunan, ya da menisi boşalan biri, 5 veya
kendisini kirletebilecek sürüngenlerden birine
dokunan, ya da hangi türden olursa olsun bir insanın
kirliliğini üzerine alan kişi, 6 böyle bir şeye
dokunursa akşama kadar kirli sayılacak; bedenini
suyla yıkamadıkça kutsal sunulardan yemeyecektir. 7
Güneş batınca temiz sayılacak; ondan sonra kutsal
sunulardan yiyebilir, çünkü bu onun yiyeceğidir. 8
Kendiliğinden ölmüş ya da yırtıcı hayvanlarca
parçalanmış bir hayvanı yiyip kendini
kirletmeyecektir. Ben RAB'bim. 9 “Bunun için
buyruğuma uyacaklar; yoksa bu konuda günah
yüklenip onu bayağılaştırdıkları için ölecekler. Onları
kutsal kılan RAB benim. 10 “Kutsal sunulardan
yabancı biri yemeyecek. Kâhinin yanında kalan bir
yabancı ya da ücretli işçi de kutsal sunulardan
yemeyecek. 11 Ama bir kâhin parasını verip bir köle
satın alırsa, o köle ondan yiyebilir. Evinde doğanlar
da onun yiyeceğinden yiyebilir. 12 Bir kâhinin kızı
yabancı biriyle evlenirse, kutsal sunulardan ayrılan
payı yemeyecektir. 13 Ama bir kâhinin kızı dul ya da
boşanmış olur, çocuğu da olmaz ve gençliğinde
olduğu gibi babasının evine dönerse, babasının
yiyeceğinden yiyebilir. Ama hiçbir yabancı bundan

yemeyecektir. 14 “Birisi kutsal sunulardan bilmeden
yerse, değerinin beşte birini üzerine ekleyecek ve
kutsal sunuyu kâhine verecektir. 15 Kâhinler, İsrail
halkının RAB'be sunduğu kutsal sunuları
bayağılaştırmayacak, 16 ve halk kutsal sunularını
yediğinde onları suç yükü altına sokmayacaklar.
Çünkü onları kutsal kılan RAB benim.” 17 RAB
Musa'ya şöyle dedi: 18 “Harun'a, oğullarına ve bütün
İsrail halkına söyle: İsrail soyundan ya da İsrail'de
yaşayan yabancılardan biri, ister adaklarından birini
ister gönüllü sunduğu bir sunuyu yakmalık sunu
olarak RAB'be getirirse, 19 kabul edilmeniz için
kusursuz bir erkek hayvan sunacaksınız; bu,
sığırlardan, koyunlardan ya da keçilerden olacak. 20
Ama kusurlu olan hiçbir şeyi sunmayacaksınız;
çünkü sizin adınıza kabul edilmeyecektir. 21 Biri bir
adağı yerine getirmek ya da gönüllü bir sunu sunmak
için sığırlardan ya da davarlardan RAB'be esenlik
sunusu getirirse, kabul edilmesi için hayvan kusursuz
olmalıdır; onda hiçbir kusur bulunmayacaktır. 22 Kör,
yaralı, sakat, siğilli, uyuz ya da yarası akan hayvanları
RAB'be sunmayacaksınız. Bunlardan hiçbirini
sunağın üzerinde RAB'be yakılan sunu olarak
vermeyeceksiniz. 23 Ama organlarından biri fazla ya
da eksik olan boğa ya da kuzuyu gönüllü sunu olarak
getirebilirsiniz; yine de adak için kabul
edilmeyecektir. 24 Hayaları ezilmiş, sıkılmış, kopmuş
ya da kesilmiş bir hayvanı RAB'be sunmayacaksınız.
Ülkenizde bunu yapmayacaksınız. 25 Bunlardan
hiçbirini yabancının elinden alıp Tanrınız'ın ekmeği
olarak sunmayacaksınız; çünkü bozuklukları ve
kusurları vardır. Sizin adınıza kabul
edilmeyeceklerdir.” 26 RAB Musa'ya şöyle dedi: 27
“Bir buzağı, kuzu ya da oğlak doğduğunda yedi gün
annesinin yanında kalacak; sekizinci günden sonra ve
ondan sonrasında RAB'be yakılan sunu olarak kabul
edilebilir. 28 İster inek ister koyun olsun, ana ile
yavrusunu aynı gün kesmeyeceksiniz. 29 “RAB'be
şükran kurbanı sunduğunuzda, kabul edilmeniz için
onu öyle sunacaksınız. 30 O aynı gün yenilecek;
ondan sabaha bir şey bırakmayacaksınız. Ben
RAB'bim. 31 “Buyruklarımı tutacak ve yerine
getireceksiniz. Ben RAB'bim. 32 Kutsal adımı
bayağılaştırmayacaksınız. İsrail halkının arasında
kutsal sayılacağım. Sizi kutsal kılan RAB benim, 33
Tanrınız olayım diye sizi Mısır diyarından çıkaran
benim. Ben RAB'bim.”

23

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “İsrail halkına söyle:
‘RAB'bin kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz
belirlenmiş bayramları şunlardır; bunlar benim
belirlenmiş bayramlarımdır. 3 ‘Altı gün iş yapılacak,
ama yedinci gün tam dinlenme Şabatı'dır, kutsal
toplantı günüdür. Hiçbir iş yapmayacaksınız.
Oturduğunuz her yerde bu, RAB için Şabat'tır. 4
‘RAB'bin belirlenmiş bayramları, zamanında ilan
edeceğiniz kutsal toplantılar şunlardır. 5 Birinci ayın
on dördüncü günü akşam vakti RAB'bin Fısıhı'dır. 6
Aynı ayın on beşinci günü RAB için Mayasız Ekmek
Bayramı'dır. Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. 7
Birinci gün kutsal toplantınız olacak. Gündelik iş
yapmayacaksınız. 8 Yedi gün boyunca RAB'be ateşte
sunulan sunu sunacaksınız. Yedinci gün kutsal
toplantı olacak; gündelik iş yapmayacaksınız.’” 9 RAB
Musa'ya şöyle dedi: 10 “İsrail halkına söyle: ‘Size
vereceğim ülkeye girdiğinizde ve onun ürününü
biçtiğinizde, hasadınızın ilk ürünlerinden bir demeti
kâhine getireceksiniz. 11 Kâhin, sizin kabul edilmeniz
için demeti RAB'bin önünde sallayacak. Kâhin onu
Şabat'ın ertesi günü sallayacak. 12 Demeti salladığınız
gün, RAB'be yakmalık sunu olarak kusursuz, bir
yaşında erkek bir kuzu sunacaksınız. 13 Onunla
birlikte tahıl sunusu olarak yağla karıştırılmış ince
undan efanın onda ikisi sunulacak; bu, RAB için hoş
koku veren ateşte sunulan bir sunudur. Onun dökme
sunusu da şarabın hinin dörtte biri olacak. 14
Tanrınız'ın sunusunu getirdiğiniz o güne kadar ne
ekmek, ne kavrulmuş başak, ne de taze ürün
yiyeceksiniz. Bu, kuşaklarınız boyunca, oturduğunuz
her yerde sonsuza dek geçerli bir kural olacak. 15
“‘Şabat'ın ertesi gününden, sallama sunusunun
demetini getirdiğiniz günden başlayarak
sayacaksınız. Yedi tam Şabat olacak. 16 Yedinci
Şabat'ın ertesi gününe kadar elli gün sayacaksınız;
sonra RAB'be yeni bir tahıl sunusu sunacaksınız. 17
Evlerinizden sallama sunusu olarak iki ekmek
getireceksiniz. Bunlar efanın onda ikisi kadar ince
undan yapılacak ve mayalı olarak pişirilecek; RAB
için ilk ürünlerdir. 18 Ekmekle birlikte bir yaşında,
kusursuz yedi kuzu, bir genç boğa ve iki koç

sunacaksınız. Bunlar tahıl sunuları ve dökme sunularıyla birlikte RAB'be yakmalık sunu olacak; RAB için hoş koku veren ateşte sunulan bir sunu olacaktır. 19 Günah sunusu olarak bir erkek teke, esenlik sunusu kurbanı olarak da bir yaşında iki erkek kuzu sunacaksınız. 20 Kâhin bunları, ilk ürünlerin ekmeğiyle ve iki kuzuyla birlikte RAB'bin önünde sallama sunusu olarak sallayacak. Bunlar kâhin için RAB'be ayrılmış kutsal şeylerdir. 21 Aynı gün ilan edeceksiniz: sizin için kutsal toplantı olacak; gündelik iş yapmayacaksınız. Bu, kuşaklarınız boyunca, oturduğunuz her yerde sonsuza dek geçerli bir kural olacak. 22 "'Ülkenizin hasadını biçtiğinizde, tarlanızın köşelerine kadar bütünüyle biçmeyeceksiniz, hasattan arta kalan başakları da toplamayacaksınız. Bunları yoksula ve yabancıya bırakacaksınız. Ben Tanrınız RAB'bim.'" 23 RAB Musa'ya şöyle dedi: 24 "İsrail halkına de ki: 'Yedinci ayın birinci günü sizin için tam dinlenme günü olacak; boru sesleriyle anılan kutsal toplantı günü olacak. 25 Gündelik iş yapmayacaksınız; RAB'be ateşte sunulan sunu sunacaksınız.'" 26 RAB Musa'ya şöyle dedi: 27 "Ama bu yedinci ayın onuncu günü Kefaret Günü'dür. Sizin için kutsal toplantı olacak, kendinizi alçaltacaksınız ve RAB'be ateşte sunulan sunu sunacaksınız. 28 O gün hiçbir iş yapmayacaksınız; çünkü bu, Tanrınız RAB'bin önünde sizin için kefaret sağlanan Kefaret Günü'dür. 29 Çünkü o gün kendini alçaltmayan herkes halkının arasından atılacaktır. 30 O gün herhangi bir iş yapan kişiyi halkının arasından ben yok edeceğim. 31 Hiçbir iş yapmayacaksınız. Bu, kuşaklarınız boyunca, oturduğunuz her yerde sonsuza dek geçerli bir kural olacak. 32 Bu, sizin için tam dinlenme Şabatı olacak ve kendinizi alçaltacaksınız. Ayın dokuzuncu günü akşamdan başlayarak ertesi akşama kadar Şabatınızı tutacaksınız." 33 RAB Musa'ya şöyle dedi: 34 "İsrail halkına söyle: 'Bu yedinci ayın on beşinci günü, RAB için yedi gün süren Çardak Bayramı'dır. 35 Birinci gün kutsal toplantı olacak; gündelik iş yapmayacaksınız. 36 Yedi gün boyunca RAB'be ateşte sunulan sunu sunacaksınız. Sekizinci gün sizin için kutsal toplantı olacak ve RAB'be ateşte sunulan sunu sunacaksınız. Bu, ciddi toplanma günüdür; gündelik iş yapmayacaksınız. 37 "'RAB'bin belirlenmiş bayramları bunlardır. Bu bayramları kutsal toplantılar olarak ilan edeceksiniz ve RAB'be ateşte sunulan sunular, yakmalık sunular, tahıl sunuları, kurbanlar ve dökme sunular sunacaksınız; her biri kendi gününde. 38 Bunlar RAB'bin Şabatları'nın dışında, armağanlarınızın dışında, bütün adaklarınızın dışında ve RAB'be verdiğiniz bütün gönüllü sunuların dışındadır. 39 "'Böylece yedinci ayın on beşinci gününde, ülkenin ürünlerini topladığınız zaman, RAB'bin bayramını yedi gün kutlayacaksınız. Birinci gün tam dinlenme günü olacak, sekizinci gün de tam dinlenme günü olacak. 40 İlk gün gösterişli ağaçların meyvelerini, hurma dallarını, sık yapraklı ağaçların dallarını ve dere söğütlerini alacaksınız; Tanrınız RAB'bin önünde yedi gün sevineceksiniz. 41 Bunu yılda yedi gün RAB için bayram olarak kutlayacaksınız. Bu, kuşaklarınız boyunca sonsuza dek geçerli bir kural olacak. Bunu yedinci ayda kutlayacaksınız. 42 Yedi gün çardaklarda oturacaksınız. İsrail'de yerli doğmuş olanların hepsi çardaklarda oturacak. 43 Böylece kuşaklarınız, İsrail halkını Mısır diyarından çıkardığımda onları çardaklarda oturttuğumu bilsin. Ben Tanrınız RAB'bim.'" 44 Böylece Musa, RAB'bin belirlenmiş bayramlarını İsrail halkına bildirdi.

24

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına buyur, kandilin sürekli yanması için sana ışıkta kullanılacak saf, dövülmüş zeytinyağı getirsinler. 3 Harun, Buluşma Çadırı'nda, Tanıklık Perdesi'nin dışında, akşamdan sabaha kadar onu RAB'bin önünde sürekli düzenli tutacak. Bu, kuşaklarınız boyunca sonsuza dek geçerli bir kural olacak. 4 Kandilleri, saf altın kandillik üzerinde, RAB'bin önünde sürekli düzenli tutacak. 5 "İnce un alıp ondan on iki pide pişireceksin; her pidede efanın onda ikisi olacak. 6 Bunları RAB'bin önünde, saf altın masanın üzerine, iki sıra halinde, her sırada altı tane olmak üzere diz. 7 Her sıranın üzerine saf günlük koyacaksın; bu ekmek için anma payı, yani RAB'be sunulan ateşle yakılan sunu olacak. 8 Bunu her Şabat Günü RAB'bin önünde sürekli düzenleyecek. Bu, İsrail halkı adına sonsuza dek sürecek bir antlaşmadır. 9 Bu ekmek Harun'la oğullarının olacak; onu kutsal bir yerde yiyecekler. Çünkü bu, RAB'be sunulan ateşle yakılan sunular arasında onun payına düşen en kutsal paydır. Bu,

kalıcı bir kuraldır.” [10] İsrailli bir kadının oğlu, babası Mısırlı olan biri, İsrail halkının arasına çıktı. İsrailli kadının oğlu ile İsrailli bir adam ordugâhta kavga etti. [11] İsrailli kadının oğlu Ad'a küfredip lanet etti. Onu Musa'ya getirdiler. Annesinin adı Dan oymağından Divri'nin kızı Şelomit'ti. [12] RAB'bin bu konuda ne buyuracağı onlara açıklanana kadar onu gözaltında tuttular. [13] RAB Musa'ya şöyle dedi: [14] “Lanet eden adamı ordugâhın dışına çıkar. Onu işitenlerin hepsi ellerini onun başına koysun, sonra bütün topluluk onu taşlasın. [15] İsrail halkına şunu söyle: ‘Kim Tanrısı'na lanet ederse günahının cezasını çekecektir. [16] RAB'bin adına küfreden kişi kesinlikle öldürülecektir. Bütün topluluk onu kesinlikle taşlayacak. Gerek yabancı olsun gerek yerli, Ad'a küfrettiğinde öldürülecektir. [17] “ ‘Birine ölümcül vurup onu öldüren kesinlikle öldürülecektir. [18] Bir hayvana ölümcül vurup onu öldüren, cana can karşılık vererek zararını ödeyecektir. [19] Bir kimse komşusunu yaralarsa, onun yaptığı kendisine de aynen yapılacaktır: [20] kırığa kırık, göze göz, dişe diş; birini nasıl yaraladıysa kendisine de öyle yapılacaktır. [21] Hayvanı öldüren zararını ödeyecek, insanı öldüren ise öldürülecektir. [22] Yabancı için de yerli için de aynı yasa geçerli olacak. Çünkü ben Tanrınız RAB'bim.’” [23] Musa bunları İsrail halkına söyledi. Onlar da lanet eden adamı ordugâhın dışına çıkarıp taşladılar. Böylece İsrail halkı, RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptı.

25

[1] RAB Sina Dağı'nda Musa'ya şöyle dedi: [2] “İsrail halkına söyle: Size vereceğim ülkeye girdiğiniz zaman, toprak RAB için Şabat tutacak. [3] Tarlanı altı yıl ekeceksin, bağını altı yıl budayacaksın, ürününü toplayacaksın. [4] Ama yedinci yılda toprak için tam dinlenme Şabatı olacak; RAB için bir Şabat olacak. Tarlanı ekmeyecek, bağını budamayacaksın. [5] Hasadından kendiliğinden yetişeni biçmeyeceksin, budanmamış asmanın üzümlerini toplamayacaksın. Toprak için tam dinlenme yılı olacak. [6] Toprağın Şabatı size yiyecek olacak; sana, kölene, cariyene, ücretli işçine ve yanında yabancı olarak yaşayan konuğuna yiyecek olacak. [7] Ülkenizdeki hayvanlarınız ve yabanıl hayvanlar için de toprağın bütün ürünü yiyecek olacak. [8] “Yedi Şabat yılı sayacaksın: yedi kez yedi yıl. Böylece yedi Şabat yılının günleri sana kırk dokuz yıl edecek. [9] Sonra yedinci ayın onuncu gününde yüksek sesle boru çaldıracaksın. Kefaret Günü'nde bütün ülkenizde boru çaldıracaksın. [10] Ellinci yılı kutsal kılacaksınız ve ülkede yaşayan herkes için özgürlüğü ilan edeceksiniz. Bu sizin için Yovel Yılı olacak. Her biriniz kendi mülküne dönecek, herkes kendi ailesine dönecek. [11] Ellinci yıl sizin için Yovel Yılı olacak. O yıl ekmeyeceksiniz, kendiliğinden yetişeni biçmeyeceksiniz, bakımsız asmaların ürününü toplamayacaksınız. [12] Çünkü bu Yovel Yılı'dır; sizin için kutsal olacak. Tarlanın verdiğini yiyeceksiniz. [13] “Bu Yovel Yılı'nda her biriniz kendi mülküne dönecek. [14] “Komşuna bir şey satarsan ya da komşundan bir şey alırsan, birbirinize haksızlık etmeyeceksiniz. [15] Komşundan satın alırken Yovel Yılı'ndan sonraki yılların sayısına göre alacaksın. O da sana, ürün alınacak yılların sayısına göre satacak. [16] Yıllar çoksa fiyatı artıracaksın, yıllar azsa fiyatı düşüreceksin; çünkü sana sattığı şey ürün alınacak yılların sayısıdır. [17] Birbirinize haksızlık etmeyeceksiniz; Tanrınız'dan korkacaksınız. Çünkü ben Tanrınız RAB'bim. [18] “Bu yüzden kurallarımı yerine getirecek, hükümlerimi tutup uygulayacaksınız. O zaman ülkede güven içinde yaşayacaksınız. [19] Toprak meyvesini verecek, doyasıya yiyecek ve orada güven içinde yaşayacaksınız. [20] “Yedinci yıl ne yiyeceğiz? Ne ekeceğiz ne de ürün toplayacağız” derseniz, [21] altıncı yılda bereketimi üzerinize buyuracağım; toprak üç yıl yetecek ürün verecek. [22] Sekizinci yılda ekeceksiniz, ama dokuzuncu yıla, yeni ürün gelinceye kadar eski üründen yiyeceksiniz. [23] “Toprak sonsuza dek satılmayacak, çünkü toprak benimdir. Siz benim yanımda yabancılar ve konuklarsınız. [24] Sahip olduğunuz bütün ülkede toprak için geri satın alma hakkı tanıyacaksınız. [25] “Kardeşin yoksullaşır da mülkünün bir kısmını satarsa, en yakın akrabası gelip kardeşinin sattığını geri satın alacak. [26] Bir adamın onu geri satın alacak kimsesi yoksa, ama kendisi güçlenip bunu karşılayacak kadar imkân bulursa, [27] sattığı zamandan bu yana geçen yılları hesaplayacak, artan değeri mülkü sattığı adama geri verecek ve kendi mülküne dönecek. [28] Ama geri almaya gücü yetmezse, sattığı şey Yovel Yılı'na kadar

onu satın alanın elinde kalacak. Yovel Yılı'nda serbest kalacak, kendisi de mülküne dönecek. 29 “Bir adam surlu bir kentteki oturulacak bir evi satarsa, satıldığı günden başlayarak bir tam yıl içinde onu geri satın alabilir. Bir tam yıl boyunca geri satın alma hakkı vardır. 30 Ama bir tam yıl doluncaya kadar geri satın alınmazsa, surlu kentteki ev onu satın alanın ve onun soyunun sonsuza dek mülkü olacak. Yovel Yılı'nda serbest kalmayacak. 31 Ama çevresinde sur bulunmayan köylerdeki evler kırın tarlaları gibi sayılacak. Geri satın alınabilirler ve Yovel Yılı'nda serbest kalırlar. 32 “Bununla birlikte Levililer'in kentlerine, yani mülkleri olan kentlerdeki evlere gelince, Levililer onları her zaman geri satın alabilir. 33 Levililer satılan evi geri satın alabilir; mülkünün bulunduğu kentteki ev de Yovel Yılı'nda serbest kalacak. Çünkü Levililer'in kentlerindeki evler, İsrail halkı arasındaki mülkleridir. 34 Ama kentlerinin çevresindeki otlak tarlaları satılamaz; çünkü bu, onların sonsuza dek sürecek mülküdür. 35 “Kardeşin yoksullaşır ve yanında geçinemez duruma düşerse, onu destekleyeceksin. Aranızda yaşayan yabancı ya da konuk gibi yaşayacak. 36 Ondan faiz ya da kazanç alma; Tanrın'dan kork ki kardeşin aranızda yaşayabilsin. 37 Ona paranı faizle vermeyeceksin, yiyeceğini de kazanç sağlamak için vermeyeceksin. 38 Kenan ülkesini size vermek ve Tanrınız olmak için sizi Mısır ülkesinden çıkaran Tanrınız RAB benim. 39 “Aranızdaki kardeşin yoksullaşır da kendini sana satarsa, onu köle gibi çalıştırmayacaksın. 40 Yanında ücretli işçi ve konuk gibi olacak; Yovel Yılı'na kadar senin yanında çalışacak. 41 Sonra kendisi ve çocukları senin yanından çıkacak, kendi ailesine dönecek, atalarının mülküne kavuşacak. 42 Çünkü onlar benim kullarımdır; onları Mısır ülkesinden ben çıkardım. Köle gibi satılmayacaklar. 43 Onun üzerinde sertlikle egemenlik kurmayacaksın; Tanrın'dan korkacaksın. 44 “Sahip olabileceğiniz erkek ve kadın kölelere gelince, bunları çevrenizdeki uluslardan satın alabilirsiniz. 45 Aranızda yaşayan yabancıların çocuklarından ve ülkenizde doğmuş ailelerinden de satın alabilirsiniz; onlar sizin mülkünüz olacak. 46 Onları, sizden sonra çocuklarınıza miras olarak bırakabilirsiniz; onları sürekli mülk olarak elinizde tutabilirsiniz. Ama kardeşleriniz olan İsrail halkı üzerinde birbirinize sertlikle egemenlik kurmayacaksınız. 47 “Yanınızda yaşayan bir yabancı ya da konuk zenginleşirse, ama onun yanında bulunan kardeşin yoksullaşıp aranızda yaşayan yabancıya ya da yabancının ailesinden birine kendini satarsa, 48 satıldıktan sonra geri satın alınabilir. Kardeşlerinden biri onu geri satın alabilir. 49 Amcası ya da amcasının oğlu onu geri satın alabilir; ya da ailesinden yakın bir akrabası onu geri satın alabilir. Kendisi zenginleşirse, kendini geri satın alabilir. 50 Kendisini sattığı yıldan Yovel Yılı'na kadar, onu satın alanla hesaplaşacak. Satış bedeli yıl sayısına göre olacak; yanında, ücretli işçi için belirlenen süre kadar kalacak. 51 Daha çok yıl kaldıysa, satın alınması için ödenen paraya göre geri satın alma bedelinin karşılığını verecek. 52 Yovel Yılı'na az yıl kaldıysa, onunla buna göre hesaplaşacak; hizmet ettiği yıllara göre geri satın alma bedelini ödeyecek. 53 O, yanında yıldan yıla tutulan ücretli işçi gibi olacak. Gözünüzün önünde onun üzerinde sertlikle egemenlik kurmayacak. 54 Bu yollarla geri satın alınmazsa, Yovel Yılı'nda kendisi ve çocukları serbest kalacak. 55 Çünkü İsrail halkı benim kullarımdır. Onlar, Mısır ülkesinden çıkardığım kullarımdır. Ben Tanrınız RAB'bim.

26

1 “Kendinize put yapmayacaksınız. Oyma put ya da dikili taş dikmeyeceksiniz. Ülkenize tapınmak için kabartmalı taş koymayacaksınız. Çünkü ben sizin Tanrınız RAB'bim. 2 Şabat günlerimi tutacak, kutsal yerime saygı göstereceksiniz. Ben RAB'bim. 3 Kurallarımda yürür, buyruklarımı tutar ve yerine getirirseniz, 4 size yağmurlarınızı mevsiminde vereceğim. Toprak ürününü verecek, kırın ağaçları meyvesini verecek. 5 Harman zamanınız bağbozumuna kadar sürecek, bağbozumu da ekim zamanına kadar sürecek. Ekmeğinizi doyasıya yiyecek, ülkenizde güven içinde yaşayacaksınız. 6 Ülkeye esenlik vereceğim. Yatacaksınız, sizi korkutan olmayacak. Zararlı yabanıl hayvanları ülkeden kaldıracağım. Ülkenizden kılıç geçmeyecek. 7 Düşmanlarınızı kovalayacaksınız, onlar da önünüzde kılıçla düşecek. 8 Sizden beşi yüz kişiyi, yüzünüz on bin kişiyi kovalayacak. Düşmanlarınız önünüzde kılıçla düşecek. 9 Size yöneleceğim; sizi verimli kılacak, çoğaltacağım. Sizinle yaptığım antlaşmayı

sürdüreceğim. [10] Uzun zaman saklanmış eski ürünü yiyeceksiniz; yenisi yüzünden eskiyi dışarı çıkaracaksınız. [11] Aranıza konutumu kuracağım. Sizden iğrenmeyeceğim. [12] Aranızda yürüyeceğim. Sizin Tanrınız olacağım, siz de benim halkım olacaksınız. [13] Sizi Mısır diyarından çıkaran, onların kölesi olmaktan kurtaran Tanrınız RAB benim. Boyunduruğunuzun çubuklarını kırdım ve başınız dik yürümenizi sağladım. [14] Ama beni dinlemez, bütün bu buyrukları yerine getirmezseniz, [15] kurallarımı reddeder, hükümlerimden iğrenir, bütün buyruklarımı yerine getirmez, antlaşmamı bozarsanız, [16] ben de size şunu yapacağım: Üzerinize dehşet salacağım; gözlerinizi söndüren, canınızı eriten veremle ateşli hastalık vereceğim. Tohumunuzu boşuna ekeceksiniz, çünkü onu düşmanlarınız yiyecek. [17] Size karşı duracağım. Düşmanlarınızın önünde bozguna uğrayacaksınız. Sizden nefret edenler size egemen olacak. Peşinizden kimse gelmese de kaçacaksınız. [18] Bütün bunlara rağmen yine beni dinlemezseniz, günahlarınız yüzünden sizi yedi kat daha çok cezalandıracağım. [19] Gücünüzle övünmenizi kıracağım. Göklerinizi demir, toprağınızı tunç gibi yapacağım. [20] Gücünüz boşuna tükenecek. Toprağınız ürününü vermeyecek, ülkenin ağaçları da meyvesini vermeyecek. [21] Bana karşı gelir, beni dinlemek istemezseniz, günahlarınıza göre üzerinize yedi kat daha çok bela getireceğim. [22] Aranıza yabanıl hayvanlar salacağım. Çocuklarınızı elinizden alacak, sürülerinizi yok edecek, sayınızı azaltacaklar. Yollarınız ıssız kalacak. [23] Bütün bunlarla yola gelmez, bana karşı gelmeye devam ederseniz, [24] ben de size karşı geleceğim. Ben de günahlarınız yüzünden sizi yedi kat vuracağım. [25] Üzerinize, antlaşmanın öcünü alan bir kılıç getireceğim. Kentlerinize toplandığınızda aranıza salgın hastalık salacağım. Düşmanın eline teslim edileceksiniz. [26] Ekmeğin dayanağını kırdığımda, on kadın ekmeğinizi tek fırında pişirecek ve ekmeğinizi tartıyla geri verecek. Yiyeceksiniz ama doymayacaksınız. [27] Bütün bunlara rağmen yine beni dinlemez, bana karşı gelirseniz, [28] ben de size öfkeyle karşı geleceğim. Günahlarınız yüzünden sizi yine yedi kat cezalandıracağım. [29] Oğullarınızın etini yiyeceksiniz, kızlarınızın etini yiyeceksiniz. [30] Tapınma yerlerinizi yıkacağım, buhur sunaklarınızı parçalayacağım. Cesetlerinizi putlarınızın cansız gövdelerinin üstüne atacağım. Sizden iğreneceğim. [31] Kentlerinizi yıkıntıya çevireceğim, kutsal yerlerinizi ıssız bırakacağım. Sunularınızın hoş kokusunu içime çekmeyeceğim. [32] Ülkeyi öyle bir ıssızlığa çevireceğim ki orada yaşayan düşmanlarınız buna şaşacak. [33] Sizi ulusların arasına dağıtacağım ve arkanızdan kılıç çekeceğim. Ülkeniz ıssız kalacak, kentleriniz yıkıntıya dönecek. [34] Siz düşmanlarınızın ülkesindeyken, ülke ıssız kaldığı bütün süre boyunca Şabat günlerinin tadını çıkaracak. O zaman ülke dinlenecek ve Şabat günlerinin tadını çıkaracak. [35] Siz üzerinde yaşarken Şabatlarınızda kavuşamadığı dinlenmeye, ıssız kaldığı bütün o süre boyunca kavuşacak. [36] Sizden sağ kalanlara gelince, düşmanlarının ülkesinde yüreklerine korkaklık salacağım. Uçuşan bir yaprağın sesi bile onları kaçıracak. Kılıçtan kaçar gibi kaçacaklar. Kimse peşlerine düşmese de yere düşecekler. [37] Kimse peşlerinden gelmese de, kılıçtan kaçar gibi birbirlerinin üstüne tökezleyecekler. Düşmanlarınızın önünde duracak gücünüz olmayacak. [38] Ulusların arasında yok olacaksınız. Düşmanlarınızın ülkesi sizi yiyip bitirecek. [39] Aranızda sağ kalanlar, düşmanlarınızın ülkesinde kendi suçları yüzünden eriyip gidecek. Atalarının suçları yüzünden de onlarla birlikte eriyip gidecekler. [40] Ama bana karşı işledikleri suçlarını ve atalarının suçlarını, bana sadakatsizlik ettiklerini ve bana karşı geldiklerini itiraf ederlerse, [41] benim de onlara karşı geldiğimi ve onları düşmanlarının ülkesine götürdüğümü kabul ederlerse, sünnetsiz yürekleri alçalır ve suçlarının cezasını kabul ederlerse, [42] Yakup'la yaptığım antlaşmayı, İshak'la yaptığım antlaşmayı, İbrahim'le yaptığım antlaşmayı anımsayacağım. Ülkeyi de anımsayacağım. [43] Ülke onlar tarafından terk edilecek ve onlar yokken ıssız kalarak Şabat günlerinin tadını çıkaracak. Onlarsa suçlarının cezasını kabul edecekler. Çünkü hükümlerimi reddettiler, kurallarımdan iğrendiler. [44] Yine de düşmanlarının ülkesindeyken onları reddetmeyeceğim; onları büsbütün yok edip onlarla yaptığım antlaşmayı bozacak kadar onlardan iğrenmeyeceğim. Çünkü ben onların Tanrısı RAB'bim. [45] Onların Tanrısı olmak için, ulusların gözleri önünde Mısır diyarından çıkardığım atalarıyla yaptığım antlaşmayı onların yararı için anımsayacağım. Ben RAB'bim.” [46] RAB'bin Sina Dağı'nda Musa aracılığıyla kendisiyle İsrail halkı

arasında koyduğu kurallar, hükümler ve yasalar bunlardır.

27

[1] RAB Musa'ya şöyle dedi: [2] “İsrail halkına söyle, onlara de ki: ‘Biri bir adağı yerine getirmek için bir kişiyi RAB'be adarsa, belirlenen değerler şunlardır: [3] Yirmi yaşından altmış yaşına kadar erkek için belirlenen değer, kutsal yerin şekeline göre elli şekel gümüş olacaktır. [4] Eğer kadınsa, belirlenen değer otuz şekel olacaktır. [5] Kişi beş yaşından yirmi yaşına kadarsa, erkek için belirlenen değer yirmi şekel, kadın için on şekel olacaktır. [6] Kişi bir aylıktan beş yaşına kadarsa, erkek için belirlenen değer beş şekel gümüş, kadın için üç şekel gümüş olacaktır. [7] Kişi altmış yaşında ya da daha yaşlıysa, erkek için belirlenen değer on beş şekel, kadın için on şekel olacaktır. [8] Ama kişi belirlenen değeri karşılayamayacak kadar yoksulsa, kâhinin önüne çıkarılacaktır. Kâhin onun için bir değer belirleyecek; bunu kişinin ödeme gücüne göre belirleyecektir. [9] “‘Eğer RAB'be sunu olarak sunulabilecek bir hayvansa, birinin ondan RAB'be verdiği her şey kutsal olur. [10] Onu değiştirmeyecek, yerine başka birini koymayacak; iyinin yerine kötüyü ya da kötünün yerine iyiyi vermeyecektir. Ama bir hayvanı başka bir hayvanla değiştirirse, hem kendisi hem de yerine konan hayvan kutsal olacaktır. [11] Eğer RAB'be sunu olarak sunulmayan murdar bir hayvansa, o hayvanı kâhinin önüne getirecektir. [12] Kâhin hayvanın iyi mi kötü mü olduğuna bakıp değer biçecek. Senin, yani kâhinin biçtiği değer neyse, o geçerli olacaktır. [13] Ama onu gerçekten geri almak isterse, belirlenen değere beşte birini ekleyecektir. [14] “‘Biri evini RAB'be kutsal kılmak için adarsa, kâhin evin iyi mi kötü mü olduğuna bakıp değer biçecek; kâhinin biçtiği değer neyse, o geçerli olacaktır. [15] Eğer onu adayan kişi evini geri almak isterse, belirlenen paraya beşte birini ekleyecek; ev de onun olacaktır. [16] “‘Biri mülkünün tarlasından bir kısmını RAB'be adarsa, belirlenen değer ekilecek tohuma göre olacaktır. Bir homer arpa tohumu ekilen yerin değeri elli şekel gümüş olacaktır. [17] Tarlasını Yovel yılından başlayarak adarsa, belirlenen değer geçerli olacaktır. [18] Ama tarlasını Yovel'den sonra adarsa, kâhin Yovel yılına kadar kalan yıllara göre parayı hesaplayacak; belirlenen değerden indirim yapılacaktır. [19] Tarlayı adayan kişi onu gerçekten geri almak isterse, belirlenen paraya beşte birini ekleyecek; tarla onun kalacaktır. [20] Ama tarlayı geri almazsa ya da tarlayı başka birine satmışsa, artık geri alınamayacaktır. [21] Yovel yılında elden çıktığında tarla RAB'be adanmış bir tarla gibi kutsal olacaktır. Kâhinlerin mülkü olacaktır. [22] “‘Biri mülkünün tarlası olmayan, satın aldığı bir tarlayı RAB'be adarsa, [23] kâhin ona belirlenen değerin tutarını Yovel yılına kadar hesaplayacak; o kişi o gün bu değeri RAB'be kutsal bir bağış olarak verecektir. [24] Yovel yılında tarla, satın alındığı kişiye, yani toprağın asıl mülk sahibine dönecektir. [25] Bütün belirlenen değerleriniz kutsal yerin şekeline göre olacaktır; bir şekel yirmi geradır. [26] “‘Ama hayvanların ilk doğanı, zaten RAB'bin ilk doğanı sayıldığı için, hiç kimse onu adayamaz; ister sığır olsun ister davar, RAB'bindir. [27] Eğer murdar bir hayvansa, belirlenen değere göre onu geri satın alacak ve ona beşte bir ekleyecektir. Geri alınmazsa, belirlenen değere göre satılacaktır. [28] “‘Ama bir kişinin sahip olduğu şeylerden, ister insan olsun ister hayvan olsun ister mülkünün tarlası olsun, RAB'be bütünüyle adadığı hiçbir şey satılamaz ya da geri alınamaz. Bütünüyle adanmış her şey RAB için çok kutsaldır. [29] İnsanlar arasından bütünüyle adanmış hiç kimse fidyeyle kurtarılamaz; kesinlikle öldürülecektir. [30] “‘Toprağın bütün ondalığı, ister toprağın tohumundan olsun ister ağaçların meyvesinden olsun, RAB'bindir. RAB için kutsaldır. [31] Eğer biri ondalığından herhangi bir şeyi geri almak isterse, ona beşte birini ekleyecektir. [32] Sığırların ya da davarların bütün ondalığı, çobanın değneğinin altından geçen her onuncu hayvan, RAB için kutsal olacaktır. [33] İyi mi kötü mü diye araştırmayacak, onu değiştirmeyecektir. Ama değiştirirse, hem kendisi hem de yerine konan hayvan kutsal olacaktır. Geri alınamayacaktır.’” [34] RAB'bin Sina Dağı'nda İsrail halkı için Musa'ya verdiği buyruklar bunlardır.

Çölde Sayım

1

1 RAB, Mısır diyarından çıktıktan sonraki ikinci yılın
ikinci ayının birinci günü, Sina Çölü'nde, Buluşma
Çadırı'nda Musa'ya şöyle seslendi: 2 “İsrail halkının
bütün topluluğunun sayımını ailelerine, baba
soylarına göre yapın. Bütün erkekleri adlarını tek tek
yazarak sayın. 3 İsrail'de savaşa çıkabilecek yirmi yaş
ve üstü bütün erkekleri birliklerine göre sen ve
Harun sayacaksınız. 4 Her oymaktan sizinle birlikte
birer adam olacak; her biri kendi baba soyunun başı
olacak. 5 Sizinle birlikte duracak adamların adları
şunlardır: Ruben oymağından Şedeur oğlu Elitsur. 6
Şimon oymağından Surişadday oğlu Şelumiel. 7
Yahuda oymağından Amminadav oğlu Nahşon. 8
İssakar oymağından Suar oğlu Netanel. 9 Zevulun
oymağından Helon oğlu Eliav. 10 Yusuf'un
oğullarından: Efrayim oymağından Ammihud oğlu
Elişama. Manaşşe oymağından Pedahsur oğlu
Gamliel. 11 Benyamin oymağından Gideoni oğlu
Avidan. 12 Dan oymağından Ammişadday oğlu
Ahiezer. 13 Aşer oymağından Okran oğlu Pagiel. 14
Gad oymağından Deuel oğlu Elyasaf. 15 Naftali
oymağından Enan oğlu Ahira.” 16 Topluluk içinden
çağrılanlar bunlardı. Atalarının oymaklarının
önderleri, İsrail'in binlik birliklerinin başlarıydılar. 17
Musa ile Harun adı belirtilen bu adamları yanlarına
aldılar. 18 İkinci ayın birinci günü bütün topluluğu bir
araya topladılar. Herkes ailelerine, baba soylarına
göre, yirmi yaş ve üstü erkeklerin adları tek tek
yazılarak soy kütüğünü bildirdi. 19 Musa onları Sina
Çölü'nde, RAB'bin buyurduğu gibi saydı. 20 İsrail'in
ilk oğlu Ruben'in oğulları, ailelerine ve baba
soylarına göre, yirmi yaş ve üstü, savaşa çıkabilecek
bütün erkekler adları tek tek yazılarak sayıldı. 21
Ruben oymağında sayılanların toplamı kırk altı bin
beş yüzdü. 22 Şimon oğulları da ailelerine ve baba
soylarına göre, yirmi yaş ve üstü, savaşa çıkabilecek
bütün erkekler adları tek tek yazılarak sayıldı. 23
Şimon oymağında sayılanların toplamı elli dokuz bin
üç yüzdü. 24 Gad oğulları ailelerine ve baba soylarına
göre, yirmi yaş ve üstü, savaşa çıkabilecek bütün
erkekler adlarıyla sayıldı. 25 Gad oymağında
sayılanların toplamı kırk beş bin altı yüz elliydi. 26
Yahuda oğulları ailelerine ve baba soylarına göre,
yirmi yaş ve üstü, savaşa çıkabilecek bütün erkekler
adlarıyla sayıldı. 27 Yahuda oymağında sayılanların
toplamı yetmiş dört bin altı yüzdü. 28 İssakar oğulları
ailelerine ve baba soylarına göre, yirmi yaş ve üstü,
savaşa çıkabilecek bütün erkekler adlarıyla sayıldı. 29
İssakar oymağında sayılanların toplamı elli dört bin
dört yüzdü. 30 Zevulun oğulları ailelerine ve baba
soylarına göre, yirmi yaş ve üstü, savaşa çıkabilecek
bütün erkekler adlarıyla sayıldı. 31 Zevulun
oymağında sayılanların toplamı elli yedi bin dört
yüzdü. 32 Yusuf'un oğullarından Efrayim oğulları
ailelerine ve baba soylarına göre, yirmi yaş ve üstü,
savaşa çıkabilecek bütün erkekler adlarıyla sayıldı. 33
Efrayim oymağında sayılanların toplamı kırk bin beş
yüzdü. 34 Manaşşe oğulları ailelerine ve baba
soylarına göre, yirmi yaş ve üstü, savaşa çıkabilecek
bütün erkekler adlarıyla sayıldı. 35 Manaşşe
oymağında sayılanların toplamı otuz iki bin iki
yüzdü. 36 Benyamin oğulları ailelerine ve baba
soylarına göre, yirmi yaş ve üstü, savaşa çıkabilecek
bütün erkekler adlarıyla sayıldı. 37 Benyamin
oymağında sayılanların toplamı otuz beş bin dört
yüzdü. 38 Dan oğulları ailelerine ve baba soylarına
göre, yirmi yaş ve üstü, savaşa çıkabilecek bütün
erkekler adlarıyla sayıldı. 39 Dan oymağında
sayılanların toplamı altmış iki bin yedi yüzdü. 40 Aşer
oğulları ailelerine ve baba soylarına göre, yirmi yaş ve
üstü, savaşa çıkabilecek bütün erkekler adlarıyla
sayıldı. 41 Aşer oymağında sayılanların toplamı kırk
bir bin beş yüzdü. 42 Naftali oğulları ailelerine ve
baba soylarına göre, yirmi yaş ve üstü, savaşa
çıkabilecek bütün erkekler adlarıyla sayıldı. 43 Naftali
oymağında sayılanların toplamı elli üç bin dört
yüzdü. 44 Sayılanlar bunlardı; Musa, Harun ve
İsrail'in önderleri olan on iki adam onları saydı. Her
biri kendi baba soyunu temsil ediyordu. 45 Böylece
İsrail halkından, baba soylarına göre, yirmi yaş ve
üstü, İsrail'de savaşa çıkabilecek bütün erkekler
sayıldı. 46 Sayılanların hepsi toplam altı yüz üç bin
beş yüz elliydi. 47 Ama Levililer atalarının oymağına
göre onların arasında sayılmadı. 48 Çünkü RAB

Musa'ya şöyle seslenmişti: 49 “Yalnız Levi oymağını sayma; İsrail halkının arasında onların sayımını yapma. 50 Levilileri Tanıklık Çadırı'nın, onun bütün eşyalarının ve ona ait her şeyin sorumluluğuna ata. Çadırı ve bütün eşyalarını onlar taşıyacak, ona onlar bakacak, çadırın çevresine de onlar konaklayacak. 51 Çadır taşınacağı zaman onu Levililer sökecek; çadır kurulacağı zaman onu yine Levililer kuracak. Yaklaşan yabancı ise öldürülecek. 52 İsrail halkı herkes kendi ordugahında, kendi sancağının yanında, birliklerine göre konaklayacak. 53 Ama Levililer, İsrail halkının topluluğuna öfke gelmesin diye Tanıklık Çadırı'nın çevresine konaklayacak; Tanıklık Çadırı'nın sorumluluğunu Levililer üstlenecek.” 54 İsrail halkı böyle yaptı. RAB Musa'ya ne buyurduysa, hepsini öyle yaptılar.

2

1 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: 2 “İsrail halkı, herkes kendi sancağının yanında, ata soylarının bayraklarıyla konaklasın. Buluşma Çadırı'nın çevresinde, ona belli bir uzaklıkta konaklasınlar.” 3 Doğu tarafında, gün doğusuna doğru konaklayacak olanlar, bölüklerine göre Yahuda ordugahının sancağı altında olacak. Yahuda halkının önderi Amminadav oğlu Nahşon'dur. 4 Onun bölüğünde sayılanların sayısı yetmiş dört bin altı yüzdü. 5 Yanında konaklayacak olanlar İssakar oymağı olacak. İssakar halkının önderi Suar oğlu Netanel'dir. 6 Onun bölüğünde sayılanların sayısı elli dört bin dört yüzdü. 7 Zevulun oymağı da onunla olacak. Zevulun halkının önderi Helon oğlu Eliav'dır. 8 Onun bölüğünde sayılanların sayısı elli yedi bin dört yüzdü. 9 Bölüklerine göre Yahuda ordugahında sayılanların tümü yüz seksen altı bin dört yüzdü. İlk önce onlar yola çıkacak.” 10 “Güney tarafında, bölüklerine göre Ruben ordugahının sancağı olacak. Ruben halkının önderi Şedeur oğlu Elitsur'dur. 11 Onun bölüğünde sayılanların sayısı kırk altı bin beş yüzdü. 12 “Yanında konaklayacak olanlar Şimon oymağı olacak. Şimon halkının önderi Surişadday oğlu Şelumiel'dir. 13 Onun bölüğünde sayılanların sayısı elli dokuz bin üç yüzdü. 14 “Gad oymağı da onunla olacak. Gad halkının önderi Reuel oğlu Elyasaf'tır. 15 Onun bölüğünde sayılanların sayısı kırk beş bin altı yüz elliydi. 16 “Ordularına göre Ruben ordugahında sayılanların tümü yüz elli bir bin dört yüz elliydi. İkinci olarak onlar yola çıkacak.” 17 “Sonra Buluşma Çadırı, ordugahların ortasındaki Levili ordugahıyla birlikte yola çıkacak. Nasıl konaklıyorlarsa, herkes kendi yerinde, kendi sancağının altında öyle yola çıkacak. 18 “Batı tarafında, bölüklerine göre Efrayim ordugahının sancağı olacak. Efrayim halkının önderi Ammihud oğlu Elişama'dır. 19 Onun bölüğünde sayılanların sayısı kırk bin beş yüzdü. 20 “Yanında Manaşşe oymağı olacak. Manaşşe halkının önderi Pedahsur oğlu Gamliel'dir. 21 Onun bölüğünde sayılanların sayısı otuz iki bin iki yüzdü. 22 “Benyamin oymağı da onunla olacak. Benyamin halkının önderi Gidoni oğlu Avidan'dır. 23 Onun ordusunda sayılanların sayısı otuz beş bin dört yüzdü. 24 “Bölüklerine göre Efrayim ordugahında sayılanların tümü yüz sekiz bin yüzdü. Üçüncü olarak onlar yola çıkacak.” 25 “Kuzey tarafında, bölüklerine göre Dan ordugahının sancağı olacak. Dan halkının önderi Ammişadday oğlu Ahiyezer'dir. 26 Onun bölüğünde sayılanların sayısı altmış iki bin yedi yüzdü. 27 “Yanında Aşer oymağı konaklayacak. Aşer halkının önderi Okran oğlu Pagiel'dir. 28 Onun bölüğünde sayılanların sayısı kırk bir bin beş yüzdü. 29 “Naftali oymağı da onunla olacak. Naftali halkının önderi Enan oğlu Ahira'dır. 30 Onun bölüğünde sayılanların sayısı elli üç bin dört yüzdü. 31 “Dan ordugahında sayılanların tümü yüz elli yedi bin altı yüzdü. Sancaklarına göre en son onlar yola çıkacak.” 32 İsrail halkından, ata soylarına göre sayılanlar bunlardı. Ordularına göre ordugahlarda sayılanların tümü altı yüz üç bin beş yüz elliydi. 33 Ama Levililer, RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi, İsrail halkının arasında sayılmadı. 34 İsrail halkı böyle yaptı. RAB'bin Musa'ya buyurduğu her şeye göre, sancaklarının altında konakladılar ve yola çıktılar; herkes ailesine göre, ata soyuna göre hareket etti.

3

[1] RAB'bin Sina Dağı'nda Musa'yla konuştuğu gün, Harun'la Musa'nın soy kaydı şudur. [2] Harun'un oğullarının adları şunlardı: ilkdoğan Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar. [3] Kâhinlik etmek üzere meshedilmiş, kutsal hizmete atanmış Harun oğullarının adları bunlardı. [4] Nadav'la Avihu, Sina Çölü'nde RAB'bin huzurunda yabancı ateş sunduklarında RAB'bin önünde öldüler. Çocukları yoktu. Elazar'la İtamar, babaları Harun'un huzurunda kâhinlik ettiler. [5] RAB Musa'ya şöyle dedi: [6] "Levi oymağını öne getir, kâhin Harun'un önünde durdur; ona hizmet etsinler. [7] Buluşma Çadırı'nın önünde onunla bütün topluluğun sorumluluklarını yerine getirip konutun hizmetini yapsınlar. [8] Buluşma Çadırı'nın bütün eşyasını ve İsrail halkının sorumluluklarını koruyup konutun hizmetini yapsınlar. [9] Levililer'i Harun'la oğullarına vereceksin. İsrail halkı adına tümüyle ona verilmişlerdir. [10] Harun'la oğullarını görevlendir; kâhinlik görevlerini yerine getirsinler. Yaklaşan yabancı ise öldürülecek." [11] RAB Musa'ya şöyle dedi: [12] "Bak, İsrail halkı arasından Levililer'i, rahmi ilk açan bütün ilkdoğanların yerine ben aldım. Levililer benim olacak. [13] Çünkü bütün ilkdoğanlar benimdir. Mısır diyarındaki bütün ilkdoğanları vurduğum gün, İsrail'deki bütün ilkdoğanları, insanı da hayvanı da kendime ayırdım. Onlar benim olacak. Ben RAB'bim." [14] RAB Sina Çölü'nde Musa'ya şöyle dedi: [15] "Levililer'i baba soylarına ve ailelerine göre say. Bir aylık ve daha yukarı yaştaki her erkeği sayacaksın." [16] Musa da kendisine buyrulduğu gibi, RAB'bin sözü uyarınca onları saydı. [17] Levi'nin oğulları adlarına göre şunlardı: Gerşon, Kehat ve Merari. [18] Gerşon'un oğullarının ailelerine göre adları şunlardı: Livni ve Şimi. [19] Kehat'ın oğulları ailelerine göre şunlardı: Amram, İshar, Hevron ve Uzziyel. [20] Merari'nin oğulları ailelerine göre şunlardı: Mahli ve Muşi. Bunlar, baba soylarına göre Levili aileleriydi. [21] Gerşon'dan Livnililer ailesiyle Şimililer ailesi çıktı. Bunlar Gerşonlular'ın aileleriydi. [22] Sayımı yapılanların, bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı yedi bin beş yüzdü. [23] Gerşonlular'ın aileleri, konutun arkasında, batı tarafında konaklayacaktı. [24] Gerşonlular'ın baba evlerinin önderi Lael oğlu Elyasaf'tı. [25] Gerşon oğullarının Buluşma Çadırı'ndaki görevi şuydu: konut, çadır, örtüsü, Buluşma Çadırı girişindeki perde, [26] avlunun perdeleri, konutla sunağın çevresindeki avlunun giriş perdesi, ipleri ve bunlarla ilgili bütün hizmetler. [27] Kehat'tan Amramlılar ailesi, İsharlılar ailesi, Hevronlular ailesi ve Uzziyelliler ailesi çıktı. Bunlar Kehatlılar'ın aileleriydi. [28] Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı sekiz bin altı yüzdü. Kutsal yerle ilgili sorumlulukları onlar yerine getiriyordu. [29] Kehat oğullarının aileleri konutun güney tarafında konaklayacaktı. [30] Kehatlı ailelerin baba evlerinin önderi Uzziyel oğlu Elitsafan'dı. [31] Onların görevi Antlaşma Sandığı, masa, kandillik, sunaklar, kutsal yerde hizmet için kullanılan eşyalar, perde ve bunlarla ilgili bütün hizmetlerdi. [32] Kâhin Harun oğlu Elazar, Levililer önderlerinin başıydı; kutsal yerle ilgili sorumlulukları yerine getirenlerden o sorumluydu. [33] Merari'den Mahlililer ailesiyle Muşililer ailesi çıktı. Bunlar Merari'nin aileleriydi. [34] Sayımı yapılanların, bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı altı bin iki yüzdü. [35] Merarili ailelerin baba evlerinin önderi Avihayil oğlu Suriyel'di. Onlar konutun kuzey tarafında konaklayacaktı. [36] Merari oğullarına verilen görev şuydu: konutun tahtaları, sırıkları, direkleri, kaideleri, bütün takımları ve bunlarla ilgili bütün hizmetler; [37] ayrıca çevredeki avlunun direkleri, kaideleri, kazıkları ve ipleri. [38] Doğu tarafta, Buluşma Çadırı'nın önünde, gün doğusuna bakan yerde Musa'yla Harun ve oğulları konaklayacaktı. İsrail halkı adına kutsal yerle ilgili sorumlulukları onlar yerine getirecekti. Yaklaşan yabancı ise öldürülecekti. [39] Musa'yla Harun'un, RAB'bin buyruğu uyarınca, ailelerine göre saydıkları Levililer'in, bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerinin toplamı yirmi iki bindi. [40] RAB Musa'ya, "İsrail halkının bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün ilkdoğan erkeklerini say ve adlarını yaz. [41] İsrail halkının bütün ilkdoğanları yerine Levililer'i benim için al, çünkü ben RAB'bim; İsrail halkının hayvanlarının bütün ilkdoğanları yerine de Levililer'in hayvanlarını al" dedi. [42] Musa da RAB'bin kendisine buyurduğu gibi İsrail halkının bütün ilkdoğanlarını saydı. [43] Adlarına göre sayımı yapılan, bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün ilkdoğan erkeklerin sayısı yirmi iki bin iki yüz yetmiş üçtü. [44] RAB Musa'ya şöyle dedi: [45] "Levililer'i, İsrail halkının bütün ilkdoğanları yerine al; Levililer'in hayvanlarını da onların hayvanları yerine al. Levililer benim olacak. Ben RAB'bim. [46] İsrail halkının

ilkdoğanları arasında, Levililer'in sayısını aşan iki yüz yetmiş üç kişi için kurtarma bedeli olarak, [47] kişi başına beş şekel alacaksın. Kutsal yerin şekeline göre alacaksın; bir şekel yirmi geradır. [48] Fazlalık olanların kurtarma bedeli olan parayı Harun'la oğullarına vereceksin.” [49] Musa, Levililer tarafından kurtarılanların sayısını aşan kişilerden kurtarma bedelini aldı. [50] İsrail halkının ilkdoğanlarından aldığı para, kutsal yerin şekeline göre bin üç yüz altmış beş şekeldi. [51] Musa, RAB'bin sözü uyarınca, RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi kurtarma bedelini Harun'la oğullarına verdi.

4

[1] RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: [2] “Levi oğulları arasından Kehat oğullarının boy boy, baba soylarına göre sayımını yapın. [3] Buluşma Çadırı'nda hizmet etmek ve görev yapmak üzere otuz yaşından elli yaşına kadar olanların hepsini sayın.” [4] “Buluşma Çadırı'nda Kehat oğullarının görevi, en kutsal eşyalarla ilgilidir. [5] Ordugah yola çıkacağı zaman Harun'la oğulları içeri girip örtü perdesini indirecek ve Antlaşma Sandığı'nı onunla örtecekler. [6] Üstüne bir deri örtü koyacak, onun üzerine de tümüyle mavi bir bez yayacak ve sırıklarını takacaklar. [7] “Sunu ekmeği masasının üzerine mavi bir bez serecekler; tabakları, kaşıkları, tasları ve dökmelik kapları onun üstüne koyacaklar. Sürekli sunulan ekmek de onun üzerinde olacak. [8] Bunların üzerine kırmızı bir bez serecek, onun üstünü de deri örtüyle kapatacak ve sırıklarını takacaklar. [9] “Mavi bir bez alıp ışığın kandilliğini, kandillerini, fitil maşalarını, fitil kaplarını ve hizmette kullanılan bütün yağ kaplarını örtecekler. [10] Onu ve bütün takımlarını bir deri örtünün içine koyup taşıma çerçevesinin üstüne yerleştirecekler. [11] “Altın sunağın üzerine mavi bir bez serecek, onu deri örtüyle kapatacak ve sırıklarını takacaklar. [12] Kutsal yerde hizmet etmek için kullandıkları bütün hizmet takımlarını alıp mavi bir bezin içine koyacak, bunları deri örtüyle kapatacak ve taşıma çerçevesinin üstüne yerleştirecekler. [13] “Sunaktan küllerini kaldıracak ve üzerine mor bir bez serecekler. [14] Üzerine hizmette kullanılan bütün takımları, ateş kaplarını, çatalları, kürekleri, leğenleri, sunağın bütün takımlarını koyacaklar. Üstüne deri örtü serecek ve sırıklarını takacaklar. [15] “Harun'la oğulları, ordugah yola çıkarken kutsal yeri ve kutsal yerin bütün eşyalarını örtmeyi bitirdikten sonra, Kehat oğulları gelip bunları taşıyacak. Ama ölmemeleri için kutsal eşyalara dokunmayacaklar. Buluşma Çadırı'nda Kehat oğullarının taşıyacağı yük budur. [16] “Kâhin Harun oğlu Elazar'ın sorumluluğu ışık için yağ, hoş kokulu buhur, sürekli tahıl sunusu, meshetme yağı ve bütün konutla, içindeki her şeyin, kutsal yerin ve eşyalarının gözetimidir.” [17] RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: [18] “Kehatliler'in boyunu Levililer arasından yok etmeyin. [19] En kutsal eşyalara yaklaştıklarında yaşayıp ölmemeleri için onlara şöyle davranın: Harun'la oğulları içeri girip her birini kendi hizmetine ve taşıyacağı yüke atayacak. [20] Ama onlar bir an olsun kutsal yeri görmeye girmesinler; yoksa ölürler.” [21] RAB Musa'ya şöyle dedi: [22] “Gerşon oğullarının da baba soylarına, boylarına göre sayımını yap. [23] Buluşma Çadırı'nda hizmet etmek ve görev yapmak üzere otuz yaşından elli yaşına kadar olanların hepsini say. [24] “Gerşonlular'ın boylarının hizmeti ve taşıyacakları yük şudur: [25] Konutun perdelerini, Buluşma Çadırı'nı, onun örtüsünü, üstündeki deri örtüyü ve Buluşma Çadırı'nın giriş perdesini taşıyacaklar. [26] Avlunun perdelerini, konutla sunağın çevresindeki avlu kapısının perdesini, iplerini, hizmette kullanılan bütün takımları ve bunlarla ilgili yapılacak her işi taşıyacaklar. Hizmetlerini bunlarla yerine getirecekler. [27] Gerşon oğullarının bütün hizmeti, taşıdıkları her yük ve yaptıkları her iş Harun'la oğullarının buyruğuna göre olacak. Taşımaları gereken her şeyi onlara görev olarak vereceksiniz. [28] Buluşma Çadırı'nda Gerşon oğullarının boylarının hizmeti budur. Görevleri, kâhin Harun oğlu İtamar'ın yönetimi altında olacak. [29] “Merari oğullarını da boylarına, baba soylarına göre say. [30] Buluşma Çadırı'nın işini yapmak üzere hizmete giren otuz yaşından elli yaşına kadar olanların hepsini say. [31] Buluşma Çadırı'ndaki bütün hizmetlerine göre taşıyacakları yükün sorumluluğu şudur: konutun tahtaları, kirişleri, direkleri ve kaideleri; [32] çevredeki avlunun direkleri, bunların kaideleri, kazıkları ve ipleri, bütün takımları ve bunlarla ilgili bütün hizmetler. Taşımakla yükümlü oldukları eşyaları tek tek adlarıyla belirleyeceksiniz. [33] Buluşma Çadırı'nda Merari oğullarının boylarının, bütün hizmetlerine

göre görevi budur. Bunlar kâhin Harun oğlu İtamar'ın yönetimi altında olacak." 34 Musa, Harun ve topluluğun önderleri Kehat oğullarını boylarına ve baba soylarına göre saydılar. 35 Buluşma Çadırı'nda görev yapmak üzere hizmete giren otuz yaşından elli yaşına kadar olanların hepsi sayıldı. 36 Boylarına göre sayılanların toplamı iki bin yedi yüz elliydi. 37 Buluşma Çadırı'nda hizmet eden Kehatliler'in boylarından sayılanların hepsi bunlardı. Musa ile Harun onları, RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği buyruğa göre saydı. 38 Gerşon oğullarından, boylarına ve baba soylarına göre sayılanlar da şunlardı: 39 Buluşma Çadırı'nda görev yapmak üzere hizmete giren otuz yaşından elli yaşına kadar olanların hepsi sayıldı. 40 Boylarına ve baba soylarına göre sayılanların toplamı iki bin altı yüz otuzdu. 41 Buluşma Çadırı'nda hizmet eden Gerşon oğullarının boylarından sayılanların hepsi bunlardı. Musa ile Harun onları RAB'bin buyruğuna göre saydı. 42 Merari oğullarının boylarından, boylarına ve baba soylarına göre sayılanlar da şunlardı: 43 Buluşma Çadırı'nda görev yapmak üzere hizmete giren otuz yaşından elli yaşına kadar olanların hepsi sayıldı. 44 Boylarına göre sayılanların toplamı üç bin iki yüzdü. 45 Merari oğullarının boylarından sayılanların hepsi bunlardı. Musa ile Harun onları RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği buyruğa göre saydı. 46 Levililer'den Musa, Harun ve İsrail önderleri tarafından boylarına ve baba soylarına göre sayılanların hepsi, 47 Buluşma Çadırı'nda hizmet işini yapmak ve yük taşımak üzere hizmete giren otuz yaşından elli yaşına kadar olanların hepsi, 48 sekiz bin beş yüz seksendi. 49 RAB'bin buyruğuna göre Musa aracılığıyla, her biri kendi hizmetine ve taşıyacağı yüke göre sayıldılar. RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi sayıldılar.

5

1 RAB Musa'ya şöyle seslendi: 2 "İsrail halkına buyur: Cüzamlı olan herkes, akıntısı olan herkes ve ölüden dolayı kirli sayılan herkes ordugâhtan dışarı çıkarılsın. 3 İster erkek ister kadın olsun, onları ordugâhın dışına çıkaracaksınız; öyle ki aralarında yaşadığım ordugâhlarını kirletmesinler." 4 İsrail halkı bunu yaptı; onları ordugâhın dışına çıkardı. RAB Musa'ya nasıl söylediyse, İsrail halkı da öyle yaptı. 5 RAB Musa'ya şöyle seslendi: 6 "İsrail halkına de ki: 'Bir erkek ya da kadın, insanların işlediği günahlardan birini işleyip RAB'be karşı suç işlerse, o kişi suçlu olur. 7 İşlediği günahı itiraf edecek, suçunun karşılığını tam olarak ödeyecek, buna beşte birini de ekleyecek ve kime karşı suç işlediyse ona verecek. 8 Ama o adamın, suçun karşılığının ödeneceği bir yakını yoksa, RAB'be verilen bu suç karşılığı kâhinin olacak; kişinin bağışlanması için sunulan kefaret koçuna ek olarak. 9 İsrail halkının kâhine getirdiği kutsal şeylerden ayrılan her sunu ona ait olacak. 10 Herkesin kutsal şeyleri kendisine aittir; ama birinin kâhine verdiği şey kâhinin olacaktır.'" 11 RAB Musa'ya şöyle seslendi: 12 "İsrail halkına söyle ve onlara de ki: 'Bir adamın karısı yoldan sapar da ona sadakatsizlik ederse, 13 bir adam onunla cinsel ilişkiye girer de bu kocasından gizli kalırsa, olay örtbas edilirse, kadın kirlenmiş olduğu halde buna tanık yoksa ve kadın suçüstü yakalanmamışsa; 14 adamı kıskançlık ruhu sarar da karısını kıskanırsa ve kadın kirlenmişse; ya da adamı kıskançlık ruhu sarar da karısını kıskanırsa ama kadın kirlenmemişse; 15 o zaman adam karısını kâhine getirecek. Onun için sunu olarak efanın onda biri kadar arpa unu getirecek. Bunun üzerine yağ dökmeyecek, üzerine günnük koymayacak; çünkü bu, kıskançlık tahıl sunusudur, suçu hatıra getiren anma sunusudur. 16 Kâhin kadını yaklaştıracak ve onu RAB'bin önüne çıkaracak. 17 Kâhin toprak bir kapta kutsal su alacak; Buluşma Çadırı'nın tabanındaki topraktan da alıp suya katacak. 18 Kâhin kadını RAB'bin önüne çıkaracak, kadının saçlarını salıverecek ve ellerine anma sunusunu, yani kıskançlık tahıl sunusunu koyacak. Kâhinin elinde lanet getiren acı su olacak. 19 Kâhin kadına ant içirecek ve ona şöyle diyecek: "Eğer seninle hiçbir adam yatmadıysa ve kocana bağlıyken sapıp kirlenmediysen, lanet getiren bu acı sudan zarar görmeyeceksin. 20 Ama kocana bağlıyken yoldan saptıysan, kirlenip kocandan başka bir adam seninle yattıysa..." 21 Sonra kâhin kadına lanet andını içirecek ve şöyle diyecek: "RAB senin uyluğunu çürütüp karnını şişirdiğinde, seni halkının arasında lanet ve and konusu yapsın. 22 Bu lanet getiren su içine girsin, karnını şişirsin ve uyluğunu çürütsün." Kadın da, "Amin, amin" diyecek. 23 "Kâhin bu lanetleri bir

kitaba yazacak ve sonra onları acı suya silecek. 24 Kadına lanet getiren acı suyu içirecek; lanet getiren su onun içine girecek ve acılaşacak. 25 Kâhin kadının elinden kıskançlık tahıl sunusunu alacak, sunuyu RAB'bin önünde sallayıp sunağa getirecek. 26 Kâhin tahıl sunusundan bir avuç dolusu alıp onun anma payı olarak sunakta yakacak, ardından kadına suyu içirecek. 27 Kadına suyu içirdikten sonra, eğer kadın kirlenmiş ve kocasına karşı suç işlemişse, lanet getiren su onun içine girecek ve acılaşacak; karnı şişecek, uyluğu çürüyecek. Kadın halkının arasında lanet konusu olacak. 28 Ama kadın kirlenmemiş, temizse, zarar görmeyecek ve çocuk sahibi olabilecek. 29 Karısının, kocasına bağlıyken yoldan sapıp kirlenmesi durumunda uygulanan kıskançlık yasası budur; 30 ya da bir adamı kıskançlık ruhu sarar da karısını kıskanırsa, kadını RAB'bin önüne çıkaracak ve kâhin bu yasanın tümünü ona uygulayacak. 31 Adam suçsuz sayılacak, kadınsa suçunun sonucuna katlanacak.'"

6

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına söyle: 'Bir erkek ya da kadın özel bir adak adayarak kendini RAB'be adanmış biri olarak ayırırsa, 3 kendini şaraptan ve sert içkiden uzak tutacak. Şarap sirkesi ya da mayalı içki sirkesi içmeyecek. Üzüm suyu içmeyecek, yaş ya da kuru üzüm yemeyecek. 4 Ayrılmış olduğu günlerin hepsinde, çekirdeğinden kabuğuna kadar asmadan elde edilen hiçbir şeyi yemeyecek. 5 "'Ayrılma adağının bütün günleri boyunca başına ustura değmeyecek. Kendini RAB'be ayırdığı günler doluncaya dek kutsal olacak; saçını uzatacak. 6 "'Kendini RAB'be ayırdığı günlerin hepsinde ölü bir bedene yaklaşmayacak. 7 Babası, annesi, erkek kardeşi ya da kız kardeşi öldüğünde onlar için kendini kirletmeyecek. Çünkü Tanrı'ya ayrılışının işareti başının üzerindedir. 8 Ayrılmış olduğu günlerin hepsinde RAB için kutsaldır. 9 "'Eğer biri onun yanında ansızın ölür de ayrılışının başını kirletirse, arınma gününde başını tıraş edecek; yedinci gün onu tıraş edecek. 10 Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin yavrusunu kâhine, Buluşma Çadırı'nın girişine getirecek. 11 Kâhin bunlardan birini günah sunusu, ötekini yakmalık sunu olarak sunacak ve ölünün yüzünden günah işlediği için onun adına kefaret sağlayacak. O gün başını yeniden kutsal kılacak. 12 Ayrılmış olduğu günleri RAB'be yeniden adayacak ve suç sunusu olarak bir yaşında bir erkek kuzu getirecek. Önceki günlerse geçersiz sayılacak, çünkü ayrılığı kirlenmiştir. 13 "'Adanmış kişiye ilişkin yasa şudur: Ayrılmış olduğu günler dolunca Buluşma Çadırı'nın girişine getirilecek. 14 Sunusunu RAB'be sunacak: yakmalık sunu için kusursuz, bir yaşında bir erkek kuzu; günah sunusu için kusursuz, bir yaşında bir dişi kuzu; esenlik sunuları için de kusursuz bir koç. 15 Bununla birlikte mayasız ekmek dolu bir sepet, yağla yoğrulmuş ince undan çörekler, yağ sürülmüş mayasız pideler, tahıl sunusu ve dökme sunular da getirecek. 16 Kâhin bunları RAB'bin önüne getirecek, günah sunusunu ve yakmalık sunusunu sunacak. 17 Koçu, mayasız ekmek sepetiyle birlikte RAB'be esenlik sunusu kurbanı olarak sunacak. Kâhin onun tahıl sunusunu ve dökme sunusunu da sunacak. 18 Adanmış kişi, Buluşma Çadırı'nın girişinde ayrılışının başını tıraş edecek; ayrılışının başındaki saçı alıp esenlik sunusu kurbanının altındaki ateşe koyacak. 19 Adanmış kişi ayrılışının başını tıraş ettikten sonra, kâhin koçun haşlanmış omzunu, sepetten bir mayasız çöreği ve bir mayasız pideyi alıp onun ellerinin üzerine koyacak. 20 Kâhin bunları RAB'bin önünde sallamalık sunu olarak sallayacak. Bunlar, sallanan göğüs ve sunu olarak ayrılan butla birlikte kâhin için kutsaldır. Ondan sonra adanmış kişi şarap içebilir. 21 "'Adak adayan adanmış kişinin yasası budur; ayrılığı için RAB'be sunacağı sunu da buna dahildir. Bunun dışında gücü neye yetiyorsa onu da verebilir. Hangi adağı adadıysa, ayrılığına ilişkin yasaya göre onu yerine getirecek.'" 22 RAB Musa'ya şöyle dedi: 23 "Harun'la oğullarına söyle: 'İsrail halkını şöyle kutsayacaksınız.' Onlara deyin ki, 24 'RAB seni kutsasın ve korusun. 25 RAB yüzünü senin üzerine aydınlatsın ve sana lütfetsin. 26 RAB yüzünü sana çevirsin ve sana esenlik versin.' 27 "Böylece İsrail halkının üzerine adımı koyacaklar; ben de onları kutsayacağım."

7

1 Musa Buluşma Çadırı'nı kurmayı bitirdiği gün, onu
ve bütün eşyalarını, sunağı da bütün araç gereçleriyle
meshedip kutsal kıldı. 2 O zaman İsrail önderleri,
yani atalarının soylarının başları, sunularını
sundular. Bunlar oymakların önderleriydi; sayımda
görev yapan kişiler de onlardı. 3 RAB'bin önüne sunu
olarak altı örtülü araba ve on iki öküz getirdiler; iki
önder için bir araba, her önder için de bir öküz
verdiler. Bunları Buluşma Çadırı'nın önüne
getirdiler. 4 RAB Musa'ya şöyle dedi: 5 "Bunları
onlardan kabul et; Buluşma Çadırı'nın hizmetinde
kullanılsınlar. Onları Levililer'e, her birine hizmetine
göre ver." 6 Musa arabaları ve öküzleri alıp Levililer'e
verdi. 7 Hizmetlerine göre Gerşon oğullarına iki araba
ve dört öküz verdi. 8 Merari oğullarına da
hizmetlerine göre dört araba ve sekiz öküz verdi.
Bunlar Kâhin Harun'un oğlu İtamar'ın yönetimi
altındaydı. 9 Ama Kehat oğullarına hiçbir şey
vermedi; çünkü kutsal eşyaların hizmeti onlara aitti,
bunları omuzlarında taşıyorlardı. 10 Önderler, sunak
mesh edildiği gün sunağın adanması için sunular
getirdiler; önderler sunularını sunağın önüne getirdi.
11 RAB Musa'ya, "Sunağın adanması için her önder
kendi gününde sunusunu sunsun" dedi. 12 İlk gün
sunusunu sunan, Yahuda oymağından Amminadav
oğlu Nahşon'du. 13 Onun sunduğu şuydu: tahıl
sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla dolu, kutsal
yerin şekeline göre yüz otuz şekel ağırlığında bir
gümüş tabak ve yetmiş şekel ağırlığında bir gümüş
çanak. 14 Buhurla dolu, on şekel ağırlığında bir altın
kepçe. 15 Yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç ve
bir yaşında bir erkek kuzu. 16 Günah sunusu için bir
erkek teke. 17 Esenlik sunularının kurbanı için iki
sığır, beş koç, beş erkek teke ve bir yaşında beş erkek
kuzu. Bunlar Amminadav oğlu Nahşon'un
sunusuydu. 18 İkinci gün sunusunu sunan, İssakar
önderi Tsuar oğlu Netanel'di. 19 Sunduğu şuydu: tahıl
sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla dolu, kutsal
yerin şekeline göre yüz otuz şekel ağırlığında bir
gümüş tabak ve yetmiş şekel ağırlığında bir gümüş
çanak. 20 Buhurla dolu, on şekel ağırlığında bir altın
kepçe. 21 Yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç ve
bir yaşında bir erkek kuzu. 22 Günah sunusu için bir
erkek teke. 23 Esenlik sunularının kurbanı için iki
sığır, beş koç, beş erkek teke ve bir yaşında beş erkek
kuzu. Bunlar Tsuar oğlu Netanel'in sunusuydu. 24
Üçüncü gün sunusunu sunan, Zevulun soyundan
Helon oğlu Eliav'dı. 25 Sunduğu şuydu: tahıl sunusu
için yağla yoğrulmuş ince unla dolu, kutsal yerin
şekeline göre yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş
tabak ve yetmiş şekel ağırlığında bir gümüş çanak. 26
Buhurla dolu, on şekel ağırlığında bir altın kepçe. 27
Yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç ve bir
yaşında bir erkek kuzu. 28 Günah sunusu için bir
erkek teke. 29 Esenlik sunularının kurbanı için iki
sığır, beş koç, beş erkek teke ve bir yaşında beş erkek
kuzu. Bunlar Helon oğlu Eliav'ın sunusuydu. 30
Dördüncü gün sunusunu sunan, Ruben soyundan
Şedeur oğlu Elitsur'du. 31 Sunduğu şuydu: tahıl
sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla dolu, kutsal
yerin şekeline göre yüz otuz şekel ağırlığında bir
gümüş tabak ve yetmiş şekel ağırlığında bir gümüş
çanak. 32 Buhurla dolu, on şekel ağırlığında bir altın
kepçe. 33 Yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç ve
bir yaşında bir erkek kuzu. 34 Günah sunusu için bir
erkek teke. 35 Esenlik sunularının kurbanı için iki
sığır, beş koç, beş erkek teke ve bir yaşında beş erkek
kuzu. Bunlar Şedeur oğlu Elitsur'un sunusuydu. 36
Beşinci gün sunusunu sunan, Şimon soyundan
Tsurişadday oğlu Şelumiel'di. 37 Sunduğu şuydu:
tahıl sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla dolu,
kutsal yerin şekeline göre yüz otuz şekel ağırlığında
bir gümüş tabak ve yetmiş şekel ağırlığında bir
gümüş çanak. 38 Buhurla dolu, on şekel ağırlığında
bir altın kepçe. 39 Yakmalık sunu için bir genç boğa,
bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu. 40 Günah
sunusu için bir erkek teke. 41 Esenlik sunularının
kurbanı için iki sığır, beş koç, beş erkek teke ve bir
yaşında beş erkek kuzu. Bunlar Tsurişadday oğlu
Şelumiel'in sunusuydu. 42 Altıncı gün sunusunu
sunan, Gad soyundan Deuel oğlu Elyasaf'tı. 43
Sunduğu şuydu: tahıl sunusu için yağla yoğrulmuş
ince unla dolu, kutsal yerin şekeline göre yüz otuz
şekel ağırlığında bir gümüş tabak ve yetmiş şekel
ağırlığında bir gümüş çanak. 44 Buhurla dolu, on
şekel ağırlığında bir altın kepçe. 45 Yakmalık sunu
için bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek
kuzu. 46 Günah sunusu için bir erkek teke. 47 Esenlik
sunularının kurbanı için iki sığır, beş koç, beş erkek
teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bunlar Deuel oğlu
Elyasaf'ın sunusuydu. 48 Yedinci gün sunusunu
sunan, Efrayim soyundan Ammihud oğlu
Elişama'ydı. 49 Sunduğu şuydu: tahıl sunusu için
yağla yoğrulmuş ince unla dolu, kutsal yerin şekeline

göre yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tabak ve yetmiş şekel ağırlığında bir gümüş çanak. [50] Buhurla dolu, on şekel ağırlığında bir altın kepçe. [51] Yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu. [52] Günah sunusu için bir erkek teke. [53] Esenlik sunularının kurbanı için iki sığır, beş koç, beş erkek teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bunlar Ammihud oğlu Elişama'nın sunusuydu. [54] Sekizinci gün sunusunu sunan, Manaşşe soyundan Pedahtsur oğlu Gamliel'di. [55] Sunduğu şuydu: tahıl sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla dolu, kutsal yerin şekeline göre yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tabak ve yetmiş şekel ağırlığında bir gümüş çanak. [56] Buhurla dolu, on şekel ağırlığında bir altın kepçe. [57] Yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu. [58] Günah sunusu için bir erkek teke. [59] Esenlik sunularının kurbanı için iki sığır, beş koç, beş erkek teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bunlar Pedahtsur oğlu Gamliel'in sunusuydu. [60] Dokuzuncu gün sunusunu sunan, Benyamin soyundan Gidoni oğlu Avidan'dı. [61] Sunduğu şuydu: tahıl sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla dolu, kutsal yerin şekeline göre yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tabak ve yetmiş şekel ağırlığında bir gümüş çanak. [62] Buhurla dolu, on şekel ağırlığında bir altın kepçe. [63] Yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu. [64] Günah sunusu için bir erkek teke. [65] Esenlik sunularının kurbanı için iki sığır, beş koç, beş erkek teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bunlar Gidoni oğlu Avidan'ın sunusuydu. [66] Onuncu gün sunusunu sunan, Dan soyundan Ammişadday oğlu Ahiezer'di. [67] Sunduğu şuydu: tahıl sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla dolu, kutsal yerin şekeline göre yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tabak ve yetmiş şekel ağırlığında bir gümüş çanak. [68] Buhurla dolu, on şekel ağırlığında bir altın kepçe. [69] Yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu. [70] Günah sunusu için bir erkek teke. [71] Esenlik sunularının kurbanı için iki sığır, beş koç, beş erkek teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bunlar Ammişadday oğlu Ahiezer'in sunusuydu. [72] On birinci gün sunusunu sunan, Aşer soyundan Okran oğlu Pagiel'di. [73] Sunduğu şuydu: tahıl sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla dolu, kutsal yerin şekeline göre yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tabak ve yetmiş şekel ağırlığında bir gümüş çanak. [74] Buhurla dolu, on şekel ağırlığında bir altın kepçe. [75] Yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu. [76] Günah sunusu için bir erkek teke. [77] Esenlik sunularının kurbanı için iki sığır, beş koç, beş erkek teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bunlar Okran oğlu Pagiel'in sunusuydu. [78] On ikinci gün sunusunu sunan, Naftali soyundan Enan oğlu Ahira'ydı. [79] Sunduğu şuydu: tahıl sunusu için yağla yoğrulmuş ince unla dolu, kutsal yerin şekeline göre yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tabak ve yetmiş şekel ağırlığında bir gümüş çanak. [80] Buhurla dolu, on şekel ağırlığında bir altın kepçe. [81] Yakmalık sunu için bir genç boğa, bir koç ve bir yaşında bir erkek kuzu. [82] Günah sunusu için bir erkek teke. [83] Esenlik sunularının kurbanı için iki sığır, beş koç, beş erkek teke ve bir yaşında beş erkek kuzu. Bunlar Enan oğlu Ahira'nın sunusuydu. [84] İsrail önderlerinin, sunak mesh edildiği gün sunağın adanması için getirdikleri şuydu: on iki gümüş tabak, on iki gümüş çanak, on iki altın kepçe. [85] Her gümüş tabak yüz otuz şekeldi, her çanak yetmiş şekeldi. Kutsal yerin şekeline göre kapların gümüşü toplam iki bin dört yüz şekeldi. [86] Buhurla dolu on iki altın kepçenin her biri, kutsal yerin şekeline göre on şekeldi. Kepçelerin altını toplam yüz yirmi şekeldi. [87] Yakmalık sunu için bütün sığırlar on iki boğa, koçlar on iki, bir yaşındaki erkek kuzular on iki ve bunların tahıl sunularıydı; günah sunusu için erkek tekeler de on ikiydi. [88] Esenlik sunularının kurbanı için bütün sığırlar yirmi dört boğa, koçlar altmış, erkek tekeler altmış, bir yaşındaki erkek kuzular altmıştı. Sunak mesh edildikten sonra, sunağın adanması için getirilenler bunlardı. [89] Musa, RAB'le konuşmak için Buluşma Çadırı'na girdiğinde, Tanıklık Sandığı'nın üstündeki bağışlanma kapağının üzerinden, iki keruvun arasından kendisiyle konuşan sesi işitti; RAB onunla böyle konuştu.

8

[1] RAB Musa'ya şöyle dedi: [2] “Harun'la konuş ve ona de ki, ‘Kandilleri yaktığında, yedi kandil kandilliğin ön tarafını aydınlatsın.’” [3] Harun bunu yaptı. RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi, kandilliğin ön tarafını aydınlatmak için kandillerini yaktı. [4] Kandilliğin yapılışı şöyleydi: altından dövme

işçiliğiyle yapılmıştı. Kaidesinden çiçeklerine kadar dövme işçiliğiydi. RAB'bin Musa'ya gösterdiği örneğe göre kandilliği yaptı. 5 RAB Musa'ya şöyle dedi: 6 “Levililer'i İsrailliler'in arasından al ve onları arındır. 7 Onları arındırmak için şunu yap: üzerlerine arınma suyu serp, bütün bedenlerini usturayla tıraş etsinler, giysilerini yıkasınlar ve kendilerini arındırsınlar. 8 Sonra genç bir boğa ve onun tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un alsınlar. Sen de günah sunusu için başka bir genç boğa al. 9 Levililer'i Buluşma Çadırı'nın önüne getir. İsrailliler'in bütün topluluğunu topla. 10 Levililer'i RAB'bin önüne getir. İsrailliler ellerini Levililer'in üzerine koyacaklar. 11 Harun, RAB'be hizmet etsinler diye, Levililer'i İsrailliler adına RAB'bin önünde sallamalık sunu olarak sunacak. 12 “Levililer ellerini boğaların başları üzerine koyacaklar. Levililer için kefaret sağlamak üzere, boğalardan birini RAB'be günah sunusu, ötekini de yakmalık sunu olarak sunacaksın. 13 Levililer'i Harun'la oğullarının önünde durduracak ve onları RAB'be sallamalık sunu olarak sunacaksın. 14 Böylece Levililer'i İsrailliler'in arasından ayıracaksın, Levililer benim olacak. 15 “Bundan sonra Levililer Buluşma Çadırı'nda hizmet etmek için içeri girecekler. Onları arındıracak ve sallamalık sunu olarak sunacaksın. 16 Çünkü onlar İsrailliler'in arasından bütünüyle bana verilmiştir. İsrailliler'in bütün ilk doğanları yerine, rahmi açanların yerine onları kendime aldım. 17 Çünkü İsrailliler'in bütün ilk doğanları, insan da hayvan da benimdir. Mısır diyarında bütün ilk doğanları vurduğum gün onları kendim için kutsal kıldım. 18 Levililer'i İsrailliler'in bütün ilk doğanlarının yerine aldım. 19 Levililer'i, İsrailliler'in arasından Harun'a ve oğullarına armağan olarak verdim; Buluşma Çadırı'nda İsrailliler adına hizmet etsinler ve İsrailliler için kefaret sağlasınlar diye. Böylece İsrailliler kutsal yere yaklaştıklarında aralarında bela çıkmasın.” 20 Musa, Harun ve İsrailliler'in bütün topluluğu Levililer için bunları yaptı. RAB'bin Levililer hakkında Musa'ya buyurduğu her şeye göre, İsrailliler onlara öyle yaptılar. 21 Levililer günahtan arındılar ve giysilerini yıkadılar. Harun onları RAB'bin önünde sallamalık sunu olarak sundu; onları arındırmak için onlar adına kefaret sağladı. 22 Bundan sonra Levililer, Harun'la oğullarının önünde Buluşma Çadırı'nda hizmetlerini yapmak için içeri girdiler. RAB'bin Levililer hakkında Musa'ya buyurduğu gibi, onlara öyle yapıldı. 23 RAB Musa'ya şöyle dedi: 24 “Levililer için kural şudur: yirmi beş yaşından yukarı olanlar gelip Buluşma Çadırı'ndaki hizmet işinde görev alacaklar; 25 ama elli yaşına gelince bu hizmet görevinden ayrılacaklar ve artık hizmet etmeyecekler. 26 Yine de Buluşma Çadırı'nda kardeşleriyle birlikte görevlerini yerine getirmek için hizmet edebilirler, ancak asıl hizmet işini yapmayacaklar. Levililer'in görevleri konusunda onlara böyle davranacaksın.”

9

1 RAB Musa'ya, Mısır ülkesinden çıktıktan sonraki ikinci yılın birinci ayında Sina Çölü'nde şöyle seslendi: 2 “İsrailliler Fısıh'ı belirlenen zamanda kutlasın. 3 Bu ayın on dördüncü günü akşam onu belirlenen zamanda kutlayacaksınız; onunla ilgili bütün kurallara ve bütün koşullara göre kutlayacaksınız.” 4 Musa, İsrailliler'e Fısıh'ı kutlamalarını söyledi. 5 Böylece birinci ayın on dördüncü günü akşam, Sina Çölü'nde Fısıh'ı kutladılar. İsrailliler, RAB'bin Musa'ya buyurduğu her şeyi aynen yaptılar. 6 Bazı adamlar, bir insan cesedi yüzünden kirli sayıldıkları için o gün Fısıh'ı kutlayamadılar. O gün Musa'nın ve Harun'un önüne geldiler. 7 Bu adamlar ona, “Bir insan cesedi yüzünden kirli sayılıyoruz. İsrailliler arasında RAB'be belirlenen zamanda sunu sunmaktan neden alıkonulalım?” dediler. 8 Musa onlara, “Bekleyin de RAB'bin sizinle ilgili ne buyuracağını duyayım” dedi. 9 RAB Musa'ya şöyle seslendi: 10 “İsrailliler'e de ki, ‘Sizden ya da soyunuzdan biri bir ceset yüzünden kirli sayılırsa ya da uzak bir yolculuktaysa, yine de RAB için Fısıh'ı kutlayacaktır. 11 Onu ikinci ayın on dördüncü günü akşam kutlayacaklar; mayasız ekmek ve acı otlarla yiyecekler. 12 Ondan sabaha hiçbir şey bırakmayacaklar, bir kemiğini bile kırmayacaklar. Fısıh'la ilgili bütün kurala göre onu kutlayacaklar. 13 Ama temiz olan, yolculukta bulunmayan, yine de Fısıh'ı kutlamayı ihmal eden kişi halkının arasından atılacaktır. Çünkü RAB'be belirlenen zamanda sunusunu sunmadı; o kişi günahının cezasını taşıyacaktır. 14 ‘Aranızda yaşayan bir yabancı, RAB için Fısıh'ı kutlamak isterse Fısıh'ın kuralına ve

koşuluna göre bunu yapacak. Gerek yabancı için gerek ülkede doğan için tek bir kuralınız olacak.'" [15] Buluşma Çadırı'nın kurulduğu gün bulut çadırı, yani Tanıklık Çadırı'nı kapladı. Akşam olunca da sabaha kadar çadırın üzerinde ateş görünümünde kaldı. [16] Sürekli böyle oldu; bulut çadırı kaplıyor, gece de ateş görünümünde oluyordu. [17] Bulut Çadır'ın üzerinden ne zaman yükselirse, o zaman İsrailliler yola çıkardı; bulutun durduğu yerde de İsrailliler konaklardı. [18] İsrailliler RAB'bin buyruğuyla yola çıkar, RAB'bin buyruğuyla konaklardı. Bulut Buluşma Çadırı'nın üzerinde kaldığı sürece onlar da konaklamış kalırdı. [19] Bulut çadırın üzerinde birçok gün kaldığında, İsrailliler RAB'bin buyruğuna uyar ve yola çıkmazdı. [20] Bazen bulut çadırın üzerinde birkaç gün kalırdı; o zaman da RAB'bin buyruğuna göre konaklar, RAB'bin buyruğuna göre yola çıkarlardı. [21] Bazen bulut akşamdan sabaha kadar kalırdı. Bulut sabah yükselince yola çıkarlardı. Gündüz ya da gece, bulut ne zaman yükselirse yola çıkarlardı. [22] Bulut çadırın üzerinde iki gün, bir ay ya da bir yıl kalıp orada durduğunda, İsrailliler konaklamış kalır ve yola çıkmazdı; ama bulut yükselince yola çıkarlardı. [23] RAB'bin buyruğuyla konaklar, RAB'bin buyruğuyla yola çıkarlardı. Musa aracılığıyla verilen RAB buyruğuna uyarak onu yerine getirirlerdi.

10

[1] RAB Musa'ya şöyle dedi: [2] "Dövülmüş gümüşten kendine iki boru yap. Onları topluluğu bir araya çağırmak ve ordugahların yola çıkmasını bildirmek için kullanacaksın. [3] Bunlar çalındığında bütün topluluk Buluşma Çadırı'nın girişinde senin yanına toplanacak. [4] Yalnız biri çalınırsa, İsrail'in binlik birliklerinin başları olan önderler senin yanına toplanacak. [5] Alarm sesi verdiğinizde doğu tarafında konaklayan ordugahlar yola çıkacak. [6] İkinci kez alarm sesi verdiğinizde güney tarafında konaklayan ordugahlar yola çıkacak. Yola çıkışları için alarm sesi verilecek. [7] Ama topluluk bir araya getirileceği zaman boru çalacaksınız, alarm sesi vermeyeceksiniz. [8] "Boruları Harun'un oğulları olan kâhinler çalacak. Bu, kuşaklarınız boyunca sizin için sonsuza dek geçerli bir kural olacak. [9] Ülkenizde size baskı yapan düşmana karşı savaşa çıktığınızda borularla alarm sesi vereceksiniz. O zaman Tanrınız RAB sizi anımsayacak ve düşmanlarınızdan kurtarılacaksınız. [10] "Sevinç günlerinizde, bayramlarınızda ve ay başlarında da yakmalık sunularınızın ve esenlik sunularınızın üzerine boru çalacaksınız; bunlar Tanrınız'ın önünde sizi anımsatan bir belirti olacak. Ben, Tanrınız olan RAB'bim." [11] İkinci yılın ikinci ayında, ayın yirminci gününde bulut, Tanıklık Çadırı'nın üzerinden yükseldi. [12] İsrailliler yol düzenlerine göre Sina Çölü'nden yola çıktılar; bulut da Paran Çölü'nün üzerinde durdu. [13] İlk kez, Musa aracılığıyla verilen RAB buyruğuna göre yola çıktılar. [14] Önce Yahuda soyunun ordugah sancağı birliklerine göre yola çıktı. Ordusunun başında Amminadav oğlu Nahşon vardı. [15] İssakar soyunun oymağının ordusunun başında Suar oğlu Netanel vardı. [16] Zevulun soyunun oymağının ordusunun başında Helon oğlu Eliav vardı. [17] Sonra Buluşma Çadırı söküldü; çadırı taşıyan Gerşonoğulları'yla Merarioğulları yola çıktı. [18] Ardından Ruben ordugahının sancağı birliklerine göre yola çıktı. Ordusunun başında Şedeur oğlu Elitsur vardı. [19] Şimon soyunun oymağının ordusunun başında Surişadday oğlu Şelumiel vardı. [20] Gad soyunun oymağının ordusunun başında Deuel oğlu Elyasaf vardı. [21] Kehatlilar kutsal eşyaları taşıyarak yola çıktılar. Onlar varmadan önce ötekiler Buluşma Çadırı'nı kurmuş olurdu. [22] Sonra Efrayim soyunun ordugah sancağı birliklerine göre yola çıktı. Ordusunun başında Ammihud oğlu Elişama vardı. [23] Manaşşe soyunun oymağının ordusunun başında Pedahsur oğlu Gamaliel vardı. [24] Benyamin soyunun oymağının ordusunun başında Gidoni oğlu Avidan vardı. [25] Bütün ordugahların artçısı olan Dan soyunun ordugah sancağı birliklerine göre yola çıktı. Ordusunun başında Ammişadday oğlu Ahiezer vardı. [26] Aşer soyunun oymağının ordusunun başında Okran oğlu Pagiel vardı. [27] Naftali soyunun oymağının ordusunun başında Enan oğlu Ahira vardı. [28] İsrailliler birliklerine göre böyle yola çıktılar. [29] Musa, kayınpederi Midyanlı Reuel oğlu Hobav'a, "RAB'bin, 'Size vereceğim' dediği yere gidiyoruz. Bizimle gel, sana iyilik ederiz; çünkü RAB İsrail için iyi şeyler söyledi" dedi. [30] Hobav ona, "Gelmem; kendi ülkeme, akrabalarımın yanına döneceğim" dedi. [31] Musa, "Ne olur bizi bırakma; çünkü çölde nasıl konaklamamız gerektiğini sen biliyorsun, bize

göz olabilirsin” dedi. 32 “Bizimle gelirsen, RAB bize ne iyilik yaparsa biz de sana aynısını yaparız.” 33 Böylece RAB dağından üç günlük yol aldılar. RAB'bin Antlaşma Sandığı onlar için konaklayacak bir yer araştırmak üzere üç günlük yol boyunca önlerinden gitti. 34 Ordugahtan yola çıktıklarında RAB'bin bulutu gündüz onların üzerindeydi. 35 Sandık her yola çıkışında Musa şöyle derdi: “Kalk, ya RAB! Düşmanların dağılsın, senden nefret edenler önünden kaçsın.” 36 Sandık durduğundaysa şöyle derdi: “Ey RAB, İsrail'in sayısız binlerine geri dön.”

11

1 Halk RAB'bin kulağına gidecek biçimde yakınmaya başladı. RAB bunu duyunca öfkesi alevlendi; RAB'bin ateşi aralarında yandı ve ordugâhın kenarlarını yakıp tüketti. 2 Halk Musa'ya feryat etti. Musa da RAB'be dua etti, ateş söndü. 3 Bu yüzden oranın adına Tavera dendi; çünkü RAB'bin ateşi aralarında yanmıştı. 4 Aralarındaki karma topluluk büyük bir tutkuyla et istedi. İsrail halkı da yeniden ağlamaya başlayıp, “Bize yiyecek eti kim verecek?” dedi. 5 “Mısır'da bedava yediğimiz balıkları, salatalıkları, kavunları, pırasaları, soğanları, sarımsakları hatırlıyoruz. 6 Ama şimdi iştahımız kalmadı. Gözümüzün önünde bu mandan başka hiçbir şey yok.” 7 Man kişniş tohumu gibiydi, görünüşü de reçine taşının görünüşüne benziyordu. 8 Halk dolaşıp onu toplar, değirmenlerde öğütür ya da havanlarda ezer, tencerelerde kaynatır, ondan pideler yapardı. Tadı taze yağın tadı gibiydi. 9 Geceleyin ordugâhın üzerine çiy düşünce, man da onunla birlikte düşerdi. 10 Musa, halkın aile aile, herkesin çadırının kapısında ağladığını duydu. RAB çok öfkelendi, Musa da bundan hoşnut olmadı. 11 Musa RAB'be, “Kuluna neden böyle kötü davrandın? Neden gözünde lütuf bulmadım da bütün bu halkın yükünü benim üstüme yükledin?” dedi. 12 “Bütün bu halka ben mi gebe kaldım? Onları ben mi dünyaya getirdim? Neden bana, ‘Onları bağrında taşı, emzikli bebeği taşıyan bir bakıcı gibi, atalarına ant içtiğin ülkeye götür’ diyorsun? 13 Bütün bu halka verecek eti nereden bulayım? Çünkü bana ağlayıp, ‘Bize et ver de yiyelim’ diyorlar. 14 Bu halkın tümünü tek başıma taşıyamam, çünkü bu yük bana fazla ağır geliyor. 15 Eğer bana böyle davranacaksan, ne olur hemen şimdi canımı al; eğer gözünde lütuf bulduysam, bu perişanlığımı görmeyeyim.” 16 RAB Musa'ya, “İsrail'in ihtiyarlarından, halkın ihtiyarları ve yöneticileri olduğunu bildiğin yetmiş adamı yanıma topla. Onları Buluşma Çadırı'na getir, orada seninle birlikte dursunlar. 17 Ben inip orada seninle konuşacağım. Senin üzerinde olan Ruh'tan alıp onların üzerine koyacağım. Halkın yükünü seninle birlikte taşıyacaklar; böylece sen onu tek başına taşımayacaksın. 18 “Halka de ki, ‘Yarın için kendinizi kutsayın, et yiyeceksiniz. Çünkü RAB'bin kulağına gidecek biçimde ağlayıp, “Bize eti kim verecek? Mısır'da ne iyiydik!” dediniz. Bu yüzden RAB size et verecek, siz de yiyeceksiniz. 19 Bir gün, iki gün, beş gün, on gün, yirmi gün değil, 20 tam bir ay boyunca yiyeceksiniz; burnunuzdan çıkıncaya, size tiksindirici gelinceye kadar. Çünkü aranızda olan RAB'bi reddettiniz ve O'nun önünde ağlayıp, “Biz neden Mısır'dan çıktık?” dediniz.’” 21 Musa, “Aralarında bulunduğum bu halk yaya olarak altı yüz bin kişi. Sen ise, ‘Onlara et vereceğim, bir ay boyunca yiyecekler’ dedin. 22 Onlara yetecek kadar olsun diye sürülerle sığırlar mı kesilsin? Onlara yetecek kadar olsun diye denizin bütün balıkları mı toplansın?” dedi. 23 RAB Musa'ya, “RAB'bin eli kısa mı kaldı? Şimdi sözümün senin için gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini göreceksin” dedi. 24 Musa dışarı çıkıp halka RAB'bin sözlerini bildirdi. Halkın ihtiyarlarından yetmiş adam topladı ve onları Çadır'ın çevresinde durdurdu. 25 RAB bulut içinde indi ve Musa'yla konuştu. Musa'nın üzerinde olan Ruh'tan alıp yetmiş ihtiyarın üzerine koydu. Ruh onların üzerine konunca peygamberlik ettiler, ama bunu bir daha yapmadılar. 26 Ama iki adam ordugâhta kalmıştı. Birinin adı Eldat, ötekinin adı Medat'tı. Ruh onların üzerine de kondu. Bunlar adı yazılı olanlardandı, ama Çadır'a gitmemişlerdi. Ordugâhta peygamberlik ettiler. 27 Bir genç koşup Musa'ya haber verdi: “Eldat'la Medat ordugâhta peygamberlik ediyor!” 28 Musa'nın yardımcısı, seçilmiş adamlarından biri olan Nun oğlu Yeşu, “Efendim Musa, onlara engel ol!” diye karşılık verdi. 29 Musa ona, “Benim uğruma kıskançlık mı ediyorsun? Keşke RAB'bin bütün halkı peygamber olsa da RAB Ruhu'nu onların üzerine koysa!” dedi. 30 Bundan sonra Musa da İsrail'in ihtiyarları da ordugâha döndü. 31 RAB'den bir rüzgâr çıktı, deniz

tarafından bıldırcınlar getirdi. Onları ordugâhın üzerine, bir yanı boyunca bir günlük yol, öbür yanı boyunca da bir günlük yol olacak biçimde, yerin yüzeyinden yaklaşık iki arşın yükseklikte serdi. [32] Halk bütün o gün, bütün gece ve ertesi gün boyunca kalkıp bıldırcın topladı. En az toplayan bile on homer topladı. Sonra onları ordugâhın çevresine yaydılar. [33] Daha et dişlerinin arasındayken, çiğnenmeden önce, RAB halka karşı öfkelendi ve halkı çok büyük bir vebayla vurdu. [34] Bu yüzden o yerin adına Kivrot-Hattaava dendi; çünkü tutkuyla isteyen halkı oraya gömdüler. [35] Halk Kivrot-Hattaava'dan Hazerot'a doğru yola çıktı ve Hazerot'ta kaldı.

12

[1] Miryam ile Harun, Musa'nın evlendiği Kûşlu kadın yüzünden Musa'ya karşı konuştular; çünkü Musa Kûşlu bir kadınla evlenmişti. [2] "RAB gerçekten yalnız Musa'yla mı konuştu? Bizimle de konuşmadı mı?" dediler. RAB bunu duydu. [3] Musa ise yeryüzündeki bütün insanlardan daha alçakgönüllü bir adamdı. [4] RAB birden Musa'ya, Harun'a ve Miryam'a, "Siz üçünüz Buluşma Çadırı'na çıkın!" dedi. Üçü de çıktı. [5] RAB bir bulut sütunu içinde indi, Çadır'ın girişinde durdu, Harun'la Miryam'ı çağırdı. İkisi de öne çıktı. [6] Sonra şöyle dedi: "Şimdi sözlerimi dinleyin. Aranızda bir peygamber varsa, ben RAB, kendimi ona görümlerle tanıtırım. Onunla düşte konuşurum. [7] Ama kulum Musa öyle değildir. O bütün evimde güvenilirdir. [8] Onunla ağız ağza, açıkça konuşurum, bilmecelerle değil. O RAB'bin suretini görür. Öyleyse kulum Musa'ya karşı konuşmaktan neden korkmadınız?" [9] RAB'bin onlara karşı öfkesi alevlendi ve oradan ayrıldı. [10] Bulut Çadır'ın üzerinden çekilince, Miryam'ın cüzamlı olduğu görüldü; kar gibi bembeyazdı. Harun Miryam'a baktı, işte, cüzamlıydı. [11] Harun Musa'ya, "Ah efendim, ne olur, akılsızca davranıp işlediğimiz bu günahı bize yükleme. [12] Ne olur, annesinin rahminden çıktığında eti yarısı yenmiş ölü bir çocuk gibi olmasın" dedi. [13] Musa RAB'be seslenip, "Ey Tanrı, lütfen onu iyileştir!" dedi. [14] RAB Musa'ya, "Babası onun yüzüne tükürmüş olsaydı, yedi gün utanmaz mıydı? Yedi gün ordugahın dışında kapalı tutulsun, sonra yine içeri alınsın" dedi. [15] Böylece Miryam yedi gün ordugahın dışında kapalı tutuldu. Miryam yeniden içeri alınıncaya kadar halk yola çıkmadı. [16] Bundan sonra halk Haserot'tan yola çıktı ve Paran Çölü'nde konakladı.

13

[1] RAB Musa'ya şöyle dedi: [2] "İsrailliler'e vereceğim Kenan ülkesini araştırsınlar diye adamlar gönder. Atalarının her oymağından birer adam gönder; her biri kendi halkının önderi olsun." [3] Bunun üzerine Musa, RAB'bin buyruğu uyarınca onları Paran Çölü'nden gönderdi. Hepsi de İsrailliler'in başı olan adamlardı. [4] Adları şunlardı: Ruben oymağından Zakkur oğlu Şammua; [5] Şimon oymağından Hori oğlu Şafat; [6] Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev; [7] İssakar oymağından Yusuf oğlu Yigal; [8] Efrayim oymağından Nun oğlu Hoşea; [9] Benyamin oymağından Rafu oğlu Palti; [10] Zevulun oymağından Sodi oğlu Gaddiel; [11] Yusuf oymağından, yani Manaşşe oymağından Susi oğlu Gaddi; [12] Dan oymağından Gemalli oğlu Ammiel; [13] Aşer oymağından Mikail oğlu Setur; [14] Naftali oymağından Vofsi oğlu Nahbi; [15] Gad oymağından Maki oğlu Geuel. [16] Musa'nın ülkeyi araştırmaları için gönderdiği adamların adları bunlardı. Musa, Nun oğlu Hoşea'ya Yeşu adını verdi. [17] Musa onları Kenan ülkesini araştırmaları için gönderirken şöyle dedi: "Buradan Negev'e çıkın, sonra da dağlık bölgeye gidin. [18] Ülkenin nasıl bir yer olduğunu görün. Orada yaşayan halk güçlü mü zayıf mı, az mı çok mu bakın. [19] Yaşadıkları ülke iyi mi kötü mü görün. Oturdukları kentler nasıl, ordugâh gibi mi yoksa surlu mu bakın. [20] Toprak verimli mi çorak mı, içinde ağaç var mı yok mu görün. Cesur olun, ülkenin ürünlerinden getirin." O sıralar ilk olgunlaşan üzümlerin mevsimiydi. [21] Böylece gidip Sin Çölü'nden Rehov'a, Hamat yoluna kadar ülkeyi araştırdılar. [22] Negev yoluyla çıkıp Hevron'a vardılar. Anak soyundan Ahiman, Şeşay ve Talmay oradaydı. Hevron, Mısır'daki Soan'dan yedi yıl önce kurulmuştu. [23] Eşkol Vadisi'ne geldiklerinde, oradan tek salkım üzümlü bir dal kestiler; onu iki kişi bir sırığın üzerinde taşıdı. Nar ve incir de aldılar. [24]

İsrailliler oradan bir salkım üzüm kestikleri için o yere Eşkol Vadisi adı verildi. 25 Kırk günün sonunda ülkeyi araştırmaktan döndüler. 26 Gidip Paran Çölü'ndeki Kadeş'e, Musa'ya, Harun'a ve bütün İsrail topluluğuna vardılar. Onlara ve bütün topluluğa haber verip ülkenin ürününü gösterdiler. 27 Musa'ya şunları anlattılar: “Bizi gönderdiğin ülkeye gittik. Gerçekten süt ve bal akıyor; işte ürünleri de bunlar. 28 Ama ülkede yaşayan halk güçlü. Kentler surlu ve çok büyük. Ayrıca orada Anak soyunu da gördük. 29 Amalek halkı Negev bölgesinde yaşıyor. Hititler, Yevusiler ve Amorlular dağlık bölgede yaşıyor. Kenanlılar ise deniz kıyısında ve Şeria Irmağı boyunca yaşıyor.” 30 Kalev, Musa'nın önünde halkı yatıştırıp şöyle dedi: “Hemen gidip ülkeyi ele geçirelim, çünkü bunu yapabilecek güçteyiz!” 31 Ama onunla birlikte giden adamlar, “O halka karşı çıkamayız, çünkü onlar bizden daha güçlü” dediler. 32 Araştırdıkları ülke hakkında İsrailliler'e kötü haber taşıyıp şöyle dediler: “Araştırmak için içinden geçtiğimiz ülke, içinde yaşayanları yiyip bitiren bir ülkedir. Orada gördüğümüz insanların hepsi çok iri yapılıydı. 33 Orada Nefilliler'i de gördük; Anak oğulları Nefilliler'dendir. Kendi gözümüzde çekirge gibiydik; onların gözünde de öyleydik.”

14

1 Bütün topluluk yüksek sesle feryat etti; halk o gece ağladı. 2 Bütün İsrail halkı Musa'yla Harun'a söylenmeye başladı. Bütün topluluk onlara, “Keşke Mısır diyarında ölseydik ya da keşke bu çölde ölseydik!” dedi. 3 “RAB neden bizi bu ülkeye getiriyor? Kılıçtan geçirilelim diye mi? Karılarımızla çocuklarımız ya tutsak düşecek ya öldürülecek. Mısır'a dönmemiz bizim için daha iyi olmaz mı?” 4 Birbirlerine, “Kendimize bir önder seçelim de Mısır'a dönelim” dediler. 5 Bunun üzerine Musa'yla Harun, İsrail halkının bütün topluluğunun önünde yüzüstü yere kapandılar. 6 Ülkeyi keşfe gitmiş olanlardan Nun oğlu Yeşu'yla Yefunne oğlu Kalev giysilerini yırttılar. 7 İsrail halkının bütün topluluğuna şöyle dediler: “Keşfedip içinden geçtiğimiz ülke son derece iyi bir ülke. 8 Eğer RAB bizden hoşnutsa bizi o ülkeye götürecek ve onu bize verecektir; süt ve bal akan bir ülkeye. 9 Yalnız RAB'be başkaldırmayın. O ülkenin halkından da korkmayın; çünkü onlar bizim ekmeğimiz olacak. Onların koruması üzerlerinden kalktı. RAB bizimle. Onlardan korkmayın.” 10 Ama bütün topluluk onları taşlamaktan söz ediyordu. O sırada RAB'bin yüceliği Buluşma Çadırı'nda bütün İsrail halkına göründü. 11 RAB Musa'ya, “Bu halk daha ne kadar beni hor görecek? Aralarında yaptığım bütün belirtilere rağmen daha ne kadar bana iman etmeyecek?” dedi. 12 “Onları salgınla vuracağım ve mirastan mahrum bırakacağım. Senden ise onlardan daha büyük ve daha güçlü bir ulus çıkaracağım.” 13 Musa RAB'be şöyle dedi: “O zaman Mısırlılar bunu duyacak. Çünkü bu halkı kendi gücünle onların arasından sen çıkardın. 14 Bu ülkenin halkına da anlatacaklar. Onlar, senin, ya RAB, bu halkın ortasında olduğunu duydular; çünkü sen, ya RAB, yüz yüze görünürsün. Bulutun onların üzerinde durur; gündüz bulut sütununun içinde, gece ateş sütununun içinde önlerinden gidersin. 15 Şimdi bu halkı tek bir adamı öldürür gibi öldürürsen, ününü duymuş olan uluslar şöyle diyecek: 16 ‘RAB bu halkı onlara ant içtiği ülkeye götürmeye gücü yetmediği için onları çölde öldürdü.’ 17 Şimdi lütfen Rabbin gücü, söylediğin gibi büyük görünsün: 18 ‘RAB öfkelenmekte ağırdır, vefalı sevgisi boldur; suçla başkaldırıyı bağışlar. Ama suçluyu kesinlikle cezasız bırakmaz; babaların suçunun hesabını çocuklardan üçüncü ve dördüncü kuşağa kadar sorar.’ 19 Lütfen bu halkın suçunu vefalı sevginin büyüklüğüne göre bağışla; Mısır'dan bu yana bu halkı nasıl bağışladıysan şimdi de öyle bağışla.” 20 RAB, “Sözün uyarınca bağışladım” dedi. 21 “Ama varlığım hakkı için, bütün yeryüzü RAB'bin yüceliğiyle dolacak. 22 Mısır'da ve çölde yüceliğimi ve yaptığım belirtileri görmüş olduğu halde beni bu on kez sınayan, sesime kulak vermeyen o adamların hiçbiri, 23 atalarına ant içtiğim ülkeyi kesinlikle görmeyecek. Beni hor görenlerin hiçbiri onu görmeyecek. 24 Ama kulum Kalev'de başka bir ruh olduğu ve ardımca bütünüyle yürüdüğü için, gittiği ülkeye onu götüreceğim. Onun soyu orayı mülk edinecek. 25 Amaleklilerle Kenanlılar vadide yaşıyor. Yarın dönün ve Kızıldeniz yoluyla çöle gidin.” 26 RAB Musa'yla Harun'a şöyle seslendi: 27 “Bana söylenenip duran bu kötü topluluğa daha ne kadar katlanacağım? İsrail halkının bana karşı söylenmelerini duydum. 28 Onlara de ki, ‘Varlığım

hakkı için, diyor RAB, kulaklarımın duyduğu sözlerinizin aynısını size yapacağım. 29 Leşleriniz bu çölde yere serilecek. Bana söylenen yirmi yaşından yukarı bütün sayılmış adamlarınızın tümü, 30 Yefunne oğlu Kalev'le Nun oğlu Yeşu dışında, sizi yerleştireceğime ant içtiğim ülkeye kesinlikle girmeyecek. 31 Ama ya tutsak düşecek ya öldürülecek dediğiniz çocuklarınızı içeri götüreceğim; sizin reddettiğiniz ülkeyi onlar tanıyacak. 32 Size gelince, leşleriniz bu çölde yere serilecek. 33 Çocuklarınız çölde kırk yıl göçebe yaşayacak, çölde leşleriniz tükenene dek sizin sadakatsizliğinizin sonucuna katlanacak. 34 Ülkeyi keşfe gittiğiniz kırk günün sayısına göre, her gün için bir yıl olmak üzere kırk yıl suçunuzun yükünü taşıyacaksınız ve benden uzak kalmanın ne demek olduğunu anlayacaksınız.' 35 Ben RAB konuştum. Bana karşı birleşmiş bu kötü topluluğun tümüne bunu kesinlikle yapacağım. Bu çölde tükenecekler, burada ölecekler." 36 Musa'nın ülkeyi keşfe göndermiş olduğu adamlar geri dönüp ülke hakkında kötü haber yayarak bütün topluluğun ona karşı söylenmesine yol açmışlardı. 37 İşte ülke hakkında kötü haber getiren o adamlar RAB'bin önünde salgınla öldüler. 38 Ama ülkeyi keşfe giden adamlardan yalnız Nun oğlu Yeşu'yla Yefunne oğlu Kalev sağ kaldı. 39 Musa bu sözleri bütün İsrail halkına iletince halk derin bir yas tuttu. 40 Sabah erkenden kalkıp dağın tepesine doğru çıktılar. "İşte buradayız" dediler, "RAB'bin söz verdiği yere çıkacağız, çünkü günah işledik." 41 Ama Musa, "RAB'bin buyruğuna neden şimdi karşı geliyorsunuz? Bu iş başarılı olmayacak. 42 Oraya çıkmayın; çünkü RAB aranızda değil. Yoksa düşmanlarınızın önünde bozguna uğrarsınız. 43 Çünkü Amaleklilerle Kenanlılar orada karşınıza çıkacak ve kılıçtan geçirileceksiniz. RAB'bi izlemekten geri döndüğünüz için RAB sizinle olmayacak" dedi. 44 Yine de küstahça dağın tepesine çıkmaya kalkıştılar. Oysa RAB'bin Antlaşma Sandığı'yla Musa ordugâhtan ayrılmadı. 45 Bunun üzerine o dağlık bölgede yaşayan Amaleklilerle Kenanlılar aşağı indiler; onları vurup Horma'ya kadar bozguna uğrattılar.

15

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına söyle: Size vereceğim yerleşeceğiniz ülkeye girdiğiniz zaman, 3 sığırlardan ya da davarlardan, adağınızı yerine getirmek için, gönüllü sunu olarak ya da belirlenmiş bayramlarınızda RAB için ateşte sunulan bir sunu, yakmalık sunu ya da kurban sunup RAB'be hoş koku sunduğunuzda, 4 sununu getiren kişi, RAB'be tahıl sunusu olarak dörtte bir hin zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un sunsun. 5 Her kuzu için yakmalık sunuyla ya da kurbanla birlikte dökmelik sunu olarak dörtte bir hin şarap hazırlayın. 6 "Koç için ise tahıl sunusu olarak üçte bir hin zeytinyağıyla yoğrulmuş efanın onda ikisi kadar ince un hazırlayın. 7 Dökmelik sunu olarak da RAB'be hoş koku sunmak için üçte bir hin şarap sunun. 8 RAB'be adak yerine getirmek için ya da esenlik sunuları olarak bir boğa, yakmalık sunu ya da kurban hazırladığınızda, 9 boğayla birlikte tahıl sunusu olarak yarım hin zeytinyağıyla yoğrulmuş efanın onda üçü kadar ince un sunsun. 10 Ateşte sunulan, RAB'be hoş koku olan sunu için dökmelik sunu olarak yarım hin şarap da sunun. 11 Her boğa, her koç, her erkek kuzu ya da her oğlak için böyle yapılacaktır. 12 Hazırladığınız hayvanların sayısına göre, her biri için böyle yapacaksınız. 13 "Memleketten olan herkes, RAB'be hoş koku olan ateşte sunulan sunuyu getirirken bunları bu şekilde yapacaktır. 14 Aranızda bir yabancı konuk olarak yaşıyorsa ya da kuşaklarınız boyunca aranızda bulunan herhangi biri RAB'be hoş koku olan ateşte sunulan bir sunu getirecekse, sizin yaptığınız gibi o da yapacaktır. 15 Topluluk için de, aranızda konuk olarak yaşayan yabancı için de tek bir kural olacak. Kuşaklarınız boyunca bu kalıcı bir kuraldır. Siz RAB'bin önünde nasılsanız, yabancı da öyle olacaktır. 16 Siz ve aranızda konuk olarak yaşayan yabancı için tek bir yasa ve tek bir kural olacaktır.'" 17 RAB Musa'ya şöyle dedi: 18 "İsrail halkına söyle: Sizi götürdüğüm ülkeye vardığınızda, 19 o ülkenin ekmeğinden yediğiniz zaman RAB'be sallamalık sunu sunacaksınız. 20 Hamurunuzun ilk ürününden bir pideyi sallamalık sunu olarak sunacaksınız. Bunu harmandaki sallamalık sunu gibi sunacaksınız. 21 Kuşaklarınız boyunca hamurunuzun ilk ürününden RAB'be sallamalık sunu vereceksiniz. 22 "RAB'bin Musa'ya bildirdiği bütün bu buyrukları bilmeden çiğner, yoldan saparsanız, 23 RAB'bin size Musa aracılığıyla buyurduğu, buyruğu verdiği günden başlayarak kuşaklarınız boyunca geçerli olan her şeyi

yerine getirmezseniz, [24] topluluğun haberi olmadan, istemeden böyle bir şey yapılmışsa, bütün topluluk RAB'be hoş koku olan yakmalık sunu olarak, kurala uygun tahıl sunusu ve dökmelik sunusuyla birlikte bir genç boğa, ayrıca günah sunusu olarak bir erkek keçi sunacak. [25] Kâhin, İsrail halkının bütün topluluğu için kefaret edecek ve bağışlanacaklar. Çünkü bu bir yanılgıydı; onlar da bu yanılgı için RAB'bin önüne ateşte sunulan sunularını ve günah sunularını getirdiler. [26] İsrail halkının bütün topluluğu da, aralarında konuk olarak yaşayan yabancı da bağışlanacaktır; çünkü bütün halk bunu istemeden yaptı. [27] "Bir kişi istemeden günah işlerse, günah sunusu olarak bir yaşında dişi keçi sunsun. [28] Kâhin, RAB'bin önünde istemeden günah işleyip yoldan sapan kişi için kefaret edecek; onun için kefaret edince o da bağışlanacaktır. [29] İsrail halkından olan yerli için de, aralarında konuk olarak yaşayan yabancı için de, istemeden bir şey yapan herkes için tek bir yasa olacaktır. [30] "Ama yerli olsun yabancı olsun, kim küstahça bir şey yaparsa RAB'be küfretmiş olur. O kişi halkının arasından atılacaktır. [31] Çünkü RAB'bin sözünü hor gördü, buyruğunu çiğnedi. O kişi kesinlikle halkının arasından atılacaktır. Suçu kendi üzerinde kalacaktır.'" [32] İsrail halkı çölde bulunduğu sırada, Şabat Günü odun toplayan bir adam buldular. [33] Onu odun toplarken bulanlar Musa'nın, Harun'un ve bütün topluluğun önüne getirdiler. [34] Ne yapılması gerektiği açıkça bildirilmediği için onu gözetim altında tuttular. [35] RAB Musa'ya, "O adam kesinlikle öldürülecek. Bütün topluluk onu ordugahın dışında taşlayarak öldürsün" dedi. [36] Bunun üzerine bütün topluluk onu ordugahın dışına çıkardı ve RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi onu taşlayarak öldürdü. [37] RAB Musa'ya şöyle dedi: [38] "İsrail halkına söyle: Kuşakları boyunca giysilerinin etek uçlarına püsküller yapsınlar; her püskülün üstüne mavi bir kordon koysunlar. [39] Bu püsküller sizin için şöyle olacak: Onlara baktığınızda RAB'bin bütün buyruklarını anımsayıp yerine getireceksiniz; kendi yüreğinizin ve gözlerinizin peşinden gidip fuhuş edercesine sapmayacaksınız. [40] Böylece bütün buyruklarımı anımsayıp yerine getirecek, Tanrınız için kutsal olacaksınız. [41] Sizi Mısır diyarından çıkaran, Tanrınız RAB benim. Tanrınız olmak için sizi oradan çıkaran RAB benim."

16

[1] Levi oğlu Kehat'ın oğlu İzhar'ın oğlu Korah, Ruben oğullarından Eliav'ın oğulları Datan'la Aviram ve Pelet'in oğlu On'la birlikte adamlar topladı. [2] İsrailoğullarından iki yüz elli kişiyle birlikte Musa'ya karşı ayaklandılar. Bunlar topluluğun önderleri, toplantıya çağrılan, tanınmış adamlardı. [3] Musa'yla Harun'a karşı toplanıp onlara şöyle dediler: "Kendinize fazla yetki yüklüyorsunuz. Bütün topluluk, evet hepsi kutsaldır ve RAB onların arasındadır. Öyleyse neden kendinizi RAB'bin topluluğunun üstüne çıkarıyorsunuz?" [4] Musa bunu duyunca yüzüstü yere kapandı. [5] Sonra Korah'a ve bütün yandaşlarına şöyle dedi: "Sabah olunca RAB kimin kendisine ait olduğunu, kimin kutsal olduğunu gösterecek ve o kişiyi kendisine yaklaştıracak. Seçtiği kişiyi kendisine yaklaştıracak. [6] Şunu yapın: Sen de, Korah, bütün yandaşların da buhurdanlar alın. [7] Yarın onların içine ateş koyup RAB'bin önünde üzerlerine tütsü koyun. RAB'bin seçtiği kişi kutsal olacak. Ey Levi oğulları, asıl siz ileri gidiyorsunuz!" [8] Musa Korah'a, "Şimdi dinleyin, ey Levi oğulları!" dedi. [9] "İsrail'in Tanrısı sizi İsrail topluluğundan ayırdı; sizi kendisine yaklaştırdı; RAB'bin Buluşma Çadırı'nda hizmet edesiniz, topluluğun önünde durup onlara hizmet edesiniz diye. Sizce bu küçük bir şey mi? [10] Seni de, seninle birlikte bütün kardeşlerin Levi oğullarını da kendisine yaklaştırdı. Bir de kâhinliği mi istiyorsunuz? [11] Bu yüzden sen de bütün yandaşların da RAB'be karşı toplandınız. Harun kim ki ona karşı söyleniyorsunuz?" [12] Sonra Musa, Eliav'ın oğulları Datan'la Aviram'ı çağırttı. Ama onlar, "Gelmeyeceğiz!" dediler. [13] "Bizi süt ve bal akan bir diyardan çıkarıp çölde öldürmen yetmezmiş gibi, bir de başımıza yönetici mi kesileceksin? [14] Üstelik bizi süt ve bal akan bir diyara getirmedin, bize tarlaları ve bağları miras vermedin. Bu adamların gözlerini mi oymak istiyorsun? Gelmeyeceğiz." [15] Musa çok öfkelendi ve RAB'be, "Sundukları sunuyu kabul etme. Onlardan bir tek eşek bile almadım, hiçbirine de kötülük etmedim" dedi. [16] Musa Korah'a, "Yarın sen de bütün yandaşların da, Harun'la birlikte RAB'bin önüne çıkın" dedi. [17] Herkes buhurdanını alsın, içine tütsü koysun ve RAB'bin önüne getirsin. İki yüz elli

buhurdan olacak. Sen de Harun da kendi buhurdanınızı getirin.” 18 Böylece herkes buhurdanını aldı, içine ateş koyup üzerine tütsü koydu. Musa'yla Harun'la birlikte Buluşma Çadırı'nın girişinde durdular. 19 Korah bütün topluluğu Musa'yla Harun'un karşısında, Buluşma Çadırı'nın girişine topladı. O zaman RAB'bin yüceliği bütün topluluğa göründü. 20 RAB Musa'yla Harun'a şöyle seslendi: 21 “Bu topluluğun arasından ayrılın ki onları bir anda yok edeyim!” 22 Onlarsa yüzüstü yere kapanıp şöyle dediler: “Ey Tanrı, bütün insanların ruhlarının Tanrısı, tek bir adam günah işledi diye bütün topluluğa mı öfkeleneceksin?” 23 RAB Musa'ya şöyle dedi: 24 “Topluluğa söyle de, ‘Korah'ın, Datan'ın ve Aviram'ın çadırlarının çevresinden uzaklaşın!’ desin.” 25 Musa kalkıp Datan'la Aviram'ın yanına gitti. İsrail'in ihtiyarları da onun ardından gittiler. 26 Topluluğa şöyle seslendi: “Ne olur, bu kötü adamların çadırlarından uzak durun. Onlara ait hiçbir şeye dokunmayın; yoksa onların bütün günahları yüzünden siz de yok olup gidersiniz.” 27 Böylece Korah'ın, Datan'ın ve Aviram'ın çadırlarının çevresinden her yandan uzaklaştılar. Datan'la Aviram karıları, oğulları ve küçük çocuklarıyla çadırlarının girişine çıkıp durdular. 28 Musa şöyle dedi: “Bütün bunları yapmam için beni RAB'bin gönderdiğini, bunları kendi aklımla yapmadığımı bununla anlayacaksınız. 29 Eğer bu adamlar herkes gibi ölür, herkesin başına gelen onların da başına gelirse, beni RAB göndermemiştir. 30 Ama RAB alışılmadık bir şey yapar da yer ağzını açıp onları ve onlara ait her şeyi yutar, onlar da diri diri ölüler diyarına inerse, o zaman bu adamların RAB'bi hor gördüğünü anlayacaksınız.” 31 Musa bütün bu sözleri bitirir bitirmez, adamların altındaki yer yarıldı. 32 Yeryüzü ağzını açıp onları, ev halklarını, Korah'ın bütün adamlarını ve mallarını yuttu. 33 Böylece onlar da, kendilerine ait olan her şey de diri diri ölüler diyarına indi. Sonra yer onların üstünü kapattı; topluluğun arasından yok olup gittiler. 34 Çevrelerinde bulunan bütün İsrail halkı onların çığlıkları üzerine kaçıştı. Çünkü, “Yer bizi de yutmasın!” diyorlardı. 35 RAB'den bir ateş çıktı ve tütsü sunan o iki yüz elli adamı yakıp yok etti. 36 RAB Musa'ya şöyle dedi: 37 Kâhin Harun'un oğlu Eleazar'a söyle: Buhurdanları ateşin içinden toplasın, korları da ordugâhtan uzağa saçsın. Çünkü buhurdanlar kutsaldır. 38 Kendi canlarına karşı günah işleyen bu adamların buhurdanları dövülüp sunağın kaplaması yapılsın. Çünkü bunları RAB'bin önünde sundukları için kutsaldırlar. İsrailoğullarına bir belirti olacaklar.” 39 Bunun üzerine Kâhin Eleazar, yanıp ölenlerin sunduğu tunç buhurdanları aldı. Bunlar dövülüp sunağın kaplaması yapıldı. 40 Bu, İsrailoğullarına bir anı olsun diyeydi; öyle ki Harun soyundan olmayan hiçbir yabancı, RAB'bin önünde tütsü yakmak için yaklaşmasın, Korah'la yandaşları gibi olmasın. RAB bunu Musa aracılığıyla Eleazar'a bildirmişti. 41 Ama ertesi gün İsrailoğullarının bütün topluluğu Musa'yla Harun'a karşı söylenmeye başladı. “RAB'bin halkını siz öldürdünüz” dediler. 42 Topluluk Musa'yla Harun'a karşı toplanınca Buluşma Çadırı'na doğru baktılar. Bir de ne görsünler, bulut onu kaplamıştı ve RAB'bin yüceliği görünmüştü. 43 Musa'yla Harun Buluşma Çadırı'nın önüne geldiler. 44 RAB Musa'ya şöyle dedi: 45 “Bu topluluğun arasından ayrılın ki onları bir anda yok edeyim!” Onlarsa yüzüstü yere kapandılar. 46 Musa Harun'a, “Buhurdanını al, sunağın üzerinden ateş alıp içine koy, üzerine tütsü koy ve hemen topluluğa götür. Onlar için bağışlatma sağla. Çünkü RAB'bin öfkesi ortaya çıktı; salgın başladı” dedi. 47 Harun Musa'nın söylediği gibi yaptı, topluluğun ortasına koştu. Salgın halkın arasında başlamıştı bile. Harun tütsüyü koydu ve halk için bağışlatma sağladı. 48 Ölülerle dirilerin arasında durdu; salgın da durdu. 49 Korah olayı yüzünden ölenlerden başka, salgında ölenlerin sayısı on dört bin yedi yüzdü. 50 Harun Buluşma Çadırı'nın girişinde Musa'nın yanına döndü. Salgın durmuştu.

17

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 “İsrail halkına söyle, atalarının soylarına göre her baba evinden birer değnek al. Önderlerinin hepsinden, atalarının soylarına göre on iki değnek al. Her adamın adını kendi değneğinin üzerine yaz. 3 Levi'nin değneğinin üzerine de Harun'un adını yaz. Çünkü atalarının soylarının her başı için bir değnek olacak. 4 Onları Buluşma Çadırı'nda, seninle buluştuğum yerde, tanıklığın önüne koy. 5 Seçeceğim adamın değneği filizlenecek. Böylece İsrail halkının size karşı söylenip

durduğu yakınmaları önümden kesip atacağım.” [6] Musa İsrail halkıyla konuştu. Bütün önderleri ona, atalarının soylarına göre her önder bir değnek olmak üzere, on iki değnek verdi. Harun'un değneği de onların değnekleri arasındaydı. [7] Musa değnekleri RAB'bin önüne, tanıklık çadırına koydu. [8] Ertesi gün Musa tanıklık çadırına girdi. Bir de ne görsün, Levi soyundan Harun'un değneği filizlenmiş, tomurcuk vermiş, çiçek açmış ve olgun bademler yetiştirmişti. [9] Musa bütün değnekleri RAB'bin önünden çıkarıp bütün İsrail halkına getirdi. Onlar baktılar ve herkes kendi değneğini aldı. [10] RAB Musa'ya, “Harun'un değneğini tanıklığın önüne geri koy; başkaldıranlara karşı bir belirti olarak saklansın. Bana karşı yakınmalarını sona erdir ki ölmesinler” dedi. [11] Musa da böyle yaptı. RAB ona nasıl buyurduysa öyle yaptı. [12] İsrail halkı Musa'ya, “Bak, ölüyoruz! Mahvolduk! Hepimiz mahvolduk! [13] RAB'bin Buluşma Çadırı'na yaklaşan herkes ölüyor! Hepimiz mi yok olup gideceğiz?”

18

[1] RAB Harun'a şöyle dedi: “Kutsal yerin suçunu sen, oğulların ve seninle birlikte baba evin üstleneceksiniz. Kâhinliğinizin suçunu da sen ve oğulların üstleneceksiniz.” [2] “Bunun yanında kardeşlerini, babanın oymağı olan Levi oymağını da yanına yaklaştır. Sana bağlansınlar, sana hizmet etsinler. Ama sen ve oğulların Tanıklık Çadırı'nın önünde bulunacaksınız.” [3] Senin buyruğunu ve bütün Çadır'ın hizmetini yerine getirecekler. Ancak ne kutsal yerin eşyalarına ne de sunağa yaklaşacaklar; yoksa hem kendileri hem siz ölürsünüz. [4] Sana bağlanacaklar ve Buluşma Çadırı'nın bütün hizmeti için Çadır'ın sorumluluğunu yerine getirecekler. Yabancı biri size yaklaşmayacak. [5] “Kutsal yerin ve sunağın sorumluluğunu siz yerine getireceksiniz ki, İsrail halkına artık öfke yönelmesin.” [6] İşte, ben kardeşleriniz Levililer'i İsrail halkının arasından aldım. Buluşma Çadırı'nın hizmetini yapmak üzere RAB'be adanmış olarak size verilmiş bir armağandırlar. [7] Ama sen ve oğulların, sunakla ilgili her şeyde ve perdenin iç tarafındaki işlerde kâhinliğinizi koruyacaksınız. Hizmet edeceksiniz. Kâhinlik hizmetini size bir armağan olarak veriyorum. Yaklaşan yabancı ise öldürülecek.” [8] RAB Harun'a şöyle dedi: “İşte, kaldırma sunularımın sorumluluğunu sana ben verdim; İsrail halkının bütün kutsal şeylerini mesh edilmenin payı olarak sana ve oğullarına sonsuza dek verdim.” [9] Ateşten ayrılan en kutsal sunulardan şu pay senin olacak: Bana sundukları her sunu, her tahıl sunusu, her günah sunusu ve her suç sunusu sana ve oğullarına ait en kutsal pay olacak. [10] Bunu en kutsal şey gibi yiyeceksiniz. Bunu her erkek yiyecek. Senin için kutsal olacak. [11] “Şu da senin olacak: Armağan olarak sundukları kaldırma sunusu, yani İsrail halkının bütün kaldırma sunuları. Bunları sonsuza dek pay olarak sana, oğullarına ve seninle birlikte kızlarına veriyorum. Evindeki temiz olan herkes bunlardan yiyebilir.” [12] “Zeytinyağının en iyisini, yeni şarabın en iyisini ve tahılın en iyisini, RAB'be sundukları ilk ürünleri sana verdim.” [13] Ülkelerindeki her şeyin ilk olgun ürünü, RAB'be getirdikleri her şey senin olacak. Evindeki temiz olan herkes bunlardan yiyebilir. [14] “İsrail'de tümüyle adanmış her şey senin olacak.” [15] İnsan ya da hayvan olsun, RAB'be sundukları her canlının rahmi ilk açanı senin olacak. Yalnız, insanın ilk doğanını kesinlikle bedelle geri alacaksın; murdar hayvanların ilk doğanlarını da bedelle geri alacaksın. [16] Bedelle geri alınması gerekenleri, bir aylık olduktan sonra senin belirlediğin değere göre, kutsal yerin şekeliyle beş şekel gümüş karşılığında geri alacaksın. Kutsal yerin şekeli yirmi geradır. [17] “Ama sığırın ilk doğanını, koyunun ilk doğanını ya da keçinin ilk doğanını bedelle geri almayacaksın. Onlar kutsaldır. Kanlarını sunağın üzerine serpecek, yağlarını da RAB için hoş bir koku olan yakılan sunu olarak yakacaksın.” [18] Etleri senin olacak; kaldırma sunusunun göğsü ve sağ budu nasıl seninse, onlar da senin olacak. [19] İsrail halkının RAB'be sunduğu kutsal şeylerin bütün kaldırma sunularını sana, seninle birlikte oğullarına ve kızlarına sonsuza dek pay olarak verdim. Bu, senin ve seninle birlikte soyunun yararı için RAB'bin önünde sonsuza dek tuz antlaşmasıdır.” [20] RAB Harun'a şöyle dedi: “Onların ülkesinde mirasın olmayacak; aralarında bir payın da olmayacak. İsrail halkı arasında senin payın ve mirasın benim.” [21] “İşte, Levi oğullarına İsrail'deki bütün ondalığı miras olarak verdim. Bu, Buluşma Çadırı'nda yaptıkları hizmetin karşılığıdır.” [22] Bundan böyle İsrail halkı

Buluşma Çadırı'na yaklaşmayacak; yoksa günah yüklenip ölürler. 23 Ama Buluşma Çadırı'nın hizmetini Levililer yapacak ve suçlarını onlar taşıyacak. Kuşaklarınız boyunca bu kalıcı bir kural olacak. İsrail halkı arasında mirasları olmayacak. 24 Çünkü İsrail halkının RAB'be kaldırma sunusu olarak sunduğu ondalığı, Levililer'e miras olarak verdim. Bu yüzden onlara, 'İsrail halkı arasında mirasları olmayacak' dedim." 25 RAB Musa'ya şöyle dedi: 26 "Levililer'le konuşup onlara de ki, 'Size mirasınız olarak vermiş olduğum, İsrail halkından aldığınız ondalığı alınca, onun içinden RAB için ondalığın ondalığını kaldırma sunusu olarak sunacaksınız." 27 Sunduğunuz kaldırma sunusu, harman yerinin tahılı ve sıkma çukurunun doluluğu sayılacak. 28 Böylece siz de İsrail halkından aldığınız bütün ondalıklardan RAB için bir kaldırma sunusu sunacaksınız. RAB için olan bu kaldırma sunusunu kâhin Harun'a vereceksiniz. 29 Aldığınız bütün armağanlardan, onların en iyisinden, yani kutsal payından RAB için her kaldırma sunusunu sunacaksınız.' 30 "Onlara şöyle de: 'En iyisini ondan ayırıp sunduğunuz zaman, bu Levililer için harman yerinin ürünü ve sıkma çukurunun ürünü sayılacak." 31 Siz ve ev halkınız bunu her yerde yiyebilirsiniz; çünkü bu, Buluşma Çadırı'ndaki hizmetinize karşılık ücretinizdir. 32 En iyisini ondan ayırıp sunduğunuzda, bu yüzden günah yüklenmeyeceksiniz. İsrail halkının kutsal şeylerini bayağılaştırmayacaksınız; yoksa ölürsünüz.'"

19

1 RAB Musa'yla Harun'a şöyle dedi: 2 "RAB'bin buyurduğu yasanın kuralı şudur: İsrail halkına söyleyin, sana kusursuz, üzerinde leke bulunmayan ve boyunduruk takılmamış al bir düve getirsinler. 3 Onu Kâhin Elazar'a vereceksiniz. Elazar onu ordugâhın dışına çıkaracak ve onun gözleri önünde biri onu kesecek. 4 Kâhin Elazar parmağıyla onun kanından alacak ve kanı Buluşma Çadırı'nın ön tarafına doğru yedi kez serpecek. 5 Sonra düve onun gözleri önünde yakılacak; derisi, eti, kanı ve dışkısıyla birlikte yakılacak. 6 Kâhin sedir ağacı, zufa otu ve kırmızı iplik alıp bunları yanan düvenin ortasına atacak. 7 Sonra kâhin giysilerini yıkayacak, bedenini suyla yıkayacak, ardından ordugâha girecek; kâhin akşama kadar kirli sayılacak. 8 Onu yakan kişi de giysilerini suyla yıkayacak, bedenini suyla yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacak. 9 Temiz sayılan biri düvenin küllerini toplayıp ordugâhın dışında temiz bir yere koyacak. Bu küller, İsrail halkının topluluğu için kirlilikten arınma suyu hazırlamak üzere saklanacak. Bu bir günah sunusudur. 10 Düvenin küllerini toplayan kişi giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacak. Bu, İsrail halkı ve aralarında yabancı olarak yaşayan kişi için sonsuza dek geçerli bir kural olacak. 11 "Herhangi bir insanın cesedine dokunan kişi yedi gün kirli sayılacak. 12 Üçüncü gün o suyla kendini arındıracak, yedinci gün de temiz sayılacak. Ama üçüncü gün kendini arındırmazsa, yedinci gün de temiz sayılmayacak. 13 Ölmüş bir insanın cesedine dokunup da kendini arındırmayan herkes RAB'bin Buluşma Çadırı'nı kirletmiş olur. O can İsrail'in arasından atılacak. Çünkü arınma suyu onun üzerine serpilmemiştir; kirli sayılır. Kirliliği hâlâ üzerindedir. 14 "Bir adam çadırda öldüğünde yasa şudur: Çadıra giren herkes ve çadırda bulunan herkes yedi gün kirli sayılacak. 15 Üzerine bağlanmış kapağı olmayan her açık kap kirli sayılacak. 16 "Açık arazide kılıçla öldürülmüş birine, bir cesede, bir insan kemiğine ya da bir mezara dokunan herkes yedi gün kirli sayılacak. 17 "Kirli sayılan kişi için, günah sunusunun yakılmasından kalan külden alınacak ve bir kaba kaynak suyu konacak. 18 Temiz sayılan bir kişi mercanköşk otu alacak, suya batırıp çadırın üzerine, bütün kapların üzerine, orada bulunan kişilerin üzerine ve kemiğe, öldürülmüş olana, ölüye ya da mezara dokunmuş olanın üzerine serpecek. 19 Temiz sayılan kişi üçüncü gün ve yedinci gün kirli sayılanın üzerine su serpecek. Yedinci gün onu arındıracak. O kişi giysilerini yıkayacak, suyla yıkanacak ve akşam olunca temiz sayılacak. 20 Ama kirli olup da kendini arındırmayan kişi topluluğun arasından atılacak; çünkü RAB'bin kutsal yerini kirletmiştir. Arınma suyu onun üzerine serpilmemiştir; kirli sayılır. 21 Bu onlar için kalıcı bir kural olacak. Arınma suyunu serpen kişi giysilerini yıkayacak; arınma suyuna dokunan kişi de akşama kadar kirli sayılacak. 22 "Kirli kişinin dokunduğu her şey kirli sayılacak; ona dokunan can da akşama kadar kirli sayılacak."

20

[1] İsrailoğulları, bütün topluluk, birinci ayda Tsin
Çölü'ne geldi. Halk Kadeş'te kaldı. Miryam orada
öldü ve oraya gömüldü. [2] Topluluğun suyu yoktu; bu
yüzden Musa'yla Harun'a karşı bir araya geldiler. [3]
Halk Musa'yla çekişip şöyle dedi: “Keşke
kardeşlerimiz RAB'bin önünde öldüğünde biz de
ölseydik! [4] Neden RAB'bin topluluğunu bu çöle
getirdiniz? Biz de hayvanlarımız da burada ölelim
diye mi? [5] Bizi Mısır'dan çıkarıp neden bu kötü yere
getirdiniz? Burası ekin yetişecek, incir, asma, nar
olacak bir yer değil. İçecek su da yok.” [6] Musa'yla
Harun topluluğun önünden ayrılıp Buluşma
Çadırı'nın girişine gittiler ve yüzüstü yere kapandılar.
RAB'bin yüceliği onlara göründü. [7] RAB Musa'ya
şöyle dedi: [8] “Asayı al, sen ve ağabeyin Harun
topluluğu toplayın. Gözlerinin önünde kayaya
konuşun; kaya suyunu versin. Onlara kayadan su
çıkaracaksın. Böylece topluluğa ve hayvanlarına su
vereceksin.” [9] Musa, RAB'bin önünden asayı aldı;
kendisine buyurulduğu gibi yaptı. [10] Musa'yla Harun
topluluğu kayanın önünde bir araya getirdiler. Musa
onlara, “Dinleyin şimdi, ey başkaldıranlar! Sizin için
bu kayadan su mu çıkaralım?” dedi. [11] Sonra Musa
elini kaldırıp asasıyla kayaya iki kez vurdu. Bol bol su
çıktı; topluluk da hayvanları da içti. [12] RAB Musa'yla
Harun'a şöyle dedi: “Bana iman etmediğiniz,
İsrailoğulları'nın gözleri önünde kutsallığımı
göstermediğiniz için, bu topluluğu onlara vereceğim
ülkeye siz götürmeyeceksiniz.” [13] Bunlar Meriva
sularıydı; çünkü İsrailoğulları RAB'le çekişmişti ve
RAB kutsallığını onların arasında göstermişti. [14]
Musa Kadeş'ten Edom kralına ulaklar gönderip şöyle
dedi: “Kardeşin İsrail şöyle diyor: Başımıza gelen
bütün sıkıntıları bilirsin. [15] Atalarımız Mısır'a indi,
biz de Mısır'da uzun zaman yaşadık. Mısırlılar bize de
atalarımıza da kötü davrandı. [16] RAB'be
yakardığımızda sesimizi duydu, bir melek gönderdi
ve bizi Mısır'dan çıkardı. İşte şimdi sınırının
kenarındaki kent olan Kadeş'teyiz. [17] Lütfen
ülkenizden geçmemize izin verin. Tarlalardan da
bağlardan da geçmeyeceğiz, kuyu suyu da
içmeyeceğiz. Sınırınızı geçinceye kadar kral yolundan
gideceğiz; sağa da sola da sapmayacağız.” [18] Edom
ona, “Toprağımdan geçmeyeceksiniz; yoksa size karşı
kılıçla çıkarım” dedi. [19] İsrailoğulları ona şöyle dedi:
“Ana yoldan gideceğiz. Eğer suyunuzu ben de
hayvanlarım da içersek bedelini öderim. Başka bir
şey istemiyorum, yalnızca yürüyerek geçeyim.” [20] O,
“Geçmeyeceksiniz” dedi. Sonra Edom çok sayıda
adamla ve güçlü bir kuvvetle onların karşısına çıktı. [21]
Böylece Edom, İsrail'e kendi sınırından geçiş izni
vermedi; İsrail de ondan uzaklaşıp başka yöne
döndü. [22] Kadeş'ten yola çıktılar; İsrailoğulları, bütün
topluluk, Hor Dağı'na geldi. [23] RAB, Edom ülkesinin
sınırındaki Hor Dağı'nda Musa'yla Harun'a şöyle
dedi: [24] “Harun kendi halkına katılacak; çünkü
Meriva sularında sözüme karşı geldiğiniz için,
İsrailoğulları'na vereceğim ülkeye girmeyecek. [25]
Harun'u ve oğlu Elazar'ı al, onları Hor Dağı'na çıkar.
[26] Harun'un giysilerini çıkar ve oğlu Elazar'a giydir.
Harun orada alınacak, orada ölecek.” [27] Musa,
RAB'bin buyurduğu gibi yaptı. Bütün topluluğun
gözleri önünde Hor Dağı'na çıktılar. [28] Musa,
Harun'un giysilerini çıkarıp oğlu Elazar'a giydirdi.
Harun orada, dağın tepesinde öldü. Sonra Musa'yla
Elazar dağdan indi. [29] Bütün topluluk Harun'un
öldüğünü görünce, bütün İsrail halkı Harun için otuz
gün yas tuttu.

21

[1] Güney'de yaşayan Arad kralı Kenanlı, İsrail'in
Atarim yolundan geldiğini duydu. İsrail'e karşı
savaşıp onlardan bazılarını tutsak aldı. [2] İsrail
RAB'be adak adayıp şöyle dedi: “Eğer bu halkı
gerçekten elime verirsen, kentlerini tümüyle yıkıma
uğratacağım.” [3] RAB İsrail'in sesini duydu ve
Kenanlıları onların eline verdi. Onlar da onları ve
kentlerini tümüyle yıkıma uğrattı. Bu yüzden o yerin
adı Horma oldu. [4] Hor Dağı'ndan Kızıldeniz yoluyla
yola çıktılar; Edom ülkesinin çevresinden
geçeceklerdi. Ama halk yol yüzünden çok bunaldı. [5]
Halk Tanrı'ya ve Musa'ya karşı konuşup şöyle dedi:
“Bizi Mısır'dan çıkarıp çölde ölmeye neden
getirdiniz? Çünkü ekmek de yok, su da yok. Bu tatsız
yiyecekten içimiz iğreniyor.” [6] RAB halkın arasına
yakıcı yılanlar gönderdi. Yılanlar halkı soktu ve
İsrail'den birçok kişi öldü. [7] Bunun üzerine halk
Musa'ya gelip şöyle dedi: “Günah işledik. Çünkü

RAB'be ve sana karşı konuştuk. RAB'be dua et de yılanları bizden uzaklaştırsın." Musa halk için dua etti. 8 RAB Musa'ya, "Kendine yakıcı bir yılan yap, onu bir direğin üstüne koy" dedi. "Sokulan herkes ona baktığında yaşayacak." 9 Musa tunçtan bir yılan yaptı ve onu direğin üstüne koydu. Bir yılan herhangi birini soktuğunda, o kişi tunç yılana bakınca yaşıyordu. 10 İsrailliler yola çıkıp Obot'ta konakladı. 11 Obot'tan yola çıkıp gün doğusuna doğru Moav'ın karşısındaki çölde, İyye-Avarim'de konakladılar. 12 Oradan yola çıkıp Zered Vadisi'nde konakladılar. 13 Oradan yola çıkıp Arnon'un öbür yanında konakladılar. Arnon, çölde bulunan ve Amorlular'ın sınırından başlayan ırmaktır. Çünkü Arnon, Moav'la Amorlular arasındaki Moav sınırıdır. 14 Bu yüzden RAB'bin Savaşları Kitabı'nda şöyle denir: "Sufa'daki Vahev'i, Arnon vadilerini, 15 Ar'ın yerleşimine doğru uzanan, Moav sınırına yaslanan vadilerin yamaçlarını." 16 Oradan Beer'e gittiler. RAB'bin Musa'ya, "Halkı topla, onlara su vereceğim" dediği kuyu işte budur. 17 O zaman İsrail şu ezgiyi söyledi: "Fışkır, ey kuyu! Ona ezgi söyleyin; 18 önderlerin kazdığı kuyu, halkın soylularının asalarıyla, değnekleriyle kazdığı kuyu." Çölden Mattana'ya gittiler; 19 Mattana'dan Nahaliel'e, Nahaliel'den Bamot'a; 20 Bamot'tan da Moav kırındaki vadiye, çölü gören Pisga tepesinin doruğuna gittiler. 21 İsrail, Amor kralı Sihon'a ulaklar gönderip şöyle dedi: 22 "Ülkenden geçmeme izin ver. Tarlaya da bağa da sapmayacağız. Kuyulardan su içmeyeceğiz. Sınırını geçinceye kadar Kral Yolu'ndan gideceğiz." 23 Ama Sihon, İsrail'in kendi sınırından geçmesine izin vermedi. Bütün halkını toplayıp çölde İsrail'in karşısına çıktı, Yahas'a geldi ve İsrail'le savaştı. 24 İsrail onu kılıçtan geçirip Arnon'dan Yabbok'a kadar, Ammonlular'ın ülkesine dek topraklarını ele geçirdi. Çünkü Ammonlular'ın sınırı güçlüydü. 25 İsrail bütün bu kentleri aldı. Amorlular'ın bütün kentlerinde, Heşbon'da ve ona bağlı bütün yerleşimlerde yaşamaya başladı. 26 Çünkü Heşbon, Moav'ın önceki kralıyla savaşmış ve onun elindeki bütün toprakları Arnon'a kadar ondan almış olan Amor kralı Sihon'un kentiydi. 27 Bu yüzden ozanlar şöyle der: "Heşbon'a gelin. Sihon'un kenti yeniden kurulsun, sağlamlaştırılsın. 28 Çünkü Heşbon'dan bir ateş, Sihon'un kentinden bir alev çıktı. Moav'ın Ar kentini, Arnon'un tapınma yerlerinin efendilerini yiyip bitirdi. 29 Vay haline, ey Moav! Mahvoldun, ey Kemoş halkı! Oğullarını kaçak, kızlarını Amor kralı Sihon'a tutsak verdi. 30 Biz de onları vurduk. Heşbon'dan Dibon'a kadar yok oldular. Nofah'a kadar, Medeva'ya kadar onları viraneye çevirdik." 31 Böylece İsrail Amorlular'ın ülkesinde yaşadı. 32 Musa Yazer'i gözetlemek için adamlar gönderdi. Oraya bağlı yerleşimleri ele geçirdiler ve oradaki Amorlular'ı kovdular. 33 Sonra yön değiştirip Başan yolundan yukarı çıktılar. Başan kralı Og, bütün halkıyla birlikte Edrei'de onlara karşı savaşmak üzere çıktı. 34 RAB Musa'ya, "Ondan korkma. Çünkü onu da, bütün halkını da, ülkesini de senin eline verdim" dedi. "Heşbon'da yaşayan Amor kralı Sihon'a ne yaptıysan ona da öyle yapacaksın." 35 Böylece onu, oğullarını ve bütün halkını vurup geride sağ kalan kimse bırakmadılar. Ülkesini de ele geçirdiler.

22

1 İsrailliler yola çıkıp Eriha karşısında, Şeria'nın ötesindeki Moav ovalarında konakladı. 2 Sippor oğlu Balak, İsrail'in Amorlular'a yaptıklarının hepsini gördü. 3 Moav halktan çok korktu, çünkü onlar çok kalabalıktı. Moav, İsrailliler yüzünden dehşete kapıldı. 4 Moav, Midyan'ın ihtiyarlarına, "Şimdi bu topluluk, öküzün kır otunu yalayıp bitirdiği gibi çevremizde ne varsa yalayıp bitirecek" dedi. O sırada Sippor oğlu Balak, Moav kralıydı. 5 Balak, Beor oğlu Balam'a, Irmak kıyısındaki Petor'a, kendi halkının ülkesine ulaklar gönderip onu çağırttı. Şöyle dedi: "Bak, Mısır'dan bir halk çıktı. Yeryüzünü kapladı ve karşımda konaklıyor. 6 Şimdi gel de benim için bu halkı lanetle, çünkü benden daha güçlüler. Belki onları yenip vurabilir, onları bu ülkeden sürebilirim. Çünkü biliyorum ki, senin kutsadığın kutsanır, lanetlediğin de lanetlenir." 7 Moav'ın ihtiyarlarıyla Midyan'ın ihtiyarları, ellerinde fal ücretiyle yola çıktılar. Balam'a gelip Balak'ın sözlerini bildirdiler. 8 Balam onlara, "Bu gece burada kalın, RAB bana ne söylerse size o yanıtı veririm" dedi. Böylece Moav önderleri Balam'ın yanında kaldı. 9 Tanrı Balam'a gelip, "Yanındaki bu adamlar kim?" dedi. 10 Balam Tanrı'ya, "Moav kralı Sippor oğlu Balak bana şöyle haber gönderdi:" dedi. 11 "'Bak, Mısır'dan çıkan halk yeryüzünü kapladı. Şimdi gel, benim için onları

lanetle. Belki onlarla savaşıp onları sürebilirim.'" [12] Tanrı Balam'a, "Onlarla gitmeyeceksin. Bu halkı lanetlemeyeceksin, çünkü onlar kutsanmıştır" dedi. [13] Balam sabah kalktı ve Balak'ın önderlerine, "Ülkenize dönün, çünkü RAB sizinle gitmeme izin vermiyor" dedi. [14] Bunun üzerine Moav önderleri kalkıp Balak'a döndüler ve, "Balam bizimle gelmeyi reddetti" dediler. [15] Balak yeniden, öncekilerden daha çok ve daha saygın önderler gönderdi. [16] Onlar Balam'a gelip şöyle dediler: "Sippor oğlu Balak diyor ki, 'Rica ederim, yanıma gelmene hiçbir şey engel olmasın. [17] Çünkü seni büyük onurlarla ödüllendireceğim; bana ne dersen yapacağım. Yeter ki gel, benim için bu halkı lanetle.'" [18] Balam, Balak'ın adamlarına şu karşılığı verdi: "Balak bana gümüş ve altınla dolu evini bile verse, Tanrım RAB'bin sözünü aşamam; ne eksik ne fazla yapabilirim. [19] Şimdi siz de bu gece burada kalın da RAB bana daha başka ne söyleyecek öğreneyim." [20] Gece Tanrı Balam'a gelip, "Bu adamlar seni çağırmaya geldilerse kalk, onlarla git. Ama yalnız sana söyleyeceğim şeyi yapacaksın" dedi. [21] Balam sabah kalktı, dişi eşeğini eyerledi ve Moav önderleriyle birlikte gitti. [22] Ama gittiği için Tanrı'nın öfkesi alevlendi. RAB'bin meleği ona karşı durmak üzere yolda dikildi. Balam dişi eşeğinin üzerindeydi, iki uşağı da yanındaydı. [23] Dişi eşek, RAB'bin meleğinin yolda durduğunu ve elinde çekilmiş kılıç olduğunu görünce yoldan saptı, tarlaya girdi. Balam eşeği yola döndürmek için onu dövdü. [24] Sonra RAB'bin meleği, bir yanı duvarlı öbür yanı da duvarlı bağların arasındaki dar patikada durdu. [25] Dişi eşek RAB'bin meleğini görünce duvara yanaştı ve Balam'ın ayağını duvara sıkıştırdı. Bunun üzerine Balam onu yine dövdü. [26] RAB'bin meleği biraz daha ileri gidip sağa sola dönülecek yeri olmayan dar bir yerde durdu. [27] Dişi eşek RAB'bin meleğini görünce Balam'ın altına çöktü. Balam'ın öfkesi alevlendi; elindeki sopayla eşeği dövdü. [28] O zaman RAB dişi eşeğin ağzını açtı, eşek Balam'a, "Sana ne yaptım da beni bu üç kez dövdün?" dedi. [29] Balam eşeğe, "Çünkü benimle alay ettin. Elimde kılıç olsaydı şimdi seni öldürürdüm" dedi. [30] Dişi eşek Balam'a, "Bugüne kadar bütün ömrün boyunca bindiğin kendi eşeğin değil miyim ben? Sana karşı hiç böyle yapmaya alışmış mıydım?" dedi. Balam, "Hayır" dedi. [31] O zaman RAB Balam'ın gözlerini açtı. Balam, RAB'bin meleğini elinde çekilmiş kılıçla yolda dururken gördü; başını eğip yüzüstü yere kapandı. [32] RAB'bin meleği ona, "Neden eşeğini bu üç kez dövdün? Bak, sana karşı durmak için geldim, çünkü tuttuğun yol gözümde sapkın bir yoldur. [33] Dişi eşek beni gördü ve önümden bu üç kez saptı. Eğer önümden sapmasaydı, şimdi kesinlikle seni öldürür, onuysa sağ bırakırdım" dedi. [34] Balam, RAB'bin meleğine, "Günah işledim. Yolda karşımda durduğunu bilmiyordum. Şimdi yaptığım senin gözünde kötüyse geri döneyim" dedi. [35] RAB'bin meleği Balam'a, "Adamlarla git. Ama yalnız sana söyleyeceğim sözü söyleyeceksin" dedi. Böylece Balam Balak'ın önderleriyle birlikte gitti. [36] Balak, Balam'ın geldiğini duyunca onu karşılamak için Arnon sınırındaki, ülkenin en uç kenarında bulunan Moav Kenti'ne çıktı. [37] Balak Balam'a, "Seni çağırmak için sana ısrarla haber göndermedim mi? Neden yanıma gelmedin? Seni gerçekten onurlandıramaz mıyım?" dedi. [38] Balam Balak'a, "Bak, yanına geldim. Ama şimdi kendi başıma bir söz söylemeye gücüm var mı? Tanrı ağzıma hangi sözü koyarsa onu söyleyeceğim" dedi. [39] Balam Balak'la birlikte gitti; Kiryat-Hutsot'a vardılar. [40] Balak sığırlarla koyunlar kurban etti ve Balam'a ve yanında bulunan önderlere pay gönderdi. [41] Sabah olunca Balak Balam'ı alıp Baal'ın tapınma yerlerine çıkardı; Balam oradan halkın bir bölümünü gördü.

23

[1] Balam, Balak'a, "Benim için burada yedi sunak kur, burada benim için yedi boğa ve yedi koç hazırla" dedi. [2] Balak, Balam'ın dediğini yaptı. Balak'la Balam her sunağın üzerinde bir boğa ve bir koç sundular. [3] Balam, Balak'a, "Yakmalık sununun başında dur, ben de gideyim. Belki RAB beni karşılamaya gelir. Bana ne gösterirse sana söyleyeceğim" dedi. Sonra çıplak bir tepeye gitti. [4] Tanrı Balam'la karşılaştı. Balam O'na, "Yedi sunağı hazırladım, her sunağın üzerinde bir boğa ile bir koç sundum" dedi. [5] RAB Balam'ın ağzına bir söz koydu ve, "Balak'a dön, ona böyle söyleyeceksin" dedi. [6] Balam onun yanına döndü. Balak'ın ve Moav'ın bütün önderlerinin yakmalık sununun yanında durduğunu gördü. [7] Bunun üzerine sözünü söyleyip dedi ki: "Balak beni Aram'dan getirdi, Moav kralı beni doğunun dağlarından

çağırdı: ‘Gel, benim için Yakup'a lanet et. Gel, İsrail'i mahkûm et.’” [8] “Tanrı'nın lanet etmediğine ben nasıl lanet edeyim? RAB'bin mahkûm etmediğini ben nasıl mahkûm edeyim?” [9] “Onu kayaların doruğundan görüyorum, tepelerden ona bakıyorum. İşte, ayrı yaşayan bir halktır bu, uluslar arasında sayılmaz.” [10] “Yakup'un tozunu kim sayabilir? İsrail'in dörtte birini kim sayıyla belirleyebilir? Bırak, doğruların ölümüyle öleyim, sonum da onunki gibi olsun!” [11] Balak, Balam'a, “Bana ne yaptın? Seni düşmanlarımı lanetlemen için getirdim, ama sen onları baştan sona kutsadın” dedi. [12] Balam şöyle karşılık verdi: “RAB'bin ağzıma koyduğunu söylemeye dikkat etmek zorunda değil miyim?” [13] Balak ona, “Lütfen benimle başka bir yere gel; onları oradan görebilirsin. Yalnızca bir kısmını göreceksin, hepsini görmeyeceksin. Benim için onlara oradan lanet et” dedi. [14] Onu Sofim tarlasına, Pisga'nın tepesine götürdü; orada yedi sunak kurdu ve her sunağın üzerinde bir boğa ile bir koç sundu. [15] Balam, Balak'a, “Sen burada yakmalık sununun yanında dur, ben de orada RAB'le karşılaşayım” dedi. [16] RAB Balam'la karşılaştı, ağzına bir söz koydu ve, “Balak'a dön, bunu söyle” dedi. [17] Balam onun yanına geldi. Balak'ın yakmalık sununun yanında durduğunu, Moav önderlerinin de yanında olduğunu gördü. Balak ona, “RAB ne söyledi?” dedi. [18] Bunun üzerine sözünü söyleyip dedi ki: “Kalk, Balak, dinle! Sippor oğlu, bana kulak ver.” [19] “Tanrı yalan söyleyecek bir insan değildir, fikrini değiştirecek bir insanoğlu da değildir. Söylediğini yapmaz mı? Konuştuğunu gerçekleştirmez mi?” [20] “İşte, kutsamak için buyruk aldım. O kutsadı; ben bunu geri çeviremem.” [21] “Yakup'ta suç görmedi, İsrail'de kötülük görmedi. Tanrısı RAB onların yanındadır, aralarında kral çığlığı duyulur.” [22] “Tanrı onları Mısır'dan çıkardı. Onlarda yaban öküzünün gücü var.” [23] “Çünkü Yakup'a karşı büyü işlemez, İsrail'e karşı fal işlemez. Şimdi Yakup ve İsrail için şöyle denecek: ‘Tanrı neler yaptı!’” [24] “İşte, bu halk dişi aslan gibi ayağa kalkar, aslan gibi doğrulur. Avını yiyene, öldürülenlerin kanını içene dek yatmaz.” [25] Balak, Balam'a, “Madem öyle, ne onlara lanet et ne de onları kutsa” dedi. [26] Ama Balam, Balak'a şöyle karşılık verdi: “Sana, ‘RAB ne söylerse onu yapmak zorundayım’ demedim mi?” [27] Balak, Balam'a, “Şimdi gel, seni başka bir yere götüreyim. Belki Tanrı hoş görür de onlara benim için oradan lanet edersin” dedi. [28] Balak, Balam'ı çölü gören Peor'un tepesine götürdü. [29] Balam, Balak'a, “Benim için burada yedi sunak kur, burada benim için yedi boğa ve yedi koç hazırla” dedi. [30] Balak, Balam'ın dediğini yaptı; her sunağın üzerinde bir boğa ve bir koç sundu.

24

[1] Balam, RAB'bin İsrail'i kutsamaktan hoşnut olduğunu görünce, önceki zamanlardaki gibi büyü aramaya gitmedi; yüzünü çöle çevirdi. [2] Balam gözlerini kaldırdı ve İsrail'in oymaklarına göre konakladığını gördü. Tanrı'nın Ruhu onun üzerine geldi. [3] Sonra bildirisini dile getirip şöyle dedi: “Beor oğlu Balam'ın sözü, gözleri açılmış adamın sözü, [4] Tanrı'nın sözlerini işitenin, Her Şeye Gücü Yeten'in görümünü görenin, yere kapanmışken gözleri açılanın sözü: [5] Çadırların ne güzel, ey Yakup, konutların ne güzel, ey İsrail! [6] Vadiler gibi yayılıyorlar, ırmak kıyısındaki bahçeler gibi, RAB'bin diktiği öd ağaçları gibi, suların yanındaki sedirler gibi. [7] Kovalarından sular akacak. Soyu bol suların yanında olacak. Kralı Agag'dan daha yüce olacak. Egemenliği yükseltilecek. [8] Tanrı onu Mısır'dan çıkardı. Yaban öküzünün gücü onda var. Kendisine düşman ulusları yiyip bitirecek, kemiklerini parçalayacak, onları oklarıyla delecek. [9] Aslan gibi çömeldi, dişi aslan gibi yattı; onu kim ayağa kaldırabilir? Seni kutsayan kutsansın, seni lanetleyen lanetlensin.” [10] Balak'ın Balam'a öfkesi alevlendi, ellerini çırptı. Balak Balam'a, “Seni düşmanlarımı lanetleyesin diye çağırdım, ama bak, onları bu üç kez baştan sona kutsadın” dedi. [11] “Şimdi hemen yerine kaç! Sana büyük onur vermeyi düşünmüştüm, ama bak, RAB seni onurdan alıkoydu.” [12] Balam Balak'a şöyle dedi: “Bana gönderdiğin ulaklara da şunu söylemedim mi: [13] ‘Balak bana gümüş ve altın dolu evini bile verse, kendi isteğimle iyi ya da kötü yapmak için RAB'bin sözünün dışına çıkamam. RAB ne derse onu söylerim’? [14] Şimdi bak, halkıma dönüyorum. Gel, bu halkın son günlerde senin halkına ne yapacağını sana bildireyim.” [15] Sonra bildirisini dile getirip şöyle dedi: “Beor oğlu Balam'ın sözü, gözleri açılmış adamın sözü, [16] Tanrı'nın

sözlerini işitenin, Yüceler Yücesi'nin bilgisini bilenin, Her Şeye Gücü Yeten'in görümünü görenin, yere kapanmışken gözleri açılanın sözü: [17] Onu görüyorum, ama şimdi değil. Onu görüyorum, ama yakından değil. Yakup'tan bir yıldız çıkacak. İsrail'den bir asa yükselecek. Moav'ın köşelerini vuracak, Şet oğullarının hepsini yıkacak. [18] Edom mülk olacak. Düşmanları olan Seir de mülk olacak. İsrail ise güçle davranacak. [19] Yakup'tan biri egemenlik sürecek, kentten sağ kalanları yok edecek." [20] Sonra Amalek'e baktı, bildirisini dile getirip şöyle dedi: "Amalek ulusların ilkiydi, ama sonu yıkım olacak." [21] Sonra Kenli'ye baktı, bildirisini dile getirip şöyle dedi: "Oturduğun yer sağlam, yuvan kayanın üzerine kurulmuş. [22] Yine de Kain harap olacak; ta ki Asur seni sürgüne götürene dek." [23] Sonra bildirisini dile getirip şöyle dedi: "Eyvah, Tanrı bunu yapınca kim sağ kalabilir? [24] Ama Kittim kıyılarından gemiler gelecek. Asur'u ezecekler, Eber'i de ezecekler. O da yıkıma uğrayacak." [25] Sonra Balam kalktı, gidip kendi yerine döndü. Balak da kendi yoluna gitti.

25

[1] İsrail Şittim'de kalıyordu. Halk Moavlı kadınlarla fuhşa başladı. [2] Bu kadınlar halkı kendi ilahlarının sunularına çağırdılar. Halk da yedi ve onların ilahlarına tapındı. [3] İsrail, Baal-Peor'a bağlandı. RAB'bin öfkesi İsrail'e karşı alevlendi. [4] RAB Musa'ya, "Halkın bütün önderlerini al ve RAB'bin kızgın öfkesi İsrail'den dönsün diye onları güneşin altında RAB'bin önünde as" dedi. [5] Musa İsrail'in yargıçlarına, "Baal-Peor'a bağlanan adamlarınızın her birini öldürün" dedi. [6] Tam o sırada İsrailoğullarından biri, Musa'nın ve bütün İsrail topluluğunun gözleri önünde Midyanlı bir kadını kardeşlerinin arasına getirdi. O sırada topluluk Buluşma Çadırı'nın girişinde ağlıyordu. [7] Kâhin Harun'un torunu, Elazar oğlu Pinehas bunu görünce topluluğun arasından kalktı, eline bir mızrak aldı. [8] İsrailli adamın peşinden çadırın iç kısmına girdi ve ikisini de vurdu; hem İsrailli adamı hem de kadını karnından delip geçti. Böylece İsrailoğulları arasındaki salgın durdu. [9] Salgında ölenlerin sayısı yirmi dört bindi. [10] RAB Musa'ya şöyle dedi: [11] "Kâhin Harun'un torunu, Elazar oğlu Pinehas, aralarında benim kıskançlığımla kıskançlık gösterdiği için öfkemi İsrailoğullarından geri çevirdi. Böylece kıskançlığım yüzünden İsrailoğullarını yok etmedim. [12] Bu yüzden de ki: 'İşte, ona esenlik antlaşmamı veriyorum. [13] Bu antlaşma ona ve kendisinden sonra soyuna sonsuza dek sürecek kâhinlik antlaşması olacak. Çünkü Tanrısı için kıskançlık gösterdi ve İsrailoğulları için kefaret sağladı.'" [14] Midyanlı kadınla birlikte öldürülen İsrailli adamın adı, Simeonlular arasında bir baba evinin önderi olan Salu oğlu Zimri'ydi. [15] Öldürülen Midyanlı kadının adı Sur kızı Kozbi'ydi. Babası Midyan'da bir baba evine bağlı halkın başıydı. [16] RAB Musa'ya şöyle dedi: [17] "Midyanlıları düşman sayın ve onları vurun. [18] Çünkü Peor olayında ve Midyan önderinin kızı, öldürülen kızkardeşleri Kozbi olayında sizi hileleriyle aldatarak size düşman oldular; o kadın da Peor olayı yüzünden çıkan salgın gününde öldürüldü."

26

[1] Salgından sonra RAB, Musa'ya ve Harun kâhin oğlu Elazar'a şöyle dedi: [2] "İsrailoğulları topluluğunun tümünün sayımını yapın; yirmi yaşından yukarı olup İsrail'de savaşa çıkabilecek olanların hepsini, baba soylarına göre sayın." [3] Bunun üzerine Musa'yla kâhin Elazar, Eriha'nın karşısında, Şeria kıyısındaki Moav ovalarında onlara şöyle dediler: [4] "Yirmi yaşından yukarı olanların sayımını yapın; RAB Musa'ya ve İsrailoğulları'na buyurduğu gibi." Mısır diyarından çıkanlar şunlardı: [5] İsrail'in ilk oğlu Ruben'in oğulları şunlardı: Hanok'tan Hanok boyu, Pallu'dan Pallu boyu, [6] Hesron'dan Hesron boyu, Karmi'den Karmi boyu. [7] Bunlar Ruben boylarıydı. Sayılanların toplamı kırk üç bin yedi yüz otuzdu. [8] Pallu'nun oğlu Eliav'dı. [9] Eliav'ın oğulları Nemuel, Datan ve Aviram'dı. Topluluk tarafından seçilmiş olan bu Datan'la Aviram, Korah'ın topluluğunda Musa'yla Harun'a karşı başkaldırmış, RAB'be karşı ayaklanmışlardı. [10] Yer ağzını açıp onları Korah'la birlikte yuttuğunda, o topluluk yok oldu. Ateş iki yüz elli adamı yiyip bitirdi. Böylece onlar bir ibret oldular. [11] Ama Korah'ın oğulları ölmedi. [12] Şimon

oğulları, boylarına göre şunlardı: Nemuel'den Nemuel boyu, Yamin'den Yamin boyu, Yakin'den Yakin boyu, [13] Zerah'tan Zerah boyu, Şaul'dan Şaul boyu. [14] Bunlar Şimon boylarıydı; toplamları yirmi iki bin iki yüzdü. [15] Gat oğulları, boylarına göre şunlardı: Sefon'dan Sefon boyu, Haggi'den Haggi boyu, Şuni'den Şuni boyu, [16] Ozni'den Ozni boyu, Eri'den Eri boyu, [17] Arod'dan Arod boyu, Areli'den Areli boyu. [18] Bunlar Gat oğullarının boylarıydı. Sayılanların toplamı kırk bin beş yüzdü. [19] Yahuda'nın oğulları Er ve Onan'dı. Er'le Onan Kenan diyarında ölmüştü. [20] Yahuda'nın oğulları, boylarına göre şunlardı: Şela'dan Şela boyu, Peres'ten Peres boyu, Zerah'tan Zerah boyu. [21] Peres'in oğulları şunlardı: Hesron'dan Hesron boyu, Hamul'dan Hamul boyu. [22] Bunlar Yahuda boylarıydı. Sayılanların toplamı yetmiş altı bin beş yüzdü. [23] İssakar oğulları, boylarına göre şunlardı: Tola'dan Tola boyu, Puva'dan Puvva boyu, [24] Yaşuv'dan Yaşuv boyu, Şimron'dan Şimron boyu. [25] Bunlar İssakar boylarıydı. Sayılanların toplamı altmış dört bin üç yüzdü. [26] Zevulun oğulları, boylarına göre şunlardı: Sered'den Sered boyu, Elon'dan Elon boyu, Yahleel'den Yahleel boyu. [27] Bunlar Zevulun boylarıydı. Sayılanların toplamı altmış bin beş yüzdü. [28] Yusuf'un oğulları, boylarına göre Manaşşe ve Efrayim'di. [29] Manaşşe'nin oğulları şunlardı: Makir'den Makir boyu. Makir Gilead'ın babası oldu. Gilead'dan Gilead boyu çıktı. [30] Gilead'ın oğulları şunlardı: İezer'den İezer boyu, Helek'ten Helek boyu, [31] Asriel'den Asriel boyu, Şekem'den Şekem boyu, [32] Şemida'dan Şemida boyu, Hefer'den Hefer boyu. [33] Hefer oğlu Selofhad'ın oğulları yoktu, yalnız kızları vardı. Selofhad'ın kızlarının adları Mahla, Noa, Hogla, Milka ve Tirtsa'ydı. [34] Bunlar Manaşşe boylarıydı. Sayılanların toplamı elli iki bin yedi yüzdü. [35] Efrayim oğulları, boylarına göre şunlardı: Şutelah'tan Şutelah boyu, Beker'den Beker boyu, Tahan'dan Tahan boyu. [36] Şutelah'ın oğulları şunlardı: Eran'dan Eran boyu. [37] Bunlar Efrayim oğullarının boylarıydı. Sayılanların toplamı otuz iki bin beş yüzdü. Bunlar Yusuf oğullarıydı, boylarına göre. [38] Benyamin oğulları, boylarına göre şunlardı: Bela'dan Bela boyu, Aşbel'den Aşbel boyu, Ahiram'dan Ahiram boyu, [39] Şefufam'dan Şufam boyu, Hufam'dan Hufam boyu. [40] Bela'nın oğulları Ard ve Naaman'dı. Ard'dan Ard boyu, Naaman'dan Naaman boyu çıktı. [41] Bunlar Benyamin oğullarıydı, boylarına göre. Sayılanların toplamı kırk beş bin altı yüzdü. [42] Dan oğulları, boylarına göre şunlardı: Şuham'dan Şuham boyu. Dan boyları, boylarına göre bunlardı. [43] Şuham boylarının tümünün sayılan toplamı altmış dört bin dört yüzdü. [44] Aşer oğulları, boylarına göre şunlardı: İmna'dan İmna boyu, İşvi'den İşvi boyu, Beria'dan Beria boyu. [45] Beria oğullarından Hever'den Hever boyu, Malkiel'den Malkiel boyu çıktı. [46] Aşer'in kızının adı Serah'tı. [47] Bunlar Aşer oğullarının boylarıydı. Sayılanların toplamı elli üç bin dört yüzdü. [48] Naftali oğulları, boylarına göre şunlardı: Yahseel'den Yahseel boyu, Guni'den Guni boyu, [49] Yeser'den Yeser boyu, Şillem'den Şillem boyu. [50] Bunlar Naftali boylarıydı, boylarına göre. Sayılanların toplamı kırk beş bin dört yüzdü. [51] İsrailoğulları'ndan sayılanların toplamı altı yüz bir bin yedi yüz otuzdu. [52] RAB Musa'ya şöyle dedi: [53] “Diyar, adlarının sayısına göre bunlara miras olarak bölüştürülecek. [54] Kalabalık olana daha çok miras vereceksin, az olana daha az miras vereceksin. Her birine, sayılanlarının sayısına göre mirası verilecek. [55] Ancak diyar kura ile bölüştürülecek. Atalarının oymak adlarına göre miras alacaklar. [56] Her birinin mirası, çok olanla az olan arasında kura ile paylaştırılacak.” [57] Levililer'den boylarına göre sayılanlar şunlardı: Gerşon'dan Gerşon boyu, Kehat'tan Kehat boyu, Merari'den Merari boyu. [58] Levi boyları şunlardı: Livni boyu, Hevron boyu, Mahli boyu, Muşi boyu, Korah boyu. Kehat, Amram'ın babası oldu. [59] Amram'ın karısının adı Yokebet'ti. Levi'nin kızıydı; Mısır'da Levi'ye doğmuştu. Amram'a Harun'u, Musa'yı ve kız kardeşleri Miryam'ı doğurdu. [60] Harun'un oğulları Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar'dı. [61] Nadav'la Avihu, RAB'bin huzurunda yetkisiz ateş sunduklarında öldüler. [62] Bir aylık ve daha yukarı yaştaki erkeklerden sayılanların toplamı yirmi üç bindi. İsrailoğulları arasında sayılmadılar, çünkü İsrailoğulları arasında onlara miras verilmemişti. [63] Musa'yla kâhin Elazar'ın, Eriha'nın karşısında, Şeria kıyısındaki Moav ovalarında İsrailoğulları'nı sayarken kaydettikleri bunlardı. [64] Ama bunların arasında, Musa'yla kâhin Harun'un Sina Çölü'nde saydığı İsrailoğulları'ndan tek bir kişi bile yoktu. [65] Çünkü RAB onlar için, “Çölde kesinlikle ölecekler”

demişti. Yefunne oğlu Kalev ile Nun oğlu Yeşu dışında onlardan tek bir kişi bile sağ kalmamıştı.

27

[1] Sonra Hefer oğlu, Gilat oğlu, Makir oğlu, Manaşşe oğlu, Yusuf oğlu Manaşşe'nin boylarından Selofhat'ın kızları yaklaştı. Kızlarının adları Mahlah, Noa, Hogla, Milka ve Tirsa'ydı. [2] Musa'nın, Kâhin Elazar'ın, önderlerin ve bütün topluluğun önünde, Buluşma Çadırı'nın girişinde durup şöyle dediler: [3] "Babamız çölde öldü. RAB'be karşı Korah'ın topluluğuyla birlikte toplananların arasında değildi; ama kendi günahı yüzünden öldü. Oğulları da yoktu. [4] Babamızın adı, oğlu olmadığı için neden ailesinin arasından silinsin? Babamızın kardeşleri arasında bize de bir mülk verin." [5] Musa onların davasını RAB'bin önüne götürdü. [6] RAB Musa'ya şöyle dedi: [7] "Selofhat'ın kızları doğru söylüyor. Onlara mutlaka babalarının kardeşleri arasında mirastan bir mülk vereceksin. Babalarının mirasını onlara geçireceksin. [8] İsrailoğulları'na şunu söyle: 'Bir adam ölür de oğlu olmazsa, mirasını kızına geçireceksiniz. [9] Kızı da yoksa, mirasını erkek kardeşlerine vereceksiniz. [10] Erkek kardeşleri de yoksa, mirasını babasının kardeşlerine vereceksiniz. [11] Babasının kardeşleri de yoksa, mirasını ailesinden ona en yakın akrabasına vereceksiniz; mülk onun olacak. Bu, İsrailoğulları için RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi bağlayıcı bir kural ve yasa olacaktır.'" [12] RAB Musa'ya, "Abarim dağlarına çık ve İsrailoğulları'na verdiğim ülkeyi gör" dedi. [13] "Onu gördükten sonra, ağabeyin Harun'un kendi halkına katıldığı gibi sen de kendi halkına katılacaksın. [14] Çünkü topluluğun çekişmesi sırasında, Zin Çölü'nde, gözlerinin önünde o suların başında beni kutsal saymayarak sözüme karşı geldiniz." Bunlar Zin Çölü'ndeki Kadeş Meriva sularıydı. [15] Musa RAB'be şöyle dedi: [16] "Bütün insanların ruhlarının Tanrısı olan RAB, topluluğun üzerine bir adam atasın. [17] Öyle biri olsun ki onların önünde çıkıp girsin, onları dışarı çıkarıp içeri getirsin; böylece RAB'bin topluluğu çobansız koyunlar gibi kalmasın." [18] RAB Musa'ya, "Nun oğlu Yeşu'yu yanına al. O, kendisinde Ruh bulunan bir adamdır. Elini onun üzerine koy. [19] Onu Kâhin Elazar'ın ve bütün topluluğun önüne çıkar; gözlerinin önünde ona görev ver. [20] Bütün İsrailoğulları topluluğu ona kulak versin diye, yetkinden ona pay vereceksin. [21] O, Kâhin Elazar'ın önünde duracak. Elazar da onun için RAB'bin önünde Urim'in hükmüyle danışacak. Onun sözüyle çıkacaklar, onun sözüyle girecekler; kendisi, onunla birlikte bütün İsrailoğulları, yani bütün topluluk." [22] Musa, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı. Yeşu'yu alıp Kâhin Elazar'ın ve bütün topluluğun önüne çıkardı. [23] Ellerini onun üzerine koydu ve RAB'bin Musa aracılığıyla söylediği gibi ona görev verdi.

28

[1] RAB Musa'ya şöyle dedi: [2] "İsrailliler'e buyur, onlara de ki: Bana sunacağınız sunuya, ateşle sunulan sunularım için hoş koku olan yiyeceğime, belirlenen zamanda sunmaya dikkat edeceksiniz." [3] Onlara de ki: "RAB'be sunacağınız ateşle sunulan sunu şudur: Sürekli yakmalık sunu olarak her gün, kusursuz, bir yaşında iki erkek kuzu sunacaksınız. [4] Bir kuzuyu sabah sunacaksın, öteki kuzuyu da akşamüstü sunacaksın. [5] Tahıl sunusu olarak, ephahın onda biri kadar ince unu, hinin dörtte biri kadar dövülmüş yağla karıştırıp sunacaksın. [6] Bu, Sina Dağı'nda belirlenmiş, RAB'be ateşle sunulan, hoş kokulu sürekli yakmalık sunudur. [7] İçecek sunusu olarak her kuzu için hinin dörtte birini sunacaksın. Kutsal yerde RAB'be sert içkiden içecek sunusu dökeceksin. [8] Öteki kuzuyu akşamüstü sunacaksın. Sabahki tahıl sunusu ve içecek sunusu gibi onu da RAB'be ateşle sunulan, hoş kokulu bir sunu olarak sunacaksın." [9] "Şabat Günü'nde, kusursuz, bir yaşında iki erkek kuzu, tahıl sunusu olarak yağla karıştırılmış ephahın onda ikisi kadar ince un ve buna ait içecek sunusunu sunacaksınız. [10] Bu, her Şabat Günü sunulacak yakmalık sunudur; sürekli yakmalık sunuya ve ona ait içecek sunusuna ek olarak sunulacaktır. [11] "Aylarınızın başlangıcında RAB'be yakmalık sunu sunacaksınız: iki genç boğa, bir koç ve kusursuz, bir yaşında yedi erkek kuzu; [12] her boğa için tahıl sunusu olarak yağla karıştırılmış

ephahın onda üçü kadar ince un, bir koç için de tahıl sunusu olarak yağla karıştırılmış ephahın onda ikisi kadar ince un; 13 her kuzu için de tahıl sunusu olarak yağla karıştırılmış ephahın onda biri kadar ince un sunacaksınız. Bu, RAB'be ateşle sunulan, hoş kokulu bir yakmalık sunudur. 14 İçecek sunuları olarak her boğa için yarım hin şarap, koç için hinin üçte biri, kuzu için de hinin dörtte biri sunulacaktır. Yıl boyunca her ayın yakmalık sunusu budur. 15 Sürekli yakmalık sunuya ve ona ait içecek sunusuna ek olarak, RAB'be günah sunusu için bir erkek teke sunulacaktır.” 16 “Birinci ayın on dördüncü günü RAB'bin Fısıh Bayramı'dır. 17 Bu ayın on beşinci günü bayram olacaktır. Yedi gün boyunca mayasız ekmek yenilecektir. 18 Birinci gün kutsal toplantı olacaktır. Olağan iş yapmayacaksınız. 19 RAB'be ateşle sunulan sunu olarak yakmalık sunu sunacaksınız: iki genç boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu; bunlar sizin için kusursuz olacak. 20 Bunların tahıl sunusu, yağla karıştırılmış ince un olacaktır. Her boğa için ephahın onda üçünü, koç için de ephahın onda ikisini sunacaksınız. 21 Yedi kuzunun her biri için ephahın onda birini sunacaksınız. 22 Sizin için kefaret sağlamak üzere günah sunusu olarak bir erkek teke de sunacaksınız. 23 Bunları, sürekli yakmalık sunu olan sabah yakmalık sunusuna ek olarak sunacaksınız. 24 Bu şekilde, yedi gün boyunca her gün, RAB'be ateşle sunulan, hoş kokulu sununun yiyeceğini sunacaksınız. Bu, sürekli yakmalık sunuya ve ona ait içecek sunusuna ek olarak sunulacaktır. 25 Yedinci gün kutsal toplantınız olacak. Olağan iş yapmayacaksınız.” 26 “İlk ürünler gününde, Haftalar Bayramı'nızda RAB'be yeni tahıl sunusu sunduğunuzda, kutsal toplantınız olacak. Olağan iş yapmayacaksınız. 27 RAB'be hoş koku olan yakmalık sunu olarak iki genç boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız; 28 bunların tahıl sunusu olarak, yağla karıştırılmış ince undan her boğa için ephahın onda üçünü, bir koç için ephahın onda ikisini, 29 yedi kuzunun her biri için de ephahın onda birini sunacaksınız; 30 sizin için kefaret sağlamak üzere bir erkek teke de sunacaksınız. 31 Bunları sürekli yakmalık sunuya ve ona ait tahıl sunusuna ek olarak, içecek sunularıyla birlikte sunacaksınız. Kusursuz olmalarına dikkat edeceksiniz.”

29

1 “Yedinci ayın birinci gününde kutsal bir toplantınız olacak. Olağan işlerinizi yapmayacaksınız. O gün sizin için boru çalma günüdür. 2 RAB için hoş kokulu bir yakmalık sunu sunacaksınız: bir genç boğa, bir koç, bir yaşında, kusursuz yedi erkek kuzu; 3 onların tahıl sunusu da yağla yoğrulmuş ince undan olacak: boğa için onda üç ölçek, koç için onda iki ölçek; 4 yedi kuzunun her biri için de onda bir ölçek; 5 sizin için kefaret sağlamak üzere bir erkek keçi de günah sunusu olarak sunulacak; 6 bunlar, Yeni Ay yakmalık sunusu ve ona ait tahıl sunusu, sürekli yakmalık sunu ve ona ait tahıl sunusu ve bunların dökmelik sunularına ek olacak. Kurallarına göre bunlar RAB için hoş kokulu, ateşle sunulan bir sunudur. 7 “Yedinci ayın onuncu gününde kutsal bir toplantınız olacak. Kendinizi alçaltacaksınız. Hiçbir iş yapmayacaksınız. 8 RAB için hoş kokulu bir yakmalık sunu sunacaksınız: bir genç boğa, bir koç, bir yaşında yedi erkek kuzu; hepsi kusursuz olacak. 9 Bunların tahıl sunusu da yağla yoğrulmuş ince undan olacak: boğa için onda üç ölçek, bir koç için onda iki ölçek; 10 yedi kuzunun her biri için onda bir ölçek; 11 bir erkek keçi de günah sunusu olacak. Bunlar kefaret günah sunusuna, sürekli yakmalık sunuya, ona ait tahıl sunusuna ve bunların dökmelik sunularına ektir. 12 “Yedinci ayın on beşinci gününde kutsal bir toplantınız olacak. Olağan işlerinizi yapmayacaksınız. Yedi gün boyunca RAB için bayram kutlayacaksınız. 13 RAB için hoş kokulu, ateşle sunulan bir yakmalık sunu sunacaksınız: on üç genç boğa, iki koç, bir yaşında on dört erkek kuzu; hepsi kusursuz olacak. 14 Bunların tahıl sunusu da yağla yoğrulmuş ince undan olacak: on üç boğanın her biri için onda üç ölçek, iki koçun her biri için onda iki ölçek; 15 on dört kuzunun her biri için de onda bir ölçek; 16 bir erkek keçi de günah sunusu olacak. Bunlar, sürekli yakmalık sunuya, ona ait tahıl sunusuna ve dökmelik sunusuna ektir. 17 “İkinci gün on iki genç boğa, iki koç, bir yaşında, kusursuz on dört erkek kuzu sunacaksınız. 18 Boğalar, koçlar ve kuzular için tahıl sunuları ve dökmelik sunuları da sayıları uyarınca, kurala göre sunulacak. 19 Bir erkek keçi de günah sunusu olacak. Bunlar, sürekli yakmalık sunuya, ona ait tahıl sunusuna ve bunların dökmelik sunularına ektir. 20

“Üçüncü gün on bir boğa, iki koç, bir yaşında, kusursuz on dört erkek kuzu; 21 boğalar, koçlar ve kuzular için tahıl sunuları ve dökmelik sunuları da sayıları uyarınca, kurala göre sunulacak; 22 bir erkek keçi de günah sunusu olacak. Bunlar, sürekli yakmalık sunuya, ona ait tahıl sunusuna ve dökmelik sunusuna ektir. 23 “Dördüncü gün on boğa, iki koç, bir yaşında, kusursuz on dört erkek kuzu; 24 boğalar, koçlar ve kuzular için tahıl sunuları ve dökmelik sunuları da sayıları uyarınca, kurala göre sunulacak; 25 bir erkek keçi de günah sunusu olacak. Bunlar, sürekli yakmalık sunuya, ona ait tahıl sunusuna ve dökmelik sunusuna ektir. 26 “Beşinci gün dokuz boğa, iki koç, bir yaşında, kusursuz on dört erkek kuzu; 27 boğalar, koçlar ve kuzular için tahıl sunuları ve dökmelik sunuları da sayıları uyarınca, kurala göre sunulacak; 28 bir erkek keçi de günah sunusu olacak. Bunlar, sürekli yakmalık sunuya, ona ait tahıl sunusuna ve dökmelik sunusuna ektir. 29 “Altıncı gün sekiz boğa, iki koç, bir yaşında, kusursuz on dört erkek kuzu; 30 boğalar, koçlar ve kuzular için tahıl sunuları ve dökmelik sunuları da sayıları uyarınca, kurala göre sunulacak; 31 bir erkek keçi de günah sunusu olacak. Bunlar, sürekli yakmalık sunuya, ona ait tahıl sunusuna ve ona ait dökmelik sunulara ektir. 32 “Yedinci gün yedi boğa, iki koç, bir yaşında, kusursuz on dört erkek kuzu; 33 boğalar, koçlar ve kuzular için tahıl sunuları ve dökmelik sunuları da sayıları uyarınca, kurala göre sunulacak; 34 bir erkek keçi de günah sunusu olacak. Bunlar, sürekli yakmalık sunuya, ona ait tahıl sunusuna ve dökmelik sunusuna ektir. 35 “Sekizinci gün özel bir toplantınız olacak. Olağan işlerinizi yapmayacaksınız. 36 RAB için hoş kokulu, ateşle sunulan bir yakmalık sunu sunacaksınız: bir boğa, bir koç, bir yaşında, kusursuz yedi erkek kuzu; 37 boğa, koç ve kuzular için tahıl sunuları ve dökmelik sunuları da sayıları uyarınca, kurala göre sunulacak; 38 bir erkek keçi de günah sunusu olacak. Bunlar, sürekli yakmalık sunuya, ona ait tahıl sunusuna ve dökmelik sunusuna ektir. 39 “Bunları belirlenmiş bayramlarınızda RAB için sunacaksınız. Bunlar adaklarınız, gönüllü sunularınız, yakmalık sunularınız, tahıl sunularınız, dökmelik sunularınız ve esenlik sunularınızdan ayrı olacak.” 40 Musa, RAB’bin Musa’ya buyurduğu her şeyi İsrail oğullarına bildirdi.

30

1 Musa İsrail halkının oymak başlarına şöyle dedi: “RAB’bin buyurduğu şudur: 2 Bir adam RAB'be adak adar ya da kendini bir yükümlülük altına sokmak için ant içerse, sözünü bozmayacaktır. Ağzından çıkan her şeye göre davranacaktır. 3 “Bir kadın da gençliğinde, babasının evindeyken RAB'be adak adar ve kendini bir yükümlülük altına sokarsa, 4 babası onun adağını ve kendini bağladığı yükümlülüğü duyup da buna ses çıkarmazsa, bütün adakları geçerli olacaktır; kendini bağladığı her yükümlülük de geçerli olacaktır. 5 Ama babası, bunu duyduğu gün ona engel olursa, adaklarından hiçbiri de, kendini bağladığı yükümlülüklerden hiçbiri de geçerli olmayacaktır. RAB onu bağışlayacaktır, çünkü babası ona engel olmuştur. 6 “Kadının üzerinde adakları varken ya da kendini bağladığı düşüncesizce söylenmiş bir söz ağzından çıkmışken evlenirse, 7 kocası bunu duyup da duyduğu gün buna ses çıkarmazsa, adakları geçerli olacaktır; kendini bağladığı yükümlülükler de geçerli olacaktır. 8 Ama kocası bunu duyduğu gün ona engel olursa, onun üzerindeki adağı ve kendini bağladığı düşüncesizce söylenmiş sözü geçersiz kılacaktır. RAB onu bağışlayacaktır. 9 “Ama dul ya da boşanmış bir kadının, kendini bağladığı her yükümlülük kendisi için geçerli olacaktır. 10 “Kadın kocasının evindeyken bir adak adamış ya da ant içerek kendini bir yükümlülük altına sokmuşsa, 11 kocası bunu duyup da buna ses çıkarmaz ve ona engel olmazsa, bütün adakları geçerli olacaktır; kendini bağladığı her yükümlülük de geçerli olacaktır. 12 Ama kocası bunları duyduğu gün onları tümüyle geçersiz kılarsa, o zaman kadının dudaklarından çıkan hiçbir şey, ne adaklarıyla ilgili olsun ne de kendini bağladığı yükümlülükle ilgili olsun, geçerli olmayacaktır. Kocası onları geçersiz kılmıştır. RAB onu bağışlayacaktır. 13 Kendini yoksun bırakmaya ilişkin her adak ve her bağlayıcı antı, kocası geçerli kılabilir ya da geçersiz kılabilir. 14 Ama kocası günden güne ona hep sessiz kalırsa, onun üzerindeki bütün adakları ya da bütün yükümlülükleri geçerli kılmış olur. Bunları geçerli kılmıştır, çünkü onları duyduğu gün sessiz kalmıştır. 15 Ama bunları duyduktan sonra geçersiz kılarsa, o zaman onun suçunu kendisi

taşıyacaktır.” [16] İşte RAB'bin Musa'ya buyurduğu kurallar bunlardır: erkekle karısı arasında, babayla gençliğinde babasının evinde bulunan kızı arasında.

31

[1] RAB Musa'ya şöyle dedi: [2] “Midyanlılar'dan İsrail halkının öcünü al. Ondan sonra halkına katılacaksın.” [3] Musa halka şöyle dedi: “Aranızdan savaşa gidecek adamları silahlandırın. Midyan'a karşı gidip RAB'bin Midyan'dan öcünü alsınlar. [4] İsrail'in bütün oymaklarından, her oymağa bin kişi savaşa gönderin.” [5] Böylece İsrail'in binlik bölüklerinden her oymaktan bin kişi ayrıldı; savaş için silahlanmış on iki bin kişi vardı. [6] Musa onları, her oymaktan bin kişi olmak üzere savaşa gönderdi; kâhin Elazar'ın oğlu Pinehas'ı da kutsal yerin eşyaları ve uyarı boruları elinde olarak onlarla birlikte savaşa gönderdi. [7] RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi Midyan'a karşı savaştılar. Bütün erkekleri öldürdüler. [8] Öldürdükleri öbürleriyle birlikte Midyan krallarını da öldürdüler: Evi, Rekem, Sur, Hur ve Reva; Midyan'ın beş kralını. Beor oğlu Balam'ı da kılıçla öldürdüler. [9] İsrailliler Midyanlı kadınları çocuklarıyla birlikte tutsak aldı. Bütün hayvan sürülerini, bütün davarlarını ve bütün mallarını yağmaladılar. [10] Oturdukları bütün kentleri ve bütün konak yerlerini ateşe verip yaktılar. [11] Bütün tutsakları ve bütün ganimeti, insanı da hayvanı da alıp götürdüler. [12] Tutsakları, ele geçirilenleri ve ganimeti Musa'ya, kâhin Elazar'a ve İsrail halkı topluluğuna götürdüler; Moav bozkırındaki, Eriha karşısında Şeria kıyısındaki ordugâha getirdiler. [13] Musa, kâhin Elazar ve topluluğun bütün önderleri onları karşılamak için ordugâhın dışına çıktılar. [14] Musa savaştan dönen ordu subaylarına, binbaşılarla yüzbaşılara öfkelendi. [15] Onlara, “Bütün kadınları sağ mı bıraktınız?” dedi. [16] “Bakın, bunlar Peor olayında Balam'ın öğüdüyle İsrail halkını RAB'be ihanet etmeye sürüklediler; bu yüzden RAB'bin topluluğu arasında salgın çıktı. [17] Bu nedenle şimdi çocukların arasındaki her erkeği ve erkekle yatmış olan her kadını öldürün. [18] Ama erkekle yatmamış olan bütün kız çocuklarını kendiniz için sağ bırakın. [19] “Yedi gün boyunca ordugâhın dışında konaklayın. Birini öldürmüş ya da bir ölünün cesedine dokunmuş olan herkes, siz de tutsaklarınız da, üçüncü gün ve yedinci gün kendinizi arındırın. [20] Her giysiyi, deriden yapılmış her şeyi, keçi kılından yapılmış her işi ve tahtadan yapılmış her şeyi arındıracaksınız.” [21] Kâhin Elazar savaşa gitmiş olan askerlere şöyle dedi: “RAB'bin Musa'ya buyurduğu yasanın kuralı şudur: [22] altın, gümüş, tunç, demir, kalay ve kurşun, [23] ateşe dayanabilen her şeyi ateşten geçireceksiniz, o zaman temiz sayılacak; ama yine de arınma suyuyla arındırılacaktır. Ateşe dayanamayan her şeyi sudan geçireceksiniz. [24] Yedinci gün giysilerinizi yıkayacaksınız, temiz olacaksınız. Ondan sonra ordugâha girebilirsiniz.” [25] RAB Musa'ya şöyle dedi: [26] “Sen, kâhin Elazar ve topluluğun aile başları, ele geçirilen ganimeti sayın; insanı da hayvanı da. [27] Ganimeti ikiye böl: savaşa çıkmış, savaşmış adamlarla bütün topluluk arasında paylaştır. [28] Savaşa çıkmış askerlerden RAB için vergi ayır: insanlardan, sığırlardan, eşeklerden ve davarlardan beş yüzde bir can. [29] Bunu onların payının yarısından alıp RAB'be sunulan armağan olarak kâhin Elazar'a ver. [30] İsrail halkının yarı payından ise insanlardan, sığırlardan, eşeklerden, davarlardan, bütün hayvanlardan her ellide birini alıp RAB'bin Buluşma Çadırı'nın hizmetini gören Levililer'e ver.” [31] Musa ile kâhin Elazar, RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. [32] Savaşçıların aldığı yağmadan arta kalan ganimet altı yüz yetmiş beş bin davardı, [33] yetmiş iki bin sığırdı, [34] altmış bir bin eşekti, [35] erkekle yatmamış kadınlardan toplam otuz iki bin kişiydi. [36] Savaşa gidenlerin payına düşen yarı, sayı olarak üç yüz otuz yedi bin beş yüz davardı. [37] Davarlardan RAB için ayrılan vergi altı yüz yetmiş beşti. [38] Sığırlar otuz altı bindi; bunlardan RAB için ayrılan vergi yetmiş ikiydi. [39] Eşekler otuz bin beş yüzdü; bunlardan RAB için ayrılan vergi altmış birdi. [40] İnsanlar on altı bin kişiydi; bunlardan RAB için ayrılan vergi otuz iki kişiydi. [41] Musa, RAB'be sunulan armağan olan vergiyi, RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi kâhin Elazar'a verdi. [42] Musa'nın savaşa giden adamlardan ayırıp İsrail halkına verdiği yarı paya gelince; [43] topluluğun yarı payı üç yüz otuz yedi bin beş yüz davardı, [44] otuz altı bin sığırdı, [45] otuz bin beş yüz eşekti, [46] on altı bin kişiydi. [47] İsrail halkının bu yarı payından Musa, insanlardan ve hayvanlardan her ellide birini alıp RAB'bin Buluşma

Çadırı'nın hizmetini gören Levililer'e verdi; RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi. 48 Sonra ordudaki binbaşılarla yüzbaşılar, yani ordunun binlik birliklerinin başları Musa'ya yaklaştılar. 49 Musa'ya şöyle dediler: “Kulların buyruğumuz altındaki savaşçıların sayımını yaptı; içimizden bir kişi bile eksik değil. 50 Bu yüzden herkes elde ettiği altın eşyayı, bilezikleri, kolları çevreleyen süsleri, mühür yüzükleri, küpeleri ve kolyeleri RAB'be sunu olarak getirdik; RAB'bin önünde canlarımız için kefaret sağlamak üzere.” 51 Musa ile kâhin Elazar onların altınlarını, işlenmiş bütün eşyaları aldı. 52 RAB'be sunulan kaldırma sunusu olarak binbaşılarla yüzbaşıların sunduğu bütün altın on altı bin yedi yüz elli şekeldi. 53 Savaşçılar yağmadan herkes kendisi için pay almıştı. 54 Musa ile kâhin Elazar binbaşılarla yüzbaşıların altınını alıp İsrail halkı için RAB'bin önünde anı olsun diye Buluşma Çadırı'na getirdiler.

32

1 Ruben oğullarının ve Gad oğullarının çok büyük sürüleri vardı. Yazer ülkesini ve Gilat ülkesini görünce, oranın sürüler için uygun bir yer olduğunu fark ettiler. 2 Bunun üzerine Gad oğullarıyla Ruben oğulları gelip Musa'yla Kâhin Elazar'a ve topluluğun önderlerine şöyle dediler: 3 “Atarot, Dibon, Yazer, Nimra, Heşbon, Elale, Sevam, Nebo ve Beon, 4 RAB'bin İsrail topluluğunun önünde vurduğu bu ülke, sürüler için uygun bir ülkedir; kullarının da sürüleri var.” 5 Şöyle dediler: “Eğer gözünde lütuf bulduysak, bu toprak kullarına mülk olarak verilsin. Bizi Şeria'nın karşı yakasına geçirme.” 6 Musa Gad oğullarına ve Ruben oğullarına, “Kardeşleriniz savaşa giderken siz burada mı oturacaksınız?” dedi. 7 “RAB'bin kendilerine verdiği ülkeye geçmesinler diye İsrail halkının yüreğini neden kırıyorsunuz? 8 Ben onları ülkeyi görmeleri için Kadeş-Barnea'dan gönderdiğimde babalarınız da aynısını yaptı. 9 Çünkü Eşkol Vadisi'ne çıkıp ülkeyi görünce, RAB'bin kendilerine verdiği ülkeye girmemeleri için İsrail halkının yüreğini kırdılar. 10 O gün RAB'bin öfkesi alevlendi ve şöyle ant içti: 11 ‘Mısır'dan çıkan, yirmi yaşında ve daha yukarı yaşta olan adamlardan hiçbiri, İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a ant içerek söz verdiğim ülkeyi görmeyecek. Çünkü bütün yürekleriyle ardımca yürümediler. 12 Yalnız Kenizli Yefunne oğlu Kalev ve Nun oğlu Yeşu görecek; çünkü onlar RAB'bin ardınca bütün yürekleriyle yürüdüler.’ 13 RAB'bin İsrail'e karşı öfkesi alevlendi; RAB'bin gözünde kötülük eden bütün kuşak tükeninceye kadar onları çölde kırk yıl dolaştırdı. 14 “İşte siz de babalarınızın yerini aldınız; İsrail'e karşı RAB'bin kızgın öfkesini daha da artıracak günahlı insanların yeni kuşağı oldunuz. 15 Eğer O'na sırt çevirirseniz, O da onları yine çölde bırakacaktır; böylece bütün bu halkı yok etmiş olacaksınız.” 16 Onlar Musa'ya yaklaşıp şöyle dediler: “Sürülerimiz için burada ağıllar, çocuklarımız için de kentler kuracağız. 17 Ama biz kendimiz silahlanıp İsrail halkının önünde gideceğiz; onları yerlerine ulaştırıncaya kadar da geri durmayacağız. Çocuklarımız ise ülkede yaşayanlardan ötürü surlu kentlerde oturacak. 18 İsrail halkından her biri kendi mirasını alıncaya kadar evlerimize dönmeyeceğiz. 19 Çünkü Şeria'nın öte yanında ve daha ileride onlarla birlikte miras almayacağız; bizim mirasımız doğuda, Şeria'nın bu yanında bize verildi.” 20 Musa onlara, “Eğer bunu yaparsanız, savaş için RAB'bin önünde silahlanırsanız, 21 ve silahlı her adamınız RAB'bin önünde Şeria'dan geçip O düşmanlarını önünden kovuncaya kadar ilerlerse, 22 ve ülke RAB'bin önünde boyun eğdirildikten sonra geri dönerseniz, o zaman RAB'be ve İsrail'e karşı suçsuz olacaksınız. Bu toprak da RAB'bin önünde sizin mülkünüz olacaktır. 23 Ama bunu yapmazsanız, işte, RAB'be karşı günah işlemiş olursunuz; günahınızın peşinizi bırakmayacağını bilin. 24 Çocuklarınız için kentler, koyunlarınız için ağıllar kurun; ama ağzınızdan çıkan sözü yerine getirin.” 25 Gad oğullarıyla Ruben oğulları Musa'ya, “Kulların efendimizin buyurduğu gibi yapacak” dedi. 26 “Çocuklarımız, karılarımız, sürülerimiz ve bütün hayvanlarımız orada, Gilat kentlerinde kalacak. 27 Ama kulların, efendimizin dediği gibi, savaşa silahlı her adam olarak RAB'bin önünde çarpışmaya geçecek.” 28 Bunun üzerine Musa onlar hakkında Kâhin Elazar'a, Nun oğlu Yeşu'ya ve İsrail oymaklarının boy başlarına buyruk verdi. 29 Musa onlara şöyle dedi: “Eğer Gad oğullarıyla Ruben oğulları, savaşa silahlanmış her adam olarak sizinle birlikte RAB'bin önünde Şeria'dan geçer ve ülke önünüzde boyun eğdirilirse, o zaman onlara Gilat ülkesini mülk olarak vereceksiniz. 30 Ama sizinle

birlikte silahlı olarak geçmezlerse, Kenan ülkesinde sizin aranızda mülk sahibi olacaklar.” 31 Gad oğullarıyla Ruben oğulları şöyle karşılık verdiler: “RAB kullarına ne dediyse öyle yapacağız. 32 RAB'bin önünde silahlı olarak Kenan ülkesine geçeceğiz; ama miras olarak mülkümüz Şeria'nın bu yanında kalacak.” 33 Bunun üzerine Musa, Gad oğullarına, Ruben oğullarına ve Yusuf oğlu Manaşşe oymağının yarısına, Amorlu kral Sihon'un krallığını, Başan kralı Og'un krallığını, sınırları içindeki kentleriyle birlikte o ülkeyi, çevresindeki kentlerle birlikte verdi. 34 Gad oğulları Dibon'u, Atarot'u ve Aroer'i kurdular; 35 Atrot-Şofan'ı, Yazer'i ve Yogbeha'yı; 36 Beyt-Nimra'yı ve Beyt-Haran'ı da kurdular; bunlar surlu kentlerdi. Ayrıca koyunlar için ağıllar yaptılar. 37 Ruben oğulları Heşbon'u, Elale'yi ve Kiryatayim'i kurdular; 38 Nebo'yu, Baal-Meon'u — adları değiştirilmiş olarak — ve Sivma'yı da kurdular. Kurdukları kentlere başka adlar verdiler. 39 Manaşşe oğlu Makir'in oğulları Gilat'a gidip orayı ele geçirdiler ve orada yaşayan Amorluları sürdüler. 40 Musa Gilat'ı Manaşşe oğlu Makir'e verdi; o da orada yerleşti. 41 Manaşşe oğlu Yair gidip onların köylerini ele geçirdi ve onlara Havvot-Yair adını verdi. 42 Nobah da gidip Kenat'ı ve ona bağlı köyleri ele geçirdi; oraya kendi adını verip Nobah dedi.

33

1 İsrailoğulları'nın, Musa ile Harun'un yönetimi altında bölükler halinde Mısır diyarından çıkarken izledikleri yolculuklar şunlardır. 2 Musa, RAB'bin buyruğu üzerine yola çıkışlarını konaklarına göre yazdı. Yola çıkışlarına göre yolculukları şunlardır: 3 Birinci ayın on beşinci günü, birinci ayda Ramses'ten yola çıktılar. Fısıh'ın ertesi günü İsrailoğulları bütün Mısırlılar'ın gözü önünde zaferle çıktılar. 4 Mısırlılar ise RAB'bin aralarında vurduğu bütün ilk doğanlarını gömüyorlardı. RAB onların ilahları üzerinde de yargılarını gerçekleştirmişti. 5 İsrailoğulları Ramses'ten yola çıkıp Sukkot'ta konakladı. 6 Sukkot'tan yola çıkıp çölün kıyısındaki Etam'da konakladılar. 7 Etam'dan yola çıkıp Baal-Sefon'un karşısındaki Pihahirot'a geri döndüler ve Migdol'un önünde konakladılar. 8 Hahirot'un önünden yola çıkıp denizin içinden geçerek çöle vardılar. Etam Çölü'nde üç günlük yol aldılar, sonra Mara'da konakladılar. 9 Mara'dan yola çıkıp Elim'e geldiler. Elim'de on iki su pınarı ve yetmiş hurma ağacı vardı; orada konakladılar. 10 Elim'den yola çıkıp Kızıldeniz kıyısında konakladılar. 11 Kızıldeniz'den yola çıkıp Sin Çölü'nde konakladılar. 12 Sin Çölü'nden yola çıkıp Dofka'da konakladılar. 13 Dofka'dan yola çıkıp Aluş'ta konakladılar. 14 Aluş'tan yola çıkıp halkın içecek suyu bulunmayan Refidim'de konakladılar. 15 Refidim'den yola çıkıp Sina Çölü'nde konakladılar. 16 Sina Çölü'nden yola çıkıp Kivrot-Hattaava'da konakladılar. 17 Kivrot-Hattaava'dan yola çıkıp Haserot'ta konakladılar. 18 Haserot'tan yola çıkıp Ritma'da konakladılar. 19 Ritma'dan yola çıkıp Rimmon-Peres'te konakladılar. 20 Rimmon-Peres'ten yola çıkıp Libna'da konakladılar. 21 Libna'dan yola çıkıp Rissa'da konakladılar. 22 Rissa'dan yola çıkıp Kehelata'da konakladılar. 23 Kehelata'dan yola çıkıp Şefer Dağı'nda konakladılar. 24 Şefer Dağı'ndan yola çıkıp Harada'da konakladılar. 25 Harada'dan yola çıkıp Makhelot'ta konakladılar. 26 Makhelot'tan yola çıkıp Tahat'ta konakladılar. 27 Tahat'tan yola çıkıp Terah'ta konakladılar. 28 Terah'tan yola çıkıp Mitka'da konakladılar. 29 Mitka'dan yola çıkıp Haşmona'da konakladılar. 30 Haşmona'dan yola çıkıp Moserot'ta konakladılar. 31 Moserot'tan yola çıkıp Bene-Yaakan'da konakladılar. 32 Bene-Yaakan'dan yola çıkıp Hor-Haggidgad'da konakladılar. 33 Hor-Haggidgad'dan yola çıkıp Yotbata'da konakladılar. 34 Yotbata'dan yola çıkıp Abrona'da konakladılar. 35 Abrona'dan yola çıkıp Esyon-Gever'de konakladılar. 36 Esyon-Gever'den yola çıkıp Zin Çölü'ndeki Kadeş'te konakladılar. 37 Kadeş'ten yola çıkıp Edom diyarının sınırındaki Hor Dağı'nda konakladılar. 38 Kâhin Harun, RAB'bin buyruğuyla Hor Dağı'na çıktı ve orada öldü. Bu, İsrailoğulları'nın Mısır diyarından çıkışından sonraki kırkıncı yılın beşinci ayının birinci günüydü. 39 Harun, Hor Dağı'nda öldüğünde yüz yirmi üç yaşındaydı. 40 Kenan diyarının güneyinde yaşayan Kenanlı Arad kralı, İsrailoğulları'nın geldiğini duydu. 41 Hor Dağı'ndan yola çıkıp Salmona'da konakladılar. 42 Salmona'dan yola çıkıp Punon'da konakladılar. 43 Punon'dan yola çıkıp Obot'ta konakladılar. 44 Obot'tan yola çıkıp Moav sınırındaki İyye-Avarim'de konakladılar. 45 İyim'den yola çıkıp Dibon-Gad'da konakladılar. 46 Dibon-Gad'dan yola çıkıp Almon-Diblataim'de konakladılar.

47 Almon-Diblataim'den yola çıkıp Nebo'nun
karşısındaki Avarim dağlarında konakladılar. 48
Avarim dağlarından yola çıkıp Eriha karşısında, Şeria
Irmağı kıyısındaki Moav ovalarında konakladılar. 49
Şeria kıyısında, Moav ovalarında Beyt-Yeşimot'tan
Abel-Şittim'e kadar konakladılar. 50 RAB, Eriha
karşısında, Şeria kıyısındaki Moav ovalarında
Musa'ya şöyle seslendi: 51 "İsrailoğulları'na söyle:
Şeria'dan geçip Kenan diyarına girdiğiniz zaman, 52
önünüzden o diyarın bütün halkını kovacaksınız.
Bütün taş putlarını kıracak, bütün dökme putlarını
yok edecek, bütün tapınma yerlerini yıkacaksınız. 53
Diyarı mülk edinip orada yaşayacaksınız; çünkü o
diyarı mülk edinmeniz için size verdim. 54 Diyarı
ailelerinize göre kura ile miras olarak
paylaşacaksınız. Çok olana çok, az olana az miras
vereceksiniz. Kura kimin payına düşerse onun
olacaktır. Atalarınızın oymağına göre miras
alacaksınız. 55 "Ama o diyarın halkını önünüzden
kovmazsanız, aralarında sağ bıraktıklarınız gözünüze
diken, böğrünüzde çalı gibi olacak; yaşadığınız
diyarda sizi rahat bırakmayacaklar. 56 Ben de onlara
yapmayı düşündüğümü size yapacağım."

34

1 RAB Musa'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına buyur ve
de ki: 'Mülk olarak size düşecek Kenan ülkesine, yani
sınırları belirlenmiş Kenan ülkesine girdiğinizde, 3
güney bölgeniz Edom sınırı boyunca Sin Çölü'nden
başlayacak; güney sınırınız doğuda Tuz Denizi'nin
ucundan başlayacak. 4 Sınırınız Akrabbim
Yokuşu'nun güneyinden dönüp Sin'e uzanacak;
Kadeş Barnea'nın güneyinden geçecek, oradan
Hazar-Addar'a varıp Azmon'a uzanacak. 5 Sınır
Azmon'dan Mısır Vadisi'ne dönecek ve denizde son
bulacak. 6 'Batı sınırınız büyük deniz ve kıyısı olacak.
Batı sınırınız bu olacak. 7 'Kuzey sınırınız şu olacak:
Büyük denizden başlayıp Hor Dağı'na kadar
işaretleyeceksiniz. 8 Hor Dağı'ndan Hamat Geçidi'ne
kadar işaretleyeceksiniz; sınır Sedat'a uzanacak. 9
Sonra sınır Zifron'a varacak ve Hazar-Enan'da son
bulacak. Kuzey sınırınız bu olacak. 10 'Doğu sınırınızı
Hazar-Enan'dan Şefam'a kadar işaretleyeceksiniz. 11
Sınır Şefam'dan Ayin'in doğu tarafındaki Rivla'ya
inecek. Sonra sınır aşağı inip doğuda Kinneret
Denizi'nin kıyısına ulaşacak. 12 Sınır Şeria'ya inecek
ve Tuz Denizi'nde son bulacak. Çevresindeki
sınırlarla birlikte ülkeniz bu olacak.'" 13 Musa İsrail
halkına şu buyruğu verdi: "Kura ile mülk olarak
alacağınız ülke budur. RAB bu ülkeyi dokuz oymakla
yarım oymağa vermeyi buyurdu. 14 Çünkü Ruben
soyunun oymağı ata evlerine göre, Gad soyunun
oymağı ata evlerine göre ve Manaşşe oymağının
yarısı kendi miraslarını aldılar. 15 İki oymakla yarım
oymak, Eriha karşısında, Şeria'nın doğusunda,
güneşin doğduğu tarafa düşen miraslarını aldılar." 16
RAB Musa'ya şöyle dedi: 17 "Size ülkeyi mülk olarak
paylaştıracak adamların adları şunlardır: kâhin
Elazar ve Nun oğlu Yeşu. 18 Ülkeyi mülk olarak
paylaştırmak için her oymağın içinden bir önder
alacaksınız. 19 Bu adamların adları şunlardır: Yahuda
oymağından Yefunne oğlu Kalev. 20 Şimon soyunun
oymağından Ammihud oğlu Şemuel. 21 Benyamin
oymağından Kislon oğlu Elidad. 22 Dan soyunun
oymağından önder olarak Yogli oğlu Bukki. 23 Yusuf
soyundan, Manaşşe soyunun oymağından önder
olarak Efod oğlu Hanniel. 24 Efrayim soyunun
oymağından önder olarak Şiftan oğlu Kemuel. 25
Zevulun soyunun oymağından önder olarak Parnak
oğlu Elizafan. 26 İssakar soyunun oymağından önder
olarak Azzan oğlu Paltiel. 27 Aşer soyunun
oymağından önder olarak Şelomi oğlu Ahihud. 28
Naftali soyunun oymağından önder olarak Ammihud
oğlu Pedahel." 29 RAB'bin Kenan ülkesinde İsrail
halkına mirası paylaştırmakla buyurduğu kişiler
bunlardı.

35

1 RAB, Eriha karşısındaki Şeria kıyısında, Moav
ovalarında Musa'ya şöyle seslendi: 2 "İsrail halkına
buyur: Mülk olarak sahip oldukları topraklardan
Levililer'e oturmaları için kentler versinler. Kentlerin
çevresindeki otlakları da Levililer'e vereceksiniz. 3 Bu
kentlerde oturacaklar. Otlaklar da sürüleri, malları ve
bütün hayvanları için olacak. 4 Levililer'e vereceğiniz
kentlerin otlakları, kentin surundan başlayıp çevrede

dışarı doğru bin arşın uzanacak. [5] Kentin dışında doğu yanında iki bin arşın, güney yanında iki bin arşın, batı yanında iki bin arşın, kuzey yanında iki bin arşın ölçeceksiniz; kent ortada kalacak. Bunlar kentlerin otlakları olacak. [6] “Levililer'e vereceğiniz kentlerden altısı sığınma kenti olacak; adam öldüren kişinin oraya kaçabilmesi için bunları vereceksiniz. Bunların yanında kırk iki kent daha vereceksiniz. [7] Levililer'e vereceğiniz kentlerin tümü, otlaklarıyla birlikte kırk sekiz kent olacak. [8] İsrail halkının mülkünden vereceğiniz kentlere gelince, çok olandan çok, az olandan az alacaksınız. Her oymağa, miras olarak ne kadar düştüyse, kentlerinden o kadarını Levililer'e verecek.” [9] RAB Musa'ya şöyle seslendi: [10] “İsrail halkına söyle: ‘Şeria'yı geçip Kenan diyarına girdiğiniz zaman, [11] kendiniz için sığınma kentleri belirleyeceksiniz; böylece birini istemeden öldüren kişi oraya kaçabilecek. [12] Bu kentler sizin için kan öcüsünden sığınılacak yerler olacak; öldüren kişi, yargılanmak üzere topluluğun önüne çıkarılıncaya kadar ölmeyecek. [13] Vereceğiniz kentlerden altısı sizin için sığınma kenti olacak. [14] Şeria'nın öbür yanında üç kent, Kenan diyarında da üç kent vereceksiniz. Bunlar sığınma kentleri olacak. [15] Bu altı kent, İsrail halkı için de, aralarında yaşayan yabancı ve konuk için de sığınak olacak; böylece birini istemeden öldüren herkes oraya kaçabilecek. [16] “‘Ama biri, elindeki demir aletle vurur da öteki ölürse, o kişi katildir. Katil kesinlikle ölüm cezasına çarptırılacaktır. [17] Ya da biri, elde taşınan ve insanı öldürebilecek bir taşla vurur da öteki ölürse, o kişi katildir. Katil kesinlikle ölüm cezasına çarptırılacaktır. [18] Ya da biri, elde taşınan ve insanı öldürebilecek bir tahta aletle vurur da öteki ölürse, o kişi katildir. Katil kesinlikle ölüm cezasına çarptırılacaktır. [19] Katili öldürecek olan kan öcüsüdür. Onunla karşılaştığında onu öldürecek. [20] Eğer biri kin besleyerek ötekini iter de o kişi ölürse, ya da pusu kurup üzerine bir şey atarsa ve o kişi ölürse, [21] yahut düşmanlıkla eliyle vurur da o kişi ölürse, vuran kişi kesinlikle ölüm cezasına çarptırılacaktır. O bir katildir. Kan öcüsü, onunla karşılaştığında katili öldürecek. [22] “‘Ama biri düşmanlık beslemeden, ansızın ötekini iterse, ya da pusu kurmadan üzerine herhangi bir şey atarsa, [23] ya da görmeden, insanı öldürebilecek herhangi bir taşı onun üzerine atar da o kişi ölürse, ve ölen kişi onun düşmanı değilse, ona kötülük yapmak istememişse, [24] topluluk, vuran kişiyle kan öcüsü arasında bu kurallara göre yargı verecek. [25] Topluluk, adam öldüren kişiyi kan öcüsünün elinden kurtaracak ve onu kaçtığı sığınma kentine geri gönderecek. Kutsal yağla mesh edilmiş başkâhin ölünceye kadar orada yaşayacak. [26] “‘Ama adam öldüren kişi, kaçtığı sığınma kentinin sınırlarını herhangi bir zamanda aşarsa, [27] kan öcüsü onu sığınma kentinin sınırları dışında bulur ve öldürürse, kan dökmekten suçlu sayılmayacak. [28] Çünkü adam öldüren kişi, başkâhin ölünceye kadar sığınma kentinde kalmalıydı. Ama başkâhinin ölümünden sonra kendi mülkünün toprağına dönebilir. [29] “‘Bunlar, yaşadığınız her yerde, kuşaklarınız boyunca sizin için yasa ve kural olacak. [30] “‘Kim birini öldürürse, katil tanıkların sözü üzerine öldürülecektir. Ama tek tanık, birinin ölüm cezasına çarptırılması için yeterli değildir. [31] “‘Ölüm suçundan suçlu olan bir katilin canı için fidye kabul etmeyeceksiniz; o kesinlikle öldürülecektir. [32] Sığınma kentine kaçmış olan için de, kâhin ölmeden önce dönüp kendi toprağında yaşamasına izin verecek bir fidye kabul etmeyeceksiniz. [33] “‘İçinde yaşadığınız diyarı kirletmeyeceksiniz. Çünkü kan, diyarı kirletir. İçinde dökülen kan yüzünden diyar için ancak o kanı dökenin kanıyla kefaret sağlanabilir. [34] Arasında yaşadığınız ve benim de ortasında yaşadığım diyarı kirletmeyeceksiniz. Çünkü ben RAB, İsrail halkının ortasında yaşıyorum.’”

36

[1] Manaşşe oğlu Makir'in oğlu Gilat soyundan, Yusuf oğullarının aileleri arasından baba evlerinin başları yaklaşıp Musa'nın ve İsrail oğullarının baba evleri başı olan önderlerin önünde konuştular. [2] Şöyle dediler: “RAB efendimize, ülkeyi kura ile İsrail oğullarına miras olarak vermesini buyurdu. Efendimize ayrıca kardeşimiz Selofhat'ın mirasını kızlarına vermesi de RAB tarafından buyuruldu. [3] Ama eğer İsrail oğullarının öbür oymaklarından erkeklerle evlenirlerse, onların mirası atalarımızın mirasından alınacak ve bağlı olacakları oymağın mirasına katılacaktır. Böylece miras payımızdan eksilecektir. [4] İsrail oğullarında özgürlük yılı geldiğinde, onların mirası bağlı olacakları oymağın

mirasına katılacaktır. Böylece onların mirası atalarımızın oymağının mirasından alınmış olacaktır.” [5] Bunun üzerine Musa, RAB'bin sözü uyarınca İsrail oğullarına şu buyruğu verdi: “Yusuf oğullarının oymağı doğru söylüyor. [6] RAB'bin Selofhat'ın kızları hakkında buyurduğu şudur: ‘Uygun gördükleri kişiyle evlenebilirler; ancak yalnızca babalarının oymağının ailesinden biriyle evlenecekler. [7] Böylece İsrail oğullarının hiçbir mirası oymaktan oymağa geçmeyecek. Çünkü İsrail oğullarının her biri atalarının oymağının mirasına bağlı kalacak. [8] İsrail oğullarının oymaklarından herhangi birinde miras sahibi olan her kız, babasının oymağının ailesinden biriyle evlenecek ki İsrail oğullarının her biri atalarının mirasına sahip olsun. [9] Hiçbir miras bir oymaktan başka bir oymağa geçmeyecek. Çünkü İsrail oğullarının her oymağı kendi mirasına bağlı kalacak.’” [10] Selofhat'ın kızları, RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. [11] Selofhat'ın kızları Mahla, Tirsa, Hogla, Milka ve Noa, babalarının kardeşlerinin oğullarıyla evlendiler. [12] Yusuf oğlu Manaşşe'nin oğullarının aileleri içinde evlendiler. Mirasları da babalarının ailesinin oymağında kaldı. [13] RAB'bin, Musa aracılığıyla, Eriha karşısında Şeria kıyısındaki Moav bozkırlarında İsrail oğullarına verdiği buyruklar ve kurallar bunlardır.

Yasa’nın Tekrarı

1

[1] Bunlar Musa'nın Şeria'nın ötesinde, çölde, Suf
karşısındaki Arava'da, Paran, Tofel, Lavan, Haserot
ve Dizahav arasındayken bütün İsrail'e söylediği
sözlerdir. [2] Horev'den Seir Dağı yoluyla Kadeş-
Barnea'ya on bir günlük yol vardır. [3] Kırkıncı yılın on
birinci ayında, ayın birinci gününde Musa, RAB'bin
kendisine onlar için buyurduğu her şeye göre İsrail
halkına seslendi. [4] Bu, Heşbon'da yaşayan Amorlu
kral Sihon'u ve Edrei'de, Aştarot'ta yaşayan Başan
kralı Og'u yenmesinden sonraydı. [5] Şeria'nın
ötesinde, Moav ülkesinde Musa bu yasayı açıklamaya
başlayarak şöyle dedi: [6] “Tanrımız RAB Horev'de bize
şöyle dedi: ‘Bu dağın yanında yeterince kaldınız. [7]
Yola çıkın ve Amorlular'ın dağlık bölgesine, oranın
yakınındaki bütün yerlere, Arava'ya, dağlık bölgeye,
Şefela'ya, Negev'e, deniz kıyısına, Kenanlılar'ın
ülkesine ve Lübnan'a, büyük ırmağa, Fırat Irmağı'na
kadar gidin. [8] İşte, ülkeyi önünüze serdim. Gidin,
atalarınız İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a ve onlardan
sonra gelecek soylarına vereceğine RAB'bin ant içtiği
ülkeyi mülk edinin.’” [9] O zaman size şöyle dedim:
“Sizi tek başıma taşıyamam. [10] Tanrınız RAB sizi
çoğalttı; bugün gökteki yıldızlar kadar kalabalıksınız.
[11] Atalarınızın Tanrısı RAB sizi şimdi olduğunuzdan
bin kat daha çoğaltsın ve size söz verdiği gibi sizi
kutsasın! [12] Sıkıntılarınızı, yüklerinizi ve aranızdaki
çekişmeleri tek başıma nasıl taşıyabilirim? [13]
Oymaklarınıza göre bilge, anlayışlı ve tanınmış
adamlar seçin; onları başınıza önder yapayım.” [14] Siz
de bana, “Söylediğin şeyi yapmak iyi olur” diye
karşılık verdiniz. [15] Böylece oymaklarınızın başlarını,
yani bilge ve tanınmış adamları aldım; onları
başınıza önder yaptım: binlerin başları, yüzlerin
başları, ellilerin başları, onlukların başları ve
oymaklarınıza göre görevliler. [16] O sırada
yargıçlarınıza da şöyle buyurdum: “Kardeşleriniz
arasındaki davaları dinleyin; kişiyle kardeşi arasında
ve onunla yaşayan yabancı arasında doğru yargı
verin. [17] Yargıda kimseyi kayırmayacaksınız. Küçüğü
de büyüğü de aynı biçimde dinleyeceksiniz.
Kimseden korkmayacaksınız, çünkü yargı
Tanrı'nındır. Size çok ağır gelen davayı bana getirin,
ben dinlerim.” [18] O zaman yapmanız gereken her şeyi
size buyurdum. [19] Sonra Tanrımız RAB'bin bize
buyurduğu gibi Horev'den yola çıktık; gördüğünüz o
büyük ve korkunç çölden geçerek Amorlular'ın dağlık
bölgesine giden yoldan ilerledik ve Kadeş-Barnea'ya
vardık. [20] Size şöyle dedim: “Tanrımız RAB'bin bize
verdiği Amorlular'ın dağlık bölgesine geldiniz. [21] İşte,
Tanrınız RAB ülkeyi önünüze koydu. Çıkın,
atalarınızın Tanrısı RAB'bin size söylediği gibi orayı
mülk edinin. Korkmayın, yılmayın.” [22] Bunun üzerine
hepiniz yanıma gelip, “Önümüzden adamlar
gönderelim de ülkeyi bizim için araştırsınlar;
gideceğimiz yol ve varacağımız kentler konusunda
bize haber getirsinler” dediniz. [23] Bu bana iyi
göründü; aranızdan, her oymaktan bir kişi olmak
üzere on iki adam seçtim. [24] Onlar dönüp dağlık
bölgeye çıktılar, Eşkol Vadisi'ne kadar gidip orayı
araştırdılar. [25] Ülkenin ürünlerinden yanlarına alıp
bize getirdiler ve, “Tanrımız RAB'bin bize verdiği
ülke iyi bir ülkedir” diye haber verdiler. [26] Ama siz
oraya çıkmak istemediniz; Tanrınız RAB'bin
buyruğuna başkaldırdınız. [27] Çadırlarınızda söylenip
durdunuz; “RAB bizden nefret ettiği için bizi
Mısır'dan çıkardı, Amorlular'ın eline verip yok
edecek” dediniz. [28] “Nereye gidiyoruz? Kardeşlerimiz,
‘Oradaki halk bizden daha büyük ve daha uzun boylu.
Kentler büyük, surları göğe kadar yükseliyor. Orada
Anak soyundan insanları da gördük’ diyerek
yüreğimizi eritti.” [29] Ben de size, “Onlardan yılmayın,
korkmayın” dedim. [30] Önünüzden giden Tanrınız
RAB sizin için savaşacak; bunu Mısır'da gözlerinizin
önünde sizin için yaptığı her şeyde gördünüz. [31] Bu
yere varıncaya kadar geçtiğiniz bütün yolda, çölde
Tanrınız RAB'bin sizi, bir adamın oğlunu taşır gibi
taşıdığını da gördünüz.” [32] Ama buna rağmen
Tanrınız RAB'be güvenmediniz. [33] Oysa O,
konaklayacağınız yeri aramak için yolda önünüzden
gidiyordu; gece size hangi yoldan gideceğinizi
göstermek için ateşin içinde, gündüz de bulutun
içinde ilerliyordu. [34] RAB söylediklerinizi işitince
öfkelendi ve ant içerek şöyle dedi: [35] “Bu kötü
kuşaktan olan adamlardan hiçbiri atalarınıza

vereceğime ant içtiğim o iyi ülkeyi görmeyecek. [36] Yefunne oğlu Kalev dışında hiçbiri görmeyecek. Ayağını bastığı ülkeyi ona ve çocuklarına vereceğim, çünkü RAB'bin ardından bütünüyle gitti." [37] RAB sizin yüzünüzden bana da öfkelendi ve, "Sen de oraya girmeyeceksin" dedi. [38] Karşında duran Nun oğlu Yeşu oraya girecek. Onu güçlendir, çünkü İsrail'in orayı miras almasını o sağlayacak. [39] Ayrıca tutsak edileceğini ya da öldürüleceğini söylediğiniz küçük çocuklarınız ve bugün iyiyle kötüyü ayırt edemeyen çocuklarınız oraya girecek. Ülkeyi onlara vereceğim, orayı onlar mülk edinecek. [40] Ama siz dönün, Kızıldeniz yolundan çöle doğru ilerleyin." [41] Bunun üzerine bana, "RAB'be karşı günah işledik. Tanrımız RAB'bin bize buyurduğu her şeye göre çıkıp savaşacağız" dediniz. Her biriniz savaş silahlarını kuşanıp küstahça dağlık bölgeye çıktınız. [42] RAB bana şöyle dedi: "Onlara de ki, 'Çıkmayın, savaşmayın; çünkü aranızda değilim. Yoksa düşmanlarınızın önünde bozguna uğrarsınız.'" [43] Ben size söyledim ama dinlemediniz. RAB'bin buyruğuna başkaldırdınız; küstahlık edip dağlık bölgeye çıktınız. [44] O dağlık bölgede yaşayan Amorlular üzerinize çıktılar, arı sürüsü gibi sizi kovaladılar ve Seir'de Horma'ya kadar sizi bozguna uğrattılar. [45] Dönüp RAB'bin önünde ağladınız, ama RAB sesinize kulak vermedi, sizi dinlemedi. [46] Böylece Kadeş'te uzun süre, kaldığınız günler kadar kaldınız.

2

[1] Sonra döndük, RAB'bin bana söylediği gibi Kızıldeniz yolundan çöle doğru yola çıktık; Seir Dağı'nın çevresinde uzun günler dolaştık. [2] RAB bana şöyle dedi: [3] "Bu dağın çevresinde yeterince dolaştınız. Şimdi kuzeye dönün. [4] Halka şunu buyur: 'Seir'de yaşayan kardeşleriniz Esav'ın soyunun sınırından geçeceksiniz; onlar sizden korkacak. Bu yüzden çok dikkatli olun. [5] Onlarla çekişmeyin. Çünkü onların ülkesinden size ayak basacak kadar bile yer vermeyeceğim; çünkü Seir Dağı'nı mülk olarak Esav'a verdim. [6] Yemek yiyebilmeniz için onlardan parayla yiyecek satın alacaksınız. İçebilmeniz için onlardan parayla su da alacaksınız.' [7] Çünkü Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsadı. Bu büyük çölde yürüyüşünüzü bildi. Bu kırk yıl boyunca Tanrınız RAB sizinleydi. Hiçbir eksiğiniz olmadı. [8] Böylece Seir'de yaşayan kardeşlerimiz Esav'ın soyunun yanından geçtik; Arava yolundan, Elat ile Esyon Geber'in yanından ayrıldık. Sonra dönüp Moav Çölü yolundan geçtik. [9] RAB bana, "Moav'ı rahatsız etme, onlarla savaşa tutuşma; çünkü onların ülkesinden sana mülk vermeyeceğim. Çünkü Ar'ı Lot soyuna mülk olarak verdim" dedi. [10] (Eskiden orada Emimler yaşardı; Anakimler gibi büyük, kalabalık ve uzun boylu bir halktı. [11] Onlar da Anakimler gibi Refalılar sayılırdı; ama Moavlılar onlara Emimler derdi. [12] Seir'de daha önce Horlular yaşıyordu; ama Esav'ın soyu onların yerine geçti. Onları önlerinden yok edip yerlerine yerleştiler; tıpkı İsrail'in, RAB'bin kendilerine verdiği mülk ülkesinde yaptığı gibi.) [13] "Şimdi kalkın, Zered Vadisi'nden geçin." Böylece Zered Vadisi'nden geçtik. [14] Kadeş Barnea'dan ayrılıp Zered Vadisi'nden geçinceye kadar geçen süre otuz sekiz yıldı; bu süre boyunca savaşçı kuşağın tümü, RAB'bin onlara ant içtiği gibi ordugâhın içinden silinip gitti. [15] Gerçekten de, tükenip ordugâhın içinden yok oluncaya kadar RAB'bin eli onlara karşıydı. [16] Savaşçıların hepsi halkın arasından ölüp yok olunca, [17] RAB bana şöyle dedi: [18] "Bugün Moav sınırındaki Ar'dan geçeceksin. [19] Ammon soyunun sınırına yaklaştığında onları rahatsız etme, onlarla çekişme; çünkü Ammon soyunun ülkesinden sana mülk vermeyeceğim. Çünkü onu Lot soyuna mülk olarak verdim." [20] (Orası da Refalılar ülkesi sayılırdı. Eskiden orada Refalılar yaşardı; ama Ammonlular onlara Zamzumlular derdi. [21] Anakimler gibi büyük, kalabalık ve uzun boylu bir halktı. Ama RAB onları Ammonluların önünden yok etti; Ammonlular da onların yerine geçip oraya yerleşti. [22] Aynı şeyi Seir'de yaşayan Esav'ın soyu için de yaptı; Horluları onların önünden yok etti. Esav'ın soyu onların yerine geçip bugüne kadar orada yaşadı. [23] Gazze'ye kadar köylerde yaşayan Avvililer'i ise Kaftor'dan çıkan Kaftorlular yok edip onların yerine yerleşti.) [24] "Kalkın, yola çıkın ve Arnon Vadisi'nden geçin. Bakın, Heşbon kralı Amorlu Sihon'u ve ülkesini elinize verdim. Orayı mülk edinmeye başlayın ve onunla savaşa girişin. [25] Bugünden başlayarak, göğün altındaki halkların üzerine sizden duydukları korkuyu ve dehşeti salacağım. Hakkınızda haber alınca titreyecek, önünüzde dehşete kapılacaklar." [26]

Kedemot Çölü'nden Heşbon kralı Sihon'a barış sözleriyle haberciler gönderip şöyle dedim: [27] “Ülkenizden geçmeme izin verin. Ana yoldan gideceğim; ne sağa sapacağım ne sola. [28] Yemem için bana parayla yiyecek satın; içmem için bana parayla su verin. Yalnızca yaya olarak geçmeme izin verin. [29] Seir'de yaşayan Esav'ın soyu ile Ar'da yaşayan Moavlılar bana nasıl davrandıysa öyle davranın; ta ki Tanrımız RAB'bin bize verdiği ülkeye, Şeria Irmağı'nı geçinceye kadar.” [30] Ama Heşbon kralı Sihon bizim ülkesinden geçmemize izin vermedi. Çünkü Tanrınız RAB onu elinize vermek için ruhunu katılaştırmış, yüreğini inatçı kılmıştı; bugün de durum böyledir. [31] RAB bana, “Bak, Sihon'u ve ülkesini önüne teslim etmeye başladım. Mülk edinmeye başla ki ülkesini miras alasın” dedi. [32] Bunun üzerine Sihon, bütün halkıyla birlikte Yahas'ta bize karşı savaşmak için çıktı. [33] Tanrımız RAB onu önümüze teslim etti; biz de onu, oğullarını ve bütün halkını bozguna uğrattık. [34] O sırada bütün kentlerini ele geçirdik; kadınlar ve çocuklar dahil, her yerleşim yerini tümüyle yok ettik. Sağ kalan kimseyi bırakmadık. [35] Yalnız hayvanları ve ele geçirdiğimiz kentlerin yağmasını kendimize ganimet aldık. [36] Arnon Vadisi'nin kıyısındaki Aroer'den, vadinin içindeki kentten Gilead'a kadar bizim için erişilemeyecek hiçbir kent yoktu. Tanrımız RAB hepsini önümüze verdi. [37] Yalnız Ammon soyunun ülkesine yaklaşmadınız; Yabbok Irmağı boyunca olan yerlere, dağlık bölgenin kentlerine ve Tanrımız RAB'bin bize yasakladığı hiçbir yere gitmediniz.

3

[1] Sonra dönüp Başan yolundan yukarı çıktık. Başan Kralı Og, bütün halkıyla birlikte Edrei'de bize karşı savaşmak için üzerimize geldi. [2] RAB bana, “Ondan korkma; çünkü onu, bütün halkını ve ülkesini senin eline teslim ettim. Heşbon'da yaşayan Amor Kralı Sihon'a ne yaptıysan, ona da öyle yapacaksın” dedi. [3] Böylece Tanrımız RAB, Başan Kralı Og'u da bütün halkıyla birlikte elimize teslim etti. Ondan sağ kalan hiç kimse kalmayıncaya dek onları vurduk. [4] O sırada onun bütün kentlerini ele geçirdik. Onlardan alamadığımız tek bir kent bile kalmadı: Argov bölgesinin bütünü, Başan'da Og'un egemenliğindeki altmış kent. [5] Bunların hepsi yüksek surları, kapıları ve sürgüleri olan sağlam kentlerdi. Bunların yanında sursuz pek çok köy de vardı. [6] Heşbon Kralı Sihon'a yaptığımız gibi onları tümüyle yok ettik; kadınları ve çocuklarıyla birlikte, içinde yaşayan her kenti tümüyle yıktık. [7] Ama bütün hayvanları ve kentlerden aldığımız ganimeti kendimiz için yağmaladık. [8] O sırada, Şeria'nın ötesinde bulunan iki Amor kralının elinden, Arnon Vadisi'nden Hermon Dağı'na kadar olan ülkeyi aldık. [9] Sidonlular Hermon'a Siryon, Amorlular da Senir der. [10] Ovaya ait bütün kentleri, bütün Gilat'ı ve bütün Başan'ı, Başan'da Og'un egemenliğindeki kentler olan Saleka ile Edrei'ye kadar aldık. [11] Çünkü Refaililer'den geriye yalnız Başan Kralı Og kalmıştı. Demirden yapılmış yatağı hâlâ Ammonoğulları'nın Rabba kentinde değil mi? İnsan arşınına göre uzunluğu dokuz arşın, genişliği dört arşındı. [12] O sırada ele geçirdiğimiz bu ülkeden, Arnon Vadisi kıyısındaki Aroer'den başlayarak Gilat'ın dağlık bölgesinin yarısını ve kentlerini Rubenliler'le Gadlılar'a verdim. [13] Gilat'ın geri kalanını ve Başan'ın tümünü, yani Og'un krallığını, Manaşşe oymağının yarısına verdim. Bütün Argov bölgesi, yani bütün Başan, Refaililer'in ülkesi diye bilinirdi. [14] Manaşşe oğlu Yair, Geşurlular'ın ve Maakatlılar'ın sınırına kadar Argov bölgesinin tümünü aldı; Başan'a kendi adını verdi ve bugüne kadar oraya Havvot Yair denildi. [15] Gilat'ı da Makir'e verdim. [16] Rubenliler'le Gadlılar'a ise Gilat'tan Arnon Vadisi'ne kadar olan bölgeyi verdim; sınır, vadinin ortasından Ammonoğulları'nın sınırı olan Yabbok Irmağı'na kadar uzanıyordu. [17] Ayrıca Arava'yı da, sınır olmak üzere Şeria'yı da verdim; Kinneret'ten Arava Denizi'ne, yani Tuz Denizi'ne kadar, doğuda Pisga yamaçlarının altına dek uzanıyordu. [18] O sırada size şu buyruğu verdim: “Tanrınız RAB size mülk edinmeniz için bu ülkeyi verdi. Yiğit savaşçılarınızın hepsi silahlı olarak İsrailoğulları olan kardeşlerinizin önünden geçecek. [19] Ama eşleriniz, çocuklarınız ve hayvanlarınız, size verdiğim kentlerde kalacak. Çünkü çok sayıda hayvanınız olduğunu biliyorum. [20] RAB, size verdiği gibi kardeşlerinize de rahat verinceye ve onlar da Tanrınız RAB'bin Şeria'nın ötesinde kendilerine vereceği ülkeyi mülk edininceye dek böyle olacak. Ondan sonra her biriniz, size verdiğim kendi mülküne dönecek.” [21] O sırada

Yeşu'ya da şu buyruğu verdim: “Tanrınız RAB'bin bu iki krala neler yaptığını gözlerinle gördün. Geçeceğin bütün krallıklara da RAB aynı şeyi yapacak. 22 Onlardan korkmayın; çünkü sizin için savaşan Tanrınız RAB'dir.” 23 O sırada RAB'be yalvardım: 24 “Egemen RAB, kuluna büyüklüğünü ve güçlü elini göstermeye başladın. Çünkü gökte ya da yeryüzünde, senin yaptığın işlere ve güçlü işlerine benzer işler yapabilecek hangi ilah var? 25 Lütfen karşıya geçmeme izin ver de Şeria'nın ötesindeki o güzel ülkeyi, o güzel dağlık bölgeyi ve Lübnan'ı göreyim.” 26 Ama RAB sizin yüzünüzden bana öfkelendi ve beni dinlemedi. RAB bana, “Yeter artık! Bu konuda bana bir daha söz etme. 27 Pisga'nın tepesine çık, gözlerini batıya, kuzeye, güneye ve doğuya çevirip bak; çünkü bu Şeria'dan karşıya geçmeyeceksin. 28 Ama Yeşu'ya görev ver, onu yüreklendir ve güçlendir; çünkü bu halkın önünden geçecek olan odur ve göreceğin ülkeyi onlara miras olarak verecek olan da odur” dedi. 29 Böylece Beyt-Peor yakınındaki vadide kaldık.

4

1 Şimdi ey İsrail, size yerine getirmeniz için öğrettiğim kuralları ve hükümleri dinleyin ki yaşayasınız ve gidip atalarınızın Tanrısı RAB'bin size verdiği ülkeyi mülk edinesiniz. 2 Size buyurduğum söze bir şey eklemeyeceksiniz, ondan bir şey de çıkarmayacaksınız. Böylece size buyurduğum Tanrınız RAB'bin buyruklarını tutacaksınız. 3 Gözleriniz, RAB'bin Baal-Peor yüzünden neler yaptığını gördü. Çünkü Baal-Peor'un ardınca giden herkesi Tanrınız RAB aranızdan yok etti. 4 Ama Tanrınız RAB'be bağlı kalan sizlerin hepsi bugün hayattadır. 5 Bakın, Tanrım RAB'bin bana buyurduğu gibi size kuralları ve hükümleri öğrettim. Bunları, mülk edinmek için gireceğiniz ülkede uygulayasınız diye öğrettim. 6 Bunlara sımsıkı sarılın ve uygulayın. Çünkü halkların gözünde bilgeliğiniz ve anlayışınız bu olacaktır. Bütün bu kuralları işittiklerinde, “Bu büyük ulus gerçekten bilge ve anlayışlı bir halktır” diyecekler. 7 Çünkü ne zaman O'na yakarsak bize Tanrımız RAB kadar yakın olan başka hangi büyük ulus vardır? 8 Bugün önünüze koyduğum bu yasanın bütünü kadar doğru kurallara ve hükümlere sahip olan başka hangi büyük ulus vardır? 9 Ama dikkat edin, kendinize özen gösterin. Gözlerinizin gördüğü şeyleri unutmayın; yaşamınız boyunca bunlar yüreğinizden çıkmasın. Bunları çocuklarınıza ve torunlarınıza bildirin. 10 Horev'de Tanrınız RAB'bin önünde durduğunuz günü unutmayın. RAB bana, “Halkı önümde topla da sözlerimi onlara duyurayım; yeryüzünde yaşadıkları bütün günler boyunca benden korkmayı öğrensinler ve çocuklarına da öğretsinler” demişti. 11 Siz de yaklaşıp dağın eteğinde durdunuz. Dağ, göğün bağrına kadar yükselen alevlerle yanıyordu; çevresini karanlık, bulut ve koyu karanlık kaplamıştı. 12 Sonra RAB size ateşin içinden seslendi. Sözlerin sesini duydunuz, ama hiçbir suret görmediniz; yalnızca bir ses işittiniz. 13 O da size yerine getirmenizi buyurduğu antlaşmasını, yani On Buyruk'u bildirdi ve onları iki taş levha üzerine yazdı. 14 RAB o sırada bana, mülk edinmek için geçeceğiniz ülkede uygulamanız üzere size kuralları ve hükümleri öğretmemi buyurdu. 15 Bu nedenle çok dikkatli olun. RAB Horev'de ateşin içinden size seslendiği gün hiçbir suret görmediniz. 16 Sakın yoldan çıkıp kendinize oyma put yapmayın; erkek ya da kadın biçiminde herhangi bir suret yapmayın. 17 Yeryüzündeki herhangi bir hayvanın, gökte uçan herhangi bir kuşun benzerini yapmayın. 18 Yerde sürünen herhangi bir canlının ya da yerin altındaki sularda bulunan herhangi bir balığın benzerini yapmayın. 19 Gözlerinizi göğe kaldırıp güneşi, ayı, yıldızları, yani göklerin bütün ordusunu görünce aldanmayın; onlara tapınıp kulluk etmeyin. Tanrınız RAB onları bütün göğün altındaki bütün halklara vermiştir. 20 Ama RAB sizi aldı; kendisine miras halkı olasınız diye sizi Mısır'dan, demir eritme ocağından çıkardı. Bugün de böylesiniz. 21 Üstelik RAB sizin yüzünüzden bana öfkelendi ve Şeria'dan geçmeyeceğime, Tanrınız RAB'bin size miras olarak verdiği o iyi ülkeye girmeyeceğime ant içti. 22 Ben bu ülkede öleceğim; Şeria'dan geçmeyeceğim. Ama siz geçeceksiniz ve o iyi ülkeyi mülk edineceksiniz. 23 Dikkat edin de Tanrınız RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmayı unutmayın. Tanrınız RAB'bin size yasakladığı herhangi bir şeyin biçiminde kendinize oyma put yapmayın. 24 Çünkü Tanrınız RAB yakıp tüketen bir ateştir, kıskanç bir Tanrı'dır. 25 Çocuklarınız, torunlarınız olur da ülkede uzun zaman yaşadıktan sonra yoldan çıkıp herhangi bir şeyin biçiminde oyma put yapar, Tanrınız RAB'bin

gözünde kötü olanı yaparak O'nu öfkelendirirseniz, [26] bugün size karşı göğü ve yeri tanık çağırıyorum: Mülk edinmek için Şeria'dan geçip girdiğiniz ülkeden çok geçmeden silinip gideceksiniz. Orada uzun yaşamayacaksınız; bütünüyle yok olacaksınız. [27] RAB sizi halkların arasına dağıtacak. RAB'bin sizi sürükleyeceği ulusların arasında sayınız az kalacak. [28] Orada insan eliyle yapılmış, tahtadan ve taştan tanrılara kulluk edeceksiniz; onlar ne görür, ne işitir, ne yer, ne de koku alır. [29] Ama oradan Tanrınız RAB'bi arayacaksınız. O'nu bütün yüreğinizle ve bütün canınızla ararsanız bulacaksınız. [30] Sıkıntıya düştüğünüzde ve bütün bunlar son günlerde başınıza geldiğinde, Tanrınız RAB'be dönecek ve O'nun sesini dinleyeceksiniz. [31] Çünkü Tanrınız RAB merhametli bir Tanrı'dır. Sizi terk etmeyecek, sizi yok etmeyecek, atalarınıza ant içerek yaptığı antlaşmayı unutmayacaktır. [32] Şimdi sizden önceki eski günleri sorun. Tanrı'nın yeryüzünde insanı yarattığı günden beri, göğün bir ucundan öbür ucuna kadar araştırın. Hiç buna benzer böylesine büyük bir olay oldu mu ya da buna benzer bir şey duyuldu mu? [33] Hiçbir halk, sizin duyduğunuz gibi ateşin içinden konuşan Tanrı'nın sesini duyup da sağ kaldı mı? [34] Ya da Tanrı, Mısır'da gözlerinizin önünde Tanrınız RAB'bin sizin için yaptığı gibi, denemelerle, belirtilerle, harikalarla, savaşla, güçlü elle, uzanmış kolla ve büyük dehşetlerle başka bir ulusun içinden kendisine bir ulus almaya girişti mi? [35] Bunlar size, RAB'bin Tanrı olduğunu bilesiniz diye gösterildi. O'ndan başkası yoktur. [36] Size öğretmek için gökten sesini işittirdi. Yeryüzünde size büyük ateşini gösterdi ve siz ateşin içinden O'nun sözlerini duydunuz. [37] Atalarınızı sevdiği için onlardan sonra onların soyunu seçti ve sizi kendi huzuruyla, büyük gücüyle Mısır'dan çıkardı. [38] Sizden daha büyük ve daha güçlü ulusları önünüzden sürmek, sizi içeri getirmek ve bugün olduğu gibi onların ülkesini size miras olarak vermek için bunu yaptı. [39] Bugün şunu bilin ve yüreğinize koyun: Yukarıda gökte de aşağıda yeryüzünde de Tanrı olan RAB'dir; başkası yoktur. [40] Bugün size buyurduğum O'nun kurallarına ve buyruklarına uyun ki siz ve sizden sonra çocuklarınız iyilik bulasınız ve Tanrınız RAB'bin size sonsuza dek verdiği ülkede ömrünüz uzun olsun. [41] Bunun üzerine Musa, Şeria'nın doğusunda, güneşin doğduğu tarafa doğru üç kent ayırdı. [42] Böylece komşusunu bilmeden öldüren, daha önce de ondan nefret etmeyen kişi oraya kaçabilsin; bu kentlerden birine kaçıp yaşayabilsin diye. [43] Rubenliler için bozkırdaki düzlükte Beser'i, Gadlılar için Gilead'da Ramot'u ve Manaşşeliler için Başan'da Golan'ı ayırdı. [44] Musa'nın İsrail halkının önüne koyduğu yasa budur. [45] Mısır'dan çıktıktan sonra Musa'nın İsrail halkına bildirdiği tanıklıklar, kurallar ve hükümler bunlardır. [46] Şeria'nın ötesinde, Beyt-Peor'un karşısındaki vadide, Heşbon'da yaşayan Amorlu kral Sihon'un ülkesinde bunları söyledi. Musa ile İsrail halkı Mısır'dan çıktıktan sonra onu yenmişti. [47] Onun ülkesini ve Şeria'nın doğusunda, güneşin doğduğu tarafta bulunan iki Amorlu kralın, yani Başan kralı Og'un ülkesini mülk edindiler. [48] Arnon Vadisi'nin kıyısındaki Aroer'den Siyon Dağı'na, yani Hermon'a kadar uzanan bölgeyi, [49] ve Şeria'nın doğusunda, Pisga yamaçlarının altındaki Arava Denizi'ne kadar bütün Arava'yı aldılar.

5

[1] Musa bütün İsrail'i çağırdı ve onlara şöyle dedi: “Dinle, ey İsrail! Bugün size söylediğim kuralları ve hükümleri işitin; onları öğrenin ve yerine getirmeye özen gösterin.” [2] Tanrımız RAB Horev'de bizimle bir antlaşma yaptı. [3] RAB bu antlaşmayı atalarımızla değil, bugün burada sağ olan bizimle, hepimizle yaptı. [4] RAB dağda, ateşin içinden sizinle yüz yüze konuştu. [5] O sırada ben RAB'bin sözünü size bildirmek için RAB'le sizin aranızda duruyordum; çünkü ateşten korktunuz ve dağa çıkmadınız. RAB şöyle dedi: [6] “Seni Mısır diyarından, kölelik evinden çıkaran Tanrın RAB benim.” [7] “Benden başka tanrıların olmayacak.” [8] “Kendine oyma put yapmayacaksın; yukarıda göklerde olanın, aşağıda yerde olanın ya da yerin altındaki sularda olanın hiçbir benzerini yapmayacaksın.” [9] “Onlara eğilmeyecek, onlara tapınmayacaksın; çünkü ben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrı'yım. Benden nefret edenlerin suçunun hesabını babalardan çocuklara, üçüncü ve dördüncü kuşağa kadar sorarım.” [10] “Ama beni seven ve buyruklarımı yerine getiren binlercesine vefalı sevgi gösteririm.” [11] “Tanrın RAB'bin adını boş yere ağzına almayacaksın; çünkü RAB, adını boş yere ağzına alanı suçsuz saymaz.” [12]

“Tanrın RAB'bin sana buyurduğu gibi, Şabat Günü'nü tutarak onu kutsal say.” 13 “Altı gün çalışacak ve bütün işlerini yapacaksın.” 14 “Ama yedinci gün Tanrın RAB için Şabat'tır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek kölen, kadın kölen, öküzün, eşeğin, hiçbir hayvanın ya da kapılarının içinde kalan yabancı hiçbir iş yapmayacak. Böylece erkek kölenle kadın kölen de senin gibi dinlensin.” 15 “Mısır diyarında köle olduğunu ve Tanrın RAB'bin seni oradan güçlü eliyle, uzanmış koluyla çıkardığını hatırla. Bu yüzden Tanrın RAB sana Şabat Günü'nü tutmanı buyurdu.” 16 “Tanrın RAB'bin sana buyurduğu gibi annene babana saygı göster; öyle ki günlerin uzun olsun ve Tanrın RAB'bin sana verdiği ülkede iyilik bulasın.” 17 “Adam öldürmeyeceksin.” 18 “Zina etmeyeceksin.” 19 “Çalmayacaksın.” 20 “Komşuna karşı yalan tanıklık etmeyeceksin.” 21 “Komşunun karısına göz dikmeyeceksin. Komşunun evini, tarlasını, erkek kölesini, kadın kölesini, öküzünü, eşeğini ya da komşuna ait herhangi bir şeyi istemeyeceksin.” 22 RAB bu sözleri dağda, ateşin, bulutun ve koyu karanlığın içinden bütün topluluğunuza yüksek sesle söyledi; başka bir şey eklemedi. Sonra onları iki taş levha üzerine yazıp bana verdi. 23 Dağ ateşle yanarken karanlığın içinden gelen sesi işitince, oymaklarınızın bütün önderleriyle ihtiyarlarınız bana yaklaştınız. 24 Şöyle dediniz: “İşte, Tanrımız RAB bize yüceliğini ve büyüklüğünü gösterdi; ateşin içinden onun sesini işittik. Bugün gördük ki Tanrı insanla konuşur, yine de insan sağ kalır.” 25 “Şimdi neden ölelim? Çünkü bu büyük ateş bizi yiyip bitirecek. Tanrımız RAB'bin sesini bir daha işitirsek öleceğiz.” 26 “Çünkü bütün insanlar arasında, bizim gibi ateşin içinden konuşan diri Tanrı'nın sesini işitip de sağ kalan kim var?” 27 “Sen yaklaş ve Tanrımız RAB'bin söyleyeceği her şeyi dinle. Tanrımız RAB sana ne söylerse hepsini bize bildir; biz de dinleyip yapalım.” 28 Siz bana konuşurken RAB sözlerinizi duydu. RAB bana şöyle dedi: “Bu halkın sana söylediği sözleri duydum. Söyledikleri her şey yerindedir.” 29 “Keşke benden korkacak, buyruklarımın hepsini her zaman yerine getirecek böyle bir yürekleri olsaydı da kendileri ve çocukları sonsuza dek iyilik bulsaydı!” 30 “Git, onlara de ki, ‘Çadırlarınıza dönün.’” 31 “Ama sen burada, yanımda dur; onlara öğretesin diye bütün buyruğu, kuralları ve hükümleri sana bildireceğim; onlar da mülk edinmek üzere kendilerine verdiğim ülkede bunları yerine getirsinler.” 32 Bunun için Tanrınız RAB'bin size buyurduğu gibi yerine getirmeye özen göstereceksiniz. Sağa da sola da sapmayacaksınız. 33 Yaşayasınız, iyilik bulasınız ve mülk alacağınız ülkede günleriniz uzun olsun diye, Tanrınız RAB'bin size buyurduğu yolun tamamında yürüyeceksiniz.

6

1 Bu ise, mülk edinmek üzere geçeceğiniz ülkede yerine getiresiniz diye, Tanrınız RAB'bin size öğretmemi buyurduğu buyruk, kurallar ve hükümlerdir; 2 öyle ki Tanrınız RAB'den korkasınız, sana buyurduğum bütün kurallarını ve buyruklarını sen, oğlun ve torunun yaşamın boyunca tutasınız ve günlerin uzasın. 3 Öyleyse dinle, ey İsrail, bunları özenle yerine getir. Öyle ki sana iyi olsun ve atalarının Tanrısı RAB'bin sana vaat ettiği gibi, süt ve bal akan ülkede çok çoğalasın. 4 Dinle, ey İsrail: Tanrımız RAB, tek RAB'dir. 5 Tanrınız RAB'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün gücünle seveceksin. 6 Bugün sana buyurduğum bu sözler yüreğinde olacak. 7 Bunları çocuklarına özenle öğreteceksin. Evinde otururken, yolda yürürken, yatarken ve kalkarken onlardan söz edeceksin. 8 Onları eline bir belirti olarak bağlayacaksın; gözlerinin arasında alın bağı olacaklar. 9 Onları evinin kapı sövelerine ve kent kapılarına yazacaksın. 10 Tanrınız RAB, ataların İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a sana vereceğine ant içtiği ülkeye seni getirdiğinde, kurmadığın büyük ve güzel kentleri, 11 doldurmadığın türlü iyi şeylerle dolu evleri, kazmadığın sarnıçları, dikmediğin bağları ve zeytin ağaçlarını verdiğinde, yiyip doyduğunda, 12 dikkat et, seni Mısır ülkesinden, kölelik evinden çıkaran RAB'bi unutmayasın. 13 Tanrınız RAB'den korkacaksın. O'na kulluk edecek ve O'nun adı üzerine ant içeceksin. 14 Çevrenizdeki halkların ilahları gibi başka ilahların ardınca gitmeyeceksin. 15 Çünkü aranızdaki Tanrınız RAB kıskanç bir Tanrı'dır. Yoksa Tanrınız RAB'bin öfkesi sana karşı alevlenir ve seni yeryüzünden yok eder. 16 Tanrınız RAB'bi, Massa'da sınadığınız gibi sınamayacaksın. 17 Tanrınız RAB'bin buyruklarını, tanıklıklarını ve sana buyurduğu kurallarını özenle tutacaksın. 18 RAB'bin gözünde doğru ve iyi olanı

yapacaksın ki sana iyi olsun, RAB'bin atalarına ant içtiği iyi ülkeye girip onu mülk edinesin; [19] RAB'bin söylediği gibi, bütün düşmanların önünden kovulsun diye. [20] İleride oğlun sana, “Tanrımız RAB'bin size buyurduğu tanıklıklar, kurallar ve hükümler ne anlama geliyor?” diye sorarsa, [21] oğluna şöyle diyeceksin: “Biz Mısır'da firavunun köleleriydik. RAB bizi güçlü eliyle Mısır'dan çıkardı. [22] RAB gözlerimizin önünde Mısır'ın, firavunun ve bütün ev halkının üzerine büyük ve ürküntü verici belirtilerle harikalar gösterdi. [23] Bizi oradan çıkardı ki, atalarımıza vereceğine ant içtiği ülkeye bizi getirip bize versin. [24] RAB, bugün olduğu gibi bizi yaşatsın diye, her zaman iyiliğimiz için bütün bu kuralları yerine getirmemizi ve Tanrımız RAB'den korkmamızı buyurdu. [25] Tanrımız RAB'bin önünde, bize buyurduğu bu buyruğun tümünü yerine getirmeye dikkat edersek, bu bize doğruluk sayılacaktır.”

7

[1] Tanrınız RAB sizi mülk edinmek üzere girdiğiniz ülkeye götürdüğünde ve önünüzden birçok ulusu, sizden daha büyük ve daha güçlü olan yedi ulusu, yani Hititleri, Girgaşlıları, Amorluları, Kenanlıları, Perizlileri, Hivlileri ve Yevusluları kovduğunda; [2] Tanrınız RAB onları önünüze teslim edip siz de onları bozguna uğrattığınızda, onları tümüyle yok edeceksiniz. Onlarla antlaşma yapmayacak, onlara acımayacaksınız. [3] Onlarla evlilik bağı kurmayacaksınız. Kızınızı onun oğluna vermeyecek, oğlunuza da onun kızını almayacaksınız. [4] Çünkü oğlunuzu beni izlemekten saptırır; onlar da başka ilahlara kulluk ederler. O zaman RAB'bin öfkesi size karşı alevlenir ve sizi hemen yok eder. [5] Ama onlara şöyle davranacaksınız: Sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera direklerini kesecek, oyma putlarını ateşte yakacaksınız. [6] Çünkü siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. Tanrınız RAB, yeryüzündeki bütün halklar arasından sizi kendisine ait öz halkı olmak üzere seçti. [7] RAB size sevgisini, sayınız öteki halklardan daha çok olduğu için bağlamadı ve sizi bunun için seçmedi; çünkü bütün halkların en azı sizdiniz. [8] Ama RAB sizi sevdiği ve atalarınıza ant içerek verdiği sözü yerine getirmek istediği için sizi güçlü eliyle dışarı çıkardı; sizi kölelik evinden, Mısır Kralı Firavun'un elinden kurtardı. [9] Bunun için bilin ki Tanrınız RAB Tanrı'dır; kendisini seven ve buyruklarını tutanlarla bin kuşak boyunca antlaşmasını ve vefalı sevgisini sürdüren güvenilir Tanrı odur. [10] Ondan nefret edenlerin karşılığını ise yüzlerine karşı verir; onları yok eder. Kendisinden nefret edene karşı gecikmez; karşılığını yüzüne karşı verir. [11] Bunun için bugün size buyurduğum buyruklara, kurallara ve hükümlere uymalı, onları yerine getirmelisiniz. [12] Bu hükümlere kulak verip onları tutar ve yerine getirirseniz, Tanrınız RAB da atalarınıza ant içtiği antlaşmayı ve vefalı sevgiyi sizinle sürdürecektir. [13] Sizi sevecek, kutsayacak, çoğaltacak. Atalarınıza vermeye ant içtiği ülkede rahminizin meyvesini, toprağınızın ürününü, tahılınızı, yeni şarabınızı, zeytinyağınızı, sığırlarınızın yavrularını ve sürülerinizin kuzularını da kutsayacak. [14] Bütün halklardan daha çok kutsanacaksınız. Aranızda da hayvanlarınız arasında da kısır erkek ya da kadın olmayacak. [15] RAB bütün hastalıkları sizden uzaklaştıracak. Bildiğiniz Mısır'ın o kötü hastalıklarından hiçbirini üzerinize getirmeyecek; onları sizden nefret edenlerin hepsinin üzerine salacak. [16] Tanrınız RAB'bin size teslim edeceği bütün halkları yok edeceksiniz. Gözünüz onlara acımayacak. Onların ilahlarına kulluk etmeyeceksiniz; çünkü bu sizin için tuzak olur. [17] Eğer içinizden, “Bu uluslar benden daha kalabalık; onları nasıl yurdumdan çıkarabilirim?” derseniz, [18] onlardan korkmayacaksınız. Tanrınız RAB'bin Firavun'a ve bütün Mısır'a neler yaptığını iyice hatırlayacaksınız; [19] gözlerinizin gördüğü büyük sınamaları, belirtileri, harikaları, güçlü eli ve uzanmış kolu hatırlayacaksınız. Tanrınız RAB sizi bunlarla dışarı çıkardı. Tanrınız RAB korktuğunuz bütün halklara da aynısını yapacak. [20] Üstelik Tanrınız RAB aralarında eşek arılarını da salacak; öyle ki geriye kalanlar ve sizden saklananlar da önünüzde yok olup gidecek. [21] Onlardan yılmayacaksınız; çünkü Tanrınız RAB aranızdadır, büyük ve korku uyandıran Tanrı odur. [22] Tanrınız RAB o ulusları önünüzden azar azar sürecek. Onları bir anda yok edemezsiniz; yoksa kır hayvanları size karşı çoğalır. [23] Ama Tanrınız RAB onları önünüze teslim edecek ve yok oluncaya dek büyük bir şaşkınlığa uğratacak. [24] Kralların elinize teslim edecek, siz de göğün altından adlarını sileceksiniz. Siz onları yok edinceye kadar hiç kimse

karşınızda duramayacak. 25 İlahlarının oyma putlarını ateşte yakacaksınız. Üzerlerindeki gümüşe ya da altına göz dikmeyecek, onları kendiniz için almayacaksınız; yoksa bununla tuzağa düşersiniz. Çünkü bunlar Tanrınız RAB için iğrençtir. 26 Evinize iğrenç bir şey getirmeyeceksiniz; yoksa onun gibi siz de yok edilmeye adanmış olursunuz. Ondan tümüyle tiksinecek, ondan bütünüyle iğreneceksiniz; çünkü o yok edilmeye adanmıştır.

8

1 Bugün size buyurduğum bütün buyrukları dikkatle yerine getirin ki yaşayasınız, çoğalasınız ve gidip RAB'bin atalarınıza ant içerek vereceğini söylediği ülkeyi mülk edinesiniz. 2 Tanrınız RAB'bin sizi alçaltmak, sınamak ve yüreğinizde ne olduğunu, buyruklarını tutup tutmayacağınızı bilmek için çölde bu kırk yıl boyunca yürüttüğü bütün yolu anımsayın. 3 Sizi alçalttı, acıkmanıza izin verdi ve ne sizin ne de atalarınızın tanıdığı manla sizi doyurdu. Bunu, insanın yalnız ekmekle yaşamadığını, RAB'bin ağzından çıkan her sözle yaşadığını size öğretmek için yaptı. 4 Bu kırk yıl boyunca üstünüzdeki giysiler eskimedi, ayağınız da şişmedi. 5 Bir adam oğlunu nasıl terbiye ederse, Tanrınız RAB'bin de sizi öyle terbiye ettiğini yüreğinizde bilin. 6 Tanrınız RAB'bin buyruklarını tutun, onun yollarında yürüyün ve ondan korkun. 7 Çünkü Tanrınız RAB sizi iyi bir ülkeye götürüyor; derelerin, pınarların, vadilerde ve dağlarda kaynayan yeraltı sularının bulunduğu bir ülkeye. 8 Buğdayın, arpanın, asmaların, incir ağaçlarının ve narların olduğu; zeytin ağaçları ve bal bulunan bir ülkeye. 9 Orada ekmeği kıtlık çekmeden yiyeceksiniz, hiçbir eksiğiniz olmayacak. Taşları demir olan, tepelerinden bakır çıkarabileceğiniz bir ülkeye. 10 Yiyip doyunca, size verdiği iyi ülke için Tanrınız RAB'be övgüler sunacaksınız. 11 Bugün size buyurduğum buyruklarını, hükümlerini ve kurallarını tutmayarak Tanrınız RAB'bi unutmamaya dikkat edin. 12 Yoksa yiyip doyduğunuzda, güzel evler yapıp içlerinde oturduğunuzda, 13 sığırlarınızla davarlarınız çoğaldığında, altınınızla gümüşünüz arttığında ve sahip olduğunuz her şey çoğaldığında, 14 yüreğiniz gurura kapılır da sizi Mısır'dan, kölelik evinden çıkaran Tanrınız RAB'bi unutursunuz. 15 Sizi, yakıcı yılanların ve akreplerin bulunduğu, susuz ve su olmayan o büyük, korkunç çölden geçiren; sizin için sert kayadan su çıkaran odur. 16 Çölde, atalarınızın tanımadığı manla sizi doyuran odur. Bunu sizi alçaltmak, sınamak ve sonunda size iyilik etmek için yaptı. 17 Yüreğinizden, “Bu serveti bana kendi gücüm ve kendi elimin kudreti kazandırdı” demeyesiniz diye yaptı. 18 Ama Tanrınız RAB'bi anımsayın; çünkü bugün olduğu gibi atalarınıza ant içtiği antlaşmayı sürdürmek için size servet edinme gücü veren odur. 19 Eğer Tanrınız RAB'bi gerçekten unutup başka ilahların ardından gider, onlara kulluk eder ve onlara taparsanız, bugün size tanıklık ederim ki kesinlikle yok olacaksınız. 20 RAB'bin önünüzden yok ettiği uluslar gibi siz de yok olacaksınız; çünkü Tanrınız RAB'bin sesini dinlemediniz.

9

1 Dinle, ey İsrail! Bugün Şeria'nın karşısına geçip senden daha büyük, daha güçlü ulusların topraklarını mülksüzleştirmeye gidiyorsun; göğe kadar yükselen büyük, surlu kentlere giriyorsun. 2 Onlar büyük ve uzun boylu bir halktır; Anak soyundandırlar. Onları biliyorsun, onlar için, “Anak soyunun karşısında kim durabilir?” dendiğini duydun. 3 Bu yüzden bugün şunu bil: Önünden yiyip bitiren ateş gibi geçen, Tanrın RAB'dir. Onları yok edecek, önünde bozguna uğratacak olan O'dur. Böylece RAB'bin sana söylediği gibi onları sürüp çıkaracak, kısa zamanda yok edeceksin. 4 Tanrın RAB onları önünden kovduktan sonra içinden, “RAB beni doğruluğum yüzünden bu ülkeyi mülk edinmeye getirdi” deme. RAB bu ulusları önünden onların kötülüğü yüzünden kovuyor. 5 Onların ülkesini mülk edinmeye doğruluğun ya da yüreğinin doğruluğu sayesinde gitmiyorsun. Tanrın RAB bu ulusları önünden onların kötülüğü yüzünden kovuyor ve ataların İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a ant içerek verdiği sözü yerine getiriyor. 6 Öyleyse bil ki, Tanrın RAB bu iyi ülkeyi sana doğruluğun yüzünden mülk olarak vermiyor. Çünkü siz dik kafalı bir halksınız. 7 Anımsa, unutma: Çölde Tanrın RAB'bi nasıl öfkelendirdin. Mısır'dan çıktığınız günden bu

yere gelinceye dek RAB'be karşı sürekli başkaldırdınız. 8 Horev'de de RAB'bi öfkelendirdiniz; RAB size kızdı ve sizi yok etmeye niyetlendi. 9 RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmanın taş levhalarını almak için dağa çıktığımda, dağda kırk gün kırk gece kaldım. Ne ekmek yedim ne de su içtim. 10 RAB bana Tanrı'nın parmağıyla yazılmış iki taş levha verdi. Toplanma gününde, ateşin içinden dağda size söylediği bütün sözler onların üzerindeydi. 11 Kırk gün kırk gecenin sonunda RAB bana iki taş levhayı, yani antlaşma levhalarını verdi. 12 Sonra RAB bana, "Kalk, çabuk buradan aşağı in; çünkü Mısır'dan çıkardığın halkın kendini bozdu. Buyurduğum yoldan çabucak saptılar; kendilerine dökme bir put yaptılar" dedi. 13 RAB bana ayrıca, "Bu halkı gördüm; gerçekten de dik kafalı bir halktır" dedi. 14 Bırak da onları yok edeyim, adlarını göklerin altından sileyim. Senden ise onlardan daha güçlü ve daha büyük bir ulus çıkarayım." 15 Bunun üzerine döndüm, dağdan aşağı indim. Dağ ateşler içinde yanıyordu. Antlaşmanın iki levhası iki elimdeydi. 16 Baktım, işte Tanrınız RAB'be karşı günah işlemiştiniz. Kendinize dökme bir buzağı yapmıştınız. RAB'bin size buyurduğu yoldan çabucak sapmıştınız. 17 İki levhayı tuttum, iki elimden fırlatıp gözlerinizin önünde kırdım. 18 Sonra ilkinde olduğu gibi RAB'bin önünde kırk gün kırk gece yüzüstü yere kapandım. Ne ekmek yedim ne de su içtim. Çünkü işlediğiniz bütün günah yüzünden, RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak O'nu öfkelendirmiştiniz. 19 Çünkü RAB'bin sizi yok etmek için size duyduğu öfkeden ve kızgınlıktan korktum. Ama RAB o kez de beni dinledi. 20 RAB Harun'a da onu yok edecek kadar öfkelenmişti. O sırada Harun için de dua ettim. 21 Sonra yaptığınız günahı, o buzağıyı aldım; ateşte yaktım, ezip parçaladım, toz kadar ince oluncaya dek öğüttüm. Sonra onun tozunu dağdan inen dereye attım. 22 Tavera'da, Massa'da ve Kivrot-Taava'da da RAB'bi öfkelendirdiniz. 23 RAB sizi Kadeş-Barnea'dan gönderirken, "Size verdiğim ülkeye gidip orayı mülk edinin" dediği zaman da Tanrınız RAB'bin buyruğuna başkaldırdınız; O'na iman etmediniz, sesini dinlemediniz. 24 Sizi tanıdığım günden beri RAB'be karşı başkaldıran bir halk oldunuz. 25 Bu yüzden RAB'bin önünde kırk gün kırk gece yere kapandım; çünkü RAB sizi yok edeceğini söylemişti. 26 RAB'be dua edip şöyle dedim: "Egemen RAB, büyüklüğünle kurtardığın, güçlü elinle Mısır'dan çıkardığın halkını, kendi mirasını yok etme. 27 Kulların İbrahim'i, İshak'ı ve Yakup'u anımsa. Bu halkın inatçılığına, kötülüğüne ve günahına bakma. 28 Yoksa bizi çıkardığın ülkenin halkı, 'RAB onları kendilerine vaat ettiği ülkeye götüremediği ve onlardan nefret ettiği için çölde öldürmek üzere dışarı çıkardı' der. 29 Oysa onlar, büyük gücünle ve uzanmış kolunla çıkardığın halkın ve mirasındır."

10

1 O sırada RAB bana, "İlkler gibi iki taş levha yont, bana dağa çık ve tahtadan bir sandık yap" dedi. 2 "Kırdığın ilk levhalarda bulunan sözleri levhaların üzerine yazacağım; sen de onları sandığın içine koyacaksın." 3 Bunun üzerine akasya ağacından bir sandık yaptım, ilkler gibi iki taş levha yonttum ve iki levha elimde olduğu halde dağa çıktım. 4 RAB, toplandığınız gün dağda ateşin içinden size söylediği on buyruğu, ilk yazıdaki gibi levhaların üzerine yazdı ve onları bana verdi. 5 Sonra dönüp dağdan indim ve levhaları yapmış olduğum sandığın içine koydum; RAB'bin bana buyurduğu gibi orada duruyorlar. 6 (İsrailoğulları Beerot Bene Yaakan'dan Moserah'a doğru yola çıktılar. Harun orada öldü ve oraya gömüldü. Yerine oğlu Elazar kâhinlik görevini yürüttü. 7 Oradan Gudgodah'a, Gudgodah'tan da sulu dereler diyarı Yotbata'ya gittiler. 8 O sırada RAB, Levi oymağını RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşımak, RAB'bin önünde durup O'na hizmet etmek ve bugüne kadar O'nun adıyla kutsamak için ayırdı. 9 Bu yüzden Levi'nin kardeşleri arasında payı ya da mirası yoktur; Tanrınız RAB'bin ona söylediği gibi, onun mirası RAB'dir.) 10 İlk seferde olduğu gibi dağda kırk gün kırk gece kaldım. RAB o kez de beni dinledi; RAB sizi yok etmek istemedi. 11 RAB bana, "Kalk, halkın önünde yola çık; gidip atalarına vereceğime ant içtiğim ülkeyi mülk edinsinler" dedi. 12 Şimdi ey İsrail, Tanrın RAB senden ne istiyor? Ancak Tanrın RAB'den korkmanı, O'nun bütün yollarında yürümeni, O'nu sevmeni, Tanrın RAB'be bütün yüreğinle ve bütün canınla kulluk etmeni, 13 iyiliğin için bugün sana buyurduğum RAB'bin buyruklarını ve kurallarını yerine getirmeni istemiyor mu? 14 İşte gökler, göklerin gökleri, yeryüzü ve içindeki her şey

Tanrın RAB'be aittir. [15] Ama RAB atalarınıza sevgiyle bağlandı, onları sevdi; bugün olduğu gibi, onların soyundan sonra sizi bütün halkların arasından seçti. [16] Öyleyse yüreğinizin sünnetsizliğini giderin ve artık dik başlı olmayın. [17] Çünkü Tanrınız RAB tanrıların Tanrısı, rablerin Rabbi'dir; büyük, güçlü ve heybetli Tanrı'dır. Kayırmaz, rüşvet almaz. [18] Öksüzle dulun hakkını savunur, yabancıyı sever; ona yiyecek ve giyecek verir. [19] Bu yüzden yabancıyı sevin; çünkü Mısır ülkesinde yabancıydınız. [20] Tanrın RAB'den korkacaksın. O'na kulluk edeceksin, O'na sımsıkı bağlanacaksın ve O'nun adıyla ant içeceksin. [21] Övgün O'dur, Tanrın O'dur; gözlerinle gördüğün o büyük ve heybetli işleri senin için yapan O'dur. [22] Ataların Mısır'a yetmiş kişiyle indi. Şimdiyse Tanrın RAB seni çoklukta göğün yıldızları gibi yaptı.

11

[1] Bu nedenle Tanrınız RAB'bi sevecek, O'nun buyruklarına, kurallarına, hükümlerine ve emirlerine her zaman uyacaksınız. [2] Bugün şunu bilin: Ben, Tanrınız RAB'bin terbiyesini, büyüklüğünü, güçlü elini, uzanmış kolunu bilmeyen ve görmeyen çocuklarınızla konuşmuyorum. [3] O'nun belirtilerini ve işlerini, Mısır'da Mısır Kralı Firavun'a ve bütün ülkesine yaptıklarını siz gördünüz. [4] Mısır ordusuna, atlarına ve savaş arabalarına neler yaptığını gördünüz; sizi kovalarlarken Kızıldeniz'in sularını üzerlerine nasıl saldığını ve RAB'bin onları bugün bile nasıl yok etmiş olduğunu gördünüz. [5] Buraya gelene kadar çölde size neler yaptığını gördünüz. [6] Ruben oğlu Eliav'ın oğulları Datan ile Aviram'a neler yaptığını gördünüz; bütün İsrail'in ortasında yer ağzını açtı, onları, ev halklarını, çadırlarını ve peşlerinden giden bütün canlıları yuttu. [7] Çünkü RAB'bin yaptığı bütün o büyük işleri kendi gözlerinizle gördünüz. [8] Bu yüzden bugün size buyurduğum bütün emirlere uyacaksınız ki güçlenesiniz, gidip mülk edineceğiniz ülkeye girip onu ele geçiresiniz. [9] Böylece, RAB'bin atalarınıza ve onların soyuna vereceğine ant içtiği, süt ve bal akan ülkede ömrünüz uzun olsun. [10] Çünkü mülk edinmek üzere gireceğiniz ülke, çıktığınız Mısır ülkesi gibi değildir; orada tohumunuzu eker, sebze bahçesini sular gibi ayağınızla sulardınız. [11] Ama gidip mülk edineceğiniz ülke, gökten yağan yağmurla su içen dağlar ve vadiler ülkesidir. [12] Orası Tanrınız RAB'bin ilgilendiği bir ülkedir. Tanrınız RAB'bin gözleri yılın başından sonuna kadar hep onun üzerindedir. [13] Bugün size buyurduğum emirleri dikkatle dinler, Tanrınız RAB'bi sever, O'na bütün yüreğinizle ve bütün canınızla kulluk ederseniz, [14] ben de ülkenize yağmuru zamanında, ilk yağmuru ve son yağmuru vereceğim; siz de tahılınızı, yeni şarabınızı ve zeytinyağınızı toplayacaksınız. [15] Hayvanlarınız için tarlalarınıza ot vereceğim; siz de yiyip doyacaksınız. [16] Dikkat edin, yoksa yüreğiniz aldanır; yolunuzdan sapar, başka ilahlara kulluk eder, onlara taparsınız. [17] O zaman RAB size öfkelenir, göğü kapatır da yağmur yağmaz, toprak ürününü vermez; RAB'bin size verdiği o iyi ülkeden çabucak yok olup gidersiniz. [18] Bu sözlerimi yüreğinize ve canınıza yerleştireceksiniz. Elinize belirti olarak bağlayacaksınız; iki gözünüzün arasında alın bağı gibi duracaklar. [19] Bunları çocuklarınıza öğreteceksiniz; evinizde otururken, yolda yürürken, yatarken ve kalkarken bunlardan söz edeceksiniz. [20] Onları evinizin kapı sövelerine ve kent kapılarınıza yazacaksınız. [21] Böylece günleriniz de çocuklarınızın günleri de, RAB'bin atalarınıza vereceğine ant içtiği ülkede, göklerin yerin üzerinde durduğu günler kadar çoğalsın. [22] Çünkü size buyurduğum bütün bu emirleri dikkatle yerine getirir, Tanrınız RAB'bi sever, O'nun bütün yollarında yürür ve O'na sıkı sıkıya bağlanırsanız, [23] RAB bütün bu ulusları önünüzden kovacak; sizden daha büyük ve daha güçlü ulusları yurtlarından çıkaracaksınız. [24] Ayağınızın tabanının bastığı her yer sizin olacak. Sınırınız çölden Lübnan'a, Fırat Irmağı'ndan batı denizine kadar uzanacak. [25] Hiç kimse karşınızda duramayacak. Tanrınız RAB, size söylediği gibi, ayak basacağınız bütün ülkeye sizden korku ve dehşet salacak. [26] İşte, bugün önünüze bereketi ve laneti koyuyorum: [27] Bugün size buyurduğum Tanrınız RAB'bin emirlerini dinlerseniz bereketi alacaksınız; [28] ama Tanrınız RAB'bin emirlerini dinlemez, bugün size buyurduğum yoldan sapar, tanımadığınız başka ilahların ardından giderseniz laneti alacaksınız. [29] Tanrınız RAB sizi mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkeye götürdüğünde, bereketi Gerizim Dağı'nın, laneti de Eval Dağı'nın üzerine koyacaksınız. [30] Bunlar Şeria'nın ötesinde, güneşin battığı yolun

gerisinde, Arava'da yaşayan Kenanlılar'ın ülkesinde, Gilgal'ın karşısında, More meşelerinin yanında değil mi? 31 Çünkü Tanrınız RAB'bin size verdiği ülkeye girip onu mülk edinmek için Şeria'dan geçeceksiniz; onu mülk edinip orada yaşayacaksınız. 32 Bugün önünüze koyduğum bütün kuralları ve hükümleri yerine getirmeye dikkat edeceksiniz.

12

1 Atalarınızın Tanrısı RAB'bin size mülk edinmeniz için verdiği ülkede, yeryüzünde yaşadığınız bütün günler boyunca uygulayıp yerine getireceğiniz kurallar ve ilkeler şunlardır. 2 Mülksüz bırakacağınız ulusların ilahlarına kulluk ettiği bütün yerleri, yüksek dağlarda, tepelerde ve her yeşil ağacın altında, mutlaka yok edeceksiniz. 3 Sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayıp kıracak, Aşera putlarını ateşte yakacak, ilahlarının oyma putlarını keseceksiniz. Adlarını o yerden sileceksiniz. 4 Tanrınız RAB'be böyle davranmayacaksınız. 5 Ama Tanrınız RAB'bin adını oraya koymak için bütün oymaklarınız arasından seçeceği yere, O'nun konutuna yönelecek ve oraya gideceksiniz. 6 Yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, elinizin sunusunu, adaklarınızı, gönüllü sunularınızı, sığırlarınızın ve davarlarınızın ilk doğanlarını oraya getireceksiniz. 7 Orada Tanrınız RAB'bin önünde yiyecek, siz ve ev halkınız, Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı her emekte sevineceksiniz. 8 Bugün burada yaptığımız gibi, herkesin kendi gözünde doğru olanı yaptığı düzene göre davranmayacaksınız. 9 Çünkü Tanrınız RAB'bin size verdiği huzura ve mirasa daha varmadınız. 10 Ama Şeria'yı geçip Tanrınız RAB'bin size miras olarak vereceği ülkede yerleştiğinizde, O sizi çevrenizdeki bütün düşmanlarınızdan kurtarıp rahata kavuşturacak ve güvenlik içinde yaşayacaksınız. 11 O zaman Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yere, size buyurduğum her şeyi götüreceksiniz: yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, elinizin sunusunu ve RAB'be adayacağınız seçkin adaklarınızı. 12 Tanrınız RAB'bin önünde sevineceksiniz; siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz ve kentlerinizde yaşayan Levili de sevinecek. Çünkü onun sizinle birlikte payı ve mirası yoktur. 13 Dikkat edin, yakmalık sunularınızı gördüğünüz her yerde sunmayın. 14 Yakmalık sunularınızı ancak RAB'bin oymaklarınızdan birinde seçeceği yerde sunacaksınız; size buyurduğum her şeyi orada yapacaksınız. 15 Yine de Tanrınız RAB'bin size verdiği berekete göre, canınız ne zaman isterse kentlerinizin herhangi birinde hayvan kesip et yiyebilirsiniz. Murdar sayılan da temiz sayılan da ceylan ya da geyik eti yer gibi bundan yiyebilir. 16 Yalnız kan yemeyeceksiniz; onu su gibi toprağa dökeceksiniz. 17 Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ondalığını, sığırlarınızın ve davarlarınızın ilk doğanlarını, adayacağınız adakları, gönüllü sunularınızı ve elinizin sunusunu kentlerinizde yiyemezsiniz. 18 Bunları, Tanrınız RAB'bin seçeceği yerde, Tanrınız RAB'bin önünde yiyeceksiniz; siz, oğlunuz, kızınız, erkek ve kadın köleniz, kentlerinizdeki Levili de sizinle yiyecek. El attığınız her iş için Tanrınız RAB'bin önünde sevineceksiniz. 19 Ülkenizde yaşadığınız sürece Levili'yi terk etmemeye dikkat edin. 20 Tanrınız RAB size söz verdiği gibi sınırlarınızı genişlettiğinde, eğer, “Et yemek istiyorum” derseniz, çünkü canınız et çekerse, canınızın çektiği kadar et yiyebilirsiniz. 21 Tanrınız RAB'bin adını koymak için seçeceği yer size uzaksa, RAB'bin size verdiği sığırdan ve davardan, size buyurduğum gibi kesip kentlerinizde canınızın çektiği kadar yiyebilirsiniz. 22 Bunu, ceylan ve geyik eti nasıl yenirse öyle yiyeceksiniz. Murdar sayılan da temiz sayılan da bunu birlikte yiyebilir. 23 Yalnız kan yememeye kesinlikle dikkat edin; çünkü can kandadır. Canı etle birlikte yemeyeceksiniz. 24 Onu yemeyeceksiniz; su gibi toprağa dökeceksiniz. 25 Onu yemeyeceksiniz; böylece RAB'bin gözünde doğru olanı yaptığınızda size de sizden sonra gelecek çocuklarınıza da iyi olacak. 26 Ama size ait kutsal sunuları ve adaklarınızı alıp RAB'bin seçeceği yere gideceksiniz. 27 Yakmalık sunularınızı, etiyle kanını, Tanrınız RAB'bin sunağı üzerinde sunacaksınız. Kurbanlarınızın kanı Tanrınız RAB'bin sunağının üzerine dökülecek, etiniyse siz yiyeceksiniz. 28 Size buyurduğum bütün bu sözleri dinleyip gözetin; böylece Tanrınız RAB'bin gözünde iyi ve doğru olanı yaptığınız için size de sizden sonra çocuklarınıza da sonsuza dek iyi olacak. 29 Tanrınız RAB, mülksüz bırakmak üzere gidip topraklarını ele geçireceğiniz ulusları önünüzden yok ettiğinde, onların

topraklarını ele geçirip orada yaşadığınız zaman, [30] onlar önünüzden yok edildikten sonra onları izleyerek tuzağa düşmemeye dikkat edin. İlahlarını araştırıp, “Bu uluslar ilahlarına nasıl kulluk ediyor? Ben de aynı şeyi yapayım” demeyin. [31] Tanrınız RAB'be böyle yapmayacaksınız. Çünkü onlar, RAB'bin iğrenç bulduğu, nefret ettiği her şeyi ilahları için yaptılar; oğullarını ve kızlarını bile ilahları için ateşte yakıyorlar. [32] Size buyurduğum her şeye dikkatle uyacaksınız. Buna bir şey eklemeyecek, bundan bir şey çıkarmayacaksınız.

13

[1] Aranızda bir peygamber ya da düş gören biri çıkarsa ve size bir belirti ya da şaşılası bir olay gösterirse, [2] ve size sözünü ettiği belirti ya da şaşılası olay gerçekleşirse, “Bilmediğiniz başka ilahların ardından gidelim, onlara kulluk edelim” derse, [3] o peygamberin ya da o düş görenin sözlerini dinlemeyeceksiniz. Çünkü Tanrınız RAB, kendisini bütün yüreğinizle ve bütün canınızla sevip sevmediğinizi anlamak için sizi sınamaktadır. [4] Tanrınız RAB'in ardınca yürüyecek, O'ndan korkacak, buyruklarını tutacak, sesini dinleyecek, O'na kulluk edecek ve O'na sımsıkı bağlanacaksınız. [5] O peygamber ya da o düş gören öldürülecektir. Çünkü sizi Mısır diyarından çıkaran, kölelik evinden kurtaran Tanrınız RAB'e karşı başkaldırı öğretti; sizi, Tanrınız RAB'in yürümenizi buyurduğu yoldan saptırmak istedi. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız. [6] Öz kardeşin, oğlun, kızın, bağrındaki karın ya da canın gibi sevdiğin dostun gizlice seni ayartıp, “Haydi, gidip başka ilahlara kulluk edelim” derse; sizin de atalarınızın da bilmediği ilahlara, [7] çevrenizdeki halkların ilahlarına, ister yakınınızdakilere ister uzağınızdakilere, yeryüzünün bir ucundan öbür ucuna kadar olan ilahlara, [8] ona boyun eğmeyecek, onu dinlemeyeceksiniz. Gözünüz ona acımayacak, onu esirgemeyecek, onu gizlemeyeceksiniz. [9] Onu kesinlikle öldüreceksiniz. Onu öldürmek için ilk el sizinki olacak, sonra da bütün halkın elleri. [10] Onu taşlayarak öldüreceksiniz. Çünkü sizi Mısır diyarından, kölelik evinden çıkaran Tanrınız RAB'den sizi uzaklaştırmaya çalıştı. [11] Bütün İsrail bunu işitip korkacak ve bir daha aranızda buna benzer bir kötülük yapmayacaktır. [12] Tanrınız RAB'in size içinde oturmanız için verdiği kentlerden biri hakkında şunu duyarsanız: [13] Aranızdan bazı değersiz adamlar çıkıp kentlerinin halkını saptırmış, “Haydi, gidip bilmediğiniz başka ilahlara kulluk edelim” demişlerse, [14] araştıracak, soruşturacak, dikkatle soracaksınız. Eğer bu şeyin doğru olduğu, kesinleştiği ve bu iğrençliğin aranızda yapıldığı ortaya çıkarsa, [15] o kentin halkını kılıcın ağzından mutlaka geçireceksiniz. Orayı, içindeki her şeyi ve hayvanlarını kılıçtan geçirerek tümüyle yok edeceksiniz. [16] Bütün yağmasını meydanının ortasında toplayacak, kenti de bütün yağmasıyla birlikte Tanrınız RAB için ateşte yakacaksınız. Orası sonsuza dek bir yıkıntı yığını olarak kalacak; bir daha kurulmayacak. [17] Adanmış şeylerden hiçbir şey elinize yapışmayacak. Böylece RAB kızgın öfkesinden dönecek, size merhamet gösterecek, size acıyacak ve atalarına ant içtiği gibi sizi çoğaltacaktır. [18] Çünkü bugün sana buyurduğum bütün buyruklarını tutmak üzere Tanrınız RAB'in sesini dinleyip O'nun gözünde doğru olanı yapacaksınız.

14

[1] Siz, Tanrınız RAB'bin çocuklarısınız. Ölü için bedeninizi kesmeyecek, kaşlarınızın arasını kazımayacaksınız. [2] Çünkü siz, Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. RAB yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi kendisine ait bir halk olmak üzere seçti. [3] İğrenç sayılan hiçbir şeyi yemeyeceksiniz. [4] Yiyebileceğiniz hayvanlar şunlardır: sığır, koyun, keçi, [5] geyik, ceylan, karaca, yaban keçisi, dağ keçisi, antilop ve dağ ceylanı. [6] Hayvanlar arasında çatal tırnaklı, yani tırnağı ikiye ayrık olan ve geviş getiren her hayvanı yiyebilirsiniz. [7] Ama geviş getirenler ya da çatal tırnaklılar arasında şunları yemeyeceksiniz: deve, tavşan ve kaya tavşanı. Çünkü geviş getirirler ama tırnakları çatallı değildir; bunlar sizin için murdardır. [8] Domuz da sizin için murdardır; çünkü tırnağı çatallıdır ama geviş

getirmez. Etlerini yemeyecek, leşlerine dokunmayacaksınız. 9 Sularda yaşayanların arasında şunları yiyebilirsiniz: yüzgeci ve pulu olan her şeyi. 10 Ama yüzgeci ve pulu olmayan hiçbir şeyi yemeyeceksiniz. Bunlar sizin için murdardır. 11 Temiz sayılan kuşların hepsini yiyebilirsiniz. 12 Ama şunları yemeyeceksiniz: kartal, akbaba, deniz kartalı, 13 kızıl çaylak, doğan, çaylak türleri, 14 kuzgun türlerinin hepsi, 15 deve kuşu, baykuş, martı, atmaca türleri, 16 küçük baykuş, büyük baykuş, kulaklı baykuş, 17 pelikan, kara akbaba, karabatak, 18 leylek, balıkçıl türleri, ibibik ve yarasa. 19 Kanatlı küçük canlıların hepsi sizin için murdardır; yenmeyecektir. 20 Temiz sayılan kuşların hepsini yiyebilirsiniz. 21 Kendiliğinden ölmüş hiçbir hayvanı yemeyeceksiniz. Onu kentlerinizde yaşayan yabancıya verebilirsiniz, o yiyebilir; ya da bir yabancıya satabilirsiniz. Çünkü siz, Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. Oğlağı anasının sütünde pişirmeyeceksiniz. 22 Tarlanızın her yıl verdiği ürünün tüm artışından mutlaka ondalık vereceksiniz. 23 Tanrınız RAB'bin önünde, adını yerleştirmek için seçeceği yerde, tahılınızın, yeni şarabınızın ve zeytinyağınızın ondalığını, sürünüzün ve davarlarınızın ilk doğanlarını yiyeceksiniz. Böylece Tanrınız RAB'den her zaman korkmayı öğreneceksiniz. 24 Ama yol sizin için çok uzunsa, Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yer size çok uzaksa ve bu yüzden bunları taşıyamıyorsanız, Tanrınız RAB sizi kutsadığında, 25 onu paraya çevireceksiniz; parayı elinize alıp Tanrınız RAB'bin seçeceği yere gideceksiniz. 26 Parayı canınızın istediği her şey için, sığır, koyun, şarap, içki ya da canınızın sizden istediği başka herhangi bir şey için harcayacaksınız. Orada Tanrınız RAB'bin önünde yiyip sevineceksiniz, siz ve ev halkınız. 27 Kentlerinizde yaşayan Levili'yi ihmal etmeyeceksiniz; çünkü onun sizinle birlikte payı da mirası da yoktur. 28 Her üç yılın sonunda, o yılın ürününün bütün ondalığını çıkarıp kentlerinizde depolayacaksınız. 29 Böylece sizinle birlikte payı da mirası da olmayan Levili, aranızda yaşayan yabancı, öksüz ve dul, kentlerinize gelip yiyip doyacak. O zaman Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsayacak.

15

1 Her yedi yılın sonunda borçları sileceksiniz. 2 Bunun uygulanışı şöyle olacak: Her alacaklı komşusuna ödünç verdiği borcu bırakacak. Komşusundan ve kardeşinden ödeme istemeyecek; çünkü RAB adına borçların bırakılması ilan edilmiştir. 3 Yabancıdan isteyebilirsiniz; ama kardeşinizde bulunan alacağınızdan vazgeçeceksiniz. 4 Yine de aranızda yoksul olmayacak. Çünkü Tanrınız RAB, mülk edinmeniz için size miras olarak verdiği ülkede sizi kesinlikle kutsayacaktır. 5 Yeter ki Tanrınız RAB'in sesini dikkatle dinleyip bugün size buyurduğum bütün buyrukları özenle yerine getirin. 6 Çünkü Tanrınız RAB, size söz verdiği gibi sizi kutsayacak. Birçok ulusa ödünç vereceksiniz, ama ödünç almayacaksınız. Birçok ulusa egemen olacaksınız, ama onlar size egemen olmayacak. 7 Tanrınız RAB'in size verdiği ülkede, kentlerinizden birinde kardeşlerinizden biri yoksulsa, yüreğinizi katılaştırmayacak, yoksul kardeşinize elinizi kapatmayacaksınız. 8 Tersine, elinizi ona cömertçe açacak, gereksinimi neyse, eksiği ne kadarsa ona yeterince ödünç vereceksiniz. 9 Yüreğinizde şu aşağılık düşünce olmasın: “Yedinci yıl, borçların bırakıldığı yıl yaklaştı.” Yoksul kardeşinize kötü gözle bakıp ona hiçbir şey vermeyin; o da size karşı RAB'e yakarır ve bu size günah olur. 10 Ona mutlaka vereceksiniz; verdiğiniz zaman yüreğiniz üzülmeyecek. Çünkü Tanrınız RAB bu yüzden bütün işinizde, el attığınız her şeyde sizi kutsayacaktır. 11 Çünkü ülkede yoksullar hiçbir zaman eksik olmayacak. Bu nedenle size şunu buyuruyorum: Ülkenizdeki kardeşinize, sıkıntı içinde olana ve yoksula elinizi mutlaka açacaksınız. 12 Kardeşiniz olan bir İbrani erkek ya da İbrani kadın size satılır ve size altı yıl hizmet ederse, yedinci yıl onu yanınızdan özgür bırakacaksınız. 13 Onu yanınızdan özgür bıraktığınızda, boş göndermeyeceksiniz. 14 Sürünüzden, harman yerinizden ve şarap teknenizden ona eli açık davranacaksınız. Tanrınız RAB sizi nasıl kutsadıysa, siz de ona öyle vereceksiniz. 15 Mısır diyarında köle olduğunuzu ve Tanrınız RAB'in sizi kurtardığını anımsayacaksınız. Bu nedenle bugün size bunu buyuruyorum. 16 Ama o size, “Yanınızdan ayrılmayacağım” derse, çünkü sizi ve evinizi seviyordur, sizin yanınızda iyi durumdadır, 17 o zaman bir biz alıp kulağını kapıya deleceksiniz;

böylece sonsuza dek sizin köleniz olacak. Kadın kölenize de aynısını yapacaksınız. 18 Onu yanınızdan özgür bırakmak size zor gelmesin. Çünkü size altı yıl hizmet ederken ücretli işçinin iki katı değerinde hizmet etmiş oldu. Tanrınız RAB yaptığınız her şeyde sizi kutsayacaktır. 19 Sığırlarınızdan ve davarlarınızdan doğan bütün ilk erkek yavruları Tanrınız RAB'e adayacaksınız. Sığırlarınızın ilk doğanıyla iş yapmayacak, davarlarınızın ilk doğanını kırpmayacaksınız. 20 Siz ve ev halkınız, RAB'in seçeceği yerde onu her yıl Tanrınız RAB'in önünde yiyeceksiniz. 21 Ama onda bir kusur varsa, topalsa ya da körse, herhangi bir kusuru varsa, onu Tanrınız RAB'e kurban etmeyeceksiniz. 22 Onu kentlerinizde yiyeceksiniz. Murdar olan da temiz olan da onu ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir. 23 Yalnız kanını yemeyeceksiniz. Onu su gibi toprağa dökeceksiniz.

16

1 Aviv ayını gözetin ve Tanrınız RAB için Fısıh Bayramı'nı kutlayın; çünkü Tanrınız RAB sizi Mısır'dan Aviv ayında, geceleyin çıkardı. 2 Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yerde, davardan ve sığırdan Tanrınız RAB için Fısıh kurbanını keseceksiniz. 3 Onunla birlikte mayalı ekmek yemeyeceksiniz. Yedi gün boyunca onunla mayasız ekmek, yani sıkıntı ekmeği yiyeceksiniz; çünkü Mısır diyarından aceleyle çıktınız. Böylece ömrünüz boyunca Mısır diyarından çıktığınız günü anımsayasınız. 4 Yedi gün boyunca bütün ülkenizde hiç maya görülmeyecek. İlk gün akşamleyin kestiğiniz kurbanın etinden de sabaha kadar hiçbir şey kalmayacak. 5 Tanrınız RAB'bin size verdiği kentlerin herhangi birinde Fısıh kurbanını kesemezsiniz. 6 Fısıh kurbanını, ancak Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yerde, akşamleyin, güneş batarken, Mısır'dan çıktığınız vakitte keseceksiniz. 7 Onu Tanrınız RAB'bin seçeceği yerde kızartıp yiyeceksiniz. Sabah olunca çadırlarınıza döneceksiniz. 8 Altı gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. Yedinci gün Tanrınız RAB için kutsal bir toplanma olacak. İş yapmayacaksınız. 9 Kendiniz için yedi hafta sayacaksınız. Orak başağa vurulmaya başlandığı zaman, yedi haftayı saymaya başlayacaksınız. 10 Sonra Tanrınız RAB'bin sizi kutsadığı ölçüde elinizden vereceğiniz gönüllü sunuyla, Tanrınız RAB için Haftalar Bayramı'nı kutlayacaksınız. 11 Tanrınız RAB'bin adını yerleştirmek için seçeceği yerde, Tanrınız RAB'bin önünde siz, oğlunuz, kızınız, erkek köleniz, kadın köleniz, kentlerinizde yaşayan Levili, aranızdaki yabancı, öksüz ve dul sevineceksiniz. 12 Mısır'da köle olduğunuzu anımsayacaksınız. Bu kurallara uyup uygulayacaksınız. 13 Harman yerinizden ve üzüm sıkma çukurunuzdan ürününüzü topladıktan sonra, Çardak Bayramı'nı yedi gün kutlayacaksınız. 14 Bayramınızda siz, oğlunuz, kızınız, erkek köleniz, kadın köleniz, kentlerinizde yaşayan Levili, yabancı, öksüz ve dul sevineceksiniz. 15 Tanrınız RAB için, RAB'bin seçeceği yerde yedi gün bayram kutlayacaksınız; çünkü Tanrınız RAB bütün ürününüzü ve elinizin bütün emeğini kutsayacak. Böylece sevinciniz tam olacak. 16 Yılda üç kez bütün erkekleriniz, Tanrınız RAB'bin seçeceği yerde onun önüne çıkacak: Mayasız Ekmek Bayramı'nda, Haftalar Bayramı'nda ve Çardak Bayramı'nda. RAB'bin önüne eli boş çıkmayacaklar. 17 Herkes, Tanrınız RAB'bin size verdiği berekete göre, gücünün yettiğince verecek. 18 Tanrınız RAB'bin size verdiği bütün kentlerde, oymaklarınıza göre kendinize yargıçlar ve görevliler atayacaksınız. Onlar da halkı adil yargıyla yargılayacak. 19 Adaleti saptırmayacaksınız. Kimseye ayrıcalık tanımayacaksınız. Rüşvet almayacaksınız; çünkü rüşvet bilgenin gözlerini kör eder, haklı olanın sözlerini çarpıtır. 20 Yaşamak ve Tanrınız RAB'bin size verdiği ülkeyi miras almak için, tam anlamıyla adaletin ardınca gideceksiniz. 21 Kendiniz için yapacağınız Tanrınız RAB'bin sunağının yanına herhangi bir ağaçtan Aşera dikip koymayacaksınız. 22 Tanrınız RAB'bin nefret ettiği dikili kutsal taş da dikmeyeceksiniz.

17

[1] RAB Tanrın'a, kusuru ya da kötü bir yanı olan sığırı ya da koyunu kurban etmeyeceksin; çünkü bu, RAB Tanrın için iğrençtir. [2] RAB Tanrın'ın sana verdiği kentlerden birinde, aranızda, RAB Tanrın'ın gözünde kötü olanı yapan, O'nun antlaşmasını çiğneyen bir erkek ya da kadın bulunursa, [3] gidip başka ilahlara kulluk eder, onlara ya da güneşe, aya, göğün herhangi bir yıldızına taparsa, ki ben bunu buyurmadım; [4] ve bu sana bildirilir de sen duyarsan, o zaman dikkatle soruşturacaksın. Eğer bunun doğru olduğu, kesinleştiği ve İsrail'de bu iğrenç şeyin yapıldığı ortaya çıkarsa, [5] bu kötülüğü yapan o erkeği ya da o kadını kent kapılarına çıkaracaksın; o erkeği ya da o kadını taşlayarak öldüreceksiniz. [6] Ölüm cezasını hak eden kişi, iki ya da üç tanığın sözüyle öldürülecektir. Tek tanığın sözüyle öldürülmeyecektir. [7] Onu öldürmek için ilk el tanıkların eli olacak, sonra bütün halkın eli. Böylece aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksın. [8] Kentlerinde çekişme konusu olan davalarda, yargılamakta zorlandığın bir konu çıkarsa, ister kan dökme, ister dava, ister yaralama olsun, kalkıp RAB Tanrın'ın seçeceği yere gideceksin. [9] Levililer olan kâhinlere ve o günlerde görevde olan yargıca gideceksin. Soracaksın, onlar da sana hükmü bildirecekler. [10] RAB'bin seçeceği o yerden sana bildirecekleri hükme göre davranacaksın. Sana öğretecekleri her şeye uymaya dikkat edeceksin. [11] Sana öğretecekleri yasanın hükmüne ve bildirecekleri karara göre davranacaksın. Sana açıklayacakları hükmün dışına ne sağa ne sola sapacaksın. [12] Orada RAB Tanrın'ın önünde hizmet etmek için duran kâhini ya da yargıcı dinlemeyip küstahlık eden adam öldürülecektir. İsrail'den kötülüğü kaldıracaksın. [13] Bütün halk bunu duyacak, korkacak ve bir daha küstahlık etmeyecek. [14] RAB Tanrın'ın sana verdiği ülkeye gelip onu mülk edinip orada yaşadığında, eğer, "Çevremdeki bütün uluslar gibi başıma bir kral koyayım" dersen, [15] RAB Tanrın'ın seçeceği kişiyi mutlaka başınıza kral koyacaksınız. Kralı kardeşlerinizin arasından seçeceksiniz. Kardeşiniz olmayan bir yabancıyı başınıza koyamazsınız. [16] Ama kendisine çok sayıda at edinmeyecek. Çok sayıda at edinmek için halkı Mısır'a geri göndermeyecek; çünkü RAB size, "Bir daha o yoldan geri dönmeyeceksiniz" dedi. [17] Kendisine çok sayıda kadın almayacak; yoksa yüreği sapar. Kendisine aşırı ölçüde gümüş ve altın da biriktirmeyecek. [18] Krallığının tahtına oturduğunda, Levililer olan kâhinlerin önündeki nüshadan bu yasanın bir kopyasını bir kitaba kendisi için yazacak. [19] Bu kitap yanında olacak ve yaşamının bütün günleri boyunca onu okuyacak; öyle ki RAB Tanrısı'ndan korkmayı, bu yasanın bütün sözlerini ve bu kuralları tutup uygulamayı öğrensin. [20] Böylece kendini kardeşlerinden üstün görmez, buyruğun dışına ne sağa ne sola sapar. O zaman İsrail'in ortasında, hem kendisi hem oğulları krallığı üzerinde uzun günler yaşar.

18

[1] Levili kâhinlerin, yani Levi oymağının tamamının, İsrail'le birlikte payı ya da mirası olmayacak. RAB'be ateşle sunulan sunuları ve O'nun payını yiyecekler. [2] Kardeşleri arasında mirasları olmayacak. Kendilerine söylediği gibi, onların mirası RAB'dir. [3] Halktan, kurban sunanlardan, ister sığır ister koyun sunsunlar, kâhinlerin hakkı şu olacak: kâhine omuz, iki yanak ve işkembe verilecek. [4] Tahılının, yeni şarabının ve zeytinyağının ilk ürünlerini, koyunlarının ilk kırkımını ona vereceksin. [5] Çünkü Tanrın RAB, kendi adıyla hizmet etmek için onu ve oğullarını bütün oymakların arasından sonsuza dek seçti. [6] Eğer bir Levili, bütün İsrail'deki kentlerinden birinden, yabancı gibi yaşadığı yerden çıkıp canının bütün isteğiyle RAB'bin seçeceği yere gelirse, [7] orada RAB'bin önünde duran bütün Levili kardeşleri gibi, o da Tanrısı RAB'bin adıyla hizmet edecek. [8] Aile mülkünü satarak elde ettiği gelire ek olarak, yiyecekten eşit pay alacaklar. [9] Tanrın RAB'bin sana verdiği ülkeye girdiğin zaman, o ulusların iğrenç uygulamalarını taklit etmeyi öğrenmeyeceksin. [10] Aranızda oğlunu ya da kızını ateşten geçiren, falcılık eden, büyücülük yapan, uğur arayan ya da sihir yapan biri bulunmasın. [11] Büyüyle bağlayan, cinlere danışan, ruh çağıran ya da ölülerden bilgi arayan biri de bulunmasın. [12] Çünkü bunları yapan herkes RAB için iğrençtir. Tanrın RAB bu iğrençlikler yüzünden o ulusları önünden sürüp çıkarıyor. [13] Tanrın RAB'bin önünde kusursuz ol. [14] Çünkü yerlerinden çıkaracağın bu uluslar büyücülük yapanları ve

falcıları dinler. Ama sana gelince, Tanrın RAB buna izin vermedi. 15 Tanrın RAB sana kardeşlerinin arasından, benim gibi bir peygamber çıkaracak. Onu dinleyeceksiniz. 16 Bu, toplandığınız gün Horev'de Tanrın RAB'den istediğin şeye uygundur. Demiştin ki, “Tanrım RAB'bin sesini bir daha duymayayım, bu büyük ateşi bir daha görmeyeyim, yoksa ölürüm.” 17 RAB bana, “Söyledikleri doğrudur” dedi. 18 “Onlara kardeşlerinin arasından, senin gibi bir peygamber çıkaracağım. Sözlerimi onun ağzına koyacağım; ona buyuracağım her şeyi onlara söyleyecek. 19 Benim adımla söyleyeceği sözlerimi dinlemeyen herkesten bunun hesabını ben soracağım. 20 Ama benim buyurmadığım bir sözü benim adımla küstahça söyleyen ya da başka ilahların adıyla konuşan peygamber öldürülecek.” 21 İçinizden, “RAB'bin söylemediği sözü nasıl bileceğiz?” diyebilirsiniz. 22 Bir peygamber RAB'bin adıyla konuştuğunda, söylediği şey olmaz ya da gerçekleşmezse, o söz RAB'bin söylemediği sözdür. O peygamber onu küstahça söylemiştir. Ondan korkmayacaksınız.

19

1 Tanrınız RAB size verdiği ülkenin uluslarını ortadan kaldırdığında, onların yerine geçip kentlerinde ve evlerinde yaşadığınız zaman, 2 Tanrınız RAB'bin size mülk edinmeniz için verdiği ülkenin ortasında kendiniz için üç kent ayıracaksınız. 3 Yolu hazırlayacak, Tanrınız RAB'bin size miras olarak verdiği ülkenin sınırlarını üç bölüme ayıracaksınız; öyle ki adam öldüren herkes oraya kaçabilsin. 4 Oraya kaçıp yaşayacak olan adam öldüren kişiyle ilgili durum şudur: Komşusunu bilmeden, önceden ona düşmanlık beslemeksizin öldüren kişi, 5 örneğin biri komşusuyla birlikte odun kesmek için ormana gider de, ağacı devirmek için baltayı savururken balta başı saptan çıkıp komşusuna çarpar ve komşusu ölürse, o kişi bu kentlerden birine kaçıp yaşayacaktır. 6 Yoksa kan öcünü alan kişi, öfkesi alevlenmişken adam öldürenin peşine düşer, yol uzun olduğu için ona yetişir ve onu ölümcül biçimde vurabilir. Oysa bu kişi ölmeyi hak etmemiştir, çünkü önceden ona düşmanlık beslemiyordu. 7 Bu yüzden size kendiniz için üç kent ayırmanızı buyuruyorum. 8 Tanrınız RAB atalarınıza ant içtiği gibi sınırlarınızı genişletir ve atalarınıza vereceğini söylediği bütün ülkeyi size verirse, 9 bugün size buyurduğum bu buyruğun tümünü yerine getirir, Tanrınız RAB'bi sevip her zaman O'nun yollarında yürürseniz, bu üç kente ek olarak kendiniz için üç kent daha ayıracaksınız. 10 Böylece Tanrınız RAB'bin size miras olarak verdiği ülkede suçsuz kan dökülmemiş olur; üzerinizde kan suçu kalmaz. 11 Ama biri komşusundan nefret eder, ona pusu kurar, üzerine saldırır, onu ölümcül biçimde vurup öldürür, sonra da bu kentlerden birine kaçarsa, 12 kentinin ihtiyarları haber gönderip onu oradan getirtecek ve ölmesi için onu kan öcünü alan kişinin eline teslim edecek. 13 Ona acımayacaksınız. Suçsuz kanın suçunu İsrail'in üzerinden kaldıracaksınız ki üzerinize iyilik gelsin. 14 Tanrınız RAB'bin mülk edinmeniz için size verdiği ülkede, miras olarak alacağınız yerde, eskilerin belirlediği komşunuzun sınır taşını yerinden oynatmayacaksınız. 15 Bir kişinin işlediği herhangi bir suç ya da günah konusunda ona karşı tek tanık yeterli olmayacak. Dava, iki tanığın sözüyle ya da üç tanığın sözüyle geçerli sayılacaktır. 16 Birine karşı suç isnat etmek için haksız bir tanık ortaya çıkarsa, 17 aralarında anlaşmazlık bulunan iki kişi, RAB'bin önünde, o günlerde görev yapan kâhinlerin ve yargıçların önünde duracak. 18 Yargıçlar dikkatle soruşturacak. Eğer tanığın yalancı tanık olduğu ve kardeşine karşı yalan yere tanıklık ettiği anlaşılırsa, 19 kardeşine yapmayı tasarladığının aynısını ona yapacaksınız. Böylece aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız. 20 Geri kalanlar bunu duyup korkacak ve bir daha aranızda böyle bir kötülük işlemeyecek. 21 Gözünüz acımayacak: cana can, göze göz, dişe diş, ele el, ayağa ayak.

20

1 Düşmanlarınıza karşı savaşa çıktığınızda atlar, savaş arabaları ve sizden daha kalabalık bir halk görürseniz onlardan korkmayın. Çünkü sizi Mısır diyarından çıkaran Tanrınız RAB sizinle beraberdir. 2 Savaşa yaklaştığınız zaman kâhin öne çıkıp halka seslenecek, 3 onlara şöyle diyecek: “Dinle, ey İsrail!

Bugün düşmanlarınıza karşı savaşa yaklaşıyorsunuz. Yüreğiniz gevşemesin! Korkmayın, titremeyin, onların karşısında dehşete kapılmayın. 4 Çünkü sizi kurtarmak için düşmanlarınıza karşı sizin uğrunuza savaşmaya sizinle birlikte giden, Tanrınız RAB'dir.” 5 Görevliler halka şunu söyleyecek: “Yeni bir ev yapıp da onu adayamamış olan kim varsa gitsin, evine dönsün. Yoksa savaşta ölür de evi başka biri adar. 6 Bağ dikip de meyvesinden yararlanmamış olan kim varsa gitsin, evine dönsün. Yoksa savaşta ölür de meyvesinden başka biri yararlanır. 7 Bir kadınla evlenmek üzere söz kesip de onu yanına almamış olan kim varsa gitsin, evine dönsün. Yoksa savaşta ölür de onu başka biri alır.” 8 Görevliler halka konuşmaya devam edip şöyle diyecek: “Korkak ve yüreği yılgın olan kim varsa gitsin, evine dönsün. Yoksa kardeşlerinin yüreği de onun yüreği gibi erir.” 9 Görevliler halka konuşmayı bitirdikten sonra halkın başına ordu komutanları atayacaklar. 10 Bir kente karşı savaşmak için yaklaştığınızda önce ona barış önerin. 11 Eğer size barışla karşılık verir ve kapılarını açarsa, orada bulunan bütün halk size angarya işçi olacak ve size hizmet edecek. 12 Ama sizinle barış yapmaz da size karşı savaşırsa, o kenti kuşatacaksınız. 13 Tanrınız RAB onu elinize teslim ettiğinde, oradaki erkeklerin hepsini kılıçtan geçireceksiniz. 14 Ama kadınları, çocukları, hayvanları ve kentte bulunan her şeyi, bütün ganimeti kendiniz için alabilirsiniz. Tanrınız RAB'bin size verdiği düşman ganimetini kullanabilirsiniz. 15 Bu ulusların kentlerinden olmayan, sizden çok uzaktaki bütün kentlere böyle yapacaksınız. 16 Ama Tanrınız RAB'bin size miras olarak verdiği bu halkların kentlerinde soluk alan hiçbir şeyi sağ bırakmayacaksınız. 17 Tanrınız RAB'bin size buyurduğu gibi onları tümüyle yok edeceksiniz: Hititler'i, Amoriler'i, Kenanlılar'ı, Perizliler'i, Hivliler'i ve Yevuslular'ı. 18 Böylece onlar sizi, ilahlarına yaptıkları bütün iğrençlikleri yapmaya öğretmeyecekler; siz de Tanrınız RAB'be karşı günah işlemeyeceksiniz. 19 Bir kenti ele geçirmek için uzun süre kuşatıp ona karşı savaştığınızda, ağaçlarına balta sallayarak onları yok etmeyeceksiniz; çünkü onlardan yiyebilirsiniz. Onları kesmeyeceksiniz. Kırdaki ağaç, kuşatmanız gereken bir insan mı? 20 Yalnız, yiyecek vermeyen ağaçlar olduğunu bildiğiniz ağaçları yok edip kesebilirsiniz. Size karşı savaşan kente karşı, yıkılıncaya kadar kuşatma düzenekleri kuracaksınız.

21

1 Tanrınız RAB'bin size mülk edinmeniz için verdiği ülkede kırda öldürülmüş bir adam bulunursa ve onu kimin öldürdüğü bilinmezse, 2 ihtiyarlarınızla yargıçlarınız çıkıp öldürülen adamın çevresindeki kentlere olan uzaklığı ölçecek. 3 Öldürülen adama en yakın kentin ihtiyarları, boyunduruk altına girmemiş, işte kullanılmamış bir düve alacak. 4 O kentin ihtiyarları düveyi, sürülmemiş, ekilmemiş, içinden sürekli su akan bir vadiye indirecek ve orada, vadide düvenin boynunu kıracak. 5 Levili kâhinler de yaklaşacak. Çünkü Tanrınız RAB kendisine hizmet etmeleri, RAB'bin adıyla kutsama yapmaları için onları seçti; her anlaşmazlık ve her saldırı davası onların sözüne göre karara bağlanacak. 6 Öldürülen adama en yakın olan o kentin bütün ihtiyarları, vadide boynu kırılan düvenin üzerinde ellerini yıkayacak. 7 Sonra şöyle diyecekler: “Bu kanı ellerimiz dökmedi, gözlerimiz de görmedi. 8 Ey RAB, kurtardığın halkın İsrail'i bağışla, halkın İsrail'in ortasında suçsuz kanın hesabını bırakma.” Böylece o kan onlar için bağışlanmış olacak. 9 RAB'bin gözünde doğru olanı yaptığınızda, suçsuz kanı aranızdan kaldırmış olacaksınız. 10 Düşmanlarınıza karşı savaşa çıktığınızda, Tanrınız RAB onları elinize teslim eder ve onları tutsak alırsanız, 11 tutsaklar arasında güzel bir kadın görüp onu beğenir ve onu kendinize eş olarak almak isterseniz, 12 onu evinize götüreceksiniz. O da başını tıraş edecek, tırnaklarını kesecek. 13 Tutsaklıkta giydiği giysileri çıkaracak, evinizde oturacak ve bir ay boyunca babasıyla annesi için yas tutacak. Bundan sonra ona yaklaşabilirsiniz; onun kocası olacaksınız, o da sizin karınız olacak. 14 Eğer artık ondan hoşnut kalmazsanız, onu dilediği yere salıvereceksiniz. Ama onu para karşılığı satmayacaksınız; onunla köle gibi davranmayacaksınız. Çünkü onu alçalttınız. 15 Bir adamın iki karısı varsa, biri sevilir, öbürü sevilmez; hem sevilen hem sevilmeyen ona çocuk doğurmuşsa ve ilk doğan oğul sevilmeyen kadının oğluysa, 16 sahip olduğu mirası oğullarına verdiği gün, ilk doğan

sevilmeyen kadının oğlu olduğu hâlde, ilk oğulluk hakkını sevilen kadının oğluna veremez. 17 Tersine, ilk doğan olarak sevilmeyen kadının oğlunu tanıyacak ve sahip olduğu her şeyden ona iki pay verecek. Çünkü o, gücünün ilk ürünüdür. İlk oğulluk hakkı onundur. 18 Bir adamın dik başlı, başkaldıran bir oğlu olur da babasının sözünü de annesinin sözünü de dinlemez, onu yola getirmeye çalıştıkları hâlde onları dinlemezse, 19 annesiyle babası onu tutup kentinin ihtiyarlarına, yaşadığı yerin kapısına götürecek. 20 Kentinin ihtiyarlarına şöyle diyecekler: "Bu oğlumuz dik başlı ve başkaldırandır. Sözümüzü dinlemiyor; obur ve ayyaştır." 21 O zaman kentinin bütün adamları onu taşlayarak öldürecek. Böylece kötülüğü aranızdan kaldıracaksınız. Bütün İsrail bunu duyup korkacak. 22 Bir adam ölüm cezasını gerektiren bir günah işlemiş olur da öldürülür ve onu bir ağaca asarsanız, 23 cesedi bütün gece ağaçta asılı kalmayacak; onu o gün mutlaka gömeceksiniz. Çünkü ağaca asılan kişi Tanrı tarafından lanetlenmiştir. Böylece Tanrınız RAB'bin size miras olarak verdiği toprağı kirletmemiş olursunuz.

22

1 Kardeşinin öküzünün ya da koyununun başıboş dolaştığını görüp de ilgisiz kalmayacaksın. Onları mutlaka kardeşine geri götüreceksin. 2 Kardeşin sana yakın değilse ya da onun kim olduğunu bilmiyorsan, hayvanı evine götüreceksin. Kardeşin gelip onu arayana kadar yanında kalacak; sonra onu kendisine geri vereceksin. 3 Kardeşinin eşeği için de böyle yapacaksın. Giysisi için de böyle yapacaksın. Kardeşinin yitirdiği ve senin bulduğun her kayıp şey için de böyle yapacaksın. İlgisiz kalamazsın. 4 Kardeşinin eşeğini ya da öküzünü yol üzerinde yere düşmüş görüp de ilgisiz kalmayacaksın. Onu ayağa kaldırmasına mutlaka yardım edeceksin. 5 Kadın erkek giysisi giymeyecek, erkek de kadın giysisi kuşanmayacak. Çünkü bunları yapan herkes Tanrın RAB için iğrençtir. 6 Yolda giderken, ister ağaçta ister yerde olsun, içinde yavrular ya da yumurtalar bulunan bir kuş yuvasına rastlarsan ve ana kuş yavruların ya da yumurtaların üstünde oturuyorsa, anayı yavrularla birlikte almayacaksın. 7 Ana kuşu mutlaka salıvereceksin, ama yavruları kendine alabilirsin. Böylece iyiliğini görür, ömrün uzun olur. 8 Yeni bir ev yaptığında, damının çevresine korkuluk yapacaksın ki, birisi oradan düşerse evine kan suçu getirmeyesin. 9 Bağına iki çeşit tohum ekmeyeceksin; yoksa ektiğin tohum da bağın ürünü de murdar sayılır. 10 Öküzle eşeği birlikte koşup tarla sürmeyeceksin. 11 Yünle ketenin birlikte dokunduğu kumaştan yapılmış giysi giymeyeceksin. 12 Örtündüğün giysinin dört köşesine püsküller yapacaksın. 13 Bir adam bir kadınla evlenir, onunla yatar, sonra da ondan nefret ederse, 14 ona utanç verici suçlamalar yöneltir, adını kötüye çıkarır ve, "Bu kadını kendime eş aldım, ama onunla birlikte olduğumda onda bekâret belirtilerini bulamadım" derse, 15 genç kızın annesiyle babası, genç kızın bekâret belirtilerini alıp kent kapısındaki kentin ihtiyarlarına götürecek. 16 Genç kızın babası ihtiyarlara, "Kızımı bu adama eş olarak verdim, ama o ondan nefret ediyor" diyecek. 17 "Bakın, kızıma utanç verici suçlamalar yöneltiyor; 'Kızında bekâret belirtilerini bulamadım' diyor. Oysa kızımın bekâret belirtileri işte burada." Sonra bez parçasını kentin ihtiyarlarının önüne serecekler. 18 O kentin ihtiyarları adamı alıp cezalandıracak. 19 Ona yüz şekel gümüş cezası kesecek ve bunu genç kızın babasına verecekler. Çünkü İsrail'de bakire bir genç kızın adını kötüye çıkarmıştır. Kadın onun karısı olarak kalacak; adam onu yaşamı boyunca boşayamayacak. 20 Ama bu suçlama doğruysa ve genç kızda bekâret belirtileri bulunmadıysa, 21 genç kızı babasının evinin kapısına çıkaracaklar. Kentinin erkekleri onu taşlayarak öldürecek. Çünkü babasının evinde fahişelik ederek İsrail'de alçakça bir iş yapmıştır. Aranızdaki kötülüğü böyle kaldıracaksınız. 22 Bir adam başka bir adamın karısıyla yatarken bulunursa, kadınla yatan adam da kadın da ölecek. İsrail'den kötülüğü böyle kaldıracaksınız. 23 Eğer nişanlı bakire bir genç kız varsa ve bir adam onu kentte bulup onunla yatarsa, 24 ikisini de o kentin kapısına çıkaracaksınız ve taşlayarak öldüreceksiniz: genç kızı, kentte olduğu halde bağırmadığı için; adamı da komşusunun karısını aşağıladığı için. Aranızdaki kötülüğü böyle kaldıracaksınız. 25 Ama adam nişanlı genç kızı kırda bulur, onu zorlar ve onunla yatarsa, yalnız onunla yatan adam ölecek. 26 Genç kıza hiçbir şey yapmayacaksın. Genç kızın ölüm cezasını gerektiren bir günahı yoktur. Çünkü bu durum, bir adamın

komşusuna saldırıp onu öldürmesine benzer. [27] Çünkü adam onu kırda buldu. Nişanlı genç kız bağırdı, ama onu kurtaracak kimse yoktu. [28] Eğer bir adam nişanlı olmayan bakire bir genç kızı bulur, onu yakalayıp onunla yatarsa ve yakalanırlarsa, [29] onunla yatan adam, genç kızın babasına elli şekel gümüş verecek. Genç kızı aşağıladığı için o kadın onun karısı olacak. Adam onu yaşamı boyunca boşayamayacak. [30] Bir adam babasının karısını almayacak, babasının eteğini açmayacak.

23

[1] Ezilerek ya da kesilerek hadım edilmiş olan biri RAB'bin topluluğuna girmesin. [2] Yasak bir birleşmeden doğan biri RAB'bin topluluğuna girmesin; onuncu kuşağa kadar ondan gelen hiç kimse RAB'bin topluluğuna girmesin. [3] Hiçbir Ammonlu ya da Moavlı RAB'bin topluluğuna girmesin; onuncu kuşağa kadar onlardan hiç kimse sonsuza dek RAB'bin topluluğuna girmesin. [4] Çünkü Mısır'dan çıktığınızda, yolda sizi ekmekle ve suyla karşılamadılar; ayrıca sizi lanetlemesi için Mezopotamya'daki Petor'dan Beor oğlu Balam'ı size karşı kiraladılar. [5] Ama Tanrınız RAB Balam'ı dinlemedi; çünkü Tanrınız RAB sizi seviyordu, bu yüzden laneti sizin için berekete çevirdi. [6] Ömrünüz boyunca, sonsuza dek onların esenliğini de iyiliğini de gözetmeyeceksiniz. [7] Bir Edomlu'dan tiksinmeyeceksin, çünkü o senin kardeşindir. Bir Mısırlı'dan tiksinmeyeceksin, çünkü onun ülkesinde yabancı olarak yaşadın. [8] Onlardan doğan üçüncü kuşağın çocukları RAB'bin topluluğuna girebilir. [9] Düşmanlarına karşı çıkıp ordugâh kurduğunda, kendini her türlü kötü şeyden uzak tutacaksın. [10] Aranızda geceleyin olup onu murdar kılan bir durum yüzünden kirlenmiş bir adam varsa, ordugâhın dışına çıksın; ordugâhın içine girmesin. [11] Akşam olunca suyla yıkansın; güneş batınca ordugâha geri girebilir. [12] Ordugâhın dışında, ihtiyacını gidereceğin bir yerin olsun. [13] Silahlarının arasında küçük bir küreğin olsun. İhtiyacını gidereceğin zaman onunla bir çukur kazıp dönerek dışkını ört. [14] Çünkü Tanrınız RAB sizi kurtarmak ve düşmanlarınızı önünüzde teslim etmek için ordugâhınızın ortasında dolaşıyor. Bu yüzden ordugâhınız kutsal olsun ki, aranızda utanç verici bir şey görüp sizden yüz çevirmesin. [15] Efendisinden kaçıp sana sığınan bir köleyi efendisine teslim etmeyeceksin. [16] Aranızda, kentlerinizden birinde seçeceği yerde, kendisine en uygun gelen yerde sizinle birlikte otursun. Ona baskı yapmayacaksın. [17] İsrail kızlarından hiçbiri fahişe olmasın; İsrail oğullarından hiçbiri de erkek fahişe olmasın. [18] Ne bir fahişenin kazancını ne de bir erkek fahişenin ücretini herhangi bir adak için Tanrın RAB'bin evine getireceksin; çünkü bunların ikisi de Tanrın RAB için iğrençtir. [19] Kardeşine faizle ödünç vermeyeceksin; ister para, ister yiyecek, ister faizle ödünç verilen herhangi bir şey olsun. [20] Yabancıya faizle ödünç verebilirsin, ama kardeşine faizle ödünç vermeyeceksin. Öyle ki, mülk edinmek için girdiğin ülkede el attığın her işte Tanrın RAB seni kutsasın. [21] Tanrın RAB'be bir adak adadığında, onu yerine getirmekte gecikmeyeceksin; çünkü Tanrın RAB bunu senden mutlaka isteyecektir ve bu sana günah olur. [22] Ama adak adamaktan kaçınırsan, bu sana günah sayılmaz. [23] Dudaklarından çıkan sözü tutup yerine getireceksin. Ağzınla söz vererek Tanrın RAB'be gönüllü sunu olarak ne adadıysan onu yapacaksın. [24] Komşunun bağına girdiğinde, canının istediği kadar üzüm yiyebilirsin; ama kabına hiç koymayacaksın. [25] Komşunun ekinliğine girdiğinde, başakları elinle koparabilirsin; ama komşunun ekinliğine orak vurmayacaksın.

24

[1] Bir adam bir kadın alıp onunla evlenirse, sonra kadında uygunsuz bir şey bulduğu için kadın gözünde lütuf bulmazsa, ona boşanma belgesi yazıp eline verecek ve onu evinden gönderecek. [2] Kadın onun evinden ayrıldıktan sonra gidip başka bir adamın karısı olabilir. [3] Sonraki kocası ondan nefret eder, ona boşanma belgesi yazıp eline verir ve onu evinden gönderirse ya da onu karısı olarak alan sonraki koca ölürse, [4] Onu gönderen ilk kocası, kadın kirlendikten sonra onu yeniden karısı olarak alamaz. Çünkü bu, RAB'bin önünde iğrençtir. Tanrınız RAB'bin size miras olarak verdiği ülkeyi günaha

sürüklemeyeceksiniz. [5] Bir adam yeni evlenmişse orduya gitmeyecek, ona başka bir görev de verilmeyecek. Bir yıl boyunca evinde serbest kalacak ve aldığı karısını sevindirecek. [6] Kimse değirmeni ya da üst değirmen taşını rehin almayacak; çünkü canı rehin almış olur. [7] Bir adamın İsrailoğulları'ndan kardeşlerinden birini kaçırdığı, onu köle gibi kullandığı ya da sattığı anlaşılırsa, o kaçıran adam ölecek. Böylece kötülüğü aranızdan kaldıracaksınız. [8] Cüzzam hastalığı konusunda dikkatli olun; Levili kâhinlerin size öğrettiği her şeye özenle uyun ve onu uygulayın. Onlara buyurduğum gibi, siz de özenle yapın. [9] Mısır'dan çıkarken yolda Tanrınız RAB'bin Miryam'a ne yaptığını hatırlayın. [10] Komşunuza herhangi bir borç verdiğinizde, rehni almak için onun evine girmeyeceksiniz. [11] Dışarıda duracaksınız; borç verdiğiniz adam rehni size dışarı çıkaracak. [12] Eğer yoksul bir adamsa, onun rehni yanınızdayken uyumayacaksınız. [13] Güneş batarken rehni mutlaka ona geri vereceksiniz; öyle ki giysisine sarınıp uyusun ve size hayırdua etsin. Bu, Tanrınız RAB'bin önünde size doğruluk sayılacaktır. [14] Kardeşlerinizden biri olsun, kapılarınızın içindeki ülkenizde yaşayan yabancılardan biri olsun, yoksul ve muhtaç ücretlinin hakkını ezmeyeceksiniz. [15] Ücretini o gün vereceksiniz; ücreti güneş batmadan ödeyeceksiniz. Çünkü o yoksuldur ve umudunu buna bağlamıştır. Yoksa size karşı RAB'be feryat eder ve bu size günah olur. [16] Babalar çocukları için, çocuklar da babaları için öldürülmeyecek. Herkes kendi günahı yüzünden öldürülecek. [17] Yabancıyı ya da öksüzü adaletten yoksun bırakmayacaksınız; dul kadının giysisini de rehin almayacaksınız. [18] Mısır'da köle olduğunuzu ve Tanrınız RAB'bin sizi oradan kurtardığını hatırlayacaksınız. Bu nedenle size bunu yapmanızı buyuruyorum. [19] Tarlanızda ekininizi biçerken tarlada bir demet unutursanız, onu almak için geri dönmeyeceksiniz. O, yabancıya, öksüze ve dul kadına kalacak ki Tanrınız RAB ellerinizin bütün emeğinde sizi kutsasın. [20] Zeytin ağacınızı silktiğinizde, dalları bir daha yoklamayacaksınız. Geri kalanı yabancıya, öksüze ve dul kadına kalacak. [21] Bağbozumunu yaptığınızda, arkanızdan kalanları toplamayacaksınız. O, yabancıya, öksüze ve dul kadına kalacak. [22] Mısır ülkesinde köle olduğunuzu hatırlayacaksınız. Bu nedenle size bunu yapmanızı buyuruyorum.

25

[1] İnsanlar arasında bir anlaşmazlık çıkarsa ve yargıya gelirlerse, yargıçlar onları yargılayacak; haklıyı haklı çıkaracak, suçluyu da suçlu ilan edecekler. [2] Suçlu adam dayak cezasını hak etmişse, yargıç onu yere yatıracak ve suçuna göre sayıyla, gözü önünde dövdürecek. [3] Kırk vuruşa kadar vurdurabilir, ama daha fazlasını vurdurmayacak. Yoksa bundan fazla vurdurup kardeşini aşırı dövdürürse, kardeşin senin gözünde aşağılanmış olur. [4] Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın. [5] Kardeşler birlikte yaşarken içlerinden biri ölür ve oğlu olmazsa, ölenin karısı aile dışından yabancı bir adamla evlenmeyecek. Kocasının kardeşi ona gidip onu karı olarak alacak ve kayınbiraderlik görevini yerine getirecek. [6] Kadının doğuracağı ilk oğul, ölen kardeşinin adını sürdürecek; öyle ki onun adı İsrail'den silinmesin. [7] Ama adam kardeşinin karısını almak istemezse, kardeşinin karısı kent kapısındaki ihtiyarların yanına çıkıp şöyle diyecek: “Kocamın kardeşi, kardeşinin adını İsrail'de sürdürmeyi reddediyor. Bana karşı kayınbiraderlik görevini yerine getirmek istemiyor.” [8] Bunun üzerine kentinin ihtiyarları onu çağırıp onunla konuşacaklar. Eğer o da direnip, “Onu almak istemiyorum” derse, [9] o zaman kardeşinin karısı, ihtiyarların gözünün önünde ona yaklaşacak, ayağındaki sandaleti çıkaracak, yüzüne tükürecek ve şöyle diyecek: “Kardeşinin soyunu sürdürmeyen adama böyle yapılır.” [10] İsrail'de onun adı, “Sandalı çıkarılmış adamın evi” diye anılacak. [11] İki adam birbiriyle dövüşürken, adamlardan birinin karısı kocasını vurandan kurtarmak için yaklaşıp elini uzatır ve öbür adamın erkeklik organını tutarsa, [12] o kadının elini keseceksin. Gözün acımayacak. [13] Torbanızda biri ağır, biri hafif, iki ayrı tartı taşımayacaksın. [14] Evinde biri büyük, biri küçük, iki ayrı ölçek bulundurmayacaksın. [15] Tam ve doğru tartın, tam ve doğru ölçeğin olacak ki, Tanrın RAB'bin sana verdiği ülkede ömrün uzun olsun. [16] Çünkü böyle şeyler yapanların hepsi, haksızlık eden herkes, Tanrın RAB için iğrençtir. [17] Mısır'dan çıkarken yolda Amalek'in sana ne yaptığını anımsa; [18] nasıl yolda önüne çıkıp, sen yorgun ve bitkin

düşmüşken arkada kalan bütün güçsüzlerine saldırdı; Tanrı'dan da korkmadı. 19 Bunun için, Tanrın RAB mülk edinmen için sana verdiği ülkede, çevrendeki bütün düşmanlarından seni kurtarıp sana rahat verdiği zaman, Amalek'in anısını göğün altından sileceksin. Unutma.

26

1 Tanrınız RAB'bin size miras olarak verdiği ülkeye girip onu mülk edinerek orada yaşadığınızda, 2 Tanrınız RAB'bin size verdiği ülkeden topraktan aldığınız ürünlerin ilklerinden bir bölümünü alacaksınız. Onları bir sepete koyup Tanrınız RAB'bin adını orada yaşatmak için seçeceği yere gideceksiniz. 3 O günlerde görevde olan kâhine gidip şöyle diyeceksiniz: “Bugün Tanrınız RAB'be bildiriyorum ki, RAB'bin atalarımıza bize vereceğine ant içtiği ülkeye geldim.” 4 Kâhin sepeti elinizden alacak ve Tanrınız RAB'bin sunağının önüne koyacak. 5 Tanrınız RAB'bin önünde karşılık verip şöyle diyeceksiniz: “Atam yok olmak üzere olan bir Aramlıydı. Az sayıda kişiyle Mısır'a gitti ve orada yaşadı. Orada büyük, güçlü ve kalabalık bir ulus oldu. 6 Mısırlılar bize kötü davrandı, bize eziyet etti ve üzerimize ağır iş yükledi. 7 Bunun üzerine atalarımızın Tanrısı RAB'be yakardık. RAB sesimizi işitti, sıkıntımızı, emeğimizi ve uğradığımız baskıyı gördü. 8 RAB bizi güçlü eliyle, uzanmış koluyla, büyük dehşetle, belirtiler ve harikalarla Mısır'dan çıkardı. 9 Bizi bu yere getirdi ve bize bu ülkeyi, süt ve bal akan bu toprakları verdi. 10 Şimdi işte, ya RAB, bana verdiğin toprağın ürünlerinin ilklerini getirdim.” Bunu Tanrınız RAB'bin önüne koyacak ve Tanrınız RAB'bin önünde tapınacaksınız. 11 Tanrınız RAB'bin size ve ev halkınıza verdiği bütün iyilikler için, siz, Levili ve aranızdaki yabancıyla birlikte sevineceksiniz. 12 Üçüncü yılda, yani ondalık yılı olan yılda, ürününüzün bütün ondalığını ayırmayı bitirdiğinizde, onu Levili'ye, yabancıya, öksüze ve dula vereceksiniz; onlar da kentlerinizde yiyip doyacaklar. 13 Tanrınız RAB'bin önünde şöyle diyeceksiniz: “Kutsal payı evimden çıkardım; buyurduğun bütün buyruklara uygun olarak onu Levili'ye, yabancıya, öksüze ve dula da verdim. Buyruklarından hiçbirini çiğnemedim, hiçbirini unutmadım. 14 Ondalık paydan yas tuttuğum sırada yemedim; murdar durumdayken ondan bir şey çıkarmadım; ondan ölülere de vermedim. Tanrım RAB'bin sesini dinledim. Bana buyurduğun her şeye göre davrandım. 15 Gökteki kutsal konutundan aşağı bak; halkın İsrail'i ve atalarımıza ant içtiğin gibi bize verdiğin toprağı, süt ve bal akan bu ülkeyi kutsa.” 16 Tanrınız RAB bugün size bu kuralları ve hükümleri uygulamanızı buyuruyor. Bu yüzden onları bütün yüreğinizle, bütün canınızla tutup uygulayacaksınız. 17 Bugün RAB'bin sizin Tanrınız olduğunu, onun yollarında yürüyeceğinizi, kurallarını, buyruklarını ve hükümlerini tutacağınızı, onun sesini dinleyeceğinizi açıkladınız. 18 RAB de bugün, size söz verdiği gibi, sizin kendine ait bir halk olduğunuzu ve bütün buyruklarını tutmanız gerektiğini açıkladı. 19 Söylediği gibi sizi, yaptığı bütün ulusların üstüne çıkaracak; övgüde, ün ve saygınlıkta yükseltecek. Tanrınız RAB'be ait kutsal bir halk olacaksınız.”

27

1 Musa ile İsrail'in ileri gelenleri halka şöyle buyurdu: “Bugün size buyurduğum buyrukların tümüne uyun. 2 Tanrınız RAB'bin size verdiği ülkeye geçmek için Şeria'yı aştığınız gün, kendinize büyük taşlar dikip onları kireçle sıvayacaksınız. 3 Oraya geçince bu yasanın bütün sözlerini o taşların üzerine yazacaksınız. Böylece atalarınızın Tanrısı RAB'bin size söz verdiği gibi, süt ve bal akan ülkeye, Tanrınız RAB'bin size verdiği ülkeye gireceksiniz. 4 Şeria'yı aşınca, bugün size buyurduğum bu taşları Ebal Dağı'na dikecek, onları kireçle sıvayacaksınız. 5 Orada Tanrınız RAB için taşlardan bir sunak yapacaksınız. Taşların üstünde demir alet kullanmayacaksınız. 6 Tanrınız RAB'bin sunağını yontulmamış taşlardan yapacaksınız. Onun üzerinde Tanrınız RAB'be yakmalık sunular sunacaksınız. 7 Esenlik sunuları kesecek, orada yiyecek ve Tanrınız RAB'bin önünde sevineceksiniz. 8 Bu yasanın bütün sözlerini taşların üzerine açık seçik yazacaksınız.” 9 Musa ile Levili kâhinler bütün İsrail'e şöyle seslendi: “Sus ve dinle, ey İsrail! Bugün Tanrınız RAB'bin halkı oldunuz. 10 Bunun için Tanrınız RAB'bin sesini

dinleyin, bugün size buyurduğum buyruklarını ve kurallarını yerine getirin.” 11 Musa aynı gün halka şu
buyruğu verdi: 12 “Şeria'yı aştığınızda şu oymaklar
halka kutsama bildirmek için Gerizim Dağı'nda
duracak: Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Yusuf ve
Benyamin. 13 Şu oymaklar da lanet bildirmek için
Ebal Dağı'nda duracak: Ruben, Gad, Aşer, Zevulun,
Dan ve Naftali. 14 Levililer yüksek sesle bütün İsrail
adamlarına şöyle diyecek: 15 ‘Oyma ya da dökme put
yapan, ustanın elleriyle yaptığı şeyi gizlice diken kişi
lanetli olsun; çünkü bu RAB için iğrençtir.’ Bütün
halk da, ‘Amin!’ diyecek. 16 ‘Babasını ya da annesini
aşağılayan kişi lanetli olsun.’ Bütün halk, ‘Amin!’
diyecek. 17 ‘Komşusunun sınır taşını yerinden
oynatan kişi lanetli olsun.’ Bütün halk, ‘Amin!’
diyecek. 18 ‘Körü yolda şaşırtan kişi lanetli olsun.’
Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 19 ‘Yabancının, öksüzün
ve dul kadının hakkını çarpıtan kişi lanetli olsun.’
Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 20 ‘Babasının karısıyla
yatan kişi lanetli olsun; çünkü babasının yatağına
saygısızlık eder.’ Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 21
‘Herhangi bir hayvanla yatan kişi lanetli olsun.’
Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 22 ‘Kız kardeşiyle, ister
babasının kızı ister annesinin kızı olsun, yatan kişi
lanetli olsun.’ Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 23
‘Kayınvalidesiyle yatan kişi lanetli olsun.’ Bütün halk,
‘Amin!’ diyecek. 24 ‘Komşusunu gizlice öldüren kişi
lanetli olsun.’ Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 25 ‘Suçsuz
bir canı öldürmek için rüşvet alan kişi lanetli olsun.’
Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek. 26 ‘Bu yasanın sözlerine
onları yerine getirerek bağlı kalmayan kişi lanetli
olsun.’ Bütün halk, ‘Amin!’ diyecek.”

28

1 Bugün size buyurduğum bütün buyruklarını özenle
yerine getirip Tanrınız RAB'bin sesini dikkatle
dinlerseniz, Tanrınız RAB sizi yeryüzündeki bütün
ulusların üstüne çıkaracak. 2 Tanrınız RAB'bin sesini
dinlerseniz, bütün bu bereketler üzerinize gelecek ve
size erişecek. 3 Kentte bereketli olacaksınız, kırda da
bereketli olacaksınız. 4 Rahminizin ürünü,
toprağınızın ürünü, hayvanlarınızın yavruları,
sığırlarınızın artışı ve sürülerinizin yavruları
bereketli olacak. 5 Sepetiniz de hamur tekneniz de
bereketli olacak. 6 İçeri girdiğinizde bereketli
olacaksınız, dışarı çıktığınızda da bereketli
olacaksınız. 7 RAB size karşı ayaklanan
düşmanlarınızı önünüzde bozguna uğratacak. Size bir
yoldan saldıracaklar, ama önünüzden yedi yola
kaçacaklar. 8 RAB ambarlarınızın üzerinde ve el
attığınız her işte size bereket buyuracak. Tanrınız
RAB'bin size verdiği ülkede sizi bereketleyecek. 9
Tanrınız RAB'bin buyruklarını tutar, O'nun
yollarında yürürseniz, size ant içtiği gibi sizi
kendisine ait kutsal bir halk olarak pekiştirecek. 10
Yeryüzündeki bütün halklar RAB'bin adıyla
çağrıldığınızı görecek ve sizden korkacak. 11 RAB size,
atalarınıza vereceğine ant içtiği ülkede, rahminizin
ürünüyle, hayvanlarınızın yavrularıyla ve
toprağınızın ürünüyle bol bolluk verecek. 12 RAB
göklerdeki iyi hazinesini size açacak; ülkenize
mevsiminde yağmur verecek, elinizin bütün işlerini
bereketleyecek. Birçok ulusa ödünç vereceksiniz, ama
siz ödünç almayacaksınız. 13 Bugün size buyurduğum
Tanrınız RAB'bin buyruklarını dinleyip özenle yerine
getirirseniz, RAB sizi kuyruk değil baş yapacak.
Yalnız yukarıda olacaksınız, aşağıda olmayacaksınız.
14 Bugün size buyurduğum sözlerin hiçbirinden sağa
ya da sola sapmayacak, başka ilahların ardınca gidip
onlara kulluk etmeyeceksiniz. 15 Ama Tanrınız
RAB'bin sesini dinlemez, bugün size buyurduğum
bütün buyruklarını ve kurallarını özenle yerine
getirmezseniz, bütün bu lanetler üzerinize gelecek ve
size erişecek. 16 Kentte lanetli olacaksınız, kırda da
lanetli olacaksınız. 17 Sepetiniz de hamur tekneniz de
lanetli olacak. 18 Rahminizin ürünü, toprağınızın
ürünü, sığırlarınızın artışı ve sürülerinizin yavruları
lanetli olacak. 19 İçeri girdiğinizde lanetli olacaksınız,
dışarı çıktığınızda da lanetli olacaksınız. 20 RAB, el
attığınız her işte üzerinize lanet, şaşkınlık ve azar
gönderecek. Sonunda yok olup çabucak
mahvolacaksınız; çünkü yaptığınız kötülüklerle beni
terk ettiniz. 21 RAB mülk edinmek için girmekte
olduğunuz ülkeden sizi silip süpürünceye kadar
salgın hastalığı size yapıştıracak. 22 RAB sizi eriyip
bitiren hastalıkla, ateşle, iltihapla, kavurucu sıcakla,
kılıçla, ekin yanıklığıyla ve küfle vuracak. Siz yok
oluncaya kadar bunlar peşinizi bırakmayacak. 23
Başınızın üzerindeki gök tunç, altınızdaki yer demir
olacak. 24 RAB ülkenize yağan yağmuru toz ve kum
yapacak. Siz yok oluncaya kadar bunlar gökten
üzerinize inecek. 25 RAB düşmanlarınızın önünde

bozguna uğramanıza yol açacak. Onların üzerine bir yoldan çıkacaksınız, ama önlerinden yedi yola kaçacaksınız. Yeryüzündeki bütün krallıklar arasında savrulacaksınız. [26] Leşiniz gökteki bütün kuşlara ve yerdeki hayvanlara yem olacak; onları korkutup kaçıracak kimse olmayacak. [27] RAB sizi Mısır çıbanlarıyla, urlarla, uyuzla ve kaşıntıyla vuracak; bunlardan iyileşemeyeceksiniz. [28] RAB sizi delilikle, körlükle ve yürek şaşkınlığıyla vuracak. [29] Öğleyin, körün karanlıkta el yordamıyla yokladığı gibi yoklayacaksınız; yollarınızda başarılı olamayacaksınız. Sürekli ezilecek ve soyulacaksınız; sizi kurtaran olmayacak. [30] Bir kadınla nişanlanacaksınız, ama onunla başka bir adam yatacak. Ev yapacaksınız, ama içinde oturamayacaksınız. Bağ dikeceksiniz, ama meyvesini kullanamayacaksınız. [31] Öküzünüz gözlerinizin önünde kesilecek, ama ondan yemeyeceksiniz. Eşeğiniz gözünüzün önünde zorla alınacak, size geri verilmeyecek. Koyunlarınız düşmanlarınıza verilecek; sizi kurtaran olmayacak. [32] Oğullarınızla kızlarınız başka bir halka verilecek. Gözleriniz bütün gün onları özleyerek bakacak, ama elinizden hiçbir şey gelmeyecek. [33] Toprağınızın ürününü ve bütün emeğinizi tanımadığınız bir ulus yiyecek. Sürekli ezilecek ve çiğneneceksiniz. [34] Gözlerinizle gördükleriniz yüzünden delireceksiniz. [35] RAB sizi ayak tabanınızdan başınızın tepesine kadar iyileşmeyecek kötü çıbanlarla, dizlerinizden ve bacaklarınızdan vuracak. [36] RAB sizi de, başınıza koyacağınız kralı da sizin de atalarınızın da tanımadığı bir ulusa götürecek. Orada ağaçtan ve taştan başka ilahlara kulluk edeceksiniz. [37] RAB'bin sizi sürükleyeceği bütün halklar arasında dehşet konusu, atasözü ve alay sözü olacaksınız. [38] Tarlaya çok tohum götüreceksiniz, ama az ürün toplayacaksınız; çünkü çekirge onları yiyip bitirecek. [39] Bağlar dikip işleyeceksiniz, ama şarabını içmeyecek, ürününü toplamayı başaramayacaksınız; çünkü kurtlar onları yiyecek. [40] Bütün topraklarınızda zeytin ağaçlarınız olacak, ama zeytinyağıyla yağlanamayacaksınız; çünkü zeytinleriniz dökülecek. [41] Oğullarınız ve kızlarınız olacak, ama sizin olmayacaklar; çünkü sürgüne gidecekler. [42] Bütün ağaçlarınızı ve toprağınızın ürününü çekirgeler yiyip bitirecek. [43] Aranızdaki yabancı gittikçe yükselip üstünüzde yükselecek, sizse gittikçe alçalacaksınız. [44] Size o ödünç verecek, siz ona veremeyeceksiniz. O baş olacak, siz kuyruk olacaksınız. [45] Bütün bu lanetler üzerinize gelecek, sizi kovalamayı sürdürecek, size erişecek ve sonunda yok olacaksınız; çünkü Tanrınız RAB'bin sesini dinlemediniz, size buyurduğu buyruklarını ve kurallarını tutmadınız. [46] Bunlar sizin ve soyunuzun üzerinde sonsuza dek belirti ve şaşkınlık uyandıran şeyler olacak. [47] Her şeye bol bol sahip olduğunuz halde Tanrınız RAB'be sevinçle ve gönül hoşluğuyla kulluk etmediğiniz için, [48] RAB'bin üzerinize göndereceği düşmanlarınıza açlıkta, susuzlukta, çıplaklıkta ve her şeyden yoksunluk içinde kulluk edeceksiniz. Sizi yok edinceye kadar boynunuza demir bir boyunduruk koyacak. [49] RAB yeryüzünün ucundan, uzaktan, kartalın süzülüşü gibi bir ulusu üzerinize getirecek; dilini anlamayacağınız bir ulusu. [50] Acımasız bakışlı bir ulus olacak bu; yaşlıya saygı göstermeyecek, gence de acımayacak. [51] Sizi yok edinceye kadar hayvanlarınızın yavrularını ve toprağınızın ürününü yiyecekler. Mahvoluncaya kadar size tahıl, yeni şarap, zeytinyağı, sığırlarınızın artışı ya da sürülerinizin yavrularından hiçbir şey bırakmayacaklar. [52] Bütün ülkenizde, güvendiğiniz yüksek ve sağlam surlarınız yıkılıncaya kadar, bütün kent kapılarınızda sizi kuşatacaklar. Tanrınız RAB'bin size verdiği bütün ülkenizde, bütün kent kapılarınızda sizi kuşatacaklar. [53] Düşmanlarınızın sizi sıkıştıracağı kuşatma ve darlık yüzünden, Tanrınız RAB'bin size verdiği oğullarınızın ve kızlarınızın etiyle, kendi bedeninizin ürünüyle besleneceksiniz. [54] Aranızdaki en yumuşak huylu, en nazik adam bile kardeşine, sevdiği karısına ve sağ kalan çocuklarına kötü gözle bakacak. [55] Çünkü yiyecek başka hiçbir şeyi kalmadığında, düşmanının bütün kentlerinde üzerine getireceği kuşatma ve darlık içinde yiyeceği çocuklarının etinden onlara hiçbir şey vermeyecek. [56] Aranızdaki o nazik ve ince kadın, nazikliğinden ve inceliğinden dolayı ayağının tabanını yere basmaya bile kıyamayan kadın, sevdiği kocasına, oğluna, kızına kötü gözle bakacak. [57] Ayaklarının arasından çıkan bebeğini de doğurduğu çocukları da gizlice yiyecek; çünkü düşmanınızın kentlerinizde üzerinize getireceği kuşatma ve darlıkta hiçbir şeyi kalmayacak. [58] Bu kitapta yazılı olan bu yasanın bütün sözlerini özenle yerine getirmez, böylece bu görkemli ve korkunç addan, yani

TANRINIZ RAB'den korkmazsanız, [59] RAB sizin belalarınızı da soyunuzun belalarını da dehşet verici kılacak; büyük ve uzun süreli belalar, ağır ve uzun süreli hastalıklar verecek. [60] Korktuğunuz Mısır'ın bütün hastalıklarını yeniden üzerinize getirecek; onlar size yapışacak. [61] Üstelik bu yasanın kitabında yazılı olmayan her hastalığı ve her belayı da RAB, yok oluncaya kadar üzerinize getirecek. [62] Gökteki yıldızlar kadar çokken, az kişi kalacaksınız; çünkü Tanrınız RAB'bin sesini dinlemediniz. [63] RAB size iyilik etmekten ve sizi çoğaltmaktan nasıl sevinç duyduysa, sizi mahvetmekten ve yok etmekten de öyle sevinç duyacak. Mülk edinmek için girmekte olduğunuz topraktan sökülüp atılacaksınız. [64] RAB sizi yeryüzünün bir ucundan öbür ucuna kadar bütün halkların arasına dağıtacak. Orada, sizin de atalarınızın da tanımadığı, ağaçtan ve taştan başka ilahlara kulluk edeceksiniz. [65] Bu uluslar arasında rahat bulamayacaksınız, ayağınızın tabanı için dinlenecek yer olmayacak. RAB orada size titreyen bir yürek, sönük gözler ve eriyip giden bir can verecek. [66] Yaşamınız önünüzde pamuk ipliğine bağlı olacak. Gece gündüz korku içinde yaşayacak, canınızdan emin olamayacaksınız. [67] Yüreğinizi kaplayan korku ve gözlerinizin göreceği şeyler yüzünden sabah, “Keşke akşam olsa!” diyeceksiniz; akşam da, “Keşke sabah olsa!” diyeceksiniz. [68] RAB sizi, bir daha asla görmeyeceğinizi söylediğim yoldan, gemilerle yeniden Mısır'a götürecek. Orada kendinizi erkek ve kadın köleler olarak düşmanlarınıza satacaksınız, ama satın alan olmayacak.

29

[1] Bunlar, RAB'bin Moav diyarında İsrailoğulları'yla yapması için Musa'ya buyurduğu antlaşmanın sözleridir; Horev'de onlarla yaptığı antlaşmaya ek olarak. [2] Musa bütün İsrail'i çağırdı ve onlara şöyle dedi: “RAB'bin Mısır diyarında firavuna, bütün görevlilerine ve bütün ülkesine yaptıklarının hepsini gözlerinizle gördünüz. [3] Gözleriniz o büyük sınamaları, belirtileri ve o büyük harikaları gördü. [4] Ama RAB bugüne dek size anlayan bir yürek, gören gözler ve işiten kulaklar vermedi. [5] Sizi çölde kırk yıl boyunca ben yürüttüm. Üzerinizdeki giysiler eskimedi, ayağınızdaki çarıklar yıpranmadı. [6] Ekmek yemediniz, şarap ya da sert içki içmediniz; öyle ki, sizin Tanrınız RAB'bin ben olduğumu bilesiniz. [7] Bu yere geldiğinizde Heşbon Kralı Sihon'la Başan Kralı Og bize karşı savaşmak için çıktılar, ama onları bozguna uğrattık. [8] Ülkelerini aldık ve Rubenliler'e, Gadlılar'a ve Manaşşe oymağının yarısına miras olarak verdik. [9] Bu yüzden bu antlaşmanın sözlerini tutun ve onları yerine getirin; öyle ki, yaptığınız her işte başarılı olasınız. [10] Bugün hepiniz Tanrınız RAB'bin önünde duruyorsunuz: başkanlarınız, oymaklarınız, ihtiyarlarınız, görevlileriniz, İsrail'in bütün erkekleri, [11] çocuklarınız, karılarınız ve ordugâhınızın içindeki yabancılar, odun keseninizden su çekeninize kadar hepiniz. [12] Bugün Tanrınız RAB'bin sizinle yaptığı antlaşmaya ve andına giresiniz diye buradasınız. [13] Böylece bugün sizi kendisine halk olarak bağlasın ve size Tanrı olsun; size söylediği gibi, atalarınız İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a ant içtiği gibi. [14] Bu antlaşmayı ve bu andı yalnız sizinle yapmıyorum. [15] Bugün burada Tanrımız RAB'bin önünde bizimle birlikte duranlarla da, bugün burada bizimle birlikte bulunmayanlarla da yapıyorum. [16] Çünkü Mısır diyarında nasıl yaşadığımızı ve içinden geçtiğiniz ulusların arasından nasıl geçtiğimizi biliyorsunuz. [17] Aralarında bulunan iğrenç şeyleri, tahta ve taş putları, gümüşü ve altını gördünüz. [18] Aranızda bugün yüreği Tanrımız RAB'den sapan, gidip o ulusların ilahlarına kulluk eden bir erkek, kadın, aile ya da oymak olmasın; aranızda zehirli ve acı meyve veren bir kök bulunmasın. [19] Böyle biri bu lanetin sözlerini duyunca içinden kendini kutlayıp, ‘Yüreğimin inadıyla yürürsem de esenliğim olur’ derse, yaş olanla kuru olanı bir arada yok etmiş olur. [20] RAB onu bağışlamaz. Tersine, RAB'bin öfkesi ve kıskançlığı o adama karşı tütüp alevlenir; bu kitapta yazılı lanetlerin hepsi onun üzerine iner ve RAB onun adını göğün altından siler. [21] RAB onu, bu yasa kitabında yazılı antlaşmanın bütün lanetlerine göre, İsrail'in bütün oymakları arasından kötülük için ayırır. [22] Sizden sonra gelecek kuşak, yani çocuklarınız ve uzak bir ülkeden gelecek yabancı, bu diyarın uğradığı belaları ve RAB'bin ona verdiği hastalıkları görünce şöyle diyecek: [23] ‘Bütün ülke kükürt, tuz ve yanmış toprak olmuş; ekilmiyor, ürün vermiyor, üzerinde ot bile bitmiyor. RAB'bin öfkesi ve gazabıyla yerle bir

ettiği Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyim'in altüst oluşuna dönmüş.' [24] Bütün uluslar da, 'RAB bu ülkeye neden böyle yaptı? Bu büyük öfkenin harareti ne anlama geliyor?' diyecek. [25] O zaman şöyle denecek: 'Çünkü atalarının Tanrısı RAB'bin, onları Mısır diyarından çıkardığında kendileriyle yaptığı antlaşmayı bıraktılar. [26] Gidip başka ilahlara kulluk ettiler ve onlara tapındılar; daha önce tanımadıkları, RAB'bin kendilerine vermediği ilahlara. [27] Bu yüzden RAB'bin öfkesi bu ülkeye karşı alevlendi; bu kitapta yazılı bütün lanetleri onun üzerine getirdi. [28] RAB onları öfke, gazap ve büyük kızgınlıkla topraklarından söküp çıkardı, bugün olduğu gibi başka bir ülkeye attı.' [29] Gizli olanlar Tanrımız RAB'be aittir, ama açığa vurulanlar sonsuza dek bize ve çocuklarımıza aittir; öyle ki, bu yasanın bütün sözlerini yerine getirelim."

30

[1] Bütün bunlar, önüne koyduğum kutsama ve lanet başına geldiğinde, Tanrın RAB'bin seni sürdüğü bütün uluslar arasında bunları düşünüp [2] Tanrın RAB'be döner, bugün sana buyurduğum her şeye, sen ve çocukların bütün yüreğinizle ve bütün canınızla onun sesini dinlersen, [3] o zaman Tanrın RAB seni tutsaklıktan geri getirecek, sana acıyacak; Tanrın RAB'bin seni dağıttığı bütün halkların arasından dönüp seni toplayacak. [4] Sürgün edilmiş olanların göklerin en uzak ucunda olsa bile, Tanrın RAB seni oradan toplayacak, oradan geri getirecek. [5] Tanrın RAB seni atalarının mülk edindiği ülkeye getirecek, sen de orayı mülk edineceksin. Sana iyilik edecek, seni atalarından daha da çoğaltacak. [6] Tanrın RAB, kendisini bütün yüreğinle ve bütün canınla sevmen ve yaşaman için, senin yüreğini de soyunun yüreğini de sünnet edecek. [7] Tanrın RAB bütün bu lanetleri düşmanlarının, senden nefret eden ve sana zulmedenlerin üzerine koyacak. [8] Sen de geri dönüp RAB'bin sesini dinleyecek ve bugün sana buyurduğum bütün buyruklarını yerine getireceksin. [9] Tanrın RAB elinin bütün işlerinde, bedeninin meyvesinde, hayvanlarının yavrularında ve toprağının ürününde seni bol bol bereketleyecek. Çünkü RAB, atalarına sevindiği gibi, yeniden senin için iyilikle sevinecek. [10] Yeter ki Tanrın RAB'bin sesini dinleyip bu yasa kitabında yazılı buyruklarına ve kurallarına uyasın; yeter ki Tanrın RAB'be bütün yüreğinle ve bütün canınla dönesin. [11] Çünkü bugün sana buyurduğum bu buyruk senin için fazla zor değil, uzak da değil. [12] Gökte değildir ki, "Kim bizim için göğe çıkacak da onu bize getirip bildirecek, biz de onu yapalım?" diyesin. [13] Denizin ötesinde de değildir ki, "Kim bizim için denizin ötesine geçecek de onu bize getirip bildirecek, biz de onu yapalım?" diyesin. [14] Tersine, söz sana çok yakındır; ağzında ve yüreğindedir, onu yapasın diye. [15] Bak, bugün önüne yaşamla iyiliği, ölümle kötülüğü koydum. [16] Çünkü bugün sana Tanrın RAB'bi sevmeni, onun yollarında yürümeni, buyruklarını, kurallarını ve hükümlerini tutmanı buyuruyorum; öyle ki yaşayasın, çoğalasın ve Tanrın RAB mülk edinmek için girmekte olduğun ülkede seni kutsasın. [17] Ama yüreğin sapar da dinlemezsen, ayartılıp başka ilahlara tapınır ve onlara kulluk edersen, [18] bugün size bildiriyorum ki, kesinlikle yok olacaksınız. Şeria'yı geçip mülk edinmek üzere gireceğiniz ülkede günleriniz uzun olmayacak. [19] Bugün size karşı göğü ve yeri tanık çağırıyorum: önünüze yaşamı ve ölümü, kutsamayı ve laneti koydum. Bunun için yaşamı seç ki hem sen hem soyun yaşasın. [20] Tanrın RAB'bi sevmek, onun sesini dinlemek ve ona sımsıkı bağlanmak için yaşamı seç. Çünkü senin yaşamın odur, günlerinin uzunluğu odur. Böylece RAB'bin atalarına, İbrahim'e, İshak'a ve Yakup'a vereceğine ant içtiği ülkede yaşayacaksın.

31

[1] Musa gidip bu sözleri bütün İsrail'e söyledi. [2] Onlara şöyle dedi: "Bugün yüz yirmi yaşındayım. Artık dışarı çıkıp içeri giremiyorum. RAB bana, 'Bu Şeria'dan karşıya geçmeyeceksin' dedi. [3] Tanrınız RAB size öncülük ederek kendisi karşıya geçecek. Önünüzden bu ulusları yok edecek, siz de onların topraklarını mülk edineceksiniz. RAB'bin söylediği gibi, Yeşu da size öncülük ederek karşıya geçecek. [4] RAB onlara, yok ettiği Amor kralları Sihon ile Og'a ve onların ülkesine ne yaptıysa aynısını yapacak. [5] RAB

onları size teslim edecek; siz de onlara size buyurduğum buyruğun tümüne göre davranacaksınız. 6 Güçlü ve yürekli olun. Onlardan korkmayın, yılmayın. Çünkü sizinle birlikte giden Tanrınız RAB'dir. O sizi yüzüstü bırakmaz, sizi terk etmez.” 7 Sonra Musa, bütün İsrail'in gözü önünde Yeşu'yu çağırıp ona şöyle dedi: “Güçlü ve yürekli ol. Çünkü RAB'bin atalarına, kendilerine vereceğine ant içtiği ülkeye bu halkla birlikte sen gireceksin; orayı onlara miras olarak sen vereceksin. 8 Sana öncülük eden RAB'dir. O seninle olacak. Seni yüzüstü bırakmayacak, seni terk etmeyecek. Korkma, yılma.” 9 Musa bu yasayı yazdı ve onu RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levi oğullarından kâhinlere ve İsrail'in bütün ihtiyarlarına verdi. 10 Musa onlara şu buyruğu verdi: “Her yedi yılın sonunda, borçların salıverildiği yılın belirlenmiş vaktinde, Çardaklar Bayramı'nda, 11 bütün İsrail, Tanrınız RAB'bin seçeceği yerde O'nun huzuruna çıkınca, bu yasayı bütün İsrail'in önünde, onların duyacağı biçimde okuyacaksınız. 12 Halkı, erkekleri, kadınları, çocukları ve kentlerinizde yaşayan yabancıları toplayın ki duysunlar, öğrensinler, Tanrınız RAB'den korksunlar ve bu yasanın bütün sözlerini özenle yerine getirsinler. 13 Böylece bunları bilmeyen çocukları da duysun, Şeria'dan karşıya geçip mülk edinmek üzere gittiğiniz ülkede yaşadığınız sürece Tanrınız RAB'den korkmayı öğrensin.” 14 RAB Musa'ya şöyle dedi: “Bak, ölüm günlerin yaklaştı. Yeşu'yu çağırın ve Buluşma Çadırı'nda hazır bulunun; ona görev vereyim.” Musa ile Yeşu gidip Buluşma Çadırı'nda hazır bulundular. 15 RAB Çadır'da bulut sütunu içinde göründü; bulut sütunu Çadır'ın girişinin üzerinde durdu. 16 RAB Musa'ya şöyle dedi: “Bak, sen atalarınla birlikte yatacaksın. Bu halk ise gidip aralarına gireceği ülkenin yabancı ilahlarının ardınca fahişelik eder gibi yoldan çıkacak. Beni terk edecek, onlarla yaptığım antlaşmayı bozacak. 17 O gün onlara öfkem alevlenecek. Onları terk edeceğim, yüzümü onlardan gizleyeceğim; onlar da yiyip bitirilecek. Başlarına birçok kötülük ve sıkıntı gelecek. O gün, ‘Bu kötülükler başımıza Tanrımız aramızda olmadığı için gelmedi mi?’ diyecekler. 18 Ben de o gün, başka ilahlara yönelerek yaptıkları bütün kötülük yüzünden yüzümü kesinlikle gizleyeceğim. 19 “Şimdi kendiniz için bu ezgiyi yazın ve onu İsrail halkına öğretin. Ağızlarına koyun ki bu ezgi benim için İsrail halkına karşı bir tanık olsun. 20 Çünkü atalarına ant içtiğim, süt ve bal akan ülkeye onları getirdiğimde yiyip doyacaklar, semirip gelişecekler. Sonra başka ilahlara yönelecek, onlara kulluk edecek, beni hor görüp antlaşmamı bozacaklar. 21 Başlarına birçok kötülük ve sıkıntı geldiğinde, bu ezgi önlerinde tanık olarak konuşacak; çünkü soylarının ağzından unutulmayacak. Daha onları ant içtiğim ülkeye götürmeden önce bile, bugün neye yöneldiklerini biliyorum.” 22 Böylece Musa o gün bu ezgiyi yazdı ve İsrail halkına öğretti. 23 RAB, Nun oğlu Yeşu'ya görev verip şöyle dedi: “Güçlü ve yürekli ol. Çünkü İsrail halkını, kendilerine ant içtiğim ülkeye sen götüreceksin. Ben seninle olacağım.” 24 Musa bu yasanın sözlerini sonuna kadar bir kitaba yazmayı bitirince, 25 RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levililere şu buyruğu verdi: 26 “Bu Yasa Kitabı'nı alın ve Tanrınız RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın yanına koyun. Orada size karşı bir tanık olarak dursun. 27 Çünkü ben sizin başkaldırınızı da inatçı tutumunuzu da biliyorum. Bakın, bugün ben daha aranızda yaşarken bile RAB'be karşı başkaldırdınız; ölümümden sonra daha da çok başkaldıracaksınız! 28 Bütün oymaklarınızın ihtiyarlarını ve görevlilerinizi önümde toplayın; bu sözleri kulaklarına söyleyeyim, göğü ve yeri onlara karşı tanık çağırayım. 29 Çünkü biliyorum, ölümümden sonra kendinizi bütünüyle bozacak ve size buyurduğum yoldan sapacaksınız. Son günlerde başınıza kötülük gelecek; çünkü RAB'bin gözünde kötü olanı yapacak, ellerinizin işleriyle O'nu öfkelendireceksiniz.” 30 Sonra Musa bu ezginin sözlerini bitirinceye kadar bütün İsrail topluluğunun kulaklarına söyledi.

32

1 Kulak verin, ey gökler, konuşayım; yeryüzü de ağzımdan çıkan sözleri işitsin. 2 Öğretişim yağmur gibi insin, sözlerim çiy gibi damlasın; taze otların üstüne düşen ince yağmur gibi, bitkilerin üstüne yağan sağanak gibi. 3 Çünkü RAB'bin adını ilan edeceğim. Tanrımızın büyüklüğünü duyurun! 4 O Kaya'dır; işi kusursuzdur, çünkü bütün yolları adildir. Haksızlık etmeyen sadık Tanrı'dır; adil ve doğru olan O'dur. 5 O'na karşı yozlaştılar. Kusurları yüzünden artık O'nun çocukları değiller. Sapkın ve

eğri bir kuşaktır bu. [6] Ey akılsız ve bilgelikten yoksun
halk, RAB'be karşılığınız bu mu? Sizi satın alan,
Babanız olan O değil mi? Sizi yaratan ve ayakta tutan
O'dur. [7] Eski günleri anımsa, geçmiş kuşakların
yıllarını düşün. Babana sor, sana anlatsın;
ihtiyarlarına sor, sana söylesinler. [8] Yüceler Yücesi
uluslara miraslarını verdiği zaman, insanları
birbirinden ayırdığı zaman, halkların sınırlarını İsrail
oğullarının sayısına göre belirledi. [9] Çünkü RAB'bin
payı kendi halkıdır; O'nun miras payı Yakup'tur. [10]
Onu çöl ülkesinde, ıssız ve uğultulu bozkırda buldu.
Etrafını sardı, onunla ilgilendi, onu göz bebeği gibi
korudu. [11] Yuvayı hareketlendiren, yavrularının
üzerinde kanat çırpan kartal gibi, kanatlarını açtı,
onları aldı, tüylerinin üstünde taşıdı. [12] Ona yalnız
RAB yol gösterdi; yanında yabancı bir ilah yoktu. [13]
Onu yeryüzünün yüksek yerlerine bindirdi; tarlanın
ürünlerini yedi. Kayadan bal emzirdi ona, çakmak
taşından yağ çıkardı. [14] Sürünün kaymağını, davarın
sütünü, kuzuların yağıyla, Başan soyundan koçlarla
ve keçilerle, buğdayın en iyisiyle verdi. Üzümün
kanından şarap içtin. [15] Ama Yeşurun semirdi de
tepindi. Semirdin, irileştin, semizleştin. Sonra
kendisini yaratan Tanrı'yı terk etti, kurtuluşunun
Kayası'nı hor gördü. [16] Yabancı ilahlarla O'nu
kıskandırdılar, iğrenç şeylerle O'nu öfkelendirdiler. [17]
Tanrı olmayan cinlere, bilmedikleri ilahlara, yakın
zamanda ortaya çıkan yeni ilahlara kurban kestiler;
atalarınız onlardan korkmamıştı. [18] Sana baba olan
Kaya'yı umursamadın, seni doğuran Tanrı'yı
unuttun. [19] RAB gördü ve oğullarıyla kızlarının
kışkırtması yüzünden onlardan iğrendi. [20] "Yüzümü
onlardan gizleyeceğim," dedi, "sonlarının ne
olacağını göreceğim. Çünkü onlar büsbütün sapkın
bir kuşak, kendisinde sadakat olmayan çocuklardır. [21]
Beni Tanrı olmayan şeyle kıskandırdılar, boş
putlarıyla beni öfkelendirdiler. Ben de onları halk
olmayan bir halkla kıskandıracağım, akılsız bir ulusla
onları öfkelendireceğim. [22] Çünkü öfkemle bir ateş
tutuştu, en derin ölüler diyarına kadar yanıyor;
yeryüzünü ve ürününü yiyip bitiriyor, dağların
temellerini ateşe veriyor. [23] "Üzerlerine felaketler
yığacağım, oklarımı onların üstünde tüketeceğim. [24]
Açlıktan eriyecekler, yakıcı ateş ve acı yıkımla
tüketilecekler. Üzerlerine hayvanların dişlerini,
toprakta sürünen yılanların zehrini salacağım. [25]
Dışarıda kılıç çocuklardan yoksun bırakacak, içeride
dehşet hüküm sürecek; hem delikanlıyı hem genç
kızı, hem emzikteki çocuğu hem ak saçlı adamı
vuracak. [26] "Onları dört bir yana dağıtacağımı,
anılarını insanların arasından sileceğimi söyledim. [27]
Ama düşmanın kışkırtmasından çekindim; yoksa
hasımları yanlış anlayıp, 'Bunu yapan bizim
elimizdir, bütün bunları RAB yapmadı' derlerdi." [28]
Çünkü onlar öğütten yoksun bir ulustur, kendilerinde
anlayış yoktur. [29] Keşke bilge olsalardı da bunu
anlasalardı, sonlarının ne olacağını düşünselerdi! [30]
Kayaları onları satmamış, RAB onları teslim etmemiş
olsaydı, biri nasıl bin kişiyi kovalar, ikisi nasıl on bini
kaçırırdı? [31] Çünkü onların kayası bizim Kayamız gibi
değildir; düşmanlarımız bile buna tanıktır. [32] Çünkü
onların asması Sodom asmasındandır, Gomora
tarlalarındandır. Üzümleri zehir üzümleridir,
salkımları acıdır. [33] Şarapları yılanların zehridir,
engereklerin acımasız ağısıdır. [34] "Bunlar benim
yanımda saklı değil mi, hazinelerimin arasında
mühürlü değil mi? [35] Öç de karşılık da benimdir,
ayaklarının kayacağı zaman için. Çünkü felaket
günleri yakındır; başlarına gelecek olan hızla
yaklaşmaktadır." [36] Çünkü RAB halkını yargılayacak,
kullarına acıyacak; güçlerinin tükendiğini, geriye ne
tutsak ne de özgür kimse kalmadığını görünce böyle
yapacak. [37] Sonra, "Hani onların ilahları nerede,
sığındıkları kaya nerede? [38] Kurbanlarının yağını
yiyen, dökme sunularının şarabını içen ilahları
nerede? Kalksınlar da size yardım etsinler, size
sığınak olsunlar! [39] "Şimdi görün ki Ben, yalnız Ben
O'yum; benden başka tanrı yoktur. Öldüren de
Ben'im, yaşatan da Ben'im. Yaralayan da Ben'im,
iyileştiren de Ben'im. Kimse elimden kurtaramaz. [40]
Çünkü elimi göğe kaldırır ve, 'Sonsuza dek diri
olduğum hakkı için' derim. [41] Parıldayan kılıcımı
bileyip elim yargı için onu kavrarsa, hasımlarımdan
öç alacağım, benden nefret edenlerin karşılığını
vereceğim. [42] Oklarımı kana kandıracağım. Kılıcım et
yiyecek; öldürülenlerin ve tutsakların kanıyla,
düşman önderlerinin başlarıyla. [43] Ey uluslar, O'nun
halkıyla birlikte sevinin! Çünkü kullarının kanının
öcünü alacak, hasımlarından öç alacak, ülkesi ve
halkı için kefaret sağlayacak. [44] Musa gelip bu ezginin
bütün sözlerini halkın kulağına söyledi; yanında Nun
oğlu Yeşu da vardı. [45] Musa bütün bu sözleri bütün
İsrail'e söylemeyi bitirdi. [46] Onlara şöyle dedi:
"Bugün size tanıklık ederek söylediğim bütün bu

sözleri yüreğinize koyun. Bu yasanın bütün sözlerine uymaları için çocuklarınıza da buyurun. 47 Çünkü bu sizin için boş bir söz değildir; yaşamınızın kendisidir. Şeria'nın karşısına geçip mülk edinmek üzere gireceğiniz ülkede, bu söz sayesinde günleriniz uzayacak.” 48 Aynı gün RAB Musa'ya şöyle dedi: 49 “Moav ülkesinde, Eriha'nın karşısındaki bu Abarim dağlık bölgesindeki Nebo Dağı'na çık ve İsrail oğullarına mülk olarak vereceğim Kenan ülkesine bak. 50 Çıkacağın dağda öl ve halkına katıl; tıpkı ağabeyin Harun'un Hor Dağı'nda ölüp halkına katılması gibi. 51 Çünkü İsrail oğullarının arasında, Zin Çölü'ndeki Kadeş Meriva sularında bana karşı sadakatsizlik ettiniz; İsrail oğullarının arasında kutsallığımı göstermediniz. 52 Bu yüzden ülkeyi uzaktan göreceksin, ama İsrail oğullarına vereceğim ülkeye girmeyeceksin.”

33

1 Tanrı adamı Musa, ölmeden önce İsrailoğulları'nı şu kutsamayla kutsadı. 2 Şöyle dedi: RAB Sina'dan geldi, Seir'den onların üzerine doğdu. Paran Dağı'ndan parladı. On binlerce kutsalıyla geldi. Sağ elinde onlar için ateşli bir yasa vardı. 3 Evet, halkı sever. Bütün kutsalları senin elindedir. Ayaklarının dibine oturdular; her biri senin sözlerini alır. 4 Musa bize bir yasa buyurdu; bu, Yakup topluluğunun mirasıdır. 5 Halkın önderleri, İsrail'in bütün oymakları hep birlikte toplandığında, Yeşurun'da kral oldu. 6 Ruben yaşasın, ölmesin; adamları da az olmasın. 7 Yahuda için şöyle dedi: Ya RAB, Yahuda'nın sesini işit. Onu halkına geri getir. Elleriyle kendisi için savaştı. Düşmanlarına karşı ona yardım et. 8 Levi için şöyle dedi: Tummim'in de Urim'in de sana bağlı olan kulunladır; onu Massa'da sınadın, Meriva sularında onunla çekiştin. 9 Babası ve annesi için, ‘Onu görmedim,’ dedi. Kardeşlerini tanımadı, kendi çocuklarını da dikkate almadı. Çünkü onlar senin sözüne uydular, antlaşmanı korudular. 10 Yakup'a kurallarını, İsrail'e yasanı onlar öğretecek. Önünde buhur yakacaklar, sunağının üzerinde tam yakmalık sunu sunacaklar. 11 Ya RAB, becerisini bereketle, ellerinin emeğini hoşnutlukla kabul et. Ona karşı ayaklananların belini kır, ondan nefret edenler bir daha kalkamasın. 12 Benyamin için şöyle dedi: RAB'bin sevgilisi onun yanında güvenlik içinde yaşayacak. RAB onu gün boyu örtecek. O, O'nun omuzları arasında yaşayacak. 13 Yusuf için şöyle dedi: Toprağı RAB tarafından bereketlensin; göklerin değerli armağanlarıyla, çiyle, aşağıda yatan engin sularla; 14 güneşin olgunlaştırdığı değerli ürünlerle, ayların yetiştirdiği değerli nimetlerle; 15 kadim dağların en iyi ürünleriyle, sonsuz tepelerin değerli armağanlarıyla; 16 yeryüzünün değerli ürünleriyle ve doluluğuyla, çalıda yaşayanın hoşnutluğuyla. Bunlar Yusuf'un başına, kardeşlerinden ayrı tutulmuş olanın başının tepesine gelsin. 17 Sürüsünün ilk doğanı gibi görkemi var; boynuzları yaban öküzünün boynuzları gibidir. Onlarla halkları, dünyanın dört bucağına dek itecek. Bunlar Efrayim'in on binleri, Manaşşe'nin binleridir. 18 Zevulun için şöyle dedi: Ey Zevulun, sefere çıkarken sevin; ey İssakar, çadırlarında sevin. 19 Halkları dağa çağıracaklar. Orada doğruluk sunuları sunacaklar. Çünkü denizlerin bolluğundan beslenecekler, kumların gizli hazinelerini alacaklar. 20 Gad için şöyle dedi: Gad'ın sınırını genişleten kutsansın. Dişi aslan gibi yatar, kolu da başın tepesini de parçalar. 21 Kendisi için ilk payı seçti, çünkü yasa koyucunun ayrılmış payı orada saklıydı. Halkın önderleriyle birlikte geldi. RAB'bin doğruluğunu, İsrail'le ilgili hükümlerini yerine getirdi. 22 Dan için şöyle dedi: Dan, Başan'dan sıçrayan bir aslan yavrusudur. 23 Naftali için şöyle dedi: Ey Naftali, hoşnutlukla doymuş, RAB'bin bereketiyle dolusun. Batıyı da güneyi de mülk edin. 24 Aşer için şöyle dedi: Aşer çocuklarla bereketlensin. Kardeşleri arasında beğenilsin, ayağını yağa batırsın. 25 Kapı sürgülerin demir ve tunç olacak. Günlerin nasılsa gücün de öyle olacak. 26 Ey Yeşurun, Tanrı gibisi yoktur. Yardımın için göklerde ilerler, görkemiyle bulutların üstünde gider. 27 Sığınağın ezelden beri var olan Tanrı'dır; altta O'nun sonsuz kolları vardır. Düşmanı önünden sürdü ve, ‘Yok et!’ dedi. 28 Böylece İsrail güvenlik içinde yaşar. Yakup'un pınarı, tahıl ve yeni şarap diyarında tek başınadır. Evet, gökleri de çiğ damlatır. 29 Ne mutlu sana, ey İsrail! Senin gibisi kim var? RAB tarafından kurtarılmış bir halksın; O senin yardım kalkanın, görkemli kılıcındır. Düşmanların sana boyun eğecek, sen de onların yüksek yerlerini çiğneyeceksin.

34

[1] Musa Moav ovalarından Nebo Dağı'na, Eriha'nın
karşısındaki Pisga'nın tepesine çıktı. RAB ona Gilat
ülkesinin tümünü, Dan'a kadar gösterdi; [2] Naftali'nin
tümünü, Efrayim ve Manaşşe ülkesini, Yahuda
ülkesinin tümünü, batıdaki denize kadar gösterdi; [3]
güneyi ve hurma ağaçları kenti Eriha vadisinin
ovasını, Soar'a kadar gösterdi. [4] RAB ona, “İbrahim'e,
İshak'a ve Yakup'a, ‘Bunu soyuna vereceğim’ diye ant
içtiğim ülke budur. Onu gözlerinle görmeni sağladım,
ama oraya geçmeyeceksin” dedi. [5] Böylece RAB'bin
kulu Musa, RAB'bin sözü uyarınca orada, Moav
ülkesinde öldü. [6] Onu Moav ülkesinde, Beyt Peor'un
karşısındaki vadide gömdü; ama bugüne dek
mezarının yerini kimse bilmez. [7] Musa öldüğünde yüz
yirmi yaşındaydı. Gözü zayıflamamış, gücü
tükenmemişti. [8] İsrailoğulları Moav ovalarında Musa
için otuz gün ağladı. Böylece Musa için yas tutup
ağlama günleri sona erdi. [9] Nun oğlu Yeşu bilgelik
ruhuyla doluydu, çünkü Musa ellerini onun üzerine
koymuştu. İsrailoğulları onu dinledi ve RAB'bin
Musa'ya buyurduğu gibi yaptı. [10] O zamandan beri
İsrail'de Musa gibi, RAB'bin yüz yüze tanıdığı bir
peygamber çıkmadı. [11] RAB onu Mısır diyarında
Firavun'a, bütün kullarına ve bütün ülkesine karşı
bütün o belirtileri ve harikaları yapması için
göndermişti. [12] Musa'nın bütün İsrail'in gözleri
önünde yaptığı bütün güçlü işler ve bütün heybetli
eylemler bakımından da onun gibisi çıkmadı.

Yeşu

1

1 RAB'bin kulu Musa'nın ölümünden sonra, RAB
Musa'nın yardımcısı Nun oğlu Yeşu'ya şöyle seslendi:
2 "Kulum Musa öldü. Şimdi kalk, sen ve bütün bu
halk, şu Şeria Irmağı'nı geçin; İsrail halkına
vereceğim ülkeye gidin. 3 Musa'ya söylediğim gibi,
ayak tabanınızın basacağı her yeri size verdim. 4
Sınırlarınız çölden Lübnan'a, büyük ırmağa, Fırat
Irmağı'na, bütün Hitit ülkesine ve batıda büyük
denize kadar uzanacak. 5 Yaşamın boyunca hiç kimse
sana karşı duramayacak. Musa'yla nasıl olduysam
seninle de öyle olacağım. Seni yüzüstü
bırakmayacağım, senden ayrılmayacağım. 6 "Güçlü
ve yürekli ol. Çünkü atalarına vereceğime ant içtiğim
bu ülkeyi miras olarak bu halka sen vereceksin. 7
Yalnız güçlü ve çok yürekli ol. Kulum Musa'nın sana
buyurduğu bütün yasaya dikkatle uy. Ondan ne sağa
sap ne sola; öyle ki, gittiğin her yerde başarılı olasın.
8 Bu Yasa Kitabı ağzından düşmesin. İçinde yazılan
her şeye dikkatle uymak için gece gündüz onu derin
derin düşün. O zaman yolun açık olacak, o zaman
başarıya ulaşacaksın. 9 Sana buyurmadım mı? Güçlü
ve yürekli ol. Korkma, yılma. Çünkü Tanrın RAB,
gittiğin her yerde seninle olacak." 10 Bunun üzerine
Yeşu halkın görevlilerine buyurdu: 11 "Ordugahın
içinden geçin ve halka şunu buyurun: 'Kendinize
erzak hazırlayın. Çünkü üç gün içinde bu Şeria
Irmağı'nı geçip Tanrınız RAB'bin size mülk
edinmeniz için verdiği ülkeye gireceksiniz.'" 12 Yeşu,
Rubenliler'e, Gadlılar'a ve Manaşşe oymağının
yarısına da şöyle dedi: 13 "RAB'bin kulu Musa'nın size
buyurduğu şu sözü hatırlayın: 'Tanrınız RAB size
rahat verecek ve bu ülkeyi size verecek. 14
Kadınlarınız, çocuklarınız ve hayvanlarınız Musa'nın
size Şeria'nın ötesinde verdiği ülkede kalsın. Ama siz,
yiğit savaşçılarınızın hepsi silahlı olarak
kardeşlerinizin önünden geçecek ve onlara yardım
edeceksiniz. 15 Tanrınız RAB, size verdiği gibi
kardeşlerinize de rahat verinceye ve onlar da
Tanrınız RAB'bin kendilerine verdiği ülkeyi mülk
edininciye kadar bunu yapacaksınız. Ondan sonra,
RAB'bin kulu Musa'nın size doğuda, güneşin
doğduğu yönde, Şeria'nın ötesinde verdiği
mülkünüze dönüp orayı mülk edineceksiniz.'" 16
Onlar Yeşu'ya şöyle karşılık verdi: "Bize buyurduğun
her şeyi yapacağız, bizi nereye gönderirsen gideceğiz.
17 Her konuda Musa'yı nasıl dinlediysek seni de öyle
dinleyeceğiz. Yalnız, Musa'yla olduğu gibi Tanrın
RAB seninle de olsun. 18 Buyruğuna karşı gelen,
verdiğin her buyrukta sözünü dinlemeyen herkes
ölüm cezasına çarptırılacak. Yalnız güçlü ve yürekli
ol."

2

1 Nun oğlu Yeşu, Şittim'den gizlice iki adamı casus
olarak gönderdi. "Gidin, ülkeyi, özellikle de Eriha'yı
görün" dedi. Onlar da gidip Rahav adındaki bir
fahişenin evine girdiler ve orada kaldılar. 2 Eriha
kralına, "İsraillilerden bazı adamlar bu gece ülkeyi
gözetlemek için buraya geldi" diye haber verildi. 3
Bunun üzerine Eriha kralı Rahav'a haber gönderip
şöyle dedi: "Evine gelen, yanına giren adamları çıkar;
çünkü bütün ülkeyi gözetlemek için geldiler." 4 Kadın
iki adamı alıp gizledi. Sonra şöyle dedi: "Evet,
adamlar bana geldi, ama nereden geldiklerini
bilmiyordum. 5 Hava kararıp kent kapısı kapanacağı
sırada çıktılar. Nereye gittiklerini bilmiyorum.
Hemen peşlerine düşün, onlara yetişirsiniz." 6 Oysa
onları dama çıkarmış, damda sırayla dizilmiş keten
saplarının arasına gizlemişti. 7 Adamlar onların
peşine Şeria'ya, geçitlere giden yoldan düştüler.
Peşlerine düşenler çıkar çıkmaz kent kapısı kapatıldı.
8 Casuslar yatmadan önce kadın dama onların yanına
çıktı. 9 Onlara şöyle dedi: "RAB'bin size bu ülkeyi
verdiğini biliyorum. Sizin korkunuz üzerimize çöktü.
Bu ülkenin bütün halkı önünüzde eriyip gidiyor. 10
Çünkü Mısır'dan çıktığınızda RAB'bin önünüzde
Kızıldeniz'in sularını nasıl kuruttuğunu duyduk.
Şeria'nın ötesindeki Amorluların iki kralına, Sihon ile
Og'a ne yaptığınızı, onları nasıl tümüyle yok ettiğinizi
de duyduk. 11 Bunu duyar duymaz yüreğimiz eridi.
Sizin yüzünüzden kimsede cesaret kalmadı. Çünkü

sizin Tanrınız RAB, yukarıda gökte de aşağıda yerde de Tanrı'dır. 12 Şimdi lütfen bana RAB'bin adıyla ant için. Ben size iyilik ettim, siz de babamın ev halkına iyilik edeceğinize dair bana güvenilir bir işaret verin. 13 Babamı, annemi, erkek kardeşlerimi, kız kardeşlerimi ve onlara ait olan her şeyi sağ bırakın; canlarımızı ölümden kurtarın.” 14 Adamlar ona, “Bu işimizi açığa vurmazsan senin canına karşılık canımız feda olsun. RAB bize bu ülkeyi verdiğinde sana iyilik ve bağlılık göstereceğiz” dediler. 15 Bunun üzerine kadın onları pencereden bir ip sarkıtıp aşağı indirdi. Çünkü evi surun yan tarafındaydı; surun üzerinde oturuyordu. 16 Onlara, “Dağa gidin, yoksa peşinize düşenler sizi bulur. Onlar dönene kadar üç gün orada saklanın. Sonra yolunuza gidersiniz” dedi. 17 Adamlar ona, “Bize ettirdiğin bu ant konusunda suçsuz olacağız” dediler. 18 “İşte, ülkeye geldiğimizde, bizi aşağı indirdiğin pencereye bu al kırmızı ipi bağla. Babanı, anneni, kardeşlerini ve babanın bütün ev halkını kendi yanına, eve topla. 19 Evinden çıkıp sokağa giden herkes kendi ölümünden kendisi sorumlu olur; biz suçsuz sayılırız. Ama evde seninle birlikte olanlardan birine el sürülürse, onun ölümünden biz sorumlu oluruz. 20 Fakat bu işimizi açığa vurursan, bize ettirdiğin ant karşısında suçsuz sayılırız.” 21 Kadın, “Sözünüz dediğiniz gibi olsun” dedi. Sonra onları gönderdi; onlar da gittiler. Kadın al kırmızı ipi pencereye bağladı. 22 Onlar gidip dağa vardılar ve peşlerine düşenler dönene kadar orada üç gün kaldılar. Peşlerine düşenler her yolu aradı ama onları bulamadı. 23 Sonra o iki adam geri döndü, dağdan indiler, karşıya geçip Nun oğlu Yeşu'nun yanına geldiler ve başlarına gelen her şeyi ona anlattılar. 24 Yeşu'ya, “RAB gerçekten bütün ülkeyi elimize verdi. Dahası, ülkenin bütün halkı önümüzde eriyip gidiyor” dediler.

3

1 Yeşu sabah erkenden kalktı. Kendisi ve bütün İsrail halkı Şittim'den yola çıkıp Şeria'ya geldiler. Karşıya geçmeden önce orada konakladılar. 2 Üç gün sonra görevliler ordugahın içinden geçip 3 halka şu buyruğu verdiler: “Tanrınız RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı ve onu taşıyan Levili kâhinleri görünce bulunduğunuz yerden ayrılın ve sandığın ardından gidin. 4 Ama sizinle sandık arasında ölçü olarak yaklaşık iki bin arşınlık bir uzaklık olacak. Ona yaklaşmayın ki hangi yoldan gideceğinizi bilesiniz; çünkü daha önce bu yoldan geçmediniz.” 5 Yeşu halka, “Kendinizi kutsayın. Çünkü yarın RAB aranızda harikalar yapacak” dedi. 6 Sonra kâhinlere, “Antlaşma Sandığı'nı kaldırın ve halkın önünden geçin” dedi. Onlar da Antlaşma Sandığı'nı kaldırıp halkın önünden gittiler. 7 RAB Yeşu'ya, “Bugün seni bütün İsrail'in gözünde yüceltmeye başlayacağım. Böylece Musa'yla birlikte olduğum gibi seninle de birlikte olduğumu bilecekler. 8 Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlere şunu buyur: ‘Şeria'nın sularının kıyısına varınca Şeria'da durun.’” dedi. 9 Yeşu İsrail halkına, “Buraya gelin ve Tanrınız RAB'bin sözlerini dinleyin” dedi. 10 Sonra şöyle dedi: “Yaşayan Tanrı'nın aranızda olduğunu ve Kenanlılar'ı, Hititler'i, Hivliler'i, Perizliler'i, Girgaşlılar'ı, Amorlular'ı ve Yevuslular'ı önünüzden kesinlikle süreceğini bundan anlayacaksınız. 11 İşte, bütün yeryüzünün Efendisi'nin Antlaşma Sandığı önünüzden Şeria'ya geçiyor. 12 Şimdi İsrail oymaklarından her oymağa bir adam olmak üzere on iki adam seçin. 13 Bütün yeryüzünün Efendisi olan RAB'bin Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin ayak tabanları Şeria'nın sularına basar basmaz, yukarıdan akıp gelen Şeria suları kesilecek ve bir yığın halinde duracak.” 14 Halk Şeria'dan geçmek üzere çadırlarından çıktığında, Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler halkın önündeydi. 15 Sandığı taşıyanlar Şeria'ya varınca, sandığı taşıyan kâhinlerin ayakları suyun kenarına değer değmez -çünkü Şeria hasat zamanı boyunca hep kıyılarının üzerinden taşar- 16 yukarıdan gelen sular durdu; Zaretan'ın yanındaki Adam kentine kadar uzakta, bir yığın halinde yükseldi. Arava Denizi'ne, yani Tuz Denizi'ne doğru akan sular ise bütünüyle kesildi. Halk da Eriha'nın karşısından geçti. 17 RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler Şeria'nın ortasında kuru yerde dimdik durdu. Bütün ulus Şeria'dan tamamen geçinceye kadar bütün İsrail kuru yerden geçti.

4

1 Bütün ulus Şeria Irmağı'nın karşı yakasına bütünüyle geçince, RAB Yeşu'ya şöyle dedi: 2 “Halkın içinden on iki adam seçin, her oymaktan bir adam. 3 Onlara şöyle buyurun: ‘Şeria'nın ortasından, kâhinlerin ayaklarının sağlam durduğu yerden on iki taş alın. Onları yanınızda karşı yakaya götürün ve bu gece konaklayacağınız yere koyun.’” 4 Bunun üzerine Yeşu, İsrailoğulları arasından hazırladığı on iki adamı, her oymaktan bir adam olacak şekilde çağırdı. 5 Yeşu onlara şöyle dedi: “Tanrınız RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın önünden geçip Şeria'nın ortasına gidin. İsrailoğulları'nın oymaklarının sayısına göre her biriniz bir taş alıp omzunuza yükleyin. 6 Bu, aranızda bir belirti olsun. Gelecekte çocuklarınız size, ‘Bu taşların anlamı nedir?’ diye sorduğunda, 7 onlara şöyle diyeceksiniz: ‘Çünkü RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın önünde Şeria'nın suları kesildi. Sandık Şeria'dan geçerken Şeria'nın suları kesildi.’ Bu taşlar sonsuza dek İsrailoğulları için bir anı olacak.” 8 İsrailoğulları, Yeşu'nun buyurduğu gibi yaptılar. RAB'bin Yeşu'ya söylediği gibi, İsrailoğulları'nın oymaklarının sayısına göre Şeria'nın ortasından on iki taş aldılar. Bu taşları konakladıkları yere götürüp oraya koydular. 9 Yeşu da Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinlerin ayaklarının durduğu yere, Şeria'nın ortasına on iki taş dikti. Bu taşlar bugün de oradadır. 10 Çünkü Sandık'ı taşıyan kâhinler, RAB'bin Yeşu'ya halka söylemesini buyurduğu her şey tamamlanıncaya kadar, Musa'nın Yeşu'ya buyurduğu her şeye göre Şeria'nın ortasında durdular. Halk da aceleyle karşıya geçti. 11 Bütün halk bütünüyle karşıya geçince, RAB'bin Sandığı da kâhinlerle birlikte halkın gözleri önünde geçti. 12 Rubenliler, Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, Musa'nın kendilerine söylediği gibi İsrailoğulları'nın önünden silahlı olarak geçtiler. 13 Savaşa hazır, silahlı yaklaşık kırk bin adam, savaşmak üzere RAB'bin önünde Eriha ovalarına geçti. 14 O gün RAB, bütün İsrail'in gözünde Yeşu'yu yüceltti. Yaşamı boyunca Musa'dan korktukları gibi ondan da korktular. 15 RAB Yeşu'ya şöyle dedi: 16 “Tanıklık Sandığı'nı taşıyan kâhinlere buyur da Şeria'dan yukarı çıksınlar.” 17 Yeşu da kâhinlere, “Şeria'dan yukarı çıkın!” diye buyurdu. 18 RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler Şeria'nın ortasından yukarı çıktıklarında ve kâhinlerin ayak tabanları kuru toprağa basar basmaz, Şeria'nın suları eski yerine döndü, yine bütün kıyıları üzerinden taştı. 19 Halk birinci ayın onuncu gününde Şeria'dan çıktı ve Eriha'nın doğu sınırında, Gilgal'da konakladı. 20 Yeşu, Şeria'dan aldıkları o on iki taşı Gilgal'a dikti. 21 İsrailoğulları'na şöyle dedi: “Gelecekte çocuklarınız babalarına, ‘Bu taşların anlamı nedir?’ diye sorduğunda, 22 çocuklarınıza şunu bildireceksiniz: ‘İsrail bu Şeria'dan kuru toprak üzerinden geçti.’ 23 Çünkü Tanrınız RAB, siz karşıya geçinceye kadar Şeria'nın sularını önünüzden kuruttu; tıpkı Tanrınız RAB'bin, biz geçinceye kadar önümüzden kuruttuğu Kızıldeniz'e yaptığı gibi. 24 Böylece yeryüzünün bütün halkları RAB'bin elinin güçlü olduğunu bilsin ve siz de Tanrınız RAB'den sonsuza dek korkasınız.”

5

1 Şeria'nın batısında yaşayan Amorlular'ın bütün krallarıyla deniz kıyısındaki Kenanlılar'ın bütün kralları, RAB'bin İsrailoğulları'nın önünde Şeria'nın sularını biz karşıya geçinceye dek kuruttuğunu duyunca, İsrailoğulları yüzünden yürekleri eridi, içlerinde artık cesaret kalmadı. 2 O sırada RAB Yeşu'ya, “Kendine çakmaktaşından bıçaklar yap ve İsrailoğulları'nı ikinci kez sünnet et” dedi. 3 Bunun üzerine Yeşu kendine çakmaktaşından bıçaklar yaptı ve İsrailoğulları'nı Sünnet Tepesi'nde sünnet etti. 4 Yeşu'nun onları sünnet etmesinin sebebi şuydu: Mısır'dan çıkan halkın bütün erkekleri, yani savaşçıların hepsi, Mısır'dan çıktıktan sonra yolda, çölde ölmüştü. 5 Mısır'dan çıkan halkın hepsi sünnetliydi; ama Mısır'dan çıktıktan sonra yolda, çölde doğanların hiçbiri sünnet edilmemişti. 6 Çünkü İsrailoğulları çölde kırk yıl yürüdü; Mısır'dan çıkan savaşçıların tümü yok olup gidinceye dek yürüdü. Çünkü onlar RAB'bin sözünü dinlememişti. RAB de atalarına bize vereceğine ant içtiği, süt ve bal akan ülkeyi onlara göstermeyeceğine ant içmişti. 7 Yerlerine yetiştirdiği oğulları Yeşu sünnet etti; çünkü yolda onları sünnet etmedikleri için sünnetsizdiler. 8 Bütün ulusun sünnet edilmesi tamamlanınca, iyileşinceye kadar ordugâhta, bulundukları yerde kaldılar. 9 RAB Yeşu'ya, “Bugün Mısır'ın aşağılanmasını üzerinizden kaldırıp yuvarladım” dedi. Bu yüzden o yerin adı bugüne kadar Gilgal diye

anıldı. [10] İsrailoğulları Gilgal'da ordugâh kurdu. Ayın on dördüncü günü akşam, Eriha ovalarında Fısıh'ı kutladılar. [11] Fısıh'ın ertesi günü, tam o gün, ülkenin ürününden mayasız ekmekler ve kavrulmuş tahıl yediler. [12] Ülkenin ürününden yedikleri günün ertesi günü man kesildi. İsrailoğulları'nın artık manı olmadı; o yıl Kenan ülkesinin ürününü yediler. [13] Yeşu Eriha'nın yakınındayken gözlerini kaldırıp baktı; işte, önünde kılıcını eline çekmiş bir adam duruyordu. Yeşu ona gidip, "Sen bizden yana mısın, yoksa düşmanlarımızdan yana mı?" dedi. [14] O da, "Hayır; ben şimdi RAB'bin ordusunun komutanı olarak geldim" dedi. Bunun üzerine Yeşu yüzüstü yere kapandı, tapındı ve ona, "Efendim kuluna ne buyuruyor?" dedi. [15] RAB'bin ordusunun komutanı Yeşu'ya, "Çarıklarını ayaklarından çıkar; çünkü üzerinde durduğun yer kutsaldır" dedi. Yeşu da öyle yaptı.

6

[1] O sırada Eriha, İsrailliler yüzünden sımsıkı kapatılmıştı. Dışarı çıkan da yoktu, içeri giren de. [2] RAB Yeşu'ya, "Bak, Eriha'yı, kralını ve yiğit savaşçılarını senin eline verdim." dedi. [3] Bütün savaşçılarınız kentin çevresinde yürüyecek, kentin çevresini bir kez dolaşacak. Bunu altı gün yapacaksınız. [4] Yedi kâhin Sandık'ın önünde koç boynuzundan yapılmış yedi boru taşıyacak. Yedinci gün kentin çevresini yedi kez dolaşacaksınız, kâhinler de boruları çalacak. [5] Koç boynuzundan uzun uzun üflediklerinde ve siz borunun sesini duyduğunuzda, bütün halk güçlü bir sesle haykıracak. O zaman kentin suru dümdüz çökecek, halk da her biri dosdoğru karşısına doğru çıkacak." [6] Nun oğlu Yeşu kâhinleri çağırıp onlara, "Antlaşma Sandığı'nı alın, yedi kâhin de RAB'bin Sandığı'nın önünde koç boynuzundan yapılmış yedi boru taşısın." dedi. [7] Halka da, "İlerleyin! Kentin çevresinde yürüyün. Silahlı adamlar da RAB'bin Sandığı'nın önünden geçsin." dediler. [8] Yeşu halka bunları söyleyince, RAB'bin önünde koç boynuzundan yapılmış yedi boru taşıyan yedi kâhin ilerledi ve boruları çaldı; RAB'bin Antlaşma Sandığı da onların ardından gidiyordu. [9] Silahlı adamlar boruları çalan kâhinlerin önünden gidiyor, Sandık da onların ardından geliyordu. Yürürlerken borular çalınıyordu. [10] Yeşu halka şu buyruğu verdi: "Haykırmayacaksınız, sesinizi duyurmayacaksınız, ağzınızdan tek söz çıkmayacak; ben size haykırın deyinceye kadar. O zaman haykıracaksınız." [11] Böylece RAB'bin Sandığı kentin çevresinde dolaştırıldı, çevresi bir kez dönüldü. Sonra ordugâha dönüp orada geceledilerler. [12] Yeşu sabah erkenden kalktı, kâhinler de RAB'bin Sandığı'nı aldılar. [13] RAB'bin Sandığı'nın önünde koç boynuzundan yapılmış yedi boru taşıyan yedi kâhin durmadan ilerliyor ve boruları çalıyorlardı. Silahlı adamlar onların önünden gidiyor, artçılar da RAB'bin Sandığı'nın ardından geliyordu. Yürürlerken borular çalınıyordu. [14] İkinci gün de kentin çevresinde bir kez yürüyüp ordugâha döndüler. Bunu altı gün boyunca yaptılar. [15] Yedinci gün gün doğarken erkenden kalktılar ve aynı biçimde kentin çevresinde yedi kez yürüdüler. Kenti o gün yedi kez dolaştılar. [16] Yedinci kezde, kâhinler boruları çalarken Yeşu halka, "Haykırın! Çünkü RAB size bu kenti verdi!" dedi. [17] "Kent, içindeki her şeyle birlikte RAB'be adanıp yok edilecek. Yalnız fahişe Rahav, kendisi ve evindekilerin hepsi sağ kalacak; çünkü gönderdiğimiz ulakları gizledi. [18] Ama siz, adanıp yok edilene el sürmekten kesinlikle sakının. Yoksa onu adayıp yok ettikten sonra ondan alır, İsrail ordugâhını lanet altına sokar ve başına bela açarsınız. [19] Ama bütün gümüş, altın, tunç ve demir eşyalar RAB için kutsaldır. RAB'bin hazinesine konacaklar." [20] Bunun üzerine halk haykırdı, kâhinler de boruları çaldı. Halk borunun sesini duyar duymaz güçlü bir sesle haykırdı, sur dümdüz çöktü. Halk da her biri dosdoğru karşısına doğru kente çıkıp kenti ele geçirdi. [21] Kentte olan her şeyi kılıçtan geçirip tümüyle yok ettiler; erkek, kadın, genç, yaşlı, sığır, koyun ve eşek hepsi öldürüldü. [22] Yeşu ülkeyi gözetlemiş olan iki adama, "Fahişenin evine gidin. Ona ant içtiğiniz gibi, kadını ve ona ait olan her şeyi oradan çıkarın." dedi. [23] Böylece casusluk yapmış olan genç adamlar girdiler; Rahav'ı, babasını, annesini, kardeşlerini ve ona ait olan her şeyi dışarı çıkardılar. Bütün akrabalarını da çıkarıp İsrail ordugâhının dışına yerleştirdiler. [24] Kenti ve içindeki her şeyi ateşe verip yaktılar. Yalnız gümüşü, altını, tunç ve demir eşyaları RAB'bin evinin hazinesine koydular. [25] Ama Yeşu fahişe Rahav'ı, babasının ev halkını ve ona ait olan her şeyi sağ bıraktı. Rahav,

Yeşu'nun Eriha'yı gözetlemek için gönderdiği ulakları gizlediği için bugün de İsrail'in arasında yaşamaktadır. [26] O sırada Yeşu onlara ant içirerek şöyle dedi: “Bu Eriha kentini yeniden kurmaya kalkışan adam RAB'bin önünde lanetli olsun. Temelini ilk oğlunu yitirerek atsın, kapılarını da en küçük oğlunu yitirerek diksin.” [27] Böylece RAB Yeşu'yla birlikteydi. Yeşu'nun ünü bütün ülkeye yayıldı.

7

[1] Ama İsrail halkı Tanrı'ya adanmış şeyler konusunda suç işledi. Çünkü Yahuda oymağından Zerah'ın torunu, Zavdi'nin oğlu, Karmi'nin oğlu Akan, Tanrı'ya adanmış şeylerden aldı. Bu yüzden RAB'bin öfkesi İsrail halkına karşı alevlendi. [2] Yeşu, Eriha'dan Beytel'in doğusundaki Beyt-Aven'in yanında bulunan Ay'a adamlar gönderdi ve onlara, “Gidip ülkeyi gözetleyin” dedi. Adamlar gidip Ay'ı gözetlediler. [3] Yeşu'ya dönüp, “Bütün halk gitmesin; yaklaşık iki ya da üç bin kişi gidip Ay'ı vursun. Bütün halkı orada yormayın, çünkü onlar az kişi” dediler. [4] Böylece halktan yaklaşık üç bin kişi oraya çıktı, ama Ay halkının önünden kaçtılar. [5] Ay halkı onlardan otuz altı kadar kişiyi öldürdü; onları kapının önünden Şevarim'e kadar kovalayıp inişte vurdu. Halkın yüreği eriyip su gibi oldu. [6] Yeşu giysilerini yırttı, kendisi ve İsrail'in ihtiyarları akşama kadar RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın önünde yüzüstü yere kapandılar; başlarına toprak saçtılar. [7] Yeşu, “Ah, Egemen RAB, bu halkı niçin Şeria'dan geçirdin? Bizi Amorlular'ın eline teslim edip yok etmek için mi? Keşke Şeria'nın öbür yanında kalmaya razı olsaydık!” dedi. [8] “Ah Rab, İsrail düşmanlarının önünde arkasını dönüp kaçtıktan sonra ben ne diyeyim? [9] Kenanlılar ve bu ülkede yaşayanların hepsi bunu duyacak, çevremizi saracak ve adımızı yeryüzünden silecekler. O zaman sen büyük adın için ne yapacaksın?” [10] RAB Yeşu'ya, “Kalk! Neden böyle yüzüstü kapanmış duruyorsun?” dedi. [11] “İsrail günah işledi. Evet, onlara buyurduğum antlaşmamı çiğnediler. Evet, Tanrı'ya adanmış şeylerden aldılar; hem çaldılar, hem aldattılar, hem de onları kendi eşyalarının arasına koydular. [12] Bu yüzden İsrail halkı düşmanlarının önünde duramıyor. Düşmanlarının önünde arkasını dönüp kaçıyorlar, çünkü kendileri de yok edilmek üzere ayrılmış oldular. Aranızdaki Tanrı'ya adanmış şeyi yok etmedikçe artık sizinle olmayacağım. [13] “Kalk! Halkı kutsal kıl ve de ki, ‘Yarın için kendinizi kutsal kılın. Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Ey İsrail, aranızda Tanrı'ya adanmış şey var. Aranızdaki Tanrı'ya adanmış şeyi kaldırıncaya kadar düşmanlarınızın önünde duramayacaksınız.’ [14] “Sabah olunca oymaklarınıza göre öne geleceksiniz. RAB'bin seçtiği oymak ailelerine göre yaklaşacak. RAB'bin seçtiği aile ev halklarına göre yaklaşacak. RAB'bin seçtiği ev halkı da kişi kişi yaklaşacak. [15] Tanrı'ya adanmış şeyle yakalanan kişi, sahip olduğu her şeyle birlikte ateşte yakılacak. Çünkü RAB'bin antlaşmasını çiğnedi ve İsrail'de utanç verici bir şey yaptı.’” [16] Bunun üzerine Yeşu sabah erkenden kalktı, İsrail'i oymaklarına göre öne getirdi. Yahuda oymağı seçildi. [17] Yahuda ailelerini öne getirdi ve Zerahlılar ailesi seçildi. Zerahlılar ailesini kişi kişi öne getirdi ve Zavdi seçildi. [18] Onun ev halkını kişi kişi öne getirdi; Yahuda oymağından Zerah'ın torunu, Zavdi'nin oğlu, Karmi'nin oğlu Akan seçildi. [19] Yeşu Akan'a, “Oğlum, lütfen İsrail'in Tanrısı RAB'be yücelik ver ve O'na suçunu itiraf et. Ne yaptığını şimdi bana söyle; benden saklama” dedi. [20] Akan, Yeşu'ya şöyle karşılık verdi: “Gerçekten İsrail'in Tanrısı RAB'be karşı günah işledim. Yaptığım şey şu: [21] Ganimet arasında güzel bir Babil kaftanı, iki yüz şekel gümüş ve ağırlığı elli şekel olan bir altın külçesi gördüm. Onları arzuladım ve aldım. İşte, çadırımın ortasında toprağa gizlenmiş durumdalar; gümüş de altında.” [22] Bunun üzerine Yeşu ulaklar gönderdi. Onlar çadıra koştular. İşte, eşya onun çadırında gizlenmişti; gümüş de altındaydı. [23] Bunları çadırın ortasından alıp Yeşu'ya ve bütün İsrail halkına getirdiler; onları RAB'bin önüne serdiler. [24] Yeşu ve onunla birlikte bütün İsrail, Zerah oğlu Akan'ı, gümüşü, kaftanı, altın külçesini, oğullarını, kızlarını, sığırlarını, eşeklerini, koyunlarını, çadırını ve sahip olduğu her şeyi alıp Akor Vadisi'ne çıkardılar. [25] Yeşu, “Bizi neden felakete sürükledin? RAB bugün seni felakete sürükleyecek” dedi. Bütün İsrail onu taşladı; onları ateşte yaktılar ve taşlarla taşladılar. [26] Onun üzerine bugüne kadar duran büyük bir taş yığını diktiler.

Böylece RAB kızgın öfkesinden döndü. Bu yüzden o yerin adı bugüne kadar Akor Vadisi diye anıldı.

8

[1] RAB Yeşu'ya, “Korkma, yılma. Bütün savaşçıları yanına al ve kalk, Ay kentine git. Bak, Ay kralını, halkını, kentini ve ülkesini senin eline verdim.” dedi. [2] “Eriha'ya ve kralına ne yaptıysan Ay'a ve kralına da öyle yapacaksın. Yalnız, ganimetini ve hayvanlarını kendiniz için alabilirsiniz. Kentin arkasına pusu kur.” [3] Böylece Yeşu bütün savaşçılarıyla birlikte Ay kentine çıkmak üzere kalktı. Yeşu yiğit savaşçılardan otuz bin kişi seçip onları geceleyin gönderdi. [4] Onlara şu buyruğu verdi: “Bakın, kentin arkasında kente pusu kuracaksınız. Kentten çok uzaklaşmayın; hepiniz hazır olun.” [5] “Ben ve yanımdaki bütün halk kente yaklaşacağız. Onlar ilk seferde olduğu gibi üzerimize çıktıklarında önlerinden kaçacağız.” [6] “Bizi kentten uzaklaştırıncaya kadar peşimizden gelecekler. Çünkü, ‘İlk seferde olduğu gibi önümüzden kaçıyorlar’ diyecekler. Biz de önlerinden kaçacağız.” [7] “Siz de pusudan kalkıp kenti ele geçireceksiniz. Çünkü Tanrınız RAB onu elinize verecek.” [8] “Kenti ele geçirince onu ateşe vereceksiniz. RAB'bin sözüne göre yapacaksınız. İşte size buyruğu ben verdim.” [9] Yeşu onları gönderdi. Onlar da gidip pusu kurdular; Beytel'le Ay arasında, Ay'ın batısında kaldılar. Ama Yeşu o gece halkın arasında kaldı. [10] Yeşu sabah erkenden kalktı, halkı yokladı ve İsrail'in ihtiyarlarıyla birlikte halkın önünde Ay kentine çıktı. [11] Yanındaki bütün savaşçılar yukarı çıkıp kente yaklaştılar, kentin önüne geldiler ve Ay'ın kuzeyine ordugâh kurdular. Onlarla Ay arasında bir vadi vardı. [12] Yeşu yaklaşık beş bin adam aldı ve onları Beytel'le Ay arasına, kentin batısına pusu için yerleştirdi. [13] Böylece halkı, yani kentin kuzeyindeki bütün orduyu ve kentin batısındaki pusuyu yerleştirdiler. Yeşu o gece vadinin ortasına gitti. [14] Ay kralı bunu görünce aceleyle sabah erkenden kalktı; o ve bütün halkı, belirlenen vakitte Arava'nın önündeki yere doğru İsrail'le savaşmak için dışarı çıktı. Ama kentin arkasında kendisine karşı pusu kurulduğunu bilmiyordu. [15] Yeşu'yla bütün İsrail, onların önünde yenilmiş gibi davranıp çöle giden yoldan kaçtılar. [16] Kentteki bütün halk onları kovalamak için toplandı. Yeşu'nun peşine düştüler ve kentten uzaklaştırıldılar. [17] Ay'da ya da Beytel'de, İsrail'in peşinden çıkmayan tek kişi kalmadı. Kenti savunmasız bırakıp İsrail'in peşine düştüler. [18] RAB Yeşu'ya, “Elindeki mızrağı Ay'a doğru uzat, çünkü onu senin eline vereceğim.” dedi. Bunun üzerine Yeşu elindeki mızrağı kente doğru uzattı. [19] Pusudakiler bulundukları yerden hemen kalktılar. Yeşu elini uzatır uzatmaz koşup kente girdiler, onu ele geçirdiler ve hemen kenti ateşe verdiler. [20] Ay adamları arkalarına baktıklarında kentin dumanının göğe yükseldiğini gördüler. Ne bu yana ne o yana kaçacak güçleri vardı. Çöle kaçan halk da kovalayanlara karşı geri döndü. [21] Yeşu'yla bütün İsrail, pusudakilerin kenti ele geçirdiğini ve kentin dumanının yükseldiğini görünce geri dönüp Ay adamlarını öldürdüler. [22] Ötekiler de kentten çıkıp onların karşısına geldiler. Böylece Ay adamları İsrail'in ortasında kaldılar; kimi bir yanda, kimi öbür yandaydı. İsrailliler onları vurdu; sağ kalan ya da kaçan kimseyi bırakmadılar. [23] Ay kralını diri yakalayıp Yeşu'nun yanına getirdiler. [24] İsrail, Ay halkının hepsini peşlerinden koştukları kırda, çölde kılıçtan geçirip yok ettikten sonra, bütün İsrail Ay'a döndü ve kenti de kılıçtan geçirdi. [25] O gün düşenlerin hepsi, kadın erkek toplam on iki bin kişiydi; Ay halkının tamamı buydu. [26] Çünkü Yeşu, Ay'da yaşayanların hepsini bütünüyle yok edinceye kadar mızrağını uzattığı elini geri çekmedi. [27] Yalnız o kentin hayvanlarını ve ganimetini, RAB'bin Yeşu'ya buyurduğu söze göre İsrail kendisi için yağmaladı. [28] Böylece Yeşu Ay kentini yakıp onu sonsuza dek sürecek bir yıkıntı yığınına çevirdi; kent bugüne dek virane kaldı. [29] Ay kralını akşama kadar bir ağaca astı. Gün batarken Yeşu buyurdu; cesedini ağaçtan indirip kentin kapısının girişine attılar ve üzerine bugüne dek duran büyük bir taş yığını yığdılar. [30] O zaman Yeşu Eval Dağı'nda İsrail'in Tanrısı RAB'be bir sunak yaptı. [31] Bunu, RAB'bin kulu Musa'nın İsraillilere buyurduğu ve Musa'nın Yasa Kitabı'nda yazılı olduğu gibi, üzerlerine demir değmemiş yontulmamış taşlardan yaptı. Orada RAB'be yakmalık sunular sundular ve esenlik sunuları kestiler. [32] Yeşu orada, İsraillilerin önünde, taşların üzerine Musa'nın yasasının bir kopyasını yazdı. [33]

Bütün İsrail, ihtiyarları, görevlileri ve yargıçlarıyla birlikte sandığın bu yanında ve öbür yanında duruyordu. RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levili kâhinlerin önündeydiler. Aralarında hem yabancı hem yerli vardı. Yarısı Gerizim Dağı'nın önünde, yarısı da Eval Dağı'nın önünde duruyordu. Bunların hepsi, RAB'bin kulu Musa'nın başlangıçta İsrail halkını kutsamak için verdiği buyruğa uygundu. [34] Bundan sonra Yeşu, Yasa Kitabı'nda yazılanların tümüne göre, yasanın bütün sözlerini, bereketi ve laneti okudu. [35] Musa'nın buyurduğu sözlerin hepsinden, Yeşu'nun bütün İsrail topluluğunun önünde okumadığı tek söz yoktu. Kadınlar, çocuklar ve aralarında yaşayan yabancılar da oradaydı.

9

[1] Şeria'nın ötesindeki dağlık bölgede, alçak ovada ve Lübnan'a doğru büyük denizin bütün kıyısı boyunca yaşayan kralların hepsi, yani Hititler, Amorlar, Kenanlılar, Perizliler, Hivliler ve Yevuslular bunu duyunca, [2] bir olup Yeşu'yla ve İsrail'le savaşmak için toplandılar. [3] Ama Givon halkı, Yeşu'nun Eriha'ya ve Ay'a ne yaptığını duyunca, [4] onlar da hileye başvurdular. Elçiymiş gibi davranıp eşeklerine eski çuvallar, eski, yırtık ve bağlanıp onarılmış tulumlar yüklediler. [5] Ayaklarına eski ve yamalı çarıklar giydiler, üzerlerine de eski giysiler geçirdiler. Yanlarındaki ekmeklerin hepsi kurumuş, küflenmişti. [6] Gilgal'daki ordugâhta Yeşu'nun yanına, İsrail adamlarının önüne geldiler ve onlara, “Uzak bir ülkeden geldik. Şimdi bizimle antlaşma yapın” dediler. [7] İsrailli adamlar Hivlilere, “Ya aramızda yaşıyorsanız? O zaman sizinle nasıl antlaşma yaparız?” dediler. [8] Onlar da Yeşu'ya, “Biz senin kulların sayılırız” dediler. Yeşu, “Siz kimsiniz? Nereden geliyorsunuz?” diye sordu. [9] Ona şöyle dediler: “Kulların, Tanrın RAB'bin adı yüzünden çok uzak bir ülkeden geldi. Çünkü O'nun ününü, Mısır'da yaptığı her şeyi duyduk. [10] Şeria'nın ötesindeki Amor krallarının ikisine, Heşbon Kralı Sihon'a ve Aştarot'ta yaşayan Başan Kralı Og'a yaptıklarının hepsini de duyduk. [11] Bunun üzerine ihtiyarlarımız ve ülkemizde yaşayan herkes bize şöyle dedi: ‘Yol için yanınıza azık alın, gidip onlarla karşılaşın ve onlara, “Biz sizin kullarınızız. Şimdi bizimle antlaşma yapın” deyin.’ [12] Bakın, size gelmek için yola çıktığımız gün bu ekmeği evlerimizden sıcak sıcak azık olarak almıştık. Ama şimdi kurudu, küflendi. [13] Doldurduğumuz bu tulumlar yeniydi, ama bakın, yırtıldı. Çok uzun yol yüzünden giysilerimizle çarıklarımız da eskidi.” [14] İsrail adamları onların azığından tattılar, ama RAB'be danışmadılar. [15] Yeşu onlarla barış yaptı, yaşamalarına izin vermek üzere onlarla antlaşma yaptı. Topluluğun önderleri de onlara ant içti. [16] Onlarla antlaşma yaptıktan üç gün sonra, onların komşuları olduğunu ve aralarında yaşadıklarını öğrendiler. [17] İsrailliler yola çıkıp üçüncü gün onların kentlerine vardılar. Bu kentler Givon, Kefira, Beerot ve Kiryat-Yearim'di. [18] Ama İsrailliler onlara saldırmadı, çünkü topluluğun önderleri İsrail'in Tanrısı RAB adına onlara ant içmişti. Bütün topluluk önderlere karşı söylendi. [19] Bunun üzerine bütün önderler topluluğun tümüne, “Biz onlara İsrail'in Tanrısı RAB adına ant içtik. Bu yüzden artık onlara dokunamayız” dediler. [20] “Onlara şunu yapacağız: yaşamalarına izin vereceğiz. Yoksa onlara içtiğimiz ant yüzünden üzerimize öfke gelir.” [21] Önderler, “Yaşasınlar” dediler. Böylece, önderlerin onlara söylediği gibi, bütün topluluk için odun kesen ve su taşıyan kişiler oldular. [22] Bunun üzerine Yeşu onları çağırıp şöyle dedi: “Aramızda yaşadığınız halde neden bize, ‘Sizden çok uzakta yaşıyoruz’ diyerek bizi aldattınız? [23] Şimdi bu yüzden lanetlisiniz. Aranızdan hiç eksik olmayacak şekilde köle olup Tanrım'ın evi için odun kesecek ve su taşıyacaksınız.” [24] Onlar Yeşu'ya şöyle karşılık verdiler: “Çünkü kullarına, Tanrın RAB'bin kulu Musa'ya size bütün bu ülkeyi vermesini ve ülkenin bütün halkını önünüzden yok etmesini buyurduğu kesin olarak bildirildi. Bu yüzden sizden ötürü canımız için çok korktuk ve bunu yaptık. [25] Şimdi işte, senin elindeyiz. Bize nasıl iyi ve doğru görünüyorsa öyle yap.” [26] Yeşu da onlara böyle yaptı; onları İsraillilerin elinden kurtardı, bu yüzden onları öldürmediler. [27] O gün Yeşu onları topluluk için ve RAB'bin sunağı için, O'nun seçeceği yerde bugüne dek odun kesen ve su taşıyan kişiler yaptı.

10

1 Yeruşalim Kralı Adoni-Sedek, Yeşu'nun Ay'ı ele
geçirip onu tümüyle yok ettiğini, Eriha'ya ve onun
kralına ne yaptıysa Ay'a ve onun kralına da aynısını
yaptığını, Givon halkının da İsrail'le barış yapıp
onların arasında yer aldığını duyunca, 2 çok
korktular. Çünkü Givon büyük bir kentti, krallık
kentlerinden biri gibiydi; Ay'dan daha büyüktü ve
bütün adamları yiğitti. 3 Bunun üzerine Yeruşalim
Kralı Adoni-Sedek, Hevron Kralı Hoham'a, Yarmut
Kralı Piram'a, Lakiş Kralı Yafia'ya ve Eglon Kralı
Devir'e haber gönderip şöyle dedi: 4 "Yanıma gelin,
bana yardım edin, Givon'a saldıralım. Çünkü Yeşu'yla
ve İsrail halkıyla barış yaptı." 5 Böylece Amorlular'ın
beş kralı, yani Yeruşalim kralı, Hevron kralı, Yarmut
kralı, Lakiş kralı ve Eglon kralı bir araya toplandı.
Onlar ve bütün orduları yukarı çıkıp Givon'un
karşısında ordugah kurdular ve ona karşı savaştılar. 6
Givon halkı Gilgal'daki ordugaha, Yeşu'ya haber
gönderip şöyle dedi: "Kullarını yardımsız bırakma!
Çabucak yanımıza gel, bizi kurtar, bize yardım et.
Çünkü dağlık bölgede yaşayan Amorlular'ın bütün
kralları bize karşı birleşti." 7 Bunun üzerine Yeşu,
yanındaki bütün savaşçılar ve bütün yiğit savaşçılarla
birlikte Gilgal'dan çıktı. 8 RAB, Yeşu'ya, "Onlardan
korkma, çünkü onları senin eline teslim ettim.
Onlardan hiçbiri karşında duramayacak" dedi. 9 Yeşu
bütün gece Gilgal'dan yürüyüp ansızın üzerlerine
vardı. 10 RAB onları İsrail'in önünde şaşkına çevirdi.
Givon'da onları büyük bir bozguna uğrattı, Beyt-
Horon yokuşu boyunca kovaladı, Azeka'ya ve
Makkeda'ya kadar vurdu. 11 Onlar İsrail'in önünden
kaçarken, Beyt-Horon inişindeyken, RAB Azeka'ya
kadar üzerlerine gökten iri taşlar yağdırdı ve öldüler.
Dolu taşlarından ölenler, İsrail halkının kılıçla
öldürdüklerinden daha çoktu. 12 RAB, Amorlular'ı
İsrail halkının önünde teslim ettiği gün Yeşu RAB'be
seslendi. İsrail'in gözleri önünde şöyle dedi: "Ey
güneş, Givon üzerinde dur! Ey ay, Ayalon Vadisi'nin
üstünde bekle!" 13 Böylece güneş durdu, ay da
yerinde kaldı, ulus düşmanlarından öcünü alıncaya
dek. Bu Yaşar Kitabı'nda yazılı değil mi? Güneş
göğün ortasında durdu, yaklaşık bir gün boyunca
batmak için acele etmedi. 14 Ondan önce de sonra da
o güne benzer bir gün olmadı; çünkü RAB bir insanın
sesini dinledi. Evet, RAB İsrail için savaşıyordu. 15
Sonra Yeşu ve bütün İsrail onunla birlikte Gilgal'daki
ordugaha döndü. 16 Bu beş kral kaçıp Makkeda'daki
mağarada saklandı. 17 Yeşu'ya, "Beş kral bulundu;
Makkeda'daki mağarada saklanıyorlar" diye haber
verildi. 18 Yeşu, "Mağaranın ağzına büyük taşlar
yuvarlayın, onları gözetsinler diye başına adamlar
dikin" dedi. 19 "Ama siz durmayın. Düşmanlarınızın
peşine düşün, arkadan vurun. Kentlerine girmelerine
fırsat vermeyin. Çünkü Tanrınız RAB onları elinize
teslim etti." 20 Yeşu'yla İsrail halkı onları çok büyük
bir bozguna uğratarak işi bitirinceye dek kılıçtan
geçirdi. Arta kalanlar ise surlu kentlere sığındı. 21
Bütün halk esenlik içinde Makkeda'daki ordugaha,
Yeşu'nun yanına döndü. İsrail halkına karşı kimse
dilini oynatamadı. 22 Bunun üzerine Yeşu,
"Mağaranın ağzını açın ve o beş kralı mağaradan
bana getirin" dedi. 23 Öyle yaptılar; o beş kralı, yani
Yeruşalim kralını, Hevron kralını, Yarmut kralını,
Lakiş kralını ve Eglon kralını mağaradan çıkarıp ona
getirdiler. 24 Bu kralları Yeşu'nun önüne
getirdiklerinde, Yeşu bütün İsrailli adamları çağırdı
ve kendisiyle gelmiş olan savaşçıların komutanlarına,
"Yaklaşın, ayaklarınızı bu kralların boyunları üzerine
koyun" dedi. Onlar da yaklaşıp ayaklarını
boyunlarının üzerine koydular. 25 Yeşu onlara,
"Korkmayın, yılmayın. Güçlü ve yürekli olun. RAB
savaşacağınız bütün düşmanlarınıza böyle yapacak"
dedi. 26 Sonra Yeşu onları vurup öldürdü ve beş ağaca
astı. Akşama kadar ağaçlarda asılı kaldılar. 27 Güneş
batarken Yeşu buyurdu; onları ağaçlardan indirip
saklandıkları mağaranın içine attılar. Mağaranın
ağzına büyük taşlar koydular; bu taşlar bugün de
oradadır. 28 Yeşu o gün Makkeda'yı ele geçirdi. Kenti
de kralını da kılıçtan geçirdi. Oradaki herkesi
tümüyle yok etti; sağ kalan kimse bırakmadı.
Makkeda kralına da Eriha kralına yaptığı gibi yaptı.
29 Sonra Yeşu ve bütün İsrail onunla birlikte
Makkeda'dan Livna'ya geçti ve Livna'ya karşı savaştı.
30 RAB orayı da kralıyla birlikte İsrail'in eline teslim
etti. Yeşu orayı ve içindeki herkesi kılıçtan geçirdi;
orada sağ kalan kimse bırakmadı. Kralına da Eriha
kralına yaptığı gibi yaptı. 31 Yeşu ve bütün İsrail
onunla birlikte Livna'dan Lakiş'e geçti. Oranın
karşısında ordugah kurup ona karşı savaştılar. 32
RAB Lakiş'i İsrail'in eline teslim etti. Yeşu kenti
ikinci gün ele geçirdi ve Livna'ya yaptığı her şey gibi,
orayı ve içindeki herkesi kılıçtan geçirdi. 33 O sırada

Gezer Kralı Horam, Lakiş'e yardım etmek için yukarı çıktı. Ama Yeşu onu ve halkını vurdu; sağ kalan kimse bırakmadı. 34 Sonra Yeşu ve bütün İsrail onunla birlikte Lakiş'ten Eglon'a geçti. Kentin karşısında ordugah kurup ona karşı savaştılar. 35 O gün kenti ele geçirip kılıçtan geçirdiler. Lakiş'e yaptığı her şey gibi, oradaki herkesi de o gün tümüyle yok etti. 36 Ardından Yeşu ve bütün İsrail onunla birlikte Eglon'dan Hevron'a çıktı ve ona karşı savaştılar. 37 Kenti ele geçirip onu, kralını, bütün kentlerini ve içlerindeki herkesi kılıçtan geçirdiler. Eglon'a yaptığı her şey gibi, sağ kalan kimse bırakmadı. Kenti ve içindeki herkesi tümüyle yok etti. 38 Sonra Yeşu ve bütün İsrail onunla birlikte geri dönüp Devir'e karşı savaştı. 39 Orayı, kralını ve bütün kentlerini ele geçirdi. Onları kılıçtan geçirdiler, içlerindeki herkesi tümüyle yok ettiler; sağ kalan kimse bırakmadılar. Hevron'a ne yaptıysa Devir'e ve kralına da öyle yaptı; Livna'ya ve kralına ne yaptıysa yine aynısını yaptı. 40 Böylece Yeşu bütün ülkeyi, dağlık bölgeyi, Negev'i, ova bölgesini, yamaçları ve bütün krallarını vurdu. Sağ kalan kimse bırakmadı. İsrail'in Tanrısı RAB'bin buyurduğu gibi, soluk alan her şeyi tümüyle yok etti. 41 Yeşu onları Kadeş-Barnea'dan Gazze'ye kadar, Goşen yöresinin tümünde, Givon'a kadar vurdu. 42 Yeşu bütün bu kralları ve ülkelerini tek seferde ele geçirdi. Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB, İsrail için savaşıyordu. 43 Sonra Yeşu ve bütün İsrail onunla birlikte Gilgal'daki ordugaha döndü.

11

1 Hasor Kralı Yavin bunu duyunca Madon Kralı Yovav'a, Şimron kralına, Akşaf kralına haber gönderdi. 2 Kinneret'in güneyindeki Arava'da, ovada, batıda Dor'un yamaçlarında, kuzeyde dağlık bölgede yaşayan krallara da haber gönderdi. 3 Doğudaki ve batıdaki Kenanlılara, Amorlulara, Hititlere, Perizlilere, dağlık bölgedeki Yevuslulara ve Mispa ülkesinde Hermon'un eteğinde yaşayan Hivlilere de haber gönderdi. 4 Onlar da bütün ordularıyla birlikte çıktılar. Sayıca deniz kıyısındaki kum kadar çoktular; atları ve savaş arabaları da pek çoktu. 5 Bütün bu krallar bir araya geldiler; İsrail'e karşı savaşmak için gelip Merom sularının yanında birlikte ordugah kurdular. 6 RAB Yeşu'ya, "Onlardan korkma. Çünkü yarın bu vakit hepsini İsrail'in önüne ölü olarak teslim edeceğim. Atlarının diz ardı kirişlerini keseceksin, savaş arabalarını da ateşe vereceksin" dedi. 7 Bunun üzerine Yeşu, yanındaki bütün savaşçı halkla birlikte ansızın Merom sularının yanında onların üzerine yürüdü ve onlara saldırdı. 8 RAB onları İsrail'in eline teslim etti. İsrailliler onları bozguna uğrattı, Büyük Sayda'ya, Misrefot-Mayim'e ve doğuda Mispa Vadisi'ne kadar kovaladı. Sağ kalan kimse kalmayıncaya dek onları vurdu. 9 Yeşu, RAB'bin kendisine söylediği gibi yaptı. Atlarının diz ardı kirişlerini kesti, savaş arabalarını ateşe verdi. 10 O sırada geri dönen Yeşu Hasor'u ele geçirdi, kralını kılıçla öldürdü. Çünkü Hasor eskiden bu krallıkların hepsinin başıydı. 11 Orada yaşayan herkes kılıçtan geçirildi, hepsi tamamen yok edildi. Soluk alan tek kişi bırakılmadı. Hasor da ateşe verildi. 12 Yeşu bu kralların bütün kentlerini ve krallarını ele geçirdi. RAB'bin kulu Musa'nın buyurduğu gibi onları kılıçtan geçirip tamamen yok etti. 13 Ama höyüklerin üzerinde duran kentleri İsrail yakmadı; yalnız Hasor'u Yeşu yaktı. 14 İsrailliler bu kentlerin bütün yağmasını ve hayvanlarını kendileri için aldılar. Ama bütün insanları yok edinceye kadar kılıçtan geçirdiler. Soluk alan tek kişi bırakmadılar. 15 RAB kulu Musa'ya nasıl buyurduysa, Musa da Yeşu'ya öyle buyurmuştu. Yeşu da öyle yaptı. RAB'bin Musa'ya buyurduğu hiçbir şeyi eksik bırakmadı. 16 Böylece Yeşu bütün o ülkeyi, dağlık bölgeyi, bütün Negev'i, Goşen ülkesinin tümünü, ovayı, Arava'yı, İsrail'in dağlık bölgesini ve onun ovasını ele geçirdi. 17 Seir'e doğru yükselen Halak Dağı'ndan başlayıp Hermon Dağı'nın eteğinde, Lübnan Vadisi'ndeki Baal-Gad'a kadar her yeri aldı. Bütün krallarını ele geçirip vurdu ve öldürdü. 18 Yeşu bütün bu krallarla uzun zaman savaştı. 19 Givon'da yaşayan Hivliler dışında, İsraillilerle barış yapan hiçbir kent olmadı. Hepsini savaşta ele geçirdiler. 20 Çünkü RAB onların yüreklerini katılaştırmıştı; öyle ki İsrail'e karşı savaşa çıktılar. Böylece onlara acınmadan tamamen yok edilsinler diye, RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yok edildiler. 21 Yeşu o sırada gidip dağlık bölgedeki Anaklıları kesti attı; Hevron'dan, Devir'den, Anav'dan, Yahuda'nın bütün dağlık bölgesinden ve İsrail'in bütün dağlık bölgesinden onları söküp attı. Yeşu onları kentleriyle birlikte tamamen yok etti. 22

İsraillilerin ülkesinde Anaklılardan hiçbiri kalmadı. Yalnız Gazze'de, Gat'ta ve Aşdod'da bazıları kaldı. [23] Böylece Yeşu, RAB'bin Musa'ya söylediği her şeye uygun olarak bütün ülkeyi ele geçirdi. Onu oymaklarına göre paylaştırmak üzere İsrail'e miras olarak verdi. Böylece ülke savaştan huzura kavuştu.

12

[1] İsrailliler'in bozguna uğratıp ülkelerine sahip olduğu diyarın kralları şunlardı: Şeria'nın ötesinde, güneşin doğduğu tarafta, Arnon Vadisi'nden Hermon Dağı'na kadar ve doğuya doğru bütün Arava boyunca; [2] Amorluların kralı Sihon; Heşbon'da otururdu. Arnon Vadisi kıyısındaki Aroer'den, vadinin ortasından ve Gilat'ın yarısından, Ammonluların sınırı olan Yabbok Irmağı'na kadar egemenlik sürerdi. [3] Doğuya doğru Arava'dan Kinnerot Denizi'ne, yine doğuya doğru Arava Denizi'ne, yani Tuz Denizi'ne, Beyt-Yeşimot yoluna kadar; güneyde de Pisga yamaçlarının altına kadar uzanırdı. [4] Refalılar'ın sağ kalanlarından olan Başan Kralı Og'un sınırı da vardı; o, Aştarot ile Edrei'de otururdu. [5] Hermon Dağı'nda, Saleka'da ve bütün Başan'da, Geşurlular'ın ve Maakatlılar'ın sınırına kadar, ayrıca Gilat'ın yarısında, Heşbon Kralı Sihon'un sınırına kadar egemenlik sürerdi. [6] RAB'bin kulu Musa ile İsrailliler onları bozguna uğrattı. RAB'bin kulu Musa bu toprakları Rubenlular'a, Gadlılar'a ve Manaşşe oymağının yarısına mülk olarak verdi. [7] Yeşu ile İsrailliler'in Şeria'nın batısında bozguna uğrattığı diyarın kralları şunlardı: Lübnan Vadisi'ndeki Baal-Gat'tan Seir'e yükselen Halak Dağı'na kadar olan bölge. Yeşu bu diyarı, paylarına göre İsrail oymaklarına mülk olarak verdi. [8] Dağlık bölgede, Şefela'da, Arava'da, yamaçlarda, çölde ve Negev'de; Hititliler, Amorlular, Kenanlılar, Perizziler, Hivliler ve Yevuslular. [9] Eriha kralı bir; Beytel'in yanındaki Ay kralı bir; [10] Yeruşalim kralı bir; Hevron kralı bir; [11] Yarmut kralı bir; Lakiş kralı bir; [12] Eglon kralı bir; Gezer kralı bir; [13] Devir kralı bir; Geder kralı bir; [14] Horma kralı bir; Arad kralı bir; [15] Libna kralı bir; Adullam kralı bir; [16] Makkeda kralı bir; Beytel kralı bir; [17] Tappuah kralı bir; Hefer kralı bir; [18] Afek kralı bir; Laşaron kralı bir; [19] Madon kralı bir; Hasor kralı bir; [20] Şimron-Meron kralı bir; Akşaf kralı bir; [21] Taanak kralı bir; Megiddo kralı bir; [22] Kedeş kralı bir; Karmel'deki Yokneam kralı bir; [23] Dor yamaçlarındaki Dor kralı bir; Gilgal'daki Goyim kralı bir; [24] Tirsa kralı bir. Kralların hepsi otuz birdi.

13

[1] Yeşu yaşlanmış, iyice ilerlemişti. RAB ona, “Sen yaşlandın, iyice ilerledin; ama ele geçirilecek daha çok toprak var” dedi. [2] “Geriye kalan toprak şudur: Filistliler'in bütün bölgeleri ve bütün Geşurlular'ın ülkesi; [3] Mısır'ın doğusundaki Şihor'dan kuzeydeki Ekron sınırına kadar uzanan yerler ki Kenanlı sayılır; Filistliler'in beş önderinin toprakları, Gazeliler'in, Aşdodlular'ın, Aşkelonlular'ın, Gatlılar'ın, Ekronlular'ın toprakları ve Avvililer; [4] güneydeki bütün bölge; bütün Kenanlılar'ın ülkesi; Saydalılar'a ait Meera'dan Afek'e, oradan Amorlular'ın sınırına kadar olan yerler; [5] Gevallılar'ın ülkesi; doğuya doğru bütün Lübnan, Hermon Dağı'nın eteğindeki Baal-Gad'dan Hamat Geçidi'ne kadar olan yerler; [6] Lübnan'dan Misrefot-Mayim'a kadar dağlık bölgenin bütün halkı, bütün Saydalılar. Onları İsrailliler'in önünden ben süreceğim. Yalnız, sana buyurduğum gibi bu toprağı İsrail'e miras olarak paylaştır. [7] Şimdi bu toprağı dokuz oymağa ve Manaşşe oymağının yarısına miras olarak bölüştür.” [8] Öbür yarı oymakla birlikte Rubenliler ve Gadlılar, Musa'nın kendilerine verdiği mirası, RAB'bin kulu Musa'nın onlara verdiği gibi, Şeria'nın doğu yakasında almışlardı. [9] Arnon Vadisi'nin kıyısındaki Aroer'den, vadinin ortasındaki kentten ve Medeva'dan Dibon'a kadar uzanan bütün düzlükten; [10] Heşbon'da hüküm süren Amorlu kral Sihon'un Ammonlular'ın sınırına kadar olan bütün kentlerinden; [11] Gilat'tan, Geşurlular'la Maakalılar'ın sınırından, bütün Hermon Dağı'ndan, Saleka'ya kadar bütün Başan'dan; [12] Aştarot'ta ve Edrei'de hüküm süren, Refalılar'ın sağ kalanlarından olan Başan kralı Og'un bütün ülkesinden oluşuyordu. Musa onları yenmiş, önlerinden sürmüştü. [13] Ama İsrailliler Geşurlular'ı da Maakalılar'ı da sürmediler. Bu yüzden Geşur ve Maaka halkı bugün de İsrail'in ortasında yaşamaktadır. [14] Yalnız Levi oymağına

miras vermedi. Ona söylediği gibi, İsrail'in Tanrısı RAB'be ateşle sunulan sunular onların mirasıydı. [15] Musa Ruben soyundan gelen oymağa, ailelerine göre pay verdi. [16] Sınırları Arnon Vadisi'nin kıyısındaki Aroer'den, vadinin ortasındaki kentten ve Medeva'nın yanındaki bütün düzlükten geçiyordu. [17] Heşbon ve düzlükteki bütün kentleri, Dibon'u, Bamot-Baal'ı, Beyt-Baal-Meon'u, [18] Yahas'ı, Kedemot'u, Mefaat'ı, [19] Kiryatayim'i, Sibma'yı, vadinin yanındaki dağda bulunan Seret-Şahar'ı, [20] Beyt-Peor'u, Pisga'nın yamaçlarını, Beyt-Yeşimot'u, [21] düzlüğün bütün kentlerini ve Heşbon'da hüküm süren Amorlu kral Sihon'un bütün ülkesini kapsıyordu. Musa Sihon'u da, Midyan önderleri Evi'yi, Rekem'i, Sur'u, Hur'u ve Reva'yı da, yani ülkede yaşayan Sihon'a bağlı beyleri de yenmişti. [22] İsrailliler, kılıçla öldürdükleri ötekilerin arasında Beor oğlu falcı Balam'ı da öldürdüler. [23] Ruben soyundan gelenlerin sınırı Şeria kıyısına kadar uzanıyordu. Ruben soyundan gelenlerin ailelerine göre mirası, bu kentler ve köylerdi. [24] Musa Gad oymağına, Gad soyundan gelenlere ailelerine göre pay verdi. [25] Sınırları Yazer'i, Gilat'ın bütün kentlerini, Ammonlular ülkesinin yarısını, Rabba'nın karşısındaki Aroer'e kadar olan bölgeyi kapsıyordu. [26] Heşbon'dan Ramat-Mispe'ye ve Betonim'e kadar, Mahanayim'den Devir sınırına kadar uzanıyordu. [27] Vadide ise Beyt-Haram'ı, Beyt-Nimra'yı, Sukkot'u, Safon'u, Heşbon kralı Sihon'un ülkesinin geri kalanını, Şeria kıyısından doğuda Şeria'nın ötesindeki Kinneret Gölü'nün ucuna kadar olan yerleri kapsıyordu. [28] Gad soyundan gelenlerin ailelerine göre mirası, bu kentler ve köylerdi. [29] Musa Manaşşe oymağının yarısına miras verdi; Manaşşe soyundan gelen oymağın yarısına ailelerine göre pay verildi. [30] Sınırları Mahanayim'den başlayıp bütün Başan'ı, Başan kralı Og'un bütün ülkesini ve Başan'daki Yair'e ait bütün oba kentlerini, yani altmış kenti kapsıyordu. [31] Gilat'ın yarısı, Aştarot ve Edrei, yani Başan'da Og'un krallığına ait kentler, Manaşşe oğlu Makir'in çocuklarına, Makir soyundan gelenlerin yarısına ailelerine göre verildi. [32] Musa'nın Şeria'nın doğu yakasında, Eriha'nın karşısındaki Moav ovalarında paylaştırdığı miraslar bunlardı. [33] Ama Musa Levi oymağına miras vermedi. Onlara söylediği gibi, mirasları İsrail'in Tanrısı RAB'di.

14

[1] İsrailliler'in Kenan ülkesinde aldığı miras payları şunlardır; kâhin Eleazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının baba evlerinin başları bunları onlara dağıttı. [2] RAB'bin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi, dokuz oymağa ve yarım oymağa düşen miras kura ile belirlendi. [3] Çünkü Musa, iki oymağın ve yarım oymağın mirasını Şeria'nın öbür tarafında vermişti; ama Levililer'e onların arasında miras vermemişti. [4] Yusuf'un soyundan iki oymak çıkmıştı: Manaşşe ve Efrayim. Levililer'e ülkede pay vermediler; yalnızca oturmaları için kentler, hayvanları ve malları için de kentlerin çevresindeki otlaklar verdiler. [5] İsrailliler, RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptı ve ülkeyi paylaştırdı. [6] Sonra Yahuda halkı Gilgal'da Yeşu'nun yanına geldi. Kenizli Yefunne oğlu Kalev ona şöyle dedi: "RAB'bin, Kadeş-Barnea'da Tanrı adamı Musa'ya senin ve benim hakkımda ne söylediğini biliyorsun. [7] RAB'bin kulu Musa beni Kadeş-Barnea'dan ülkeyi gözden geçirmek için gönderdiğinde kırk yaşındaydım. Ben de yüreğimde olanı aynen ona bildirdim. [8] Benimle birlikte çıkan kardeşlerim halkın yüreğini eritmişti, ama ben Tanrım RAB'bin yolunu bütünüyle izledim. [9] O gün Musa ant içip şöyle dedi: 'Ayak bastığın toprak sana ve çocuklarına sonsuza dek miras olacak; çünkü Tanrım RAB'bin yolunu bütünüyle izledin.' [10] "Şimdi bak, RAB söylediği gibi beni yaşattı. RAB bu sözü Musa'ya söylediğinden beri, İsrail çölde yürürken geçen bu kırk beş yıl boyunca beni sağ tuttu. İşte bugün seksen beş yaşındayım. [11] Musa'nın beni gönderdiği gün ne kadar güçlüysem bugün de o kadar güçlüyüm. O zamanki gücüm neyse şimdi de aynı; savaşa çıkmaya da dönmeye de yeter. [12] Şimdi o gün RAB'bin sözünü ettiği şu dağlık bölgeyi bana ver. O gün orada Anaklılar'ın bulunduğunu, kentlerin büyük ve surlu olduğunu sen de duymuştun. Belki RAB benimle olur da, RAB'bin söylediği gibi onları sürüp çıkarırım." [13] Bunun üzerine Yeşu onu kutsadı ve Yefunne oğlu Kalev'e miras olarak Hevron'u verdi. [14] Bu yüzden Hevron bugüne dek Kenizli Yefunne oğlu Kalev'in mirası oldu. Çünkü o, İsrail'in Tanrısı RAB'bin yolunu bütünüyle izledi. [15] Hevron'un önceki adı Kiryat-Arba'ydı. Arba, Anaklılar arasında en büyük adamdı. Sonra ülkede savaş dindi.

15

[1] Yahuda oğullarının oymağa göre payına düşen bölge, güneyin en uç yanında, Edom sınırına, Sin Çölü'ne kadar uzanıyordu. [2] Güney sınırları Tuz Denizi'nin ucundan, güneye bakan körfezden başlıyordu. [3] Akrabbim Yokuşu'nun güneyinden geçip Sin'e uzanıyor, oradan Kadeş-Barnea'nın güneyine çıkıyor, Hetsron'dan geçip Addar'a varıyor ve Karka'ya dönüyordu. [4] Oradan Atsmon'a geçiyor, Mısır Vadisi'ne çıkıyor ve sınır denizde son buluyordu. Güney sınırınız bu olacak. [5] Doğu sınırı, Şeria'nın sonuna kadar Tuz Denizi'ydi. Kuzey yandaki sınır, Şeria'nın denize döküldüğü yerdeki körfezden başlıyordu. [6] Sınır Beyt-Hogla'ya çıkıyor, Beyt-Arava'nın kuzeyinden geçiyor ve Ruben oğlu Bohan'ın taşına kadar uzanıyordu. [7] Sınır Akor Vadisi'nden Devir'e çıkıyor, sonra Adummim Yokuşu'nun karşısındaki Gilgal'a doğru kuzeye dönüyordu; bu yer vadinin güneyindeydi. Sonra En-Şemeş sularına varıyor ve En-Rogel'de son buluyordu. [8] Sınır, Hinnom oğlunun vadisinden Yevuslular'ın güney yamacına çıkıyordu; burası Yeruşalim'di. Sonra Hinnom Vadisi'nin batısındaki, Refaim Vadisi'nin kuzey ucundaki dağın tepesine çıkıyordu. [9] Sınır, dağın tepesinden Neftoah sularının pınarına uzanıyor, Efron Dağı'nın kentlerine çıkıyor ve Baala'ya, yani Kiryat-Yearim'e varıyordu. [10] Oradan sınır Baala'dan batıya, Seir Dağı'na dönüyor, Yearim Dağı'nın kuzey yamacından, yani Kesalon'dan geçiyor, Beyt-Şemeş'e iniyor ve Timna'dan geçiyordu. [11] Sınır, Ekron'un kuzey yamacına çıkıyor, Şikkeron'a uzanıyor, Baala Dağı'ndan geçiyor, Yavneel'e varıyordu; sınır denizde son buluyordu. [12] Batı sınırı büyük denizin kıyısıydı. Yahuda oğullarının oymağa göre sınırı buydu. [13] Yeşu, RAB'bin buyruğu uyarınca Yefunne oğlu Kalev'e, Yahuda oğulları arasında bir pay verdi; Anak'ın atası Arba'nın kenti olan Kiryat-Arba'yı verdi; burası Hevron'du. [14] Kalev, Anak'ın üç oğlunu, Şeşay'ı, Ahiman'ı ve Talmay'ı, yani Anak soyunu oradan sürdü. [15] Oradan Devir halkına karşı çıktı. Devir'in önceki adı Kiryat-Sefer'di. [16] Kalev, "Kiryat-Sefer'e saldırıp orayı ele geçirene kızım Aksa'yı eş olarak vereceğim" dedi. [17] Kalev'in kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel orayı ele geçirdi. Bunun üzerine Kalev ona kızı Aksa'yı eş olarak verdi. [18] Aksa geldiğinde, Otniel'i babasından bir tarla istemesi için kışkırttı. Kendisi eşekten indi, Kalev de ona, "Ne istiyorsun?" dedi. [19] Aksa, "Bana bir armağan ver. Beni Negev ülkesine verdin; bana su pınarları da ver" dedi. Bunun üzerine Kalev ona yukarı pınarları ve aşağı pınarları verdi. [20] Yahuda oğullarının oymağına ailelerine göre verilen miras buydu. [21] Yahuda oğullarının oymağının Edom sınırına doğru, Negev'in en ucundaki kentleri şunlardı: Kavseel, Eder, Yagur, [22] Kina, Dimona, Adada, [23] Kedeş, Hatsor, Yitnan, [24] Zif, Telem, Bealot, [25] Hatsor-Hadata, Keriyot-Hetsron, yani Hatsor, [26] Amam, Şema, Molada, [27] Hatsar-Gadda, Heşmon, Beyt-Pelet, [28] Hatsar-Şual, Beer-Şeva, Biziotya, [29] Baala, İyim, Esem, [30] Eltolad, Kesil, Horma, [31] Siklag, Madmanna, Sansanna, [32] Lebaot, Şilhim, Ayin ve Rimmon. Köyleriyle birlikte bütün kentler yirmi dokuzdu. [33] Şefela'da: Eştaol, Sora, Aşna, [34] Zanoah, En-Gannim, Tappuah, Enam, [35] Yarmut, Adullam, Soko, Azeka, [36] Şaarayim, Aditayim ve Gedera ya da Gederotayim; köyleriyle birlikte on dört kent. [37] Senan, Hadaşa, Migdal-Gad, [38] Dilean, Mispa, Yokteel, [39] Lakiş, Botskat, Eglon, [40] Kabbon, Lahmam, Kitliş, [41] Gederot, Beyt-Dagon, Naama ve Makkeda; köyleriyle birlikte on altı kent. [42] Libna, Eter, Aşan, [43] Yiftah, Aşna, Nesiv, [44] Keila, Akziv ve Mareşa; köyleriyle birlikte dokuz kent. [45] Ekron, çevre yerleşimleri ve köyleriyle birlikte; [46] Ekron'dan denize kadar, Aşdod yakınındaki bütün yerler ve köyleriyle birlikte. [47] Aşdod, çevre yerleşimleri ve köyleriyle birlikte; Gazze, çevre yerleşimleri ve köyleriyle birlikte; Mısır Vadisi'ne, büyük denize ve kıyılarına kadar. [48] Dağlık bölgede: Şamir, Yattir, Soko, [49] Danna, Kiryat-Sanna, yani Devir, [50] Anav, Eştemo, Anim, [51] Goşen, Holon ve Gilo; köyleriyle birlikte on bir kent. [52] Arab, Duma, Eşan, [53] Yanim, Beyt-Tappuah, Afeka, [54] Humta, Kiryat-Arba, yani Hevron ve Tsior; köyleriyle birlikte dokuz kent. [55] Maon, Karmel, Zif, Yuta, [56] Yizreel, Yokdeam, Zanoah, [57] Kayin, Givea ve Timna; köyleriyle birlikte on kent. [58] Halhul, Beyt-Sur, Gedor, [59] Maarat, Beyt-Anot ve Eltekon; köyleriyle birlikte altı kent. [60] Kiryat-Baal, yani Kiryat-Yearim ve Rabba; köyleriyle birlikte iki kent. [61] Çölde: Beyt-Arava, Middin, Sekaka, [62] Nibşan, Tuz Kenti ve En-Gedi; köyleriyle birlikte altı kent. [63] Ama Yahuda oğulları, Yeruşalim'de yaşayan Yevuslular'ı süremedi. Bu yüzden Yevuslular bugün de Yahuda oğullarıyla birlikte Yeruşalim'de yaşamaktadır.

16

[1] Yusuf oğullarına düşen kura, Şeria'dan, Eriha'nın doğusundaki Eriha sularından başlayıp çöle, Eriha'dan Beytel'in dağlık bölgesine çıkan yere kadar uzanıyordu. [2] Beytel'den Luz'a çıktı, Arkalılar'ın sınırı boyunca Atarot'a geçti; [3] batıya doğru Yafletliler'in sınırına, aşağı Beyt-Horon sınırına, Gezer'e indi ve denizde son buldu. [4] Yusuf oğulları Manaşşe ile Efrayim miraslarını aldı. [5] Efrayim oğullarının ailelerine göre sınırı şuydu. Miraslarının doğudaki sınırı Atarot-Addar'dan yukarı Beyt-Horon'a kadardı. [6] Sınır kuzeyde Mikmetat'tan batıya uzanıyordu. Sonra doğuya dönüp Taanat-Şilo'ya yöneldi ve doğudan Yanoah'ın yanından geçti. [7] Yanoah'tan Atarot'a, Naara'ya indi, Eriha'ya ulaştı ve Şeria'ya vardı. [8] Tappuah'tan sınır batıya, Kana Vadisi'ne doğru uzandı ve denizde son buldu. Ailelerine göre Efrayim oğullarının oymağının mirası buydu. [9] Buna, Manaşşe oğullarının mirasının ortasında Efrayim oğulları için ayrılan kentler de, bütün köyleriyle birlikte dahildi. [10] Ama Gezer'de yaşayan Kenanlılar'ı sürmediler. Kenanlılar bugün de Efrayim'in ortasında yaşamayı sürdürüyor ve angarya işlerde çalışan kullar oldular.

17

[1] Manaşşe oymağı için düşen pay buydu; çünkü Yusuf'un ilk oğlu oydu. Manaşşe'nin ilk oğlu, Gilat'ın atası Makir'e gelince, o savaşçı bir adam olduğu için Gilat'la Başan ona verildi. [2] Böylece Manaşşe'nin öbür oğulları için de ailelerine göre pay ayrıldı: Aviezer oğulları, Helek oğulları, Asriel oğulları, Şekem oğulları, Hefer oğulları ve Şemida oğulları için. Bunlar, Yusuf oğlu Manaşşe'nin ailelerine göre erkek çocuklarıydı. [3] Ama Hefer oğlu, Gilat oğlu, Makir oğlu, Manaşşe oğlu Selofhat'ın oğulları yoktu; kızları vardı. Kızlarının adları şunlardı: Mahla, Noa, Hogla, Milka ve Tirsa. [4] Bunlar kâhin Elazar'ın, Nun oğlu Yeşu'nun ve önderlerin önüne gelip, "RAB, Musa'ya kardeşlerimizin arasında bize de miras vermesini buyurdu" dediler. Bunun üzerine Yeşu, RAB'bin buyruğuna göre onlara babalarının kardeşleri arasında miras verdi. [5] Böylece Şeria'nın ötesindeki Gilat ve Başan bölgesi dışında Manaşşe'ye on pay düştü. [6] Çünkü Manaşşe'nin kızları, onun oğulları arasında miras almıştı. Gilat bölgesi ise Manaşşe'nin öteki oğullarına ait oldu. [7] Manaşşe'nin sınırı Aşer'den başlayıp Şekem'in karşısındaki Mikmetat'a kadar uzanıyordu. Oradan sağ tarafa, En-Tappuah halkına doğru gidiyordu. [8] Tappuah yöresi Manaşşe'ye aitti; ama Manaşşe sınırındaki Tappuah kenti Efrayim halkına aitti. [9] Sınır, Kana Vadisi'ne, vadinin güneyine doğru iniyordu. Bu kentler, Manaşşe'nin kentleri arasında olmakla birlikte Efrayim'e aitti. Manaşşe'nin sınırı vadinin kuzey yanındaydı ve denizde sona eriyordu. [10] Güney Efrayim'e, kuzey Manaşşe'ye aitti; sınırı da denizdi. Kuzeyde Aşer'e, doğuda ise İssakar'a kadar ulaşıyorlardı. [11] Manaşşe'nin İssakar ve Aşer içinde şu yerleri vardı: Beyt-Şean ve ona bağlı kasabalar, Yivleam ve ona bağlı kasabalar, Dor halkı ve ona bağlı kasabalar, En-Dor halkı ve ona bağlı kasabalar, Taanak halkı ve ona bağlı kasabalar, Megiddo halkı ve ona bağlı kasabalar; yani üç yüksek bölge. [12] Ne var ki Manaşşe halkı bu kentlerin halkını kovamadı; Kenanlılar o ülkede yaşamayı sürdürdü. [13] İsrail halkı güçlenince Kenanlıları angaryaya koştu, ama onları tümüyle kovmadı. [14] Yusuf'un soyundan gelenler Yeşu'ya, "RAB şimdiye dek bizi kutsadı, biz de kalabalık bir halk olduk. Öyleyse neden bana miras olarak yalnızca bir kura payı verdin?" dediler. [15] Yeşu onlara, "Madem kalabalık bir halksınız, gidin, Perizliler'in ve Refalılar'ın ülkesindeki ormanlık yere çıkın; Efrayim'in dağlık bölgesi size dar geliyorsa orada kendinize yer açın" dedi. [16] Yusuf'un soyundan gelenler, "Dağlık bölge bize yetmiyor. Vadide yaşayan bütün Kenanlılar'ın, hem Beyt-Şean'da ve ona bağlı kasabalarda yaşayanların hem de Yizreel Vadisi'nde yaşayanların demir savaş arabaları var" dediler. [17] Bunun üzerine Yeşu, Yusuf soyuna, yani Efrayim'le Manaşşe'ye, "Siz kalabalık bir halksınız, gücünüz de büyük. Yalnızca bir kura payınız olmayacak" dedi. [18] "Dağlık bölge de sizin olacak. Ormanlık olsa da onu kesip açacaksınız; en uçlarına kadar sizin olacak. Çünkü Kenanlıları, demir savaş arabaları olsa da, güçlü olsalar da kovacaksınız."

18

[1] İsrailoğullarının bütün topluluğu Şilo'da bir araya toplandı ve Buluşma Çadırı'nı oraya kurdu. Ülke onların önünde boyun eğmişti. [2] İsrailoğulları arasında mirası henüz paylaştırılmamış yedi oymak kalmıştı. [3] Yeşu İsrailoğulları'na, “Atalarınızın Tanrısı RAB'bin size verdiği ülkeyi gidip mülk edinmeyi daha ne zamana kadar savsaklayacaksınız?” dedi. [4] “Her oymaktan kendiniz için üçer adam seçin. Onları göndereceğim; kalkıp ülkeyi dolaşsınlar, miraslarına göre onu yazıyla tarif etsinler, sonra yanıma gelsinler. [5] Ülkeyi yedi paya bölsünler. Yahuda güneyde kendi sınırlarında kalsın, Yusuf soyu da kuzeyde kendi sınırlarında kalsın. [6] Siz ülkeyi yedi bölüme ayırıp tarifini bana buraya getirin; ben de burada, Tanrımız RAB'bin önünde sizin için kura çekeceğim. [7] Çünkü Levililer'in aranızda payı yoktur; RAB'bin kâhinliği onların mirasıdır. Gad, Ruben ve Manaşşe oymağının yarısı ise RAB'bin kulu Musa'nın kendilerine verdiği mirası Şeria'nın doğu yakasında almışlardır.” [8] Adamlar kalkıp gittiler. Yeşu, ülkeyi yazıyla tarif etmeye gidenlere, “Gidin, ülkeyi dolaşıp yazıyla tarif edin, sonra yanıma dönün. Ben de burada, Şilo'da, RAB'bin önünde sizin için kura çekeceğim” diye buyurdu. [9] Adamlar gidip ülkeyi baştan başa dolaştılar. Kentlerine göre onu bir kitaba yedi pay olarak yazdılar. Sonra Şilo'daki ordugâha, Yeşu'nun yanına döndüler. [10] Yeşu Şilo'da, RAB'bin önünde onlar için kura çekti. Orada ülkeyi, paylarına göre İsrailoğulları arasında bölüştürdü. [11] Benyamin oymağının kurası ailelerine göre çıktı. Kuralarına düşen bölgenin sınırı Yahuda ile Yusuf soyunun arasında uzanıyordu. [12] Kuzey sınırları Şeria'dan başlıyordu. Sınır, Eriha'nın kuzey yamacına çıkıyor, oradan batıya doğru dağlık bölgeden yükselip Beyt-Aven çölünde son buluyordu. [13] Oradan Luz'a, yani Beytel olan Luz'un güney yamacına geçiyordu. Sonra Aşağı Beyt-Horon'un güneyindeki dağın yanında Atrot-Addar'a iniyordu. [14] Sınır uzanıp güneye doğru batı yanına dönüyor, Beyt-Horon'un güney karşısındaki dağdan başlayıp Yahudaoğulları'nın kenti Kiryat-Baal'da, yani Kiryat-Yearim'de son buluyordu. Burası batı yanıydı. [15] Güney yanı, Kiryat-Yearim'in en uç tarafından başlıyordu. Sınır batıya doğru çıkıyor ve Neftoah sularının pınarına varıyordu. [16] Sonra sınır, Hinnom Oğlu Vadisi'nin karşısındaki dağın eteğine iniyordu; bu dağ kuzeyde Refaim Vadisi'ndedir. Oradan Hinnom Vadisi'ne, Yevuslular'ın güney yamacına iniyor, sonra En-Rogel'e kadar alçalıyordu. [17] Oradan kuzeye dönüp En-Şemeş'e çıkıyor, Adummim yokuşunun karşısındaki Gelilot'a uzanıyor, sonra Ruben oğlu Bohan'ın taşına iniyordu. [18] Oradan Arava'nın karşısındaki kuzey yamacına geçip Arava'ya iniyordu. [19] Sınır, Beyt-Hogla'nın kuzey yamacına geçiyor, Tuz Denizi'nin kuzey koyunda, Şeria'nın güney ucunda son buluyordu. Burası güney sınırıydı. [20] Doğu yanında sınır Şeria'ydı. Çevresindeki sınırlarla birlikte Benyaminoğulları'nın ailelerine göre mirası buydu. [21] Benyaminoğulları oymağının ailelerine göre kentleri şunlardı: Eriha, Beyt-Hogla, Emek-Kesiz, [22] Beyt-Arava, Semarayim, Beytel, [23] Avvim, Para, Ofra, [24] Kefar-Ammoni, Ofni ve Geva; köyleriyle birlikte on iki kent. [25] Givon, Rama, Beerot, [26] Mispe, Kefira, Mosa, [27] Rekem, Yirpeel, Tarala, [28] Sela, Elef, Yevus, yani Yeruşalim, Giva ve Kiryat; köyleriyle birlikte on dört kent. Benyaminoğulları'nın ailelerine göre mirası buydu.

19

[1] İkinci kura Şimon için, yani ailelerine göre Şimon oğullarının oymağı için çıktı. Mirasları Yahuda oğullarının mirasının ortasındaydı. [2] Mirasları olarak Beer-Şeva ya da Şeva, Molada, [3] Hazar-Şual, Bala, Esem, [4] Eltolad, Betul, Horma, [5] Siklag, Bet-Markabot, Hazar-Susa, [6] Bet-Lebaot ve Şaruhen vardı; köyleriyle birlikte on üç kent. [7] Ayin, Rimmon, Eter ve Aşan vardı; köyleriyle birlikte dört kent. [8] Bir de bu kentlerin çevresindeki bütün köyler, Baalat-Beer'e, yani Güney Rama'sına kadar uzanıyordu. Ailelerine göre Şimon oğullarının oymağının mirası budur. [9] Şimon oğullarının mirası Yahuda oğullarının payından alındı. Çünkü Yahuda oğullarının payı onlara fazla geliyordu. Bu yüzden Şimon oğulları onların mirasının ortasında miras aldılar. [10] Üçüncü kura ailelerine göre Zevulun oğulları için çıktı. Miraslarının sınırı Sarid'e kadar uzanıyordu. [11] Sınır batıya, Marala'ya doğru çıkıyor, Dabbeşet'e ulaşıyor,

Yokneam'ın karşısındaki dereye varıyordu. 12 Sarid'den doğuya, gün doğusuna doğru dönüp Kislot-Tavor sınırına gidiyordu. Oradan Daberat'a çıkıyor, Yafia'ya varıyordu. 13 Oradan doğuya doğru Gat-Hefer'e, Et-Kasin'e geçiyor ve Nea'ya doğru uzanan Rimmon'a çıkıyordu. 14 Sınır onun kuzeyinden dönüp Hanaton'a yöneliyor, İftah-El vadisinde son buluyordu. 15 Kattat, Nahalal, Şimron, İdala ve Beytlehem; köyleriyle birlikte on iki kent. 16 Ailelerine göre Zevulun oğullarının mirası, bu kentler ve onların köyleri budur. 17 Dördüncü kura, ailelerine göre İssakar oğulları için çıktı. 18 Sınırları Yizreel, Kesullot, Şunem, 19 Hafarayim, Şion, Anaharat, 20 Rabbit, Kişyon, Ebes, 21 Remet, En-Gannim, En-Hadda ve Bet-Passes. 22 Sınır Tavor'a, Şahatsuma'ya ve Bet-Şemeş'e ulaşıyordu. Sınırları Şeria'da son buluyordu; köyleriyle birlikte on altı kent. 23 Ailelerine göre İssakar oğullarının oymağının mirası, bu kentler ve onların köyleri budur. 24 Beşinci kura ailelerine göre Aşer oğullarının oymağı için çıktı. 25 Sınırları Helkat, Hali, Beten, Akşaf, 26 Allammelek, Amad ve Mişal'a kadar uzanıyordu. Batıda Karmel'e, Şihor-Libnat'a varıyordu. 27 Doğuya, gün doğusuna doğru dönüp Bet-Dagon'a yöneliyor, Zevulun'a ve kuzeyde İftah-El vadisine, oradan Bet-Emek ile Neiel'e ulaşıyordu. Sol tarafta Kabul'a kadar çıkıyordu. 28 Ebron, Rehob, Hammon ve Kana'ya, oradan büyük Sayda'ya kadar uzanıyordu. 29 Sonra sınır Rama'ya, surlu kent Sur'a dönüyor, oradan Hosa'ya yöneliyordu. Deniz kıyısında, Akzib bölgesinde son buluyordu. 30 Bunun yanında Umma, Afek ve Rehob vardı; köyleriyle birlikte yirmi iki kent. 31 Ailelerine göre Aşer oğullarının oymağının mirası, bu kentler ve onların köyleri budur. 32 Altıncı kura, ailelerine göre Naftali oğulları için çıktı. 33 Sınırları Helef'ten, Saanannim'deki meşeden, Adami-Nekeb'den ve Yavneel'den Lakkum'a kadar uzanıyor, Şeria'da son buluyordu. 34 Sınır batıya, Aznot-Tavor'a dönüyor, oradan Hukkok'a çıkıyordu. Güneyde Zevulun'a, batıda Aşer'e, doğuda gün doğusuna doğru Şeria kıyısında Yahuda'ya ulaşıyordu. 35 Surlu kentler şunlardı: Siddim, Ser, Hammat, Rakkat, Kinneret, 36 Adama, Rama, Hasor, 37 Kedeş, Edrei, En-Hasor, 38 Yiron, Migdal-El, Horem, Bet-Anat ve Bet-Şemeş; köyleriyle birlikte on dokuz kent. 39 Ailelerine göre Naftali oğullarının oymağının mirası, bu kentler ve onların köyleri budur. 40 Yedinci kura, ailelerine göre Dan oğullarının oymağı için çıktı. 41 Miraslarının sınırı Sora, Eştaol, İr-Şemeş, 42 Şaalabbin, Ayalon, İtla, 43 Elon, Timna, Ekron, 44 Elteke, Gibbeton, Baalat, 45 Yehud, Bene-Berak, Gat-Rimmon, 46 Me-Yarkon ve Rakkon'du; ayrıca Yafa'nın karşısındaki bölge de buna dahildi. 47 Dan oğullarının sınırı onların ötesine uzanıyordu. Bunun üzerine Dan oğulları gidip Leşem'e karşı savaştılar; kenti ele geçirip kılıçtan geçirdiler. Oraya sahip olup orada yaşadılar ve ataları Dan'ın adını vererek Leşem'e Dan dediler. 48 Ailelerine göre Dan oğullarının oymağının mirası, bu kentler ve onların köyleri budur. 49 Böylece ülkeyi sınırlarına göre miras olarak paylaştırmayı bitirdiler. İsrail oğulları aralarında Nun oğlu Yeşu'ya da bir miras verdiler. 50 RAB'bin buyruğuna göre ona istediği kenti, yani Efrayim dağlık bölgesindeki Timnat-Serah'ı verdiler. O da kenti kurup orada yaşadı. 51 Kâhin Elazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oğullarının oymaklarının baba soylarının önderleri, Şilo'da RAB'bin önünde, Buluşma Çadırı'nın girişinde kura ile miras olarak bunları paylaştırdılar. Böylece ülkeyi bölüştürmeyi tamamladılar.

20

1 RAB Yeşu'ya şöyle dedi: 2 "İsrail halkına de ki, 'Musa aracılığıyla size sözünü ettiğim sığınma kentlerini ayırın. 3 Böylece birini kazara ya da istemeden öldüren kişi oraya kaçabilir. Bu kentler sizin için kan davasını güdenden kaçıp sığınacağı yerler olacak. 4 O kişi bu kentlerden birine kaçıp kentin kapısının girişinde duracak ve davasını o kentin ihtiyarlarına anlatacak. Onlar da onu kente alıp yanında barındıracak, yaşaması için ona bir yer verecekler. 5 Eğer kan davasını güden kişi onun peşine düşerse, o adamı eline teslim etmeyecekler. Çünkü komşusuna istemeden vurmuştur, daha önce de ondan nefret etmiyordu. 6 Yargı için topluluğun önüne çıkıncaya ve o günlerde görev yapan başkâhin ölünceye kadar o kentte yaşayacak. Bundan sonra adam öldüren kişi geri dönüp kendi kentine, kendi evine, kaçtığı kente gidebilir.'" 7 Bunun üzerine Naftali'nin dağlık bölgesinde, Celile'deki Kedeş'i, Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şekem'i ve Yahuda'nın dağlık bölgesindeki Kiryat-Arba'yı, yani Hevron'u

ayırdılar. [8] Şeria'nın doğusunda, Eriha'nın karşısında, Ruben oymağından çölde, ovadaki Beser'i, Gad oymağından Gilat'taki Ramot'u ve Manaşşe oymağından Başan'daki Golan'ı ayırdılar. [9] İsrail halkının tümü ve aralarında yaşayan yabancılar için belirlenen kentler bunlardı. Böylece birini istemeden öldüren herkes oraya kaçabilir, topluluğun önüne çıkıncaya kadar kan davasını güdenin eliyle ölmezdi.

21

[1] O zaman Levililer'in boy başları, kâhin Eleazar'a, Nun oğlu Yeşu'ya ve İsrail oğullarının oymak başlarına yaklaştı. [2] Kenan diyarındaki Şilo'da onlarla konuşup şöyle dediler: “RAB, Musa aracılığıyla bize içinde oturacağımız kentlerin ve hayvanlarımız için otlaklarının verilmesini buyurdu.” [3] Bunun üzerine İsrail oğulları, RAB'bin buyruğu uyarınca kendi miraslarından Levililer'e bu kentleri ve otlaklarını verdiler. [4] Kura Kohat boylarının payına düştü. Harun soyundan olan Levililer, kura sonucunda Yahuda oymağından, Şimon oymağından ve Benyamin oymağından on üç kent aldılar. [5] Kohat soyunun geri kalanlarıysa Efrayim oymağının boylarından, Dan oymağından ve Manaşşe oymağının yarısından kura ile on kent aldılar. [6] Gerşon soyundan olanlar, İssakar oymağının boylarından, Aşer oymağından, Naftali oymağından ve Başan'daki Manaşşe oymağının yarısından kura ile on üç kent aldılar. [7] Merari soyundan olanlar da boylarına göre Ruben oymağından, Gad oymağından ve Zevulun oymağından on iki kent aldılar. [8] İsrail oğulları bu kentleri ve otlaklarını, RAB'bin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi, kura ile Levililer'e verdiler. [9] Yahuda oğulları oymağından ve Şimon oğulları oymağından adı belirtilen şu kentleri verdiler: [10] Bunlar Levi soyundan Kohat boylarından olan Harun soyuna verildi; çünkü ilk kura onların payına düşmüştü. [11] Anak'ın atası Arba'nın adını taşıyan Kiryat Arba'yı, yani Hevron'u, Yahuda'nın dağlık bölgesinde, çevresindeki otlaklarla birlikte onlara verdiler. [12] Ama kentin tarlalarını ve köylerini mülk olarak Yefunne oğlu Kalev'e verdiler. [13] Kâhin Harun soyuna, adam öldürenin sığınacağı kent olan Hevron'u otlaklarıyla birlikte, ayrıca Livna'yı otlaklarıyla birlikte verdiler; [14] Yattir'i otlaklarıyla birlikte, Eştemoa'yı otlaklarıyla birlikte, [15] Holon'u otlaklarıyla birlikte, Devir'i otlaklarıyla birlikte, [16] Ayin'i otlaklarıyla birlikte, Yutta'yı otlaklarıyla birlikte ve Beyt Şemeş'i otlaklarıyla birlikte verdiler. Bu iki oymaktan toplam dokuz kent verildi. [17] Benyamin oymağından da Givon'u otlaklarıyla birlikte, Geva'yı otlaklarıyla birlikte, [18] Anatot'u otlaklarıyla birlikte ve Almon'u otlaklarıyla birlikte verdiler; toplam dört kent. [19] Harun soyundan gelen kâhinlerin bütün kentleri, otlaklarıyla birlikte on üç kentti. [20] Levililer'den Kohat soyunun geri kalan boylarıysa kura ile Efrayim oymağından kentler aldılar. [21] Onlara Efrayim'in dağlık bölgesindeki, adam öldürenin sığınacağı kent olan Şekem'i otlaklarıyla birlikte ve Gezer'i otlaklarıyla birlikte verdiler; [22] Kibsayim'i otlaklarıyla birlikte ve Beyt Horon'u otlaklarıyla birlikte verdiler; toplam dört kent. [23] Dan oymağından Elteke'yi otlaklarıyla birlikte, Gibbeton'u otlaklarıyla birlikte, [24] Ayalon'u otlaklarıyla birlikte, Gat Rimmon'u otlaklarıyla birlikte verdiler; toplam dört kent. [25] Manaşşe oymağının yarısından da Taanak'ı otlaklarıyla birlikte ve Gat Rimmon'u otlaklarıyla birlikte verdiler; toplam iki kent. [26] Kohat soyunun geri kalan boylarının bütün kentleri, otlaklarıyla birlikte on kentti. [27] Levili boylarından Gerşon soyuna, Manaşşe oymağının yarısından, adam öldürenin sığınacağı kent olan Başan'daki Golan'ı otlaklarıyla birlikte ve Be-Eştera'yı otlaklarıyla birlikte verdiler; toplam iki kent. [28] İssakar oymağından Kişyon'u otlaklarıyla birlikte, Daberat'ı otlaklarıyla birlikte, [29] Yarmut'u otlaklarıyla birlikte, En Gannim'i otlaklarıyla birlikte verdiler; toplam dört kent. [30] Aşer oymağından Mişal'ı otlaklarıyla birlikte, Avdon'u otlaklarıyla birlikte, [31] Helkat'ı otlaklarıyla birlikte ve Rehov'u otlaklarıyla birlikte verdiler; toplam dört kent. [32] Naftali oymağından, adam öldürenin sığınacağı kent olan Celile'deki Kedeş'i otlaklarıyla birlikte, Hammot Dor'u otlaklarıyla birlikte ve Kartan'ı otlaklarıyla birlikte verdiler; toplam üç kent. [33] Gerşonluların boylarına göre bütün kentleri, otlaklarıyla birlikte on üç kentti. [34] Levililer'in geri kalanlarından olan Merari soyunun boylarına, Zevulun oymağından Yokneam'ı otlaklarıyla birlikte, Karta'yı otlaklarıyla birlikte, [35] Dimna'yı otlaklarıyla birlikte ve Nahalal'ı

otlaklarıyla birlikte verdiler; toplam dört kent. 36 Ruben oymağından Beser'i otlaklarıyla birlikte, Yahats'ı otlaklarıyla birlikte, 37 Kedemot'u otlaklarıyla birlikte ve Mefaat'ı otlaklarıyla birlikte verdiler; toplam dört kent. 38 Gad oymağından, adam öldürenin sığınacağı kent olan Gilat'taki Ramot'u otlaklarıyla birlikte ve Mahanayim'i otlaklarıyla birlikte, 39 Heşbon'u otlaklarıyla birlikte, Yazer'i otlaklarıyla birlikte verdiler; toplam dört kent. 40 Bunların hepsi, Levililer'in geri kalan boyları olan Merari soyunun boylarına verilen kentlerdi. Kura ile aldıkları toplam on iki kentti. 41 İsrail oğullarının mülkü içinde Levililer'in bütün kentleri, otlaklarıyla birlikte kırk sekiz kentti. 42 Bu kentlerin her birinin çevresinde kendine ait otlaklar vardı. Bu kentlerin hepsi böyleydi. 43 Böylece RAB, atalarına vermeye ant içtiği bütün ülkeyi İsrail'e verdi. Onlar da orayı mülk edindiler ve orada yaşadılar. 44 RAB, atalarına ant içtiği her şeye uygun olarak onlara her yandan huzur verdi. Bütün düşmanlarından hiçbiri onların karşısında duramadı. RAB bütün düşmanlarını onların eline teslim etti. 45 RAB'bin İsrail halkına söylediği iyi sözlerin hiçbirisi boşa çıkmadı; hepsi gerçekleşti.

22

1 Bunun üzerine Yeşu, Rubenliler'i, Gadlılar'ı ve Manaşşe oymağının yarısını çağırdı. 2 Onlara şöyle dedi: “RAB'bin kulu Musa'nın size buyurduğu her şeyi yerine getirdiniz; size buyurduğum her konuda da sözümü dinlediniz. 3 Bunca gün, bugüne dek kardeşlerinizi bırakıp gitmediniz; Tanrınız RAB'bin buyruğunun gereğini yerine getirdiniz. 4 Şimdi Tanrınız RAB, onlara söylediği gibi kardeşlerinize huzur verdi. Öyleyse şimdi dönün, çadırlarınıza, RAB'bin kulu Musa'nın Şeria'nın ötesinde size verdiği mülkünüzün ülkesine gidin. 5 Yalnız, RAB'bin kulu Musa'nın size buyurduğu buyruğu ve yasayı yerine getirmeye çok dikkat edin: Tanrınız RAB'bi sevin, O'nun bütün yollarında yürüyün, buyruklarını tutun, O'na sımsıkı bağlı kalın, bütün yüreğinizle ve bütün canınızla O'na kulluk edin.” 6 Böylece Yeşu onları kutsadı, gönderdi; onlar da çadırlarına gittiler. 7 Musa, Manaşşe oymağının bir yarısına Başan'da miras vermişti; öbür yarısına ise Yeşu, Şeria'nın batısında kardeşleri arasında miras verdi. Yeşu onları çadırlarına gönderirken onları kutsadı. 8 Onlara şöyle dedi: “Çadırlarınıza büyük zenginlikle, çok sayıda hayvanla, gümüşle, altınla, tunçla, demirle ve pek çok giysiyle dönün. Düşmanlarınızdan alınan ganimeti kardeşlerinizle paylaşın.” 9 Ruben soyundan olanlar, Gad soyundan olanlar ve Manaşşe oymağının yarısı, Kenan ülkesindeki Şilo'dan, İsrail halkının yanından ayrılıp Gilat ülkesine, Musa aracılığıyla RAB'bin buyruğuna göre sahip oldukları mülklerinin ülkesine gitmek üzere döndüler. 10 Kenan ülkesindeki Şeria yöresine geldiklerinde Ruben soyundan olanlar, Gad soyundan olanlar ve Manaşşe oymağının yarısı orada, Şeria'nın yanında, görünüşü heybetli büyük bir sunak yaptılar. 11 İsrail halkı şöyle bir haber aldı: “İşte, Ruben soyundan olanlar, Gad soyundan olanlar ve Manaşşe oymağının yarısı, Kenan ülkesinin ön sınırında, Şeria yöresinde, İsrail halkına ait tarafta bir sunak yaptılar.” 12 İsrail halkı bunu duyunca, bütün İsrail topluluğu onlara karşı savaşmak için Şilo'da toplandı. 13 İsrail halkı, Ruben soyundan olanlara, Gad soyundan olanlara ve Manaşşe oymağının yarısına, Gilat ülkesine, Kâhin Elazar'ın oğlu Pinehas'ı gönderdi. 14 Onunla birlikte İsrail'in her oymağından birer boy beyi olmak üzere on önder vardı; bunların her biri, İsrail'in binlikleri arasında kendi ata evinin başıydı. 15 Bunlar Gilat ülkesine, Ruben soyundan olanların, Gad soyundan olanların ve Manaşşe oymağının yarısının yanına geldiler ve onlarla konuşup şöyle dediler: 16 “RAB'bin bütün topluluğu şöyle diyor: ‘İsrail'in Tanrısı'na karşı işlediğiniz bu hainlik nedir? Kendinize bir sunak yaparak bugün RAB'bi izlemekten dönüyor, bugün RAB'be başkaldırıyorsunuz. 17 Peor'un suçu bize az mı geldi? RAB'bin topluluğunun üzerine bir bela gelmiş olmasına rağmen, kendimizi o suçtan bugüne dek arındırabilmiş değiliz. 18 Siz de bugün RAB'bi izlemekten dönüyorsunuz. Bugün RAB'be başkaldırırsanız, yarın O bütün İsrail topluluğuna öfkelenecek. 19 Ama mülkünüzün ülkesi kirliyse, RAB'bin Buluşma Çadırı'nın bulunduğu RAB'bin mülkü olan ülkeye geçin ve aramızda mülk edinin. Yalnız, Tanrımız RAB'bin sunağından başka bir sunak yaparak RAB'be de bize de başkaldırmayın. 20 Zerah oğlu Akan, ayrılmış olan şey konusunda hainlik etmedi mi? Bunun üzerine bütün İsrail topluluğunun üzerine öfke gelmedi mi? O adam

suçunun içinde tek başına yok olup gitmedi.'" [21] Bunun üzerine Ruben soyundan olanlar, Gad soyundan olanlar ve Manaşşe oymağının yarısı karşılık verip İsrail'in binliklerinin başlarına şöyle dediler: [22] "Güçlü Olan, Tanrı, RAB! Güçlü Olan, Tanrı, RAB! O bilir, İsrail de bilsin: Eğer bu iş başkaldırıysa ya da RAB'be karşı hainlikse, bugün bizi esirgeme. [23] Eğer RAB'bi izlemekten dönmek için kendimize bir sunak yaptıysak, onun üzerinde yakmalık sunu, tahıl sunusu ya da esenlik sunuları sunmak için yaptıysak, hesabını RAB kendisi sorsun. [24] Hayır, bunu kaygıdan dolayı ve şu düşünceyle yaptık: 'Gelecekte sizin çocuklarınız bizim çocuklarımıza, "Sizin İsrail'in Tanrısı RAB'le ne ilişkiniz var?" diyebilir. [25] Çünkü RAB, ey Rubenliler ve Gadlılar, Şeria'yı bizimle sizin aranıza sınır koydu. RAB'de payınız yok.' Böylece sizin çocuklarınız bizim çocuklarımızın RAB'den korkmasına engel olabilir. [26] Bunun için dedik ki, 'Haydi kendimize bir sunak yapalım; ama bu, yakmalık sunu ya da kurban sunmak için olmasın. [27] Tersine, bu sunak bizimle sizin aranızda ve bizden sonraki kuşaklar arasında tanık olsun; öyle ki, yakmalık sunularımızla, kurbanlarımızla ve esenlik sunularımızla RAB'bin önünde O'na kulluk edebilelim. Böylece sizin çocuklarınız gelecekte bizim çocuklarımıza, "RAB'de payınız yok" demesin.' [28] Bu yüzden dedik ki, 'Gelecekte bize ya da bizden sonraki kuşaklara böyle derlerse, biz de şöyle diyeceğiz: "Bakın, atalarımızın yaptığı RAB'bin sunağının örneği burada. Bu, yakmalık sunu ya da kurban için değil, sizinle bizim aramızda bir tanık olsun diye yapıldı."' [29] RAB'be başkaldırmak, bugün RAB'bi izlemekten dönmek, Tanrımız RAB'bin Buluşma Çadırı'nın önündeki sunağından başka, yakmalık sunu, tahıl sunusu ya da kurban için bir sunak yapmak bizden uzak olsun!" [30] Kâhin Pinehas'la topluluğun önderleri, yani onunla birlikte bulunan İsrail binliklerinin başları, Ruben soyundan olanların, Gad soyundan olanların ve Manaşşe soyundan olanların söylediklerini duyunca bunu uygun buldular. [31] Kâhin Elazar'ın oğlu Pinehas, Ruben soyundan olanlara, Gad soyundan olanlara ve Manaşşe soyundan olanlara şöyle dedi: "Bugün biliyoruz ki RAB aramızdadır. Çünkü siz RAB'be karşı bu hainliği işlemediniz. Böylece İsrail halkını RAB'bin elinden kurtarmış oldunuz." [32] Kâhin Elazar'ın oğlu Pinehas ve önderler, Ruben soyundan olanların ve Gad soyundan olanların yanından, Gilat ülkesinden ayrılıp Kenan ülkesine, İsrail halkının yanına döndüler ve durumu onlara bildirdiler. [33] Bu durum İsrail halkını hoşnut etti. İsrail halkı Tanrı'yı kutsadı ve Ruben soyundan olanlarla Gad soyundan olanların yaşadığı ülkeyi yok etmek için onlara karşı savaşmaktan artık söz etmedi. [34] Ruben soyundan olanlar ve Gad soyundan olanlar sunağa şu adı verdiler: "Aramızda tanık: RAB Tanrı'dır."

23

[1] Birçok gün geçtikten sonra, RAB İsrail'e çevresindeki bütün düşmanlarından rahat verince ve Yeşu yaşlanıp ilerlemiş yaşa gelince, [2] Yeşu bütün İsrail'i, ihtiyarlarını, önderlerini, yargıçlarını ve görevlilerini çağırdı. Onlara, "Ben yaşlandım, ilerlemiş yaşa geldim." dedi. [3] "Tanrınız RAB'bin sizin uğrunuza bütün bu uluslara neler yaptığını gördünüz. Çünkü sizin uğrunuza savaşan Tanrınız RAB'dir. [4] İşte, Şeria'dan gün batısına doğru uzanan büyük denize kadar, ortadan kaldırdığım bütün uluslarla birlikte geriye kalan bu ulusları oymaklarınıza miras olarak paylaştırdım. [5] Tanrınız RAB onları önünüzden sürecek, gözünüzün önünden kovacak. Tanrınız RAB'bin size söylediği gibi, onların ülkesini mülk edineceksiniz. [6] "Bu nedenle, Musa'nın Yasa kitabında yazılı olan her şeyi tutup yerine getirmek için çok güçlü ve kararlı olun; ondan ne sağa sapın ne sola. [7] Aranızda kalmış bu ulusların arasına girmeyin. İlahlarının adını ağzınıza almayın, kimseye onların adıyla ant içirtmeyin, onlara kulluk etmeyin, onların önünde eğilmeyin. [8] Bugüne dek yaptığınız gibi, Tanrınız RAB'be sımsıkı bağlanın. [9] "Çünkü RAB önünüzden büyük ve güçlü ulusları sürdü. Bugüne dek hiç kimse size karşı duramadı. [10] Sizden bir kişi bin kişiyi kovalar. Çünkü size söylediği gibi, sizin uğrunuza savaşan Tanrınız RAB'dir. [11] Onun için kendinize çok dikkat edin ve Tanrınız RAB'bi sevin. [12] "Ama eğer gerçekten geri döner, aranızda kalmış bu ulusların kalıntısına bağlanır, onlarla evlilik kurar, onların arasına karışırsanız ve onlar da sizin aranıza karışırsa, [13] şunu kesin olarak bilin ki, Tanrınız RAB bu ulusları artık önünüzden sürmeyecek. Onlar sizin için tuzak ve kapan, böğrünüzde kırbaç, gözünüzde diken olacak;

sonunda Tanrınız RAB'bin size verdiği bu iyi topraktan yok olup gideceksiniz. 14 “İşte bugün, yeryüzündeki herkesin gittiği yoldan gidiyorum. Bütün yüreğinizle ve bütün canınızla biliyorsunuz ki, Tanrınız RAB'bin sizin için söylediği bütün iyi sözlerden tek biri bile boşa çıkmadı. Hepsi başınıza geldi; bunların tek biri bile boşa çıkmadı. 15 Tanrınız RAB'bin size söylediği bütün iyi şeyler nasıl başınıza geldiyse, Tanrınız RAB de size bütün felaketleri öyle getirecek; sonunda sizi size verdiği bu iyi topraktan yok edecek. 16 Tanrınız RAB'bin size buyurduğu antlaşmayı çiğner, gidip başka ilahlara kulluk eder, onların önünde eğilirseniz, o zaman RAB'bin öfkesi size karşı alevlenecek; size verdiği bu iyi topraklardan çabucak yok olacaksınız.”

24

1 Yeşu, İsrail'in bütün oymaklarını Şekem'de topladı; İsrail'in ihtiyarlarını, başlarını, yargıçlarını ve görevlilerini çağırdı. Onlar da Tanrı'nın önünde durdular. 2 Yeşu bütün halka şöyle dedi: “İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: ‘Atalarınız çok eski zamanlarda Irmak'ın ötesinde yaşardı; İbrahim'in babası ve Nahor'un babası Terah da oradaydı. Onlar başka ilahlara kulluk ederdi. 3 Ama ben atanız İbrahim'i Irmak'ın ötesinden aldım, onu bütün Kenan diyarında gezdirdim, soyunu çoğalttım ve ona İshak'ı verdim. 4 İshak'a Yakup'la Esav'ı verdim. Esav'a mülk olarak Seir Dağı'nı verdim. Yakup'la oğullarıysa Mısır'a indiler. 5 ‘Musa'yla Harun'u gönderdim; Mısır'ın ortasında yaptıklarımla onu belaya uğrattım. Sonra sizi oradan çıkardım. 6 Atalarınızı Mısır'dan çıkardım ve siz denize geldiniz. Mısırlılar atalarınızın peşine savaş arabalarıyla ve atlılarla düşüp Kızıldeniz'e kadar geldiler. 7 Onlar RAB'be yakarınca, O sizinle Mısırlıların arasına karanlık koydu; denizi üzerlerine getirip onları sulara gömdü. Mısır'da neler yaptığımı kendi gözlerinizle gördünüz. Sonra çölde uzun zaman yaşadınız. 8 ‘Sizi Şeria'nın ötesinde yaşayan Amorlular'ın ülkesine getirdim. Sizinle savaştılar, ama onları elinize verdim. Topraklarını mülk edindiniz ve onları önünüzden yok ettim. 9 Sonra Moav Kralı, Tsippor oğlu Balak kalkıp İsrail'e karşı savaştı. Sizi lanetlesin diye Beor oğlu Balam'ı çağırttı. 10 Ama ben Balam'ı dinlemek istemedim. Tersine, sizi kutsadı. Böylece sizi onun elinden kurtardım. 11 ‘Şeria'dan geçip Eriha'ya geldiniz. Eriha halkı, Amorlu, Perizli, Kenanlı, Hititli, Girgaşlı, Hivli ve Yevuslular size karşı savaştı; ama ben onları elinize verdim. 12 Önünüzden eşekarısını gönderdim; o da Amorlular'ın iki kralını önünüzden kovdu. Bunu ne kılıcınızla yaptınız ne de yayınızla. 13 Size emek vermediğiniz bir ülke, kurmadığınız kentler verdim; şimdi onların içinde yaşıyorsunuz. Dikmediğiniz bağlardan ve zeytinliklerden yiyorsunuz.’ 14 “Şimdi RAB'den korkun, O'na içtenlikle ve sadakatle kulluk edin. Atalarınızın Irmak'ın ötesinde ve Mısır'da kulluk ettiği ilahları ortadan kaldırın, RAB'be kulluk edin. 15 Eğer RAB'be kulluk etmek size kötü görünüyorsa, bugün kime kulluk edeceğinizi seçin: Atalarınızın Irmak'ın ötesinde kulluk ettiği ilahlara mı, yoksa ülkesinde yaşadığınız Amorlular'ın ilahlarına mı? Ama ben ve ev halkım RAB'be kulluk edeceğiz.” 16 Halk şöyle karşılık verdi: “RAB'bi bırakıp başka ilahlara kulluk etmek bizden uzak olsun. 17 Çünkü bizi ve atalarımızı Mısır diyarından, kölelik evinden çıkaran, gözlerimizin önünde o büyük belirtileri yapan, yürüdüğümüz bütün yolda bizi koruyan ve içlerinden geçtiğimiz bütün halklar arasında bizi esirgeyen Tanrımız RAB'dir. 18 RAB bu ülkede yaşayan Amorlular dahil bütün halkları önümüzden kovdu. Biz de RAB'be kulluk edeceğiz, çünkü Tanrımız O'dur.” 19 Yeşu halka dedi ki: “RAB'be kulluk edemezsiniz; çünkü O kutsal bir Tanrı'dır. Kıskanç bir Tanrı'dır. Başkaldırılarınızı da günahlarınızı da bağışlamaz. 20 Eğer RAB'bi bırakır, yabancı ilahlara kulluk ederseniz, O da dönüp size kötülük eder ve size iyilik ettikten sonra sizi yok eder.” 21 Halk Yeşu'ya, “Hayır, biz RAB'be kulluk edeceğiz” dedi. 22 Yeşu halka, “RAB'be kulluk etmek için O'nu kendiniz seçtiğinize dair kendi aleyhinize tanıksınız” dedi. Onlar da, “Tanığız” dediler. 23 Yeşu, “Öyleyse aranızdaki yabancı ilahları ortadan kaldırın ve yüreğinizi İsrail'in Tanrısı RAB'be yöneltin” dedi. 24 Halk Yeşu'ya, “Tanrımız RAB'be kulluk edeceğiz ve O'nun sesini dinleyeceğiz” dedi. 25 Böylece Yeşu o gün Şekem'de halkla bir antlaşma yaptı; onlar için kural ve ilke koydu. 26 Yeşu bu sözleri Tanrı'nın Yasa Kitabı'na yazdı. Sonra RAB'bin kutsal yerinin yanındaki meşenin altına büyük bir taş alıp dikti. 27

Yeşu bütün halka dedi ki: “İşte bu taş bize karşı tanık olacak. Çünkü RAB'bin bize söylediği bütün sözleri işitti. Tanrınızı inkâr etmeyesiniz diye size karşı tanık olacak.” [28] Bunun üzerine Yeşu halkı, her birini kendi mirasına gitmek üzere gönderdi. [29] Bu olaylardan sonra Nun oğlu, RAB'bin kulu Yeşu yüz on yaşında öldü. [30] Onu, Efrayim'in dağlık bölgesinde, Gaaş Dağı'nın kuzeyindeki Timnat-Serah'ta, kendi mirasının sınırları içinde gömdüler. [31] İsrail, Yeşu'nun yaşadığı günlerin hepsinde ve Yeşu'dan sonra da yaşayıp RAB'bin İsrail için yaptığı bütün işleri bilen ihtiyarların yaşadığı günlerin hepsinde RAB'be kulluk etti. [32] İsrail oğulları, Yusuf'un kemiklerini Mısır'dan getirip Şekem'de, Yakup'un Şekem'in babası Hamor'un oğullarından yüz para karşılığında satın aldığı tarlaya gömdüler. Burası Yusuf oğullarının mirası oldu. [33] Harun oğlu Elazar da öldü. Onu, Efrayim'in dağlık bölgesinde oğlu Pinehas'a verilmiş olan tepede gömdüler.

Hâkimler

1

[1] Yeşu'nun ölümünden sonra İsrailliler RAB'be danışıp, “Kenanlılar'a karşı savaşmak için aramızdan ilk kim gidecek?” dediler. [2] RAB, “Yahuda gidecek. İşte, ülkeyi onun eline verdim” dedi. [3] Yahuda, kardeşi Şimon'a, “Kura ile bana düşen bölgeye benimle gel de Kenanlılar'la savaşalım; ben de senin kura ile sana düşen bölgeye seninle giderim” dedi. Böylece Şimon onunla gitti. [4] Yahuda yukarı çıktı ve RAB Kenanlılar'la Perizliler'i onların eline verdi. Bezek'te on bin adam öldürdüler. [5] Bezek'te Adoni-Bezek'i bulup onunla savaştılar; Kenanlılar'la Perizliler'i bozguna uğrattılar. [6] Ama Adoni-Bezek kaçtı; onu kovalayıp yakaladılar, başparmaklarını ve ayak başparmaklarını kestiler. [7] Adoni-Bezek, “Başparmakları ve ayak başparmakları kesilmiş yetmiş kral soframın altında dökülenleri toplardı. Ben ne yaptıysam Tanrı da bana aynısını yaptı” dedi. Onu Yeruşalim'e götürdüler; orada öldü. [8] Yahudalılar Yeruşalim'e karşı savaşıp kenti ele geçirdiler, kılıçtan geçirdiler ve ateşe verdiler. [9] Bundan sonra Yahudalılar dağlık bölgede, Negev'de ve Şefela'da yaşayan Kenanlılar'la savaşmak için aşağı indiler. [10] Yahuda, Hevron'da yaşayan Kenanlılar'a karşı yürüdü. Hevron'un önceki adı Kiryat-Arba'ydı. Şeşay'ı, Ahiman'ı ve Talmay'ı bozguna uğrattılar. [11] Oradan Devir halkına karşı yürüdü. Devir'in önceki adı Kiryat-Sefer'di. [12] Kaleb, “Kiryat-Sefer'i vurup ele geçirene kızım Aksa'yı eş olarak vereceğim” dedi. [13] Kaleb'in küçük kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel orayı ele geçirdi. Bunun üzerine Kaleb kızını, Aksa'yı ona eş olarak verdi. [14] Aksa geldiğinde Otniel'i babasından bir tarla istemesi için kışkırttı. Kendisi eşeğinden inince Kaleb ona, “Ne istiyorsun?” dedi. [15] O da, “Bana bir armağan ver. Beni Negev toprağına yerleştirdiğine göre bana su kaynakları da ver” dedi. Bunun üzerine Kaleb ona yukarı pınarları da aşağı pınarları da verdi. [16] Musa'nın kayınbiraderi Kenli'nin soyundan gelenler, hurma ağaçları kentinden Yahudalılar'la birlikte Arad'ın güneyindeki Yahuda Çölü'ne çıktılar; gidip halkın arasında yaşadılar. [17] Yahuda, kardeşi Şimon'la birlikte gidip Sefat'ta yaşayan Kenanlılar'ı vurdu ve kenti tümüyle yok etti. Bu yüzden kentin adına Horma dendi. [18] Yahuda ayrıca Gazze'yi ve bölgesini, Aşkelon'u ve bölgesini, Ekron'u ve bölgesini ele geçirdi. [19] RAB Yahuda'yla birlikteydi. Yahuda dağlık bölgenin halkını kovdu; ama ovada yaşayanları kovamadı, çünkü onların demir savaş arabaları vardı. [20] Musa'nın söylediği gibi Hevron'u Kaleb'e verdiler. Kaleb oradan Anak'ın üç oğlunu kovdu. [21] Benyaminliler Yeruşalim'de yaşayan Yevuslular'ı kovmadılar. Bu yüzden Yevuslular bugün de Yeruşalim'de Benyaminliler'le birlikte yaşamaktadır. [22] Yusuf soyu da Beytel'e karşı çıktı ve RAB onlarla birlikteydi. [23] Yusuf soyu Beytel'i gözetlemek için adam gönderdi. Kentin önceki adı Luz'du. [24] Gözcüler kentten çıkan bir adam gördüler ve ona, “Lütfen bize kente girilen yeri göster; biz de sana iyilik edelim” dediler. [25] Adam onlara kente girilen yeri gösterdi. Onlar da kenti kılıçtan geçirdiler; ama adamla bütün ailesini serbest bıraktılar. [26] Adam Hititler'in ülkesine gitti, bir kent kurdu ve ona Luz adını verdi. Kentin adı bugüne kadar böyle kaldı. [27] Manaşşe, Beyt-Şean'ı ve ona bağlı yerleşimleri, Taanak'ı ve ona bağlı yerleşimleri, Dor halkını ve ona bağlı yerleşimleri, Yibleam halkını ve ona bağlı yerleşimleri, Megiddo halkını ve ona bağlı yerleşimleri kovmadı. Kenanlılar o ülkede kalmakta direndi. [28] İsrail güçlenince Kenanlılar'ı angaryaya koştu, ama onları tümüyle kovmadı. [29] Efrayim, Gezer'de yaşayan Kenanlılar'ı kovmadı. Böylece Kenanlılar onların arasında, Gezer'de yaşamayı sürdürdü. [30] Zevulun, Kitron halkını da Nahalol halkını da kovmadı. Böylece Kenanlılar onların arasında yaşadı ve angaryaya koşuldu. [31] Aşer, Akko halkını, Sayda halkını, Ahlav halkını, Akziv halkını, Helba halkını, Afik halkını ve Rehov halkını kovmadı. [32] Böylece Aşerliler, ülkenin halkı olan Kenanlılar'ın arasında yaşadı; çünkü onları kovmamışlardı. [33] Naftali, Beyt-Şemeş halkını da Beyt-Anat halkını da kovmadı. Böylece ülkenin halkı olan Kenanlılar'ın arasında yaşadı. Yine de Beyt-Şemeş ve Beyt-Anat halkı angaryaya koşuldu. [34] Amorlular Dan soyunu dağlık bölgeye sıkıştırdı;

ovaya inmelerine izin vermediler. 35 Amorlular Heres Dağı'nda, Ayalon'da ve Şaalbim'de yaşamayı sürdürdü. Ama Yusuf soyunun eli üstün geldi; böylece onlar da angaryaya koşuldu. 36 Amorlular'ın sınırı Akrabbim yokuşundan, Sela'dan başlayıp yukarıya doğru uzanıyordu.

2

1 RAB'bin meleği Gilgal'dan Bokim'e çıktı. Şöyle dedi:
"Sizi Mısır'dan çıkarıp atalarınıza ant içtiğim ülkeye
getirdim. 'Sizinle yaptığım antlaşmayı asla
2 bozmayacağım' dedim. 'Siz de bu ülkenin halkıyla
antlaşma yapmayacaksınız; sunaklarını yıkacaksınız.'
Ama siz sözümü dinlemediniz. Bunu neden yaptınız?
3 Bu yüzden ben de dedim ki, onları önünüzden
kovmayacağım. Onlar yanınıza saplanan dikenler gibi
olacak, ilahları da size tuzak olacak." 4 RAB'bin
meleği bu sözleri bütün İsrail halkına söyleyince, halk
5 yüksek sesle ağladı. Bu yerin adını Bokim koydular
ve orada RAB'be kurban sundular. 6 Yeşu halkı
gönderdikten sonra, İsrailliler ülkeyi mülk edinmek
için herkes kendi payına düşen toprağa gitti. 7 Halk,
Yeşu'nun yaşadığı bütün günlerde ve Yeşu'dan sonra
yaşayan, RAB'bin İsrail için yaptığı bütün büyük
işleri görmüş olan ihtiyarların yaşadığı bütün
8 günlerde RAB'be kulluk etti. RAB'bin kulu, Nun
oğlu Yeşu yüz on yaşındayken öldü. 9 Onu Efrayim'in
dağlık bölgesinde, Gaaş Dağı'nın kuzeyindeki Timnat
Heres'te, kendisine miras kalan bölgenin sınırları
10 içinde gömdüler. O kuşağın hepsi de atalarına
kavuştu. Onlardan sonra, RAB'bi ve onun İsrail için
yaptığı işleri bilmeyen başka bir kuşak yetişti. 11
İsrailliler RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar ve
Baallara kulluk ettiler. 12 Atalarının Tanrısı olan,
onları Mısır'dan çıkaran RAB'bi bıraktılar.
Çevrelerindeki halkların ilahlarının ardından gittiler,
onlara tapındılar ve RAB'bi öfkelendirdiler. 13 RAB'bi
bırakıp Baal'a ve Aştarotlara kulluk ettiler. 14 RAB'bin
İsrail'e karşı öfkesi alevlendi. Onları yağmacıların
eline teslim etti, onlar da İsraillileri soyup yağmaladı.
RAB onları çevrelerindeki düşmanların eline sattı;
artık düşmanlarının karşısında duramaz oldular. 15
Nereye gittilerse, RAB'bin eli söylediği gibi, onlara
ant içtiği gibi, kötülük için onlara karşı oldu. Büyük
sıkıntı içine düştüler. 16 Bunun üzerine RAB, onları
yağmalayanların elinden kurtaran hâkimler
yetiştirdi. 17 Ama hâkimlerini de dinlemediler. Başka
ilahların ardından fuhuş eder gibi gidip onlara
tapındılar. Atalarının, RAB'bin buyruklarına uyarak
yürüdüğü yoldan çabucak saptılar. Onlar ataları gibi
yapmadılar. 18 RAB onlara hâkimler yetiştirdiğinde, o
hâkim yaşadığı sürece RAB onunla birlikte olur,
onları düşmanlarının elinden kurtarırdı. Çünkü RAB,
kendilerine baskı yapanların ve onları ezenlerin
yüzünden ettikleri inlemelerden dolayı acı
duyuyordu. 19 Ama hâkim ölünce yine geri dönüyor,
başka ilahların ardından gidip onlara kulluk ederek,
onlara tapınarak atalarından daha çok
bozuluyorlardı. Yaptıklarından da inatçı
tutumlarından da vazgeçmiyorlardı. 20 Bu yüzden
RAB'bin İsrail'e karşı öfkesi alevlendi. Şöyle dedi:
"Bu ulus, atalarına buyurduğum antlaşmamı çiğnedi
ve sözümü dinlemedi. 21 Ben de artık Yeşu öldüğünde
geride bıraktığı uluslardan hiçbirini onların önünden
22 kovmayacağım. Böylece İsrail'i sınayacağım;
bakalım ataları gibi RAB'bin yolunda yürüyüp ona
bağlı kalacaklar mı, kalmayacaklar mı." 23 Böylece
RAB o ulusları hemen kovmadı, onları Yeşu'nun eline
de teslim etmedi.

3

1 RAB'bin, Kenan savaşlarının hiçbirini görmemiş
olan İsrail halkını onlarla sınamak için ülkede
bıraktığı uluslar şunlardı: 2 Bu, İsrail halkının
kuşaklarına savaşı öğretmek içindi; özellikle de daha
önce bunu hiç bilmeyenlere. 3 Filistliler'in beş beyi,
bütün Kenanlılar, Saydalılar ve Lübnan Dağı'nda
yaşayan Hivliler; Baal Hermon Dağı'ndan Hamat
Geçidi'ne kadar. 4 RAB'bin Musa aracılığıyla
atalarına buyurduğu buyrukları dinleyip
dinlemeyeceklerini anlamak için İsrail'i sınamak
üzere bırakıldılar. 5 Böylece İsrail halkı Kenanlılar'ın,
Hititler'in, Amorlular'ın, Perizliler'in, Hivliler'in ve
Yevuslular'ın arasında yaşadı. 6 Onların kızlarını
kendilerine eş aldılar, kendi kızlarını da onların
oğullarına verdiler ve onların ilahlarına kulluk ettiler.
7 İsrail halkı RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı;

Tanrıları RAB'bi unuttular, Baallar'a ve Aşeralar'a kulluk ettiler. [8] Bu yüzden RAB'bin öfkesi İsrail'e karşı alevlendi; onları Mezopotamya Kralı Kuşan-Rişatayim'in eline sattı. İsrail halkı Kuşan-Rişatayim'e sekiz yıl kulluk etti. [9] İsrail halkı RAB'be yakarınca, RAB onlara bir kurtarıcı çıkardı; onları o kurtardı. Bu kişi Kalev'in küçük kardeşi Kenaz'ın oğlu Otniel'di. [10] RAB'bin Ruhu onun üzerine geldi. O da İsrail'i yönetti ve savaşa çıktı. RAB, Mezopotamya Kralı Kuşan-Rişatayim'i onun eline verdi; Otniel'in eli Kuşan-Rişatayim'e karşı üstün geldi. [11] Ülke kırk yıl huzur buldu. Sonra Kenaz oğlu Otniel öldü. [12] İsrail halkı yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. RAB'bin gözünde kötü olanı yaptıkları için RAB, Moav Kralı Eglon'u İsrail'e karşı güçlendirdi. [13] Eglon, Ammonlular'la Amalekliler'i yanına topladı; gidip İsrail'i vurdu ve Hurmalar Kenti'ni ele geçirdi. [14] İsrail halkı Moav Kralı Eglon'a on sekiz yıl kulluk etti. [15] Ama İsrail halkı RAB'be yakarınca, RAB onlara bir kurtarıcı çıkardı: Benyaminli, Gera oğlu Ehud. Solak bir adamdı. İsrail halkı onun aracılığıyla Moav Kralı Eglon'a haraç gönderdi. [16] Ehud, kendisi için iki ağızlı, bir arşın uzunluğunda bir kılıç yaptı; onu giysisinin altında sağ uyluğuna bağladı. [17] Haracı Moav Kralı Eglon'a sundu. Eglon çok şişman bir adamdı. [18] Haracı sunmayı bitirince, haracı taşıyan adamları geri gönderdi. [19] Ama kendisi Gilgal yakınındaki yontma taşların olduğu yerden geri dönüp, "Ey kral, sana gizli bir sözüm var" dedi. Kral, "Susun!" dedi. Yanında duranların hepsi dışarı çıktı. [20] Ehud onun yanına girdi. Kral serin üst odasında yalnız başına oturuyordu. Ehud, "Sana Tanrı'dan bir sözüm var" dedi. Bunun üzerine kral yerinden kalktı. [21] Ehud sol elini uzatıp sağ uyluğundaki kılıcı aldı ve onu kralın karnına sapladı. [22] Kılıcın kabzası da ağzının ardından içeri girdi; Ehud kılıcı karnından çıkarmadığı için yağ kılıcın üstünü kapadı ve kılıç arkadan çıktı. [23] Sonra Ehud eyvana çıktı, üst odanın kapılarını ardından kapatıp kilitledi. [24] Ehud çıktıktan sonra kralın görevlileri geldi. Bakıp üst odanın kapılarının kilitli olduğunu gördüler. "Herhalde serin üst odada ayakyolunda" dediler. [25] Utanç duyacak kadar uzun süre beklediler; ama baktılar, üst odanın kapılarını açmıyor. Bunun üzerine anahtarı alıp kapıları açtılar. Bir de ne görsünler, efendileri yerde ölü yatıyor. [26] Onlar oyalanırken Ehud kaçtı. Yontma taşların olduğu yeri geçip Seira'ya kurtuldu. [27] Oraya varınca Efrayim dağlık bölgesinde boru çaldı. İsrail halkı onunla birlikte dağlık bölgeden indi; o da onların önünde gidiyordu. [28] Onlara, "Ardımdan gelin; çünkü RAB düşmanınız Moavlılar'ı elinize verdi" dedi. Onun ardından gittiler, Moavlılar'a karşı Şeria'nın sığ geçitlerini tuttular ve kimsenin geçmesine izin vermediler. [29] O sırada Moav'dan yaklaşık on bin adam öldürdüler; hepsi güçlü ve yiğit adamlardı. Bir kişi bile kaçmadı. [30] Böylece o gün Moav, İsrail'in eli altında boyun eğdirildi. Ülke seksen yıl huzur buldu. [31] Ondan sonra Anat oğlu Şamgar geldi. Filistliler'den altı yüz kişiyi bir öküz üvendiresiyle öldürdü. O da İsrail'i kurtardı.

4

[1] Ehud öldükten sonra İsrailoğulları yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. [2] Bunun üzerine RAB onları Hasor'da hüküm süren Kenan Kralı Yavin'in eline sattı. Ordusunun komutanı, Ulusların Haroşeti'nde oturan Sisera'ydı. [3] Sisera'nın dokuz yüz demir savaş arabası vardı ve İsrailoğulları'na yirmi yıl boyunca acımasızca baskı yaptı. Bu yüzden İsrailoğulları RAB'be feryat etti. [4] O sırada Lappidot'un karısı, kadın peygamber Debora İsrail'e yargıçlık ediyordu. [5] Efrayim dağlık bölgesinde, Rama ile Beytel arasında Debora'nın hurma ağacının altında otururdu. İsrailoğulları yargı için onun yanına çıkardı. [6] Debora, Naftali'nin Kedeş kentinden Avinoam oğlu Barak'ı çağırttı ve ona şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB sana şu buyruğu vermedi mi: 'Git, Tavor Dağı'na ilerle; Naftalioğulları'ndan ve Zevulunoğulları'ndan on bin adamı yanına al. [7] Ben de Yavin'in ordusunun komutanı Sisera'yı, savaş arabalarıyla ve kalabalık ordusuyla Kişon Irmağı'na, sana doğru çekeceğim ve onu senin eline teslim edeceğim.'" [8] Barak ona, "Sen benimle gelirsen giderim; ama benimle gelmezsen gitmem" dedi. [9] Debora, "Elbette seninle geleceğim" dedi, "ama çıktığın bu sefer sana onur kazandırmayacak; çünkü RAB Sisera'yı bir kadının eline teslim edecek." Sonra Debora kalkıp Barak'la birlikte Kedeş'e gitti. [10] Barak, Zevulun ile Naftali'yi Kedeş'te topladı. Ardından on bin adam yürüdü; Debora da onunla birlikte gitti. [11]

Bu arada Kenli Hever, Musa'nın kayınbiraderi Hobab'ın soyundan gelen Kenliler'den ayrılmıştı. Çadırını Kedeş yakınındaki Saanannim meşesine kadar kurmuştu. 12 Avinoam oğlu Barak'ın Tavor Dağı'na çıktığı Sisera'ya bildirildi. 13 Bunun üzerine Sisera bütün savaş arabalarını, yani dokuz yüz demir savaş arabasını ve yanındaki bütün askerleri Ulusların Haroşeti'nden Kişon Irmağı'na topladı. 14 Debora, Barak'a, "Kalk!" dedi, "Çünkü RAB'bin Sisera'yı senin eline teslim ettiği gün bugün. RAB senin önünden çıkmadı mı?" Bunun üzerine Barak, ardından on bin adamla birlikte Tavor Dağı'ndan indi. 15 RAB, Sisera'yı, bütün savaş arabalarını ve bütün ordusunu Barak'ın önünde kılıçla bozguna uğrattı. Sisera savaş arabasından indi, kaçıp canını yaya olarak kurtarmaya çalıştı. 16 Barak savaş arabalarının ve ordunun peşinden Ulusların Haroşeti'ne kadar kovaladı. Sisera'nın bütün ordusu kılıçtan geçirildi; sağ kalan tek kişi bile olmadı. 17 Ama Sisera yaya olarak kaçıp Kenli Hever'in karısı Yael'in çadırına sığındı. Çünkü Hasor Kralı Yavin'le Kenli Hever'in soyu arasında barış vardı. 18 Yael Sisera'yı karşılamaya çıktı ve ona, "Efendim, buyur içeri; bana gel, korkma" dedi. Sisera çadıra onun yanına girdi, Yael de üstünü bir örtüyle örttü. 19 Sisera, "Ne olur bana biraz su ver, çok susadım" dedi. Yael de bir tulum süt açtı, ona içirdi ve yine üstünü örttü. 20 Sisera ona, "Çadırın kapısında dur. Biri gelir de sana, 'Burada bir adam var mı?' diye sorarsa, 'Yok' dersin" dedi. 21 Sonra Hever'in karısı Yael bir çadır kazığı aldı, eline de bir çekiç aldı. Sessizce ona yaklaştı ve kazığı şakaklarına çaktı; kazık yere geçip saplandı. Sisera derin bir uykuya dalmıştı ve bitkin düşmüştü. Böylece öldü. 22 Barak, Sisera'nın peşinden gelirken Yael onu karşılamaya çıktı ve, "Gel, aradığın adamı sana göstereyim" dedi. Barak onunla içeri girdi; işte Sisera ölü yatıyordu, çadır kazığı da şakaklarındaydı. 23 Böylece Tanrı o gün Kenan Kralı Yavin'i İsrailoğulları'nın önünde boyun eğdirdi. 24 İsrailoğulları'nın eli Kenan Kralı Yavin'e karşı giderek daha da güçlendi; sonunda Kenan Kralı Yavin'i yok ettiler.

5

1 O gün Debora ile Avinoam oğlu Barak şöyle ezgi söylediler: 2 "İsrail'de önderler öne çıktığı için, halk gönüllüce kendini sunduğu için, RAB'be övgüler olsun! 3 "Dinleyin, ey krallar! Kulak verin, ey önderler! Ben, evet ben, RAB'be ezgi söyleyeceğim. İsrail'in Tanrısı RAB'bi ilahilerle öveceğim. 4 "Ey RAB, Sen Seir'den çıktığında, Edom kırlarından ilerlediğinde, yer sarsıldı, gökler de boşaldı. Evet, bulutlar su boşalttı. 5 Dağlar RAB'bin önünde sarsıldı, Sina bile, İsrail'in Tanrısı RAB'bin önünde. 6 "Anat oğlu Şamgar'ın günlerinde, Yael'in günlerinde yollar boş kalmıştı. Yolcular dolambaçlı yollardan gidiyordu. 7 İsrail'de yönetenler ortadan kalkmıştı; ben, Debora, kalkana dek ortadan kalkmışlardı, İsrail'de bir anne olarak ben kalkana dek. 8 Yeni ilahlar seçtiler; o zaman savaş kent kapılarındaydı. İsrail'de kırk bin kişi arasında kalkan ya da mızrak görüldü mü? 9 Yüreğim, halk arasında gönüllüce kendini sunan İsrail önderleriyle birlikte. RAB'be övgüler olsun! 10 "Söyleyin, ey beyaz eşeklere binenler, ey zengin örtüler üzerinde oturanlar, ey yolda yürüyenler. 11 Okçuların gürültüsünden uzakta, su çekilen yerlerde, orada RAB'bin doğru işlerini, İsrail'deki yönetiminin doğru işlerini anlatsınlar. "O zaman RAB'bin halkı kent kapılarına indi. 12 'Uyan, uyan, Debora! Uyan, uyan, ezgini söyle! Kalk, ey Barak, ve tutsaklarını götür, ey Avinoam oğlu.' 13 "O zaman soyluların sağ kalanları ve halk aşağı indi. RAB benim için yiğitlere karşı indi. 14 Kökü Amalek'te olanlar Efrayim'den çıktılar; ardından halklarının arasında Benyamin geldi. Makir'den önderler indi; Zevulun'dan komutan asasını taşıyanlar geldi. 15 İssakar'ın önderleri Debora'yla birlikteydi. İssakar nasıl idiyse, Barak da öyleydi. Onun ardından vadiye atıldılar. Ruben'in su yatakları yanında yürekte büyük kararlar vardı. 16 Sürüler için çalınan ıslıkları duymak üzere neden ağılların arasında oturdun? Ruben'in su yatakları yanında yüreklerde büyük sorgulamalar vardı. 17 Gilad Şeria'nın ötesinde kaldı. Dan neden gemilerin yanında kaldı? Aşer deniz kıyısında oturdu, koylarının yanında kaldı. 18 Zevulun canını ölüm pahasına ortaya koyan bir halktı; Naftali de kırın yüksek yerlerinde öyleydi. 19 "Krallar geldi, savaştı; sonra Kenan kralları Megiddo suları yanında, Taanak'ta savaştı. Ama gümüş ganimeti almadılar. 20 Gökyüzünden yıldızlar savaştı; yörüngelerinden Sisera'ya karşı savaştılar. 21 Kişon Irmağı onları

sürükledi, o eski ırmak, Kişon Irmağı. Ey canım, güçle ilerle. 22 O zaman atların toynakları dövündü, güçlü atlarının dört nala koşuşundan. 23 ‘Meröz'e lanet edin’ dedi RAB'bin meleği. ‘Orada yaşayanlara ağır lanet edin. Çünkü RAB'bin yardımına, yiğitlere karşı RAB'bin yardımına gelmediler.’ 24 “Kenli Heber'in karısı Yael, kadınların en kutsanmışı olsun; çadırda yaşayan kadınların en kutsanmışı olsun. 25 O su istedi, o da süt verdi. Soylulara yaraşır bir kapta kaymak getirdi. 26 Elini çadır kazığına uzattı, sağ elini işçi çekicine. Sisera'ya çekici indirdi, başını parçaladı. Şakaklarını delip geçti. 27 Ayaklarının dibinde çöktü, düştü, uzandı. Ayaklarının dibinde çöktü, düştü. Çöktüğü yerde cansız yere serildi. 28 “Pencereden bakan Sisera'nın annesi kafes aralığından seslendi: ‘Savaş arabası neden gecikti? Arabalarının tekerleri neden oyalanıyor?’ 29 Bilge hanımları ona karşılık verdi; o da kendi kendine karşılık verdi: 30 ‘Ya ganimet bulup paylaşmışlardır; her erkeğe bir kadın, iki kadın; Sisera'ya renkli giysilerden ganimet, işlemeli renkli giysilerden ganimet, ganimetin boynuna iki yandan işlemeli renkli giysiler.’ 31 “Ey RAB, bütün düşmanların böyle yok olsun. Ama Seni sevenler, gücüyle doğan güneş gibi olsun.” Sonra ülke kırk yıl esenliğe kavuştu.

6

1 İsrailliler RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB da onları yedi yıl boyunca Midyan'ın eline teslim etti. 2 Midyan'ın eli İsrail'e üstün geldi. İsrailliler, Midyan yüzünden kendilerine dağlarda inler, mağaralar ve sığınaklar yaptılar. 3 İsrail her ekim yaptığında Midyanlılar, Amalekliler ve doğu halkları gelip onlara saldırırdı. 4 Onlara karşı konaklar, Gazze'ye kadar ülkenin ürününü yok eder, İsrail'de ne yiyecek, ne koyun, ne sığır, ne de eşek bırakırlardı. 5 Çünkü sürüleriyle ve çadırlarıyla gelirlerdi; çekirge sürüsü gibi sayısızdılar. Onların da develerinin de sayısı yoktu. Ülkeyi mahvetmek için gelirlerdi. 6 Midyan yüzünden İsrail çok yoksul düştü. Bunun üzerine İsrailliler RAB'be yakardılar. 7 İsrailliler Midyan yüzünden RAB'be yakarınca, 8 RAB İsraillilere bir peygamber gönderdi. Peygamber onlara şöyle dedi: “İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: ‘Sizi Mısır'dan ben çıkardım, sizi kölelik evinden ben kurtardım. 9 Sizi Mısırlıların elinden, size baskı yapan herkesin elinden ben kurtardım. Onları önünüzden kovdum ve onların ülkesini size verdim. 10 Size, “Tanrınız RAB benim. Ülkesinde yaşadığınız Amorluların ilahlarından korkmayacaksınız” dedim. Ama siz sesimi dinlemediniz.’” 11 RAB'bin meleği gelip Ofra'da, Avi-Ezerli Yoaş'a ait meşe ağacının altına oturdu. Oğlu Gidyon, buğdayı Midyanlılardan gizlemek için üzüm sıkma yerinde dövüyordu. 12 RAB'bin meleği ona görünerek, “Ey yiğit savaşçı, RAB seninle!” dedi. 13 Gidyon ona şöyle dedi: “Ey efendim, RAB bizimle ise bütün bunlar neden başımıza geldi? Atalarımızın bize anlattığı, ‘RAB bizi Mısır'dan çıkarmadı mı?’ dedikleri bütün o şaşılası işleri nerede? Ama şimdi RAB bizi terk etti, Midyan'ın eline teslim etti.” 14 RAB ona bakıp, “Sahip olduğun bu güçle git ve İsrail'i Midyan'ın elinden kurtar. Seni ben göndermiyor muyum?” dedi. 15 Gidyon ona, “Ey Rab, ben İsrail'i nasıl kurtarayım? İşte, boyum Manaşşe'de en yoksul boydur, ben de babamın evinde en önemsiz kişiyim” dedi. 16 RAB ona, “Kuşkusuz ben seninle olacağım. Midyanlıları tek bir adamı vurur gibi bozguna uğratacaksın” dedi. 17 Gidyon ona, “Eğer gözünde lütuf bulduysam, benimle konuşanın gerçekten sen olduğuna bana bir belirti göster. 18 Ne olur, ben sana dönüp armağanımı getirinceye ve önüne koyuncaya kadar buradan ayrılma.” O da, “Sen dönünceye kadar bekleyeceğim” dedi. 19 Gidyon içeri gidip bir oğlak hazırladı, bir efa undan mayasız ekmekler yaptı. Eti bir sepete, suyunu bir çömleğe koydu; sonra bunları meşe ağacının altına ona getirip sundu. 20 Tanrı'nın meleği ona, “Eti ve mayasız ekmekleri al, şu kayanın üzerine koy ve suyunu dök” dedi. Gidyon da öyle yaptı. 21 Sonra RAB'bin meleği elindeki değneğin ucunu uzatıp ete ve mayasız ekmeklere dokundu. Kayadan ateş çıktı, eti ve mayasız ekmekleri tüketti. Ardından RAB'bin meleği gözden kayboldu. 22 Gidyon onun RAB'bin meleği olduğunu anlayınca, “Eyvah, Egemen RAB! Çünkü RAB'bin meleğini yüz yüze gördüm!” dedi. 23 RAB ona, “Esenlik seninle olsun. Korkma, ölmeyeceksin” dedi. 24 Bunun üzerine Gidyon orada RAB'be bir sunak yaptı ve adını “RAB Esenliktir” koydu. Bu sunak bugün de Avi-Ezerliler'in Ofra kentindedir. 25 Aynı gece RAB ona şöyle dedi: “Babanın boğasını, yani yedi yaşındaki ikinci boğayı

al; babana ait Baal sunağını yık, yanındaki Aşera direğini kes. 26 Sonra bu sığınağın tepesinde, düzenli biçimde Tanrın RAB için bir sunak yap. Keseceğin Aşera direğinin odunuyla ikinci boğayı yakmalık sunu olarak sun.” 27 Bunun üzerine Gidyon hizmetkârlarından on adam aldı ve RAB'bin kendisine söylediği gibi yaptı. Ama babasının ev halkından ve kent halkından korktuğu için bunu gündüz değil, gece yaptı. 28 Kent halkı sabah erkenden kalkınca, Baal sunağının yıkılmış, yanındaki Aşera direğinin kesilmiş olduğunu gördü. Kurulan sunağın üzerinde de ikinci boğa sunulmuştu. 29 Birbirlerine, “Bunu kim yaptı?” dediler. Araştırıp soruşturunca, “Bunu Yoaş'ın oğlu Gidyon yaptı” dediler. 30 Bunun üzerine kent halkı Yoaş'a, “Oğlunu dışarı çıkar da ölsün. Çünkü Baal sunağını yıktı ve yanındaki Aşera direğini kesti” dedi. 31 Yoaş, karşısında duran herkese şöyle dedi: “Siz mi Baal için dava güdeceksiniz? Siz mi onu kurtaracaksınız? Kim onun için dava güderse sabah olmadan öldürülsün. Eğer Baal bir ilahsa, sunağını yıkan kişiye karşı kendi davasını kendi gütsün.” 32 Bu yüzden o gün Gidyon'a Yerub-Baal adını verdi. Çünkü, “Baal onunla dava gütsün; çünkü onun sunağını yıktı” dedi. 33 Sonra bütün Midyanlılar, Amalekliler ve doğu halkları bir araya toplandılar. Şeria'yı geçip Yizreel Vadisi'nde konakladılar. 34 RAB'bin Ruhu Gidyon'un üzerine geldi. O da boru çaldı ve Avi-Ezerliler onun ardından toplandı. 35 Bütün Manaşşe'ye haberciler gönderdi, onlar da onun ardından toplandılar. Aşer'e, Zevulun'a ve Naftali'ye de haberciler gönderdi; onlar da onlarla buluşmak için geldiler. 36 Gidyon Tanrı'ya, “Söz verdiğin gibi İsrail'i benim elimle kurtaracaksan, 37 bak, harman yerine bir yün post sereceğim. Eğer çiy yalnız postun üzerinde olur, bütün toprak kuru kalırsa, o zaman söz verdiğin gibi İsrail'i benim elimle kurtaracağını bileceğim” dedi. 38 Öyle oldu. Ertesi gün Gidyon erkenden kalktı, postu sıktı ve içindeki çiyi çıkarıp bir tas dolusu su elde etti. 39 Gidyon Tanrı'ya, “Öfken bana karşı alevlenmesin; bir kez daha konuşayım. Ne olur, bu postla bir kez daha deneme yapmama izin ver. Yalnız post kuru kalsın, bütün toprağın üzerinde çiy olsun” dedi. 40 Tanrı o gece öyle yaptı. Yalnız post kuru kaldı, bütün toprağın üzerinde ise çiy vardı.

7

1 Yerubbaal, yani Gidyon, ve onunla birlikte olan bütün halk sabah erkenden kalkıp Harod pınarının yanına ordugâh kurdu. Midyan ordugâhıysa onların kuzeyindeydi; vadide, More Tepesi'nin yanındaydı. 2 RAB Gidyon'a, “Yanındaki halk, Midyanlılar'ı onların eline vermem için fazla kalabalık. Yoksa İsrail bana karşı övünüp, ‘Beni kendi elim kurtardı’ der” dedi. 3 “Şimdi halkın duyacağı biçimde şunu ilan et: ‘Kim korkuyor, kim titriyorsa geri dönsün, Gilat Dağı'ndan ayrılsın.’” Bunun üzerine halktan yirmi iki bin kişi geri döndü, on bin kişi kaldı. 4 RAB Gidyon'a, “Halk hâlâ çok kalabalık. Onları suyun başına indir, orada senin için onları sınayacağım. Sana, ‘Bu seninle gidecek’ dediğim kişi seninle gidecek; ama sana, ‘Bu seninle gitmeyecek’ dediğim kişi gitmeyecek” dedi. 5 Böylece halkı suyun başına indirdi. RAB Gidyon'a, “Suyu köpeğin yaladığı gibi diliyle yalayan herkesi bir yana ayır. İçmek için diz çöken herkesi de ayrı tut” dedi. 6 Ellerini ağızlarına götürerek suyu yalayanların sayısı üç yüz kişiydi. Halkın geri kalanıysa su içmek için diz çöktü. 7 RAB Gidyon'a, “Sizi bu üç yüz yalayan adamla kurtaracağım ve Midyanlılar'ı senin eline vereceğim. Öbür halkın hepsi kendi yerine dönsün” dedi. 8 Böylece üç yüz kişi erzağı ve borazanları ellerine aldı. Gidyon İsrail'in öbür adamlarının hepsini çadırlarına gönderdi, ama o üç yüz adamı yanında tuttu. Midyan ordugâhı da onun aşağısında, vadideydi. 9 O gece RAB ona, “Kalk, ordugâha in, çünkü onu senin eline verdim” dedi. 10 “Ama inmeye korkuyorsan, uşağın Pura'yla birlikte ordugâha in. 11 Ne söylediklerini duyacaksın. Ondan sonra ordugâha inmeye cesaretin güçlenecek.” Böylece uşağı Pura'yla birlikte ordugâhın kenarındaki silahlı adamların yanına indi. 12 Midyanlılar, Amalekliler ve doğudan gelenlerin hepsi vadinin boyunca çekirge sürüsü gibi serilmişti. Develerinin de sayısı yoktu; deniz kıyısındaki kum gibi sayısızdılar. 13 Gidyon geldiğinde bir adam düş gördüğünü arkadaşına anlatıyordu. Şöyle dedi: “Bir düş gördüm. Midyan ordugâhına yuvarlanan bir arpa ekmeği çöreği gelip çadıra çarptı. Çadırı öyle vurdu ki devrildi, altüst oldu ve yere serildi.” 14 Arkadaşı, “Bu, İsrailli bir adam olan Yoaş oğlu Gidyon'un kılıcından başka bir şey değil. Tanrı Midyan'ı ve bütün orduyu

onun eline verdi” diye karşılık verdi. 15 Gidyon düşün anlatılışını ve yorumunu duyunca tapındı. Sonra İsrail ordugâhına dönüp, “Kalkın! Çünkü RAB Midyan ordusunu elinize verdi” dedi. 16 Üç yüz adamı üç bölüğe ayırdı. Hepsinin eline borazan, boş testiler ve testilerin içine de meşaleler verdi. 17 Onlara, “Beni izleyin ve benim yaptığımı yapın. Bakın, ordugâhın kenarına vardığımda ben ne yaparsam siz de aynısını yapacaksınız” dedi. 18 “Ben ve yanımdakilerin hepsi borazan çaldığında, siz de bütün ordugâhın çevresinde borazanlar çalın ve, ‘RAB için ve Gidyon için!’ diye haykırın.” 19 Böylece Gidyon ve yanındaki yüz adam gece yarısı nöbetinin başında, nöbetçiler daha yeni değiştirilmişken, ordugâhın kenarına vardılar. Borazan çalıp ellerindeki testileri parçaladılar. 20 Üç bölük de borazan çaldı, testileri parçaladı, meşaleleri sol ellerinde, çalacakları borazanları sağ ellerinde tuttular ve, “RAB'bin ve Gidyon'un kılıcı!” diye haykırdılar. 21 Her biri ordugâhın çevresinde bulunduğu yerde durdu. O zaman bütün ordu kaçıştı; bağrışıp kaçtılar. 22 Üç yüz kişi borazan çalarken RAB bütün ordu boyunca herkesin kılıcını arkadaşına karşı çevirdi. Ordu kaçıp Beyt-Şitta'ya, Serera yönüne, Tabbat yakınındaki Avel-Mehola sınırına kadar gitti. 23 İsrail adamları Naftali'den, Aşer'den ve bütün Manaşşe'den toplandı; Midyan'ın ardına düştüler. 24 Gidyon Efrayim'in bütün dağlık bölgesine ulaklar gönderip şöyle dedi: “Midyan'a karşı inmeye gelin; Beyt-Bara'ya kadar suların, hatta Şeria'nın geçitlerini onların önünden tutun!” Böylece Efrayim'in bütün adamları toplandı; Beyt-Bara'ya kadar suları, hatta Şeria'yı tuttular. 25 Midyan'ın iki önderini, Orev ile Zeev'i ele geçirdiler. Orev'i Orev Kayası'nda öldürdüler, Zeev'i de Zeev'in üzüm sıkma çukurunda öldürdüler. Sonra Midyan'ın peşine düştüler ve Orev'le Zeev'in başlarını Şeria'nın öte yakasında Gidyon'a getirdiler.

8

1 Efrayim adamları ona, “Midyanlılar'la savaşmaya giderken neden bizi çağırmadın? Bize bunu niçin yaptın?” dediler. Onu sertçe azarladılar. 2 O da onlara, “Sizinle karşılaştırılınca ben şimdi ne yaptım ki? Efrayim'in bağ bozumu artıkları, Aviyezer'in üzüm hasadından daha iyi değil mi? 3 Tanrı, Midyan'ın önderleri Orev'le Zeev'i sizin elinize verdi! Sizinle karşılaştırılınca ben ne yapabildim ki?” dedi. Bunu söyleyince ona karşı öfkeleri yatıştı. 4 Gidyon Şeria'ya geldi ve karşıya geçti; kendisi de, yanındaki üç yüz kişi de bitkindi, ama kovalamayı sürdürüyordu. 5 Sukkot adamlarına, “Ne olur, ardımdan gelen halka ekmek verin. Çünkü bitkin düştüler, ben de Midyan kralları Zevah'la Salmunna'nın peşindeyim” dedi. 6 Sukkot'un önderleri, “Sana orduna ekmek verelim diye Zevah'la Salmunna'nın eli şimdiden senin elinde mi?” dediler. 7 Gidyon, “Bunun için, RAB Zevah'la Salmunna'yı elime teslim ettiğinde, bedeninizi çölün dikenleriyle ve çalılarıyla parçalayacağım” dedi. 8 Oradan Penuel'e çıktı, onlarla da aynı biçimde konuştu. Penuel adamları ona Sukkot adamlarının verdiği karşılığın aynısını verdiler. 9 Penuel adamlarına da, “Esenlikle geri döndüğümde bu kuleyi yıkacağım” dedi. 10 Zevah'la Salmunna Karkor'daydı; orduları da yanlarındaydı. Doğuluların bütün ordusundan geriye kalanlar, aşağı yukarı on beş bin kişiydi; çünkü kılıç kuşananlardan yüz yirmi bin kişi düşmüştü. 11 Gidyon, Nobah ile Yogbeha'nın doğusunda çadırlarda yaşayanların yolundan ilerleyip orduya saldırdı; çünkü ordu kendini güven içinde sanıyordu. 12 Zevah'la Salmunna kaçtı, ama Gidyon onların peşine düştü. Midyan'ın bu iki kralını, Zevah'la Salmunna'yı yakaladı ve bütün orduyu şaşkına çevirdi. 13 Yoaş oğlu Gidyon savaş dönüşünde Heres yokuşundan geldi. 14 Sukkot adamlarından genç birini yakalayıp ona sorular sordu. Genç adam da Sukkot'un önderleriyle ihtiyarlarını ona yazdı; toplam yetmiş yedi kişiydiler. 15 Sonra Sukkot adamlarının yanına gelip, “İşte Zevah'la Salmunna! Bana, ‘Sana yorgun düşmüş adamlarına ekmek verelim diye Zevah'la Salmunna'nın eli şimdiden senin elinde mi?’ diyerek benimle alay etmiştiniz” dedi. 16 Kentin ihtiyarlarını, çölün dikenleriyle çalılarını aldı; Sukkot adamlarına bunlarla ders verdi. 17 Penuel kulesini yıktı ve kentin adamlarını öldürdü. 18 Sonra Zevah'la Salmunna'ya, “Tavor'da öldürdüğünüz adamlar nasıldı?” dedi. Onlar da, “Senin gibiydiler; her biri bir kral oğluna benziyordu” diye karşılık verdiler. 19 Gidyon, “Onlar benim kardeşlerimdi, öz annemin oğullarıydı. RAB'bin yaşamı hakkı için, eğer onları sağ bıraksaydınız sizi öldürmezdim” dedi. 20 İlk oğlu

Yeter'e, “Kalk, onları öldür!” dedi. Ama delikanlı kılıcını çekmedi; çünkü korkuyordu, daha gençti. 21 Bunun üzerine Zevah'la Salmunna, “Kalk da bizi sen vur; çünkü insan nasılsa gücü de öyledir” dediler. Gidyon kalktı, Zevah'la Salmunna'yı öldürdü; develerinin boynundaki hilalleri de aldı. 22 İsrail adamları Gidyon'a, “Sen, oğlun ve oğlunun oğlu bize egemen olun. Çünkü bizi Midyan'ın elinden sen kurtardın” dediler. 23 Gidyon onlara, “Ben size egemen olmam, oğlum da size egemen olmaz. Size RAB egemen olacak” dedi. 24 Gidyon onlara, “Sizden bir dileğim var: herkes ganimetinden aldığı küpeleri bana versin” dedi. Çünkü onlar altın küpeler takıyordu; çünkü İsmaililer'di. 25 Onlar da, “Seve seve veririz” dediler. Yere bir üstlük serdiler, herkes ganimetinden aldığı küpeleri onun üzerine attı. 26 Gidyon'un istediği altın küpelerin ağırlığı bin yedi yüz şekeldi. Bunun dışında Midyan krallarının üzerindeki hilaller, sarkaçlar, erguvani giysiler ve develerinin boynundaki zincirler de vardı. 27 Gidyon bunlardan bir efod yaptı ve onu kendi kenti Ofra'ya koydu. Bütün İsrail orada onun ardınca fuhuş eder gibi sapıp gitti. Bu, Gidyon'la ev halkı için bir tuzak oldu. 28 Böylece Midyan İsrailliler'in önünde boyun eğdirildi; bir daha başlarını kaldıramadılar. Gidyon'un günlerinde ülke kırk yıl boyunca huzur buldu. 29 Yoaş oğlu Yerubbaal gidip kendi evinde yaşadı. 30 Gidyon'un kendi soyundan doğmuş yetmiş oğlu vardı; çünkü birçok karısı vardı. 31 Şekem'deki cariyesi de ona bir oğul doğurdu, ona Avimelek adını verdi. 32 Yoaş oğlu Gidyon iyi bir yaşlılıkta öldü. Aviyezeroğulları'nın Ofra kentinde, babası Yoaş'ın mezarına gömüldü. 33 Gidyon ölür ölmez İsrailliler yine Baallar'ın ardınca fuhuş eder gibi sapıp gittiler; Baal-Berit'i kendilerine tanrı yaptılar. 34 İsrailliler, kendilerini çevrelerindeki bütün düşmanların elinden kurtaran Tanrıları RAB'bi artık hatırlamaz oldular. 35 Yerubbaal yani Gidyon'un ev halkına, onun İsrail'e yaptığı bütün iyiliğe yaraşır vefayı da göstermediler.

9

1 Yerubbaal'ın oğlu Avimelek annesinin kardeşlerinin yanına, Şekem'e gitti. Onlarla ve annesinin babasının bütün ailesiyle konuşup şöyle dedi: 2 “Lütfen Şekem halkının hepsine şunu söyleyin: Yerubbaal'ın yetmiş oğlu mu size egemen olsun, yoksa tek kişi mi? Bir de unutmayın, ben sizin kemiğinizden, etinizdenim.” 3 Annesinin kardeşleri onun bu sözlerinin hepsini Şekem halkına anlattılar. Onların yüreği Avimelek'in ardınca gitmeye yöneldi, çünkü, “O bizim kardeşimiz” dediler. 4 Baal-Berit tapınağından ona yetmiş parça gümüş verdiler. Avimelek de bununla değersiz ve serseri adamlar tuttu; onlar da onu izlediler. 5 Ofra'daki babasının evine gidip Yerubbaal'ın oğullarını, yetmiş kardeşini, tek bir taşın üstünde öldürdü. Ama Yerubbaal'ın en küçük oğlu Yotam sağ kaldı, çünkü gizlenmişti. 6 Bunun üzerine Şekem halkının hepsi ve bütün Millo halkı toplandı; Şekem'deki dikili taşın yanındaki meşenin yanında gidip Avimelek'i kral yaptılar. 7 Bunu Yotam'a bildirince gidip Gerizim Dağı'nın tepesinde durdu. Sesini yükseltip bağırdı ve onlara şöyle dedi: “Ey Şekem halkı, beni dinleyin ki Tanrı da sizi dinlesin. 8 Bir zaman ağaçlar kendilerine kral mesh etmeye çıktılar. Zeytin ağacına, ‘Başımıza sen egemen ol’ dediler. 9 Ama zeytin ağacı onlara, ‘Tanrı'yı da insanı da onurlandıran yağımı bırakıp ağaçların üzerinde sallanmaya mı gideyim?’ dedi. 10 Ağaçlar incir ağacına, ‘Gel, başımıza sen egemen ol’ dediler. 11 Ama incir ağacı onlara, ‘Tatlılığımı ve iyi meyvemi bırakıp ağaçların üzerinde sallanmaya mı gideyim?’ dedi. 12 Ağaçlar asmaya, ‘Gel, başımıza sen egemen ol’ dediler. 13 Asma da onlara, ‘Tanrı'yı da insanı da sevindiren yeni şarabımı bırakıp ağaçların üzerinde sallanmaya mı gideyim?’ dedi. 14 Sonra bütün ağaçlar çalıya, ‘Gel, başımıza sen egemen ol’ dediler. 15 Çalı da ağaçlara, ‘Eğer gerçekten beni başınıza kral mesh ediyorsanız, gelin gölgeme sığının. Yoksa çalıdan ateş çıksın da Lübnan sedirlerini yiyip bitirsin’ dedi. 16 “Şimdi söyleyin, Avimelek'i kral yapmakla gerçekten dürüst ve doğru davrandınız mı? Yerubbaal'a ve ev halkına iyilik ettiniz mi? Onun elinin hak ettiğine göre mi davrandınız? 17 Babam sizin için savaştı, canını ortaya koydu ve sizi Midyanlılar'ın elinden kurtardı. 18 Ama siz bugün babamın evine karşı ayaklandınız, onun yetmiş oğlunu tek bir taşın üstünde öldürdünüz; cariyesinin oğlu Avimelek'i de sırf kardeşiniz diye Şekem halkına kral yaptınız. 19 Eğer bugün Yerubbaal'a ve ev halkına gerçekten dürüst ve doğru davrandıysanız, Avimelek'le sevinin; o da sizinle sevinsin. 20 Ama öyle değilse,

Avimelek'ten ateş çıksın da Şekem halkını ve Millo halkını yiyip bitirsin. Şekem halkından ve Millo halkından da ateş çıksın da Avimelek'i yiyip bitirsin.” [21] Sonra Yotam kaçtı, oradan uzaklaşıp Beer'e gitti. Kardeşi Avimelek'ten korktuğu için orada yaşadı. [22] Avimelek üç yıl boyunca İsrail üzerinde önderlik yaptı. [23] Tanrı Avimelek'le Şekem halkının arasına kötü bir ruh gönderdi. Şekem halkı da Avimelek'e hainceye davrandı. [24] Böylece Yerubbaal'ın yetmiş oğluna yapılan zorbalığın hesabı görülsün, kanları hem onları öldüren kardeşleri Avimelek'in hem de kardeşlerini öldürmesi için ona destek veren Şekem halkının başına gelsin diye oldu bu. [25] Şekem halkı onun için dağ başlarına pusu kurdu. Oradan geçen herkesi soyuyorlardı. Bu durum Avimelek'e bildirildi. [26] Ebet'in oğlu Gaal kardeşleriyle birlikte gelip Şekem'e geçti. Şekem halkı da ona güvendi. [27] Tarlaya çıkıp bağlarının ürününü topladılar, üzümleri çiğnediler ve şölen yaptılar. Sonra ilahlarının tapınağına gidip yiyip içtiler ve Avimelek'e lanet ettiler. [28] Ebet'in oğlu Gaal, “Avimelek de kim, Şekem de kim ki ona kulluk edelim? O, Yerubbaal'ın oğlu değil mi? Zevul da onun görevlisi değil mi? Şekem'in atası Hamor'un adamlarına kulluk edin. Biz niçin ona kulluk edelim?” dedi. [29] “Keşke bu halk benim elim altında olsaydı da Avimelek'i ortadan kaldırsaydım!” Sonra Avimelek'e, “Ordunu çoğalt da çık karşıma!” dedi. [30] Kentin yöneticisi Zevul, Ebet'in oğlu Gaal'ın sözlerini duyunca öfkelendi. [31] Avimelek'e gizlice ulaklar gönderip şöyle dedi: “Bak, Ebet'in oğlu Gaal'la kardeşleri Şekem'e geldiler ve bak, kenti sana karşı kışkırtıyorlar. [32] Şimdi sen ve yanındaki adamlar gece çıkıp tarlada pusuya yatın. [33] Sabah güneş doğar doğmaz erkenden kalkıp kente saldır. O ve yanındaki halk sana karşı çıkınca, elinden geleni onlara yap.” [34] Bunun üzerine Avimelek ve yanındaki bütün halk gece kalkıp Şekem'e karşı dört bölük halinde pusuya yattılar. [35] Ebet'in oğlu Gaal çıkıp kentin kapısının girişinde durdu. Avimelek de yanındaki halkla birlikte pusudan çıktı. [36] Gaal halkı görünce Zevul'a, “Bak, dağların tepelerinden insanlar iniyor” dedi. Zevul ona, “Dağların gölgesini insan sanıyorsun” dedi. [37] Gaal yeniden konuşup, “Bak, ülkenin orta yerinden insanlar iniyor; bir bölük de Meonenim meşesinin yolundan geliyor” dedi. [38] O zaman Zevul ona, “Hani, ‘Avimelek de kim ki ona kulluk edelim?’ diyen ağzın şimdi nerede? Küçümsediğin halk bu değil mi? Şimdi çık da onlarla savaş” dedi. [39] Bunun üzerine Gaal, Şekem halkının önünde dışarı çıktı ve Avimelek'le savaştı. [40] Avimelek onu kovaladı; Gaal da onun önünden kaçtı. Kent kapısının girişine kadar birçok yaralı düştü. [41] Avimelek Aruma'da oturdu. Zevul da Gaal'la kardeşlerini kovdu; böylece Şekem'de yaşayamadılar. [42] Ertesi gün halk tarlaya çıktı. Bunu Avimelek'e bildirdiler. [43] O da adamlarını alıp üç bölüğe ayırdı ve tarlada pusuya yattı. Halkın kentten çıktığını görünce onlara saldırıp vurdu. [44] Avimelek'le yanındaki bölükler ileri atılıp kentin kapısının girişinde durdular. Öbür iki bölük de tarladakilerin hepsinin üzerine atılıp onları vurdu. [45] Avimelek bütün gün kentle savaştı. Kenti ele geçirdi, içindeki halkı öldürdü, kenti yerle bir etti ve üstüne tuz serpti. [46] Şekem Kulesi'nin halkı bunu duyunca El-Berit tapınağındaki sığınağa girdiler. [47] Şekem Kulesi'nin halkının hepsinin orada toplandığı Avimelek'e bildirildi. [48] Bunun üzerine Avimelek, yanındaki bütün halkla birlikte Salmon Dağı'na çıktı. Eline bir balta aldı, ağaçlardan bir dal kesip omzuna koydu. Sonra yanındaki halka, “Beni ne yaparken gördüyseniz çabuk olun, siz de aynısını yapın” dedi. [49] Böylece halkın her biri bir dal kesip Avimelek'in ardınca gitti. Dalları sığınağın dibine yığıp sığınağı onların üstüne ateşe verdiler. Böylece Şekem Kulesi'nin halkının da hepsi, yaklaşık bin erkek ve kadın, öldü. [50] Sonra Avimelek Tebes'e gitti, Tebes'e karşı ordugah kurdu ve orayı ele geçirdi. [51] Ama kentin içinde sağlam bir kule vardı. Kentin bütün erkekleriyle kadınları, bütün halk oraya kaçtı. Kendi üzerlerine kapıyı kapatıp kulenin damına çıktılar. [52] Avimelek kuleye gelip ona karşı savaştı. Kuleyi ateşe vermek için kapısına kadar yaklaştı. [53] Bir kadın Avimelek'in başına üst değirmen taşını attı ve kafatasını parçaladı. [54] Bunun üzerine zırhını taşıyan delikanlıyı hemen çağırıp ona, “Kılıcını çek ve beni öldür. Yoksa hakkımda, ‘Onu bir kadın öldürdü’ derler” dedi. Delikanlı da onu kılıçtan geçirdi ve öldü. [55] İsrailliler Avimelek'in öldüğünü görünce herkes kendi yerine gitti. [56] Böylece Tanrı, yetmiş kardeşini öldürerek babasına karşı işlediği kötülüğün karşılığını Avimelek'e verdi. [57] Tanrı ayrıca Şekem halkının bütün kötülüğünü de kendi başlarına geri çevirdi. Yerubbaal'ın oğlu Yotam'ın laneti onların üzerine geldi.

10

[1] Avimelek'ten sonra İsrail'i kurtarmak için İssakar soyundan, Dodo oğlu Puva'nın oğlu Tola ortaya çıktı. Efrayim dağlık bölgesindeki Şamir'de yaşıyordu. [2] Yirmi üç yıl İsrail'e hâkimlik etti; sonra öldü ve Şamir'e gömüldü. [3] Ondan sonra Gilatlı Yair ortaya çıktı; yirmi iki yıl İsrail'e hâkimlik etti. [4] Otuz oğlu vardı. Otuz sıpa eşeğe binerlerdi ve Gilat ülkesinde kendilerine ait otuz kentleri vardı; bunlara bugüne dek Yair'in köyleri denir. [5] Yair öldü ve Kamon'a gömüldü. [6] İsrailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar; Baallar'a, Aştoretler'e, Aram ilahlarına, Sayda ilahlarına, Moav ilahlarına, Ammonlular'ın ilahlarına ve Filistliler'in ilahlarına kulluk ettiler. RAB'bi bırakıp ona kulluk etmediler. [7] RAB İsrail'e öfkelendi ve onları Filistliler'in eline, Ammonlular'ın eline teslim etti. [8] O yıl İsrailliler'i ezip baskı altına aldılar. Şeria'nın ötesinde, Gilat'taki Amorlular ülkesinde yaşayan bütün İsrailliler'i on sekiz yıl ezdiler. [9] Ammonlular Yahuda'yla, Benyamin'le ve Efrayim halkıyla da savaşmak için Şeria'dan geçtiler. Böylece İsrail büyük sıkıntıya düştü. [10] Bunun üzerine İsrailliler RAB'be yakarıp, "Sana karşı günah işledik; çünkü Tanrımız'ı bırakıp Baallar'a kulluk ettik" dediler. [11] RAB İsrailliler'e şöyle dedi: "Sizi Mısırlılar'dan, Amorlular'dan, Ammonlular'dan ve Filistliler'den ben kurtarmadım mı? [12] Saydalılar, Amalekliler ve Maonlular da size baskı yaptığında bana yakarmadınız mı? Ben de sizi onların elinden kurtarmadım mı? [13] Ama siz beni bırakıp başka ilahlara kulluk ettiniz. Bunun için sizi artık kurtarmayacağım. [14] Gidin, seçtiğiniz ilahlara yakarın. Sıkıntıya düştüğünüz zaman sizi onlar kurtarsın!" [15] İsrailliler RAB'be, "Günah işledik. Gözünde iyi olan neyse bize onu yap. Yeter ki bugün ne olur bizi kurtar" dediler. [16] Aralarındaki yabancı ilahları kaldırıp attılar ve RAB'be kulluk ettiler. RAB artık İsrail'in çektiği sıkıntıya dayanamaz oldu. [17] Sonra Ammonlular toplandı ve Gilat'ta ordugah kurdu. İsrailliler de toplanıp Mispa'da ordugah kurdular. [18] Gilat halkı ve önderleri birbirlerine, "Ammonlular'la savaşmayı ilk kim başlatacak? Gilat'ta yaşayanların hepsine o önder olacak" dediler.

11

[1] Gilatlı Yiftah yiğit bir savaşçıydı. Bir fahişenin oğluydu; Yiftah'ın babası Gilat'tı. [2] Gilat'ın karısı da ona oğullar doğurdu. Karısının oğulları büyüyünce Yiftah'ı kovup ona, "Babamızın evinde miras payın olmayacak, çünkü sen başka bir kadının oğlusun" dediler. [3] Bunun üzerine Yiftah kardeşlerinden kaçıp Tov ülkesinde yaşadı. Orada işe yaramaz adamlar Yiftah'ın çevresinde toplandı ve onunla birlikte dolaşmaya başladılar. [4] Bir süre sonra Ammonlular İsrail'e karşı savaşa girdiler. [5] Ammonlular İsrail'e karşı savaş açınca Gilat'ın ileri gelenleri Yiftah'ı Tov ülkesinden getirmek için gittiler. [6] Yiftah'a, "Gel, başımız ol da Ammonlular'la savaşalım" dediler. [7] Yiftah Gilat'ın ileri gelenlerine, "Benden nefret edip beni babamın evinden kovan siz değil miydiniz? Şimdi sıkıntıya düşünce niçin bana geldiniz?" dedi. [8] Gilat'ın ileri gelenleri Yiftah'a, "Bu yüzden şimdi sana yeniden geldik. Bizimle gel, Ammonlular'la savaş, Gilat'ta yaşayan hepimizin başı sen ol" dediler. [9] Yiftah Gilat'ın ileri gelenlerine, "Eğer beni Ammonlular'la savaşmak için geri götürür ve RAB onları önümde teslim ederse, gerçekten başınız ben mi olacağım?" dedi. [10] Gilat'ın ileri gelenleri Yiftah'a, "RAB aramızda tanık olsun; sözünün gereğini mutlaka yapacağız" dediler. [11] Böylece Yiftah Gilat'ın ileri gelenleriyle birlikte gitti. Halk onu baş ve önder yaptı. Yiftah da bütün sözlerini Mispa'da RAB'bin önünde söyledi. [12] Yiftah, Ammonlular'ın kralına ulaklar gönderip, "Benimle ne alıp veremediğin var da ülkeme karşı savaşmaya geldin?" dedi. [13] Ammonlular'ın kralı, Yiftah'ın ulaklarına şöyle karşılık verdi: "Çünkü İsrail Mısır'dan çıkarken Arnon'dan Yabbok'a ve Şeria'ya kadar benim toprağımı aldı. Şimdi o toprakları barış içinde geri ver." [14] Yiftah Ammonlular'ın kralına yeniden ulaklar gönderdi. [15] Ona şöyle dedi: "Yiftah diyor ki: İsrail ne Moav'ın toprağını ne de Ammonlular'ın toprağını aldı. [16] Ama Mısır'dan çıktıklarında, İsrail çölde Kızıldeniz'e kadar ilerledi ve Kadeş'e geldi. [17] Sonra İsrail Edom kralına, 'Ne olur, ülkenizden geçmeme izin verin' diye ulaklar gönderdi, ama Edom kralı onları dinlemedi. Aynı şekilde Moav kralına da haber gönderdi, ama o da razı olmadı. Bunun üzerine İsrail Kadeş'te kaldı. [18] Sonra çölde ilerlediler, Edom ve

Moav topraklarının çevresinden dolaşıp Moav ülkesinin doğu yanına geldiler. Arnon'un öbür yanında ordugah kurdular; ama Moav sınırına girmediler, çünkü Arnon Moav'ın sınırıydı. 19 İsrail, Amorlular'ın kralı Heşbon kralı Sihon'a ulaklar gönderip, 'Ne olur, ülkenizden geçip yerimize gidelim' dedi. 20 Ama Sihon, İsrail'e güvenmediği için onun sınırından geçmesine izin vermedi. Bütün halkını toplayıp Yahats'ta ordugah kurdu ve İsrail'le savaştı. 21 İsrail'in Tanrısı RAB, Sihon'u ve bütün halkını İsrail'in eline teslim etti; İsrail de onları bozguna uğrattı. Böylece İsrail o ülkede yaşayan Amorlular'ın bütün toprağını ele geçirdi. 22 Amorlular'ın bütün bölgesine, Arnon'dan Yabbok'a, çölden Şeria'ya kadar sahip oldular. 23 Şimdi İsrail'in Tanrısı RAB, Amorlular'ı halkı İsrail'in önünden sürüp çıkarmışken, sen mi onların toprağını mülk edineceksin? 24 Sen kendi ilahın Kemoş'un sana mülk olarak verdiklerini mülk edinmiyor musun? Biz de Tanrımız RAB'bin önümüzden sürdüğü herkese ait toprağı mülk ediniriz. 25 Şimdi sen Moav kralı Sippor oğlu Balak'tan daha mı iyisin? O, İsrail'le hiç çekişti mi? Onlara karşı hiç savaştı mı? 26 İsrail Heşbon'da ve ona bağlı kasabalarda, Aroer'de ve ona bağlı kasabalarda, Arnon boyunca bütün kentlerde üç yüz yıl yaşadı. Neden o süre içinde bunları geri almadınız? 27 Ben sana karşı günah işlemedim; ama sen bana karşı savaş açarak bana kötülük ediyorsun. Yargıç olan RAB bugün İsrailliler'le Ammonlular arasında yargılasın." 28 Ama Ammonlular'ın kralı, Yiftah'ın kendisine gönderdiği sözleri dinlemedi. 29 RAB'bin Ruhu Yiftah'ın üzerine geldi. O da Gilat'tan ve Manaşşe'den geçti, Gilat Mispa'sından geçti; Gilat Mispa'sından da Ammonlular'a doğru ilerledi. 30 Yiftah RAB'be bir adak adayıp şöyle dedi: "Eğer Ammonlular'ı gerçekten elime teslim edersen, 31 Ammonlular'ın yanından esenlik içinde döndüğümde, beni karşılamak için evimin kapısından her ne çıkarsa RAB'bin olacak; onu yakmalık sunu olarak sunacağım." 32 Böylece Yiftah Ammonlular'la savaşmak üzere onların üzerine yürüdü; RAB de onları onun eline teslim etti. 33 Aroer'den Minnit'e kadar, yirmi kent boyunca ve Abel-Keramim'e kadar onları büyük bir bozguna uğrattı. Böylece Ammonlular İsrailliler'in önünde boyun eğdirildi. 34 Yiftah Mispa'daki evine geldiğinde, işte kızı tefler ve danslarla onu karşılamaya çıktı. Onun tek çocuğu oydu; ondan başka ne oğlu ne de kızı vardı. 35 Yiftah onu görünce giysilerini yırtıp, "Eyvah, kızım! Beni yıktın, beni derin kedere boğdun. Çünkü RAB'be ağzımdan söz çıktı ve artık geri dönemem" dedi. 36 Kızı ona, "Babacığım, RAB'be ağzından söz çıktıysa, RAB düşmanların Ammonlular'dan öcünü senin için aldığına göre, ağzından çıkana göre bana yap" dedi. 37 Sonra babasına, "Yalnız benim için şunu yap: Bana iki ay izin ver. Arkadaşlarımla birlikte dağlara çıkıp bakireliğime ağlayayım" dedi. 38 Babası, "Git" dedi ve onu iki aylığına gönderdi. O da arkadaşlarıyla birlikte gidip dağlarda bakireliğine ağladı. 39 İki ayın sonunda babasına döndü; babası da adadığı adağı onun üzerinde yerine getirdi. Kız erkek yüzü görmemişti. Sonra İsrail'de şu gelenek oluştu: 40 İsrailli kızlar her yıl Gilatlı Yiftah'ın kızını anmak için yılda dört gün giderlerdi.

12

1 Efrayimliler toplandı, kuzeye geçip Yiftah'a şöyle dediler: "Ammonlular'la savaşmaya neden gidip bizi seninle gelmeye çağırmadın? Evinin üstüne ateş salıp seni yakacağız!" 2 Yiftah onlara şöyle dedi: "Ben ve halkım Ammonlular'la büyük bir çekişme içindeydik. Sizi çağırdığımda beni onların elinden kurtarmadınız. 3 Beni kurtarmadığınızı görünce canımı hiçe sayıp Ammonlular'a karşı ilerledim; RAB da onları elime teslim etti. O halde bugün neden bana karşı savaşmak için üzerime geldiniz?" 4 Bunun üzerine Yiftah Gilat'ın bütün adamlarını topladı ve Efrayim'le savaştı. Gilat adamları Efrayim'i bozguna uğrattı. Çünkü Efrayimliler, "Siz Gilatlılar, Efrayim'le Manaşşe'nin arasında yaşayan Efrayim kaçaklarısınız" demişlerdi. 5 Gilatlılar, Efrayimliler'e karşı Şeria'nın geçitlerini tuttu. Efrayim'den kaçan biri, "Karşıya geçeyim" dediğinde Gilatlılar ona, "Sen Efrayimli misin?" diye soruyordu. O da, "Hayır" derse, 6 ona, "Öyleyse 'Şibbolet' de" diyorlardı. O da "Sibbolet" diyordu, çünkü bunu doğru söyleyemiyordu. Bunun üzerine onu yakalayıp Şeria'nın geçitlerinde öldürüyorlardı. O sırada Efrayim'den kırk iki bin kişi öldü. 7 Yiftah İsrail'e altı yıl hâkimlik etti. Sonra Gilatlı Yiftah öldü ve Gilat

kentlerine gömüldü. 8 Ondan sonra Beytlehemli İbsan İsrail'e hâkimlik etti. 9 Onun otuz oğlu vardı. Otuz kızını dışarıya verdi, oğulları için de dışarıdan otuz kız aldı. İsrail'e yedi yıl hâkimlik etti. 10 İbsan öldü ve Beytlehem'e gömüldü. 11 Ondan sonra Zevulunlu Elon İsrail'e hâkimlik etti. İsrail'e on yıl hâkimlik etti. 12 Zevulunlu Elon öldü ve Zevulun ülkesindeki Ayalon'a gömüldü. 13 Ondan sonra Piratonlu Hillel'in oğlu Avdon İsrail'e hâkimlik etti. 14 Onun kırk oğlu ve otuz torunu vardı. Yetmiş eşek yavrusuna binerlerdi. İsrail'e sekiz yıl hâkimlik etti. 15 Piratonlu Hillel'in oğlu Avdon öldü ve Efrayim ülkesinde, Amalekliler'in dağlık bölgesindeki Piraton'a gömüldü.

13

1 İsrailliler yine RAB'bin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB de onları kırk yıl boyunca Filistlilerin eline teslim etti. 2 Dan oymağından, Zora'dan Manoah adında bir adam vardı. Karısı kısırdı, çocuk doğurmamıştı. 3 RAB'bin meleği kadına görünerek ona, “Bak, sen kısır bir kadınsın, çocuk doğurmadın. Ama gebe kalacak ve bir oğul doğuracaksın. 4 Şimdi dikkatli ol; şarap ya da sert içki içme, murdar sayılan hiçbir şey yeme. 5 Çünkü bak, gebe kalacak ve bir oğul doğuracaksın. Başına ustura değmeyecek. Çünkü çocuk, ana rahminden başlayarak Tanrı'ya adanmış bir Nazir olacak. İsrail'i Filistlilerin elinden kurtarmaya o başlayacak.” 6 Kadın gidip kocasına şöyle dedi: “Bana bir Tanrı adamı geldi. Görünüşü Tanrı'nın meleğinin görünüşü gibiydi, çok heybetliydi. Nereden geldiğini sormadım, o da bana adını söylemedi. 7 Ama bana, ‘Bak, gebe kalacak ve bir oğul doğuracaksın. Şimdi şarap ya da sert içki içme, murdar sayılan hiçbir şey yeme. Çünkü çocuk, ana rahminden ölüm gününe kadar Tanrı'ya adanmış bir Nazir olacak’ dedi.” 8 Bunun üzerine Manoah RAB'be yakarıp şöyle dedi: “Ne olur, ya Rab, gönderdiğin o Tanrı adamı yine bize gelsin ve doğacak çocuk için ne yapmamız gerektiğini bize öğretsin.” 9 Tanrı Manoah'ın sesini işitti. Kadın kırda otururken Tanrı'nın meleği ona yine geldi. Ama kocası Manoah yanında değildi. 10 Kadın hemen koşup kocasına haber verdi. Ona, “Bak, geçen gün bana gelen adam yine bana göründü” dedi. 11 Manoah kalkıp karısının ardından gitti, adamın yanına varıp ona, “Kadınla konuşan adam sen misin?” dedi. O da, “Benim” dedi. 12 Manoah, “Sözlerin gerçekleşince çocuğun yaşam düzeni ve görevi ne olacak?” dedi. 13 RAB'bin meleği Manoah'a, “Kadın, ona söylediğim her şeye dikkat etsin” dedi. 14 “Asmadan çıkan hiçbir şeyi yemesin. Şarap ya da sert içki içmesin, murdar sayılan hiçbir şey yemesin. Ona buyurduğum her şeyi yerine getirsin.” 15 Manoah, RAB'bin meleğine, “Lütfen kal da senin için oğlak hazırlayalım” dedi. 16 RAB'bin meleği Manoah'a, “Beni alıkoysan da ekmeğinizi yemem. Ama bir yakmalık sunu hazırlayacaksan, onu RAB'be sunmalısın” dedi. Çünkü Manoah onun RAB'bin meleği olduğunu bilmiyordu. 17 Manoah RAB'bin meleğine, “Adın nedir? Sözlerin gerçekleştiğinde sana saygı gösterelim” dedi. 18 RAB'bin meleği ona, “Madem adım harikadır, neden onu soruyorsun?” dedi. 19 Bunun üzerine Manoah oğlağı ve tahıl sunusunu alıp kayalığın üstünde RAB'be sundu. Manoah ile karısı bakarken melek harika bir şey yaptı. 20 Sunaktan yükselen alev göğe doğru çıkarken, RAB'bin meleği sunağın alevi içinde yükseldi. Manoah ile karısı bunu görünce yüzüstü yere kapandılar. 21 RAB'bin meleği bir daha ne Manoah'a ne de karısına göründü. O zaman Manoah onun RAB'bin meleği olduğunu anladı. 22 Manoah karısına, “Kesinlikle öleceğiz, çünkü Tanrı'yı gördük” dedi. 23 Ama karısı ona, “RAB bizi öldürmek isteseydi elimizden yakmalık sunuyu ve tahıl sunusunu kabul etmezdi; bütün bunları bize göstermez, şimdi de bunları bize bildirmezdi” dedi. 24 Kadın bir oğul doğurdu, adını Şimşon koydu. Çocuk büyüdü, RAB onu kutsadı. 25 RAB'bin Ruhu onu Zora ile Eştaol arasındaki Mahane-Dan'da harekete geçirmeye başladı.

14

1 Şimşon Timna'ya indi ve Timna'da Filistliler'in kızlarından bir kadın gördü. 2 Yukarı çıkıp babasına ve annesine anlattı. “Timna'da Filistliler'in kızlarından bir kadın gördüm” dedi, “şimdi onu bana eş olarak alın.” 3 Babasıyla annesi ona, “Kardeşlerinin kızları arasında ya da bütün halkımın arasında hiç

kadın yok mu da gidip sünnetsiz Filistliler'den kendine eş alıyorsun?" dediler. Şimşon babasına, "Onu bana al, çünkü gözüme hoş göründü" dedi. 4 Babasıyla annesi bunun RAB'den olduğunu bilmiyordu; çünkü RAB Filistliler'e karşı bir fırsat kolluyordu. O sırada Filistliler İsrail'e egemendi. 5 Şimşon babasıyla annesiyle birlikte Timna'ya indi. Timna'nın bağlarına geldiklerinde, ansızın genç bir aslan onun karşısına çıkıp kükredi. 6 RAB'bin Ruhu onun üzerine güçlü biçimde indi. Elinde hiçbir şey olmadığı halde, oğlağı parçalar gibi aslanı parçaladı. Ama ne yaptığını babasına da annesine de söylemedi. 7 Aşağı inip kadınla konuştu; kadın Şimşon'un gözüne hoş göründü. 8 Bir süre sonra onunla evlenmek için geri döndü. Aslanın leşine bakmak için yoldan ayrıldı; bir de ne görsün, aslanın gövdesinde bir arı sürüsü ve bal vardı. 9 Balı ellerine alıp yol boyunca yiyerek ilerledi. Babasının ve annesinin yanına varınca onlara da verdi, onlar da yedi. Ama balı aslanın gövdesinden aldığını söylemedi. 10 Babası kadının yanına indi. Şimşon orada bir şölen hazırladı; çünkü genç adamlar böyle yapardı. 11 Onu görünce yanına otuz arkadaş getirdiler. 12 Şimşon onlara, "Size şimdi bir bilmece sorayım" dedi. "Şölenin yedi günü içinde bunu bana açıklayıp çözerseniz, size otuz keten giysi ve otuz takım elbise veririm. 13 Ama bana açıklayamazsanız, o zaman siz bana otuz keten giysi ve otuz takım elbise vereceksiniz." Onlar da, "Bilmeceni söyle de duyalım" dediler. 14 O da onlara şöyle dedi: "Yiyenden yiyecek çıktı. Güçlüden tatlılık çıktı." Üç gün boyunca bilmecenin cevabını açıklayamadılar. 15 Yedinci gün Şimşon'un karısına, "Kocanı kandır da bilmecenin cevabını bize söylesin; yoksa seni de baba evini de ateşe verir yakarız" dediler. "Bizi yoksullaştırmak için mi çağırdınız? Öyle değil mi?" 16 Şimşon'un karısı onun önünde ağlayıp, "Sen benden nefret ediyorsun, beni sevmiyorsun" dedi. "Halkımın oğullarına bir bilmece sordun ama bana cevabını söylemedin." Şimşon ona, "Bak, bunu babama da anneme de söylemedim; sana mı söyleyeceğim?" dedi. 17 Şölenleri sürdüğü yedi gün boyunca onun önünde ağladı. Yedinci gün, onu iyice sıkıştırdığı için bilmecenin cevabını ona söyledi. O da bilmecenin cevabını halkının oğullarına bildirdi. 18 Yedinci gün, güneş batmadan önce kentin adamları ona, "Baldan daha tatlı ne var? Aslandan daha güçlü ne var?" dediler. O da onlara, "Düvemle çift sürmemiş olsaydınız, bilmecemi çözemezdiniz" dedi. 19 RAB'bin Ruhu onun üzerine güçlü biçimde indi. Aşkelon'a gidip onlardan otuz adam öldürdü, mallarını aldı ve takım elbiseleri bilmecenin cevabını açıklayanlara verdi. Öfkesi alevlendi ve babasının evine çıktı. 20 Şimşon'un karısı ise, onun dost diye yanında tuttuğu adama verildi.

15

1 Bir süre sonra, buğday hasadı zamanında Şimşon bir oğlak alıp karısını görmeye gitti. "Karımın odasına gireceğim" dedi. Ama kadının babası onun içeri girmesine izin vermedi. 2 Kadının babası, "Ondan gerçekten bütünüyle nefret ettiğini düşündüm; bu yüzden onu sağdıcına verdim. Onun küçük kız kardeşi ondan daha güzel değil mi? Ne olur, onun yerine onu al" dedi. 3 Şimşon onlara, "Bu kez Filistlilere zarar verirsem suçlu ben olmayacağım" dedi. 4 Bunun üzerine Şimşon gidip üç yüz tilki yakaladı. Meşaleler aldı, tilkileri kuyruk kuyruk birbirine bağladı ve her iki kuyruğun arasına bir meşale yerleştirdi. 5 Meşaleleri ateşe verince tilkileri Filistlilerin ekinlerinin arasına saldı; demetlenmiş başakları da ayakta duran ekinleri de, zeytinlikleri de yakıp kül etti. 6 Filistliler, "Bunu kim yaptı?" dediler. Onlara, "Timnalının damadı Şimşon yaptı; çünkü Timnalı onun karısını alıp sağdıcına verdi" dediler. Bunun üzerine Filistliler gidip kadını da babasını da ateşte yaktılar. 7 Şimşon onlara, "Madem böyle yaptınız, sizden öcümü almadan durmayacağım; ondan sonra bırakırım" dedi. 8 Onları acımasızca büyük bir bozguna uğrattı. Sonra gidip Etam Kayası'nın yarığında yaşamaya başladı. 9 Bunun üzerine Filistliler gelip Yahuda'da ordugah kurdular ve Lehi çevresine yayıldılar. 10 Yahudalı adamlar, "Neden bize karşı geldiniz?" dediler. Onlar da, "Şimşon'u bağlamaya geldik; bize yaptığının aynısını ona yapmak için" dediler. 11 Bunun üzerine Yahuda'dan üç bin adam Etam Kayası'nın yarığına inip Şimşon'a, "Filistlilerin bize egemen olduğunu bilmiyor musun? Bize yaptığın bu şey de nedir?" dediler. Şimşon onlara, "Onlar bana ne yaptıysa ben de onlara onu yaptım" dedi. 12 Onlar da, "Seni

bağlayıp Filistlilerin eline teslim etmek için indik” dediler. Şimşon onlara, “Bana kendiniz saldırmayacağınıza dair ant için” dedi. 13 Ona, “Hayır; seni yalnızca sıkıca bağlayıp onların eline teslim edeceğiz, seni kesinlikle öldürmeyeceğiz” dediler. Sonra onu iki yeni iple bağlayıp kayadan yukarı çıkardılar. 14 Lehi'ye vardığında Filistliler onu karşılayınca bağırdılar. O anda RAB'bin Ruhu onun üzerine güçlü biçimde indi; kollarındaki ipler ateşte yanmış keten gibi oldu, bağları ellerinden çözülüp düştü. 15 Şimşon taze bir eşek çene kemiği buldu. Elini uzatıp onu aldı ve onunla bin adam vurdu. 16 Şimşon dedi ki, “Bir eşek çene kemiğiyle yığın üstüne yığın! Bir eşek çene kemiğiyle bin adam vurdum!” 17 Sözünü bitirince çene kemiğini elinden attı. Bu yüzden o yerin adına Ramat-Lehi dendi. 18 Şimşon çok susadı; RAB'be seslenip şöyle dedi: “Kulunun eliyle bu büyük kurtuluşu sen verdin. Şimdi susuzluktan öleyim de sünnetsizlerin eline mi düşeyim?” 19 Bunun üzerine Tanrı, Lehi'deki çukur yeri yardı ve içinden su çıktı. Şimşon suyu içince yeniden canlandı, gücü yerine geldi. Bu yüzden o pınarın adına En-Hakkore dendi; bu pınar bugüne dek Lehi'dedir. 20 Şimşon, Filistlilerin egemenliği günlerinde İsrail'e yirmi yıl hâkimlik etti.

16

1 Şimşon Gazze'ye gitti. Orada bir fahişe gördü ve onun yanına girdi. 2 Gazzelilere, “Şimşon buraya geldi!” diye haber verildi. Onu kuşattılar, kent kapısında bütün gece ona pusu kurdular. Bütün gece sessiz kaldılar. “Sabah ağarınca onu öldürürüz” diyorlardı. 3 Şimşon gece yarısına kadar yattı. Sonra gece yarısı kalktı, kentin kapısının kanatlarını iki kapı sövesiyle birlikte tuttu, sürgüsüyle birlikte yerinden söküp omuzlarına aldı ve Hevron'un karşısındaki dağın tepesine çıkardı. 4 Bundan sonra, Sorek Vadisi'nde adı Delila olan bir kadına âşık oldu. 5 Filistlilerin önderleri Delila'nın yanına gelip ona şöyle dediler: “Onu kandır da büyük gücünün nereden geldiğini ve onu nasıl alt edebileceğimizi öğrenelim. Böylece onu bağlayıp eziyet ederiz. O zaman her birimiz sana bin yüz gümüş vereceğiz.” 6 Delila Şimşon'a, “Ne olur söyle, büyük gücün nereden geliyor? Seni etkisiz kılmak için neyle bağlamak gerekir?” dedi. 7 Şimşon ona, “Beni hiç kurutulmamış yedi yaş kirişle bağlarlarsa güçsüz düşerim, sıradan bir adam gibi olurum” dedi. 8 Bunun üzerine Filistlilerin önderleri Delila'ya kurutulmamış yedi yaş kiriş getirdiler. Delila da Şimşon'u bunlarla bağladı. 9 İç odada pusuda bekleyen adamlar vardı. Delila, “Şimşon, Filistliler üzerine geliyor!” dedi. Şimşon da kirişleri, ateşe değince kopan keten ipliği gibi kopardı. Böylece gücünün sırrı anlaşılmadı. 10 Delila Şimşon'a, “Bak, benimle alay ettin, bana yalan söyledin. Şimdi ne olur söyle, seni neyle bağlamak gerekir?” dedi. 11 Şimşon ona, “Eğer beni hiç kullanılmamış yeni iplerle bağlarlarsa güçsüz düşerim, sıradan bir adam gibi olurum” dedi. 12 Delila yeni ipler aldı, onu onlarla bağladı. Sonra, “Şimşon, Filistliler üzerine geliyor!” dedi. İç odada pusuda bekleyen adamlar vardı. Ama Şimşon ipleri kollarından bir iplik gibi kopardı. 13 Delila Şimşon'a, “Şimdiye kadar benimle alay ettin, bana yalan söyledin. Söyle, seni neyle bağlamak gerekir?” dedi. Şimşon ona, “Başımın yedi örgüsünü çözgü ipleriyle dokursan” dedi. 14 Delila onları çivile sağlamlaştırdı ve, “Şimşon, Filistliler üzerine geliyor!” dedi. Şimşon uykusundan uyanıp dokuma tezgâhının çivisini ve dokunmuş kumaşı çekip çıkardı. 15 Delila ona, “Yüreğin benimle değilken bana nasıl, ‘Seni seviyorum’ dersin? Bu üç kez benimle alay ettin; büyük gücünün nereden geldiğini bana söylemedin” dedi. 16 Delila her gün sözleriyle onu sıkıştırıp durdu, onu bunaltıp durdu. Sonunda Şimşon'un canı ölüm derecesinde daraldı. 17 Bunun üzerine Şimşon yüreğindeki her şeyi ona açtı. “Başıma hiç ustura değmedi” dedi, “çünkü annemin rahminden beri Tanrı'ya adanmış bir Nazir'im. Eğer saçım kesilirse gücüm beni terk eder; güçsüz düşer, sıradan bir adam gibi olurum.” 18 Delila, Şimşon'un yüreğindeki her şeyi kendisine açtığını görünce Filistlilerin önderlerine haber gönderdi. “Bu kez gelin, çünkü yüreğindeki her şeyi bana açtı” dedi. Filistlilerin önderleri yanına geldiler; parayı da ellerinde getirdiler. 19 Delila Şimşon'u dizleri üzerinde uyuttu. Sonra bir adam çağırdı ve Şimşon'un başındaki yedi örgüyü kestirdi. Böylece ona eziyet etmeye başladı; Şimşon'un gücü de onu terk etti. 20 Delila, “Şimşon, Filistliler üzerine geliyor!” dedi. Şimşon uykusundan uyanıp, “Öncekiler gibi çıkar, kurtulurum” dedi. Ama

RAB'bin ondan ayrıldığını bilmiyordu. [21] Filistliler onu yakalayıp gözlerini oydular. Onu Gazze'ye götürdüler, tunç zincirlerle bağladılar. Şimşon zindanda değirmen çevirmeye başladı. [22] Ama tıraş edildikten sonra başındaki saç yeniden uzamaya başladı. [23] Filistlilerin önderleri, tanrıları Dagon'a büyük bir kurban sunmak ve sevinmek için bir araya geldiler. Çünkü, "Tanrımız düşmanımız Şimşon'u elimize verdi" diyorlardı. [24] Halk da Şimşon'u görünce tanrılarını övdü. "Ülkemizi harap eden, birçoklarımızı öldüren düşmanımızı tanrımız elimize verdi" diyorlardı. [25] Keyifleri yerine gelince, "Şimşon'u çağırın da bizi eğlendirsin" dediler. Şimşon'u zindandan çağırdılar, o da onların önünde oynatıldı. Onu sütunların arasına diktiler. [26] Şimşon, elinden tutan delikanlıya, "Bırak da evin dayandığı sütunları yoklayayım, onlara yaslanayım" dedi. [27] Ev erkeklerle kadınlarla doluydu. Filistlilerin bütün önderleri oradaydı. Damın üzerinde de Şimşon oynatılırken seyreden yaklaşık üç bin erkekle kadın vardı. [28] Şimşon RAB'be seslenip şöyle dedi: "Egemen RAB, ne olur beni anımsa. Ey Tanrı, ne olur yalnız bu kez bana güç ver ki iki gözümün öcünü Filistlilerden bir anda alayım." [29] Şimşon evin dayandığı iki orta sütunu tuttu. Sağıyla birine, soluyla ötekine dayanarak onları kavradı. [30] Sonra, "Filistlilerle birlikte öleyim!" dedi. Bütün gücüyle eğildi; ev, önderlerin ve içindeki bütün halkın üzerine çöktü. Böylece Şimşon'un ölürken öldürdükleri, yaşarken öldürdüklerinden daha çok oldu. [31] Sonra kardeşleriyle babasının bütün ailesi gelip onu aldılar. Cesedini götürüp Sora ile Eştaol arasında, babası Manoah'ın mezarına gömdüler. Şimşon İsrail'e yirmi yıl önderlik etmişti.

17

[1] Efrayim dağlık bölgesinden Mika adında bir adam vardı. [2] Annesine şöyle dedi: "Senden alınan bin yüz gümüş parça vardı ya, hani bunun için lanet okumuş, benim de duyacağım şekilde konuşmuştun; işte, o gümüş bende. Onu ben aldım." Annesi, "Oğlum, RAB seni kutsasın" dedi. [3] Mika bin yüz gümüş parçayı annesine geri verdi. Annesi de şöyle dedi: "Oğlum için oyma bir put ve dökme bir put yapılsın diye, bu gümüşü elimden RAB'be adıyorum. Şimdi onu sana geri veriyorum." [4] Mika parayı annesine geri verince annesi iki yüz gümüş parça aldı ve onu dökümcüye verdi. Dökümcü bundan oyma bir putla dökme bir put yaptı. Bunlar Mika'nın evinde kaldı. [5] Mika'nın ilahlar evi vardı. Bir efod ve terafimler yaptı; oğullarından birini de görevlendirip kâhini yaptı. [6] O günlerde İsrail'de kral yoktu. Herkes kendi gözünde doğru olanı yapıyordu. [7] Yahuda'daki Beytlehem'den, Yahuda oymağından genç bir adam vardı. Leviliydi ve orada kalıyordu. [8] Bu adam, kendine kalacak bir yer bulmak için Yahuda'daki Beytlehem kentinden ayrıldı. Yolculuk ederken Efrayim dağlık bölgesine, Mika'nın evine geldi. [9] Mika ona, "Nereden geliyorsun?" diye sordu. O da, "Ben Yahuda'daki Beytlehem'den bir Leviliyim; kalacak bir yer arıyorum" dedi. [10] Mika ona, "Benimle kal; bana hem baba hem kâhin ol. Sana yılda on gümüş parça, bir takım giysi ve yiyecek veririm" dedi. Bunun üzerine Levili içeri girdi. [11] Levili adamın yanında kalmaya razı oldu. Genç adam Mika için oğullarından biri gibi oldu. [12] Mika Levili'yi kutsayarak göreve adadı. Genç adam onun kâhini oldu ve Mika'nın evinde kaldı. [13] Mika, "Artık biliyorum ki, bir Levili kâhinim olduğuna göre RAB bana iyilik edecek" dedi.

18

[1] O günlerde İsrail'de kral yoktu. Dan oymağı da o günlerde içinde yaşayacağı bir miras arıyordu; çünkü o güne dek İsrail oymakları arasında kendilerine miras düşmemişti. [2] Danlılar, Soylarından beş yiğit adamı, yani bütün oymağın içinden Zora ve Eştaol'dan beş yiğit adamı ülkeyi gözetlemek ve araştırmak için gönderdiler. Onlara, "Gidin, ülkeyi araştırın!" dediler. Onlar da Efrayim'in dağlık bölgesine, Mika'nın evine geldiler ve orada geceledilerler. [3] Mika'nın evinin yanındayken genç Levilinin sesini tanıdılar. Oraya dönüp ona, "Seni buraya kim getirdi? Bu yerde ne yapıyorsun? Burada neyin var?" dediler. [4] O da onlara, "Mika bana şöyle şöyle yaptı; beni ücretle tuttu, ben de onun kâhini oldum" dedi. [5] Onlar da ona, "Lütfen Tanrı'ya danış da gittiğimiz yolun başarılı olup olmayacağını

bilelim” dediler. [6] Kâhin onlara, “Esenlikle gidin. Gittiğiniz yol RAB'bin önündedir” dedi. [7] Bunun üzerine o beş adam ayrılıp Layiş'e geldi. Orada yaşayan halkın Sidonlular gibi güvenlik içinde, sakin ve kaygısız yaşadığını gördüler. Ülkede onları herhangi bir şeyden ötürü utandıracak yetki sahibi kimse yoktu. Sidonlulardan uzaktılar ve başka kimseyle de ilişkileri yoktu. [8] Zora ile Eştaol'daki kardeşlerinin yanına döndüler. Kardeşleri onlara, “Ne diyorsunuz?” dedi. [9] Onlar da, “Kalkın, üzerlerine çıkalım. Çünkü ülkeyi gördük; gerçekten çok iyi. Niçin duruyorsunuz? Gidip o ülkeyi mülk edinmekte ağır davranmayın. [10] Gittiğinizde kendini güvende sanan bir halka varacaksınız. Ülke geniştir. Tanrı onu elinize verdi. Orası, yeryüzünde bulunan hiçbir şeyin eksik olmadığı bir yerdir” dediler. [11] Böylece Danlılar'ın soyundan, Zora ile Eştaol'dan savaş silahları kuşanmış altı yüz adam yola çıktı. [12] Yukarı çıkıp Yahuda'daki Kiryat-Yearim'de ordugâh kurdular. Bu yüzden oraya bugüne dek Mahane-Dan adı verildi. Burası Kiryat-Yearim'in batısındadır. [13] Oradan Efrayim'in dağlık bölgesine geçip Mika'nın evine geldiler. [14] O zaman Layiş ülkesini gözetlemeye gitmiş olan beş adam kardeşlerine dönüp, “Biliyor musunuz, bu evlerde bir efod, ev tanrıları, oyma put ve dökme put var? Şimdi ne yapmanız gerektiğini düşünün” dedi. [15] Bunun üzerine oraya sapıp genç Levilinin evine, yani Mika'nın evine geldiler ve onun hatırını sordular. [16] Danlılar'dan savaş silahları kuşanmış altı yüz adam kapının girişinde duruyordu. [17] Ülkeyi gözetlemeye gitmiş olan o beş adam yukarı çıkıp içeri girdi ve oyma putu, efodu, ev tanrılarını ve dökme putu aldı. Kâhin de savaş silahları kuşanmış altı yüz adamla birlikte kapının girişinde duruyordu. [18] Onlar Mika'nın evine girip oyma putu, efodu, ev tanrılarını ve dökme putu alınca kâhin onlara, “Ne yapıyorsunuz?” dedi. [19] Onlar da ona, “Sus, elini ağzına koy, bizimle gel. Bize baba ve kâhin ol. Bir adamın evine kâhin olman mı daha iyi, yoksa İsrail'de bir oymağa ve boya kâhin olman mı?” dediler. [20] Kâhinin yüreği sevindi. Efodu, ev tanrılarını ve oyma putu alıp halkın arasına katıldı. [21] Sonra dönüp yola koyuldular; çocukları, sürüleri ve değerli eşyaları önlerine kattılar. [22] Mika'nın evinden epeyce uzaklaşmışlardı ki, Mika'nın evine yakın evlerde yaşayan adamlar toplandı ve Danlılar'a yetişti. [23] Danlılar'a seslendiler. Danlılar da dönüp Mika'ya, “Neyin var da böyle bir toplulukla geldin?” dediler. [24] O da, “Yaptığım ilahlarımı ve kâhini alıp gittiniz. Benden geriye ne kaldı? O halde bana nasıl, ‘Neyin var?’ dersiniz?” dedi. [25] Danlılar ona, “Sesini aramızda duyurma; yoksa öfkeli adamlar sana saldırır, hem kendi canını hem de ev halkının canını yitirirsin” dediler. [26] Danlılar yollarına devam etti. Mika, onların kendisinden güçlü olduğunu görünce geri dönüp evine gitti. [27] Onlar da Mika'nın yaptığı putları ve onun kâhinini alıp Layiş'e, sakin ve kaygısız yaşayan bir halkın üzerine geldiler. Onları kılıçtan geçirdiler, kenti de ateşe verdiler. [28] Kurtaran kimse yoktu, çünkü Sidon'dan uzaktı ve başka kimseyle ilişkileri yoktu. Kent, Beyt-Rehov yakınındaki vadideydi. Sonra kenti yeniden kurup orada yaşadılar. [29] Kente, İsrail'e doğmuş olan ataları Dan'ın adını vererek Dan adını koydular. Oysa kentin ilk adı Layiş'ti. [30] Danlılar oyma putu kendileri için diktiler. Musa'nın oğlu Gerşom'un oğlu Yonatan ile oğulları, ülkenin sürgün edildiği güne kadar Danlılar oymağının kâhinleri oldular. [31] Tanrı'nın evi Şilo'da bulunduğu sürece, Mika'nın yaptığı oyma putu kendileri için kurdular.

19

[1] O günlerde İsrail'de kral yoktu. Efrayim dağlık bölgesinin ücra tarafında yaşayan bir Levili vardı. Yahuda Beytlehemi'nden kendine bir cariye almıştı. [2] Cariyesi ona ihanet edip başka erkeklere gitti; sonra baba evine, Yahuda Beytlehemi'ne döndü. Orada dört ay kaldı. [3] Kocası onun ardından gitti; onunla tatlı dille konuşup geri getirmek istiyordu. Yanında uşağı ve iki eşeği vardı. Kadın onu baba evine aldı. Genç kadının babası onu görünce karşılamaya sevinip yanına geldi. [4] Kayınpederi, yani genç kadının babası, onu yanında tuttu. Üç gün onunla kaldı; yiyip içtiler ve orada geceledi. [5] Dördüncü gün sabah erkenden kalktılar. Adam gitmek için ayağa kalkınca genç kadının babası damadına, “Yüreğini bir parça ekmekle kuvvetlendir, sonra gidersin” dedi. [6] Böylece ikisi birlikte oturup yiyip içtiler. Sonra genç kadının babası adama, “Lütfen razı ol da geceyi burada geçir; yüreğin şenlensin” dedi. [7] Adam gitmek için ayağa kalktı, ama kayınpederi onu zorlayınca orada bir gece daha kaldı. [8] Beşinci gün gitmek için sabah erkenden

kalktı. Genç kadının babası, “Lütfen yüreğini kuvvetlendir de gün eğilene kadar bekle” dedi. Böylece ikisi yine yemek yedi. [9] Adam, cariyesi ve uşağı gitmek için ayağa kalkınca, kayınpederi, yani genç kadının babası ona, “Bak, gün akşama yaklaştı. Lütfen geceyi burada geçir. Bak, gün sona eriyor. Burada kal da yüreğin şenlensin. Yarın erkenden yola çıkarsın, evine gidersin” dedi. [10] Ama adam o gece kalmak istemedi. Kalkıp yola çıktı ve Yevus'un, yani Yeruşalim'in karşısına kadar geldi. Yanında semerlenmiş iki eşek vardı; cariyesi de onunlaydı. [11] Yevus'un yakınına geldiklerinde gün iyice ilerlemişti. Uşak efendisine, “Lütfen gel, Yevuslular'ın bu kentine sapalım da orada geceleyelim” dedi. [12] Efendisi ona, “İsrailliler'den olmayan yabancıların kentine sapmayacağız; Giva'ya kadar gideceğiz” dedi. [13] Uşağına, “Gel, şu yerlerden birine yaklaşalım; ya Giva'da ya da Rama'da geceleyelim” dedi. [14] Böylece yollarına devam ettiler. Bünyamin'e ait Giva'nın yakınına geldiklerinde güneş battı. [15] Gecelemek için oraya, Giva'ya saptılar. İçeri girince kentin meydanına oturdu, çünkü onları eve alıp geceletmek isteyen kimse yoktu. [16] Tam o sırada yaşlı bir adam akşam vakti tarladaki işinden dönüyordu. Adam Efrayim dağlık bölgesindendi ve Giva'da yaşıyordu. O yerin halkıysa Benyaminliler'di. [17] Başını kaldırıp kent meydanındaki yolcuyu gördü. Yaşlı adam, “Nereye gidiyorsun? Nereden geliyorsun?” dedi. [18] Adam ona, “Yahuda Beytlehemi'nden Efrayim dağlık bölgesinin ücra tarafına gidiyoruz. Ben oralıyım. Yahuda Beytlehemi'ne gitmiştim, şimdi RAB'bin evine gidiyorum. Ama beni evine alan kimse yok. [19] Oysa eşeklerimiz için saman da yem de var. Benim için, hizmetçin için ve kullarınla birlikte olan genç adam için de ekmekle şarap var. Hiçbir eksiğimiz yok” dedi. [20] Yaşlı adam, “Esenlik seninle olsun. Bütün ihtiyaçlarını ben karşılarım; yeter ki meydanda geceleme” dedi. [21] Böylece onu evine götürdü ve eşeklere yem verdi. Ayaklarını yıkadılar, yiyip içtiler. [22] Onlar yüreklerini şenlendirirken, kentin bazı aşağılık adamları evi kuşattı; kapıyı dövüp evin sahibi yaşlı adama, “Evine gelen adamı dışarı çıkar da onunla yatalım!” dediler. [23] Evin sahibi olan adam dışarı çıkıp onlara, “Hayır kardeşlerim, lütfen böyle kötülük etmeyin. Bu adam benim evime geldi; böyle alçakça bir şey yapmayın. [24] Bakın, burada benim bakire kızım ve onun cariyesi var. Şimdi onları dışarı çıkarayım. Onları aşağılayın, size nasıl iyi görünürse öyle yapın. Ama bu adama böyle alçakça bir şey yapmayın” dedi. [25] Ama adamlar onu dinlemedi. Bunun üzerine adam cariyesini tutup onların yanına dışarı çıkardı. Onlar da kadınla yattılar, sabaha kadar bütün gece ona saldırıp kötü davrandılar. Gün ağarmaya başlayınca onu bıraktılar. [26] Kadın gün doğarken gelip efendisinin bulunduğu evin kapısına yığıldı ve ortalık aydınlanıncaya kadar orada kaldı. [27] Efendisi sabah kalktı, evin kapılarını açtı ve yola çıkmak için dışarı çıktı. Bir de baktı ki cariyesi evin kapısına yığılmış, elleri eşikte. [28] Ona, “Kalk da gidelim” dedi. Ama cevap veren olmadı. Bunun üzerine onu eşeğin üstüne koydu; sonra kalkıp kendi yerine gitti. [29] Evine varınca bir bıçak aldı, cariyesini tuttu ve onu uzuv uzuv on iki parçaya böldü; sonra bu parçaları İsrail'in bütün topraklarına gönderdi. [30] Bunu gören herkes, “İsrailliler'in Mısır diyarından çıktığı günden bugüne kadar buna benzer bir şey ne yapıldı ne de görüldü! Bunu düşünün, danışın ve konuşun” dedi.

20

[1] Bütün İsrailliler Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar, Gilat diyarı da dahil olmak üzere dışarı çıktı. Topluluk tek bir adam gibi Mispa'da RAB'bin önünde toplandı. [2] Tanrı halkının topluluğunda, İsrail'in bütün oymaklarının önderleri yerlerini aldı. Kılıç kuşanan dört yüz bin yaya asker vardı. [3] Benyaminliler, İsraillilerin Mispa'ya çıktığını duydular. İsrailliler, “Söyleyin, bu kötülük nasıl oldu?” dediler. [4] Öldürülen kadının kocası olan Levili şu karşılığı verdi: “Ben cariyemle birlikte gecelemek için Benyamin'e bağlı Giva'ya geldim. [5] Giva'nın adamları bana saldırdı, geceleyin evi kuşattı. Beni öldürmeyi düşündüler; cariyeme tecavüz ettiler, o da öldü. [6] Ben de cariyemi alıp parçalara böldüm, İsrail'in miras ülkesinin her yanına gönderdim. Çünkü İsrail'de alçaklık ve rezillik yaptılar. [7] İşte ey İsrailliler, hepiniz buradasınız. Şimdi düşüncenizi ve öğüdünüzü söyleyin.” [8] Bütün halk tek bir adam gibi ayağa kalkıp şöyle dedi: “Hiçbirimiz çadırına dönmeyecek, hiçbirimiz evine gitmeyecek. [9] Şimdi Giva'ya yapacağımız şey şudur: kura ile onun üzerine çıkacağız. [10] İsrail'in bütün oymaklarından yüz

kişiden on kişi, bin kişiden yüz kişi, on bin kişiden bin kişi ayıracağız. Halka yiyecek sağlasınlar. Böylece Benyamin'deki Giva'ya vardıklarında, İsrail'de yaptıkları bütün rezilliğin karşılığını vereceğiz.” 11 Böylece İsrail'in bütün adamları kente karşı tek bir adam gibi birleşerek toplandı. 12 İsrail oymakları Benyamin oymağının her yanına adam gönderip şöyle dediler: “Aranızda olan bu kötülük nedir? 13 Şimdi Giva'daki o alçak adamları teslim edin de onları öldürelim, kötülüğü İsrail'den silelim.” Ama Benyaminliler kardeşleri olan İsraillilerin sözünü dinlemediler. 14 Benyaminliler, İsraillilere karşı savaşmak için kentlerinden çıkıp Giva'da toplandılar. 15 O gün Benyaminliler kentlerden sayıldı: kılıç kuşanan yirmi altı bin kişi vardı. Giva'da yaşayanlardan da yedi yüz seçkin adam sayıldı. 16 Bütün bu halkın içinde solak olan yedi yüz seçkin adam vardı. Bunların her biri sapanla bir kılı kıl payı vurur, hiç şaşırmazdı. 17 Benyamin dışında İsrail adamları da sayıldı: kılıç kuşanan dört yüz bin kişi vardı. Bunların hepsi savaşçıydı. 18 İsrailliler kalkıp Beytel'e çıktılar ve Tanrı'ya danıştılar. “Benyaminliler'e karşı savaşmak için önce hangimiz çıkacak?” dediler. RAB, “Önce Yahuda” dedi. 19 İsrailliler sabah erkenden kalkıp Giva'nın karşısında ordugâh kurdular. 20 İsrail adamları Benyamin'le savaşmak için çıktılar ve Giva'da onlara karşı savaş düzeni aldılar. 21 Benyaminliler Giva'dan çıkıp o gün İsrail'den yirmi iki bin kişiyi yere serdiler. 22 Ama İsrail halkı cesaretini topladı ve ilk gün savaş düzeni aldıkları yerde yeniden savaş düzeni aldı. 23 İsrailliler akşama kadar RAB'bin önünde ağladılar. RAB'be danışıp, “Kardeşim Benyaminliler'le yeniden savaşmaya çıkayım mı?” dediler. RAB, “Onun üzerine çıkın” dedi. 24 İsrailliler ikinci gün Benyaminliler'e yaklaştılar. 25 Benyamin de ikinci gün Giva'dan onlara karşı çıktı ve yine İsrailliler'den kılıç kuşanan on sekiz bin kişiyi yere serdi. 26 Bunun üzerine bütün İsrailliler, bütün halk, Beytel'e çıkıp ağladı. Orada RAB'bin önünde oturdular, o gün akşama kadar oruç tuttular ve RAB'bin önünde yakmalık sunularla esenlik sunuları sundular. 27 İsrailliler RAB'be danıştılar. Çünkü o günlerde Tanrı'nın Antlaşma Sandığı oradaydı. 28 Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas da o günlerde onun önünde hizmet ediyordu. İsrailliler, “Kardeşim Benyaminliler'le savaşmaya bir kez daha çıkayım mı, yoksa vaz mı geçeyim?” dediler. RAB, “Çıkın. Çünkü yarın onu elinize teslim edeceğim” dedi. 29 Bunun üzerine İsrail, Giva'nın çevresine pusu kurdu. 30 İsrailliler üçüncü gün Benyaminliler'e karşı çıktılar ve önceki seferlerde olduğu gibi Giva'ya karşı savaş düzeni aldılar. 31 Benyaminliler halka karşı çıkıp kentten uzaklaştırıldılar. Önceki seferlerde olduğu gibi, biri Beytel'e çıkan, öbürü Giva'ya giden kır yollarında halktan bazılarını vurmaya başladılar. İsrail'den yaklaşık otuz kişi öldürdüler. 32 Benyaminliler, “İlkinde olduğu gibi yine önümüzde bozguna uğruyorlar” dediler. Ama İsrailliler, “Kaçalım da onları kentten yollara çekelim” dediler. 33 İsrail'in bütün adamları bulundukları yerden kalkıp Baal-Tamar'da savaş düzeni aldılar. İsrail'in pusudaki adamları da bulundukları yerden, Maare-Geba'dan fırlayıp çıktılar. 34 Bütün İsrail'den seçilmiş on bin adam Giva'nın karşısına geldi. Savaş çok çetindi. Ama Benyaminliler felaketin üzerlerine gelmekte olduğunu bilmiyorlardı. 35 RAB, Benyamin'i İsrail'in önünde bozguna uğrattı. İsrailliler o gün Benyamin'den kılıç kuşanan yirmi beş bin yüz kişiyi yok etti. 36 Böylece Benyaminliler yenildiklerini gördüler. İsrail adamları Giva'ya karşı kurdukları pusulara güvendikleri için Benyaminliler'in önünde geri çekilmişlerdi. 37 Pusudaki adamlar acele edip Giva'ya saldırdılar. İleri atılıp bütün kenti kılıçtan geçirdiler. 38 İsrail adamlarıyla pusudakiler arasındaki belirlenmiş işaret şuydu: kentten büyük bir duman bulutu yükselteceklerdi. 39 İsrail adamları savaşta geri dönünce Benyaminliler, “İlk savaştaki gibi yine önümüzde bozguna uğruyorlar” diyerek İsrail'den yaklaşık otuz kişiyi vurmaya, öldürmeye başladılar. 40 Ama kentten duman sütunu yükselmeye başlayınca Benyaminliler arkalarına baktılar. Bir de ne görsünler, bütün kentten göğe doğru duman yükseliyordu. 41 İsrail adamları geri dönünce Benyaminliler dehşete kapıldı. Çünkü felaketin başlarına geldiğini gördüler. 42 Bu yüzden İsrail adamlarının önünden çöl yoluna doğru kaçtılar. Ama savaş peşlerini bırakmadı; kentlerden çıkanlar da onları aralarında kırıp geçirdi. 43 Benyaminliler'i kuşattılar, kovaladılar, onları dinlendikleri yerde çiğneyip doğuya, Giva'nın karşısına kadar sürdüler. 44 Benyamin'den on sekiz bin kişi düştü. Bunların hepsi yiğit adamlardı. 45 Geri kalanlar dönüp çöle, Rimmon Kayası'na doğru kaçtılar. İsrailliler yollarda

onlardan beş bin kişiyi kırıp geçirdi. Gidom'a kadar peşlerinden gidip iki bin kişiyi daha öldürdüler. 46 Böylece o gün Benyamin'den düşenlerin hepsi, kılıç kuşanan yirmi beş bin kişiydi. Bunların hepsi yiğit adamlardı. 47 Ama altı yüz kişi dönüp çöle, Rimmon Kayası'na kaçtı ve orada dört ay kaldı. 48 İsrail adamları geri dönüp Benyaminliler'in üzerine yürüdüler; kentleri, hayvanları ve rastladıkları her şeyi kılıçtan geçirdiler. Rastladıkları bütün kentleri de ateşe verdiler.

21

1 İsrail adamları Mispa'da ant içmişlerdi: "Hiçbirimiz kızını Benyamin'e eş olarak vermeyecek." 2 Halk Beytel'e gelip orada Tanrı'nın önünde akşama kadar oturdu; seslerini yükseltip acı acı ağladı. 3 "Ey İsrail'in Tanrısı RAB, İsrail'de neden böyle oldu? Nasıl olur da bugün İsrail'de bir oymağın eksiği var?" dediler. 4 Ertesi gün halk erkenden kalktı, oraya bir sunak kurdu, yakmalık sunularla esenlik sunuları sundu. 5 İsrailliler, "İsrail'in bütün oymakları içinde RAB'bin huzurundaki topluluğa gelmeyen kim var?" dediler. Çünkü Mispa'da RAB'bin huzuruna gelmeyen kişi için büyük bir ant içmişlerdi: "Kesinlikle öldürülecek." 6 İsrailliler kardeşleri Benyamin için yas tuttular ve, "Bugün İsrail'den bir oymak kopmuş oldu." dediler. 7 "RAB'bin adıyla ant içip kızlarımızı onlara eş olarak vermeyeceğimizi söylediğimize göre, sağ kalanlara nasıl eş bulacağız?" 8 Sonra, "İsrail oymakları arasında Mispa'da RAB'bin huzuruna gelmeyen hangi oymak var?" dediler. Ve görüldü ki Yaveş-Gilat'tan ordugâha, topluluğa gelen olmamıştı. 9 Çünkü halk sayıldığında, Yaveş-Gilat halkından orada kimse olmadığı görüldü. 10 Bunun üzerine topluluk oraya en yiğit adamlardan on iki bin kişi gönderdi ve onlara şöyle buyurdu: "Gidin, Yaveş-Gilat halkını kadınlarla çocuklar da dahil kılıçtan geçirin. 11 Yapacağınız şey şu: Her erkeği ve erkekle yatmış her kadını tümüyle yok edeceksiniz." 12 Yaveş-Gilat halkı arasında erkek yüzü görmemiş, dört yüz genç bakire buldular; onları Kenan diyarındaki Şilo'da bulunan ordugâha getirdiler. 13 Bütün topluluk haber gönderip Rimmon Kayalığı'nda bulunan Benyaminliler'le konuştu ve onlara esenlik ilan etti. 14 Böylece Benyaminliler o sırada geri döndü. Yaveş-Gilat kadınlarından sağ bırakılan kadınları onlara verdiler, ama bunlar da yetmedi. 15 Halk Benyamin için yas tuttu, çünkü RAB İsrail oymaklarında bir gedik açmıştı. 16 Topluluğun ihtiyarları, "Benyaminli kadınlar yok edildiğine göre, sağ kalanlar için nasıl eş bulacağız?" dediler. 17 "Benyamin'den kurtulanlar için bir miras kalmalı ki İsrail'den bir oymak silinmesin. 18 Ama kızlarımızı onlara eş olarak veremeyiz." Çünkü İsrailliler, 'Benyamin'e eş veren lanetli olsun' diye ant içmişti. 19 Sonra şöyle dediler: "Bakın, her yıl Şilo'da RAB'be adanmış bir bayram var. Şilo, Beytel'in kuzeyinde, Beytel'den Şekem'e çıkan yolun doğusunda ve Levona'nın güneyindedir." 20 Benyaminliler'e şu buyruğu verdiler: "Gidin, bağlarda pusu kurun. 21 Gözetleyin; Şilo'nun kızları toplu danslar etmek için dışarı çıkınca bağlardan çıkın, her biriniz Şilo'nun kızlarından birini yakalayıp kendinize eş alın ve Benyamin diyarına gidin. 22 Babaları ya da kardeşleri bize yakınmaya gelirse onlara, 'Onları hatırımız için hoş görün; çünkü savaşta her adam için karı almadık. Siz de onları onlara vermiş değilsiniz; yoksa şimdi suçlu olurdunuz' diyeceğiz." 23 Benyaminliler denileni yaptı. Sayıları kadar kadın aldılar; dans eden kızları kaçırıp yanlarına götürdüler. Sonra miras paylarına dönüp kentleri yeniden kurdular ve oralarda yaşadılar. 24 İsrailliler de o sırada oradan ayrıldı; herkes kendi oymağına ve ailesine döndü. Her biri kendi miras payına gitti. 25 O günlerde İsrail'de kral yoktu; herkes gözünde doğru olanı yapıyordu.

Rut

1

[1] Yargıçların yönettiği günlerde ülkede kıtlık oldu. Yahuda'nın Beytlehem kentinden bir adam, karısı ve iki oğluyla birlikte Moav ülkesine gidip orada bir süre yaşamak için yola çıktı. [2] Adamın adı Elimelek, karısının adı Naomi, iki oğlunun adı da Mahlon ile Kilyon'du. Yahuda'nın Beytlehem kentinden Efratlıydılar. Moav ülkesine gelip orada yaşamaya başladılar. [3] Naomi'nin kocası Elimelek öldü; Naomi iki oğluyla yalnız kaldı. [4] Oğulları Moavlı kadınlarla evlendiler. Birinin adı Orpa, ötekinin adı Rut'tu. Orada yaklaşık on yıl yaşadılar. [5] Sonra Mahlon ile Kilyon da öldü. Böylece kadın iki çocuğunu da kocasını da yitirmiş oldu. [6] Naomi, Moav ülkesinde RAB'bin halkıyla ilgilenip onlara yiyecek verdiğini duyunca gelinleriyle birlikte Moav ülkesinden dönmek üzere yola koyuldu. [7] Bulunduğu yerden, iki geliniyle birlikte çıktı. Yahuda topraklarına dönmek için yolda ilerlemeye başladılar. [8] Naomi iki geline, "Haydi, her biriniz annenizin evine dönün," dedi. "Siz ölülere de bana da nasıl iyilik gösterdinizse, RAB de size öyle iyilik göstersin. [9] RAB her birinize, yeni kocanızın evinde huzur bulmayı nasip etsin." Sonra onları öptü. Onlar da seslerini yükseltip ağladılar. [10] Naomi'ye, "Hayır, seninle birlikte senin halkına döneceğiz," dediler. [11] Ama Naomi, "Dönün, kızlarım," dedi. "Neden benimle gelmek istiyorsunuz? Rahmimde sizin kocanız olacak oğullarım mı var? [12] Dönün, kızlarım, gidin. Çünkü artık kocaya varamayacak kadar yaşlandım. Diyelim ki hâlâ umudum var dedim; bu gece bile bir kocaya varsam ve oğullar doğursam bile, [13] onlar büyüyene kadar bekleyecek misiniz? O zamana kadar evlenmekten vaz mı geçeceksiniz? Hayır, kızlarım. Sizin için çok üzülüyorum, çünkü RAB'bin eli bana karşı kalktı." [14] Yine seslerini yükseltip ağladılar. Orpa kaynanasını öptü, ama Rut ona sımsıkı bağlandı. [15] Naomi, "Bak," dedi, "eltiğin kendi halkına ve kendi tanrısına döndü. Sen de eltinin ardından dön." [16] Ama Rut, "Senden ayrılmam için bana üsteleme; senin ardından dönmemi söyleme," dedi. "Sen nereye gidersen ben de oraya gideceğim; sen nerede kalırsan ben de orada kalacağım. Senin halkın benim halkım, senin Tanrın benim Tanrım olacak. [17] Sen nerede ölürsen ben de orada öleceğim, oraya gömüleceğim. Ölümden başka bir şey beni senden ayırırsa, RAB bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın." [18] Naomi, Rut'un kendisiyle gitmeye kararlı olduğunu görünce artık onu vazgeçirmeye çalışmadı. [19] Böylece ikisi birlikte Beytlehem'e kadar gittiler. Beytlehem'e vardıklarında bütün kent onların gelişiyle çalkalandı. Kadınlar, "Bu Naomi mi?" diye sordular. [20] Naomi onlara, "Bana Naomi demeyin, bana Mara deyin," dedi. "Çünkü Her Şeye Gücü Yeten bana çok acı çektirdi. [21] Ben buradan dopdolu ayrılmıştım, ama RAB beni eli boş geri getirdi. Madem RAB bana karşı tanıklık etti, Her Şeye Gücü Yeten de başıma felaket getirdi, neden bana Naomi diyorsunuz?" [22] Böylece Naomi, gelini Moavlı Rut'la birlikte Moav ülkesinden döndü. Arpa biçiminin başladığı günlerde Beytlehem'e vardılar.

2

[1] Naomi'nin kocasının akrabaları arasında, Elimelek soyundan varlıklı ve saygın bir adam vardı; adı Boaz'dı. [2] Moavlı Rut, Naomi'ye, "İzin ver de tarlaya gideyim; gözünde lütuf bulduğum kişinin ardından başak toplayayım" dedi. Naomi ona, "Git, kızım" dedi. [3] Rut gidip orakçıların ardından tarlada başak toplamaya başladı. Rastlantı eseri, Elimelek soyundan olan Boaz'ın tarlasının bir bölümüne geldi. [4] Tam o sırada Boaz Beytlehem'den geldi ve orakçılara, "RAB sizinle olsun" dedi. Onlar da, "RAB seni kutsasın" diye karşılık verdiler. [5] Boaz, orakçıların başındaki uşağına, "Bu genç kadın kimin?" diye sordu. [6] Orakçıların başındaki uşak şöyle karşılık verdi: "Bu, Naomi'yle birlikte Moav diyarından dönen Moavlı genç kadın. [7] 'Ne olur, orakçıların ardından, demetlerin arasından başak toplayıp devşireyim' dedi. Sabah geldi, şimdiye kadar durmadan çalıştı; sadece evde biraz dinlendi." [8] Bunun üzerine Boaz, Rut'a, "Dinle, kızım. Başak toplamaya başka tarlaya gitme, buradan da ayrılma;

benim genç kadınlarımın yanında kal. 9 Gözün
onların biçtiği tarlada olsun, onların ardından git.
Delikanlılara sana dokunmamalarını buyurmadım
mı? Susadığında kaplara git, delikanlıların çektiği
sudan iç" dedi. 10 Rut yüzüstü yere kapanıp eğildi ve
ona, "Ben yabancı olduğum halde, neden gözünde
lütuf buldum da benimle ilgileniyorsun?" dedi. 11
Boaz ona, "Kocanın ölümünden sonra kaynanan için
yaptığın her şey bana bütünüyle anlatıldı. Babanı,
anneni, doğduğun yurdu bırakıp daha önce
tanımadığın bir halkın arasına geldiğini de biliyorum.
12 Yaptığının karşılığını RAB versin. Sığınmak için
kanatlarının altına geldiğin İsrail'in Tanrısı RAB sana
tam karşılığını versin" dedi. 13 Rut, "Efendim,
gözünde lütuf bulayım. Bana teselli verdin,
hizmetçelerin arasında biri olmadığım halde kuluna
iyi sözler söyledin" dedi. 14 Yemek vakti Boaz ona,
"Buraya gel, ekmekten ye, lokmanı sirkeye batır"
dedi. Rut orakçıların yanına oturdu. Boaz ona
kavrulmuş tahıl uzattı; Rut yedi, doydu, hatta
birazını artırdı. 15 Rut yine başak toplamaya kalkınca,
Boaz delikanlılarına, "Bırakın, demetlerin arasında
bile başak toplasın; onu azarlamayın." diye buyurdu.
16 Hatta demetlerden onun için biraz başak çekip yere
bırakın. Toplasın; onu azarlamayın" diye buyurdu. 17
Böylece Rut akşama kadar tarlada başak topladı.
Topladıklarını dövdü; yaklaşık bir efa arpa çıktı. 18
Onları yüklenip kente döndü. Kaynanası onun ne
topladığını gördü. Rut ayrıca doyduktan sonra
artırdığı yiyeceği çıkarıp ona verdi. 19 Kaynanası ona,
"Bugün nerede başak topladın? Nerede çalıştın?
Seninle ilgilenen adam kutsansın" dedi. Rut kimin
yanında çalıştığını kaynanasına anlattı ve, "Bugün
yanında çalıştığım adamın adı Boaz" dedi. 20 Naomi
gelinine, "RAB o adamı kutsasın; dirilere de ölülere
de gösterdiği vefalı sevgiyi esirgemedi" dedi. Sonra
ona, "O adam yakın akrabamızdır, bizi kurtarma
yükümlülüğü olan akrabalarımızdan biridir" dedi. 21
Moavlı Rut da, "Bana ayrıca, 'Bütün ekinimi
kaldırıncaya kadar benim delikanlılarımın yanında
kal' dedi" diye ekledi. 22 Naomi, gelini Rut'a, "Kızım,
onun genç kadınlarıyla gitmen iyi olur; yoksa başka
tarlada sana sataşabilirler" dedi. 23 Böylece Rut, arpa
hasadıyla buğday hasadı bitene kadar başak
toplamak için Boaz'ın genç kadınlarının yanında
kaldı. Kaynanasıyla birlikte yaşamayı sürdürdü.

3

1 Kayınvalidesi Naomi ona, "Kızım, senin iyiliğin için
sana güvenli bir yuva aramam gerekmez mi?" dedi. 2
"Şimdi senin birlikte bulunduğun genç kadınların
yanında çalışan Boaz akrabamız değil mi? İşte, bu
gece harman yerinde arpa savuracak. 3 Bunun için
yıkan, güzel kokular sürün, giysini giy ve harman
yerine git. Ama yiyip içmesini bitirene kadar adama
görünme. 4 Yattığında, yatacağı yeri belle. Sonra git,
ayaklarının örtüsünü açıp uzan. Ne yapman
gerektiğini sana o söyleyecek." 5 Rut ona, "Söylediğin
her şeyi yapacağım," dedi. 6 Böylece harman yerine
indi ve kayınvalidesinin kendisine söylediği her şeyi
yaptı. 7 Boaz yiyip içtikten sonra, keyfi yerine gelince
tahıl yığınının ucunda yatmaya gitti. Rut sessizce
gelip ayaklarının örtüsünü açtı ve uzandı. 8 Gece
yarısı adam irkilip doğruldu. Bir de baktı ki ayak
ucunda bir kadın yatıyor. 9 "Sen kimsin?" dedi. O da,
"Ben kulun Rut'um. Eteğinin ucunu kulunun üzerine
ört, çünkü sen yakın akrabamızsın," diye karşılık
verdi. 10 O da, "Kızım, RAB seni kutsasın. Bu son
vefalı sevgin ilkinden daha büyük oldu; çünkü yoksul
ya da zengin gençlerin peşinden gitmedin. 11 Şimdi
kızım, korkma. Söylediğin her şeyi senin için
yapacağım. Çünkü halkımın yaşadığı bütün kent
senin erdemli bir kadın olduğunu biliyor. 12 Yakın
akraba olduğum doğru. Ama benden daha yakın bir
akraba daha var. 13 Bu gece burada kal. Sabah olunca,
eğer o senin için akrabalık görevini yerine getirmek
isterse, iyi, bırakalım yerine getirsin. Ama bunu
yapmak istemezse, yaşayan RAB adına ant içerim ki
bu görevi ben yerine getireceğim. Sabaha kadar
uzan." 14 Böylece sabaha kadar onun ayak ucunda
yattı. Biri ötekini seçemeden önce kalktı. Çünkü
Boaz, "Kadının harman yerine geldiği bilinmesin,"
demişti. 15 Sonra, "Üzerindeki örtüyü getir, tut," dedi.
Rut onu tutunca altı ölçek arpa ölçüp onun üzerine
koydu. Sonra Boaz kente gitti. 16 Rut kayınvalidesinin
yanına gelince Naomi, "Nasıl geçti, kızım?" dedi. Rut
da adamın kendisi için yaptığı her şeyi ona anlattı. 17
Sonra, "Bana bu altı ölçek arpayı verdi. Çünkü,
'Kayınvalidenin yanına ellerin boş gitme' dedi," diye
ekledi. 18 Naomi, "Sakin dur kızım, bu işin nasıl
sonuçlanacağını öğrenene kadar bekle. Çünkü o

adam bu işi bugün bitirmeden rahat etmeyecek,” dedi.

4

[1] Boaz kapıya çıkıp orada oturdu. Tam o sırada, Boaz'ın sözünü ettiği yakın akraba oradan geçiyordu. Boaz ona, “Buraya gel dostum, otur,” dedi. Adam dönüp oturdu. [2] Boaz kent ihtiyarlarından on adam aldı ve, “Buraya oturun,” dedi. Onlar da oturdu. [3] Sonra yakın akrabaya şöyle dedi: “Moav ülkesinden dönen Naomi, kardeşimiz Elimelek'e ait olan tarla parçasını satıyor. [4] Ben de bunu sana bildirip şöyle demeyi düşündüm: ‘Burada oturanların önünde ve halkımın ihtiyarlarının önünde onu satın al. Eğer onu geri alacaksan geri al; ama almayacaksan bana söyle ki bileyim. Çünkü senden başka geri alacak kimse yok, senden sonra da ben geliyorum.’” Adam, “Ben geri alırım,” dedi. [5] Bunun üzerine Boaz şöyle dedi: “Tarlayı Naomi'nin elinden satın aldığın gün, ölünün adını mirası üzerinde yaşatmak için onu ölenin karısı Moavlı Rut'tan da satın alman gerekir.” [6] Yakın akraba, “Bunu kendim için geri alamam; yoksa kendi mirasımı zedelerim. Geri alma hakkımı sen kendin için al, çünkü ben bunu geri alamam,” dedi. [7] Eskiden İsrail'de geri alma ve değiş tokuşla ilgili her işi kesinleştirmek için şu adet vardı: Bir adam çarığını çıkarır, ötekine verirdi. İsrail'de doğrulamanın yolu buydu. [8] Böylece yakın akraba Boaz'a, “Sen kendin satın al,” dedi. Sonra çarığını çıkardı. [9] Boaz ihtiyarlara ve bütün halka şöyle dedi: “Elimelek'e, Kilion'a ve Mahlon'a ait olan her şeyi bugün Naomi'nin elinden satın aldığıma tanıksınız. [10] Ayrıca Mahlon'un karısı Moavlı Rut'u da karım olmak üzere satın aldım; ölenin adını mirası üzerinde yaşatmak için yaptım bunu. Öyle ki ölünün adı kardeşleri arasından ve yaşadığı yerin kapısından silinmesin. Siz bugün buna tanıksınız.” [11] Kapıda bulunan bütün halk ve ihtiyarlar, “Tanığız,” dediler. “RAB evine giren bu kadını, İsrail soyunu kuran Rahel'le Lea gibi kılsın. Efrata'da güçlü olasın, Beytlehem'de adın ünlensin. [12] RAB bu genç kadından sana vereceği soy sayesinde evin, Tamar'ın Yahuda'ya doğurduğu Peres'in evi gibi olsun.” [13] Böylece Boaz Rut'u aldı, Rut da onun karısı oldu. Boaz onunla birleşti ve RAB Rut'un gebe kalmasını sağladı. Rut bir oğul doğurdu. [14] Kadınlar Naomi'ye, “Sana bugün yakın bir akraba eksik bırakmayan RAB'be övgüler olsun! Onun adı İsrail'de ünlü olsun. [15] O senin canına yeniden hayat verecek, yaşlılığında sana bakacak. Çünkü seni seven, senin için yedi oğuldan daha değerli olan gelinin onu doğurdu,” dediler. [16] Naomi çocuğu alıp bağrına bastı ve ona bakıcılık etti. [17] Komşu kadınlar ona ad verip, “Naomi'nin bir oğlu oldu,” dediler. Çocuğun adını Ovet koydular. O, İşay'ın babasıydı; İşay da Davut'un babasıydı. [18] Peres'in soy kaydı şöyledir: Peres, Hetsron'un babası oldu, [19] Hetsron Ram'ın babası oldu, Ram Amminadav'ın babası oldu, [20] Amminadav Nahşon'un babası oldu, Nahşon Salmon'un babası oldu, [21] Salmon Boaz'ın babası oldu, Boaz Ovet'in babası oldu, [22] Ovet İşay'ın babası oldu, İşay da Davut'un babası oldu.

1. Samuel

1

[1] Efrayim'in dağlık bölgesindeki Ramatayim-Sofim'de
yaşayan bir adam vardı. Adı Elkana'ydı. Yeroham
oğlu, Elihu oğlu, Tohu oğlu, Suf oğlu bir Efrayimliydi.
[2] İki karısı vardı. Birinin adı Hanna, ötekinin adı
Peninna'ydı. Peninna'nın çocukları vardı, ama
Hanna'nın çocuğu yoktu. [3] Bu adam yıldan yıla,
Şilo'da Orduların RABbi'ne tapınmak ve kurban
sunmak için kentinden giderdi. Eli'nin iki oğlu Hofni
ile Pinehas, RAB'bin kâhinleri olarak oradaydı. [4]
Elkana'nın kurban sunduğu gün, karısı Peninna'ya,
onun bütün oğullarına ve kızlarına pay verirdi. [5] Ama
Hanna'ya çift pay verirdi, çünkü onu severdi. Yine de
Hanna'nın rahmini kapatan RAB'di. [6] Rakibi, RAB
Hanna'nın rahmini kapattığı için onu üzmek
amacıyla sürekli kışkırtırdı. [7] Yıldan yıla böyle
olurdu. Hanna ne zaman RAB'bin evine gitse, öteki
kadın onu kışkırtırdı. Bu yüzden Hanna ağlar, yemek
yemezdi. [8] Kocası Elkana ona, "Hanna, neden
ağlıyorsun? Neden yemek yemiyorsun? Neden
yüreğin kederli? Ben senin için on oğuldan daha
değerli değil miyim?" derdi. [9] Şilo'da yiyip içtikten
sonra Hanna kalktı. Kâhin Eli, RAB'bin tapınağının
kapı sövesinin yanında, oturduğu yerdeydi. [10] Hanna
içi acıyla dolu bir halde RAB'be dua etti ve hıçkıra
hıçkıra ağladı. [11] Şöyle bir adak adadı: "Ey Orduların
RABbi, kulunun sıkıntısına gerçekten bakar, beni
anımsar, kulunu unutmaz ve kuluna bir erkek çocuk
verirsen, onu ömrü boyunca RAB'be adayacağım;
başına ustura değmeyecek." [12] Hanna RAB'bin
önünde dua etmeyi sürdürürken, Eli onun ağzına
baktı. [13] Hanna içinden konuşuyordu. Yalnız
dudakları kıpırdıyordu, ama sesi duyulmuyordu. Bu
yüzden Eli onun sarhoş olduğunu sandı. [14] Eli ona,
"Ne zamana kadar sarhoş kalacaksın? Şarabını
üzerinden at artık" dedi. [15] Hanna şöyle karşılık
verdi: "Hayır efendim, ben ruhu dertli bir kadınım.
Ne şarap içtim ne de sert içki; ben yalnızca RAB'bin
önünde içimi döktüm. [16] Kulunu kötü bir kadın
sayma. Çünkü büyük yakınmamın ve kederimin
içinden konuşuyordum." [17] Bunun üzerine Eli,
"Esenlikle git. İsrail'in Tanrısı, O'ndan dilediğin isteği
sana versin" dedi. [18] Hanna, "Kulun gözünde lütuf
bulsun" dedi. Sonra kadın yoluna gitti, yemek yedi,
artık yüzü üzgün değildi. [19] Sabah erkenden kalkıp
RAB'bin önünde tapındılar. Sonra geri dönüp
Rama'daki evlerine vardılar. Elkana karısı Hanna'yla
birlikte oldu ve RAB onu anımsadı. [20] Zamanı gelince
Hanna gebe kaldı ve bir oğul doğurdu. "Onu RAB'den
diledim" diyerek adını Samuel koydu. [21] Adam
Elkana bütün ev halkıyla birlikte yıllık kurbanı ve
adağını RAB'be sunmak için gitti. [22] Ama Hanna
gitmedi. Kocasına, "Çocuk sütten kesilinceye kadar
değil. Sonra onu götürürüm; RAB'bin önüne çıksın ve
sonsuza dek orada kalsın" dedi. [23] Kocası Elkana ona,
"Sana iyi görüneni yap. Onu sütten kesinceye kadar
bekle. Yeter ki RAB sözünü yerine getirsin" dedi.
Böylece kadın, oğlunu sütten kesinceye kadar evde
kaldı ve onu emzirdi. [24] Çocuğu sütten kestikten
sonra onu yanına aldı; üç boğa, bir efa un ve bir
tulum şarap da götürüp onu Şilo'daki RAB'bin evine
getirdi. Çocuk daha küçüktü. [25] Boğayı kestiler, sonra
çocuğu Eli'ye getirdiler. [26] Hanna, "Ah efendim,
canın hakkı için efendim, burada yanında durup
RAB'be dua eden kadın bendim. [27] Bu çocuk için dua
etmiştim. RAB de O'ndan dilediğim isteği bana verdi.
[28] Bu yüzden ben de onu RAB'be adadım. Yaşadığı
sürece RAB'be adanmış olacak." Sonra orada RAB'be
tapındı.

2

[1] Hanna dua edip şöyle dedi: "Yüreğim RAB
sayesinde sevinçle coşuyor! Gücüm RAB sayesinde
yükseliyor. Düşmanlarıma karşı ağzım genişçe
açılıyor, çünkü senin kurtarışınla seviniyorum. [2] RAB
gibi kutsal olan yok, çünkü senden başka kimse yok.
Tanrımız gibi kaya yok. [3] "Artık bu kadar küstahça
konuşmayın. Ağzınızdan kibir çıkmasın, çünkü RAB
her şeyi bilen bir Tanrı'dır. Yaptıklarınız onun
tarafından tartılır. [4] "Güçlülerin yayları kırılır,
sendeleyenlerse güç kuşanır. [5] Tok olanlar ekmek için
kendilerini kiraya verir. Aç olanlarsa artık aç kalmaz.
Kısır kadın yedi çocuk doğurur, çok çocuklu kadınsa

tükenir. [6] “RAB öldürür, diriltir. Ölüler diyarına
indirir, oradan çıkarır. [7] RAB yoksul eder, zengin
eder. Alçaltır, aynı zamanda yükseltir. [8] Yoksulu
topraktan kaldırır. Muhtacı çöplükten çıkarır; onları
önderlerle birlikte oturtur, yücelik tahtını miras verir.
Çünkü yeryüzünün direkleri RAB’bindir; dünyayı
onların üzerine kurmuştur. [9] Sadık kullarının
ayaklarını korur, kötülerse karanlıkta susup kalır;
çünkü insan kendi gücüyle üstün gelemez. [10] RAB’le
çekişenler paramparça olur. Gökten onların üzerine
gök gürletir. RAB yeryüzünün uçlarını yargılar.
Kralına güç verir, meshettiğinin gücünü yükseltir.” [11]
Sonra Elkana Rama’daki evine gitti. Çocuk ise kâhin
Eli’nin önünde RAB’be hizmet ediyordu. [12] Eli’nin
oğulları değersiz adamlardı; RAB’bi tanımıyorlardı. [13]
Kâhinlerin halk arasındaki uygulaması şuydu: Biri
kurban sunarken, et kaynarken kâhinin hizmetkârı
elinde üç dişli bir çatal ile gelir; [14] onu tencereye,
kazana, büyük tencereye ya da çömleğe daldırırdı;
çatalın getirdiği her şeyi kâhin kendine alırdı. Şilo’ya
gelen bütün İsraillilere böyle yaparlardı. [15] Hatta yağ
yakılmadan önce bile kâhinin hizmetkârı gelir,
kurban sunan adama, “Kâhin için kızartılacak et ver,
çünkü senden haşlanmış et değil, çiğ et alacak,”
derdi. [16] Adam ona, “Önce yağı mutlaka yaksınlar,
sonra canının çektiği kadar al,” derse, o da, “Hayır,
şimdi vereceksin; yoksa zorla alırım,” derdi. [17] Genç
adamların günahı RAB’bin önünde çok büyüktü;
çünkü bu adamlar RAB’bin sunusunu
küçümsüyordu. [18] Samuel ise keten bir efod
kuşanmış bir çocuk olarak RAB’bin önünde hizmet
ediyordu. [19] Annesi ona küçük bir kaftan yapar,
kocasıyla birlikte yıllık kurbanı sunmaya geldiğinde
onu her yıl getirirdi. [20] Eli, Elkana’yla karısını
kutsayıp şöyle dedi: “RAB, RAB’den dilediğiniz dilek
karşılığında bu kadından size çocuklar versin.” Sonra
onlar evlerine döndüler. [21] RAB Hanna’ya iyilikle
yöneldi; Hanna gebe kaldı, üç oğul ve iki kız doğurdu.
Çocuk Samuel de RAB’bin önünde büyüdü. [22] Eli
artık çok yaşlanmıştı. Oğullarının bütün İsrail’e
yaptıklarının hepsini, ayrıca Buluşma Çadırı’nın
girişinde hizmet eden kadınlarla yattıklarını
duyuyordu. [23] Onlara, “Neden böyle şeyler
yapıyorsunuz? Bütün bu halktan sizin kötü işlerinizi
duyuyorum. [24] Hayır, oğullarım; duyduğum haber iyi
değil. RAB’bin halkını suç işlemeye sürüklüyorsunuz.
[25] İnsan insana karşı günah işlerse Tanrı ona
yargıçlık eder; ama biri RAB’be karşı günah işlerse
onun için kim aracılık edecek?” Ne var ki babalarının
sözünü dinlemediler, çünkü RAB onları öldürmeye
kararlıydı. [26] Çocuk Samuel ise büyümeye devam etti;
hem RAB’bin hem de insanların gözünde beğeni
kazanıyordu. [27] Tanrı adamının biri Eli’ye gelip ona
şöyle dedi: “RAB şöyle diyor: ‘Atanın soyuna,
Firavun’un evinde köle olarak Mısır’dayken kendimi
açıkça göstermedim mi? [28] İsrail’in bütün oymakları
arasından onu kâhinim olsun diye, sunağıma çıksın,
buhur yaksın, önümde efod giysin diye ben
seçmedim mi? İsraillilerin ateşle sunulan bütün
sunularını atanın soyuna ben vermedim mi? [29]
Öyleyse neden konutum için buyurduğum kurbanımı
ve sunumu küçümsüyorsunuz? Neden oğullarına
benden daha çok değer veriyorsun da halkım İsrail’in
bütün sunularının en iyileriyle kendinizi
semirtiyorsunuz?’ [30] “Bu yüzden İsrail’in Tanrısı RAB
şöyle diyor: ‘Evet, senin soyunun ve atanın soyunun
sonsuza dek önümde yürüyeceğini söylemiştim.’ Ama
şimdi RAB şöyle diyor: ‘Benden uzak olsun! Bana
saygı gösterene ben saygı gösteririm, beni
küçümseyenlerse hor görülür. [31] İşte, senin gücünü
de atanın soyunun gücünü de keseceğim günler
geliyor; öyle ki soyunda yaşlı adam kalmayacak. [32]
İsrail’e vereceğim bütün iyiliğin ortasında
konutumun sıkıntısını göreceksin; soyunda sonsuza
dek yaşlı adam bulunmayacak. [33] Sunağımdan kesip
atmayacağım soyundan biri gözlerini solduracak,
yüreğini kedere boğacak; ev halkının bütün artanları
da ömürlerinin baharında ölecek. [34] ‘İki oğlunun,
Hofni ile Pinehas’ın başına gelecek şu olay sana
belirti olacak: İkisi de bir günde ölecek. [35] Kendime
sadık bir kâhin yetiştireceğim. Yüreğimde ve aklımda
olana göre davranacak. Ona kalıcı bir soy vereceğim;
o da meshettiğimin önünde sonsuza dek yürüyecek.
[36] Soyundan geriye kalan herkes gelip onun önünde
bir gümüş parçası ve bir somun ekmek için eğilecek,
“Lütfen beni kâhinlik görevlerinden birine yerleştir
de bir lokma ekmek yiyebileyim,” diyecek.’”

1 Çocuk Samuel, Eli'nin yanında RAB'be hizmet
ediyordu. O günlerde RAB'bin sözü enderdi; sık sık
görümler olmuyordu. 2 O sırada Eli kendi yerinde
yatıyordu. Gözleri iyice zayıflamıştı, artık
göremiyordu. 3 Tanrı'nın kandili daha sönmemişti.
Samuel de Tanrı'nın Sandığı'nın bulunduğu RAB'bin
tapınağında yatıyordu. 4 RAB Samuel'e seslendi.
Samuel, "Buradayım" dedi. 5 Eli'nin yanına koşup,
"Buradayım, beni çağırdın" dedi. Eli, "Seni
çağırmadım, git yine yat" dedi. O da gidip yattı. 6
RAB yine, "Samuel!" diye seslendi. Samuel kalkıp
Eli'nin yanına gitti ve, "Buradayım, beni çağırdın"
dedi. Eli, "Çağırmadım, oğlum, git yine yat" diye
karşılık verdi. 7 Samuel henüz RAB'bi tanımıyordu;
RAB'bin sözü ona daha açıklanmamıştı. 8 RAB
üçüncü kez Samuel'e seslendi. Samuel kalkıp Eli'nin
yanına gitti ve, "Buradayım, beni çağırdın" dedi.
Bunun üzerine Eli, çocuğu çağıranın RAB olduğunu
anladı. 9 Bu yüzden Eli Samuel'e, "Git, yat. Eğer yine
seslenirse, 'Konuş, RAB, çünkü kulun dinliyor'
dersin" dedi. Samuel gidip kendi yerine yattı. 10 RAB
gelip orada durdu ve önceki kezlerde olduğu gibi,
"Samuel! Samuel!" diye seslendi. Samuel de, "Konuş,
çünkü kulun dinliyor" dedi. 11 RAB Samuel'e, "Bak,
İsrail'de öyle bir şey yapacağım ki, bunu duyan
herkesin kulakları çınlayacak" dedi. 12 "O gün Eli'nin
ev halkına karşı söylediğim her şeyi, başından
sonuna dek yerine getireceğim. 13 Çünkü ona
bildirdim: Bildiği suç yüzünden ev halkını sonsuza
dek yargılayacağım; oğulları kendilerine lanet
getirdiler, o da onları dizginlemedi. 14 Bu yüzden
Eli'nin ev halkı için ant içtim: Eli'nin ev halkının suçu
ne kurbanla ne de sunuyla sonsuza dek
bağışlanmayacak." 15 Samuel sabaha kadar yattı,
sonra RAB'bin evinin kapılarını açtı. Gördüğü
görümü Eli'ye anlatmaktan korkuyordu. 16 Eli
Samuel'i çağırıp, "Samuel, oğlum!" dedi. Samuel,
"Buradayım" diye karşılık verdi. 17 Eli, "Sana
söylediği söz nedir? Lütfen benden saklama. Sana
söylediği sözlerden birini bile benden gizlersen, Tanrı
sana daha da ağırını yapsın" dedi. 18 Bunun üzerine
Samuel her şeyi ona anlattı, hiçbir şeyi gizlemedi. Eli
de, "O RAB'dir. Gözünde iyi olanı yapsın" dedi. 19
Samuel büyüdü. RAB onunla birlikteydi ve
sözlerinden hiçbirinin boşa düşmesine izin vermedi.
20 Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar bütün İsrail,
Samuel'in RAB'bin peygamberi olarak doğrulandığını
anladı. 21 RAB Şilo'da yine göründü, çünkü RAB
kendisini Samuel'e Şilo'da sözü aracılığıyla açıkladı.

4

1 Samuel'in sözü bütün İsrail'e ulaştı. İsrail
Filistliler'e karşı savaşmak için çıktı ve Evenezer'in
yanına ordugah kurdu. Filistliler de Afek'te ordugah
kurdu. 2 Filistliler İsrail'e karşı savaş düzeni aldı.
Savaş başlayınca İsrail, Filistliler'in önünde bozguna
uğradı. Filistliler kırda bulunan ordudan yaklaşık
dört bin kişiyi öldürdü. 3 Halk ordugaha dönünce
İsrail'in ileri gelenleri, "RAB bugün bizi neden
Filistliler'in önünde bozguna uğrattı?" dedi. "RAB'bin
Antlaşma Sandığı'nı Şilo'dan yanımıza getirelim ki
aramıza gelsin de bizi düşmanlarımızın elinden
kurtarsın." 4 Böylece halk Şilo'ya haber gönderdi.
Oradan Keruvlar'ın üzerinde taht kuran Orduların
RAB'binin Antlaşma Sandığı'nı getirdiler. Eli'nin iki
oğlu Hofni ile Pinehas da Tanrı'nın Antlaşma
Sandığı'nın yanındaydı. 5 RAB'bin Antlaşma Sandığı
ordugaha gelince bütün İsrail öyle büyük bir çığlık
attı ki yer yerinden oynadı. 6 Filistliler bu çığlığın
sesini duyunca, "İbraniler'in ordugahındaki bu büyük
çığlığın anlamı ne?" dediler. Sonra RAB'bin
Sandığı'nın ordugaha geldiğini öğrendiler. 7 Filistliler
korkuya kapıldı. "Tanrı ordugaha geldi" dediler. "Vay
halimize! Daha önce böyle bir şey hiç olmamıştı. 8
Vay halimize! Bizi bu kudretli ilahların elinden kim
kurtaracak? Çölde Mısırlılar'ı her türlü vebayla vuran
ilahlar bunlardır." 9 "Güçlü olun, erkek gibi davranın,
ey Filistliler! Yoksa onlar size nasıl kul olduysa siz de
İbraniler'e kul olursunuz. Erkek gibi davranın ve
savaşın!" 10 Böylece Filistliler savaştı. İsrail bozguna
uğradı, herkes çadırına kaçtı. Çok büyük bir kıyım
oldu. İsrail'den otuz bin yaya asker öldü. 11 Tanrı'nın
Sandığı ele geçirildi. Eli'nin iki oğlu Hofni ile Pinehas
da öldürüldü. 12 Benyaminli bir adam ordudan koşup
aynı gün Şilo'ya geldi. Giysileri yırtılmış, başına
toprak saçmıştı. 13 Adam geldiğinde Eli, yol
kenarında oturduğu yerden gözünü dikmiş
bekliyordu; çünkü yüreği Tanrı'nın Sandığı için
titriyordu. Adam kente girip haberi verince bütün
kent feryat etti. 14 Eli feryadın sesini duyunca, "Bu
kargaşanın anlamı ne?" dedi. Adam hemen gelip

Eli'ye haber verdi. [15] Eli doksan sekiz yaşındaydı. Gözleri donuklaşmıştı, artık göremiyordu. [16] Adam Eli'ye, “Ordudan gelen benim. Bugün ordudan kaçtım” dedi. Eli, “Ne oldu oğlum?” diye sordu. [17] Haberi getiren adam şöyle yanıt verdi: “İsrail Filistliler'in önünden kaçtı. Halkın arasında da büyük bir kıyım oldu. Senin iki oğlun, Hofni ile Pinehas, öldü. Tanrı'nın Sandığı da ele geçirildi.” [18] Adam Tanrı'nın Sandığı'ndan söz edince Eli kapının yanında oturduğu yerden arkaya doğru düştü. Boynu kırıldı ve öldü. Çünkü yaşlı ve iriyarı bir adamdı. İsrail'e kırk yıl önderlik etmişti. [19] Gelinlerinden biri, Pinehas'ın karısı, hamileydi ve doğumu yaklaşmıştı. Tanrı'nın Sandığı'nın ele geçirildiği, kayınpederiyle kocasının öldüğü haberini duyunca çömeldi ve doğurdu; çünkü doğum sancıları bastırmıştı. [20] Ölmek üzereyken yanında duran kadınlar ona, “Korkma, bir oğlun oldu” dediler. Ama kadın karşılık vermedi, buna aldırmadı da. [21] Tanrı'nın Sandığı ele geçirildiği ve kayınpederiyle kocası öldüğü için çocuğa İkavod adını verdi. “Yücelik İsrail'den ayrıldı” dedi. [22] “Yücelik İsrail'den ayrıldı” dedi, “çünkü Tanrı'nın Sandığı ele geçirildi.”

5

[1] Filistliler Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı ele geçirdiler; onu Evenezer'den Aşdod'a götürdüler. [2] Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı alıp Dagon'un tapınağına götürdüler ve Dagon'un yanına koydular. [3] Aşdodlular ertesi gün sabah erkenden kalktıklarında, Dagon'un RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın önünde yüzüstü yere kapandığını gördüler. Dagon'u alıp yine yerine koydular. [4] Ertesi gün sabah erkenden kalktıklarında, Dagon'un yine RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın önünde yüzüstü yere kapandığını gördüler. Dagon'un başı ve iki elinin avuçları eşikte kopmuştu. Geriye yalnız gövdesi kalmıştı. [5] Bu yüzden Dagon'un kâhinleri de, Aşdod'daki Dagon tapınağına girenlerin hiçbiri de bugün bile Dagon'un eşiğine basmaz. [6] RAB'bin eli Aşdodluların üzerine ağır indi. Onları perişan etti; Aşdod'u ve çevresini urlarla vurdu. [7] Aşdod halkı durumun böyle olduğunu görünce, “İsrail Tanrısı'nın Antlaşma Sandığı aramızda kalmamalı; çünkü onun eli bize de tanrımız Dagon'a da ağır geliyor” dedi. [8] Bunun üzerine haber salıp Filistlilerin bütün beylerini yanlarına topladılar ve, “İsrail Tanrısı'nın Antlaşma Sandığı'nı ne yapalım?” dediler. Onlar da, “İsrail Tanrısı'nın Antlaşma Sandığı Gat'a götürülsün” diye karşılık verdiler. Böylece İsrail Tanrısı'nın Antlaşma Sandığı'nı oraya taşıdılar. [9] Ama sandığı oraya taşıdıktan sonra, RAB'bin eli kente karşı döndü ve çok büyük bir panik yarattı. Kent halkını, küçüğünden büyüğüne kadar vurdu; bedenlerinde urlar çıktı. [10] Bunun üzerine Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı Ekron'a gönderdiler. Tanrı'nın Antlaşma Sandığı Ekron'a gelince, Ekronlular, “İsrail Tanrısı'nın Antlaşma Sandığı'nı bizi ve halkımızı öldürmek için buraya getirdiler” diye feryat ettiler. [11] Bunun üzerine haber salıp Filistlilerin bütün beylerini topladılar ve, “İsrail Tanrısı'nın Antlaşma Sandığı'nı geri gönderin; kendi yerine dönsün, yoksa bizi de halkımızı da öldürecek” dediler. Çünkü bütün kentte ölümcül bir panik vardı; Tanrı'nın eli orada çok ağırdı. [12] Ölmeyen adamlar da urlarla vuruldu. Kentin feryadı göğe yükseldi.

6

[1] RAB'bin Sandığı Filist ülkesi sınırları içinde yedi ay kaldı. [2] Filistliler kâhinlerle falcıları çağırıp, “RAB'bin Sandığı'yla ne yapalım? Onu yerine nasıl geri göndereceğimizi bize bildirin” dediler. [3] Onlar da, “İsrail Tanrısı'nın Sandığı'nı geri göndereceksiniz, onu boş göndermeyin. Ne olursa olsun ona suç sunusu geri verin. O zaman iyileşirsiniz ve elini neden üstünüzden çekmediği size belli olur” dediler. [4] Bunun üzerine, “Ona geri vereceğimiz suç sunusu ne olsun?” dediler. Onlar da, “Filist beylerinin sayısına göre beş altın ur ve beş altın fare olsun. Çünkü aynı bela hem sizin hem de beylerinizin üzerindeydi. [5] Bu yüzden urlarınızın suretlerini ve ülkeyi kırıp geçiren farelerinizin suretlerini yapın. İsrail Tanrısı'nı yüceltin. Belki elini üstünüzden, ilahlarınızın üstünden ve ülkenizin üstünden hafifletir. [6] Öyleyse neden yüreklerinizi, Mısırlılar'la Firavun'un yüreklerini katılaştırdığı gibi

katılaştırıyorsunuz? Tanrı onların arasında görkemli işler yaptıktan sonra halkı salıvermediler mi? Halk da çıkıp gitmedi mi? 7 Şimdi gidin, yeni bir araba hazırlayın. Üzerine hiç boyunduruk vurulmamış iki sağmal inek alın. İnekleri arabaya koşun, buzağılarını da onlardan ayırıp eve götürün. 8 RAB'bin Sandığı'nı alıp arabanın üstüne koyun. Ona suç sunusu olarak geri verdiğiniz altın eşyaları da yanına bir sandıkçık içine koyun. Sonra onu gönderin, gitsin. 9 Bakın, kendi sınırı boyunca Beytşemeş yolundan giderse, bize bu büyük kötülüğü yapan odur. Ama gitmezse, o zaman bizi vuranın onun eli olmadığını anlarız; bu başımıza rastlantıyla gelmiştir.” 10 Adamlar öyle yaptılar. İki sağmal inek alıp arabaya koştular, buzağılarını da evde kapalı tuttular. 11 RAB'bin Sandığı'nı, altın farelerin ve urlarının suretlerinin bulunduğu sandıkçıkla birlikte arabanın üstüne koydular. 12 İnekler dosdoğru Beytşemeş yoluna saptılar. Böğüre böğüre anayolda ilerlediler; ne sağa ne sola saptılar. Filist beyleri de Beytşemeş sınırına kadar onların ardından gittiler. 13 Beytşemeş halkı ovada buğday biçiyordu. Gözlerini kaldırıp Sandık'ı görünce onu gördüklerine sevindiler. 14 Araba Beytşemeşli Yeşu'nun tarlasına geldi ve büyük bir taşın yanında durdu. Halk arabanın tahtalarını parçaladı, inekleri de RAB'be yakmalık sunu olarak sundu. 15 Levililer RAB'bin Sandığı'nı, onun yanındaki altın eşyaların bulunduğu sandıkçıkla birlikte indirip büyük taşın üstüne koydular. Beytşemeş halkı da o gün RAB'be yakmalık sunular sundu, kurbanlar kesti. 16 Filistlilerin beş beyi bunu görünce o gün Ekron'a döndüler. 17 Filistlilerin RAB'be suç sunusu olarak geri verdikleri altın urlar şunlardı: Aşdot için bir, Gazze için bir, Aşkelon için bir, Gat için bir, Ekron için bir. 18 Altın fareler de, beş beye bağlı bütün Filist kentlerinin sayısına göreydi; surlu kentlerden kırsal köylere kadar hepsi buna dahildi. RAB'bin Sandığı'nı üzerine koydukları büyük taş, Beytşemeşli Yeşu'nun tarlasında bugüne kadar durmaktadır. 19 RAB, Beytşemeş halkından bazılarını vurdu; çünkü onlar RAB'bin Sandığı'nın içine bakmışlardı. Halktan elli bin yetmiş kişiyi vurdu. Halk yas tuttu, çünkü RAB halka büyük bir kıyım indirmişti. 20 Beytşemeş halkı, “Bu kutsal Tanrı RAB'bin önünde kim durabilir? O bizim yanımızdan ayrılıp kime gidecek?” dedi. 21 Bunun üzerine Kiryat-Yearim halkına ulaklar gönderip, “Filistliler RAB'bin Sandığı'nı geri getirdi. Gelin, onu aranıza götürün” dediler.

7

1 Kiryat-Yearim halkı gelip RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı aldı, onu tepede yaşayan Avinadav'ın evine götürdü ve oğlu Elazar'ı RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı korumak üzere kutsadı. 2 Antlaşma Sandığı'nın Kiryat-Yearim'de kaldığı günden beri uzun zaman geçti; yirmi yıl olmuştu. Bütün İsrail halkı RAB'bin ardından inleyip durdu. 3 Samuel bütün İsrail halkına şöyle dedi: “Eğer bütün yüreğinizle RAB'be dönüyorsanız, aranızdaki yabancı ilahları ve Aştoretleri kaldırın, yüreğinizi RAB'be yöneltin ve yalnız O'na kulluk edin. O da sizi Filistliler'in elinden kurtaracaktır.” 4 Bunun üzerine İsrailliler Baalları ve Aştoretleri kaldırdı, yalnız RAB'be kulluk etti. 5 Samuel, “Bütün İsrail'i Mizpa'da toplayın, ben de sizin için RAB'be dua edeyim” dedi. 6 Mizpa'da toplandılar, su çekip RAB'bin önünde döktüler; o gün oruç tutup orada, “RAB'be karşı günah işledik” dediler. Samuel Mizpa'da İsrailliler'e önderlik edip onları yargıladı. 7 Filistliler, İsrailliler'in Mizpa'da toplandığını duyunca Filist beyleri İsrail'e karşı çıktılar. İsrailliler bunu duyunca Filistliler'den korktular. 8 İsrailliler Samuel'e, “Tanrımız RAB bize yardım etsin, bizi Filistliler'in elinden kurtarsın diye bizim için O'na yakarmayı bırakma” dediler. 9 Samuel emen bir kuzu aldı ve onu RAB'be tümüyle yakmalık sunu olarak sundu. İsrail için RAB'be yakardı, RAB de ona yanıt verdi. 10 Samuel yakmalık sunuyu sunarken Filistliler İsrail'le savaşmak için yaklaştılar. Ama o gün RAB Filistliler'in üzerine güçlü bir gök gürültüsüyle gürledi, onları şaşkına çevirdi; onlar da İsrail'in önünde bozguna uğradı. 11 İsrailli adamlar Mizpa'dan çıkıp Filistliler'i kovaladı, Bet-Kar'ın aşağılarına kadar onları vurdu. 12 Sonra Samuel bir taş aldı, onu Mizpa ile Şen arasına dikti ve adını Eben-Ezer koydu. Çünkü, “RAB şimdiye kadar bize yardım etti” dedi. 13 Böylece Filistliler boyun eğdirildi ve bir daha İsrail sınırına girmediler. Samuel'in yaşadığı bütün günler boyunca RAB'bin eli Filistliler'e karşıydı. 14 Filistliler'in İsrail'den aldığı kentler, Ekron'dan Gat'a kadar yeniden İsrail'e

verildi. İsrail de kendi topraklarını Filistliler'in elinden kurtardı. İsrail'le Amorlular arasında esenlik vardı. 15 Samuel yaşamı boyunca İsrail'i yargıladı. 16 Her yıl dolaşıp Beytel'e, Gilgal'a ve Mizpa'ya gider, İsrail'i bütün bu yerlerde yargılardı. 17 Sonra Rama'ya dönerdi, çünkü evi oradaydı. Orada da İsrail'i yargıladı; ayrıca orada RAB'be bir sunak kurdu.

8

1 Samuel yaşlanınca oğullarını İsrail'e yargıç yaptı. 2 İlk oğlunun adı Yoel, ikinci oğlunun adı Aviya'ydı; Beer-Şeva'da yargıçlık yapıyorlardı. 3 Ama oğulları onun yollarında yürümedi. Haksız kazanca saptılar, rüşvet aldılar ve adaleti çarpıttılar. 4 Bunun üzerine İsrail'in bütün ihtiyarları toplandı, Rama'da Samuel'in yanına geldi. 5 Ona, “Bak, sen yaşlandın, oğulların da senin yollarında yürümüyor. Şimdi bize, öteki uluslarda olduğu gibi, bizi yönetecek bir kral ata” dediler. 6 Ama “Bize bizi yönetecek bir kral ver” demeleri Samuel'in hoşuna gitmedi. Samuel de RAB'be dua etti. 7 RAB Samuel'e, “Sana söyledikleri her konuda halkın sesine kulak ver. Çünkü reddettikleri sen değilsin; üzerlerinde kral olmayayım diye beni reddettiler” dedi. 8 “Onları Mısır'dan çıkardığım günden bugüne kadar yaptıkları her şeye uygun davranıyorlar. Beni bırakıp başka ilahlara kulluk ettikleri gibi, sana da öyle yapıyorlar.” 9 “Şimdi onların sesine kulak ver. Yalnız onları ciddi biçimde uyar ve üzerlerinde egemenlik sürecek kralın nasıl davranacağını onlara bildir.” 10 Samuel, kendisinden kral isteyen halka RAB'bin bütün sözlerini bildirdi. 11 Şöyle dedi: “Üzerinizde egemenlik sürecek kralın davranışı şöyle olacak: Oğullarınızı alacak; onları kendi hizmetine, savaş arabalarında ve atlarının üzerinde kullanacak. Onlar da savaş arabalarının önünde koşacaklar. 12 Kimini binbaşı, kimini ellibaşı yapacak; kimine toprağını sürdürecek, ekinini biçtirecek, kimine de savaş silahlarını ve savaş arabalarının donanımını yaptıracak. 13 Kızlarınızı da koku hazırlayıcısı, aşçı ve ekmekçi yapmak için alacak. 14 Tarlalarınızı, bağlarınızı, zeytinliklerinizin en iyilerini alıp görevlilerine verecek. 15 Ekinlerinizin ve bağlarınızın onda birini alıp saray görevlilerine ve hizmetkârlarına verecek. 16 Erkek kölelerinizi, kadın kölelerinizi, en iyi gençlerinizi ve eşeklerinizi alıp kendi işinde kullanacak. 17 Sürülerinizin onda birini alacak, siz de onun kulları olacaksınız. 18 O gün seçtiğiniz kral yüzünden feryat edeceksiniz; ama RAB o gün size yanıt vermeyecek.” 19 Ama halk Samuel'in sesini dinlemeyi reddetti. “Hayır, üzerimizde bir kral olacak” dediler. 20 “Biz de bütün öteki uluslar gibi olacağız. Kralımız bizi yönetecek, önümüzden çıkacak ve savaşlarımızı o savaşacak.” 21 Samuel halkın bütün sözlerini duydu ve onları RAB'bin önünde yineledi. 22 RAB Samuel'e, “Onların sesine kulak ver ve onlara bir kral ata” dedi. Bunun üzerine Samuel, İsrail adamlarına, “Herkes kendi kentine dönsün” dedi.

9

1 Benyamin oymağından Kiş adında bir adam vardı. Kiş, Aviel oğlu, Seror torunu, Bekorat'ın torunu, Afiyah'ın soyundandı; güçlü ve yiğit bir adamdı. 2 Onun Saul adında bir oğlu vardı; yakışıklı bir genç adamdı. İsrail halkı arasında ondan daha iyi yapılı bir kimse yoktu. Omuzlarından yukarısı bütün halktan daha uzundu. 3 Saul'un babası Kiş'in dişi eşekleri kaybolmuştu. Kiş oğlu Saul'a, “Şimdi hizmetkârlardan birini yanına al, kalk, git, dişi eşekleri ara” dedi. 4 Saul, Efrayim'in dağlık bölgesinden geçti, Şalişa ülkesinden geçti, ama onları bulamadılar. Sonra Şaalim ülkesinden geçtiler, orada da yoktular. Benyamin ülkesinden de geçti, ama onları bulamadılar. 5 Suf ülkesine geldiklerinde Saul yanındaki hizmetkâra, “Gel, dönelim; yoksa babam dişi eşekleri düşünmeyi bırakır da bizim için kaygılanmaya başlar” dedi. 6 Hizmetkâr ona, “Bak, bu kentte bir Tanrı adamı var. Saygı gören bir adamdır. Söylediği her şey mutlaka olur. Şimdi oraya gidelim. Belki gittiğimiz yol hakkında bize bir şey söyler” dedi. 7 Saul hizmetkârına, “Ama bak, gidersek adama ne götüreceğiz? Torbalarımızdaki ekmek tükendi. Tanrı adamına götürecek bir armağanımız da yok. Neyimiz var?” dedi. 8 Hizmetkâr Saul'a yine karşılık verip, “Bak, elimde çeyrek şekel gümüş var. Yolumuzu bize söylesin diye bunu Tanrı adamına veririm” dedi. 9

(Eskiden İsrail'de biri Tanrı'ya danışmaya giderken, ‘Gel, biliciye gidelim’ derdi; çünkü bugün peygamber denen kişiye eskiden bilici denirdi.) 10 Saul hizmetkârına, “İyi dedin. Gel, gidelim” dedi. Böylece Tanrı adamının bulunduğu kente gittiler. 11 Kente çıkan yokuştan yukarı giderlerken su çekmeye çıkan genç kızlarla karşılaştılar. Onlara, ‘Bilici burada mı?’ diye sordular. 12 Kızlar onlara, “Evet, işte önünüzde. Çabuk edin, çünkü bugün kente geldi. Halkın bugün tapınma yerinde bir kurbanı var” dediler. 13 “Kente girer girmez, tapınma yerine yemek yemeye çıkmadan önce onu hemen bulursunuz. Çünkü o gelmeden halk yemek yemez; kurbanı o kutsar. Sonra çağrılmış olanlar yer. Şimdi yukarı çıkın; çünkü onu tam bu vakitte bulursunuz.” 14 Böylece kente çıktılar. Kente girdikleri sırada, Samuel tapınma yerine çıkmak üzere onlara doğru geliyordu. 15 Saul gelmeden bir gün önce RAB, Samuel'e bunu açıklamıştı: 16 “Yarın bu vakitlerde sana Benyamin ülkesinden bir adam göndereceğim. Onu halkım İsrail'in önderi olarak meshedeceksin. Halkımı Filistliler'in elinden o kurtaracak. Çünkü halkıma baktım; onların feryadı bana ulaştı.” 17 Samuel Saul'u görünce, RAB ona, “İşte sana sözünü ettiğim adam! Halkım üzerinde yetki sahibi olacak kişi budur” dedi. 18 Saul kapıda Samuel'e yaklaşıp, ‘Lütfen bana bilicinin evi nerede, söyler misin?’ dedi. 19 Samuel Saul'a, ‘Bilici benim’ diye karşılık verdi. ‘Benden önce tapınma yerine çıkın; çünkü bugün benimle yemek yiyeceksiniz. Sabah seni yolcu ederim ve yüreğindeki her şeyi sana bildiririm. 20 Üç gün önce kaybolan dişi eşeklerine gelince, onlara takılma; çünkü bulundular. İsrail'de istenen ne varsa kimin içindir? Senin ve babanın bütün ev halkının değil mi?” 21 Saul, “Ben İsrail oymaklarının en küçüğü olan Benyamin oymağından değil miyim? Ailem de Benyamin oymağındaki bütün ailelerin en önemsizi değil mi? Öyleyse neden bana böyle konuşuyorsun?” diye karşılık verdi. 22 Samuel Saul'la hizmetkârını alıp konuk odasına götürdü. Yaklaşık otuz kişinin arasında onları çağrılanların başköşesine oturttu. 23 Samuel aşçıya, “Sana verdiğim, sana, ‘Ayırıp sakla’ dediğim payı getir” dedi. 24 Aşçı butu ve onun üzerindeki parçayı alıp Saul'un önüne koydu. Samuel, “Bak, sana ayrılıp saklanan budur! Önüne koy ve ye. Çünkü ben, ‘Halkı çağırdım’ dediğim zaman, belirlenen vakit için bu sana saklandı” dedi. Böylece Saul o gün Samuel'le birlikte yedi. 25 Tapınma yerinden kente indikten sonra Samuel, Saul'la damda konuştu. 26 Sabah erkenden kalktılar. Gün ağarırken Samuel damdan Saul'a seslenip, “Kalk, seni yolcu edeyim” dedi. Saul kalktı; ikisi, Samuel'le Saul, dışarı çıktılar. 27 Kentin sınırına doğru inerlerken Samuel Saul'a, “Hizmetkâra söyle, önümüzden gitsin” dedi. Hizmetkâr önden gitti. Sonra Samuel, “Ama sen şimdi bir süre burada dur ki Tanrı'nın sözünü sana duyurayım” dedi.

10

1 Samuel yağ kabını aldı, yağı Saul'un başına döktü, onu öptü ve şöyle dedi: “RAB seni kendi mirası üzerine önder olarak meshetmedi mi?” 2 “Bugün benden ayrıldığında, Benyamin sınırında, Selsah'ta Rahel'in mezarının yanında iki adam bulacaksın. Sana, ‘Aramaya gittiğin eşekler bulundu. Baban artık eşekleri düşünmüyor, sizin için kaygılanıyor; “Oğlum için ne yapacağım?” diyor’ diyecekler. 3 “Oradan ileri gidince Tavor meşesine varacaksın. Orada Beytel'e, Tanrı'nın huzuruna çıkmakta olan üç adamla karşılaşacaksın. Biri üç oğlak, biri üç ekmek, öteki de bir tulum şarap taşıyor olacak. 4 Sana selam verecekler ve iki ekmek sunacaklar; sen de bunları ellerinden alacaksın. 5 “Bundan sonra Filistliler'in karakolunun bulunduğu Tanrı tepesine geleceksin. Kente vardığında, tapınma yerinden aşağı inen bir peygamberler topluluğuyla karşılaşacaksın. Önlerinde çenk, tef, kaval ve lir olacak; kendileri de peygamberlik ediyor olacak. 6 RAB'bin Ruhu büyük güçle üzerine inecek; sen de onlarla birlikte peygamberlik edeceksin ve başka bir adama dönüşeceksin. 7 Bu belirtiler başına gelince, önüne çıkan işi yap; çünkü Tanrı seninledir. 8 “Benden önce Gilgal'a ineceksin. Ben de yakmalık sunular sunmak, esenlik sunuları kesmek için yanına geleceğim. Ben gelene ve sana ne yapacağını bildirene kadar yedi gün bekleyeceksin.” 9 Saul, Samuel'in yanından ayrılmak için arkasını döndüğünde, Tanrı ona başka bir yürek verdi. Bütün bu belirtiler de o gün gerçekleşti. 10 Orada tepeye vardıklarında, karşısına bir peygamberler topluluğu çıktı. Tanrı'nın Ruhu büyük güçle onun üzerine indi, o da onların arasında

peygamberlik etti. [11] Onu önceden tanıyan herkes, peygamberlerle birlikte peygamberlik ettiğini görünce birbirine, “Kiş'in oğluna ne oldu? Saul da mı peygamberler arasında?” dedi. [12] Oralı biri şöyle karşılık verdi: “Onların babası kim?” Bu yüzden, “Saul da mı peygamberler arasında?” sözü deyim oldu. [13] Peygamberlik etmeyi bitirince tapınma yerine geldi. [14] Saul'un amcası ona ve uşağına, “Nereye gittiniz?” diye sordu. Saul, “Eşekleri aramaya gittik. Onların bulunmadığını görünce Samuel'e gittik” dedi. [15] Saul'un amcası, “Lütfen Samuel'in size ne söylediğini anlat” dedi. [16] Saul amcasına, “Bize açıkça eşeklerin bulunduğunu söyledi” dedi. Ama Samuel'in sözünü ettiği krallık konusunu ona anlatmadı. [17] Samuel halkı Mispa'da RAB'bin önünde topladı. [18] İsrail halkına şöyle dedi: “İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: ‘İsrail'i Mısır'dan ben çıkardım. Sizi Mısırlılar'ın elinden de size baskı eden bütün krallıkların elinden de ben kurtardım.’ [19] Ama siz bugün bütün felaketlerinizden ve sıkıntılarınızdan sizi kurtaran Tanrınız'ı reddettiniz; O'na, ‘Hayır, başımıza bir kral koy’ dediniz. Şimdi o halde, oymaklarınız ve binlik birlikleriniz uyarınca RAB'bin önünde durun.” [20] Samuel İsrail'in bütün oymaklarını yaklaştırdı; kura Benyamin oymağına düştü. [21] Benyamin oymağını ailelerine göre yaklaştırdı; kura Matri ailesine düştü. Sonra Kiş oğlu Saul seçildi. Ama onu aradıklarında bulamadılar. [22] Bunun üzerine yeniden RAB'be danıştılar: “Buraya gelecek başka biri var mı?” RAB, “İşte, yüklerin arasında saklanıyor” dedi. [23] Koşup onu oradan getirdiler. Halkın ortasında durduğunda, omuzlarından yukarısı herkesten daha uzundu. [24] Samuel bütün halka, “RAB'bin seçtiği kişiyi görüyor musunuz? Bütün halk arasında onun gibisi yok” dedi. Bütün halk bağırdı: “Kral çok yaşasın!” [25] Samuel krallığın haklarını ve kurallarını halka anlattı, bunları bir kitaba yazıp RAB'bin önüne koydu. Sonra herkesi evine gönderdi. [26] Saul da kendi evi olan Giva'ya gitti. Tanrı'nın yüreklerine dokunduğu yiğit adamlar da onunla birlikte gitti. [27] Ama değersiz bazı kişiler, “Bu adam bizi nasıl kurtaracak?” dediler. Onu küçümsediler, kendisine armağan getirmediler. Saul ise sesini çıkarmadı.

11

[1] Ammonlu Nahaş gelip Yaveş-Gilat'a karşı ordugah kurdu. Yaveş'in bütün adamları Nahaş'a, “Bizimle antlaşma yap, sana kulluk edelim” dedi. [2] Ammonlu Nahaş onlara, “Sizinle ancak şu koşulla antlaşma yaparım: hepinizin sağ gözünü oyacağım; bunu bütün İsrail'in üzerine utanç olarak getireceğim” dedi. [3] Yaveş'in ileri gelenleri ona, “Bize yedi gün süre ver de İsrail'in bütün sınırlarına ulaklar gönderelim. Sonra bizi kurtaracak kimse olmazsa sana teslim oluruz” dedi. [4] Bunun üzerine ulaklar Saul'un Giva kentine geldi ve bu sözleri halkın kulağına söyledi. Bütün halk yüksek sesle ağladı. [5] Saul o sırada tarladan, öküzlerin ardından geliyordu. Saul, “Halkın nesi var da ağlıyor?” dedi. Yaveş adamlarının sözlerini ona anlattılar. [6] Saul bu sözleri duyunca Tanrı'nın Ruhu onun üzerine güçlü biçimde indi ve öfkesi büyük ölçüde alevlendi. [7] Bir çift öküz alıp parçalara böldü ve ulakların eliyle İsrail'in bütün sınırlarına göndererek şöyle dedi: “Saul'un ve Samuel'in ardından savaşa çıkmayanın öküzlerine de böyle yapılacak.” RAB'den gelen korku halkın üzerine düştü; hepsi tek bir adam gibi toplandı. [8] Saul onları Bezek'te saydı. İsrailliler üç yüz bin, Yahudalılar otuz bindi. [9] Gelen ulaklara, “Yaveş-Gilat adamlarına şöyle diyeceksiniz: ‘Yarın güneş kızınca kurtuluşunuz gelecek.’” dediler. Ulaklar gidip Yaveş adamlarına bunu bildirince onlar sevindi. [10] Bunun üzerine Yaveş adamları, “Yarın size teslim oluruz; bize iyi görünen her şeyi yaparsınız” dedi. [11] Ertesi gün Saul halkı üç bölüğe ayırdı. Sabah nöbetinde ordugahın ortasına girip Ammonluları günün sıcağına kadar vurdu. Sağ kalanlar öyle dağıldı ki ikisi bile bir arada kalmadı. [12] Halk Samuel'e, “Saul mu bize krallık edecek diyen kimdi? O adamları getirin de onları öldürelim” dedi. [13] Ama Saul, “Bugün kimse öldürülmeyecek. Çünkü bugün RAB İsrail'de kurtuluş sağladı” dedi. [14] Bunun üzerine Samuel halka, “Gelin, Gilgal'a gidelim ve orada krallığı yenileyelim” dedi. [15] Bütün halk Gilgal'a gitti. Orada Gilgal'da Saul'u RAB'bin önünde kral yaptılar. Orada RAB'bin önünde esenlik sunuları sundular. Saul'la bütün İsrail adamları orada büyük sevinç yaşadı.

12

[1] Samuel bütün İsrail'e şöyle dedi: “Bana söylediğiniz her konuda sesinize kulak verdim ve başınıza bir kral atadım. [2] İşte, kral önünüzde yürüyor. Ben ise yaşlandım, saçlarıma ak düştü. Oğullarım da aranızda. Gençliğimden bugüne kadar önünüzde yürüdüm. [3] İşte buradayım. RAB'bin ve O'nun meshettiği kişinin önünde bana karşı tanıklık edin. Kimin öküzünü aldım? Kimin eşeğini aldım? Kime haksızlık ettim? Kime baskı yaptım? Gözlerimi kapatayım diye kimin elinden rüşvet aldım? Aldıysam size geri veririm.” [4] Onlar da, “Bize haksızlık etmedin, bize baskı yapmadın, kimsenin elinden hiçbir şey almadın” dediler. [5] Samuel onlara, “Elimde size ait hiçbir şey bulmadığınıza bugün RAB de, O'nun meshettiği kişi de tanıktır” dedi. Onlar da, “Tanıktır” dediler. [6] Samuel halka şöyle dedi: “Musa'yla Harun'u görevlendiren, atalarınızı Mısır diyarından çıkaran RAB'dir. [7] Şimdi durun da, RAB'bin size ve atalarınıza yaptığı bütün doğru işlerle ilgili olarak RAB'bin önünde sizinle hesaplaşayım. [8] “Yakup Mısır'a geldiğinde atalarınız RAB'be yakardı. RAB de Musa'yla Harun'u gönderdi. Onlar atalarınızı Mısır'dan çıkardı ve bu yerde yerleşmelerini sağladı. [9] Ama onlar Tanrıları RAB'bi unuttular. O da onları Hasor ordusunun komutanı Sisera'nın eline, Filistliler'in eline ve Moav kralının eline sattı. Bunlar da onlara karşı savaştı. [10] Onlar da RAB'be yakarıp, ‘Günah işledik. Çünkü RAB'bi bırakıp Baallar'a ve Aştoretler'e kulluk ettik. Ama şimdi bizi düşmanlarımızın elinden kurtar, sana kulluk edelim’ dediler. [11] RAB Yerubbaal'ı, Bedan'ı, Yiftah'ı ve Samuel'i gönderdi; sizi çevrenizdeki düşmanların elinden kurtardı, siz de güvenlik içinde yaşadınız. [12] “Ama Ammonlular'ın kralı Nahaş'ın üzerinize geldiğini görünce bana, ‘Hayır, başımıza bir kral geçecek’ dediniz. Oysa Tanrınız RAB sizin kralınızdı. [13] Şimdi seçtiğiniz, istediğiniz krala bakın. İşte, RAB başınıza bir kral koydu. [14] Eğer RAB'den korkar, O'na kulluk eder, O'nun sesini dinler ve RAB'bin buyruğuna karşı gelmezseniz, siz de üzerinizde krallık eden kral da Tanrınız RAB'bin ardınca yürümüş olursunuz. [15] Ama RAB'bin sesini dinlemez, RAB'bin buyruğuna karşı gelirseniz, RAB'bin eli atalarınıza karşı olduğu gibi size karşı da olacaktır. [16] “Şimdi durun ve RAB'bin gözlerinizin önünde yapacağı bu büyük şeyi görün. [17] Bugün buğday biçme zamanı değil mi? RAB'be sesleneceğim; O da gök gürültüsüyle yağmur gönderecek. Böylece bir kral istemekle RAB'bin gözünde ne büyük kötülük yaptığınızı anlayıp göreceksiniz.” [18] Bunun üzerine Samuel RAB'be seslendi. RAB de o gün gök gürültüsüyle yağmur gönderdi. Bütün halk RAB'den ve Samuel'den çok korktu. [19] Bütün halk Samuel'e, “Ölmememiz için kulların için Tanrın RAB'be dua et. Çünkü bütün günahlarımıza ek olarak bir de başımıza kral isteme kötülüğünü yaptık” dedi. [20] Samuel halka şöyle dedi: “Korkmayın. Evet, bütün bu kötülüğü yaptınız. Yine de RAB'bin ardınca yürümekten ayrılmayın; bütün yüreğinizle RAB'be kulluk edin. [21] Yararı da kurtarışı da olmayan boş şeylerin ardına sapmayın; çünkü onlar boştur. [22] Çünkü RAB, büyük adı uğruna halkını bırakmayacaktır. Çünkü RAB sizi kendisine ait bir halk yapmayı uygun gördü. [23] Bana gelince, sizin için dua etmeyi bırakıp RAB'be karşı günah işlemek benden uzak olsun. Size iyi ve doğru yolu öğreteceğim. [24] Yalnız RAB'den korkun ve bütün yüreğinizle O'na içtenlikle kulluk edin. Çünkü sizin için ne büyük işler yaptığını düşünün. [25] Ama kötülük etmeyi sürdürürseniz, hem siz hem de kralınız silinip gidersiniz.”

13

[1] Saul bir yıl krallık etti; İsrail üzerinde iki yıl krallık ettikten sonra, [2] İsrail'den kendisi için üç bin adam seçti. Bunların iki bini Mikmaş'ta ve Beytel dağlık bölgesinde Saul'un yanındaydı, bin kişisi de Benyamin'in Givea kentinde Yonatan'ın yanındaydı. Halkın geri kalanını ise herkesin kendi çadırına gönderdi. [3] Yonatan, Geva'daki Filist garnizonuna saldırdı; Filistler de bunu duydu. Saul bütün ülkede boru çaldırıp, “İbraniler duysun!” dedi. [4] Bütün İsrail, Saul'un Filist garnizonuna saldırdığını ve İsrail'in Filistlerin gözünde iğrenç hale geldiğini duydu. Bunun üzerine halk Saul'un ardından Gilgal'da toplandı. [5] Filistler İsrail'le savaşmak için toplandı: otuz bin savaş arabası, altı bin atlı ve deniz kıyısındaki kum kadar çok asker. Gidip Beyt-Aven'in doğusundaki Mikmaş'ta ordugah kurdular. [6] İsrailliler sıkışıp kaldıklarını görünce, çünkü halk büyük korku içindeydi, mağaralara, çalılıklara,

kayalara, kuytulara ve sarnıçlara gizlendiler. 7 İbraniler'den bazıları Şeria'yı geçip Gad ve Gilat topraklarına gitti. Saul ise hâlâ Gilgal'daydı; bütün halk titreyerek onu izliyordu. 8 Samuel'in belirlediği vakte göre yedi gün bekledi; ama Samuel Gilgal'a gelmedi, halk da Saul'un yanından dağılmaya başladı. 9 Bunun üzerine Saul, “Yakmalık sunuyu ve esenlik sunularını bana getirin” dedi. Sonra yakmalık sunuyu sundu. 10 Yakmalık sunuyu sunmayı bitirir bitirmez Samuel geldi. Saul onu karşılamak ve selamlamak için dışarı çıktı. 11 Samuel, “Ne yaptın?” dedi. Saul, “Halkın yanımdan dağıldığını gördüm; sen de belirlenen günlerde gelmedin; Filistler de Mikmaş'ta toplanmıştı” dedi. 12 “Ben de, ‘Şimdi Filistler üzerime Gilgal'a inecek ve ben daha RAB'bin lütfunu dilememiş olacağım’ dedim. Bu yüzden kendimi zorladım ve yakmalık sunuyu sundum.” 13 Samuel Saul'a, “Akılsızca davrandın” dedi. “Tanrın RAB'bin sana buyurduğu buyruğu tutmadın. Yoksa RAB krallığını İsrail üzerinde sonsuza dek sürdürürdü. 14 Ama şimdi krallığın sürmeyecek. RAB kendine kendi yüreğine uygun bir adam aradı ve halkının önderi olarak onu atadı. Çünkü RAB'bin sana buyurduğunu tutmadın.” 15 Sonra Samuel kalkıp Gilgal'dan Benyamin'in Givea kentine gitti. Saul, yanında bulunan halkı saydı; yaklaşık altı yüz kişiydiler. 16 Saul, oğlu Yonatan ve yanlarında bulunan halk Benyamin'in Geva kentinde kalıyordu; Filistler ise Mikmaş'ta ordugah kurmuştu. 17 Filist ordugahından yağmacılar üç birlik halinde çıktı. Bir birlik Ofra'ya, Şual bölgesine giden yola yöneldi. 18 Bir başka birlik Beyt-Horon yoluna yöneldi; öteki birlik de çöle doğru, Sevoyim vadisine bakan sınır yoluna yöneldi. 19 İsrail ülkesinin hiçbir yerinde demirci bulunmuyordu. Çünkü Filistler, “İbraniler kılıç ya da mızrak yapmasın” demişti. 20 Bu yüzden bütün İsrailliler saban demirlerini, çapalarını, baltalarını ve oraklarını bilemek için Filistlere gidiyordu. 21 Çapalar, saban demirleri, dirgenler ve baltalar için eğe vardı; üvendireleri de bununla düzeltiyorlardı. 22 Bu yüzden savaş günü gelince Saul'la Yonatan'ın yanındaki halkın hiçbirinin elinde kılıç ya da mızrak yoktu; bunlar yalnız Saul'la oğlu Yonatan'da vardı. 23 Filist garnizonu Mikmaş geçidine çıktı.

14

1 Bir gün Saul'un oğlu Yonatan, silahlarını taşıyan genç adama, “Gel, karşı taraftaki Filistli birliğine geçelim” dedi. Ama bunu babasına bildirmedi. 2 Saul, Migron'daki nar ağacının altında, Givea'nın en uç yerinde kalıyordu. Yanında bulunan halk yaklaşık altı yüz kişiydi. 3 Ahituv'un oğlu Ahiya efod giyiyordu. Ahituv, Şilo'da RAB'bin kâhini olan Eli'nin torunu, Pinehas'ın oğlu ve İkavod'un kardeşiydi. Halk, Yonatan'ın gittiğini bilmiyordu. 4 Yonatan'ın Filistli birliğine geçmeye çalıştığı geçitlerin arasında, bir yanda sivri bir kaya çıkıntısı, öbür yanda da sivri bir kaya çıkıntısı vardı. Birinin adı Botsets, öbürünün adı Sene idi. 5 Çıkıntılardan biri kuzeyde Mikmaş'ın karşısında, öbürü güneyde Geva'nın karşısında yükseliyordu. 6 Yonatan, silahlarını taşıyan genç adama, “Gel, şu sünnetsizlerin birliğine geçelim. Belki RAB bizim için bir şey yapar. Çünkü RAB için çok kişiyle ya da az kişiyle kurtarmaya hiçbir engel yoktur” dedi. 7 Silahlarını taşıyan genç ona, “Yüreğinden geçen her şeyi yap. Nasıl istersen öyle davran; ben yüreğinle bir olarak seninleyim” dedi. 8 Yonatan, “Bak, bu adamlara doğru geçeceğiz ve kendimizi onlara göstereceğiz” dedi. 9 “Eğer bize, ‘Biz size gelene kadar bekleyin!’ derlerse, olduğumuz yerde duracağız, yanlarına çıkmayacağız.” 10 “Ama, ‘Bize çıkın!’ derlerse, çıkacağız. Çünkü RAB onları elimize teslim etmiştir. Bu bizim için belirti olacak.” 11 Böylece ikisi de kendilerini Filistli birliğine gösterdi. Filistliler, “Bakın, İbraniler saklandıkları deliklerden çıkıyor!” dediler. 12 Birlikteki adamlar Yonatan'a ve silahlarını taşıyan gence, “Yanımıza çıkın da size bir şey gösterelim!” dediler. Yonatan da silahlarını taşıyana, “Arkamdan çık. Çünkü RAB onları İsrail'in eline teslim etti” dedi. 13 Yonatan elleriyle ayakları üzerinde tırmandı, silahlarını taşıyan da onun ardından çıktı. Düşmanlar Yonatan'ın önünde yere seriliyordu; silahlarını taşıyan da onun ardından onları öldürüyordu. 14 Yonatan'la silahlarını taşıyanın yaptığı o ilk kıyımda, yarım saban sürümü kadar bir alan içinde yaklaşık yirmi adam öldürüldü. 15 Ordugâhta, kırda ve bütün halk arasında dehşet başladı. Birlikteki adamlar da akıncılar da titredi. Yer sarsıldı. Büyük bir dehşet çöktü. 16 Benyamin'in Givea kentindeki Saul'un

gözcüleri baktılar; kalabalığın dağılıp oraya buraya kaçıştığını gördüler. 17 Bunun üzerine Saul yanındaki halka, “Yoklama yapın da aramızdan kim eksik görün” dedi. Yoklama yaptıklarında, Yonatan'la silahlarını taşıyan gencin orada olmadığını gördüler. 18 Saul Ahiya'ya, “Tanrı'nın Sandığı'nı buraya getir” dedi. Çünkü o sırada Tanrı'nın Sandığı İsrail halkının yanındaydı. 19 Saul kâhinle konuşurken Filistliler'in ordugâhındaki kargaşa gittikçe büyüyordu. Bunun üzerine Saul kâhine, “Elini çek!” dedi. 20 Saul ve yanındaki bütün halk toplandı, savaşa girdiler. Bir de baktılar ki herkes kılıcını arkadaşına çevirmiş; büyük bir kargaşa vardı. 21 Daha önce Filistliler'in yanında bulunan ve çevreden gelip onlarla birlikte ordugâha çıkan İbraniler de Saul ve Yonatan'ın yanındaki İsrailliler'e katıldılar. 22 Efrayim'in dağlık bölgesinde saklanmış olan bütün İsrailliler de Filistliler'in kaçtığını duyunca savaşta onların peşine düştüler. 23 Böylece RAB o gün İsrail'i kurtardı. Savaş Beyt-Aven'in ötesine geçti. 24 O gün İsrail adamları sıkıntı içindeydi. Çünkü Saul halka ant içirerek, “Akşama kadar, ben düşmanlarımdan öcümü alana dek yiyecek tadan kişi lanetli olsun” demişti. Bu yüzden halktan hiç kimse yiyecek tatmadı. 25 Bütün halk ormanlık alana geldiğinde yerde bal vardı. 26 Halk ormana girdiğinde, baktılar ki bal akıyordu. Ama hiç kimse elini ağzına götürmedi, çünkü halk andan korkuyordu. 27 Ama Yonatan, babasının halka ant içirdiğini duymamıştı. Elindeki değneğin ucunu uzatıp bal peteğine batırdı, sonra elini ağzına götürdü; gözleri canlandı. 28 O zaman halktan biri, “Baban halka kesin bir ant içirdi ve, ‘Bugün yiyecek yiyen kişi lanetli olsun’ dedi” diye karşılık verdi. Halk da tükenmişti. 29 Yonatan, “Babam ülkeyi sıkıntıya soktu. Bakın, bu baldan biraz tattığım için gözlerim nasıl canlandı” dedi. 30 “Halk bugün düşmanlarından ele geçirdiği ganimetten özgürce yemiş olsaydı, ne kadar daha iyi olurdu! O zaman Filistliler arasında çok daha büyük bir kıyım olmaz mıydı?” 31 O gün Filistliler'i Mikmaş'tan Ayalon'a kadar bozguna uğrattılar. Ama halk çok tükenmişti. 32 Bu yüzden halk ganimetin üzerine atıldı; koyunlar, sığırlar, buzağılar alıp onları yerde kesti ve eti kanıyla birlikte yedi. 33 Sonra Saul'a, “Bak, halk eti kanıyla yiyerek RAB'be karşı günah işliyor” diye haber verdiler. Saul, “Hainlik ettiniz! Hemen yanıma büyük bir taş yuvarlayın” dedi. 34 Sonra, “Halkın arasına dağılın ve onlara deyin ki, herkes sığırını da koyununu da bana buraya getirsin; burada kesip yesinler. Eti kanıyla yiyerek RAB'be karşı günah işlemeyin” dedi. Böylece o gece herkes kendi sığırını getirip orada kesti. 35 Saul RAB'be bir sunak yaptı. RAB'be yaptığı ilk sunak buydu. 36 Saul, “Gece Filistliler'in peşinden inelim, sabah ışıyıncaya kadar onları yağmalayalım; içlerinden tek kişi bile bırakmayalım” dedi. Onlar da, “Sana iyi görüneni yap” dediler. Ama kâhin, “Burada Tanrı'ya yaklaşalım” dedi. 37 Saul Tanrı'ya danıştı: “Filistliler'in peşinden ineyim mi? Onları İsrail'in eline teslim edecek misin?” Ama Tanrı o gün ona yanıt vermedi. 38 Bunun üzerine Saul, “Ey halkın bütün önderleri, buraya yaklaşın. Bugün bu günahın kimde olduğunu bilin, görün” dedi. 39 “Çünkü İsrail'i kurtaran RAB'bin yaşamı hakkı için, bu suç oğlum Yonatan'da olsa bile, kesinlikle ölecek.” Ama bütün halk arasında ona karşılık veren olmadı. 40 Sonra bütün İsrail'e, “Siz bir tarafta durun; ben ve oğlum Yonatan öbür tarafta duracağız” dedi. Halk da Saul'a, “Sana iyi görüneni yap” dedi. 41 Bunun üzerine Saul, İsrail'in Tanrısı RAB'be, “Doğru olanı göster” dedi. Kurada Yonatan'la Saul seçildi, halk ise kurtuldu. 42 Saul, “Benimle oğlum Yonatan arasında kura çekin” dedi. Kura Yonatan'a çıktı. 43 O zaman Saul Yonatan'a, “Ne yaptığını bana söyle” dedi. Yonatan ona anlattı: “Elimdeki değneğin ucuyla biraz bal tattım. İşte buradayım, öleceğim.” 44 Saul, “Ey Yonatan, kesinlikle öleceksin. Tanrı bana aynısını, hatta daha fazlasını yapsın” dedi. 45 Ama halk Saul'a, “İsrail'de bu büyük kurtuluşu sağlayan Yonatan mı ölsün? Asla! RAB'bin yaşamı hakkı için, onun başından bir tel saç bile yere düşmeyecek. Çünkü bugün Tanrı'yla birlikte çalışan oydu” dedi. Böylece halk Yonatan'ı kurtardı, o da ölmedi. 46 Bundan sonra Saul, Filistliler'i izlemekten vazgeçip geri döndü; Filistliler de kendi yerlerine gittiler. 47 Saul İsrail üzerinde krallığı ele geçirince, çevresindeki bütün düşmanlarla savaştı: Moav'a, Ammonlular'a, Edom'a, Tsova krallarına ve Filistliler'e karşı. Nereye döndüyse onları yenilgiye uğrattı. 48 Yiğitçe davrandı, Amalekliler'i vurdu ve İsrail'i onları yağmalayanların elinden kurtardı. 49 Saul'un oğulları Yonatan, İşvi ve Malkişua idi. İki kızının adları da şunlardı: büyük kızın adı Merav, küçük kızın adı Mikal. 50 Saul'un karısının adı Ahimaats'ın kızı Ahinoam'dı. Ordusunun komutanının adı ise Saul'un amcası

Ner'in oğlu Avner'di. 51 Kiş Saul'un babasıydı. Avner'in babası Ner ise Aviyel'in oğluydu. 52 Saul'un yaşadığı bütün günler boyunca Filistliler'le şiddetli savaş oldu. Saul ne zaman güçlü bir adam ya da yiğit bir savaşçı görse onu yanına alırdı.

15

1 Samuel Saul'a şöyle dedi: “RAB beni, halkı İsrail'in üzerine seni kral olarak meshetmeye gönderdi. Şimdi RAB'bin sözlerine kulak ver. 2 Orduların RAB'bi şöyle diyor: ‘Amalek'in İsrail'e ne yaptığını, Mısır'dan çıkarken yolda ona nasıl karşı koyduğunu gördüm. 3 Şimdi git, Amalek'e saldır. Onlara ait her şeyi tümüyle yok et, onları esirgeme. Erkek olsun kadın olsun, çocuk olsun emen bebek olsun, sığır olsun koyun olsun, deve olsun eşek olsun, hepsini öldür.’” 4 Saul halkı topladı, Telaim'de sayım yaptı: iki yüz bin yaya asker ve Yahuda'dan on bin adam vardı. 5 Saul Amalek kentine geldi ve vadide pusu kurdu. 6 Sonra Kenliler'e şöyle dedi: “Gidin, ayrılın, Amalekliler'in arasından aşağı inin; yoksa sizi onlarla birlikte yok ederim. Çünkü İsrail halkı Mısır'dan çıkarken siz onlara iyilik göstermiştiniz.” Böylece Kenliler Amalekliler'in arasından ayrıldı. 7 Saul, Havila'dan Mısır'ın önlerindeki Şur'a kadar Amalekliler'i vurdu. 8 Amalekliler'in kralı Agag'ı diri ele geçirdi, ama bütün halkı kılıçtan geçirip tümüyle yok etti. 9 Ama Saul ve halk Agag'ı, koyunların en iyilerini, sığırları, besili hayvanları, kuzuları ve iyi olan her şeyi esirgedi; bunları tümüyle yok etmek istemediler. Değersiz ve işe yaramaz olan her şeyi ise tümüyle yok ettiler. 10 O zaman RAB'bin sözü Samuel'e geldi: 11 “Saul'u kral yaptığım için üzgünüm; çünkü beni izlemekten döndü ve buyruklarımı yerine getirmedi.” Samuel öfkelendi ve bütün gece RAB'be yakardı. 12 Samuel sabah erkenden Saul'la buluşmak için kalktı. Ona, “Saul Karmel'e geldi; kendisi için bir anıt dikti, sonra dönüp yoluna devam etti ve Gilgal'a indi” diye haber verildi. 13 Samuel Saul'un yanına gelince Saul ona, “RAB tarafından kutsanmışsın! RAB'bin buyruğunu yerine getirdim” dedi. 14 Samuel, “Öyleyse kulağıma gelen bu koyun melemeleri de ne? Duyduğum bu sığır böğürmeleri ne?” dedi. 15 Saul şöyle dedi: “Onları Amalekliler'den getirdiler. Çünkü halk, Tanrın RAB'be kurban sunmak için koyunların ve sığırların en iyilerini esirgedi. Geri kalanınıysa tümüyle yok ettik.” 16 Samuel Saul'a, “Dur, RAB'bin geçen gece bana ne dediğini sana bildireceğim” dedi. Saul da ona, “Söyle” dedi. 17 Samuel şöyle dedi: “Sen kendi gözünde küçükken, İsrail oymaklarının başı yapılmadın mı? RAB seni İsrail'e kral olarak meshetti. 18 RAB seni bir görevle gönderip, ‘Git, o günahkâr Amalekliler'i tümüyle yok et; tükeninceye kadar onlarla savaş’ dedi. 19 Öyleyse neden RAB'bin sesine kulak vermedin de ganimeti alıp RAB'bin gözünde kötü olanı yaptın?” 20 Saul Samuel'e şöyle dedi: “Ama ben RAB'bin sesine kulak verdim. RAB'bin beni gönderdiği yere gittim, Amalek kralı Agag'ı getirdim ve Amalekliler'i tümüyle yok ettim. 21 Halksa Gilgal'da Tanrın RAB'be kurban sunmak için ganimetten, yok edilmesi adanmış şeylerin en iyilerinden koyunlar ve sığırlar aldı.” 22 Samuel şöyle dedi: “RAB, yakmalık sunulardan ve kurbanlardan mı hoşnut olur, yoksa RAB'bin sesine itaat edilmesinden mi? Bak, itaat kurbandan daha iyidir; kulak vermek de koçların yağından daha iyidir. 23 Çünkü başkaldırı falcılık günahı gibidir; dikbaşlılık da putperestlik ve ev putları gibidir. Sen RAB'bin sözünü reddettiğin için, o da seni krallıktan reddetti.” 24 Saul Samuel'e şöyle dedi: “Günah işledim. Çünkü RAB'bin buyruğuna ve senin sözlerine karşı geldim; halktan korktum ve onların sözüne uydum. 25 Şimdi ne olur, günahımı bağışla ve benimle geri dön ki RAB'be tapınayım.” 26 Samuel Saul'a, “Seninle geri dönmeyeceğim. Çünkü sen RAB'bin sözünü reddettin; RAB de seni İsrail üzerinde kral olmaktan reddetti” dedi. 27 Samuel dönüp gitmek üzereyken Saul onun kaftanının eteğini tuttu, etek yırtıldı. 28 Samuel ona şöyle dedi: “RAB bugün İsrail krallığını senden kopardı ve onu senden daha iyi olan yakınına verdi. 29 Üstelik İsrail'in Gücü yalan söylemez, kararından da dönmez. Çünkü o, kararından dönecek bir insan değildir.” 30 Saul, “Günah işledim. Yine de ne olur, halkımın ihtiyarlarının ve İsrail'in önünde bana saygı göster; benimle geri dön ki Tanrın RAB'be tapınayım” dedi. 31 Böylece Samuel Saul'la birlikte geri döndü ve Saul RAB'be tapındı. 32 Sonra Samuel, “Amalek kralı Agag'ı bana getirin!” dedi. Agag onun yanına keyifle geldi. Agag, “Demek ölümün acılığı geçti” dedi. 33 Samuel şöyle dedi: “Senin kılıcın kadınları nasıl çocuksuz bıraktıysa, annen de

kadınlar arasında öyle çocuksuz kalacak.” Sonra Samuel Gilgal'da, RAB'bin önünde Agag'ı parçaladı. 34 Ardından Samuel Rama'ya gitti, Saul da Saul'un Giva'daki evine çıktı. 35 Samuel ölüm gününe kadar Saul'u bir daha görmedi. Çünkü Samuel Saul için yas tuttu; RAB de Saul'u İsrail üzerine kral yaptığı için üzgündü.

16

1 RAB Samuel'e, “Saul'u İsrail'e kral olmasın diye reddetmişken, onun için daha ne zamana kadar yas tutacaksın? Boynuzunu yağla doldur ve git. Seni Beytlehemli İşay'a gönderiyorum, çünkü oğullarının arasından kendime bir kral seçtim” dedi. 2 Samuel, “Nasıl gidebilirim? Saul bunu duyarsa beni öldürür” dedi. RAB, “Yanına bir düve al ve, ‘RAB'be kurban sunmaya geldim’ de” dedi. 3 “İşay'ı kurbana çağır; ne yapman gerektiğini sana göstereceğim. Sana adını bildireceğim kişiyi benim için meshedeceksin.” 4 Samuel, RAB'bin söylediğini yaptı ve Beytlehem'e geldi. Kentin ihtiyarları titreyerek onu karşılamaya çıkıp, “Esenlik içinde mi geldin?” dediler. 5 O da, “Esenlik içinde geldim. RAB'be kurban sunmaya geldim. Kendinizi kutsayın ve benimle kurbana gelin” dedi. İşay'ı ve oğullarını kutsadı, onları kurbana çağırdı. 6 Onlar gelince Samuel Eliav'a baktı ve, “Kesinlikle RAB'bin meshettiği kişi O'nun önündedir” dedi. 7 Ama RAB Samuel'e, “Onun görünüşüne ya da boyunun uzunluğuna bakma; çünkü onu reddettim. Çünkü Tanrı insanın gördüğü gibi görmez. İnsan dış görünüşe bakar, RAB ise yüreğe bakar” dedi. 8 Bunun üzerine İşay Avinadav'ı çağırıp Samuel'in önünden geçirdi. Samuel, “RAB bunu da seçmedi” dedi. 9 Sonra İşay Şamma'yı geçirdi. Samuel, “RAB bunu da seçmedi” dedi. 10 İşay oğullarından yedisini Samuel'in önünden geçirdi. Samuel İşay'a, “RAB bunları seçmedi” dedi. 11 Sonra İşay'a, “Bütün çocukların bunlar mı?” diye sordu. İşay, “En küçüğü daha var; işte koyunları güdüyor” dedi. Samuel İşay'a, “Adam gönder, onu getir; çünkü o buraya gelmeden sofraya oturmayacağız” dedi. 12 İşay adam gönderip onu getirtti. O al yanaklıydı, güzel yüzlüydü, görünüşü de hoştu. RAB, “Kalk, onu meshet; çünkü seçtiğim kişi budur” dedi. 13 Samuel yağ boynuzunu aldı ve onu kardeşlerinin ortasında meshetti. O günden sonra RAB'bin Ruhu Davut'un üzerine güçlü biçimde indi. Sonra Samuel kalkıp Rama'ya gitti. 14 RAB'bin Ruhu Saul'dan ayrılmıştı; RAB'den gelen kötü bir ruh da onu sıkıntıya düşürüyordu. 15 Saul'un kulları ona, “Bak, Tanrı'dan gelen kötü bir ruh seni sıkıntıya düşürüyor” dediler. 16 “Efendimiz şimdi huzurundaki kullarına buyursun da, çeng çalmayı iyi bilen bir adam arasınlar. Tanrı'dan gelen kötü ruh senin üzerine geldiğinde eliyle çalar, sen de rahatlarsın.” 17 Saul kullarına, “Bana iyi çalabilen bir adam bulun, onu bana getirin” dedi. 18 Genç adamlardan biri şöyle karşılık verdi: “Bak, Beytlehemli İşay'ın bir oğlunu gördüm; çeng çalmayı biliyor, yiğit bir adam, savaşçı, konuşmasını bilen, yakışıklı biri; RAB de onunla.” 19 Bunun üzerine Saul İşay'a ulaklar gönderip, “Koyunların yanında bulunan oğlun Davut'u bana gönder” dedi. 20 İşay ekmek yüklenmiş bir eşek, bir tulum şarap ve bir oğlak aldı; bunları oğlu Davut'la Saul'a gönderdi. 21 Davut Saul'un yanına gelip huzurunda durdu. Saul onu çok sevdi ve Davut onun silah taşıyıcısı oldu. 22 Saul İşay'a, “Lütfen Davut hizmetimde kalsın; çünkü gözümde lütuf buldu” diye haber gönderdi. 23 Tanrı'dan gelen ruh Saul'un üzerine geldiğinde, Davut çengi alıp eliyle çalardı. Böylece Saul rahatlar, kendini iyi hissederdi; kötü ruh da ondan ayrılırdı.

17

1 Filistliler savaşmak için ordularını topladılar. Yahuda'ya ait Soko'da toplandılar; Soko'yla Azeka arasında, Efes-Dammim'de ordugah kurdular. 2 Saul'la İsrail adamları da toplandılar, Ela Vadisi'nde ordugah kurup Filistliler'e karşı savaş düzeni aldılar. 3 Filistliler bir yandaki dağın üzerinde, İsrail de öteki yandaki dağın üzerinde duruyordu. Aralarında bir vadi vardı. 4 Filistliler'in ordugahından Gatlı, adı Golyat olan bir savaşçı öne çıktı. Boyu altı arşın bir karıştı. 5 Başında tunç bir miğfer vardı, üstünde de pullu bir zırh vardı. Zırhın ağırlığı beş bin şekel tunçtu. 6 Bacaklarında tunç baldır zırhları vardı, sırtında da tunç bir cirit asılıydı. 7 Mızrağının sapı dokumacı kirişi gibiydi. Mızrağın demir ucu altı yüz

şekeldi. Kalkan taşıyıcısı da önünden gidiyordu. [8] Durup İsrail ordularına bağırdı: “Niçin çıkıp savaş düzeni alıyorsunuz? Ben Filistli değil miyim? Siz de Saul'un kulları değil misiniz? Aranızdan bir adam seçin de yanıma insin. [9] Eğer benimle dövüşüp beni öldürebilirse, size kul oluruz. Ama ben onu yenip öldürürsem, siz bize kul olursunuz ve bize hizmet edersiniz.” [10] Filistli, “Bugün İsrail ordularına meydan okuyorum! Bana bir adam verin de dövüşelim!” dedi. [11] Saul'la bütün İsrail, Filistli'nin bu sözlerini duyunca dehşete kapıldı, çok korktu. [12] Davut, Yahuda'nın Beytlehem kentinden Efratlı bir adamın oğluydu; bu adamın adı İşay'dı. Sekiz oğlu vardı. Saul'un günlerinde bu adam yaşlanmış, adamların arasında epey ilerlemişti. [13] İşay'ın en büyük üç oğlu Saul'un ardından savaşa gitmişti. Savaşa giden üç oğlunun adları ilk doğan Eliav, ondan sonra Avinadav, üçüncüsü de Şamma'ydı. [14] Davut en küçüktü. En büyük üçü Saul'un ardından gitmişti. [15] Davut ise Beytlehem'de babasının koyunlarını gütmek için Saul'un yanından gidip geliyordu. [16] Filistli sabah akşam yaklaşıp kırk gün boyunca ortaya çıktı. [17] İşay oğlu Davut'a, “Kardeşlerin için şimdi bundan bir efa kavrulmuş tahıl ve şu on ekmeği al, bunları hızla ordugaha kardeşlerine götür. [18] Şu on peynir parçasını da bin kişinin başındaki komutana götür. Kardeşlerinin nasıl olduğunu gör, onlardan bir haber getir” dedi. [19] Saul, onlar ve bütün İsrail adamları Ela Vadisi'nde Filistliler'le savaşıyordu. [20] Davut sabah erkenden kalktı, koyunları bir çobana bıraktı, İşay'ın buyurduğu gibi erzakı alıp yola çıktı. Ordu savaşa çıkarken savaş naraları atıyordu; Davut da yük arabalarının bulunduğu yere vardı. [21] İsrail'le Filistliler, ordu ordu karşı karşıya savaş düzeni aldı. [22] Davut eşyalarını yükleri bekleyen görevliye bıraktı, koşup orduya gitti. Varınca kardeşlerinin esenliğini sordu. [23] Onlarla konuşurken, işte Filistliler'in saflarından, adı Golyat olan Gatlı o savaşçı öne çıktı ve aynı sözleri söyledi. Davut da bunları duydu. [24] İsrail adamlarının hepsi o adamı görünce önünden kaçtı, dehşete kapıldı. [25] İsrail adamları, “Ortaya çıkan şu adamı gördünüz mü? İsrail'e meydan okumak için geliyor. Onu öldüren kişiyi kral büyük zenginliklerle ödüllendirecek, kızını ona verecek, babasının ailesini de İsrail'de yükümlülükten muaf tutacak” diyorlardı. [26] Davut yanında duran adamlara, “Bu Filistli'yi öldürüp İsrail'in utancını ortadan kaldıran adama ne yapılacak? Yaşayan Tanrı'nın ordularına meydan okuyan bu sünnetsiz Filistli de kim oluyor?” dedi. [27] Halk ona aynı şekilde, “Onu öldüren adama böyle yapılacak” diye karşılık verdi. [28] Ağabeyi, ilk doğan Eliav, adamlarla konuştuğunu duydu. Eliav'ın Davut'a karşı öfkesi alevlendi. “Niye geldin buraya? Çöldeki o birkaç koyunu kime bıraktın? Senin kibrini de yüreğinin kötülüğünü de biliyorum. Savaşı seyretmek için geldin” dedi. [29] Davut, “Şimdi ne yaptım? Bunun bir nedeni yok mu?” dedi. [30] Ondan ayrılıp başkasına döndü, yine aynı şeyi sordu. Halk da ona önceki gibi karşılık verdi. [31] Davut'un söylediği sözler duyulunca Saul'a bildirildi, Saul da onu çağırttı. [32] Davut Saul'a, “Kimse onun yüzünden yüreğini kaybetmesin. Kulun gidip bu Filistli'yle dövüşecek” dedi. [33] Saul Davut'a, “Bu Filistli'ye karşı gidip onunla dövüşemezsin. Sen daha gençsin, oysa o gençliğinden beri savaş adamı” dedi. [34] Davut Saul'a, “Kulun babasının koyunlarını güdüyordu. Bir aslan ya da bir ayı gelip sürüden bir kuzu alınca, [35] peşinden gider, onu vurur, kuzuyu ağzından kurtarırdım. Bana karşı kalkarsa sakalından yakalar, vurur, öldürürdüm. [36] Kulun hem aslanı hem ayıyı öldürdü. Yaşayan Tanrı'nın ordularına meydan okuduğu için bu sünnetsiz Filistli de onlardan biri gibi olacak” dedi. [37] Davut, “Beni aslanın pençesinden de ayının pençesinden de kurtaran RAB, beni bu Filistli'nin elinden de kurtarır” dedi. Saul da Davut'a, “Git, RAB seninle olsun” dedi. [38] Saul Davut'a kendi giysilerini giydirdi. Başına tunç bir miğfer taktı, ona bir zırh giydirdi. [39] Davut kılıcını giysilerinin üstüne kuşandı ve yürümeye çalıştı; çünkü bunlara alışık değildi. Davut Saul'a, “Bunlarla gidemem, çünkü bunlara alışık değilim” dedi. Sonra onları üzerinden çıkardı. [40] Değneğini eline aldı, dereden kendisine beş düzgün taş seçti. Bunları çoban torbasına, yani heybesine koydu. Sapanı elindeydi; böylece Filistli'ye yaklaştı. [41] Filistli de yaklaşıp Davut'a doğru geldi. Kalkan taşıyıcısı önünden gidiyordu. [42] Filistli etrafına bakıp Davut'u görünce onu küçümsedi; çünkü Davut daha gençti, al yanaklı ve güzel yüzlüydü. [43] Filistli Davut'a, “Ben köpek miyim ki bana sopalarla geliyorsun?” dedi. Sonra kendi ilahları adına Davut'a lanet okudu. [44] Filistli Davut'a, “Gel de etini göğün kuşlarına, kır hayvanlarına vereyim” dedi. [45] Davut

Filistli'ye şöyle dedi: “Sen bana kılıçla, mızrakla, ciritle geliyorsun. Ben ise sana, meydan okuduğun İsrail ordularının Tanrısı, Orduların RABbi'nin adıyla geliyorum. 46 Bugün RAB seni elime teslim edecek. Seni vurup başını gövdenden ayıracağım. Bugün Filistli ordusunun cesetlerini göğün kuşlarına, yeryüzünün yabanıl hayvanlarına vereceğim. Bütün dünya İsrail'de bir Tanrı olduğunu bilsin diye bunu yapacağım. 47 Burada toplanan herkes de RAB'bin kılıçla, mızrakla kurtarmadığını bilsin. Çünkü savaş RAB'bindir. O sizi elimize verecek.” 48 Filistli kalkıp Davut'a doğru yaklaşınca, Davut da Filistli'yi karşılamak için hızla savaş hattına doğru koştu. 49 Elini torbasına soktu, bir taş alıp sapana koydu ve fırlattı. Filistli'yi alnından vurdu. Taş alnına saplandı, o da yüzüstü yere düştü. 50 Böylece Davut bir sapanla bir taş kullanarak Filistli'yi alt etti; onu vurup öldürdü. Ama Davut'un elinde kılıç yoktu. 51 Sonra Davut koşup Filistli'nin üzerine dikildi. Onun kılıcını alıp kınından çekti, onu öldürdü ve başını onunla kesti. Filistliler yiğit savaşçılarının öldüğünü görünce kaçtılar. 52 İsrail ve Yahuda adamları kalkıp savaş narası attılar, Filistliler'i Gai'ye ve Ekron kapılarına kadar kovaladılar. Filistliler'in yaralıları Şaarayim yolu boyunca, Gat'a ve Ekron'a kadar yere serildi. 53 İsrailliler Filistliler'i kovalamaktan dönünce onların ordugahını yağmaladılar. 54 Davut Filistli'nin başını alıp Yeruşalim'e götürdü, silahlarınıysa kendi çadırına koydu. 55 Saul, Davut'un Filistli'ye karşı çıktığını görünce ordunun komutanı Avner'e, “Avner, bu genç kimin oğlu?” dedi. Avner, “Kralım, yaşamın hakkı için bilmiyorum” dedi. 56 Kral, “Bu delikanlının kimin oğlu olduğunu soruştur” dedi. 57 Davut Filistli'yi öldürüp dönünce, Avner onu alıp Saul'un önüne getirdi. Filistli'nin başı Davut'un elindeydi. 58 Saul ona, “Genç adam, sen kimin oğlusun?” dedi. Davut da, “Kulun Beytlehemli İşay'ın oğluyum” diye yanıtladı.

18

1 Davut Saul’la konuşmasını bitirince, Yonatan’ın
canı Davut’un canına bağlandı; onu kendi canı gibi
sevdi. 2 Saul o gün Davut’u yanında tuttu; artık
babasının evine dönmesine izin vermedi. 3 Yonatan,
Davut’u kendi canı gibi sevdiği için onunla bir
antlaşma yaptı. 4 Üzerindeki kaftanı çıkarıp Davut’a
verdi; giysilerini, kılıcını, yayını ve kuşağını da ona
verdi. 5 Davut, Saul onu nereye gönderirse gitsin,
akıllıca davranıyordu. Saul da onu savaşçıların
başına koydu. Bu, bütün halkın ve Saul’un
görevlilerinin gözünde iyi oldu. 6 Onlar gelirken,
Davut Filistli’yi öldürüp döndüğünde, kadınlar
İsrail’in bütün kentlerinden teflerle, sevinç
çığlıklarıyla ve çalgılarla Kral Saul’u karşılamak için
şarkı söyleyip oynayarak çıktılar. 7 Kadınlar çalgı
çalarken karşılıklı şarkı söyleyip şöyle dediler: “Saul
binlerini öldürdü, Davutsa on binlerini.” 8 Saul buna
çok öfkelendi, bu söz onu hoşnutsuz etti. “Davut’a on
binler, bana ise binler verdiler” dedi. “Krallıktan
başka ona ne kalıyor?” 9 Saul o günden sonra gözünü
Davut’tan ayırmadı. 10 Ertesi gün Tanrı’dan gelen
kötü bir ruh Saul’un üzerine güçlü biçimde indi; Saul
evin içinde peygamberlik eder gibi konuşmaya
başladı. Davut ise her gün yaptığı gibi lir çalıyordu.
Saul’un elinde mızrak vardı. 11 Saul mızrağı fırlattı,
çünkü, “Davut’u duvara çivileyeceğim” diye düşündü.
Ama Davut onun önünden iki kez kaçtı. 12 Saul,
Davut’tan korkuyordu, çünkü RAB onunlaydı ama
Saul’dan ayrılmıştı. 13 Bu yüzden Saul onu yanından
uzaklaştırdı ve bin kişiye komutan yaptı. Davut
halkın önünde gidip geliyordu. 14 Davut bütün
davranışlarında akıllıca hareket ediyordu ve RAB
onunlaydı. 15 Saul onun çok akıllıca davrandığını
görünce ondan çekinmeye başladı. 16 Ama bütün
İsrail ve Yahuda Davut’u seviyordu, çünkü onların
önünde gidip geliyordu. 17 Saul Davut’a, “İşte büyük
kızım Merav; onu sana eş olarak vereceğim. Yeter ki
benim için yiğit ol ve RAB’bin savaşlarını ver” dedi.
Çünkü Saul içinden, “Elimi ona ben uzatmayayım,
Filistlilerin eli ona uzansın” diyordu. 18 Davut Saul’a,
“Ben kimim? Yaşamım nedir? İsrail’de babamın soyu
nedir ki kralın damadı olayım?” dedi. 19 Ama Saul’un
kızı Merav’ın Davut’a verilmesi gereken zamanda,
kadın olarak Meholalı Adriel’e verildi. 20 Saul’un kızı
Mikal, Davut’u seviyordu. Bunu Saul’a bildirdiler ve
bu durum onu hoşnut etti. 21 Saul, “Onu Davut’a
vereyim de ona tuzak olsun, Filistlilerin eli de ona
karşı olsun” dedi. Bu yüzden Saul Davut’a, “Bugün
ikinci kez kralın damadı olacaksın” dedi. 22 Saul
görevlilerine, “Davut’la gizlice konuşun ve ona, ‘Bak,
kral senden hoşnut, bütün görevlileri de seni seviyor.
Şimdi kralın damadı ol’ deyin” diye buyurdu. 23

Saul’un görevlileri bu sözleri Davut’un kulağına söylediler. Davut da, “Kralın damadı olmak size küçük bir şey gibi mi görünüyor? Ben yoksul, değersiz biri sayılırım” dedi. [24] Saul’un görevlileri ona, “Davut böyle dedi” diye bildirdiler. [25] Saul, “Davut’a şöyle deyin: ‘Kral başlık parası istemiyor; yalnızca kralın düşmanlarından öç almak için Filistlilerden yüz sünnet derisi istiyor’” dedi. Saul, Davut’u Filistlilerin eliyle düşürmeyi tasarlıyordu. [26] Görevlileri bu sözleri Davut’a bildirince, kralın damadı olmak Davut’un hoşuna gitti. Süre henüz dolmadan, [27] Davut kalkıp adamlarıyla gitti ve Filistlilerden iki yüz kişi öldürdü. Sonra sünnet derilerini getirip kralın damadı olmak için tam sayıyı krala sundu. Bunun üzerine Saul kızı Mikal’ı ona eş olarak verdi. [28] Saul gördü ve anladı ki RAB Davut’laydı. Saul’un kızı Mikal da onu seviyordu. [29] Saul, Davut’tan daha da çok korktu. Böylece Saul sürekli Davut’un düşmanı oldu. [30] Filistlilerin önderleri sefere çıktıkça, Davut Saul’un bütün görevlilerinden daha akıllıca davranıyordu. Bu yüzden onun adı çok saygın oldu.

19

[1] Saul, oğlu Yonatan'a ve bütün görevlilerine Davut'u öldürmelerini söyledi. Ama Saul'un oğlu Yonatan, Davut'tan çok hoşlanıyordu. [2] Yonatan Davut'a, “Babam Saul seni öldürmek istiyor. Bunun için lütfen yarın sabah dikkatli ol, gizli bir yerde kalıp saklan. [3] Ben senin bulunduğun tarlada babamın yanına gidip duracağım, senin hakkında onunla konuşacağım. Bir şey öğrenirsem sana bildiririm” dedi. [4] Yonatan, babası Saul'a Davut'un iyiliği için konuşup ona şöyle dedi: “Kral, kulu Davut'a karşı günah işlemesin. Çünkü o sana karşı günah işlemedi; tersine, yaptıkları sana çok yararlı oldu. [5] Canını tehlikeye atıp Filistli'yi öldürdü, RAB da bütün İsrail için büyük bir kurtuluş sağladı. Bunu sen de gördün ve sevindin. Öyleyse neden suçsuz kana karşı günah işleyip Davut'u sebepsiz yere öldüresin?” [6] Saul, Yonatan'ın sözünü dinledi ve şöyle ant içti: “RAB'bin yaşamı hakkı için, o öldürülmeyecek.” [7] Bunun üzerine Yonatan Davut'u çağırdı ve bütün bunları ona anlattı. Sonra Davut'u Saul'un yanına getirdi; Davut da önceden olduğu gibi yine onun huzurundaydı. [8] Yeniden savaş çıktı. Davut gidip Filistliler'le savaştı, onları büyük bir bozguna uğrattı; onlar da onun önünden kaçtı. [9] Saul, elinde mızrağıyla evinde otururken RAB'den gelen kötü bir ruh onun üzerine geldi. Davut da eliyle çalıyordu. [10] Saul, mızrağı Davut'a fırlatıp onu duvara çivilemeye çalıştı. Ama Davut Saul'un önünden sıyrılınca mızrak duvara saplandı. Davut o gece kaçıp kurtuldu. [11] Saul, Davut'un evine ulaklar gönderip onu göz altında tutmalarını ve sabah öldürmelerini istedi. Davut'un karısı Mikal ona, “Bu gece canını kurtarmazsan yarın öldürüleceksin” dedi. [12] Böylece Mikal Davut'u pencereden aşağı indirdi. Davut gidip kaçtı ve kurtuldu. [13] Mikal terafimi alıp yatağa yatırdı, başucuna keçi kılından bir yastık koydu, üstünü de örtülerle örttü. [14] Saul, Davut'u almaları için adamlar gönderince Mikal, “Hasta” dedi. [15] Saul, Davut'u görmeleri için adamları geri gönderip, “Onu yatağıyla birlikte bana getirin de öldüreyim” dedi. [16] Adamlar içeri girince baktılar, yatakta terafim vardı; başucunda da keçi kılından bir yastık duruyordu. [17] Saul Mikal'a, “Beni neden böyle aldattın da düşmanımı kaçırdın?” dedi. Mikal da Saul'a, “Bana, ‘Bırak gideyim! Seni neden öldüreyim?’ dedi” diye karşılık verdi. [18] Davut kaçıp kurtulduktan sonra Rama'da Samuel'in yanına geldi ve Saul'un kendisine yaptıklarının hepsini ona anlattı. Sonra o da Samuel de gidip Nayot'ta kaldılar. [19] Saul'a, “Davut işte Rama'daki Nayot'ta” diye haber verildi. [20] Bunun üzerine Saul, Davut'u yakalamaları için ulaklar gönderdi. Ne var ki onlar peygamberlerin topluca peygamberlik ettiklerini ve Samuel'in başlarında durduğunu görünce Tanrı'nın Ruhu Saul'un ulaklarının üzerine de geldi, onlar da peygamberlik etmeye başladılar. [21] Bu Saul'a bildirilince başka ulaklar gönderdi, onlar da peygamberlik etmeye başladılar. Saul üçüncü kez yine ulaklar gönderdi, onlar da peygamberlik etmeye başladılar. [22] Sonunda kendisi de Rama'ya gitti. Seku'daki büyük kuyuya varınca, “Samuel'le Davut nerede?” diye sordu. Biri, “İşte, Rama'daki Nayot'talar” dedi. [23] Böylece Rama'daki Nayot'a doğru gitti. Tanrı'nın Ruhu onun üzerine de geldi; o da Rama'daki Nayot'a varıncaya dek yol boyunca peygamberlik etti. [24] O da giysilerini çıkardı, Samuel'in önünde peygamberlik etti ve bütün gün, bütün gece çıplak yere uzandı. Bu yüzden, “Saul da mı peygamberler arasında?” derler.

20

1 Davut Rama'daki Naviyot'tan kaçtı, Yonatan'ın
yanına gelip, “Ne yaptım ben?” dedi. “Suçum ne?
Babanın önünde günahım ne ki canıma kıymak
istiyor?” 2 Yonatan ona, “Olmaz öyle şey,
ölmeyeceksin” dedi. “Bak, babam ne büyük ne küçük
hiçbir işi bana açmadan yapmaz. O halde babam
bunu neden benden gizlesin? Bu doğru değil.” 3 Ama
Davut bir daha ant içip şöyle dedi: “Baban, senin
gözünde lütuf bulduğumu çok iyi biliyor. Bu yüzden,
‘Yonatan bunu bilmesin, yoksa üzülür’ diye
düşünüyor. Ama yaşayan RAB'bin hakkı için, yaşayan
canın hakkı için, benimle ölüm arasında yalnızca bir
adım var.” 4 Yonatan Davut'a, “Canın ne istiyorsa
senin için yaparım” dedi. 5 Davut Yonatan'a şöyle
dedi: “Bak, yarın Yeni Ay Bayramı; benim de kralın
sofrasında yemek yemem gerekir. Ama izin ver de
üçüncü günün akşamına kadar kırda saklanayım.” 6
“Eğer baban beni yoklarsa, de ki, ‘Davut, bütün ailesi
için kentte her yıl sunulan kurban olduğu için kendi
kenti Beytlehem'e gitmek üzere benden özellikle izin
istedi.’” 7 “Eğer, ‘İyi’ derse, kulun güvende demektir.
Ama öfkelenirse, bil ki kötülük etmeye kararlıdır.” 8
“Bunun için kuluna iyilik et; çünkü kulunu kendinle
birlikte RAB'bin antlaşmasına soktun. Ama bende bir
suç varsa, beni sen öldür. Neden beni babana
götüresin?” 9 Yonatan, “Bu senden uzak olsun!” dedi.
“Babamın sana kötülük etmeye kararlı olduğunu
kesinlikle bilsem, bunu sana söylemez miyim?” 10
Davut Yonatan'a, “Ya baban sana sert bir karşılık
verirse, bunu bana kim bildirecek?” dedi. 11 Yonatan
Davut'a, “Gel, kırda çıkalım” dedi. Böylece ikisi
birlikte kıra çıktı. 12 Yonatan Davut'a şöyle dedi:
“İsrail'in Tanrısı RAB tanıktır ki, yarın bu saatlerde
ya da üçüncü gün babamın niyetini yoklayacağım.
Eğer Davut için iyi bir düşüncesi varsa, sana haber
gönderip bunu açıklamaz mıyım?” 13 “Ama babam
sana kötülük etmekten hoşnut olursa ve ben bunu
sana bildirmez, seni esenlik içinde gidebilesin diye
yollamazsam, RAB Yonatan'a daha beterini yapsın.
RAB, babamla olduğu gibi seninle de olsun.” 14
“Yalnız, ben daha yaşarken bana RAB'bin vefalı
sevgisini göster ki ölmeyeyim.” 15 “RAB Davut'un
düşmanlarını yeryüzünden birer birer yok ettiğinde
bile, vefanı ev halkımdan sonsuza dek esirgeme.” 16
Böylece Yonatan, Davut'un hanesiyle antlaşma yaptı
ve, “RAB bunun hesabını Davut'un düşmanlarının
elinden sorsun” dedi. 17 Yonatan, Davut'a yeniden ant
içirdi; çünkü onu kendi canı gibi seviyor, ona sevgi
besliyordu. 18 Sonra Yonatan ona, “Yarın Yeni Ay
Bayramı, yerin boş kalacağı için yokluğun fark
edilecek” dedi. 19 “Üç gün bekledikten sonra hemen
aşağı in, bu iş başladığında saklandığın yere git ve
Ezel taşının yanında kal.” 20 “Ben de hedefe
atıyormuş gibi taşın yan tarafına doğru üç ok
atacağım.” 21 “Sonra uşağı gönderip, ‘Git, okları bul!’
diyeceğim. Eğer uşağa, ‘Bak, oklar senin bu yanında,
al onları’ dersem, o zaman gel; çünkü yaşayan
RAB'bin hakkı için, senin için esenlik var, tehlike
yok.” 22 “Ama uşağa, ‘Bak, oklar senin ilerinde’
dersem, yoluna git; çünkü RAB seni göndermiş
demektir.” 23 “Seninle konuştuğumuz bu konuya
gelince, işte RAB sonsuza dek seninle benim aramda
olsun.” 24 Böylece Davut kırda saklandı. Yeni Ay
Bayramı gelince kral yemek yemek için yerine
oturdu. 25 Kral her zamanki gibi, duvar dibindeki
yerine oturdu. Yonatan kalktı, Avner Saul'un yanında
oturdu; ama Davut'un yeri boştu. 26 Yine de Saul o
gün bir şey söylemedi; çünkü, “Herhalde başına bir
şey geldi” diye düşündü. “Temiz değildir. Evet,
kesinlikle temiz değildir.” 27 Yeni Ay Bayramı'nın
ertesi günü, ikinci gün, Davut'un yeri yine boştu. Saul
oğlu Yonatan'a, “İşay oğlu neden ne dün ne de bugün
yemeğe gelmedi?” dedi. 28 Yonatan Saul'a, “Davut
Beytlehem'e gitmek için benden özellikle izin istedi”
diye karşılık verdi. 29 “Şöyle dedi: ‘Lütfen beni bırak,
çünkü ailemizin kentte bir kurbanı var. Ağabeyim
orada bulunmamı buyurdu. Şimdi, eğer gözünde
lütuf bulduysam, izin ver de gidip kardeşlerimi
göreyim.’ Bu yüzden kralın sofrasına gelmedi.” 30
Bunun üzerine Saul'un Yonatan'a öfkesi alevlendi.
Ona, “Sapkın ve başkaldıran bir kadının oğlu!” dedi.
“İşay oğlunu seçtiğini bilmiyor muyum? Bu hem seni
utandırıyor hem de annenin çıplaklığını utanca
boğuyor.” 31 “Çünkü İşay oğlu yeryüzünde yaşadıkça
ne sen güvence altında olacaksın ne de krallığın.
Şimdi adam gönder, onu bana getir; çünkü kesinlikle
ölecek!” 32 Yonatan babası Saul'a, “Neden
öldürülsün?” diye karşılık verdi. “Ne yaptı?” 33 Saul
onu vurmak için mızrağını fırlattı. Böylece Yonatan,
babasının Davut'u öldürmeye kararlı olduğunu
anladı. 34 Yonatan şiddetli öfke içinde sofradan kalktı
ve ayın ikinci günü hiçbir şey yemedi. Çünkü Davut

için üzülüyordu; babası ona utanç verici davranmıştı.
35 Sabah olunca, Yonatan Davut'la kararlaştırılan
vakitte kıra çıktı. Yanında küçük bir oğlan vardı.
36 Oğlana, "Koş, attığım okları şimdi bul" dedi. Oğlan
koşarken Yonatan onun ilerisine bir ok attı.
37 Oğlan,
Yonatan'ın attığı okun bulunduğu yere yaklaşınca,
Yonatan ardından seslenip, "Ok senin ilerinde değil
mi?" dedi.
38 Yonatan oğlanın ardından yine seslendi:
"Çabuk ol! Acele et! Oyalanma!" Yonatan'ın uşağı
okları topladı ve efendisinin yanına geldi.
39 Oğlan
hiçbir şey anlamamıştı. Konuyu yalnızca Yonatan'la
Davut biliyordu.
40 Yonatan silahlarını uşağına verdi
ve ona, "Git, bunları kente götür" dedi.
41 Oğlan gider
gitmez, Davut güney tarafından çıkıp yüzüstü yere
kapandı ve üç kez eğildi. Sonra birbirlerini öptüler,
birlikte ağladılar; en çok da Davut ağladı.
42 Yonatan
Davut'a, "Esenlikle git" dedi. "Çünkü ikimiz de
RAB'bin adıyla ant içip, 'RAB sonsuza dek benimle
senin aranda, benim soyumla senin soyunun
arasında olsun' dedik." Sonra Davut kalkıp gitti;
Yonatan da kente döndü.

21

1 Davut Nob'a, kâhin Ahimelek'in yanına geldi.
Ahimelek titreyerek Davut'u karşılamaya çıktı ve ona,
"Neden yalnızsın, neden yanında kimse yok?" dedi.
2
Davut kâhin Ahimelek'e, "Kral bana bir görev verdi
ve bana, 'Seni gönderdiğim işi ve sana buyurduğum
şeyi kimse bilmesin' dedi. Genç adamları da filanca
yerde buluşmak üzere görevlendirdim" dedi.
3 "Şimdi
elinin altında ne var? Bana beş somun ekmek ver, ya
da elde ne varsa ver."
4 Kâhin Davut'a, "Elimin
altında sıradan ekmek yok, ama kutsal ekmek var;
yeter ki genç adamlar kadınlardan uzak durmuş
olsun" diye karşılık verdi.
5 Davut kâhine, "Gerçekten
de yaklaşık üç gündür kadınlar bizden uzak tutuldu.
Yola çıktığımda genç adamların eşyaları kutsaldı; bu
sıradan bir yolculuk olsa bile. Bugün onların eşyaları
daha da kutsal değil mi?" dedi.
6 Bunun üzerine
kâhin ona kutsal ekmeği verdi. Çünkü orada, RAB'bin
önünden kaldırılan ve kaldırıldığı gün yerine sıcak
ekmek konan sunu ekmeğinden başka ekmek yoktu.
7
O gün orada Saul'un kullarından biri vardı; RAB'bin
önünde alıkonmuştu. Adı Edomlu Doeg'di; Saul'un
çobanlarının başıydı.
8 Davut Ahimelek'e, "Elinin
altında burada mızrak ya da kılıç yok mu? Çünkü
kralın işi acele olduğu için ne kılıcımı ne de
silahlarımı yanıma aldım" dedi.
9 Kâhin, "Ela
Vadisi'nde öldürdüğün Filistli Golyat'ın kılıcı burada,
işte efodun arkasında bir beze sarılı duruyor. Onu
almak istiyorsan al, çünkü burada ondan başkası
yok" dedi. Davut, "Onun gibisi yok. Onu bana ver"
dedi.
10 Davut kalktı, o gün Saul'dan korktuğu için
kaçtı ve Gat Kralı Akiş'in yanına gitti.
11 Akiş'in
kulları ona, "Bu, ülkenin kralı Davut değil mi? Onun
için danslarda birbirlerine, 'Saul binlerini öldürdü,
Davutsa on binlerini' diye şarkı söylemiyorlar
mıydı?" dediler.
12 Davut bu sözleri yüreğine koydu
ve Gat Kralı Akiş'ten çok korktu.
13 Onların önünde
davranışını değiştirdi, elleri arasında deli numarası
yaptı; kapının kanatlarını tırmaladı, salyasını
sakalına akıttı.
14 Bunun üzerine Akiş kullarına,
"Bakın, görüyorsunuz, adam deli. Onu neden bana
getirdiniz?" dedi.
15 Benim deli eksiğim mi var da
bunu önümde delilik etsin diye bana getirdiniz? Bu
adam evime mi girecek?"

22

1 Davut oradan ayrılıp Adullam Mağarası'na kaçtı.
Kardeşleriyle babasının bütün ev halkı bunu duyunca
onun yanına oraya indiler.
2 Sıkıntıda olan, borçlu
olan ve gönlü kırgın olan herkes onun yanına
toplandı. Davut onlara önder oldu. Yanında yaklaşık
dört yüz adam vardı.
3 Davut oradan Moav'daki
Mispe'ye gitti ve Moav kralına, "Lütfen, Tanrı'nın
benim için ne yapacağını öğrenene kadar babamla
annem gelip sizin yanınızda kalsın" dedi.
4 Onları
Moav kralının önüne getirdi. Davut sığınakta kaldığı
sürece onlar da kralın yanında yaşadılar.
5
Peygamber Gad Davut'a, "Sığınakta kalma. Ayrıl,
Yahuda ülkesine git" dedi. Bunun üzerine Davut
ayrılıp Heret Ormanı'na gitti.
6 Saul, Davut'un ve
yanındaki adamların yerinin ortaya çıktığını duydu.
Saul o sırada Rama'daki ılgın ağacının altında,
Givah'ta oturuyordu. Mızrağı elindeydi, bütün
görevlileri de çevresinde duruyordu.
7 Saul

çevresinde duran görevlilerine, “Dinleyin şimdi, ey Benyaminliler! İşay oğlu hepinize tarla ve bağ mı verecek? Hepinizi binbaşılar ve yüzbaşılar mı yapacak da, 8 hepiniz bana karşı birleşip düzen kurdunuz? Oğlum İşay oğluyla antlaşma yaptığında bunu bana bildiren yok. Hiçbiriniz bana acımıyor, oğlumun kulumu bana pusu kursun diye kışkırttığını bana bildirmiyor; bugün olduğu gibi” dedi. 9 O sırada Saul'un görevlileri arasında duran Edomlu Doeg karşılık verip şöyle dedi: “İşay oğlunun Nov'a, Ahituv oğlu Ahimelek'in yanına geldiğini gördüm. 10 Ahimelek onun için RAB'be danıştı, ona yiyecek verdi ve Filistli Golyat'ın kılıcını verdi.” 11 Bunun üzerine kral, kâhin Ahituv oğlu Ahimelek'i ve babasının bütün ev halkını, yani Nov'daki kâhinleri çağırttı. Hepsi krala geldiler. 12 Saul, “Dinle şimdi, ey Ahituv oğlu” dedi. Ahimelek, “Buyur efendim” diye karşılık verdi. 13 Saul ona, “Sen ve İşay oğlu neden bana karşı birleşip düzen kurdunuz? Ona ekmek, kılıç verdin ve onun için Tanrı'ya danıştın; bana karşı ayaklanıp bugün olduğu gibi pusu kursun diye” dedi. 14 Ahimelek krala şöyle karşılık verdi: “Bütün görevlilerin arasında Davut kadar güvenilir olan kim var? O kralın damadıdır, senin danışma çevrene alınır ve evinde saygındır. 15 Bugün onun için Tanrı'ya danışmaya ilk kez mi başladım? Benden uzak olsun! Kral kuluna da babamın bütün ev halkına da bir suç yüklemesin. Çünkü kulun bu işlerin hiçbirini, azını da çoğunu da bilmiyor.” 16 Kral, “Ahimelek, sen de babanın bütün ev halkı da kesinlikle öleceksiniz” dedi. 17 Kral çevresinde duran muhafızlara, “Dönün, RAB'bin kâhinlerini öldürün. Çünkü onların eli de Davut'la birlikte. Kaçtığını bildikleri halde bana haber vermediler” dedi. Ama kralın görevlileri ellerini uzatıp RAB'bin kâhinlerine saldırmak istemediler. 18 Bunun üzerine kral Doeg'e, “Dön de kâhinlere saldır!” dedi. Edomlu Doeg dönüp kâhinlere saldırdı. Keten efod giyen seksen beş kişiyi o gün öldürdü. 19 Kâhinler kenti Nov'u da kılıçtan geçirdi; erkekleri, kadınları, çocukları, emen bebekleri, sığırları, eşekleri ve koyunları kılıçtan geçirdi. 20 Ama Ahituv oğlu Ahimelek'in oğullarından biri, adı Evyatar olan biri kaçıp Davut'un yanına sığındı. 21 Evyatar, Saul'un RAB'bin kâhinlerini öldürdüğünü Davut'a bildirdi. 22 Davut Evyatar'a, “Edomlu Doeg'in orada olduğu gün, gidip Saul'a kesinlikle haber vereceğini anlamıştım. Babanın ev halkındaki herkesin ölümünden ben sorumluyum. 23 Benim yanımda kal, korkma. Çünkü benim canımı arayan senin canını da arıyor. Benim yanımda güvende olacaksın” dedi.

23

1 Davut'a, “Filistliler Keyla'ya saldırıyor, harman yerlerini yağmalıyorlar” diye haber verildi. 2 Bunun üzerine Davut RAB'be danışıp, “Gidip bu Filistliler'i vurayım mı?” dedi. RAB Davut'a, “Git, Filistliler'i vur ve Keyla'yı kurtar” dedi. 3 Davut'un adamları ona, “Bak, burada Yahuda'dayken bile korkuyoruz. Filistliler'in ordularına karşı Keyla'ya gidersek daha da çok korkmaz mıyız?” dediler. 4 Davut bir kez daha RAB'be danıştı. RAB ona, “Kalk, Keyla'ya in, çünkü Filistliler'i eline teslim edeceğim” diye karşılık verdi. 5 Davut adamlarıyla birlikte Keyla'ya gidip Filistliler'le savaştı. Hayvan sürülerini alıp onları büyük bir kıyımla öldürdü. Böylece Davut Keyla halkını kurtardı. 6 Ahimelek oğlu Aviyatar Davut'un yanına, Keyla'ya kaçtığında elinde efod vardı. 7 Davut'un Keyla'ya geldiği Saul'a bildirildi. Saul, “Tanrı onu elime teslim etti. Çünkü kapıları ve sürgüleri olan bir kente girerek kendini kapana kıstırdı” dedi. 8 Saul, Davut'la adamlarını kuşatmak için bütün halkı savaşa çağırıp Keyla'ya inmelerini buyurdu. 9 Davut, Saul'un kendisine kötülük tasarladığını anlayınca Kâhin Aviyatar'a, “Efodu buraya getir” dedi. 10 Sonra Davut, “Ey İsrail'in Tanrısı RAB, kulun kesin olarak duydu ki Saul, benim yüzümden kenti yok etmek için Keyla'ya gelmek istiyor” dedi. 11 “Keyla halkı beni onun eline teslim eder mi? Kulunun duyduğu gibi Saul gelecek mi? Ey İsrail'in Tanrısı RAB, lütfen kuluna bildir.” RAB, “Gelecek” dedi. 12 Bunun üzerine Davut, “Keyla halkı beni ve adamlarımı Saul'un eline teslim eder mi?” dedi. RAB, “Edecekler” dedi. 13 Davut ve yaklaşık altı yüz adamı kalkıp Keyla'dan ayrıldılar, gidebildikleri yere gittiler. Davut'un Keyla'dan kaçtığı Saul'a haber verilince, o da oraya gitmekten vazgeçti. 14 Davut çölde, kalelerde kaldı; Zif Çölü'nün dağlık bölgesinde yaşamayı sürdürdü. Saul her gün onu arıyordu, ama Tanrı onu Saul'un eline teslim etmedi. 15 Davut, Saul'un canını almak için yola çıktığını

gördü. Davut Zif Çölü'nde, ormanlık yerdeydi. [16] Saul'un oğlu Yonatan kalkıp ormana, Davut'un yanına gitti ve Tanrı'da ona güç verdi. [17] Ona, "Korkma, çünkü babam Saul'un eli seni bulamayacak. Sen İsrail'e kral olacaksın, ben de senden sonra ikinci olacağım. Babam Saul da bunu biliyor" dedi. [18] İkisi birlikte RAB'bin önünde bir antlaşma yaptılar. Davut ormanda kaldı, Yonatan ise evine gitti. [19] Sonra Zifliler Giva'da Saul'un yanına çıkıp, "Davut, Yeşimon'un güneyindeki Hakila Tepesi'nde, ormanlık yerdeki kalelerde aramızda gizlenmiyor mu?" dediler. [20] Ey kral, şimdi canının bütün isteğine göre in; onu kralın eline teslim etmek de bize düşer." [21] Saul, "RAB sizi kutsasın, çünkü bana acıdınız" dedi. [22] "Gidin, işi daha da sağlamlaştırın. Bulunduğu yeri öğrenin, orada onu kimin gördüğünü araştırın. Çünkü bana onun çok kurnaz davrandığı söylendi. [23] Gizlendiği bütün saklanma yerlerini görün ve öğrenin, sonra kesin bilgiyle bana dönün. O zaman sizinle birlikte giderim. Eğer ülkedeyse, Yahuda'nın bütün oymakları arasında onu arayıp bulurum." [24] Onlar kalkıp Saul'dan önce Zif'e gittiler. Davut'la adamlarıysa çölde, Yeşimon'un güneyindeki Arava'da, Maon Çölü'ndeydiler. [25] Saul'la adamları onu aramaya çıktılar. Davut'a haber verilince kayalığa indi ve Maon Çölü'nde kaldı. Saul bunu duyunca Maon Çölü'nde Davut'un peşine düştü. [26] Saul dağın bu yanından, Davut'la adamları da öte yanından gidiyordu. Davut Saul'dan kaçmak için acele ediyordu. Çünkü Saul'la adamları Davut'u ve adamlarını yakalamak için onları kuşatmıştı. [27] Ama Saul'a bir ulak gelip, "Çabuk gel, çünkü Filistliler ülkeye akın etti!" dedi. [28] Bunun üzerine Saul, Davut'u kovalamayı bırakıp Filistliler'e karşı gitti. Bu yüzden o yere Sela-Hammalekot adı verildi. [29] Davut oradan ayrılıp En-Gedi kalelerinde yaşamaya başladı.

24

[1] Saul, Filistliler'i kovalamaktan dönünce ona, "İşte, Davut En-Gedi Çölü'nde," diye haber verildi. [2] Bunun üzerine Saul bütün İsrail'den seçilmiş üç bin adam aldı; Davut'la adamlarını yaban keçilerinin kayalıklarında aramaya gitti. [3] Yol üzerindeki koyun ağıllarına geldi; orada bir mağara vardı. Saul ihtiyacını gidermek için mağaraya girdi. Davut'la adamlarıysa mağaranın en iç kısımlarında kalıyordu. [4] Davut'un adamları ona, "İşte RAB'bin sana, 'Bak, düşmanını senin eline vereceğim; ona uygun gördüğünü yapacaksın' dediği gün bugün," dediler. Bunun üzerine Davut kalktı, Saul'un kaftanının eteğinden gizlice bir parça kesti. [5] Ama sonra Davut'un yüreği onu suçladı; çünkü Saul'un kaftanının eteğinden bir parça kesmişti. [6] Adamlarına, "RAB korusun, efendim olan RAB'bin mesh edilmişine karşı böyle bir şey yapmayayım, ona el kaldırmayayım; çünkü o RAB'bin mesh edilmişidir," dedi. [7] Davut bu sözlerle adamlarını dizginledi, Saul'a saldırmalarına izin vermedi. Saul da mağaradan çıkıp yoluna gitti. [8] Sonra Davut da kalktı, mağaradan çıktı ve Saul'un arkasından, "Efendim kral!" diye seslendi. Saul arkasına bakınca Davut yüzüstü yere kapanıp saygı gösterdi. [9] Davut Saul'a, "Neden, 'Bak, Davut sana kötülük etmek istiyor' diyen insanların sözlerini dinliyorsun?" dedi. [10] "İşte bugün gözlerin, RAB'bin mağarada seni bugün elime teslim ettiğini gördü. Kimi beni seni öldürmeye zorladı, ama ben seni esirgedim. 'Efendime el kaldırmayacağım, çünkü o RAB'bin mesh edilmişidir' dedim. [11] Babam, bak, evet, bak, kaftanının eteğinden kestiğim parça elimde. Kaftanının eteğinden bir parça kestim ama seni öldürmedim. Şunu bil ve gör ki elimde ne kötülük var ne de isyan; sana karşı günah işlemedim. Oysa sen canımı almak için peşimdesin. [12] RAB benimle senin aranda yargıç olsun; RAB benden ötürü senden öç alsın. Ama elim sana karşı kalkmayacak. [13] Eskilerin özdeyişinde dendiği gibi, 'Kötülük kötüden çıkar.' Ama elim sana karşı kalkmayacak. [14] İsrail Kralı kimin peşinden çıktı? Kimi kovalıyorsun? Ölü bir köpeği mi? Bir pireyi mi? [15] RAB yargıç olsun, benimle senin aranda karar versin; görsün, davamı savunsun ve beni senin elinden kurtarsın." [16] Davut bu sözleri Saul'a söylemeyi bitirince, Saul, "Davut oğlum, bu senin sesin mi?" dedi. Sonra sesini yükseltip ağladı. [17] Davut'a, "Sen benden daha doğrusun; çünkü sen bana iyilik ettin, ben ise sana kötülük ettim," dedi. [18] "Bugün bana nasıl iyi davrandığını göstermiş oldun; çünkü RAB beni eline teslim ettiği halde beni öldürmedin. [19] Bir insan düşmanını bulursa, onu zarar vermeden salıverir mi?

Bu yüzden RAB bugün bana yaptığın iyilik için seni
iyilikle ödüllendirsin. 20 Şimdi biliyorum ki kesinlikle
kral olacaksın ve İsrail krallığı senin elinde sağlam
duracak. 21 Şimdi öyleyse RAB adına bana ant iç ki,
benden sonra soyumu ortadan kaldırmayacaksın ve
babamın evinden adımı silmeyeceksin.” 22 Davut
Saul'a ant içti. Sonra Saul evine gitti, ama Davut'la
adamları sığınağa çıktılar.

25

1 Samuel öldü. Bütün İsrail halkı toplanıp onun için
yas tuttu ve onu Rama'daki evine gömdü. Sonra
Davut kalkıp Paran Çölü'ne indi. 2 Maon'da bir adam
vardı; malları Karmel'deydi. Bu adam çok varlıklıydı.
Üç bin koyunu, bin keçisi vardı. Karmel'de
koyunlarını kırkıyordu. 3 Adamın adı Nabal, karısının
adı Abigail'di. Kadın sağduyulu ve güzel yüzlüydü.
Ama adam kaba ve davranışları kötüydü. Kalev
soyundandı. 4 Davut çölde Nabal'ın koyunlarını
kırktığını duydu. 5 Bunun üzerine Davut on genç
adam gönderdi. Genç adamlara, “Karmel'e çıkın,
Nabal'ın yanına gidin ve benim adımla ona selam
verin” dedi. 6 “Ona şöyle deyin: ‘Ömrün uzun olsun!
Sana, ev halkına ve sahip olduğun her şeye esenlik
olsun. 7 Şimdi koyun kırkıcıların olduğunu duydum.
Çobanların bizimle birlikteydi; onlara zarar
vermedik. Karmel'de bulundukları sürece hiçbir
kayıpları olmadı. 8 Genç adamlarına sor, sana
anlatırlar. Bu yüzden bu gençler gözünde lütuf
bulsun. Çünkü uygun bir günde geldik. Lütfen eline
ne geçerse kullarına ve oğlun Davut'a ver.’” 9
Davut'un genç adamları gelip Davut'un adına bu
sözlerin hepsini Nabal'a söylediler, sonra sustular. 10
Nabal, Davut'un kullarına şöyle karşılık verdi: “Davut
da kimmiş? İşay'ın oğlu kimmiş? Bu günlerde
efendilerinden kaçıp ayrılan birçok kul var. 11
Ekmeğimi, suyumu, kırkıcılarım için kestiğim eti alıp
nereden geldiklerini bilmediğim adamlara mı
vereyim?” 12 Bunun üzerine Davut'un genç adamları
geri döndüler, geldiler ve bu sözlerin hepsini ona
bildirdiler. 13 Davut adamlarına, “Herkes kılıcını
kuşansın!” dedi. Herkes kılıcını kuşandı. Davut da
kılıcını kuşandı. Yaklaşık dört yüz adam Davut'un
ardından gitti, iki yüz adam da yüklerin yanında
kaldı. 14 Ama genç adamlardan biri, Nabal'ın karısı
Abigail'e, “Bak, Davut çölden efendimizi selamlamak
için ulaklar gönderdi, ama efendimiz onlara bağırıp
çağırdı” dedi. 15 “Oysa o adamlar bize çok iyi
davrandılar. Tarlalarda onlarla birlikte olduğumuz
sürece bize zarar gelmedi, hiçbir şeyimiz eksilmedi. 16
Koyunları güttüğümüz sürece, gece gündüz bize
duvar gibi oldular. 17 Şimdi ne yapacağını düşünüp
karar ver. Çünkü efendimize de bütün ev halkına da
kötülük kararlaştırıldı. Üstelik efendimiz öyle
değersiz biri ki onunla kimse konuşamıyor.” 18
Abigail hemen davranıp iki yüz ekmek, iki tulum
şarap, hazırlanmış beş koyun, beş ölçek kavrulmuş
tahıl, yüz salkım kuru üzüm ve iki yüz incir ezmesi
aldı; bunları eşeklere yükledi. 19 Genç adamlarına,
“Önümden gidin, ben arkanızdan geliyorum” dedi.
Ama kocası Nabal'a hiçbir şey söylemedi. 20 Eşeğine
binmiş, dağın kuytu yamacından inerken Davut'la
adamları ona doğru geliyordu; Abigail onlarla
karşılaştı. 21 Davut kendi kendine, “Demek çölde bu
adamın sahip olduğu her şeyi boşuna korumuşum;
ona ait hiçbir şey eksilmedi. O ise iyiliğime kötülükle
karşılık verdi” demişti. 22 “Sabah aydınlanıncaya
kadar ona ait olan erkeklerden tek birini bile sağ
bırakırsam, Tanrı Davut'un düşmanlarına şunu
yapsın, hatta daha kötüsünü de yapsın.” 23 Abigail
Davut'u görünce hemen eşekten indi, yüzüstü
Davut'un önüne kapanıp yere eğildi. 24 Ayaklarına
kapanıp şöyle dedi: “Efendim, suç benim üzerime
olsun. Lütfen bu kulun seninle konuşsun. Kulunun
sözlerini dinle. 25 Efendim, ne olur bu değersiz
adamı, Nabal'ı dikkate alma. Çünkü adı neyse kendisi
de odur. Adı Nabal, budalalık da onunladır. Ama ben,
kulun, efendimin gönderdiği genç adamları
görmedim. 26 Şimdi efendim, RAB'bin yaşamı ve
senin canın hakkı için söylüyorum: Seni kan dökme
suçundan ve kendi elinle öç almaktan alıkoyan RAB
olduğuna göre, şimdi düşmanların ve efendime
kötülük arayanlar Nabal gibi olsun. 27 Kulunun
efendime getirdiği bu armağan, efendimin ardından
yürüyen genç adamlara verilsin. 28 Lütfen kulunun
suçunu bağışla. Çünkü RAB efendime kesinlikle
kalıcı bir soy verecek. Çünkü efendim RAB'bin
savaşlarını veriyor. Yaşamın boyunca sende kötülük
bulunmasın. 29 Biri kalkıp seni kovalamaya, canına
kıymaya kalksa bile, efendimin canı Tanrın RAB'bin
yanında yaşam bağının içine sarılmış olacaktır. Ama
düşmanlarının canlarını sapanın yuvasından taş atar

gibi fırlatıp atacaktır. 30 RAB efendim için söylediği bütün iyilikleri yerine getirip seni İsrail'e önder atadığında, 31 nedensiz yere kan dökmüş olman ya da efendimin kendi eliyle öç almış olması, sana keder ve yürek acısı olmayacak. RAB efendime iyilik ettiğinde kulunu anımsa." 32 Davut Abigail'e, "Bugün seni beni karşılamaya gönderen İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun! 33 Sağduyun kutsansın, sen de kutsanmış ol. Çünkü bugün beni kan dökme suçundan ve kendi elimle öç almaktan alıkoydun. 34 Çünkü gerçekten, sana zarar vermekten beni alıkoyan İsrail'in Tanrısı RAB'bin yaşamı hakkı için söylüyorum, eğer çabuk davranıp beni karşılamaya gelmeseydin, sabah aydınlanıncaya kadar Nabal'a ait erkeklerden tek biri bile sağ kalmayacaktı." 35 Böylece Davut onun getirdiklerini elinden aldı ve ona, "Esenlikle evine çık. Bak, sözünü dinledim ve dileğini kabul ettim" dedi. 36 Abigail Nabal'ın yanına geldiğinde, Nabal evinde bir kral şöleni gibi şölen veriyordu. Nabal'ın yüreği keyifliydi, çünkü çok sarhoştu. Bu yüzden sabah aydınlanıncaya kadar ona az ya da çok hiçbir şey söylemedi. 37 Sabah olunca, şarabın etkisi Nabal'ın üzerinden geçince, karısı ona bunları anlattı. Bunun üzerine yüreği içinde öldü, kendisi de taş kesildi. 38 Yaklaşık on gün sonra RAB Nabal'a vurdu ve Nabal öldü. 39 Davut, Nabal'ın öldüğünü duyunca, "Nabal'ın elinden gördüğüm aşağılanmanın davasını güden ve kulunu kötülükten alıkoyan RAB'be övgüler olsun. RAB, Nabal'ın kötülüğünü kendi başına geri çevirdi" dedi. Sonra Davut, Abigail'i kendisine eş olarak almak için haber gönderdi. 40 Davut'un kulları Karmel'de Abigail'in yanına gelip ona, "Davut, seni kendisine eş olarak almak için bizi sana gönderdi" dediler. 41 Abigail kalktı, yüzünü yere eğerek saygıyla kapandı ve, "İşte, kulun efendimin kullarının ayaklarını yıkamak için bir hizmetkârdır" dedi. 42 Abigail hemen kalktı, eşeğine bindi. Ona eşlik eden beş genç kadınla birlikte Davut'un ulaklarının ardından gitti ve onun karısı oldu. 43 Davut ayrıca Yizreel'den Ahinoam'ı da aldı; ikisi de onun karısı oldu. 44 Saul ise kızı, Davut'un karısı Mikal'ı Gallimli Layiş'in oğlu Palti'ye vermişti.

26

1 Zifliler Giva'da Saul'a gelip, "Davut çöle bakan Hakila Tepesi'nde gizlenmiyor mu?" dediler. 2 Bunun üzerine Saul kalktı, yanında İsrail'den seçilmiş üç bin adamla Davut'u Zif Çölü'nde aramak için Zif Çölü'ne indi. 3 Saul, yol kenarında, çöle bakan Hakila Tepesi'nde ordugah kurdu. Davut ise çölde kaldı ve Saul'un, kendisini izleyerek çöle geldiğini gördü. 4 Bu yüzden Davut casuslar gönderdi ve Saul'un gerçekten geldiğini anladı. 5 Davut kalkıp Saul'un ordugah kurduğu yere geldi. Saul'un yattığı yeri ve ordusunun komutanı Ner oğlu Avner'i gördü. Saul araba siperlerinin içinde yatıyordu, halk da çevresinde ordugah kurmuştu. 6 Davut, Hititli Ahimelek'e ve Yoav'ın kardeşi, Seruya oğlu Avişay'a, "Benimle birlikte ordugaha, Saul'un yanına kim inecek?" dedi. Avişay, "Seninle ben inerim" dedi. 7 Böylece Davut'la Avişay geceleyin halkın yanına geldiler. Saul araba siperlerinin içinde uyuyordu; mızrağı başucunda toprağa saplanmıştı. Avner'le halk da çevresinde yatıyordu. 8 Avişay Davut'a, "Tanrı bugün düşmanını eline teslim etti. Şimdi izin ver de onu tek vuruşta mızrakla yere çakayım; ikinci kez vurmak zorunda kalmayacağım" dedi. 9 Davut Avişay'a, "Onu öldürme. Çünkü RAB'bin mesh ettiğine el uzatıp da suçsuz kalan kim vardır?" dedi. 10 Davut, "RAB yaşayan var oldukça, onu RAB vuracaktır; ya günü gelip ölecektir ya da savaşa inip yok olacaktır" dedi. 11 "RAB'bin mesh ettiğine el uzatmaktan RAB beni uzak tutsun. Ama şimdi başucundaki mızrağı ve su kabını al da gidelim." 12 Böylece Davut, Saul'un başucundan mızrağı ve su kabını aldı, sonra gittiler. Bunu gören de olmadı, bilen de; uyanan da olmadı. Çünkü hepsi uyuyordu; RAB onlara derin bir uyku salmıştı. 13 Sonra Davut öbür tarafa geçti ve onlarla arasında büyük bir mesafe bırakarak uzakta, dağın tepesinde durdu. 14 Davut halka ve Ner oğlu Avner'e seslenip, "Avner, cevap vermeyecek misin?" dedi. Avner, "Krala seslenen sen kimsin?" diye cevap verdi. 15 Davut Avner'e, "Sen yiğit bir adam değil misin? İsrail'de senin gibisi kim var? Öyleyse neden efendin kralı korumadın? Çünkü halktan biri efendin kralı yok etmek için içeri girdi. 16 Yaptığın bu şey iyi değil. RAB yaşayan var oldukça, ölümü hak ettiniz; çünkü efendiniz olan, RAB'bin mesh ettiğini korumadınız. Şimdi bak, kralın mızrağıyla başucundaki su kabı nerede?" dedi. 17 Saul, Davut'un sesini tanıdı ve, "Bu

senin sesin mi, oğlum Davut?" dedi. Davut, "Sesimdir, efendim kralım" dedi. 18 "Efendim neden kulunu kovalıyor? Ne yaptım? Elimde ne kötülük var?" 19 "Şimdi efendim kral, lütfen kulunun sözlerini dinlesin. Eğer beni sana karşı kışkırtan RAB ise, bir sunu kabul etsin. Ama bunu yapan insanlar ise, RAB'bin önünde lanetli olsunlar. Çünkü bugün beni, 'Git, başka ilahlara kulluk et!' diyerek RAB'bin mirasında payım olmaktan kovdular. 20 Şimdi kanım RAB'bin huzurundan uzakta yere dökülmesin. Çünkü İsrail kralı bir pireyi aramaya çıktı; dağlarda keklik avlayan biri gibi." 21 O zaman Saul, "Günah işledim. Geri dön, oğlum Davut. Çünkü bugün canım senin gözünde değerliydi; artık sana kötülük etmeyeceğim. İşte akılsızca davrandım, çok büyük yanılgıya düştüm" dedi. 22 Davut, "İşte kralın mızrağı! Genç adamlardan biri buraya geçip onu alsın" diye cevap verdi. 23 RAB herkese doğruluğunun ve sadakatinin karşılığını verir. Çünkü RAB bugün seni elime teslim etti, ama ben RAB'bin mesh ettiğine el uzatmak istemedim. 24 Bugün senin canın benim gözümde nasıl değerliyse, benim canım da RAB'bin gözünde öyle değerli olsun. O da beni her sıkıntıdan kurtarsın" dedi. 25 Saul Davut'a, "Kutsanmışsın, oğlum Davut. Gerçekten büyük işler yapacaksın ve kesinlikle başarılı olacaksın" dedi. Sonra Davut yoluna gitti, Saul da kendi yerine döndü.

27

1 Davut içinden, "Bir gün Saul'un elinde yok olup gideceğim. Benim için en iyisi Filist ülkesine kaçmaktır. O zaman Saul, İsrail sınırları içinde beni bir daha aramaktan vazgeçer. Böylece onun elinden kurtulurum" dedi. 2 Bunun üzerine Davut, yanındaki altı yüz adamla birlikte kalkıp Gat Kralı Maok oğlu Akiş'in yanına geçti. 3 Davut adamlarıyla birlikte, her biri kendi ailesiyle Gat'ta Akiş'in yanında yaşadı. Davut'un yanında iki karısı da vardı: Yizreelli Ahinoam ve Karmelli, Naval'ın karısı Avigayil. 4 Davut'un Gat'a kaçtığı Saul'a bildirildi. Bunun üzerine Saul onu bir daha aramadı. 5 Davut Akiş'e, "Eğer gözünde lütuf bulduysam, bırak da kırdaki kentlerden birinde bana bir yer versinler, orada oturayım. Çünkü kulun neden senin yanında krallık kentinde otursun?" dedi. 6 Akiş o gün ona Siklag'ı verdi. Bu yüzden Siklag bugüne kadar Yahuda krallarına aittir. 7 Davut'un Filist ülkesinde yaşadığı günlerin sayısı bir yıl dört ay oldu. 8 Davut'la adamları gidip Geşurlular'a, Girzililer'e ve Amalekliler'e akınlar düzenliyordu. Çünkü çok eskiden beri Şur yolundan Mısır ülkesine kadar uzanan bölgenin halkı onlardı. 9 Davut o ülkeyi vuruyor, ne erkek ne kadın sağ bırakıyordu. Koyunları, sığırları, eşekleri, develeri ve giysileri alıp dönüyor, Akiş'in yanına geliyordu. 10 Akiş, "Bugün kimin üzerine akın yaptınız?" diye sorunca Davut, "Yahuda'nın güneyine, Yerahmeelliler'in güneyine ve Kenliler'in güneyine" diye karşılık veriyordu. 11 Davut, "Yoksa bize ilişkin haber verirler, 'Davut Filist ülkesinde yaşadığı süre boyunca hep böyle yaptı' derler" diye düşünerek Gat'a götürmek için ne erkek ne kadın sağ bırakıyordu. 12 Akiş de Davut'a inanıyor, "Kendi halkı İsrail'e kendini büsbütün tiksindirdi. Bu yüzden sonsuza dek benim kulum olacak" diyordu.

28

1 O günlerde Filistliler, İsrail'le savaşmak için ordularını topladılar. Akiş Davut'a, "Şunu iyi bil ki, sen ve adamların benimle birlikte orduya çıkacaksınız" dedi. 2 Davut Akiş'e, "O zaman kulunun ne yapacağını sen de göreceksin" dedi. Akiş de Davut'a, "Öyleyse seni ömür boyu korumam yapacağım" dedi. 3 Bu sırada Samuel ölmüştü. Bütün İsrail onun için yas tutmuş, onu Rama'da, kendi kentinde gömmüştü. Saul da medyumları ve büyücüleri ülkeden uzaklaştırmıştı. 4 Filistliler toplanıp geldiler ve Şunem'de ordugah kurdular. Saul da bütün İsrail'i topladı, onlar da Gilboa'da ordugah kurdular. 5 Saul Filistliler'in ordusunu görünce korktu, yüreği büyük bir titremeyle sarsıldı. 6 Saul RAB'be danıştı, ama RAB ona ne düşlerle, ne Urim'le, ne de peygamberlerle yanıt verdi. 7 Bunun üzerine Saul kullarına, "Bana bir medyum kadın bulun, ona gidip danışayım" dedi. Kulları ona, "Bak, Endor'da bir medyum kadın var" dediler. 8 Saul kılık değiştirip başka giysiler giydi. Yanına iki adam alıp geceleyin

kadına gittiler. Saul, “Lütfen ruh çağırma yoluyla benim için fal bak; sana söyleyeceğim kişiyi bana çıkar” dedi. [9] Kadın ona, “Saul'un ne yaptığını, medyumları ve büyücüleri ülkeden nasıl silip attığını sen de biliyorsun. Öyleyse neden canıma tuzak kurup beni öldürtmek istiyorsun?” dedi. [10] Saul kadına RAB adına ant içerek, “RAB'bin varlığı hakkı için, bu yüzden sana hiçbir ceza gelmeyecek” dedi. [11] Kadın, “Senin için kimi çıkarayım?” dedi. O da, “Samuel'i çıkar” dedi. [12] Kadın Samuel'i görünce yüksek sesle çığlık attı. Sonra Saul'a, “Beni neden aldattın? Çünkü Saul sensin!” dedi. [13] Kral ona, “Korkma. Ne görüyorsun?” dedi. Kadın Saul'a, “Yerden yukarı çıkan ilahi bir varlık görüyorum” dedi. [14] Saul ona, “Neye benziyor?” dedi. Kadın, “Yaşlı bir adam çıkıyor; üstünde bir kaftan var” dedi. Saul bunun Samuel olduğunu anlayınca yüzüstü yere kapanıp saygısını sundu. [15] Samuel Saul'a, “Beni niçin rahatsız ettin, niçin yukarı çıkarttın?” dedi. Saul, “Büyük sıkıntı içindeyim. Filistliler bana karşı savaşıyor, Tanrı da benden ayrıldı. Artık bana ne peygamberlerle ne de düşlerle yanıt veriyor. Bu yüzden seni çağırdım; ne yapmam gerektiğini bana bildir diye” diye yanıtladı. [16] Samuel, “Madem RAB senden ayrıldı ve sana karşı oldu, öyleyse bana neden danışıyorsun?” dedi. [17] RAB, benim aracılığımla söylediği şeyi sana yaptı. RAB krallığı senin elinden koparıp komşuna, yani Davut'a verdi. [18] Çünkü RAB'bin sözüne kulak vermedin, Amalekliler'e karşı kızgın öfkesini yerine getirmedin. Bu yüzden RAB bugün sana bunu yaptı. [19] Üstelik RAB, İsrail'i de seninle birlikte Filistliler'in eline verecek. Yarın sen ve oğulların benimle birlikte olacaksınız. RAB, İsrail ordusunu da Filistliler'in eline verecek.” [20] Saul hemen olduğu yere, bütün gövdesiyle yere yıkıldı. Samuel'in sözleri yüzünden dehşete düşmüştü. Bütün gün ve bütün gece ekmek yemediği için onda hiç güç kalmamıştı. [21] Kadın Saul'un yanına gelip onun çok sarsılmış olduğunu görünce, “Bak, hizmetçin sözünü dinledi. Canımı tehlikeye attım ve bana söylediklerini yaptım. [22] Şimdi lütfen sen de hizmetçinin sözünü dinle. Önüne bir lokma ekmek koyayım da ye; böylece yoluna giderken gücün olur” dedi. [23] Ama Saul istemedi, “Yemeyeceğim” dedi. Yine de kulları ve kadın onu zorladılar. O da onların sözünü dinledi. Yerden kalkıp sedire oturdu. [24] Kadının evinde besili bir buzağı vardı. Hemen onu kesti. Un alıp yoğurdu ve mayasız ekmek pişirdi. [25] Bunları Saul'un ve kullarının önüne getirdi, onlar da yediler. Sonra kalkıp o gece gittiler.

29

[1] Filistliler bütün ordularını Afek'te topladı. İsrailliler de Yizreel'deki pınarın yanında ordugah kurdu. [2] Filistlilerin önderleri yüzler ve binler halinde ilerliyordu. Davut'la adamlarıysa Akiş'in yanında, en arkada ilerliyordu. [3] Filistli beyleri, “Bu İbraniler de kim?” dedi. Akiş Filistli beylerine, “Bu, İsrail Kralı Saul'un hizmetkârı Davut değil mi? Günlerdir, hatta yıllardır benimle. Saul'dan ayrıldığı günden bugüne onda hiçbir kusur bulmadım” dedi. [4] Ama Filistli beyleri ona öfkelendi. Ona, “Bu adamı geri gönder de yerleştirdiğin yere dönsün. Savaşta bizimle birlikte aşağı inmesin; yoksa savaşta karşımıza dikilir. Çünkü bu adam efendisiyle kendini neyle barıştırır? Bu adamların başlarıyla değil mi?” dediler. [5] “Dans ederken birbirlerine, ‘Saul binlerini öldürdü, Davutsa on binlerini’ diye söyledikleri Davut bu değil mi?” [6] Bunun üzerine Akiş Davut'u çağırıp ona, “RAB'bin yaşamı hakkı için, sen dürüst bir adamsın. Ordu içinde benimle birlikte gidip gelmen gözümde iyi oldu. Bana geldiğin günden bugüne sende kötü bir şey bulmadım. Yine de beyler senden hoşnut değil. [7] Şimdi geri dön, esenlikle git; Filistli beylerini gücendirme” dedi. [8] Davut Akiş'e, “Ama ben ne yaptım? Huzurunda bulunduğum günden bugüne kulunda ne buldun da efendim kralın düşmanlarına karşı gidip savaşmayayım?” dedi. [9] Akiş Davut'a şu karşılığı verdi: “Biliyorum, gözümde Tanrı'nın bir meleği kadar iyisin. Ama Filistli beyleri, ‘O bizimle birlikte savaşa çıkmayacak’ dediler. [10] Bu yüzden sen de seninle gelen efendinin kulları da sabah erkenden kalkın. Sabah erkenden kalkıp ortalık aydınlanınca yola çıkın.” [11] Böylece Davut da adamları da sabah erkenden kalkıp Filistliler diyarına dönmek üzere yola çıktı. Filistlilerse Yizreel'e çıktı.

30

1 Davut'la adamları üçüncü gün Ziklag'a
vardıklarında Amalekliler Güney bölgesine ve
Ziklag'a akın yapmış, Ziklag'ı vurup ateşe
vermişlerdi. 2 Oradaki kadınları ve herkesi, küçük
büyük demeden tutsak almışlardı. Kimseyi
öldürmemiş, hepsini alıp gitmişlerdi. 3 Davut'la
adamları kente geldiklerinde gördüler ki kent ateşe
verilmiş, karıları, oğulları ve kızları tutsak alınmıştı. 4
Bunun üzerine Davut'la yanındaki halk yüksek sesle
ağladı; ağlayacak güçleri kalmayıncaya kadar
ağladılar. 5 Davut'un iki karısı, Yizreelli Ahinoam ile
Karmelli Nabal'ın karısı Abigail de tutsak alınmıştı. 6
Davut büyük sıkıntı içindeydi, çünkü halk onu
taşlamaktan söz ediyordu; herkes oğulları ve kızları
yüzünden acı içindeydi. Ama Davut, Tanrısı RAB'de
güç buldu. 7 Davut, Ahimelek oğlu kâhin Aviyatar'a,
"Lütfen efodu bana getir" dedi. Aviyatar efodu
Davut'a getirdi. 8 Davut RAB'be danışıp, "Bu akıncı
birliğinin peşine düşeyim mi? Onlara yetişebilir
miyim?" dedi. RAB ona, "Peşlerine düş; onlara
kesinlikle yetişecek, her şeyi eksiksiz geri alacaksın"
diye yanıt verdi. 9 Böylece Davut, yanındaki altı yüz
adamla birlikte yola çıktı ve Besor Deresi'ne geldi.
Geride kalanlar orada kaldı. 10 Ama Davut peşlerini
sürmeyi sürdürdü; kendisiyle birlikte dört yüz adam
vardı. İki yüz kişi ise Besor Deresi'ni geçemeyecek
kadar bitkin olduğu için geride kaldı. 11 Kırda bir
Mısırlı bulup onu Davut'a getirdiler. Ona ekmek
verdiler, yedi; içmesi için de su verdiler. 12 Ona bir
parça incir pestiliyle iki salkım kuru üzüm verdiler.
Adam bunları yiyince kendine geldi; çünkü üç gün üç
gece ne ekmek yemiş ne de su içmişti. 13 Davut ona,
"Kimin adamsın, nerelisin?" diye sordu. O da, "Ben
Mısırlı bir gencim, bir Amalekli'nin kölesiyim. Üç
gün önce hastalanınca efendim beni bırakıp gitti"
dedi. 14 "Keretliler'in güneyine, Yahuda'ya ait bölgeye
ve Kalev'in güneyine akın yaptık. Ziklag'ı da ateşe
verdik." 15 Davut ona, "Beni bu akıncı birliğine
götürür müsün?" dedi. O da, "Beni öldürmeyeceğine
ve efendimin eline teslim etmeyeceğine Tanrı adına
ant iç; ben de seni o birliğe götüreyim" dedi. 16 Adam
Davut'u aşağı götürdü. Amalekliler ülkenin her
yanına yayılmıştı; Filistliler'in ülkesinden ve Yahuda
ülkesinden aldıkları büyük ganimet yüzünden yiyip
içiyor, eğleniyorlardı. 17 Davut alacakaranlıktan ertesi
günün akşamına kadar onları kılıçtan geçirdi.
Develere binip kaçan dört yüz genç adam dışında
içlerinden kimse kurtulamadı. 18 Davut,
Amalekliler'in aldığı her şeyi geri aldı; iki karısını da
kurtardı. 19 Onlardan hiçbir şey eksik değildi; ne
küçük ne büyük, ne oğullar ne kızlar, ne ganimetten
bir şey, ne de onların alıp götürdüğü herhangi bir şey.
Davut her şeyi geri getirdi. 20 Davut bütün davarlarla
sığırları aldı. Bunları öteki hayvan sürülerinin önüne
katıp sürüyorlar ve, "İşte Davut'un ganimeti bu"
diyorlardı. 21 Davut, kendisini izleyemeyecek kadar
bitkin düşen ve Besor Deresi'nde bırakılmış olan iki
yüz adamın yanına geldi. Onlar Davut'u ve yanındaki
halkı karşılamaya çıktılar. Davut halka yaklaşınca
onlara esenlik diledi. 22 Ama Davut'la birlikte
gidenlerin arasındaki kötü ve değersiz adamların
hepsi, "Bunlar bizimle gelmediği için geri aldığımız
ganimetten onlara hiçbir şey vermeyeceğiz; her
birine yalnız karısını ve çocuklarını verelim de alıp
gitsinler" dediler. 23 Davut ise, "Kardeşlerim, RAB'bin
bize verdiği şey konusunda böyle yapmayacaksınız.
Bizi O korudu, üzerimize gelen akıncı birliğini elimize
teslim etti" dedi. 24 "Bu konuda sizi kim dinler?
Savaşa gidenin payı neyse, eşyanın yanında kalanın
payı da o olacak. Hepsi eşit paylaşacak." 25 Davut o
günden sonra bunu İsrail için bugüne dek süren bir
kural ve ilke yaptı. 26 Davut Ziklag'a gelince,
ganimetten Yahuda'nın ihtiyarlarına, yani dostlarına
birer pay gönderdi. "İşte size RAB'bin
düşmanlarından alınan ganimetten bir armağan"
dedi. 27 Beytel'dekilere, Negev'deki Ramot'takilere ve
Yattir'dekilere gönderdi. 28 Aroer'dekilere,
Sifmot'takilere ve Eştemoa'dakilere de gönderdi. 29
Rakal'dakilere, Yerahmeelliler'in kentlerinde
yaşayanlara ve Kenliler'in kentlerinde yaşayanlara da
gönderdi. 30 Horma'dakilere, Boraşan'dakilere ve
Atak'takilere de gönderdi. 31 Hevron'dakilere ve
Davut'la adamlarının dolaşıp kaldıkları bütün yerlere
de gönderdi.

31

1 Filistliler İsrail'e karşı savaştı. İsrail adamları
Filistliler'in önünden kaçtı ve Gilboa Dağı'nda
vurulup yere serildi. 2 Filistliler Saul'la oğullarının
peşine düştü. Saul'un oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı
ve Malkişua'yı öldürdüler. 3 Savaş Saul'a karşı
şiddetlendi. Okçular ona yetişti, o da okçular

yüzünden büyük sıkıntıya düştü. [4] Saul silah taşıyan adamına, “Kılıcını çek de beni onunla delip geçir. Yoksa bu sünnetsizler gelip beni delip geçirir, bana aşağılayıcı şeyler yaparlar” dedi. Ama silah taşıyan adam çok korktuğu için bunu yapmadı. Bunun üzerine Saul kılıcını aldı ve onun üzerine kapandı. [5] Silah taşıyan adam Saul'un öldüğünü görünce o da kendi kılıcının üzerine kapandı ve onunla birlikte öldü. [6] Böylece Saul, üç oğlu, silah taşıyan adamı ve bütün adamları o gün hep birlikte öldü. [7] Vadinin öbür tarafında ve Şeria'nın ötesinde yaşayan İsrail adamları, İsrail ordusunun kaçtığını, Saul'la oğullarının öldüğünü görünce kentleri bırakıp kaçtılar. Filistliler de gelip oralara yerleşti. [8] Ertesi gün Filistliler ölüleri soymaya geldiklerinde Saul'la üç oğlunu Gilboa Dağı'nda yere serilmiş buldular. [9] Saul'un başını kestiler, zırhını çıkardılar ve bu haberi putlarının tapınaklarına ve halka duyurmak için Filistliler diyarının her yanına haber saldılar. [10] Zırhını Aştoretler'in tapınağına koydular, cesedini de Beyt-Şean suruna astılar. [11] Yaveş-Gilat halkı, Filistliler'in Saul'a neler yaptığını duyunca, [12] bütün yiğit adamlar kalkıp bütün gece yürüdüler; Saul'un cesedini ve oğullarının cesetlerini Beyt-Şean surundan alıp Yaveş'e getirdiler ve onları orada yaktılar. [13] Kemiklerini alıp Yaveş'teki ılgın ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç tuttular.

2. Samuel

1

[1] Saul öldükten sonra, Davut Amalekliler'i bozguna
uğratıp dönmüş ve Siklag'da iki gün kalmıştı. [2]
Üçüncü gün, Saul'un ordugahından bir adam geldi.
Giysileri yırtılmış, başına toprak saçmıştı. Davut'un
yanına varınca yere kapanıp saygısını sundu. [3] Davut
ona, "Nereden geliyorsun?" dedi. Adam, "İsrail
ordugahından kaçıp kurtuldum" diye cevap verdi. [4]
Davut, "Ne oldu? Lütfen anlat bana" dedi. Adam
şöyle cevap verdi: "Halk savaş alanından kaçtı.
Halktan birçok kişi düştü, öldü. Saul ile oğlu Yonatan
da öldü." [5] Davut haberi getiren genç adama, "Saul'la
oğlu Yonatan'ın öldüğünü nereden biliyorsun?" dedi.
[6] Haberi getiren genç adam şöyle dedi: "Tesadüfen
Gilboa Dağı'ndaydım. Bir de baktım, Saul mızrağına
yaslanmıştı; savaş arabalarıyla atlılar da hemen
ardındaydı." [7] "Arkasına bakınca beni gördü ve bana
seslendi. Ben de, 'Buyur' dedim." [8] "Bana, 'Sen
kimsin?' dedi. Ben de, 'Ben bir Amalekliyim' diye
cevap verdim." [9] "Bana, 'Ne olur yanıma gel de beni
öldür, çünkü can çekişiyorum ama hâlâ yaşıyorum'
dedi." [10] "Ben de yanına gidip onu öldürdüm. Çünkü
düştükten sonra artık yaşayamayacağını anladım.
Başındaki tacı ve kolundaki bileziği aldım; onları
efendime getirdim." [11] Bunun üzerine Davut
giysilerini tuttuğu gibi yırttı. Yanındaki bütün
adamlar da aynısını yaptı. [12] Saul için, oğlu Yonatan
için, RAB'bin halkı için ve İsrail halkı için yas tutup
ağladılar; akşama kadar oruç tuttular. Çünkü kılıçla
düşmüşlerdi. [13] Davut haberi getiren genç adama,
"Sen nerelisin?" dedi. Adam, "Ben bir yabancının
oğluyum, bir Amalekliyim" diye cevap verdi. [14] Davut
ona, "RAB'bin meshettiği kişiyi öldürmek için elini
uzatmaktan nasıl korkmadın?" dedi. [15] Sonra Davut
genç adamlardan birini çağırıp, "Yaklaş, vur onu"
dedi. Genç adam onu vurdu ve o da öldü. [16] Davut
ona, "Kanının sorumluluğu senin başına olsun.
Çünkü kendi ağzın senin aleyhine tanıklık etti;
'RAB'bin meshettiği kişiyi ben öldürdüm' dedin"
dedi. [17] Davut Saul ve oğlu Yonatan için şu ağıdı
yaktı. [18] Yahuda oğullarına Yay Türküsü'nü
öğretmelerini buyurdu. İşte, bu Yaşar Kitabı'nda
yazılıdır: [19] "Ey İsrail, görkemin yüksek yerlerinde
vurulmuş yatıyor! Yiğitler nasıl da düştü! [20] Bunu
Gat'ta anlatmayın, Aşkelon sokaklarında
duyurmayın; yoksa Filistli kızları sevinir,
sünnetsizlerin kızları coşar. [21] Ey Gilboa dağları,
üzerinize ne çiy düşsün ne yağmur, ne de sunu
tarlaları olsun. Çünkü yiğitlerin kalkanı orada hor
görülüp yere atıldı; Saul'un kalkanı da yağla mesh
edilmeden kaldı. [22] Öldürülenlerin kanından,
yiğitlerin iç yağından Yonatan'ın yayı geri dönmedi,
Saul'un kılıcı da boşa dönmedi. [23] Saul'la Yonatan
yaşamlarında sevilen, sevimli kişilerdi; ölümlerinde
de birbirlerinden ayrılmadılar. Kartallardan daha
çevik, aslanlardan daha güçlüydüler. [24] Ey İsrail
kızları, Saul için ağlayın! O sizi görkemle al kırmızıya
büründürdü, giysilerinize altın süsler taktı. [25] Yiğitler
savaşın ortasında nasıl da düştü! Yonatan senin
yüksek yerlerinde vurulmuş yatıyor. [26] Senin için
içim yanıyor, kardeşim Yonatan. Bana çok
değerliydin. Bana olan sevgin olağanüstüydü, kadın
sevgisini bile aşan bir sevgiydi. [27] Yiğitler nasıl da
düştü, savaş silahları yok olup gitti!"

2

[1] Bundan sonra Davut RAB'be danıştı: "Yahuda
kentlerinden birine gideyim mi?" RAB ona, "Git,"
dedi. Davut, "Nereye gideyim?" diye sordu. RAB,
"Hevron'a," dedi. [2] Böylece Davut oraya gitti. Yizreelli
Ahinoam ve Karmelli Naval'ın karısı Avigayil olan iki
karısı da onunla birlikteydi. [3] Davut, yanındaki
adamları da her biri ev halkıyla birlikte oraya
götürdü. Hevron kentlerinde yaşadılar. [4] Yahuda
adamları gelip orada Davut'u Yahuda halkı üzerine
kral olarak meshetti. Davut'a, "Saul'u gömenler
Yaveş-Gilatlı adamlardı," diye bildirdiler. [5] Davut,
Yaveş-Gilatlı adamlara ulaklar gönderip onlara şöyle
dedi: "Efendiniz Saul'a bu iyiliği gösterip onu
gömdüğünüz için RAB sizi kutsasın. [6] Şimdi RAB size
vefalı sevgi ve sadakat göstersin. Siz bunu yaptığınız
için ben de size bu iyiliğin karşılığını vereceğim. [7]

Şimdi elleriniz güçlensin, yürekli olun. Çünkü efendiniz Saul öldü; Yahuda halkı da beni kendilerine kral olarak meshetti.” 8 Bu arada Ner oğlu, Saul'un ordusunun komutanı Avner, Saul'un oğlu İş-Boşet'i alıp Mahanayim'e götürdü. 9 Onu Gilat'a, Aşurlular'a, Yizreel'e, Efrayim'e, Benyamin'e ve bütün İsrail'e kral yaptı. 10 Saul'un oğlu İş-Boşet İsrail üzerinde kral olduğunda kırk yaşındaydı; iki yıl krallık etti. Ama Yahuda halkı Davut'un ardından gitti. 11 Davut'un Hevron'da Yahuda halkı üzerinde kral olduğu süre yedi yıl altı aydı. 12 Ner oğlu Avner'le Saul oğlu İş-Boşet'in kulları Mahanayim'den Givon'a çıktılar. 13 Seruya oğlu Yoav'la Davut'un kulları da çıkıp Givon havuzunun yanında onlarla karşılaştılar. Bir grup havuzun bir yanında, öbür grup öte yanında oturdu. 14 Avner Yoav'a, “Genç adamlar kalksın da önümüzde çarpışsın,” dedi. Yoav da, “Kalksınlar,” dedi. 15 Bunun üzerine sayıları belirlenip ileri çıktılar: Benyamin ve Saul oğlu İş-Boşet tarafı için on iki kişi, Davut'un kullarından da on iki kişi. 16 Her biri rakibini başından yakalayıp kılıcını onun böğrüne sapladı; hepsi birlikte yere düştü. Bu yüzden Givon'daki o yere Helkat-Hassurim adı verildi. 17 O gün savaş çok çetin geçti. Avner'le İsrail adamları, Davut'un kullarının önünde yenildi. 18 Seruya'nın üç oğlu da oradaydı: Yoav, Avişay ve Asahel. Asahel yaban ceylanı kadar çevik ayaklıydı. 19 Asahel Avner'in peşine düştü; onu izlerken ne sağa ne sola saptı. 20 Avner arkasına bakıp, “Sen misin, Asahel?” dedi. O da, “Benim,” diye karşılık verdi. 21 Avner ona, “Sağına ya da soluna sap, genç adamlardan birine saldır da silahlarını al,” dedi. Ama Asahel onu izlemekten vazgeçmedi. 22 Avner Asahel'e yine, “Peşimden ayrıl. Seni neden yere sereyim? O zaman ağabeyin Yoav'ın yüzüne nasıl bakarım?” dedi. 23 Ama Asahel peşinden ayrılmayı reddetti. Bunun üzerine Avner mızrağın dip tarafıyla onu karnından vurdu; mızrak sırtından çıktı. Asahel olduğu yerde düşüp öldü. Asahel'in düştüğü ve öldüğü yere gelen herkes durup kaldı. 24 Yoav'la Avişay da Avner'in peşine düştü. Güneş batarken Givon çölü yolunda, Giyah'ın karşısındaki Amma tepesine vardılar. 25 Benyaminliler Avner'in arkasında toplandı, tek bir birlik oldular ve bir tepenin doruğunda durdular. 26 Avner Yoav'a seslenip şöyle dedi: “Kılıç sonsuza dek mi yiyip bitirecek? Sonunun acı olacağını bilmiyor musun? Halkına kardeşlerinin peşini bırakmalarını söylemek için daha ne kadar bekleyeceksin?” 27 Yoav, “Tanrı'nın yaşamı hakkı için, sen konuşmasaydın halk sabaha kadar geri çekilmez, herkes kardeşini kovalamayı sürdürürdü,” dedi. 28 Bunun üzerine Yoav boruyu çaldı. Bütün halk durdu; artık İsrail'in peşine düşmediler, savaşı da sürdürmediler. 29 Avner'le adamları o gece boyunca Arava'dan yürüdüler. Şeria'yı geçip bütün Bitron boyunca ilerlediler ve Mahanayim'e vardılar. 30 Yoav, Avner'i izlemekten döndü. Bütün halkı topladığında Davut'un kullarından on dokuz kişiyle Asahel'in eksik olduğu görüldü. 31 Ama Davut'un kulları Benyaminlilerden ve Avner'in adamlarından üç yüz altmış kişiyi öldürmüştü. 32 Asahel'i alıp Beytlehem'de bulunan babasının mezarına gömdüler. Sonra Yoav'la adamları bütün gece yürüdü; gün ağarırken Hevron'a vardılar.

3

1 Saul'un eviyle Davut'un evi arasında uzun süren bir savaş vardı. Davut gitgide güçleniyor, Saul'un evi ise gitgide zayıflıyordu. 2 Hevron'da Davut'un oğulları doğdu. İlk oğlu Yizreelli Ahinoam'dan olan Amnon'du. 3 İkinci oğlu Karmelli Naval'ın karısı Avigayil'den olan Kileav'dı. Üçüncü oğlu Geşur Kralı Talmay'ın kızı Maaka'dan olan Avşalom'du. 4 Dördüncü oğlu Haggit'ten olan Adoniya'ydı. Beşinci oğlu Avital'dan olan Şefatya'ydı. 5 Altıncı oğlu ise Davut'un karısı Egla'dan olan Yitream'dı. Bunlar Davut'a Hevron'da doğdu. 6 Saul'un eviyle Davut'un evi arasında savaş sürerken Avner, Saul'un evinde gittikçe güç kazandı. 7 Saul'un Ayya kızı Rispah adında bir cariyesi vardı. İşboşet Avner'e, “Neden babamın cariyesiyle yattın?” dedi. 8 Avner, İşboşet'in bu sözlerine çok öfkelendi ve şöyle dedi: “Ben Yahuda'dan yana bir köpek başı mıyım? Bugün senin baban Saul'un evine, kardeşlerine ve dostlarına vefalı davrandım; seni Davut'un eline teslim etmedim. Ama sen bugün bu kadın yüzünden beni suçlu çıkarıyorsun! 9 RAB Davut'a ne ant içtiyse, ben de onun için aynısını yapmazsam, Tanrı Avner'e şunu yapsın, hatta daha fazlasını yapsın: 10 krallığı Saul'un evinden alıp Davut'un tahtını Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar İsrail ve Yahuda üzerinde kuracağım.” 11 İşboşet, Avner'den korktuğu için ona bir söz bile

karşılık veremedi. [12] Avner kendi adına Davut'a ulaklar gönderip, “Bu ülke kimin?” dedi. Sonra da, “Benimle antlaşma yap; işte elim seninle olacak ve bütün İsrail'i sana döndüreceğim” dedi. [13] Davut, “İyi, seninle antlaşma yaparım. Ama senden bir şey istiyorum: yanıma gelmeden önce Saul'un kızı Mikal'i getirmezsen yüzümü göremezsin” dedi. [14] Davut, Saul'un oğlu İşboşet'e ulaklar gönderip, “Filistliler'den yüz sünnet derisi karşılığında kendime nişanladığım karım Mikal'i bana ver” dedi. [15] Bunun üzerine İşboşet haber gönderip onu kocası Layiş oğlu Paltiel'in yanından aldı. [16] Kocası ağlayarak onunla birlikte yürüdü, Bahurim'e kadar da arkasından geldi. Sonunda Avner ona, “Git, geri dön” dedi. O da geri döndü. [17] Avner, İsrail'in ihtiyarlarıyla konuşup şöyle dedi: “Uzun zamandır Davut'un üzerinize kral olmasını istiyordunuz. [18] Şimdi bunu yapın. Çünkü RAB Davut hakkında şöyle dedi: ‘Kulum Davut'un eliyle halkım İsrail'i Filistliler'in elinden ve bütün düşmanlarının elinden kurtaracağım.’” [19] Avner Benyaminliler'le de konuştu. Sonra İsrail'e ve bütün Benyamin evine iyi görünen her şeyi Hevron'da Davut'a söylemek için gitti. [20] Avner yanında yirmi adamla Hevron'da Davut'un yanına geldi. Davut, Avner'le yanındaki adamlar için bir şölen hazırladı. [21] Avner Davut'a, “Kalkıp gideceğim ve bütün İsrail'i efendim krala toplayacağım. Seninle antlaşma yapacaklar; sen de canının istediği her şey üzerinde krallık edeceksin” dedi. Davut Avner'i yolcu etti, o da esenlik içinde gitti. [22] Tam o sırada Davut'un adamlarıyla Yoav bir akından dönüyorlardı; yanlarında büyük bir ganimet getirmişlerdi. Ama Avner artık Hevron'da Davut'un yanında değildi; çünkü Davut onu yolcu etmişti, o da esenlik içinde gitmişti. [23] Yoav'la yanındaki bütün ordu gelince ona, “Ner oğlu Avner kralın yanına geldi; kral da onu yolcu etti, o da esenlik içinde gitti” diye haber verdiler. [24] Bunun üzerine Yoav kralın yanına gelip, “Ne yaptın? İşte Avner sana geldi. Onu neden yolcu ettin? Böylece çekip gitti! [25] Ner oğlu Avner'i bilirsin; seni aldatmak, çıkışını girişini öğrenmek ve yaptığın her şeyi bilmek için geldi” dedi. [26] Yoav Davut'un yanından çıkınca Avner'in arkasından ulaklar gönderdi. Onlar da onu Sira kuyusundan geri getirdiler. Davut'un ise bundan haberi yoktu. [27] Avner Hevron'a dönünce Yoav onunla sessizce konuşmak bahanesiyle onu kapının içine, bir yana çekti. Sonra kardeşi Asahel'in kanı için onu karnından vurdu; Avner de öldü. [28] Daha sonra Davut bunu duyunca, “Ben de krallığım da Ner oğlu Avner'in kanından ötürü RAB'bin önünde sonsuza dek suçsuzuz” dedi. [29] Bu kan Yoav'ın başına ve babasının bütün evinin başına dönsün. Yoav'ın evinden akıntısı olan, cüzamlı olan, değneğe dayanmak zorunda kalan, kılıçla düşen ya da ekmeksiz kalan eksik olmasın.” [30] Böylece Yoav'la kardeşi Avişay, Givon'daki savaşta kardeşleri Asahel'i öldürdüğü için Avner'i öldürdüler. [31] Davut, Yoav'a ve yanındaki bütün halka, “Giysilerinizi yırtın, çula sarının ve Avner'in önünde yas tutun” dedi. Kral Davut da cenaze sedyesinin arkasından yürüdü. [32] Avner'i Hevron'da gömdüler. Kral mezarın başında sesini yükseltip ağladı; bütün halk da ağladı. [33] Kral, Avner için ağıt yakıp şöyle dedi: “Avner bir akılsız gibi mi ölmeliydi? [34] Ellerin bağlanmamıştı, ayakların zincire vurulmamıştı. Nasıl kötülük oğullarının önünde biri düşerse, sen de öyle düştün.” Bütün halk onun için yine ağladı. [35] Gün daha batmadan bütün halk Davut'a ekmek yemesi için geldi. Ama Davut ant içip, “Güneş batmadan önce ekmek ya da başka bir şey tadarsam, Tanrı bana şunu yapsın, hatta daha fazlasını yapsın” dedi. [36] Bütün halk buna dikkat etti ve bunu iyi karşıladı. Nitekim kralın yaptığı her şey bütün halka iyi görünüyordu. [37] Böylece o gün bütün halk ve bütün İsrail, Ner oğlu Avner'in öldürülmesinin kraldan kaynaklanmadığını anladı. [38] Kral kullarına, “Bugün İsrail'de bir önderin, büyük bir adamın düştüğünü bilmiyor musunuz? [39] Ben bugün meshedilmiş kral olduğum halde güçsüzüm. Seruya'nın oğulları olan bu adamlar ise benim için fazla sert. RAB kötülük edene, yaptığı kötülüğe göre karşılık versin” dedi.

4

[1] Saul'un oğlu, Avner'in Hevron'da öldüğünü duyunca eli ayağı çözüldü; bütün İsrailliler de telaşa kapıldı. [2] Saul'un oğlunun akıncı birliklerinin başında iki adam vardı. Birinin adı Baana, ötekinin adı Rekav'dı. Bunlar Benyamin oğullarından Beerotlu Rimmon'un oğullarıydı. Çünkü Beerot da Benyamin'e sayılırdı. [3] Beerotlular Gittayim'e kaçmış ve bugüne dek orada yabancı olarak yaşamışlardı. [4] Saul'un oğlu

Yonatan'ın ayakları sakat bir oğlu vardı. Saul ile Yonatan'la ilgili haber Yizreel'den geldiğinde beş yaşındaydı. Dadısı onu alıp kaçtı; ama aceleyle kaçarken çocuk düştü ve sakat kaldı. Adı Mefiboşet'ti.
5 Beerotlu Rimmon'un oğulları Rekav ile Baana yola çıktılar. Günün sıcağında, öğle vakti dinlenmekte olan İşboşet'in evine vardılar. 6 Buğday almaya gelmiş gibi evin içine, içeriye kadar girdiler ve onu bedeninden vurdular. Sonra Rekav'la kardeşi Baana kaçtı. 7 Eve girdiklerinde o, yatak odasında yatağında uzanıyordu. Onu vurup öldürdüler, başını kestiler, başını alıp bütün gece Arava yolundan gittiler. 8 İşboşet'in başını Hevron'a, Davut'a getirdiler ve krala şöyle dediler: "Canına kıymak isteyen düşmanın Saul'un oğlu İşboşet'in başı burada. RAB bugün efendimiz krala Saul'dan ve soyundan öcünü aldı." 9 Davut, Beerotlu Rimmon'un oğulları Rekav'la kardeşi Baana'ya şu karşılığı verdi: "Beni her sıkıntıdan kurtaran RAB'bin yaşamı hakkı için, 10 bir zaman biri bana, 'Bak, Saul öldü' diye haber getirmiş, iyi haber verdiğini sanmıştı. Ben de onu yakalayıp Siklag'da öldürdüm; verdiği habere karşılık aldığı ödül buydu. 11 Öyleyse kötü adamlar, doğru bir adamı kendi evinde, kendi yatağında öldürdüğünde, onun kanını sizin elinizden istemeyeyim mi? Sizi yeryüzünden silip atmayayım mı?" 12 Bunun üzerine Davut adamlarına buyurdu; onlar da bu ikisini öldürdüler, ellerini ayaklarını kesip Hevron'daki havuzun yanında astılar. Ama İşboşet'in başını alıp Hevron'da Avner'in mezarına gömdüler.

5

1 Sonra İsrail'in bütün oymakları Hevron'da Davut'un yanına gelip şöyle dedi: "Bak, biz senin kemiğinden, etindeniz." 2 Geçmişte, Saul üzerimizde kral iken İsrail'i savaşa götürüp geri getiren sendin. RAB sana, 'Halkım İsrail'in çobanı sen olacaksın, İsrail'in önderi sen olacaksın' dedi." 3 Böylece İsrail'in bütün ihtiyarları Hevron'da kralın yanına geldi. Kral Davut Hevron'da RAB'bin önünde onlarla bir antlaşma yaptı; onlar da Davut'u İsrail üzerine kral olarak meshetti. 4 Davut kral olmaya başladığında otuz yaşındaydı; kırk yıl krallık etti. 5 Hevron'da Yahuda üzerinde yedi yıl altı ay krallık etti; Yeruşalim'deyse bütün İsrail ve Yahuda üzerinde otuz üç yıl krallık etti. 6 Kral, adamlarıyla birlikte ülkenin halkı olan Yevuslulara karşı Yeruşalim'e gitti. Yevuslular Davut'a, "Körlerle topalları ortadan kaldırmadıkça buraya giremezsin" dedi; çünkü, "Davut buraya giremez" diye düşünüyorlardı. 7 Ama Davut Siyon kalesini aldı. Orası Davut Kenti'dir. 8 Davut o gün şöyle dedi: "Yevusluları vuracak olan, Davut'un canının nefret ettiği o topallarla körlere saldırmak için su yolundan yukarı çıksın." Bu yüzden, "Körle topal eve giremez" derler. 9 Davut kalede oturdu ve oraya Davut Kenti adını verdi. Millo'dan başlayarak iç tarafa doğru çevresini yapılaştırdı. 10 Davut giderek büyüdü; çünkü Orduların Tanrısı RAB onunla birlikteydi. 11 Sur Kralı Hiram Davut'a ulaklar, sedir ağaçları, marangozlar ve taş ustaları gönderdi; onlar da Davut için bir saray yaptılar. 12 Davut, RAB'bin kendisini İsrail üzerine kral olarak sağlamlaştırdığını ve halkı İsrail uğruna krallığını yücelttiğini anladı. 13 Davut Hevron'dan geldikten sonra Yeruşalim'den kendine daha çok cariye ve eş aldı; Davut'un daha çok oğulları ve kızları oldu. 14 Yeruşalim'de kendisine doğanların adları şunlardır: Şammua, Şovav, Natan, Süleyman, 15 İbhar, Elişua, Nefeg, Yafia, 16 Elişama, Elyada ve Elifelet. 17 Filistliler, Davut'un İsrail üzerine kral olarak meshedildiğini duyunca, hepsi onu aramaya çıktı. Davut bunu duyunca kaleye indi. 18 Filistliler gelip Refaim Vadisi'ne yayıldılar. 19 Davut RAB'be danışıp, "Filistlilere karşı çıkayım mı? Onları elime teslim edecek misin?" dedi. RAB Davut'a, "Çık; çünkü Filistlileri kesinlikle eline teslim edeceğim" dedi. 20 Davut Baal-Perasim'e geldi ve onları orada bozguna uğrattı. Sonra, "RAB düşmanlarımı suların yarıp geçmesi gibi önümde yardı" dedi. Bu yüzden o yerin adını Baal-Perasim koydu. 21 Filistliler putlarını orada bıraktılar; Davut'la adamları da onları alıp götürdü. 22 Filistliler yine gelip Refaim Vadisi'ne yayıldılar. 23 Davut RAB'be danışınca RAB, "Doğrudan çıkma. Arkalarına dolan ve onlara baka ağaçlarının karşısından saldır." dedi. 24 "Baka ağaçlarının tepelerinde yürüyüş sesi duyduğun zaman hemen harekete geç. Çünkü o zaman RAB Filistliler'in ordusunu vurmak için önünden çıkmış olacaktır." 25 Davut, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı; Filistliler'i Geva'dan Gezer'e kadar bozguna uğrattı.

6

[1] Davut yine İsrail'in bütün seçkin adamlarını, otuz bin kişiyi bir araya topladı. [2] Davut kalktı ve yanındaki bütün halkla birlikte Baale-Yahuda'dan, Keruvlar üzerinde taht kuran Orduların RABbi'nin adıyla anılan Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı oradan getirmek için yola çıktı. [3] Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı tepede bulunan Avinadav'ın evinden çıkarıp yeni bir arabaya koydular. Avinadav'ın oğulları Uzza ile Ahyo yeni arabayı sürüyordu. [4] Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı tepede bulunan Avinadav'ın evinden çıkardılar. Ahyo Sandık'ın önünden gidiyordu. [5] Davut'la bütün İsrail halkı RAB'bin önünde servi ağacından yapılmış her çeşit çalgıyla, lirlerle, telli çalgılarla, teflerle, çanlarla ve zillerle çalıp oynuyordu. [6] Nakon'un harman yerine geldiklerinde, sığırlar tökezlediği için Uzza elini Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'na uzatıp onu tuttu. [7] RAB Uzza'ya öfkelendi; Tanrı onu orada suçundan ötürü vurdu. Uzza da orada, Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nın yanında öldü. [8] Davut, RAB Uzza'nın üzerine öfkesini boşalttığı için hoşnutsuz oldu. O yerin adı bugüne dek Peres-Uzza diye kaldı. [9] Davut o gün RAB'den korktu ve, "RAB'bin Antlaşma Sandığı nasıl yanıma gelsin?" dedi. [10] Bu yüzden Davut, RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı Davut Kenti'nde kendi yanına götürmek istemedi; onu Gatlı Ovet-Edom'un evine saptırdı. [11] RAB'bin Antlaşma Sandığı üç ay boyunca Gatlı Ovet-Edom'un evinde kaldı. RAB Ovet-Edom'u ve bütün ev halkını kutsadı. [12] Kral Davut'a, "Tanrı'nın Antlaşma Sandığı yüzünden RAB, Ovet-Edom'un ev halkını ve ona ait olan her şeyi kutsadı" diye bildirildi. Bunun üzerine Davut gidip Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı Ovet-Edom'un evinden Davut Kenti'ne sevinçle getirdi. [13] RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyanlar altı adım yürüyünce Davut bir boğa ve besili bir buzağı kurban etti. [14] Davut ketenden bir efod kuşanmıştı; RAB'bin önünde var gücüyle dans ediyordu. [15] Böylece Davut'la bütün İsrail halkı sevinç çığlıkları ve boru sesi eşliğinde RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı getirdi. [16] RAB'bin Antlaşma Sandığı Davut Kenti'ne girerken Saul'un kızı Mikal pencereden baktı. Kral Davut'un RAB'bin önünde sıçrayıp dans ettiğini görünce onu yüreğinde küçümsedi. [17] RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı içeri getirip Davut'un onun için kurduğu çadırın ortasındaki yerine koydular. Davut RAB'bin önünde yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundu. [18] Davut yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince Orduların RABbi'nin adıyla halkı kutsadı. [19] Bütün halka, evet İsrail topluluğunun tamamına, kadın erkek herkese birer somun ekmek, hurma ve kuru üzüm dağıttı. Sonra bütün halk, herkes kendi evine döndü. [20] Davut ev halkını kutsamak için geri döndü. Saul'un kızı Mikal onu karşılamaya çıkıp, "Bugün İsrail Kralı ne kadar da yüce davrandı! Değersiz adamların utanmadan soyunduğu gibi, bugün de kullarının cariyelerinin gözü önünde kendini açtı!" dedi. [21] Davut Mikal'a, "RAB'bin önünde yaptım. O beni senin babanın ve bütün ev halkının yerine seçip RAB'bin halkı İsrail üzerine önder atadı. Bu yüzden RAB'bin önünde kutlama yapacağım" dedi. [22] "Kendimi bundan da aşağılayacağım; kendi gözümde daha da alçalacağım. Ama sözünü ettiğin cariyelerin gözünde saygın olacağım." [23] Saul'un kızı Mikal'ın öldüğü güne kadar çocuğu olmadı.

7

[1] Kral evinde otururken, RAB onu çevresindeki bütün düşmanlarından rahata kavuşturmuştu. [2] Kral, Peygamber Natan'a, "Bak, ben sedir ağacından bir evde oturuyorum, ama Tanrı'nın Sandığı perdelerin içinde duruyor" dedi. [3] Natan krala, "Git, yüreğinde olanın tümünü yap; çünkü RAB seninle" dedi. [4] Ama o gece RAB'bin sözü Natan'a geldi: [5] "Git, kulum Davut'a şunu söyle: 'RAB şöyle diyor: Bana oturmam için ev yapacak olan sen misin? [6] Çünkü İsrail halkını Mısır'dan çıkardığım günden bugüne kadar bir evde oturmadım; çadırda, Buluşma Çadırı'nda dolaşıp durdum. [7] İsrail halkının tümüyle dolaştığım her yerde, halkım İsrail'i gütmeleri için buyurduğum İsrail oymaklarından herhangi birine bir söz söyleyip, "Neden bana sedir ağacından bir ev yapmadınız?" dedim mi?' [8] Şimdi kulum Davut'a şunu söyle: 'Orduların RAB'bi şöyle diyor: Seni ağıldan, koyunların ardından alıp halkım İsrail'in önderi yaptım. [9] Gittiğin her yerde seninle oldum; bütün düşmanlarını önünden kestim. Yeryüzündeki

büyüklerin adı gibi sana da büyük bir ad vereceğim.
10 Halkım İsrail için bir yer belirleyip onları oraya
dikeceğim; öyle ki kendi yerlerinde oturacaklar ve
artık sarsılmayacaklar. Kötülük oğulları da
başlangıçta olduğu gibi artık onlara eziyet etmeyecek.
11 Halkım İsrail'in üzerine hâkimler atadığım günden
beri olduğu gibi olmayacak. Seni bütün
düşmanlarından rahata kavuşturacağım. Üstelik RAB
sana bildiriyor ki, RAB sana bir soy kuracak. 12
Günlerin dolup atalarının yanına gidince, senden
çıkacak soyunu ardından yükselteceğim; onun
krallığını sağlamlaştıracağım. 13 Adım için evi o
kuracak, onun krallığının tahtını sonsuza dek
sağlamlaştıracağım. 14 Ben ona baba olacağım, o da
bana oğul olacak. Suç işlerse onu insan değneğiyle,
insan oğullarının darbeleriyle cezalandıracağım. 15
Ama vefalı sevgim, senin önünden kaldırdığım
Saul'dan kaldırdığım gibi ondan ayrılmayacak. 16
Evin ve krallığın önünde sonsuza dek güvence altında
olacak. Tahtın sonsuza dek sağlam kalacak.'" 17 Natan
bütün bu sözlere ve bu görümün tümüne göre
Davut'a böyle söyledi. 18 Bunun üzerine Kral Davut
içeri girip RAB'bin önünde oturdu ve şöyle dedi: "Ben
kimim, ey Egemen RAB? Ev halkım nedir ki beni
buraya kadar getirdin? 19 Bu da gözünde küçük bir
şeymiş gibi, ey Egemen RAB, kulunun evi hakkında
uzak gelecek için de konuştun. Ey Egemen RAB,
insan için yöntem bu mudur? 20 Davut sana daha ne
diyebilir? Çünkü kulunu tanıyorsun, ey Egemen RAB.
21 Kendi sözün uğruna ve kendi yüreğine göre bütün
bu büyük işleri yaptın; kuluna da bunları bildirdin. 22
Bu yüzden büyüksün, ey RAB Tanrı. Çünkü senin
gibisi yok; kulaklarımızla işittiğimiz her şeye göre
senden başka Tanrı da yok. 23 Yeryüzünde senin
halkın İsrail gibi başka hangi ulus var? Tanrı gidip
onu kendine halk olarak kurtardı, kendine bir ad
yaptı; kendin için büyük, ülken için de heybetli işler
yaptı; Mısır'dan, uluslardan ve onların ilahlarından
kendin için kurtardığın halkının önünde bunları
gerçekleştirdi. 24 Halkın İsrail'i sonsuza dek kendine
halk olarak kurdun; sen de, ey RAB, onların Tanrısı
oldun. 25 Şimdi, ey RAB Tanrı, kulun ve onun evi
hakkında söylediğin sözü sonsuza dek doğrula;
dediğin gibi yap. 26 Adın sonsuza dek yücelsin ki,
'Orduların RAB'bi İsrail üzerinde Tanrı'dır' desinler.
Kulun Davut'un evi de senin önünde sağlam olsun. 27
Çünkü sen, ey Orduların RAB'bi, İsrail'in Tanrısı,
kuluna şunu açıkladın: 'Sana bir soy kuracağım.' Bu
yüzden kulun sana bu duayı etmeye yüreğinde
cesaret buldu. 28 Şimdi, ey Egemen RAB, sensin
Tanrı. Sözlerin gerçektir; kuluna bu iyi şeyi sen vaat
ettin. 29 Şimdi lütfen kulunun evini kutsa ki senin
önünde sonsuza dek sürsün. Çünkü bunu sen
söyledin, ey Egemen RAB. Kulunun evi sonsuza dek
senin kutsamanla kutsansın."

8

1 Bundan sonra Davut Filistliler'i bozguna uğratıp
onlara boyun eğdirdi. Filistliler'in elinden ana kentin
dizginini aldı. 2 Moavlılar'ı da bozguna uğrattı. Onları
yere yatırıp iple ölçtü; iki ip boyunu öldürmek, bir
tam ip boyunu sağ bırakmak için ayırdı. Böylece
Moavlılar Davut'a kulluk edip haraç getirdiler. 3
Rehov oğlu, Sova Kralı Hadadezer, Irmak'taki
egemenliğini yeniden kurmaya giderken Davut onu
da bozguna uğrattı. 4 Davut ondan bin yedi yüz atlı ve
yirmi bin yaya asker aldı. Savaş arabalarına koşulan
atların hepsinin arka bacak kirişlerini kestirdi, yalnız
yüz araba için yeterli at bıraktı. 5 Şamlı Aramlılar,
Sova Kralı Hadadezer'e yardıma gelince, Davut
Aramlılar'dan yirmi iki bin adam öldürdü. 6 Sonra
Davut Şam Aramı'na garnizonlar yerleştirdi.
Aramlılar Davut'a kulluk edip haraç getirdiler. RAB,
Davut nereye gittiyse ona zafer verdi. 7 Davut,
Hadadezer'in kullarına ait altın kalkanları alıp
Yeruşalim'e getirdi. 8 Kral Davut, Hadadezer'in
kentleri Betah ile Berotay'dan çok büyük miktarda
tunç aldı. 9 Hamat Kralı Toi, Davut'un Hadadezer'in
bütün ordusunu bozguna uğrattığını duyunca, 10 oğlu
Yoram'ı Kral Davut'a gönderdi. Onu selamlayıp
kutlasın diye gönderdi; çünkü Davut Hadadezer'le
savaşıp onu yenmişti. Hadadezer, Toi'yle sık sık
savaşırdı. Yoram yanında gümüş, altın ve tunç kaplar
getirdi. 11 Kral Davut bunları da, boyun eğdirdiği
bütün uluslardan aldığı gümüş ve altınla birlikte
RAB'be adadı. 12 Aram'dan, Moav'dan,
Ammonlular'dan, Filistliler'den, Amalekliler'den ve
Rehov oğlu Sova Kralı Hadadezer'den alınan
yağmadan gelenleri de adadı. 13 Davut, Tuz
Vadisi'nde Aramlılar'dan on sekiz bin kişiyi öldürüp
dönünce ün kazandı. 14 Edom'un her yanına

garnizonlar yerleştirdi; bütün Edomlular Davut'a kulluk etti. RAB, Davut nereye gittiyse ona zafer verdi. 15 Davut bütün İsrail üzerinde krallık sürdü. Bütün halkına adalet ve doğrulukla davrandı. 16 Seruya oğlu Yoav ordunun başındaydı. Ahilut oğlu Yehoşafat tarih yazıcısıydı. 17 Ahituv oğlu Sadok ve Aviyatar oğlu Ahimelek kâhindi. Seraya da yazmandı. 18 Yehoyada oğlu Benaya Keretliler'le Peletliler'in başındaydı. Davut'un oğulları da baş görevlilerdi.

9

1 Davut, “Saul soyundan sağ kalan biri var mı? Yonatan'ın hatırı için ona iyilik göstermek istiyorum” dedi. 2 Saul soyundan Ziba adında bir kul vardı. Onu Davut'un huzuruna çağırdılar. Kral ona, “Sen Ziba mısın?” dedi. O da, “Kulun benim” dedi. 3 Kral, “Saul soyundan sağ kalan biri yok mu? Ona Tanrı'nın iyiliğini göstermek istiyorum” dedi. Ziba krala, “Yonatan'ın bir oğlu var; iki ayağı da sakat” dedi. 4 Kral ona, “Nerede?” diye sordu. Ziba krala, “İşte, Lo-Debar'da, Ammiel oğlu Makir'in evinde” dedi. 5 Bunun üzerine Kral Davut haber gönderip onu Lo-Debar'dan, Ammiel oğlu Makir'in evinden getirtti. 6 Saul oğlu Yonatan'ın oğlu Mefiboşet Davut'un yanına geldi, yüzüstü yere kapanıp saygı gösterdi. Davut, “Mefiboşet!” dedi. O da, “İşte kulun!” diye karşılık verdi. 7 Davut ona, “Korkma. Baban Yonatan'ın hatırı için sana mutlaka iyilik göstereceğim. Atan Saul'un bütün topraklarını sana geri vereceğim. Sen de sürekli soframda yiyeceksin” dedi. 8 Mefiboşet yere kapanıp, “Ben kimim ki, benim gibi ölü bir köpeğe değer veriyorsun?” dedi. 9 Sonra kral, Saul'un kulu Ziba'yı çağırıp ona şöyle dedi: “Saul'a ve bütün ev halkına ait olan her şeyi efendinin oğluna verdim. 10 Onun toprağını sen işleyeceksin; oğulların ve kulların da seninle birlikte çalışacak. Ürünü toplayıp getireceksiniz ki efendinin oğlunun yiyeceği olsun. Ama efendinin oğlu Mefiboşet sürekli soframda yiyecek.” Ziba'nın on beş oğlu ve yirmi kulu vardı. 11 Ziba krala, “Efendim kral kuluna ne buyurursa kulun aynen öyle yapacak” dedi. Böylece Mefiboşet kralın sofrasında, kralın oğullarından biri gibi yiyordu. 12 Mefiboşet'in Mika adında küçük bir oğlu vardı. Ziba'nın evinde yaşayanların hepsi Mefiboşet'in kulları oldu. 13 Mefiboşet Yeruşalim'de yaşadı, çünkü sürekli kralın sofrasında yiyordu. İki ayağı da sakattı.

10

1 Bundan sonra Ammonlular'ın kralı öldü, yerine oğlu Hanun kral oldu. 2 Davut, “Nahaş'ın oğlu Hanun'a iyilik göstereceğim; çünkü babası bana iyilik göstermişti” dedi. Bunun üzerine Davut, babası için onu teselli etmek üzere görevlilerini gönderdi. Davut'un görevlileri Ammonlular'ın ülkesine geldi. 3 Ama Ammonlular'ın önderleri efendileri Hanun'a, “Davut'un sana başsağlığı dileyenler göndermesini, babanı onurlandırmak için mi yaptı sanıyorsun? Davut görevlilerini kenti araştırmak, casusluk etmek ve onu yıkmak için göndermedi mi?” dediler. 4 Bunun üzerine Hanun, Davut'un görevlilerini yakalayıp sakallarının yarısını tıraş etti, giysilerini kalçalarına kadar ortadan kesip onları gönderdi. 5 Durum Davut'a bildirilince onları karşılaması için adamlar gönderdi; çünkü o adamlar çok utanmıştı. Kral, “Sakallarınız uzayıncaya kadar Eriha'da kalın, sonra dönersiniz” dedi. 6 Ammonlular, Davut'un gözünde nefret uyandırdıklarını anlayınca adam gönderip Beyt-Rehov Aramlıları'yla Sova Aramlıları'ndan yirmi bin yaya asker, Maaka kralından bin adam ve Tov halkından on iki bin adam kiraladılar. 7 Davut bunu duyunca Yoav'ı ve yiğitlerden oluşan bütün orduyu gönderdi. 8 Ammonlular çıkıp kent kapısının girişinde savaş düzeni aldılar. Sova ve Rehov Aramlıları'yla Tov ve Maaka adamları ise kırda ayrı duruyordu. 9 Yoav, savaşın önünden ve arkasından kendisine yöneldiğini görünce, İsrail'in seçkin askerleri arasından adam seçip onları Aramlılar'a karşı savaş düzenine soktu. 10 Halkın geri kalanını kardeşi Avişay'ın buyruğuna verdi; o da onları Ammonlular'a karşı savaş düzenine soktu. 11 Sonra, “Eğer Aramlılar benim için fazla güçlü olursa sen bana yardım edersin; ama Ammonlular senin için fazla güçlü olursa ben gelip sana yardım ederim” dedi. 12 “Güçlü ol. Halkımız için ve Tanrımız'ın kentleri için yiğitçe duralım. RAB gözünde iyi olanı yapsın.” 13 Böylece Yoav'la

yanındaki halk Aramlılar'la savaşmak için ilerledi; Aramlılar onun önünden kaçtı. 14 Ammonlular, Aramlılar'ın kaçtığını görünce onlar da Avişay'ın önünden kaçıp kente girdiler. Bunun üzerine Yoav Ammonlular'ın yanından ayrılıp Yeruşalim'e döndü. 15 Aramlılar, İsrail tarafından bozguna uğratıldıklarını görünce yeniden toplandılar. 16 Hadadezer haber gönderip Irmak'ın ötesindeki Aramlılar'ı getirtti. Helam'a geldiler; Hadadezer'in ordu komutanı Şovak da onların başındaydı. 17 Bu Davut'a bildirilince bütün İsrail'i topladı, Şeria'yı geçip Helam'a geldi. Aramlılar Davut'a karşı savaş düzeni alıp onunla savaştılar. 18 Ama Aramlılar İsrail'in önünden kaçtı. Davut Aramlılar'dan yedi yüz savaş arabacısını ve kırk bin atlıyı öldürdü; ordularının komutanı Şovak'ı da vurdu, o da orada öldü. 19 Hadadezer'e bağlı olan bütün krallar, İsrail'in önünde yenildiklerini görünce İsrail'le barış yapıp onlara kul oldular. Böylece Aramlılar artık Ammonlular'a yardım etmeye korktu.

11

1 Yıl dönünce, kralların savaşa çıktığı zamanda Davut, Yoav'ı, adamlarını ve bütün İsrail'i gönderdi. Onlar Ammonluları yıkıma uğrattılar ve Rabba'yı kuşattılar. Ama Davut Yeruşalim'de kaldı. 2 Akşam olunca Davut yatağından kalktı, kralın sarayının damında dolaşmaya başladı. Damdan yıkanan bir kadın gördü; kadın çok güzeldi. 3 Davut kadının kim olduğunu sordu. Biri, “Bu, Eliam'ın kızı, Hititli Uriya'nın karısı Bat-Şeva değil mi?” dedi. 4 Davut ulaklar gönderip onu aldı. Kadın onun yanına geldi, o da onunla yattı. Kadın adet kirliliğinden arınmıştı. Sonra evine döndü. 5 Kadın gebe kaldı. Davut'a haber gönderip, “Gebeyim” dedi. 6 Bunun üzerine Davut Yoav'a, “Hititli Uriya'yı bana gönder” diye haber saldı. Yoav da Uriya'yı Davut'a gönderdi. 7 Uriya Davut'un yanına gelince, Davut Yoav'ın durumunu, halkın durumunu ve savaşın nasıl gittiğini sordu. 8 Sonra Davut Uriya'ya, “Evine git, ayaklarını yıka” dedi. Uriya kralın sarayından çıktı, ardından kraldan bir armağan gönderildi. 9 Ama Uriya efendisinin bütün kullarıyla birlikte kralın saray kapısında yattı, evine gitmedi. 10 Davut'a, “Uriya evine gitmedi” diye haber verince, Davut Uriya'ya, “Yolculuktan gelmedin mi? Neden evine gitmedin?” dedi. 11 Uriya Davut'a şöyle dedi: “Antlaşma Sandığı, İsrail ve Yahuda çadırlarda kalıyor. Efendim Yoav da, efendimin kulları da kırda konaklıyor. Ben nasıl evime gidip yiyip içeyim, karımla yatayım? Senin yaşamın hakkı için, canının yaşamı hakkı için, böyle bir şey yapmam!” 12 Davut Uriya'ya, “Bugün de burada kal, yarın seni göndereceğim” dedi. Böylece Uriya o gün de ertesi gün de Yeruşalim'de kaldı. 13 Davut onu çağırdı; Uriya onun önünde yiyip içti. Davut onu sarhoş etti. Akşam olunca Uriya, efendisinin kullarıyla birlikte yatağına gitmek için çıktı, ama evine gitmedi. 14 Sabah olunca Davut Yoav'a bir mektup yazdı ve onu Uriya'nın eliyle gönderdi. 15 Mektuba şöyle yazdı: “Uriya'yı çarpışmanın en kızgın yerine yerleştirin, sonra onu yalnız bırakıp geri çekilin ki vurulup ölsün.” 16 Yoav kenti gözetlerken, Uriya'yı yiğit savaşçıların bulunduğunu bildiği yere yerleştirdi. 17 Kent halkı dışarı çıkıp Yoav'la çarpıştı. Davut'un adamlarından bazıları düştü. Hititli Uriya da öldü. 18 Bunun üzerine Yoav savaşa ilişkin her şeyi Davut'a bildirmek için haber gönderdi. 19 Ulaka da şu buyruğu verdi: “Savaşa ilişkin bütün ayrıntıları krala anlattıktan sonra, 20 eğer kral öfkelenip sana, ‘Savaşmak için neden kente bu kadar yaklaştınız? Surdan ok atacaklarını bilmiyor muydunuz? 21 Yerubbeşet oğlu Avimelek'i kim vurdu? Teves'te surdan onun üzerine bir kadın değirmenin üst taşını atmadı mı da öldü? Neden sura bu kadar yaklaştınız?’ derse, o zaman, ‘Kulun Hititli Uriya da öldü’ diyeceksin.” 22 Ulak gitti, Davut'un yanına varınca Yoav'ın kendisini göndermiş olduğu her şeyi ona anlattı. 23 Ulak Davut'a şöyle dedi: “Adamlar bize üstün geldi, kırda üzerimize çıktılar. Ama biz kapının girişine kadar onları geri püskürttük. 24 Okçular surun üzerinden senin kullarına ok attılar. Kralın kullarından bazıları öldü; kulun Hititli Uriya da öldü.” 25 Bunun üzerine Davut ulağa, “Yoav'a şöyle diyeceksin: ‘Bu durumu dert etme, çünkü kılıç birini de ötekini de yiyip bitirir. Kente karşı savaşı daha da şiddetlendir ve kenti yerle bir et.’ Ona cesaret ver” dedi. 26 Uriya'nın karısı, kocası Uriya'nın öldüğünü duyunca kocası için yas tuttu. 27 Yas süresi geçince Davut haber gönderip onu sarayına aldı. Kadın onun karısı oldu ve ona bir oğul doğurdu. Ama Davut'un yaptığı şey RAB'bin hoşuna gitmedi.

12

[1] RAB, Natan'ı Davut'a gönderdi. Natan gelip ona
şöyle dedi: “Bir kentte iki adam vardı; biri zengin,
öteki yoksuldu.” [2] Zengin adamın çok sayıda davarı
ve sığırı vardı. [3] Ama yoksul adamın, satın alıp
büyüttüğü tek küçük dişi kuzudan başka hiçbir şeyi
yoktu. Kuzu, onunla ve çocuklarıyla birlikte büyüdü.
Onun yemeğinden yer, onun tasından içer, koynunda
yatardı; ona bir kız evlat gibi olmuştu. [4] Bir yolcu
zengin adama geldi. Zengin adam, kendisine gelen
yolcuya yemek hazırlamak için kendi davarlarından
ya da sığırlarından birini almaya kıyamadı. Bunun
yerine yoksul adamın kuzusunu aldı ve kendisine
gelen adam için onu hazırladı.” [5] Davut'un öfkesi o
adama karşı şiddetle alevlendi. Natan'a şöyle dedi:
“RAB'bin yaşamı hakkı için, bunu yapan adam ölümü
hak etti! [6] Kuzuyu dört katıyla geri ödemeli. Çünkü
bunu yaptı ve hiç acıması olmadı!” [7] Natan Davut'a,
“O adam sensin” dedi. “İsrail'in Tanrısı RAB şöyle
diyor: ‘Seni İsrail'e kral olarak ben meshettim, seni
Saul'un elinden ben kurtardım. [8] Efendinin evini
sana verdim, efendinin karılarını kucağına verdim.
İsrail ve Yahuda halkını sana verdim. Eğer bunlar az
gelseydi, sana bunlar gibi daha neler neler eklerdim.
[9] Öyleyse neden RAB'bin sözünü küçümsedin de
onun gözünde kötü olanı yaptın? Hititli Uriya'yı
kılıçla vurdun, karısını kendine eş aldın, onu
Ammonluların kılıcıyla öldürdün. [10] Şimdi de kılıç
senin evinden hiç eksik olmayacak. Çünkü beni
küçümsedin ve Hititli Uriya'nın karısını kendine eş
olarak aldın.’ [11] RAB şöyle diyor: ‘Bak, kendi evinin
içinden başına kötülük getireceğim. Gözlerinin
önünde karılarını alıp yakınına vereceğim; o da bu
güneşin altında senin karılarınla yatacak. [12] Sen bunu
gizlice yaptın, ama ben bu işi bütün İsrail'in önünde,
güneşin altında yapacağım.’” [13] Davut Natan'a,
“RAB'be karşı günah işledim” dedi. Natan da Davut'a,
“RAB günahını ortadan kaldırdı; ölmeyeceksin” dedi.
[14] “Yine de bu yaptığın yüzünden RAB'bin
düşmanlarına saygısızca konuşmaları için büyük
fırsat verdin. Bu yüzden sana doğan çocuk kesinlikle
ölecek.” [15] Sonra Natan evine gitti. RAB, Uriya'nın
karısının Davut'a doğurduğu çocuğa vurdu; çocuk
çok ağır hastalandı. [16] Bunun üzerine Davut çocuk
için Tanrı'ya yalvardı. Oruç tuttu, içeri gidip bütün
gece yerde yattı. [17] Sarayındaki ihtiyarlar onun yanına
gelip onu yerden kaldırmak istediler, ama o razı
olmadı; onlarla birlikte ekmek de yemedi. [18] Yedinci
gün çocuk öldü. Davut'un görevlileri ona çocuğun
öldüğünü söylemekten korktular. Çünkü, “Bakın,
çocuk daha yaşarken onunla konuştuk da sözümüzü
dinlemedi. Şimdi çocuğun öldüğünü söylersek
kendine bir kötülük edebilir” diyorlardı. [19] Ama
Davut görevlilerinin aralarında fısıldaştığını görünce
çocuğun öldüğünü anladı. Görevlilerine, “Çocuk öldü
mü?” diye sordu. Onlar da, “Öldü” dediler. [20] Bunun
üzerine Davut yerden kalktı, yıkandı, yağ süründü,
giysilerini değiştirdi. RAB'bin evine gidip tapındı.
Sonra kendi evine geldi; yemek istedi, önüne ekmek
koydular, o da yedi. [21] Görevlileri ona, “Yaptığın bu
şey nedir?” dediler. “Çocuk yaşarken onun için oruç
tuttun, ağladın; ama çocuk ölünce kalkıp yemek
yedin.” [22] Davut şöyle dedi: “Çocuk daha yaşarken
oruç tutup ağladım. Çünkü, ‘Kim bilir, belki RAB
bana lütfeder de çocuk yaşar’ dedim. [23] Ama şimdi
öldü. Artık neden oruç tutayım? Onu geri getirebilir
miyim? Ben onun yanına gideceğim, ama o bana geri
dönmeyecek.” [24] Sonra Davut karısı Bat-Şeva'yı
teselli etti. Onun yanına girip onunla yattı. Kadın bir
oğul doğurdu; adını Süleyman koydu. RAB onu sevdi.
[25] Peygamber Natan aracılığıyla haber gönderdi ve
RAB uğruna onun adını Yedidya koydu. [26] Bu sırada
Yoav, Ammonluların Rabba kentine karşı
savaşıyordu; kralın kentini ele geçirdi. [27] Yoav
Davut'a ulaklar gönderip şöyle dedi: “Rabba'ya karşı
savaştım; su kenti de ele geçirildi. [28] Şimdi sen geri
kalan askeri topla, kente karşı ordugah kurup onu ele
geçir. Yoksa kenti ben alırım da kent benim adımla
anılır.” [29] Bunun üzerine Davut bütün halkı topladı,
Rabba'ya gidip ona karşı savaştı ve kenti ele geçirdi.
[30] Krallarının tacını başından aldı. Tacın ağırlığı bir
talant altındı; üzerinde değerli taşlar vardı. Taç
Davut'un başına kondu. Kentten de çok büyük çapta
yağma çıkardı. [31] Kentteki halkı dışarı çıkardı; onları
testerelerin, demir kazmaların ve demir baltaların
altına koydu, tuğla ocağından geçirdi. Ammonluların
bütün kentlerine de böyle yaptı. Sonra Davut'la
bütün halk Yeruşalim'e döndü.

13

[1] Bundan sonra Davut oğlu Avşalom'un Tamar
adında güzel bir kız kardeşi vardı; Davut oğlu Amnon
da onu seviyordu. [2] Amnon kız kardeşi Tamar
yüzünden öyle sıkıntıya düştü ki hastalandı. Çünkü
Tamar bakireydi ve Amnon ona bir şey yapmayı güç
buluyordu. [3] Ama Amnon'un Davut'un kardeşi
Şimea'nın oğlu Yonadab adında bir arkadaşı vardı.
Yonadab çok kurnaz bir adamdı. [4] Ona, "Ey kral oğlu,
neden günden güne böyle soluyup gidiyorsun? Bana
söylemeyecek misin?" dedi. Amnon ona, "Kardeşim
Avşalom'un kız kardeşi Tamar'ı seviyorum" dedi. [5]
Yonadab ona, "Yatağına yat, hasta numarası yap.
Baban seni görmeye geldiğinde ona de ki, 'Lütfen kız
kardeşim Tamar gelip bana yiyecek bir şey versin.
Yemeği gözümün önünde hazırlasın ki göreyim ve
elinden yiyeyim'" dedi. [6] Böylece Amnon yatıp hasta
numarası yaptı. Kral onu görmeye gelince Amnon
krala, "Lütfen kız kardeşim Tamar gelsin, gözümün
önünde bana iki çörek yapsın da elinden yiyeyim"
dedi. [7] Bunun üzerine Davut eve, Tamar'a haber
gönderip, "Şimdi ağabeyin Amnon'un evine git, ona
yiyecek hazırla" dedi. [8] Tamar ağabeyi Amnon'un
evine gitti; Amnon yatağa uzanmıştı. Tamar hamur
aldı, yoğurdu, gözünün önünde çörekler yapıp
pişirdi. [9] Sonra tavayı alıp önüne boşalttı, ama
Amnon yemek istemedi. Amnon, "Herkes yanımdan
çıksın" dedi. Herkes yanından çıktı. [10] Amnon
Tamar'a, "Yemeği iç odaya getir de elinden yiyeyim"
dedi. Tamar yaptığı çörekleri alıp ağabeyi Amnon'un
içerdeki odasına götürdü. [11] Yemesi için çörekleri ona
uzattığında Amnon onu tuttu ve, "Gel, benimle yat,
kız kardeşim" dedi. [12] Tamar ona, "Hayır, ağabeyim,
beni zorlama! İsrail'de böyle şey yapılmamalı. Bu
akılsızlığı yapma! [13] Ben utancımı nereye götüreyim?
Sen de İsrail'deki akılsızlardan biri gibi olursun. Ne
olur, kralla konuş; çünkü beni senden esirgemez"
diye karşılık verdi. [14] Ama Amnon onun sözünü
dinlemek istemedi. Ondan daha güçlü olduğu için
onu zorladı ve onunla yattı. [15] Sonra Amnon ondan
son derece büyük bir nefretle nefret etti. Ona
duyduğu nefret, ona duyduğu sevgiden daha
büyüktü. Amnon ona, "Kalk, git!" dedi. [16] Tamar ona,
"Olmaz! Beni kovman, bana yaptığın öteki
kötülükten daha büyük bir haksızlık" dedi. Ama
Amnon onu dinlemek istemedi. [17] Sonra kendisine
hizmet eden uşağını çağırıp, "Şu kadını hemen
yanımdan çıkar, ardından kapıyı sürgüle" dedi. [18]
Tamar'ın üzerinde alacalı bir kaftan vardı; çünkü
kralın bakire kızları böyle giysiler giyerdi. Amnon'un
uşağı onu dışarı çıkardı ve ardından kapıyı sürgüledi.
[19] Tamar başına kül serpti, üzerindeki alacalı kaftanı
yırttı, elini başının üzerine koydu ve yüksek sesle
ağlaya ağlaya gitti. [20] Ağabeyi Avşalom ona,
"Ağabeyin Amnon seninle birlikte oldu mu? Ama
şimdi sus, kız kardeşim. O senin ağabeyin. Bunu
yüreğine koyma" dedi. Böylece Tamar, ağabeyi
Avşalom'un evinde perişan halde kaldı. [21] Kral Davut
bütün bunları duyunca çok öfkelendi. [22] Avşalom
Amnon'la ne iyi ne kötü konuştu. Çünkü kız kardeşi
Tamar'a zorbalık ettiği için Amnon'dan nefret
ediyordu. [23] İki tam yıl sonra Avşalom'un, Efrayim'in
yanındaki Baal-Hasor'da koyun kırkıcıları vardı.
Avşalom kralın bütün oğullarını çağırdı. [24] Avşalom
kralın yanına gelip, "Bak, kulunun koyun kırkıcıları
var. Ne olur, kral ve kulları kulunla birlikte gelsin"
dedi. [25] Kral Avşalom'a, "Hayır oğlum, hepimiz
gitmeyelim, yoksa sana yük oluruz" dedi. Avşalom
üstelediyse de kral gitmek istemedi, ama onu kutsadı.
[26] O zaman Avşalom, "Öyleyse hiç değilse kardeşim
Amnon bizimle gelsin" dedi. Kral ona, "Neden
seninle gelsin?" dedi. [27] Ama Avşalom üsteledi; kral
da Amnon'la bütün kral oğullarını onunla birlikte
gönderdi. [28] Avşalom kullarına şöyle buyurdu: "Şimdi
dikkat edin, Amnon'un yüreği şarapla neşelendiğinde
ve ben size, 'Amnon'u vurun' dediğimde onu öldürün.
Korkmayın. Size ben buyurmadım mı? Güçlü ve yiğit
olun!" [29] Avşalom'un kulları Amnon'a, Avşalom'un
buyurduğu gibi yaptılar. Bunun üzerine kralın bütün
oğulları kalktı, her biri katırına binip kaçtı. [30] Onlar
daha yoldayken Davut'a şu haber ulaştı: "Avşalom
kralın bütün oğullarını öldürdü, onlardan bir kişi bile
sağ kalmadı!" [31] Bunun üzerine kral kalktı, giysilerini
yırttı ve yere uzandı. Bütün kulları da giysileri
yırtılmış halde yanında duruyordu. [32] Davut'un
kardeşi Şimea'nın oğlu Yonadab, "Efendim, bütün
gençlerin, kralın oğullarının öldürüldüğünü
sanmasın. Yalnız Amnon öldü. Çünkü Tamar'a
zorbalık ettiği günden beri bu, Avşalom tarafından
kararlaştırılmıştı" dedi. [33] "Şimdi efendim kral bunu
yüreğine koyup da kralın bütün oğullarının öldüğünü
sanmasın. Çünkü yalnız Amnon öldü." [34] Ama
Avşalom kaçtı. Nöbet tutan genç adam gözlerini
kaldırıp baktı; arkasındaki yamaç yolundan birçok
kişinin geldiğini gördü. [35] Yonadab krala, "Bak, kralın

oğulları geliyor! Kulunun dediği gibi oldu” dedi. 36 O daha sözünü bitirir bitirmez kralın oğulları geldi; seslerini yükseltip ağladılar. Kral da bütün kulları da acı acı ağladı. 37 Ama Avşalom kaçıp Geşur Kralı Ammihur oğlu Talmay'ın yanına gitti. Davut oğlu için her gün yas tuttu. 38 Böylece Avşalom kaçıp Geşur'a gitti ve orada üç yıl kaldı. 39 Kral Davut Avşalom'a gitmeyi özlüyordu; çünkü Amnon için avunmuştu, çünkü Amnon ölmüştü.

14

1 Seruya oğlu Yoav, kralın yüreğinin Avşalom'a yöneldiğini fark etti. 2 Bunun üzerine Yoav Tekoa'ya haber gönderip oradan bilge bir kadın getirtti ve ona, “Lütfen yas tutan biri gibi davran. Lütfen yas giysileri giy, üzerine yağ sürme; uzun zamandır ölü için yas tutan bir kadın gibi ol.” dedi. 3 “Kralın yanına git ve ona şöyle söyle.” Böylece Yoav sözleri kadının ağzına koydu. 4 Tekoalı kadın kralla konuşunca yüzüstü yere kapanıp saygısını gösterdi ve, “Yardım et, ey kral!” dedi. 5 Kral ona, “Derdin ne?” dedi. Kadın, “Gerçekten dul bir kadınım; kocam öldü.” diye karşılık verdi. 6 “Kulunun iki oğlu vardı. Kırda birbiriyle dövüştüler; onları ayıracak kimse yoktu. Biri ötekine vurup onu öldürdü.” 7 “Şimdi bütün aile kuluna karşı ayaklandı. ‘Kardeşini vurana teslim et de öldürdüğü kardeşinin canına karşılık onu öldürelim; mirasçıyı da yok edelim’ diyorlar. Böylece bende kalan son közü de söndürecekler; kocamın yeryüzünde ne adını ne de soyunu bırakacaklar.” 8 Kral kadına, “Evine git, seninle ilgili buyruk vereceğim.” dedi. 9 Tekoalı kadın krala, “Efendim kral, suç benimle babamın evinin üzerinde olsun; kral ile tahtı suçsuz kalsın.” dedi. 10 Kral, “Sana bir şey söyleyen olursa onu bana getir; sana bir daha dokunmayacaktır.” dedi. 11 Kadın, “Lütfen kral Tanrın RAB'bi ansın da kan öcünü alan daha fazla yıkım yapmasın, oğlumu yok etmesin.” dedi. Kral, “RAB'bin yaşamı hakkı için, oğlunun bir teli bile yere düşmeyecek.” dedi. 12 Bunun üzerine kadın, “Lütfen kulun efendim krala bir söz söylesin.” dedi. Kral, “Söyle.” dedi. 13 Kadın şöyle dedi: “Öyleyse neden Tanrı'nın halkına karşı böyle bir şey tasarladın? Kral bu sözü söylemekle suçlu biri gibi oluyor; çünkü kral sürgüne gönderdiği kişiyi geri getirmiyor.” 14 “Çünkü hepimiz mutlaka öleceğiz; yere dökülüp bir daha toplanamayan su gibiyiz. Tanrı yaşamı yok etmez; tersine, sürgüne gönderilmiş olan kendisinden büsbütün uzak kalmasın diye yollar düşünür.” 15 “Şimdi efendim krala bu sözü söylemeye gelmemin nedeni, halkın beni korkutmuş olmasıdır. Kulun kendi kendine, ‘Şimdi gidip krala konuşayım; belki kral kulunun dileğini yerine getirir’ dedi.” 16 “Çünkü kral dinleyip beni ve oğlumu birlikte Tanrı'nın mirasından silmek isteyen adamın elinden kulunu kurtaracaktır.” 17 “Kulun sonra, ‘Efendim kralın sözü bana rahatlık versin’ dedi. Çünkü efendim kral, iyiyle kötüyü ayırt etmekte Tanrı'nın bir meleği gibidir. Tanrın RAB seninle olsun.” 18 Bunun üzerine kral kadına, “Sana soracağım şeyi benden gizleme.” dedi. Kadın, “Efendim kral konuşsun.” dedi. 19 Kral, “Bütün bunlarda Yoav'ın eli seninle birlikte değil mi?” dedi. Kadın şu karşılığı verdi: “Canın hakkı için, efendim kral, efendim kralın söylediği hiçbir şeyin ne sağına ne soluna sapılabilir. Çünkü kulun Yoav bana buyurdu; bütün bu sözleri kulunun ağzına o koydu.” 20 “Kulun Yoav bu işi olayın gidişini değiştirmek için yaptı. Ama efendim, Tanrı'nın bir meleğinin bilgeliği kadar bilgesin; yeryüzünde olan her şeyi bilirsin.” 21 Kral Yoav'a, “Peki, bunu yapacağım. Git, genç adam Avşalom'u geri getir.” dedi. 22 Yoav yüzüstü yere kapanıp saygısını gösterdi ve kralı kutsadı. Sonra, “Efendim kral, bugün kulun gözünde lütuf bulduğumu anladı; çünkü kral kulunun isteğini yerine getirdi.” dedi. 23 Böylece Yoav kalkıp Geşur'a gitti ve Avşalom'u Yeruşalim'e getirdi. 24 Ama kral, “Kendi evine dönsün; yüzümü görmesin.” dedi. Böylece Avşalom kendi evine döndü, ama kralın yüzünü görmedi. 25 Bütün İsrail'de güzelliğiyle Avşalom kadar övülen başka kimse yoktu. Ayağının tabanından başının tepesine kadar onda hiç kusur yoktu. 26 Başının saçını her yılın sonunda kestirirdi; çünkü saç ona ağır gelirdi, bu yüzden kestirirdi. Başındaki saçın ağırlığı, kralın tartısına göre iki yüz şekeldi. 27 Avşalom'un üç oğlu ve Tamar adında bir kızı oldu. Tamar çok güzel bir kadındı. 28 Avşalom Yeruşalim'de iki tam yıl yaşadı, ama kralın yüzünü görmedi. 29 Sonra Avşalom, Yoav'ı krala göndermek için çağırttı, ama Yoav ona gelmek istemedi. İkinci kez haber gönderdi, yine gelmedi. 30 Bunun üzerine hizmetkârlarına, “Bakın, Yoav'ın tarlası benimkinin

yanında; orada arpası var. Gidin, ateşe verin.” dedi. Avşalom'un hizmetkârları tarlayı ateşe verdi. 31 O zaman Yoav kalkıp Avşalom'un evine geldi ve ona, “Hizmetkârların neden tarlamı ateşe verdi?” dedi. 32 Avşalom Yoav'a şu karşılığı verdi: “Bak, sana haber gönderip, ‘Buraya gel de seni krala göndereyim, ona şunu söyle: Ben neden Geşur'dan geldim? Orada kalsaydım benim için daha iyi olurdu. Şimdi bırak da kralın yüzünü göreyim; eğer bende bir suç varsa, varsın beni öldürsün’ dedim.” 33 Bunun üzerine Yoav krala gidip olanı anlattı. Kral Avşalom'u çağırttı. Avşalom kralın yanına gelip onun önünde yüzüstü yere kapandı. Kral da Avşalom'u öptü.

15

1 Bundan sonra Avşalom kendisi için bir savaş arabası, atlar ve önünde koşacak elli adam hazırladı. 2 Avşalom sabah erkenden kalkar, kent kapısına giden yolun yanında dururdu. Krala yargı için davasını getiren biri olunca Avşalom onu yanına çağırır, “Hangi kenttensin?” derdi. O da, “Kulun İsrail oymaklarından birindendir” derdi. 3 Avşalom ona, “Bak, davan doğru ve haklı; ama seni dinlemesi için kral tarafından görevlendirilmiş kimse yok” derdi. 4 Avşalom ayrıca, “Keşke ülkede yargıç ben olsaydım da davası ya da bir hakkı olan herkes bana gelseydi; ben de ona adalet sağlasaydım!” derdi. 5 Biri ona saygı göstermek için yaklaştığında Avşalom elini uzatır, onu tutup öperdi. 6 Avşalom, yargı için krala gelen bütün İsraillilere böyle yapıyordu. Böylece Avşalom İsrail halkının gönlünü çaldı. 7 Kırk yılın sonunda Avşalom krala, “Lütfen izin ver de Hevron'a gidip RAB'be adadığım adağı yerine getireyim” dedi. 8 “Çünkü kulun Aram'daki Geşur'da yaşarken şu adağı adamıştı: ‘Eğer RAB beni gerçekten Yeruşalim'e geri getirirse, RAB'be kulluk edeceğim.’” 9 Kral ona, “Esenlikle git” dedi. Böylece kalkıp Hevron'a gitti. 10 Ama Avşalom İsrail'in bütün oymakları arasına casuslar gönderip şöyle dedi: “Borazan sesini duyar duymaz, ‘Avşalom Hevron'da kral oldu!’ diyeceksiniz.” 11 Yeruşalim'den Avşalom'la birlikte çağrılmış iki yüz adam gitti. Saf bir niyetle gidiyorlardı ve hiçbir şey bilmiyorlardı. 12 Avşalom kurbanları sunarken Davut'un danışmanı Gilolu Ahitofel'i de kendi kenti Gilo'dan çağırttı. Düzenlenen komplo güçleniyordu; çünkü Avşalom'un yanındaki halk gittikçe artıyordu. 13 Davut'a bir ulak gelip, “İsrail halkının yüreği Avşalom'dan yana” dedi. 14 Bunun üzerine Davut Yeruşalim'de yanında bulunan bütün kullarına, “Kalkın, kaçalım! Yoksa hiçbirimiz Avşalom'dan kurtulamayız. Çabuk gidin; yoksa hemen yetişip başımıza felaket getirir, kenti kılıçtan geçirir” dedi. 15 Kralın kulları krala, “Efendimiz kral neyi seçerse kulların onu yapmaya hazırdır” dediler. 16 Kral çıktı, bütün ev halkı da arkasından gitti. Kral, saraya bakmaları için on cariyeyi geride bıraktı. 17 Kral çıktı, bütün halk da arkasından gitti; Beyt-Merhak'ta durdular. 18 Bütün kulları onun yanından geçiyordu; bütün Keretliler, bütün Peletliler ve Gat'tan onun ardından gelen altı yüz Gitli adamın hepsi kralın önünden geçtiler. 19 O zaman kral Gitli İttay'a, “Sen de neden bizimle geliyorsun? Geri dön, kralın yanında kal. Çünkü sen yabancısın; üstelik sürgünsün de. Kendi yerine geri dön.” dedi. 20 “Daha dün gelmişken seni bugün bizimle oraya buraya dolaştırayım mı? Ben nereye gidebileceğimi bilmeden gidiyorum. Geri dön, kardeşlerini de götür. Vefalı sevgi ve sadakat seninle olsun.” 21 İttay krala şöyle karşılık verdi: “RAB'bin yaşamı hakkı için, efendim kralın yaşamı hakkı için, efendim kral nerede olursa olsun, ister ölüm ister yaşam pahasına, kulun da orada olacaktır.” 22 Davut İttay'a, “Geç, yoluna devam et” dedi. Böylece Gitli İttay bütün adamları ve yanındaki bütün çocuklarla birlikte geçti. 23 Bütün ülke yüksek sesle ağlıyordu; bütün halk karşıya geçti. Kral da Kidron Vadisi'ni geçti, bütün halk da çöle giden yol yönünde karşıya geçti. 24 Sadok da geldi; onunla birlikte bütün Levililer Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı taşıyorlardı. Tanrı'nın Sandığı'nı yere koydular, halkın hepsi kentten çıkıp geçinceye kadar Evyatar yukarı çıktı. 25 Kral Sadok'a, “Tanrı'nın Sandığı'nı kente geri götür. Eğer RAB'bin gözünde lütuf bulursam, beni geri getirecek; hem onu hem de kendi konutunu bana yeniden gösterecek” dedi. 26 “Ama eğer, ‘Senden hoşnut değilim’ derse, işte buradayım. Bana gözünde nasıl iyi görünürse öyle yapsın.” 27 Kral kâhin Sadok'a ayrıca, “Sen bir bilici değil misin? Esenlikle kente dön. İki oğlunuz da sizinle olsun: senin oğlun Ahimaas ve Evyatar'ın oğlu Yonatan.” dedi. 28 “Bakın, sizden bana haber gelinceye kadar çölde, geçitlerde

bekleyeceğim.” [29] Böylece Sadok ile Evyatar Tanrı'nın Sandığı'nı yeniden Yeruşalim'e götürdüler ve orada kaldılar. [30] Davut Zeytin Dağı yokuşundan çıkıyordu; çıkarken ağlıyor, başı örtülü ve yalınayak yürüyordu. Onunla birlikte olan herkes de başını örtmüş, çıkarken ağlıyordu. [31] Birisi Davut'a, “Ahitofel, Avşalom'la birlikte komploya katılanlar arasında” diye haber verdi. Davut da, “Ya RAB, lütfen Ahitofel'in öğüdünü budalalığa çevir” dedi. [32] Davut tepeye, Tanrı'ya tapınılan yere vardığında, işte Arki Huşay giysisi yırtılmış ve başına toprak saçılmış olarak onu karşılamaya geldi. [33] Davut ona, “Benimle birlikte geçersen bana yük olursun” dedi. [34] “Ama kente dönüp Avşalom'a, ‘Ey kral, kulun olacağım. Geçmişte babanın kuluydum, şimdi de senin kulun olacağım’ dersen, Ahitofel'in öğüdünü benim için boşa çıkarırsın.” [35] “Orada kâhinler Sadok ile Evyatar seninle değil mi? Kralın sarayından duyacağın her şeyi kâhinler Sadok ile Evyatar'a bildir.” [36] “Bak, iki oğulları da orada onlarla birlikte: Sadok'un oğlu Ahimaas ve Evyatar'ın oğlu Yonatan. Duyduğunuz her şeyi onlarla bana gönderin.” [37] Böylece Davut'un dostu Huşay kente geldi; Avşalom da Yeruşalim'e girdi.

16

[1] Davut tepenin doruğunu biraz geçmişti ki, Mefiboşet'in hizmetkârı Siva, eyerlenmiş bir çift eşekle onu karşıladı. Eşeklerin üzerinde iki yüz ekmek, yüz salkım kuru üzüm, yüz yaz meyvesi ve bir tulum şarap vardı. [2] Kral Siva'ya, “Bunlar ne için?” dedi. Siva, “Eşekler kralın ev halkı binsin diye, ekmekle yaz meyveleri genç adamlar yesin diye, şarap da kırda bitkin düşenler içsin diye” dedi. [3] Kral, “Efendinin oğlu nerede?” dedi. Siva krala, “İşte, Yeruşalim'de kaldı. Çünkü, ‘Bugün İsrail halkı babamın krallığını bana geri verecek’ dedi” diye karşılık verdi. [4] Bunun üzerine kral Siva'ya, “Bak, Mefiboşet'e ait olan her şey senindir” dedi. Siva, “Eğilip önünde yere kapanıyorum. Efendim kralım, gözünde lütuf bulayım” dedi. [5] Kral Davut Bahurim'e geldiğinde, Saul'un soyundan, Gera oğlu Şimi adında bir adam oradan çıktı. Geldikçe lanet okuyordu. [6] Davut'a ve Kral Davut'un bütün kullarına taş atıyordu. Bütün halk ve bütün yiğitler kralın sağında ve solundaydı. [7] Şimi lanet okurken şöyle diyordu: “Defol, defol, ey kan dökücü adam, ey alçak adam! [8] Saul'un hanesinin bütün kanını RAB başına geri getirdi; onun yerine sen krallık ettin! RAB krallığı oğlun Avşalom'un eline verdi! İşte, kötülüğün başına geldi, çünkü sen kan dökücü bir adamsın!” [9] Bunun üzerine Seruya oğlu Avişay krala, “Bu ölü köpek efendim krala neden lanet ediyor? Lütfen izin ver de gidip başını keseyim” dedi. [10] Ama kral, “Sizinle ne işim var, ey Seruya oğulları? Bırakın lanet etsin. Madem RAB ona, ‘Davut'a lanet et’ dedi, o zaman kim, ‘Bunu neden yaptın?’ diyebilir?” dedi. [11] Davut Avişay'a ve bütün kullarına, “Bakın, öz oğlum bile canımı almak istiyor. Benyaminli bu adamın yapması daha da olağan değil mi? Bırakın onu, lanet etsin. Çünkü RAB ona bunu buyurdu. [12] Belki RAB uğradığım haksızlığı görür de, bugün bana edilen bu lanetin yerine bana iyilikle karşılık verir” dedi. [13] Böylece Davut ve adamları yollarına devam etti. Şimi de karşı yamacın üzerinden onunla birlikte gidiyor, giderken lanet ediyor, ona taş atıyor ve toz savuruyordu. [14] Kral ve yanındaki bütün halk yorgun argın oraya vardı; orada soluklandılar. [15] Avşalom, bütün halk ve İsrail adamları Yeruşalim'e geldi. Ahitofel de onunlaydı. [16] Davut'un dostu Arki'li Huşay Avşalom'un yanına gelince, Huşay Avşalom'a, “Kral çok yaşa! Kral çok yaşa!” dedi. [17] Avşalom Huşay'a, “Dostuna gösterdiğin vefalı sevgi bu mu? Neden dostunla gitmedin?” dedi. [18] Huşay Avşalom'a, “Hayır; RAB'bin, bu halkın ve bütün İsrail adamlarının seçtiği kişinin yanında olacağım, onunla kalacağım. [19] Hem ben kime hizmet etmeliyim? Oğlunun önünde değil mi? Babanın önünde nasıl hizmet ettiysem, senin önünde de öyle hizmet edeceğim” dedi. [20] Sonra Avşalom Ahitofel'e, “Ne yapmamız gerektiği konusunda öğüdünü ver” dedi. [21] Ahitofel Avşalom'a, “Babanın evi korumak için bıraktığı cariyelerinin yanına gir. O zaman bütün İsrail, babanın senden tiksindiğini işitecek. Senin yanında olan herkesin eli güçlenecek” dedi. [22] Böylece Avşalom için damın üzerinde bir çadır kurdular. Avşalom da bütün İsrail'in gözü önünde babasının cariyelerinin yanına girdi. [23] O günlerde Ahitofel'in verdiği öğüt, sanki insan Tanrı'nın sözüne danışmış gibi sayılırdı. Ahitofel'in bütün öğütleri hem Davut hem de Avşalom için böyleydi.

17

[1] Ahitofel ayrıca Avşalom'a, “Bırak şimdi on iki bin adam seçeyim de bu gece kalkıp Davut'un peşine düşeyim.” dedi. [2] “Üzerine yorgun ve bitkin durumdayken varırım, onu korkuya düşürürüm. Yanındaki halkın hepsi kaçar. Yalnız kralı vururum. [3] Böylece bütün halkı sana geri getiririm. Senin aradığın adam geri getirilmiş sayılınca, sanki herkes geri dönmüş olur. Bütün halk esenlik içinde olur.” [4] Bu söz Avşalom'un da, İsrail'in bütün ihtiyarlarının da hoşuna gitti. [5] Bunun üzerine Avşalom, “Arki'li Huşay'ı da çağırın, o ne diyecek onu da duyalım.” dedi. [6] Huşay Avşalom'un yanına gelince Avşalom ona, “Ahitofel böyle söyledi. Onun dediğini yapalım mı? Olmazsa sen söyle.” dedi. [7] Huşay Avşalom'a, “Ahitofel'in bu kez verdiği öğüt iyi değil.” dedi. [8] Huşay ayrıca şöyle dedi: “Babanı da adamlarını da biliyorsun; onlar yiğit kişilerdir, canları tıpkı kırda yavrularından yoksun bırakılmış bir ayı gibi öfkeyle doludur. Baban savaş adamıdır; halkın arasında geceyi geçirmez. [9] İşte, şu anda bir çukurda ya da başka bir yerde gizleniyordur. İlk saldırıda onlardan bazıları düşerse, bunu duyan herkes, ‘Avşalom'un ardınca giden halk arasında kıyım oldu!’ diyecektir. [10] Yüreği aslan yüreği gibi olan yiğit bile büsbütün eriyip çözülecektir. Çünkü bütün İsrail, babanın yiğit bir adam olduğunu, yanındakilerin de yiğit kişiler olduğunu biliyor. [11] Ama benim öğüdüm şu: Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar, deniz kıyısındaki kumlar kadar çok olan bütün İsrail sana toplansın, sen de savaşa bizzat git. [12] Onu bulunduğu herhangi bir yerde yakalarız; toprağın üstüne çiy nasıl düşerse onun üzerine öyle çökeriz. Böylece ne ondan ne de yanındaki adamlardan tek kişi bile sağ kalır. [13] Üstelik bir kente çekilmişse, bütün İsrail o kente ipler getirir; biz de orayı ırmağa sürükleriz, öyle ki orada küçücük bir taş bile bulunmaz.” [14] Avşalom'la bütün İsrail adamları, “Arki'li Huşay'ın öğüdü Ahitofel'in öğüdünden daha iyi.” dediler. Çünkü RAB, Avşalom'un başına kötülük getirmek amacıyla Ahitofel'in iyi öğüdünü boşa çıkarmaya karar vermişti. [15] Sonra Huşay, kâhinler Sadok'la Aviyatar'a, “Ahitofel Avşalom'a ve İsrail'in ihtiyarlarına şöyle öğüt verdi; bense şöyle öğüt verdim. [16] Şimdi hemen haber gönderin ve Davut'a, ‘Bu gece çölde sığ geçitlerde kalma; ne yapıp edip karşıya geç. Yoksa kral da yanındaki bütün halk da yok olup gidecek.’ deyin.” [17] Yonatan'la Ahimaas En-Rogel'de kalıyorlardı. Bir hizmetçi kız gidip onlara haber veriyordu; onlar da gidip Kral Davut'a bildiriyorlardı. Çünkü kente girerken görülmemeleri gerekiyordu. [18] Ama bir delikanlı onları gördü ve Avşalom'a haber verdi. Bunun üzerine ikisi de hızla uzaklaşıp Bahurim'de bir adamın evine geldiler. Adamın avlusunda bir kuyu vardı; içine indiler. [19] Kadın bir örtü alıp kuyunun ağzına serdi, üzerine de ezilmiş tahıl yaydı. Böylece hiçbir şey anlaşılmadı. [20] Avşalom'un kulları kadının evine gelip, “Ahimaas'la Yonatan nerede?” diye sordular. Kadın da onlara, “Su deresini geçip gittiler.” dedi. Adamlar arayıp da bulamayınca Yeruşalim'e döndüler. [21] Onlar gidince bu ikisi kuyudan çıkıp giderek Kral Davut'a haber verdiler. Davut'a, “Kalk, hemen sudan karşıya geç; çünkü Ahitofel sana karşı böyle öğüt verdi.” dediler. [22] Bunun üzerine Davut da yanındaki bütün halk da kalktı ve Şeria'dan karşıya geçti. Sabah ışıyıncaya kadar Şeria'dan karşıya geçmemiş tek kişi kalmadı. [23] Ahitofel, öğüdüne uyulmadığını görünce eşeğini eyerledi, kalkıp kendi kentine, evine gitti. Ev halkına son düzenlemeleri yaptıktan sonra kendini astı. Böylece öldü ve babasının mezarına gömüldü. [24] Davut Mahanayim'e geldi. Avşalom da yanındaki bütün İsrail adamlarıyla birlikte Şeria'dan karşıya geçti. [25] Avşalom, Yoav'ın yerine ordunun başına Amasa'yı getirdi. Amasa, adı İsrailli İtra olan bir adamın oğluydu. Bu adam, Yoav'ın annesi Seruya'nın kızkardeşi, Nahaş'ın kızı Avigayil'le birlikte olmuştu. [26] İsrail'le Avşalom Gilat ülkesinde ordugah kurdu. [27] Davut Mahanayim'e varınca, Ammonluların Rabba kentinden Nahaaş oğlu Şovi, Lo-Devar'dan Ammiel oğlu Makir ve Rogelim'den Gilatlı Barzillay geldi. [28] Yataklar, leğenler, toprak kaplar, buğday, arpa, un, kavrulmuş tahıl, bakla, mercimek, kavrulmuş başak, [29] bal, tereyağı, koyunlar ve sığır peyniri getirdiler; Davut'la yanındaki halk yesin diye. Çünkü, “Halk çölde acıkmıştır, yorulmuştur, susamıştır.” dediler.

18

[1] Davut yanındaki halkı saydı, başlarına binlik ve
yüzlük birlik komutanları atadı. [2] Davut halkı
gönderdi; üçte birini Yoav'ın buyruğunda, üçte birini
Yoav'ın kardeşi Seruya oğlu Avişay'ın buyruğunda,
üçte birini de Gatlı İttay'ın buyruğunda yolladı. Kral
halka, “Ben de sizinle birlikte kesinlikle çıkacağım,”
dedi. [3] Ama halk, “Sen çıkmayacaksın,” dedi. “Çünkü
biz kaçsak bile bize aldırmazlar; yarımız ölse bile bize
aldırmazlar. Oysa sen bizim on binimize bedelsin. Bu
yüzden kentten bize yardıma hazır olman daha iyi.” [4]
Kral onlara, “Size en iyi görüneni yapacağım,” dedi.
Kral kapının yanında durdu, bütün halk da yüzlük ve
binlik birlikler halinde çıktı. [5] Kral Yoav'a, Avişay'a ve
İttay'a şu buyruğu verdi: “Benim hatırım için genç
Avşalom'a yumuşak davranın.” Kralın Avşalom'la
ilgili bütün komutanlara verdiği buyruğu bütün halk
duydu. [6] Böylece halk İsrail'in karşısına çıkmak üzere
alana çıktı. Savaş Efrayim Ormanı'nda oldu. [7] İsrail
halkı orada Davut'un adamlarının önünde bozguna
uğradı. O gün orada büyük bir kıyım oldu; yirmi bin
kişi öldü. [8] Savaş bütün bölgeye yayılmıştı. O gün
orman, kılıcın yuttuğundan daha çok adam yuttu. [9]
Avşalom, Davut'un adamlarına rastladı. Avşalom
katırına binmişti. Katır büyük bir meşenin sık
dallarının altından geçince başı meşeye takıldı; gökle
yer arasında asılı kaldı. Altındaki katırsa yoluna
devam etti. [10] Bir adam bunu gördü, Yoav'a haber
verip, “Bak, Avşalom'u bir meşede asılı gördüm,”
dedi. [11] Yoav haberi getiren adama, “Bak, gördün öyle
mi? Öyleyse neden onu oracıkta yere sermedin? Sana
on gümüş parçası ve bir kuşak verirdim,” dedi. [12]
Adam Yoav'a, “Avucuma bin gümüş parçası
saysalardı bile yine de kralın oğluna el kaldırmazdım.
Çünkü kralın sana, Avişay'a ve İttay'a, ‘Genç
Avşalom'a kimse dokunmasın, buna dikkat edin’ diye
buyurduğunu kendi kulaklarımızla duyduk,” dedi. [13]
“Yoksa canına kıyarak kendimi ele vermiş olurdum.
Kraldan gizli kalan hiçbir şey yoktur; sen de o zaman
bana karşı dururdun.” [14] Bunun üzerine Yoav,
“Seninle böyle oyalanamam,” dedi. Eline üç kargı
alıp, hâlâ meşenin ortasında canlı duran Avşalom'un
yüreğine sapladı. [15] Yoav'ın silahlarını taşıyan on
genç adam Avşalom'un çevresini sarıp ona vurdular
ve onu öldürdüler. [16] Yoav boruyu çaldı, halk da
İsrail'in ardına düşmeyi bırakarak geri döndü. Çünkü
Yoav halkı geri çekmişti. [17] Avşalom'u alıp ormanda
büyük bir çukura attılar, üzerine de çok büyük bir taş
yığını yığdılar. Sonra bütün İsrail, herkes kendi
çadırına kaçtı. [18] Avşalom daha sağlığında kendisi
için Kral Vadisi'nde bulunan anıtı diktirmişti. Çünkü,
“Adımı yaşatacak oğlum yok,” demişti. Anıta kendi
adını verdi; bugüne dek ona Avşalom Anıtı denir. [19]
Sadok oğlu Ahimaas, “İzin ver de koşup krala müjde
götüreyim; RAB onu düşmanlarının elinden kurtarıp
hakkını verdi,” dedi. [20] Yoav ona, “Bugün haberi
götüren sen olmayacaksın; başka bir gün götürürsün.
Ama bugün haber götürmeyeceksin, çünkü kralın
oğlu öldü,” dedi. [21] Sonra Yoav Kûşlu'ya, “Git,
gördüklerini krala bildir!” dedi. Kûşlu, Yoav'ın
önünde eğilip koştu. [22] Sadok oğlu Ahimaas Yoav'a
yine, “Ne olursa olsun, izin ver ben de Kûşlu'nun
ardından koşayım,” dedi. Yoav, “Oğlum, neden
koşmak istiyorsun? Bu haberden sana bir kazanç
çıkmayacak ki,” dedi. [23] Ahimaas, “Ne olursa olsun,
koşacağım,” dedi. Yoav da ona, “Öyleyse koş,” dedi.
Ahimaas ova yolundan koştu ve Kûşlu'yu geçti. [24]
Davut iki kapının arasında oturuyordu. Gözcü
kapının damına, surun üstüne çıktı; gözlerini kaldırıp
baktı, bir de ne görsün, tek başına koşan bir adam
var. [25] Gözcü seslenip krala bildirdi. Kral, “Tek
başınaysa ağzında haber var demektir,” dedi. Adam
gittikçe yaklaştı. [26] Gözcü başka bir adamın daha
koştuğunu gördü. Kapıdaki nöbetçiye seslenip, “Bak,
tek başına koşan bir adam daha var!” dedi. Kral, “O
da haber getiriyor,” dedi. [27] Gözcü, “Birincinin
koşuşu bana Sadok oğlu Ahimaas'ın koşuşu gibi
geliyor,” dedi. Kral, “İyi bir adamdır; iyi haberle
geliyordur,” dedi. [28] Ahimaas seslenip krala, “Her şey
yolunda!” dedi. Sonra yüzüstü yere kapanıp kralın
önünde eğildi ve şöyle dedi: “Efendim kralın aleyhine
el kaldıran adamları eline teslim eden Tanrın RAB
kutsansın!” [29] Kral, “Genç Avşalom iyi mi?” diye
sordu. Ahimaas, “Yoav kralın kulunu, yani kulun olan
beni gönderdiğinde büyük bir kargaşa gördüm, ama
ne olduğunu bilmiyorum,” diye karşılık verdi. [30] Kral,
“Bir yana çekil, burada dur,” dedi. O da bir yana
çekilip durdu. [31] Tam o sırada Kûşlu geldi. Kûşlu,
“Efendim krala haber var! Çünkü bugün RAB sana
karşı ayaklananların hepsinden seni kurtarıp hakkını
verdi,” dedi. [32] Kral Kûşlu'ya, “Genç Avşalom iyi mi?”
diye sordu. Kûşlu, “Efendim kralın düşmanları ve
sana kötülük etmek için ayağa kalkanların hepsi o
genç adamın durumuna düşsün,” diye cevap verdi. [33]
Kral derinden sarsıldı. Kapının üzerindeki odaya

çıkıp ağladı. Giderken de şöyle diyordu: “Oğlum Avşalom! Oğlum, oğlum Avşalom! Keşke senin yerine ben ölseydim, Avşalom! Oğlum, oğlum!”

19

[1] Yoav'a, “İşte, kral Avşalom için ağlayıp yas tutuyor” diye haber verildi. [2] O günkü zafer bütün halk için yasa dönüştü. Çünkü halk o gün, “Kral oğlu için üzülüyor” dendiğini duydu. [3] O gün halk, savaşta kaçtıkları için utanan insanların gizlice çekildiği gibi, kente gizlice girdi. [4] Kral yüzünü örttü ve yüksek sesle, “Oğlum Avşalom! Avşalom, oğlum, oğlum!” diye haykırdı. [5] Yoav eve, kralın yanına gelip şöyle dedi: “Bugün senin canını, oğullarının canını, kızlarının canını, karılarının canını, cariyelerinin canını kurtaran bütün kullarının yüzünü utandırdın. [6] Senden nefret edenleri seviyor, seni sevenlerden nefret ediyorsun. Bugün gösterdin ki, senin gözünde önderlerin de kulların da bir değeri yok. Çünkü bugün anlıyorum ki Avşalom sağ olsaydı da bugün hepimiz ölseydik, bu senin hoşuna giderdi. [7] Şimdi kalk, dışarı çık ve kullarına yüreklerini rahatlatacak sözler söyle. Çünkü RAB adına ant içiyorum, eğer dışarı çıkmazsan bu gece yanında tek bir kişi bile kalmayacak. Bu da gençliğinden bugüne başına gelen bütün felaketlerden daha kötü olacak.” [8] Bunun üzerine kral kalktı, kapıda oturdu. Bütün halka, “İşte, kral kapıda oturuyor” diye haber verdiler. Böylece bütün halk kralın önüne geldi. İsrail ise herkes kendi çadırına kaçmıştı. [9] İsrail'in bütün oymaklarında herkes birbiriyle çekişip şöyle diyordu: “Kral bizi düşmanlarımızın elinden kurtardı, Filistlilerin elinden o çıkardı. Ama şimdi Avşalom yüzünden ülkeden kaçtı. [10] Başımıza meshettiğimiz Avşalom savaşta öldü. O halde kralı geri getirmek için neden tek söz etmiyorsunuz?” [11] Kral Davut, kâhinler Sadok'la Aviyatar'a şunu gönderdi: “Yahuda'nın ihtiyarlarına deyin ki, ‘Bütün İsrail'in sözü krala ulaşıp onu sarayına geri çağırırken, siz neden kralı evine geri getirmekte en son kalanlar oluyorsunuz?’ [12] ‘Siz benim kardeşlerimsiniz, benim kemiğim ve etimsiniz. O halde kralı geri getirmekte neden en son siz oluyorsunuz?’ [13] Amasa'ya da deyin ki, ‘Sen benim kemiğim ve etim değil misin? Eğer bundan böyle Yoav'ın yerine sürekli önümde ordunun komutanı olmazsan, Tanrı bana daha da ağırını yapsın.’” [14] Böylece Yahudalıların hepsinin yüreğini tek bir adamınki gibi kendine çekti. Onlar da krala, “Sen de bütün kulların da geri dönün” diye haber gönderdiler. [15] Bunun üzerine kral geri döndü ve Şeria'ya geldi. Yahuda halkı kralı karşılamak ve onu Şeria'dan geçirmek için Gilgal'a geldi. [16] Bahurim'den Benyaminli Gera oğlu Şimi de acele edip Yahudalılarla birlikte Kral Davut'u karşılamaya indi. [17] Onunla birlikte Benyamin'den bin kişi vardı. Saul'un evinden kul Ziva da on beş oğlu ve yirmi kulu ile birlikteydi. Kralın önünde Şeria'yı geçtiler. [18] Kralın ev halkını karşıya geçirmek ve kralın uygun göreceği şeyi yapmak için bir sal karşıya geçti. Gera oğlu Şimi, kral Şeria'yı geçer geçmez onun önünde yere kapandı. [19] Krala şöyle dedi: “Efendim, suçu bana sayma. Efendim kral Yeruşalim'den çıktığı gün kulunun sapkınca yaptığını anımsama; kral bunu yüreğine koymasın. [20] Çünkü kulun günah işlediğini biliyor. Bu yüzden işte, bugün efendim kralı karşılamak için Yusuf soyundan ilk gelen ben oldum.” [21] Seruya oğlu Avişay buna karşılık, “Şimi bunun için öldürülmesin mi? Çünkü o, RAB'bin meshettiği kişiye lanet etti” dedi. [22] Davut şöyle dedi: “Seruya oğulları, sizinle ne işim var? Neden bugün bana karşı duranlar siz oluyorsunuz? Bugün İsrail'de bir adam mı öldürülecek? Ben bugün İsrail üzerinde kral olduğumu bilmiyor muyum?” [23] Sonra kral Şimi'ye, “Ölmeyeceksin” dedi. Kral ona ant içti. [24] Saul oğlu Mefivoşet kralı karşılamaya indi. Kralın ayrıldığı günden esenlik içinde geri döndüğü güne kadar ne ayaklarına bakım yapmış, ne sakalını düzeltmiş, ne de giysilerini yıkamıştı. [25] Kralı karşılamak için Yeruşalim'e gelince, kral ona, “Mefivoşet, neden benimle gelmedin?” dedi. [26] O da şöyle yanıt verdi: “Efendim kral, kulum beni aldattı. Çünkü kulun, ‘Eşeğimi semerleyeyim de ona binip kralla gideyim’ demişti. Çünkü kulun topaldır. [27] Üstelik kulun hakkında efendim krala iftira etti. Ama efendim kral Tanrı'nın bir meleği gibidir. Gözünde iyi olan neyse onu yap. [28] Çünkü babamın bütün evi efendim kralın önünde ölümden başka bir şey hak etmiyordu. Buna rağmen kulunu kendi sofrasında yiyenlerin arasına koydun. O halde benim krala bir kez daha yakarmaya ne hakkım var?” [29] Kral ona, “Sorunlarını daha niçin anlatıp duruyorsun?

Kararımı verdim: Toprakları seninle Ziva paylaşacaksınız” dedi. 30 Mefivoşet krala, “Efendim kral kendi evine esenlik içinde döndüğüne göre, isterse hepsini alsın” dedi. 31 Giladlı Barzillay Rogelim'den indi. Kralı Şeria'dan geçirmek için onunla birlikte Şeria'yı geçti. 32 Barzillay çok yaşlıydı; seksen yaşındaydı. Kral Mahanayim'deyken onun geçimini o sağlamıştı, çünkü çok varlıklı bir adamdı. 33 Kral Barzillay'a, “Benimle birlikte karşıya geç, seni Yeruşalim'de yanımda ben geçindiririm” dedi. 34 Ama Barzillay krala, “Ömrümün daha kaç günü kaldı ki kralla birlikte Yeruşalim'e çıkayım? 35 Bugün seksen yaşındayım. İyiyle kötüyü ayırt edebilir miyim? Bu kulun yediğinin içtiğinin tadını alabilir mi? Artık kadınlı erkekli şarkıcıların sesini duyabilir miyim? Bu durumda kulun efendim krala niçin yük olsun? 36 Bu kulun kralla birlikte yalnızca Şeria'nın ötesine kadar geçecek. Kral bana neden böyle bir karşılık versin? 37 Lütfen kulunun geri dönmesine izin ver; kendi kentimde, anamla babamın mezarının yanında öleyim. Ama işte kulun Kimham; bırak o efendim kralla birlikte geçsin. Gözünde iyi olan neyse ona yap.” 38 Kral, “Kimham benimle birlikte geçecek. Gözünde iyi olan neyse ona yapacağım. Benden ne istersen senin için yaparım” diye karşılık verdi. 39 Bütün halk Şeria'yı geçti, kral da geçti. Sonra kral Barzillay'ı öptü ve onu kutsadı; o da kendi yerine döndü. 40 Böylece kral Gilgal'a geçti, Kimham da onunla geçti. Yahuda halkının hepsi ve ayrıca İsrail halkının yarısı kralı karşıya geçirdi. 41 Derken İsrailli adamların hepsi krala gelip, “Kardeşlerimiz Yahudalılar seni neden kaçırdı da kralı, ev halkını ve Davut'un bütün adamlarını Şeria'dan geçirdi?” dedi. 42 Yahudalı adamların hepsi İsrailli adamlara, “Çünkü kral bize yakın akrabadır. Bu işe neden öfkeleniyorsunuz? Kralın hesabına hiç bir şey mi yedik? Yoksa bize bir armağan mı verdi?” diye karşılık verdi. 43 İsrailli adamlar Yahudalı adamlara şöyle karşılık verdi: “Kral üzerinde on payımız var; Davut üzerinde de sizden daha çok hakkımız var. O halde bizi neden küçümsediniz? Kralımızı geri getirme işinde önce bizim sözümüzün alınması gerekmez miydi?” Ama Yahudalı adamların sözleri, İsrailli adamların sözlerinden daha sertti.

20

1 Orada Bikri oğlu, Benyaminli Şeva adında değersiz bir adam vardı. Boruyu çalıp şöyle dedi: “Davut'ta payımız yok, İşay oğlunda mirasımız yok. Herkes çadırına dönsün, ey İsrail!” 2 Bunun üzerine bütün İsrail adamları Davut'u bırakıp Bikri oğlu Şeva'nın ardınca gittiler. Ama Yahuda adamları, Şeria'dan Yeruşalim'e kadar krallarına bağlı kaldılar. 3 Davut Yeruşalim'deki sarayına gelince, eve bakmaları için geride bıraktığı on cariyesini gözetim altına aldı. Geçimlerini sağladı ama onlarla birlikte olmadı. Böylece ölüm günlerine kadar kapalı tutuldular; dul gibi yaşadılar. 4 Kral Amasa'ya, “Üç gün içinde Yahuda adamlarını benim için topla ve sen de burada hazır bulun” dedi. 5 Amasa Yahuda adamlarını toplamak için gitti, ama kendisine verilen süreden daha geç kaldı. 6 Davut Avişay'a, “Şimdi Bikri oğlu Şeva bize Avşalom'dan daha çok zarar verecek. Efendinin kullarını yanına al, peşine düş. Yoksa kendine surlu kentler bulur ve gözümüzden kaçar” dedi. 7 Bunun üzerine Yoav'ın adamları, Keretliler, Peletliler ve bütün yiğit savaşçılar onun peşinden çıktılar. Bikri oğlu Şeva'yı kovalamak için Yeruşalim'den ayrıldılar. 8 Givon'daki büyük taşın yanına geldiklerinde Amasa onları karşılamaya çıktı. Yoav kuşandığı savaş giysisini giymişti; belindeki kuşakta kınında bir kılıç asılıydı. İlerlerken kılıç dışarı kaydı. 9 Yoav Amasa'ya, “İyi misin, kardeşim?” dedi. Sonra onu öpmek için sağ eliyle sakalından tuttu. 10 Ama Amasa, Yoav'ın elindeki kılıca dikkat etmedi. Yoav onu karnından vurdu, bağırsakları yere döküldü. Bir daha vurmasına gerek kalmadı; Amasa öldü. Sonra Yoav'la kardeşi Avişay, Bikri oğlu Şeva'nın peşine düştüler. 11 Yoav'ın adamlarından biri Amasa'nın yanında durup, “Yoav'dan yana olan ve Davut'tan yana olan, Yoav'ın ardınca gitsin!” dedi. 12 Amasa yolun ortasında kanının içinde çırpınıp yatıyordu. Adam, bütün halkın orada durakladığını görünce onu yoldan tarlaya taşıdı ve yanından geçen herkesin durduğunu görünce üstüne bir giysi örttü. 13 Amasa yoldan kaldırılınca bütün halk, Bikri oğlu Şeva'yı kovalamak için Yoav'ın ardınca ilerledi. 14 Şeva, İsrail'in bütün oymaklarını dolaşıp Avel'e, Beyt-Maaka'ya ve bütün Berililerin yanına gitti. Onlar da toplanıp onun ardınca gittiler. 15 Yoav'ın yanındakiler gelip onu Beyt-Maaka Aveli'nde kuşattılar. Kente karşı bir kuşatma rampası kurdular; rampa surun

yanında yükseldi. Yoav'ın yanındaki bütün halk suru yıkmak için vurmaya başladı. 16 Bunun üzerine bilge bir kadın kentten seslenip, “Dinleyin, dinleyin! Lütfen Yoav'a söyleyin, buraya yaklaşsın da onunla konuşayım” dedi. 17 Yoav yaklaşınca kadın, “Sen Yoav mısın?” diye sordu. O da, “Benim” dedi. Kadın ona, “Kulunun sözlerini dinle” dedi. O da, “Dinliyorum” diye karşılık verdi. 18 Kadın şöyle dedi: “Eskiden şöyle derlerdi: ‘Gidip Avel'de danışsınlar.’ Böylece işi çözüme bağlarlardı. 19 Ben İsrail'de esenlikten yana ve güvenilir olanlardan biriyim. Sen ise İsrail'de bir kenti, bir anayı yok etmeye çalışıyorsun. Neden RAB'bin mirasını yutup yok edesin?” 20 Yoav, “Böyle bir şey benden uzak olsun, uzak olsun! Yutup yok etmek niyetinde değilim” diye karşılık verdi. 21 “Sorun bu değil. Efrayim dağlık bölgesinden Bikri oğlu Şeva adında bir adam krala, yani Davut'a karşı el kaldırdı. Yalnız onu teslim edin, kentten çekilip giderim.” Kadın Yoav'a, “Bak, onun başı surun üzerinden sana atılacak” dedi. 22 Bunun üzerine kadın bilgeliğiyle bütün halka gitti. Onlar da Bikri oğlu Şeva'nın başını kesip Yoav'a attılar. Yoav boruyu çaldı; bunun üzerine herkes kentten dağılıp çadırına döndü. Yoav da Yeruşalim'de krala döndü. 23 Yoav bütün İsrail ordusunun başındaydı. Yehoyada oğlu Benaya da Keretliler'in ve Peletliler'in başındaydı. 24 Adoram angaryaya koşulan işçilerin başındaydı. Ahilut oğlu Yehoşafat da devlet tarihçisiydi. 25 Şeva yazmandı. Sadok'la Aviyatar da kâhindi. 26 Yairli İra da Davut'un baş danışmanıydı.

21

1 Davut'un günlerinde art arda üç yıl kıtlık oldu. Davut RAB'bin yüzünü aradı. RAB, “Bu, Saul'la kan döken hanesi yüzündendir; çünkü Givonluları öldürdü” dedi. 2 Kral Givonluları çağırıp onlarla konuştu. Givonlular İsraillilerden değildi; Amorlular'dan sağ kalanlardandı. İsrailliler onlara ant içmişti, ama Saul İsrail ve Yahuda için duyduğu gayretle onları öldürmeye kalkışmıştı. 3 Davut Givonlulara, “Sizin için ne yapayım? RAB'bin mirasını kutsayasınız diye neyle kefaret sağlayayım?” dedi. 4 Givonlular ona, “Bizimle Saul ya da hanesi arasındaki sorun gümüş ya da altın meselesi değildir. İsrail'de herhangi birini öldürmek de bize düşmez” dediler. O da, “Ne derseniz sizin için onu yaparım” dedi. 5 Onlar krala, “Bizi yok eden, İsrail sınırlarının hiçbir yerinde varlığımız kalmasın diye düzen kuran adamın 6 oğullarından yedi kişi bize verilsin. Onları Saul'un kenti Giva'da, RAB'bin önünde asacağız; Saul RAB'bin seçilmişiydi” dediler. Kral, “Onları vereceğim” dedi. 7 Ama kral, Davut'la Saul oğlu Yonatan arasında RAB adına edilmiş ant yüzünden, Saul oğlu Yonatan'ın oğlu Mefiboşet'i bağışladı. 8 Kral, Ayya'nın kızı Rispah'ın Saul'a doğurduğu iki oğlunu, Armoni'yle Mefiboşet'i ve Saul'un kızı Mikal'ın Meholatlı Barzillay oğlu Adriyel'e doğurduğu beş oğlunu aldı. 9 Onları Givonlular'ın eline teslim etti. Givonlular da onları dağda RAB'bin önünde astı. Yedisi birden öldü. Arpa biçiminin başlangıcındaki ilk günlerde, hasat mevsiminde öldürüldüler. 10 Ayya'nın kızı Rispah çul alıp kaya üzerine serdi. Hasadın başlangıcından gökten üzerlerine yağmur yağıncaya kadar orada kaldı. Ne gündüz gökteki kuşların ne de gece kırdaki hayvanların cesetlerin üzerine konmasına izin verdi. 11 Saul'un cariyesi Ayya'nın kızı Rispah'ın yaptıkları Davut'a bildirildi. 12 Bunun üzerine Davut gidip Saul'un kemiklerini ve oğlu Yonatan'ın kemiklerini Yaveş-Gilat halkından aldı. Filistliler Saul'u Gilboa'da öldürdükleri gün onları Beyt-Şan meydanında asmışlardı; Yaveş-Gilatlılar da kemikleri oradan gizlice almıştı. 13 Saul'un kemiklerini ve oğlu Yonatan'ın kemiklerini oradan getirdi. Asılanların kemikleri de toplandı. 14 Saul'la oğlu Yonatan'ın kemiklerini Benyamin ülkesinde, Sela'da, babası Kiş'in mezarına gömdüler. Kralın buyurduğu her şeyi yaptılar. Bundan sonra Tanrı ülke için yapılan yalvarışa karşılık verdi. 15 Filistliler yine İsrail'le savaşa girişti. Davut adamlarıyla birlikte aşağı inip Filistliler'e karşı savaştı. Davut bitkin düştü. 16 Dev soyundan olan İşbi-Benov onu öldürmeyi düşündü. Mızrağının tunç ucu üç yüz şekel geliyordu, kendisi de yeni bir kılıç kuşanmıştı. 17 Ama Seruya oğlu Avişay onun yardımına koştu, Filistli'ye vurup onu öldürdü. O zaman Davut'un adamları ona ant içip, “İsrail'in kandilini söndürmeyesin diye artık bizimle savaşa çıkmayacaksın” dediler. 18 Bundan sonra Gob'da Filistliler'le yine savaş oldu. O sırada Huşalı Sibbekay, dev soyundan olan Saf'ı öldürdü. 19 Gob'da Filistliler'le yine savaş oldu. Beytlehemli Yaaré-Oregim oğlu Elhanan, mızrağının sapı dokumacı

kirişi gibi olan Gatlı Golyat'ın kardeşini öldürdü. [20] Gat'ta yine savaş oldu. Orada çok iri yapılı bir adam vardı; her elinde altışar parmak, her ayağında altışar parmak vardı, toplam yirmi dört parmak ediyordu. O da dev soyundandı. [21] İsrail'e meydan okuyunca Davut'un kardeşi Şimea'nın oğlu Yonatan onu öldürdü. [22] Bu dört adam Gat'ta dev soyundan doğmuştu. Davut'un eliyle ve adamlarının eliyle yere serildiler.

22

[1] Davut, RAB bütün düşmanlarının elinden ve Saul'un elinden kendisini kurtardığı gün, bu ezginin sözlerini RAB'be söyledi: [2] ve dedi ki, “RAB benim kayam, sığınağım ve kurtarıcımdır, evet, benim kurtarıcımdır; [3] Tanrı benim kayamdır, ona sığınırım; kalkanım, kurtuluşumun boynuzu, yüksek kulem, sığınağım. Kurtarıcım sensin; beni zorbalıktan sen kurtarırsın. [4] Övgüye layık olan RAB'be yakarırım, düşmanlarımdan da kurtulurum. [5] Çünkü ölümün dalgaları çevremi sardı. Tanrısızlığın selleri beni korkuttu. [6] Ölüler diyarının bağları çevremi sardı. Ölümün tuzakları önüme çıktı. [7] Sıkıntımda RAB'be yakardım. Evet, Tanrıma seslendim. O tapınağından sesimi duydu; feryadım kulaklarına ulaştı. [8] O zaman yeryüzü sarsıldı, titredi. Göklerin temelleri zangırdadı, sarsıldı, çünkü o öfkelenmişti. [9] Burnundan duman yükseldi. Ağzından çıkan ateş yiyip bitirdi. Ondan közler tutuştu. [10] Gökleri eğip indi. Ayaklarının altında koyu karanlık vardı. [11] Bir keruvun üstüne binip uçtu. Evet, rüzgârın kanatları üzerinde göründü. [12] Çevresini karanlıkla örtü yaptı: toplanmış sularla, göklerin kalın bulutlarıyla. [13] Önündeki parlaklıktan ateş közleri alevlendi. [14] RAB göklerden gürledi. Yüceler Yücesi sesini duyurdu. [15] Oklar gönderip onları dağıttı; şimşekler çaktırıp onları şaşkına çevirdi. [16] Denizin yatakları göründü. Dünyanın temelleri açığa çıktı RAB'bin azarıyla, burnunun soluğunun üfleyişiyle. [17] Yukarıdan el uzatıp beni aldı. Beni engin sulardan çekip çıkardı. [18] Güçlü düşmanımdan, benden nefret edenlerden beni kurtardı, çünkü onlar benden daha güçlüydü. [19] Felaket günümde üzerime geldiler, ama RAB bana dayanak oldu. [20] Beni geniş bir yere çıkardı. Benden hoşnut olduğu için beni kurtardı. [21] RAB bana doğruluğuma göre karşılık verdi. Ellerimin temizliğine göre beni ödüllendirdi. [22] Çünkü RAB'bin yollarını tuttum, Tanrımdan kötülükle ayrılmadım. [23] Bütün hükümleri önümdeydi. Kurallarından sapmadım. [24] Onun önünde kusursuzdum. Kendimi suçumdan sakındım. [25] Bu yüzden RAB bana doğruluğuma göre, gözlerinin önündeki temizliğime göre karşılık verdi. [26] Merhametli olana merhametli davranırsın. Kusursuz adamla kusursuz davranırsın. [27] Temiz olana temiz davranırsın. Eğri olana kurnaz davranırsın. [28] Mazlum halkı kurtarırsın, ama kibirlilerin üzerine gözlerini diker, onları alçaltırsın. [29] Çünkü lambam sensin, ey RAB. RAB karanlığımı aydınlatır. [30] Çünkü seninle bir birliğe saldırırım. Tanrımla surun üzerinden atlarım. [31] Tanrı'nın yolu kusursuzdur. RAB'bin sözü denenmiştir. O, kendisine sığınan herkes için kalkandır. [32] Çünkü RAB'den başka Tanrı kim? Tanrımızdan başka kaya kim? [33] Tanrı benim güçlü kalemdir. Yolumu kusursuz kılar. [34] Ayaklarımı dişi geyiklerin ayakları gibi yapar, beni yüksekliklerim üzerine diker. [35] Ellerime savaşmayı öğretir; kollarım tunç yayı büker. [36] Bana kurtuluşunun kalkanını verdin. Yumuşaklığın beni büyük kıldı. [37] Altımda adımlarımı genişlettin. Ayaklarım kaymadı. [38] Düşmanlarımı kovaladım, yok ettim. Tükenene kadar geri dönmedim. [39] Onları tüketip delip geçtim, bir daha ayağa kalkamadılar. Evet, ayaklarımın altına düştüler. [40] Çünkü beni savaş için güçle kuşattın. Bana karşı ayaklananları önümde dize getirdin. [41] Düşmanlarımı önümden kaçırdın; benden nefret edenleri kökünden kestim. [42] Baktılar, ama kurtaran olmadı; RAB'be bile yakardılar, ama onlara yanıt vermedi. [43] Onları yeryüzünün tozu gibi ezdim. Sokakların çamuru gibi çiğnedim, dağıttım. [44] Beni halkımın çekişmelerinden de kurtardın. Beni ulusların başı olarak korudun. Tanımadığım bir halk bana kulluk edecek. [45] Yabancılar önümde boyun eğecek. Haberimi duyar duymaz bana itaat edecekler. [46] Yabancılar solup gidecek, sığındıkları yerlerden titreyerek çıkacaklar. [47] RAB yaşıyor! Kayam kutsansın! Kurtuluşumun kayası olan Tanrı yüceltilsin! [48] Benim için öç alan Tanrı odur, halkları ayağımın altına seren odur. [49] Beni düşmanlarımdan çıkarıp kurtaran odur. Evet, beni bana karşı

ayaklananların üstüne yükseltirsin. Beni zorba adamdan kurtarırsın. 50 Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ey RAB, adına ezgiler söyleyeceğim. 51 O, kralına büyük kurtuluş verir, mesh ettiğine, Davut'a ve soyuna sonsuza dek vefalı sevgi gösterir.”

23

1 İşte Davut'un son sözleri bunlardır. Yesse oğlu Davut şöyle diyor; yüceltilmiş adam, Yakup'un Tanrısı'nın meshettiği kişi, İsrail'in sevilen mezmurcusu şöyle diyor: 2 “RAB'bin Ruhu benim aracılığımla konuştu. Onun sözü dilimin üstündeydi. 3 İsrail'in Tanrısı söyledi, İsrail'in Kayası bana seslendi: ‘İnsanlara doğrulukla egemen olan, Tanrı korkusuyla yöneten kişi, 4 güneş doğarkenki sabah ışığı gibi olur, bulutsuz bir sabah gibi; yağmurdan sonra açan parlaklıkta, topraktan taze ot nasıl biterse öyle.’ 5 Evim Tanrı'nın önünde böyle olmasa da, benimle sonsuz bir antlaşma yaptı; her bakımdan düzenlenmiş ve güvence altına alınmış bir antlaşma. Çünkü bütün kurtuluşum da, bütün dileğim de odur, her ne kadar onu filizlendirmese de. 6 Ama bütün kötü kişiler, elle tutulamadıkları için, bir yana atılan dikenler gibi olacak. 7 Onlara dokunan adam, demirle ve mızrağın sapıyla kuşanmak zorundadır. Bulundukları yerde bütünüyle ateşe verilecekler.” 8 Davut'un yiğitlerinin adları şunlardır: Tahkemonlu Yoşeb-Başşebet komutanların başıydı; aynı kişi Eznili Adino'ydu. Bir seferde sekiz yüz kişiyi öldürmüştü. 9 Ondan sonra, Davut'la birlikte olan üç yiğitten biri olan Ahohli Doday oğlu Eleazar vardı. Savaşmak için orada toplanan Filistliler'e meydan okuduklarında, İsrail adamları geri çekilmişti. 10 Eleazar ayağa kalktı ve eli yorulup kılıca kenetleninceye kadar Filistliler'i vurdu. RAB o gün büyük bir kurtuluş sağladı. Halk onun ardından yalnızca çapul malını toplamak için geri döndü. 11 Ondan sonra Hararlı Age oğlu Şamma vardı. Filistliler bir birlik olarak orada toplanmıştı. Orada mercimek dolu bir tarla parçası vardı; halk Filistliler'in önünden kaçmıştı. 12 Ama Şamma tarlanın ortasında durdu, orayı savundu ve Filistliler'i öldürdü. Böylece RAB büyük bir kurtuluş sağladı. 13 Otuz baş yiğitten üçü hasat zamanında aşağı inip Adullam Mağarası'ndaki Davut'un yanına geldi. Filistliler'in birliği Refaim Vadisi'nde ordugah kurmuştu. 14 Davut o sırada sığınaktaydı, Filistliler'in garnizonu da o sırada Beytlehem'deydi. 15 Davut özlemle, “Keşke biri bana kapının yanındaki Beytlehem kuyusundan su içirse!” dedi. 16 Bunun üzerine o üç yiğit Filistliler'in ordugahını yarıp geçti, kapının yanındaki Beytlehem kuyusundan su çekti, onu alıp Davut'a getirdi. Ama Davut onu içmek istemedi; suyu RAB'bin önünde döktü. 17 Şöyle dedi: “Ey RAB, bunu yapmaktan beni uzak tut! Canlarını tehlikeye atarak giden adamların kanını mı içeyim?” Bu yüzden onu içmek istemedi. O üç yiğit bunları yaptı. 18 Seruya oğlu Yoav'ın kardeşi Avişay de üçlünün başıydı. Mızrağını üç yüz kişiye karşı kaldırıp onları öldürdü; üçlü arasında ün kazandı. 19 Üçlü arasında en onurlu kişi o değil miydi? Bu yüzden onların başı oldu. Yine de o ilk üçe erişemedi. 20 Kabseelli yiğit bir adamın oğlu, Yehoyada oğlu Benaya büyük işler yapmıştı. Moavlı Ariel'in iki oğlunu öldürdü. Ayrıca kar yağdığı bir günde inip bir çukurun ortasında bir aslanı da öldürdü. 21 Gösterişli bir Mısırlı adamı öldürdü. Mısırlı'nın elinde bir mızrak vardı; ama Benaya ona yalnızca bir değnekle indi, mızrağı Mısırlı'nın elinden kapıp onu kendi mızrağıyla öldürdü. 22 Yehoyada oğlu Benaya bunları yaptı ve üç yiğit arasında ün kazandı. 23 Otuzlar arasında en onurlu kişiydi, ama ilk üçe erişemedi. Davut onu muhafızlarının başına getirdi. 24 Yoav'ın kardeşi Asahel otuzlardandı; Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan, 25 Harotlu Şamma, Harotlu Elika, 26 Paltili Helets, Tekoalı İkkeş oğlu İra, 27 Anatotlu Aviezer, Huşatlı Mebunnay, 28 Ahohli Salmon, Netofalı Maharay, 29 Netofalı Baana oğlu Heleb, Benyaminliler'in Givea kentinden Rivay oğlu İttay, 30 Piratonlu Benaya, Gaaş derelerinden Hidday, 31 Arbatlı Avialbon, Barhumlu Azmavet, 32 Şaalbonlu Eliyahba, Yaşen'in oğulları, Yonatan, 33 Hararlı Şamma, Ararlı Şarar oğlu Ahiyam, 34 Maakalı Ahasbay oğlu Elifelet, Gilonlu Ahitofel oğlu Eliam, 35 Karmelli Hesro, Arbli Paaray, 36 Sobah'tan Natan oğlu Yigal, Gadlı Bani, 37 Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoav'ın silah taşıyıcılarından Beerotlu Naharay, 38 İtrili İra, İtrili Garev, 39 Hititli Uriya. Hepsi birlikte otuz yedi kişiydi.

24

[1] RAB'bin İsrail'e karşı öfkesi yine alevlendi; Davut'u onlara karşı kışkırtıp, “Git, İsrail'i ve Yahuda'yı say,” dedi. [2] Kral, yanındaki ordunun komutanı Yoav'a, “Şimdi git, Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar İsrail'in bütün oymaklarını dolaş ve halkı say ki halkın sayısını bileyim,” dedi. [3] Yoav krala, “Tanrın RAB halka, kaç kişi olurlarsa olsunlar, yüz kat daha fazlasını versin; efendim kral da bunu kendi gözleriyle görsün. Ama efendim kral neden bundan hoşlanıyor?” dedi. [4] Yine de kralın sözü Yoav'a ve ordu komutanlarına üstün geldi. Bunun üzerine Yoav'la ordu komutanları, İsrail halkını saymak için kralın huzurundan ayrıldılar. [5] Şeria'yı geçip Gad Vadisi'nin ortasındaki kentin sağ tarafında bulunan Aroer'de, Yazer yönünde konakladılar. [6] Sonra Gilat'a ve Tahtim Hodşi bölgesine geldiler; oradan Dan-Yaan'a, sonra da dolanıp Sayda'ya vardılar. [7] Sur kalesine, Hivliler'in ve Kenanlılar'ın bütün kentlerine geldiler; sonra Yahuda'nın güneyindeki Beer-Şeva'ya çıktılar. [8] Böylece bütün ülkeyi baştan başa dolaştıktan sonra dokuz ay yirmi günün sonunda Yeruşalim'e geldiler. [9] Yoav, halkın sayımının sonucunu krala verdi: İsrail'de kılıç çeken sekiz yüz bin yiğit adam vardı; Yahuda adamlarıysa beş yüz bindi. [10] Davut, halkı saydıktan sonra vicdan azabı çekti. RAB'be, “Yaptığım şeyle büyük günah işledim. Ama şimdi, ya RAB, kulunun suçunu bağışla, çünkü çok akılsızca davrandım,” dedi. [11] Davut sabah kalktığında, RAB'bin sözü Davut'un görücüsü olan peygamber Gad'a geldi: [12] “Git, Davut'a de ki, ‘RAB şöyle diyor: Önüne üç şey koyuyorum. Sana yapmam için bunlardan birini seç.’” [13] Gad Davut'a gelip bunu bildirdi. Ona, “Ülkene yedi yıl kıtlık mı gelsin? Yoksa düşmanların seni kovalarken üç ay onlardan mı kaçasın? Ya da ülkende üç gün salgın mı olsun? Şimdi düşün, beni gönderene ne cevap vereceğime karar ver,” dedi. [14] Davut Gad'a, “Büyük sıkıntı içindeyim. RAB'bin eline düşelim, çünkü onun merhameti büyüktür. İnsan eline düşmeyeyim,” dedi. [15] Böylece RAB o sabahtan belirlenen zamana kadar İsrail'in üzerine salgın gönderdi; Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar halktan yetmiş bin kişi öldü. [16] Melek Yeruşalim'i yok etmek için elini uzattığında, RAB bu felaketten vazgeçti ve halkı yok eden meleğe, “Yeter! Şimdi elini çek,” dedi. RAB'bin meleği o sırada Yevuslu Arauna'nın harman yerinin yanındaydı. [17] Davut, halka vuran meleği görünce RAB'be, “İşte günah işleyen benim, kötülük yapan benim. Ama bu koyunlar ne yaptı? Ne olur, elin bana ve babamın evine karşı olsun,” dedi. [18] O gün Gad Davut'a gelip, “Çık, Yevuslu Arauna'nın harman yerinde RAB'be bir sunak kur,” dedi. [19] Davut, Gad'ın sözü uyarınca, RAB'bin buyurduğu gibi çıktı. [20] Arauna baktı, kralın ve kullarının kendisine doğru geldiğini gördü. Dışarı çıkıp yüzünü yere eğerek kralın önünde yere kapandı. [21] Arauna, “Efendim kral kulunun yanına neden geldi?” dedi. Davut, “Halkın üzerinden salgın dursun diye harman yerini senden satın alıp RAB'be bir sunak kurmaya geldim,” dedi. [22] Arauna Davut'a, “Efendim kral uygun gördüğünü alıp sunsun. İşte yakmalık sunu için sığırlar, odun için de harman döven araçlarla öküzlerin boyundurukları,” dedi. [23] “Ey kral, Arauna bütün bunları krala veriyor.” Sonra krala, “Tanrın RAB seni kabul etsin,” dedi. [24] Ama kral Arauna'ya, “Hayır; bunları senden mutlaka bir bedel karşılığında satın alacağım. Bana hiçbir şeye mal olmayan yakmalık sunuları Tanrım RAB'be sunmam,” dedi. Böylece Davut harman yerini ve öküzleri elli şekel gümüşe satın aldı. [25] Davut orada RAB'be bir sunak kurdu; yakmalık sunularla esenlik sunuları sundu. Böylece RAB ülke için yapılan yakarışı kabul etti ve salgın İsrail'in üzerinden kalktı.

1. Krallar

1

[1] Kral Davut yaşlanmış, günleri ilerlemişti; üzerine
örtüler örtüyorlardı, ama ısınamıyordu. [2] Bu yüzden
görevlileri ona, “Efendimiz kral için genç bir bakire
aransın. Kralın huzurunda dursun, onunla ilgilensin;
koynunda yatsın da efendimiz kral ısınsın” dediler. [3]
Böylece İsrail'in bütün sınırları boyunca güzel bir
genç kız aradılar; Şunemli Avişag'ı bulup krala
getirdiler. [4] Genç kız çok güzeldi; kralla ilgileniyor,
ona hizmet ediyordu. Ama kral onunla yatmadı. [5] O
sırada Haggit oğlu Adoniya kendini yükseltip, “Kral
ben olacağım” dedi. Kendisi için savaş arabaları,
atlılar ve önünde koşacak elli adam hazırladı. [6]
Babası ona hiçbir zaman, “Bunu neden yaptın?”
diyerek karşı çıkmamıştı. O da çok yakışıklı bir
adamdı; Avşalom'dan sonra doğmuştu. [7] Seruya oğlu
Yoav'la ve kâhin Aviyatar'la görüştü; onlar da
Adoniya'nın ardınca gidip ona yardım ettiler. [8] Ama
kâhin Sadok, Yehoyada oğlu Benaya, Peygamber
Natan, Şimi, Rei ve Davut'a bağlı yiğit adamlar
Adoniya'nın yanında değildi. [9] Adoniya, En-Rogel'in
yanındaki Zohelet taşının yanında koyunlar, sığırlar
ve besili hayvanlar kurban etti. Bütün kardeşlerini,
kralın oğullarını ve kralın kulları olan bütün Yahuda
adamlarını çağırdı. [10] Ama Peygamber Natan'ı,
Benaya'yı, yiğit adamları ve kardeşi Süleyman'ı
çağırmadı. [11] Bunun üzerine Natan, Süleyman'ın
annesi Bat-Şeva'ya şöyle dedi: “Haggit oğlu
Adoniya'nın krallık sürdüğünü, efendimiz Davut'un
da bunu bilmediğini duymadın mı? [12] Şimdi gel, sana
bir öğüt vereyim; kendi canını da oğlun Süleyman'ın
canını da kurtar. [13] Kral Davut'un yanına girip ona
şöyle de: ‘Ey efendim kral, kuluna, “Senden sonra
kesinlikle oğlun Süleyman kral olacak, tahtıma o
oturacak” diye ant içmedin mi? Öyleyse Adoniya
neden kral oldu?’ [14] Sen orada kral ile konuşurken
ben de arkandan içeri girip sözlerini
doğrulayacağım.” [15] Bat-Şeva iç odada kralın yanına
girdi. Kral çok yaşlıydı; Şunemli Avişag da krala
hizmet ediyordu. [16] Bat-Şeva eğilip krala saygı
gösterdi. Kral, “Ne istiyorsun?” dedi. [17] Bat-Şeva ona,
“Efendim, sen kuluna Tanrın RAB adına ant içip,
‘Senden sonra oğlun Süleyman kral olacak, tahtıma o
oturacak’ dedin [18] Ama şimdi bak, Adoniya kral oldu;
sen de ey efendim kral, bunu bilmiyorsun. [19] Bol bol
sığır, besili hayvan ve koyun kurban etti; kralın bütün
oğullarını, kâhin Aviyatar'ı ve ordunun komutanı
Yoav'ı çağırdı. Ama kulun Süleyman'ı çağırmadı. [20]
Ey efendim kral, bütün İsrail'in gözü senin üzerinde;
senden sonra efendim kralın tahtına kimin
oturacağını onlara bildirmeni bekliyorlar. [21] Yoksa
efendim kral atalarıyla uyuduğunda, ben ve oğlum
Süleyman suçlu sayılacağız.” [22] Bat-Şeva daha kralla
konuşurken, Peygamber Natan içeri geldi. [23] Krala,
“İşte, Peygamber Natan!” dediler. Natan kralın
önüne gelince yüzüstü yere kapanıp krala saygı
gösterdi. [24] Natan, “Ey efendim kral, ‘Benden sonra
Adoniya kral olacak, tahtıma o oturacak’ diyen sen
misin?” dedi. [25] “Çünkü bugün aşağı inip bol bol sığır,
besili hayvan ve koyun kurban etti. Kralın bütün
oğullarını, ordunun komutanlarını ve kâhin
Aviyatar'ı çağırdı. Şimdi onun önünde yiyip içiyorlar
ve, ‘Kral Adoniya çok yaşasın!’ diyorlar. [26] Ama beni,
kulunu, kâhin Sadok'u, Yehoyada oğlu Benaya'yı ve
kulun Süleyman'ı çağırmadı. [27] Bu iş gerçekten
efendim kralın buyruğuyla mı oldu? Efendim kralın
tahtına kendisinden sonra kimin oturacağını
kullarına bildirmedin.” [28] O zaman Kral Davut, “Bat-
Şeva'yı çağırın” dedi. Bat-Şeva kralın huzuruna gelip
önünde durdu. [29] Kral ant içip şöyle dedi: “Canımı
her sıkıntıdan kurtaran RAB'bin yaşamı hakkı için, [30]
İsrail'in Tanrısı RAB adına sana ant içip, ‘Senden
sonra oğlun Süleyman kral olacak, benim yerime
tahtıma o oturacak’ dediğim gibi, bugün bunu
kesinlikle yapacağım.” [31] Bunun üzerine Bat-Şeva
yüzüstü yere kapanıp krala saygı gösterdi ve,
“Efendim Kral Davut sonsuza dek yaşasın!” dedi. [32]
Kral Davut, “Kâhin Sadok'u, Peygamber Natan'ı ve
Yehoyada oğlu Benaya'yı çağırın” dedi. Onlar kralın
huzuruna geldiler. [33] Kral onlara, “Efendinizin
kullarını yanınıza alın; oğlum Süleyman'ı benim
kendi katırıma bindirin ve onu Gihon'a götürün. [34]
Orada kâhin Sadok ile Peygamber Natan onu İsrail'e
kral olarak meshetsin. Boru çalın ve, ‘Kral Süleyman
çok yaşasın!’ deyin. [35] Sonra onun ardından yukarı

çıkın; gelip tahtıma otursun. Benim yerime kral olacak. İsrail'in ve Yahuda'nın önderi olması için onu ben görevlendirdim.” 36 Yehoyada oğlu Benaya krala şöyle karşılık verdi: “Amin! Efendim kralın Tanrısı RAB de böyle desin. 37 RAB efendim kralla nasıl birlikte olduysa, Süleyman'la da öyle birlikte olsun; onun tahtını efendim Kral Davut'un tahtından daha büyük kılsın.” 38 Bunun üzerine kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya, Keretliler ve Peletliler aşağı indiler; Süleyman'ı Kral Davut'un katırına bindirip Gihon'a götürdüler. 39 Kâhin Sadok Buluşma Çadırı'ndan yağ boynuzunu aldı ve Süleyman'ı meshetti. Sonra boru çaldılar; bütün halk, “Kral Süleyman çok yaşasın!” dedi. 40 Bütün halk onun ardından yukarı çıktı. Halk kaval çalıp büyük sevinçle coşuyordu; öyle ki çıkardıkları sesle yer sarsılıyordu. 41 Adoniya ile yanındaki bütün davetliler bunu, yemeyi bitirdikleri sırada duydular. Yoav boru sesini duyunca, “Kentten gelen bu kargaşa gürültüsü de ne?” dedi. 42 O daha konuşurken, işte, kâhin Aviyatar'ın oğlu Yonatan geldi. Adoniya, “İçeri gel, çünkü sen değerli bir adamsın; herhalde iyi haber getiriyorsun” dedi. 43 Yonatan Adoniya'ya, “Kesinlikle, efendimiz Kral Davut Süleyman'ı kral yaptı” diye karşılık verdi. 44 “Kral onunla birlikte kâhin Sadok'u, Peygamber Natan'ı, Yehoyada oğlu Benaya'yı, Keretlileri ve Peletlileri gönderdi; onlar da onu kralın katırına bindirdiler. 45 Kâhin Sadok ile Peygamber Natan onu Gihon'da kral olarak meshettiler. Oradan sevinç içinde yukarı çıktılar; öyle ki kent çınladı. Duyduğunuz gürültü işte budur. 46 Üstelik Süleyman şimdi krallığın tahtında oturuyor. 47 Bunun da ötesinde, kralın görevlileri efendimiz Kral Davut'u kutsamak için gelip, ‘Tanrın Süleyman'ın adını seninkinden daha büyük etsin, tahtını da senin tahtından daha büyük kılsın’ dediler. Kral da yatağında eğildi. 48 Kral ayrıca şöyle dedi: ‘Bugün gözlerim bunu görürken, tahtıma oturacak birini bana veren İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun.’” 49 Bunun üzerine Adoniya'nın bütün davetlileri korkuya kapıldı; kalkıp herkes kendi yoluna gitti. 50 Adoniya ise Süleyman'dan korktuğu için kalkıp gitti ve sunağın boynuzlarına sarıldı. 51 Süleyman'a, “Bak, Adoniya Kral Süleyman'dan korkuyor; sunağın boynuzlarına sarıldı ve, ‘Kral Süleyman önce bana ant içsin, kulunu kılıçla öldürmeyecek’ diyor” diye haber verildi. 52 Süleyman, “Eğer kendini değerli bir adam olarak gösterirse saçının bir teli bile yere düşmeyecek; ama içinde kötülük bulunursa ölecek” dedi. 53 Bunun üzerine Kral Süleyman adam gönderdi; onu sunaktan indirdiler. O da gelip Kral Süleyman'ın önünde yere kapandı. Süleyman ona, “Evine git” dedi.

2

1 Davut'un ölümü yaklaşınca oğlu Süleyman'a şu buyruğu verdi: 2 “Ben bütün dünyanın gittiği yoldan gidiyorum. Güçlü ol ve erkekçe davran. 3 Tanrın RAB'bin buyruğunu yerine getir; O'nun yollarında yürü, Musa'nın Yasası'nda yazıldığı gibi O'nun kurallarını, buyruklarını, ilkelerini ve uyarılarını tut. O zaman yaptığın her işte, gittiğin her yerde başarılı olursun. 4 Böylece RAB benimle ilgili söylediği şu sözü yerine getirmiş olur: ‘Eğer çocukların yollarına dikkat eder, bütün yürekleriyle ve bütün canlarıyla önümde sadakatle yürürlerse, İsrail tahtında senden bir adam eksik olmayacak.’ 5 “Seruya oğlu Yoav'ın bana ne yaptığını da biliyorsun; İsrail ordusunun iki komutanına, Ner oğlu Avner'e ve Yeter oğlu Amasa'ya ne yaptığını da biliyorsun. Onları öldürdü, barış zamanında savaş kanı döktü; böylece savaşın kanını belindeki kuşağa ve ayağındaki çarıklara bulaştırdı. 6 Bu yüzden bilgeliğine göre davran; onun ak saçları esenlik içinde ölüler diyarına inmesin. 7 Ama Gileatlı Barzillay'ın oğullarına iyilik göster; sofranda yemek yiyenler arasında olsunlar. Çünkü ben kardeşin Avşalom'dan kaçarken onlar bana böyle destek oldular. 8 “Bak, yanında Bahurim'den Benyaminli Gera oğlu Şimi var. Mahanaim'e gittiğim gün beni ağır bir lanetle lanetledi. Ama sonra beni karşılamak için Şeria'ya indi; ben de ona RAB'bin adıyla ant içip, ‘Seni kılıçla öldürmeyeceğim’ dedim. 9 Şimdi onu suçsuz sayma. Sen bilge bir adamsın; ona ne yapman gerektiğini bilirsin. Onun ak saçlarını kan içinde ölüler diyarına indir.” 10 Davut atalarına kavuştu ve Davut Kenti'ne gömüldü. 11 Davut İsrail üzerinde kırk yıl krallık etti; Hevron'da yedi yıl, Yeruşalim'de otuz üç yıl krallık etti. 12 Süleyman babası Davut'un tahtına oturdu ve krallığı iyice pekişti. 13 Sonra Haggit oğlu Adoniya, Süleyman'ın annesi Bat-Şeva'ya geldi. Bat-Şeva, “Barış için mi

geldin?” dedi. O da, “Barış için” dedi. 14 Sonra, “Sana söyleyecek bir şeyim var” dedi. Bat-Şeva da, “Söyle” dedi. 15 Adoniya şöyle dedi: “Krallığın benim olduğunu, bütün İsrail'in de kral olayım diye bana baktığını biliyorsun. Ama krallık el değiştirdi ve kardeşimin oldu; çünkü bu ona RAB'den verilmişti. 16 Şimdi senden bir dileğim var. Beni geri çevirme.” Bat-Şeva ona, “Söyle” dedi. 17 Adoniya, “Lütfen Kral Süleyman'la konuş; seni geri çevirmez. Şunemli Avişag'ı bana eş olarak versin” dedi. 18 Bat-Şeva, “Peki” dedi, “senin için kralla konuşacağım.” 19 Böylece Bat-Şeva, Adoniya için Kral Süleyman'la konuşmaya gitti. Kral onu karşılamak için ayağa kalktı, önünde eğildi, sonra tahtına oturdu. Kralın annesi için bir taht kurulmasını buyurdu; o da kralın sağına oturdu. 20 Bat-Şeva, “Senden küçük bir dileğim var; beni geri çevirme” dedi. Kral ona, “Sor annem, seni geri çevirmem” dedi. 21 Bat-Şeva, “Şunemli Avişag, kardeşin Adoniya'ya eş olarak verilsin” dedi. 22 Kral Süleyman annesine şu karşılığı verdi: “Neden Şunemli Avişag'ı Adoniya için istiyorsun? Bari krallığı da onun için iste! Sonuçta o benim ağabeyim. Üstelik kâhin Aviyatar da, Seruya oğlu Yoav da onun yanında.” 23 Bunun üzerine Kral Süleyman RAB'bin adıyla ant içerek şöyle dedi: “Adoniya bu sözü kendi canına karşı söylemiş değilse, Tanrı bana aynısını, hatta daha ağırını yapsın. 24 Beni güçlendirip babam Davut'un tahtına oturtan ve söz verdiği gibi bana bir soy kuran yaşayan RAB adına, Adoniya bugün kesinlikle öldürülecek.” 25 Bunun üzerine Kral Süleyman, Yehoyada oğlu Benaya'yı gönderdi. Benaya onun üzerine saldırıp onu öldürdü. 26 Kral, kâhin Aviyatar'a da şöyle dedi: “Anatot'taki kendi tarlalarına git; çünkü ölümü hak ettin. Ama bu kez seni öldürmeyeceğim. Çünkü babam Davut'un önünde Egemen RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı sen taşıdın ve babamın çektiği her sıkıntıda sen de sıkıntı çektin.” 27 Böylece Süleyman, Şilo'da Eli soyuyla ilgili söylemiş olduğu RAB sözünü yerine getirmek için Aviyatar'ı RAB'be kâhinlik etmekten çıkardı. 28 Bu haber Yoav'a ulaştı. Çünkü Yoav, Avşalom'un ardından gitmemiş olsa da Adoniya'nın ardından gitmişti. Bunun üzerine Yoav, RAB'bin Çadırı'na kaçtı ve sunağın boynuzlarına tutundu. 29 Kral Süleyman'a, “Yoav RAB'bin Çadırı'na kaçtı; bak, sunağın yanında” diye haber verildi. Bunun üzerine Süleyman, Yehoyada oğlu Benaya'yı, “Git, onu vur” diyerek gönderdi. 30 Benaya RAB'bin Çadırı'na gelip ona, “Kral şöyle diyor: ‘Dışarı çık!’” dedi. Yoav ise, “Hayır, burada öleceğim” dedi. Bunun üzerine Benaya krala geri dönüp, “Yoav böyle dedi, bana böyle karşılık verdi” diye haber verdi. 31 Kral ona, “Dediği gibi yap; onu vurup göm. Böylece Yoav'ın sebepsiz yere döktüğü kanı benden ve babamın soyundan uzaklaştırmış olursun. 32 RAB onun kanını kendi başına döndürecek. Çünkü babam Davut'un haberi olmadan kendisinden daha doğru ve daha iyi iki adama saldırdı, onları kılıçla öldürdü: İsrail ordusunun komutanı Ner oğlu Avner'i ve Yahuda ordusunun komutanı Yeter oğlu Amasa'yı. 33 Onların kanı sonsuza dek Yoav'ın başına ve soyunun başına dönsün. Ama Davut'a, soyuna, evine ve tahtına RAB'den sonsuza dek esenlik olsun.” 34 Bunun üzerine Yehoyada oğlu Benaya gidip Yoav'a saldırdı ve onu öldürdü. Yoav kırdaki evine gömüldü. 35 Kral, ordunun başına onun yerine Yehoyada oğlu Benaya'yı getirdi; kâhin Aviyatar'ın yerine de Kâhin Sadok'u getirdi. 36 Sonra kral Şimi'yi çağırttı ve ona, “Kendine Yeruşalim'de bir ev yap ve orada otur. Oradan hiçbir yere çıkma. 37 Çünkü çıktığın gün ve Kidron Vadisi'ni geçtiğin gün şunu kesin olarak bil ki mutlaka öleceksin. Kendi kanın kendi başına olacak” dedi. 38 Şimi krala, “Bu söz iyidir. Efendim kral nasıl dediyse kulun öyle yapacak” dedi. Böylece Şimi uzun süre Yeruşalim'de oturdu. 39 Ama üç yılın sonunda Şimi'nin iki kölesi GAT Kralı Maaka oğlu Akiş'e kaçtı. Şimi'ye, “Bak, kölelerin Gat'ta” diye haber verildi. 40 Bunun üzerine Şimi kalktı, eşeğini hazırladı ve kölelerini aramak için Gat'ta Akiş'in yanına gitti. Gidip kölelerini Gat'tan geri getirdi. 41 Şimi'nin Yeruşalim'den Gat'a gidip geri döndüğü Süleyman'a bildirildi. 42 Kral Şimi'yi çağırttı ve ona şöyle dedi: “Seni RAB'bin adıyla ant içirip uyarmadım mı? ‘Çıktığın gün, nereye gidersen git, şunu kesin olarak bil ki mutlaka öleceksin’ demedim mi? Sen de bana, ‘Duyduğum söz iyidir’ demiştin. 43 Öyleyse neden RAB'be ettiğin andı ve sana verdiğim buyruğu tutmadın?” 44 Kral Şimi'ye ayrıca şöyle dedi: “Babam Davut'a yaptığın bütün kötülükleri, yüreğinin de bildiğini sen biliyorsun. Bu yüzden RAB senin kötülüğünü kendi başına döndürecek. 45 Ama Kral Süleyman kutsanacak ve Davut'un tahtı RAB'bin önünde sonsuza dek duracak.” 46 Bunun üzerine kral, Yehoyada oğlu Benaya'ya buyurdu. Benaya gidip

Şimi'ye saldırdı ve onu öldürdü. Böylece krallık Süleyman'ın elinde pekişti.

3

[1] Süleyman, Mısır Kralı Firavun'la akrabalık bağı kurdu. Firavun'un kızını alıp Davut Kenti'ne getirdi; kendi sarayını, RAB'bin evini ve Yeruşalim'in çevresindeki suru bitirinceye kadar onu orada tuttu. [2] O günlere kadar RAB'bin adına bir ev yapılmadığı için halk ancak tapınma yerlerinde kurban kesiyordu. [3] Süleyman, babası Davut'un kurallarında yürüyerek RAB'bi seviyordu; ancak tapınma yerlerinde kurban kesiyor, buhur yakıyordu. [4] Kral orada kurban kesmek için Givon'a gitti; çünkü orası en büyük tapınma yeriydi. Süleyman o sunakta bin yakmalık sunu sundu. [5] RAB geceleyin Givon'da Süleyman'a düşte göründü. Tanrı, “Sana ne vereyim, dile” dedi. [6] Süleyman, “Kulun babam Davut'a büyük vefalı sevgi gösterdin; çünkü o senin önünde sadakatle, doğrulukla ve yüreğinin içtenliğiyle yürüdü. Ona bu büyük vefalı sevgiyi sürdürdün ve bugün olduğu gibi tahtına oturacak bir oğul verdin” dedi. [7] “Şimdi ey Tanrım RAB, babam Davut'un yerine kulunu kral yaptın. Oysa ben küçük bir çocuğum; nasıl davranacağımı bilmiyorum. [8] Kulun, senin seçtiğin halkının ortasında bulunuyor; bu öyle büyük bir halk ki çokluğundan sayılmaz, hesabı tutulmaz. [9] Bu yüzden kuluna halkını yargılayacak anlayışlı bir yürek ver; iyiyle kötüyü ayırt edebileyim. Çünkü senin bu büyük halkını kim yargılayabilir?” [10] Süleyman'ın bunu dilemesi Rab'bin hoşuna gitti. [11] Tanrı ona şöyle dedi: “Madem bunu diledin, kendin için uzun ömür istemedin, zenginlik istemedin, düşmanlarının canını istemedin; ama adaleti ayırt etmek için anlayış istedin, [12] işte, sözün uyarınca yapıyorum. Sana öyle bilge ve anlayışlı bir yürek veriyorum ki senden önce senin gibisi olmadı, senden sonra da senin gibisi çıkmayacak. [13] Üstelik istemediğin şeyi de sana veriyorum: zenginlik ve onur. Bütün günlerin boyunca krallar arasında senin gibisi olmayacak. [14] Eğer baban Davut'un yürüdüğü gibi benim yollarımda yürür, kurallarımı ve buyruklarımı yerine getirirsen, ömrünü uzatacağım.” [15] Süleyman uyandı; bunun bir düş olduğunu anladı. Sonra Yeruşalim'e geldi, RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın önünde durdu, yakmalık sunular sundu, esenlik sunuları sundu ve bütün kullarına şölen verdi. [16] O zaman fahişe olan iki kadın kralın yanına gelip onun önünde durdu. [17] Kadının biri, “Ne olur efendim, ben ve bu kadın aynı evde oturuyoruz. Bu kadınla aynı evdeyken ben doğum yaptım” dedi. [18] “Ben doğum yaptıktan üç gün sonra bu kadın da doğum yaptı. Beraberdik; evde bizden başka kimse yoktu, evde yalnızca ikimiz vardık. [19] Bu kadının oğlu geceleyin öldü; çünkü kadın onun üzerine yatmıştı. [20] Gece yarısı kalktı, ben kulun uyurken oğlumu yanımdan alıp koynuna yatırdı; ölü oğlunu da benim koynuma yatırdı. [21] Sabah oğlumu emzirmek için kalktığımda bir de baktım, ölmüş. Ama sabah iyice bakınca, doğurduğum oğulun o olmadığını anladım.” [22] Öbür kadın, “Hayır! Yaşayan çocuk benim oğlum, ölü olan senin oğlun” dedi. Birincisi, “Hayır! Ölü olan senin oğlun, yaşayan benim oğlum” dedi. Kralın önünde böyle konuştular. [23] Bunun üzerine kral, “Biri, ‘Yaşayan benim oğlum, ölü olan senin oğlun’ diyor; öbürü de, ‘Hayır! Ölü olan senin oğlun, yaşayan benim oğlum’ diyor” dedi. [24] Sonra kral, “Bana bir kılıç getirin” dedi. Kralın önüne bir kılıç getirdiler. [25] Kral, “Yaşayan çocuğu ikiye bölün; yarısını birine, yarısını ötekine verin” dedi. [26] Bunun üzerine yaşayan çocuğun annesi, yüreği oğlu için sızladığından krala, “Ne olur efendim, yaşayan çocuğu ona verin, sakın öldürmeyin!” dedi. Öbürü ise, “Ne benim olsun ne senin, bölünsün” dedi. [27] O zaman kral, “Yaşayan çocuğu ona verin, sakın öldürmeyin. Annesi budur” dedi. [28] Bütün İsrail, kralın verdiği yargıyı duydu. Kraldan korktular; çünkü adaleti yerine getirmek için onda Tanrı'nın bilgeliği olduğunu gördüler.

4

[1] Kral Süleyman bütün İsrail'in kralıydı. [2] Yanındaki önderler şunlardı: kâhin Sadok oğlu Azarya; [3] Şişa'nın oğulları Elihoref ile Ahiya kâtipti; Ahilut oğlu Yehoşafat tarih yazıcısıydı; [4] Yehoyada oğlu Benaya

ordunun başındaydı; Sadok ile Aviyatar kâhindi; [5] Natan oğlu Azarya bölge görevlilerinin başındaydı; Natan oğlu Zavud başdanışman, kralın dostuydu; [6] Ahişar sarayın işlerinden sorumluydu; Avda oğlu Adoniram da angaryaya koşulan işçilerin başındaydı. [7] Süleyman'ın bütün İsrail üzerinde, krala ve saray halkına yiyecek sağlayan on iki görevlisi vardı. Her biri yılda bir ay için erzak sağlamakla yükümlüydü. [8] Adları şunlardı: Efrayim dağlık bölgesinde Ben-Hur; [9] Makats, Şaalvim, Beyt-Şemeş ve Elon-Beyt-Hanan'da Ben-Deker; [10] Arubbot'ta Ben-Hesed; Soko ile bütün Hefer ülkesi ona bağlıydı; [11] Dor sırtlarının bütün bölgesinde Ben-Avinadav; Süleyman'ın kızı Tafat onun karısıydı; [12] Ahilut oğlu Baana, Taanak'ta, Megiddo'da ve Yizreel'in aşağısında, Sarethan'ın yanındaki bütün Beyt-Şean'da, Beyt-Şean'dan Avel-Mehola'ya, Yokmeam'ın ötesine kadar olan yerdeydi; [13] Ben-Geber, Ramot-Gilat'taydı; Manaşşe oğlu Yair'in Gilat'taki kasabaları ona bağlıydı. Başan'daki Argov bölgesi de onundu; orada surlarla çevrili, tunç sürgülü altmış büyük kent vardı; [14] İddo oğlu Ahinadav, Mahanayim'deydi; [15] Ahimaats, Naftali'deydi; o da Süleyman'ın kızı Basemat'ı karısı olarak almıştı; [16] Huşay oğlu Baana, Aşer ve Bealot'taydı; [17] Paruah oğlu Yehoşafat, İssakar'daydı; [18] Ela oğlu Şimi, Benyamin'deydi; [19] Uri oğlu Geber, Gilat ülkesindeydi; orası Amorlular'ın kralı Sihon'un ve Başan kralı Og'un ülkesiydi. O ülkede tek görevli oydu. [20] Yahuda ile İsrail, deniz kıyısındaki kum kadar çoktu; yiyip içiyor, sevinç içinde yaşıyorlardı. [21] Süleyman, Irmak'tan Filistliler'in ülkesine ve Mısır sınırına kadar bütün krallıklar üzerinde egemendi. Ona haraç getiriyor, yaşamı boyunca ona kulluk ediyorlardı. [22] Süleyman'ın bir günlük yiyeceği otuz ölçek ince un ve altmış ölçek öbür undan oluşurdu, [23] ayrıca ahırda beslenen on sığır, otlaklardan yirmi sığır, yüz koyun; bunların yanında geyik, ceylan, karaca ve besili kümes hayvanları da vardı. [24] Çünkü Irmak'ın bu yakasında, Tifsah'tan Gazze'ye kadar her yere, Irmak'ın bu yakasındaki bütün krallara egemendi. Çevresindeki her yanda esenlik vardı. [25] Süleyman'ın yaşadığı bütün günler boyunca, Dan'dan Beer-Şeva'ya kadar Yahuda ile İsrail güvenlik içinde yaşadı; herkes kendi asmasının ve incir ağacının altında oturdu. [26] Süleyman'ın savaş arabalarına ait atlar için kırk bin ağılı ve on iki bin atlısı vardı. [27] Bu görevliler, sırası gelen ayda Kral Süleyman'a ve Kral Süleyman'ın sofrasına gelen herkese yiyecek sağlıyor, hiçbir eksiğe fırsat vermiyordu. [28] Arpa ile samanı da, görevleri uyarınca, atlar ve cins atlar için gerekli yere getiriyorlardı. [29] Tanrı, Süleyman'a çok büyük bilgelik ve anlayış, deniz kıyısındaki kum kadar engin bir kavrayış verdi. [30] Süleyman'ın bilgeliği doğudaki herkesin bilgeliğinden de, Mısır'ın bütün bilgeliğinden de üstündü. [31] Çünkü o bütün insanlardan daha bilgeydi; Ezrahlı Etan'dan da, Mahol'un oğulları olan Heman, Kalkol ve Darda'dan da daha bilgeydi. Ünü çevredeki bütün uluslara yayılmıştı. [32] Üç bin özdeyiş söyledi; ezgileri de bin beşti. [33] Lübnan'daki sedir ağacından duvardan biten ezop otuna kadar ağaçlardan söz etti; hayvanlardan, kuşlardan, sürüngenlerden ve balıklardan da söz etti. [34] Süleyman'ın bilgeliğini dinlemek için bütün halklardan insanlar gelirdi; onun bilgeliğini duyan dünyanın bütün kralları da gelirdi.

5

[1] Sur Kralı Hiram, görevlilerini Süleyman'a gönderdi; çünkü onun babasının yerine kral olarak mesh edildiğini duymuştu. Hiram her zaman Davut'u severdi. [2] Süleyman da Hiram'a şu haberi gönderdi: [3] “Biliyorsun, babam Davut, çevresini saran savaşlar yüzünden, Tanrısı RAB'bin adına bir tapınak yapamadı; RAB düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek bunu yapamadı. [4] Ama şimdi Tanrım RAB bana her yandan rahatlık verdi. Ne karşı koyan var ne de kötü bir olay. [5] İşte, Tanrım RAB'bin adına bir tapınak yapmaya niyetliyim. Nitekim RAB babam Davut'a şöyle demişti: ‘Senin yerine tahtına oturtacağım oğlun, adım için o tapınağı yapacak.’ [6] Şimdi buyur da benim için Lübnan'dan sedir ağaçları kessinler. Kullarım senin kullarınla birlikte çalışacak. Senin kullarına da söyleyeceğin her şeye göre ücret vereceğim. Çünkü aramızda ağaç kesmeyi Saydalılar kadar iyi bilen kimse olmadığını sen de biliyorsun.” [7] Hiram, Süleyman'ın sözlerini duyunca çok sevindi ve şöyle dedi: “Bugün, Davut'a bu büyük halkın başına bilge bir oğul verdiği için RAB kutlu olsun.” [8] Hiram, Süleyman'a şu haberi gönderdi: “Bana ilettiğin haberi aldım. Sedir kerestesi ve servi kerestesi konusunda bütün isteğini yerine getireceğim. [9] Kullarım onları

Lübnan'dan denize indirecek. Ben de onları sal yapıp deniz yoluyla bana bildireceğin yere göndereceğim; orada çözdürüp teslim edeceğim. Sen de ev halkıma yiyecek vererek benim isteğimi yerine getirmiş olursun." [10] Böylece Hiram, Süleyman'a istediği kadar sedir kerestesi ve servi kerestesi verdi. [11] Süleyman da Hiram'a, ev halkının yiyeceği olarak yirmi bin ölçek buğday ve yirmi ölçek saf zeytinyağı verdi. Süleyman bunları Hiram'a yıldan yıla verirdi. [12] RAB, ona söz verdiği gibi Süleyman'a bilgelik verdi. Hiram'la Süleyman arasında esenlik vardı; ikisi birlikte bir antlaşma yaptılar. [13] Kral Süleyman bütün İsrail'den angarya işçi topladı. Toplananların sayısı otuz bin kişiydi. [14] Onları nöbetleşe Lübnan'a gönderiyordu; her ay on bin kişi gidiyordu. Bir ay Lübnan'da kalıyor, iki ay evlerinde oluyorlardı. Angarya işçilerin başında Adoniram vardı. [15] Süleyman'ın yük taşıyan yetmiş bin kişisi, dağlarda taş kesen seksen bin kişisi vardı. [16] Bunlardan başka, işin başında bulunan Süleyman'ın üç bin üç yüz baş görevlisi vardı; işte çalışan halka onlar yönetiyordu. [17] Kral buyurdu; tapınağın temelini yontma taşla atmak için büyük, değerli taşlar kestiler. [18] Süleyman'ın ustaları, Hiram'ın ustaları ve Geballılar bunları yonttular; tapınağı yapmak için keresteyi ve taşları hazırladılar.

6

[1] İsrailoğulları Mısır diyarından çıktıktan dört yüz seksen yıl sonra, Süleyman'ın İsrail üzerinde krallığının dördüncü yılında, ikinci ay olan Ziv ayında, RAB'bin Tapınağı'nı yapmaya başladı. [2] Kral Süleyman'ın RAB için yaptığı tapınağın uzunluğu altmış arşın, genişliği yirmi arşın, yüksekliği otuz arşındı. [3] Tapınağın önündeki eyvanın uzunluğu, tapınağın genişliğine göre yirmi arşındı. Tapınağın önündeki genişliği de on arşındı. [4] Tapınak için sabit kafesli pencereler yaptı. [5] Tapınağın duvarına, tapınağın çevresindeki duvarlara bitişik olarak her yanda katlar yaptı; hem kutsal yerin hem de iç bölümün çevresine yan odalar yaptı. [6] En alttaki katın genişliği beş arşındı, ortadaki katın genişliği altı arşındı, üçüncü katın genişliği yedi arşındı. Çünkü kirişler tapınağın duvarlarına oturmasın diye, dış tarafta tapınağın çevresindeki duvarlarda çıkıntılar yapmıştı. [7] Tapınak yapılırken taş ocağında hazırlanmış taşlarla yapıldı. Bu yüzden tapınak yapılırken orada ne çekiç, ne balta, ne de demirden herhangi bir alet sesi duyuldu. [8] Orta kattaki yan odaların kapısı tapınağın sağ yanındaydı. Orta kata döner merdivenle çıkılıyor, oradan da üçüncü kata ulaşılıyordu. [9] Böylece tapınağı yaptı ve bitirdi; tapınağın üstünü sedir kirişleri ve tahtalarıyla kapladı. [10] Tapınağın her yanına katlar yaptı; her birinin yüksekliği beş arşındı. Bunlar sedir keresteleriyle tapınağa bağlanıyordu. [11] RAB'bin sözü Süleyman'a geldi: [12] "Yapmakta olduğun bu tapınağa gelince, eğer kurallarımda yürür, ilkelerimi yerine getirir, bütün buyruklarımı tutup onlara göre yaşarsan, baban Davut'a söylediğim sözü senin için de yerine getireceğim. [13] İsrailoğulları'nın arasında yaşayacağım ve halkım İsrail'i terk etmeyeceğim." [14] Böylece Süleyman tapınağı yaptı ve bitirdi. [15] Tapınağın iç duvarlarını sedir tahtalarıyla kapladı; tabandan tavana kadar içeriyi ahşapla kapladı. Tabanı da servi tahtalarıyla kapladı. [16] Tapınağın arka kısmında, tabandan tavana kadar sedir tahtalarıyla yirmi arşınlık bir bölüm yaptı. Burayı içerde, en kutsal yer olan iç bölüm olarak yaptı. [17] Tapınağın ön tarafındaki kutsal yer kırk arşındı. [18] Tapınağın içi, tomurcuk ve açılmış çiçek oymalarıyla işlenmiş sedirle kaplıydı; her yer sedirdi, hiçbir taş görünmüyordu. [19] RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı oraya koymak için tapınağın içinde, ortada bir iç bölüm hazırladı. [20] İç bölümün uzunluğu yirmi arşın, genişliği yirmi arşın, yüksekliği yirmi arşındı. Orayı saf altınla kapladı; sunağı da sedirle kapladı. [21] Süleyman tapınağın içini saf altınla kapladı. İç bölümün önüne altın zincirler çekti ve orayı altınla kapladı. [22] Tapınak bütünüyle tamamlanıncaya kadar bütün yapıyı altınla kapladı. İç bölüme ait sunağın tamamını da altınla kapladı. [23] İç bölümde zeytin ağacından, her biri on arşın yüksekliğinde iki keruv yaptı. [24] Keruvun bir kanadı beş arşın, öteki kanadı da beş arşındı; bir kanadının ucundan öteki kanadının ucuna kadar on arşın ediyordu. [25] Öteki keruv da on arşındı. İki keruv da aynı ölçüde ve aynı biçimdeydi. [26] Bir keruvun yüksekliği on arşındı; öteki keruv da aynıydı. [27] Keruvları iç bölümün içine yerleştirdi. Keruvların kanatları açılmıştı; birinin kanadı bir duvara, öteki keruvun kanadı öbür duvara değiyordu. Ortada ise kanatları birbirine değiyordu.

28 Keruvları altınla kapladı. 29 Tapınağın bütün
duvarlarını, içte ve dışta, keruv, hurma ağacı ve
açılmış çiçek oyma figürleriyle bezedi. 30 Tapınağın
tabanını, içte de dışta da, altınla kapladı. 31 İç
bölümün girişine zeytin ağacından kapılar yaptı. Üst
eşik ve kapı söveleri duvarın beşte birini
oluşturuyordu. 32 Zeytin ağacından iki kapı yaptı.
Üzerlerine keruvlar, hurma ağaçları ve açılmış
çiçekler oydu; sonra bunları altınla kapladı. Altını
keruvların ve hurma ağaçlarının üzerine yaydı. 33
Tapınağın girişine de, duvarın dörtte birini oluşturan
zeytin ağacından kapı söveleri yaptı. 34 Servi
ağacından iki kapı yaptı. Bir kapının iki kanadı
katlanırdı; öbür kapının iki kanadı da katlanırdı. 35
Üzerlerine keruvlar, hurma ağaçları ve açılmış
çiçekler oydu; oyma işinin üzerine düzgünce altın
kapladı. 36 İç avluyu üç sıra yontma taş ve bir sıra
sedir kirişle yaptı. 37 RAB'bin Tapınağı'nın temeli,
dördüncü yılda, Ziv ayında atıldı. 38 On birinci yılda,
sekizinci ay olan Bul ayında, tapınak bütün
bölümleriyle ve her ayrıntısına göre tamamlandı.
Onu yapmak için yedi yıl harcadı.

7

1 Süleyman kendi sarayını on üç yılda yaptırdı; bütün
sarayını tamamladı. 2 Lübnan Ormanı Evi'ni de
yaptırdı; uzunluğu yüz arşın, genişliği elli arşın,
yüksekliği otuz arşındı. Dört sıra sedir sütunu vardı;
sütunların üzerinde de sedir kirişler bulunuyordu. 3
Üstü, sütunların üzerindeki kırk beş kirişin üstünden
sedirle kaplanmıştı; her sırada on beş kiriş vardı. 4 Üç
sıra kiriş vardı; pencereler de üç kat halinde birbirine
karşılıklı duruyordu. 5 Bütün kapılarla kapı söveleri
kirişlerle kare biçimindeydi; pencereler de üç kat
halinde birbirine karşılıklı duruyordu. 6 Sütunlu
eyvanı da yaptı; uzunluğu elli arşın, genişliği otuz
arşındı. Önlerinde başka bir eyvan vardı; onun
önünde de sütunlar ve bir eşik bulunuyordu. 7
Yargılamak için oturduğu taht eyvanını, yani Yargı
Eyvanı'nı yaptı. Yerinden tavanına kadar sedirle
kaplanmıştı. 8 Oturacağı ev, eyvanın iç tarafındaki
öbür avluda, aynı işçilikle yapılmıştı. Süleyman'ın eş
olarak aldığı Firavun'un kızı için de bu eyvana benzer
bir ev yaptırdı. 9 Bunların hepsi pahalı taşlardandı;
içte ve dışta, temelden saçaklara kadar, ölçüsüne göre
kesilmiş, testerelerle biçilmiş taşlardı. Büyük avluya
kadar dışta da durum aynıydı. 10 Temeller pahalı
taşlardandı; kimi on arşınlık, kimi sekiz arşınlık
büyük taşlardı. 11 Üst tarafta da ölçüsüne göre
kesilmiş pahalı taşlar ve sedir ağacı vardı. 12 Büyük
avlunun çevresinde üç sıra kesme taş ve bir sıra sedir
kiriş vardı; tıpkı RAB'bin Tapınağı'nın iç avlusu ve
tapınağın eyvanı gibi. 13 Kral Süleyman adam
gönderip Sur'dan Hiram'ı getirtti. 14 Hiram, Naftali
oymağından dul bir kadının oğluydu. Babası Surlu
bir tunç ustasıydı. Kendisi tunçtan her türlü işi
yapmak için bilgelik, anlayış ve beceriyle doluydu.
Kral Süleyman'ın yanına geldi ve bütün işini yaptı. 15
Tunçtan iki sütun döktü; her birinin yüksekliği on
sekiz arşındı. Her birinin çevresi on iki arşınlık iple
ölçülüyordu. 16 Sütunların tepesine konulmak üzere
dökme tunçtan iki başlık yaptı. Bir başlığın yüksekliği
beş arşın, öbür başlığın yüksekliği de beş arşındı. 17
Sütunların tepesindeki başlıklar için ağ gibi örülmüş
süslemeler ve zincir biçimli çelenkler yaptı; bir başlık
için yedi, öbür başlık için de yedi tane. 18 Böylece
sütunları yaptı. Sütunların tepesindeki başlıkları
örtmek için bir ağın çevresine iki sıra nar işledi; öbür
başlık için de aynısını yaptı. 19 Eyvandaki sütunların
tepesindeki başlıklar, dört arşın yüksekliğinde
zambak biçiminde yapılmıştı. 20 İki sütunun
üzerinde, ağın yanındaki yuvarlak çıkıntının üstünde
başlıklar vardı. Öbür başlığın çevresinde de sıralar
halinde iki yüz nar vardı. 21 Sütunları tapınağın
eyvanına dikti. Sağdaki sütunu dikip adını Yakin
koydu; soldaki sütunu dikip adını Boaz koydu. 22
Sütunların tepesinde zambak biçimli işçilik vardı.
Böylece sütunların işi tamamlandı. 23 Dökme denizi
yaptı; bir kıyısından öbür kıyısına on arşındı,
tümüyle yuvarlaktı. Yüksekliği beş arşındı; çevresi
otuz arşınlık iple ölçülüyordu. 24 Kenarının altında,
çevresini saran tomurcuk süsleri vardı; bunlar
denizin çevresinde her arşına on tane düşecek
biçimde dizilmişti. Tomurcuklar döküm sırasında iki
sıra halinde yapılmıştı. 25 Deniz on iki öküzün
üzerinde duruyordu; bunların üçü kuzeye, üçü batıya,
üçü güneye, üçü doğuya bakıyordu. Deniz üstlerine
yerleştirilmişti; hepsinin art tarafı içe dönüktü. 26
Kalınlığı dört parmak kadardı. Kenarı, kâse kenarı
gibi, zambak çiçeği biçiminde yapılmıştı. İki bin bat
alıyordu. 27 Tunçtan on kaide yaptı. Her kaidenin
uzunluğu dört arşın, genişliği dört arşın, yüksekliği

üç arşındı. [28] Kaidelerin yapısı şöyleydi: Yan panelleri vardı; paneller çıtalar arasındaydı. [29] Çıtalar arasındaki panellerin üzerinde aslanlar, öküzler ve keruvlar vardı. Çıtaların üstünde bir ayaklık bulunuyordu. Aslanlarla öküzlerin altında da sarkık çelenk işlemeleri vardı. [30] Her kaidenin dört tunç tekerleği ve tunç dingilleri vardı. Dört ayağında destekler bulunuyordu. Destekler teknenin altına dökülmüştü; her birinin yanında çelenkler vardı. [31] Ağzı başlığın içinden yukarı doğru bir arşındı. Ağzı ayaklık işçiliğine uygun biçimde yuvarlaktı, bir buçuk arşındı. Ağzının üzerinde de oyma işlemeler vardı. Panelleri yuvarlak değil, kareydi. [32] Dört tekerlek panellerin altındaydı; tekerleklerin dingilleri kaideye bağlıydı. Bir tekerleğin yüksekliği bir buçuk arşındı. [33] Tekerleklerin yapısı savaş arabası tekerleğinin yapısı gibiydi. Dingilleri, çemberleri, parmakları ve göbekleri hep dökme işiydi. [34] Her kaidenin dört köşesinde dört destek vardı; destekler kaidenin kendisiyle bir parçaydı. [35] Kaidenin üstünde yarım arşın yüksekliğinde yuvarlak bir çember vardı. Kaidenin üstündeki dayanaklarıyla panelleri de onunla bir parçaydı. [36] Dayanaklarının levhalarıyla panellerinin üzerine, boş kalan her yere keruvlar, aslanlar ve hurma ağaçları oydu; çevresine de çelenkler yaptı. [37] On kaideyi böyle yaptı; hepsi tek döküm, tek ölçü ve tek biçimdi. [38] Tunçtan on kazan yaptı; her kazan kırk bat alıyordu. Her kazan dört arşındı. On kaidenin her birinin üzerinde bir kazan vardı. [39] Kaidelerin beşini tapınağın sağ yanına, beşini sol yanına koydu. Denizi de tapınağın sağ yanına, doğu tarafına, güneye yakın bir yere yerleştirdi. [40] Hiram kazanları, kürekleri ve çanakları yaptı. Böylece Hiram, Kral Süleyman için RAB'bin Tapınağı'nda yaptığı bütün işi bitirdi: [41] iki sütun, sütunların tepesindeki başlıkların iki yuvarlak bölümü ve sütunların tepesindeki başlıkların iki yuvarlak bölümünü örtmek için iki ağ; [42] iki ağ için dört yüz nar; sütunların üzerindeki başlıkların iki yuvarlak bölümünü örtmek için her ağda iki sıra nar; [43] on kaide ve kaidelerin üzerindeki on kazan; [44] bir deniz ve denizin altındaki on iki öküz; [45] kaplar, kürekler ve çanaklar. Hiram'ın Kral Süleyman için RAB'bin Tapınağı'nda yaptığı bu eşyaların hepsi parlatılmış tunçtandı. [46] Kral bunları Şeria Ovası'nda, Sukkot ile Saretan arasındaki killi toprakta döktürdü. [47] Süleyman bütün bu eşyaları tartmadan bıraktı; çünkü sayı bakımından çok fazlaydı. Tunç ağırlığının hesabı çıkarılamadı. [48] Süleyman RAB'bin Tapınağı'ndaki bütün eşyaları da yaptırdı: altın sunak, üzerinde sunu ekmeğinin bulunduğu altın masa; [49] iç kutsal yerin önünde, sağda beş, solda beş olmak üzere saf altından kandillikler; altın çiçekler, kandiller ve maşalar; [50] saf altından taslar, fitil maşaları, çanaklar, kâseler ve buhurdanlar; ayrıca iç evin, yani en kutsal yerin kapılarıyla tapınağın kapıları için altın menteşeler. [51] Böylece Kral Süleyman'ın RAB'bin Tapınağı için yaptığı bütün iş tamamlandı. Sonra Süleyman, babası Davut'un adadığı gümüşü, altını ve eşyaları getirip RAB'bin Tapınağı'nın hazinelerine koydu.

8

[1] Bunun üzerine Süleyman, İsrail'in ihtiyarlarını, oymakların bütün başlarını ve İsrailoğulları'nın baba soylarının önderlerini, RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı Davut Kenti'nden, yani Siyon'dan getirmek için Yeruşalim'de Kral Süleyman'ın yanına topladı. [2] Bütün İsrail erkekleri, yedinci ay olan Etanim ayında, bayramda Kral Süleyman'ın yanında toplandı. [3] İsrail'in bütün ihtiyarları geldi, kâhinler de sandığı kaldırdı. [4] RAB'bin Sandığı'nı, Buluşma Çadırı'nı ve çadırdaki bütün kutsal eşyaları yukarı çıkardılar; bunların hepsini kâhinlerle Levililer yukarı çıkardı. [5] Kral Süleyman ve onun yanında toplanmış olan bütün İsrail topluluğu sandığın önünde duruyordu; sayılamayacak, sayıya gelmeyecek kadar çok koyun ve sığır kurban ediyorlardı. [6] Kâhinler RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı yerine, evin iç kutsal odasına, en kutsal yere, keruvların kanatlarının altına getirdiler. [7] Çünkü keruvlar sandığın bulunduğu yerin üzerine kanatlarını açmıştı; keruvlar yukarıdan sandığı ve sırıklarını örtüyordu. [8] Sırıklar öyle uzundu ki, sırıkların uçları iç kutsal odanın önündeki kutsal yerden görülüyordu, ama dışarıdan görünmüyordu; bugün de oradadırlar. [9] Sandığın içinde, Musa'nın Horev'de koyduğu iki taş levhadan başka bir şey yoktu; İsrailoğulları Mısır'dan çıktıktan sonra RAB orada onlarla antlaşma yapmıştı. [10] Kâhinler kutsal yerden çıkınca bulut RAB'bin evini doldurdu. [11] Bulut yüzünden kâhinler hizmet etmek için ayakta

duramadı; çünkü RAB'bin yüceliği RAB'bin evini doldurmuştu. 12 O zaman Süleyman şöyle dedi:
“RAB, koyu karanlıkta oturacağını söyledi. 13 Ben
senin için gerçekten bir konut, sonsuza dek
oturacağın bir yer yaptım.” 14 Kral yüzünü halka
çevirdi ve bütün İsrail topluluğunu kutsadı; bütün
İsrail topluluğu ayakta duruyordu. 15 Şöyle dedi:
“Babam Davut'a ağzıyla konuşup eliyle yerine getiren
İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun. Şöyle demişti:
16 ‘Halkım İsrail'i Mısır'dan çıkardığım günden beri,
adım orada olsun diye bir ev kurmak için İsrail'in
bütün oymaklarından hiçbir kent seçmedim; ama
halkım İsrail'in başında olsun diye Davut'u seçtim.’ 17
“Babam Davut'un yüreğinde, İsrail'in Tanrısı
RAB'bin adına bir ev kurmak vardı. 18 Ama RAB
babam Davut'a, ‘Adım için bir ev kurmayı yüreğine
koyman iyi oldu’ dedi. 19 ‘Yine de o evi sen
kurmayacaksın; senden doğacak olan oğlun, adım
için o evi o kuracak.’ 20 RAB söylediği sözü yerine
getirdi. Babam Davut'un yerine ben geçtim; RAB'bin
söz verdiği gibi İsrail tahtında oturuyorum ve İsrail'in
Tanrısı RAB'bin adına bu evi kurdum. 21 Orada
sandık için bir yer hazırladım. İçinde RAB'bin,
atalarımızı Mısır'dan çıkardığında onlarla yaptığı
antlaşma var.” 22 Süleyman, bütün İsrail
topluluğunun önünde RAB'bin sunağının önünde
durdu, ellerini göğe doğru açtı. 23 Şöyle dedi: “Ey
İsrail'in Tanrısı RAB, ne yukarıdaki gökte ne de
aşağıdaki yeryüzünde senin gibi Tanrı vardır. Bütün
yüreğiyle senin önünde yürüyen kullarınla
antlaşmanı ve vefalı sevgini sürdürürsün. 24 Kulun,
babam Davut'a verdiğin sözü tuttun. Ağzınla
söyledin, bugün olduğu gibi elinle yerine getirdin. 25
Şimdi de ey İsrail'in Tanrısı RAB, kulun babam
Davut'a verdiğin şu sözü tut: ‘Eğer oğulların yollarına
dikkat eder, senin önümde yürüdüğün gibi benim
önümde yürürlerse, İsrail tahtında benim önümde
oturacak bir soy senden eksik olmayacak.’ 26 Şimdi ey
İsrail'in Tanrısı, lütfen kulun babam Davut'a
söylediğin söz doğrulansın. 27 Ama Tanrı gerçekten
yeryüzünde oturur mu? İşte, gökler, göklerin gökleri
bile seni sığdıramaz; benim yaptığım bu ev seni ne
kadar daha az sığdırabilir! 28 Yine de kulunun
duasına ve yakarışına yönel, ey Tanrım RAB.
Kulunun bugün senin önünde ettiği yalvarışı ve duayı
işit. 29 Gözlerin gece gündüz bu evin üzerinde açık
olsun; adının orada olacağını söylediğin bu yere
baksın. Kulunun bu yere yönelerek edeceği duayı işit.
30 Kulunun ve halkın İsrail'in bu yere yönelerek
edecekleri yakarışı dinle. Evet, oturduğun yer olan
göklerden işit; işittiğinde bağışla. 31 “Bir kişi
komşusuna karşı günah işler de ona yemin ettirilirse,
o da gelip bu evde senin sunağının önünde yemin
ederse, 32 o zaman göklerden işit; harekete geç ve
kullarını yargıla. Suçluyu suçlu çıkarıp yaptıklarını
kendi başına getir; doğru kişiyi de doğru çıkarıp
doğruluğuna göre karşılık ver. 33 “Halkın İsrail sana
karşı günah işlediği için düşman önünde yenilirse,
sonra sana dönüp adını açıkça anarsa, bu evde sana
dua edip yalvarırsa, 34 o zaman göklerden işit; halkın
İsrail'in günahını bağışla ve onları atalarına verdiğin
ülkeye geri getir. 35 “Sana karşı günah işledikleri için
gök kapandığında ve yağmur yağmadığında, bu yere
yönelip dua eder, adını açıkça anar ve sen onları
alçalttığında günahlarından dönerlerse, 36 o zaman
göklerden işit; kullarının ve halkın İsrail'in günahını
bağışla. Onlara yürümeleri gereken iyi yolu öğret ve
miras olarak halkına verdiğin toprağa yağmur
gönder. 37 “Ülkede kıtlık olursa, salgın hastalık
olursa, ekinler kavrulur ya da küflenirse, çekirge ya
da tırtıl gelirse, düşman onları kentlerinin bulunduğu
ülkede kuşatırsa; hangi bela, hangi hastalık olursa
olsun, 38 hangi insan ya da bütün halkın İsrail hangi
dua ve yakarışı ederse etsin, herkes kendi yüreğinin
yarasını bilip ellerini bu eve doğru açarsa, 39 o zaman
göklerden, oturduğun yerden işit; bağışla, harekete
geç ve herkese bütün yollarına göre karşılık ver.
Çünkü onun yüreğini bilirsin; evet, bütün insanların
yüreğini yalnız sen bilirsin. 40 Böylece atalarımıza
verdiğin toprakta yaşadıkları bütün günler boyunca
senden korksunlar. 41 “Halkın İsrail'den olmayan
yabancı da adın uğruna uzak bir ülkeden gelirse, 42
çünkü senin büyük adını, güçlü elini ve uzanmış
kolunu duyacaklar; o da gelip bu eve yönelerek dua
ederse, 43 sen de göklerden, oturduğun yerden işit ve
yabancının sana seslendiği her şeyi yap. Böylece
yeryüzünün bütün halkları adını bilsin, halkın İsrail
gibi senden korksun ve kurduğum bu evin senin
adınla anıldığını öğrensin. 44 “Halkın, onları
göndereceğin herhangi bir yolda düşmanına karşı
savaşa çıkarsa ve senin seçtiğin kente, adın için
kurduğum bu eve yönelerek RAB'be dua ederse, 45 o
zaman göklerden onların duasını ve yakarışını işit,
davalarını savun. 46 Sana karşı günah işlerlerse,

çünkü günah işlemeyen insan yoktur, sen de onlara öfkelenip onları düşmana teslim edersen, düşman da onları uzak ya da yakın bir ülkeye tutsak götürürse, 47 yine de tutsak götürüldükleri ülkede akılları başlarına gelir, sana döner ve kendilerini tutsak edenlerin ülkesinde sana yalvararak, 'Günah işledik, eğriliğe saptık, kötülük yaptık' derlerse, 48 kendilerini tutsak eden düşmanlarının ülkesinde bütün yürekleriyle, bütün canlarıyla sana döner; atalarına verdiğin ülkeye, seçtiğin kente ve adın için kurduğum bu eve doğru yönelerek sana dua ederlerse, 49 o zaman göklerden, oturduğun yerden onların duasını ve yakarışını işit, davalarını savun. 50 Sana karşı günah işlemiş halkını ve sana karşı işledikleri bütün isyanları bağışla. Kendilerini tutsak edenlerin önünde onlara merhamet ver ki, onlara merhamet etsinler. 51 Çünkü onlar senin halkın ve senin mirasındır; onları Mısır'dan, demir eritme ocağının içinden çıkardın. 52 Gözlerin kulunun yakarışına ve halkın İsrail'in yakarışına açık olsun; sana her seslendiklerinde onları işit. 53 Çünkü onları, kulun Musa aracılığıyla söylediğin gibi, atalarımızı Mısır'dan çıkardığında yeryüzündeki bütün halklardan ayırıp kendine miras yaptın, ey Egemen RAB." 54 Süleyman RAB'be bütün bu dua ve yakarışı bitirince, RAB'bin sunağının önünden kalktı; dizlerinin üzerinde çökmüş, ellerini göğe doğru açmıştı. 55 Ayağa kalktı ve yüksek sesle bütün İsrail topluluğunu kutsayarak şöyle dedi: 56 "Halkı İsrail'e, verdiği sözlerin tümüne göre huzur veren RAB'be övgüler olsun. Kulu Musa aracılığıyla verdiği bütün iyi sözlerden tek biri bile boşa çıkmadı. 57 Tanrımız RAB atalarımızla olduğu gibi bizimle de olsun. Bizi bırakmasın, bizi terk etmesin. 58 Yüreğimizi kendisine yöneltsin; bütün yollarında yürümemizi, atalarımıza buyurduğu buyruklarını, kurallarını ve hükümlerini yerine getirmemizi sağlasın. 59 RAB'bin önünde yalvardığım bu sözler, gece gündüz Tanrımız RAB'be yakın olsun. Her gün gerektiği gibi kulunun davasını ve halkı İsrail'in davasını savunsun. 60 Böylece yeryüzünün bütün halkları RAB'bin Tanrı olduğunu bilsin. Başkası yoktur. 61 "Bu nedenle bugün olduğu gibi Tanrımız RAB'be yürekten bağlı olun; onun kurallarında yürüyün, buyruklarını yerine getirin." 62 Kral da, onunla birlikte bütün İsrail de RAB'bin önünde kurban sundu. 63 Süleyman, RAB'be esenlik sunuları sundu; bunlar için yirmi iki bin sığır ve yüz yirmi bin koyun sundu. Böylece kral ile bütün İsrailoğulları RAB'bin evini adadı. 64 O gün kral, RAB'bin evinin önündeki avlunun ortasını kutsal kıldı. Çünkü orada yakmalık sunuyu, tahıl sunusunu ve esenlik sunularının yağlarını sundu; çünkü RAB'bin önündeki tunç sunak, yakmalık sunuyu, tahıl sunusunu ve esenlik sunularının yağlarını alacak kadar büyük değildi. 65 Böylece Süleyman o sırada bayramı kutladı; onunla birlikte bütün İsrail, Hamat girişinden Mısır Vadisi'ne kadar uzanan büyük bir topluluk olarak, Tanrımız RAB'bin önünde yedi gün ve bir yedi gün daha, toplam on dört gün kutladı. 66 Sekizinci gün halkı gönderdi; onlar kralı kutsadılar ve RAB'bin kulu Davut'a ve halkı İsrail'e yaptığı bütün iyilikler için sevinçli ve yürekten neşeli olarak çadırlarına gittiler.

9

1 Süleyman RAB'bin Tapınağı'nı, kralın sarayını ve yapmaktan hoşnut olduğu her şeyi bitirince, 2 RAB, Givon'da ona göründüğü gibi, Süleyman'a ikinci kez göründü. 3 RAB ona şöyle dedi: "Önümde ettiğin duayı ve yakarışı işittim. Yaptırdığın bu tapınağı, adımı sonsuza dek oraya koymak için kutsal kıldım. Gözlerim de yüreğim de sürekli orada olacak. 4 Sana gelince, eğer baban Davut'un yürüdüğü gibi dürüst yürekle ve doğrulukla önümde yürür, sana buyurduğum her şeye göre davranır, kurallarımı ve hükümlerimi tutarsan, 5 o zaman İsrail üzerinde krallığının tahtını sonsuza dek pekiştireceğim. Baban Davut'a, 'İsrail tahtında senden bir adam eksik olmayacak' diyerek verdiğim söz uyarınca yapacağım bunu. 6 Ama eğer siz ya da çocuklarınız beni izlemekten dönerseniz, önünüze koyduğum buyruklarıma ve kurallarıma uymaz, gidip başka ilahlara kulluk eder, onlara taparsanız, 7 o zaman İsrail'i, kendilerine verdiğim topraktan söküp atacağım. Adım için kutsal kıldığım bu tapınağı da gözümün önünden atacağım. İsrail bütün halklar arasında alay konusu, küçümseyici bir söz olacak. 8 Bu tapınak her ne kadar görkemli olsa da, yanından geçen herkes dehşete kapılacak, ıslık çalacak ve, 'RAB bu ülkeye ve bu tapınağa neden böyle yaptı?' diyecek. 9 Onlar da, 'Çünkü atalarını Mısır'dan çıkaran

Tanrıları RAB'bi bıraktılar, başka ilahlara sarıldılar, onlara tapıp kulluk ettiler. Bu yüzden RAB bütün bu felaketi başlarına getirdi' diyecekler." [10] Süleyman'ın iki yapıyı, yani RAB'bin Tapınağı'yla kralın sarayını yapması yirmi yılın sonunda tamamlandı. [11] Sur Kralı Hiram, Süleyman'a istediği kadar sedir ağacı, servi ağacı ve altın sağlamıştı. Bunun üzerine Kral Süleyman, Hiram'a Celile ülkesinde yirmi kent verdi. [12] Hiram, Süleyman'ın kendisine verdiği kentleri görmek için Sur'dan geldi, ama onları beğenmedi. [13] "Kardeşim, bana verdiğin bunlar nasıl kentler?" dedi. Bu yüzden o bölgeye bugüne kadar Kabul ülkesi denildi. [14] Hiram krala yüz yirmi talant altın göndermişti. [15] Kral Süleyman'ın angarya işçi toplamasının nedeni şuydu: RAB'bin Tapınağı'nı, kendi sarayını, Millo'yu, Yeruşalim surunu, Hatsor'u, Megiddo'yu ve Gezer'i yaptırmak. [16] Mısır Firavunu çıkıp Gezer'i almış, ateşe verip yakmış, kentte yaşayan Kenanlıları öldürmüş ve kızı, yani Süleyman'ın karısına çeyiz olarak vermişti. [17] Bunun üzerine Süleyman Gezer'i, aşağı Beyt-Horon'u, [18] Baalat'ı, ülkedeki çöl bölgesinde bulunan Tamar'ı, [19] Süleyman'ın bütün depo kentlerini, savaş arabaları için kentleri, atlıları için kentleri, ayrıca Yeruşalim'de, Lübnan'da ve egemenliği altındaki bütün ülkede yapmayı arzuladığı her şeyi yaptırdı. [20] İsrailoğulları'ndan olmayan Amorlular, Hititler, Perizliler, Hivliler ve Yevuslular'dan geriye kalan bütün halklar vardı. [21] İsrailoğulları'nın ülkede tümüyle yok edemediği, kendilerinden sonra ülkede kalan torunlarını Süleyman bugüne kadar süren kölelik angaryasına koştu. [22] Ama Süleyman İsrailoğulları'nı köle yapmadı. Onlar savaşçılar, görevlileri, önderleri, komutanları, savaş arabalarının ve atlılarının başındaki yöneticilerdi. [23] Süleyman'ın işlerinin başında bulunan yüksek görevlilerin sayısı beş yüz elliydi. İşte çalışan halkın üzerinde onlar yetki sahibiydi. [24] Firavun'un kızı Davut Kenti'nden, Süleyman'ın kendisi için yaptırdığı saraya çıktı. Süleyman bundan sonra Millo'yu yaptırdı. [25] Süleyman yılda üç kez, RAB için yaptırdığı sunağın üzerinde yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundu. RAB'bin önündeki sunakta bunlarla birlikte buhur yaktı. Böylece tapınağı tamamladı. [26] Kral Süleyman, Edom ülkesinde, Kızıldeniz kıyısında Elot'un yanındaki Esyon-Gever'de gemiler yaptırdı. [27] Hiram, denizi bilen denizciler olan adamlarını, Süleyman'ın adamlarıyla birlikte o filoya gönderdi. [28] Ofir'e gidip oradan dört yüz yirmi talant altın aldılar ve bunu Kral Süleyman'a getirdiler.

10

[1] Saba Kraliçesi, Süleyman'ın RAB'bin adıyla ilgili ününü duyunca onu çetin sorularla sınamak için geldi. [2] Yanında çok büyük bir kervanla, baharat taşıyan develerle, çok miktarda altınla ve değerli taşlarla Yeruşalim'e geldi. Süleyman'ın yanına varınca yüreğinde olan her şeyi onunla konuştu. [3] Süleyman onun bütün sorularını yanıtladı. Kralın ona açıklamadığı hiçbir şey yoktu. [4] Saba Kraliçesi, Süleyman'ın bütün bilgeliğini ve yaptırdığı sarayı görünce, [5] sofrasındaki yiyecekleri, görevlilerinin oturuşunu, hizmetkârlarının hizmet düzenini ve giysilerini, sakilerini ve RAB'bin tapınağına çıkarken kullandığı çıkışı görünce hayretten nefesi kesildi. [6] Krala, "Ülkemde senin işlerin ve bilgeliğin hakkında duyduğum haber doğruymuş" dedi. [7] "Ama gelip kendi gözlerimle görünceye kadar söylenenlere inanmadım. Bana bunun yarısı bile anlatılmamış! Bilgeliğin ve gönencin, duyduğum ünü aşıyor. [8] Adamlarına ne mutlu, önünde sürekli duran, bilgeliğini duyan bu kullarına ne mutlu! [9] Seni beğenip İsrail tahtına oturtan Tanrın RAB'be övgüler olsun! RAB İsrail'i sonsuza dek sevdiği için, adalet ve doğruluk uygulayasın diye seni kral yaptı." [10] Sonra krala yüz yirmi talant altın, çok büyük miktarda baharat ve değerli taşlar verdi. Saba Kraliçesi'nin Kral Süleyman'a verdiği kadar bol baharat bir daha hiç gelmedi. [11] Hiram'ın Ofir'den altın getiren gemileri de Ofir'den bol miktarda almug ağacı ve değerli taşlar getirdi. [12] Kral, almug ağaçlarından RAB'bin tapınağı ve kralın sarayı için direkler, ezgiciler için de lirler ve telli çalgılar yaptırdı. Böyle almug ağaçları bu güne dek ne geldi ne de görüldü. [13] Kral Süleyman, krallık cömertliğiyle verdiklerine ek olarak, Saba Kraliçesi'ne dilediği ve istediği her şeyi verdi. Sonra kraliçe de hizmetkârlarıyla birlikte dönüp kendi ülkesine gitti. [14] Süleyman'a bir yılda gelen altının ağırlığı altı yüz altmış altı talanttı. [15] Buna tüccarların getirdiği altın, tacirlerin kazancı, karma halkların bütün kralları ve ülkenin valilerinden gelenler dahil değildi. [16] Kral Süleyman

dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptırdı; her büyük kalkana altı yüz şekel altın gitti. [17] Dövme altından üç yüz kalkan daha yaptırdı; her kalkana üç mina altın gitti. Kral bunları Lübnan Ormanı Sarayı'na koydu. [18] Kral ayrıca büyük bir fildişi taht yaptırdı ve onu en saf altınla kaplattı. [19] Tahta çıkan altı basamak vardı. Tahtın arkası üst tarafta yuvarlaktı. Oturulan yerin iki yanında kolçaklar vardı ve kolçakların yanında iki aslan duruyordu. [20] Altı basamağın iki yanında toplam on iki aslan duruyordu. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı. [21] Kral Süleyman'ın bütün içki kapları altındandı. Lübnan Ormanı Sarayı'nın bütün eşyaları da saf altındandı. Süleyman'ın günlerinde gümüşün hiçbir değeri yoktu. [22] Çünkü kralın denizde, Hiram'ın gemileriyle birlikte Tarşiş gemileri vardı. Tarşiş gemileri her üç yılda bir altın, gümüş, fildişi, maymun ve tavus kuşu getirirdi. [23] Böylece Kral Süleyman zenginlikte ve bilgelikte yeryüzündeki bütün kralları geçti. [24] Bütün dünya, Tanrı'nın onun yüreğine koyduğu bilgeliği duymak için Süleyman'ın huzuruna çıkmak istiyordu. [25] Her biri armağan olarak gümüş kaplar, altın kaplar, giysiler, silahlar, baharat, atlar ve katırlar getirirdi. Bu, yıldan yıla böyle sürerdi. [26] Süleyman savaş arabalarıyla atlıları bir araya topladı. Bin dört yüz savaş arabası ve on iki bin atlısı vardı. Bunları savaş arabası kentlerine ve kralın yanına, Yeruşalim'e yerleştirdi. [27] Kral, Yeruşalim'de gümüşü taş kadar, sedir ağacını da Şefela'daki yaban incirleri kadar bol yaptı. [28] Süleyman'ın atları Mısır'dan getiriliyordu. Kralın tüccarları onları sürüler halinde, her sürüyü belirli bir fiyatla alıyordu. [29] Mısır'dan bir savaş arabası altı yüz şekel gümüşe, bir at da yüz elli şekele getiriliyordu. Hitit krallarının hepsiyle Aram kralları için de bunları onların aracılığıyla çıkarıyorlardı.

11

[1] Kral Süleyman, Firavun'un kızıyla birlikte birçok yabancı kadını sevdi; Moavlı, Ammonlu, Edomlu, Saydalı ve Hititli kadınları da sevdi. [2] Bunlar, RAB'bin İsrail halkı için, “Onların arasına girmeyeceksiniz, onlar da sizin aranıza girmeyecek. Çünkü kesinlikle yüreğinizi kendi ilahlarına çevirecekler” dediği uluslardandı. Süleyman sevgiyle onlara bağlandı. [3] Yedi yüz karısı vardı; bunlar prenseslerdi. Üç yüz de cariyesi vardı. Karıları onun yüreğini saptırdı. [4] Süleyman yaşlanınca karıları onun yüreğini başka ilahlara çevirdi. Yüreği, babası Davut'un yüreği gibi Tanrısı RAB'be tam bağlı değildi. [5] Çünkü Süleyman, Saydalıların ilahesi Aştoret'in ve Ammonluların iğrenç ilahı Milkôm'un ardından gitti. [6] Süleyman, RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı; babası Davut gibi RAB'bin yolunu tam olarak izlemedi. [7] O zaman Süleyman, Yeruşalim'in karşısındaki dağda, Moav'ın iğrenç ilahı Kemoş için ve Ammon halkının iğrenç ilahı Molek için bir tapınma yeri yaptı. [8] İlahlarına buhur yakan ve kurban sunan bütün yabancı karıları için de aynısını yaptı. [9] RAB, Süleyman'a öfkelendi; çünkü yüreği, kendisine iki kez görünmüş olan İsrail'in Tanrısı RAB'den sapmıştı. [10] RAB ona bu konuda, başka ilahların ardından gitmemesini buyurmuştu; ama o, RAB'bin buyurduğunu tutmadı. [11] Bu yüzden RAB Süleyman'a, “Bunu yaptığın ve sana buyurduğum antlaşmamı ve kurallarımı tutmadığın için, krallığı kesinlikle senden koparacak ve kuluna vereceğim” dedi. [12] “Yine de bunu senin günlerinde yapmayacağım; baban Davut'un hatırı için onu oğlunun elinden koparacağım. [13] Ama krallığın tümünü koparmayacağım. Kulum Davut'un hatırı için ve seçtiğim Yeruşalim'in hatırı için oğluna bir oymak vereceğim.” [14] RAB, Süleyman'a karşı bir düşman çıkardı: Edom kral soyundan gelen Edomlu Hadat. [15] Çünkü Davut Edom'dayken, ordu komutanı Yoav öldürülenleri gömmek için oraya gitmiş ve Edom'daki her erkeği vurmuştu. [16] Yoav'la bütün İsrail, Edom'daki her erkeği ortadan kaldırıncaya kadar orada altı ay kalmıştı. [17] O sırada Hadat, babasının kullarından bazı Edomlularla birlikte kaçıp Mısır'a gitti. Hadat o zaman daha küçük bir çocuktu. [18] Midyan'dan kalkıp Paran'a geldiler. Paran'dan yanlarına adamlar alıp Mısır'a, Mısır kralı Firavun'un yanına gittiler. Firavun ona bir ev verdi, yiyecek bağladı ve toprak verdi. [19] Hadat, Firavun'un gözünde büyük lütuf buldu. Firavun da ona, kendi karısının kız kardeşini, yani kraliçe Tahpenes'in kız kardeşini eş olarak verdi. [20] Tahpenes'in kız kardeşi Hadat'a oğlu Genubat'ı doğurdu. Tahpenes çocuğu Firavun'un sarayında sütten kesti. Genubat, Firavun'un evinde Firavun'un oğulları arasında yaşadı. [21] Hadat Mısır'dayken, Davut'un atalarına

kavuştuğunu ve ordu komutanı Yoav'ın da öldüğünü duydu. Bunun üzerine Firavun'a, “Bırak gideyim; kendi ülkeme döneyim” dedi. 22 Firavun ona, “Bende ne eksiğin oldu da şimdi kendi ülkene gitmek istiyorsun?” dedi. O da, “Hiçbir eksiğim olmadı; ama ne olur, gitmeme izin ver” diye karşılık verdi. 23 Tanrı, Süleyman'a karşı bir başka düşman daha çıkardı: Efendisi Sova kralı Hadadezer'den kaçmış olan Elyada oğlu Rezon. 24 Davut Sovalıları bozguna uğratınca Rezon çevresine adamlar topladı ve bir çetenin başı oldu. Sonra Şam'a gidip oraya yerleştiler; Rezon da Şam'da krallık sürdü. 25 Hadat'ın verdiği sıkıntıya ek olarak, Rezon da Süleyman'ın bütün günlerinde İsrail'e düşman oldu. İsrail'den nefret etti ve Aram üzerinde krallık sürdü. 26 Efrayimli, Sereda'lı Nebat oğlu Yarovam da krala karşı el kaldırdı. O, annesinin adı Serua olan dul bir kadının oğluydu ve Süleyman'ın kuluydu. 27 Krala karşı el kaldırmasının sebebi şuydu: Süleyman Millo'yu yaptırmış, babası Davut'un kentindeki gedikleri onarmıştı. 28 Yarovam yiğit bir adamdı. Süleyman, bu gencin çalışkan olduğunu görünce onu Yusuf soyunun bütün angarya işlerinin başına getirdi. 29 O günlerde Yarovam Yeruşalim'den çıkarken, Şilolu peygamber Ahiya yolda onu buldu. Ahiya sırtına yeni bir kaftan giymişti. Kırda yalnızca ikisi vardı. 30 Ahiya üstündeki yeni kaftanı tuttu ve onu on iki parçaya yırttı. 31 Sonra Yarovam'a, “Kendine on parça al. Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: ‘İşte, krallığı Süleyman'ın elinden koparıp sana on oymak vereceğim. 32 Ama kulum Davut'un hatırı için ve İsrail'in bütün oymakları arasından seçtiğim Yeruşalim'in hatırı için, onda bir oymak kalacak. 33 Çünkü beni terk ettiler; Saydalıların ilahesi Aştoret'e, Moav'ın ilahı Kemoş'a ve Ammon halkının ilahı Milkôm'a tapındılar. Babası Davut gibi gözümde doğru olanı yaparak yollarımda yürümediler, kurallarımı ve hükümlerimi yerine getirmediler. 34 Yine de krallığın tümünü onun elinden almayacağım. Seçtiğim, buyruklarımı ve kurallarımı tutan kulum Davut'un hatırı için, yaşamı boyunca onu önder yapacağım. 35 Ama krallığı oğlunun elinden alacak ve sana vereceğim; yani on oymağı. 36 Oğluna bir oymak vereceğim ki, kulum Davut, adımı koymak için seçtiğim kent olan Yeruşalim'de önümde her zaman bir kandile sahip olsun. 37 Seni alacağım; canının istediği her şeye egemen olacaksın ve İsrail üzerinde kral olacaksın. 38 Eğer sana buyurduğum her şeye kulak verir, yollarımda yürür, kulum Davut'un yaptığı gibi gözümde doğru olanı yapar, kurallarımı ve buyruklarımı tutarsan, seninle olacağım. Davut'a kurduğum gibi sana da kalıcı bir hanedan kuracağım ve İsrail'i sana vereceğim. 39 Bunun yüzünden Davut soyunu sıkıntıya düşüreceğim, ama sonsuza dek değil.’” 40 Bu yüzden Süleyman Yarovam'ı öldürmek istedi. Ama Yarovam kalkıp Mısır'a, Mısır kralı Şişak'ın yanına kaçtı ve Süleyman ölünceye kadar Mısır'da kaldı. 41 Süleyman'ın öteki işleri, yaptığı her şey ve bilgeliği, Süleyman'ın İşleri Kitabı'nda yazılı değil mi? 42 Süleyman'ın Yeruşalim'de bütün İsrail üzerinde krallık sürdüğü süre kırk yıldı. 43 Süleyman atalarına kavuştu ve babası Davut'un kentinde gömüldü. Yerine oğlu Rehavam kral oldu.

12

1 Rehavam Şekem'e gitti; çünkü bütün İsrail onu kral yapmak için Şekem'e gelmişti. 2 Nebat oğlu Yarovam bunu duyunca, ki Kral Süleyman'ın önünden kaçıp sığındığı Mısır'daydı ve orada yaşıyordu, 3 onu çağırmak için haber gönderdiler. Bunun üzerine Yarovam'la bütün İsrail topluluğu gelip Rehavam'la konuşarak şöyle dedi: 4 “Baban boyunduruğumuzu ağırlaştırdı. Şimdi sen de babanın bize yüklediği ağır kulluğu ve ağır boyunduruğu hafiflet, biz de sana kulluk edelim.” 5 O da onlara, “Üç günlüğüne gidin, sonra yine bana gelin” dedi. Halk da ayrıldı. 6 Kral Rehavam, babası Süleyman yaşarken onun huzurunda duran yaşlı adamlara danışıp, “Bu halka nasıl karşılık vermemi öğütlersiniz?” dedi. 7 Onlar da ona, “Bugün bu halka kul olur, onlara hizmet eder, isteklerini yanıtlar ve onlara iyi sözler söylersen, onlar da sonsuza dek senin kulların olur” dediler. 8 Ama o, yaşlı adamların verdiği öğüdü bir yana bıraktı; kendi yanında yetişmiş, şimdi de huzurunda duran genç adamlara danıştı. 9 Onlara, “Babalarının üzerimize koyduğu boyunduruğu bize hafiflet diyen bu halka nasıl karşılık vermemi öğütlersiniz?” dedi. 10 Kendi yanında yetişmiş olan genç adamlar ona şöyle dediler: “Sana, ‘Baban boyunduruğumuzu ağırlaştırdı, ama sen bizimkini hafiflet’ diyen bu halka şöyle de: ‘Benim serçe parmağım babamın

belinden daha kalındır. 11 Babam size ağır bir boyunduruk yükledi, ama ben boyunduruğunuza daha da ekleyeceğim. Babam sizi kamçılarla terbiye etti, ben ise sizi akreplerle terbiye edeceğim.'" 12 Böylece Yarovam'la bütün halk, kralın, "Üçüncü gün yine bana gelin" dediği gibi, üçüncü gün Rehavam'a geldiler. 13 Kral halka sert karşılık verdi ve yaşlı adamların kendisine verdiği öğüdü bir yana bıraktı. 14 Genç adamların öğüdüne göre onlara şöyle dedi: "Babam boyunduruğunuzu ağırlaştırdı, ama ben ona daha da ekleyeceğim. Babam sizi kamçılarla terbiye etti, ben ise sizi akreplerle terbiye edeceğim." 15 Böylece kral halkı dinlemedi; çünkü bu, RAB'bin, Şilolu Ahiya aracılığıyla Nebat oğlu Yarovam'a söylediği sözü yerine getirmek için yaptığı bir işti. 16 Bütün İsrail kralın kendilerini dinlemediğini görünce krala şu karşılığı verdi: "Davut'ta bizim ne payımız var? İşay oğlunda mirasımız yok. Çadırlarınıza, ey İsrail! Şimdi kendi evine bak, ey Davut!" Bunun üzerine İsrail çadırlarına çekildi. 17 Ama Yahuda kentlerinde yaşayan İsraillilere Rehavam krallık etti. 18 Bunun üzerine Kral Rehavam, angarya işçilerin başında olan Adoram'ı gönderdi. Ama bütün İsrail onu taşlayarak öldürdü. Kral Rehavam ise Yeruşalim'e kaçmak için savaş arabasına binmekte acele etti. 19 Böylece İsrail bugüne dek Davut soyuna başkaldırmış oldu. 20 Bütün İsrail, Yarovam'ın geri döndüğünü duyunca haber gönderip onu topluluğun yanına çağırdılar ve bütün İsrail'in üzerine onu kral yaptılar. Yahuda oymağı dışında Davut soyunun ardınca giden olmadı. 21 Rehavam Yeruşalim'e varınca, İsrail krallığını yeniden Süleyman oğlu Rehavam'a döndürmek için, bütün Yahuda soyunu ve Benyamin oymağını, savaşçı olan seçme yüz seksen bin adamı topladı; İsrail soyuna karşı savaşacaklardı. 22 Ama Tanrı'nın sözü Tanrı adamı Şemaya'ya geldi: 23 "Süleyman oğlu Yahuda Kralı Rehavam'a, bütün Yahuda ve Benyamin soyuna, ayrıca halkın geri kalanına söyle: 24 'RAB şöyle diyor: Kardeşleriniz İsraillilere karşı gitmeyin, onlarla savaşmayın. Herkes kendi evine dönsün, çünkü bu olan benim isteğimle oldu.'" Onlar da RAB'bin sözünü dinleyip RAB'bin sözüne göre geri döndüler. 25 Yarovam Efrayim dağlık bölgesinde Şekem'i kurup orada yaşadı. Oradan da çıkıp Penuel'i kurdu. 26 Yarovam içinden şöyle dedi: "Şimdi krallık Davut soyuna dönebilir. 27 Eğer bu halk Yeruşalim'deki RAB'bin Tapınağı'nda kurban sunmak için yukarı çıkarsa, bu halkın yüreği yine efendileri Yahuda Kralı Rehavam'a döner. Sonra beni öldürüp Yahuda Kralı Rehavam'a dönerler." 28 Bunun üzerine kral danıştı ve iki altın buzağı yaptırdı. Halka da, "Yeruşalim'e çıkmak sizin için fazla. Ey İsrail, işte sizi Mısır diyarından çıkaran ilahlarınız!" dedi. 29 Bunlardan birini Beytel'e koydu, ötekini de Dan'a yerleştirdi. 30 Bu şey günaha yol açtı; çünkü halk Dan'a kadar gidip o buzağılardan birinin önünde tapındı. 31 Tapınma yerleri için yapılar yaptı ve Levi oğullarından olmayan halktan kişileri kâhin yaptı. 32 Yarovam sekizinci ayın on beşinci gününde, Yahuda'daki bayrama benzer bir bayram düzenledi ve sunağa çıktı. Yaptırdığı buzağılara kurban sunmak için Beytel'de böyle yaptı; yaptığı tapınma yerlerinin kâhinlerini de Beytel'de görevlendirdi. 33 Kendi aklından uydurduğu ay olan sekizinci ayın on beşinci gününde, Beytel'de yaptığı sunağa çıktı. İsraililer için bir bayram düzenledi; buhur yakmak için sunağa çıktı.

13

1 İşte, Yahuda'dan bir Tanrı adamı RAB'bin sözüyle Beytel'e geldi. Yarovam da buhur yakmak için sunağın yanında duruyordu. 2 Tanrı adamı RAB'bin sözüyle sunağa karşı haykırıp şöyle dedi: "Ey sunak, ey sunak! RAB şöyle diyor: 'İşte, Davut soyuna Yoşiya adında bir oğul doğacak. Senin üzerinde buhur yakan tapınma yeri kâhinlerini senin üzerinde kurban edecek; insanların kemiklerini senin üzerinde yakacaklar.'" 3 Aynı gün bir belirti verip şöyle dedi: "RAB'bin söylediği belirti şudur: İşte, sunak yarılacak, üstündeki küller dökülecek." 4 Kral, Tanrı adamının Beytel'deki sunağa karşı haykırdığı sözü duyunca, Yarovam sunaktan elini uzatıp, "Onu yakalayın!" dedi. Ama ona karşı uzattığı eli kurudu; onu geri çekemedi. 5 Tanrı adamının RAB'bin sözüyle verdiği belirti uyarınca sunak yarıldı, sunaktaki küller döküldü. 6 Kral Tanrı adamına, "Ne olur, Tanrın RAB'bin lütfunu dile ve benim için dua et de elim yine iyi olsun" dedi. Tanrı adamı RAB'be yakardı; kralın eli yine düzeldi, önceki haline döndü. 7 Kral Tanrı adamına, "Benimle eve gel, bir şeyler ye; sana da bir armağan vereyim" dedi. 8 Tanrı adamı

krala şöyle dedi: “Bana sarayının yarısını versen bile seninle gelmem; bu yerde ne ekmek yerim ne de su içerim. 9 Çünkü RAB'bin sözüyle bana şöyle buyuruldu: ‘Ekmek yemeyeceksin, su içmeyeceksin, geldiğin yoldan geri dönmeyeceksin.’” 10 Böylece başka bir yoldan gitti; Beytel'e geldiği yoldan geri dönmedi. 11 Beytel'de yaşlı bir peygamber yaşıyordu. Oğullarından biri gelip Tanrı adamının o gün Beytel'de yaptığı her şeyi ona anlattı. Krala söylediği sözleri de babalarına bildirdiler. 12 Babaları onlara, “Hangi yoldan gitti?” dedi. Çünkü oğulları, Yahuda'dan gelen Tanrı adamının hangi yoldan gittiğini görmüşlerdi. 13 O da oğullarına, “Eşeği benim için hazırlayın” dedi. Eşeği onun için hazırladılar, o da üzerine bindi. 14 Tanrı adamının ardından gidip onu bir meşe ağacının altında otururken buldu. Ona, “Yahuda'dan gelen Tanrı adamı sen misin?” dedi. O da, “Benim” dedi. 15 Bunun üzerine ona, “Benimle eve gel de ekmek ye” dedi. 16 O da şöyle dedi: “Seninle geri dönemem, seninle içeri giremem; bu yerde seninle ne ekmek yerim ne de su içerim. 17 Çünkü RAB'bin sözüyle bana, ‘Orada ekmek yemeyeceksin, su içmeyeceksin, geldiğin yoldan geri dönmeyeceksin’ denildi.” 18 Yaşlı peygamber ona, “Ben de senin gibi bir peygamberim. Bir melek bana RAB'bin sözüyle, ‘Onu evine geri götür ki ekmek yiyip su içsin’ dedi” dedi. Ama ona yalan söyledi. 19 Bunun üzerine Tanrı adamı onunla geri döndü; evinde ekmek yiyip su içti. 20 Onlar sofrada otururken, RAB'bin sözü onu geri getiren peygambere geldi. 21 O da Yahuda'dan gelen Tanrı adamına haykırıp şöyle dedi: “RAB şöyle diyor: ‘RAB'bin sözüne başkaldırdığın, Tanrın RAB'bin sana buyurduğu buyruğa uymadığın, 22 ama geri dönüp sana, “Ekmek yeme, su içme” dediği yerde ekmek yiyip su içtiğin için, cesedin atalarının mezarına girmeyecek.’” 23 Tanrı adamı ekmek yiyip suyunu içtikten sonra, yaşlı peygamber geri getirdiği peygamber için eşeği hazırladı. 24 Tanrı adamı yola çıkınca, yolda bir aslan onu karşılayıp öldürdü. Cesedi yolun üstüne atılmış kaldı; eşek de yanında duruyordu, aslan da cesedin yanında duruyordu. 25 İşte, oradan geçen adamlar yolun üstüne atılmış cesedi ve cesedin yanında duran aslanı gördüler. Gidip bunu yaşlı peygamberin yaşadığı kentte anlattılar. 26 Onu yoldan geri getiren peygamber bunu duyunca, “Bu, RAB'bin sözüne başkaldıran Tanrı adamıdır. Bu yüzden RAB onu aslana teslim etti; aslan da RAB'bin ona söylediği söz uyarınca onu parçalayıp öldürdü” dedi. 27 Sonra oğullarına, “Eşeği benim için hazırlayın” dedi. Onlar da hazırladılar. 28 Gidip onun cesedini yolun üstüne atılmış buldu. Eşekle aslan cesedin yanında duruyordu. Aslan cesedi yememiş, eşeği de parçalamamıştı. 29 Peygamber Tanrı adamının cesedini kaldırıp eşeğin üzerine koydu, geri getirdi. Yaşlı peygamber yas tutup onu gömmek için kente geldi. 30 Cesedini kendi mezarına koydu. Onun için yas tutup, “Eyvah, kardeşim!” dediler. 31 Onu gömdükten sonra oğullarına şöyle dedi: “Ben ölünce beni de Tanrı adamının gömüldüğü mezara gömün. Kemiklerimi onun kemiklerinin yanına koyun. 32 Çünkü onun, RAB'bin sözüyle Beytel'deki sunağa ve Samiriye kentlerindeki bütün tapınma yeri evlerine karşı haykırdığı söz kesinlikle yerine gelecek.” 33 Bundan sonra da Yarovam kötü yolundan dönmedi. Tersine, halkın içinden yine tapınma yeri kâhinleri atadı. İsteyen herkesi bu işe ayırdı; böylece onlar tapınma yerlerinin kâhinleri oldular. 34 Bu durum Yarovam'ın hanesi için günah oldu; sonunda yeryüzünden silinip yok edilmelerine yol açtı.

14

1 O sırada Yarovam'ın oğlu Aviya hastalandı. 2 Yarovam karısına, “Kalk, kimliğini gizle; Yarovam'ın karısı olduğunu anlamasınlar. Şilo'ya git. İşte, bu halka kral olacağımı bana söyleyen peygamber Ahiya oradadır. 3 Yanına on ekmek, çörekler ve bir testi bal al, ona git. Çocuğun başına ne geleceğini sana o söyleyecek” dedi. 4 Yarovam'ın karısı da öyle yaptı; kalkıp Şilo'ya gitti, Ahiya'nın evine geldi. Ahiya artık göremiyordu, çünkü yaşlılıktan gözleri görmez olmuştu. 5 RAB Ahiya'ya, “İşte, Yarovam'ın karısı oğlunu sormaya geliyor, çünkü çocuk hasta. Ona şöyle şöyle söyleyeceksin. İçeri girdiğinde başka bir kadınmış gibi davranacak” dedi. 6 Kadın kapıdan girerken Ahiya ayak sesini duyar duymaz, “Gir içeri, ey Yarovam'ın karısı! Neden kendini başka biri gibi gösteriyorsun? Çünkü sana ağır bir haberle gönderildim. 7 Git, Yarovam'a de ki, ‘İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Ben seni halkın arasından

yükselttim, seni halkım İsrail'in başına önder yaptım. 8 Krallığı Davut'un soyundan koparıp sana verdim. Ama sen, buyruklarımı tutan, yalnızca gözümde doğru olanı yapmak için bütün yüreğiyle ardımdan giden kulum Davut gibi olmadın. 9 Senden önce yaşamış olanların hepsinden daha kötü şeyler yaptın. Gidip kendine başka ilahlar, dökme putlar yaptın; beni öfkelendirdin, beni arkanı dönüp attın. 10 Bu yüzden işte, Yarovam'ın soyunun üzerine felaket getireceğim. Yarovam'dan, duvara işeyen herkesin kökünü kazıyacağım; ister köle olsun ister özgür, İsrail'de hepsini yok edeceğim. Bir insan dışkıyı süpürüp atar gibi Yarovam'ın soyunu silip süpüreceğim; hiçbir şey kalmayıncaya dek. 11 Yarovam soyundan kentte öleni köpekler yiyecek, kırda öleni gökteki kuşlar yiyecek. Çünkü bunu RAB söyledi.'" 12 Şimdi kalk, evine git. Ayakların kente girer girmez çocuk ölecek. 13 Bütün İsrail onun için yas tutacak ve onu gömecek. Çünkü Yarovam soyundan mezara girecek tek kişi odur; çünkü İsrail'in Tanrısı RAB'be yönelik iyi bir şey yalnız onda, Yarovam'ın soyunda bulundu. 14 Üstelik RAB İsrail'e bir kral çıkaracak; o da Yarovam'ın soyunu ortadan kaldıracak. O gün işte bugün; evet, şimdi bile. 15 RAB İsrail'i vuracak; suda sallanan kamış gibi sarsılacaklar. Atalarına verdiği bu iyi ülkeden İsrail'i söküp atacak, Irmak'ın ötesine dağıtacak. Çünkü Aşera direkleri yapıp RAB'bi öfkelendirdiler. 16 Yarovam'ın işlediği ve İsrail'e de işlettiği günahlar yüzünden İsrail'i terk edecek." 17 Yarovam'ın karısı kalktı, ayrıldı ve Tirsa'ya geldi. Evin eşiğine adım attığında çocuk öldü. 18 Bütün İsrail onu gömdü ve onun için yas tuttu; RAB'bin, kulu peygamber Ahiya aracılığıyla söylediği söze göre yaptılar. 19 Yarovam'ın öteki işleri, nasıl savaştığı ve nasıl krallık ettiği, işte, İsrail krallarının tarih kitabında yazılıdır. 20 Yarovam yirmi iki yıl krallık etti. Sonra atalarıyla birlikte uyudu. Yerine oğlu Nadav kral oldu. 21 Süleyman'ın oğlu Rehavam Yahuda'da kral oldu. Rehavam kral olduğunda kırk bir yaşındaydı; RAB'bin adını oraya koymak için İsrail'in bütün oymakları arasından seçtiği kent Yeruşalim'de on yedi yıl krallık etti. Annesinin adı Ammonlu Naama'ydı. 22 Yahuda, RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. İşledikleri günahlarla onu kıskançlığa sürüklediler; atalarının yaptıklarından da beterini yaptılar. 23 Onlar da kendilerine her yüksek tepenin üstünde, her yeşil ağacın altında tapınma yerleri, dikili taşlar ve Aşera direkleri kurdular. 24 Ülkede erkek fahişeler de vardı. İsrailoğullarının önünden RAB'bin kovduğu ulusların bütün iğrençliklerine göre yaşadılar. 25 Kral Rehavam'ın beşinci yılında Mısır Kralı Şişak Yeruşalim'e saldırdı. 26 RAB'bin Tapınağı'nın hazinelerini ve kralın sarayının hazinelerini alıp götürdü; her şeyi aldı. Süleyman'ın yaptırdığı bütün altın kalkanları da götürdü. 27 Kral Rehavam onların yerine tunç kalkanlar yaptırdı; bunları kralın sarayının kapısını bekleyen muhafız komutanlarının eline verdi. 28 Kral ne zaman RAB'bin Tapınağı'na gitse muhafızlar bunları taşır, sonra yine muhafız odasına geri getirirdi. 29 Rehavam'ın öteki işleri ve yaptığı her şey, Yahuda krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 30 Rehavam'la Yarovam arasında sürekli savaş vardı. 31 Rehavam atalarıyla birlikte uyudu ve Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Annesinin adı Ammonlu Naama'ydı. Yerine oğlu Aviyam kral oldu.

15

1 Nevat oğlu Yarovam'ın krallığının on sekizinci yılında Aviyam Yahuda üzerinde kral olmaya başladı. 2 Yeruşalim'de üç yıl krallık etti. Annesinin adı Avişalom kızı Maaka'ydı. 3 Kendisinden önce babasının işlediği bütün günahlarda yürüdü. Yüreği, atası Davut'un yüreği gibi Tanrısı RAB'be bütünüyle bağlı değildi. 4 Yine de Tanrısı RAB, Davut'un hatırı için Yeruşalim'de ona bir kandil verdi; yerine oğlunu geçirdi ve Yeruşalim'i sağlamlaştırdı. 5 Çünkü Davut, Hititli Uriya'nın olayı dışında, yaşamı boyunca RAB'bin kendisine buyurduğu hiçbir şeyden sapmamış, RAB'bin gözünde doğru olanı yapmıştı. 6 Rehavam'la Yarovam arasında, Rehavam'ın yaşadığı bütün günler boyunca savaş vardı. 7 Aviyam'ın öbür işleri, yaptığı her şey, Yahuda krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? Aviyam'la Yarovam arasında da savaş vardı. 8 Aviyam atalarıyla birlikte uyudu; onu Davut Kenti'ne gömdüler. Yerine oğlu Asa kral oldu. 9 İsrail Kralı Yarovam'ın krallığının yirminci yılında Asa Yahuda üzerinde kral olmaya başladı. 10 Yeruşalim'de kırk bir yıl krallık etti. Annesinin adı Avişalom kızı Maaka'ydı. 11 Asa, atası

Davut gibi, RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. 12 Erkek fuhuş yapanları ülkeden uzaklaştırdı, atalarının yaptığı bütün putları ortadan kaldırdı. 13 Annesi Maaka'yı da kraliçe annelik görevinden aldı; çünkü Maaka Aşera için iğrenç bir put yapmıştı. Asa onun putunu kesti ve Kidron Vadisi'nde yaktı. 14 Ama tapınma yerleri kaldırılmadı. Yine de Asa'nın yüreği bütün günleri boyunca RAB'be bütünüyle bağlı kaldı. 15 Babasının adadığı şeyleri de kendi adadığı şeyleri de, gümüşü, altını ve kapları RAB'bin Tapınağı'na getirdi. 16 Asa'yla İsrail Kralı Baaşa arasında bütün günleri boyunca savaş vardı. 17 İsrail Kralı Baaşa Yahuda'ya saldırdı ve Yahuda Kralı Asa'nın yanına kimsenin gidip gelmesine izin vermemek için Rama'yı kurdu. 18 Bunun üzerine Asa, RAB'bin Tapınağı'nın hazinelerinde ve kralın sarayının hazinelerinde kalan bütün gümüşü ve altını alıp görevlilerine verdi. Kral Asa bunları Şam'da oturan Aram Kralı Ben-Hadat'a, Tavrimmon oğlu, Hezyon torunu Ben-Hadat'a gönderip şöyle dedi: 19 “Benimle senin arasında, babamla baban arasında bir antlaşma var. İşte sana gümüş ve altın armağanı gönderdim. Git, İsrail Kralı Baaşa'yla yaptığın antlaşmayı boz ki yanımdan çekilsin.” 20 Ben-Hadat, Kral Asa'yı dinledi. Ordularının komutanlarını İsrail kentlerine karşı gönderdi; İyon'u, Dan'ı, Avel-Bet-Maaka'yı, bütün Kinnerot'u ve Naftali ülkesinin tümünü vurdu. 21 Baaşa bunu duyunca Rama'yı kurmayı bıraktı ve Tirtsa'da oturdu. 22 Bunun üzerine Kral Asa bütün Yahuda'ya bir duyuru yaptırdı; kimse muaf tutulmadı. Baaşa'nın Rama'yı kurarken kullandığı taşları ve keresteleri taşıdılar. Kral Asa da bunlarla Benyamin'deki Geva'yı ve Mitspa'yı kurdu. 23 Asa'nın öbür bütün işleri, bütün gücü, yaptığı her şey ve kurduğu kentler, Yahuda krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? Ama yaşlılığında ayakları hastalandı. 24 Asa atalarıyla birlikte uyudu ve atalarının yanına, atası Davut'un kentine gömüldü. Yerine oğlu Yehoşafat kral oldu. 25 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının ikinci yılında, Yarovam oğlu Nadav İsrail üzerinde kral olmaya başladı. İsrail üzerinde iki yıl krallık etti. 26 RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı; babasının yolunda ve İsrail'i sürüklediği günahta yürüdü. 27 İssakar soyundan Ahiya oğlu Baaşa ona karşı düzen kurdu. Filistliler'e ait Gibbeton'da Baaşa onu vurdu. Çünkü Nadav'la bütün İsrail Gibbeton'u kuşatmıştı. 28 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının üçüncü yılında Baaşa onu öldürdü ve yerine kral oldu. 29 Kral olur olmaz Yarovam'ın bütün ev halkını vurdu. Şilolu kulu Ahiya aracılığıyla bildirdiği RAB sözü uyarınca, Yarovam'dan soluk alan hiç kimseyi bırakmadı; hepsini yok edene kadar durmadı. 30 Bu, Yarovam'ın işlediği günahlar ve İsrail'i sürüklediği günah yüzündendi; İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelendirdiği kışkırtmalar yüzündendi. 31 Nadav'ın öbür işleri, yaptığı her şey, İsrail krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 32 Asa'yla İsrail Kralı Baaşa arasında bütün günleri boyunca savaş vardı. 33 Yahuda Kralı Asa'nın krallığının üçüncü yılında, Ahiya oğlu Baaşa Tirtsa'da bütün İsrail üzerinde kral olmaya başladı; yirmi dört yıl krallık etti. 34 RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı; Yarovam'ın yolunda ve İsrail'i sürüklediği günahta yürüdü.

16

1 Hanani oğlu Yehu’ya RAB’bin Baasa’ya karşı sözü geldi: 2 “Seni topraktan yükseltip halkım İsrail’in üzerine önder yaptım; ama sen Yarovam’ın yolunda yürüdün, halkım İsrail’i günaha sürükledin ve günahlarıyla beni öfkelendirdin. 3 İşte, Baasa’yı da evini de kökünden silip süpüreceğim; evini Nevat oğlu Yarovam’ın evi gibi yapacağım. 4 Baasa’nın kentte ölen soyundan olanları köpekler yiyecek; kırda ölenleri de gökteki kuşlar yiyecek.” 5 Baasa’nın geri kalan işleri, yaptıkları ve gösterdiği güç, İsrail krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 6 Baasa atalarının yanına gitti ve Tirsa’da gömüldü. Yerine oğlu Ela kral oldu. 7 Ayrıca Hanani oğlu Peygamber Yehu aracılığıyla RAB’bin sözü Baasa’ya ve evine karşı geldi; çünkü RAB’bin gözünde kötü olan her şeyi yapmış, ellerinin işleriyle O’nu öfkelendirmiş, Yarovam’ın evi gibi olmuş ve o evi de vurup yok etmişti. 8 Yahuda Kralı Asa’nın yirmi altıncı yılında, Baasa’nın oğlu Ela Tirsa’da İsrail üzerinde kral oldu ve iki yıl krallık yaptı. 9 Arabalarının yarısından sorumlu komutanı olan görevlisi Zimri ona karşı düzen kurdu. Ela ise Tirsa’da, saraydan sorumlu Arsa’nın evinde içip sarhoş oluyordu. 10 Zimri içeri girip onu vurdu, öldürdü. Yahuda Kralı Asa’nın yirmi yedinci yılında onun yerine kral oldu. 11 Krallığa başlar başlamaz, tahtına oturur oturmaz Baasa’nın

bütün ev halkını vurdu; ondan bir tek erkek bile bırakmadı; ne akrabalarından ne de dostlarından kimseyi sağ bıraktı. 12 Böylece Zimri, Peygamber Yehu aracılığıyla RAB'bin Baasa'ya söylediği sözü uyarınca Baasa'nın bütün evini yok etti. 13 Bunu, Baasa'nın bütün günahları ve oğlu Ela'nın günahları yüzünden yaptı; çünkü onlar hem kendileri günah işlemiş hem de İsrail'i günaha sürüklemiş, boş şeyleriyle İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelendirmişlerdi. 14 Ela'nın geri kalan işleri, yaptığı her şey, İsrail krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 15 Yahuda Kralı Asa'nın yirmi yedinci yılında Zimri, Tirsa'da yedi gün krallık yaptı. O sırada halk Filistliler'e ait Gibbeton'un karşısında ordugâh kurmuştu. 16 Ordugâhta bulunan halk, "Zimri düzen kurdu, üstelik kralı da öldürdü" dendiğini duyunca, o gün ordugâhta bütün İsrail ordu komutanı Omri'yi İsrail'e kral yaptı. 17 Bunun üzerine Omri ve onunla birlikte bütün İsrail, Gibbeton'dan çıktı ve Tirsa'yı kuşattı. 18 Zimri kentin ele geçirildiğini görünce kraliyet sarayının iç kalesine girdi, sarayı üstüne ateşe verip öldü. 19 Bu, işlediği günahlar yüzündendi; çünkü RAB'bin gözünde kötü olanı yapmış, Yarovam'ın yolunda yürümüş, İsrail'i günaha sürükleyen günahı işlemişti. 20 Zimri'nin geri kalan işleri ve yaptığı düzen, İsrail krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 21 O zaman İsrail halkı ikiye bölündü: Halkın yarısı Ginat oğlu Tivni'nin peşinden gidip onu kral yapmak istedi, öbür yarısıysa Omri'nin peşinden gitti. 22 Ama Omri'nin peşinden giden halk, Ginat oğlu Tivni'nin peşinden giden halka üstün geldi. Tivni öldü, Omri kral oldu. 23 Yahuda Kralı Asa'nın otuz birinci yılında Omri, İsrail üzerinde on iki yıl krallık yaptı. Tirsa'da altı yıl krallık yaptı. 24 Şomron tepesini Şemer'den iki talant gümüşe satın aldı. Tepenin üzerine bir kent kurdu ve kurduğu kente, tepenin sahibi Şemer'in adından ötürü Şomron adını verdi. 25 Omri, RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı; kendisinden önceki herkesten daha kötülük etti. 26 Nevat oğlu Yarovam'ın bütün yolunda yürüdü; İsrail'i günaha sürüklediği günahları işledi ve boş şeyleriyle İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelendirdi. 27 Omri'nin geri kalan işleri, yaptıkları ve gösterdiği güç, İsrail krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 28 Omri atalarının yanına gitti ve Şomron'da gömüldü. Yerine oğlu Ahav kral oldu. 29 Yahuda Kralı Asa'nın otuz sekizinci yılında Omri oğlu Ahav, İsrail üzerinde kral oldu. Omri oğlu Ahav, Şomron'da İsrail üzerinde yirmi iki yıl krallık yaptı. 30 Omri oğlu Ahav, kendisinden önce gelenlerin hepsinden daha çok RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 31 Nevat oğlu Yarovam'ın günahlarında yürümeyi hafif bir şey sayarcasına, Sidonlular'ın kralı Etbaal'ın kızı İzebel'i karısı olarak aldı; gidip Baal'a kulluk etti ve ona tapındı. 32 Şomron'da yaptığı Baal tapınağında Baal için bir sunak kurdu. 33 Ahav bir Aşera dikti. Ahav, kendisinden önceki İsrail krallarının hepsinden daha çok İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelendirecek işler yaptı. 34 Onun günlerinde Beytelli Hiel Eriha'yı yeniden kurdu. Temelini ilk oğlu Aviram'ın canı pahasına attı, kapılarını da en küçük oğlu Seguv'un canı pahasına dikti; Nun oğlu Yeşu aracılığıyla RAB'bin söylediği söze göre oldu.

17

1 Gilat'taki yabancılardan olan Tişbeli İlyas, Ahav'a şöyle dedi: "Önünde durduğum İsrail'in Tanrısı RAB'bin varlığı hakkı için, benim sözüm olmadıkça bu yıllarda ne çiy düşecek ne de yağmur yağacak." 2 RAB'bin sözü ona geldi: 3 "Buradan ayrıl, doğuya dön ve Şeria'nın karşısındaki Kerit Vadisi'nin yanında gizlen. 4 Dereden su içeceksin. Orada seni beslemeleri için kuzgunlara buyruk verdim." 5 Böylece gidip RAB'bin sözüne göre yaptı; gidip Şeria'nın karşısındaki Kerit Vadisi'nin yanında yaşadı. 6 Kuzgunlar ona sabah ekmekle et, akşam da ekmekle et getiriyordu; o da dereden su içiyordu. 7 Bir süre sonra dere kurudu, çünkü ülkede yağmur yağmıyordu. 8 RAB'bin sözü ona geldi: 9 "Kalk, Sayda'ya bağlı Sarefat'a git ve orada kal. Bak, orada dul bir kadına sana bakması için buyruk verdim." 10 Bunun üzerine kalkıp Sarefat'a gitti. Kentin kapısına vardığında, orada odun toplayan dul bir kadın gördü. Ona seslenip, "Lütfen bana bir kap içinde biraz su getir de içeyim" dedi. 11 Kadın su getirmeye giderken ona yine seslenip, "Lütfen elinde bana bir parça ekmek de getir" dedi. 12 Kadın şöyle dedi: "Tanrın RAB'bin varlığı hakkı için, pişmiş ekmeğim yok. Küpte ancak bir avuç un, testide de biraz zeytinyağı var. Bak, iki çöp topluyorum; gidip onu kendimle oğlum için hazırlayayım da yiyip ölelim." 13 İlyas ona,

“Korkma” dedi. “Git, söylediğin gibi yap. Ama önce ondan bana küçük bir çörek yapıp getir; sonra kendinle oğluna yaparsın. 14 Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: ‘RAB yeryüzüne yağmur gönderinceye dek un küpü boşalmayacak, yağ testisi eksilmeyecek.’” 15 Kadın gidip İlyas'ın söylediğine göre yaptı. Kadın da, İlyas da, kadının ev halkı da günlerce yedi. 16 RAB'bin İlyas aracılığıyla söylediği söze göre un küpü boşalmadı, yağ testisi de eksilmedi. 17 Bu olaylardan sonra evin hanımının oğlu hastalandı. Hastalığı öyle ağırlaştı ki sonunda nefesi kesildi. 18 Kadın İlyas'a, “Ey Tanrı adamı, benden ne istiyorsun?” dedi. “Günahımı hatırlatıp oğlumu öldürmek için mi geldin?” 19 İlyas ona, “Oğlunu bana ver” dedi. Çocuğu kadının bağrından alıp kaldığı üst odaya çıkardı ve kendi yatağına yatırdı. 20 Sonra RAB'be seslenip şöyle dedi: “Ya RAB Tanrım, yanında kaldığım bu dul kadının başına da kötülük mü getirdin? Oğlunu öldürdün!” 21 Çocuğun üzerine üç kez uzandı ve RAB'be seslenip şöyle dedi: “Ya RAB Tanrım, ne olur bu çocuğun canı yine içine dönsün.” 22 RAB, İlyas'ın sesini işitti. Çocuğun canı yine içine döndü ve çocuk dirildi. 23 İlyas çocuğu alıp üst odadan eve indirdi ve annesine verdi. Sonra, “Bak, oğlun yaşıyor” dedi. 24 Kadın İlyas'a, “Şimdi anladım ki sen Tanrı adamısın ve ağzındaki RAB sözü gerçektir” dedi.

18

1 Günler sonra, üçüncü yılda, RAB’bin sözü İlyas’a geldi: “Git, Ahav’a görün. Toprağın üzerine yağmur göndereceğim.” 2 İlyas, Ahav’a görünmek için gitti. Samiriye’de kıtlık çok ağırdı. 3 Ahav, saray görevlilerinin başı olan Ovadya’yı çağırdı. Ovadya RAB’den çok korkardı. 4 İzebel RAB’bin peygamberlerini yok ederken, Ovadya yüz peygamberi alıp ellişer ellişer mağaralara gizlemiş, onlara ekmekle su vermişti. 5 Ahav, Ovadya’ya, “Ülkedeki bütün su kaynaklarına, bütün derelere git. Belki biraz ot buluruz da atları ve katırları sağ tutarız; bütün hayvanları yitirmemiş oluruz” dedi. 6 Böylece ülkeyi dolaşmak için aralarında paylaştılar. Ahav tek başına bir yoldan gitti, Ovadya da tek başına başka bir yoldan gitti. 7 Ovadya yoldayken, bir de baktı ki İlyas karşısına çıktı. Onu tanıyınca yüzüstü yere kapandı ve, “Gerçekten sen misin, efendim İlyas?” dedi. 8 İlyas ona, “Benim. Git, efendine, ‘İlyas burada’ de” diye karşılık verdi. 9 Ovadya, “Ben ne günah işledim ki kulunu Ahav’ın eline verip beni öldürteceksin?” dedi. 10 Tanrın RAB’bin yaşamı hakkı için, efendimin seni aratmadığı hiçbir ulus, hiçbir krallık yoktur. ‘Burada değil’ dediklerinde, seni bulamadıklarına dair o krallığa ve ulusa ant içirirdi. 11 Şimdi de sen, ‘Git, efendine, “İlyas burada” de’ diyorsun. 12 Yanından ayrılır ayrılmaz, RAB’bin Ruhu seni bilmediğim bir yere götürebilir. Ben gidip Ahav’a haber verince seni bulamazsa beni öldürür. Oysa ben, kulun, gençliğimden beri RAB’den korkarım. 13 İzebel RAB’bin peygamberlerini öldürürken ne yaptığım efendime anlatılmadı mı? RAB’bin peygamberlerinden yüz kişiyi ellişer ellişer mağaralara gizledim, onlara ekmekle su verdim. 14 Şimdi de, ‘Git, efendine, “İlyas burada” de’ diyorsun. O da beni öldürür.” 15 İlyas, “Huzurunda durduğum Orduların RAB’binin yaşamı hakkı için, bugün kesinlikle ona görüneceğim” dedi. 16 Bunun üzerine Ovadya, Ahav’ın yanına gidip ona haber verdi. Ahav da İlyas’ı karşılamaya gitti. 17 Ahav, İlyas’ı görünce ona, “İsrail’i felakete sürükleyen sen misin?” dedi. 18 İlyas, “İsrail’i felakete sürükleyen ben değilim; sen ve babanın evi sürüklediniz. Çünkü RAB’bin buyruklarını bırakıp Baallar’ın ardınca gittiniz” diye karşılık verdi. 19 “Şimdi haber sal, bütün İsrail’i, Baal’ın dört yüz elli peygamberini ve İzebel’in sofrasından yiyen Aşera’nın dört yüz peygamberini Karmel Dağı’nda yanıma topla.” 20 Bunun üzerine Ahav, bütün İsrail halkına haber saldı ve peygamberleri Karmel Dağı’nda topladı. 21 İlyas bütün halka yaklaşıp şöyle dedi: “Ne zamana kadar iki taraf arasında bocalayacaksınız? Eğer Tanrı RAB ise onun ardınca gidin; yok eğer Baal ise onun ardınca gidin.” Halk ona tek söz bile söylemedi. 22 O zaman İlyas halka, “RAB’bin peygamberi olarak yalnız ben kaldım, ama Baal’ın peygamberleri dört yüz elli kişi” dedi. 23 “Bize iki boğa versinler. Bir boğayı kendileri seçip parçalara ayırsınlar, odunların üzerine koysunlar, ama altına ateş koymasınlar. Ben de öbür boğayı hazırlayıp odunların üzerine koyacağım, altına ateş koymayacağım. 24 Siz kendi ilahınızın adını çağırın, ben de RAB’bin adını çağırayım. Ateşle karşılık veren Tanrı, gerçek Tanrı

odur.” Bütün halk, “İyi dedin” diye karşılık verdi. 25 İlyas, Baal’ın peygamberlerine, “Bir boğa seçin ve
önce siz hazırlayın. Çünkü siz çok kişisiniz. İlahınızın
adını çağırın, ama altına ateş koymayın” dedi. 26
Kendilerine verilen boğayı alıp hazırladılar. Sabahtan
öğlene kadar Baal’ın adını çağırıp, “Ey Baal, bize
karşılık ver!” dediler. Ama ne bir ses vardı ne de
cevap veren biri. Yaptıkları sunağın çevresinde
sıçrayıp durdular. 27 Öğleyin İlyas onlarla alay ederek
şöyle dedi: “Daha yüksek sesle bağırın! Sonuçta o bir
ilahtır. Belki dalgındır, belki bir kenara çekilmiştir,
belki yolculuğa çıkmıştır. Belki uyuyordur da
uyandırılması gerekir.” 28 Bunun üzerine daha
yüksek sesle bağırdılar, törelerine göre bıçaklarla ve
mızraklarla kendilerini kestiler; kanları üstlerine
akıncaya kadar. 29 Öğle geçince, sunu vakti gelene
kadar kendilerinden geçercesine peygamberlik
ettiler. Ama ne bir ses vardı, ne cevap veren, ne de
aldırış eden biri. 30 Bunun üzerine İlyas bütün halka,
“Bana yaklaşın” dedi. Bütün halk ona yaklaştı. O da
yıkılmış olan RAB sunağını onardı. 31 İlyas, RAB’bin
Yakup’a, “Adın İsrail olacak” dediği Yakup
oğullarının oymaklarının sayısına göre on iki taş aldı.
32 Taşlarla RAB’bin adına bir sunak yaptı. Sunağın
çevresine, iki sea tohum alacak kadar genişlikte bir
hendek kazdı. 33 Odunları dizdi, boğayı parçalara
ayırdı ve odunların üzerine koydu. Sonra, “Dört küpü
suyla doldurun, yakmalık sununun ve odunların
üzerine dökün” dedi. 34 Ardından, “Bir daha yapın”
dedi, onlar da bir daha yaptılar. Sonra, “Üçüncü kez
yapın” dedi, onlar da üçüncü kez yaptılar. 35 Su
sunağın çevresine aktı. Hendeği de suyla doldurdu. 36
Sunu vakti gelince peygamber İlyas yaklaşıp şöyle
dedi: “İbrahim’in, İshak’ın ve İsrail’in Tanrısı RAB,
bugün bilinsin ki İsrail’de Tanrı sensin, ben de senin
kulunum ve bütün bunları senin sözün üzerine
yaptım. 37 Bana karşılık ver, ey RAB, bana karşılık ver
ki bu halk senin, ey RAB, Tanrı olduğunu ve onların
yüreğini yeniden kendine çevirdiğini bilsin.” 38 O
zaman RAB’bin ateşi düştü; yakmalık sunuyu,
odunları, taşları, toprağı yiyip bitirdi; hendekteki
suyu da yalayıp yok etti. 39 Bütün halk bunu görünce
yüzüstü yere kapandı ve, “RAB, Tanrı odur! RAB,
Tanrı odur!” dedi. 40 İlyas onlara, “Baal’ın
peygamberlerini yakalayın! Onlardan bir kişi bile
kaçmasın!” dedi. Onları yakaladılar. İlyas onları
Kişon Deresi’ne indirip orada öldürdü. 41 İlyas
Ahav’a, “Şimdi git, ye iç; çünkü bol yağmurun sesi
var” dedi. 42 Ahav yiyip içmek için yukarı çıktı. İlyas
ise Karmel’in tepesine çıktı; yere kapanıp yüzünü
dizlerinin arasına koydu. 43 Hizmetkârına, “Şimdi
çık, denize doğru bak” dedi. Hizmetkâr çıktı, baktı ve,
“Hiçbir şey yok” dedi. İlyas, “Yedi kez yine git” dedi.
44 Yedinci kez hizmetkâr, “İşte, denizden insan eli
kadar küçük bir bulut yükseliyor” dedi. İlyas da, “Git,
Ahav’a, ‘Hazırlan, aşağı in; yoksa yağmur seni
durdurur’ de” dedi. 45 Az sonra gök bulut ve rüzgârla
kapkara oldu, şiddetli bir yağmur başladı. Ahav
arabasına binip Yizreel’e gitti. 46 RAB’bin eli İlyas’ın
üzerindeydi. İlyas abasını beline kuşanıp Yizreel
girişine kadar Ahav’ın önünde koştu.

19

1 Ahav, İlyas'ın neler yaptığını ve bütün
peygamberleri kılıçla nasıl öldürdüğünü İzebel'e
anlattı. 2 Bunun üzerine İzebel, İlyas'a bir ulak
gönderip şöyle dedi: “Yarın bu vakte kadar senin
canını onlardan birinin canı gibi etmezsem, ilahlar
bana daha beterini yapsın.” 3 Bunu görünce kalktı,
canını kurtarmak için kaçtı. Yahuda'ya ait Beer-
Şeva'ya geldi ve uşağını orada bıraktı. 4 Kendisi ise
çölde bir günlük yol aldıktan sonra gidip bir ardıç
ağacının altına oturdu. Ölmek isteyerek, “Yeter artık;
ya RAB, canımı al, çünkü atalarımdan daha iyi
değilim” dedi. 5 Sonra bir ardıç ağacının altına uzanıp
uyudu. Derken bir melek ona dokunup, “Kalk, ye”
dedi. 6 Bakınca başucunda sıcak taşların üstünde
pişmiş bir çörekle bir testi su gördü. Yedi, içti, sonra
yine uzandı. 7 RAB'bin meleği ikinci kez gelip ona
dokundu ve, “Kalk, ye; çünkü bu yol senin için çok
uzun” dedi. 8 O da kalkıp yedi, içti. O yiyeceğin
verdiği güçle kırk gün kırk gece Tanrı'nın dağı
Horev'e kadar gitti. 9 Orada bir mağaraya girip geceyi
geçirdi. Derken RAB'bin sözü ona geldi ve RAB ona,
“Burada ne yapıyorsun, İlyas?” dedi. 10 İlyas şöyle
dedi: “Orduların Tanrısı RAB için büyük bir gayret
gösterdim. Çünkü İsrail halkı senin antlaşmanı terk
etti, sunaklarını yıktı, peygamberlerini kılıçla
öldürdü. Yalnız ben kaldım; şimdi benim canımı da
almak istiyorlar.” 11 RAB, “Çık, dağın üzerinde
RAB'bin önünde dur” dedi. Derken RAB geçti.

RAB'bin önünde dağları yaran, kayaları parçalayan büyük ve güçlü bir rüzgâr esti; ama RAB rüzgârın içinde değildi. Rüzgârdan sonra bir deprem oldu; ama RAB depremin içinde değildi. 12 Depremden sonra bir ateş geçti; ama RAB ateşin içinde değildi. Ateşten sonra ince, yumuşak bir ses geldi. 13 İlyas bunu duyunca abasını yüzüne sardı, dışarı çıkıp mağaranın girişinde durdu. Derken bir ses ona, "Burada ne yapıyorsun, İlyas?" dedi. 14 İlyas şöyle dedi: "Orduların Tanrısı RAB için büyük bir gayret gösterdim. Çünkü İsrail halkı senin antlaşmanı terk etti, sunaklarını yıktı, peygamberlerini kılıçla öldürdü. Yalnız ben kaldım; şimdi benim canımı da almak istiyorlar." 15 RAB ona, "Dön, Şam Çölü'ne giden yoldan geri dön. Vardığında Hazael'i Aram kralı olarak meshedeceksin. 16 Nimşi oğlu Yehu'yu İsrail kralı olarak meshedeceksin. Yerine de Avel-Mehola'lı Şafat oğlu Elişa'yı peygamber olarak meshedeceksin. 17 Hazael'in kılıcından kaçanı Yehu öldürecek, Yehu'nun kılıcından kaçanı da Elişa öldürecek. 18 Yine de İsrail'de yedi bin kişiyi, Baal'ın önünde diz çökmemiş olanların hepsini ve onu öpmemiş her ağzı bırakacağım." 19 İlyas oradan ayrılıp Şafat oğlu Elişa'yı buldu. Elişa, önünde on iki çift öküzle çift sürüyordu; kendisi de on ikinci çiftin başındaydı. İlyas yanından geçip abasını onun üzerine attı. 20 Elişa öküzleri bırakıp İlyas'ın ardından koştu ve, "İzin ver de önce babamla annemi öpeyim, sonra senin ardından geleyim" dedi. İlyas ona, "Git, geri dön; çünkü sana ne yaptım ki?" dedi. 21 Elişa onun ardından koşmayı bırakıp geri döndü. Bir çift öküz aldı, onları kesti ve öküzlerin koşum takımlarını yakarak etlerini pişirdi. Sonra halka verdi, onlar da yediler. Ardından kalkıp İlyas'ın peşinden gitti ve ona hizmet etti.

20

1 Aram Kralı Ben-Hadat bütün ordusunu topladı. Yanında otuz iki kral, atlar ve savaş arabaları vardı. Yukarı çıkıp Samiriye'yi kuşattı ve ona karşı savaştı. 2 Kente, İsrail Kralı Ahav'a ulaklar gönderip ona şöyle dedi: "Ben-Hadat şöyle diyor: 3 'Gümüşün de altının da benimdir. Karıların da çocukların da, en iyileri bile, benimdir.'" 4 İsrail Kralı şöyle karşılık verdi: "Ey efendim kral, dediğin gibidir. Ben de benim olan her şey de senindir." 5 Ulaklar yine gelip şöyle dediler: "Ben-Hadat şöyle diyor: 'Sana haber gönderip gümüşünü, altınını, karılarını ve çocuklarını bana vereceksin dedim. 6 Ama yarın bu saatlerde kullarımı sana göndereceğim. Evinle kullarının evlerini arayacaklar; gözünde değerli olan ne varsa ellerine geçirip götürecekler.'" 7 Bunun üzerine İsrail Kralı ülkenin bütün ihtiyarlarını çağırıp şöyle dedi: "Bakın da görün, bu adam felaket peşinde. Karılarımı, çocuklarımı, gümüşümü ve altınımı istedi; ben de onu geri çevirmedim." 8 Bütün ihtiyarlar ve bütün halk ona, "Onu dinleme, razı olma" dedi. 9 Bunun üzerine Ben-Hadat'ın ulaklarına şöyle dedi: "Efendim krala deyin ki, kulundan ilkin istediğin her şeyi yaparım, ama bu şeyi yapamam." Ulaklar gidip bu yanıtı ona götürdüler. 10 Ben-Hadat ona haber gönderip şöyle dedi: "Samiriye'nin tozu peşimden gelen bütün halkın avuçlarını doldurmaya yetecek olursa, ilahlar bana daha beterini yapsın!" 11 İsrail Kralı şöyle karşılık verdi: "Ona deyin ki, 'Kuşanan, silahını çıkaran gibi böbürlenmesin.'" 12 Ben-Hadat bu sözü, kendisi ve krallar çadırlarda içki içerken duyunca kullarına, "Saldırı düzeni alın!" dedi. Onlar da kente karşı saldırı düzeni aldılar. 13 O sırada bir peygamber İsrail Kralı Ahav'a yaklaşıp şöyle dedi: "RAB şöyle diyor: 'Bu büyük kalabalığın hepsini gördün mü? İşte bugün onları senin eline vereceğim. O zaman benim RAB olduğumu bileceksin.'" 14 Ahav, "Kimin aracılığıyla?" diye sordu. Peygamber, "RAB şöyle diyor: 'İllerin önderlerinin genç adamları aracılığıyla'" dedi. Ahav, "Savaşı kim başlatacak?" diye sordu. O da, "Sen" diye yanıt verdi. 15 Bunun üzerine illerin önderlerinin genç adamlarını saydırdı; iki yüz otuz iki kişiydiler. Onlardan sonra bütün halkı, yani İsrailoğullarının hepsini saydırdı; yedi bin kişiydiler. 16 Öğle vakti dışarı çıktılar. Ben-Hadat ise kendisine yardım eden otuz iki kralla birlikte çadırlarda içki içip sarhoş oluyordu. 17 İlk önce illerin önderlerinin genç adamları dışarı çıktı. Ben-Hadat adam gönderdi; ona, "Samiriye'den adamlar çıkıyor" diye haber verdiler. 18 O da, "Barış için çıkmışlarsa diri yakalayın, savaş için çıkmışlarsa yine diri yakalayın" dedi. 19 Böylece illerin önderlerinin genç adamları ve arkalarından gelen ordu kentten çıktı. 20 Her biri karşısındaki adamı öldürdü. Aramlılar kaçtı, İsrail de onları kovaladı. Aram Kralı Ben-Hadat

atlılarla birlikte bir ata binip kaçtı. 21 İsrail Kralı
dışarı çıkıp atları ve savaş arabalarını vurdu;
Aramlıları büyük bir kıyımla öldürdü. 22 Peygamber
İsrail Kralı'na yaklaşıp ona şöyle dedi: “Git, gücünü
topla. Ne yapacağını iyi düşün ve gör. Çünkü seneye
bu zaman Aram Kralı yine sana karşı çıkacak.” 23
Aram Kralı'nın kulları ona şöyle dedi: “Onların ilahı
dağların ilahı; bu yüzden bizden güçlü çıktılar. Ama
onlarla ovada savaşalım, o zaman onlardan daha
güçlü olacağız. 24 Şunu yap: Kralları görevlerinden al,
yerlerine komutanlar geçir. 25 Yitirdiğin ordu kadar
bir ordu saydır; at yerine at, savaş arabası yerine
savaş arabası. Sonra onlarla ovada savaşalım.
Kesinlikle onlardan daha güçlü oluruz.” O da
sözlerini dinleyip öyle yaptı. 26 Seneye bu zaman Ben-
Hadat Aramlıları saydırdı ve İsrail'le savaşmak için
Afek'e çıktı. 27 İsrailoğulları da sayıldı, erzakları
verildi ve onlara karşı yürüdüler. İsrailoğulları
onların karşısında iki küçük keçi sürüsü gibi
konakladı, Aramlılar ise ülkeyi kaplamıştı. 28 Bir
Tanrı adamı İsrail Kralı'na yaklaşıp şöyle dedi: “RAB
şöyle diyor: ‘Aramlılar, “RAB dağların ilahıdır, ama
vadilerin ilahı değildir” dedikleri için, bu büyük
kalabalığın hepsini senin eline vereceğim. O zaman
benim RAB olduğumu bileceksin.’” 29 Yedi gün
boyunca karşı karşıya konakladılar. Yedinci gün
savaş başladı. İsrailoğulları bir günde Aramlılardan
yüz bin yaya askeri öldürdü. 30 Geri kalanlar ise
Afek'e, kentin içine kaçtı. Orada sur, sağ kalan yirmi
yedi bin adamın üzerine yıkıldı. Ben-Hadat da kaçıp
kentin içine, iç odalardan birine girdi. 31 Kulları ona
şöyle dedi: “Bak, İsrail hanedanının krallarının
merhametli krallar olduğunu işittik. İzin ver,
bedenlerimize çul kuşanıp başlarımıza ipler takalım
ve İsrail Kralı'na gidelim. Belki canını bağışlar.” 32
Böylece bedenlerine çul kuşanıp başlarına ipler
taktılar, İsrail Kralı'na gelip şöyle dediler: “Kulun
Ben-Hadat, ‘Ne olur, bırak yaşayayım’ diyor.” Kral,
“Hâlâ yaşıyor mu? O benim kardeşimdir” dedi. 33
Adamlar bunu dikkatle gözleyip bu sözü hemen
yakaladılar ve, “Kardeşin Ben-Hadat” dediler. O da,
“Gidin, onu getirin” dedi. Bunun üzerine Ben-Hadat
onun yanına çıktı; Ahav da onu savaş arabasına
bindirdi. 34 Ben-Hadat ona şöyle dedi: “Babamın
senin babandan aldığı kentleri geri vereceğim.
Babamın Samiriye'de yaptığı gibi, sen de Şam'da
kendine çarşılar kurabilirsin.” Ahav, “Ben de seni bu
antlaşmayla salıveririm” dedi. Böylece onunla
antlaşma yaptı ve onu salıverdi. 35 Peygamberlerin
oğullarından bir adam, RAB'bin sözü uyarınca
arkadaşına, “Ne olur, bana vur” dedi. Ama adam ona
vurmayı reddetti. 36 Bunun üzerine ona şöyle dedi:
“RAB'bin sözünü dinlemediğin için, bak, yanımdan
ayrılır ayrılmaz bir aslan seni öldürecek.” Adam
yanından ayrılır ayrılmaz bir aslan onu bulup
öldürdü. 37 Sonra başka bir adam bulup, “Ne olur,
bana vur” dedi. Adam onu vurdu, yaralayıp hırpaladı.
38 Bunun üzerine peygamber gidip yol üzerinde kralı
bekledi; gözlerinin üzerine sardığı bir bezle kılık
değiştirdi. 39 Kral geçerken ona seslenip şöyle dedi:
“Kulun savaşın ortasına çıktı. Tam o sırada bir adam
dönüp bana birini getirdi ve, ‘Bu adamı göz altında
tut! Her nasılsa kaybolursa, onun canına karşılık
senin canın alınır, yoksa bir talant gümüş ödersin’
dedi. 40 Kulun orada burada işle uğraşırken adam yok
oldu.” İsrail Kralı ona, “Hükmün bu olacak; buna
kendin karar verdin” dedi. 41 Adam hemen gözlerinin
üzerindeki bezi çıkardı. İsrail Kralı onun
peygamberlerden biri olduğunu anladı. 42 Peygamber
ona şöyle dedi: “RAB şöyle diyor: ‘Yok edilmek üzere
eline teslim ettiğim adamı elinden kaçırdığın için,
onun canına karşılık senin canın, onun halkına
karşılık da senin halkın verilecek.’” 43 İsrail Kralı
surat asmış ve öfkeli bir halde evine, Samiriye'ye
döndü.

21

1 Bu olaylardan sonra Yizreelli Navot'un, Samiriye
Kralı Ahav'ın sarayının yanındaki Yizreel'de bir bağı
vardı. 2 Ahav Navot'a, “Bağını bana ver, evime yakın
olduğu için onu sebze bahçesi yapayım. Karşılığında
sana ondan daha iyi bir bağ vereyim. Ya da uygun
görürsen bedelini parayla vereyim” dedi. 3 Navot
Ahav'a, “Atalarımın mirasını sana vermekten RAB
beni uzak tutsun!” dedi. 4 Ahav, Yizreelli Navot'un
kendisine söylediği söz yüzünden asık suratlı ve
öfkeli olarak evine geldi. Çünkü Navot, “Atalarımın
mirasını sana vermem” demişti. Yatağına uzandı,
yüzünü çevirdi, yemek yemek istemedi. 5 Karısı
İzebel yanına gelip ona, “Neden bu kadar kederlisin
de yemek yemiyorsun?” dedi. 6 Ahav ona, “Çünkü

Yizreelli Navot'la konuştum. Ona, ‘Bağını bana para karşılığında ver. İstersen onun yerine sana başka bir bağ vereyim’ dedim. Ama o, ‘Bağımı sana vermem’ diye karşılık verdi” dedi. 7 Karısı İzebel ona, “İsrail krallığını şimdi sen yönetmiyor musun? Kalk, yemek ye, yüreğin şen olsun. Yizreelli Navot'un bağını sana ben vereceğim” dedi. 8 Bunun üzerine Ahav'ın adıyla mektuplar yazdı, onları onun mührüyle mühürledi ve mektupları Navot'la aynı kentte yaşayan ihtiyarlara ve soylulara gönderdi. 9 Mektuplarda şöyle yazdı: “Bir oruç ilan edin ve Navot'u halkın önünde başköşeye oturtun. 10 Karşısına iki değersiz adam oturtun. Ona karşı tanıklık edip, ‘Tanrı'ya da krala da lanet ettin’ desinler. Sonra onu dışarı çıkarın, taşlayıp öldürün.” 11 Navot'un kentinde yaşayan adamlar, yani ihtiyarlar ve soylular, İzebel'in kendilerine gönderdiği buyruğa, gönderdiği mektuplarda yazıldığı gibi uydular. 12 Bir oruç ilan ettiler ve Navot'u halkın önünde başköşeye oturttular. 13 Sonra o iki değersiz adam gelip onun karşısına oturdu. Bu değersiz adamlar halkın önünde Navot'a karşı tanıklık edip, “Navot Tanrı'ya da krala da lanet etti” dediler. Bunun üzerine onu kentin dışına çıkardılar ve taşlayarak öldürdüler. 14 Sonra İzebel'e, “Navot taşlandı, öldü” diye haber gönderdiler. 15 İzebel, Navot'un taşlanıp öldüğünü duyunca Ahav'a, “Kalk, Yizreelli Navot'un para karşılığında sana vermeyi reddettiği bağı mülk edin. Çünkü Navot artık yaşamıyor, öldü” dedi. 16 Ahav, Navot'un öldüğünü duyunca Yizreelli Navot'un bağına gidip onu mülk edinmek üzere kalktı. 17 O zaman RAB'bin sözü Tişbeli İlyas'a geldi: 18 “Kalk, Samiriye'de yaşayan İsrail Kralı Ahav'ı karşılamaya git. Bak, şimdi Navot'un bağında; onu mülk edinmek için oraya indi.” 19 Onunla konuşup de ki, ‘RAB şöyle diyor: Sen adam öldürüp bir de onun malını mı ele geçirdin?’ Sonra ona de ki, ‘RAB şöyle diyor: Köpeklerin Navot'un kanını yaladığı yerde senin kanını da, evet seninkini de, köpekler yalayacak.’” 20 Ahav İlyas'a, “Ey düşmanım, beni buldun mu?” dedi. İlyas, “Buldum” diye karşılık verdi, “çünkü RAB'bin gözünde kötü olanı yapmak üzere kendini sattın. 21 İşte, üzerine felaket getireceğim. Seni büsbütün süpürüp yok edeceğim. Ahav'dan, İsrail'de duvara işeyen her erkeği, ister köle olsun ister özgür, ortadan kaldıracağım. 22 Beni öfkelendirdiğin ve İsrail'i günaha sürüklediğin için soyunu Nevat oğlu Yarovam'ın soyuna, Ahiyah oğlu Baaşa'nın soyuna benzeteceğim.” 23 RAB, İzebel için de şöyle dedi: “Yizreel surunun yanında köpekler İzebel'i yiyecek. 24 Ahav soyundan kentte öleni köpekler yiyecek, kırda öleni göğün kuşları yiyecek.” 25 Gerçekten de Ahav gibisi yoktu. Karısı İzebel'in kışkırtmasıyla, RAB'bin gözünde kötü olanı yapmak üzere kendini satmıştı. 26 RAB'bin İsrail halkının önünden kovduğu Amorlular'ın yaptığı her şeye uyarak putların ardınca gitmekte son derece iğrenç davrandı. 27 Ahav bu sözleri duyunca giysilerini yırttı, bedenine çul giydi, oruç tuttu, çul içinde yattı ve boynu bükük dolaştı. 28 Bunun üzerine RAB'bin sözü Tişbeli İlyas'a geldi: 29 “Gördün mü, Ahav önümde nasıl alçaldı? Önümde alçaldığı için felaketi onun günlerinde getirmeyeceğim. Ama soyuna felaketi oğlunun günlerinde getireceğim.”

22

1 Asur ile İsrail arasında üç yıl savaş olmadı. 2 Üçüncü yılda Yahuda Kralı Yehoşafat, İsrail kralının yanına indi. 3 İsrail kralı kullarına, “Ramot Gilat'ın bizim olduğunu biliyorsunuz. Buna rağmen onu Aram kralının elinden almak için hâlâ hiçbir şey yapmıyoruz, öyle mi?” dedi. 4 Yehoşafat'a, “Benimle birlikte Ramot Gilat'a savaşa gider misin?” dedi. Yehoşafat da İsrail kralına, “Ben senin gibiyim, halkım senin halkın gibidir, atlarım da senin atların gibidir” dedi. 5 Yehoşafat İsrail kralına, “Lütfen önce RAB'bin sözünü danış” dedi. 6 Bunun üzerine İsrail kralı peygamberleri, yaklaşık dört yüz adamı bir araya topladı ve onlara, “Ramot Gilat'a karşı savaşa gideyim mi, yoksa vaz mı geçeyim?” dedi. Onlar da, “Git, çünkü Rab onu kralın eline verecek” dediler. 7 Ama Yehoşafat, “Burada danışabileceğimiz RAB'bin bir peygamberi daha yok mu?” dedi. 8 İsrail kralı Yehoşafat'a, “RAB'be danışabileceğimiz bir adam daha var, İmla oğlu Mikaya. Ama ondan nefret ediyorum, çünkü benim için iyi değil, kötü peygamberlik ediyor” dedi. Yehoşafat da, “Kral böyle konuşmasın” dedi. 9 O zaman İsrail kralı bir görevli çağırıp, “İmla oğlu Mikaya'yı çabucak getir” dedi. 10 İsrail kralıyla Yahuda Kralı Yehoşafat, Samiriye kapısının girişindeki açık alanda, her biri tahtında, krallık giysileri içinde oturuyordu. Bütün

peygamberler de onların önünde peygamberlik ediyordu. 11 Kenaana oğlu Sidkiya kendine demirden boynuzlar yaptı ve, “RAB şöyle diyor: ‘Aramlıları yok olana dek bunlarla ite ite süreceksin’” dedi. 12 Bütün peygamberler de aynı şekilde peygamberlik ederek, “Ramot Gilat'a çık, başarılı ol; çünkü RAB onu kralın eline verecek” dediler. 13 Mikaya'yı çağırmaya giden ulak ona şöyle dedi: “Bak, peygamberlerin hepsi tek ağızdan kral için iyi şeyler söylüyor. Lütfen senin sözün de onlardan birinin sözü gibi olsun, iyi konuş.” 14 Mikaya, “RAB'bin yaşamı hakkı için, RAB bana ne söylerse onu söylerim” dedi. 15 Kralın yanına gelince kral ona, “Mikaya, Ramot Gilat'a karşı savaşa gidelim mi, yoksa vaz mı geçelim?” dedi. O da ona, “Çık, başarılı ol; RAB onu kralın eline verecek” diye karşılık verdi. 16 Kral ona, “RAB'bin adıyla bana gerçekten başka bir şey değil, yalnız gerçeği söylemen için sana kaç kez ant içireceğim?” dedi. 17 Bunun üzerine Mikaya, “Bütün İsrail'i dağlara dağılmış, çobansız koyunlar gibi gördüm. RAB, ‘Bunların efendisi yok. Her biri esenlik içinde evine dönsün’ dedi” diye konuştu. 18 İsrail kralı Yehoşafat'a, “Sana, benim için iyi değil, kötü peygamberlik edecek demedim mi?” dedi. 19 Mikaya, “Bu nedenle RAB'bin sözünü dinle. RAB'bi tahtında otururken gördüm. Bütün gök ordusu sağında ve solunda yanında duruyordu. 20 RAB, ‘Ahab'ı kim kandıracak da Ramot Gilat'a gidip orada düşsün?’ dedi. Biri bir şey, öteki başka bir şey söyledi. 21 Sonra bir ruh çıkıp RAB'bin önünde durdu ve, ‘Onu ben kandırırım’ dedi. 22 RAB ona, ‘Nasıl?’ dedi. O da, ‘Gidip bütün peygamberlerinin ağzında yalan söyleyen bir ruh olacağım’ dedi. RAB, ‘Onu kandıracaksın, üstelik başarılı da olacaksın. Git ve öyle yap’ dedi. 23 Şimdi bak, RAB bütün bu peygamberlerinin ağzına yalan söyleyen bir ruh koydu. RAB senin hakkında felaket söyledi.” 24 O zaman Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikaya'nın yanağına vurdu ve, “RAB'bin Ruhu benden çıkıp seninle konuşmak için hangi yoldan gitti?” dedi. 25 Mikaya, “İç odaya girip saklanacağın gün bunu göreceksin” dedi. 26 İsrail kralı, “Mikaya'yı alın, onu kentin yöneticisi Amon'a ve kralın oğlu Yoaş'a geri götürün” dedi. 27 “Kral şöyle diyor deyin: ‘Bu adamı hapishaneye atın, ben esenlik içinde dönünceye kadar ona sıkıntı ekmeğiyle sıkıntı suyu verin.’” 28 Mikaya, “Eğer gerçekten esenlik içinde dönersen, RAB benim aracılığımla konuşmamış demektir” dedi. Sonra, “Dinleyin, ey bütün halk!” dedi. 29 Böylece İsrail kralıyla Yahuda Kralı Yehoşafat, Ramot Gilat'a çıktılar. 30 İsrail kralı Yehoşafat'a, “Ben kılık değiştirip savaşa gireceğim, ama sen krallık giysilerini giy” dedi. İsrail kralı kılık değiştirip savaşa girdi. 31 Aram kralı savaş arabalarının otuz iki komutanına, “Küçük büyük demeden hiç kimseyle savaşmayın; yalnız İsrail kralıyla savaşın” diye buyurmuştu. 32 Savaş arabalarının komutanları Yehoşafat'ı görünce, “Kesinlikle İsrail kralı bu!” dediler ve onunla savaşmak için yöneldiler. Ama Yehoşafat haykırdı. 33 Savaş arabalarının komutanları onun İsrail kralı olmadığını görünce peşinden dönüp gittiler. 34 Ama biri yayını rastgele çekip İsrail kralını zırhın ek yerleri arasından vurdu. Bunun üzerine kral savaş arabasını sürene, “Dön de beni savaşın içinden çıkar, çünkü ağır yaralandım” dedi. 35 O gün savaş şiddetlendi. Kral, Aramlılara karşı savaş arabasının içinde ayakta tutuldu ve akşamleyin öldü. Yarasından akan kan savaş arabasının tabanına doluyordu. 36 Güneş batarken ordugah boyunca şu çağrı yayıldı: “Herkes kendi kentine, herkes kendi ülkesine!” 37 Böylece kral öldü. Onu Samiriye'ye getirdiler ve Samiriye'de gömdüler. 38 Savaş arabasını Samiriye havuzunun yanında yıkadılar. Köpekler onun kanını yaladı; fahişeler de orada yıkandı. Bu, RAB'bin söylediği söze göre oldu. 39 Ahab'ın işlerinin geri kalanı, yaptığı her şey, yaptırdığı fildişi saray ve kurduğu bütün kentler, İsrail krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 40 Ahab atalarıyla birlikte uyudu. Yerine oğlu Ahazya kral oldu. 41 Asa oğlu Yehoşafat, İsrail Kralı Ahab'ın dördüncü yılında Yahuda üzerinde kral olmaya başladı. 42 Yehoşafat kral olduğunda otuz beş yaşındaydı ve Yeruşalim'de yirmi beş yıl krallık yaptı. Annesinin adı Şilhi kızı Azuva'ydı. 43 Babası Asa'nın bütün yolunda yürüdü. Ondan sapmadı; RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Ancak tapınma yerleri kaldırılmadı; halk hâlâ o tapınma yerlerinde kurban kesiyor, buhur yakıyordu. 44 Yehoşafat, İsrail kralıyla barış yaptı. 45 Yehoşafat'ın işlerinin geri kalanı, gösterdiği güç ve nasıl savaştığı, Yahuda krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 46 Babası Asa'nın günlerinden kalmış olan erkek tapınak fahişelerinin geride kalanlarını ülkeden sürdü. 47 Edom'da kral yoktu; onun yerine bir vekil kraldı. 48 Yehoşafat, altın almak için Ofir'e gidecek

Tarşiş gemileri yaptırdı. Ama gemiler Esyon Gever'de parçalandığı için gitmediler. 49 O zaman Ahab oğlu Ahazya, Yehoşafat'a, “Kullarım gemilerde senin kullarınla birlikte gitsin” dedi. Ama Yehoşafat bunu kabul etmedi. 50 Yehoşafat atalarıyla birlikte uyudu ve atalarıyla birlikte babası Davut'un Kentinde gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu. 51 Ahab oğlu Ahazya, Yahuda Kralı Yehoşafat'ın on yedinci yılında Samiriye'de İsrail üzerine kral olmaya başladı ve İsrail üzerinde iki yıl krallık yaptı. 52 RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Babasının yolunda, annesinin yolunda ve İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın yolunda yürüdü. 53 Baal'a kulluk etti, ona tapındı ve babasının yaptığı her şeye göre İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkelendirdi.

2. Krallar

1

1 Ahav'ın ölümünden sonra Moav, İsrail'e
başkaldırdı. 2 Ahazya, Samiriye'deki üst odasının
kafesli penceresinden düşüp hastalandı. Bunun
üzerine ulaklar gönderdi ve onlara, "Gidin, Ekron'un
ilahı Baal-Zebub'a danışın; bu hastalıktan kurtulacak
mıyım, öğrenin" dedi. 3 Ama RAB'bin meleği Tişbeli
İlyas'a, "Kalk, Samiriye kralının ulaklarını
karşılamaya git ve onlara de ki, 'İsrail'de Tanrı yok
mu da Ekron'un ilahı Baal-Zebub'a danışmaya
gidiyorsunuz?'" dedi. 4 "Bu nedenle RAB şöyle diyor:
'Üzerine çıktığın yataktan inmeyeceksin; kesinlikle
öleceksin.'" Sonra İlyas oradan ayrıldı. 5 Ulaklar krala
geri döndüler. Kral onlara, "Neden geri döndünüz?"
dedi. 6 Ona, "Bir adam bizi karşılamaya çıktı ve bize,
'Sizi gönderen krala geri dönün ve ona şunu söyleyin:
RAB şöyle diyor, "İsrail'de Tanrı yok mu da Ekron'un
ilahı Baal-Zebub'a danışmaya adam gönderiyorsun?
Bu yüzden üzerine çıktığın yataktan inmeyeceksin;
kesinlikle öleceksin."' dedi" diye karşılık verdiler. 7
Kral onlara, "Sizi karşılayıp size bunları söyleyen
adam nasıldı?" dedi. 8 Ona, "Kıllı bir adamdı, belinde
de deri bir kuşak vardı" dediler. Kral, "Bu, Tişbeli
İlyas'tır" dedi. 9 Bunun üzerine kral, ona elli askerin
komutanını elli askeriyle birlikte gönderdi. Komutan
İlyas'ın yanına çıktı. İlyas tepenin doruğunda
oturuyordu. Komutan ona, "Ey Tanrı adamı, kral,
'Aşağı in!' diyor" dedi. 10 İlyas elli askerin
komutanına, "Eğer ben Tanrı adamıysam, gökten
ateş insin de seni ve elli askerini yok etsin" diye
karşılık verdi. Gökten ateş indi ve onu da elli askerini
de yok etti. 11 Kral yine başka bir elli askerin
komutanını elli askeriyle birlikte gönderdi. Komutan
İlyas'a, "Ey Tanrı adamı, kral, 'Çabuk aşağı in!' diyor"
dedi. 12 İlyas onlara, "Eğer ben Tanrı adamıysam,
gökten ateş insin de seni ve elli askerini yok etsin"
diye karşılık verdi. Tanrı'nın ateşi gökten indi ve onu
da elli askerini de yok etti. 13 Kral yine üçüncü bir elli
askerin komutanını elli askeriyle birlikte gönderdi.
Üçüncü elli askerin komutanı çıktı, gelip İlyas'ın
önünde diz çöktü, ona yalvardı ve şöyle dedi: "Ey
Tanrı adamı, ne olur benim canım da bu elli kulunun
canı da senin gözünde değerli olsun. 14 İşte, gökten
ateş indi ve önceki iki elli askerin komutanını ellişer
askerleriyle birlikte yok etti. Ama şimdi benim canım
senin gözünde değerli olsun." 15 RAB'bin meleği
İlyas'a, "Onunla birlikte aşağı in. Ondan korkma"
dedi. İlyas kalktı ve onunla birlikte kralın yanına indi.
16 Sonra krala şöyle dedi: "RAB şöyle diyor: 'Ekron'un
ilahı Baal-Zebub'a danışmak için ulaklar gönderdiğin
için, İsrail'de sözüne danışılacak Tanrı yok mu? Bu
yüzden üzerine çıktığın yataktan inmeyeceksin;
kesinlikle öleceksin.'" 17 Böylece İlyas'ın söylediği
RAB sözü uyarınca öldü. Yerine Yehoram kral oldu;
çünkü Ahazya'nın oğlu yoktu. Bu, Yahuda Kralı
Yehoşafat'ın oğlu Yehoram'ın ikinci yılında oldu. 18
Ahazya'nın yaptığı öteki işler, İsrail krallarının tarih
kitabında yazılı değil mi?

2

1 RAB İlyas'ı kasırgayla göğe alacak olduğu zaman,
İlyas'la Elişa Gilgal'dan ayrıldı. 2 İlyas Elişa'ya,
"Lütfen burada kal, çünkü RAB beni Beytel'e
gönderdi" dedi. Elişa ise, "RAB'bin yaşamı hakkı için,
senin canının yaşamı hakkı için, senden ayrılmam"
dedi. Böylece Beytel'e indiler. 3 Beytel'deki
peygamber toplulukları Elişa'nın yanına çıkıp ona,
"RAB'bin bugün efendini başından alacağını biliyor
musun?" dediler. O da, "Evet, biliyorum; susun" dedi.
4 İlyas ona, "Elişa, lütfen burada kal, çünkü RAB beni
Eriha'ya gönderdi" dedi. O ise, "RAB'bin yaşamı
hakkı için, senin canının yaşamı hakkı için, senden
ayrılmam" dedi. Böylece Eriha'ya geldiler. 5
Eriha'daki peygamber toplulukları Elişa'ya yaklaşıp,
"RAB'bin bugün efendini başından alacağını biliyor
musun?" dediler. O da, "Evet, biliyorum. Susun" diye
karşılık verdi. 6 İlyas ona, "Lütfen burada kal, çünkü
RAB beni Şeria'ya gönderdi" dedi. O ise, "RAB'bin
yaşamı hakkı için, senin canının yaşamı hakkı için,
senden ayrılmam" dedi. Böylece ikisi birlikte yola
devam etti. 7 Peygamber topluluklarından elli kişi
gidip uzakta, onların karşısında durdu; o iki kişi de

Şeria'nın kıyısında duruyordu. 8 İlyas abasını alıp dürdü ve sulara vurdu. Sular iki yana ayrıldı; böylece ikisi kuru yerden karşıya geçti. 9 Karşıya geçtiklerinde İlyas Elişa'ya, “Benden alınmadan önce, senin için ne yapmamı istediğini söyle” dedi. Elişa, “Ne olur, ruhundan iki pay üzerimde olsun” dedi. 10 İlyas, “Zor bir şey istedin” dedi. “Eğer benden alınırken beni görürsen, bu sana verilecek; ama görmezsen verilmeyecek.” 11 Onlar yürüyüp konuşmaya devam ederken, birden ateşten bir savaş arabasıyla ateşten atlar göründü ve ikisinin arasını ayırdı; İlyas da kasırgayla göğe yükseldi. 12 Elişa bunu görünce, “Babam, babam! İsrail'in savaş arabası da atlıları da!” diye bağırdı. Sonra onu bir daha görmedi. Kendi giysilerini tuttu ve iki parçaya yırttı. 13 İlyas'ın üzerinden düşen abasını da alıp geri döndü ve Şeria kıyısında durdu. 14 İlyas'ın üzerinden düşen abasını aldı, sulara vurdu ve, “İlyas'ın Tanrısı RAB nerede?” dedi. Sulara vurunca, sular iki yana ayrıldı ve Elişa karşıya geçti. 15 Eriha'daki peygamber toplulukları onu karşıdan görünce, “İlyas'ın ruhu Elişa'nın üzerinde duruyor” dediler. Onu karşılamaya gelip önünde yere kapanarak saygı gösterdiler. 16 Ona, “Bak, kullarının yanında elli güçlü adam var. Lütfen gidip efendini arasınlar. Belki RAB'bin Ruhu onu alıp bir dağın ya da bir vadinin bir yerine bırakmıştır” dediler. O ise, “Göndermeyin” dedi. 17 Ama onu utandırıncaya kadar direttiler. Bunun üzerine, “Gönderin” dedi. Böylece elli adam gönderdiler; üç gün aradılar ama onu bulamadılar. 18 Elişa Eriha'da kalıyordu. Onlar yanına dönünce kendilerine, “Size, ‘Gitmeyin’ demedim mi?” dedi. 19 Kent halkı Elişa'ya, “Efendimizin de gördüğü gibi, bu kentin konumu güzel; ama su kötü, toprak da düşük yaptırıyor” dedi. 20 O da, “Bana yeni bir çanak getirin ve içine tuz koyun” dedi. Getirdiler. 21 Suların kaynağına gidip içine tuz attı ve şöyle dedi: “RAB şöyle diyor: ‘Bu suları iyileştirdim. Artık buradan ne ölüm ne de düşük olacak.’” 22 Böylece sular, Elişa'nın söylediği söz uyarınca bugün de iyileşmiş durumdadır. 23 Oradan Beytel'e çıktı. Yolda giderken kentten bazı delikanlılar çıkıp onunla alay ederek, “Çık yukarı, kel kafa! Çık yukarı, kel kafa!” dediler. 24 O da arkasına dönüp onları gördü ve RAB'bin adıyla onları lanetledi. Bunun üzerine ormandan iki dişi ayı çıktı ve o delikanlılardan kırk ikisini parçaladı. 25 Oradan Karmel Dağı'na gitti, sonra da Samiriye'ye döndü.

3

1 Ahab oğlu Yehoram, Yahuda Kralı Yehoşafat'ın krallığının on sekizinci yılında Samiriye'de İsrail üzerinde kral olmaya başladı ve on iki yıl krallık etti. 2 RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı, ama babası ve annesi gibi değildi; çünkü babasının yaptırdığı Baal sütununu kaldırdı. 3 Yine de Nevat oğlu Yarovam'ın, İsrail'e işlettiği günahlara bağlı kaldı; onlardan ayrılmadı. 4 Moav Kralı Meşa koyun yetiştiricisiydi; İsrail kralına yüz bin kuzu ile yüz bin koçun yününü vergi olarak ödüyordu. 5 Ama Ahab ölünce Moav kralı İsrail kralına başkaldırdı. 6 Kral Yehoram o sırada Samiriye'den çıkıp bütün İsrail'i sayım için topladı. 7 Gidip Yahuda Kralı Yehoşafat'a, “Moav kralı bana başkaldırdı. Moav'a karşı savaşa benimle gelir misin?” diye haber gönderdi. Yehoşafat, “Gelirim. Ben senin gibiyim, halkım senin halkın gibi, atlarım da senin atların gibi” dedi. 8 Yehoram, “Hangi yoldan gidelim?” dedi. Yehoşafat, “Edom çölü yolundan” diye karşılık verdi. 9 Böylece İsrail kralı, Yahuda kralı ve Edom kralı yola çıktı. Yedi günlük dolambaçlı bir yolculuktan sonra ordunun da peşlerindeki hayvanların da suyu kalmadı. 10 İsrail kralı, “Eyvah!” dedi, “RAB bu üç kralı Moav'ın eline teslim etmek için bir araya çağırdı.” 11 Ama Yehoşafat, “Burada RAB'bin bir peygamberi yok mu? Onun aracılığıyla RAB'be danışalım” dedi. İsrail kralının görevlilerinden biri, “İlyas'ın ellerine su döken Şafat oğlu Elişa burada” diye yanıt verdi. 12 Yehoşafat, “RAB'bin sözü onunla” dedi. Bunun üzerine İsrail kralı, Yehoşafat ve Edom kralı onun yanına indiler. 13 Elişa İsrail kralına, “Benim seninle ne işim var? Git babanın peygamberlerine de annenin peygamberlerine de” dedi. İsrail kralı ona, “Hayır, çünkü RAB bu üç kralı Moav'ın eline teslim etmek için bir araya çağırdı” dedi. 14 Elişa, “Önünde durduğum Orduların RABbi'nin yaşamı hakkı için söylüyorum, Yahuda Kralı Yehoşafat'a saygım olmasaydı, sana dönüp bakmaz, seni görmezdim bile” dedi. 15 “Şimdi bana bir çalgıcı getirin.” Çalgıcı çalarken RAB'bin eli Elişa'nın üzerine geldi. 16 Elişa şöyle dedi: “RAB şöyle diyor: ‘Bu vadinin her yanını hendeklerle doldurun.’” 17 Çünkü RAB şöyle diyor:

‘Ne rüzgâr göreceksiniz ne yağmur; ama bu vadi suyla dolacak. Siz de sürüleriniz de öteki hayvanlarınız da içeceksiniz.’ 18 Bu, RAB'bin gözünde küçük bir şeydir. Moavlıları da elinize teslim edecek. 19 Her surlu kenti, her seçkin kenti vuracaksınız; bütün iyi ağaçları kesecek, bütün su pınarlarını tıkayacak, verimli her toprağı taşlarla bozup kullanılmaz hale getireceksiniz.” 20 Sabah, sununun sunulduğu vakitte, bir de baktılar ki Edom yönünden su geliyor; ülke suyla dolmuştu. 21 Moavlıların hepsi kralların kendilerine karşı savaşmaya geldiğini duyunca, zırh kuşanabilecek yaştaki herkes ve daha yukarı yaştakiler toplandı, sınırda durdular. 22 Sabah erkenden kalktılar. Güneş suyun üzerine vurunca Moavlılar karşılarındaki suyu kan gibi kıpkırmızı gördüler. 23 “Bu kandır” dediler. “Krallar kesin birbirini kılıçtan geçirdi. Şimdi haydi Moav, yağmaya!” 24 İsrail ordugâhına geldiklerinde İsrailliler ayağa kalkıp Moavlılara saldırdılar; Moavlılar onların önünden kaçtı. İsrailliler ülkenin içine doğru ilerleyip Moavlıları vurmaya devam ettiler. 25 Kentleri yıktılar. Verimli her toprağa herkes bir taş attı; toprağı taşla doldurdular. Bütün su pınarlarını tıkadılar, bütün iyi ağaçları kestiler. Sonunda Kir-Hareset'te yalnız kentin taşlarını bıraktılar. Ama sapanlı askerler kentin çevresini sarıp ona saldırdılar. 26 Moav kralı savaşın kendisi için fazla çetin geçtiğini görünce, kılıç kuşanan yedi yüz adamı yanına alıp Edom kralının bulunduğu yere yarma harekâtı yapmak istedi, ama başaramadılar. 27 Bunun üzerine yerine kral olacak ilk oğlunu aldı ve surun üzerinde yakmalık sunu olarak sundu. İsrail'e karşı büyük bir öfke koptu. Bunun üzerine İsrailliler onun yanından ayrılıp kendi ülkelerine döndüler.

4

1 Peygamber oğullarının eşlerinden bir kadın Elişa'ya feryat ederek şöyle dedi: “Kulun olan kocam öldü. Kulunun RAB'den korktuğunu sen bilirsin. Şimdi alacaklı geldi; iki çocuğumu kendine köle olarak almak istiyor.” 2 Elişa ona, “Senin için ne yapayım? Söyle bana, evinde ne var?” dedi. Kadın, “Kulum olan bende evde hiçbir şey yok, yalnızca bir kap yağ var” dedi. 3 Bunun üzerine, “Git, bütün komşularından boş kaplar ödünç al. Ama az kap alma” dedi. 4 “Sonra içeri gir, kapıyı üzerine ve oğullarının üzerine kapat, bütün o kaplara yağı doldur; dolanları bir yana koy.” 5 Kadın onun yanından ayrıldı, kapıyı üzerine ve oğullarının üzerine kapattı. Oğulları kapları ona getiriyor, o da dolduruyordu. 6 Kaplar dolunca kadın oğluna, “Bana bir kap daha getir” dedi. Oğlu, “Başka kap yok” dedi. O zaman yağ akmayı kesti. 7 Kadın gidip Tanrı adamına durumu anlattı. O da, “Git, yağı satıp borcunu öde; sen de oğulların da geri kalanıyla yaşayın” dedi. 8 Bir gün Elişa Şunem'e geçti. Orada saygın bir kadın vardı; onu ekmek yemesi için zorladı. Böylece ne zaman oradan geçse, ekmek yemek için oraya uğrardı. 9 Kadın kocasına, “Bak, bize sürekli uğrayıp geçen bu kişinin kutsal bir Tanrı adamı olduğunu anlıyorum” dedi. 10 “Haydi, damın üstünde onun için küçük bir oda yapalım. Oraya onun için bir yatak, bir masa, bir sandalye ve bir kandillik koyalım. Bize geldiğinde oraya çekilir.” 11 Bir gün geldi, odaya çekilip orada yattı. 12 Hizmetkârı Gehazi'ye, “Şu Şunemli kadını çağır” dedi. Gehazi onu çağırınca kadın onun önünde durdu. 13 Elişa Gehazi'ye, “Ona şimdi de ki, ‘Bak, bütün bu özenle bize baktın. Senin için ne yapılsın? Senin adına kralla ya da ordu komutanıyla konuşulsun mu?’” dedi. Kadın, “Ben kendi halkımın arasında yaşıyorum” diye karşılık verdi. 14 Elişa, “Öyleyse onun için ne yapılabilir?” dedi. Gehazi, “Kesinlikle bir oğlu yok, kocası da yaşlı” diye karşılık verdi. 15 Elişa, “Onu çağır” dedi. Gehazi onu çağırınca kadın kapıda durdu. 16 Elişa, “Gelecek yıl bu vakitler bir oğulu kucağına almış olacaksın” dedi. Kadın, “Hayır, efendim, ey Tanrı adamı, kuluna yalan söyleme” dedi. 17 Kadın gebe kaldı ve Elişa'nın kendisine söylediği zamanda, gelecek yıl o vakitler bir oğul doğurdu. 18 Çocuk büyüdü. Bir gün orakçıların yanındaki babasının yanına gitti. 19 Babasına, “Başım! Başım!” dedi. Babası hizmetkârına, “Onu annesine taşı” dedi. 20 Hizmetkâr onu alıp annesine getirdi. Çocuk öğlene kadar annesinin dizlerinde oturdu, sonra öldü. 21 Kadın yukarı çıkıp onu Tanrı adamının yatağına yatırdı, kapıyı üzerine kapatıp çıktı. 22 Kocasını çağırıp, “Lütfen bana hizmetkârlardan birini ve eşeklerden birini gönder; Tanrı adamına kadar gidip geri geleyim” dedi. 23 Kocası, “Bugün neden ona gidiyorsun? Ne Yeni Ay günü ne de Şabat” dedi. Kadın, “Bir şey yok” dedi. 24 Sonra eşeği semerledi ve hizmetkârına, “Sür,

durmadan git. Ben söylemedikçe benim yüzümden yavaşlama” dedi. 25 Böylece gitti ve Karmel Dağı'ndaki Tanrı adamının yanına vardı. Tanrı adamı onu uzaktan görünce hizmetkârı Gehazi'ye, “Bak, şu Şunemli kadın” dedi. 26 “Şimdi ona doğru koş ve sor: ‘İyi misin? Kocan iyi mi? Çocuk iyi mi?’” Kadın, “İyi” dedi. 27 Kadın dağda Tanrı adamının yanına gelince ayaklarına sarıldı. Gehazi onu itmek için yaklaştı, ama Tanrı adamı, “Onu rahat bırak, çünkü içi acıyla dolu. RAB bunu benden gizledi, bana bildirmedi” dedi. 28 Kadın, “Efendimden bir oğul mu istemiştim? Bana, ‘Beni kandırma’ demedim mi?” dedi. 29 Elişa Gehazi'ye, “Kuşağını bağla, değneğimi eline al ve git. Biriyle karşılaşırsan onu selamlama; biri seni selamlarsa ona karşılık verme. Değneğimi çocuğun yüzünün üzerine koy” dedi. 30 Ama çocuğun annesi, “RAB'bin yaşamı hakkı için, senin canın hakkı için, seni bırakmam” dedi. Bunun üzerine Elişa kalkıp onu izledi. 31 Gehazi onların önünden gidip değneği çocuğun yüzünün üzerine koydu. Ama ne bir ses vardı ne de bir yanıt. Bu yüzden geri dönüp Elişa'yı karşıladı ve, “Çocuk uyanmadı” dedi. 32 Elişa eve geldiğinde çocuk ölmüş, kendi yatağına yatırılmıştı. 33 İçeri girip kapıyı ikisinin üzerine kapattı ve RAB'be dua etti. 34 Sonra çıkıp çocuğun üzerine uzandı; ağzını onun ağzına, gözlerini onun gözlerine, ellerini onun ellerine koydu. Onun üzerine kapanınca çocuğun bedeni ısındı. 35 Sonra kalkıp evin içinde bir ileri bir geri yürüdü; yeniden çıkıp çocuğun üzerine uzandı. Çocuk yedi kez hapşırdı ve gözlerini açtı. 36 Gehazi'yi çağırıp, “Şu Şunemli kadını çağır” dedi. Gehazi onu çağırdı. Kadın yanına gelince, “Oğlunu al” dedi. 37 Kadın içeri girdi, ayaklarına kapandı ve yere kapanarak eğildi. Sonra oğlunu alıp çıktı. 38 Elişa yeniden Gilgal'a geldi. Ülkede kıtlık vardı. Peygamber oğulları onun önünde oturuyordu. Elişa hizmetkârına, “Büyük kazanı ocağa koy da peygamber oğulları için yahni kaynat” dedi. 39 İçlerinden biri ot toplamak için tarlaya çıktı. Yabani bir asma buldu; ondan eteği dolusu yabani kabak topladı, gelip onları doğrayıp yahni kazanına attı; çünkü ne olduklarını bilmiyorlardı. 40 Sonra adamlara yemeleri için dağıttılar. Ama yahniyi tadınca haykırıp, “Ey Tanrı adamı, kazanda ölüm var!” dediler. Yemeği yiyemediler. 41 Elişa, “O zaman un getirin” dedi. Onu kazana attı ve, “Halka dağıtın da yesinler” dedi. Kazanda artık hiçbir zarar kalmamıştı. 42 Baal-Şalişa'dan bir adam geldi; Tanrı adamına ilk ürünlerden ekmek, yirmi arpa ekmeği ve torbasında taze başaklar getirdi. Elişa, “Halka ver, yesinler” dedi. 43 Hizmetkârı, “Bunu yüz kişinin önüne nasıl koyayım?” dedi. Ama Elişa, “Halka ver, yesinler. Çünkü RAB şöyle diyor: ‘Yeyecekler ve artacak’” dedi. 44 Böylece önlerine koydu. RAB'bin sözü uyarınca yediler ve arttı.

5

1 Aram kralının ordu komutanı Naaman, efendisinin gözünde büyük ve saygın bir adamdı; çünkü RAB onun aracılığıyla Aram'a zafer vermişti. Yiğit bir savaşçıydı, ama cüzamlıydı. 2 Aramlılar akınlar yapmış, İsrail ülkesinden küçük bir kızı tutsak alıp getirmişlerdi. Kız, Naaman'ın karısına hizmet ediyordu. 3 Hanımına, “Keşke efendim Samiriye'deki peygamberin yanına gitseydi! O zaman onu cüzamından kurtarırdı” dedi. 4 Biri gidip efendisine, “İsrail ülkesinden gelen kız böyle söyledi” diye bildirdi. 5 Aram kralı, “Git, ben de İsrail kralına bir mektup göndereyim” dedi. Naaman yola çıktı; yanında on talant gümüş, altı bin altın parça ve on takım giysi götürdü. 6 İsrail kralına şu mektubu getirdi: “Bu mektup sana ulaşınca bil ki, kullarımdan Naaman'ı cüzamından kurtarman için sana gönderiyorum.” 7 İsrail kralı mektubu okuyunca giysilerini yırttı ve, “Bu adam birini cüzamından kurtarmam için onu bana gönderiyor. Öldüren de yaşatan da ben miyim, Tanrı mıyım? Düşünün de görün, benimle kavga çıkarmak için fırsat arıyor” dedi. 8 Tanrı adamı Elişa, İsrail kralının giysilerini yırttığını duyunca krala şu haberi gönderdi: “Giysilerini neden yırttın? Adam bana gelsin de İsrail'de peygamber olduğunu öğrensin.” 9 Böylece Naaman atları ve savaş arabalarıyla gelip Elişa'nın evinin kapısında durdu. 10 Elişa ona bir ulak gönderip, “Git, Şeria'da yedi kez yıkan; o zaman bedenin eski haline döner ve temiz olursun” dedi. 11 Ama Naaman öfkelendi, çekip giderken şöyle dedi: “Ben onun mutlaka dışarı çıkıp yanıma geleceğini, durup Tanrısı RAB'bin adını çağıracağını, elini hastalıklı yerin üzerinde sallayıp cüzamı iyileştireceğini düşünmüştüm.” 12 “Şam'ın ırmakları

Avana ile Farpar, İsrail'in bütün sularından daha iyi değil mi? Oralarda yıkansam temizlenemez miyim?” Sonra büyük bir öfkeyle dönüp gitti. 13 Ama görevlileri yanına gelip onunla konuştu: “Babamız, peygamber senden büyük bir şey isteseydi yapmaz mıydın? Şimdi sana yalnızca, ‘Yıkan da temiz ol’ dediğine göre bunu daha çok yapman gerekmez mi?” 14 Bunun üzerine gidip Tanrı adamının sözü uyarınca Şeria'ya yedi kez daldı. Bedeni küçük bir çocuğun bedeni gibi yenilendi ve temiz oldu. 15 Sonra kendisi ve bütün maiyeti Tanrı adamının yanına geri döndü. Gelip onun önünde durdu ve, “Artık biliyorum ki, bütün yeryüzünde İsrail'dekinden başka Tanrı yok. Şimdi lütfen kulundan bir armağan kabul et” dedi. 16 Ama Elişa, “Önünde durduğum yaşayan RAB'bin hakkı için, hiçbir şey kabul etmem” dedi. Naaman onu almaya zorladıysa da o kabul etmedi. 17 Naaman, “Öyleyse, hiç değilse kuluna iki katır yükü kadar toprak verilsin. Çünkü kulun artık başka ilahlara ne yakmalık sunu ne de kurban sunacak; yalnız RAB'be sunacak” dedi. 18 “Ama RAB kulunu şu konuda bağışlasın: Efendim orada tapınmak için Rimmon tapınağına girdiğinde koluma dayanıyor; ben de Rimmon tapınağında eğilmek zorunda kalıyorum. Rimmon tapınağında eğildiğimde, RAB kulunu bu konuda bağışlasın.” 19 Elişa ona, “Esenlikle git” dedi. Böylece Naaman ondan ayrılıp biraz yol aldı. 20 Ama Tanrı adamı Elişa'nın uşağı Gehazi, “Efendim, bu Aramlı Naaman'ı elindekini almadan salıvererek ona çok hafif davrandı. Yaşayan RAB'bin hakkı için, peşinden koşup ondan bir şey alacağım” dedi. 21 Böylece Gehazi Naaman'ın peşinden gitti. Naaman birinin peşinden koştuğunu görünce onu karşılamak için arabasından indi ve, “Her şey yolunda mı?” dedi. 22 Gehazi, “Her şey yolunda” dedi. “Efendim beni gönderdi. Şöyle diyor: ‘İşte, tam şimdi Efrayim'in dağlık bölgesinden peygamber topluluğundan iki genç adam yanıma geldi. Lütfen onlar için bir talant gümüş ve iki takım giysi ver.’” 23 Naaman, “Lütfen iki talant al” dedi. Onu zorladı; iki talant gümüşü iki torbaya koyup iki takım giysiyle birlikte bağladı ve iki uşağına yükledi. Onlar bunları Gehazi'nin önünden taşıdı. 24 Tepeye varınca Gehazi bunları adamların elinden alıp eve koydu. Sonra adamları gönderdi, onlar da gittiler. 25 Kendisi içeri girip efendisinin önünde durdu. Elişa ona, “Nereden geliyorsun, Gehazi?” dedi. Gehazi, “Kulun hiçbir yere gitmedi” dedi. 26 Elişa ona, “Adam seni karşılamak için arabasından döndüğünde yüreğim seninle değil miydi? Para, giysi, zeytinlik, bağ, koyun, sığır, erkek köle ve kadın köle almanın zamanı mı şimdi?” dedi. 27 “Bu yüzden Naaman'ın cüzamı sonsuza dek sana ve soyuna yapışacak.” Gehazi onun yanından kar gibi beyaz, cüzamlı olarak çıktı.

6

1 Peygamber topluluğunun oğulları Elişa'ya, “Bak, senin önünde oturduğumuz yer bize dar geliyor.” dedi. 2 “İzin ver, Şeria'ya gidelim; her birimiz oradan birer kiriş alıp kendimize orada oturacağımız bir yer yapalım.” Elişa, “Gidin.” dedi. 3 İçlerinden biri, “Lütfen kullarınla birlikte gelmeyi uygun gör.” dedi. O da, “Gelirim.” dedi. 4 Böylece onlarla birlikte gitti. Şeria'ya vardıklarında ağaç kesmeye başladılar. 5 Ama biri kiriş keserken baltanın demiri suya düştü. Bunun üzerine feryat edip, “Eyvah, efendim! Hem de ödünçtü!” dedi. 6 Tanrı adamı, “Nereye düştü?” diye sordu. Adam yeri gösterince Elişa bir dal kesip oraya attı ve demiri suyun üstüne çıkardı. 7 Sonra, “Al onu.” dedi. Adam elini uzatıp onu aldı. 8 O sırada Aram kralı İsrail'le savaşıyordu. Görevlileriyle danışıp, “Ordugâhımı falanca yere kuracağım.” dedi. 9 Tanrı adamı İsrail kralına haber gönderip, “Sakın o yerden geçme, çünkü Aramlılar oraya iniyor.” dedi. 10 İsrail kralı, Tanrı adamının kendisine söylediği ve kendisini uyardığı yere adam gönderdi. Böylece kendini orada bir kez ya da iki kez değil, birçok kez korudu. 11 Aram kralının yüreği bu yüzden çok sıkıldı. Görevlilerini çağırıp onlara, “Söyleyin bana, hanginiz İsrail kralından yana?” dedi. 12 Görevlilerinden biri, “Hiçbiri, efendim kralım. Ama İsrail'deki peygamber Elişa, yatak odanda söylediğin sözleri bile İsrail kralına bildiriyor.” dedi. 13 Kral, “Gidip nerede olduğunu görün de adam gönderip onu getirteyim.” dedi. Kendisine, “Bak, Dotan'da.” diye haber verildi. 14 Bunun üzerine oraya atlar, savaş arabaları ve büyük bir ordu gönderdi. Gece gelip kenti kuşattılar. 15 Tanrı adamının hizmetkârı erkenden kalkıp dışarı çıktığında, baktı ki atlar ve savaş arabalarıyla bir ordu kenti sarmış. Hizmetkârı ona, “Eyvah, efendim! Ne yapacağız?” dedi. 16 Elişa, “Korkma; çünkü bizimle olanlar onlarla olanlardan daha çok.” dedi. 17

Sonra dua edip, “RAB, lütfen onun gözlerini aç da görsün.” dedi. RAB genç adamın gözlerini açtı; o da baktı ve gördü ki dağ, Elişa'nın çevresinde ateşten atlar ve savaş arabalarıyla doluydu. 18 Aramlılar ona doğru inerken Elişa RAB'be dua edip, “Lütfen bu halkı körlükle vur.” dedi. RAB de Elişa'nın sözüne göre onları körlükle vurdu. 19 Elişa onlara, “Yol bu değil, kent de bu değil. Ardım sıra gelin, sizi aradığınız adama götüreyim.” dedi. Böylece onları Samiriye'ye götürdü. 20 Samiriye'ye vardıklarında Elişa, “RAB, bu adamların gözlerini aç da görsünler.” dedi. RAB gözlerini açtı, onlar da gördüler; meğer Samiriye'nin ortasındalarmış. 21 İsrail kralı onları görünce Elişa'ya, “Babam, onları vurayım mı? Vurayım mı?” dedi. 22 Elişa, “Vurmayacaksın. Kılıcınla ve yayınla tutsak aldıklarını mı vurursun? Önlerine ekmekle su koy da yiyip içsinler, sonra efendilerine dönsünler.” dedi. 23 Kral onlar için büyük bir şölen hazırladı. Yiyip içtikten sonra onları salıverdi, onlar da efendilerinin yanına döndüler. Aram akıncı birlikleri İsrail ülkesine baskın yapmayı bıraktı. 24 Bundan sonra Aram kralı Ben-Hadat bütün ordusunu topladı, gelip Samiriye'yi kuşattı. 25 Samiriye'de büyük bir kıtlık oldu. Kent öyle kuşatma altındaydı ki bir eşek başı seksen gümüşe, güvercin gübresinin dörtte bir kabı da beş gümüşe satılıyordu. 26 İsrail kralı surun üstünden geçerken bir kadın ona seslenip, “Yardım et, efendim kralım!” dedi. 27 Kral, “RAB sana yardım etmezse ben sana nereden yardım bulayım? Harman yerinden mi, üzüm sıkma çukurundan mı?” dedi. 28 Sonra kral kadına, “Derdin ne?” diye sordu. Kadın şöyle cevap verdi: “Bu kadın bana, ‘Oğlunu ver de bugün onu yiyelim, yarın da benim oğlumu yeriz’ dedi.” 29 “Böylece oğlumu kaynatıp yedik. Ertesi gün ona, ‘Oğlunu ver de onu yiyelim’ dedim, ama oğlunu sakladı.” 30 Kral kadının sözlerini duyunca giysilerini yırttı. Surun üstünden geçerken halk gördü ki teninin üstünde, giysisinin altında çul var. 31 Sonra, “Şafat oğlu Elişa'nın başı bugün omuzlarının üstünde kalırsa Tanrı bana daha beterini yapsın!” dedi. 32 Elişa evinde oturuyordu, ihtiyarlar da yanında oturuyordu. Kral kendi önünden bir adam gönderdi; ama ulak ona varmadan önce Elişa ihtiyarlara, “Görüyor musunuz, bu katilin oğlu başımı kestirmek için adam gönderdi. Ulak gelince kapıyı kapatın, kapıyı ona karşı tutun. Efendisinin ayak sesleri arkasından gelmiyor mu?” dedi. 33 Daha onlarla konuşurken, bakın, ulak yanına geldi. Bunun üzerine, “Bakın, bu felaket RAB'den geliyor. Artık neden RAB'bi bekleyeyim?” denildi.

7

1 Elişa, “RAB'bin sözünü dinleyin. RAB şöyle diyor: ‘Yarın bu saatlerde Samiriye kapısında bir şekele bir ölçek seçme un, bir şekele iki ölçek arpa satılacak’” dedi. 2 Bunun üzerine kralın koluna dayandığı komutan Tanrı adamına karşılık verip, “Bak, RAB gökte pencereler açsa bile böyle bir şey olabilir mi?” dedi. Elişa da, “Bak, bunu kendi gözlerinle göreceksin, ama ondan yemeyeceksin” dedi. 3 Kent kapısının girişinde cüzzamlı dört adam vardı. Birbirlerine, “Ölene kadar neden burada oturup duralım?” dediler. 4 “Eğer, ‘Kente girelim’ dersek, kentte kıtlık var; orada ölürüz. Burada otururuz yine ölürüz. Öyleyse gelin, Aramlılar'ın ordugâhına gidip teslim olalım. Bizi sağ bırakırlarsa yaşarız, öldürürlerse zaten ölürüz.” 5 Akşam karanlığında Aramlılar'ın ordugâhına gitmek için kalktılar. Aramlılar'ın ordugâhının en dış kısmına vardıklarında, bir de baktılar ki orada kimse yok. 6 Çünkü Rab, Aramlılar'ın ordusuna savaş arabalarının gürültüsünü, atların sesini, büyük bir ordunun uğultusunu işittirmişti. Onlar da birbirlerine, “Bakın, İsrail kralı bize saldırmaları için Hitit krallarını ve Mısır krallarını ücretle tutmuş” dediler. 7 Bu yüzden akşam karanlığında kalkıp kaçtılar. Çadırlarını, atlarını, eşeklerini, ordugâhı olduğu gibi bırakıp canlarını kurtarmak için kaçtılar. 8 Bu cüzzamlılar ordugâhın en dış kısmına varınca bir çadıra girdiler; yediler, içtiler, oradan gümüş, altın ve giysiler alıp gidip sakladılar. Sonra geri dönüp başka bir çadıra girdiler; oradan da bir şeyler alıp gidip sakladılar. 9 Sonra birbirlerine, “Doğru yapmıyoruz. Bugün müjde günü, ama biz susuyoruz. Sabah ışığına kadar beklersek ceza başımıza gelecek. Öyleyse şimdi gelin, gidip kralın saray halkına haber verelim” dediler. 10 Böylece gidip kent kapısındaki nöbetçileri çağırdılar ve onlara, “Aramlılar'ın ordugâhına gittik. Bir de baktık ki orada kimse yok, insan sesi de yok. Yalnız atlar bağlı, eşekler bağlı, çadırlar da olduğu gibi duruyor” dediler. 11 Nöbetçiler seslendi; olanları içerdeki kralın saray halkına bildirdiler. 12 Kral gece

kalkıp görevlilerine, “Aramlılar'ın bize ne yaptığını şimdi size açıklayayım. Aç olduğumuzu biliyorlar. Bu yüzden, ‘Kentten çıkınca onları diri ele geçirir, kente gireriz’ diyerek kırlıkta gizlenmek için ordugâhtan çıktılar” dedi. 13 Görevlilerinden biri şöyle karşılık verdi: “Ne olur, şehirde kalan atlardan beşini alsınlar. Bakın, bunlar da şehirde kalan bütün İsrail topluluğu gibi; evet, tükenip gitmiş bütün İsrail topluluğu gibi. Gönderelim de görelim.” 14 Bunun üzerine iki atlı savaş arabası aldılar. Kral, Aramlılar'ın ordusunun ardından, “Gidin ve görün” diyerek adam gönderdi. 15 Adamlar onların ardından Şeria'ya kadar gittiler. Bir de baktılar ki bütün yol, Aramlılar'ın telaşla kaçarken attığı giysiler ve eşyalarla dolu. Haberciler geri dönüp krala bildirdiler. 16 Bunun üzerine halk dışarı çıktı ve Aramlılar'ın ordugâhını yağmaladı. Böylece RAB'bin sözü uyarınca bir şekele bir ölçek seçme un ve bir şekele iki ölçek arpa satıldı. 17 Kral, koluna dayandığı komutanı kapının başına görevlendirmişti. Ama halk kapıda onu çiğnedi, o da öldü. Tanrı adamı, kral onun yanına indiğinde bunu söylemişti. 18 Tanrı adamı krala, “Yarın bu saatlerde Samiriye kapısında bir şekele iki ölçek arpa ve bir şekele bir ölçek seçme un satılacak” demişti; tam da dediği gibi oldu. 19 Komutan Tanrı adamına karşılık verip, “Bak, RAB gökte pencereler açsa bile böyle bir şey olabilir mi?” demişti. Tanrı adamı da, “Bak, bunu kendi gözlerinle göreceksin, ama ondan yemeyeceksin” demişti. 20 Aynen öyle oldu. Halk onu kapıda çiğnedi, o da öldü.

8

1 Elişa, oğlunu yeniden yaşama döndürdüğü kadına, “Kalk, sen de ev halkın da gidin, kalabileceğiniz yerde bir süre yaşayın. Çünkü RAB kıtlık çağırdı; ülkenin üzerine yedi yıl sürecek bir kıtlık gelecek” demişti. 2 Kadın kalktı, Tanrı adamının sözüne göre yaptı. Ev halkıyla birlikte gidip Filistliler ülkesinde yedi yıl yaşadı. 3 Yedi yılın sonunda kadın Filistliler ülkesinden döndü. Sonra evi ve toprağı için krala yalvarmaya gitti. 4 Kral, Tanrı adamının hizmetkârı Gehazi'yle konuşuyordu. “Lütfen bana Elişa'nın yaptığı bütün büyük işleri anlat” diyordu. 5 Gehazi, ölü olanı nasıl yeniden yaşama döndürdüğünü krala anlatırken, işte o sırada Elişa'nın oğlunu yeniden yaşama döndürdüğü kadın, evi ve toprağı için krala yalvarmaya geldi. Gehazi, “Efendim kralım, işte o kadın budur, Elişa'nın yeniden yaşama döndürdüğü oğlu da budur” dedi. 6 Kral kadına sorunca kadın ona olanları anlattı. Bunun üzerine kral onun için bir görevli atadı ve, “Ona ait olan her şeyi, ülkeden ayrıldığı günden bugüne kadar tarlanın bütün gelirini de geri verin” dedi. 7 Elişa Şam'a geldi. Aram Kralı Ben-Hadad hastaydı. Ona, “Tanrı adamı buraya geldi” diye haber verildi. 8 Kral Hazael'e, “Eline bir armağan al, Tanrı adamını karşılamaya git ve onun aracılığıyla RAB'be danış. ‘Bu hastalıktan kurtulacak mıyım?’ diye sor” dedi. 9 Hazael onu karşılamaya gitti. Yanında armağan olarak Şam'ın bütün iyi şeylerinden, kırk devenin taşıdığı kadar yük almıştı. Gelip onun önünde durdu ve, “Aram Kralı oğlun Ben-Hadad beni sana gönderdi. ‘Bu hastalıktan kurtulacak mıyım?’ diye soruyor” dedi. 10 Elişa ona, “Git, ona, ‘Kesinlikle iyileşeceksin’ de. Ama RAB bana onun kesinlikle öleceğini gösterdi” dedi. 11 Sonra gözlerini dikmiş ona baktı, öyle ki Hazael utandı. Ardından Tanrı adamı ağladı. 12 Hazael, “Efendim, neden ağlıyorsun?” dedi. Elişa, “Çünkü İsrail halkına yapacağın kötülüğü biliyorum. Kalelerini ateşe verecek, genç adamlarını kılıçla öldürecek, çocuklarını paramparça edecek, gebe kadınlarının karınlarını yaracaksın” diye cevap verdi. 13 Hazael, “Ama bu büyük şeyi yapacak olan kulun nedir ki? Bir köpekten başka ne ki?” dedi. Elişa, “RAB bana senin Aram'ın kralı olacağını gösterdi” diye cevap verdi. 14 Bunun üzerine Hazael Elişa'nın yanından ayrılıp efendisinin yanına geldi. Efendisi ona, “Elişa sana ne dedi?” diye sordu. O da, “Bana kesinlikle iyileşeceğini söyledi” diye cevap verdi. 15 Ertesi gün Hazael kalın bir bez aldı, suya batırıp kralın yüzüne örttü; kral öldü. Yerine Hazael kral oldu. 16 İsrail Kralı Ahav oğlu Yoram'ın beşinci yılında, Yahuda'da Yehoşafat kral iken, Yahuda Kralı Yehoşafat'ın oğlu Yehoram krallık etmeye başladı. 17 Kral olduğunda otuz iki yaşındaydı. Yeruşalim'de sekiz yıl krallık etti. 18 İsrail krallarının yolunda yürüdü; Ahav hanedanı nasıl yaptıysa öyle yaptı. Çünkü Ahav'ın kızı onun karısıydı. RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 19 Ama RAB, kulu Davut'un hatırı için Yahuda'yı yok etmek istemedi. Çünkü ona, çocuklarına her zaman bir kandil vereceğine söz vermişti. 20 Onun günlerinde Edom, Yahuda'nın egemenliğine başkaldırdı ve

kendilerine bir kral atadı. 21 Bunun üzerine Yoram Zair'e geçti, bütün savaş arabaları da yanındaydı. Gece kalkıp çevresini saran Edomluları ve savaş arabalarının komutanlarını vurdu. Halk ise çadırlarına kaçtı. 22 Böylece Edom, bugüne kadar Yahuda'nın egemenliğine başkaldırmış olarak kaldı. Aynı zamanda Livna da başkaldırdı. 23 Yoram'ın öteki işleri, yaptığı her şey, Yahuda krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 24 Yoram atalarıyla birlikte uyudu ve Davut Kenti'nde atalarıyla birlikte gömüldü. Yerine oğlu Ahazya kral oldu. 25 İsrail Kralı Ahav oğlu Yoram'ın on ikinci yılında, Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazya krallık etmeye başladı. 26 Ahazya kral olduğunda yirmi iki yaşındaydı ve Yeruşalim'de bir yıl krallık etti. Annesinin adı Atalya'ydı; İsrail Kralı Omri'nin kızıydı. 27 Ahav hanedanının yolunda yürüdü ve Ahav hanedanının yaptığı gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Çünkü Ahav hanedanına damat olmuştu. 28 Ahav oğlu Yoram'la birlikte Aram Kralı Hazael'e karşı Ramot-Gilat'ta savaşmaya gitti. Aramlılar Yoram'ı yaraladı. 29 Kral Yoram, Aram Kralı Hazael'le savaşırken Aramlıların Rama'da ona açtığı yaralardan iyileşmek için Yizreel'e döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazya da, hasta olduğu için Yizreel'de Ahav oğlu Yoram'ı görmeye indi.

9

1 Elişa peygamber, peygamber topluluğundan birini çağırıp ona şöyle dedi: “Kemerini kuşan, bu yağ şişesini eline al ve Ramot-Gilat'a git.” 2 Oraya vardığında, Nimşi oğlu Yehoşafat'ın oğlu Yehu'yu bul. İçeri gir, onu kardeşlerinin arasından kaldırıp iç bir odaya götür. 3 Sonra yağ şişesini al, başına dök ve de ki, ‘RAB şöyle diyor: Seni İsrail'e kral olarak meshettim.’ Sonra kapıyı aç, kaç, oyalanma.” 4 Böylece genç adam, yani peygamberin genç adamı, Ramot-Gilat'a gitti. 5 Vardığında ordu komutanları oturuyorlardı. O da, “Komutan, sana bir sözüm var” dedi. Yehu, “Hangimize?” dedi. O da, “Sana, komutan” dedi. 6 Bunun üzerine kalkıp eve girdi. Genç adam yağı onun başına döküp dedi: “İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: ‘Seni RAB'bin halkı olan İsrail üzerine kral olarak meshettim. 7 Efendin Ahav'ın evini vuracaksın ki, hizmetkârlarım peygamberlerin kanının ve RAB'bin bütün kullarının kanının öcünü İzebel'in elinden alayım. 8 Ahav'ın bütün evi yok olacak. Ahav'ın soyundan duvara işeyen herkesi, İsrail'de ister köle ister özgür olsun, hepsini ortadan kaldıracağım. 9 Ahav'ın evini, Nevat oğlu Yarovam'ın evi gibi, Ahiya oğlu Baaşa'nın evi gibi yapacağım. 10 Köpekler İzebel'i Yizreel tarlasında yiyecek; onu gömecek kimse olmayacak.’” Sonra kapıyı açıp kaçtı. 11 Yehu efendisinin adamlarının yanına çıkınca, onlardan biri, “Her şey yolunda mı? Bu deli neden sana geldi?” dedi. O da, “Adamı da ne söylediğini de biliyorsunuz” dedi. 12 Onlar, “Yalan söylüyorsun! Şimdi bize anlat” dediler. O da, “Bana şöyle dedi: ‘RAB şöyle diyor: Seni İsrail'e kral olarak meshettim.’” dedi. 13 Bunun üzerine herkes aceleyle abasını çıkarıp merdivenin üst basamağında onun altına serdi, boru çaldılar ve, “Yehu kral oldu!” dediler. 14 Böylece Nimşi oğlu Yehoşafat'ın oğlu Yehu, Yoram'a karşı düzen kurdu. Yoram, Aram Kralı Hazael yüzünden, kendisi ve bütün İsrail'le birlikte Ramot-Gilat'ı savunuyordu. 15 Ama Kral Yoram, Aram Kralı Hazael'le savaşırken Aramlıların ona açtığı yaralar yüzünden iyileşmek için Yizreel'e dönmüştü. Yehu, “Eğer niyetiniz buysa, kentten kimse kaçıp Yizreel'e haber vermeye gitmesin” dedi. 16 Sonra Yehu savaş arabasına binip Yizreel'e gitti; çünkü Yoram orada yatıyordu. Yahuda Kralı Ahazya da Yoram'ı görmeye gelmişti. 17 Yizreel kulesinde duran nöbetçi, Yehu'nun topluluğunu yaklaşırken gördü ve, “Bir kalabalık görüyorum” dedi. Yoram, “Bir atlı al, onları karşılamaya gönder; ‘Esenlik mi?’ diye sorsun” dedi. 18 Bunun üzerine bir atlı onu karşılamaya gitti ve, “Kral şöyle diyor: ‘Esenlik mi?’” dedi. Yehu, “Sana esenlikten ne? Ardımdan gel!” dedi. Nöbetçi, “Ulak onlara ulaştı ama geri dönmüyor” dedi. 19 Sonra ikinci bir atlı gönderdi. O da onlara varıp, “Kral şöyle diyor: ‘Esenlik mi?’” dedi. Yehu, “Sana esenlikten ne? Ardımdan gel!” diye karşılık verdi. 20 Nöbetçi, “Onlara ulaştı ama geri dönmüyor. Sürüşü de Nimşi oğlu Yehu'nun sürüşüne benziyor, çünkü çılgınca sürüyor” dedi. 21 Yoram, “Hazırlanın!” dedi. Savaş arabasını hazırladılar. İsrail Kralı Yoram ile Yahuda Kralı Ahazya, her biri kendi savaş arabasına binip Yehu'yu karşılamaya çıktı ve onunla Yizreelli Navot'un tarlasında karşılaştılar. 22 Yoram, Yehu'yu görünce, “Esenlik mi, Yehu?” dedi. O da, “Annen İzebel'in fuhuşları ve büyüleri bunca

sürerken hangi esenlik?” diye karşılık verdi. 23 Bunun
üzerine Yoram dizginleri çevirdi, kaçtı ve Ahazya'ya,
“İhanet var, Ahazya!” dedi. 24 Yehu bütün gücüyle
yayını çekti, Yoram'ı kollarının arasından vurdu. Ok
yüreğinden çıktı, o da savaş arabasının içine yığıldı.
25 Yehu, komutanı Bidkar'a, “Onu kaldır, Yizreelli
Navot'un tarlasına at. Çünkü seninle ben babası
Ahav'ın ardınca birlikte giderken RAB'bin ona şu
hükmü bildirdiğini hatırla: 26 ‘Dün Navot'un kanını
da oğullarının kanını da gördüm’ diyor RAB, ‘ve bu
tarlada sana karşılığını vereceğim’ diyor RAB. Şimdi
onu kaldır ve RAB'bin sözü uyarınca bu tarlaya at.” 27
Yahuda Kralı Ahazya bunu görünce bahçe evinin
yolundan kaçtı. Yehu onu da ardına düştü ve, “Onu
da savaş arabasında vurun!” dedi. Onu İbleam
yakınındaki Gur yokuşunda vurdular. O da
Megiddo'ya kaçtı ve orada öldü. 28 Adamları onu bir
savaş arabasıyla Yeruşalim'e götürdüler ve Davut
Kenti'nde atalarının yanındaki mezarına gömdüler. 29
Ahazya, Yahuda üzerinde Ahav oğlu Yoram'ın on
birinci yılında kral olmaya başlamıştı. 30 Yehu
Yizreel'e gelince, İzebel bunu duydu. Gözlerine sürme
çekti, saçını başını düzeltti ve pencereden baktı. 31
Yehu kapıdan girerken, “Efendisini öldüren Zimri,
esenlik içinde mi geliyorsun?” dedi. 32 Yehu yüzünü
pencereye kaldırıp, “Kim benden yana? Kim?” dedi.
İki ya da üç hadım ona baktı. 33 O da, “Onu aşağı
atın!” dedi. Onu aşağı attılar; kanından bir kısmı
duvara ve atlara sıçradı. Yehu onu ayaklar altına alıp
çiğnedi. 34 İçeri girince yiyip içti. Sonra, “Şimdi gidin,
şu lanetli kadına bakın ve onu gömün; çünkü o bir
kral kızıdır” dedi. 35 Onu gömmeye gittiler ama
ondan kafatası, ayakları ve ellerinin avuçlarından
başka bir şey bulamadılar. 36 Geri dönüp bunu ona
bildirdiler. O da dedi: “Bu, RAB'bin kulu Tişbeli İlyas
aracılığıyla söylediği sözdür: ‘Köpekler İzebel'in etini
Yizreel tarlasında yiyecek. 37 İzebel'in cesedi, Yizreel
toprağında tarlanın yüzünde gübre gibi olacak; öyle
ki, “Bu İzebel'dir” diyemeyecekler.’”

10

1 Ahab'ın Samiriye'de yetmiş oğlu vardı. Yehu
mektuplar yazıp Samiriye'ye, Yizreel'in
yöneticilerine, ihtiyarlara ve Ahab'ın oğullarını
büyütenlere gönderdi. Mektupta şöyle diyordu: 2 “Bu
mektup size ulaşır ulaşmaz, efendinizin oğulları sizin
yanınızda olduğuna göre, ayrıca sizin yanınızda savaş
arabaları, atlar, surlu bir kent ve silahlar da varken, 3
efendinizin oğulları arasından en iyisini, en uygun
olanını seçin, onu babasının tahtına oturtun ve
efendinizin hanedanı için savaşın.” 4 Ama onlar çok
korktular ve, “İki kral bile onun karşısında duramadı!
Biz nasıl duralım?” dediler. 5 Sarayın başındaki
adam, kentin yöneticisi, ihtiyarlar ve çocukları
büyütenler Yehu'ya haber gönderip şöyle dediler:
“Biz senin kulların ve bize buyurduğun her şeyi
yapacağız. Hiç kimseyi kral yapmayacağız. Sana iyi
görüneni yap.” 6 Bunun üzerine onlara ikinci kez bir
mektup yazdı. Şöyle diyordu: “Eğer benden
yanasanız ve sözümü dinleyecekseniz, efendinizin
oğulları olan bu adamların başlarını alın ve yarın bu
vakit Yizreel'e bana gelin.” Kralın oğulları, yani
yetmiş kişi, onları büyüten kentin ileri gelenleriyle
birlikteydi. 7 Mektup kendilerine ulaşınca kralın
oğullarını aldılar, yetmiş kişiyi öldürdüler, başlarını
sepetlere koyup Yizreel'e ona gönderdiler. 8 Bir ulak
gelip ona, “Kralın oğullarının başlarını getirdiler”
dedi. O da, “Sabaha kadar onları kapının girişine iki
yığın halinde koyun” dedi. 9 Sabah olunca dışarı çıktı,
durdu ve bütün halka şöyle dedi: “Siz haklısınız. İşte,
efendime karşı düzen kurup onu ben öldürdüm; ama
bütün bunları kim vurdu? 10 Şimdi bilin ki, RAB'bin
Ahab'ın hanedanı hakkında söylediği sözden hiçbir
şey yere düşmeyecek. Çünkü RAB, kulu İlyas
aracılığıyla söylediğini yerine getirdi.” 11 Böylece
Yehu, Yizreel'de Ahab'ın hanedanından geriye
kalanların hepsini, bütün ileri gelenlerini, yakın
dostlarını ve kâhinlerini vurdu; ondan sağ kalan hiç
kimseyi bırakmadı. 12 Sonra kalkıp oradan ayrıldı ve
Samiriye'ye doğru gitti. Yolda çobanların kırkım
evine geldiğinde, 13 Yehu, Yahuda Kralı Ahazya'nın
kardeşleriyle karşılaştı. Onlara, “Siz kimsiniz?” dedi.
Onlar da, “Biz Ahazya'nın kardeşleriyiz. Kralın
çocuklarına ve kraliçenin çocuklarına esenlik
dilemeye gidiyoruz” dediler. 14 Yehu, “Onları diri
yakalayın!” dedi. Onları diri yakaladılar, kırkım
evinin kuyusunun başında kırk iki adamı öldürdüler.
İçlerinden birini bile sağ bırakmadı. 15 Oradan
ayrılınca, kendisini karşılamaya gelen Rekav oğlu
Yehonadav'la karşılaştı. Onu selamladı ve, “Benim
yüreğim senin yüreğinle olduğu gibi, senin yüreğin

de doğru mu?” dedi. Yehonadav, “Doğru” diye karşılık verdi. Yehu, “Öyleyse elini ver.” O da elini verdi; Yehu onu savaş arabasına, yanına çıkardı. [16] Yehu, “Benimle gel de RAB için gösterdiğim gayreti gör” dedi. Böylece onu kendi savaş arabasında götürdüler. [17] Samiriye'ye varınca, İlyas aracılığıyla söylenen RAB sözü uyarınca, Ahab'dan Samiriye'de geriye kalanların hepsini vurdu; sonunda onu tümüyle ortadan kaldırdı. [18] Sonra Yehu bütün halkı toplayıp onlara şöyle dedi: “Ahab Baal'a az kulluk etti; Yehu ise ona çok kulluk edecek. [19] Şimdi Baal'ın bütün peygamberlerini, bütün tapınanlarını ve bütün kâhinlerini bana çağırın. Kimse eksik olmasın; çünkü Baal'a büyük bir sunu sunacağım. Kim eksik çıkarsa yaşamayacak.” Ama Yehu bunu Baal'a tapınanları yok etmek amacıyla hileyle yapıyordu. [20] Yehu, “Baal için kutsal bir toplantı ilan edin” dedi. Onlar da ilan ettiler. [21] Yehu bütün İsrail'e haber gönderdi; Baal'a tapanların hepsi geldi. Gelmeyen tek kişi kalmadı. Baal'ın tapınağına girdiler; tapınak bir uçtan öbür uca doldu. [22] Giysilikten sorumlu olana, “Baal'a tapanların hepsi için kaftanlar çıkar” dedi. O da onlar için kaftanlar çıkardı. [23] Yehu, Rekav oğlu Yehonadav'la birlikte Baal'ın tapınağına girdi. Sonra Baal'a tapanlara, “Araştırın, bakın; aranızda RAB'bin kullarından kimse bulunmasın, yalnız Baal'a tapanlar bulunsun” dedi. [24] Onlar kurbanlar ve yakmalık sunular sunmak için içeri girdiler. Yehu dışarıda seksen adam görevlendirmişti. Onlara şöyle demişti: “Size teslim ettiğim adamlardan biri kaçarsa, onu salıverenin canı onun canına karşılık olacak.” [25] Yakmalık sunuyu sunmayı bitirir bitirmez Yehu muhafızlara ve komutanlara, “İçeri girin, onları öldürün! Kimse kaçmasın” dedi. Onları kılıçtan geçirdiler; muhafızlar ve komutanlar cesetleri dışarı attıktan sonra Baal tapınağının iç bölümüne girdiler. [26] Baal tapınağındaki sütunları dışarı çıkarıp yaktılar. [27] Baal'ın sütununu yıktılar, Baal'ın tapınağını da yıkıp orayı helaya çevirdiler; bugün de böyledir. [28] Böylece Yehu Baal'ı İsrail'den yok etti. [29] Ne var ki Yehu, İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın günahlarının ardından gitmekten vazgeçmedi; Beytel'de ve Dan'da bulunan altın buzağılardan ayrılmadı. [30] RAB Yehu'ya şöyle dedi: “Gözümde doğru olanı yapmakta iyi davrandığın ve Ahab'ın hanedanına yüreğimde olan her şeyi uyguladığın için, dördüncü kuşağa kadar oğulların İsrail tahtında oturacak.” [31] Ama Yehu, bütün yüreğiyle İsrail'in Tanrısı RAB'bin yasasında yürümeye dikkat etmedi. İsrail'i günaha sürükleyen Yarovam'ın günahlarından ayrılmadı. [32] O günlerde RAB, İsrail'den parçalar koparmaya başladı. Hazael İsrail'in bütün sınırları boyunca onları vurdu; [33] Şeria'nın doğusundan, Arnon Vadisi yanındaki Aroer'den başlayarak bütün Gilat ülkesini, Gadlılar'ın, Rubenliler'in ve Manaşşeliler'in topraklarını, yani Gilat'ı ve Başan'ı vurdu. [34] Yehu'nun öteki işleri, yaptığı her şey ve bütün gücü, İsrail krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? [35] Yehu atalarıyla birlikte uyudu ve onu Samiriye'ye gömdüler. Yerine oğlu Yehoahaz kral oldu. [36] Yehu'nun Samiriye'de İsrail üzerinde krallık ettiği süre yirmi sekiz yıldı.

11

[1] Ahazya'nın annesi Atalya, oğlunun öldüğünü görünce kalktı ve kraliyet soyunun bütün çocuklarını yok etti. [2] Ama Kral Yoram'ın kızı, Ahazya'nın kızkardeşi Yehoşeva, Ahazya'nın oğlu Yoaş'ı öldürülen kral oğullarının arasından alıp kaçırdı. Onu sütannesiyle birlikte yatak odasına götürdü; onu Atalya'dan gizlediler, böylece öldürülmedi. [3] Altı yıl boyunca onunla birlikte RAB'bin Tapınağı'nda gizli kaldı. Bu sırada ülkeye Atalya egemen oldu. [4] Yedinci yılda Yehoyada haber gönderip Kariyalılar'ın ve muhafızların yüzbaşılarını getirtti; onları RAB'bin Tapınağı'nda yanına aldı. Orada onlarla bir antlaşma yaptı, onlardan RAB'bin Tapınağı'nda ant içmelerini istedi ve kralın oğlunu onlara gösterdi. [5] Onlara şu buyruğu verdi: “Yapacağınız şey şudur: Şabat Günü göreve gelenlerinizin üçte biri kralın sarayında nöbet tutacak. [6] Üçte biri Sur Kapısı'nda, üçte biri de muhafızların arkasındaki kapıda duracak. Böylece sarayı koruyacak, girişleri tutacaksınız. [7] Şabat Günü görevden çıkan iki birliğinizin hepsi, kralın çevresinde RAB'bin Tapınağı'nda nöbet tutacak. [8] Herkes elinde silahıyla kralın çevresini saracak. Sıraların arasına giren herkes öldürülecek. Kral dışarı çıktığında da içeri girdiğinde de onun yanında olun.” [9] Yüzbaşılar, kâhin Yehoyada'nın buyurduğu her şeyi yaptı. Her biri adamlarını, Şabat Günü göreve

gelenlerle görevden çıkanları yanına alıp Kâhin Yehoyada'ya geldi. 10 Kâhin, RAB'bin Tapınağı'nda bulunan Kral Davut'a ait mızrakları ve kalkanları yüzbaşılara verdi. 11 Muhafızlar, ellerinde silahlarıyla sunağın ve tapınağın yanında, yapının sağ yanından sol yanına kadar dizilip kralın çevresinde durdular. 12 Sonra kralın oğlunu dışarı çıkardı, başına tacı koydu, ona tanıklık belgesini verdi. Onu kral yapıp mesh ettiler; ellerini çırparak, "Kral çok yaşasın!" dediler. 13 Atalya, muhafızların ve halkın çıkardığı sesi duyunca RAB'bin Tapınağı'ndaki halkın yanına geldi. 14 Bakınca gördü ki kral, gelenek uyarınca sütunun yanında duruyor; komutanlar ve borazanlar kralın yanındaydı. Ülkenin bütün halkı sevinç içindeydi, borular çalıyordu. Bunun üzerine Atalya giysilerini yırttı ve, "İhanet! İhanet!" diye bağırdı. 15 Kâhin Yehoyada, ordunun başına atanmış yüzbaşılara buyruk verip, "Onu sıraların arasından dışarı çıkarın. Ardından giden kim olursa kılıçla öldürün" dedi. Çünkü kâhin, "RAB'bin Tapınağı'nda öldürülmesin" demişti. 16 Böylece ona yol verdiler; kralın sarayına giden Atlar Kapısı yolundan geçti ve orada öldürüldü. 17 Yehoyada, RAB'le kral ve halk arasında, kendilerinin RAB'bin halkı olacağına dair bir antlaşma yaptı; kral ile halk arasında da antlaşma yaptı. 18 Ülkenin bütün halkı Baal'ın tapınağına gidip onu yıktı; sunaklarını ve putlarını paramparça etti. Baal'ın kâhini Mattan'ı da sunakların önünde öldürdüler. Kâhin, RAB'bin Tapınağı'na görevliler atadı. 19 Yüzbaşıları, Kariyalılar'ı, muhafızları ve ülkenin bütün halkını yanına aldı; kralı RAB'bin Tapınağı'ndan indirdiler ve muhafız kapısının yolundan kralın sarayına geldiler. Kral da kralların tahtına oturdu. 20 Ülkenin bütün halkı sevindi, kent de sakinleşti. Atalya'yı kralın sarayında kılıçla öldürmüşlerdi. 21 Yehoaş krallık etmeye başladığında yedi yaşındaydı.

12

1 Yehu'nun yedinci yılında Yoaş kral oldu. Yeruşalim'de kırk yıl krallık yaptı. Annesinin adı Beer-Şevalı Sibya'ydı. 2 Yoaş, kâhin Yehoyada'nın kendisini yönlendirdiği bütün günler boyunca RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. 3 Ama tapınma yerleri kaldırılmadı; halk hâlâ tapınma yerlerinde kurban kesiyor, buhur yakıyordu. 4 Yoaş kâhinlere şöyle dedi: "RAB'bin Tapınağı'na getirilen kutsal adakların bütün parasını, dolaşımdaki parayı, herkes için belirlenen kişi başı parayı ve birinin yüreğinden kopup RAB'bin Tapınağı'na getirmek istediği her parayı, 5 kâhinler, her biri kendi tanıdığından alsın; Tapınak'ta nerede bir gedik bulunursa onu onlar onarsın." 6 Ama Kral Yoaş'ın yirmi üçüncü yılında kâhinler Tapınak'taki gedikleri onarmamıştı. 7 Bunun üzerine Kral Yoaş, kâhin Yehoyada'yı ve öbür kâhinleri çağırıp onlara şöyle dedi: "Tapınak'taki gedikleri neden onarmıyorsunuz? Şimdi artık görevlilerinizden para almayın; onu Tapınak'taki gediklerin onarımı için verin." 8 Kâhinler, halktan artık para almamayı da Tapınak'taki gedikleri onarmamamayı da kabul ettiler. 9 Ama kâhin Yehoyada bir sandık alıp kapağına bir delik açtı. Onu sunağın yanına, RAB'bin Tapınağı'na girenin sağ tarafına koydu. Eşiği koruyan kâhinler, RAB'bin Tapınağı'na getirilen bütün parayı onun içine koyuyordu. 10 Sandıkta çok para olduğunu görünce kralın kâtibiyle başkâhin gelip RAB'bin Tapınağı'nda bulunan parayı torbalara koyarak saydılar. 11 Tartılıp hesaplanan parayı, RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan işçilere teslim ettiler. Onlar da bu parayı RAB'bin Tapınağı'nda çalışan marangozlara ve yapı ustalarına, 12 duvar ustalarına ve taş kesenlere, ayrıca RAB'bin Tapınağı'ndaki gedikleri onarmak için kereste ve yontma taş satın almaya, Tapınak'ın onarımı için gereken her şeye harcadılar. 13 Ama RAB'bin Tapınağı'na getirilen paradan RAB'bin Tapınağı için gümüş taslar, fitil maşaları, çanaklar, borazanlar, altın kaplar ya da gümüş kaplar yapılmadı. 14 Çünkü para işi yapanlara verildi; onunla RAB'bin Tapınağı'nı onardılar. 15 İşi yapanlara verilmek üzere parayı ellerine teslim ettikleri adamlardan hesap istemediler, çünkü onlar dürüst davranıyordu. 16 Suç sunularının parasıyla günah sunularının parası RAB'bin Tapınağı'na getirilmedi; bunlar kâhinlere aitti. 17 O sırada Aram Kralı Hazael gidip Gat'a karşı savaştı ve orayı ele geçirdi. Sonra Hazael yüzünü Yeruşalim'e çevirdi. 18 Bunun üzerine Yahuda Kralı Yoaş, ataları Yahuda kralları Yehoşafat, Yehoram ve Ahazya'nın adadığı bütün kutsal adakları, kendi adadığı kutsal adakları ve RAB'bin Tapınağı'nın ve krallık sarayının hazinelerinde

bulunan bütün altını alıp Aram Kralı Hazael'e gönderdi. Hazael de Yeruşalim'den çekildi. 19 Yoaş'ın öteki işleri ve yaptığı her şey, Yahuda krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 20 Görevlileri ayaklanıp bir düzen kurdular ve Yoaş'ı Silla'ya inen yoldaki Millo yapısında vurdular. 21 Çünkü görevlileri Şimeat'ın oğlu Yozakar ile Şomer'in oğlu Yehozavat ona vurup onu öldürdüler. Onu Davut Kenti'nde atalarının yanına gömdüler. Yerine oğlu Amatsya kral oldu.

13

1 Yahuda Kralı Ahazya oğlu Yoaş'ın krallığının yirmi üçüncü yılında, Yehu oğlu Yehoahaz Samiriye'de İsrail üzerinde krallık etmeye başladı; on yedi yıl krallık etti. 2 RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın günahlarını izledi; onlardan ayrılmadı. 3 Bu yüzden RAB İsrail'e öfkelendi ve onları durmadan Aram Kralı Hazael'in eline, Hazael oğlu Ben-Hadat'ın eline teslim etti. 4 Yehoahaz RAB'be yalvardı; RAB de onu işitti. Çünkü Aram kralının İsrail'e nasıl baskı yaptığını görmüştü. 5 RAB İsrail'e bir kurtarıcı verdi; böylece Aramlılar'ın elinden çıktılar. İsrail halkı da eskisi gibi çadırlarında yaşamaya başladı. 6 Yine de İsrail'i günaha sürükleyen Yarovam soyunun günahlarından ayrılmadılar; o yolda yürümeyi sürdürdüler. Samiriye'de Aşera putu da duruyordu. 7 Çünkü Aram kralı onların hepsini yok etmiş, harman yerindeki toz gibi savurmuştu. Bu yüzden Yehoahaz'ın halkından geriye elli atlı, on savaş arabası ve on bin yaya askerden fazlası kalmamıştı. 8 Yehoahaz'ın krallığının öteki olayları, yaptığı her şey ve gösterdiği güç, İsrail krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 9 Yehoahaz atalarının yanına gitti ve onu Samiriye'de gömdüler. Yerine oğlu Yoaş kral oldu. 10 Yahuda Kralı Yoaş'ın krallığının otuz yedinci yılında, Yehoahaz oğlu Yehoaş Samiriye'de İsrail üzerinde krallık etmeye başladı; on altı yıl krallık etti. 11 RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın bütün günahlarından ayrılmadı; o yolda yürüdü. 12 Yoaş'ın krallığının öteki olayları, yaptığı her şey ve Yahuda Kralı Amatsya'yla savaşırken gösterdiği güç, İsrail krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 13 Yoaş atalarının yanına gitti; Yarovam da onun tahtına oturdu. Yoaş, Samiriye'de İsrail krallarıyla birlikte gömüldü. 14 Elişa ölümüne yol açacak hastalığa yakalanmıştı. İsrail Kralı Yoaş onun yanına indi, üzerine kapanıp ağladı ve, “Babam, babam! İsrail'in savaş arabası ve atlıları!” dedi. 15 Elişa ona, “Bir yayla oklar al” dedi. O da bir yayla oklar aldı. 16 Sonra İsrail kralına, “Elini yayın üzerine koy” dedi. Kral elini koyunca Elişa ellerini kralın ellerinin üstüne koydu. 17 Sonra, “Doğuya bakan pencereyi aç” dedi. Kral açtı. Elişa, “At!” dedi; o da attı. Elişa, “Bu, RAB'bin zafer oku, Aram'a karşı zafer oku! Aramlılar'ı Afek'te yok edinceye kadar vuracaksın” dedi. 18 Sonra, “Okları al” dedi. Kral okları alınca Elişa İsrail kralına, “Yere vur” dedi. Kral yere üç kez vurdu, sonra durdu. 19 Tanrı adamı ona öfkelendi ve şöyle dedi: “Beş ya da altı kez vurmalıydın. O zaman Aramlılar'ı yok edinceye dek vururdun. Ama şimdi Aramlılar'ı yalnız üç kez vuracaksın.” 20 Sonra Elişa öldü ve onu gömdüler. Yılın başlarında Moavlı akıncı birlikleri ülkeye baskın yapardı. 21 Bir adamı gömmekte olanlar, ansızın bir akıncı birliği görünce adamı Elişa'nın mezarına attılar. Adam Elişa'nın kemiklerine dokunur dokunmaz dirildi ve ayağa kalktı. 22 Aram Kralı Hazael, Yehoahaz'ın yaşadığı bütün günler boyunca İsrail'e baskı yaptı. 23 Ama RAB onlara lütfetti, onlara acıdı ve İbrahim, İshak ve Yakup'la yaptığı antlaşmadan dolayı onlara yöneldi. Onları yok etmek istemedi; onları o zamana kadar huzurundan atmadı. 24 Aram Kralı Hazael öldü, yerine oğlu Ben-Hadat kral oldu. 25 Yehoahaz oğlu Yehoaş, savaşta babası Yehoahaz'ın elinden alınmış olan kentleri Hazael oğlu Ben-Hadat'ın elinden geri aldı. Yoaş onu üç kez bozguna uğrattı ve İsrail kentlerini geri aldı.

14

1 İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yoaş'ın ikinci yılında, Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya kral olmaya başladı. 2 Kral olduğunda yirmi beş yaşındaydı; Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık etti. Annesinin adı Yeruşalimli Yehoaddin'di. 3 RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı, ama atası Davut gibi değildi; babası Yoaş'ın yaptığı

her şeye uygun davrandı. 4 Ancak tapınma yerleri kaldırılmadı; halk hâlâ tapınma yerlerinde kurban kesiyor, buhur yakıyordu. 5 Krallık elinde sağlamlaşır sağlamlaşmaz, babası kralı öldüren görevlilerini öldürdü. 6 Ama katillerin çocuklarını öldürtmedi. Musa'nın Yasa Kitabı'nda yazıldığı gibi davrandı; RAB orada şöyle buyurmuştu: “Babalar çocukları yüzünden öldürülmeyecek, çocuklar da babaları yüzünden öldürülmeyecek. Herkes kendi günahı için ölecek.” 7 Tuz Vadisi'nde Edom'dan on bin kişi öldürdü; Sela'yı savaşla aldı ve bugün de denildiği gibi adını Yokteel koydu. 8 Sonra Amatsya, İsrail Kralı Yehu oğlu Yehoahaz oğlu Yehoaş'a ulaklar gönderip, “Gel, yüz yüze görüşelim” dedi. 9 İsrail Kralı Yehoaş, Yahuda Kralı Amatsya'ya şu karşılığı gönderdi: “Lübnan'daki diken, Lübnan'daki sedire haber yollayıp, ‘Kızını oğluma eş ver’ dedi. Ama Lübnan'daki yabanıl hayvanlardan biri geçip dikeni çiğnedi. 10 Edom'u gerçekten bozguna uğrattın, bu yüzden yüreğin gurura kapıldı. Bununla övün, evinde otur. Başına kötülük gelsin diye neden kavgaya karışasın? Hem sen düşersin, hem de Yahuda seninle birlikte.” 11 Ama Amatsya kulak asmadı. Bunun üzerine İsrail Kralı Yehoaş saldırıya geçti; kendisiyle Yahuda Kralı Amatsya, Yahuda'ya bağlı Beyt-Şemeş'te yüz yüze geldi. 12 Yahuda, İsrail'in önünde yenildi; herkes çadırına kaçtı. 13 İsrail Kralı Yehoaş, Yahuda Kralı Ahazya oğlu Yoaş oğlu Amatsya'yı Beyt-Şemeş'te tutsak aldı; sonra Yeruşalim'e gelip Yeruşalim surunun Efrayim Kapısı'ndan Köşe Kapısı'na kadar olan dört yüz arşınlık bölümünü yıktı. 14 RAB'bin Tapınağı'nda ve kralın saray hazinelerinde bulunan bütün altını, gümüşü ve bütün eşyaları, ayrıca rehineleri alıp Samiriye'ye döndü. 15 Yehoaş'ın öteki işleri, yaptıkları, yiğitliği ve Yahuda Kralı Amatsya'yla nasıl savaştığı, İsrail krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 16 Yehoaş atalarıyla birlikte uyudu ve İsrail krallarıyla birlikte Samiriye'ye gömüldü. Yerine oğlu Yeroboam kral oldu. 17 Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya, İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaş'ın ölümünden sonra on beş yıl yaşadı. 18 Amatsya'nın öteki işleri, Yahuda krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 19 Yeruşalim'de ona karşı bir düzen kurdular. O da Lakiş'e kaçtı; ama ardından Lakiş'e adam gönderip onu orada öldürdüler. 20 Onu atlarla getirip Yeruşalim'de, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömdüler. 21 Bütün Yahuda halkı on altı yaşındaki Azarya'yı alıp babası Amatsya'nın yerine kral yaptı. 22 Kral atalarıyla birlikte uyuduktan sonra Elat'ı yeniden kurup Yahuda'ya geri kazandıran oydu. 23 Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya'nın on beşinci yılında, İsrail Kralı Yoaş oğlu Yeroboam Samiriye'de kral oldu ve kırk bir yıl krallık etti. 24 RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yeroboam'ın bütün günahlarından ayrılmadı. 25 İsrail Tanrısı RAB'bin, Gat-Heferli Amittay oğlu kulu peygamber Yunus aracılığıyla bildirdiği söze göre, Hamat Girişi'nden Arava Denizi'ne kadar İsrail sınırını yeniden kurdu. 26 Çünkü RAB, İsrail'in sıkıntısının çok acı olduğunu gördü; ne kapatılmış biri kalmıştı ne de serbest bırakılmış biri, İsrail'e yardım eden de yoktu. 27 RAB, İsrail adını göklerin altından sileceğini söylememişti; bu yüzden onları Yoaş oğlu Yeroboam'ın eliyle kurtardı. 28 Yeroboam'ın öteki işleri, yaptığı her şey, yiğitliği, nasıl savaştığı ve Şam'ı da Hamat'ı da İsrail için nasıl geri aldığı, bunlar İsrail krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? Bu kentler Yahuda'ya ait olmuştu. 29 Yeroboam, İsrail krallarıyla birlikte uyudu. Yerine oğlu Zekeriya kral oldu.

15

1 İsrail Kralı Yarovam'ın yirmi yedinci yılında, Yahuda Kralı Amatsya'nın oğlu Azarya kral olmaya başladı. 2 Kral olduğunda on altı yaşındaydı; Yeruşalim'de elli iki yıl krallık etti. Annesinin adı Yeruşalimli Yekolya'ydı. 3 Babası Amatsya'nın yaptığı her şeye uygun olarak, RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. 4 Ama tapınma yerleri kaldırılmadı; halk hâlâ tapınma yerlerinde kurban kesiyor, buhur yakıyordu. 5 RAB krala hastalık verdi; ölüm gününe dek ağır bir deri hastalığıyla yaşadı ve ayrı bir evde oturdu. Kralın oğlu Yotam sarayın yönetiminden sorumluydu; ülke halkını da o yönetiyordu. 6 Azarya'nın öbür işleri, yaptığı her şey, Yahuda krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 7 Azarya atalarının yanına gitti; onu atalarıyla birlikte Davut Kenti'ne gömdüler. Yerine oğlu Yotam kral oldu. 8 Yahuda Kralı Azarya'nın otuz sekizinci yılında, Yarovam oğlu Zekeriya Samiriye'de İsrail üzerinde altı ay krallık etti. 9 Atalarının yaptığı gibi, o da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın

günahlarından ayrılmadı. [10] Yaveş oğlu Şallum ona karşı düzen kurdu; halkın önünde onu vurup öldürdü ve yerine kral oldu. [11] Zekeriya'nın öbür işleri, işte, İsrail krallarının tarih kitabında yazılıdır. [12] Bu, RAB'bin Yehu'ya söylediği şu sözün yerine gelmesiydi: "Oğulların dördüncü kuşağa kadar İsrail tahtında oturacak." Ve öyle oldu. [13] Yaveş oğlu Şallum, Yahuda Kralı Uzziya'nın otuz dokuzuncu yılında kral olmaya başladı; Samiriye'de bir ay krallık etti. [14] Gadi oğlu Menahem Tirtsa'dan çıkıp Samiriye'ye geldi. Samiriye'de Yaveş oğlu Şallum'u vurup öldürdü ve onun yerine kral oldu. [15] Şallum'un öbür işleri ve kurduğu düzen, işte, İsrail krallarının tarih kitabında yazılıdır. [16] Sonra Menahem, Tirtsa'dan başlayarak Tifsah'ı, içindeki herkesi ve bütün sınırlarını vurdu. Çünkü ona kapılarını açmamışlardı. Bu yüzden kenti vurdu; oradaki bütün hamile kadınların karınlarını yardı. [17] Yahuda Kralı Azarya'nın otuz dokuzuncu yılında, Gadi oğlu Menahem İsrail üzerinde kral olmaya başladı; Samiriye'de on yıl krallık etti. [18] RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Yaşadığı sürece, İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın günahlarından ayrılmadı. [19] Asur Kralı Pul ülkeye saldırdı. Menahem, krallığı kendi elinde sağlamlaştırması için Pul'a bin talant gümüş verdi; böylece onun desteğini aldı. [20] Menahem bu parayı İsrail'den, varlıklı ve güçlü bütün adamlardan topladı; her adamdan Asur Kralı'na verilmek üzere elli şekel gümüş aldı. Bunun üzerine Asur Kralı geri döndü, ülkede kalmadı. [21] Menahem'in öbür işleri, yaptığı her şey, İsrail krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? [22] Menahem atalarının yanına gitti. Yerine oğlu Pekahya kral oldu. [23] Yahuda Kralı Azarya'nın ellinci yılında, Menahem oğlu Pekahya Samiriye'de İsrail üzerinde kral olmaya başladı; iki yıl krallık etti. [24] RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın günahlarından ayrılmadı. [25] Komutanı Remalya oğlu Pekah ona karşı düzen kurdu; Argov'la Arye ve Gileatlı elli adamla birlikte Samiriye'de, kral sarayının kalesinde onu vurup öldürdü ve yerine kral oldu. [26] Pekahya'nın öbür işleri, yaptığı her şey, işte, İsrail krallarının tarih kitabında yazılıdır. [27] Yahuda Kralı Azarya'nın elli ikinci yılında, Remalya oğlu Pekah Samiriye'de İsrail üzerinde kral olmaya başladı; yirmi yıl krallık etti. [28] RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. İsrail'i günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovam'ın günahlarından ayrılmadı. [29] İsrail Kralı Pekah'ın günlerinde, Asur Kralı Tiglat-Pileser geldi; İyon'u, Avel-Beyt-Maaka'yı, Yanoah'ı, Kedeş'i, Hatsor'u, Gileat'ı, Celile'yi, Naftali'nin bütün ülkesini ele geçirdi. Halkı da sürgün edip Asur'a götürdü. [30] Ela oğlu Hoşea, Remalya oğlu Pekah'a karşı düzen kurdu; onu vurup öldürdü ve Uzziya oğlu Yotam'ın yirminci yılında yerine kral oldu. [31] Pekah'ın öbür işleri, yaptığı her şey, işte, İsrail krallarının tarih kitabında yazılıdır. [32] İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah'ın ikinci yılında, Yahuda Kralı Uzziya'nın oğlu Yotam kral olmaya başladı. [33] Kral olduğunda yirmi beş yaşındaydı; Yeruşalim'de on altı yıl krallık etti. Annesinin adı Sadok kızı Yeruşa'ydı. [34] Babası Uzziya'nın yaptığı her şeye uygun olarak, RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. [35] Ama tapınma yerleri kaldırılmadı; halk hâlâ tapınma yerlerinde kurban kesiyor, buhur yakıyordu. RAB'bin Tapınağı'nın yukarı kapısını o yaptı. [36] Yotam'ın öbür işleri, yaptığı her şey, Yahuda krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? [37] O günlerde RAB, Yahuda'ya karşı Aram Kralı Retsin'i ve Remalya oğlu Pekah'ı göndermeye başladı. [38] Yotam atalarının yanına gitti; atalarıyla birlikte atası Davut'un kentinde gömüldü. Yerine oğlu Ahaz kral oldu.

16

[1] Remalya oğlu Pekah'ın on yedinci yılında, Yahuda Kralı Yotam oğlu Ahaz krallık etmeye başladı. [2] Ahaz krallık etmeye başladığında yirmi yaşındaydı; Yeruşalim'de on altı yıl krallık etti. Atası Davut gibi, Tanrısı RAB'bin gözünde doğru olanı yapmadı. [3] Ama İsrail krallarının yolunda yürüdü; hatta İsrail oğullarının önünden RAB'bin kovduğu ulusların iğrençliklerine uyarak oğlunu ateşten geçirdi. [4] Tapınma yerlerinde, tepelerde ve her yeşil ağacın altında kurban sunup buhur yaktı. [5] O zaman Aram Kralı Resin ile İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah savaşmak için Yeruşalim'e çıktılar; Ahaz'ı kuşattılar, ama onu yenemediler. [6] O sırada Aram Kralı Resin Elat'ı yeniden Aram'a kattı ve Yahudalıları Elat'tan sürdü; Aramlılar Elat'a gelip bugüne dek orada yaşadılar. [7] Bunun üzerine Ahaz, Asur Kralı Tiglat-

Pileser'e haberciler gönderip şöyle dedi: “Ben senin kulun ve oğlunum. Çık gel, bana karşı ayaklanan Aram Kralı'nın ve İsrail Kralı'nın elinden beni kurtar.” [8] Ahaz, RAB'bin Tapınağı'nda ve kralın saray hazinelerinde bulunan gümüşle altını alıp Asur Kralı'na armağan olarak gönderdi. [9] Asur Kralı onu dinledi; Şam'a karşı çıkıp orayı aldı, halkını Kir'e sürgün etti ve Resin'i öldürdü. [10] Kral Ahaz, Asur Kralı Tiglat-Pileser'le görüşmek için Şam'a gitti. Şam'daki sunağı gördü; Kral Ahaz, kâhin Uriya'ya sunağın biçimini ve bütün işçiliğine göre örneğini gönderdi. [11] Kâhin Uriya bir sunak yaptı; Kral Ahaz'ın Şam'dan gönderdiği her şeye göre, Kral Ahaz Şam'dan gelene kadar kâhin Uriya onu yapmıştı. [12] Kral Şam'dan gelince sunağı gördü; sunağa yaklaşıp onun üzerinde sunu sundu. [13] Yakmalık sunusunu ve tahıl sunusunu yaktı, dökmelik sunusunu döktü, esenlik sunularının kanını sunağın üzerine serpti. [14] RAB'bin önünde duran tunç sunağı tapınağın önünden, kendi sunağıyla RAB'bin Tapınağı'nın arasından kaldırıp kendi sunağının kuzey tarafına koydu. [15] Kral Ahaz, kâhin Uriya'ya şu buyruğu verdi: “Sabahın yakmalık sunusunu, akşamın tahıl sunusunu, kralın yakmalık sunusuyla tahıl sunusunu, ülkedeki bütün halkın yakmalık sunusunu, tahıl sunularını ve dökmelik sunularını büyük sunağın üzerinde yak. Yakmalık sununun bütün kanını ve kurbanın bütün kanını onun üzerine serp. Ama tunç sunak danışmak için bana kalsın.” [16] Kâhin Uriya, Kral Ahaz'ın buyurduğu her şeyi yaptı. [17] Kral Ahaz kaidelerin yan panellerini kesti, kazanı onların üzerinden indirdi; denizi, altındaki tunç öküzlerin üzerinden kaldırıp taş bir döşemenin üzerine koydu. [18] Tapınakta yaptırılmış Şabat örtülü geçidini ve kralın dışarıdaki girişini, Asur Kralı yüzünden RAB'bin Tapınağı'na çevirdi. [19] Ahaz'ın yaptığı öteki işler, Yahuda krallarının tarihinde yazılı değil mi? [20] Ahaz atalarıyla birlikte uyudu ve Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.

17

[1] Yahuda Kralı Ahaz'ın on ikinci yılında, Ela oğlu Hoşea Samiriye'de İsrail üzerinde dokuz yıl krallık etmeye başladı. [2] RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı, ama kendisinden önceki İsrail kralları gibi değildi. [3] Asur Kralı Şalmaneser onun üzerine yürüdü. Hoşea da onun kulu oldu ve ona haraç ödedi. [4] Ama Asur kralı Hoşea'nın komplo kurduğunu öğrendi. Çünkü Hoşea Mısır Kralı So'ya ulaklar göndermiş, önceki yıllarda yaptığı gibi Asur kralına haraç sunmamıştı. Bu yüzden Asur kralı onu yakalatıp zindana bağladı. [5] Sonra Asur kralı bütün ülkeye girdi, Samiriye'ye çıktı ve kenti üç yıl kuşattı. [6] Hoşea'nın dokuzuncu yılında Asur kralı Samiriye'yi ele geçirdi, İsrail halkını sürgün edip Asur'a götürdü; onları Halah'a, Habor'a, Gozan Irmağı kıyısına ve Med kentlerine yerleştirdi. [7] Bunlar, İsrail halkı Tanrıları RAB'be karşı günah işlediği için oldu. Oysa RAB onları Mısır diyarından, Mısır Kralı firavunun elinin altından çıkarmıştı. Ama onlar başka ilahlardan korktular, [8] RAB'bin İsrail halkının önünden kovduğu ulusların kurallarına ve İsrail krallarının ortaya koyduğu uygulamalara uydular. [9] İsrail halkı Tanrıları RAB'be karşı gizlice doğru olmayan şeyler yaptı. Gözcü kulesinden surlu kente kadar bütün kentlerinde kendilerine tapınma yerleri yaptılar. [10] Her yüksek tepeye ve her yeşil ağacın altına dikili taşlar ve Aşera direkleri diktiler. [11] RAB'bin önlerinden sürgün ettiği ulusların yaptığı gibi, oradaki bütün tapınma yerlerinde buhur yaktılar. RAB'bi öfkelendirmek için kötü şeyler yaptılar. [12] Putlara kulluk ettiler. Oysa RAB onlara, “Bunu yapmayacaksınız” demişti. [13] RAB her peygamber ve her görücü aracılığıyla İsrail'i de Yahuda'yı da uyarıp şöyle dedi: “Kötü yollarınızdan dönün. Atalarınıza buyurduğum ve kullarım peygamberler aracılığıyla size gönderdiğim bütün yasa uyarınca buyruklarımı ve kurallarımı tutun.” [14] Ama dinlemediler; Tanrıları RAB'be iman etmeyen ataları gibi boyunlarını sertleştirdiler. [15] RAB'bin kurallarını, atalarıyla yaptığı antlaşmayı ve kendilerine verdiği uyarıları reddettiler. Boş şeylerin ardınca gittiler, kendileri de boşluğa döndüler. Çevrelerindeki ulusların peşinden gittiler; oysa RAB onlara onlar gibi davranmamalarını buyurmuştu. [16] Tanrıları RAB'bin bütün buyruklarını bıraktılar. Kendilerine dökme putlar, iki buzağı yaptılar; bir Aşera direği diktiler; göğün bütün ordusuna tapındılar ve Baal'a kulluk ettiler. [17] Oğullarını ve kızlarını ateşten geçirdiler, falcılık ve büyücülük yaptılar, kendilerini RAB'bin gözünde kötü olanı yapmaya sattılar ve onu öfkelendirdiler. [18] Bu yüzden

RAB İsrail'e çok öfkelendi ve onları gözünün önünden uzaklaştırdı. Geriye yalnız Yahuda oymağı kaldı. 19 Yahuda da Tanrıları RAB'bin buyruklarını tutmadı; İsrail'in ortaya koyduğu uygulamalara uydu. 20 RAB İsrail soyunun tümünü reddetti, onları sıkıntıya uğrattı ve yağmacıların eline teslim etti; sonunda onları gözünün önünden attı. 21 Çünkü İsrail'i Davut'un hanedanından kopardı; onlar da Nevat oğlu Yarovam'ı kral yaptılar. Yarovam İsrail'i RAB'bin ardından gitmekten saptırdı ve onlara büyük bir günah işlettirdi. 22 İsrail halkı Yarovam'ın işlediği bütün günahlarda yürüdü; onlardan ayrılmadılar. 23 Sonunda RAB, kulları peygamberlerin tümü aracılığıyla söylediği gibi, İsrail'i gözünün önünden kaldırdı. Böylece İsrail kendi toprağından Asur'a sürüldü; bu durum bugüne dek sürüyor. 24 Asur kralı Babil'den, Kuta'dan, Avva'dan, Hamat'tan ve Sefarvayim'den insanlar getirip İsrail halkının yerine Samiriye kentlerine yerleştirdi. Onlar da Samiriye'ye yerleşip onun kentlerinde yaşamaya başladılar. 25 Oraya ilk yerleştiklerinde RAB'den korkmuyorlardı. Bu yüzden RAB aralarına aslanlar saldı; aslanlar onlardan bazılarını öldürdü. 26 Bunun üzerine Asur kralına şöyle haber gönderdiler: "Senin sürgün edip Samiriye kentlerine yerleştirdiğin uluslar, o ülkenin ilahının yasasını bilmiyor. Bu yüzden o da aralarına aslanlar saldı. Bak, insanları öldürüyorlar; çünkü o ülkenin ilahının yasasını bilmiyorlar." 27 Bunun üzerine Asur kralı şu buyruğu verdi: "Oradan sürgün ettiğiniz kâhinlerden birini geri götürün. Gidip orada yaşasın da o ülkenin ilahının yasasını onlara öğretsin." 28 Böylece Samiriye'den sürgün edilen kâhinlerden biri gelip Beytel'de oturdu ve onlara RAB'den nasıl korkmaları gerektiğini öğretti. 29 Ama her ulus kendi ilahlarını yaptı ve Samiriyelilerin yapmış olduğu tapınma yerlerindeki yapılara yerleştirdi; her ulus bunu oturduğu kentlerde yaptı. 30 Babil halkı Sukkot Benot'u, Kuta halkı Nergal'i, Hamat halkı Aşima'yı yaptı. 31 Avvalılar Nibhaz ile Tartak'ı yaptı. Sefarvayimliler ise Sefarvayim ilahları Adrammelek ile Anammelek için çocuklarını ateşte yaktı. 32 RAB'den korkuyor, ama kendi aralarından tapınma yerlerine kâhinler de seçiyorlardı; bu kâhinler tapınma yerlerindeki yapılarda onlar için kurban sunuyordu. 33 RAB'den korkuyor, ama sürgün edildikleri ulusların törelerine göre kendi ilahlarına da kulluk ediyorlardı. 34 Bugüne dek önceki uygulamalarını sürdürüyorlar. RAB'den korkmuyor, RAB'bin İsrail adını verdiği Yakup soyuna buyurduğu kurallara, hükümlere, yasaya ve buyruğa uymuyorlar. 35 RAB onlarla bir antlaşma yapmış ve onlara şöyle buyurmuştu: "Başka ilahlardan korkmayacaksınız, onların önünde eğilmeyeceksiniz, onlara kulluk etmeyecek, onlara kurban sunmayacaksınız. 36 Sizi büyük güçle ve uzanmış kolla Mısır diyarından çıkaran RAB'den korkacaksınız. Onun önünde eğilecek, kurbanlarınızı ona sunacaksınız. 37 Sizin için yazdığı kurallara, hükümlere, yasaya ve buyruğa sonsuza dek özenle uyacaksınız. Başka ilahlardan korkmayacaksınız. 38 Sizinle yaptığım antlaşmayı unutmayacaksınız, başka ilahlardan korkmayacaksınız. 39 Ama Tanrınız RAB'den korkacaksınız; o da sizi bütün düşmanlarınızın elinden kurtaracak." 40 Ama onlar dinlemediler; önceki yaptıklarını yapmayı sürdürdüler. 41 Böylece bu uluslar RAB'den korkuyor, ama oyma putlarına da kulluk ediyordu. Ataları ne yaptıysa çocukları da torunları da bugüne dek aynı şeyi yapıyor.

18

1 İsrail Kralı Ela oğlu Hoşea'nın üçüncü yılında, Yahuda Kralı Ahaz oğlu Hizkiya kral olmaya başladı. 2 Kral olmaya başladığında yirmi beş yaşındaydı; Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık etti. Annesinin adı Zekeriya kızı Avi'ydi. 3 Atası Davut'un yaptığı her şeye uygun olarak, RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. 4 Tapınma yerlerini ortadan kaldırdı, dikili taşları parçaladı, Aşera putunu kesti. Musa'nın yapmış olduğu tunç yılanı da parçalara ayırdı; çünkü o günlerde İsrail halkı ona buhur yakıyordu. Ona Nehuştan adını verdi. 5 İsrail'in Tanrısı RAB'be güvendi. Yahuda kralları arasında, ondan sonra da ondan önce de ona benzer kimse olmadı. 6 Çünkü RAB'be bağlı kaldı, O'nun ardınca yürümekten ayrılmadı; RAB'bin Musa'ya buyurduğu buyrukları yerine getirdi. 7 RAB onunla birlikteydi. Nereye gittiyse başarılı oldu. Asur kralına başkaldırdı, ona kulluk etmedi. 8 Gözcü kulesinden surlu kente kadar Filistliler'i Gazze'ye ve sınırlarına dek bozguna uğrattı. 9 Kral Hizkiya'nın dördüncü yılında, yani İsrail Kralı Ela oğlu Hoşea'nın yedinci yılında, Asur Kralı Şalmaneser Samiriye'ye saldırıp kenti kuşattı. 10

Üç yılın sonunda kenti ele geçirdiler. Hizkiya'nın altıncı yılında, yani İsrail Kralı Hoşea'nın dokuzuncu yılında Samiriye alındı. 11 Asur kralı İsrail halkını Asur'a sürgün etti. Onları Halah'a, Gozan Irmağı Havor kıyısına ve Med kentlerine yerleştirdi. 12 Çünkü Tanrıları RAB'bin sözünü dinlememiş, O'nun antlaşmasını çiğnemişlerdi; RAB'bin kulu Musa'nın buyurduğu her şeyi ne dinlemişlerdi ne de yapmışlardı. 13 Kral Hizkiya'nın on dördüncü yılında, Asur Kralı Sanherib Yahuda'nın bütün surlu kentlerine saldırıp onları ele geçirdi. 14 Yahuda Kralı Hizkiya, Lakiş'e, Asur kralına şu haberi gönderdi: "Suç işledim. Benden çekil git; üzerime ne yüklersen taşıyacağım." Bunun üzerine Asur kralı, Yahuda Kralı Hizkiya'ya üç yüz talant gümüş ve otuz talant altın yükledi. 15 Hizkiya, RAB'bin Tapınağı'nda ve kral sarayının hazinelerinde bulunan bütün gümüşü ona verdi. 16 O sırada Hizkiya, RAB'bin Tapınağı'nın kapılarındaki ve Yahuda Kralı Hizkiya'nın altın kaplattığı sövelerdeki altını söküp Asur kralına verdi. 17 Asur kralı, Tartan'ı, Ravsaris'i ve Rabşake'yi büyük bir orduyla Lakiş'ten Kral Hizkiya'ya, Yeruşalim'e gönderdi. Onlar çıkıp Yeruşalim'e geldiler. Oraya varınca, çamaşırcı tarlasının yolu üzerindeki yukarı havuzun su yolu yanında durdular. 18 Kralı çağırdılar. Bunun üzerine sarayın sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah onların yanına çıktı. 19 Rabşake onlara şöyle dedi: "Şimdi Hizkiya'ya deyin ki, 'Büyük kral, Asur kralı şöyle diyor: Güvendiğin bu şey nedir? 20 Savaş için plan ve güç var diyorsun; ama bunlar boş sözden başka bir şey değil. Şimdi kime güveniyorsun da bana başkaldırıyorsun? 21 Bak, sen o ezik kamış değneğe, yani Mısır'a güveniyorsun. Bir adam ona yaslansa, eline batar ve onu deler. Mısır Kralı Firavun, kendisine güvenen herkes için böyledir. 22 Bana, 'Tanrımız RAB'be güveniyoruz' derseniz, Hizkiya'nın tapınma yerlerini ve sunaklarını kaldırdığı, Yahuda ile Yeruşalim'e de, 'Yeruşalim'deki bu sunağın önünde tapınacaksınız' dediği ilah o değil mi? 23 Şimdi efendim Asur kralıyla iddiaya gir. Ben sana iki bin at vereyim, yeter ki üzerlerine binici çıkarabilesin. 24 Öyleyse efendimin kullarının en önemsiz komutanlarından birinin bile karşısında nasıl durabilirsin? Savaş arabaları ve atlılar için Mısır'a güveniyorsun. 25 Üstelik ben bu yeri yıkmak için RAB'den bağımsız mı geldim? Bu ülkeye saldırıp onu yıkmamı bana RAB söyledi.'" 26 Bunun üzerine Hilkiya oğlu Elyakim, Şevna ve Yoah, Rabşake'ye şöyle dediler: "Lütfen kullarınla Aramice konuş, çünkü anlıyoruz. Sur üstündeki halk duymasın diye bizimle Yahudice konuşma." 27 Ama Rabşake onlara, "Efendim bu sözleri yalnız efendinize ve size söylemem için mi beni gönderdi?" dedi. "Sizinle birlikte kendi dışkılarını yiyip kendi sidiklerini içecek olan sur üstündeki adamlara söylemem için göndermedi mi?" 28 Sonra Rabşake ayağa kalktı, Yahudice yüksek sesle bağırarak şöyle dedi: "Büyük kralın, Asur kralının sözünü dinleyin. 29 Kral şöyle diyor: 'Hizkiya sizi aldatmasın; çünkü sizi benim elimden kurtaramaz. 30 Hizkiya size, "RAB bizi kesinlikle kurtaracak, bu kent Asur kralının eline verilmeyecek" diyerek RAB'be güvendirmesin.' 31 Hizkiya'yı dinlemeyin. Çünkü Asur kralı şöyle diyor: 'Benimle barış yapın ve yanıma çıkın. O zaman herkes kendi asmasından, kendi incir ağacından yesin, herkes kendi sarnıcının suyunu içsin. 32 Sonra gelip sizi kendi ülkeniz gibi bir ülkeye götüreceğim: tahıl ve yeni şarap diyarına, ekmek ve bağlar diyarına, zeytin ağaçları ve bal diyarına. Böylece yaşarsınız, ölmezsiniz. Hizkiya sizi, "RAB bizi kurtaracak" diyerek kandırdığında onu dinlemeyin. 33 Ulusların ilahlarından herhangi biri kendi ülkesini Asur kralının elinden kurtarabildi mi? 34 Hamat'ın ve Arpat'ın ilahları nerede? Sefarvayim'in, Hena'nın ve İvva'nın ilahları nerede? Samiriye'yi elimden kurtarabildiler mi? 35 Ülkelerin bütün ilahları arasında, ülkesini elimden kurtaran hangisi var ki RAB Yeruşalim'i elimden kurtarsın?'" 36 Ama halk sustu, ona tek sözle karşılık vermedi; çünkü kralın buyruğu şöyleydi: "Ona cevap vermeyin." 37 Bunun üzerine sarayın sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah, giysilerini yırtmış olarak Hizkiya'nın yanına geldiler ve Rabşake'nin sözlerini ona bildirdiler.

19

1 Kral Hizkiya bunu duyunca giysilerini yırttı, çula sarındı ve RAB'bin evine gitti. 2 Sarayın başında olan Elyakim'i, yazman Şevna'yı ve kâhinlerin ihtiyarlarını çula sarınmış halde Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya

gönderdi. 3 Ona şöyle dediler: “Hizkiya şöyle diyor: ‘Bugün sıkıntı, azarlama ve aşağılanma günüdür; çünkü çocuklar doğum anına geldi, ama doğuracak güç yok. 4 Belki Tanrın RAB, efendisi Asur kralının, yaşayan Tanrı'ya meydan okumak için gönderdiği Rabşake'nin bütün sözlerini işitir ve Tanrın RAB'bin işittiği bu sözleri azarlar. Bunun için sağ kalan kalıntı adına dua et.’” 5 Böylece Kral Hizkiya'nın görevlileri Yeşaya'ya geldiler. 6 Yeşaya onlara şöyle dedi: “Efendinize şöyle deyin: ‘RAB şöyle diyor: Asur kralının görevlilerinin bana küfür ederek söylediği sözlerden korkma. 7 Bak, onun içine bir ruh koyacağım; bir haber duyacak ve kendi ülkesine dönecek. Kendi ülkesinde onu kılıçla yere sereceğim.’” 8 Rabşake geri döndü ve Asur kralını Livna'ya karşı savaşırken buldu; çünkü kralın Lakiş'ten ayrıldığını duymuştu. 9 Asur kralı, “Bak, Kûş Kralı Tirhaka seninle savaşmaya çıktı” denildiğini duyunca Hizkiya'ya yine ulaklar gönderip şöyle dedi: 10 “Yahuda Kralı Hizkiya'ya şöyle diyeceksiniz: Güvendiğin Tanrın seni aldatmasın; ‘Yeruşalim Asur kralının eline verilmeyecek’ demesin. 11 Bak, Asur krallarının bütün ülkelere neler yaptığını, onları nasıl tümüyle yok ettiğini duydun. Sen mi kurtulacaksın? 12 Atalarımın yok ettiği ulusları, Gozan'ı, Haran'ı, Retsef'i ve Telassar'da yaşayan Eden oğullarını, onların ilahları kurtardı mı? 13 Hamat kralı nerede? Arpat kralı nerede? Sefarvayim kentinin, Hena'nın ve İvva'nın kralları nerede?” 14 Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okudu. Sonra RAB'bin evine çıktı ve onu RAB'bin önüne serdi. 15 Hizkiya RAB'bin önünde dua edip şöyle dedi: “Ey keruvların üzerinde taht kuran İsrail'in Tanrısı RAB, yeryüzündeki bütün krallıkların tek Tanrısı sensin. Gökleri ve yeri sen yaptın. 16 Ya kulağını eğ, ey RAB, ve işit. Gözlerini aç, ey RAB, ve gör. Sanherib'in, yaşayan Tanrı'ya meydan okumak için gönderdiği sözleri işit. 17 Gerçekten, ey RAB, Asur kralları ulusları ve topraklarını viran etti. 18 İlahlarını da ateşe attılar; çünkü onlar ilah değildi, insanların ellerinin yaptığı şeylerdi, ağaç ve taştı. Bu yüzden onları yok ettiler. 19 Şimdi ey Tanrımız RAB, ne olur, bizi onun elinden kurtar ki yeryüzündeki bütün krallıklar yalnız senin Tanrı olduğunu bilsin.” 20 Bunun üzerine Amots oğlu Yeşaya, Hizkiya'ya şu haberi gönderdi: “İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: ‘Asur Kralı Sanherib'e karşı bana dua ettin; seni işittim. 21 RAB'bin onun hakkında söylediği söz şudur: “Siyon'un kız evladı, o bakire, seni hor gördü, seninle alay etti. Yeruşalim'in kız evladı arkandan baş salladı. 22 Kime meydan okudun, kime küfrettin? Kime karşı sesini yükselttin, gözlerini yukarı kaldırdın? İsrail'in Kutsalı'na karşı. 23 Ulaklarınla Rab'be meydan okuyup dedin ki, ‘Savaş arabalarımın çokluğuyla dağların doruğuna, Lübnan'ın en uzak yamaçlarına çıktım. Onun ulu sedirlerini, seçkin servilerini keseceğim; en uzak konak yerine, verimli ormanına kadar gireceğim. 24 Ben kazdım ve yabancı suları içtim. Ayak tabanlarımla Mısır'ın bütün ırmaklarını kurutacağım.’ 25 Bunu çok önceden benim yaptığımı, eski çağlarda benim tasarladığımı duymadın mı? Şimdi onu gerçekleşmeye getirdim; öyle ki sen surlu kentleri yıkıntı yığınlarına çevirdin. 26 Bu yüzden onların halkı güçsüz kaldı; yılıp utanca düştüler. Tarladaki ot gibi, yeşil filiz gibi, damlardaki çimen gibi, büyümeden önce kavrulan ekin gibi oldular. 27 Ama senin oturmanı da, çıkmanı da, içeri girmeni de, bana karşı kudurmanı da biliyorum. 28 Bana karşı kudurduğun ve küstahlığın kulağıma ulaştığı için, kancamı burnuna, gemimi dudaklarına takacağım; seni geldiğin yoldan geri çevireceğim.” 29 “Bu sana belirti olacak: Bu yıl kendiliğinden yetişeni yiyeceksiniz, ikinci yıl da ondan biteni; üçüncü yıl ise ekin, biçin, bağlar dikin ve onların meyvesini yiyin. 30 Yahuda soyundan kurtulup sağ kalanlar yeniden aşağıya kök salacak, yukarıya meyve verecek. 31 Çünkü Yeruşalim'den bir kalıntı çıkacak, Siyon Dağı'ndan kurtulanlar çıkacak. Bunu RAB'bin kıskanç gayreti yapacak.’ 32 “Bu nedenle RAB, Asur kralı hakkında şöyle diyor: ‘Bu kente girmeyecek, oraya bir ok atmayacak, önüne kalkanla gelmeyecek, ona karşı kuşatma rampası kurmayacak. 33 Geldiği yoldan geri dönecek, bu kente girmeyecek’ diyor RAB. 34 ‘Çünkü kendim için ve kulum Davut'un hatırı için bu kenti savunup kurtaracağım.’” 35 O gece RAB'bin meleği çıkıp Asurlular'ın ordugahında yüz seksen beş bin kişiyi vurdu. Sabah erkenden kalktıklarında, işte, hepsi ölü bedenlerdi. 36 Böylece Asur Kralı Sanherib çekilip gitti; geri dönüp Ninova'da yaşadı. 37 İlahı Nisrok'un tapınağında tapınırken Adrammelek'le Şaretser onu kılıçla vurdu; kendileri Ararat diyarına kaçtılar. Yerine oğlu Esar-Haddon kral oldu.

20

1 O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalandı.
Amots oğlu peygamber Yeşaya ona gelip, “RAB şöyle
diyor: ‘Evini düzene koy, çünkü öleceksin,
yaşamayacaksın’” dedi. 2 Bunun üzerine yüzünü
duvara çevirdi ve RAB'be şöyle dua etti: 3 “Ne olur, ya
RAB, senin önünde sadakatle ve bütün yüreğimle
yürüdüğümü, gözünde iyi olanı yaptığımı anımsa.”
Hizkiya acı acı ağladı. 4 Yeşaya daha kentin orta
kısmından çıkmadan önce RAB'bin sözü ona geldi: 5
“Geri dön ve halkımın önderi Hizkiya'ya de ki, ‘Atan
Davut'un Tanrısı RAB şöyle diyor: “Duanı işittim,
gözyaşlarını gördüm. İşte, seni iyileştireceğim.
Üçüncü gün RAB'bin Tapınağı'na çıkacaksın. 6
Ömrüne on beş yıl katacağım. Seni de bu kenti de
Asur kralının elinden kurtaracağım. Kendim uğruna
ve kulum Davut uğruna bu kenti savunacağım.”””” 7
Yeşaya, “Bir incir lapası getirin” dedi. Getirip çıbanın
üzerine koydular, o da iyileşti. 8 Hizkiya, Yeşaya'ya,
“RAB'bin beni iyileştireceğine ve üçüncü gün
RAB'bin Tapınağı'na çıkacağıma dair belirti ne
olacak?” dedi. 9 Yeşaya, “RAB'bin söylediği şeyi
yapacağına dair sana vereceği belirti şu olacak: gölge
on basamak ileri mi gitsin, yoksa on basamak geri mi
dönsün?” dedi. 10 Hizkiya, “Gölgenin on basamak
ilerlemesi kolay. Hayır, gölge on basamak geri
dönsün” diye karşılık verdi. 11 Peygamber Yeşaya
RAB'be yakardı; RAB de Ahaz'ın güneş saatinde aşağı
inmiş olan gölgeyi on basamak geri götürdü. 12 O
sırada Babil kralı Baladan oğlu Berodak Baladan,
Hizkiya'ya mektuplar ve bir armağan gönderdi;
çünkü onun hastalandığını duymuştu. 13 Hizkiya
onları dinledi ve değerli eşyalarının bulunduğu yerin
hepsini, gümüşü, altını, baharatları, değerli yağı,
silahlığını ve hazinelerinde bulunan her şeyi onlara
gösterdi. Hizkiya'nın sarayında ya da bütün
egemenliğinde onlara göstermediği hiçbir şey
kalmadı. 14 Bunun üzerine peygamber Yeşaya Kral
Hizkiya'ya gelip, “Bu adamlar ne dedi? Sana nereden
geldiler?” diye sordu. Hizkiya, “Uzak bir ülkeden,
Babil'den geldiler” dedi. 15 Yeşaya, “Sarayında ne
gördüler?” dedi. Hizkiya, “Sarayımda olan her şeyi
gördüler. Hazinelerim arasında onlara
göstermediğim hiçbir şey yok” diye yanıtladı. 16
Yeşaya Hizkiya'ya, “RAB'bin sözünü dinle: 17 ‘İşte
günler geliyor; sarayında olan her şey ve atalarının
bugüne kadar biriktirdiği her şey Babil'e taşınacak.
Hiçbir şey kalmayacak’ diyor RAB. 18 ‘Senden
çıkacak, senin baba olacağın oğullarından bazılarını
alacaklar; onlar Babil kralının sarayında hadım
olacaklar.’” 19 O zaman Hizkiya Yeşaya'ya,
“Söylediğin RAB sözü iyidir” dedi. Sonra, “Benim
günlerimde esenlik ve gerçek olacaksa, öyle değil
mi?” dedi. 20 Hizkiya'nın öteki işleri, bütün yiğitliği,
havuzu ve su yolunu nasıl yaptığı, kente nasıl su
getirdiği Yahuda krallarının tarihinde yazılı değil mi?
21 Hizkiya atalarıyla birlikte uyudu. Yerine oğlu
Manaşşe kral oldu.

21

1 Manaşşe krallık etmeye başladığında on iki
yaşındaydı; Yeruşalim'de elli beş yıl krallık yaptı.
Annesinin adı Heftsiba'ydı. 2 RAB'bin,
İsrailoğulları'nın önünden kovduğu ulusların iğrenç
uygulamalarını izleyerek RAB'bin gözünde kötü olanı
yaptı. 3 Babası Hizkiya'nın yıktığı tapınma yerlerini
yeniden yaptı; İsrail Kralı Ahav'ın yaptığı gibi Baal
için sunaklar kurdu, bir Aşera yaptı; göğün bütün
ordusuna tapındı ve onlara kulluk etti. 4 RAB'bin,
“Adımı Yeruşalim'e koyacağım” dediği RAB'bin
Tapınağı'nda sunaklar kurdu. 5 RAB'bin Tapınağı'nın
iki avlusunda göğün bütün ordusu için sunaklar
kurdu. 6 Oğlunu ateşten geçirdi; falcılık ve büyücülük
yaptı; ruh çağıranlarla ve büyücülerle uğraştı. RAB'bi
öfkelendirmek için onun gözünde çok kötülük yaptı. 7
Yaptırdığı oyma Aşera putunu, RAB'bin Davut'a ve
oğlu Süleyman'a, “Bütün İsrail oymakları arasından
seçtiğim bu tapınakta ve Yeruşalim'de adımı sonsuza
dek yaşatacağım; 8 yalnız, kulum Musa'nın onlara
buyurduğu bütün yasa uyarınca, onlara buyurduğum
her şeyi yapmaya dikkat ederlerse, İsrail'i atalarına
verdiğim bu topraktan bir daha sürükleyip
çıkarmayacağım” dediği tapınağa koydu. 9 Ama halk
kulak asmadı. Manaşşe onları öyle saptırdı ki,
RAB'bin İsrailoğulları'nın önünden yok ettiği
uluslardan bile daha büyük kötülük yaptılar. 10 RAB
kulları olan peygamberler aracılığıyla şöyle konuştu:
11 “Yahuda Kralı Manaşşe bu iğrenç şeyleri yaptığı,

kendisinden önce yaşayan Amorlular'ın yaptıklarının hepsinden daha kötü davrandığı ve Yahuda'yı da putlarıyla günaha sürüklediği için, 12 İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Bakın, Yeruşalim'in ve Yahuda'nın üzerine öyle bir felaket getireceğim ki, bunu duyan herkesin iki kulağı çınlayacak. 13 Samiriye'nin ölçü ipini ve Ahav hanesinin çekülünü Yeruşalim'in üzerine gereceğim; bir adamın bir çanağı silip ters çevirmesi gibi, Yeruşalim'i silip ters çevireceğim. 14 Mirasımdan geriye kalanları terk edeceğim, onları düşmanlarının eline vereceğim. Bütün düşmanlarına yağma ve talan olacaklar. 15 Çünkü atalarının Mısır'dan çıktığı günden bugüne dek gözümde kötü olanı yaptılar ve beni öfkelendirdiler." 16 Manaşşe ayrıca çok fazla suçsuz kanı döktü; Yeruşalim'i bir uçtan öbür uca kadar kanla doldurdu. Bunu, Yahuda'yı günaha sürükleyen günahına ek olarak, RAB'bin gözünde kötü olanı yaparak yaptı. 17 Manaşşe'nin öteki işleri, yaptığı her şey ve işlediği günahlar, Yahuda krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 18 Manaşşe atalarıyla birlikte uyudu ve kendi sarayının bahçesine, Uzza Bahçesi'ne gömüldü. Yerine oğlu Amon kral oldu. 19 Amon krallık etmeye başladığında yirmi iki yaşındaydı; Yeruşalim'de iki yıl krallık yaptı. Annesinin adı, Yotva'lı Haruts'un kızı Meşullemet'ti. 20 Babası Manaşşe gibi, RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. 21 Babasının yürüdüğü yolun tümünde yürüdü; babasının kulluk ettiği putlara kulluk etti, onlara tapındı. 22 Atalarının Tanrısı RAB'bi bıraktı ve RAB'bin yolunda yürümedi. 23 Amon'un görevlileri ona karşı düzen kurup kralı kendi sarayında öldürdüler. 24 Ama ülke halkı, Kral Amon'a karşı düzen kuranların hepsini öldürdü; sonra oğlu Yoşiya'yı onun yerine kral yaptı. 25 Amon'un öteki işleri, yaptığı her şey, Yahuda krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? 26 Onu Uzza Bahçesi'nde kendi mezarına gömdüler. Yerine oğlu Yoşiya kral oldu.

22

1 Yoşiya kral olduğunda sekiz yaşındaydı; Yeruşalim'de otuz bir yıl krallık etti. Annesinin adı Botskatlı Adaya'nın kızı Yedida'ydı. 2 RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Atası Davut'un bütün yolunda yürüdü, sağa da sola da sapmadı. 3 Kral Yoşiya'nın on sekizinci yılında kral, Meşullam oğlu, Asalya torunu yazman Şafan'ı RAB'bin Tapınağı'na gönderip şöyle dedi: 4 "Başkâhin Hilkiya'ya çık da halkın getirip eşik nöbetçilerinin topladığı, RAB'bin Tapınağı'na getirilen parayı saysın. 5 Onlar da bunu RAB'bin Tapınağı'nın işlerine bakan ustaların eline versinler. Bunlar da tapınaktaki gedikleri onarmak için RAB'bin Tapınağı'nda çalışan işçilere versinler; 6 marangozlara, ustalara, duvarcılara ve tapınağı onarmak için kereste ve yontma taş satın almaya versinler. 7 Ama ellerine verilen para için onlardan hesap sorulmadı, çünkü dürüst davranıyorlardı." 8 Başkâhin Hilkiya, yazman Şafan'a, "RAB'bin Tapınağı'nda Yasa Kitabı'nı buldum" dedi. Hilkiya kitabı Şafan'a verdi, o da okudu. 9 Yazman Şafan krala gidip haber getirdi. "Kulların tapınakta bulunan parayı boşaltıp RAB'bin Tapınağı'nın işlerine bakan ustaların eline teslim ettiler" dedi. 10 Sonra yazman Şafan krala, "Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi" dedi. Ardından Şafan kitabı kralın önünde okudu. 11 Kral, Yasa Kitabı'nın sözlerini duyunca giysilerini yırttı. 12 Sonra kral, Kâhin Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a, Mikaya oğlu Akbor'a, yazman Şafan'a ve kralın görevlisi Asaya'ya şu buyruğu verdi: 13 "Gidin, bulunan bu kitabın sözleri için benim adıma, halk adına ve bütün Yahuda adına RAB'be danışın. Çünkü RAB'bin bize karşı alevlenen öfkesi büyüktür; atalarımız bu kitabın sözlerini dinlemediler, bizim için yazılmış olanların hiçbirine göre davranmadılar." 14 Bunun üzerine Kâhin Hilkiya, Ahikam, Akbor, Şafan ve Asaya, giysi dolabının sorumlusu Harhas torunu, Tikva oğlu Şallum'un karısı peygamber Hulda'ya gittiler. Hulda Yeruşalim'in ikinci mahallesinde oturuyordu. Onunla konuştular. 15 Hulda onlara şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Beni size danışmaya gönderen adama söyleyin ki, 16 RAB şöyle diyor: Bakın, Yahuda kralının okuduğu kitaptaki bütün sözler uyarınca bu yerin ve burada yaşayanların üzerine felaket getireceğim. 17 Çünkü beni bırakıp başka ilahlara buhur yaktılar; ellerinin bütün işleriyle öfkemi kışkırttılar. Bu yüzden öfkem bu yere karşı alevlenecek ve sönmeyecek.' 18 Ama sizi RAB'be danışmaya gönderen Yahuda kralına şöyle diyeceksiniz: İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Duyduğun sözlere gelince, 19 yüreğin yumuşadı ve bu yerle burada yaşayanlar hakkında söylediğim, onların yıkım ve lanet konusu

olacağına dair sözleri duyunca RAB'bin önünde alçaldın. Giysilerini yırttın, önümde ağladın. Ben de seni duydum' diyor RAB. [20] 'Bu yüzden seni atalarına katacağım; mezarına esenlik içinde gireceksin. Gözlerin, bu yerin üzerine getireceğim bütün felaketi görmeyecek.'" Onlar da bu yanıtı krala götürdüler.

23

[1] Kral haber gönderdi; Yahuda'nın ve Yeruşalim'in bütün ileri gelenleri onun yanına toplandı. [2] Kral RAB'bin Tapınağı'na çıktı. Yahuda'nın bütün adamları, Yeruşalim'de yaşayanların hepsi, kâhinler, peygamberler, küçük büyük bütün halk onunla birlikteydi. RAB'bin Tapınağı'nda bulunmuş olan antlaşma kitabının bütün sözlerini onların duyacağı biçimde okudu. [3] Kral sütunun yanında durup RAB'bin önünde bir antlaşma yaptı: RAB'bin yolundan gidecek, bu kitapta yazılı antlaşma sözlerini yerine getirmek için O'nun buyruklarını, uyarılarını ve kurallarını bütün yüreğiyle ve bütün canıyla tutacaktı. Bütün halk da bu antlaşmaya bağlı kaldı. [4] Kral, başkâhin Hilkiya'ya, ikinci derecedeki kâhinlere ve kapı bekçilerine, Baal için, Aşera için ve göğün bütün ordusu için yapılmış bütün eşyaları RAB'bin Tapınağı'ndan çıkarmalarını buyurdu. Bunları Yeruşalim'in dışında, Kidron tarlalarında yaktı ve küllerini Beytel'e götürdü. [5] Yahuda krallarının, Yahuda kentlerindeki tapınma yerlerinde ve Yeruşalim'in çevresindeki yerlerde buhur yakmak üzere görevlendirdiği putperest kâhinleri görevden uzaklaştırdı. Baal'a, güneşe, aya, takımyıldızlara ve göğün bütün ordusuna buhur yakanları da kaldırdı. [6] Aşera'yı RAB'bin Tapınağı'ndan çıkarıp Yeruşalim'in dışına, Kidron Vadisi'ne götürdü; onu orada yaktı, toz haline getirene dek ezdi ve tozunu sıradan halkın mezarlarının üzerine attı. [7] RAB'bin Tapınağı'ndaki fuhuş yapan erkeklerin evlerini yıktı; kadınlar orada Aşera için örtüler dokuyordu. [8] Yahuda kentlerinden bütün kâhinleri getirdi ve kâhinlerin buhur yaktığı tapınma yerlerini Geva'dan Beer-Şeva'ya kadar kirletti. Kent kapısında, kentin yöneticisi Yeşu'nun kapısının girişinde, kapıdan girenin solunda bulunan kapılara ait tapınma yerlerini de yıktı. [9] Ama tapınma yerlerinin kâhinleri Yeruşalim'deki RAB'bin sunağına çıkmadılar; yalnız kardeşlerinin arasında mayasız ekmek yediler. [10] Hiç kimse oğlunu ya da kızını Molek için ateşten geçirmesin diye Ben-Hinnom Vadisi'ndeki Tofet'i kirletti. [11] Yahuda krallarının güneşe adadığı atları RAB'bin Tapınağı'nın girişinden kaldırdı. Bunlar, saray görevlisi Natan-Melek'in avludaki odasının yanındaydı. Güneşin savaş arabalarını da ateşe verdi. [12] Kral, Ahaz'ın üst odasının damındaki, Yahuda krallarının yaptırdığı sunakları ve Manaşşe'nin RAB'bin Tapınağı'nın iki avlusunda yaptırdığı sunakları parçaladı; onları oradan ezip tozlarını Kidron Vadisi'ne attı. [13] Kral, Yeruşalim'in karşısında, Yıkım Dağı'nın sağ tarafında bulunan tapınma yerlerini de kirletti. İsrail Kralı Süleyman bunları Saydalıların iğrenç ilahı Aştoret için, Moav'ın iğrenç ilahı Kemoş için ve Ammonluların iğrenç ilahı Milkom için yaptırmıştı. [14] Dikili taşları parçaladı, Aşera putlarını kesti ve yerlerini insan kemikleriyle doldurdu. [15] Ayrıca Nebat oğlu Yarovam'ın, İsrail'i günaha sürükleyen adamın, Beytel'de yaptırdığı sunağı ve tapınma yerini de yıktı. O sunağı ve tapınma yerini yakıp toz haline getirene dek ezdi, Aşera'yı da yaktı. [16] Yoşiya dönüp baktığında dağdaki mezarları gördü. Haber gönderip kemikleri mezarlardan çıkarttı, sunakta yaktı ve böylece onu kirletti. Bunlar, bu olayları önceden bildiren Tanrı adamının duyurduğu RAB sözüne göre oldu. [17] Sonra, "Gördüğüm şu anıt da ne?" dedi. Kentin adamları ona, "Bu, Yahuda'dan gelip Beytel sunağına karşı yaptığın bu şeyleri önceden bildiren Tanrı adamının mezarıdır" dediler. [18] Yoşiya, "Bırakın onu; kemiklerini kimse yerinden oynatmasın" dedi. Böylece onun kemiklerini, Samiriye'den gelen peygamberin kemikleriyle birlikte rahat bıraktılar. [19] İsrail krallarının RAB'bi öfkelendirmek için Samiriye kentlerinde yaptırdığı tapınma yerlerinin bütün mabetlerini de Yoşiya kaldırdı; Beytel'de yaptığı her şeyi onlara da yaptı. [20] Oradaki tapınma yerlerinin bütün kâhinlerini sunakların üzerinde boğazladı ve sunakların üzerinde insan kemikleri yaktı. Sonra Yeruşalim'e döndü. [21] Kral bütün halka, "Bu antlaşma kitabında yazıldığı gibi, Tanrınız RAB için Fısıh'ı kutlayın" diye buyurdu. [22] İsrail'e önderlik eden yargıçların günlerinden beri, ne İsrail krallarının bütün günlerinde ne de Yahuda krallarının günlerinde böyle bir Fısıh kutlanmıştı. [23] Ancak Kral Yoşiya'nın krallığının on sekizinci yılında bu Fısıh Yeruşalim'de

RAB için kutlandı. [24] Ayrıca Yoşiya, kâhin Hilkiya'nın RAB'bin Tapınağı'nda bulduğu kitapta yazılı yasanın sözlerini yerine getirmek için, Yahuda ülkesinde ve Yeruşalim'de görülen medyumları, ruh çağıranları, ev putlarını, iğrenç putları ve bütün öteki iğrençlikleri ortadan kaldırdı. [25] Ondan önce de sonra da, Musa'nın yasasının tümüne göre bütün yüreğiyle, bütün canıyla ve bütün gücüyle RAB'be dönen onun gibisi bir kral çıkmadı. [26] Yine de RAB, Manaşşe'nin O'nu öfkelendirdiği bütün kışkırtmalar yüzünden Yahuda'ya karşı alevlenmiş büyük öfkesinin kızgınlığından dönmedi. [27] RAB, "İsrail'i önümden nasıl kaldırdıysam, Yahuda'yı da önümden kaldıracağım; seçtiğim bu kenti, Yeruşalim'i, 'Adım orada olacak' dediğim tapınağı da reddedeceğim" dedi. [28] Yoşiya'nın öteki işleri ve yaptığı her şey, Yahuda krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? [29] Onun günlerinde Mısır Kralı Firavun Neko, Fırat Irmağı'na, Asur kralına karşı çıktı. Kral Yoşiya ona karşı yürüdü; Firavun Neko Megiddo'da onu görünce öldürdü. [30] Görevlileri Yoşiya'nın cesedini savaş arabasıyla Megiddo'dan alıp Yeruşalim'e getirdiler ve onu kendi mezarına gömdüler. Sonra ülke halkı Yoşiya'nın oğlu Yehoahaz'ı alıp mesh etti ve babasının yerine kral yaptı. [31] Yehoahaz kral olduğunda yirmi üç yaşındaydı. Yeruşalim'de üç ay krallık yaptı. Annesinin adı Libnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı. [32] Atalarının yaptığı her şeye uygun olarak, RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. [33] Firavun Neko, Yeruşalim'de krallık etmesin diye onu Hamat ülkesindeki Rivla'da zincire vurdu. Ülkeye de yüz talant gümüş ve bir talant altın vergi koydu. [34] Firavun Neko, Yoşiya'nın oğlu Elyakim'i babası Yoşiya'nın yerine kral yaptı ve adını Yehoyakim olarak değiştirdi. Yehoahaz'ıysa alıp Mısır'a götürdü; o da orada öldü. [35] Yehoyakim, gümüşü ve altını Firavun'a verdi. Ama Firavun'un buyruğuna göre bu parayı verebilmek için ülkeyi vergilendirdi; Firavun Neko'ya vermek üzere, ülke halkının her birinden payına düşen gümüşü ve altını topladı. [36] Yehoyakim kral olduğunda yirmi beş yaşındaydı. Yeruşalim'de on bir yıl krallık yaptı. Annesinin adı Ruma'lı Pedaya'nın kızı Zevida'ydı. [37] Atalarının yaptığı her şeye uygun olarak, RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

24

[1] Onun günlerinde Babil Kralı Nebukadnessar geldi. Yehoyakim üç yıl ona bağlı kaldı; sonra ona karşı dönüp ayaklandı. [2] RAB, Yahuda'yı yok etmek için onun üzerine Kildani birlikleri, Aram birlikleri, Moav birlikleri ve Ammonluların birliklerini gönderdi. Bunu kulları peygamberler aracılığıyla söylediği RAB sözüne göre Yahuda'nın üzerine gönderdi. [3] Gerçekten de bu, Manaşşe'nin işlediği bütün günahlardan ötürü, RAB'bin buyruğuyla Yahuda'nın başına geldi; onları kendi gözünün önünden uzaklaştırmak içindi. [4] Bir de döktüğü suçsuz kan yüzünden oldu. Çünkü Yeruşalim'i suçsuz kanla doldurmuştu ve RAB bağışlamak istemedi. [5] Yehoyakim'in öteki işleri ve yaptığı her şey, Yahuda krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? [6] Yehoyakim atalarıyla birlikte yatıp öldü. Yerine oğlu Yehoyakin kral oldu. [7] Mısır Kralı bir daha kendi ülkesinden çıkmadı. Çünkü Babil Kralı, Mısır Deresi'nden Fırat Irmağı'na kadar Mısır Kralı'na ait olan her şeyi ele geçirmişti. [8] Yehoyakin kral olduğunda on sekiz yaşındaydı. Yeruşalim'de üç ay krallık yaptı. Annesinin adı, Yeruşalimli Elnatan'ın kızı Nehuşta'ydı. [9] Babası ne yaptıysa, o da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. [10] O sırada Babil Kralı Nebukadnessar'ın adamları Yeruşalim'e geldiler ve kenti kuşattılar. [11] Adamları kenti kuşatırken Babil Kralı Nebukadnessar da kente geldi. [12] Yahuda Kralı Yehoyakin, annesiyle, adamlarıyla, önderleriyle ve görevlileriyle birlikte Babil Kralı'nın yanına çıktı. Babil Kralı onu krallığının sekizinci yılında tutsak aldı. [13] RAB'bin Tapınağı'nın bütün hazinelerini ve kral sarayının hazinelerini oradan çıkardı. İsrail Kralı Süleyman'ın RAB'bin tapınağı için yapmış olduğu bütün altın eşyaları parçaladı; RAB'bin söylediği gibi oldu. [14] Bütün Yeruşalim'i, bütün önderleri, bütün yiğit savaşçıları, on bin sürgünü, bütün zanaatkârları ve demircileri sürgüne götürdü. Ülkede, halkın en yoksul kesiminden başka kimse kalmadı. [15] Yehoyakin'i Babil'e sürgüne götürdü. Kralın annesini, kralın karılarını, görevlilerini ve ülkedeki önde gelen kişileri de Yeruşalim'den Babil'e sürgüne götürdü. [16] Güçlü kuvvetli bütün adamları, yani yedi bin kişiyi, zanaatkârları ve demircileri de, yani bin kişiyi, hepsi savaşa elverişli insanlardı; Babil Kralı onları Babil'e tutsak götürdü. [17] Babil Kralı, Yehoyakin'in amcası Mattanya'yı onun yerine kral yaptı ve adını Sidkiya

olarak değiştirdi. [18] Sidkiya kral olduğunda yirmi bir yaşındaydı. Yeruşalim'de on bir yıl krallık yaptı. Annesinin adı Livnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı. [19] Yehoyakim'in yaptığı her şeye uygun olarak, o da RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. [20] Çünkü RAB'bin öfkesi yüzünden bunlar Yeruşalim'in ve Yahuda'nın başına geldi; sonunda onları kendi huzurundan attı. Sidkiya, Babil Kralı'na karşı ayaklandı.

25

[1] Sidkiya'nın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın onuncu gününde Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalim'e geldi; kentin karşısında ordugâh kurdu ve çevresine kuşatma yapıları kurdular. [2] Böylece kent, Kral Sidkiya'nın krallığının on birinci yılına kadar kuşatma altında kaldı. [3] Dördüncü ayın dokuzuncu gününde kentte kıtlık çok ağırlaştı; ülkede yaşayan halk için ekmek kalmadı. [4] Sonra kent surlarında bir gedik açıldı. Kildaniler kenti çepeçevre kuşatmışken, bütün savaşçılar geceleyin iki surun arasındaki, kralın bahçesinin yanındaki kapıdan kaçtı; kral da Arava yoluna yöneldi. [5] Ama Kildani ordusu kralın peşine düştü ve Eriha ovalarında ona yetişti. Bütün ordusu dağılıp onu bıraktı. [6] Kralı yakalayıp Rivla'da Babil Kralı'nın yanına götürdüler; Babil Kralı onun hakkında hüküm verdi. [7] Sidkiya'nın oğullarını gözlerinin önünde öldürdüler. Sonra Sidkiya'nın gözlerini oydular, onu zincire vurdular ve Babil'e götürdüler. [8] Beşinci ayın yedinci gününde, yani Babil Kralı Nebukadnessar'ın krallığının on dokuzuncu yılında, Babil Kralı'nın görevlisi, muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Yeruşalim'e geldi. [9] RAB'bin Tapınağı'nı, kralın sarayını ve Yeruşalim'deki bütün evleri yaktı; büyük olan her evi ateşe verdi. [10] Muhafız birliği komutanıyla birlikte olan bütün Kildani ordusu Yeruşalim'in çevresindeki surları yıktı. [11] Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan kentte kalan halkın geri kalanını, Babil Kralı'nın tarafına geçmiş olanları ve kalabalığın geri kalanını sürgüne götürdü. [12] Ama muhafız birliği komutanı, ülkenin en yoksullarından bazılarını bağlarda ve tarlalarda çalışmak üzere bıraktı. [13] Kildaniler, RAB'bin Tapınağı'ndaki tunç sütunları, kaideleri ve RAB'bin Tapınağı'ndaki tunç denizi parçaladılar; bunların tunçlarını Babil'e götürdüler. [14] Tencereleri, kürekleri, fitil maşalarını, kaşıkları ve hizmette kullanılan bütün tunç eşyaları da alıp götürdüler. [15] Muhafız birliği komutanı buhur kaplarını ve leğenleri, altın olanları altın olarak, gümüş olanları da gümüş olarak aldı. [16] Süleyman'ın RAB'bin Tapınağı için yaptırdığı iki sütunun, o denizin ve kaidelerin tuncunun ağırlığı hesaplanamayacak kadar çoktu. [17] Bir sütunun yüksekliği on sekiz arşındı. Üstünde tunçtan bir başlık vardı; başlığın yüksekliği üç arşındı. Başlığın çevresinde ağ işi ve nar süsleri vardı; hepsi tunçtandı. Ağ işiyle birlikte öbür sütun da bunun gibiydi. [18] Muhafız birliği komutanı başkâhin Seraya'yı, ikinci kâhin Sefanya'yı ve kapıyı bekleyen üç görevliyi aldı. [19] Kentten de savaşçılardan sorumlu bir görevlisini, kentte bulunan kralın huzuruna çıkma yetkisi olan adamlardan beşini, ülke halkını askere yazan ordu komutanının kâtibini ve kentte bulunan ülke halkından altmış kişiyi aldı. [20] Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan onları alıp Rivla'da Babil Kralı'na götürdü. [21] Babil Kralı onları Hamat ülkesindeki Rivla'da vurup öldürdü. Böylece Yahuda halkı ülkesinden sürgün edildi. [22] Babil Kralı Nebukadnessar'ın Yahuda ülkesinde bıraktığı halkın başına, Ahikam oğlu, Şafan torunu Gedalya'yı vali yaptı. [23] Ordu komutanlarının hepsi adamlarıyla birlikte, Babil Kralı'nın Gedalya'yı vali yaptığını duyunca Mitspa'ya, Gedalya'nın yanına geldiler: Netanya oğlu İşmael, Kareah oğlu Yohanan, Netofalı Tanhumet oğlu Seraya ve Maakalı'nın oğlu Yaazanya; kendileri ve adamları geldiler. [24] Gedalya onlara ve adamlarına ant içerek şöyle dedi: “Kildanilerin görevlilerinden korkmayın. Ülkede yaşayın, Babil Kralı'na kulluk edin; o zaman iyilik bulursunuz.” [25] Ama yedinci ayda, krallık soyundan Elişama torunu, Netanya oğlu İşmael yanına on adam alıp geldi. Gedalya'yı vurdular ve öldü; Mitspa'da onun yanında bulunan Yahudileri ve Kildanileri de vurdular. [26] Bunun üzerine küçük büyük bütün halk ve ordu komutanları kalkıp Mısır'a gittiler; çünkü Kildanilerden korkuyorlardı. [27] Yahuda Kralı Yehoyakin'in sürgün edilişinin otuz yedinci yılında, on ikinci ayın yirmi yedinci gününde, Babil Kralı Evil-Merodak tahta çıktığı yıl Yahuda Kralı Yehoyakin'i zindandan çıkardı. [28] Onunla iyi konuştu ve tahtını Babil'de kendisiyle birlikte bulunan kralların tahtlarından daha yüksek bir yere koydu. [29]

Yehoyakin'in zindan giysilerini değiştirdi. Yaşamı boyunca her gün kralın sofrasında yemek yedi. 30 Geçimi için de kral tarafından yaşamı boyunca her gün düzenli bir pay verildi.

1. Tarihler

1

[1] Âdem, Şit, Enoş, [2] Kenan, Mahalalel, Yared, [3] Hanok, Metuşelah, Lemek, [4] Nuh, Sam, Ham ve Yafet. [5] Yafet'in oğulları: Gomer, Magog, Madai, Yavan, Tuval, Meşek ve Tiras. [6] Gomer'in oğulları: Aşkenaz, Difat ve Togarma. [7] Yavan'ın oğulları: Elişa, Tarşiş, Kittim ve Rodanim. [8] Ham'ın oğulları: Kûş, Misrayim, Put ve Kenan. [9] Kûş'un oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama ve Savteka. Raama'nın oğulları: Şeva ve Dedan. [10] Kûş, Nimrod'un babası oldu. Nimrod yeryüzünde güçlü biri olmaya başladı. [11] Misrayim, Ludim'in, Anamim'in, Lehabim'in ve Naftuhim'in babası oldu, [12] Patrusim'in, Kasluhim'in ve Kaftorim'in de babası oldu. Filistliler Kasluhim'den çıktı. [13] Kenan, ilk oğlu Saydon'un ve Het'in babası oldu, [14] Yevusluların, Amorluların ve Girgaşlıların da babası oldu, [15] Hivlilerin, Arklıların ve Sinlilerin de, [16] Arvatlıların, Semarlıların ve Hamatlıların da babası oldu. [17] Sam'ın oğulları: Elam, Aşşur, Arpakşat, Lud, Aram, Us, Hul, Geter ve Meşek. [18] Arpakşat, Şelah'ın babası oldu; Şelah da Ever'in babası oldu. [19] Ever'in iki oğlu doğdu. Birinin adı Peleg'di, çünkü onun günlerinde yeryüzü bölündü. Kardeşinin adıysa Yoktan'dı. [20] Yoktan, Almodad'ın, Şelef'in, Hatsarmavet'in ve Yerah'ın babası oldu, [21] Hadoram'ın, Uzal'ın ve Dikla'nın da, [22] Eval'in, Avimael'in ve Şeva'nın da, [23] Ofir'in, Havila'nın ve Yovav'ın da babası oldu. Bunların hepsi Yoktan'ın oğullarıydı. [24] Sam, Arpakşat, Şelah, [25] Ever, Peleg, Reu, [26] Serug, Nahor, Terah, [27] Avram, yani İbrahim. [28] İbrahim'in oğulları: İshak ve İsmail. [29] Soy kütükleri şöyledir: İsmail'in ilk oğlu Nevayot, sonra Kedar, Adbeel ve Mivsam, [30] Mişma, Duma, Massa, Hadat ve Tema, [31] Yetur, Nafiş ve Kedma. Bunlar İsmail'in oğullarıydı. [32] İbrahim'in cariyesi Ketura'nın oğulları şunlardı: Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, İşbak ve Şuah. Yokşan'ın oğulları: Şeva ve Dedan. [33] Midyan'ın oğulları: Efa, Efer, Hanok, Avida ve Eldaa. Bunların hepsi Ketura'nın oğullarıydı. [34] İbrahim, İshak'ın babası oldu. İshak'ın oğulları: Esav ve İsrail. [35] Esav'ın oğulları: Elifaz, Reuel, Yeuş, Yalam ve Korah. [36] Elifaz'ın oğulları: Teman, Omar, Sefi, Gatam, Kenaz, Timna ve Amalek. [37] Reuel'in oğulları: Nahat, Zerah, Şamma ve Mizza. [38] Seir'in oğulları: Lotan, Şoval, Sivyon, Ana, Dişon, Eser ve Dişan. [39] Lotan'ın oğulları: Hori ve Homam. Timna ise Lotan'ın kız kardeşiydi. [40] Şoval'ın oğulları: Alyan, Manahat, Eval, Sefi ve Onam. Sivyon'un oğulları: Aya ve Ana. [41] Ana'nın oğlu: Dişon. Dişon'un oğulları: Hamran, Eşban, Yitran ve Keran. [42] Eser'in oğulları: Bilhan, Zaavan ve Yaakan. Dişan'ın oğulları: Us ve Aran. [43] İsrail oğulları üzerinde herhangi bir kral hüküm sürmeden önce Edom diyarında hüküm süren krallar şunlardı: Beor oğlu Bela. Kentinin adı Dinhava'ydı. [44] Bela öldü, yerine Botsra'dan Zerah oğlu Yovav kral oldu. [45] Yovav öldü, yerine Temanlılar diyarından Huşam kral oldu. [46] Huşam öldü, yerine Moav kırlarında Midyan'ı bozguna uğratan Bedat oğlu Hadat kral oldu. Kentinin adı Avit'ti. [47] Hadat öldü, yerine Masreka'dan Samla kral oldu. [48] Samla öldü, yerine Irmak kıyısındaki Rehovot'tan Şaul kral oldu. [49] Şaul öldü, yerine Akbor oğlu Baal-Hanan kral oldu. [50] Baal-Hanan öldü, yerine Hadat kral oldu. Kentinin adı Pay'dı. Karısının adıysa Mehetavel'di; Matret'in kızı, Mezahav'ın torunuydu. [51] Hadat öldü. Edom önderleri şunlardı: önder Timna, önder Alya, önder Yetet, [52] önder Oholivama, önder Ela, önder Pinon, [53] önder Kenaz, önder Teman, önder Mivsar, [54] önder Magdiel, önder İram. Bunlar Edom önderleriydi.

2

[1] İsrail'in oğulları şunlardır: Ruben, Şimon, Levi ve Yahuda, İssakar ve Zevulun, [2] Dan, Yusuf ve Benyamin, Naftali, Gad ve Aşer. [3] Yahuda'nın oğulları: Er, Onan ve Şela. Bu üçü ona Kenanlı Şua'nın kızından doğdu. Yahuda'nın ilk oğlu Er, RAB'bin gözünde kötüydü; bu yüzden RAB onu öldürdü. [4] Gelini Tamar ona Peres ile Zerah'ı doğurdu. Yahuda'nın bütün oğulları beşti. [5] Peres'in oğulları: Hetsron ve Hamul. [6] Zerah'ın oğulları: Zimri, Etan, Heman, Kalkol ve Dara; toplam beş kişi.

7 Karmi'nin oğulları: İsrail'e bela olan Akar; adanmış
şey konusunda suç işleyen oydu. 8 Etan'ın oğulları:
Azarya. 9 Hetsron'a doğan oğullar da şunlardı:
Yerahmeel, Ram ve Keluvay. 10 Ram, Amminadav'ın
babası oldu; Amminadav da Yahuda oğullarının
önderi Nahşon'un babası oldu. 11 Nahşon, Salma'nın
babası oldu; Salma da Boaz'ın babası oldu, 12 Boaz,
Ovet'in babası oldu; Ovet de İşay'ın babası oldu. 13
İşay'ın ilk oğlu Eliav, ikinci oğlu Avinadav, üçüncü
oğlu Şimea oldu. 14 Dördüncü Netanel, beşinci
Radday, 15 altıncı Otsem, yedinci Davut'tu. 16 Kız
kardeşleri Seruya ile Avigayil'di. Seruya'nın oğulları
Avişay, Yoav ve Asael'di; üç kişiydiler. 17 Avigayil
Amasa'yı doğurdu; Amasa'nın babası da İsmaili
Yeter'di. 18 Hetsron oğlu Kalev, karısı Azuva'dan ve
Yeriyot'tan çocuk sahibi oldu. Onların oğulları
şunlardı: Yeşer, Şovav ve Ardon. 19 Azuva öldü. Kalev
Efrat'ı eş olarak aldı; o da ona Hur'u doğurdu. 20 Hur,
Uri'nin babası oldu; Uri de Besalel'in babası oldu. 21
Sonra Hetsron, Gilat'ın babası Makir'in kızının
yanına girdi. Onu altmış yaşındayken eş olarak aldı;
kadın ona Seguv'u doğurdu. 22 Seguv, Yair'in babası
oldu. Yair'in Gilat ülkesinde yirmi üç kenti vardı. 23
Geşur ile Aram onlardan Yair'in kentlerini, Kenat'ı ve
ona bağlı köyleri aldı; toplam altmış kent. Bunların
hepsi Gilat'ın babası Makir'in soyundandı. 24 Hetsron
Kalev-Efrata'da öldükten sonra, Hetsron'un karısı
Aviya ona Tekoa'nın babası Aşhur'u doğurdu. 25
Hetsron'un ilk oğlu Yerahmeel'in oğulları şunlardı:
ilk oğlu Ram, sonra Buna, Oren, Otsem ve Ahiya. 26
Yerahmeel'in bir başka karısı daha vardı; adı
Atara'ydı. Onam'ın annesi oydu. 27 Yerahmeel'in ilk
oğlu Ram'ın oğulları Maats, Yamin ve Eker'di. 28
Onam'ın oğulları Şammay ile Yada'ydı. Şammay'ın
oğulları: Nadav ve Avişur. 29 Avişur'un karısının adı
Avihayil'di; kadın ona Ahban ile Molid'i doğurdu. 30
Nadav'ın oğulları Selet ile Appayim'di. Ama Selet
çocuksuz öldü. 31 Appayim'in oğulları: İşi. İşi'nin
oğulları: Şeşan. Şeşan'ın oğulları: Ahlay. 32
Şammay'ın kardeşi Yada'nın oğulları: Yeter ve
Yonatan. Yeter çocuksuz öldü. 33 Yonatan'ın oğulları:
Pelet ve Zaza. Yerahmeel'in oğulları bunlardı. 34
Şeşan'ın oğulları yoktu, ama kızları vardı. Şeşan'ın
Yarha adında Mısırlı bir kölesi vardı. 35 Şeşan kızını
kölesi Yarha'ya eş olarak verdi; kadın ona Attay'ı
doğurdu. 36 Attay, Natan'ın babası oldu; Natan da
Zavat'ın babası oldu. 37 Zavat, Eflal'ın babası oldu;
Eflal da Ovet'in babası oldu. 38 Ovet, Yehu'nun babası
oldu; Yehu da Azarya'nın babası oldu. 39 Azarya,
Helets'in babası oldu; Helets de Eleasa'nın babası
oldu. 40 Eleasa, Sismay'ın babası oldu; Sismay da
Şallum'un babası oldu. 41 Şallum, Yekamya'nın
babası oldu; Yekamya da Elişama'nın babası oldu. 42
Yerahmeel'in kardeşi Kalev'in oğulları şunlardı: ilk
oğlu, Zif'in babası olan Meşa; ayrıca Hevron'un
babası Mareşa'nın oğulları. 43 Hevron'un oğulları:
Korah, Tappuah, Rekem ve Şema. 44 Şema,
Yorkeam'ın babası Raham'ın babası oldu; Rekem de
Şammay'ın babası oldu. 45 Şammay'ın oğlu Maon'du;
Maon da Beyt-Sur'un babasıydı. 46 Kalev'in cariyesi
Efa, Haran, Motsa ve Gazez'i doğurdu; Haran da
Gazez'in babası oldu. 47 Yahday'ın oğulları: Regem,
Yotam, Geşan, Pelet, Efa ve Şaaf. 48 Kalev'in cariyesi
Maaka, Şever ile Tirhana'yı doğurdu. 49 Ayrıca
Madmanna'nın babası Şaaf'ı, Makbena ile Givea'nın
babası Şeva'yı doğurdu. Kalev'in kızı Aksa'ydı. 50
Bunlar Efrata'nın ilk oğlu Hur'un oğlu Kalev'in
oğullarıydı: Kiryat-Yearim'in babası Şoval, 51
Beytlehem'in babası Salma, Beyt-Gader'in babası
Haref. 52 Kiryat-Yearim'in babası Şoval'in oğulları
vardı: Haroe ve Menuhotluların yarısı. 53 Kiryat-
Yearim boyları şunlardı: Yitrliler, Putlular,
Şumatlılar ve Mişraililer. Soralılar ile Eştaollular
bunlardan çıktı. 54 Salma'nın oğulları: Beytlehem,
Netofalılar, Atrot-Beyt-Yoav, Manahatlıların yarısı ve
Soralılar. 55 Yabets'te yaşayan kâtip boyları şunlardı:
Tiratlılar, Şimatlılar ve Sukatlılar. Bunlar Rekav
soyunun atası Hammat'tan gelen Kenlilerdi.

3

1 Davut'un Hevron'da doğan oğulları şunlardı: ilk
oğlu Yizreelli Ahinoam'dan Amnon, ikinci oğlu
Karmelli Avigayil'den Daniel; 2 üçüncü oğlu Geşur
Kralı Talmay'ın kızı Maaka'dan Avşalom, dördüncü
oğlu Haggit'ten Adoniya; 3 beşinci oğlu Avital'dan
Şefatya, altıncı oğlu karısı Egla'dan Yitream'dı. 4
Hevron'da Davut'un altı oğlu doğdu; orada yedi yıl
altı ay krallık yaptı. Yeruşalim'deyse otuz üç yıl
krallık yaptı. 5 Yeruşalim'de doğan oğulları da
şunlardı: Ammiel'in kızı Batşua'dan Şimea, Şovav,
Natan ve Süleyman; dört oğul. 6 İbhar, Elişama ve
Elifelet, 7 Noga, Nefeg ve Yafia, 8 Elişama, Elyada ve

Elifelet; toplam dokuz oğul. [9] Bunların hepsi Davut'un oğullarıydı; cariyelerinden olan oğulları buna dahil değildi. Tamar da onların kızkardeşiydi. [10] Süleyman'ın oğlu Rehavam, onun oğlu Aviya, onun oğlu Asa, onun oğlu Yehoşafat, [11] onun oğlu Yoram, onun oğlu Ahazya, onun oğlu Yoaş, [12] onun oğlu Amasya, onun oğlu Azarya, onun oğlu Yotam, [13] onun oğlu Ahaz, onun oğlu Hizkiya, onun oğlu Manaşşe, [14] onun oğlu Amon, onun oğlu Yoşiya. [15] Yoşiya'nın oğulları şunlardı: ilk oğlu Yohanan, ikinci oğlu Yehoyakim, üçüncü oğlu Sidkiya, dördüncü oğlu Şallum. [16] Yehoyakim'in oğulları: oğlu Yekonya, oğlu Sidkiya. [17] Sürgün edilen Yekonya'nın oğulları: oğlu Şealtiel, [18] Malkiram, Pedaya, Şenassar, Yekamya, Hoşama ve Nedavya. [19] Pedaya'nın oğulları: Zerubbabil ve Şimi. Zerubbabil'in oğulları: Meşullam ile Hananya; kızkardeşleri Şelomit'ti. [20] Haşuba, Ohel, Berekya, Hasadya ve Yuşav Hesed; beş kişi. [21] Hananya'nın oğulları: Pelatya ve Yeşaya; Refaya'nın oğulları, Arnan'ın oğulları, Ovadya'nın oğulları, Şekanya'nın oğulları. [22] Şekanya'nın oğulları: Şemaya. Şemaya'nın oğulları: Hattuş, Yigal, Bariah, Neariya ve Şafat; altı kişi. [23] Neariya'nın oğulları: Elyoenay, Hizkiya ve Azrikam; üç kişi. [24] Elyoenay'ın oğulları: Hodavya, Elyaşiv, Pelaya, Akkub, Yohanan, Delaya ve Anani; yedi kişi.

4

[1] Yahuda'nın oğulları: Peres, Hesron, Karmi, Hur ve Şobal. [2] Şobal'ın oğlu Reaya, Yahat'ın babası oldu; Yahat da Ahumay ile Lahad'ın babası oldu. Bunlar Soratlılar'ın boylarıdır. [3] Etam'ın atasının oğulları şunlardı: Yizreel, İşma ve İdbaş. Kız kardeşlerinin adı da Hasselelpôni idi. [4] Penuel Gedor'un, Ezer de Huşa'nın babası oldu. Bunlar Efrata'nın ilk oğlu, Beytlehem'in babası Hur'un oğullarıdır. [5] Tekoa'nın babası Aşhur'un Hela ile Naara adında iki karısı vardı. [6] Naara ona Ahuzzam, Hefer, Temeni ve Ahaştari'yi doğurdu. Bunlar Naara'nın oğullarıydı. [7] Hela'nın oğulları Seret, İshar ve Etnan'dı. [8] Hakkos, Anuv ile Sobeba'nın ve Harum'un oğlu Aharhel'in boylarının babası oldu. [9] Yabets kardeşlerinden daha saygındı. Annesi, “Onu acı içinde doğurdum” diyerek adını Yabets koydu. [10] Yabets, İsrail'in Tanrısı'na seslenip şöyle dedi: “Ne olur, beni gerçekten kutsa, sınırlarımı genişlet, elin benimle olsun, beni kötülükten koru ki acı çekmeyeyim.” Tanrı onun istediğini verdi. [11] Şuha'nın kardeşi Keluv, Mehir'in babası oldu. Mehir de Eşton'un babası oldu. [12] Eşton, Beyt-Rafa'nın, Paseah'ın ve İr-Nahaş'ın babası Tehinna'nın babası oldu. Bunlar Reka halkıdır. [13] Kenaz'ın oğulları Otniel ve Seraya'ydı. Otniel'in oğulları: Hatat. [14] Meonotay Ofra'nın babası oldu. Seraya da Ge-Haraşim'in babası Yoav'ın babası oldu; çünkü onlar zanaatkârdı. [15] Yefunne oğlu Kalev'in oğulları: İru, Ela ve Naam'dı. Ela'nın oğulları arasında Kenaz da vardı. [16] Yehallelel'in oğulları: Zif, Zifa, Tiriya ve Asarel'di. [17] Ezra'nın oğulları: Yeter, Mered, Efer ve Yalon'du. Kadın Miryam'ı, Şammay'ı ve Eştemoa'nın babası İşbah'ı doğurdu. [18] Yahudi karısı, Gedor'un babası Yered'i, Soko'nun babası Heber'i ve Zanoah'ın babası Yekutiel'i doğurdu. Bunlar Mered'in Firavun'un kızı Bitiya'dan olan oğullarıydı. [19] Hodiya'nın, Naham'ın kız kardeşi olan karısının oğulları, Garmlı Keila'nın babası ve Maakatlı Eştemoa idi. [20] Şimon'un oğulları: Amnon, Rinna, Ben-Hanan ve Tilon'du. İşi'nin oğulları: Zohet ve Ben-Zohet'ti. [21] Yahuda oğlu Şela'nın oğulları: Leka'nın babası Er, Mareşa'nın babası Laada ve ince keten işleyenlerin, Aşbea soyuna bağlı boylarıydı. [22] Ayrıca Yokim, Kozeba halkı, Moav'da egemenlik sürmüş olan Yoaş ile Saraf ve Yaşubilehem vardı. Bu kayıtlar eskidir. [23] Bunlar çömlekçilerdi. Netayim ile Gedera'da oturuyorlardı; kralın işinde çalışmak için orada yaşarlardı. [24] Şimon'un oğulları: Nemuel, Yamin, Yariv, Zerah ve Şaul'du. [25] Şaul'un oğlu Şallum, onun oğlu Mibsam, onun oğlu Mişma. [26] Mişma'nın oğulları: onun oğlu Hammuel, onun oğlu Zakkur, onun oğlu Şimi. [27] Şimi'nin on altı oğlu ve altı kızı vardı. Ama kardeşlerinin çok çocuğu olmadı; bütün boyları da Yahuda oğulları kadar çoğalmadı. [28] Beer-Şeva, Molada ve Hasar-Şual'da, [29] Bilha, Esem ve Tolad'da, [30] Betuel, Horma ve Siklag'da, [31] Beyt-Markavot, Hasar-Susim, Beyt-Biri ve Şaarayim'da yaşadılar. Davut'un krallığına kadar kentleri bunlardı. [32] Köyleri ise Etam, Ayin, Rimmon, Token ve Aşan'dı; beş kent. [33] Baal'a kadar bu kentlerin çevresindeki bütün köyler de onlarındı. Yerleşim yerleri bunlardı ve soy kütükleri de buydu. [34] Meşobav, Yamlek, Amatsya oğlu Yoşa, [35] Yoel, Yehu, Yehoşibya oğlu, Seraya oğlu, Asiel oğlu, [36] Eliyoenay, Yaakova, Yeşohaya, Asaya, Adiel, Yesimiel ve Benaya,

37 ayrıca Şifi oğlu Ziza, Allon oğlu, Yedaya oğlu, Şimri
oğlu, Şemaya oğlu. 38 Adları anılan bu kişiler kendi
boylarında önderdi; aileleri büyük ölçüde çoğaldı. 39
Sürülerine otlak aramak için Gedor'un girişine,
vadinin doğu yakasına gittiler. 40 Verimli ve iyi otlak
buldular. Ülke geniş, sakin ve huzurluydu; çünkü
daha önce orada yaşayanlar Ham soyundandı. 41
Adları yazılı bu kişiler, Yahuda Kralı Hizkiya'nın
günlerinde geldiler; onların çadırlarını, orada
bulunan Meunlular'ı vurup bugüne dek tümüyle yok
ettiler. Sonra onların yerine yerleştiler; çünkü
sürüleri için orada otlak vardı. 42 Bunlardan, yani
Şimon oğullarından beş yüz kişi Seir Dağı'na gitti.
Başlarında İşi'nin oğulları Pelatya, Neariya, Refaya ve
Uzziel vardı. 43 Amalikliler'den kaçıp sağ kalanları
vurup bugüne dek orada yaşadılar.

5

1 İsrail'in ilk oğlu Ruben'in oğulları şunlardı: Ruben
ilk oğuldu, ama babasının yatağını kirlettiği için ilk
oğulluk hakkı İsrail oğlu Yusuf'un oğullarına verildi;
bu yüzden soy kaydı ilk oğulluk hakkına göre
sayılmadı. 2 Yahuda kardeşleri arasında üstün oldu
ve önder ondan çıktı; ama ilk oğulluk hakkı
Yusuf'undu. 3 İsrail'in ilk oğlu Ruben'in oğulları
Hanok, Pallu, Hesron ve Karmi idi. 4 Yoel'in oğulları:
oğlu Şemaya, onun oğlu Gog, onun oğlu Şimi, 5 onun
oğlu Mika, onun oğlu Reaya, onun oğlu Baal, 6 onun
oğlu Beera. Asur Kralı Tilgat-Pilneser onu sürgüne
götürdü. Rubenliler'in önderi oydu. 7 Ailelerine göre
kaydedilen kardeşleri şunlardı: başkan Yeiel,
Zekeriya, 8 Azaz'ın oğlu, Şema'nın oğlu, Yoel'in oğlu
Bela. Aroer'den başlayıp Nebo'ya ve Baal-Meon'a
kadar yaşadı. 9 Doğuda Fırat Irmağı'ndan çöle açılan
yere kadar yaşadı; çünkü Gilat diyarında sürüleri
çoğalmıştı. 10 Saul'un günlerinde Hacarlılarla
savaştılar. Hacarlılar onların eliyle yenildi; onlar da
Gilat'ın doğusundaki bütün bölgede onların
çadırlarında yaşadılar. 11 Gad oğulları onların
karşısında, Başan ülkesinde Saleka'ya kadar
yaşadılar. 12 Başan'da başkan Yoel, ikinci sırada
Şafam, sonra Yanay ve Şafat vardı. 13 Baba
soylarından olan kardeşleri şunlardı: Mikail,
Meşullam, Şeva, Yoray, Yakan, Zia ve Ever; toplam
yedi kişi. 14 Bunlar Huri oğlu, Yaroah oğlu, Gilat oğlu,
Mikail oğlu, Yeşişay oğlu, Yahdo oğlu Buz'un oğlu
Abihayil'in oğullarıydı. 15 Guni oğlu, Abdiel oğlu Ahi,
baba soylarının başkanıydı. 16 Gilat'ta, Başan'da ve
onun kasabalarında, ayrıca Şaron'un bütün
otlaklarında sınırlarına kadar yaşadılar. 17 Bunların
hepsi Yahuda Kralı Yotam'ın günlerinde ve İsrail
Kralı Yarovam'ın günlerinde soy kütüklerine
kaydedildi. 18 Rubenliler, Gadlılar ve Manaşşe
oymağının yarısı arasında, kalkan ve kılıç taşıyabilen,
yay kullanabilen, savaşta eğitimli yiğit adamlardan
savaşa çıkabilecek kırk dört bin yedi yüz altmış kişi
vardı. 19 Hacarlılarla, Yetur'la, Nafiş'le ve Nodav'la
savaştılar. 20 Onlara karşı yardım gördüler;
Hacarlılar ve yanlarında olanların hepsi onların eline
teslim edildi. Çünkü savaşta Tanrı'ya yakardılar, O da
onları işitti; çünkü O'na güvendiler. 21 Onların
hayvanlarını yağmaladılar: elli bin deve, iki yüz elli
bin koyun, iki bin eşek ve insanlardan yüz bin kişi. 22
Çünkü savaş Tanrı'dandı; bu yüzden çok sayıda ölü
düştü. Sürgüne kadar onların yerinde yaşadılar. 23
Manaşşe oymağının yarısının çocukları ülkede
yaşadı; Başan'dan Baal-Hermon'a, Senir'e ve
Hermon Dağı'na kadar çoğaldılar. 24 Baba soylarının
başları şunlardı: Efer, İşi, Eliel, Azriel, Yeremya,
Hodavya ve Yahdiel. Bunlar yiğit, ünlü adamlar, baba
soylarının başlarıydı. 25 Ama atalarının Tanrısı'na
karşı sadakatsizlik ettiler ve Tanrı'nın önlerinden yok
ettiği o ülke halklarının ilahlarının ardından fuhuş
eder gibi gittiler. 26 Bunun üzerine İsrail'in Tanrısı,
Asur Kralı Pul'un ruhunu ve Asur Kralı Tilgat-
Pilneser'in ruhunu harekete geçirdi. O da
Rubenliler'i, Gadlılar'ı ve Manaşşe oymağının yarısını
sürgüne götürüp onları Halah'a, Havor'a, Hara'ya ve
Gozan Irmağı'na götürdü; bugün de oradalar.

6

1 Levi'nin oğulları: Gerşon, Kehat ve Merari. 2
Kehat'ın oğulları: Amram, Yishar, Hevron ve Uzziel. 3
Amram'ın çocukları: Harun, Musa ve Miryam.
Harun'un oğulları: Nadav, Avihu, Elazar ve İtamar. 4
Elazar'ın oğlu Pinehas, Pinehas'ın oğlu Avişua oldu. 5
Avişua'nın oğlu Bukki, Bukki'nin oğlu Uzzi oldu. 6

Uzzi'nin oğlu Zerahya, Zerahya'nın oğlu Merayot oldu. 7 Merayot'un oğlu Amarya, Amarya'nın oğlu Ahituv oldu. 8 Ahituv'un oğlu Sadok, Sadok'un oğlu Ahimaas oldu. 9 Ahimaas'ın oğlu Azarya, Azarya'nın oğlu Yohanan oldu. 10 Yohanan'ın oğlu Azarya oldu. Yeruşalim'de Süleyman'ın kurduğu tapınakta kâhinlik görevini yerine getiren kişi oydu. 11 Azarya'nın oğlu Amarya, Amarya'nın oğlu Ahituv oldu. 12 Ahituv'un oğlu Sadok, Sadok'un oğlu Şallum oldu. 13 Şallum'un oğlu Hilkiya, Hilkiya'nın oğlu Azarya oldu. 14 Azarya'nın oğlu Seraya, Seraya'nın oğlu Yehosadak oldu. 15 RAB, Yahuda ile Yeruşalim'i Nebukadnessar'ın eliyle sürgüne götürdüğünde Yehosadak da sürgüne gitti. 16 Levi'nin oğulları: Gerşom, Kehat ve Merari. 17 Gerşom'un oğullarının adları şunlardı: Livni ve Şimi. 18 Kehat'ın oğulları Amram, Yishar, Hevron ve Uzziel'di. 19 Merari'nin oğulları Mahli ile Muşi'ydi. Bunlar, Levili ailelerin baba soylarına göre bölümleriydi. 20 Gerşom soyundan: oğlu Livni, onun oğlu Yahat, onun oğlu Zimma, 21 onun oğlu Yoah, onun oğlu İddo, onun oğlu Zerah, onun oğlu Yeateray. 22 Kehat'ın oğulları: onun oğlu Amminadav, onun oğlu Korah, onun oğlu Assir, 23 onun oğlu Elkana, onun oğlu Evyasaf, onun oğlu Assir, 24 onun oğlu Tahat, onun oğlu Uriel, onun oğlu Uzziya ve onun oğlu Şaul. 25 Elkana'nın oğulları: Amasay ve Ahimot. 26 Elkana'ya gelince, Elkana'nın oğulları: onun oğlu Sofay ve onun oğlu Nahat, 27 onun oğlu Eliav, onun oğlu Yeroham, onun oğlu Elkana. 28 Samuel'in oğulları: ilk doğan Yoel, ikinci oğlu Aviya. 29 Merari'nin oğulları: Mahli, onun oğlu Livni, onun oğlu Şimi, onun oğlu Uzza, 30 onun oğlu Şimea, onun oğlu Haggiya, onun oğlu Asaya. 31 Sandık yerine kavuşunca Davut'un RAB'bin evinde ezgi hizmeti için görevlendirdiği kişiler bunlardı. 32 Süleyman Yeruşalim'de RAB'bin evini kuruncaya dek, Buluşma Çadırı'nın önünde ezgilerle hizmet ettiler. Görevlerini belirlenmiş düzene göre yerine getirdiler. 33 Hizmet edenler ve oğulları şunlardı: Kehatliler'in oğullarından ezgici Heman; o, Yoel'in oğlu, Samuel'in oğluydu. 34 Samuel, Elkana'nın oğlu, Yeroham'ın oğlu, Eliel'in oğlu, Toah'ın oğluydu. 35 Toah, Suf'un oğlu, Elkana'nın oğlu, Mahat'ın oğlu, Amasay'ın oğluydu. 36 Amasay, Elkana'nın oğlu, Yoel'in oğlu, Azarya'nın oğlu, Sefanya'nın oğluydu. 37 Sefanya, Tahat'ın oğlu, Assir'in oğlu, Evyasaf'ın oğlu, Korah'ın oğluydu. 38 Korah, Yishar'ın oğlu, Kehat'ın oğlu, Levi'nin oğlu, İsrail'in oğluydu. 39 Sağ yanında duran kardeşi Asaf da Berekhya'nın oğlu, Şimea'nın oğluydu. 40 Şimea, Mikael'in oğlu, Baaseya'nın oğlu, Malkiya'nın oğluydu. 41 Malkiya, Etni'nin oğlu, Zerah'ın oğlu, Adaya'nın oğluydu. 42 Adaya, Etan'ın oğlu, Zimma'nın oğlu, Şimi'nin oğluydu. 43 Şimi, Yahat'ın oğlu, Gerşom'un oğlu, Levi'nin oğluydu. 44 Sol tarafta duran kardeşleri, Merari oğullarıydı: Etan, Kişi'nin oğlu, Avdi'nin oğlu, Malluk'un oğluydu. 45 Malluk, Haşavya'nın oğlu, Amatsya'nın oğlu, Hilkiya'nın oğluydu. 46 Hilkiya, Amsi'nin oğlu, Bani'nin oğlu, Şemer'in oğluydu. 47 Şemer, Mahli'nin oğlu, Muşi'nin oğlu, Merari'nin oğlu, Levi'nin oğluydu. 48 Kardeşleri olan Levililer ise Tanrı'nın evindeki Buluşma Çadırı'nın bütün hizmetleri için görevlendirilmişti. 49 Ama Harun'la oğulları, yakmalık sunu sunağında ve buhur sunağında sunu sunuyorlardı. En kutsal yerle ilgili bütün işleri yerine getiriyor, Tanrı'nın kulu Musa'nın buyurduğu her şeye göre İsrail için kefaret sağlıyorlardı. 50 Harun'un oğulları şunlardı: onun oğlu Elazar, onun oğlu Pinehas, onun oğlu Avişua, 51 onun oğlu Bukki, onun oğlu Uzzi, onun oğlu Zerahya, 52 onun oğlu Merayot, onun oğlu Amarya, onun oğlu Ahituv, 53 onun oğlu Sadok, onun oğlu Ahimaas. 54 Sınırları içindeki konaklama yerlerine göre oturdukları yerler şunlardı: İlk kura kendilerine düştüğü için Kehatlı ailelerden Harun'un oğullarına, 55 Yahuda ülkesindeki Hevron'u ve çevresindeki otlakları verdiler. 56 Ama kentin tarlalarını ve köylerini Yefunne oğlu Kalev'e verdiler. 57 Harun'un oğullarına sığınma kentleri olarak Hevron'u, ayrıca otlaklarıyla birlikte Livna'yı, Yattir'i ve Eştemoa'yı, 58 otlaklarıyla birlikte Hilen'i ve Devir'i, 59 otlaklarıyla birlikte Aşan'ı ve Beyt-Şemeş'i verdiler. 60 Benyamin oymağından da otlaklarıyla birlikte Geva'yı, Allemet'i ve Anatot'u verdiler. Ailelerine göre bütün kentleri toplam on üç kentti. 61 Kehat oğullarının geri kalanlarına, oymağın ailelerinden, Manaşşe'nin yarı oymağının yarısından kura ile on kent verildi. 62 Gerşom oğullarına ailelerine göre İssakar oymağından, Aşer oymağından, Naftali oymağından ve Başan'daki Manaşşe oymağından on üç kent verildi. 63 Merari oğullarına ailelerine göre kura ile Ruben oymağından, Gad oymağından ve Zevulun oymağından on iki kent verildi. 64 İsrail halkı Levililer'e kentleri ve bunların otlaklarını verdi. 65

Yahuda halkının oymağından, Şimon halkının oymağından ve Benyamin halkının oymağından, adları anılan bu kentleri kura ile verdiler. 66 Kehat oğullarının bazı ailelerinin sınırları içinde Efrayim oymağından kentler vardı. 67 Onlara sığınma kentleri olarak Efrayim'in dağlık bölgesindeki Şekem'i ve otlaklarını, ayrıca Gezer'i ve otlaklarını, 68 Yokmeam'ı ve otlaklarını, Beyt-Horon'u ve otlaklarını, 69 Ayalon'u ve otlaklarını, Gat-Rimmon'u ve otlaklarını verdiler. 70 Kehat oğullarının geri kalan ailelerine de Manaşşe'nin yarı oymağından Aner'i ve otlaklarını, Bileam'ı ve otlaklarını verdiler. 71 Gerşom oğullarına, Manaşşe'nin yarı oymağının ailesinden, Başan'daki Golan'ı ve otlaklarını, Aştarot'u ve otlaklarını verdiler. 72 İssakar oymağından, otlaklarıyla birlikte Kedeş'i, Daverat'ı, 73 otlaklarıyla birlikte Ramot'u ve Anem'i, 74 Aşer oymağından, otlaklarıyla birlikte Maşal'ı ve Avdon'u, 75 otlaklarıyla birlikte Hukok'u ve Rehov'u, 76 Naftali oymağından, otlaklarıyla birlikte Celile'deki Kedeş'i, Hammon'u ve Kiryatayim'i verdiler. 77 Levililer'in geri kalanlarına, yani Merari oğullarına, Zevulun oymağından otlaklarıyla birlikte Rimmono'yu ve Tavor'u verdiler. 78 Şeria'nın ötesinde, Eriha'nın karşısında, Şeria'nın doğu yakasında, Ruben oymağından da onlara otlaklarıyla birlikte çölde Beser'i ve Yahsa'yı verdiler. 79 Otlaklarıyla birlikte Kedemot'u ve Mefaat'ı da verdiler. 80 Gad oymağından, otlaklarıyla birlikte Gilat'taki Ramot'u ve Mahanayim'i, 81 otlaklarıyla birlikte Heşbon'u ve Yazer'i verdiler.

7

1 İssakar'ın oğulları: Tola, Pua, Yaşub ve Şimron; dört kişi. 2 Tola'nın oğulları: Uzzi, Refaya, Yeriel, Yahmay, İbsam ve Şemuel. Bunlar Tola soyunun boy başlarıydı, yiğit savaşçılardı. Davut'un günlerinde sayıları yirmi iki bin altı yüzdü. 3 Uzzi'nin oğlu: İzrahya. İzrahya'nın oğulları: Mikail, Ovadya, Yoel, İşşiya; beş kişi. Hepsi önderdi. 4 Soylarına göre, atalarının evlerine göre, yanlarında savaş için hazır otuz altı bin kişilik ordu birliği vardı. Çünkü çok sayıda eşleri ve oğulları vardı. 5 İssakar'ın bütün boyları arasındaki kardeşleri de yiğit savaşçılardı. Soy kütüğüne göre hepsinin toplamı seksen yedi bindi. 6 Benyamin'in oğulları: Bela, Beker ve Yediael; üç kişi. 7 Bela'nın oğulları: Esbon, Uzzi, Uzziel, Yerimot ve İri; beş kişi. Bunlar boy başlarıydı, yiğit savaşçılardı. Soy kütüğüne göre sayıları yirmi iki bin otuz dörttü. 8 Beker'in oğulları: Zemira, Yoaş, Eliezer, Elyoenay, Omri, Yeremot, Aviya, Anatot ve Alemet. Bunların hepsi Beker'in oğullarıydı. 9 Soylarına göre, atalarının evlerine göre, soy kütüğüne yazılan yiğit savaşçı boy başlarının sayısı yirmi bin iki yüzdü. 10 Yediael'in oğlu: Bilhan. Bilhan'ın oğulları: Yeuş, Benyamin, Ehut, Kenaana, Zetan, Tarşiş ve Ahişahar. 11 Bunların hepsi, atalarının evlerinin başları sayılan Yediael oğullarıydı; yiğit savaşçılardı. Savaşa çıkabilecek on yedi bin iki yüz kişiydiler. 12 Şuppim ile Huppim de İr'in oğullarıydı; Huşim de Aher'in oğluydu. 13 Naftali'nin oğulları: Yahziel, Guni, Yeser ve Şallum; Bilha'nın oğulları. 14 Manaşşe'nin oğulları: Aramlı cariyesinin doğurduğu Asriel. O kadın Gilat'ın babası Makir'i de doğurdu. 15 Makir, Huppim ile Şuppim'in kız kardeşi Maaka'yı eş olarak aldı. İkinci oğlunun adı Selofhat'tı; Selofhat'ın kızları vardı. 16 Makir'in karısı Maaka bir oğul doğurdu, adını Pereş koydu. Kardeşinin adı Şereş'ti. Şereş'in oğulları Ulam ile Rekem'di. 17 Ulam'ın oğlu: Bedan. Bunlar Manaşşe oğlu Makir'in oğlu Gilat'ın oğullarıydı. 18 Kız kardeşi Hammoleket, İşhot'u, Aviezer'i ve Mahla'yı doğurdu. 19 Şemida'nın oğulları Ahyan, Şekem, Likhi ve Aniyam'dı. 20 Efrayim'in oğulları: Şutelah, onun oğlu Beret, onun oğlu Tahat, onun oğlu Elada, onun oğlu Tahat, 21 onun oğlu Zavat, onun oğlu Şutelah, Ezer ve Eleat. Ülkede doğmuş Gatlı adamlar, onların hayvan sürülerini almak için aşağı inen bu adamları öldürdüler. 22 Babaları Efrayim uzun günler yas tuttu. Kardeşleri onu avutmaya geldi. 23 Sonra karısının yanına girdi. Kadın gebe kaldı ve bir oğul doğurdu. Efrayim, evine kötülük geldiği için onun adını Beria koydu. 24 Kızı Şeera'ydı. Aşağı Beyt-Horon'u, Yukarı Beyt-Horon'u ve Uzzan-Şeera'yı o kurdu. 25 Onun oğlu Refah, onun oğlu Reşef, onun oğlu Telah, onun oğlu Tahan, 26 onun oğlu Ladan, onun oğlu Ammihut, onun oğlu Elişama, 27 onun oğlu Nun, onun oğlu Yeşu. 28 Mülkleri ve yerleşimleri şunlardı: Beytel ve ona bağlı kasabalar; doğuda Naaran, batıda Gezer ve ona bağlı kasabalar; ayrıca Şekem ve ona bağlı kasabalar, Gazze'ye ve ona bağlı kasabalara kadar uzanıyordu. 29 Manaşşe soyunun sınırları yanında Beyt-Şean ve ona bağlı kasabalar, Taanak ve ona bağlı kasabalar, Megiddo ve ona bağlı

kasabalar, Dor ve ona bağlı kasabalar vardı. İsrail oğlu Yusuf'un soyundan gelenler buralarda yaşadı. 30 Aşer'in oğulları: İmna, İşva, İşvi, Beria ve kız kardeşleri Serah. 31 Beria'nın oğulları: Hever ve Birzavit'in babası Malkiel. 32 Hever, Yaflet'in, Şomer'in, Hotam'ın ve kız kardeşleri Şua'nın babası oldu. 33 Yaflet'in oğulları: Pasak, Bimhal ve Aşvat. Bunlar Yaflet'in çocuklarıydı. 34 Şemer'in oğulları: Ahi, Rohga, Yehubba ve Aram. 35 Kardeşi Helem'in oğulları: Sofa, İmna, Şeleş ve Amal. 36 Sofa'nın oğulları: Suah, Harnefer, Şual, Beri, İmra, 37 Beser, Hod, Şamma, Şilşa, Yitran ve Beera. 38 Yeter'in oğulları: Yefunne, Pispa ve Ara. 39 Ulla'nın oğulları: Ara, Hanniel ve Ritsya. 40 Bunların hepsi Aşer'in oğullarıydı; boy başları, seçkin ve yiğit savaşçılar, önderlerin önderleriydi. Soy kütüğüne göre savaşa hizmet etmek üzere sayılarının toplamı yirmi altı bin kişiydi.

8

1 Benyamin'in ilk oğlu Bela, ikinci oğlu Aşbel, üçüncü oğlu Aharah'tı. 2 Dördüncü oğlu Noha, beşinci oğlu Rafa'ydı. 3 Bela'nın oğulları Addar, Gera ve Abihud'du; 4 ayrıca Avişua, Naaman ve Ahoah vardı; 5 Gera, Şefufan ve Huram da vardı. 6 Ehud'un oğulları şunlardı: Bunlar Geva'da yaşayanların baba soylarının başlarıydı; Manahat'a sürgün edildiler. 7 Naaman, Ahiya ve Gera da bunlardandı. Onları sürgüne götüren Gera, Uzza ile Ahihud'un babası oldu. 8 Şaharaim, karıları Huşim'le Baara'yı gönderdikten sonra, Moav kırlarında çocuk sahibi oldu. 9 Karısı Hodeş'ten Yovav, Sivya, Meşa, Malkam'ı, 10 Yeus'u, Şakya'yı ve Mirma'yı dünyaya getirdi. Bunlar onun oğullarıydı; baba soylarının başlarıydılar. 11 Huşim'den Avituv'la Elpaal'ın babası oldu. 12 Elpaal'ın oğulları Eber, Mişam ve Şemed'di. Ono'yla Lod'u ve bunların köylerini kuran oydu. 13 Beriya ile Şema da Ayalon'da yaşayanların baba soylarının başlarıydı; Gat'ta yaşayanları onlar bozguna uğrattı. 14 Ayrıca Ahyo, Şaşak ve Yeremot vardı; 15 Zevadya, Arad ve Eder de vardı; 16 Mikail, İşpa ve Yoha da Beriya'nın oğullarıydı; 17 Zevadya, Meşullam, Hizki ve Hever de vardı; 18 İşmeray, Yizliya ve Yovav da Elpaal'ın oğullarıydı; 19 Yakim, Zikri ve Zavdi de vardı; 20 Eliyenay, Sillettay ve Eliel de vardı; 21 Adaya, Beraya ve Şimrat da Şimi'nin oğullarıydı; 22 İşpan, Eber ve Eliel de vardı; 23 Avdon, Zikri ve Hanan da vardı; 24 Hananya, Elam ve Antotiya da vardı; 25 Yifdeya ve Peniel de Şaşak'ın oğullarıydı; 26 Şamşeray, Şeharya ve Atalya da vardı; 27 Yaareşya, İlya ve Zikri de Yeroham'ın oğullarıydı. 28 Kuşakları boyunca bunlar baba soylarının başlarıydı, önde gelen kişilerdi. Bunlar Yeruşalim'de yaşadı. 29 Givon'un atası Givon'da yaşadı. Karısının adı Maaka'ydı. 30 İlk oğlu Avdon'du; sonra Sur, Kiş, Baal, Nadav, 31 Gedor, Ahyo ve Zeker geldi. 32 Miklot, Şimea'nın babası oldu. Bunlar da kardeşlerinin karşısında, kardeşleriyle birlikte Yeruşalim'de yaşadılar. 33 Ner, Kiş'in babası oldu; Kiş, Saul'un babası oldu; Saul da Yonatan'ın, Malkişua'nın, Avinadav'ın ve İşbaal'ın babası oldu. 34 Yonatan'ın oğlu Meriv-Baal'dı; Meriv-Baal da Mika'nın babası oldu. 35 Mika'nın oğulları Piton, Melek, Tarea ve Ahaz'dı. 36 Ahaz, Yehoadda'nın babası oldu; Yehoadda da Alemet'in, Azmavet'in ve Zimri'nin babası oldu; Zimri de Mosa'nın babası oldu. 37 Mosa, Binea'nın babası oldu; oğlu Rafa, onun oğlu Elasa, onun oğlu Asel'di. 38 Asel'in altı oğlu vardı; adları şunlardı: Azrikam, Boheru, İşmael, Şeariya, Ovadya ve Hanan. Bunların hepsi Asel'in oğullarıydı. 39 Kardeşi Eşek'in oğulları: ilk oğlu Ulam, ikinci oğlu Yeuş, üçüncü oğlu Elifelet'ti. 40 Ulam'ın oğulları yiğit savaşçılardı, yay ustasıydılar. Çok sayıda oğulları ve torunları vardı: yüz elli kişi. Bunların hepsi Benyamin soyundandı.

9

1 Böylece bütün İsrail soy kütüklerine göre kaydedildi; işte, bunlar İsrail krallarının kitabında yazılıdır. Yahuda da sadakatsizliği yüzünden Babil'e sürgün edildi. 2 Kentlerindeki mülklerinde yaşayan ilk sakinler İsrailliler, kâhinler, Levililer ve tapınak hizmetkârlarıydı. 3 Yeruşalim'de Yahuda soyundan, Benyamin soyundan, Efrayim soyundan ve Manaşşe soyundan olanlar yaşadı: 4 Yahuda'nın oğlu Peres'in soyundan, Ammihut oğlu Utay, Omri oğlu, İmri oğlu, Bani oğlu. 5 Şilonlular'dan: ilk oğul Asaya ve oğulları.

6 Zerah'ın oğullarından: Yeuel ve kardeşleri, altı yüz
doksan kişi. 7 Benyamin'in oğullarından: Meşullam
oğlu Sallu, Hodavya oğlu, Hassenua oğlu, 8 Yeraham
oğlu İbneya, Mikri oğlu Uzzi oğlu Elah ve Şefatya
oğlu Meşullam, Reuel oğlu, İbniya oğlu; 9 soy
kütüklerine göre kardeşleri dokuz yüz elli altı kişiydi.
Bu adamların hepsi kendi boylarının aile başlarıydı.
10 Kâhinlerden: Yedaya, Yehoyariv, Yakin, 11
Tanrı'nın evinin önderi olan Ahituv oğlu Merayot
oğlu Sadok oğlu Meşullam oğlu Hilkiya oğlu Azarya;
12 Yeraham oğlu Adaya, Paşhur oğlu, Malkiya oğlu ve
Adiel oğlu Maasay, Yahzera oğlu, Meşullam oğlu,
Meşillemit oğlu, İmmer oğlu; 13 kardeşleri, kendi
boylarının başları, bin yedi yüz altmış kişiydi;
Tanrı'nın evindeki hizmet işi için çok yetenekli
adamlardı. 14 Levililer'den: Merari oğullarından
Haşavya oğlu, Azrikam oğlu, Haşşuv oğlu Şemaya; 15
Bakbakkar, Hereş, Galal ve Mika oğlu Mattanya,
Zikri oğlu, Asaf oğlu, 16 Şemaya oğlu Ovadya, Galal
oğlu, Yedutun oğlu ve Netofatlılar'ın köylerinde
yaşayan Elkanah oğlu Asa oğlu Berekya. 17 Kapıcılar
şunlardı: Şallum, Akkuv, Talmon, Ahiman ve
kardeşleri. Başları Şallum'du. 18 Önceleri doğudaki
kral kapısında görev yaparlardı; bunlar Levi
oğullarının ordugâhının kapıcılarıydı. 19 Kore oğlu
Şallum, Ebyasaf oğlu, Korah oğlu ve baba evinden
kardeşleri olan Korahlılar, hizmet işinden
sorumluydu; çadırın eşiklerini bekliyorlardı. Ataları
da RAB'bin ordugâhının girişini beklemişti. 20
Eleazar oğlu Pinehas eskiden onların başındaydı ve
RAB onunla birlikteydi. 21 Meşelemya oğlu Zekeriya,
Buluşma Çadırı'nın kapısının kapıcısıydı. 22 Eşiklerde
kapıcı olmak üzere seçilenlerin hepsi iki yüz on iki
kişiydi. Bunlar köylerinde soy kütüklerine göre
kaydedildi; Davut ile görücü Samuel onları güvenilir
görevlerine atamıştı. 23 Böylece onlar ve oğulları,
nöbetlerine göre RAB'bin evinin, yani çadır evinin
kapılarından sorumluydu. 24 Kapıcılar dört yandaydı:
doğuda, batıda, kuzeyde ve güneyde. 25 Köylerinde
yaşayan kardeşleri de belirli zamanlarda, her yedi
günde bir gelip onlarla birlikte olacaktı. 26 Çünkü
Levili olan dört baş kapıcı güvenilir bir görevdeydi;
Tanrı'nın evindeki odalardan ve hazinelerden
sorumluydular. 27 Tanrı'nın evinin çevresinde
gecelediler; çünkü onu koruma görevi onlardaydı ve
her sabah kapıları açmak da onlara aitti. 28 Bazıları
hizmet kaplarının sorumlusuydu; çünkü bunlar
sayılarak içeri getiriliyor, sayılarak dışarı
çıkarılıyordu. 29 Bazıları da eşyalardan, kutsal yerin
bütün kaplarından, ince undan, şaraptan,
zeytinyağından, günnükten ve baharatlardan
sorumluydu. 30 Kâhin oğullarından bazıları baharat
karışımını hazırlardı. 31 Levililer'den, Korahlı
Şallum'un ilk oğlu olan Mattitya tavada pişirilen
şeylerden sorumlu güvenilir görevliydi. 32
Kehatliler'in oğullarından olan kardeşlerinden
bazıları da her Şabat hazırlamak üzere sunu
ekmeklerinden sorumluydu. 33 Bunlar Levililer'in aile
başları olan ezgicilerdi; odalarda kalırlar ve başka
hizmetlerden muaf tutulurlardı, çünkü gece gündüz
kendi işleriyle meşguldüler. 34 Bunlar kuşakları
boyunca Levililer'in aile başları olan önder kişilerdi.
Yeruşalim'de yaşarlardı. 35 Givon'da Givon'un atası
Yeiel yaşardı; karısının adı Maaka'ydı. 36 İlk oğlu
Avdon'du; sonra Tsur, Kiş, Baal, Ner, Nadav, 37
Gedor, Ahyo, Zekeriya ve Miklot. 38 Miklot,
Şimeam'ın babası oldu. Onlar da kardeşlerinin
karşısında, kardeşleriyle birlikte Yeruşalim'de yaşadı.
39 Ner, Kiş'in babası oldu; Kiş, Saul'un babası oldu;
Saul da Yonatan'ın, Malkişua'nın, Avinadav'ın ve
Eşbaal'ın babası oldu. 40 Yonatan'ın oğlu
Merivbaal'dı. Merivbaal, Mika'nın babası oldu. 41
Mika'nın oğulları: Piton, Melek, Tahrea ve Ahaz. 42
Ahaz, Yara'nın babası oldu; Yara da Alemet'in,
Azmavet'in ve Zimri'nin babası oldu. Zimri,
Motsa'nın babası oldu; 43 Motsa, Binea'nın babası
oldu; onun oğlu Refaya, onun oğlu Elasa, onun oğlu
Atsel. 44 Atsel'in altı oğlu vardı; adları şunlardı:
Azrikam, Bokru, İsmail, Şearya, Ovadya ve Hanan.
Bunlar Atsel'in oğullarıydı.

10

1 Filistliler İsrail'e karşı savaştı. İsrail adamları
Filistliler'in önünden kaçtı; Gilboa Dağı'nda vurulup
yere serildiler. 2 Filistliler Saul'ün ve oğullarının
peşine düştü. Saul'ün oğulları Yonatan'ı, Avinadav'ı
ve Malkişua'yı öldürdüler. 3 Savaş Saul'e karşı
şiddetlendi. Okçular ona yetişti; Saul okçular
yüzünden büyük sıkıntıya düştü. 4 Saul silah
taşıyıcısına, "Kılıcını çek de beni onunla del; yoksa bu
sünnetsizler gelip bana kötülük eder" dedi. Ama silah
taşıyıcısı dehşete kapıldığı için bunu yapmak

istemedi. Bunun üzerine Saul kılıcını aldı ve üstüne kapandı. 5 Silah taşıyıcısı Saul'ün öldüğünü görünce o da kılıcının üstüne kapandı ve öldü. 6 Böylece Saul, üç oğlu ve bütün hanesi birlikte öldü. 7 Vadide bulunan bütün İsrail adamları, İsrailliler'in kaçtığını ve Saul'le oğullarının öldüğünü görünce kentlerini bırakıp kaçtılar. Filistliler de gelip o kentlerde yaşadı. 8 Ertesi gün Filistliler ölülerin üstündekileri yağmalamaya geldiklerinde, Saul'ü ve oğullarını Gilboa Dağı'nda yere serilmiş buldular. 9 Onu soyup başını ve silahlarını aldılar. Bu haberi putlarına ve halka duyurmak için Filistliler'in ülkesinin her yanına haber saldılar. 10 Silahlarını ilahlarının tapınağına koydular, başını da Dagon'un tapınağına astılar. 11 Yaveş-Gilat halkının tümü Filistliler'in Saul'e yaptıklarını duyunca, 12 bütün yiğit adamlar kalkıp Saul'ün cesedini ve oğullarının cesetlerini aldılar; onları Yaveş'e getirdiler ve kemiklerini Yaveş'te meşenin altına gömdüler. Sonra yedi gün oruç tuttular. 13 Saul, RAB'be karşı işlediği sadakatsizlik yüzünden öldü; çünkü RAB'bin sözünü tutmadı, ayrıca danışmak için ruh çağıran birine başvurdu. 14 RAB'be danışmadı. Bu yüzden RAB onu öldürdü ve krallığı İşay oğlu Davut'a verdi.

11

1 Sonra bütün İsrail Hevron'da Davut'un yanına toplanıp şöyle dedi: “İşte, biz senin kemiğinden, senin etindeniz.” 2 Geçmişte, Saul kral olduğu zaman bile İsrail'i savaşa sen çıkarır, sen geri getirirdin. Tanrın RAB sana, ‘Halkım İsrail'in çobanı sen olacaksın, halkım İsrail'in önderi sen olacaksın’ dedi.” 3 Böylece İsrail'in bütün ihtiyarları Hevron'da kralın yanına geldi. Davut Hevron'da RAB'bin önünde onlarla bir antlaşma yaptı; Samuel aracılığıyla bildirilen RAB sözü uyarınca Davut'u İsrail'e kral olarak meshettiler. 4 Davut ve bütün İsrail Yeruşalim'e, yani Yevus'a gitti. Ülkenin halkı olan Yevuslular oradaydı. 5 Yevus halkı Davut'a, “Buraya giremezsin” dedi. Buna rağmen Davut Siyon Kalesi'ni aldı. Burası Davut Kenti'dir. 6 Davut, “Yevusluları ilk vuran kişi baş ve komutan olacak” dedi. Seruya oğlu Yoav ilk çıktı, böylece baş oldu. 7 Davut kalede yaşadı; bu yüzden oraya Davut Kenti dediler. 8 Kenti çevresini, Millo'dan başlayıp her yana doğru kurdu; kentin geri kalan bölümünü de Yoav onardı. 9 Davut gittikçe daha da büyüdü, çünkü Orduların RAB'bi onunlaydı. 10 Davut'un yiğitlerinin önderleri şunlardır: RAB'bin İsrail hakkında söylediği söz uyarınca onu kral yapmak için, bütün İsrail'le birlikte krallığında ona güçlü destek verdiler. 11 Davut'un yiğitlerinin sayısı şudur: Hahmoni soyundan Yaşovam, otuzların başıydı; mızrağını üç yüz kişiye karşı kaldırdı ve onları bir kerede öldürdü. 12 Ondan sonra, üç yiğitten biri olan Ahohli Dodo oğlu Elazar vardı. 13 Filistliler savaşmak için orada toplanmışken, Davut'la birlikte Pas-Dammim'deydi. Arpa dolu bir tarla vardı; halk Filistlilerin önünden kaçmıştı. 14 Ama onlar tarlanın ortasında durup orayı savundular, Filistlileri öldürdüler; RAB de büyük bir kurtarış sağladı. 15 Otuz baş adamdan üçü kayalığa, Adullam Mağarası'nda Davut'un yanına indi. Filistlilerin ordusu Refaim Vadisi'nde ordugâh kurmuştu. 16 O sırada Davut kaledeydi, Filistlilerin birliği de Beytlehem'deydi. 17 Davut özlemle, “Keşke biri kapının yanındaki Beytlehem kuyusundan bana su içirse!” dedi. 18 Bunun üzerine o üç adam Filistlilerin ordugâhını yarıp geçti, kapının yanındaki Beytlehem kuyusundan su çekti, onu alıp Davut'a getirdi. Ama Davut onu içmek istemedi; onu RAB'be döküp 19 şöyle dedi: “Ey Tanrım, bunu yapmaktan beni uzak tut! Canlarını tehlikeye atan bu adamların kanını mı içeyim?” Çünkü o suyu canlarını ortaya koyarak getirmişlerdi. Bu yüzden Davut onu içmedi. O üç yiğit bunları yaptı. 20 Yoav'ın kardeşi Avişay o üçün başıydı; mızrağını üç yüz kişiye karşı kaldırdı ve onları öldürdü. Üçler arasında adı vardı. 21 Üçler arasında öbür ikisinden daha saygındı, bu yüzden onların komutanı oldu; ama ilk üçe erişemedi. 22 Yehoyada oğlu Benaya, Kabseelli yiğit bir adamın oğluydu; büyük işler yapmıştı. Moavlı Ariel'in iki oğlunu öldürdü. Ayrıca karlı bir günde bir çukura inip bir aslan öldürdü. 23 Beş arşın boyunda, iri yapılı bir Mısırlıyı öldürdü. Mısırlının elinde dokumacı sırığı gibi bir mızrak vardı. Benaya onun yanına bir değnekle indi, mızrağı Mısırlının elinden çekip aldı ve onu kendi mızrağıyla öldürdü. 24 Yehoyada oğlu Benaya bunları yaptı ve üç yiğit arasında adı vardı. 25 İşte, otuzlar arasında çok saygındı, ama ilk üçe erişemedi. Davut onu korumalarının başına getirdi. 26 Orduların yiğit adamları da şunlardı: Yoav'ın kardeşi Asahel, Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan, 27

Harorlu Şammot, Pelonlu Helets, [28] Tekoalı İkkeş oğlu İra, Anatotlu Aviezer, [29] Huşalı Sibbekay, Ahohli İlai, [30] Netofalı Maharay, Netofalı Baana oğlu Heled, [31] Benyaminliler'in Givea kentinden Rivay oğlu İtay, Piratonlu Benaya, [32] Gaaş vadilerinden Huray, Arbatlı Aviel, [33] Baharumlu Azmavet, Şaalbonlu Elyahba, [34] Gizonlu Haşem'in oğulları, Hararlı Şage oğlu Yonatan, [35] Hararlı Sakar oğlu Ahiyam, Ur oğlu Elifal, [36] Mekeratlı Hefer, Pelonlu Ahiya, [37] Karmelli Hetsro, Ezbay oğlu Naaray, [38] Natan'ın kardeşi Yoel, Hagri oğlu Mivhar, [39] Ammonlu Tselek, Seruya oğlu Yoav'ın silah taşıyıcısı Berotlu Naharay, [40] Yitri İra, Yitri Garev, [41] Hititli Uriya, Ahlay oğlu Zavad, [42] Rubenli Şiza oğlu Adina, Rubenliler'in önderiydi; yanında otuz kişi vardı, [43] Maaka oğlu Hanan ve Mitnili Yoşafat, [44] Aştaratlı Uzziya, Aroerli Hotam'ın oğulları Şama ile Yeiel, [45] Şimri oğlu Yediel ve kardeşi Tisli Yoha, [46] Mahavili Eliel, Elnaam'ın oğulları Yerivay ile Yoşavya ve Moavlı Yitma, [47] Eliel, Oved ve Metsovalı Yaasiel.

12

[1] Bunlar, Kiş oğlu Saul yüzünden kendini geri çekip Ziklag'da kaldığı sırada Davut'a gelenlerdi. Onlar savaşta ona yardım eden yiğit savaşçılardandı. [2] Yayla silahlanmışlardı; hem sağ elleriyle hem sol elleriyle sapanla taş atabiliyor, yayla ok atabiliyorlardı. Saul'un Benyamin oymağından akrabalarıydılar. [3] Başları, Givealı Şemaa'nın oğulları Ahiyezer ile Yoaş'tı; sonra Azmavet'in oğulları Yeziel ve Pelet, Beraka ve Anatotlu Yehu geldi. [4] Otuzların arasında yiğit bir adam olan, hatta otuzların başında bulunan Givonlu İşmaya, Yeremya, Yahaziel, Yohanan ve Gederalı Yozabad da geldi. [5] Eluzay, Yerimot, Bealya, Şemarya ve Haruflu Şefatya da geldi. [6] Elkana, İşşiya, Azarel, Yoezer ve Koralılardan Yaşobeam da geldi. [7] Gedorlu Yeroham'ın oğulları Yoela ve Zevadya da geldi. [8] Çölde bulunan kaleye, Gadlılardan da Davut'un yanına geçenler oldu. Onlar savaşa alışkın, kalkanla mızrak kullanabilen yiğit savaşçılardı. Yüzleri aslan yüzü gibiydi, dağlardaki ceylanlar kadar çeviktiler. [9] Başları Ezer'di, ikincisi Ovadya, üçüncüsü Eliav, [10] dördüncüsü Mişmanna, beşincisi Yeremya, [11] altıncısı Attay, yedincisi Eliel, [12] sekizincisi Yohanan, dokuzuncusu Elzabad, [13] onuncusu Yeremya, on birincisi Makbannay'dı. [14] Gad oğullarından olan bunlar ordunun komutanlarıydı. En küçüğü yüz kişiye, en büyüğü bin kişiye bedeldi. [15] Şeria'nın bütün kıyıları taştığı birinci ayda karşıya geçenler bunlardı. Vadilerde yaşayanların hepsini, hem doğuya hem batıya doğru kaçırdılar. [16] Benyamin ve Yahuda soyundan bazıları da kaleye, Davut'un yanına geldi. [17] Davut onları karşılamaya çıktı ve onlara şöyle dedi: “Bana barış içinde, bana yardım etmek için geldiyseniz, yüreğim size bağlanır. Ama ellerimde bir kötülük yokken beni düşmanlarıma teslim etmeye geldiyseniz, atalarımızın Tanrısı bunu görsün ve sizi azarlasın.” [18] O zaman Ruh, Otuzların başı olan Amasay'ın üzerine geldi. Amasay şöyle dedi: “Biz seniniz, ey Davut! Senin tarafındayız, ey İşay oğlu! Sana esenlik olsun, sana yardım edenlere de esenlik olsun! Çünkü Tanrın sana yardım ediyor.” Bunun üzerine Davut onları kabul etti ve birliğin başına komutanlar yaptı. [19] Davut, Saul'a karşı savaşmak için Filistlilerle birlikte giderken Manaşşe'den de bazıları onun tarafına geçti. Ama Davut Filistlilere yardım etmedi; çünkü Filistli önderler danıştıktan sonra onu geri gönderdiler. “Başlarımızın pahasına efendisi Saul'un tarafına geçer” dediler. [20] Davut Ziklag'a giderken Manaşşe'den Adnah, Yozabad, Yediael, Mikail, başka bir Yozabad, Elihu ve Zilletay onun tarafına geçti. Bunlar Manaşşe'den binlerin başı olan komutanlardı. [21] Akıncı birliğine karşı Davut'a yardım ettiler. Çünkü hepsi yiğit savaşçılardı ve orduda komutandılar. [22] Gerçekten de Davut'a yardım etmek için günden güne adamlar geliyordu; sonunda Tanrı'nın ordusu gibi büyük bir ordu oluştu. [23] Saul'un krallığını, RAB'bin sözü uyarınca Davut'a geçirmek için Hevron'a Davut'un yanına gelen, savaş için silahlanmış birliklerin başlarının sayısı şuydu: [24] Yahuda soyundan, kalkan ve mızrak taşıyan, savaş için silahlanmış altı bin sekiz yüz kişi vardı. [25] Şimon soyundan, savaşta yiğitlik gösteren yedi bin yüz kişi vardı. [26] Levi soyundan dört bin altı yüz kişi vardı. [27] Harun soyunun önderi Yehoyada vardı; onunla birlikte üç bin yedi yüz kişi bulunuyordu. [28] Bir de yiğit bir genç olan Sadok vardı; babasının soyundan yirmi iki komutan onunlaydı. [29] Saul'un Benyamin oymağından akrabalarından üç bin kişi vardı. Çünkü o zamana dek onların çoğu Saul hanedanına bağlı kalmıştı. [30] Efrayim soyundan, yiğit savaşçılar ve

baba evlerinde ün kazanmış yirmi bin sekiz yüz kişi vardı. 31 Manaşşe oymağının yarısından, adı anılarak çağrılmış on sekiz bin kişi Davut'u kral yapmaya geldi. 32 İssakar soyundan, zamanın ne gerektirdiğini anlayan ve İsrail'in ne yapması gerektiğini bilen adamlar vardı. Başları iki yüz kişiydi; bütün kardeşleri onların buyruğundaydı. 33 Zevulun soyundan, orduya katılmaya elverişli, savaş düzeni kurabilen, her türlü savaş silahını kullanan elli bin kişi vardı. Komuta edebiliyorlardı; yürekleri bölünmüş değildi. 34 Naftali soyundan bin komutan vardı; onlarla birlikte kalkan ve mızrak taşıyan otuz yedi bin kişi bulunuyordu. 35 Danlılardan, savaş düzeni kurabilen yirmi sekiz bin altı yüz kişi vardı. 36 Aşer soyundan, orduya katılmaya elverişli, savaş düzeni kurabilen kırk bin kişi vardı. 37 Şeria'nın öte yakasından, Rubenliler, Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısından, her türlü savaş silahıyla donanmış yüz yirmi bin kişi geldi. 38 Savaş düzeni alabilen bu savaşçıların hepsi, Davut'u bütün İsrail'in kralı yapmak için tam bir yürekle Hevron'a geldi. İsrail'in geri kalanları da Davut'u kral yapmak konusunda tek yürekti. 39 Orada Davut'la birlikte üç gün kaldılar; yiyip içtiler. Çünkü kardeşleri onlar için hazırlık yapmıştı. 40 Ayrıca yakınlarında yaşayanlar, hatta İssakar, Zevulun ve Naftali'ye kadar olanlar, eşeklerle, develerle, katırlarla ve sığırlarla ekmek, unlu yiyecekler, incir çörekleri, kuru üzüm salkımları, şarap, zeytinyağı, bol miktarda büyükbaş ve küçükbaş hayvan getiriyordu. Çünkü İsrail'de sevinç vardı.

13

1 Davut binbaşılarla, yüzbaşılarla, bütün önderlerle görüştü. 2 Davut bütün İsrail topluluğuna şöyle dedi: “Eğer size iyi görünüyorsa ve Tanrımız RAB'den ise, İsrail ülkesinin her yanında kalan kardeşlerimize, ayrıca çevre otlakları olan kentlerinde yaşayan kâhinlerle Levililer'e her yere haber salalım da yanımıza toplansınlar. 3 Tanrımızın Antlaşma Sandığı'nı yeniden aramıza getirelim. Çünkü Saul'un günlerinde ona yönelmedik.” 4 Bütün topluluk bunun böyle yapılmasını uygun gördü; çünkü bütün halkın gözünde bu doğruydu. 5 Böylece Davut, Tanrı'nın Sandığı'nı Kiryat-Yearim'den getirmek için Mısır Irmağı Şihor'dan Hamat girişine kadar bütün İsrail'i topladı. 6 Davut ve bütün İsrail, Yahuda'ya bağlı Kiryat-Yearim, yani Baala'ya çıktı; Keruvların üzerinde taht kuran ve Ad'la anılan Tanrı RAB'bin Sandığı'nı oradan getirmek için gittiler. 7 Tanrı'nın Sandığı'nı Avinadav'ın evinden yeni bir arabayla taşıdılar. Uzza ile Ahyo arabayı sürüyordu. 8 Davut'la bütün İsrail, Tanrı'nın önünde bütün güçleriyle çalıp söylüyorlardı; ezgiler, lirler, telli çalgılar, tefler, ziller ve borular eşliğinde seviniyorlardı. 9 Kidon'un harman yerine geldiklerinde, öküzler tökezlediği için Uzza elini uzatıp Sandık'ı tuttu. 10 RAB'bin öfkesi Uzza'ya karşı alevlendi; elini Sandık'a uzattığı için onu vurdu. Uzza orada, Tanrı'nın önünde öldü. 11 Davut hoşnutsuz oldu, çünkü RAB Uzza'ya karşı patlak vermişti. Bu yüzden oraya bugüne dek Peres-Uzza adı verildi. 12 Davut o gün Tanrı'dan korktu ve, “Tanrı'nın Sandığı'nı yanıma nasıl getirebilirim?” dedi. 13 Bu nedenle Davut Sandık'ı Davut Kenti'ne, kendi yanına götürmedi; onu Gatlı Ovet-Edom'un evine yönlendirdi. 14 Tanrı'nın Sandığı Ovet-Edom'un evinde, ailesiyle birlikte üç ay kaldı. RAB Ovet-Edom'un evini ve sahip olduğu her şeyi kutsadı.

14

1 Sur Kralı Hiram, Davut'a ulaklar, sedir ağaçları, taş ustaları ve marangozlar gönderdi; kendisine bir saray yapsınlar diye. 2 Davut, RAB'bin kendisini İsrail üzerine kral olarak sağlamlaştırdığını anladı; çünkü krallığı, halkı İsrail'in uğruna yüceltilmişti. 3 Davut Yeruşalim'de daha çok kadın aldı; daha çok oğul ve kız sahibi oldu. 4 Yeruşalim'de doğan çocuklarının adları şunlardı: Şammua, Şobab, Natan ve Süleyman, 5 İbhar, Elişua ve Elpelet, 6 Noga, Nefeg ve Yafia, 7 Elişama, Beelyada ve Elifelet. 8 Filistliler, Davut'un bütün İsrail'e kral olarak meshedildiğini duyunca, hep birlikte onu aramaya çıktılar. Davut bunu duyunca onların karşısına çıktı. 9 Filistliler gelip Refaim Vadisi'ne akın etmişlerdi. 10 Davut Tanrı'ya danışıp, “Filistliler'e karşı çıkayım mı? Onları elime teslim edecek misin?” dedi. RAB ona, “Çık, çünkü

onları eline teslim edeceğim” dedi. [11] Böylece Baal Perasim'e çıktılar, Davut da onları orada bozguna uğrattı. Davut, “Tanrı, düşmanlarımı elimle suların yarıp geçmesi gibi yarıp geçti” dedi. Bu yüzden o yerin adını Baal Perasim koydular. [12] İlahlarını orada bırakıp gittiler; Davut buyurunca onları ateşte yaktılar. [13] Filistliler yine vadiye akın ettiler. [14] Davut yeniden Tanrı'ya danıştı. Tanrı ona, “Doğrudan arkalarından çıkma. Onlardan sapıp dut ağaçlarının karşısından üzerlerine gel. [15] Dut ağaçlarının tepelerinde yürüyüş sesini duyunca savaşa çık. Çünkü Tanrı, Filist ordusunu vurmak için senin önünden gitmiştir” dedi. [16] Davut, Tanrı'nın kendisine buyurduğu gibi yaptı; Filist ordusunu Givon'dan Gezer'e kadar bozguna uğrattılar. [17] Davut'un ünü bütün ülkelere yayıldı; RAB de bütün ulusların içine ondan korku saldı.

15

[1] Davut, Davut Kenti'nde kendisine evler yaptırdı; Tanrı'nın Sandığı için de bir yer hazırlayıp ona bir çadır kurdu. [2] Sonra Davut şöyle dedi: “Tanrı'nın Sandığı'nı Levililerden başkası taşımamalı. Çünkü RAB, Tanrı'nın Sandığı'nı taşımaları ve sonsuza dek kendisine hizmet etmeleri için onları seçti.” [3] Davut, RAB'bin Sandığı'nı onun için hazırladığı yere çıkarmak üzere bütün İsrail'i Yeruşalim'de topladı. [4] Davut, Harun soyunu ve Levililer'i bir araya getirdi: [5] Kohat soyundan önder Uriel ve onun kardeşleri, yüz yirmi kişi; [6] Merari soyundan önder Asaya ve onun kardeşleri, iki yüz yirmi kişi; [7] Gerşom soyundan önder Yoel ve onun kardeşleri, yüz otuz kişi; [8] Elitsafan soyundan önder Şemaya ve onun kardeşleri, iki yüz kişi; [9] Hevron soyundan önder Eliel ve onun kardeşleri, seksen kişi; [10] Uziel soyundan önder Amminadav ve onun kardeşleri, yüz on iki kişi. [11] Davut, kâhinler Sadok ile Aviyatar'ı, ayrıca Levililer'den Uriel, Asaya, Yoel, Şemaya, Eliel ve Amminadav'ı çağırdı. [12] Onlara şöyle dedi: “Siz Levililer'in boy başlarısınız. Siz de kardeşleriniz de kendinizi kutsal kılın ki İsrail'in Tanrısı RAB'bin Sandığı'nı, onun için hazırladığım yere çıkarabilesiniz. [13] İlk seferde onu siz taşımadığınız için, buyruğa uygun biçimde O'na yönelmediğimizden, RAB Tanrımız bize karşı öfkeyle harekete geçti.” [14] Böylece kâhinler ile Levililer, İsrail'in Tanrısı RAB'bin Sandığı'nı çıkarmak için kendilerini kutsal kıldılar. [15] Levililer, Musa'nın RAB'bin sözü uyarınca buyurduğu gibi, Tanrı'nın Sandığı'nı sırıklarıyla omuzlarında taşıdılar. [16] Davut, Levili önderlerine, kardeşleri olan ezgicileri görevlendirmelerini söyledi; telli çalgılar, çenkler ve zillerle sevinç içinde gür sesle çalıp söylesinler diye. [17] Böylece Levililer, Yoel oğlu Heman'ı; onun kardeşlerinden Berekya oğlu Asaf'ı; Merari soyundan kardeşleri arasından da Kuşaya oğlu Etan'ı görevlendirdiler. [18] Onlarla birlikte ikinci sıradaki kardeşleri de şunlardı: Zekeriya, Ben, Yaaziel, Şemiramot, Yehiel, Unni, Eliav, Benaya, Maaseya, Mattitya, Elifelehu, Mikneya, kapı görevlileri Ovet-Edom ile Yeiel. [19] Ezgiciler Heman, Asaf ve Etan, yüksek sesle çalmak üzere tunç zillerle görevlendirildi. [20] Zekeriya, Aziel, Şemiramot, Yehiel, Unni, Eliav, Maaseya ve Benaya, Alamot ezgisine göre telli çalgılar çalacaktı. [21] Mattitya, Elifelehu, Mikneya, Ovet-Edom, Yeiel ve Azazya ise önderlik etmek üzere sekiz telli çenkler çalacaktı. [22] Levililer'in önderi Kenanya ezgiden sorumluydu; işinde usta olduğu için ezgicileri o yönetiyordu. [23] Berekya ile Elkana Sandık için kapı görevlisiydi. [24] Kâhinler Şevanya, Yehoşafat, Netanel, Amasay, Zekeriya, Benaya ve Eliezer Tanrı'nın Sandığı'nın önünde borular çalıyorlardı. Ovet-Edom ile Yehiya da Sandık için kapı görevlisiydi. [25] Böylece Davut, İsrail'in ihtiyarları ve binlik birliklerin komutanları, RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı sevinçle Ovet-Edom'un evinden çıkarmaya gittiler. [26] Tanrı, RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan Levililer'e yardım edince, yedi boğa ve yedi koç kurban ettiler. [27] Davut ince ketenden bir kaftan giymişti; Sandığı taşıyan bütün Levililer, ezgiciler ve ezgicilerin yöneticisi Kenanya da öyleydi. Davut'un üzerinde ayrıca ketenden bir efod vardı. [28] Böylece bütün İsrail, RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı sevinç çığlıkları, boynuz sesleri, borular ve ziller eşliğinde, telli çalgılarla çenkleri yüksek sesle çalarak yukarı çıkardı. [29] RAB'bin Antlaşma Sandığı Davut Kenti'ne girerken, Saul'un kızı Mikal pencereden baktı; Kral Davut'un dans edip sevinç gösterileri yaptığını görünce onu yüreğinde küçümsedi.

16

[1] Tanrı'nın Sandığı'nı getirip Davut'un onun için kurduğu çadırın ortasına koydular; Tanrı'nın önünde yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular. [2] Davut yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince halka RAB'bin adıyla kutsama verdi. [3] İsrail'den herkese, kadın erkek her birine, birer somun ekmek, birer parça et ve birer kuru üzüm çöreği dağıttı. [4] RAB'bin Sandığı'nın önünde hizmet etmeleri, İsrail'in Tanrısı RAB'bi anmaları, O'na şükretmeleri ve O'nu övmeleri için Levililer'den bazılarını görevlendirdi: [5] başta Asaf, ondan sonra Zekeriya, Yeiel, Şemiramot, Yehiel, Mattitya, Eliav, Benaya, Ovet-Edom ve Yeiel. Bunlar telli çalgılarla ve lirlerle çalıyorlardı; Asaf da zilleri gür sesle çalıyordu. [6] Kâhinler Benaya ile Yahaziel de Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nın önünde sürekli borular çalıyorlardı. [7] İşte o gün Davut, RAB'be şükretme işini ilk kez Asaf'la kardeşlerine verdi. [8] RAB'be şükredin, Onun adına yakarın. Yaptıklarını halklara bildirin. [9] Ona ezgiler söyleyin, Ona övgüler söyleyin. Bütün şaşılası işlerini anlatın. [10] Onun kutsal adıyla övünün. RAB'bi arayanların yüreği sevinsin. [11] RAB'bi ve O'nun gücünü arayın. Onun yüzünü durmadan arayın. [12] Onun yaptığı şaşılası işleri, Harikalarını ve ağzından çıkan yargıları anımsayın, [13] Ey kulu İsrail'in soyu, Ey seçtikleri, Yakup'un çocukları. [14] Tanrımız RAB O'dur. Onun yargıları bütün yeryüzündedir. [15] Onun antlaşmasını sonsuza dek anımsayın, Bin kuşak için buyurduğu sözü, [16] İbrahim'le yaptığı antlaşmayı, İshak'a verdiği andı. [17] Bunu Yakup için bir kural, İsrail için sonsuz bir antlaşma olarak doğruladı. [18] Şöyle dedi: "Kenan diyarını, Miras payınız olarak size vereceğim." [19] Sayıca az olduğunuzda, Evet, pek az olup orada yabancı sayıldığınızda, [20] Ulustan ulusa, Bir krallıktan başka bir halka dolaştılar. [21] Kimsenin onlara haksızlık etmesine izin vermedi. Evet, onlar uğruna kralları azarladı: [22] "Meshettiklerime dokunmayın! Peygamberlerime kötülük etmeyin!" [23] Ey bütün yeryüzü, RAB'be ezgi söyleyin! Onun kurtuluşunu günden güne duyurun. [24] Onun yüceliğini uluslar arasında, Şaşılası işlerini bütün halklar arasında ilan edin. [25] Çünkü RAB büyüktür, çok övülmeye layıktır. Bütün ilahların üstünde korkuyla sayılmalıdır. [26] Çünkü halkların bütün ilahları puttur, Ama gökleri yapan RAB'dir. [27] Görkem ve yücelik onun önündedir. Güç ve sevinç onun bulunduğu yerdedir. [28] Ey halkların boyları, RAB'be verin, RAB'be yücelik ve güç verin! [29] Adına yaraşan yüceliği RAB'be verin. Sununuzu getirin, onun huzuruna gelin. Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının. [30] Ey bütün yeryüzü, onun önünde titreyin. Dünya sağlam durur, sarsılmaz. [31] Gökler sevinsin, yeryüzü coşsun! Uluslar arasında, "RAB egemenlik sürüyor!" desinler. [32] Deniz ve içindeki her şey kükresin! Kır ve içindeki her şey coşsun! [33] O zaman ormanın ağaçları RAB'bin önünde sevinçle ezgi söyleyecek, Çünkü o yeryüzünü yargılamaya geliyor. [34] RAB'be şükredin, çünkü o iyidir, Çünkü onun vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [35] Şöyle deyin: "Ey kurtuluşumuzun Tanrısı, bizi kurtar! Bizi topla, ulusların arasından çıkar, Öyle ki kutsal adına şükredelim, Seni överek sevincimizi dile getirelim." [36] İsrail'in Tanrısı RAB, Sonsuzluktan sonsuzluğa dek kutsansın. Bütün halk, "Amin" dedi ve RAB'bi övdü. [37] Böylece Davut, RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın önünde sürekli hizmet etsinler, her günün gerektirdiği görevi yerine getirsinler diye Asaf'ı ve kardeşlerini orada bıraktı. [38] Onlarla birlikte altmış sekiz kardeşiyle Ovet-Edom'u da bıraktı. Yedutun oğlu Ovet-Edom'la Hosa da kapıcıydı. [39] Kâhin Sadok'u ve kâhin kardeşlerini ise Givon'daki tapınma yerinde, RAB'bin Buluşma Çadırı'nın önünde bıraktı. [40] Onlar, RAB'bin İsrail'e buyurduğu yasada yazılı olan her şeye göre, sabah akşam sürekli yakmalık sunular sunağında RAB'be yakmalık sunu sunacaklardı. [41] Onlarla birlikte Heman'ı, Yedutun'u ve seçilmiş olan öbür kişileri, adları belirtilmiş olanları, RAB'be şükretsinler diye görevlendirdi; çünkü onun vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [42] Heman'la Yedutun'un yanında yüksek sesle çalınacak borularla ziller ve Tanrı'nın ezgileri için çalgılar vardı; Yedutun'un oğulları da kapıda duruyordu. [43] Sonra bütün halk evlerine dağıldı; Davut da kendi ev halkına kutsama vermek için geri döndü.

17

[1] Davut evinde otururken, Peygamber Natan'a, “Bak, ben sedir ağacından bir evde oturuyorum, ama RAB'bin Antlaşma Sandığı perdelerin altında duruyor” dedi. [2] Natan Davut'a, “Yüreğinde olanın hepsini yap, çünkü Tanrı seninle” dedi. [3] Ama o gece Tanrı'nın sözü Natan'a geldi: [4] “Git, kulum Davut'a de ki: ‘RAB şöyle diyor: Bana oturacağım evi sen yapmayacaksın. [5] Çünkü İsrail'i yukarı çıkardığım günden bugüne kadar bir evde oturmadım; çadırdan çadıra, bir konuttan ötekine dolaştım. [6] Bütün İsrail'le birlikte dolaştığım her yerde, halkımı gütmelerini buyurduğum İsrail önderlerinden herhangi birine bir söz söyleyip, “Neden bana sedir ağacından bir ev yapmadınız?” dedim mi?’ [7] “Şimdi kulum Davut'a şöyle de: ‘Orduların RABbi şöyle diyor: Seni ağılın başından, koyunların ardından alıp halkım İsrail'in önderi yaptım. [8] Nereye gittiysen seninle oldum; bütün düşmanlarını önünden yok ettim. Yeryüzündeki büyüklerin adı gibi sana da büyük bir ad vereceğim. [9] Halkım İsrail için bir yer belirleyeceğim ve onları oraya dikeceğim. Kendi yerlerinde oturacaklar, artık yerlerinden sarsılmayacaklar. Kötülüğün çocukları da eskisi gibi onları bir daha ezmeyecek. [10] Halkım İsrail'in başına hakimler atadığım günlerden beri olanlar bir daha yaşanmayacak. Bütün düşmanlarını bastıracağım. Dahası, RAB sana bir hanedan kuracağını bildiriyor. [11] Günlerin dolup atalarının yanına gideceğin zaman, senden sonra gelecek, oğullarından biri olacak soyunu yükselteceğim ve onun krallığını pekiştireceğim. [12] O bana bir ev yapacak, ben de onun tahtını sonsuza dek sağlam kılacağım. [13] Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Senden önce olandan sevgimi nasıl çekip aldıysam, ondan çekip almayacağım. [14] Onu evimde ve krallığımda sonsuza dek durduracağım. Tahtı sonsuza dek sağlam kalacak.’” [15] Natan bütün bu sözleri ve bütün bu görümü Davut'a aynen anlattı. [16] Bunun üzerine Kral Davut gidip RAB'bin önünde oturdu ve şöyle dedi: “Ben kimim, ya RAB Tanrı? Ev halkım nedir ki beni buraya kadar getirdin? [17] Ey Tanrı, bu senin gözünde küçük bir şeymiş gibi, kulunun evine ilişkin uzak gelecek için de konuştun; hem bana yüksek konumdaki bir insana bakar gibi baktın, ya RAB Tanrı. [18] Kuluna gösterdiğin bu onur için Davut sana daha ne diyebilir? Çünkü kulunu sen tanıyorsun. [19] Ya RAB, kulunun hatırı için ve kendi yüreğine göre bütün bu büyüklüğü yaptın; bütün bu büyük şeyleri bildirdin. [20] Ya RAB, senin gibisi yok. Kulaklarımızla işittiğimiz her şeye göre, senden başka Tanrı yok. [21] Yeryüzünde senin halkın İsrail gibi hangi ulus var? Tanrı onu kendine halk yapmak için kurtarmaya gitti; önlerinden ulusları kovarak büyük ve korku uyandıran işler yaptı, kendine ad yaptı, Mısır'dan kurtardığın halkın için bunları gerçekleştirdi. [22] Halkın İsrail'i sonsuza dek kendine halk yaptın; sen de, ya RAB, onların Tanrısı oldun. [23] Şimdi, ya RAB, kulun ve onun evi için söylediğin söz sonsuza dek geçerli olsun; söylediğini yap. [24] Adın sonsuza dek doğrulansın ve yücelsin. Şöyle desinler: ‘Orduların RABbi, İsrail'in Tanrısıdır, İsrail için Tanrı odur.’ Kulun Davut'un evi de senin önünde sağlam dursun. [25] Çünkü ey Tanrım, sen kuluna, ona bir hanedan kuracağını açıkladın. Bu yüzden kulun senin önünde dua etmeye yürek buldu. [26] Şimdi, ya RAB, sensin Tanrı; kuluna bu iyiliği vaat eden sensin. [27] Şimdi kulunun evini kutsamayı uygun gördün; evin sonsuza dek senin önünde sürsün. Çünkü sen, ya RAB, kutsadın ve o sonsuza dek kutsanmış olacak.”

18

[1] Bundan sonra Davut Filistliler'i bozguna uğrattı, onları boyunduruğu altına aldı ve Gat'ı çevresindeki kentlerle birlikte Filistliler'in elinden aldı. [2] Moavlılar'ı da bozguna uğrattı. Moavlılar Davut'a bağlı kul oldular ve haraç getirdiler. [3] Davut, Fırat Irmağı boyunca egemenliğini kurmaya giderken Hama yönünde Sova Kralı Hadadezer'i bozguna uğrattı. [4] Davut ondan bin savaş arabası, yedi bin atlı ve yirmi bin yaya asker aldı. Savaş arabalarına koşulan atların hepsinin ayak kaslarını kesti, yalnız yüz savaş arabası için yeterince at bıraktı. [5] Şamlı Aramlılar, Sova Kralı Hadadezer'e yardıma gelince Davut onlardan yirmi iki bin adam öldürdü. [6] Sonra Davut Şam Aramı'na garnizonlar yerleştirdi. Aramlılar Davut'a bağlı kul oldular ve haraç getirdiler. RAB, Davut nereye gittiyse ona zafer verdi. [7] Davut, Hadadezer'in kullarının taşıdığı altın kalkanları alıp Yeruşalim'e getirdi. [8] Davut, Hadadezer'in kentleri Tibhat ile Kun'dan çok miktarda tunç aldı. Süleyman tunçtan denizi,

sütunları ve tunç eşyaları bununla yaptı. 9 Hama
Kralı Tou, Davut'un Sova Kralı Hadadezer'in bütün
ordusunu bozguna uğrattığını duyunca, 10 oğlu
Hadoram'ı Kral Davut'a gönderdi. Onu selamlasın ve
kutlasın diye gönderdi; çünkü Hadadezer'le savaşmış
ve onu bozguna uğratmıştı. Zaten Hadadezer, Tou'yla
sık sık savaşırdı. Hadoram yanında her çeşit altın,
gümüş ve tunç eşya getirmişti. 11 Kral Davut bunları
da, bütün uluslardan topladığı gümüş ve altınla
birlikte RAB'be adadı; Edom, Moav, Ammonlular,
Filistliler ve Amalekliler'den topladıklarıyla birlikte.
12 Ayrıca Seruya oğlu Avişay Tuz Vadisi'nde
Edomlular'dan on sekiz bin kişiyi öldürdü. 13 Edom'a
garnizonlar yerleştirdi. Bütün Edomlular Davut'a
bağlı kul oldular. RAB, Davut nereye gittiyse ona
zafer verdi. 14 Davut bütün İsrail üzerinde krallık
sürüyordu. Bütün halkına adalet ve doğrulukla
davranıyordu. 15 Seruya oğlu Yoav ordunun
başındaydı. Ahilud oğlu Yehoşafat devlet kayıtlarını
tutuyordu. 16 Ahituv oğlu Sadok'la Aviyatar oğlu
Avimelek kâhindi. Şavşa yazmandı. 17 Yehoyada oğlu
Benaya Keretliler'le Peletliler'in başındaydı. Davut'un
oğulları da kralın baş görevlileriydi.

19

1 Bundan sonra Ammonlular'ın kralı Nahaş öldü,
yerine oğlu kral oldu. 2 Davut, “Nahaş'ın oğlu
Hanun'a iyilik göstereceğim, çünkü babası bana iyilik
göstermişti” dedi. Bunun üzerine Davut, babası için
onu teselli etmek üzere ulaklar gönderdi. Davut'un
görevlileri Hanun'u teselli etmek için Ammonlular'ın
ülkesine, Hanun'un yanına geldiler. 3 Ama
Ammonlular'ın önderleri Hanun'a, “Sence Davut
sana teselliciler göndererek babanı onurlandırıyor
mu? Görevlileri ülkeyi araştırmak, yıkmak ve
casusluk etmek için gelmedi mi?” dediler. 4 Bunun
üzerine Hanun, Davut'un görevlilerini alıp sakallarını
tıraş etti, giysilerini ortadan, kalçalarına kadar kesti
ve onları gönderdi. 5 Sonra bazıları gidip adamlara ne
yapıldığını Davut'a bildirdiler. Davut onlarla
karşılaşmaları için adamlar gönderdi, çünkü o
adamlar çok utanmıştı. Kral, “Sakallarınız uzayana
kadar Eriha'da kalın, sonra dönersiniz” dedi. 6
Ammonlular Davut'un gözünde iğrenç duruma
düştüklerini görünce, Hanun'la Ammonlular
Mezopotamya'dan, Aram-Maaka'dan ve Sova'dan
kendilerine savaş arabalarıyla atlılar kiralamak için
bin talant gümüş gönderdiler. 7 Böylece kendilerine
otuz iki bin savaş arabası, ayrıca Maaka kralını ve
halkını kiraladılar. Bunlar gelip Medeva'nın önünde
ordugah kurdular. Ammonlular da kentlerinden
toplanıp savaşmak için geldiler. 8 Davut bunu
duyunca Yoav'ı ve yiğitlerin bütün ordusunu
gönderdi. 9 Ammonlular çıkıp kentin kapısının
önünde savaş düzeni aldılar. Gelen krallarsa kırda
ayrı duruyorlardı. 10 Yoav savaşın önünde ve
arkasında kendisine karşı kurulduğunu görünce,
İsrail'in bütün seçkin adamları arasından seçip onları
Aramlılar'a karşı savaş düzenine soktu. 11 Halkın geri
kalanını kardeşi Avişay'ın buyruğuna verdi; onlar da
Ammonlular'a karşı savaş düzeni aldılar. 12 Yoav,
“Eğer Aramlılar bana fazla güçlü gelirse sen bana
yardım edersin; ama Ammonlular sana fazla güçlü
gelirse ben sana yardım ederim” dedi. 13 “Güçlü olun,
halkımız ve Tanrımız'ın kentleri uğruna yüreklilik
gösterelim. RAB gözünde iyi olanı yapsın.” 14 Böylece
Yoav'la yanındaki halk Aramlılar'la savaşmak için
onlara yaklaştı; Aramlılar onun önünden kaçtılar. 15
Ammonlular, Aramlılar'ın kaçtığını görünce onlar da
kardeşi Avişay'ın önünden kaçıp kente girdiler.
Bunun üzerine Yoav Yeruşalim'e döndü. 16 Aramlılar,
İsrail'in önünde yenildiklerini görünce ulaklar
gönderip Irmağın ötesindeki Aramlılar'ı getirdiler.
Hadadezer'in ordusunun komutanı Şofak onların
başındaydı. 17 Bu Davut'a bildirilince, bütün İsrail'i
topladı, Şeria'yı geçti, üzerlerine yürüdü ve onlara
karşı savaş düzeni aldı. Davut Aramlılar'a karşı savaş
düzeni alınca onlar da onunla savaştılar. 18 Aramlılar
İsrail'in önünden kaçtılar. Davut Aramlılar'dan yedi
bin savaş arabacısını ve kırk bin yaya askeri öldürdü;
ordunun komutanı Şofak'ı da öldürdü. 19
Hadadezer'in kulları, İsrail'in önünde yenildiklerini
görünce Davut'la barış yapıp ona hizmet ettiler.
Aramlılar artık Ammonlular'a yardım etmek
istemediler.

20

[1] Yıl dönünce, kralların savaşa çıktığı zaman, Yoav orduyu öne sürdü; Ammonlular'ın ülkesini yıkıma uğrattı, gidip Rabba'yı kuşattı. Ama Davut Yeruşalim'de kaldı. Yoav Rabba'ya saldırıp kenti yıktı. [2] Davut onların kralının başındaki tacı aldı. Tacın bir talant altın ağırlığında olduğunu ve üzerinde değerli taşlar bulunduğunu gördü; taç Davut'un başına kondu. Davut kentten çok büyük ganimet çıkardı. [3] Kentteki halkı dışarı çıkardı; onları testerelerle, demir kazmalarla ve baltalarla parçaladı. Davut Ammonlular'ın bütün kentlerine böyle yaptı. Sonra Davut'la bütün halk Yeruşalim'e döndü. [4] Bundan sonra Gezer'de Filistliler'le savaş çıktı. O zaman Huşalı Sibbekay, dev soyundan Sippay'ı öldürdü. Böylece Filistliler boyun eğdirildi. [5] Filistliler'le yine savaş oldu. Yair oğlu Elhanan, Gatlı Golyat'ın kardeşi Lahmi'yi öldürdü; onun mızrağının sapı dokumacı kirişi gibiydi. [6] Gat'ta yine savaş oldu. Orada çok iri bir adam vardı; ellerinde ve ayaklarında altışar parmak, toplam yirmi dört parmağı vardı. O da dev soyundandı. [7] İsrail'e meydan okuyunca, Davut'un kardeşi Şimea'nın oğlu Yonatan onu öldürdü. [8] Bunlar Gat'ta dev soyundan doğanlardı. Davut'un eliyle ve adamlarının eliyle öldüler.

21

[1] Şeytan İsrail'e karşı ayağa kalktı ve Davut'u İsrail halkını saymaya kışkırttı. [2] Davut Yoav'a ve halkın önderlerine, “Gidin, Beer-Şeva'dan Dan'a kadar İsrail'i sayın; sonra gelip bana bildirin ki sayılarını bileyim” dedi. [3] Yoav, “RAB halkını şimdikinin yüz katı çoğaltsın! Ama ey efendim kral, onların hepsi efendimin kulları değil mi? Efendim bunu neden istiyor? İsrail'i neden suç altına sokuyor?” dedi. [4] Yine de kralın sözü Yoav'a üstün geldi. Bunun üzerine Yoav ayrıldı, bütün İsrail'i dolaştı, sonra Yeruşalim'e geldi. [5] Yoav halkın sayımının toplamını Davut'a verdi. Kılıç kuşanan İsraillilerin toplamı bir milyon yüz bin, Yahudalılarınsa dört yüz yetmiş bindi. [6] Ama Levi ile Benyamin'i onların arasına katmadı; çünkü kralın buyruğu Yoav'a iğrenç gelmişti. [7] Tanrı bu yapılan işten hoşnut kalmadı; bu yüzden İsrail'i vurdu. [8] Davut Tanrı'ya, “Bunu yapmakla büyük günah işledim. Ama şimdi, lütfen kulunun suçunu bağışla; çünkü çok akılsızca davrandım” dedi. [9] RAB, Davut'un görücüsü Gad'a şöyle dedi: [10] “Git, Davut'a şöyle de: ‘RAB diyor ki: Sana üç şey sunuyorum. Bunlardan birini seç de sana onu yapayım.’” [11] Böylece Gad Davut'a gelip ona, “RAB şöyle diyor: ‘Seçimini yap: [12] Ya üç yıl kıtlık olsun, ya düşmanlarının önünde üç ay boyunca yok olup düşmanlarının kılıcı sana yetişsin, ya da ülkede RAB'bin kılıcı, yani salgın olsun ve RAB'bin meleği İsrail'in bütün sınırları içinde yok etsin.’ Şimdi beni gönderene ne cevap götüreceğimi iyi düşün” dedi. [13] Davut Gad'a, “Büyük sıkıntı içindeyim. Ne olur, RAB'bin eline düşeyim; çünkü O'nun merhameti çok büyüktür. İnsan eline düşmeyeyim” dedi. [14] Böylece RAB İsrail'in üzerine bir salgın gönderdi ve İsrail'den yetmiş bin kişi öldü. [15] Tanrı onu yok etmek için Yeruşalim'e bir melek gönderdi. Melek yok etmek üzereyken RAB baktı ve bu felaketi durdurmaya karar verip yok eden meleğe, “Yeter! Şimdi elini çek” dedi. RAB'bin meleği Yevuslu Ornan'ın harman yerinin yanında duruyordu. [16] Davut gözlerini kaldırıp RAB'bin meleğini yerle gök arasında durmuş gördü. Elinde çekilmiş bir kılıç vardı; kılıç Yeruşalim'in üzerine uzatılmıştı. Bunun üzerine Davut'la çul kuşanmış ihtiyarlar yüzüstü yere kapandı. [17] Davut Tanrı'ya, “Halkın sayılmasını buyuran ben değil miydim? Günah işleyen, büyük kötülük yapan benim. Ama bu koyunlar ne yaptı? Ne olur, ey RAB Tanrım, elin bana ve baba evime karşı olsun; halkına karşı olmasın da salgına uğramasınlar” dedi. [18] Sonra RAB'bin meleği, Gad'a Davut'a söylemesini buyurdu: Davut gidip Yevuslu Ornan'ın harman yerinde RAB'be bir sunak kursun. [19] Davut, Gad'ın RAB'bin adıyla söylediği söz üzerine oraya çıktı. [20] Ornan arkasına dönüp meleği gördü. Yanındaki dört oğluysa gizlendi. Ornan o sırada buğday dövüyordu. [21] Davut Ornan'a yaklaşınca Ornan baktı, Davut'u gördü, harman yerinden çıktı ve yüzünü yere koyup Davut'un önünde eğildi. [22] Davut Ornan'a, “Bu harman yerinin yerini bana ver ki burada RAB'be bir sunak yapayım. Halkın üzerinden salgın kalksın diye onu bana tam bedeliyle sat” dedi. [23] Ornan Davut'a, “Kendin için al, efendim kral gözüne iyi geleni yapsın. İşte yakmalık sunu için sığırları, odun için döven araçları, tahıl sunusu için de buğdayı veriyorum. Hepsini veriyorum” dedi. [24] Ama Kral Davut Ornan'a, “Hayır, onu mutlaka tam bedeliyle satın alacağım. Çünkü seninkini RAB için

alamam; karşılıksız olanı yakmalık sunu olarak sunmam” dedi. 25 Böylece Davut o yer için Ornan'a tartıyla altı yüz şekel altın verdi. 26 Davut orada RAB'be bir sunak yaptı; yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundu. RAB'be yakardı; RAB de yakmalık sunu sunağının üzerine gökten ateş göndererek ona cevap verdi. 27 RAB meleğe buyurdu; melek de kılıcını yeniden kınına soktu. 28 O sırada Davut, RAB'bin Yevuslu Ornan'ın harman yerinde kendisine cevap verdiğini görünce orada kurban sundu. 29 Çünkü Musa'nın çölde yaptığı RAB'bin Buluşma Çadırı ile yakmalık sunu sunağı o sırada Givon'daki tapınma yerindeydi. 30 Ama Davut, RAB'bin meleğinin kılıcından korktuğu için Tanrı'ya danışmak üzere onun önüne gidemedi.

22

1 Bunun üzerine Davut, “RAB Tanrı'nın evi burasıdır; İsrail için yakmalık sunu sunağı da burasıdır” dedi. 2 Davut, İsrail ülkesindeki yabancıların toplanmasını buyurdu. Tanrı'nın evini yapmak için yontma taş kesmek üzere taş ustaları görevlendirdi. 3 Davut, kapı kanatlarının çivileri ve bağlantıları için bol bol demir, tartılamayacak kadar çok tunç hazırladı. 4 Sayısız sedir ağacı da hazırladı; çünkü Saydalılarla Surlular, Davut'a bol miktarda sedir ağacı getirmişti. 5 Davut, “Oğlum Süleyman genç ve toy; RAB için yapılacak ev ise son derece görkemli olmalı, bütün ülkelerde ün ve yücelik kazanmalı. Bu yüzden onun için hazırlık yapacağım” dedi. Böylece Davut, ölmeden önce bol bol hazırlık yaptı. 6 Sonra oğlu Süleyman'ı çağırdı ve ona, İsrail'in Tanrısı RAB için bir ev yapmasını buyurdu. 7 Davut oğlu Süleyman'a, “Benim yüreğimde, Tanrım RAB'bin adına bir ev yapma isteği vardı” dedi. 8 “Ama RAB'bin sözü bana geldi: ‘Çok kan döktün, büyük savaşlar yaptın. Benim adıma bir ev yapmayacaksın; çünkü önümde yeryüzüne çok kan döktün. 9 İşte, sana bir oğul doğacak. O esenlik adamı olacak. Çevresindeki bütün düşmanlarından ona rahat vereceğim. Adı Süleyman olacak; onun günlerinde İsrail'e esenlik ve huzur vereceğim. 10 Benim adıma evi o yapacak. O benim oğlum olacak, ben de onun babası olacağım. Onun krallığının tahtını İsrail üzerinde sonsuza dek sağlamlaştıracağım.’ 11 Şimdi oğlum, RAB seninle olsun. Senin için söylediği gibi, Tanrın RAB'bin evini yapmanda seni başarılı kılsın. 12 RAB sana sağduyu ve anlayış versin, seni İsrail'in başına koysun ki Tanrın RAB'bin yasasına uyasın. 13 RAB'bin, Musa aracılığıyla İsrail'e verdiği kuralları ve hükümleri yerine getirmeye dikkat edersen başarılı olursun. Güçlü ve yürekli ol. Korkma, yılma. 14 Bak, ben sıkıntılar içinde RAB'bin evi için yüz bin talant altın, bir milyon talant gümüş, ayrıca tartılamayacak kadar çok tunç ve demir hazırladım; çünkü bunlar çok fazlaydı. Kereste ve taş da hazırladım. Sen bunlara ekleyebilirsin. 15 Yanında bol bol işçi de var: taş kesenler, taş ve kereste işçileri, ayrıca her türlü işte usta olan türlü türlü adamlar. 16 Altının, gümüşün, tuncun ve demirin sayısı yok. Kalk ve işe giriş. RAB seninle olsun” dedi. 17 Davut ayrıca İsrail'in bütün önderlerine, oğlu Süleyman'a yardım etmelerini buyurdu. Şöyle dedi: 18 “Tanrınız RAB sizinle değil mi? Size her yandan rahat vermedi mi? Çünkü ülkenin halkını elime teslim etti; ülke RAB'bin önünde ve halkının önünde boyun eğdirildi. 19 Şimdi yüreğinizi ve canınızı Tanrınız RAB'bi aramaya verin. Kalkın, RAB Tanrı'nın kutsal yerini yapın ki RAB'bin Antlaşma Sandığı'yla Tanrı'nın kutsal kapları, RAB'bin adına yapılacak eve getirilsin.”

23

1 Davut yaşlanıp ömrünün sonuna yaklaşınca, oğlu Süleyman'ı İsrail'e kral yaptı. 2 İsrail'in bütün önderlerini, kâhinleri ve Levililer'i topladı. 3 Levililer, otuz yaşından yukarı olanlar arasında sayıldı. Kişi kişi yapılan sayıma göre toplamları otuz sekiz bindi. 4 Davut şöyle dedi: “Bunlardan yirmi dört bini RAB'bin Evi'ndeki işi denetleyecek, altı bini görevli ve yargıç olacak, 5 dört bini kapı görevlisi olacak, dört bini de övgü için yaptığım çalgılarla RAB'bi övecek.” 6 Davut onları Levi oğullarına göre bölüklere ayırdı: Gerşon, Kehat ve Merari. 7 Gerşonlular'dan Ladan ve Şimi vardı. 8 Ladan'ın oğulları şunlardı: başta Yehiel, sonra Zetam ve Yoel; üç kişiydiler. 9 Şimi'nin oğulları şunlardı: Şelomot, Haziel ve Haran; üç kişiydiler.

Bunlar Ladan ailelerinin başlarıydı. [10] Şimi'nin oğulları şunlardı: Yahat, Zina, Yeuş ve Beriya. Bu dört kişi Şimi'nin oğullarıydı. [11] Yahat baştaydı, Ziza ikinciydi. Ama Yeuş'la Beriya'nın çok oğlu olmadığından, sayımda tek aile sayıldılar. [12] Kehat'ın oğulları şunlardı: Amram, Yishar, Hevron ve Uzziel; dört kişiydiler. [13] Amram'ın oğulları Harun'la Musa'ydı. Harun, kendisi ve oğulları sonsuza dek en kutsal şeyleri kutsal kılmak, RAB'bin önünde buhur yakmak, O'na hizmet etmek ve O'nun adıyla sonsuza dek kutsamak için ayrıldı. [14] Tanrı adamı Musa'nın oğullarına gelince, onlar Levi oymağı arasında sayıldı. [15] Musa'nın oğulları Gerşom ve Eliezer'di. [16] Gerşom'un oğullarından Şebuel baştaydı. [17] Eliezer'in oğulları şunlardı: başta Rehavya vardı. Eliezer'in başka oğlu olmadı, ama Rehavya'nın oğulları çok kalabalıktı. [18] Yishar'ın oğullarından Şelomit baştaydı. [19] Hevron'un oğulları şunlardı: başta Yeriya, ikinci Amarya, üçüncü Yahaziel, dördüncü Yekameam. [20] Uzziel'in oğulları şunlardı: başta Mika, ikinci Yişiya. [21] Merari'nin oğulları Mahli ve Muşi'ydi. Mahli'nin oğulları Elazar ve Kiş'ti. [22] Elazar öldü; oğulları değil, yalnız kızları vardı. Kızlarını amcaoğulları, yani Kiş oğulları eş olarak aldı. [23] Muşi'nin oğulları Mahli, Eder ve Yeremot'tu; üç kişiydiler. [24] Bunlar Levi oğullarıydı; ailelerine göre, kişi kişi sayılan ve adları tek tek yazılan aile başlarıydı. Bunlar yirmi yaşından yukarı olup RAB'bin Evi'nin hizmetindeki işi yapanlardı. [25] Çünkü Davut şöyle demişti: "İsrail'in Tanrısı RAB halkına rahat verdi; O sonsuza dek Yeruşalim'de oturuyor. [26] Bu yüzden Levililer artık Buluşma Çadırı'nı ve onun hizmetine ait bütün eşyaları taşımayacak." [27] Çünkü Levi oğulları, Davut'un son sözlerine göre, yirmi yaşından yukarı olanlar arasından sayıldı. [28] Onların görevi, RAB'bin Evi'nin hizmetinde, avlularda, odalarda ve bütün kutsal şeylerin arındırılmasında, Harun oğullarına yardımcı olmaktı; yani Tanrı'nın Evi'nin hizmet işini yapmaktı. [29] Sunu ekmeğiyle, tahıl sunusu için ince unla, mayasız ince pidelerle, tavada pişirilenle, ıslatılanla ve her türlü ölçü ve miktarla ilgileneceklerdi. [30] Her sabah durup RAB'be şükredip O'nu övecekler, akşam da aynısını yapacaklardı. [31] Şabat günlerinde, Yeni Aylar'da ve belirlenmiş bayramlarda, RAB'be sunulan bütün yakmalık sunuları, onlar için konan kurala göre sayıca eksiksiz ve sürekli olarak RAB'bin önünde sunacaklardı. [32] Böylece RAB'bin Evi'nin hizmeti için Buluşma Çadırı'yla kutsal yerin sorumluluğunu ve kardeşleri Harun oğullarının sorumluluğunu yerine getireceklerdi.

24

[1] Harun oğullarının bölükleri şunlardı: Harun'un oğulları Nadav ve Avihu, Elazar ve İtamar. [2] Ama Nadav ile Avihu babalarından önce öldüler ve çocukları olmadı. Bu yüzden kâhinlik görevini Elazar ile İtamar yürüttü. [3] Davut, Elazar oğullarından Sadok'la ve İtamar oğullarından Ahimelek'le birlikte, onları hizmet düzenlerine göre bölüklere ayırdı. [4] Elazar oğulları arasında, İtamar oğullarına göre daha çok önder bulundu. Bu yüzden şöyle bölündüler: Elazar oğullarından on altı ata evinin başı, İtamar oğullarından da ata evlerine göre sekiz kişi. [5] Böylece onları kura çekerek taraf tutmadan ayırdılar. Çünkü hem Elazar oğullarından hem de İtamar oğullarından kutsal yerin önderleri ve Tanrı'nın önderleri vardı. [6] Levili kâtip Netanel oğlu Şemaya, bunları kralın, önderlerin, kâhin Sadok'un, Aviyatar oğlu Ahimelek'in, kâhinlerin ve Levililer'in ata evlerinin başları önünde yazdı. Elazar için bir ata evi, İtamar için de bir ata evi alındı. [7] Birinci kura Yehoyariv'e, ikinci kura Yedayah'a, [8] üçüncü kura Harim'e, dördüncü kura Seorim'e, [9] beşinci kura Malkiya'ya, altıncı kura Miyamin'e, [10] yedinci kura Hakkos'a, sekizinci kura Aviya'ya, [11] dokuzuncu kura Yeşua'ya, onuncu kura Şekanya'ya, [12] on birinci kura Eliyaşiv'e, on ikinci kura Yakim'e, [13] on üçüncü kura Huppa'ya, on dördüncü kura Yeşeveav'a, [14] on beşinci kura Bilga'ya, on altıncı kura İmmer'e, [15] on yedinci kura Hezir'e, on sekizinci kura Happisses'e, [16] on dokuzuncu kura Petahya'ya, yirminci kura Yehezkel'e, [17] yirmi birinci kura Yakin'e, yirmi ikinci kura Gamul'a, [18] yirmi üçüncü kura Delayah'a, yirmi dördüncü kura Maazya'ya çıktı. [19] RAB, İsrail'in Tanrısı'nın ona buyurduğu gibi, ataları Harun'un kendilerine verdiği kurala uyarak RAB'bin evine girmek üzere hizmet düzenleri buydu. [20] Levi oğullarının geri kalanlarına gelince: Amram oğullarından Şuval, Şuval oğullarından Yehdeya. [21] Rehavya'dan: Rehavya oğullarının başı İşşiya. [22]

Yisharlılar'dan Şelomot, Şelomot oğullarından Yahat. [23] Hevron oğulları: birinci Yeriya, ikinci Amarya, üçüncü Yahaziel, dördüncü Yekameam. [24] Uzziel oğulları: Mika. Mika oğullarından Şamir. [25] Mika'nın kardeşi İşşiya. İşşiya oğullarından Zekeriya. [26] Merari oğulları: Mahli ve Muşi. Yaazya oğulları: Beno. [27] Merari oğulları Yaazya'dan gelenler: Beno, Şoham, Zakkur ve İvri. [28] Mahli'den: Elazar. Ama onun oğulları olmadı. [29] Kiş'ten: Kiş oğulları Yerahmeel. [30] Muşi oğulları: Mahli, Eder ve Yerimot. Bunlar, ata evlerine göre Levili oğullarıydı. [31] Bunlar da kardeşleri Harun oğulları gibi, kral Davut'un, Sadok'un, Ahimelek'in, kâhinlerin ve Levililer'in ata evlerinin başları önünde kura çektiler. Baş ata evleri de küçük kardeşlerin ata evleri gibi aynı şekilde kura çekti.

25

[1] Davut da ordu komutanlarıyla birlikte, hizmet için Asaf, Heman ve Yedutun'un oğullarından bazılarını ayırdı; bunlar lir, telli çalgılar ve ziller eşliğinde peygamberlik edecekti. Yaptıkları hizmete göre görev alanların sayısı şuydu: [2] Asaf'ın oğulları: Zakkur, Yusuf, Netanya ve Aşarela. Asaf'ın oğulları, kralın buyruğuna göre peygamberlik eden Asaf'ın yönetimi altındaydı. [3] Yedutun'un oğulları: Gedalya, Zeri, Yeşaya, Haşavya ve Mattitya; altı kişi. Bunlar, lir eşliğinde şükredip RAB'bi överek peygamberlik eden babaları Yedutun'un yönetimi altındaydı. [4] Heman'ın oğulları: Bukkıya, Mattanya, Uzziel, Şevuel, Yerimot, Hananya, Hanani, Eliata, Giddalti, Romamti-Ezer, Yoşbekaşa, Malloti, Hotir ve Mahazyot. [5] Bunların hepsi, boynuzu yükseltmek için Tanrı'nın sözlerinde kralın görücüsü olan Heman'ın oğullarıydı. Tanrı Heman'a on dört oğul ve üç kız verdi. [6] Bunların hepsi, Asaf, Yedutun ve Heman kralın buyruğu altında olmak üzere, Tanrı'nın Tapınağı'ndaki hizmet için ziller, telli çalgılar ve lirlerle RAB'bin Tapınağı'nda ezgi söylemek üzere babalarının yönetimi altındaydı. [7] RAB'be ezgi söylemek için eğitilmiş, bu işte becerikli olan bütün kardeşleriyle birlikte sayıları iki yüz seksen sekizdi. [8] Küçük büyük, öğretmen öğrenci demeden hepsi görevleri için kura çekti. [9] Birinci kura Asaf soyundan Yusuf'a düştü; ikinci kura Gedalya'ya düştü. Oğulları ve kardeşleriyle birlikte on iki kişiydi. [10] Üçüncü kura Zakkur'a, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [11] Dördüncü kura İzri'ye, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [12] Beşinci kura Netanya'ya, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [13] Altıncı kura Bukkıya'ya, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [14] Yedinci kura Yeşarela'ya, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [15] Sekizinci kura Yeşaya'ya, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [16] Dokuzuncu kura Mattanya'ya, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [17] Onuncu kura Şimi'ye, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [18] On birinci kura Azarel'e, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [19] On ikinci kura Haşavya'ya, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [20] On üçüncü kura Şubael'e, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [21] On dördüncü kura Mattitya'ya, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [22] On beşinci kura Yeremot'a, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [23] On altıncı kura Hananya'ya, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [24] On yedinci kura Yoşbekaşa'ya, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [25] On sekizinci kura Hanani'ye, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [26] On dokuzuncu kura Malloti'ye, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [27] Yirminci kura Eliata'ya, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [28] Yirmi birinci kura Hotir'e, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [29] Yirmi ikinci kura Giddalti'ye, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [30] Yirmi üçüncü kura Mahazyot'a, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi. [31] Yirmi dördüncü kura Romamti-Ezer'e, oğullarına ve kardeşlerine; on iki kişi.

26

[1] Kapı görevlilerinin bölükleri şunlardı: Korahlılar'dan, Asaf oğullarından Kore oğlu Meşelemya. [2] Meşelemya'nın oğulları şunlardı: ilkdoğan Zekeriya, ikinci Yediael, üçüncü Zevadya, dördüncü Yatniel, [3] beşinci Elam, altıncı Yehohanan, yedinci Elyehoyenay. [4] Ovet-Edom'un oğulları şunlardı: ilkdoğan Şemaya, ikinci Yehozavat, üçüncü Yoah, dördüncü Sakar, beşinci Netanel, [5] altıncı Ammiel, yedinci İssakar, sekizinci Peulletay; çünkü Tanrı onu kutsamıştı. [6] Oğlu Şemaya'nın da oğulları

oldu. Babalarının evine önderlik ettiler, çünkü yiğit adamlardı. 7 Şemaya'nın oğulları şunlardı: Otni, Refael, Ovet, Elzavat; kardeşleri Elihu ile Semakya da yiğit adamlardı. 8 Bunların hepsi Ovet-Edom'un oğullarındandı. Kendileri, oğulları ve kardeşleri hizmet için güçlü, yetenekli adamlardı. Ovet-Edom soyundan toplam altmış iki kişi vardı. 9 Meşelemya'nın oğulları ve kardeşleri, yiğit adamlar olarak toplam on sekiz kişiydi. 10 Merari soyundan Hosa'nın da oğulları vardı. Başları Şimri'ydi. İlkdoğan değildi, ama babası onu baş yaptı. 11 İkinci Hilkiya, üçüncü Tevalya, dördüncü Zekeriya'ydı. Hosa'nın bütün oğullarıyla kardeşleri toplam on üç kişiydi. 12 Kapı görevlilerinin bu bölükleri, yani boy başları olan bu adamlar, kardeşleri gibi RAB'bin evinde hizmet etmekle görevliydi. 13 Her kapı için, küçük büyük ayrımı yapılmadan, baba evlerine göre kura çektiler. 14 Doğu kapısının kurası Şelemya'ya düştü. Sonra bilge bir danışman olan oğlu Zekeriya için kura çektiler; kuzey kapısının kurası da ona çıktı. 15 Güney kapısı Ovet-Edom'a, ambarlar da onun oğullarına düştü. 16 Batı kapısı, yukarı çıkan yol üzerindeki Şalleket Kapısı yanında, Şuppim ile Hosa'ya düştü. Nöbet düzeni nöbet düzenine karşılık gelecek şekilde ayarlandı. 17 Doğu tarafta altı Levili, kuzey tarafta günde dört kişi, güney tarafta günde dört kişi, ambarlarda da ikişer ikişer duruyordu. 18 Batıdaki Parbar'da, yol üzerinde dört kişi, Parbar'da da iki kişi vardı. 19 Kapı görevlilerinin bölükleri bunlardı: Korahlılar'dan olanlar ve Merari soyundan olanlar. 20 Levililer'den Ahiya, Tanrı'nın evinin hazineleriyle adanmış şeylerin hazinelerinden sorumluydu. 21 Ladan oğulları arasında, Ladan'a bağlı Gerşonlular'ın baba evlerinin başı Yehieli'ydi. 22 Yehieli'nin oğulları Zetam ile kardeşi Yoel, RAB'bin evinin hazinelerinden sorumluydu. 23 Amramlılar, İzharlılar, Hevronlular ve Uzzielliler: 24 Musa'nın oğlu Gerşom'un oğlu Şevuel, hazinelerin baş sorumlusuydu. 25 Kardeşleri ise Eliezer soyundandı: oğlu Rehavya, onun oğlu Yeşaya, onun oğlu Yoram, onun oğlu Zikri, onun oğlu Şelomot. 26 Kral Davut'un, baba evlerinin başlarının, binlik ve yüzlük birliklerin komutanlarının ve ordunun komutanlarının adadığı her şeyin hazineleri, bu Şelomot'la kardeşlerinin yönetimindeydi. 27 RAB'bin evini onarmak için, savaşlarda elde edilen ganimetlerden bazılarını adamışlardı. 28 Görücü Samuel'in, Kiş oğlu Saul'un, Ner oğlu Avner'in ve Seruya oğlu Yoav'ın adadığı her şey, kim ne adamışsa, Şelomot'la kardeşlerinin yönetimi altındaydı. 29 İzharlılar'dan Kenanya ile oğulları, İsrail'deki dış görevlerde hizmet ediyordu; yönetici ve yargıç olarak görev yapıyorlardı. 30 Hevronlular'dan Haşavya ile kardeşleri, yiğit adamlar olarak bin yedi yüz kişiydi. Şeria'nın batısında, İsrail üzerinde RAB'bin bütün işleriyle kralın hizmeti için gözetmenlik yapıyorlardı. 31 Hevronlular'ın başı, baba evlerine göre soyları arasında Yeriya'ydı. Davut'un krallığının kırkıncı yılında araştırma yapıldı ve Gilat'taki Yazer'de aralarında yiğit adamlar bulundu. 32 Kardeşleri de yiğit adamlardı; baba evlerinin başı olan iki bin yedi yüz kişiydiler. Kral Davut onları Rubenliler, Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı üzerinde, Tanrı'yla ilgili her iş ve krala ait işler için gözetmen yaptı.

27

1 İsrailliler sayımlarına göre şöyle düzenlenmişti: baba soylarının başları, binlerin ve yüzlerin komutanlarıyla kralın hizmetindeki görevliler, yılın bütün ayları boyunca her ay göreve gelip giden bölüklerin her işine bakardı. Her bölük yirmi dört bin kişiydi. 2 Birinci ayın birinci bölüğünün başında Zabdiel oğlu Yaşobeam vardı. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı. 3 Peres oğullarındandı; birinci ay için ordunun bütün komutanlarının başı oydu. 4 İkinci ayın bölüğünün başında Ahohli Doday ve onun bölüğü vardı; önderi Miklot'tu. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı. 5 Üçüncü ay için ordunun üçüncü komutanı, kâhin Yehoyada'nın oğlu olan önder Benaya'ydı. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı. 6 Otuzlar'ın yiğidi olan ve Otuzlar'a önderlik eden Benaya işte buydu. Onun bölüğünde oğlu Ammizavat vardı. 7 Dördüncü ayın dördüncü komutanı Yoav'ın kardeşi Asahel'di; ondan sonra da oğlu Zevadya geldi. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı. 8 Beşinci ayın beşinci komutanı İzrahlı Şamhut'tu. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı. 9 Altıncı ayın altıncı komutanı Tekoalı İkkeş oğlu İra'ydı. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı. 10 Yedinci ayın yedinci komutanı, Efrayim oğullarından

Pelonlu Helets'ti. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı. 11 Sekizinci ayın sekizinci komutanı, Zerahlılar'dan Huşalı Sibbekay'dı. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı. 12 Dokuzuncu ayın dokuzuncu komutanı, Benyaminliler'den Anatotlu Aviezer'di. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı. 13 Onuncu ayın onuncu komutanı, Zerahlılar'dan Netofalı Maharay'dı. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı. 14 On birinci ayın on birinci komutanı, Efrayim oğullarından Piratonlu Benaya'ydı. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı. 15 On ikinci ayın on ikinci komutanı, Otniel soyundan Netofalı Helday'dı. Onun bölüğünde yirmi dört bin kişi vardı. 16 Ayrıca İsrail oymaklarının başında şunlar vardı: Rubenliler'in başında Zikri oğlu Eliezer, Şimonlular'ın başında Maaka oğlu Şefatya; 17 Levililer'in başında Kemuel oğlu Haşavya, Harun soyunun başında Sadok; 18 Yahuda'nın başında Davut'un kardeşlerinden Elihu, İssakar'ın başında Mikael oğlu Omri; 19 Zevulun'un başında Ovadya oğlu İşmaya, Naftali'nin başında Azriel oğlu Yeremot; 20 Efrayim oğullarının başında Azazya oğlu Hoşea, Manaşşe oymağının yarısının başında Pedaya oğlu Yoel; 21 Gilat'taki Manaşşe oymağının öbür yarısının başında Zekeriya oğlu İddo, Benyamin'in başında Avner oğlu Yaasiel; 22 Dan'ın başında Yeroham oğlu Azarel vardı. İsrail oymaklarının komutanları bunlardı. 23 Ama Davut yirmi yaşından küçük olanların sayısını almadı. Çünkü RAB, İsrail'i göğün yıldızları kadar çoğaltacağını söylemişti. 24 Seruya oğlu Yoav sayımı başlattı ama bitirmedi. Bu yüzden İsrail'in üzerine öfke geldi. Sayı da Kral Davut'un tarih kayıtlarındaki hesaba geçirilmedi. 25 Kralın hazinelerinin başında Adiel oğlu Azmavet vardı. Tarlalardaki, kentlerdeki, köylerdeki ve kulelerdeki hazinelerin başında ise Uzziya oğlu Yonatan vardı. 26 Tarlalarda toprağı işleyenlerin başında Keluv oğlu Ezri vardı. 27 Bağların başında Ramatlı Şimi, bağların ürününden şarap mahzenlerine konanların başında ise Şifmili Zavdi vardı. 28 Ovalıktaki zeytinliklerle firavuniniciri ağaçlarının başında Gederli Baal-Hanan, yağ mahzenlerinin başında ise Yoaş vardı. 29 Şaron'da otlayan sığır sürülerinin başında Şaronlu Şitray, vadilerdeki sığır sürülerinin başında ise Adlay oğlu Şafat vardı. 30 Develerin başında İsmaili Ovil, dişi eşeklerin başında Meronotlu Yehdeya, davar sürülerinin başında ise Hagri Yeziz vardı. 31 Bunların hepsi Kral Davut'un mal varlığının başındaki yöneticilerdi. 32 Davut'un amcası Yonatan danışmandı; anlayışlı bir adamdı ve kâtiplik yapardı. Hakmoni oğlu Yehiel de kralın oğullarıyla ilgilenirdi. 33 Ahitofel kralın danışmanıydı. Arki Huşay ise kralın dostuydu. 34 Ahitofel'in ardından Benaya oğlu Yehoyada ile Aviyatar vardı. Kralın ordusunun komutanı da Yoav'dı.

28

1 Davut, İsrail'in bütün önderlerini, oymakların önderlerini, bölükler halinde krala hizmet eden birliklerin komutanlarını, binbaşıları, yüzbaşıları, kralın ve oğullarının bütün mallarının ve mülklerinin yöneticilerini, görevlileri, yiğit adamları, bütün savaşçı kahramanları Yeruşalim'de topladı. 2 Sonra Kral Davut ayağa kalkıp şöyle dedi: “Beni dinleyin, kardeşlerim ve halkım! RAB'bin Antlaşma Sandığı için, Tanrımız'ın ayak taburesi için bir dinlenme evi kurmak yüreğimdeydi; ben de bu yapıyı kurmak için hazırlık yapmıştım.” 3 “Ama Tanrı bana, ‘Adım için bir ev kurmayacaksın; çünkü sen savaş adamısın, kan döktün’ dedi.” 4 “Yine de İsrail'in Tanrısı RAB, bütün babamın ev halkı arasından beni sonsuza dek İsrail'e kral olmak üzere seçti. Çünkü önderlik için Yahuda'yı seçti; Yahuda soyunda da babamın evini seçti; babamın oğulları arasında da beni beğenip bütün İsrail'in kralı yaptı.” 5 “RAB bana birçok oğul verdi; oğullarımın hepsi arasından da oğlum Süleyman'ı seçip İsrail üzerinde RAB'bin egemenliğinin tahtına oturttu.” 6 “Bana şöyle dedi: ‘Evimi ve avlularımı senin oğlun Süleyman kuracak. Çünkü onu kendime oğul olarak seçtim, ben de ona baba olacağım.” 7 Bugün olduğu gibi buyruklarıma ve kurallarıma bağlı kalırsa, onun krallığını sonsuza dek sağlamlaştıracağım.’ 8 “Şimdi öyleyse, bütün İsrail'in, RAB'bin topluluğunun gözü önünde ve Tanrımız'ın huzurunda, Tanrınız RAB'bin bütün buyruklarına uyun ve onları araştırın ki bu iyi ülkeye sahip olasınız ve onu sonsuza dek sizden sonra çocuklarınıza miras bırakabilesiniz.” 9 “Sen de oğlum Süleyman, babanın Tanrısı'nı tanı ve O'na bütün yüreğinle, istekli bir canla kulluk et. Çünkü RAB bütün yürekleri araştırır, düşüncelerin her tasarısını anlar. O'nu ararsan,

kendini sana buldurur; ama O'nu bırakırsan, seni sonsuza dek reddeder.” 10 Şimdi dikkat et; çünkü RAB seni kutsal yer için bir ev kurmaya seçti. Güçlü ol ve bunu yap.” 11 Sonra Davut, oğlu Süleyman'a tapınağın giriş eyvanının, yapılarının, hazine odalarının, üst odalarının, iç odalarının ve kefaret yerinin bulunduğu yerin planını verdi. 12 RAB'bin evinin avlularına, çevresindeki bütün odalara, Tanrı'nın evinin hazine odalarına ve adanmış şeylerin hazine odalarına ilişkin, Ruh aracılığıyla kendisine verilmiş olan bütün planı da verdi. 13 Kâhinlerin ve Levililer'in bölüklerine, RAB'bin evindeki hizmet işlerinin tümüne ve RAB'bin evindeki hizmette kullanılan bütün eşyalara ilişkin düzenleri de verdi. 14 Her hizmet işi için kullanılacak bütün altın eşyaların ağırlığına göre altını, her hizmet işi için kullanılacak bütün gümüş eşyaların ağırlığına göre gümüşü verdi. 15 Altın kandilliklerin ve kandillerinin ağırlığını, her kandilliğin ve kandillerinin ağırlığına göre altını; her kandilliğin kullanımına göre gümüş kandilliklerin ve kandillerinin ağırlığına göre de gümüşü verdi. 16 Her masa için sunu ekmeği masalarının ağırlığına göre altını, gümüş masalar için de gümüşü verdi. 17 Çatallar, leğenler ve sürahiler için saf altını; her altın tas için ağırlığına göre altını; her gümüş tas için de ağırlığına göre gümüşü verdi. 18 Buhur sunağı için ağırlığına göre arıtılmış altını da verdi; ayrıca yayılıp RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı örten keruvların oluşturduğu arabanın örneği için altın verdi. 19 Davut şöyle dedi: “Bütün bunları, bu planın bütün işlerini, RAB kendi eliyle yazarak bana kavrattı.” 20 Davut oğlu Süleyman'a, “Güçlü ve cesur ol, bunu yap. Korkma, yılma. Çünkü Tanrı RAB, benim Tanrım, seninle birliktedir. RAB'bin evinin hizmetine ilişkin bütün iş tamamlanıncaya kadar seni yüzüstü bırakmayacak, senden ayrılmayacak.” dedi. 21 “İşte, Tanrı'nın evindeki bütün hizmet için kâhinlerin ve Levililer'in bölükleri hazır. Her türlü işte, her hizmet için becerili ve istekli her adam seninle olacak. Önderler de bütün halk da buyruğuna bütünüyle uyacak.”

29

1 Kral Davut bütün topluluğa şöyle dedi: “Tanrı'nın seçtiği tek kişi olan oğlum Süleyman daha genç ve tecrübesiz, iş ise büyük; çünkü bu saray insan için değil, Tanrı RAB içindir. 2 Tanrım'ın evi için bütün gücümle hazırlık yaptım: altın işler için altın, gümüş işler için gümüş, tunç işler için tunç, demir işler için demir, tahta işler için ağaç; ayrıca oniks taşları, kakılacak taşlar, işlemeli taşlar, türlü türlü renkli taşlar, her çeşit değerli taş ve bol miktarda mermer taşı. 3 Üstelik Tanrım'ın evine gönülden bağlı olduğum için, kendime ait altın ve gümüş hazinemden, kutsal ev için hazırladığım her şeye ek olarak Tanrım'ın evine veriyorum. 4 Bunlar, odaların duvarlarını kaplamak için Ofir altınından üç bin talant altın ve arıtılmış gümüşten yedi bin talanttır. 5 Altın işler için altın, gümüş işler için gümüş ve ustaların elleriyle yapılacak her türlü iş için malzeme. O halde bugün kendisini gönüllü olarak RAB'be adayacak olan kimdir?” 6 Bunun üzerine aile başları, İsrail oymaklarının önderleri, binbaşılar, yüzbaşılar ve kralın işlerinin yöneticileri gönüllü bağışta bulundular. 7 Tanrı'nın evindeki hizmet için beş bin talant altın, on bin darik, on bin talant gümüş, on sekiz bin talant tunç ve yüz bin talant demir verdiler. 8 Yanında değerli taş bulunanlar, onları Gerşonlu Yehiel'in gözetiminde RAB'bin evinin hazinesine verdiler. 9 Halk sevindi, çünkü gönüllü bağışta bulunmuşlardı; çünkü eksiksiz bir yürekle RAB'be gönüllü olarak vermişlerdi. Kral Davut da büyük sevinç duydu. 10 Böylece Davut bütün topluluğun önünde RAB'bi övdü ve şöyle dedi: “Ey atamız İsrail'in Tanrısı RAB, sonsuza dek kutsanmış olan sensin. 11 Ey RAB, büyüklük, güç, yücelik, zafer ve görkem senindir! Çünkü göklerde ve yeryüzünde olan her şey senindir. Egemenlik senindir, ey RAB; sen her şeyin üzerinde baş olarak yüceltilmişsin. 12 Zenginlik de onur da senden gelir, her şeye sen egemensin. Güç ve kudret senin elindedir; büyütmek de herkese güç vermek de senin elindedir. 13 Şimdi ey Tanrımız, sana şükrediyor, yüce adını övüyoruz. 14 Ama ben kimim, halkım da kim ki böyle gönüllü bağışta bulunabilelim? Çünkü her şey senden gelir; sana verdiğimiz de senin elinden geleni vermekten ibarettir. 15 Çünkü senin önünde biz de bütün atalarımız gibi yabancı ve konuklarız. Yeryüzündeki günlerimiz gölge gibidir; kalıcılığımız yoktur. 16 Ey Tanrımız RAB, kutsal adın için sana bir ev yapmak üzere hazırladığımız bütün bu bolluk senin elinden

geldi; hepsi senindir. 17 Ey Tanrım, biliyorum ki sen
yüreği sınarsın ve doğruluktan hoşnut olursun. Ben
de yüreğimin doğruluğuyla bütün bunları gönüllü
olarak verdim. Şimdi burada bulunan halkının da
sana gönüllü olarak verdiğini sevinçle gördüm. 18
Atalarımız İbrahim'in, İshak'ın ve İsrail'in Tanrısı
RAB, halkının yüreğindeki bu isteği ve düşünceyi
sonsuza dek koru, yüreklerini kendine yönelt. 19
Oğlum Süleyman'a da eksiksiz bir yürek ver ki
buyruklarını, tanıklıklarını ve kurallarını yerine
getirsin, bütün bunları yapsın ve hazırlığını yaptığım
bu sarayı inşa etsin.” 20 Sonra Davut bütün topluluğa,
“Şimdi Tanrınız RAB'bi övün!” dedi. Bütün topluluk
atalarının Tanrısı RAB'bi övdü; başlarını eğip
RAB'bin ve kralın önünde yere kapandılar. 21 Ertesi
gün RAB'be kurbanlar kestiler, RAB'be yakmalık
sunular sundular: bin boğa, bin koç, bin kuzu;
bunlarla birlikte dökmelik sunular ve bütün İsrail
için bol bol başka kurbanlar sundular. 22 O gün
RAB'bin önünde büyük sevinçle yiyip içtiler.
Davut'un oğlu Süleyman'ı ikinci kez kral yaptılar; onu
RAB için önder olarak, Sadok'u da kâhin olarak
meshettiler. 23 Sonra Süleyman, babası Davut'un
yerine kral olarak RAB'bin tahtına oturdu ve başarılı
oldu. Bütün İsrail ona boyun eğdi. 24 Bütün önderler,
yiğit adamlar ve Kral Davut'un bütün oğulları Kral
Süleyman'a bağlılıklarını sundular. 25 RAB, bütün
İsrail'in gözünde Süleyman'ı son derece yüceltti ve
ona, İsrail'de ondan önce hiçbir kralda olmayan bir
krallık görkemi verdi. 26 İşay oğlu Davut bütün İsrail
üzerinde krallık yaptı. 27 İsrail üzerinde krallık yaptığı
süre kırk yıldı; yedi yıl Hevron'da, otuz üç yıl da
Yeruşalim'de krallık yaptı. 28 İyi bir yaşlılıkta,
günlere, zenginliğe ve onura doymuş olarak öldü.
Yerine oğlu Süleyman kral oldu. 29 Kral Davut'un
ilkinden sonuna kadar bütün işleri, bilici Samuel'in
kayıtlarında, Peygamber Natan'ın kayıtlarında ve
bilici Gad'ın kayıtlarında yazılıdır. 30 Onun bütün
krallığı, gösterdiği güç ve hem onun, hem İsrail'in,
hem de çevredeki ülkelerin bütün krallıklarının
başından geçen olaylar da orada yazılıdır.

2. Tarihler

1

[1] Davut oğlu Süleyman krallığında güç kazandı. Tanrısı RAB onunlaydı ve onu alabildiğine yüceltti. [2] Süleyman bütün İsrail'e, binbaşılarla yüzbaşılara, yargıçlara ve bütün İsrail'deki her öndere, aile başlarına seslendi. [3] Bunun üzerine Süleyman ve onunla birlikte bütün topluluk Givon'daki tapınma yerine gitti. Çünkü RAB'bin kulu Musa'nın çölde yapmış olduğu Tanrı'nın Buluşma Çadırı oradaydı. [4] Ama Davut, Tanrı'nın Antlaşma Sandığı'nı Kiryat-Yearim'den Davut'un onun için hazırladığı yere çıkarmıştı; çünkü onun için Yeruşalim'de bir çadır kurmuştu. [5] Ayrıca Hur oğlu Uri oğlu Besalel'in yaptığı tunç sunak, RAB'bin Buluşma Çadırı'nın önündeydi; Süleyman'la topluluk da orada danışmak için toplandı. [6] Süleyman, Buluşma Çadırı'nın yanındaki, RAB'bin önünde duran tunç sunağa çıktı ve onun üzerinde bin yakmalık sunu sundu. [7] O gece Tanrı Süleyman'a görünüp ona, "Sana ne vereyim, dile" dedi. [8] Süleyman Tanrı'ya, "Babam Davut'a büyük vefalı sevgi gösterdin ve onun yerine beni kral yaptın. [9] Şimdi ey RAB Tanrı, babam Davut'a verdiğin söz doğrulansın. Çünkü beni sayıca yeryüzünün tozu kadar çok olan bir halkın üzerine kral yaptın. [10] Şimdi bana bilgelik ve bilgi ver ki bu halkın önünde çıkıp girebileyim. Çünkü bu kadar büyük halkını kim yargılayabilir?" [11] Tanrı Süleyman'a şöyle dedi: "Madem yüreğinde bu vardı ve zenginlik, mal mülk ya da onur istemedin; senden nefret edenlerin canını da istemedin; uzun ömür de dilemedin; ama seni kral yaptığım halkımı yargılamak için kendin adına bilgelik ve bilgi istedin, [12] bilgelik ve bilgi sana verildi. Ayrıca sana öyle zenginlik, mal mülk ve onur vereceğim ki senden önceki krallardan hiçbiri böylesine sahip olmadı, senden sonrakiler de olmayacak." [13] Böylece Süleyman, Givon'daki tapınma yerinden, Buluşma Çadırı'nın önünden Yeruşalim'e döndü ve İsrail üzerinde krallık sürdü. [14] Süleyman savaş arabaları ve atlılar topladı. Bin dört yüz savaş arabası ve on iki bin atlısı vardı. Bunları savaş arabası kentlerine ve Yeruşalim'de kralın yanına yerleştirdi. [15] Kral, Yeruşalim'de gümüşü ve altını taş kadar, sedir ağaçlarını da ovadaki yabanıl incir ağaçları kadar bol yaptı. [16] Süleyman'ın atları Mısır'dan ve Kue'den getiriliyordu; kralın tüccarları bunları Kue'den satın alıyordu. [17] Mısır'dan bir savaş arabasını altı yüz gümüşe, bir atı yüz elli gümüşe getiriyorlardı. Hitit krallarının ve Aram krallarının hepsi için de bunları kendi aracılıklarıyla getiriyorlardı.

2

[1] Süleyman, RAB'bin adına bir ev ve kendi krallığı için bir saray yapmaya karar verdi. [2] Yük taşımak için yetmiş bin kişi, dağlarda taş kesmek için seksen bin kişi ve onların başında duracak üç bin altı yüz kişi görevlendirdi. [3] Süleyman, Sur Kralı Huram'a şöyle haber gönderdi: "Babam Davut'a nasıl davranıp oturması için kendisine bir ev yapması amacıyla ona sedir ağaçları gönderdiysen, bana da öyle davran. [4] İşte, Tanrım RAB'bin adına bir ev yapmak üzereyim; onu RAB'be adamak, önünde hoş kokulu buhur yakmak, adak ekmeğini sürekli düzenli olarak sunmak ve sabah akşam, Şabatlar'da, yeni ay günlerinde ve Tanrımız RAB'bin belirlenmiş bayramlarında yakmalık sunular sunmak için. Bu, İsrail için sonsuza dek geçerli bir kuraldır. [5] "Yapacağım ev büyük olacak, çünkü Tanrımız bütün tanrıların üstünde büyüktür. [6] Ama gökler, göklerin gökleri bile O'nu içine sığdıramazken, O'na bir ev yapmaya kimin gücü yeter? Ben kim oluyorum ki O'na bir ev yapayım? Olsa olsa O'nun önünde buhur yakmak için bir yer yapılabilir. [7] "Şimdi bana altın, gümüş, tunç, demir, mor, kızıl ve lacivert kumaşlarla işleyebilen, oyma işlerinden anlayan bir usta gönder. Yahuda'da ve Yeruşalim'de, babam Davut'un hazırlamış olduğu ustalarla birlikte çalışsın. [8] "Bana Lübnan'dan sedir, servi ve algum ağaçları da gönder. Çünkü biliyorum ki senin kulların Lübnan'da ağaç kesmeyi iyi biliyor. Benim kullarım da senin kullarınla birlikte olacak. [9] Bana bol bol kereste hazırlasınlar. Çünkü yapacağım ev büyük ve görkemli

olacak. [10] İşte, ağaç kesen kullarına, kereste biçen
işçilere yiyecek olarak yirmi bin ölçek dövülmüş
buğday, yirmi bin ölçek arpa, yirmi bin bat şarap ve
yirmi bin bat zeytinyağı vereceğim.” [11] Bunun üzerine
Sur Kralı Huram, Süleyman’a gönderdiği mektupta
şöyle cevap verdi: “RAB halkını sevdiği için seni
onların üzerine kral yaptı.” [12] Huram devam etti:
“Göğü ve yeri yaratan, İsrail’in Tanrısı RAB’ye
övgüler olsun! O, Kral Davut’a bilgelikle, sağduyuyla
ve anlayışla donanmış bir oğul verdi; bu oğul RAB
için bir ev, kendi krallığı için de bir saray yapacak. [13]
Şimdi sana Huram-Avi adında, anlayışla donanmış
usta bir adam gönderiyorum. [14] Annesi Dan
kızlarından bir kadındı, babası ise Sur’lu bir adamdı.
Altın, gümüş, tunç, demir, taş, ağaç, mor, lacivert,
ince keten ve kızıl kumaşlarla iş yapmayı bilir. Her
türlü oyma işini yapabilir, her çeşit tasarımı
hazırlayabilir. Senin ustalarının ve efendim baban
Davut’un ustalarının yanında ona da görev verilsin. [15]
“Şimdi efendimin sözünü ettiği buğdayı, arpayı,
zeytinyağını ve şarabı kullarına göndersin. [16] Biz de
Lübnan’dan ihtiyaç duyduğun kadar ağaç keser,
onları deniz yoluyla sallarla Yafa’ya getiririz; sen de
onları Yeruşalim’e çıkarırsın.” [17] Süleyman, babası
Davut’un yaptığı sayıma göre İsrail ülkesindeki bütün
yabancıları saydı. Sayıları yüz elli üç bin altı yüz çıktı.
[18] Bunların yetmiş binini yük taşıyıcısı, seksen binini
dağlarda taş kesicisi, üç bin altı yüzünü de halkı işe
koşturacak görevli yaptı.

3

[1] Süleyman, RAB’bin evini Yeruşalim’de Moriya
Dağı’nda kurmaya başladı. RAB orada babası Davut’a
görünmüştü; Davut da Yevuslu Ornan’ın harman
yerinde bu yeri hazırlamıştı. [2] Süleyman krallığının
dördüncü yılında, ikinci ayın ikinci gününde yapıya
başladı. [3] Süleyman’ın Tanrı’nın evini yapmak için
attığı temeller şunlardı: ilk ölçüye göre uzunluk
altmış arşın, genişlik yirmi arşındı. [4] Ön taraftaki
revak, evin genişliğine göre yirmi arşın
uzunluğundaydı; yüksekliği yüz yirmi arşındı. İçini
saf altınla kapladı. [5] Büyük salonun tavanını servi
ağacından yaptı, onu saf altınla kapladı; üstünü
hurma ağaçları ve zincirlerle süsledi. [6] Güzellik için
evi değerli taşlarla bezedi. Altın ise Parvayim
altınıydı. [7] Evi, kirişlerini, eşiklerini, duvarlarını ve
kapılarını altınla kapladı; duvarlara keruvlar oydu. [8]
En Kutsal Yer’i yaptı. Uzunluğu, evin genişliğine göre
yirmi arşın, genişliği de yirmi arşındı. Onu altı yüz
talant saf altınla kapladı. [9] Çivilerin ağırlığı elli şekel
altındı. Üst odaları da altınla kapladı. [10] En Kutsal
Yer’de oyma işçiliğiyle iki keruv yaptı; onları da
altınla kapladılar. [11] Keruvların kanatlarının toplam
uzunluğu yirmi arşındı. Birinin bir kanadı beş arşındı
ve evin duvarına değiyordu; öteki kanadı da beş
arşındı ve öbür keruvun kanadına değiyordu. [12] Öbür
keruvun bir kanadı beş arşındı ve evin duvarına
değiyordu; öteki kanadı da beş arşındı ve diğer
keruvun kanadıyla birleşiyordu. [13] Bu keruvların
kanatları yirmi arşın boyunca açılıyordu. Ayakları
üzerinde duruyor, yüzleri ana salona bakıyordu. [14]
Mavi, mor, kırmızı iplikten ve ince ketenden perdeyi
yaptı; üzerine keruvlar işledi. [15] Evin önüne otuz beş
arşın yüksekliğinde iki sütun yaptı; her birinin
tepesindeki başlık beş arşındı. [16] İç kutsal bölümde
zincirler yaptı, onları sütunların tepelerine koydu.
Yüz nar yaptı ve onları zincirlere taktı. [17] Sütunları
tapınağın önüne dikti; birini sağa, ötekini sola koydu.
Sağdakinin adını Yakin, soldakinin adını Boaz koydu.

4

[1] Sonra tunçtan bir sunak yaptı; uzunluğu yirmi
arşın, genişliği yirmi arşın, yüksekliği on arşındı. [2]
Ayrıca dökme denizi yaptı; bir kıyısından öbür
kıyısına on arşındı, tümüyle yuvarlaktı. Yüksekliği
beş arşındı, çevresini otuz arşınlık bir ip ölçüyordu. [3]
Altında, denizi çepeçevre saran öküz biçimleri vardı;
çevresinde her arşına on tane düşecek biçimde
sıralanmışlardı. Öküzler, denizle birlikte iki sıra
halinde dökülmüştü. [4] Deniz on iki öküzün üzerinde
duruyordu; üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye, üçü
doğuya bakıyordu. Deniz onların üstüne
yerleştirilmişti, art taraflarının hepsi içe dönüktü. [5]
Kalınlığı bir el eni kadardı. Kenarı, kâsenin kenarı
gibi, zambak çiçeği biçiminde işlenmişti. Üç bin bat
alıyordu. [6] Ayrıca on leğen yaptı; yıkamak için
bunların beşini sağ tarafa, beşini sol tarafa koydu.

Yakmalık sunuyla ilgili şeyleri bunlarda yıkıyorlardı, ama deniz kâhinlerin yıkanması içindi. 7 Kurala uygun olarak on altın kandillik yaptı ve bunları tapınağa yerleştirdi; beşi sağ tarafta, beşi sol taraftaydı. 8 Ayrıca on masa yaptı ve bunları tapınağa koydu; beşi sağ tarafta, beşi sol taraftaydı. Yüz altın çanak yaptı. 9 Bundan başka kâhinlerin avlusunu, büyük avluyu ve avlunun kapılarını yaptı; kapıları tunçla kapladı. 10 Denizi yapının sağ yanına, doğu tarafına, güneye doğru yerleştirdi. 11 Huram küpleri, kürekleri ve çanakları yaptı. Böylece Huram, Kral Süleyman için Tanrı'nın Tapınağı'nda yaptığı işi bitirdi: 12 iki sütun, sütunların tepesindeki iki başlık, bu başlıkların üzerindeki iki yuvarlak parça ve sütunların tepesindeki başlıkların iki yuvarlak parçasını örtmek için iki ağ işi; 13 iki ağ işi için dört yüz nar, her ağ işi için iki sıra nar; sütunların üzerindeki başlıkların iki yuvarlak parçasını örtmek içindi bunlar. 14 Kaideleri de yaptı, leğenleri de kaidelerin üzerine yerleştirdi. 15 Bir deniz ve onun altındaki on iki öküzü de yaptı. 16 Usta Huram da küpleri, kürekleri, çatalları ve bunlara ait bütün eşyayı Kral Süleyman için RAB'bin Tapınağı'na parlak tunçtan yaptı. 17 Kral bunları Şeria ovasında, Sukkot ile Sereda arasındaki killi toprakta döktürdü. 18 Süleyman bütün bu eşyayı çok büyük miktarda yaptırdı; çünkü tuncun ağırlığı hesaplanamıyordu. 19 Süleyman, Tanrı'nın Tapınağı'ndaki bütün eşyayı, altın sunağı ve üzerinde sunu ekmeklerinin bulunduğu masaları da yaptırdı. 20 İç kutsal yerin önünde kurala göre yanmaları için kandillikleri ve kandillerini saf altından yaptırdı. 21 Çiçekleri, kandilleri ve maşaları altından, hem de en saf altından yaptırdı. 22 Fitil makaslarını, çanakları, kaşıkları ve buhurdanları saf altından yaptırdı. Tapınağın girişi, en kutsal yerin iç kapıları ve ana salonun kapıları da altındandı.

5

1 Böylece Süleyman'ın RAB'bin tapınağı için yaptığı bütün iş tamamlandı. Süleyman babası Davut'un adadığı gümüşü, altını ve bütün eşyaları getirip Tanrı'nın tapınağının hazinelerine koydu. 2 Sonra Süleyman, RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı Davut Kenti olan Siyon'dan yukarı getirmek için İsrail'in ihtiyarlarını, bütün oymakların başlarını, İsrailoğulları'nın baba soylarının önderlerini Yeruşalim'de topladı. 3 Böylece İsrail'in bütün adamları yedinci ayda yapılan bayramda kralın yanına toplandı. 4 İsrail'in bütün ihtiyarları gelince Levililer Sandık'ı kaldırdı. 5 Sandık'ı, Buluşma Çadırı'nı ve Çadır'daki bütün kutsal eşyaları yukarı taşıdılar. Levili kâhinler bunları yukarı taşıdılar. 6 Kral Süleyman'la onun yanında toplanmış bütün İsrail topluluğu Sandık'ın önündeydi; sayıları çok olduğundan sayılıp hesaplanamayacak kadar çok koyun ve sığır kurban ediyorlardı. 7 Kâhinler RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı yerine, tapınağın iç odasına, en kutsal yere, keruvların kanatlarının altına getirdi. 8 Çünkü keruvlar Sandık'ın bulunduğu yerin üzerine kanatlarını açıyordu; keruvlar yukarıdan Sandık'ı ve sırıklarını örtüyordu. 9 Sırıklar öyle uzundu ki uçları Sandık'ın önünde, iç odanın ön tarafında görünüyordu; ama dışarıdan görünmüyordu. Bugüne dek oradadırlar. 10 Sandık'ın içinde, Musa'nın Horev'de koyduğu iki levhadan başka hiçbir şey yoktu. İsrailoğulları Mısır'dan çıktıktan sonra RAB orada onlarla bir antlaşma yapmıştı. 11 Kâhinler kutsal yerden çıktığında, orada bulunan bütün kâhinler bölük sırasına bakmadan kendilerini kutsamıştı. 12 Ezgiciler olan Levililer de, yani Asaf, Heman, Yedutun, oğulları ve kardeşleri, ince ketenler kuşanmış olarak zillerle, telli çalgılarla ve lirlerle sunağın doğu tarafında duruyordu. Onlarla birlikte borazan çalan yüz yirmi kâhin vardı. 13 Borazan çalanlarla ezgiciler bir olup RAB'bi överken ve O'na şükrederken tek bir ses duyuldu. Borazanlarla, zillerle ve başka çalgılarla seslerini yükseltip RAB'bi överek şöyle dediler: “Çünkü O iyidir; vefalı sevgisi sonsuza dek sürer!” O zaman tapınak, yani RAB'bin tapınağı, bir bulutla doldu. 14 Bulut yüzünden kâhinler hizmet etmek için ayakta duramadı; çünkü RAB'bin yüceliği Tanrı'nın tapınağını doldurmuştu.

6

[1] O zaman Süleyman dedi: “RAB koyu karanlıkta
oturacağını söyledi.” [2] Ama ben senin için oturacağın
bir konut, sonsuza dek kalacağın bir yer yaptım.” [3]
Kral yüzünü çevirip İsrail topluluğunun tümünü
kutsadı; bütün İsrail topluluğu ayakta duruyordu. [4]
Şöyle dedi: “Babam Davut'a ağzıyla söyleyip elleriyle
yerine getiren İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun.
[5] ‘Halkımı Mısır diyarından çıkardığım günden beri,
adım orada olsun diye İsrail'in bütün oymakları
arasından üzerine bir tapınak kurulacak herhangi bir
kent seçmedim; halkım İsrail'in başına geçecek
herhangi bir adam da seçmedim. [6] Ama adım orada
olsun diye Yeruşalim'i seçtim; halkım İsrail'in
başında olsun diye de Davut'u seçtim.’ [7] Babam
Davut'un yüreğinde, İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına
bir tapınak kurmak vardı. [8] Ama RAB babam
Davut'a, ‘Adım için bir tapınak kurmayı yüreğine
koyman iyi oldu’ dedi. [9] ‘Yine de o tapınağı sen
kurmayacaksın; senden doğacak oğlun, adıma o
tapınağı kuracak.’ [10] “RAB söylediği sözü yerine
getirdi. Çünkü RAB'bin vaat ettiği gibi babam
Davut'un yerine geçtim, İsrail tahtına oturdum ve
İsrail'in Tanrısı RAB'bin adına bu tapınağı kurdum. [11]
Oraya Antlaşma Sandığı'nı koydum; içinde RAB'bin
İsrail halkıyla yaptığı antlaşma vardır.” [12] Bütün
İsrail topluluğunun önünde, RAB'bin sunağının
önünde durdu ve ellerini açtı. [13] Çünkü Süleyman beş
arşın uzunluğunda, beş arşın genişliğinde, üç arşın
yüksekliğinde tunç bir kürsü yaptırmış, onu avlunun
ortasına koymuştu; onun üzerinde durdu, bütün
İsrail topluluğunun önünde diz çöktü ve ellerini göğe
doğru açtı. [14] Şöyle dedi: “Ey İsrail'in Tanrısı RAB,
gökte de yerde de senin gibisi yoktur. Bütün yüreğiyle
senin yolunda yürüyen kullarınla antlaşmanı ve vefalı
sevgini sürdürürsün. [15] Kulun, babam Davut'a
verdiğin sözü tuttun; ağzınla söyledin, bugün olduğu
gibi elinle yerine getirdin. [16] “Şimdi ey İsrail'in
Tanrısı RAB, kulun babam Davut'a verdiğin şu sözü
de tut: ‘Çocukların yollarına dikkat eder, benim
önümde yürüdüğün gibi yasamda yürürlerse, İsrail
tahtında benim önümde oturacak bir soyun eksik
olmayacak.’ [17] Şimdi ey İsrail'in Tanrısı RAB, kulun
Davut'a söylediğin söz doğrulansın. [18] “Ama Tanrı
gerçekten yeryüzünde insanlarla birlikte mi
yaşayacak? İşte gökler, göklerin gökleri bile seni
sığdıramaz; kaldı ki benim kurduğum bu tapınak! [19]
Yine de kulunun duasına ve yakarışına yönel, ey
Tanrım RAB; kulunun önünde ettiği feryadı ve duayı
işit. [20] Gözlerin gece gündüz bu tapınağın üzerinde,
adını oraya koyacağını söylediğin bu yerin üzerinde
açık olsun; kulunun bu yere yönelerek edeceği duayı
işit. [21] Kulunun ve halkın İsrail'in bu yere yönelerek
edecekleri yakarışları dinle; evet, konutun olan
göklerden işit, işittiğinde bağışla. [22] “Bir kişi
komşusuna karşı günah işler de ona ant içirilirse, o
da gelip bu tapınakta, senin sunağının önünde ant
içerse, [23] göklerden işit, harekete geç ve kullarını
yargıla. Suçlunun yaptığını kendi başına getirerek
ona karşılık ver; doğru kişiyi de doğruluğuna göre
aklayarak haklı çıkar. [24] “Halkın İsrail sana karşı
günah işlediği için düşman önünde yenilirse, sonra
sana dönüp adını açıkça anarsa, bu tapınakta sana
dua edip yakarırsa, [25] göklerden işit, halkın İsrail'in
günahını bağışla; onları kendilerine ve atalarına
verdiğin toprağa geri getir. [26] “Sana karşı günah
işledikleri için gök kapanır, yağmur yağmazsa, sonra
bu yere yönelip dua eder, adını açıkça anar ve sen
onları alçalttığında günahlarından dönerlerse, [27]
göklerden işit, kullarının ve halkın İsrail'in günahını
bağışla. Onlara yürümeleri gereken iyi yolu öğret ve
halkına miras olarak verdiğin toprağa yağmur
gönder. [28] “Ülkede kıtlık olursa, salgın hastalık
çıkarsa, ekinlerde yanıklık ya da küf olursa, çekirge
ya da tırtıl musallat olursa, düşmanları kentlerinin
bulunduğu ülkede onları kuşatırsa, herhangi bir bela
ya da herhangi bir hastalık olursa, [29] herhangi bir kişi
ya da bütün halkın İsrail tarafından bir dua, bir
yakarış yükselirse, herkes kendi yarasını ve acısını
bilip ellerini bu tapınağa doğru açarsa, [30] göklerden,
konutundan işit; bağışla ve herkese bütün yollarına
göre karşılık ver. Çünkü yüreğini bilirsin; evet, bütün
insan yüreklerini yalnız sen bilirsin. [31] Öyle ki
atalarımıza verdiğin toprakta yaşadıkları sürece
senden korksunlar ve senin yollarında yürüsünler. [32]
“Ayrıca halkın İsrail'den olmayan yabancı da senin
büyük adın, güçlü elin ve uzanmış kolun uğruna uzak
bir ülkeden gelip bu tapınağa yönelerek dua ederse,
[33] göklerden, konutundan işit ve yabancının sana
yakardığı her şeyi yap. Öyle ki yeryüzünün bütün
halkları senin adını bilsin, halkın İsrail gibi senden
korksun ve kurduğum bu tapınağın senin adınla
anıldığını öğrensin. [34] “Halkın, onları göndereceğin
herhangi bir yoldan düşmanlarına karşı savaşa
çıkarsa ve senin seçtiğin bu kente, adın için

kurduğum bu tapınağa yönelerek sana dua ederse, [35] göklerden onların duasını ve yakarışını işit, davalarını savun. [36] “Sana karşı günah işlerlerse, çünkü günah işlemeyen hiç kimse yoktur, sen de onlara öfkelenip onları düşmana teslim edersen ve düşman onları yakın ya da uzak bir ülkeye sürgün olarak götürürse, [37] sürgün edildikleri ülkede akılları başlarına gelir, sana dönüp sürgünde bulundukları ülkede, ‘Günah işledik, kötülük yaptık, kötü davrandık’ diyerek sana yakarırlarsa, [38] onları sürgün ettikleri ülkede bütün yürekleriyle, bütün canlarıyla sana döner; atalarına verdiğin topraklarına, seçtiğin kente ve adın için kurduğum bu tapınağa yönelerek dua ederlerse, [39] göklerden, konutundan onların duasını ve yakarışlarını işit, davalarını savun ve sana karşı günah işlemiş olan halkını bağışla. [40] “Şimdi ey Tanrım, yalvarırım, gözlerin açık, kulakların bu yerde edilen duaya dikkatli olsun. [41] Şimdi kalk, ey Tanrı RAB, sen ve gücünün Antlaşma Sandığı dinlenme yerine gelin. Ey Tanrı RAB, kâhinlerin kurtuluşla kuşansın, sadık kulların iyilikte sevinsin. [42] Ey Tanrı RAB, meshettiğine yüz çevirme; kulun Davut'a gösterdiğin vefalı sevgiyi anımsa.”

7

[1] Süleyman dua etmeyi bitirince gökten ateş indi; yakmalık sunuyu ve kurbanları tüketti. RAB'bin yüceliği tapınağı doldurdu. [2] Kâhinler RAB'bin tapınağına giremedi, çünkü RAB'bin yüceliği RAB'bin tapınağını doldurmuştu. [3] Bütün İsrailliler ateşin indiğini ve RAB'bin yüceliğinin tapınağın üzerinde olduğunu görünce, avlunun taş döşemesi üzerinde yüzüstü yere kapandılar; tapınıp RAB'be şükrederek şöyle dediler: “Çünkü O iyidir; vefalı sevgisi sonsuza dek sürer.” [4] Sonra kral da bütün halk da RAB'bin önünde kurban sundu. [5] Kral Süleyman yirmi iki bin sığır ve yüz yirmi bin koyun kurban etti. Böylece kral da bütün halk da Tanrı'nın tapınağını adadı. [6] Kâhinler kendi yerlerinde duruyordu. Levililer de RAB için yapılmış çalgılarla duruyordu; Kral Davut bunları RAB'be şükretmek için yaptırmıştı. Davut onların hizmeti aracılığıyla övgü sunarken, “Çünkü O'nun vefalı sevgisi sonsuza dek sürer” derdi. Kâhinler onların karşısında borazan çalıyor, bütün İsrail ayakta duruyordu. [7] Süleyman ayrıca RAB'bin tapınağının önündeki avlunun orta bölümünü kutsal kıldı. Çünkü Süleyman'ın yaptığı tunç sunak, yakmalık sunuyu, tahıl sunusunu ve içyağını alacak kadar büyük değildi; bu yüzden yakmalık sunuları ve esenlik sunularının içyağını orada sundu. [8] Süleyman o sırada bayramı yedi gün boyunca kutladı; onunla birlikte çok büyük bir topluluk olan bütün İsrail, Hamat Girişi'nden Mısır Vadisi'ne kadar gelenler de oradaydı. [9] Sekizinci gün kutsal bir toplantı yaptılar. Çünkü sunağın adanmasını yedi gün, bayramı da yedi gün kutlamışlardı. [10] Yedinci ayın yirmi üçüncü gününde halkı çadırlarına gönderdi. RAB'bin Davut'a, Süleyman'a ve halkı İsrail'e gösterdiği iyilikten ötürü sevinçli ve yürekleri hoşnuttu. [11] Böylece Süleyman RAB'bin tapınağını ve kralın sarayını bitirdi. RAB'bin tapınağında ve kendi sarayında yapmayı tasarladığı her şeyi başarıyla tamamladı. [12] RAB gece Süleyman'a görünüp ona şöyle dedi: “Duanı işittim ve bu yeri kendim için kurban sunulacak tapınak olarak seçtim. [13] Gökleri kapatıp yağmur yağdırmazsam, çekirgelere ülkeyi yiyip bitirmelerini buyurursam ya da halkımın arasına salgın hastalık gönderirsem, [14] adımla çağrılan halkım alçakgönüllülük gösterir, dua eder, yüzümü arar ve kötü yollarından dönerse, ben de göklerden işiteceğim, günahını bağışlayacağım ve ülkesini iyileştireceğim. [15] Şimdi gözlerim açık, kulaklarım da bu yerde edilen duaya dikkatli olacak. [16] Artık bu tapınağı seçip kutsal kıldım ki adım sonsuza dek orada olsun. Gözlerim de yüreğim de her zaman orada olacak. [17] “Sana gelince, baban Davut'un yürüdüğü gibi önümde yürür, sana buyurduğum her şeyi yapar, kurallarımı ve hükümlerimi tutarsan, [18] krallığının tahtını sağlamlaştıracağım. Nitekim baban Davut'la antlaşma yapıp ona, ‘İsrail'de yönetici olacak bir soyun eksik olmayacak’ demiştim. [19] Ama siz yüz çevirir, önünüze koyduğum kurallarımı ve buyruklarımı terk eder, gidip başka ilahlara kulluk eder ve onlara taparsanız, [20] o zaman onları, kendilerine verdiğim toprağımdan kökünden söküp atacağım. Adım için kutsal kıldığım bu tapınağı da gözümün önünden atacağım; onu bütün halkların arasında bir atasözüne ve alay konusuna çevireceğim. [21] Bu yüce tapınağın yanından geçen herkes şaşkına dönüp, ‘RAB bu ülkeye ve bu tapınağa neden böyle yaptı?’ diyecek. [22] Onlar da, ‘Atalarını Mısır'dan

çıkaran atalarının Tanrısı RAB'bi bıraktılar; başka ilahlara sarıldılar, onlara tapıp kulluk ettiler. Bu yüzden O da bütün bu felaketi başlarına getirdi’ diyecekler.”

8

[1] Süleyman'ın RAB'bin tapınağını ve kendi sarayını yaptığı yirmi yılın sonunda, [2] Huram'ın Süleyman'a verdiği kentleri Süleyman yeniden kurdu ve İsrailliler'i oralara yerleştirdi. [3] Süleyman Hamat-Sova'ya gidip orayı egemenliği altına aldı. [4] Çölde Tadmor'u ve Hamat'ta kurduğu bütün ambar kentlerini yaptı. [5] Yukarı Beyt-Horon'u ve Aşağı Beyt-Horon'u da surları, kapıları ve sürgüleri olan güçlendirilmiş kentler olarak yaptı. [6] Ayrıca Baalat'ı, Süleyman'ın bütün ambar kentlerini, bütün savaş arabası kentlerini, atlıları için olan kentleri ve Süleyman'ın Yeruşalim'de, Lübnan'da ve egemenliği altındaki bütün ülkede yapmak istediği her şeyi yaptı. [7] İsrail'den olmayan Hititler, Amorlular, Perizliler, Hivliler ve Yevusiler'den geriye kalan bütün halklara gelince, [8] İsrailliler'in ülkede yok etmediği, kendilerinden sonra geriye kalan soylarından olanları Süleyman bugüne dek süren angaryaya koştu. [9] Ama Süleyman işlerinde çalıştırmak için İsrailliler'den köle yapmadı; onlar savaşçı, komutanlarının önderleri, savaş arabalarının ve atlılarının yöneticileriydi. [10] Kral Süleyman'ın halkın başında bulunan baş görevlileri bunlardı: iki yüz elli kişi. [11] Süleyman Firavun'un kızını Davut Kenti'nden onun için yaptırdığı eve çıkardı. Çünkü, “Karım İsrail Kralı Davut'un sarayında oturmayacak; çünkü RAB'bin Antlaşma Sandığı'nın geldiği yerler kutsaldır” dedi. [12] Sonra Süleyman, eyvanın önüne kurduğu RAB'bin sunağı üzerinde RAB'be yakmalık sunular sundu. [13] Her günün gerektirdiği düzene göre, Musa'nın buyruğuna uygun olarak Şabat günlerinde, yeni ay törenlerinde ve yılda üç kez belirlenen bayramlarda, yani Mayasız Ekmek Bayramı'nda, Haftalar Bayramı'nda ve Çardak Bayramı'nda sunu sundu. [14] Babası Davut'un kuralına göre kâhinlerin bölüklerini hizmetleri için, Levililer'i de görevleri için atadı; öyle ki her günün gerektirdiği düzene göre kâhinlerin önünde övgü söylesinler ve hizmet etsinler. Kapı görevlilerini de her kapı için bölüklerine göre atadı; çünkü Tanrı adamı Davut böyle buyurmuştu. [15] Kralın kâhinlere ve Levililer'e verdiği buyruğun dışına hiçbir konuda, hazineler konusunda bile, çıkmadılar. [16] Böylece Süleyman'ın bütün işi, RAB'bin tapınağının temeli atıldığı günden tamamlandığı güne kadar hazırlanmış oldu. RAB'bin tapınağı böylece bitirildi. [17] Sonra Süleyman Edom ülkesinde, deniz kıyısındaki Esyon-Gever'e ve Elot'a gitti. [18] Huram, adamları aracılığıyla ona gemiler ve denizi bilen kullar gönderdi. Bunlar Süleyman'ın kullarıyla birlikte Ofir'e gittiler, oradan dört yüz elli talant altın alıp Kral Süleyman'a getirdiler.

9

[1] Saba Kraliçesi, Süleyman'ın ününü duyunca, Yeruşalim'e gelip çetin sorularla Süleyman'ı denemek istedi. Yanında çok büyük bir kervan, baharat, bol altın ve değerli taşlar taşıyan develer vardı. Süleyman'ın yanına varınca, yüreğinde olan her şeyi onunla konuştu. [2] Süleyman onun bütün sorularını yanıtladı. Süleyman'ın ona açıklamadığı hiçbir şey gizli kalmadı. [3] Saba Kraliçesi, Süleyman'ın bilgeliğini ve yaptırdığı sarayı görünce, [4] sofrasındaki yemekleri, görevlilerinin oturuşunu, hizmetkârlarının duruşunu ve giysilerini, sakilerini ve onların giysilerini, bir de RAB'bin Tapınağı'na çıkarken kullandığı çıkışı görünce hayretten nefesi kesildi. [5] Krala, “Ülkemde senin işlerin ve bilgeliğin hakkında duyduğum haber doğruymuş,” dedi. [6] “Yine de gelip kendi gözlerimle görene kadar söylenenlere inanmadım. Meğer bana bilgeliğinin büyüklüğünün yarısı bile anlatılmamış. Duyduğum ünü de aşmışsın. [7] Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu, sürekli önünde durup bilgeliğini duyan bu kullarına! [8] Seni seven, seni kendi tahtına oturtup Tanrın RAB için kral yapan Tanrın RAB'be övgüler olsun. Tanrın İsrail'i sonsuza dek yaşatmak için sevdiği için, adaleti ve doğruluğu yerine getirmen amacıyla seni onların başına kral yaptı.” [9] Sonra krala yüz yirmi talant altın, çok büyük miktarda baharat ve değerli taşlar verdi. Saba Kraliçesi'nin Kral Süleyman'a verdiği baharat gibi baharat bir daha görülmedi. [10] Huram'ın

kullarıyla Süleyman'ın kulları Ofir'den altın getirdiler. Onlar ayrıca algum ağaçları ve değerli taşlar da getirdiler. [11] Kral, algum ağaçlarından RAB'bin Tapınağı ve kralın sarayı için geçitler, ezgiciler için de lirler ve arpalar yaptırdı. Yahuda ülkesinde bunların benzeri daha önce hiç görülmemişti. [12] Kral Süleyman, kraliçenin krala getirdiklerinden başka, Saba Kraliçesi'ne dilediği ve istediği her şeyi verdi. Sonra kraliçe de kullarıyla birlikte dönüp kendi ülkesine gitti. [13] Süleyman'a bir yılda gelen altının ağırlığı altı yüz altmış altı talanttı. [14] Buna tüccarlarla gezgin satıcıların getirdikleri dâhil değildi. Arabistan'ın bütün kralları ve ülkenin valileri de Süleyman'a altınla gümüş getiriyordu. [15] Kral Süleyman dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptırdı. Her büyük kalkan için altı yüz şekel dövme altın kullanıldı. [16] Ayrıca dövme altından üç yüz kalkan daha yaptırdı. Her kalkan için üç yüz şekel altın kullanıldı. Kral bunları Lübnan Ormanı Sarayı'na koydu. [17] Kral ayrıca fildişinden büyük bir taht yaptırdı ve onu saf altınla kaplattı. [18] Tahta çıkan altı basamak vardı. Tahta bağlı altından bir ayak dayanağı vardı. Oturulan yerin iki yanında kolçaklar, kolçakların yanında da iki aslan duruyordu. [19] Altı basamağın üzerinde, bir yanda altı, öte yanda altı olmak üzere on iki aslan duruyordu. Hiçbir krallıkta buna benzer bir şey yapılmamıştı. [20] Kral Süleyman'ın bütün içki kapları altındandı. Lübnan Ormanı Sarayı'nın bütün kapları da saf altındandı. Süleyman'ın günlerinde gümüşün hiçbir değeri yoktu. [21] Çünkü kralın Huram'ın kullarıyla birlikte Tarşiş'e giden gemileri vardı. Tarşiş gemileri her üç yılda bir altın, gümüş, fildişi, maymun ve tavus kuşu getirirdi. [22] Böylece Kral Süleyman, zenginlikte ve bilgelikte yeryüzünün bütün krallarını geçti. [23] Yeryüzünün bütün kralları, Tanrı'nın onun yüreğine koyduğu bilgeliği duymak için Süleyman'ın huzuruna çıkmak istiyordu. [24] Her biri armağanını getiriyordu: gümüş kaplar, altın kaplar, giysiler, silahlar, baharat, atlar ve katırlar. Bu her yıl böyle sürüp gidiyordu. [25] Süleyman'ın savaş arabalarıyla atları için dört bin ahırı ve on iki bin atlısı vardı. Onları savaş arabası kentlerine ve Yeruşalim'de kralın yanına yerleştirmişti. [26] Fırat'tan Filistliler'in ülkesine ve Mısır sınırına kadar bütün krallar üzerinde egemendi. [27] Kral, Yeruşalim'de gümüşü taş kadar çoğalttı. Sedir ağaçlarını da ovadaki yabani incir ağaçları kadar bol yaptı. [28] Süleyman için Mısır'dan ve bütün ülkelerden at getiriliyordu. [29] Süleyman'ın ilkinden sonuncusuna kadar bütün işleri, Peygamber Natan'ın tarihinde, Şilolu Ahiya'nın peygamberliğinde ve görücü İddo'nun Nevat oğlu Yarovam'la ilgili görümlerinde yazılı değil mi? [30] Süleyman Yeruşalim'de bütün İsrail üzerinde kırk yıl krallık yaptı. [31] Sonra Süleyman atalarıyla birlikte uyudu ve babası Davut'un Kenti'ne gömüldü. Yerine oğlu Rehavam kral oldu.

10

[1] Rehavam Şekem'e gitti; çünkü bütün İsrail onu kral yapmak için Şekem'e gelmişti. [2] Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca, Mısır'dan döndü. Çünkü Kral Süleyman'ın önünden kaçmış ve Mısır'da yaşıyordu. [3] Onlar haber gönderip onu çağırdılar. Yarovam'la bütün İsrail gelip Rehavam'a şöyle dediler: [4] "Baban boyunduruğumuzu ağırlaştırdı. Şimdi sen de babanın ağır hizmetini ve üzerimize koyduğu ağır boyunduruğu hafiflet, biz de sana kulluk edelim." [5] O da onlara, "Üç gün sonra yine bana gelin" dedi. Bunun üzerine halk ayrıldı. [6] Kral Rehavam, babası Süleyman sağken onun huzurunda duran yaşlı adamlara danıştı. "Bu halka nasıl karşılık vermemi öğütlersiniz?" dedi. [7] Onlar da şöyle dediler: "Bu halka iyi davranır, onları hoşnut eder, onlara iyi sözler söylersen, sonsuza dek kulların olurlar." [8] Ama o, yaşlı adamların kendisine verdiği öğüdü bir yana bıraktı; onunla birlikte büyümüş, önünde duran genç adamlara danıştı. [9] Onlara, "Babama, 'Üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet' diyen bu halka nasıl karşılık vermemi öğütlersiniz?" dedi. [10] Onunla birlikte büyümüş olan genç adamlar şöyle dediler: "Sana, 'Baban boyunduruğumuzu ağırlaştırdı, ama sen onu hafiflet' diyen halka şöyle de: 'Benim serçe parmağım babamın belinden daha kalındır. [11] Babam sizi ağır bir boyunduruk altına soktuysa, ben sizinkini daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi kamçılarla terbiye ettiyse, ben sizi akreplerle terbiye edeceğim.'" [12] Böylece Yarovam'la bütün halk, kralın, "Üçüncü gün yine bana gelin" dediği gibi, üçüncü gün Rehavam'a geldiler. [13] Kral onlara sert bir karşılık verdi. Kral Rehavam yaşlı adamların öğüdünü bir

yana bıraktı; [14] genç adamların öğüdüne göre onlara şöyle dedi: “Babam boyunduruğunuzu ağırlaştırdıysa, ben onu daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi kamçılarla terbiye ettiyse, ben sizi akreplerle terbiye edeceğim.” [15] Böylece kral halkı dinlemedi. Çünkü bu, Tanrı'dandı; öyle ki RAB, Şilolu Ahiya aracılığıyla Nevat oğlu Yarovam'a söylediği sözü yerine getirsin. [16] Bütün İsrail kralın kendilerini dinlemediğini görünce, krala şöyle karşılık verdi: “Davut'ta payımız ne? İşay oğlunda mirasımız yok! Ey İsrail, herkes çadırına! Şimdi kendi evine bak, ey Davut!” Böylece bütün İsrail çadırlarına döndü. [17] Ama Yahuda kentlerinde yaşayan İsrailliler üzerinde Rehavam krallık etmeyi sürdürdü. [18] Bunun üzerine Kral Rehavam, angaryaya koşulan işçilerin başında olan Hadoram'ı gönderdi; ama İsrailliler onu taşlayıp öldürdüler. Kral Rehavam ise Yeruşalim'e kaçmak için hemen savaş arabasına bindi. [19] Böylece İsrail bugün de Davut soyuna karşı başkaldırmaktadır.

11

[1] Rehavam Yeruşalim'e varınca, krallığı yeniden kendisine döndürmek için İsrail'e karşı savaşmak üzere Yahuda ve Benyamin halkından, savaşçı olan seçme yüz seksen bin adam topladı. [2] Ama Tanrı adamı Şemaya'ya RAB'bin sözü geldi: [3] “Yahuda Kralı Süleyman oğlu Rehavam'la Yahuda ve Benyamin'deki bütün İsrail'e şöyle de: [4] ‘RAB şöyle diyor: Kardeşlerinize karşı savaşmaya çıkmayın. Her biriniz evine dönsün, çünkü bu olay benden oldu.’” Onlar da RAB'bin sözünü dinleyip Yeroboam'a karşı gitmekten vazgeçerek geri döndüler. [5] Rehavam Yeruşalim'de yaşadı ve Yahuda'da savunma için kentler kurdu. [6] Beytlehem'i, Etam'ı, Tekoa'yı, [7] Bet-Sur'u, Soko'yu, Adullam'ı, [8] Gat'ı, Mareşa'yı, Zif'i, [9] Adorayim'i, Lakiş'i, Azeka'yı, [10] ve Sora'yı, Ayalon'u, Hevron'u kurdu. Bunlar Yahuda ve Benyamin'de bulunan surlu kentlerdi. [11] Kaleleri güçlendirdi, içlerine komutanlar yerleştirdi; yiyecek, zeytinyağı ve şarap depoladı. [12] Her kente kalkanlarla mızraklar koydu ve onları alabildiğine güçlü kıldı. Yahuda'yla Benyamin onundu. [13] Bütün İsrail'de bulunan kâhinlerle Levililer, yaşadıkları bütün bölgelerden onun yanına geldiler. [14] Çünkü Levililer otlaklarını ve mülklerini bırakıp Yahuda'ya ve Yeruşalim'e geldiler; çünkü Yeroboam'la oğulları, RAB'be kâhinlik etmelerini engellemek için onları görevden uzaklaştırmıştı. [15] Yeroboam kendine tapınma yerleri, teke putları ve yaptığı buzağılar için kâhinler atadı. [16] Onların ardından da İsrail'in bütün oymaklarından, İsrail'in Tanrısı RAB'bi aramaya yürek koyanlar, atalarının Tanrısı RAB'be kurban sunmak için Yeruşalim'e geldiler. [17] Böylece Yahuda krallığını güçlendirdiler ve Süleyman oğlu Rehavam'ı üç yıl boyunca kuvvetlendirdiler; çünkü üç yıl Davut'la Süleyman'ın yolunda yürüdüler. [18] Rehavam kendine, Davut oğlu Yerimot'un kızı, İşay oğlu Eliav'ın kızı Avihayil'den doğan Mahalath'ı eş olarak aldı. [19] Mahalath ona şu oğulları doğurdu: Yeuş, Şemarya ve Zaam. [20] Onun ardından Avşalom'un kızı Maaka'yı aldı. Maaka da ona Aviya'yı, Attay'ı, Ziza'yı ve Şelomit'i doğurdu. [21] Rehavam, Avşalom'un kızı Maaka'yı bütün karıları ve cariyeleri arasında en çok sevdi. Kendisi on sekiz kadın ve altmış cariye almış, yirmi sekiz oğul ve altmış kız babası olmuştu. [22] Rehavam, Maaka'nın oğlu Aviya'yı kardeşleri arasında önder, baş kişi olarak atadı; çünkü onu kral yapmak niyetindeydi. [23] Bilgece davrandı; oğullarından bazılarını Yahuda'yla Benyamin'in bütün bölgelerine, her surlu kente dağıttı. Onlara bol bol erzak verdi ve onlar için çok sayıda kadın aradı.

12

[1] Rehavam'ın krallığı sağlamlaşıp güçlenince, RAB'bin yasasını terk etti; bütün İsrail de onunla birlikte terk etti. [2] Kral Rehavam'ın beşinci yılında, RAB'be sadakatsizlik ettikleri için Mısır Kralı Şişak Yeruşalim'e saldırdı. [3] Onun bin iki yüz savaş arabası ve altmış bin atlısı vardı. Mısır'dan onunla birlikte gelen halk sayısızdı: Luvlular, Sukkililer ve Kûşlular. [4] Yahuda'ya ait surlu kentleri ele geçirdi, sonra da Yeruşalim'e geldi. [5] Bunun üzerine Peygamber Şemaya, Şişak yüzünden Yeruşalim'de toplanmış olan Rehavam'a ve Yahuda'nın önderlerine geldi ve onlara şöyle dedi: “RAB şöyle diyor: ‘Siz beni terk ettiniz, ben de sizi Şişak'ın eline bıraktım.’” [6] O zaman İsrail'in önderleriyle kral alçakgönüllü

davranıp, “RAB adildir” dediler. 7 RAB onların alçakgönüllü davrandığını görünce, RAB'bin sözü Şemaya'ya geldi: “Alçakgönüllü davrandılar. Onları yok etmeyeceğim; onlara biraz kurtuluş vereceğim. Şişak'ın eliyle öfkem Yeruşalim'in üzerine dökülmeyecek. 8 Yine de ona kul olacaklar; öyle ki bana kulluk etmenin ne olduğunu da, öteki ülkelerin krallıklarına kulluk etmenin ne olduğunu da öğrensinler.” 9 Böylece Mısır Kralı Şişak Yeruşalim'e saldırdı ve RAB'bin Tapınağı'nın hazinelerini, kralın sarayının hazinelerini alıp götürdü. Her şeyi aldı götürdü. Süleyman'ın yaptırdığı altın kalkanları da götürdü. 10 Kral Rehavam onların yerine tunç kalkanlar yaptırdı ve onları kralın saray kapısını koruyan muhafız birlik komutanlarının eline verdi. 11 Kral RAB'bin Tapınağı'na her girişinde muhafızlar gelip bunları taşırlardı; sonra onları yine muhafız odasına geri götürürlerdi. 12 Rehavam alçakgönüllü davranınca, RAB'bin öfkesi ondan döndü; onu büsbütün yok etmedi. Ayrıca Yahuda'da iyi şeyler de bulundu. 13 Böylece Kral Rehavam Yeruşalim'de gücünü pekiştirip krallığını sürdürdü. Rehavam kral olduğunda kırk bir yaşındaydı; RAB'bin adını oraya koymak için İsrail'in bütün oymakları arasından seçtiği kent olan Yeruşalim'de on yedi yıl krallık yaptı. Annesinin adı Ammonlu Naama'ydı. 14 Kötülük yaptı, çünkü yüreğini RAB'bi aramaya yöneltmedi. 15 Rehavam'ın ilkinden sonuncusuna kadar işleri, soy kütüklerine göre Peygamber Şemaya'nın ve Bilici İddo'nun kayıtlarında yazılı değil mi? Rehavam'la Yarovam arasında sürekli savaş vardı. 16 Rehavam atalarıyla birlikte uyudu ve Davut Kenti'ne gömüldü. Yerine oğlu Aviya kral oldu.

13

1 Kral Yarovam'ın krallığının on sekizinci yılında Aviya Yahuda üzerinde kral oldu. 2 Yeruşalim'de üç yıl krallık yaptı. Annesinin adı Givalı Uriel'in kızı Mikaya'ydı. Aviya'yla Yarovam arasında savaş vardı. 3 Aviya, savaşmaya hazır, yiğit askerlerden oluşan dört yüz bin seçkin adamla savaşa girdi. Yarovam da ona karşı sekiz yüz bin seçkin, yiğit adamla savaş düzeni aldı. 4 Aviya, Efrayim dağlık bölgesindeki Semarayim Dağı'nda durup şöyle dedi: “Beni dinleyin, ey Yarovam ve bütün İsrail! 5 İsrail'in Tanrısı RAB'bin, İsrail üzerinde krallığı sonsuza dek Davut'a ve oğullarına bir tuz antlaşmasıyla verdiğini bilmeniz gerekmez mi? 6 Ama Davut oğlu Süleyman'ın kulu Nevat oğlu Yarovam kalkıp efendisine karşı başkaldırdı. 7 Onun yanına değersiz, bayağı adamlar toplandı. Süleyman oğlu Rehavam genç ve yüreği ürkek olduğu için onlara karşı koyamadı; onlar da ona karşı güç kazandılar. 8 “Şimdi siz, Davut oğullarının elindeki RAB'bin egemenliğine karşı durabileceğinizi sanıyorsunuz. Kalabalık bir topluluksunuz; Yarovam'ın size tanrı diye yaptığı altın buzağılar da sizinle birlikte. 9 RAB'bin kâhinlerini, Harun soyunu ve Levililer'i kovup başka ülkelerin halkları gibi kendinize kâhinler atamadınız mı? Öyle ki, genç bir boğa ve yedi koç getirip kendini adayan herkes tanrı olmayanların kâhini olabiliyor. 10 “Ama bize gelince, Tanrımız RAB'dir, biz O'nu bırakmadık. RAB'be hizmet eden kâhinler Harun soyundandır; Levililer de kendi görevlerini yapar. 11 Her sabah ve her akşam RAB'be yakmalık sunular ve hoş kokulu buhur sunarlar. Sunu ekmeklerini de arı masanın üzerine dizerler. Altın kandillik ile kandilleri de her akşam yakarlar. Çünkü biz Tanrımız RAB'bin buyruğunu yerine getiriyoruz, ama siz O'nu bıraktınız. 12 İşte, Tanrı başımızda bizimle birlikte. Kâhinleri de size karşı savaş borularını çalmak için yanımızdadır. Ey İsrail halkı, atalarınızın Tanrısı RAB'be karşı savaşmayın, çünkü başarılı olamayacaksınız.” 13 Ama Yarovam onların arkasından dolanacak bir pusu kurdurdu. Böylece öndekiler Yahuda'nın karşısındaydı, pusu da arkalarındaydı. 14 Yahudalılar arkalarına baktıklarında, savaşın hem önlerinde hem arkalarında olduğunu gördüler. Bunun üzerine RAB'be yakardılar, kâhinler de boruları çaldı. 15 O zaman Yahudalılar savaş narası attı. Yahudalılar savaş narası atınca Tanrı, Yarovam'ı ve bütün İsrail'i Aviya'nın ve Yahuda'nın önünde bozguna uğrattı. 16 İsrail halkı Yahuda'nın önünden kaçtı; Tanrı onları onların eline teslim etti. 17 Aviya ile halkı onları büyük bir kıyımla vurdu. İsrail'den beş yüz bin seçkin adam ölü olarak yere serildi. 18 Böylece o sırada İsrail halkı boyun eğdirildi, Yahuda halkıysa üstün geldi. Çünkü atalarının Tanrısı RAB'be dayandılar. 19 Aviya Yarovam'ı kovaladı ve ondan şu kentleri aldı: Beytel ve bağlı yerleşimleri, Yeşana ve bağlı yerleşimleri,

Efron ve bağlı yerleşimleri. [20] Yarovam, Aviya'nın günlerinde bir daha güç kazanamadı. RAB onu vurdu ve o da öldü. [21] Ama Aviya güçlendi; kendine on dört eş aldı, yirmi iki oğlun ve on altı kızın babası oldu. [22] Aviya'nın öteki işleri, tuttuğu yollar ve söyledikleri, Peygamber İddo'nun kaydında yazılıdır.

14

[1] Aviya atalarına kavuştu ve onu Davut Kenti'ne gömdüler. Yerine oğlu Asa kral oldu. Asa'nın günlerinde ülke on yıl boyunca huzur içindeydi. [2] Asa, Tanrısı RAB'bin gözünde iyi ve doğru olanı yaptı. [3] Yabancı sunakları, tapınma yerlerini kaldırdı; dikili taşları parçaladı, Aşera direklerini kesti. [4] Yahuda halkına, atalarının Tanrısı RAB'be yönelmelerini, yasanın ve buyruğun gereklerini yerine getirmelerini buyurdu. [5] Yahuda'nın bütün kentlerinden tapınma yerlerini ve güneş putlarını kaldırdı. Ülke onun yönetiminde huzur içindeydi. [6] Yahuda'da surlu kentler kurdu; çünkü ülke huzur içindeydi. O yıllarda savaş yoktu; çünkü RAB ona rahat vermişti. [7] Yahuda halkına şöyle dedi: “Gelin, bu kentleri kuralım; çevrelerine surlar, kuleler, kapılar ve sürgüler yapalım. Ülke hâlâ önümüzde duruyor; çünkü Tanrımız RAB'be yöneldik. Ona yöneldik, o da bize her yandan rahat verdi.” Böylece kurdular ve başarılı oldular. [8] Asa'nın ordusunda Yahuda'dan kalkan ve mızrak taşıyan üç yüz bin, Benyamin'den kalkan taşıyıp yay çeken iki yüz seksen bin kişi vardı. Bunların hepsi yiğit savaşçılardı. [9] Kûşlu Zerah, bir milyon asker ve üç yüz savaş arabasıyla onların üzerine geldi; Mareşa'ya kadar ilerledi. [10] Bunun üzerine Asa onu karşılamaya çıktı. Mareşa'daki Sefata Vadisi'nde savaş düzeni aldılar. [11] Asa, Tanrısı RAB'be seslenip şöyle dedi: “RAB, güçlü olanla gücü olmayan arasında yardım edecek senden başka kimse yoktur. Bize yardım et, ey Tanrımız RAB; çünkü sana güveniyoruz ve bu kalabalığın üzerine senin adınla geldik. Ya RAB, sen bizim Tanrımızsın. Ölümlü insan sana karşı üstün gelmesin.” [12] Bunun üzerine RAB, Kûşluları Asa'nın ve Yahuda'nın önünde bozguna uğrattı; Kûşlular kaçtı. [13] Asa'yla yanındaki halk onları Gerar'a kadar kovaladı. Kûşlulardan o kadar çoğu yere serildi ki toparlanamadılar; çünkü RAB'bin ve ordusunun önünde ezildiler. Yahudalılar çok büyük ganimet aldı. [14] Gerar çevresindeki bütün kentleri de vurdular; çünkü RAB korkusu onların üzerine düşmüştü. Bütün kentleri yağmaladılar; çünkü oralarda çok ganimet vardı. [15] Sürü çadırlarını da vurup çok sayıda koyun ve deve aldılar, sonra Yeruşalim'e döndüler.

15

[1] Tanrı'nın Ruhu Oded oğlu Azarya'nın üzerine geldi. [2] Azarya Asa'yı karşılamaya çıktı ve ona şöyle dedi: “Ey Asa, ey bütün Yahuda ve Benyamin, beni dinleyin! Siz O'nunla oldukça RAB sizinle birliktedir. Eğer O'nu ararsanız, O kendini size buldurur; ama O'nu bırakırsanız, O da sizi bırakır.” [3] İsrail uzun zaman gerçek Tanrı'dan, öğreten kâhinden ve yasadan yoksun kaldı. [4] Ama sıkıntıya düştüklerinde İsrail'in Tanrısı RAB'be döndüler, O'nu aradılar ve O da kendini onlara buldurdu. [5] O zamanlarda dışarı çıkana da içeri girene de esenlik yoktu; çünkü ülkelerin bütün halklarının üzerinde büyük kargaşa vardı. [6] Ulus ulusa, kent kente karşı parçalanıyordu; çünkü Tanrı onları her türlü sıkıntıyla sarsıyordu. [7] Ama siz güçlü olun, elleriniz gevşemesin; çünkü emeğinizin karşılığı verilecek.” [8] Asa bu sözleri ve peygamber Oded'in peygamberliğini duyunca cesaret buldu. Yahuda ve Benyamin diyarının her yanından, Efrayim'in dağlık bölgesinden ele geçirdiği kentlerden iğrenç putları kaldırdı. RAB'bin eyvanının önünde bulunan RAB sunağını yeniledi. [9] Bütün Yahuda ve Benyamin'i, ayrıca aralarında yaşayan Efrayim, Manaşşe ve Şimon halkını topladı. Çünkü Tanrısı RAB'bin onunla olduğunu gördüklerinde İsrail'den çok sayıda kişi Asa'nın yanına geçmişti. [10] Böylece Asa'nın krallığının on beşinci yılında, üçüncü ayda Yeruşalim'de toplandılar. [11] O gün RAB'be getirdikleri ganimetten yedi yüz büyükbaş hayvan ve yedi bin koyun kurban ettiler. [12] Atalarının Tanrısı RAB'bi bütün yürekleriyle ve bütün canlarıyla aramak üzere antlaşmaya girdiler. [13] İsrail'in Tanrısı RAB'bi aramayan herkesin, küçük ya da büyük, erkek ya da kadın olsun, öldürülmesine karar verdiler. [14] Yüksek sesle, sevinç çığlıklarıyla, borular ve kornalar

eşliğinde RAB'be ant içtiler. 15 Bütün Yahuda bu ant için sevindi; çünkü bütün yürekleriyle ant içmişlerdi. O'nu tüm istekleriyle aradılar ve O da kendini onlara buldurdu. RAB onlara her yandan rahat verdi. 16 Kral Asa, annesi Maaka'yı da kraliçe annelik makamından indirdi; çünkü Maaka Aşera için iğrenç bir put yapmıştı. Asa onun putunu kesti, ezip toz haline getirdi ve Kidron Vadisi'nde yaktı. 17 Ama İsrail'deki tapınma yerleri kaldırılmadı. Yine de Asa'nın yüreği bütün günleri boyunca bütündü. 18 Babasının adadığı şeyleri ve kendisinin adadığı gümüşü, altını ve kapları Tanrı'nın Tapınağı'na getirdi. 19 Asa'nın krallığının otuz beşinci yılına kadar artık savaş olmadı.

16

1 Asa'nın krallığının otuz altıncı yılında, İsrail Kralı Baaşa Yahuda'ya saldırdı. Yahuda Kralı Asa'nın yanına kimsenin girip çıkmasına izin vermemek için Rama'yı güçlendirdi. 2 Bunun üzerine Asa, RAB'bin Tapınağı'nın ve kral sarayının hazinelerinden gümüşle altın çıkardı. Şam'da oturan Aram Kralı Ben-Hadat'a gönderip şöyle dedi: 3 “Seninle aramda, babamla baban arasında olduğu gibi, bir antlaşma olsun. İşte sana gümüş ve altın gönderdim. Git, İsrail Kralı Baaşa'yla yaptığın antlaşmayı boz da yanımdan çekilsin.” 4 Ben-Hadat Kral Asa'yı dinledi, ordularının komutanlarını İsrail kentlerinin üzerine gönderdi. Onlar İyon'u, Dan'ı, Avel-Mayim'i ve Naftali'nin bütün erzak kentlerini vurdu. 5 Baaşa bunu duyunca Rama'yı güçlendirmeyi bıraktı ve işini durdurdu. 6 Bunun üzerine Kral Asa bütün Yahuda'yı topladı. Baaşa'nın Rama'yı güçlendirmek için kullandığı taşları ve keresteleri taşıyıp götürdüler. Asa da bunlarla Geva'yı ve Mispa'yı güçlendirdi. 7 O sırada bilici Hanani, Yahuda Kralı Asa'nın yanına gelip ona şöyle dedi: “Aram kralına güvendiğin ve Tanrın RAB'be güvenmediğin için, Aram kralının ordusu elinden kaçtı. 8 Kuşlular'la Luvlular çok sayıda savaş arabası ve atlıdan oluşan kocaman bir ordu değil miydi? Ama sen RAB'be güvendiğin için onları senin eline teslim etti. 9 Çünkü RAB'bin gözleri, yüreği kendisine bütünüyle bağlı olanlar uğruna gücünü göstermek için bütün yeryüzünde durmadan dolaşır. Bu konuda akılsızca davrandın. Bundan böyle savaşların olacak.” 10 Bunun üzerine Asa biliciye öfkelendi. Bu yüzden ona o kadar kızmıştı ki onu zindana attı. Asa o sırada halktan bazılarına da baskı yaptı. 11 İşte Asa'nın ilkinden sonuna kadar bütün işleri, Yahuda ve İsrail krallarının kitabında yazılıdır. 12 Asa, krallığının otuz dokuzuncu yılında ayaklarından hastalandı. Hastalığı çok ağırdı. Ama hastalığında RAB'be değil, hekimlere başvurdu. 13 Asa atalarıyla birlikte uyudu. Krallığının kırk birinci yılında öldü. 14 Onu Davut Kenti'nde kendisi için oydurduğu mezarlara gömdüler. Onu, hoş kokularla ve baharatçıların ustalıkla hazırladığı çeşitli kokulu karışımlarla doldurulmuş yatağa yatırdılar. Onun için çok büyük bir ateş yaktılar.

17

1 Oğlu Yehoşafat onun yerine kral oldu ve İsrail'e karşı kendini güçlendirdi. 2 Yahuda'nın bütün surlu kentlerine asker yerleştirdi; Yahuda ülkesine ve babası Asa'nın ele geçirdiği Efrayim kentlerine garnizonlar koydu. 3 RAB Yehoşafat'la birlikteydi; çünkü babası Davut'un ilk yollarında yürüdü, Baallar'a yönelmedi. 4 Babası'nın Tanrısı'na yöneldi, O'nun buyruklarında yürüdü, İsrail'in yaptıklarını izlemedi. 5 Bu yüzden RAB krallığı onun elinde sağlamlaştırdı. Bütün Yahuda Yehoşafat'a armağanlar getirdi; onun da bol bol zenginliği ve saygınlığı vardı. 6 Yüreği RAB'bin yollarında cesaret buldu. Üstelik Yahuda'daki tapınma yerlerini ve Aşera direklerini de kaldırdı. 7 Krallığının üçüncü yılında önderleri Ben-Hayil'i, Ovadya'yı, Zekeriya'yı, Netanel'i ve Mikaya'yı Yahuda kentlerinde öğretmek üzere gönderdi. 8 Onlarla birlikte şu Levilileri de gönderdi: Şemaya, Netanya, Zebadya, Asahel, Şemiramot, Yehonatan, Adoniya, Toviya ve Tov-Adoniya. Onlarla birlikte kâhinler Elişama ile Yehoram da vardı. 9 Yanlarında RAB'bin yasasının kitabı olduğu halde Yahuda'da öğrettiler. Yahuda'nın bütün kentlerini dolaşıp halka öğrettiler. 10 Yahuda'nın çevresindeki ülkelerin bütün krallıklarının üzerine RAB korkusu çöktü; bu yüzden Yehoşafat'la savaşmadılar. 11 Filistliler'in bazıları

Yehoşafat'a armağanlar ve vergi olarak gümüş getirdi. Araplar da ona sürüler getirdi: yedi bin yedi yüz koç ve yedi bin yedi yüz teke. 12 Yehoşafat gitgide daha da güçlendi. Yahuda'da kaleler ve erzak kentleri yaptı. 13 Yahuda kentlerinde çok işi vardı. Yeruşalim'de de yiğit savaşçılar bulunuyordu. 14 Baba soylarına göre sayıları şuydu: Yahuda'dan binbaşılar vardı. Komutan Adna ve onunla birlikte üç yüz bin yiğit savaşçı. 15 Onun yanında komutan Yehohanan vardı; onunla birlikte iki yüz seksen bin kişi. 16 Onun yanında da, kendini gönüllü olarak RAB'be adayan Zikri oğlu Amasya vardı; onunla birlikte iki yüz bin yiğit savaşçı. 17 Benyamin'den ise yiğit savaşçı Elyada vardı; onunla birlikte yay ve kalkanla silahlanmış iki yüz bin kişi. 18 Onun yanında da Yehozavat vardı; onunla birlikte savaş için hazır, donanımlı yüz seksen bin kişi vardı. 19 Bunlar, kralın bütün Yahuda'daki surlu kentlere yerleştirdiklerinden başka, krala hizmet edenlerdi.

18

1 Yehoşafat'ın büyük zenginliği ve itibarı vardı; Ahav'la akrabalık kurdu. 2 Birkaç yıl sonra Samiriye'de Ahav'ın yanına gitti. Ahav onun için ve yanında bulunan halk için bol bol koyun ve sığır kestirdi; onu Gilat'taki Ramot'a karşı birlikte çıkmaya ikna etti. 3 İsrail Kralı Ahav, Yahuda Kralı Yehoşafat'a, "Benimle birlikte Gilat'taki Ramot'a gider misin?" dedi. Yehoşafat ona, "Ben senin gibiyim, halkım da senin halkın gibi. Savaşta seninle birlikte olacağız" diye karşılık verdi. 4 Sonra Yehoşafat İsrail kralına, "Ama önce lütfen RAB'bin sözünü sor" dedi. 5 Bunun üzerine İsrail kralı peygamberleri topladı, dört yüz adamı bir araya getirdi ve onlara, "Gilat'taki Ramot'a savaşmaya gidelim mi, yoksa vaz mı geçeyim?" diye sordu. Onlar, "Git; çünkü Tanrı orayı kralın eline verecek" dediler. 6 Ama Yehoşafat, "Burada RAB'bin başka bir peygamberi yok mu? Ona da danışsak" dedi. 7 İsrail kralı Yehoşafat'a, "RAB'be danışabileceğimiz bir adam daha var, ama ondan nefret ediyorum. Çünkü benim için hiç iyi şeyler peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler. O, İmla oğlu Mikaya'dır" dedi. Yehoşafat, "Kral böyle söylemesin" dedi. 8 Bunun üzerine İsrail kralı bir görevli çağırıp, "İmla oğlu Mikaya'yı hemen getir" dedi. 9 İsrail kralı ile Yahuda Kralı Yehoşafat krallık giysilerini kuşanmış olarak, Samiriye kapısının girişindeki açık alanda, her biri kendi tahtında oturuyordu. Bütün peygamberler de önlerinde peygamberlik ediyordu. 10 Kenaana oğlu Sidkiya kendine demirden boynuzlar yaptı ve, "RAB şöyle diyor: 'Aramlıları yok edinceye kadar bunlarla onları ite ite süreceksin'" dedi. 11 Bütün peygamberler de aynı şeyi peygamberlik ederek, "Gilat'taki Ramot'a çık, başarılı ol; çünkü RAB orayı kralın eline verecek" dediler. 12 Mikaya'yı çağırmaya giden ulak ona şöyle dedi: "Bak, peygamberlerin hepsi tek ağızdan kral için iyi şeyler söylüyor. Ne olur, senin sözün de onlarınki gibi olsun; iyi şeyler söyle." 13 Ama Mikaya, "RAB'bin yaşamı hakkı için, Tanrım ne söylerse onu söyleyeceğim" dedi. 14 Kralın yanına gelince kral ona, "Mikaya, Gilat'taki Ramot'a savaşmaya gidelim mi, yoksa vaz mı geçeyim?" dedi. Mikaya, "Git, başarılı ol; onlar senin eline verilecek" dedi. 15 Kral ona, "RAB'bin adıyla bana gerçekten başka bir şey değil, yalnız gerçeği söylemen için sana daha kaç kez ant içireyim?" dedi. 16 Mikaya dedi ki: "Bütün İsrail'i dağlara dağılmış gördüm; çobansız koyunlar gibiydiler. RAB, 'Bunların efendisi yok. Herkes esenlik içinde evine dönsün' dedi." 17 İsrail kralı Yehoşafat'a, "Sana demedim mi? Benim için iyi değil, kötü şeyler peygamberlik edecek diye söylemiştim" dedi. 18 Mikaya şöyle dedi: "Öyleyse RAB'bin sözünü işit: RAB'bi tahtında otururken gördüm; göklerin bütün ordusu sağında ve solunda durmuştu. 19 RAB, 'İsrail Kralı Ahav'ı kim kandıracak da Gilat'taki Ramot'a gidip orada düşecek?' dedi. Biri bir türlü, öbürü başka türlü konuşuyordu. 20 Sonra bir ruh çıkıp RAB'bin önünde durdu ve, 'Onu ben kandıracağım' dedi. RAB ona, 'Nasıl?' dedi. 21 Ruh, 'Gidip bütün peygamberlerinin ağzında yalancı bir ruh olacağım' dedi. RAB, 'Onu kandıracaksın, hem de başarılı olacaksın. Git, öyle yap' dedi. 22 Şimdi bak, RAB senin bu peygamberlerinin ağzına yalancı bir ruh koydu; RAB senin hakkında felaket söyledi." 23 Bunun üzerine Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikaya'nın yanağına vurdu ve, "RAB'bin Ruhu benden çıkıp da seninle konuşmak için hangi yoldan geçti?" dedi. 24 Mikaya, "Gizlenmek için içteki bir odaya gireceğin gün bunu göreceksin" dedi. 25 İsrail kralı, "Mikaya'yı alın, onu kent yöneticisi Amon'a ve

kralın oğlu Yoaş'a geri götürün” dedi. [26] “Kral şöyle diyor deyin: ‘Bu adamı zindana atın; ben esenlikle dönünceye kadar ona sıkıntı ekmeğiyle sıkıntı suyu verin.’” [27] Mikaya, “Eğer gerçekten esenlik içinde dönersen, RAB benim aracılığımla konuşmamış demektir” dedi. Sonra, “Ey halklar, hepiniz buna kulak verin!” dedi. [28] Böylece İsrail kralı ile Yahuda Kralı Yehoşafat Gilat'taki Ramot'a çıktılar. [29] İsrail kralı Yehoşafat'a, “Ben kılık değiştirip savaşa gireceğim, ama sen krallık giysilerini giy” dedi. İsrail kralı kılık değiştirdi ve savaşa girdiler. [30] Aram kralı savaş arabalarının komutanlarına, “İsrail kralından başkasıyla, ister küçük ister büyük olsun, savaşmayın” diye buyurmuştu. [31] Savaş arabalarının komutanları Yehoşafat'ı görünce, ‘İsrail kralı bu!’ dediler. Bu yüzden onunla savaşmak için ona yöneldiler. Ama Yehoşafat haykırdı; RAB ona yardım etti ve Tanrı onları ondan uzaklaştırdı. [32] Savaş arabalarının komutanları onun İsrail kralı olmadığını görünce peşini bıraktılar. [33] Ama bir adam yayını rastgele çekip İsrail kralını zırhın ek yerleri arasından vurdu. Kral savaş arabasını sürene, “Dön de beni ordunun arasından çıkar, çünkü ağır yaralandım” dedi. [34] O gün savaş şiddetlendi. Yine de İsrail kralı akşama kadar Aramlılara karşı savaş arabasında ayakta durdu. Güneş batarken de öldü.

19

[1] Yahuda Kralı Yehoşafat esenlik içinde Yeruşalim'deki evine döndü. [2] Hanani'nin oğlu görücü Yehu onu karşılamaya çıktı ve Kral Yehoşafat'a, “Kötülere yardım etmen, RAB'den nefret edenleri sevmen doğru mu? Bu yüzden RAB'bin öfkesi üzerindedir.” dedi. [3] “Yine de sende iyi şeyler bulundu; çünkü Aşera putlarını ülkeden kaldırdın ve yüreğini Tanrı'yı aramaya adadın.” [4] Yehoşafat Yeruşalim'de oturuyordu. Sonra Beer-Şeva'dan Efrayim'in dağlık bölgesine kadar halkın arasına yeniden çıktı; onları atalarının Tanrısı RAB'be geri döndürdü. [5] Yahuda'nın bütün surlu kentlerinde, kent kent yargıçlar görevlendirdi. [6] Yargıçlara şöyle dedi: “Ne yaptığınıza dikkat edin; çünkü insanlar adına değil, RAB adına yargılıyorsunuz. Hüküm verirken O sizinledir. [7] Şimdi üzerinizde RAB korkusu olsun. Dikkatli olun ve böyle davranın. Çünkü Tanrımız RAB'de haksızlık, kayırma ya da rüşvet alma yoktur.” [8] Ayrıca Yehoşafat Yeruşalim'de, RAB'bin yargısı ve davalara bakmak için Levililer'i, kâhinleri ve İsrail'deki büyük ailelerin başlarını görevlendirdi. Sonra Yeruşalim'e döndüler. [9] Onlara şu buyruğu verdi: “RAB korkusuyla, sadakatle ve bütün yüreğinizle böyle davranacaksınız. [10] Kentlerinde yaşayan kardeşlerinizden size hangi dava gelirse gelsin, ister kan dökme davası olsun, ister yasa, buyruk, kurallar ve hükümlerle ilgili bir anlaşmazlık olsun, onları uyarın ki RAB'be karşı suçlu duruma düşmesinler; yoksa hem sizin hem kardeşlerinizin üzerine öfke gelir. Bunu yapın, suçlu olmazsınız. [11] Bakın, RAB'be ilişkin her işte başkâhin Amaraya üzerinizde yetkilidir; kralın her işinde de Yahuda evinin önderi İsmail'in oğlu Zebadya yetkilidir. Levililer de size görevli olacaktır. Cesaretle davranın; RAB iyi olanla birlikte olsun.”

20

[1] Bundan sonra Moavlılar, Ammonlular ve onlarla birlikte bazı Meunlular Yehoşafat'a karşı savaş açmaya geldiler. [2] Bunun üzerine bazıları gelip Yehoşafat'a şöyle dedi: “Denizin ötesinden, Aram'dan sana karşı büyük bir kalabalık geliyor. Bak, Hasason Tamar'dalar.” Hasason Tamar, En-Gedi'dir. [3] Yehoşafat korkuya kapıldı ve yüzünü RAB'bi aramaya çevirdi. Bütün Yahuda'da oruç ilan etti. [4] Yahudalılar RAB'den yardım istemek için toplandılar. RAB'bi aramak için Yahuda'nın bütün kentlerinden geldiler. [5] Yehoşafat, RAB'bin Tapınağı'nda, yeni avlunun önünde, Yahuda ve Yeruşalim topluluğunun ortasında durdu. [6] Şöyle dedi: “Atalarımızın Tanrısı RAB, göklerdeki Tanrı sen değil misin? Ulusların bütün krallıkları üzerinde egemen olan sen değil misin? Güç ve kudret senin elindedir; kimse sana karşı duramaz. [7] Ey Tanrımız, bu ülkenin halkını halkın İsrail'in önünden kovan ve onu dostun İbrahim'in soyuna sonsuza dek veren sen değil miydin? [8] Orada yaşadılar ve adın için orada sana bir kutsal yer yaptılar. Şöyle dediler: [9] ‘Başımıza kötülük gelirse, kılıç, yargı, salgın ya da kıtlık olursa, bu

tapınağın önünde ve senin önünde duracağız. Çünkü adın bu tapınaktadır. Sıkıntımızda sana yalvaracağız; sen de işitip kurtaracaksın.' [10] Şimdi bak, Ammonlular, Moavlılar ve Seir Dağı'nın halkı var karşımızda. İsrail Mısır'dan çıkarken onların topraklarına girmesine izin vermemiştin; bu yüzden İsrail onlardan uzak durmuş, onları yok etmemişti. [11] İşte bize karşılıkları bu oldu: Bizi, miras almamız için bize verdiğin mülkünden kovmaya geliyorlar. [12] Ey Tanrımız, onları yargılamayacak mısın? Çünkü üzerimize gelen bu büyük kalabalığa karşı koyacak gücümüz yok. Ne yapacağımızı da bilmiyoruz. Gözlerimiz sana çevrilmiş durumda." [13] Bütün Yahuda, küçükleri, karıları ve çocuklarıyla birlikte RAB'bin önünde duruyordu. [14] O zaman topluluğun ortasında, Asaf oğullarından Levili Mattanya oğlu Yeiel oğlu Benaya oğlu Zekeriya oğlu Yahaziel'in üzerine RAB'bin Ruhu geldi. [15] Yahaziel şöyle dedi: "Dinleyin, ey bütün Yahuda, ey Yeruşalim'de yaşayanlar, ey Kral Yehoşafat! RAB size şöyle diyor: 'Bu büyük kalabalık yüzünden korkmayın, yılmayın. Çünkü savaş sizin değil, Tanrı'nındır. [16] Yarın onların üzerine inin. Bakın, Ziz yokuşundan çıkıyorlar. Onları vadinin sonunda, Yeruel çölünün önünde bulacaksınız. [17] Bu savaşta sizin çarpışmanız gerekmeyecek. Yerlerinizi alın, durun ve RAB'bin sizinle birlikte sağlayacağı kurtuluşu görün, ey Yahuda ve Yeruşalim! Korkmayın, yılmayın. Yarın onların karşısına çıkın, çünkü RAB sizinle birliktedir.'" [18] Yehoşafat yüzü yere gelecek biçimde eğildi. Bütün Yahuda ve Yeruşalim halkı da RAB'bin önünde yere kapanıp RAB'be tapındı. [19] Kehatoğulları ile Korahoğulları'ndan olan Levililer ayağa kalkıp İsrail'in Tanrısı RAB'bi çok yüksek sesle övdüler. [20] Sabah erkenden kalkıp Tekoa Çölü'ne çıktılar. Yola koyulduklarında Yehoşafat durup şöyle dedi: "Beni dinleyin, ey Yahuda ve Yeruşalim'de yaşayanlar! Tanrınız RAB'be iman edin ki ayakta durasınız. O'nun peygamberlerine iman edin ki başarılı olasınız." [21] Halkla görüştükten sonra, RAB'be ezgi söyleyecek ve kutsal giysiler içinde övgü sunacak kişileri görevlendirdi. Ordunun önünde gidip şöyle diyorlardı: "RAB'be şükredin, çünkü O'nun vefalı sevgisi sonsuza dek sürer." [22] Onlar ezgi söyleyip övmeye başladıkları anda RAB, Yahuda'ya karşı gelen Ammonluların, Moavlıların ve Seir Dağı halkının arasına pusular kurdu; onlar da bozguna uğradı. [23] Çünkü Ammonlularla Moavlılar Seir Dağı'nın halkına saldırıp onları tümüyle öldürmek ve yok etmek için ayağa kalktılar. Seir halkını yok etmeyi bitirince de birbirlerini yok etmeye giriştiler. [24] Yahuda, çöle bakan gözetleme yerine gelince o kalabalığa baktı. Bir de ne görsünler, yerde yatan cesetler vardı; kurtulan olmamıştı. [25] Yehoşafat'la halkı ganimeti toplamaya gelince aralarında bol miktarda mal, ceset ve değerli eşyalar buldular. Kendileri için öyle çok şey topladılar ki taşıyamadılar. Ganimet çok olduğu için onu üç gün boyunca topladılar. [26] Dördüncü gün Beraka Vadisi'nde toplandılar. Orada RAB'bi övdüler. Bu yüzden o yerin adına bugün de Beraka Vadisi denir. [27] Sonra bütün Yahudalılar ve Yeruşalimliler, önlerinde Yehoşafat olduğu halde, sevinç içinde Yeruşalim'e dönmek üzere yola çıktılar. Çünkü RAB onları düşmanlarına karşı sevindirmişti. [28] Telli çalgılar, lirler ve borularla Yeruşalim'e, RAB'bin Tapınağı'na geldiler. [29] RAB'bin İsrail'in düşmanlarına karşı savaştığını işitince, bütün ülkelerin krallıkları Tanrı korkusuna kapıldı. [30] Böylece Yehoşafat'ın krallığı huzura kavuştu. Çünkü Tanrısı ona her yandan rahat verdi. [31] Yehoşafat Yahuda üzerinde krallık sürdü. Krallığa başladığında otuz beş yaşındaydı; Yeruşalim'de yirmi beş yıl krallık yaptı. Annesinin adı Şilhi kızı Azuba'ydı. [32] Babası Asa'nın yolunda yürüdü, ondan sapmadı. RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. [33] Ancak tapınma yerleri kaldırılmadı. Halk da atalarının Tanrısı'na yürekten yönelmemişti. [34] Yehoşafat'ın ilkinden sonuna dek öteki işleri, Hanani oğlu Yehu'nun kayıtlarında yazılıdır; bunlar İsrail kralları kitabına geçirilmiştir. [35] Bundan sonra Yahuda Kralı Yehoşafat, çok kötü işler yapan İsrail Kralı Ahazya ile birleşti. [36] Tarşiş'e gidecek gemiler yapmak için onunla ortak oldu. Gemileri Esyon-Gever'de yaptılar. [37] Bunun üzerine Mareşalı Dodavahu oğlu Eliezer, Yehoşafat'a karşı peygamberlik edip şöyle dedi: "Ahazya ile birleştiğin için RAB yaptığın işleri yıktı." Gemiler parçalandı; Tarşiş'e gidemediler.

1 Yehoşafat atalarıyla birlikte uyudu ve Davut
Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu
Yehoram kral oldu. 2 Yehoşafat'ın oğulları olan
kardeşleri şunlardı: Azarya, Yehiel, Zekeriya,
Azaryahu, Mikail ve Şefatya. Bunların hepsi İsrail
Kralı Yehoşafat'ın oğullarıydı. 3 Babaları onlara
gümüş, altın, değerli eşyalar ve Yahuda'da surlu
kentler olmak üzere büyük armağanlar verdi. Ama ilk
oğul olduğu için krallığı Yehoram'a verdi. 4 Yehoram
babasının krallığı üzerinde egemenliğini kurup
güçlenince, bütün kardeşlerini kılıçtan geçirdi;
İsrail'in önderlerinden bazılarını da öldürdü. 5
Yehoram kral olduğunda otuz iki yaşındaydı ve
Yeruşalim'de sekiz yıl krallık yaptı. 6 Ahav soyunun
yaptığı gibi İsrail krallarının yolunda yürüdü; çünkü
Ahav'ın kızı onun karısıydı. RAB'bin gözünde kötü
olanı yaptı. 7 Yine de RAB, Davut'la yaptığı antlaşma
yüzünden Davut soyunu yok etmek istemedi. Çünkü
Davut'a ve oğullarına her zaman bir kandil
vereceğine söz vermişti. 8 Onun günlerinde Edom,
Yahuda'nın egemenliğine başkaldırıp kendine bir
kral çıkardı. 9 Bunun üzerine Yehoram komutanları
ve bütün savaş arabalarıyla birlikte oraya geçti. Gece
kalkıp kendisini kuşatan Edomlular'ı ve savaş
arabalarının komutanlarını vurdu. 10 Böylece Edom,
bugüne dek Yahuda'nın egemenliğine başkaldırmış
oldu. Aynı zamanda Libna da onun egemenliğine
başkaldırdı; çünkü atalarının Tanrısı RAB'bi
bırakmıştı. 11 Ayrıca Yahuda dağlarında tapınma
yerleri yaptı; Yeruşalim halkını fahişeliğe sürükledi
ve Yahuda'yı saptırdı. 12 Peygamber İlyas'tan ona bir
mektup geldi. Mektupta şöyle deniyordu: “Atan
Davut'un Tanrısı RAB şöyle diyor: ‘Baban
Yehoşafat'ın yolunda da Yahuda Kralı Asa'nın
yolunda da yürümedin. 13 Tersine, İsrail krallarının
yolunda yürüdün; Ahav soyu nasıl yaptıysa Yahuda'yı
ve Yeruşalim halkını da fahişeliğe sürükledin. Üstelik
senden daha iyi olan, babanın ev halkından öz
kardeşlerini de öldürdün. 14 İşte bu yüzden RAB
halkını, oğullarını, karılarını ve sahip olduğun her
şeyi büyük bir darbeyle vuracak. 15 Sen de
bağırsaklarında ağır bir hastalığa yakalanacaksın;
hastalık gün be gün artacak ve sonunda bağırsakların
dışarı dökülecek.’” 16 RAB, Yehoram'a karşı
Filistliler'in ve Kuşlular'ın yanında yaşayan
Araplar'ın ruhunu harekete geçirdi. 17 Onlar
Yahuda'ya saldırıp ülkeye girdiler ve kralın sarayında
bulunan bütün malları, oğullarını ve karılarını alıp
götürdüler. En küçük oğlu Yehoahaz'dan başka
geride bir oğlu kalmadı. 18 Bütün bunlardan sonra
RAB onu bağırsaklarında, iyileşmez bir hastalıkla
vurdu. 19 Zaman geçip iki yılın sonuna gelindiğinde,
hastalığı yüzünden bağırsakları dışarı döküldü ve ağır
hastalıklar yüzünden öldü. Halkı onun için, ataları
için yaptıkları gibi bir anma ateşi yakmadı. 20 Kral
olduğunda otuz iki yaşındaydı ve Yeruşalim'de sekiz
yıl krallık yaptı. Kimse onu özlemeden bu dünyadan
ayrıldı. Onu Davut Kenti'ne gömdüler, ama kralların
mezarlarına değil.

22

1 Yeruşalim halkı onun yerine en küçük oğlu
Ahazya'yı kral yaptı; çünkü Araplarla birlikte
ordugâha gelen akıncı topluluğu büyük oğulların
hepsini öldürmüştü. Böylece Yahuda Kralı
Yehoram'ın oğlu Ahazya krallık etti. 2 Ahazya krallığa
başladığında kırk iki yaşındaydı; Yeruşalim'de bir yıl
krallık etti. Annesinin adı Omri'nin kızı Atalya'ydı. 3
O da Ahav soyunun yollarında yürüdü; çünkü annesi
kötülük yapması için ona öğüt veriyordu. 4 Ahav soyu
gibi, RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı; çünkü
babasının ölümünden sonra, yıkımına yol açacak
öğütleri verenler onlardı. 5 Onların öğüdüne uyup
İsrail Kralı Ahav oğlu Yehoram'la birlikte, Ramot-
Gilat'ta Aram Kralı Hazael'e karşı savaşa gitti.
Aramlılar Yoram'ı yaraladılar. 6 Aram Kralı Hazael'e
karşı savaşırken Rama'da aldığı yaralardan iyileşmek
için Yizreel'e döndü. Yahuda Kralı Yehoram'ın oğlu
Azarya, Ahav oğlu Yehoram hasta olduğu için onu
görmek üzere Yizreel'e indi. 7 Ahazya'nın yıkımı,
Yoram'a gitmesiyle Tanrı'dandı. Çünkü oraya gelince,
Ahav soyunu ortadan kaldırmak için RAB'bin
meshettiği Nimşi oğlu Yehu'ya karşı Yehoram'la
birlikte dışarı çıktı. 8 Yehu, Ahav soyuna yargıyı
uygularken Yahuda'nın önderlerini ve Ahazya'ya
hizmet eden Ahazya'nın kardeşlerinin oğullarını
buldu; onları öldürdü. 9 Sonra Ahazya'yı aradı.
Ahazya Samiriye'de saklanıyordu; onu yakalayıp
Yehu'ya getirdiler ve öldürdüler. Ardından onu
gömdüler; çünkü, “O, bütün yüreğiyle RAB'bi arayan
Yehoşafat'ın oğludur” dediler. Ahazya soyunun

krallığı elde tutacak gücü kalmamıştı. 10 Ahazya'nın annesi Atalya, oğlunun öldüğünü görünce kalkıp Yahuda soyunun bütün krallık soyunu yok etti. 11 Ama kralın kızı Yehoşavat, Ahazya'nın oğlu Yoaş'ı öldürülmekte olan kral oğullarının arasından alıp gizlice kaçırdı; onu da dadısını da yatak odasına yerleştirdi. Böylece Kral Yehoram'ın kızı, Kâhin Yehoyada'nın karısı Yehoşavat, Ahazya'nın kız kardeşi olduğu için onu Atalya'dan gizledi; böylece Atalya onu öldüremedi. 12 Yoaş altı yıl boyunca onlarla birlikte Tanrı'nın Tapınağı'nda gizli kaldı. Atalya da ülke üzerinde krallık etti.

23

1 Yedinci yılda Yehoyada güç topladı ve yüzbaşılarla, Yeroham oğlu Azarya'yla, Yehohanan oğlu İşmael'le, Ovet oğlu Azarya'yla, Adaya oğlu Maaseya'yla ve Zikri oğlu Elişafat'la antlaşma yaptı. 2 Onlar Yahuda'yı dolaştılar, Yahuda'nın bütün kentlerinden Levililer'i ve İsrail'deki baba evlerinin başlarını topladılar; sonra Yeruşalim'e geldiler. 3 Bütün topluluk Tanrı'nın Tapınağı'nda kralla antlaşma yaptı. Yehoyada onlara, “İşte kralın oğlu krallık edecek; çünkü RAB Davut'un oğulları için böyle söyledi” dedi. 4 “Yapacağınız şey şudur: Şabat Günü göreve gelen siz kâhinlerle Levililer'in üçte biri kapı nöbetçisi olacak. 5 Üçte biri kralın sarayında, üçte biri de Temel Kapısı'nda duracak. Bütün halk da RAB'bin Tapınağı'nın avlularında bulunacak. 6 Ama kâhinlerden ve Levililer arasından hizmet edenlerden başka hiç kimse RAB'bin Tapınağı'na girmesin. Onlar girebilir, çünkü kutsaldırlar. Bütün halksa RAB'bin buyruğuna uysun. 7 Levililer, her biri elinde silahıyla kralın çevresini kuşatsın. Tapınağa giren herkes öldürülsün. Kral içeri girerken de dışarı çıkarken de onun yanında olun.” 8 Levililer'le bütün Yahuda, kâhin Yehoyada'nın buyurduğu her şeyi yaptılar. Her adam, Şabat Günü göreve gelen adamlarını da görevi bitip çıkan adamlarını da yanına aldı; çünkü kâhin Yehoyada görev bölüklerini dağıtmamıştı. 9 Kâhin Yehoyada, Tanrı'nın Tapınağı'nda bulunan ve Kral Davut'tan kalma mızrakları, küçük kalkanları ve büyük kalkanları yüzbaşılara verdi. 10 Bütün halkı, her birini elinde silahıyla, Tapınağın sağ yanından sol yanına kadar, sunağın ve Tapınağın yanında, kralın çevresine yerleştirdi. 11 Sonra kralın oğlunu dışarı çıkardılar, başına tacı koydular, ona tanıklık metnini verdiler ve onu kral yaptılar. Yehoyada'yla oğulları onu mesh ettiler ve, “Çok yaşa ey kral!” dediler. 12 Atalya, halkın koşuşturduğunu ve kralı övdüğünü duyunca halkın yanına, RAB'bin Tapınağı'na geldi. 13 Bakınca kralın girişteki sütunun yanında durduğunu gördü; komutanlar ve borazanlar kralın yanındaydı. Ülkenin bütün halkı sevinç içindeydi, borazan çalıyorlardı; ezgiciler de çalgılarla eşlik ediyor, övgüyü yönetiyorlardı. Bunun üzerine Atalya giysilerini yırttı ve, “İhanet! İhanet!” diye bağırdı. 14 Kâhin Yehoyada, ordunun başına atanmış yüzbaşıları dışarı çıkarıp onlara, “Onu safların arasından çıkarın; ardından gelen olursa kılıçla öldürülsün” dedi. Çünkü kâhin, “Onu RAB'bin Tapınağı'nda öldürmeyin” demişti. 15 Böylece ona yol verdiler. O da kralın sarayındaki At Kapısı'nın girişine gitti; onu orada öldürdüler. 16 Yehoyada, kendisiyle bütün halk ve kral arasında, RAB'bin halkı olacaklarına dair bir antlaşma yaptı. 17 Bütün halk Baal'ın tapınağına gidip onu yıktı; sunaklarını ve putlarını parçaladılar; Baal'ın kâhini Mattan'ı da sunakların önünde öldürdüler. 18 Yehoyada, RAB'bin Tapınağı'nın görevlerini, Davut'un RAB'bin Tapınağı'nda görevlendirdiği kâhin Levililer'in yönetimine verdi. Böylece Musa'nın Yasası'nda yazıldığı gibi, Davut'un düzenine uygun olarak sevinçle ve ezgilerle RAB'be yakmalık sunular sunulacaktı. 19 RAB'bin Tapınağı'nın kapılarına kapı nöbetçileri dikti; böylece herhangi bir bakımdan murdar olan hiç kimse içeri girmeyecekti. 20 Sonra yüzbaşıları, soyluları, halkın yöneticilerini ve ülkenin bütün halkını yanına alıp kralı RAB'bin Tapınağı'ndan aşağı indirdi. Yukarı Kapı'dan kralın sarayına geldiler ve kralı krallık tahtına oturttular. 21 Böylece ülkenin bütün halkı sevindi, kent de sakinleşti. Çünkü Atalya'yı kılıçla öldürmüşlerdi.

24

1 Yoaş krallık etmeye başladığında yedi yaşındaydı;
Yeruşalim'de kırk yıl krallık etti. Annesinin adı Beer-
Şevalı Sibya'ydı. 2 Yoaş, kâhin Yehoyada'nın yaşadığı
bütün günlerde RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. 3
Yehoyada ona iki eş aldı. Onun oğulları ve kızları
oldu. 4 Bundan sonra Yoaş'ın aklına RAB'bin
Tapınağı'nı onarmak geldi. 5 Kâhinlerle Levililer'i
toplayıp onlara şöyle dedi: "Yahuda kentlerine gidin
ve Tanrınız'ın Tapınağı'nı onarmak için bütün
İsrail'den her yıl para toplayın. Bu işi çabuk yapın."
Ama Levililer hemen davranmadılar. 6 Bunun üzerine
kral başkâhin Yehoyada'yı çağırıp ona şöyle dedi:
"RAB'bin kulu Musa'nın ve İsrail topluluğunun,
Tanıklık Çadırı için Yahuda'dan ve Yeruşalim'den
getirilmesini buyurduğu vergiyi Levililer'den neden
istemedin?" 7 Çünkü o kötü kadın Atalya'nın oğulları
Tanrı'nın Tapınağı'na zarar vermiş, RAB'bin
Tapınağı'na adanmış bütün şeyleri Baallar için
kullanmışlardı. 8 Bunun üzerine kral buyurdu; bir
sandık yaptılar ve onu RAB'bin Tapınağı'nın
kapısının dışına koydular. 9 Yahuda'da ve
Yeruşalim'de, Tanrı'nın kulu Musa'nın çölde İsrail'e
yüklediği vergiyi RAB'be getirmeleri için duyuru
yaptılar. 10 Bütün önderler ve bütün halk sevindi;
gelip sandığa attılar, sonunda iş tamamlandı. 11
Levililer'in eliyle sandık kralın görevlilerine ne zaman
götürülse ve içinde çok para olduğu görülse, kralın
yazmanı ile başkâhinin görevlisi gelip sandığı
boşaltır, sonra onu alıp yine yerine götürürdü. Her
gün böyle yaptılar ve bol para topladılar. 12 Kral ile
Yehoyada bu parayı RAB'bin Tapınağı'ndaki hizmet
işini yapanlara verdi. RAB'bin Tapınağı'nı onarmak
için taş ustalarıyla marangozlar tuttular; ayrıca
RAB'bin Tapınağı'nı onarmak için demir ve tunç
işçileri de tuttular. 13 Böylece işçiler çalıştı ve onarım
işi ellerinde ilerledi. Tanrı'nın Tapınağı'nı eski
durumuna getirip sağlamlaştırdılar. 14 İşi bitirince
artan parayı kralın ve Yehoyada'nın önüne getirdiler.
Bununla RAB'bin Tapınağı için kaplar, hizmette ve
sunu sunmakta kullanılacak eşyalar, kepçeler, altın
ve gümüş kaplar yaptılar. Yehoyada'nın yaşadığı
bütün günlerde RAB'bin Tapınağı'nda sürekli
yakmalık sunular sundular. 15 Ama Yehoyada
yaşlanıp ömrünü doldurdu ve öldü; öldüğünde yüz
otuz yaşındaydı. 16 Tanrı ve O'nun Tapınağı uğruna
İsrail'de iyi şeyler yaptığı için onu Davut Kenti'nde
kralların arasına gömdüler. 17 Yehoyada'nın
ölümünden sonra Yahuda'nın önderleri gelip kralın
önünde eğildiler. Kral da onları dinledi. 18 Atalarının
Tanrısı RAB'bin Tapınağı'nı bıraktılar, Aşera
direklerine ve putlara kulluk ettiler. Bu suçları
yüzünden Yahuda'nın ve Yeruşalim'in üzerine öfke
geldi. 19 Yine de RAB onları kendisine geri
döndürmek için aralarına peygamberler gönderdi.
Peygamberler onlara karşı tanıklık ettiler, ama onlar
kulak asmadı. 20 Tanrı'nın Ruhu, kâhin Yehoyada'nın
oğlu Zekeriya'nın üzerine geldi. Zekeriya halkın
önünde durup onlara şöyle dedi: "Tanrı şöyle diyor:
'RAB'bin buyruklarına neden karşı geliyorsunuz? Bu
yüzden başarılı olamayacaksınız. Siz RAB'bi
bıraktığınız için O da sizi bıraktı.'" 21 Ama ona karşı
düzen kurdular ve kralın buyruğuyla RAB'bin
Tapınağı'nın avlusunda onu taşlayıp öldürdüler. 22
Kral Yoaş, babası Yehoyada'nın kendisine yaptığı
iyiliği anımsamadı; onun oğlunu öldürdü. Zekeriya
ölürken, "RAB bunu görsün ve hesabını sorsun" dedi.
23 Yılın sonunda Aramlılar'ın ordusu Yoaş'a karşı
geldi. Yahuda'ya ve Yeruşalim'e girip halkın bütün
önderlerini halkın arasından yok ettiler, bütün
yağmalarını da Şam kralına gönderdiler. 24
Aramlılar'ın ordusu az sayıda adamla gelmişti; ama
atalarının Tanrısı RAB'bi bıraktıkları için RAB çok
büyük bir orduyu onların eline teslim etti. Böylece
Yoaş'ın üzerinde yargıyı yerine getirdiler. 25 Aramlılar
onu ağır yaralı bırakıp çekilince, kendi görevlileri
kâhin Yehoyada'nın oğullarının kanı yüzünden ona
karşı düzen kurdular, onu yatağında öldürdüler.
Böylece öldü. Onu Davut Kenti'ne gömdüler, ama
kralların mezarlarına gömmediler. 26 Ona karşı
düzen kuranlar şunlardı: Ammonlu Şimeat'ın oğlu
Zabat ve Moavlı Şimrit'in oğlu Yehozabat. 27
Oğullarıyla ilgili kayıtlar, ona yüklenen yüklerin
büyüklüğü ve Tanrı'nın Tapınağı'nın yeniden
yapılması, işte Krallar Kitabı'nın yorumunda
yazılıdır. Yerine oğlu Amatsya kral oldu.

25

1 Amatsya kral olmaya başladığında yirmi beş
yaşındaydı; Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık etti.
Annesinin adı Yeruşalimli Yehoaddan'dı. 2 RAB'bin
gözünde doğru olanı yaptı, ama bütün yüreğiyle

değil. [3] Krallığı elinde sağlamlaşınca, babası kralı
öldürmüş olan görevlilerini öldürdü. [4] Ama onların
çocuklarını öldürtmedi. Musa'nın kitabındaki Yasada
yazıldığı gibi davrandı; çünkü RAB şöyle
buyurmuştu: “Babalar çocuklar için, çocuklar da
babalar için öldürülmeyecek; herkes kendi günahı
için ölecek.” [5] Amatsya Yahuda'yı topladı, bütün
Yahuda ve Benyamin'i atalarının evlerine göre,
binbaşıların ve yüzbaşıların buyruğu altına
yerleştirdi. Yirmi yaşından yukarı olanları saydı ve
mızrakla kalkan kullanabilen, savaşa çıkmaya uygun
seçme üç yüz bin adam buldu. [6] Ayrıca İsrail'den yüz
talant gümüş karşılığında yiğit savaşçılardan yüz bin
kişi kiraladı. [7] Ama bir Tanrı adamı ona gelip şöyle
dedi: “Ey kral, İsrail ordusu seninle gelmesin, çünkü
RAB İsrail'le, Efrayim soyunun hiçbiriyle birlikte
değildir. [8] Yine de gideceksen, git; savaşta güçlü ol.
Ama Tanrı seni düşmanın önünde yere serecektir.
Çünkü Tanrı'nın yardım etmeye de yere sermeye de
gücü yeter.” [9] Amatsya Tanrı adamına, “Peki İsrail
ordusuna verdiğim yüz talant için ne yapacağız?”
dedi. Tanrı adamı şu karşılığı verdi: “RAB sana
bundan çok daha fazlasını verebilir.” [10] Bunun
üzerine Amatsya, Efrayim'den kendisine gelmiş olan
orduyu ayırıp evlerine gönderdi. Bu yüzden
Yahuda'ya karşı öfkeleri çok alevlendi ve şiddetli bir
öfkeyle evlerine döndüler. [11] Amatsya cesaretini
toplayıp halkını öne çıkardı, Tuz Vadisi'ne giderek
Seir halkından on bin kişiyi vurdu. [12] Yahudalılar on
bin kişiyi de canlı ele geçirip kayanın tepesine
çıkardılar; onları kayanın tepesinden aşağı attılar,
hepsi paramparça oldu. [13] Ama Amatsya'nın
kendisiyle savaşa gitmesinler diye geri çevirdiği
askerler, Samiriye'den Beyt-Horon'a kadar Yahuda
kentlerine saldırdılar; üç bin kişiyi öldürüp büyük
ganimet aldılar. [14] Amatsya Edomluları bozguna
uğrattıktan sonra dönünce Seir halkının ilahlarını
getirip kendi ilahları yaptı; onların önünde yere
kapandı ve onlara buhur yaktı. [15] Bu yüzden RAB'bin
öfkesi Amatsya'ya karşı alevlendi. Ona bir peygamber
gönderdi. Peygamber ona, “Kendi halkını senin
elinden kurtaramamış bir halkın ilahlarına neden
yöneldin?” dedi. [16] Peygamber onunla konuşurken
kral ona, “Seni kralın danışmanı mı yaptık? Kes
sesini! Neden öldürülesin?” dedi. Bunun üzerine
peygamber sustu, ama şöyle dedi: “Bunu yaptığın ve
öğüdümü dinlemediğin için, Tanrı'nın seni yok
etmeye karar verdiğini biliyorum.” [17] Bundan sonra
Yahuda Kralı Amatsya danışmanlarıyla görüştü ve
İsrail Kralı Yehu oğlu Yehoahaz'ın oğlu Yoaş'a haber
gönderip, “Gel, yüz yüze görüşelim” dedi. [18] İsrail
Kralı Yoaş, Yahuda Kralı Amatsya'ya şu karşılığı
gönderdi: “Lübnan'daki bir diken, Lübnan'daki bir
sedire haber yollayıp, ‘Kızını oğluma eş ver’ dedi.
Sonra Lübnan'daki yabanıl bir hayvan geçip dikeni
çiğnedi. [19] Sen kendi kendine, ‘Edom'u yendim’
diyorsun; bu yüzden yüreğin kabarıp
böbürleniyorsun. Şimdi evinde otur. Başına bela açıp
neden düşesin? Sen de, seninle birlikte Yahuda da
düşer.” [20] Ama Amatsya kulak asmadı. Çünkü Tanrı,
Edom ilahlarına yöneldikleri için onları
düşmanlarının eline vermeye kararlıydı. [21] Bunun
üzerine İsrail Kralı Yoaş çıkıp geldi. Kendisiyle
Yahuda Kralı Amatsya, Yahuda'ya bağlı Beyt-
Şemeş'te yüz yüze geldiler. [22] Yahuda, İsrail'in
önünde yenildi; herkes çadırına kaçtı. [23] İsrail Kralı
Yoaş, Yahuda Kralı Amatsya'yı, yani Yehoahaz oğlu
Yoaş'ın oğlu Amatsya'yı, Beyt-Şemeş'te ele geçirdi.
Onu Yeruşalim'e götürdü ve Yeruşalim surlarını
Efrayim Kapısı'ndan Köşe Kapısı'na kadar, dört yüz
arşın boyunca yıktırdı. [24] Obed-Edom'un yanında
Tanrı'nın Tapınağı'nda bulunan bütün altınla
gümüşü, bütün eşyaları, kral sarayının hazinelerini
ve rehineleri alıp Samiriye'ye döndü. [25] Yahuda Kralı
Yoaş oğlu Amatsya, İsrail Kralı Yehoahaz oğlu
Yoaş'ın ölümünden sonra on beş yıl daha yaşadı. [26]
Amatsya'nın ilkinden sonuna kadar öteki işleri,
Yahuda ve İsrail krallarının kitabında yazılı değil mi?
[27] Amatsya RAB'bin ardından gitmekten saptığı
zamandan başlayarak, ona karşı Yeruşalim'de bir
düzen kurdular. O da Lakiş'e kaçtı; ama ardından
Lakiş'e adam gönderip onu orada öldürdüler. [28] Onu
atlar üzerinde taşıyıp atalarıyla birlikte Yahuda
kentinde gömdüler.

26

[1] Yahuda halkının bütünü, on altı yaşındaki Uzziya'yı
alıp babası Amatsya'nın yerine kral yaptı. [2] Babası
kral atalarına kavuştuktan sonra Uzziya Elot'u kurdu
ve onu yeniden Yahuda'ya bağladı. [3] Uzziya krallık
sürmeye başladığında on altı yaşındaydı.
Yeruşalim'de elli iki yıl krallık sürdü. Annesinin adı

Yeruşalimli Yekolya'dı. [4] Babası Amatsya'nın yaptığı her şeye uygun olarak, RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. [5] Tanrı'nın görümleri konusunda anlayışlı olan Zekeriya'nın günlerinde kendisini Tanrı'yı aramaya verdi. RAB'bi aradığı sürece Tanrı onu başarılı kıldı. [6] Dışarı çıkıp Filistliler'e karşı savaştı; Gat surunu, Yavne surunu ve Aşdot surunu yıktı. Aşdot bölgesinde ve Filistliler arasında kentler kurdu. [7] Tanrı ona Filistliler'e, Gur-Baal'da yaşayan Araplar'a ve Meunlular'a karşı yardım etti. [8] Ammonlular Uzziya'ya haraç verdi. Ünü Mısır sınırına kadar yayıldı, çünkü çok güçlenmişti. [9] Uzziya Yeruşalim'de Köşe Kapısı'nın, Vadi Kapısı'nın ve surun dönemeç yerinin üstüne kuleler yaptı ve onları sağlamlaştırdı. [10] Çölde de kuleler yaptı, birçok sarnıç kazdırdı, çünkü çok sayıda hayvanı vardı. Hem Şefela'da hem ovada sürüleri vardı. Dağlarda ve verimli tarlalarda çiftçileriyle bağcıları vardı, çünkü toprağı seviyordu. [11] Uzziya'nın ayrıca savaşa birlikler halinde çıkan savaşçı bir ordusu vardı. Bunların sayımı, kralın komutanlarından Hananya'nın yönetiminde, kâtip Yeiel ile görevli Maaseya tarafından yapılmıştı. [12] Baba evlerinin başları olan yiğit savaşçıların toplam sayısı iki bin altı yüzdü. [13] Onların buyruğu altında, düşmana karşı krala yardım etmek için büyük güçle savaşan üç yüz yedi bin beş yüz kişilik bir ordu vardı. [14] Uzziya bütün ordu için kalkanlar, mızraklar, miğferler, zırhlar, yaylar ve sapan taşları hazırladı. [15] Yeruşalim'de, kulelerin ve sur üstlerindeki çıkıntıların üzerine konulmak üzere, oklar ve büyük taşlar atabilen savaş makineleri yaptırdı; bunları becerikli adamlar tasarlamıştı. Ünü uzaklara yayıldı, çünkü güçleninceye dek olağanüstü biçimde yardım gördü. [16] Ama güçlenince yüreği gururlandı; yozlaşıp Tanrısı RAB'be karşı suç işledi. Çünkü buhur sunağında buhur yakmak için RAB'bin tapınağına girdi. [17] Kâhin Azarya onun ardından içeri girdi; yanında da yiğit adamlar olan RAB'bin seksen kâhini vardı. [18] Kral Uzziya'ya karşı durup ona şöyle dediler: “Uzziya, RAB'be buhur yakmak sana düşmez; bu, buhur yakmak için kutsanmış Harun soyundan gelen kâhinlere düşer. Kutsal yerden çık, çünkü suç işledin. Tanrı RAB sana bundan ötürü onur vermeyecek.” [19] Bunun üzerine Uzziya öfkelendi; elinde buhur yakmak için bir buhurdan vardı. Kâhinlere öfkelenirken, RAB'bin Tapınağı'nda, buhur sunağının yanında, kâhinlerin önünde alnında cüzam belirdi. [20] Başkâhin Azarya ve bütün kâhinler ona baktılar; alnında cüzam vardı. Onu oradan hemen dışarı çıkardılar. Kendisi de çıkmak için acele etti, çünkü RAB onu vurmuştu. [21] Kral Uzziya ölüm gününe kadar cüzamlı kaldı. Cüzamlı olduğu için ayrı bir evde yaşadı, RAB'bin Tapınağı'ndan uzaklaştırılmıştı. Oğlu Yotam sarayın yönetimini üstlenmiş, ülke halkını yönetiyordu. [22] Uzziya'nın ilkinden sonuncusuna kadar öteki işlerini, Amots oğlu Peygamber Yeşaya yazdı. [23] Uzziya atalarına kavuştu. “Cüzamlıydı” dedikleri için onu atalarıyla birlikte krallara ait mezarlık alanına gömdüler. Yerine oğlu Yotam kral oldu.

27

[1] Yotam krallık sürmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı; Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. Annesinin adı Sadok kızı Yeriuşa'ydı. [2] Babası Uzziya'nın yaptığı her şeye uygun olarak, RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. Yalnız, RAB'bin tapınağına girmedi. Halksa hâlâ bozulmuş yollarda yürüyordu. [3] RAB'bin Tapınağı'nın yukarı kapısını inşa etti; Ofel surunda da çok şey inşa etti. [4] Yahuda'nın dağlık bölgesinde kentler kurdu; ormanlarda da kalelerle kuleler yaptı. [5] Ammon halkının kralıyla da savaştı ve onlara üstün geldi. Ammon halkı o yıl ona yüz talant gümüş, on bin ölçek buğday ve on bin ölçek arpa verdi. Ammon halkı ikinci yıl da üçüncü yıl da ona aynı miktarı verdi. [6] Yotam güçlendi, çünkü yollarını Tanrısı RAB'bin önünde doğru tuttu. [7] Yotam'ın öteki işleri, bütün savaşları ve tuttuğu yollar İsrail ve Yahuda krallarının kitabında yazılıdır. [8] Krallık sürmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı; Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. [9] Yotam atalarının yanına gitti ve onu Davut Kenti'ne gömdüler. Yerine oğlu Ahaz kral oldu.

28

[1] Ahaz kral olduğunda yirmi yaşındaydı; Yeruşalim'de on altı yıl krallık yaptı. Atası Davut gibi RAB'bin gözünde doğru olanı yapmadı. [2] İsrail krallarının yollarında yürüdü, hatta Baallar için dökme putlar yaptı. [3] Hinnom Oğlu Vadisi'nde buhur yaktı; RAB'bin İsrailliler'in önünden kovduğu ulusların iğrençliklerine uyarak çocuklarını ateşte yaktı. [4] Tapınma yerlerinde, tepelerde ve her yeşil ağacın altında kurban kesip buhur yaktı. [5] Bu yüzden Tanrısı RAB onu Aram kralının eline teslim etti. Aramlılar onu bozguna uğrattı, halkından büyük bir topluluğu tutsak edip Şam'a götürdü. O ayrıca İsrail kralının eline de teslim edildi; İsrail kralı da onu büyük bir kıyımdan geçirdi. [6] Remalya oğlu Pekah, Yahuda'da bir günde yüz yirmi bin yiğit adam öldürdü; çünkü onlar atalarının Tanrısı RAB'bi terk etmişti. [7] Efrayim'den yiğit bir adam olan Zikri, kralın oğlu Maaseya'yı, sarayın yöneticisi Azrikam'ı ve kraldan sonra gelen Elkana'yı öldürdü. [8] İsrailliler kardeşlerinden iki yüz bin kişiyi, kadınları, oğulları ve kızları tutsak etti. Onlardan çok da çapul alıp çapulu Samiriye'ye götürdüler. [9] Ama orada adı Oded olan RAB'bin bir peygamberi vardı. Samiriye'ye gelen orduyu karşılamaya çıktı ve onlara şöyle dedi: "İşte, atalarınızın Tanrısı RAB Yahuda'ya öfkelendiği için onları elinize teslim etti. Ama siz onları göklere ulaşan bir öfkeyle öldürdünüz. [10] Şimdi de Yahuda ve Yeruşalim halkını kendinize erkek ve kadın köle yapmayı düşünüyorsunuz. Sizin de Tanrınız RAB'be karşı suçlarınız yok mu? [11] Şimdi beni dinleyin; kardeşlerinizden tutsak ettiğiniz esirleri geri gönderin, çünkü RAB'bin kızgın öfkesi üzerinizdedir." [12] Bunun üzerine Efrayimliler'in ileri gelenlerinden bazıları, Yohanan oğlu Azarya, Meşillemot oğlu Berekya, Şallum oğlu Yehizkiya ve Hadlay oğlu Amasa, savaştan dönenlere karşı çıktı. [13] Onlara şöyle dediler: "Bu tutsakları buraya getirmeyin. Çünkü yapmak istediğiniz şey bizi RAB'be karşı suçlu kılacak, günahlarımızı ve suçumuzu artıracak. Zaten suçumuz büyük; İsrail'in üzerinde de kızgın bir öfke var." [14] Bunun üzerine silahlı adamlar tutsakları ve çapulu önderlerin ve bütün topluluğun önünde bıraktı. [15] Adları belirtilen adamlar kalkıp tutsaklarla ilgilendi. Çapuldan aldıkları şeylerle aralarında çıplak olanların hepsini giydirdiler; onları giydirdiler, ayakkabı verdiler, yiyip içecek sağladılar, bedenlerine yağ sürdüler. Güçsüz olanların hepsini eşeklere bindirip hurma ağaçları kenti olan Eriha'ya, kardeşlerinin yanına götürdüler. Sonra Samiriye'ye döndüler. [16] O sırada Kral Ahaz, kendisine yardım etmeleri için Asur krallarına haber gönderdi. [17] Çünkü Edomlular yine gelip Yahuda'yı bozguna uğratmış ve tutsaklar götürmüştü. [18] Filistliler de Yahuda'nın Şefela bölgesindeki ve güneyindeki kentlere saldırmış, Beyt-Şemeş'i, Ayalon'u, Gederot'u, Soko'yu ve ona bağlı kasabaları, Timna'yı ve ona bağlı kasabaları, Gimzo'yu ve ona bağlı kasabaları ele geçirmişti; oralara yerleştiler. [19] Çünkü RAB, İsrail Kralı Ahaz yüzünden Yahuda'yı alçalttı; çünkü Ahaz Yahuda'da dizginsiz davranmış ve RAB'be ağır biçimde ihanet etmişti. [20] Asur Kralı Tilgat-Pilneser ona geldi, ama onu güçlendirmedi; tersine ona sıkıntı verdi. [21] Çünkü Ahaz, RAB'bin Tapınağı'ndan, kralın sarayından ve önderlerin mallarından bir pay alıp Asur kralına verdi, ama bunun ona hiçbir yararı olmadı. [22] Sıkıntıya düştüğü zamanda bile o, yani Kral Ahaz, RAB'be karşı daha da çok ihanet etti. [23] Kendisini bozguna uğratan Şam ilahlarına kurbanlar sundu. "Aram krallarının ilahları onlara yardım ettiğine göre, ben de onlara kurban sunayım da bana yardım etsinler" dedi. Ama bu ilahlar hem onun hem de bütün İsrail'in yıkımı oldu. [24] Ahaz, Tanrı'nın Tapınağı'nın eşyalarını topladı, Tanrı'nın Tapınağı'nın eşyalarını parçaladı, RAB'bin Tapınağı'nın kapılarını kapattı. Yeruşalim'in her köşesinde kendine sunaklar yaptı. [25] Yahuda'nın her kentinde başka ilahlara buhur yakmak için tapınma yerleri yaptı; böylece atalarının Tanrısı RAB'bi öfkelendirdi. [26] Onun öteki işleri, baştan sona bütün davranışları, işte Yahuda ve İsrail krallarının kitabında yazılıdır. [27] Ahaz atalarıyla birlikte uyudu. Onu kentte, yani Yeruşalim'de gömdüler; çünkü onu İsrail krallarının mezarlarına koymadılar. Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.

29

[1] Hizkiya yirmi beş yaşında kral oldu; Yeruşalim'de yirmi dokuz yıl krallık etti. Annesinin adı Zekeriya'nın kızı Abiya'ydı. [2] Atası Davut'un yaptığı her şeye uygun biçimde, RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı. [3] Krallığının birinci yılında, birinci ayda RAB'bin Tapınağı'nın kapılarını açtırdı ve onarttı. [4]

Kâhinleri ve Levililer'i getirip doğudaki geniş alanda topladı. [5] Onlara şöyle dedi: “Ey Levililer, beni dinleyin! Şimdi kendinizi kutsayın, atalarınızın Tanrısı RAB'bin Tapınağı'nı da kutsayın ve kutsal yerden kirliliği dışarı çıkarın. [6] Çünkü atalarımız sadakatsizlik etti, Tanrımız RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Onu terk ettiler, RAB'bin konutundan yüzlerini çevirip sırtlarını döndüler. [7] Eyvanın kapılarını da kapattılar, kandilleri söndürdüler; İsrail'in Tanrısı'na kutsal yerde ne buhur yaktılar ne de yakmalık sunu sundular. [8] Bu yüzden RAB'bin öfkesi Yahuda'nın ve Yeruşalim'in üzerine geldi. Gözlerinizle gördüğünüz gibi, onları sarsıntıya, dehşete ve alaya konu etti. [9] İşte bu yüzden atalarımız kılıçla düştü; oğullarımız, kızlarımız ve kadınlarımız sürgüne gitti. [10] Şimdi yüreğimde, İsrail'in Tanrısı RAB'le bir antlaşma yapmak var; öyle ki O'nun kızgın öfkesi üzerimizden dönsün. [11] Oğullarım, artık gevşek davranmayın. Çünkü RAB, önünde durup kendisine hizmet edesiniz, hizmetkârları olup buhur yakasınız diye sizi seçti.” [12] Bunun üzerine Levililer ayağa kalktı: Kohatliler'den Amasay oğlu Mahat ve Azarya oğlu Yoel; Merarililer'den Avdi oğlu Kiş ve Yehalel'el oğlu Azarya; Gerşonlular'dan Zimma oğlu Yoah ve Yoah oğlu Eden; [13] Elisafan oğullarından Şimri ile Yeuel; Asaf oğullarından Zekeriya ile Mattanya; [14] Heman oğullarından Yehuel ile Şimi; Yedutun oğullarından Şemaya ile Uzziel. [15] Kardeşlerini topladılar, kendilerini kutsadılar ve kralın buyruğu uyarınca, RAB'bin sözlerine göre RAB'bin Tapınağı'nı temizlemeye girdiler. [16] Kâhinler, tapınağı temizlemek için RAB'bin Tapınağı'nın iç kısmına girdiler. RAB'bin Tapınağı'nda buldukları bütün pisliği RAB'bin Tapınağı'nın avlusuna çıkardılar; Levililer de bunları alıp dışarıya, Kidron Vadisi'ne taşıdı. [17] Kutsamaya birinci ayın birinci gününde başladılar. Ayın sekizinci gününde RAB'bin eyvanına vardılar. RAB'bin Tapınağı'nı sekiz günde kutsadılar; birinci ayın on altıncı gününde işi bitirdiler. [18] Sonra sarayın içine, Kral Hizkiya'nın yanına girdiler ve şöyle dediler: “RAB'bin Tapınağı'nın tamamını, yakmalık sunu sunağını bütün takımlarıyla birlikte, sunu ekmeği masasını da bütün takımlarıyla birlikte temizledik. [19] Kral Ahaz'ın krallığı sırasında sadakatsizlik ederken bir yana attığı bütün takımları hazırlayıp kutsadık. İşte onlar RAB'bin sunağının önündedir.” [20] Bunun üzerine Kral Hizkiya sabah erkenden kalktı, kentin önderlerini topladı ve RAB'bin Tapınağı'na çıktı. [21] Krallık, kutsal yer ve Yahuda için günah sunusu olarak yedi boğa, yedi koç, yedi kuzu ve yedi teke getirdiler. Kral, Harun soyundan gelen kâhinlere bunları RAB'bin sunağında sunmalarını buyurdu. [22] Boğaları kestiler, kâhinler kanı alıp sunağın üzerine serpti. Koçları kestiler, kanı sunağın üzerine serptiler. Kuzuları da kestiler, kanı sunağın üzerine serptiler. [23] Günah sunusu için tekeleri kralın ve topluluğun önüne getirdiler; onlar da ellerini bunların üzerine koydu. [24] Kâhinler tekeleri kesti ve bütün İsrail için kefaret sağlamak üzere, kanlarını sunağın üzerinde günah sunusu olarak sundu. Çünkü kral, yakmalık sununun ve günah sunusunun bütün İsrail için sunulmasını buyurmuştu. [25] Davut'un, kralın görücüsü Gad'ın ve Peygamber Natan'ın buyruğuna göre Levililer'i RAB'bin Tapınağı'nda ziller, telli çalgılar ve lirlerle yerleştirdi. Çünkü bu buyruk RAB'dendi; peygamberleri aracılığıyla gelmişti. [26] Levililer Davut'un çalgılarıyla, kâhinler de borazanlarla yerlerini aldı. [27] Hizkiya, yakmalık sununun sunakta sunulmasını buyurdu. Yakmalık sunu başlarken RAB'be ezgi de başladı; İsrail Kralı Davut'un çalgıları eşliğinde borazanlar çalındı. [28] Bütün topluluk tapındı; ezgiciler söyledi, borazancılar çaldı. Yakmalık sunu bitene kadar bunların hepsi sürdü. [29] Sunuyu bitirdiklerinde kral ve onunla birlikte bulunanların hepsi eğilip tapındı. [30] Kral Hizkiya ile önderler, Levililer'e Davut'un ve görücü Asaf'ın sözleriyle RAB'be övgüler söylemelerini buyurdu. Onlar da sevinçle övgüler söylediler; başlarını eğip tapındılar. [31] Sonra Hizkiya şöyle dedi: “Şimdi kendinizi RAB'be adadınız. Yaklaşın; RAB'bin Tapınağı'na kurbanlar ve şükran sunuları getirin.” Topluluk kurbanlar ve şükran sunuları getirdi; gönüllü olan herkes de yakmalık sunular getirdi. [32] Topluluğun getirdiği yakmalık sunuların sayısı şuydu: yetmiş boğa, yüz koç ve iki yüz kuzu. Bunların hepsi RAB için yakmalık sunuydu. [33] Adanmış sunular ise altı yüz büyükbaş ve üç bin küçükbaş hayvandı. [34] Ama kâhinler çok azdı; bütün yakmalık sunuların derisini yüzmeye yetmediler. Bu yüzden kardeşleri Levililer, iş bitene ve kâhinler kendilerini kutsayana kadar onlara yardım etti. Çünkü Levililer kendilerini kutsama konusunda yürekçe kâhinlerden daha içtendi. [35] Yakmalık sunular da çoktu; esenlik

sunularının yağı ve her yakmalık sunu için dökme sunular da vardı. Böylece RAB'bin Tapınağı'ndaki hizmet düzene kondu. 36 Hizkiya da bütün halk da Tanrı'nın halk için hazırladığı şeye sevindi. Çünkü bu iş ansızın olmuştu.

30

1 Hizkiya bütün İsrail'e ve Yahuda'ya haber gönderdi; Efrayim'la Manaşşe'ye de mektuplar yazarak İsrail'in Tanrısı RAB için Fısıh Bayramı'nı kutlamak üzere Yeruşalim'deki RAB'bin Tapınağı'na gelmelerini istedi. 2 Çünkü kral, önderleri ve Yeruşalim'deki bütün topluluk Fısıh Bayramı'nı ikinci ayda kutlamaya karar vermişti. 3 Onu o sırada kutlayamamışlardı; çünkü yeterli sayıda kâhin kendini kutsamamıştı, halk da Yeruşalim'de toplanmamıştı. 4 Bu iş hem kralın hem de bütün topluluğun gözünde doğru bulundu. 5 Böylece Beer-Şeva'dan Dan'a kadar bütün İsrail'de duyuru yapılmasına karar verdiler; herkes Yeruşalim'e gelip İsrail'in Tanrısı RAB için Fısıh Bayramı'nı kutlasın dediler. Çünkü yazılmış olduğu biçimde, onu çok kalabalık bir toplulukla kutlamamışlardı. 6 Bunun üzerine ulaklar, kralın ve önderlerinin mektuplarını alıp kralın buyruğu uyarınca bütün İsrail'i ve Yahuda'yı dolaştılar. Şöyle diyorlardı: “Ey İsrailliler, İbrahim'in, İshak'ın ve İsrail'in Tanrısı RAB'be dönün ki, O da Asur krallarının elinden kurtulup sağ kalanlarınıza dönsün. 7 Atalarınız ve kardeşleriniz gibi olmayın. Onlar atalarının Tanrısı RAB'be sadakatsizlik ettiler; bu yüzden siz de gördüğünüz gibi, onları dehşet verici bir yıkıma uğrattı. 8 Şimdi atalarınız gibi dik başlı olmayın. Kendinizi RAB'be teslim edin, O'nun sonsuza dek kutsal kıldığı kutsal yerine girin ve Tanrınız RAB'be kulluk edin ki, kızgın öfkesi üzerinizden dönsün. 9 Çünkü RAB'be dönerseniz, kardeşlerinizle çocuklarınız onları tutsak edenlerin önünde merhamet bulacak ve bu ülkeye geri dönecekler. Çünkü Tanrınız RAB lütufkâr ve merhametlidir; O'na dönerseniz yüzünü sizden çevirmeyecektir.” 10 Böylece ulaklar Efrayim ve Manaşşe bölgesinde şehir şehir dolaşıp Zevulun'a kadar gittiler. Ama insanlar onlarla alay edip onları küçümsedi. 11 Bununla birlikte Aşer'den, Manaşşe'den ve Zevulun'dan bazıları alçakgönüllülük gösterip Yeruşalim'e geldi. 12 Yahuda'nın üzerinde de Tanrı'nın eli vardı; RAB'bin sözü uyarınca kralın ve önderlerin buyruğunu yerine getirmeleri için onlara tek yürek verdi. 13 İkinci ayda mayasız ekmek bayramını kutlamak için Yeruşalim'de büyük bir topluluk bir araya geldi; çok büyük bir topluluktu bu. 14 Kalkıp Yeruşalim'deki sunakları kaldırdılar; bütün buhur sunaklarını da kaldırıp Kidron Vadisi'ne attılar. 15 Sonra ikinci ayın on dördüncü gününde Fısıh kurbanını kestiler. Kâhinlerle Levililer utanç duyup kendilerini kutsadılar ve RAB'bin Tapınağı'na yakmalık sunular getirdiler. 16 Tanrı adamı Musa'nın yasasına uygun olarak, düzenleri gereğince yerlerine durdular. Kâhinler, Levililerin elinden aldıkları kanı serpti. 17 Çünkü toplulukta kendini kutsamamış birçok kişi vardı. Bu yüzden Levililer, temiz olmayan herkes adına Fısıh kurbanlarını kesmekle görevlendirildi; onları RAB için kutsamak üzere bunu yaptılar. 18 Gerçekten halkın büyük bir kısmı, özellikle Efrayim'dan, Manaşşe'den, İssakar'dan ve Zevulun'dan birçok kişi kendini arındırmamıştı. Yine de yazılı olana aykırı biçimde Fısıh yemeğini yediler. Çünkü Hizkiya onlar için şöyle dua etmişti: “İyilik eden RAB, herkesi bağışlasın; 19 atalarının Tanrısı RAB olan Tanrı'yı aramaya yüreğini yönelten herkesi, kutsal yerin arınma kuralına göre temiz olmasa bile bağışlasın.” 20 RAB, Hizkiya'yı dinledi ve halkı iyileştirdi. 21 Yeruşalim'de bulunan İsrailliler Mayasız Ekmek Bayramı'nı yedi gün boyunca büyük sevinçle kutladılar. Levililerle kâhinler de gür sesli çalgılarla her gün RAB'bi övdüler. 22 Hizkiya, RAB'be hizmet konusunda derin anlayış sahibi olan bütün Levililere yüreklendirici sözler söyledi. Böylece bayramın yedi günü boyunca yiyip içtiler, esenlik sunuları sundular ve atalarının Tanrısı RAB'bin önünde açıkça ikrarda bulundular. 23 Sonra bütün topluluk yedi gün daha kutlamaya karar verdi; böylece sevinç içinde yedi gün daha kutladılar. 24 Çünkü Yahuda Kralı Hizkiya topluluğa sunu olarak bin boğa ve yedi bin koyun verdi; önderler de topluluğa bin boğa ve on bin koyun verdi. Kâhinlerin de büyük bir bölümü kendini kutsadı. 25 Yahuda'nın bütün topluluğu, kâhinler, Levililer, İsrail'den gelen bütün topluluk, İsrail diyarından gelip Yahuda'da yaşayan yabancılar hep birlikte sevindi. 26 Böylece Yeruşalim'de büyük sevinç oldu. Çünkü İsrail Kralı Davut oğlu Süleyman'ın

günlerinden beri Yeruşalim'de böyle bir şey olmamıştı. [27] Sonra Levili kâhinler kalkıp halkı kutsadı. Sesleri işitildi; duaları göklerdeki kutsal konutuna, O'nun huzuruna ulaştı.

31

[1] Bütün bunlar bittikten sonra, orada bulunan bütün İsrail, Yahuda kentlerine çıktı; dikili taşları parçaladı, Aşera direklerini kesti, Yahuda'nın, Benyamin'in, ayrıca Efrayim'in ve Manaşşe'nin her yerindeki tapınma yerlerini ve sunakları yıkıp hepsini yok edinceye dek bunu sürdürdü. Sonra bütün İsrailliler, her biri kendi mülküne, kendi kentlerine döndü. [2] Hizkiya, kâhinlerle Levililer'i bölüklerine göre, her birini kendi hizmetine göre görevlendirdi. Kâhinlerle Levililer, yakmalık sunular ve esenlik sunuları için hizmet edecek, RAB'bin ordugâhının kapılarında şükredip övgüler sunacaktı. [3] Kral, kendi malından da pay ayırdı: sabah ve akşam yakmalık sunuları, Şabat günleri, yeni ay günleri ve belirlenmiş bayramlar için sunulacak yakmalık sunular. Bunlar RAB'bin Yasası'nda yazıldığı gibiydi. [4] Yeruşalim'de yaşayan halka da kâhinlerle Levililer'in payını vermelerini buyurdu ki, kendilerini RAB'bin Yasası'na adayabilsinler. [5] Bu buyruk yayılır yayılmaz İsrailliler tahılın, yeni şarabın, zeytinyağının, balın ve tarlanın bütün ürününün ilk ürünlerinden bol bol getirdiler. Her şeyin ondalığını da bol bol getirdiler. [6] Yahuda kentlerinde yaşayan İsrail ve Yahuda halkı da sığırların ve davarların ondalığını, ayrıca RAB Tanrıları'na adanmış kutsal armağanların ondalığını getirip yığınlar halinde koydular. [7] Üçüncü ayda yığınları oluşturmaya başladılar, yedinci ayda bitirdiler. [8] Hizkiya ile önderler gelip yığınları görünce, RAB'be övgüler sundular ve İsrail halkını da kutsadılar. [9] Bunun üzerine Hizkiya, bu yığınlar konusunda kâhinlerle Levililer'e danıştı. [10] Sadok soyundan başkâhin Azarya ona şöyle karşılık verdi: "Halk RAB'bin Tapınağı'na sunuları getirmeye başladığından beri yedik, doyduk, yine de çok arttı. Çünkü RAB halkını kutsadı; artakalan da işte bu büyük stoktur." [11] Bunun üzerine Hizkiya, RAB'bin Tapınağı'nda odalar hazırlamalarını buyurdu; onlar da hazırladılar. [12] Sunuları, ondalıkları ve adanmış armağanları sadakatle içeri getirdiler. Bunların başında Levili Konanya vardı; kardeşi Şimi ise ikinci sorumluydu. [13] Yehiel, Azazya, Nahat, Asahel, Yerimot, Yozabat, Eliel, Yismakya, Mahat ve Benaya, Kral Hizkiya ile Tanrı'nın Tapınağı'nın yöneticisi Azarya'nın buyruğuyla, Konanya ile kardeşi Şimi'nin yönetimi altında görevliydi. [14] Levili İmna'nın oğlu Kore, doğu kapısının kapıcısıydı. Tanrı'ya gönülden verilen sunuların başındaydı; RAB'be sunulan armağanları ve en kutsal şeyleri dağıtıyordu. [15] Kâhin kentlerinde, güvenilir görevlerinde onun emrinde Eden, Minyamin, Yeşu, Şemaya, Amarya ve Şekanya vardı. Bunlar kardeşlerine, büyük küçük ayırmadan, bölüklerine göre pay veriyorlardı. [16] Soy kütüğüne göre kaydedilmiş üç yaş ve üstü erkeklerin hepsine de pay veriliyordu; yani RAB'bin Tapınağı'na her gün kendi gününün görevi için, hizmet ve bölük düzenine göre giren herkese. [17] Kâhinlerin baba soylarına göre soy kütüğüne geçirilmiş olanlarına da, yirmi yaş ve üstü Levililer'e de bölüklerine göre görevlerinde pay veriliyordu. [18] Bütün topluluk boyunca küçük çocukları, karıları, oğulları ve kızları da soy kütüğüne geçirilmişti; çünkü güvenilir görevlerinde kendilerini kutsallığa adıyorlardı. [19] Ayrıca Harun soyundan kâhinler için, kentlerinin çevresindeki kırsal alanlarda, her kentte adı belirtilmiş adamlar vardı. Bunlar kâhinler arasındaki bütün erkeklere ve Levililer arasında soy kütüğüne geçirilmiş olanların hepsine pay veriyordu. [20] Hizkiya bütün Yahuda'da böyle yaptı; Tanrısı RAB'bin önünde iyi, doğru ve sadık olanı yaptı. [21] Tanrı'nın Tapınağı'ndaki hizmette, Yasada ve buyruklarda, Tanrısı'nı aramak için başladığı her işte bunu bütün yüreğiyle yaptı ve başarılı oldu.

32

[1] Bu olaylardan ve bu sadakatin ardından Asur Kralı Sanherib geldi. Yahuda'ya girdi, surlu kentlerin karşısında ordugah kurdu ve onları kendisi için ele geçirmeyi düşündü. [2] Hizkiya, Sanherib'in geldiğini ve Yeruşalim'e karşı savaşmaya niyetlendiğini görünce, [3] kent dışındaki pınarların sularını durdurmak için önderleri ve yiğit adamlarıyla danıştı; onlar da ona yardım etti. [4] Birçok kişi

toplanıp bütün pınarları ve ülkenin ortasından akan dereyi kapattı. “Asur kralları gelip neden bol su bulsun?” diyorlardı. [5] Hizkiya cesaretini toplayıp yıkılmış surların tümünü onardı, kulelere kadar yükseltti; dışarıya başka bir sur yaptı, Davut Kenti'ndeki Millo'yu güçlendirdi, çok sayıda silah ve kalkan yaptırdı. [6] Halkın başına savaş komutanları atadı, onları kentin kapısının yanındaki geniş alanda yanına topladı ve onları yüreklendirerek şöyle dedi: [7] “Güçlü ve cesur olun. Asur kralından ve onunla birlikte olan o büyük kalabalıktan korkmayın, yılmayın. Çünkü bizimle olan, onun yanında olandan daha büyüktür. [8] Onun yanında insan gücü var, ama bizimle yardım etmek ve savaşlarımızı savaşmak için Tanrımız RAB var.” Halk Yahuda Kralı Hizkiya'nın sözleriyle cesaret buldu. [9] Bundan sonra Asur Kralı Sanherib, kendisi Lakiş'in önündeyken ve bütün kuvvetleri yanındayken, kullarını Yeruşalim'e, Yahuda Kralı Hizkiya'ya ve Yeruşalim'de bulunan bütün Yahuda halkına gönderip şöyle dedi: [10] “Asur Kralı Sanherib şöyle diyor: Yeruşalim'de kuşatma altında kalırken neye güveniyorsunuz? [11] Hizkiya, ‘Tanrımız RAB bizi Asur kralının elinden kurtaracak’ diyerek sizi açlığa ve susuzluğa terk edip ölmeye ikna etmiyor mu? [12] Tapınma yerlerini ve sunaklarını kaldıran, Yahuda ile Yeruşalim'e, ‘Tek bir sunağın önünde tapınacak, onun üzerinde buhur yakacaksınız’ diyen aynı Hizkiya değil mi? [13] Benim ve atalarımın bütün ülkelerin halklarına neler yaptığını bilmiyor musunuz? O ülkelerin uluslarının ilahları, ülkelerini elimden kurtarabildi mi? [14] Atalarımın bütünüyle yok ettiği o ulusların bütün ilahları arasında, halkını elimden kurtarabilen kim vardı ki, sizin Tanrınız sizi elimden kurtarabilsin? [15] Şimdi Hizkiya sizi aldatmasın, sizi böyle kandırmasın; ona inanmayın. Çünkü hiçbir ulusun ya da krallığın ilahı, halkını benim elimden ve atalarımın elinden kurtaramadı. Sizin Tanrınız sizi elimden hiç kurtaramaz!” [16] Sanherib'in kulları RAB Tanrı'ya ve O'nun kulu Hizkiya'ya karşı daha da çok söz söylediler. [17] İsrail'in Tanrısı RAB'be hakaret etmek ve O'na karşı konuşmak için mektuplar da yazdı. Şöyle diyordu: “Ülkelerin uluslarının ilahları halklarını elimden kurtaramadığı gibi, Hizkiya'nın Tanrısı da halkını elimden kurtaramayacak.” [18] Kenti ele geçirmek için, surların üzerindeki Yeruşalim halkını korkutup yıldırmak amacıyla onlara Yahudilerin dilinde yüksek sesle bağırdılar. [19] Yeruşalim'in Tanrısı hakkında, insanların elleriyle yapılmış yeryüzü halklarının ilahları hakkında konuşur gibi konuştular. [20] Bunun üzerine Kral Hizkiya ile Amos oğlu Peygamber Yeşaya dua edip göğe yakardılar. [21] RAB bir melek gönderdi. Bu melek Asur kralının ordugahındaki bütün yiğit savaşçıları, önderleri ve komutanları yok etti. Böylece Sanherib kendi ülkesine utanç içinde döndü. Kendi ilahının tapınağına girdiğinde, öz oğulları onu orada kılıçla öldürdü. [22] Böylece RAB, Hizkiya'yı ve Yeruşalim'de yaşayanları Asur Kralı Sanherib'in elinden ve bütün ötekilerin elinden kurtardı; onları her yandan yönlendirdi. [23] Birçok kişi Yeruşalim'e RAB için armağanlar, Yahuda Kralı Hizkiya için de değerli armağanlar getirdi. Bundan sonra Hizkiya bütün ulusların gözünde yükseldi. [24] O günlerde Hizkiya ölümcül biçimde hastalandı. RAB'be dua etti; RAB de ona karşılık verip bir belirti gösterdi. [25] Ama Hizkiya kendisine yapılan iyiliğe yaraşır bir karşılık vermedi, çünkü yüreği gururlandı. Bu yüzden onun, Yahuda'nın ve Yeruşalim'in üzerine öfke geldi. [26] Ne var ki Hizkiya da Yeruşalim halkı da yüreklerindeki gururdan ötürü kendilerini alçalttılar. Bu yüzden RAB'bin öfkesi Hizkiya'nın günlerinde onların üzerine gelmedi. [27] Hizkiya'nın çok büyük zenginliği ve saygınlığı vardı. Kendisi için gümüş, altın, değerli taşlar, baharat, kalkanlar ve her çeşit değerli eşya için hazineler yaptırdı. [28] Tahılın, yeni şarabın ve zeytinyağının ürünleri için depolar; her çeşit hayvan için ahırlar ve sürüler için ağıllar yaptırdı. [29] Kendisine kentler de yaptırdı, bol bol davar ve sığır sürüleri edindi. Çünkü Tanrı ona çok büyük servet vermişti. [30] Gihon sularının yukarı kaynağını kapatan ve suları doğruca Davut Kenti'nin batı yakasına indiren de bu aynı Hizkiya'ydı. Hizkiya yaptığı her işte başarılı oldu. [31] Ancak Babil önderlerinin, ülkede olmuş olağanüstü olayı sormak üzere ona gönderdikleri elçiler konusunda Tanrı onu sınamak ve yüreğinde olan her şeyi öğrenmek için onu kendi haline bıraktı. [32] Hizkiya'nın öteki işleri ve yaptığı iyi işler, Amos oğlu Peygamber Yeşaya'nın görümünde, Yahuda ve İsrail krallarının kitabında yazılıdır. [33] Hizkiya atalarına kavuştu; onu Davut oğullarının mezarlarının yukarı kısmına gömdüler. Bütün Yahuda halkı ve Yeruşalim'de yaşayanların hepsi

ölümünde ona saygı gösterdi. Yerine oğlu Manaşşe kral oldu.

33

[1] Manaşşe krallık etmeye başladığında on iki yaşındaydı; Yeruşalim'de elli beş yıl krallık etti. [2] RAB'bin, İsrailliler'in önünden kovduğu ulusların iğrençliklerini izleyerek RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. [3] Çünkü babası Hizkiya'nın yıktığı tapınma yerlerini yeniden kurdu; Baallar için sunaklar yaptı, Aşera putları dikti, göğün bütün ordusuna tapınıp onlara kulluk etti. [4] RAB'bin Tapınağı'na sunaklar yaptı. Oysa RAB bu tapınak için, “Adım sonsuza dek Yeruşalim'de olacak” demişti. [5] RAB'bin Tapınağı'nın iki avlusunda göğün bütün ordusu için sunaklar yaptı. [6] Hinnom oğlu vadisinde çocuklarını ateşten geçirdi; falcılık yaptı, büyücülük etti, sihirle uğraştı, cinlerle konuşanlara ve medyumlara başvurdu. RAB'bin gözünde çok kötülük yaptı ve O'nu öfkelendirdi. [7] Yonttuğu putu Tanrı'nın Tapınağı'na koydu. Oysa Tanrı bu tapınak için Davut'a ve oğlu Süleyman'a şöyle demişti: “Bütün İsrail oymakları arasından seçtiğim bu tapınağa ve Yeruşalim'e adımı sonsuza dek koyacağım. [8] Onlar, Musa aracılığıyla verdiğim bütün yasaya, kurallara ve hükümlere uyarak kendilerine buyurduğum her şeyi yapmaya dikkat ederlerse, İsrail'i atalarınıza verdiğim bu topraktan bir daha sürmeyeceğim.” [9] Manaşşe, Yahuda'yı ve Yeruşalim halkını öyle saptırdı ki, İsrailliler'in önünden RAB'bin yok ettiği uluslardan daha büyük kötülük yaptılar. [10] RAB, Manaşşe'ye ve halkına konuştu, ama kulak asmadılar. [11] Bu yüzden RAB, Asur kralının ordu komutanlarını onların üzerine getirdi. Onlar Manaşşe'yi zincire vurdular, tunç zincirlerle bağlayıp Babil'e götürdüler. [12] Sıkıntıya düşünce Tanrısı RAB'be yalvardı, atalarının Tanrısı'nın önünde kendini alabildiğine alçalttı. [13] Tanrı'ya dua etti; Tanrı da onun yalvarışını kabul etti, yakarışını işitti ve onu yeniden Yeruşalim'deki krallığına döndürdü. O zaman Manaşşe, RAB'bin Tanrı olduğunu anladı. [14] Bundan sonra Davut Kenti'nin dış surunu vadide, batıda Gihon'un yanından Balık Kapısı'nın girişine kadar yeniden yaptı; Ofel'i onunla çevirdi ve suru çok yükseltti. Yahuda'nın bütün surlu kentlerine de yiğit komutanlar yerleştirdi. [15] Yabancı ilahları ve putu RAB'bin Tapınağı'ndan çıkardı; RAB'bin Tapınağı'nın dağında ve Yeruşalim'de yaptırdığı bütün sunakları söküp kentin dışına attı. [16] RAB'bin sunağını onardı; onun üzerinde esenlik sunuları ve şükran sunuları sundu; Yahuda'ya da İsrail'in Tanrısı RAB'be kulluk etmelerini buyurdu. [17] Yine de halk tapınma yerlerinde kurban sunmaya devam etti, ama yalnız Tanrıları RAB'be sundular. [18] Manaşşe'nin öteki işleri, Tanrısı'na ettiği dua ve İsrail'in Tanrısı RAB'bin adıyla ona konuşan görücülerin sözleri, işte, İsrail krallarının kayıtlarında yazılıdır. [19] Duası, Tanrı'nın onun yalvarışını nasıl kabul ettiği, bütün günahı ve sadakatsizliği, alçalmadan önce tapınma yerleri kurduğu, Aşera putları ile yontma putlar diktiği yerler, işte, Hozay'ın kayıtlarında yazılıdır. [20] Manaşşe atalarıyla birlikte uyudu; onu kendi sarayında gömdüler. Yerine oğlu Amon kral oldu. [21] Amon krallık etmeye başladığında yirmi iki yaşındaydı; Yeruşalim'de iki yıl krallık etti. [22] Babası Manaşşe gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Manaşşe'nin yaptığı bütün yontma putlara kurban sundu ve onlara kulluk etti. [23] Babası Manaşşe'nin RAB'bin önünde kendini alçalttığı gibi alçalmadı; tersine bu Amon suçunu gitgide artırdı. [24] Görevlileri ona karşı düzen kurup onu kendi sarayında öldürdüler. [25] Ama halk, Kral Amon'a karşı düzen kuranların hepsini öldürdü ve yerine oğlu Yoşiya'yı kral yaptı.

34

[1] Yoşiya kral olduğunda sekiz yaşındaydı; Yeruşalim'de otuz bir yıl krallık etti. [2] RAB'bin gözünde doğru olanı yaptı; atası Davut'un yollarında yürüdü, sağa da sola da sapmadı. [3] Çünkü krallığının sekizinci yılında, daha gençken, atası Davut'un Tanrısı'nı aramaya başladı; on ikinci yılında da Yahuda'yla Yeruşalim'i tapınma yerlerinden, Aşera putlarından, oyma putlardan ve dökme putlardan temizlemeye başladı. [4] Baallar'ın sunaklarını onun önünde yıktılar. Onların üstünde yüksekte duran

buhur sunaklarını devirdi; Aşera putlarını, oyma putları ve dökme putları parçalayıp toz haline getirdi, tozu da onlara kurban kesenlerin mezarlarının üzerine serpti. 5 Kâhinlerin kemiklerini sunaklarının üzerinde yaktı. Böylece Yahuda'yla Yeruşalim'i temizledi. 6 Manasse, Efrayim ve Şimon kentlerinde, hatta Naftali'ye kadar, çevrelerindeki yıkıntılar arasında da bunu yaptı. 7 Sunakları yıktı, Aşera putlarıyla oyma putları ezip toz haline getirdi, İsrail ülkesinin her yanında bütün buhur sunaklarını parçaladı; sonra Yeruşalim'e döndü. 8 Krallığının on sekizinci yılında, ülkeyi ve Tapınak'ı temizledikten sonra, Tanrısı RAB'bin Tapınağı'nı onarmak için Atsalya oğlu Şafan'ı, kent yöneticisi Maaseya'yı ve kaydedici Yoahaz oğlu Yoah'ı gönderdi. 9 Bunlar başkâhin Hilkiya'ya gelip Tanrı'nın Tapınağı'na getirilen parayı teslim ettiler. Eşiği koruyan Levililer bu parayı Manasse'den, Efrayim'den, İsrail'den geriye kalanların hepsinden, bütün Yahuda ve Benyamin'den ve Yeruşalim halkından toplamışlardı. 10 Onlar da bunu RAB'bin Tapınağı'ndaki işlerin başında bulunan ustalara teslim ettiler. RAB'bin Tapınağı'nda çalışan ustalar bu parayı Tapınak'ı düzeltip onarmak için kullandılar. 11 Marangozlara ve yapıcılara onu verdiler; Yahuda krallarının yıktığı bölümleri onarmak için yontma taş ve kirişleri bağlayacak kereste, ayrıca binalara kiriş yapmak için kullandılar. 12 Adamlar işi sadakatle yaptılar. Onların başındaki görevliler Merarilioğulları'ndan Levililer Yahath ile Ovadya, Kehatoğulları'ndan Zekeriya ile Meşullam'dı; işi ilerletiyorlardı. Çalgı çalmada usta olan öteki Levililer de yanlarındaydı. 13 Yük taşıyanların başında da onlar vardı; her hizmet dalında çalışanların hepsini yönlendiriyorlardı. Levililer arasında yazmanlar, görevliler ve kapı nöbetçileri de vardı. 14 RAB'bin Tapınağı'na getirilen parayı dışarı çıkarırlarken, kâhin Hilkiya Musa aracılığıyla verilmiş RAB'bin Yasa Kitabı'nı buldu. 15 Hilkiya, yazman Şafan'a, "RAB'bin Tapınağı'nda Yasa Kitabı'nı buldum" dedi. Sonra kitabı Şafan'a verdi. 16 Şafan kitabı krala götürdü; ayrıca krala şu haberi de verdi: "Kullarına emanet edilen her işi yapıyorlar. 17 RAB'bin Tapınağı'nda bulunan parayı boşaltıp görevlilerin ve ustaların eline teslim ettiler." 18 Yazman Şafan krala, "Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi" dedi. Sonra Şafan onu kralın önünde okudu. 19 Kral Yasa'nın sözlerini duyunca giysilerini yırttı. 20 Kral Hilkiya'ya, Şafan oğlu Ahikam'a, Mika oğlu Avdon'a, yazman Şafan'a ve kralın görevlisi Asaya'ya şöyle buyurdu: 21 "Gidin, bulunan bu kitabın sözleri hakkında benim için, İsrail'de ve Yahuda'da geriye kalanlar için RAB'be danışın. Çünkü RAB'bin üzerimize dökülen öfkesi büyüktür; atalarımız RAB'bin sözünü tutmadılar, bu kitapta yazılanların tümüne göre davranmadılar." 22 Bunun üzerine Hilkiya'yla kralın gönderdiği adamlar, giysiliklerin koruyucusu Tokhat oğlu, Hasra torunu Şallum'un karısı Peygamber Hulda'ya gittiler. Hulda Yeruşalim'in ikinci mahallesinde oturuyordu. Onunla bu konuda konuştular. 23 Hulda onlara şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: 'Size beni gönderen adama deyin ki, 24 RAB şöyle diyor: Bakın, Yahuda kralının önünde okudukları kitapta yazılı bütün lanetleri bu yerin ve burada yaşayanların üzerine getireceğim. 25 Çünkü beni bıraktılar, ellerinin bütün işleriyle beni öfkelendirmek için başka ilahlara buhur yaktılar. Bu yüzden öfkem bu yerin üzerine döküldü ve sönmeyecek.' 26 Ama sizi RAB'be danışmaya gönderen Yahuda kralına şöyle deyin: 'İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Duyduğun sözlere gelince, 27 yüreğin yumuşadı, bu yer ve burada yaşayanlar aleyhine söylenen sözleri duyunca Tanrı'nın önünde alçaldın; benim önümde alçalıp giysilerini yırttın ve önümde ağladın. Ben de seni duydum' diyor RAB. 28 "İşte, seni atalarına katacağım; mezarına esenlik içinde gireceksin. Gözlerin, bu yerin ve burada yaşayanların üzerine getireceğim bütün felaketi görmeyecek." Onlar da bu haberi krala geri götürdüler. 29 Sonra kral haber gönderip Yahuda ve Yeruşalim'in bütün ihtiyarlarını bir araya topladı. 30 Kral RAB'bin Tapınağı'na çıktı; Yahuda'nın bütün adamları, Yeruşalim halkı, kâhinler, Levililer, büyük küçük bütün halk onunla birlikteydi. RAB'bin Tapınağı'nda bulunan antlaşma kitabının bütün sözlerini onların duyacağı biçimde okudu. 31 Kral yerinde durup RAB'bin önünde bir antlaşma yaptı: RAB'bin ardınca yürüyecek, bütün yüreğiyle ve bütün canıyla O'nun buyruklarını, tanıklıklarını ve kurallarını yerine getirecek, bu kitapta yazılı antlaşma sözlerini uygulayacaktı. 32 Yeruşalim'de ve Benyamin'de bulunanların hepsini buna bağlı kalmaya yöneltti. Yeruşalim halkı, atalarının Tanrısı olan Tanrı'nın antlaşmasına göre davrandı. 33 Yoşiya, İsrailoğulları'na ait bütün

ülkelerden bütün iğrenç şeyleri ortadan kaldırdı; İsrail'de bulunan herkesin, Tanrıları RAB'be kulluk etmesini sağladı. Onun yaşadığı bütün günler boyunca atalarının Tanrısı RAB'bin ardından ayrılmadılar.

35

[1] Yoşiya Yeruşalim'de RAB için Fısıh'ı kutladı. Birinci ayın on dördüncü gününde Fısıh kurbanını kestiler. [2] Kâhinleri görevlerine yerleştirdi ve onları RAB'bin Tapınağı'ndaki hizmet için yüreklendirdi. [3] Bütün İsrail'e öğreten, RAB için kutsal kılınmış Levililer'e şöyle dedi: "İsrail Kralı Davut oğlu Süleyman'ın yaptığı tapınağa kutsal Antlaşma Sandığı'nı koyun. Artık omuzlarınızda yük olmayacak. Şimdi Tanrınız RAB'be ve O'nun halkı İsrail'e hizmet edin. [4] Bölüklerinize göre, ata soylarınız uyarınca, İsrail Kralı Davut'un yazdığına ve oğlu Süleyman'ın yazdığına göre hazırlanın. [5] Halktan kardeşlerinizin ata soylarının bölüklerine göre kutsal yerde durun. Onların her ata soyu bölüğü için Levililer'den bir ata soyu bölüğü hazır bulunsun. [6] Fısıh kurbanını kesin, kendinizi kutsayın ve kardeşleriniz için hazırlık yapın; Musa aracılığıyla bildirilen RAB sözünü yerine getirin." [7] Yoşiya orada bulunan halk için sürülerden kuzu ve oğlak verdi; bunların hepsi Fısıh sunuları içindi. Sayıları otuz bindi. Ayrıca üç bin sığır verdi. Bunlar kralın kendi malındandı. [8] Önderleri de halka, kâhinlere ve Levililer'e gönülden verilen bir sunu verdiler. Tanrı'nın Tapınağı'nın yöneticileri Hilkiya, Zekeriya ve Yehiel, kâhinlere Fısıh sunuları için iki bin altı yüz baş küçükbaş hayvan ve üç yüz baş sığır verdiler. [9] Konanya da kardeşleri Şemaya ve Netanel'le birlikte, ayrıca Levililer'in önderleri Haşavya, Yeiel ve Yozavat, Levililer'e Fısıh sunuları için beş bin baş küçükbaş hayvan ve beş yüz baş sığır verdiler. [10] Böylece hizmet hazırlandı. Kâhinler yerlerinde durdu, Levililer de kralın buyruğuna göre bölüklerine ayrıldı. [11] Fısıh kurbanını kestiler. Kâhinler onların elinden aldıkları kanı serptiler, Levililer de hayvanların derilerini yüzdüler. [12] Yakmalık sunuları ayırdılar; bunları, Musa'nın kitabında yazıldığı gibi, halka ait ata soylarının bölüklerine göre dağıtıp RAB'be sunsunlar diye yaptılar. Sığırlar için de aynısını yaptılar. [13] Fısıh kurbanını kurala göre ateşte kızarttılar. Kutsal sunuları tencerelerde, kazanlarda ve tavalarda haşladılar; sonra bunları hemen bütün halka dağıttılar. [14] Sonra kendileri ve kâhinler için hazırlık yaptılar; çünkü Harun soyundan kâhinler, yakmalık sunuları ve içyağını geceye kadar sunmakla meşguldü. Bu yüzden Levililer kendileri ve Harun soyundan kâhinler için hazırlık yaptılar. [15] Asaf soyundan ezgiciler, Davut'un, Asaf'ın, Heman'ın ve kralın görücüsü Yedutun'un buyruğuna göre yerlerindeydi. Kapı görevlileri de her kapıda duruyordu. Hizmetlerinden ayrılmaları gerekmiyordu, çünkü kardeşleri Levililer onlar için hazırlık yapıyordu. [16] Böylece o gün RAB'bin bütün hizmeti hazırlandı; Kral Yoşiya'nın buyruğuna göre Fısıh'ı kutlamak ve RAB'bin sunağı üzerinde yakmalık sunular sunmak için her şey hazırdı. [17] Orada bulunan İsrailliler o sırada Fısıh'ı ve ardından yedi gün boyunca Mayasız Ekmek Bayramı'nı kutladılar. [18] Peygamber Samuel'in günlerinden beri İsrail'de böyle bir Fısıh kutlanmamıştı. İsrail krallarından hiçbiri, Yoşiya'nın, kâhinlerin, Levililer'in, orada bulunan bütün Yahuda ve İsrail halkının ve Yeruşalim'de yaşayanların kutladığı gibi bir Fısıh kutlamamıştı. [19] Bu Fısıh, Yoşiya'nın krallığının on sekizinci yılında kutlandı. [20] Bütün bunlardan sonra, Yoşiya tapınağı düzene koymuşken, Mısır Kralı Neko Fırat kıyısındaki Karkamiş'te savaşmak için çıktı. Yoşiya da ona karşı çıkmak üzere yola çıktı. [21] Ama Neko ona ulaklar gönderip şöyle dedi: "Ey Yahuda kralı, senden ne istiyorum? Bugün sana karşı değil, savaşta olduğum hanedana karşı geliyorum. Tanrı acele etmemi buyurdu. Benimle olan Tanrı'ya karşı gelmekten sakın; yoksa seni yok eder." [22] Yine de Yoşiya ondan yüz çevirmedi. Onunla savaşmak için kılık değiştirip Tanrı'nın ağzından çıkan Neko'nun sözlerini dinlemedi ve gidip Megiddo ovasında savaştı. [23] Okçular Kral Yoşiya'ya ateş etti. Kral da görevlilerine, "Beni buradan çıkarın, çünkü ağır yaralandım!" dedi. [24] Bunun üzerine görevlileri onu savaş arabasından indirdi, sahip olduğu ikinci arabaya bindirdi ve Yeruşalim'e götürdü. Orada öldü ve atalarının mezarlarına gömüldü. Bütün Yahuda ve Yeruşalim Yoşiya için yas tuttu. [25] Yeremya Yoşiya için ağıt yaktı. Bütün erkek ve kadın ezgiciler bugüne kadar ağıtlarında Yoşiya'dan söz ettiler. Bunu

İsrail'de bir gelenek haline getirdiler. İşte bunlar Ağıtlar'da yazılıdır. [26] Yoşiya'nın öteki işleri, RAB'bin Yasası'nda yazılı olana uygun iyi işleri, [27] ilkinden sonuncusuna kadar bütün yaptıkları, işte, İsrail ve Yahuda krallarının kitabında yazılıdır.

36

[1] Ülke halkı Yoşiya'nın oğlu Yehoahaz'ı alıp Yeruşalim'de babasının yerine kral yaptı. [2] Yehoahaz krallık etmeye başladığında yirmi üç yaşındaydı; Yeruşalim'de üç ay krallık etti. [3] Mısır kralı onu Yeruşalim'de tahttan indirdi; ülkeye yüz talant gümüş ve bir talant altın ceza koydu. [4] Mısır kralı onun kardeşi Elyakim'i Yahuda ve Yeruşalim üzerinde kral yaptı, adını da Yehoyakim olarak değiştirdi. Kardeşi Yoahaz'ı alan Neko, onu Mısır'a götürdü. [5] Yehoyakim krallık etmeye başladığında yirmi beş yaşındaydı; Yeruşalim'de on bir yıl krallık etti. Tanrısı RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. [6] Babil Kralı Nebukadnessar onun üzerine yürüdü; onu Babil'e götürmek için zincire vurdu. [7] Nebukadnessar, RAB'bin Tapınağı'ndaki eşyalardan bazılarını da Babil'e götürüp Babil'deki tapınağına koydu. [8] Yehoyakim'in öteki işleri, yaptığı iğrençlikler ve kendisinde bulunan suçlar, işte, İsrail ve Yahuda krallarının kitabında yazılıdır. Yerine oğlu Yehoyakin kral oldu. [9] Yehoyakin krallık etmeye başladığında sekiz yaşındaydı; Yeruşalim'de üç ay on gün krallık etti. RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. [10] Yıl dönünce Kral Nebukadnessar haber gönderdi; onu RAB'bin Tapınağı'nın değerli eşyalarıyla birlikte Babil'e getirtti ve kardeşi Sidkiya'yı Yahuda ile Yeruşalim üzerine kral yaptı. [11] Sidkiya krallık etmeye başladığında yirmi bir yaşındaydı; Yeruşalim'de on bir yıl krallık etti. [12] Tanrısı RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı; RAB'bin ağzından konuşan Peygamber Yeremya'nın önünde alçalmadı. [13] Tanrı'nın adıyla kendisine ant içirmiş olan Kral Nebukadnessar'a da başkaldırdı. İsrail'in Tanrısı RAB'be dönmemek için dik başlı davrandı, yüreğini katılaştırdı. [14] Üstelik kâhinlerin bütün önderleri ve halk, ulusların bütün iğrençliklerini izleyerek çok büyük sadakatsizlik etti; RAB'bin Yeruşalim'de kutsal kıldığı Tapınak'ı kirlettiler. [15] Atalarının Tanrısı RAB, halkına ve konutuna acıdığı için habercileri aracılığıyla onlara tekrar tekrar haber gönderdi. [16] Ama onlar Tanrı'nın habercileriyle alay etti, O'nun sözlerini küçümsedi, peygamberleriyle eğlendi. Sonunda RAB'bin öfkesi halkına karşı öyle alevlendi ki artık çare kalmadı. [17] Bu yüzden RAB onların üzerine Kildaniler'in kralını getirdi. O da kutsal yerlerinin içinde genç adamlarını kılıçla öldürdü; ne genç erkeğe ne genç kıza, ne yaşlıya ne de saçı ağarmış olana acıdı. Tanrı onların hepsini onun eline verdi. [18] Tanrı'nın Tapınağı'ndaki büyük küçük bütün eşyaları, RAB'bin Tapınağı'nın hazinelerini, kralın ve önderlerinin hazinelerini, hepsini Babil'e götürdü. [19] Tanrı'nın Tapınağı'nı ateşe verdiler, Yeruşalim surunu yıktılar, bütün saraylarını ateşe verip içindeki değerli her şeyi yok ettiler. [20] Kılıçtan kurtulanları Babil'e sürgün etti; Pers Krallığı egemen olana dek ona ve oğullarına kulluk ettiler. [21] Böylece Yeremya'nın ağzıyla söylenen RAB sözü yerine geldi; ülke Şabatları'nın karşılığını alıncaya dek ıssız kaldı. Yetmiş yıl tamamlanıncaya dek ıssız kaldığı bütün süre boyunca Şabat dinlencesini tuttu. [22] Pers Kralı Koreş'in krallığının birinci yılında, Yeremya'nın ağzıyla söylenen RAB sözünün gerçekleşmesi için, RAB Pers Kralı Koreş'in ruhunu harekete geçirdi. O da bütün krallığında bir bildiri yayınladı, bunu yazılı olarak da duyurdu: [23] “Pers Kralı Koreş şöyle diyor: Göklerin Tanrısı RAB, yeryüzündeki bütün krallıkları bana verdi. Yahuda'da bulunan Yeruşalim'de kendisi için bir tapınak yapmamı buyurdu. O'nun halkından aranızda kim varsa, Tanrısı RAB onunla olsun; oraya gitsin.”

Ezra

1

[1] Pers Kralı Koreş'in krallığının ilk yılında, Yeremya aracılığıyla bildirilen RAB'bin sözü yerine gelsin diye, RAB Pers Kralı Koreş'in ruhunu harekete geçirdi. O da bütün krallığında bir bildiri yayımladı ve bunu yazılı olarak da duyurdu: [2] "Pers Kralı Koreş şöyle diyor: Göklerin Tanrısı RAB bana yeryüzündeki bütün krallıkları verdi. Yahuda'daki Yeruşalim'de kendisi için bir tapınak yapmamı da bana buyurdu. [3] Aranızda O'nun halkından kim varsa, Tanrısı onunla birlikte olsun. Yahuda'daki Yeruşalim'e gidip İsrail'in Tanrısı RAB'bin tapınağını yeniden kursun. O Tanrı'dır; bu tapınak da Yeruşalim'dedir. [4] Geride kalan herkes, yaşadığı yer neresi olursa olsun, oranın halkı tarafından gümüşle, altınla, başka mallarla ve hayvanlarla desteklensin. Bunlara ek olarak Yeruşalim'deki Tanrı'nın tapınağı için gönülden verilen sunular da verilsin." [5] Bunun üzerine Yahuda ve Benyamin boylarının aile başları, kâhinler ve Levililer, yani Tanrı'nın ruhunu harekete geçirdiği herkes, Yeruşalim'deki RAB'bin tapınağını yeniden kurmak için yola çıkmaya hazırlandı. [6] Çevrelerindeki herkes onların ellerini güçlendirdi; gümüş kaplar, altın, başka mallar, hayvanlar ve değerli eşyalar verdiler. Ayrıca gönülden sunulan başka armağanlar da verdiler. [7] Kral Koreş de RAB'bin tapınağının eşyalarını dışarı çıkarttı. Bunları Nebukadnessar Yeruşalim'den alıp kendi ilahlarının tapınağına koymuştu. [8] Pers Kralı Koreş bu eşyaları hazinedar Mitredat'ın eliyle çıkarttı ve Yahuda önderi Şeşbassar'a sayıp teslim etti. [9] Sayıları şuydu: otuz altın tepsi, bin gümüş tepsi, yirmi dokuz bıçak, [10] otuz altın tas, dört yüz on ikinci tür gümüş tas ve bin başka eşya. [11] Altın ve gümüş eşyaların tümü beş bin dört yüz parçaydı. Sürgünler Babil'den Yeruşalim'e getirilirken, Şeşbassar bunların hepsini oraya götürdü.

2

[1] Eyaletin halkından olup sürgünden dönenler şunlardı: Babil Kralı Nebukadnessar'ın Babil'e sürgün ettiği kişiler arasından çıkıp Yeruşalim'e ve Yahuda'ya dönenler, her biri kendi kentine döndü. [2] Zerubbabil, Yeşua, Nehemya, Seraya, Reelaya, Mordekay, Bilşan, Mispar, Bigvay, Rehum ve Baana'yla birlikte geldiler. İsrail halkından olan erkeklerin sayısı şuydu: [3] Paroş soyundan gelenler: iki bin yüz yetmiş iki kişi. [4] Şefatya soyundan gelenler: üç yüz yetmiş iki kişi. [5] Arah soyundan gelenler: yedi yüz yetmiş beş kişi. [6] Pahatmoav soyundan gelenler, yani Yeşua ve Yoav soyundan olanlar: iki bin sekiz yüz on iki kişi. [7] Elam soyundan gelenler: bin iki yüz elli dört kişi. [8] Zattu soyundan gelenler: dokuz yüz kırk beş kişi. [9] Zakkay soyundan gelenler: yedi yüz altmış kişi. [10] Bani soyundan gelenler: altı yüz kırk iki kişi. [11] Bebay soyundan gelenler: altı yüz yirmi üç kişi. [12] Azgad soyundan gelenler: bin iki yüz yirmi iki kişi. [13] Adonikam soyundan gelenler: altı yüz altmış altı kişi. [14] Bigvay soyundan gelenler: iki bin elli altı kişi. [15] Adin soyundan gelenler: dört yüz elli dört kişi. [16] Ater soyundan gelenler, yani Hizkiya soyundan olanlar: doksan sekiz kişi. [17] Bezay soyundan gelenler: üç yüz yirmi üç kişi. [18] Yorah soyundan gelenler: yüz on iki kişi. [19] Haşum soyundan gelenler: iki yüz yirmi üç kişi. [20] Gibbar soyundan gelenler: doksan beş kişi. [21] Beytlehem soyundan gelenler: yüz yirmi üç kişi. [22] Netofa halkı: elli altı kişi. [23] Anatot halkı: yüz yirmi sekiz kişi. [24] Azmavet soyundan gelenler: kırk iki kişi. [25] Kiryat-Arim, Kefira ve Beerot soyundan gelenler: yedi yüz kırk üç kişi. [26] Rama ve Geba soyundan gelenler: altı yüz yirmi bir kişi. [27] Mikmas halkı: yüz yirmi iki kişi. [28] Beytel ve Ay halkı: iki yüz yirmi üç kişi. [29] Nebo soyundan gelenler: elli iki kişi. [30] Magbiş soyundan gelenler: yüz elli altı kişi. [31] Öbür Elam soyundan gelenler: bin iki yüz elli dört kişi. [32] Harim soyundan gelenler: üç yüz yirmi kişi. [33] Lod, Hadid ve Ono soyundan gelenler: yedi yüz yirmi beş kişi. [34] Yeriko soyundan gelenler: üç yüz kırk beş kişi. [35] Senaa soyundan gelenler: üç bin altı yüz otuz kişi. [36] Kâhinler: Yeşua soyundan Yedaya oğulları: dokuz yüz yetmiş üç kişi. [37] İmmer soyundan gelenler: bin elli iki kişi. [38] Paşhur soyundan gelenler: bin iki yüz kırk

yedi kişi. [39] Harim soyundan gelenler: bin on yedi kişi. [40] Levililer: Hodavya soyundan Yeşua ve Kadmiel oğulları: yetmiş dört kişi. [41] Ezgiciler: Asaf soyundan gelenler: yüz yirmi sekiz kişi. [42] Kapı görevlilerinin soyundan gelenler: Şallum, Ater, Talmon, Akkub, Hatita ve Şovay soyundan gelenler; toplam yüz otuz dokuz kişi. [43] Netinimler: Ziha, Hasufa ve Tabbaot soyundan gelenler, [44] Keros, Siaha ve Padon soyundan gelenler, [45] Lebana, Hagaba ve Akkub soyundan gelenler, [46] Hagav, Şamlay ve Hanan soyundan gelenler, [47] Giddel, Gahar ve Reaya soyundan gelenler, [48] Resin, Nekoda ve Gazzam soyundan gelenler, [49] Uzza, Paseah ve Besay soyundan gelenler, [50] Asna, Meunim ve Nefisim soyundan gelenler, [51] Bakbuk, Hakufa ve Harhur soyundan gelenler, [52] Bazlut, Mehida ve Harşa soyundan gelenler, [53] Barkos, Sisera ve Temah soyundan gelenler, [54] Nesiya ve Hatifa soyundan gelenler. [55] Süleyman'ın kullarının soyundan gelenler: Sotay, Hassoferet ve Peruda soyundan gelenler, [56] Yaalah, Darkon ve Giddel soyundan gelenler, [57] Şefatya, Hattil, Pokeret-Hazzebayim ve Ami soyundan gelenler. [58] Bütün Netinimlerle Süleyman'ın kullarının soyundan gelenler toplam üç yüz doksan iki kişiydi. [59] Tel-Melah, Tel-Harşa, Keruv, Addan ve İmmer'den çıkanlar şunlardı. Ama bunlar baba soylarını ve kendi soy kütüklerini İsrail'den olup olmadıklarını gösterecek biçimde kanıtlayamadılar: [60] Delaya, Toviya ve Nekoda soyundan gelenler: altı yüz elli iki kişi. [61] Kâhin soyundan gelenler arasında şunlar vardı: Habaya, Hakkos ve Barzillay soyundan gelenler. Bu Barzillay, Gilatlı Barzillay'ın kızlarından biriyle evlenmiş ve onların adıyla anılmıştı. [62] Bunlar soy kütüğünde kayıtlı olanlar arasında kendi kayıtlarını aradılar, ama bulamadılar. Bu yüzden kâhinlikten kirli sayılıp çıkarıldılar. [63] Vali onlara, Urim'le Tummim'i kullanan bir kâhin ortaya çıkıncaya kadar en kutsal şeylerden yememelerini söyledi. [64] Bütün topluluğun toplamı kırk iki bin üç yüz altmış kişiydi. [65] Bunların dışında yedi bin üç yüz otuz yedi erkek ve kadın köleleri vardı. Ayrıca iki yüz erkek ve kadın ezgici vardı. [66] Atları yedi yüz otuz altı, katırları iki yüz kırk beşti. [67] Develeri dört yüz otuz beş, eşekleri altı bin yedi yüz yirmiydi. [68] Bazı aile başları, Yeruşalim'deki RAB'bin evine geldiklerinde, Tanrı'nın evini eski yerine yeniden kurmak için gönülden bağışta bulundular. [69] Güçleri oranında işin hazinesine altmış bir bin altın darik, beş bin gümüş mina ve kâhinler için yüz giysi verdiler. [70] Böylece kâhinler, Levililer, halktan bazıları, ezgiciler, kapı görevlileri ve Netinimler kendi kentlerinde yaşadılar; bütün İsrail de kendi kentlerinde yaşadı.

3

[1] Yedinci ay gelince, İsrailoğulları kentlerinde bulunuyordu. Halk tek bir adam gibi Yeruşalim'e toplandı. [2] Bunun üzerine Yosadak oğlu Yeşua, kâhin kardeşleriyle birlikte ayağa kalktı; Şealtiel oğlu Zerubbabil de kardeşleriyle birlikte İsrail'in Tanrısı'nın sunağını kurdu. Bunu, Tanrı adamı Musa'nın yasasında yazıldığı gibi, onun üzerinde yakmalık sunular sunmak için yaptılar. [3] Çevre ülkelerin halklarından korkmalarına rağmen sunağı temeli üzerine kurdular ve üzerinde RAB'be yakmalık sunular sundular; sabah akşam yakmalık sunular sundular. [4] Yazılı olduğu gibi Çardak Bayramı'nı kutladılar ve her gün için belirlenmiş kurala göre, o günün gerektirdiği sayıda günlük yakmalık sunular sundular. [5] Bundan sonra sürekli yakmalık sunuyu, yeni ay sunularını, RAB'bin kutsal kılınmış bütün belirli bayramlarına ait sunuları ve RAB'be gönüllü sunu getiren herkesin sunularını sundular. [6] Yedinci ayın ilk gününden başlayarak RAB'be yakmalık sunular sunmaya başladılar. Oysa RAB'bin tapınağının temeli henüz atılmamıştı. [7] Taş ustalarına ve marangozlara para verdiler. Ayrıca, Pers Kralı Koreş'ten aldıkları izin uyarınca, Lübnan'dan sedir ağaçlarını deniz yoluyla Yoppa'ya getirsinler diye Sayda ve Sur halkına yiyecek, içecek ve zeytinyağı verdiler. [8] Yeruşalim'deki Tanrı'nın evine gelişlerinin ikinci yılında, ikinci ayda, Şealtiel oğlu Zerubbabil, Yosadak oğlu Yeşua, öbür kardeşleri olan kâhinler ve Levililer, ayrıca sürgünden Yeruşalim'e gelenlerin hepsi işe başladılar. RAB'bin evindeki işin gözetimini yapmaları için yirmi yaşından yukarı Levililer'i görevlendirdiler. [9] Bunun üzerine Yeşua, oğulları ve kardeşleriyle, Kadmiel ve oğullarıyla, Yahuda oğullarıyla birlikte Tanrı'nın evinde çalışanların gözetimini üstlenmek için bir araya geldi; Henadad oğulları da oğulları ve

kardeşleri olan Levililer'le birlikte onlara katıldı. [10] Yapıcılar RAB'bin tapınağının temelini atınca, kâhinler giysileri içinde borazanlarla, Asaf oğulları olan Levililer de zillerle yerlerini aldılar; İsrail Kralı Davut'un buyruğuna göre RAB'bi övmeye başladılar. [11] RAB'bi överek ve ona şükrederek karşılıklı ezgiler söylediler: “Çünkü o iyidir; İsrail'e olan vefalı sevgisi sonsuza dek sürer.” Halkın tümü, RAB'bin evinin temeli atıldığı için RAB'bi överken büyük bir coşkuyla bağırdı. [12] Ama ilk evi görmüş olan yaşlı kâhinlerin, Levililer'in ve baba evleri önderlerinin birçoğu, bu evin temelinin gözlerinin önünde atıldığını görünce yüksek sesle ağladı. Birçoğu da sevinçten yüksek sesle bağırıyordu. [13] Bu yüzden halk, sevinç çığlığının sesini halkın ağlayışının sesinden ayırt edemiyordu. Çünkü halk öyle yüksek sesle bağırıyordu ki, ses çok uzaklardan duyuluyordu.

4

[1] Yahuda ile Benyamin'in düşmanları, sürgünden dönenlerin İsrail'in Tanrısı RAB için bir tapınak yaptığını duyunca, [2] Zerubbabil'e ve baba evlerinin önderlerine yaklaşıp onlara, “Sizinle birlikte biz de yapalım. Çünkü biz de sizin gibi Tanrınız'a yöneliyoruz ve bizi buraya çıkaran Asur Kralı Esar-Haddon'un günlerinden beri O'na kurban sunuyoruz” dediler. [3] Ama Zerubbabil, Yeşu ve İsrail'in baba evlerinin öbür önderleri onlara, “Tanrımız için bir ev yapma işinde sizin bizimle bir payınız yok. Pers Kralı Kral Koreş'in bize buyurduğu gibi, İsrail'in Tanrısı RAB için onu biz kendimiz birlikte yapacağız” dediler. [4] Bunun üzerine ülke halkı Yahuda halkının cesaretini kırdı ve yapım işinde onları yıldırdı. [5] Pers Kralı Koreş'in bütün günleri boyunca, Pers Kralı Darius'un krallığına dek, amaçlarını boşa çıkarmak için onlara karşı danışmanlar tuttular. [6] Ahaşveroş'un krallığı sırasında, krallığının başında Yahuda ve Yeruşalim halkına karşı bir suçlama yazdılar. [7] Artahşasta'nın günlerinde Bişlam, Mitredat, Tabeel ve öbür arkadaşları Pers Kralı Artahşasta'ya yazdılar. Mektup Aramice yazılmış, Aramice olarak düzenlenmişti. [8] Vali Rehum ile yazman Şimşay, Yeruşalim'e karşı Kral Artahşasta'ya şöyle bir mektup yazdılar: [9] Vali Rehum, yazman Şimşay ve öbür arkadaşları, yani Dinaylılar, Afarsatklılar, Tarpelliler, Afarslılar, Arklılar, Babilliler, Şuşanlılar, Dehaylılar, Elamlılar, [10] ayrıca büyük ve soylu Osnappar'ın getirip Samiriye kentine ve Irmak'ın ötesindeki bölgenin öbür yerlerine yerleştirdiği öteki uluslar şöyle yazdılar. [11] Kral Artahşasta'ya gönderdikleri mektubun kopyası şudur: “Irmak'ın ötesindeki bölgenin adamları olan kulların, ve saire. [12] Krala bilinsin ki, senden çıkıp bize, Yeruşalim'e gelen Yahudiler o asi ve kötü kenti yapıyorlar. Surları bitirdiler, temelleri onardılar. [13] Şimdi krala bilinsin ki, bu kent yeniden yapılır ve surlar tamamlanırsa vergi, haraç ve geçiş resmi ödemezler; sonunda bu durum krallara zarar verir. [14] Biz sarayın tuzunu yediğimiz için kralın onursuzluğa uğramasını görmemiz uygun olmaz. Bu yüzden haber gönderip krala bildirdik ki, [15] atalarının kayıt kitaplarında araştırma yapılsın. O kayıt kitaplarında bu kentin asi bir kent olduğunu, krallara ve eyaletlere zarar verdiğini, eski çağlardan beri içinde ayaklanma çıkarıldığını bulacaksın. İşte bu yüzden bu kent yıkıldı. [16] Krala bildiriyoruz ki, bu kent yeniden yapılır ve surları tamamlanırsa Irmak'ın ötesindeki bölgede artık senin payın kalmayacaktır.” [17] Bunun üzerine kral, Vali Rehum'a, yazman Şimşay'a, Samiriye'de ve Irmak'ın ötesindeki bölgenin öbür yerlerinde oturan öbür arkadaşlarına şu karşılığı gönderdi: “Esenlik, ve saire. [18] Bize gönderdiğiniz mektup önümde açıkça okunmuştur. [19] Ben buyurdum, araştırma yapıldı. Bu kentin eski zamanlardan beri krallara karşı başkaldırdığı, içinde isyan ve ayaklanma çıktığı görüldü. [20] Yeruşalim üzerinde güçlü krallar da hüküm sürdü; Irmak'ın ötesindeki bütün bölgeye egemen oldular. Vergi, haraç ve geçiş resmi onlara ödendi. [21] Şimdi bu adamlara işi durdurmalarını buyurun; ben buyurmadıkça bu kent yeniden yapılmayacak. [22] Bu konuda gevşek davranmamaya dikkat edin. Kralların zararına olacak bu kötülük neden büyüsün?” [23] Kral Artahşasta'nın mektubunun kopyası Rehum'un, yazman Şimşay'ın ve arkadaşlarının önünde okununca, onlar hemen Yeruşalim'deki Yahudiler'e gittiler ve zorla, güç kullanarak onları durdurdular. [24] Böylece Yeruşalim'deki Tanrı'nın evinin işi durdu; Pers Kralı Darius'un krallığının ikinci yılına kadar durmuş kaldı.

5

[1] O sırada peygamberler, yani Peygamber Hagay ile İddo oğlu Zekeriya, Yahuda ve Yeruşalim'de bulunan Yahudilere İsrail Tanrısı'nın adıyla peygamberlik ettiler. [2] Bunun üzerine Şealtiel oğlu Zerubbabil ile Yosadak oğlu Yeşua kalkıp Yeruşalim'deki Tanrı'nın evini yeniden yapmaya başladılar. Tanrı'nın peygamberleri de onlarla birlikte olup onlara yardım ediyordu. [3] Aynı zamanda Irmak ötesi bölgesinin valisi Tattenay, Şetar-Bozenay ve yanlarındakiler gelip onlara şöyle dediler: "Bu evi yapmanız ve bu duvarı bitirmeniz için size kim buyruk verdi?" [4] Biz de onlara, bu yapıyı kuran adamların adlarının ne olduğunu söyledik. [5] Ama Tanrıları'nın gözü Yahudilerin ileri gelenlerinin üzerindeydi. Bu yüzden konu Darius'a bildirilip bu konuda mektupla yanıt gelinceye kadar onların işi durdurulmadı. [6] Irmak ötesi bölgesinin valisi Tattenay, Şetar-Bozenay ve Irmak ötesinde yaşayan yol arkadaşları Afarsaklılar'ın Kral Darius'a gönderdikleri mektubun örneği şudur. [7] Ona bir mektup gönderdiler; içinde şöyle yazılıydı: "Kral Darius'a tam esenlikler." [8] Krala bilinsin ki, Yahuda eyaletine, ulu Tanrı'nın evine gittik. Orası iri taşlarla yapılıyor, duvarlara kereste yerleştiriliyor. İş özenle sürdürülüyor ve onların elinde iyi ilerliyor. [9] Sonra o ileri gelenlere şunu sorduk: "Bu evi yapmanız ve bu duvarı bitirmeniz için size kim buyruk verdi?" [10] Sana bildirelim diye, başlarında duran adamların adlarını yazabilmemiz için onlara adlarını da sorduk. [11] Bize şu karşılığı verdiler: "Biz göğün ve yerin Tanrısı'nın kullarıyız. Uzun yıllar önce yapılmış olan evi yeniden yapıyoruz; İsrail'in büyük bir kralı onu yapıp tamamlamıştı. [12] Ama atalarımız göğün Tanrısı'nı öfkelendirince, Tanrı onları Babil Kralı Nebukadnessar'ın, yani Kildani'nin eline verdi. O da bu evi yıktı ve halkı Babil'e sürgün etti. [13] Ne var ki Babil Kralı Koreş'in birinci yılında, Kral Koreş Tanrı'nın bu evinin yeniden yapılması için buyruk verdi. [14] Nebukadnessar'ın Yeruşalim'deki tapınaktan alıp Babil'deki tapınağa götürdüğü Tanrı'nın evine ait altın ve gümüş kapları da Kral Koreş Babil'deki tapınaktan çıkardı. Bunları vali atadığı Şeşbassar adlı adama teslim etti. [15] Ona, 'Bu kapları al, git, Yeruşalim'deki tapınağa koy, Tanrı'nın evi de kendi yerinde yeniden yapılsın' dedi. [16] Bunun üzerine o Şeşbassar gelip Yeruşalim'deki Tanrı'nın evinin temellerini attı. O günden bugüne yapı sürüyor, ama daha tamamlanmadı." [17] Şimdi, kral uygun görürse Babil'deki kral hazinesinde araştırma yapılsın; Kral Koreş'in Yeruşalim'de Tanrı'nın bu evinin yapılması için gerçekten buyruk verip vermediği ortaya çıkarılsın. Sonra kral bu konudaki kararını bize bildirsin."

6

[1] Bunun üzerine Kral Darius buyruk verdi; Babil'de hazinelerin saklandığı arşiv binasında araştırma yapıldı. [2] Med eyaletindeki kalede, Ahmeta'da bir tomar bulundu. İçine kayıt olarak şunlar yazılmıştı: [3] Kral Koreş'in birinci yılında Kral Koreş şu buyruğu verdi: Yeruşalim'deki Tanrı'nın Evi'ne gelince, kurbanların sunulduğu o ev yeniden yapılsın, temelleri sağlam atılsın. Yüksekliği altmış arşın, genişliği altmış arşın olsun. [4] Üç sıra büyük taş, bir sıra da yeni kereste kullanılsın. Giderler kralın sarayından karşılansın. [5] Ayrıca Nebukadnessar'ın Yeruşalim'deki tapınaktan alıp Babil'e götürdüğü Tanrı'nın Evi'ne ait altın ve gümüş kaplar geri verilsin; Yeruşalim'deki tapınağa, her biri kendi yerine götürülsün ve Tanrı'nın Evi'ne konsun. [6] Şimdi ey Fırat'ın ötesindeki bölgenin valisi Tattenay, Şetar-Bozenay ve Fırat'ın ötesindeki bölgedeki arkadaşlarınız Aparsaklılar, oradan uzak durun. [7] Bu Tanrı evi üzerindeki işe karışmayın. Yahudiler'in valisiyle Yahudiler'in ihtiyarları Tanrı'nın bu evini kendi yerinde yeniden yapsınlar. [8] Ayrıca Tanrı'nın bu evinin yapımı için Yahudiler'in bu ihtiyarlarına ne yapmanız gerektiğine dair şu buyruğu veriyorum: Bu adamlara, iş durmasın diye, giderler büyük bir özenle kralın mallarından, yani Fırat'ın ötesindeki bölgeden alınan vergiden karşılansın. [9] Göklerin Tanrısı'na sunulacak yakmalık sunular için gereken genç boğalar, koçlar, kuzular; ayrıca Yeruşalim'deki kâhinlerin isteğine göre buğday, tuz, şarap ve zeytinyağı, eksiksiz olarak her gün kendilerine verilsin. [10] Öyle ki göklerin Tanrısı'na hoş koku olan kurbanlar sunsunlar ve kralın ve oğullarının yaşamı

için dua etsinler. 11 Bir de şu buyruğu veriyorum: Kim bu sözü değiştirirse, evinden bir kiriş sökülsün, kendisi onun üzerine kaldırılıp ona çakılsın; bu suç yüzünden evi de gübrelik olsun. 12 Adını orada yaşatan Tanrı, bunu değiştirmek ya da Yeruşalim'deki Tanrı evi'ni yıkmak için el uzatan bütün kralları ve halkları yere sersin. Ben Darius buyruğu verdim; bu iş büyük bir özenle yapılsın. 13 Bunun üzerine Fırat'ın ötesindeki bölgenin valisi Tattenay, Şetar-Bozenay ve arkadaşları, Kral Darius'un gönderdiği buyruğu büyük bir özenle yerine getirdiler. 14 Yahudiler'in ihtiyarları, Peygamber Hagay ile İddo oğlu Zekeriya'nın peygamberlik etmesi sayesinde yapıyı sürdürdüler ve başarılı oldular. İsrail'in Tanrısı'nın buyruğuna, ayrıca Pers kralları Koreş, Darius ve Artahşasta'nın fermanına göre binayı bitirip tamamladılar. 15 Bu ev, Kral Darius'un krallığının altıncı yılında, Adar ayının üçüncü gününde tamamlandı. 16 İsrailoğulları, kâhinler, Levililer ve sürgünden dönenlerin geri kalanı, Tanrı'nın bu evinin adanışını sevinçle kutladılar. 17 Tanrı'nın bu evinin adanışında yüz boğa, iki yüz koç, dört yüz kuzu sundular. Ayrıca bütün İsrail için, İsrail oymaklarının sayısına göre günah sunusu olarak on iki teke sundular. 18 Yeruşalim'deki Tanrı hizmeti için kâhinleri bölüklerine, Levililer'i de sınıflarına göre yerleştirdiler; Musa'nın kitabında yazıldığı gibiydi. 19 Sürgünden dönenler birinci ayın on dördüncü gününde Fısıh'ı kutladılar. 20 Çünkü kâhinlerle Levililer birlikte arınmıştı; hepsi de temizdi. Fısıh kurbanını sürgünden dönenlerin hepsi için, kardeşleri olan kâhinler için ve kendileri için kestiler. 21 Sürgünden dönmüş olan İsrailoğulları ve İsrail'in Tanrısı RAB'bi aramak için ülkenin uluslarının kirliliğinden ayrılıp onlara katılanların hepsi yedi. 22 Mayasız Ekmek Bayramı'nı yedi gün sevinçle kutladılar. Çünkü RAB onları sevindirmiş, İsrail'in Tanrısı olan Tanrı'nın evi üzerindeki işte ellerini güçlendirmek için Asur kralının yüreğini onlardan yana çevirmişti.

7

1 Bunlardan sonra, Pers Kralı Artahşasta'nın krallığı sırasında, Seraya oğlu Ezra, Azarya oğlu, Hilkiya oğlu, 2 Şallum oğlu, Sadok oğlu, Ahituv oğlu, 3 Amarya oğlu, Azarya oğlu, Merayot oğlu, 4 Zerahya oğlu, Uzzi oğlu, Bukki oğlu, 5 Avişua oğlu, Pinehas oğlu, Eleazar oğlu, başkâhin Harun'un oğluydu. 6 Bu Ezra Babil'den geldi. İsrail'in Tanrısı RAB'bin verdiği Musa Yasası'nda uzman bir yazmandı. Tanrısı RAB'bin eli onun üzerinde olduğu için, kral ondan istediği her şeyi verdi. 7 Artahşasta Kral'ın yedinci yılında İsrailoğulları'ndan bazıları, kâhinlerden, Levililerden, ezgicilerden, kapı görevlilerinden ve Netinler'den Yeruşalim'e gitti. 8 Ezra, kralın yedinci yılının beşinci ayında Yeruşalim'e vardı. 9 Çünkü birinci ayın ilk gününde Babil'den yola çıkmaya başlamış, beşinci ayın ilk gününde de Tanrısı'nın iyi eli onun üzerinde olduğu için Yeruşalim'e varmıştı. 10 Ezra yüreğini RAB'bin Yasası'nı araştırmaya, onu uygulamaya, İsrail'e kuralları ve hükümleri öğretmeye adamıştı. 11 Kral Artahşasta'nın, Kâhin Ezra'ya, yani RAB'bin buyruklarının sözlerinde ve O'nun İsrail'e verdiği kurallarda uzman olan yazmana verdiği mektubun örneği şudur: 12 Krallar kralı Artahşasta'dan, göğün Tanrısı'nın yasasının yazmanı Kâhin Ezra'ya: Tam esenlik. 13 Şu buyruğu veriyorum: Krallığımda bulunan İsrail halkından, kâhinlerinden ve Levililerden kendi isteğiyle Yeruşalim'e gitmek isteyen herkes seninle gitsin. 14 Çünkü elindeki Tanrı yasasına göre Yahuda ve Yeruşalim'le ilgili soruşturma yapman için kral ve onun yedi danışmanı tarafından gönderiliyorsun. 15 Ayrıca kralın ve danışmanlarının, konutu Yeruşalim'de olan İsrail Tanrısı'na gönülden sundukları gümüşü ve altını götürmen için gönderiliyorsun. 16 Babil ilinin her yanında bulacağın bütün gümüşü ve altını da, halkın ve kâhinlerin Yeruşalim'deki Tanrıları'nın evi için gönülden verecekleri sunularla birlikte götüreceksin. 17 Bu nedenle bu parayla özenle boğalar, koçlar, kuzular, bunların tahıl sunuları ve dökme sunuları al; bunları Yeruşalim'deki Tanrın'ın evinin sunağında sun. 18 Artan gümüş ve altınla sana ve kardeşlerine neyi yapmak iyi görünürse, Tanrınız'ın isteğine göre onu yapın. 19 Tanrın'ın evindeki hizmet için sana verilen kapları Yeruşalim Tanrısı'nın önünde teslim et. 20 Tanrın'ın evinin gereksinimleri için harcaman gereken başka ne varsa, onu da kralın hazinesinden karşıla. 21 Ben Kral Artahşasta, Irmak'ın ötesindeki

bütün hazine görevlilerine şu buyruğu veriyorum: Göğün Tanrısı'nın yasasının yazmanı Kâhin Ezra sizden ne isterse, onu tam bir özenle yerine getirin. [22] Yüz talant gümüşe, yüz ölçek buğdaya, yüz bat şaraba, yüz bat zeytinyağına kadar verilsin; tuz ise ölçüsüz olsun. [23] Göğün Tanrısı'nın buyurduğu her şey, göğün Tanrısı'nın evi için eksiksiz yapılsın. Çünkü kralın ve oğullarının krallığının üzerine neden gazap gelsin? [24] Size ayrıca bildiriyoruz ki kâhinlerden, Levililerden, ezgicilerden, kapı görevlilerinden, Netinler'den ya da bu Tanrı evi görevlilerinden hiçbirine vergi, haraç ya da geçiş ücreti koymak yasal değildir. [25] Sen de ey Ezra, elindeki Tanrı bilgeliğine göre, Irmak'ın ötesindeki bütün halk için görevliler ve yargıçlar ata; Tanrın'ın yasalarını bilenlerin hepsini bunlar yargılasın. Bilmeyenlere de o yasaları öğret. [26] Kim Tanrın'ın yasasını ve kralın yasasını yerine getirmezse, ona hemen hüküm uygulansın; ister ölüm, ister sürgün, ister malına el koyma, ister hapis olsun. [27] Atalarımızın Tanrısı RAB'be övgüler olsun! Yeruşalim'deki RAB'bin evine görkem kazandırmak için kralın yüreğine bunu koyan O'dur. [28] Kralın, danışmanlarının ve kralın bütün güçlü önderlerinin önünde bana vefalı sevgi gösterdi. Tanrım RAB'bin eli üzerimde olduğu için güç buldum ve benimle birlikte çıkmak üzere İsrail'den önder adamlar topladım.

8

[1] Bunlar baba soylarına göre önderleriydi; Kral Artahşasta'nın krallığı sırasında benimle birlikte Babil'den çıkanların soy kaydı da şudur: [2] Finehas'ın oğullarından Gerşom; İtamar'ın oğullarından Daniel; Davut'un oğullarından Hattuş. [3] Şekanya'nın oğullarından, Paroş'un oğullarından Zekeriya; onunla birlikte soy kaydına geçirilen erkeklerin sayısı yüz elliydi. [4] Pahat-Moav'ın oğullarından, Zerahya oğlu Elyehoenay; onunla birlikte iki yüz erkek vardı. [5] Şekanya'nın oğullarından, Yahaziel oğlu Şekanya; onunla birlikte üç yüz erkek vardı. [6] Adin'in oğullarından, Yonatan oğlu Evet; onunla birlikte elli erkek vardı. [7] Elam'ın oğullarından, Atalya oğlu Yeşaya; onunla birlikte yetmiş erkek vardı. [8] Şefatya'nın oğullarından, Mikail oğlu Zevadya; onunla birlikte seksen erkek vardı. [9] Yoav'ın oğullarından, Yehiel oğlu Ovadya; onunla birlikte iki yüz on sekiz erkek vardı. [10] Şelomit'in oğullarından, Yosifya oğlu Şelomit; onunla birlikte yüz altmış erkek vardı. [11] Bebay'ın oğullarından, Bebay oğlu Zekeriya; onunla birlikte yirmi sekiz erkek vardı. [12] Azgat'ın oğullarından, Hakkatan oğlu Yuhanan; onunla birlikte yüz on erkek vardı. [13] Adonikam'ın oğullarından, en son gelenler bunlardı; adları da şunlardı: Elifelet, Yeuel ve Şemaya; onlarla birlikte altmış erkek vardı. [14] Bigvay'ın oğullarından, Utay ve Zabbud; onlarla birlikte yetmiş erkek vardı. [15] Onları Ahava'ya akan ırmağın yanında topladım; orada üç gün konakladık. Halkı ve kâhinleri gözden geçirince, orada Levi oğullarından hiç kimseyi bulamadım. [16] Bunun üzerine önderlerden Eliezer, Ariel, Şemaya, Elnatan, Yariv, Elnatan, Natan, Zekeriya ve Meşullam'ı; ayrıca öğretmen olan Yoyariv ile Elnatan'ı çağırttım. [17] Onları Kasifya'daki önder İddo'ya gönderdim. Kasifya'daki İddo'ya, kardeşlerine ve tapınak hizmetkârlarına ne söylemeleri gerektiğini kendilerine bildirdim; Tanrımız'ın evi için bize görevliler getirsinler diye. [18] Tanrımız'ın iyi eli üzerimizde olduğu için bize anlayışlı bir adam getirdiler: İsrail oğlu Levi'nin oğlu Mahli'nin soyundan Şerevya'yı; onun oğulları ve kardeşleriyle birlikte on sekiz kişi. [19] Ayrıca Haşavya'yı ve onunla birlikte Merari oğullarından Yeşaya'yı, kardeşleriyle ve oğullarıyla birlikte yirmi kişi getirdiler. [20] Levililer'in hizmeti için Davut'la önderlerin görevlendirmiş olduğu tapınak hizmetkârlarından da iki yüz yirmi kişi getirdiler; hepsinin adı tek tek belirtilmişti. [21] Sonra Ahava Irmağı'nın yanında oruç ilan ettim; böylece Tanrımız'ın önünde kendimizi alçaltalım, kendimiz, çocuklarımız ve bütün mallarımız için ondan doğru yolu isteyelim diye. [22] Çünkü yolda düşmana karşı bize yardım etmesi için kraldan asker ve atlı birlik istemeye utandım. Çünkü krala, “Tanrımız'ın eli, kendisini arayanların hepsinin üzerinde iyilik için durur; ama gücü ve öfkesi onu terk edenlerin hepsine karşıdır” demiştik. [23] Böylece oruç tuttuk ve bunun için Tanrımız'a yalvardık; o da yakarışımıza karşılık verdi. [24] Sonra kâhinlerin önderlerinden on ikisini, yani Şerevya, Haşavya ve onlarla birlikte kardeşlerinden on kişiyi ayırdım. [25] Kralın, danışmanlarının, önderlerinin ve orada bulunan

bütün İsrail'in Tanrımız'ın evi için sunduğu gümüşü, altını ve kapları onlara tartıp teslim ettim. [26] Ellerine altı yüz elli talant gümüş, yüz talant değerinde gümüş kaplar ve yüz talant altın tarttım. [27] Ayrıca her biri bin darik değerinde yirmi altın tas ve altın kadar değerli iki parlak tunç kap verdim. [28] Onlara, "Siz RAB için kutsalsınız, bu kaplar da kutsaldır; gümüşle altın da atalarınızın Tanrısı RAB'be gönülden sunulan bir sunudur" dedim. [29] "Yeruşalim'de, RAB'bin evinin odalarında, kâhinlerin ve Levililer'in önderleriyle İsrail'in baba soylarının önderleri önünde bunları tartıncaya kadar dikkat edin ve koruyun" dedim. [30] Böylece kâhinler ve Levililer, gümüşün, altının ve kapların tartılmış miktarını Tanrımız'ın evine, Yeruşalim'e götürmek üzere teslim aldılar. [31] Birinci ayın on ikinci gününde Yeruşalim'e gitmek için Ahava Irmağı'ndan ayrıldık. Tanrımız'ın eli üzerimizdeydi; bizi düşmanın elinden ve yol üzerindeki pusuculardan kurtardı. [32] Yeruşalim'e vardık ve orada üç gün kaldık. [33] Dördüncü gün gümüş, altın ve kaplar Tanrımız'ın evinde Kâhin Uriya oğlu Meremot'un eline tartıldı. Onun yanında Finehas oğlu Elazar vardı; onlarla birlikte Levililer'den Yeşu oğlu Yozavat ve Binnuy oğlu Noadya da vardı. [34] Her şey sayı ve ağırlıkça kayda geçirildi; bütün ağırlık da o sırada yazıldı. [35] Sürgünden dönmüş olan sürgün çocukları, İsrail'in Tanrısı'na yakmalık sunular sundular: bütün İsrail için on iki boğa, doksan altı koç, yetmiş yedi kuzu ve günah sunusu olarak on iki teke. Bunların hepsi RAB'be sunulan yakmalık sunuydu. [36] Kralın buyruklarını kralın satraplarına ve Irmak ötesindeki valilere teslim ettiler. Onlar da halka ve Tanrı'nın evine destek oldular.

9

[1] Bunlar yapıldıktan sonra önderler yanıma gelip şöyle dediler: "İsrail halkı, kâhinler ve Levililer kendilerini ülke halklarından ayırmadılar. Kenanlıların, Hititlerin, Perizlilerin, Yevusluların, Ammonluların, Moavlıların, Mısırlıların ve Amorluların iğrençliklerini benimsediler. [2] Çünkü onların kızlarını kendilerine ve oğullarına aldılar; böylece kutsal soy ülke halklarıyla karıştı. Evet, bu suçta önderlerin ve yöneticilerin eli başı çekti." [3] Bunu duyunca giysimi ve kaftanımı yırttım, başımdan ve sakalımdan kıllar yolup dehşete düşmüş halde oturdum. [4] Sürgünden dönenlerin bu suçu yüzünden İsrail Tanrısı'nın sözleri karşısında titreyen herkes çevremde toplandı. Ben de akşam sunusuna kadar dehşete düşmüş halde oturdum. [5] Akşam sunusu vaktinde, üzerimde yırtılmış giysimle ve kaftanımla, alçalışımdan kalktım; dizlerimin üzerine çöküp ellerimi Tanrım RAB'be doğru açtım. [6] Şöyle dedim: "Tanrım, sana yüzümü kaldırmaktan utanıyor, mahcup oluyorum, ey Tanrım. Çünkü suçlarımız başımızı aştı, suçluluğumuz göklere kadar yükseldi. [7] Atalarımızın günlerinden bugüne kadar büyük suç içindeyiz. Suçlarımız yüzünden biz, krallarımız ve kâhinlerimiz ülkelerin krallarının eline teslim edildik; kılıca, sürgüne, yağmaya ve bugün olduğu gibi yüz kızartıcı duruma düştük. [8] Ama şimdi, kısa bir an için, Tanrımız RAB bizden lütfunu esirgemedi; bize kurtulan bir kalıntı bıraktı, kutsal yerinde bize tutunacak bir yer verdi. Böylece Tanrımız gözlerimize ışık verdi, kulluğumuz içinde bize biraz canlanma verdi. [9] Çünkü biz köleyiz. Ama Tanrımız köleliğimiz içinde bizi terk etmedi; Pers krallarının gözünde bize vefalı sevgi gösterdi. Tanrımız'ın Tapınağı'nı yeniden kurmamız, onun yıkıntılarını onarmamız, Yahuda'da ve Yeruşalim'de bize bir duvar vermesi için bize canlanma verdi. [10] "Şimdi, ey Tanrımız, bundan sonra ne diyelim? Çünkü buyruklarını bıraktık. [11] Sen kulların peygamberler aracılığıyla şu buyruğu verdin: 'Mülk edinmek için girmekte olduğunuz ülke, ülke halklarının kirliliği yüzünden kirli bir ülkedir. Onlar iğrençlikleriyle orayı bir uçtan öbür uca pislikleriyle doldurdular. [12] Bunun için kızlarınızı onların oğullarına vermeyin, onların kızlarını da oğullarınıza almayın. Onların esenliğini ya da gönencini sonsuza dek aramayın. O zaman güçlü olursunuz, ülkenin iyi ürünlerini yersiniz ve onu oğullarınıza sonsuza dek miras bırakırsınız.' [13] "Başımıza gelen bütün bunlardan sonra, kötü işlerimiz ve büyük suçumuz yüzünden, ey Tanrımız, sen bizi suçlarımızın hak ettiğinden daha hafif cezalandırdın ve bize böyle bir kalıntı bıraktın. [14] Senin buyruklarını yeniden çiğneyip bu iğrençlikleri yapan halklarla akrabalık mı kuralım? Bizi tüketip ortada ne kalıntı ne de kurtulan biri bırakmayıncaya kadar bize öfkelenmez miydin? [15] Ey İsrail'in Tanrısı RAB, sen doğrusun. Çünkü

bugün olduğu gibi kurtulmuş bir kalıntı olarak bırakıldık. İşte suçumuzla senin önündeyiz; çünkü bu yüzden hiç kimse senin önünde duramaz.”

10

[1] Ezra dua edip günahlarını itiraf ederken, ağlayıp Tanrı'nın Evi'nin önünde kendini yere atmışken, İsrail'den çok büyük bir topluluk, erkekler, kadınlar ve çocuklar onun çevresinde toplandı; çünkü halk acı acı ağlıyordu. [2] Elam oğullarından Yehiel oğlu Şekanya Ezra'ya şöyle karşılık verdi: “Tanrımız'a karşı sadakatsizlik ettik; bu ülkenin halklarından yabancı kadınlarla evlendik. Ama yine de bu konuda İsrail için umut var. [3] Şimdi gel, efendimin ve Tanrımız'ın buyruğu karşısında titreyenlerin öğüdüne göre, Tanrımız'la bir antlaşma yapalım: bütün bu kadınları ve onlardan doğanları gönderelim. Her şey Yasa'ya göre yapılsın. [4] Kalk, çünkü bu iş sana düşüyor, biz de seninleyiz. Cesur ol ve yap.” [5] Bunun üzerine Ezra kalktı; kâhinlerin önderlerine, Levililer'e ve bütün İsrail'e bu söze göre davranacaklarına dair ant içirdi. Onlar da ant içtiler. [6] Sonra Ezra Tanrı'nın Evi'nin önünden kalkıp Elyaşiv oğlu Yehohanan'ın odasına gitti. Oraya vardığında ekmek yemedi, su içmedi; çünkü sürgünden dönenlerin sadakatsizliği yüzünden yas tutuyordu. [7] Yahuda'nın ve Yeruşalim'in her yanında, sürgünden dönenlerin hepsinin Yeruşalim'de toplanması için duyuru yapıldı. [8] Önderlerle ihtiyarların kararı uyarınca, üç gün içinde gelmeyen herkesin bütün malına el konulacak, kendisi de sürgünden dönenlerin topluluğundan çıkarılacaktı. [9] Böylece Yahuda ve Benyamin'in bütün erkekleri üç gün içinde Yeruşalim'de toplandı. Dokuzuncu ayın yirminci günüydü. Halkın hepsi Tanrı'nın Evi'nin önündeki meydanda, bu mesele yüzünden ve şiddetli yağmurdan titreyerek oturuyordu. [10] Kâhin Ezra ayağa kalkıp onlara şöyle dedi: “Sadakatsizlik ettiniz; yabancı kadınlarla evlenip İsrail'in suçunu artırdınız. [11] Şimdi atalarınızın Tanrısı RAB'be günahınızı itiraf edin ve O'nun isteğini yerine getirin. Kendinizi bu ülkenin halklarından ve yabancı kadınlardan ayırın.” [12] Bunun üzerine bütün topluluk yüksek sesle karşılık verdi: “Bize söylediğin gibi yapmak zorundayız. [13] Ama halk çok, mevsim de şiddetli yağmurların mevsimi; dışarıda duramayız. Üstelik bu iş bir iki günde bitmez, çünkü bu konuda çok büyük günah işledik. [14] Bütün topluluk adına önderlerimiz görevlendirilsin. Kentlerimizde yabancı kadınlarla evlenmiş olanların hepsi belirlenen zamanlarda gelsin; her kentin ihtiyarlarıyla yargıçları da onlarla birlikte gelsin. Tanrımız'ın bu konudaki kızgın öfkesi üzerimizden dönene, bu mesele çözülene kadar böyle olsun.” [15] Yalnız Asahel oğlu Yonatan ile Tikva oğlu Yahzeya buna karşı çıktı; Meşullam ile Levili Şabbetay da onları destekledi. [16] Sürgünden dönenler de böyle yaptılar. Kâhin Ezra ve bazı soy başkanları, baba evlerine göre, hepsi adıyla belirlenip ayrıldı. Meseleyi araştırmak için onuncu ayın ilk günü oturdular. [17] Birinci ayın ilk gününe kadar, yabancı kadınlarla evlenmiş bütün erkeklerle ilgili işi tamamladılar. [18] Kâhin oğulları arasında yabancı kadınlarla evlenmiş olanlar bulundu: Yosadak oğlu Yeşu'nun oğullarından ve kardeşlerinden Maaseya, Eliezer, Yariv ve Gedalya. [19] Kadınlarını göndereceklerine dair söz verdiler; suçlu oldukları için de suçlarına karşılık sürüden bir koç sundular. [20] İmmer oğullarından: Hanani ve Zebadya. [21] Harim oğullarından: Maaseya, İlya, Şemaya, Yehiel ve Uzziya. [22] Pahşur oğullarından: Elyoenay, Maaseya, İşmael, Netanel, Yozabad ve Elasa. [23] Levililer'den: Yozabad, Şimi, Kelaya - yani Kelita -, Petahya, Yahuda ve Eliezer. [24] Ezgiciler'den: Elyaşiv. Kapı nöbetçilerinden: Şallum, Telem ve Uri. [25] İsrail'den, Paroş oğullarından: Ramya, Yizziya, Malkiya, Miyamin, Elazar, Malkiya ve Benaya. [26] Elam oğullarından: Mattanya, Zekeriya, Yehiel, Avdi, Yeremot ve İlya. [27] Zattu oğullarından: Elyoenay, Elyaşiv, Mattanya, Yeremot, Zavad ve Aziza. [28] Bebay oğullarından: Yehohanan, Hananya, Zabbay, Atlay. [29] Bani oğullarından: Meşullam, Malluk, Adaya, Yaşuv, Şeal, Yeremot. [30] Pahat-Moav oğullarından: Adna, Kelal, Benaya, Maaseya, Mattanya, Besalel, Binnuy ve Manaşşe. [31] Harim oğullarından: Eliezer, İşşiya, Malkiya, Şemaya, Şimon, [32] Benyamin, Malluk, Şemarya. [33] Haşum oğullarından: Mattenay, Mattatta, Zavad, Elifelet, Yeremay, Manaşşe, Şimi. [34] Bani oğullarından: Maaday, Amram ve Uel, [35] Benaya, Bedeiya, Keluhu, [36] Vanya, Meremot, Elyaşiv, [37] Mattanya, Mattenay ve Yaasu, [38] Bani, Binnuy, Şimi, [39] Şelemya, Natan, Adaya, [40]

Mahnadevay, Şaşay, Şaray, [41] Azarel, Şelemya, Şemarya, [42] Şallum, Amarya, Yusuf. [43] Nebo oğullarından: Yeiel, Mattitya, Zavad, Zebina, İddo, Yoel, Benaya. [44] Bunların hepsi yabancı kadınlarla evlenmişti; bazı kadınlardan çocukları da olmuştu.

Nehemya

1

[1] Hakalya oğlu Nehemya'nın sözleri. Yirminci yılın Kislev ayında, ben Şuşan Kalesi'ndeyken, [2] kardeşlerimden Hanani, Yahuda'dan bazı adamlarla birlikte geldi. Ben de onlara, sürgünden kurtulup geride kalan Yahudiler'i ve Yeruşalim'i sordum. [3] Bana şöyle dediler: "Sürgünden sağ kalıp orada, eyalette kalanlar büyük sıkıntı ve aşağılanma içindeler. Yeruşalim'in surları da yıkılmış, kapıları ateşle yakılmış." [4] Bu sözleri duyunca oturup ağladım. Günlerce yas tuttum; oruç tutup göklerin Tanrısı'nın önünde dua ettim. [5] Şöyle dedim: "Ne olur, ey göklerin Tanrısı RAB, seni sevip buyruklarına uyanlarla antlaşmasını ve vefalı sevgisini sürdüren büyük ve heybetli Tanrı, [6] kulunun şimdi senin önünde, gece gündüz, kulların İsrailoğulları için ettiği duaya kulağın açık, gözlerin de açık olsun. İsrailoğulları'nın sana karşı işlediğimiz günahları itiraf ediyorum. Evet, ben de babamın evi de günah işledik. [7] Sana karşı büsbütün bozulduk; kulun Musa'ya buyurduğun buyrukları, kuralları ve hükümleri yerine getirmedik. [8] "Ne olur, kulun Musa'ya buyurduğun şu sözü anımsa: 'Sadakatsizlik ederseniz, sizi halkların arasına dağıtırım; [9] ama bana dönerseniz, buyruklarımı tutup uygularsanız, sürülmüş olanlarınız göklerin en uzak ucunda olsa bile, onları oradan toplayacak, adımı orada yaşatmak için seçtiğim yere getireceğim.' [10] "İşte bunlar, büyük gücünle ve kudretli elinle kurtardığın kulların ve halkındır. [11] Rab, ne olur, kulağın kulunun duasına ve adından korkmayı sevinç sayan kullarının duasına açık olsun. Kuluna bugün başarı ver, onu bu adamın gözünde merhamet buldur." O sırada ben kralın sakisiydim.

2

[1] Kral Artahşasta'nın yirminci yılında, Nisan ayında, önünde şarap varken şarabı alıp krala verdim. Daha önce onun önünde hiç üzgün görünmemiştim. [2] Kral bana, "Hasta olmadığına göre neden yüzün üzgün? Bu olsa olsa yürek kederidir" dedi. Bunun üzerine çok korktum. [3] Krala, "Kral sonsuza dek yaşasın! Atalarımın mezarlarının bulunduğu kent viraneye dönmüş, kapıları ateşte yanıp kül olmuşken yüzüm neden üzgün olmasın?" dedim. [4] Kral bana, "Peki, ne istiyorsun?" dedi. Ben de göklerin Tanrısı'na dua ettim. [5] Krala, "Eğer kral uygun görürse ve kulun gözünde lütuf bulduysa, beni Yahuda'ya, atalarımın mezarlarının bulunduğu kente gönder ki onu yeniden kurayım" dedim. [6] Kral da bana, yanında oturan kraliçeyle birlikte, "Yolculuğun ne kadar sürecek? Ne zaman döneceksin?" dedi. Kral beni göndermeyi uygun gördü, ben de ona bir süre belirledim. [7] Ayrıca krala, "Eğer kral uygun görürse, Irmak ötesindeki valilere bana mektuplar verilsin ki Yahuda'ya varıncaya dek geçmeme izin versinler; [8] bir de kralın ormanının bekçisi Asaf'a bir mektup verilsin ki tapınağın yanındaki kalenin kapıları için kirişler, kent suru ve oturacağım ev için kereste versin" dedim. Tanrım'ın iyi eli üzerimde olduğu için kral bunları bana verdi. [9] Böylece Irmak ötesindeki valilerin yanına gidip kralın mektuplarını onlara verdim. Kral benimle birlikte ordu komutanlarıyla atlıları da göndermişti. [10] Horonlu Sanballat'la Ammonlu kul Tobiya bunu duyunca, İsrail halkının iyiliğini arayan birinin gelmiş olmasına çok içerlediler. [11] Yeruşalim'e vardım ve orada üç gün kaldım. [12] Gece kalktım; yanımda birkaç adam vardı. Tanrım'ın Yeruşalim için yapmamı yüreğime koyduğu şeyi kimseye söylememiştim. Bindiğim hayvandan başka yanımda hayvan yoktu. [13] Geceleyin Vadi Kapısı'ndan çıktım, Çakal Pınarı'na ve Gübre Kapısı'na doğru gidip Yeruşalim'in yıkılmış surlarını ve ateşte yanıp kül olmuş kapılarını inceledim. [14] Oradan Pınar Kapısı'na ve kral havuzuna geçtim. Ama altımdaki hayvanın geçebileceği yer yoktu. [15] Böylece geceleyin vadiden yukarı çıktım ve suru incelemeyi sürdürdüm. Sonra geri dönüp Vadi Kapısı'ndan içeri girdim ve döndüm. [16] Yöneticiler nereye gittiğimi, ne yaptığımı bilmiyorlardı. O zamana kadar Yahudilere, kâhinlere, soylulara, yöneticilere ya da işi yapacak öbür kişilere bir şey

söylememiştim. 17 Sonra onlara, “İçinde bulunduğumuz sıkıntıyı görüyorsunuz. Yeruşalim viraneye dönmüş, kapıları ateşte yanmış. Gelin, Yeruşalim'in surunu yeniden kuralım da artık utanç içinde kalmayalım” dedim. 18 Tanrım'ın bana iyilik eden elini ve kralın bana söylediği sözleri onlara anlattım. Onlar da, “Haydi, kalkıp inşa edelim” dediler. Böylece bu iyi iş için kolları sıvadılar. 19 Ama Horonlu Sanballat, Ammonlu kul Tobiya ve Arap Geşem bunu duyunca bizimle alay ettiler, bizi küçümsediler ve, “Yaptığınız bu şey de ne? Krala karşı mı ayaklanıyorsunuz?” dediler. 20 Ben de onlara şöyle karşılık verdim: “Bize başarı verecek olan göklerin Tanrısı'dır. Bu yüzden biz, onun kulları, kalkıp inşa edeceğiz. Ama sizin Yeruşalim'de ne payınız, ne hakkınız, ne de size ait bir anı var.”

3

1 Bunun üzerine başkâhin Eliyaşiv, kâhin kardeşleriyle birlikte kalkıp Koyun Kapısı'nı yaptılar. Onu kutsayıp kapı kanatlarını yerine koydular; Hamea Kulesi'ne kadar, Hananel Kulesi'ne kadar onu kutsadılar. 2 Onun yanında Eriha halkı yaptı. Onların yanında İmri oğlu Zakkur yaptı. 3 Hasenaa'nın oğulları Balık Kapısı'nı yaptılar. Kirişlerini yerleştirip kapı kanatlarını, sürgülerini ve çubuklarını taktılar. 4 Onların yanında Hakkos oğlu Uriya'nın oğlu Meremot onarım yaptı. Onların yanında Berekiya oğlu, Meşezavel'in oğlu Meşullam onarım yaptı. Onların yanında Baana oğlu Sadok onarım yaptı. 5 Onların yanında Tekoalılar onarım yaptı; ama ileri gelenleri efendilerinin işine omuz vermedi. 6 Paseah oğlu Yoyada ile Besodeya oğlu Meşullam Eski Kapı'yı onardı. Kirişlerini yerleştirip kapı kanatlarını, sürgülerini ve çubuklarını taktılar. 7 Onların yanında Givonlu Melatya, Meronotlu Yadon, Givon ve Mispa adamları, Irmak'ın ötesindeki bölgenin valisinin konutunu onardılar. 8 Onun yanında Harhaya oğlu, kuyumculardan Uzziel onarım yaptı. Onun yanında attarcılardan Hananya onarım yaptı. Yeruşalim'i Geniş Duvar'a kadar sağlamlaştırdılar. 9 Onların yanında, Yeruşalim bölgesinin yarısının yöneticisi Hur oğlu Refaya onarım yaptı. 10 Onların yanında Harumaf oğlu Yedaya kendi evinin karşısını onardı. Onun yanında Haşavneya oğlu Hattuş onarım yaptı. 11 Harim oğlu Malkiya ile Pahat-Moav oğlu Haşşuv başka bir bölümü ve Fırınlar Kulesi'ni onardılar. 12 Onun yanında, Yeruşalim bölgesinin yarısının yöneticisi Halloheş oğlu Şallum, kızlarıyla birlikte onarım yaptı. 13 Hanun ile Zanoah'ta oturanlar Vadi Kapısı'nı onardılar. Onu yapıp kapı kanatlarını, sürgülerini ve çubuklarını taktılar; ayrıca surun bin arşınlık bölümünü Gübre Kapısı'na kadar onardılar. 14 Beyt-Hakkerem bölgesinin yöneticisi Rekav oğlu Malkiya Gübre Kapısı'nı onardı. Onu yapıp kapı kanatlarını, sürgülerini ve çubuklarını taktılar. 15 Mispa bölgesinin yöneticisi Kol-Hoze oğlu Şallun Pınar Kapısı'nı onardı. Onu yapıp üstünü örttü; kapı kanatlarını, sürgülerini ve çubuklarını taktı. Ayrıca kralın bahçesinin yanındaki Şelah Havuzu'nun surunu, Davut Kenti'nden inen merdivenlere kadar onardı. 16 Onun ardından Beyt-Sur bölgesinin yarısının yöneticisi Azbuk oğlu Nehemya, Davut'un mezarlarının karşısına kadar, yapay havuza ve yiğitlerin evine kadar olan yeri onardı. 17 Onun ardından Levililerden Bani oğlu Rehum onarım yaptı. Onun yanında Keila bölgesinin yarısının yöneticisi Haşavya kendi bölgesi için onarım yaptı. 18 Onun ardından kardeşleri, Keila bölgesinin yarısının yöneticisi Henadad oğlu Bavvay onarım yaptı. 19 Onun yanında Mispa yöneticisi Yeşua oğlu Ezer, duvarın dönüm yerindeki cephaneliğe çıkan yokuşun karşısındaki başka bir bölümü onardı. 20 Onun ardından Zabbay oğlu Baruk, duvarın dönüm yerinden başkâhin Eliyaşiv'in evinin kapısına kadar olan başka bir bölümü büyük bir gayretle onardı. 21 Onun ardından Hakkos oğlu Uriya'nın oğlu Meremot, Eliyaşiv'in evinin kapısından evinin sonuna kadar olan başka bir bölümü onardı. 22 Onun ardından Ovadan gelen kâhinler onarım yaptı. 23 Onlardan sonra Benyamin ile Haşşuv kendi evlerinin karşısını onardılar. Onlardan sonra Maaseya oğlu, Ananya'nın oğlu Azarya kendi evinin yanını onardı. 24 Onun ardından Henadad oğlu Binnuy, Azarya'nın evinden duvarın dönüm yerine ve köşeye kadar olan başka bir bölümü onardı. 25 Uzay oğlu Palal, duvarın dönüm yerinin karşısını ve nöbetçi avlusunun yanındaki kralın yukarı sarayından çıkan kuleyi onardı. Onun ardından Paroş oğlu Pedaya onarım yaptı. 26 Netinliler Ofel'de, doğuya bakan Su Kapısı'nın karşısına ve çıkıntılı kuleye kadar olan yerde oturuyorlardı. 27 Onun ardından Tekoalılar,

çıkıntılı büyük kulenin karşısındaki başka bir bölümü ve Ofel Suru'na kadar olan yeri onardılar. [28] At Kapısı'nın yukarısında kâhinler, her biri kendi evinin karşısını onardı. [29] Onlardan sonra İmmer oğlu Sadok kendi evinin karşısını onardı. Onun ardından Doğu Kapısı'nın bekçisi Şekanya oğlu Şemaya onarım yaptı. [30] Onun ardından Şelemya oğlu Hananya ile Zalaf'ın altıncı oğlu Hanun başka bir bölümü onardı. Onun ardından Berekiya oğlu Meşullam kendi odasının karşısını onardı. [31] Onun ardından kuyumculardan Malkiya, Netinliler'in ve tüccarların evine kadar, Sayım Kapısı'nın karşısına ve köşedeki çıkışa kadar olan yeri onardı. [32] Köşedeki çıkışla Koyun Kapısı arasını kuyumcularla tüccarlar onardı.

4

[1] Sanballat suru yaptığımızı duyunca öfkelendi, çok kızdı ve Yahudilerle alay etti. [2] Kardeşlerinin ve Samiriye ordusunun önünde, “Bu güçsüz Yahudiler ne yapıyor?” dedi. “Kendileri için bir savunma mı kuracaklar? Kurban sunabilecekler mi? Bir günde bitirebilecekler mi? Yanmış moloz yığınlarının içinden taşları yeniden canlandırabilecekler mi?” [3] Yanında bulunan Ammonlu Tobiya da, “Yaptıkları şeyin üstüne bir tilki çıksa taş duvarlarını yıkar,” dedi. [4] “Ey Tanrımız, duy; çünkü hor görüldük. Onların aşağılama sözlerini kendi başlarına çevir; onları sürgün ülkesinde yağmaya teslim et. [5] Suçlarını örtme, günahları senin önünden silinmesin; çünkü yapıcılara hakaret ettiler.” [6] Böylece suru yaptık. Bütün sur yarı yüksekliğine kadar birleşti, çünkü halkın çalışma isteği vardı. [7] Ama Sanballat, Tobiya, Araplar, Ammonlular ve Aşdodlular Yeruşalim surlarının onarımının ilerlediğini, gediklerin kapanmaya başladığını duyunca çok öfkelendiler. [8] Hepsi birlikte toplanıp Yeruşalim'e gelip ona karşı savaşmak ve orada karışıklık çıkarmak için anlaştılar. [9] Ama biz Tanrımız'a dua ettik ve onlardan ötürü gece gündüz nöbetçiler diktik. [10] Yahuda, “Yük taşıyanların gücü tükeniyor, moloz da çok; bu yüzden suru yapamıyoruz,” dedi. [11] Düşmanlarımız da, “Aralarına girip onları öldürünceye ve işi durduruncaya kadar ne anlayacaklar ne de görecekler,” dedi. [12] Yakınlarında yaşayan Yahudiler gelip bize her yönden on kez, “Nereye dönerseniz dönün, üzerimize gelecekler,” dediler. [13] Bunun üzerine halkı ailelerine göre, kılıçları, mızrakları ve yaylarıyla surun arkasındaki en alçak yerlerde, açık alanlarda yerleştirdim. [14] Bakındım, ayağa kalktım ve soylulara, yöneticilere ve halkın geri kalanına, “Onlardan korkmayın! Büyük ve heybetli olan Rabbi anımsayın. Kardeşleriniz, oğullarınız, kızlarınız, karılarınız ve evleriniz için savaşın,” dedim. [15] Düşmanlarımız planlarının bize duyulduğunu ve Tanrı'nın onların tasarısını boşa çıkardığını öğrenince hepimiz, her birimiz kendi işine dönerek, sura geri döndük. [16] O günden sonra adamlarımın yarısı işte çalıştı, öbür yarısıysa mızrakları, kalkanları, yayları ve zırhları tuttu. Önderler de bütün Yahuda halkının arkasında durdu. [17] Suru yapanlarla yük taşıyanların hepsi şöyle çalışıyordu: Herkes bir eliyle işi yapıyor, öbür eliyle silahını tutuyordu. [18] Yapıcıların her biri kılıcını beline kuşanmış olarak çalışıyordu. Borazan çalan adam da yanımda duruyordu. [19] Sonra soylulara, yöneticilere ve halkın geri kalanına, “İş büyük ve geniş; surun üzerinde birbirimizden uzağa dağılmış durumdayız. [20] Borazan sesini nerede duyarsanız orada yanımıza toplanın. Tanrımız bizim için savaşacak,” dedim. [21] Böylece işi sürdürdük. Onların yarısı sabahın ilk ışığından yıldızlar görünene dek mızrakları elinde tuttu. [22] Aynı zamanda halka, “Herkes adamıyla birlikte geceyi Yeruşalim'de geçirsin ki gece bize nöbet tutsunlar, gündüz de çalışsınlar,” dedim. [23] Böylece ne ben, ne kardeşlerim, ne adamlarım, ne de beni izleyen nöbetçiler giysilerimizi çıkardık. Herkes silahını suya giderken bile yanında taşıdı.

5

[1] Bunun üzerine halkla karıları, kardeşleri olan Yahudilere karşı yüksek sesle feryat etmeye başladı. [2] Kimileri şöyle diyordu: “Biz, oğullarımız ve kızlarımız çok kalabalığız. Yaşayıp yiyebilmek için tahıl almalıyız.” [3] Kimileri de şöyle diyordu: “Kıtlık yüzünden tahıl alabilmek için tarlalarımızı, bağlarımızı ve evlerimizi ipotek ediyoruz.” [4] Başka bazıları da şöyle diyordu: “Tarlalarımızı ve

bağlarımızı güvence gösterip kralın vergisini ödemek için borç para aldık.” [5] “Oysa bizim bedenimiz kardeşlerimizin bedeniyle aynı, çocuklarımız da onların çocukları gibi. Ama bakın, oğullarımızı ve kızlarımızı köle olmaya zorluyoruz; kızlarımızdan bazıları şimdiden köleleştirildi. Buna engel olmaya gücümüz yetmiyor, çünkü tarlalarımızla bağlarımız başkalarının eline geçti.” [6] Onların feryadını ve bu sözleri duyunca çok öfkelendim. [7] Sonra içimde iyice düşündüm; ileri gelenlerle yöneticileri azarlayıp onlara, “Her biriniz kardeşinden faiz alıyorsunuz” dedim. Onlara karşı büyük bir topluluk topladım. [8] Onlara şöyle dedim: “Biz elimizden geldiğince uluslara satılmış olan kardeşlerimiz Yahudileri geri satın aldık. Sizse şimdi kardeşlerinizi mi satacaksınız? Onlar yine bize mi satılacak?” Bunun üzerine sustular, söyleyecek tek söz bulamadılar. [9] Sonra şöyle dedim: “Yaptığınız şey iyi değil. Düşmanımız olan ulusların ayıplaması yüzünden Tanrımız'ın korkusuyla yürümelisiniz, öyle değil mi?” [10] Ben de, kardeşlerim de, adamlarım da onlara para ve tahıl ödünç veriyoruz. Ne olur, bu faiz işine son verelim. [11] Ne olur, bugün onların tarlalarını, bağlarını, zeytinliklerini ve evlerini kendilerine geri verin. Onlardan almakta olduğunuz paranın, tahılın, yeni şarabın ve yağın yüzde birini de geri verin.” [12] Onlar da, “Geri vereceğiz, onlardan hiçbir şey istemeyeceğiz; dediğin gibi yapacağız” dediler. Bunun üzerine kâhinleri çağırdım ve bu söze göre davranacaklarına dair onlara ant içirdim. [13] Sonra giysimin koynunu silkerek, “Bu sözü yerine getirmeyen her adamı Tanrı kendi evinden ve emeğinden işte böyle silksin; böyle silkinip boş kalsın” dedim. Bütün topluluk, “Amin!” dedi ve RAB'bi övdü. Halk da bu söze göre davrandı. [14] Ayrıca Artahşasta Kral'ın yirminci yılından otuz ikinci yılına kadar, yani on iki yıl boyunca, Yahuda ülkesinde onlara vali olmam için atandığım zamandan beri ben de kardeşlerim de valinin payını yemedik. [15] Ama benden önceki valiler halka yük olmuş, kırk şekel gümüşün yanı sıra onlardan ekmek ve şarap almışlardı. Hatta adamları bile halka efendilik taslıyordu. Ben ise Tanrı korkusundan dolayı böyle yapmadım. [16] Üstelik bu surun yapım işine ben de var gücümle sarıldım. Hiç toprak satın almadık; bütün adamlarım da iş için orada toplandı. [17] Çevremizdeki uluslardan yanımıza gelenlerin dışında, soframda Yahudilerle yöneticilerden yüz elli kişi vardı. [18] Bir gün için hazırlananlar şunlardı: bir sığır, altı seçme koyun; ayrıca bana kümes hayvanları hazırlanıyordu. Her on günde bir de her çeşit şarap bol bol getiriliyordu. Yine de bütün bunlara rağmen valinin payını istemedim, çünkü bu halkın yükü ağırdı. [19] Ey Tanrım, bu halk için yaptığım her şeyi iyiliğim için anımsa.

6

[1] Sanballat'a, Tobiya'ya, Arap Geşem'e ve öteki düşmanlarımıza duvarı ördüğüm, duvarda gedik kalmadığı bildirildiğinde, o zamana kadar kapılara kanatları daha yerleştirmemiş olsam da, [2] Sanballat'la Geşem bana haber gönderip, “Gel, Ono ovasındaki köylerden birinde buluşalım” dediler. Ama bana kötülük tasarlıyorlardı. [3] Ben de onlara ulaklar gönderip şöyle dedim: “Büyük bir iş yapıyorum, bu yüzden gelemem. Ben işi bırakıp yanınıza inersem neden iş dursun?” [4] Bana dört kez aynı biçimde haber gönderdiler, ben de onlara aynı karşılığı verdim. [5] Bunun üzerine Sanballat beşinci kez aynı şekilde hizmetkârını elinde açık bir mektupla bana gönderdi. [6] Mektupta şunlar yazılıydı: “Uluslar arasında şöyle deniyor, Gaşmu da bunu söylüyor: Sen ve Yahudiler ayaklanmayı tasarlıyormuşsunuz. Bu yüzden duvarı örüyormuşsun. Bu sözlere göre onların kralı olacakmışsın. [7] Yeruşalim'de senin için, ‘Yahuda'da bir kral var!’ diye duyuru yapsınlar diye peygamberler bile atamışsın. Şimdi bu sözler krala bildirilecek. Öyleyse gel, birlikte danışalım.” [8] Ben de ona şu karşılığı gönderdim: “Senin söylediğin gibi şeyler olmadı; bunları kendi kafandan uyduruyorsun.” [9] Çünkü hepsi bizi korkutmak istiyordu. “İşten elleri gevşesin de iş tamamlanmasın” diyorlardı. Ama şimdi, ellerimi güçlendir. [10] Sonra Delaiah oğlu, Mehetabel torunu Şemaya'nın evine gittim. Kendisi evine kapanmıştı. Bana, “Gel, Tanrı'nın Evi'nde, tapınağın içinde buluşalım; tapınağın kapılarını kapatalım. Çünkü seni öldürmeye gelecekler; evet, gece gelip seni öldürecekler” dedi. [11] Ben de, “Benim gibi bir adam kaçar mı? Benim durumumdaki biri canını

kurtarmak için tapınağa girer mi? Girmeyeceğim” dedim. 12 Anladım ki Tanrı onu göndermemişti. Hakkımda bu peygamberlik sözünü söylemişti, çünkü Tobiya'yla Sanballat onu kiralamıştı. 13 Beni korkutup bunu yaptırmak ve beni günaha sokmak için onu kiralamışlardı; sonra da beni kötüleyip suçlayabilecekleri bir dayanak elde edeceklerdi. 14 “Tanrım, Tobiya'yla Sanballat'ı yaptıkları işlere göre an. Beni korkutmaya çalışan kadın peygamber Noadya'yı ve öteki peygamberleri de an.” 15 Böylece duvar, Elul ayının yirmi beşinci gününde, elli iki günde tamamlandı. 16 Bunu bütün düşmanlarımız duyunca, çevremizdeki bütün uluslar korkuya kapıldı ve kendi gözlerinde iyice küçüldüler. Çünkü bu işin Tanrımız'ın yardımıyla yapıldığını anladılar. 17 Ayrıca o günlerde Yahuda'nın soyluları Tobiya'ya birçok mektup gönderiyor, Tobiya'nın mektupları da onlara geliyordu. 18 Çünkü Yahuda'da birçok kişi ona bağlılık yemini etmişti. Çünkü o, Arah oğlu Şekanya'nın damadıydı; oğlu Yehohanan da Berekya oğlu Meşullam'ın kızını eş olarak almıştı. 19 Üstelik onun iyi işlerini önümde anlatıyor, benim sözlerimi de ona iletiyorlardı. Tobiya da beni korkutmak için mektuplar gönderiyordu.

7

1 Surlar yapılıp kapılar yerleştirildikten, kapı görevlileri, ezgiciler ve Levililer atandıktan sonra, 2 kardeşim Hanani'yi ve kalenin yöneticisi Hananya'yı Yeruşalim'in başına getirdim. Çünkü o güvenilir bir adamdı ve birçok kişiden daha çok Tanrı'dan korkuyordu. 3 Onlara, “Güneş iyice yükselmeden Yeruşalim'in kapıları açılmasın. Nöbet başındayken kapıları kapatsınlar; siz de sürgüleyin. Yeruşalim halkından nöbetçiler atayın; herkes kendi nöbet yerinde, herkes kendi evinin yanında dursun” dedim. 4 Kent geniş ve büyüktü, ama içindeki halk azdı; evler de daha yapılmamıştı. 5 Tanrım, ileri gelenleri, yöneticileri ve halkı soy kütüğüne göre sayılmaları için toplamayı yüreğime koydu. İlk gelenlerin soy kütüğü kitabını buldum; içinde şunlar yazılıydı: 6 Babil Kralı Nebukadnessar'ın sürgüne götürdüğü kişiler arasından tutsaklıktan dönüp Yeruşalim'e ve Yahuda'ya, herkes kendi kentine çıkan eyalet halkı şunlardı. 7 Zerubbabil, Yeşu, Nehemya, Azarya, Raamya, Nahamani, Mordekay, Bilşan, Misperet, Bigvay, Nehum ve Baana ile geldiler. İsrail halkından erkeklerin sayısı şuydu: 8 Paroş soyundan olanlar: iki bin yüz yetmiş iki. 9 Şefatya soyundan olanlar: üç yüz yetmiş iki. 10 Arah soyundan olanlar: altı yüz elli iki. 11 Pahat-Moav soyundan, yani Yeşu ile Yoav soyundan olanlar: iki bin sekiz yüz on sekiz. 12 Elam soyundan olanlar: bin iki yüz elli dört. 13 Zattu soyundan olanlar: sekiz yüz kırk beş. 14 Zakkay soyundan olanlar: yedi yüz altmış. 15 Binnuy soyundan olanlar: altı yüz kırk sekiz. 16 Bebay soyundan olanlar: altı yüz yirmi sekiz. 17 Azgat soyundan olanlar: iki bin üç yüz yirmi iki. 18 Adonikam soyundan olanlar: altı yüz altmış yedi. 19 Bigvay soyundan olanlar: iki bin altmış yedi. 20 Adin soyundan olanlar: altı yüz elli beş. 21 Ater soyundan, Hizkiya kolundan olanlar: doksan sekiz. 22 Haşum soyundan olanlar: üç yüz yirmi sekiz. 23 Betsay soyundan olanlar: üç yüz yirmi dört. 24 Harif soyundan olanlar: yüz on iki. 25 Givon soyundan olanlar: doksan beş. 26 Beytlehem ve Netofa halkı: yüz seksen sekiz. 27 Anatot halkı: yüz yirmi sekiz. 28 Bet-Azmavet halkı: kırk iki. 29 Kiryat-Yearim, Kefira ve Beerot halkı: yedi yüz kırk üç. 30 Rama ve Geva halkı: altı yüz yirmi bir. 31 Mikmas halkı: yüz yirmi iki. 32 Beytel ve Ay halkı: yüz yirmi üç. 33 Öbür Nevo halkı: elli iki. 34 Öbür Elam soyundan olanlar: bin iki yüz elli dört. 35 Harim soyundan olanlar: üç yüz yirmi. 36 Eriha soyundan olanlar: üç yüz kırk beş. 37 Lod, Hadid ve Ono soyundan olanlar: yedi yüz yirmi bir. 38 Senaa soyundan olanlar: üç bin dokuz yüz otuz. 39 Kâhinler: Yeşu ailesinden, Yedayya soyundan olanlar: dokuz yüz yetmiş üç. 40 İmmer soyundan olanlar: bin elli iki. 41 Paşhur soyundan olanlar: bin iki yüz kırk yedi. 42 Harim soyundan olanlar: bin on yedi. 43 Levililer: Yeşu soyundan, Kadmiel soyundan, Hodva soyundan olanlar: yetmiş dört. 44 Ezgiciler: Asaf soyundan olanlar: yüz kırk sekiz. 45 Kapı görevlileri: Şallum, Ater, Talmon, Akkuv, Hatita ve Şovay soyundan olanlar: yüz otuz sekiz. 46 Netinimler: Ziha, Hasufa ve Tabbaot soyundan olanlar; 47 Keros, Sia ve Padon soyundan olanlar; 48 Lebana, Hagava ve Salmay soyundan olanlar; 49 Hanan, Giddel ve Gahar soyundan olanlar; 50 Reaya, Resin ve Nekoda soyundan olanlar; 51 Gazzam, Uzza ve Paseah soyundan olanlar. 52 Besay, Meunim ve Nefuşesim soyundan olanlar; 53 Bakbuk, Hakufa ve

Harhur soyundan olanlar; [54] Bazlit, Mehida ve Harşa soyundan olanlar; [55] Barkos, Sisera ve Temah soyundan olanlar; [56] Netsiya ve Hatifa soyundan olanlar. [57] Süleyman'ın kullarının soyundan olanlar: Sotay, Soferet ve Perida soyundan olanlar; [58] Yaala, Darkon ve Giddel soyundan olanlar; [59] Şefatya, Hattil, Pokeret-Hassevayim ve Amon soyundan olanlar. [60] Netinimlerin ve Süleyman'ın kullarının soyundan olanların hepsi toplam üç yüz doksan ikiydi. [61] Tel-Melah, Tel-Harşa, Keruv, Addon ve İmmer'den çıkanlar şunlardı. Ama bunlar baba soylarını ve soy kütüklerini gösteremediler; İsrail'den olup olmadıkları belli değildi: [62] Delaya, Toviya ve Nekoda soyundan olanlar: altı yüz kırk iki. [63] Kâhinlerden: Hovaya, Hakkos ve Barzillay soyundan olanlar. Bu Barzillay, Gilatlı Barzillay'ın kızlarından biriyle evlenmiş ve onların adıyla anılmıştı. [64] Bunlar soy kütüğü kayıtlarını aradılar, ama bulamadılar. Bu yüzden kâhinlikten çıkarılıp kirli sayıldılar. [65] Vali onlara, Urim ve Tummim'e sahip bir kâhin çıkıncaya kadar en kutsal şeylerden yememelerini söyledi. [66] Bütün topluluk birlikte kırk iki bin üç yüz altmış kişiydi. [67] Bunların dışında yedi bin üç yüz otuz yedi erkek ve kadın köleleri vardı. Ayrıca iki yüz kırk beş erkek ve kadın ezgicileri vardı. [68] Atları yedi yüz otuz altı, katırları iki yüz kırk beşti; [69] develeri dört yüz otuz beş, eşekleri altı bin yedi yüz yirmiydi. [70] Baba evlerinin önderlerinden bazıları işe bağışta bulundu. Vali hazineye bin altın darik, elli çanak ve beş yüz otuz kâhin giysisi verdi. [71] Baba evlerinin önderlerinden bazıları iş için hazineye yirmi bin altın darik ve iki bin iki yüz mina gümüş verdi. [72] Halkın geri kalanıysa yirmi bin altın darik, iki bin mina gümüş ve altmış yedi kâhin giysisi verdi. [73] Böylece kâhinler, Levililer, kapı görevlileri, ezgiciler, halktan bazıları, Netinimler ve bütün İsrail kendi kentlerinde yaşadı. Yedinci ay geldiğinde İsrail halkı kendi kentlerindeydi.

8

[1] Bütün halk tek bir adam gibi Su Kapısı'nın önündeki geniş alanda toplandı. RAB'bin İsrail'e buyurduğu Musa'nın Yasa Kitabı'nı getirmesi için kâtip Ezra'ya söylediler. [2] Kâhin Ezra, yedinci ayın birinci gününde yasayı topluluğun önüne getirdi. Topluluk, erkeklerden, kadınlardan ve anlayarak dinleyebilen herkesten oluşuyordu. [3] Ezra, Su Kapısı'nın önündeki geniş alanda, erkeklerin, kadınların ve anlayabilenlerin önünde, sabahın erken vaktinden öğlene kadar kitaptan okudu. Bütün halkın kulağı Yasa Kitabı'na verilmişti. [4] Kâtip Ezra bu iş için yapılmış ahşap bir kürsünün üzerinde duruyordu. Sağında Mattitya, Şema, Anaya, Uriya, Hilkiya ve Maaseya; solunda ise Pedaya, Mişael, Malkiya, Haşum, Haşbaddana, Zekeriya ve Meşullam duruyordu. [5] Ezra bütün halkın gözü önünde kitabı açtı, çünkü onların hepsinden daha yüksekte duruyordu. Kitabı açınca bütün halk ayağa kalktı. [6] Ezra büyük Tanrı RAB'bi övdü. Bütün halk ellerini kaldırarak, “Amin, amin” diye karşılık verdi. Sonra başlarını eğdiler ve yüzlerini yere koyarak RAB'be tapındılar. [7] Yeşua, Bani, Şerevya, Yamin, Akkuv, Şabbetay, Hodiya, Maaseya, Kelita, Azarya, Yozabad, Hanan, Pelaya ve Levililer halka yasayı açıkladılar. Halk da yerinde duruyordu. [8] Tanrı'nın Yasa Kitabı'ndan açık seçik okuyor, anlamını da açıklıyorlardı; böylece halk okunanı anlıyordu. [9] Vali Nehemya, kâhin ve kâtip Ezra, bir de halka öğretmenlik eden Levililer bütün halka şöyle dediler: “Bugün Tanrınız RAB için kutsal bir gündür. Yas tutmayın, ağlamayın.” Çünkü halk, yasanın sözlerini duyunca ağlıyordu. [10] Sonra onlara, “Gidin, yağlı yiyecekler yiyin, tatlı içecekler için, kendisi için hiçbir şey hazırlanmamış olanlara da pay gönderin. Çünkü bugün Rabbimiz için kutsal bir gündür. Kederlenmeyin, çünkü RAB'den gelen sevinç sizin gücünüzdür” dedi. [11] Levililer bütün halkı yatıştırıp, “Sakin olun, çünkü gün kutsaldır. Kederlenmeyin” diyorlardı. [12] Bunun üzerine bütün halk yiyip içmeye, paylar göndermeye ve büyük sevinç yaşamaya gitti. Çünkü kendilerine bildirilen sözleri anlamışlardı. [13] İkinci gün, bütün halkın aile başları, kâhinler ve Levililer, yasanın sözlerine dikkat etmek için kâtip Ezra'nın yanında toplandılar. [14] Yasada, RAB'bin Musa aracılığıyla buyurduğu şu sözü yazılı buldular: İsrailliler yedinci aydaki bayramda çardaklarda oturmalıydı. [15] Şöyle duyurup ilan etmeliydiler: “Dağa çıkın, zeytin dalları, yabanıl zeytin dalları, mersin dalları, hurma dalları ve sık yapraklı ağaçların dallarını getirin; yazılmış olduğu gibi çardaklar yapın.” Bunu bütün kentlerinde ve Yeruşalim'de ilan ettiler. [16] Böylece halk gidip dalları getirdi ve

kendilerine çardaklar yaptı; herkes evinin damında, avlularında, Tanrı'nın evinin avlularında, Su Kapısı'nın önündeki geniş alanda ve Efrayim Kapısı'nın önündeki geniş alanda çardaklar kurdu. [17] Sürgünden dönenlerin bütün topluluğu çardaklar yaptı ve o çardaklarda yaşadı. Çünkü Nun oğlu Yeşu'nun günlerinden o güne kadar İsrailliler bunu böyle yapmamıştı. Çok büyük bir sevinç vardı. [18] Ezra ilk günden son güne kadar her gün Tanrı'nın Yasa Kitabı'ndan okudu. Yedi gün boyunca bayramı kutladılar. Sekizinci gün de buyruğa uygun olarak kutsal bir toplantı yapıldı.

9

[1] O ayın yirmi dördüncü gününde İsrailoğulları oruç tutarak, çul kuşanıp başlarına toprak serperek toplandılar. [2] İsrail soyu bütün yabancılardan ayrıldı; ayağa kalkıp kendi günahlarını ve atalarının suçlarını itiraf ettiler. [3] Bulundukları yerde ayağa kalkıp günün dörtte biri boyunca Tanrıları RAB'bin Yasa Kitabı'nı okudular; günün başka bir dörtte biri boyunca da günahlarını itiraf edip Tanrıları RAB'be tapındılar. [4] Sonra Levililerden Yeşua, Bani, Kadmiel, Şevanya, Bunni, Şerevya, Bani ve Kenani basamakların üstünde ayağa kalkıp Tanrıları RAB'be yüksek sesle yakardılar. [5] Ardından Levililer, yani Yeşua, Kadmiel, Bani, Haşavneya, Şerevya, Hodiya, Şevanya ve Petahya şöyle dediler: “Ayağa kalkın, sonsuzluktan sonsuzluğa Tanrınız RAB'bi kutsayın! Her övgüden ve her yüceltiden daha yüce olan görkemli adın kutsansın. [6] Yalnız sen RAB'sin. Gökleri, göklerin göklerini ve onların bütün ordusunu, yeri ve onun üstündeki her şeyi, denizleri ve onların içindeki her şeyi sen yarattın. Hepsine sen yaşam veriyorsun; göklerin ordusu sana tapınıyor. [7] Kildaniler'in Ur kentinden Abram'ı çıkaran, ona İbrahim adını veren Tanrı, sensin RAB. [8] Onun yüreğini önünde sadık buldun; ona Kenanlılar'ın, Hititler'in, Amorlular'ın, Perizliler'in, Yevuslular'ın ve Girgaşlılar'ın ülkesini soyuna vereceğine dair bir antlaşma yaptın. Sözünü yerine getirdin, çünkü sen doğrusun. [9] Atalarımızın Mısır'daki sıkıntısını gördün, Kızıldeniz kıyısında yükselen feryatlarını duydun. [10] Firavun'a, bütün görevlilerine ve ülkesindeki bütün halka karşı belirtilerle harikalar gösterdin. Çünkü atalarımıza karşı küstahça davrandıklarını biliyordun. Böylece bugün de süren bir ün kazandın. [11] Denizi önlerinde ikiye böldün; onlar denizin ortasından kuru toprağın üstünden geçtiler. Peşlerine düşenleri ise güçlü suların dibine, taştan farksız biçimde attın. [12] Gündüz onları bulut sütunuyla yönlendirdin, gece de gitmeleri gereken yolu aydınlatmak için ateş sütunuyla ışık verdin. [13] Sina Dağı'na indin, onlarla gökten konuştun. Onlara doğru hükümler, gerçek yasalar, iyi kurallar ve buyruklar verdin. [14] Kutsal Şabatını onlara bildirdin; kulun Musa aracılığıyla onlara buyruklar, kurallar ve yasa verdin. [15] Açlıklarını gidermek için onlara gökten ekmek verdin, susuzluklarını gidermek için kayadan su çıkardın. Sonra kendilerine vereceğine ant içtiğin ülkeyi gidip mülk edinmelerini buyurdun. [16] Ama onlar, yani atalarımız, küstahlık ettiler; dik kafalı oldular, buyruklarını dinlemediler. [17] Sözünü dinlemeyi reddettiler. Aralarında yaptığın harikaları hatırlamadılar; dik kafalı oldular ve başkaldırılarında köleliklerine dönmek için kendilerine bir önder atadılar. Ama sen bağışlamaya hazır, lütufkâr ve merhametli, öfkelenmekte ağır, vefalı sevgisi bol bir Tanrı'sın; onları terk etmedin. [18] Kendilerine dökme bir buzağı yapıp, ‘Seni Mısır'dan çıkaran tanrın budur’ dediklerinde ve korkunç küfürler ettiklerinde bile, [19] engin merhametin yüzünden onları çölde terk etmedin. Gündüz yol göstermek için bulut sütunu başlarının üstünden ayrılmadı; gece de gitmeleri gereken yolu aydınlatmak için ateş sütunu ayrılmadı. [20] Onları eğitmek için iyi Ruhunu verdin. Ağızlarından mannanı esirgemedin, susuzluklarını gidermek için onlara su verdin. [21] Kırk yıl boyunca çölde onlara baktın; hiçbir eksikleri olmadı. Giysileri eskimedi, ayakları şişmedi. [22] Onlara krallıklar ve halklar verdin; her birini sınırlarına göre paylaştırdın. Böylece Heşbon kralı Sihon'un ülkesini ve Başan kralı Og'un ülkesini mülk edindiler. [23] Çocuklarını gökteki yıldızlar kadar çoğalttın; atalarına, gidip mülk edineceklerini söylediğin ülkeye onları getirdin. [24] Böylece çocukları gidip ülkeyi mülk edindi. Ülkede yaşayan Kenanlılar'ı onların önünde boyun eğdirdin; krallarıyla birlikte ülke halklarını onların eline verdin, onlara diledikleri gibi davrandılar. [25] Surlu kentleri ve verimli bir ülkeyi ele geçirdiler. İçi her türlü iyi şeyle dolu evlere, kazılmış sarnıçlara, bağlara, zeytinliklere ve bol meyve

ağaçlarına sahip oldular. Yiyip doydular, semirdiler ve senin büyük iyiliğinin tadını çıkardılar. [26] Yine de sana karşı söz dinlemediler, başkaldırdılar. Yasanı arkalarına attılar; kendilerini sana döndürmeleri için onları uyaran peygamberlerini öldürdüler ve korkunç küfürler ettiler. [27] Bu yüzden onları düşmanlarının eline verdin; düşmanları onlara sıkıntı çektirdi. Sıkıntıya düştüklerinde sana feryat ettiler, sen de gökten onları duydun. Engin merhametine göre onlara kurtarıcılar verdin; bu kurtarıcılar onları düşmanlarının elinden kurtardı. [28] Ama rahat bulur bulmaz yine senin önünde kötülük yaptılar. Bunun üzerine onları düşmanlarının eline bıraktın; düşmanları üzerlerine egemen oldu. Yine sana dönüp feryat ettiklerinde gökten duydun ve merhametine göre onları defalarca kurtardın. [29] Onları yasana döndürmek için uyardın. Ama onlar küstahça davrandılar; buyruklarını dinlemediler, kurallarına karşı günah işlediler. Oysa insan bunları yerine getirirse onlarla yaşar. Sırt çevirdiler, dik kafalı oldular, kulak asmadılar. [30] Uzun yıllar onlara katlandın ve peygamberlerin aracılığıyla, Ruhunla onları uyardın. Ama kulak vermediler. Bunun üzerine onları başka ülkelerin halklarının eline verdin. [31] Yine de engin merhametin yüzünden onları bütünüyle yok etmedin, terk de etmedin. Çünkü sen lütufkâr ve merhametli bir Tanrı'sın. [32] Şimdi ey Tanrımız, antlaşmaya ve vefalı sevgiye bağlı kalan büyük, güçlü ve korku uyandıran Tanrı, Asur krallarının günlerinden bugüne kadar bizim, krallarımızın, önderlerimizin, kâhinlerimizin, peygamberlerimizin, atalarımızın ve bütün halkının başına gelen bunca sıkıntıyı önemsiz görme. [33] Başımıza gelen her şeyde sen adilsin. Çünkü sen sadakatle davrandın, bizse kötülük ettik. [34] Krallarımız, önderlerimiz, kâhinlerimiz ve atalarımız yasana uymadılar; verdiğin buyrukları ve kendileri için yaptığın uyarıları dinlemediler. [35] Kendi krallıkları içinde, onlara verdiğin büyük iyiliğin ortasında, önlerine serdiğin geniş ve verimli ülkede sana kulluk etmediler; kötü işlerinden de dönmediler. [36] İşte bugün kuluz! Atalarımıza meyvesini ve iyiliğini yesinler diye verdiğin ülkede bugün kul durumundayız. [37] Günahlarımız yüzünden başımıza koyduğun krallara bu ülke bol ürün veriyor. Onlar bedenlerimiz ve sürülerimiz üzerinde diledikleri gibi egemenlik kuruyor. Büyük sıkıntı içindeyiz. [38] Bütün bunlardan ötürü sağlam bir antlaşma yapıyoruz ve bunu yazıya geçiriyoruz. Önderlerimiz, Levililerimiz ve kâhinlerimiz de onu mühürlüyor.”

10

[1] Mühür basanlar şunlardı: Vali Nehemya, Hakalya oğlu ve Sidkiya, [2] Seraya, Azarya, Yeremya, [3] Pashur, Amarya, Malkiya, [4] Hattuş, Şevanya, Malluk, [5] Harim, Meremot, Ovadya, [6] Daniel, Ginneton, Baruk, [7] Meşullam, Aviya, Miyamin, [8] Maazya, Bilgay, Şemaya; bunlar kâhinlerdi. [9] Levililer de şunlardı: Azanya oğlu Yeşu, Henadad oğullarından Binnuy, Kadmiel; [10] kardeşleri Şevanya, Hodiya, Kelita, Pelaya, Hanan, [11] Mika, Rehov, Haşavya, [12] Zakkur, Şerevya, Şevanya, [13] Hodiya, Bani, Beninu. [14] Halkın önderleri şunlardı: Paroş, Pahat-Moav, Elam, Zattu, Bani, [15] Bunni, Azgat, Bevay, [16] Adoniya, Bigvay, Adin, [17] Ater, Hizkiya, Azzur, [18] Hodiya, Haşum, Betsay, [19] Harif, Anatot, Novay, [20] Magpiyaş, Meşullam, Hezir, [21] Meşezavel, Sadok, Yaddua, [22] Pelatya, Hanan, Anaya, [23] Hoşea, Hananya, Haşşuv, [24] Halloheş, Pilha, Şovek, [25] Rehum, Haşavna, Maaseya, [26] Ahiya, Hanan, Anan, [27] Malluk, Harim, Baana. [28] Halkın geri kalanı, kâhinler, Levililer, kapı görevlileri, ezgiciler, tapınak hizmetkârları ve ülkelerin halklarından ayrılıp Tanrı'nın Yasası'na bağlananların hepsi, eşleri, oğulları ve kızları, bilgisi ve anlayışı olan herkes; [29] soylular olan kardeşlerine katılıp Tanrı'nın kulu Musa aracılığıyla verilmiş olan Tanrı Yasası'nda yürümek, Rabbimiz RAB'bin bütün buyruklarını, hükümlerini ve kurallarını gözetip yerine getirmek için lanet altına girip ant içtiler. [30] Kızlarımızı ülke halklarına vermeyeceğiz, onların kızlarını da oğullarımıza almayacağız. [31] Ülke halkları Şabat Günü ya da kutsal bir günde satmak için mal ya da herhangi bir tahıl getirirse, Şabat Günü ya da kutsal günde onlardan bir şey satın almayacağız. Yedinci yıldaki hakkımızdan ve her borcun tahsilinden vazgeçeceğiz. [32] Ayrıca Tanrımız'ın Tapınağı'ndaki hizmet için her yıl üzerimize şekelin üçte biri kadar ödeme yükümlülüğü koyduk. [33] Bu para, sunu ekmeği için, sürekli tahıl sunusu için, sürekli yakmalık sunu için, Şabatlar için, yeni ay törenleri için, belirlenmiş bayramlar için, kutsal adaklar için, İsrail'e kefaret sağlamak üzere sunulan

günah sunuları için ve Tanrımız'ın Tapınağı'ndaki bütün işler için ayrılacaktı. [34] Kâhinler, Levililer ve halk olarak odun sunusu konusunda kura çektik; böylece Yasada yazıldığı gibi, Tanrımız RAB'bin sunağı üzerinde yakmak için her yıl belirlenmiş zamanlarda, atalarımızın soylarına göre Tanrımız'ın Tapınağı'na odun getirecektik. [35] Toprağımızın ilk ürünlerini ve her türlü ağacın bütün meyvelerinin ilk ürünlerini yıldan yıla RAB'bin Tapınağı'na getirecektik. [36] Yasada yazıldığı gibi, oğullarımızın ve hayvanlarımızın ilk doğanlarını, sığırlarımızın ve davarlarımızın ilk doğanlarını da Tanrımız'ın Tapınağı'na, Tanrımız'ın Tapınağı'nda hizmet eden kâhinlere getirecektik. [37] Hamurumuzun ilk ürünlerini, sallamalık sunularımızı, her türlü ağacın meyvesini, yeni şarabı ve zeytinyağını Tanrımız'ın Tapınağı'ndaki odalara, kâhinlere getirecektik. Toprağımızın ondalıklarını da Levililere verecektik; çünkü ekip biçtiğimiz bütün kentlerde bu ondalıkları alanlar Levililerdi. [38] Levililer ondalıkları alırken Harun soyundan bir kâhin onlarla birlikte olacak; Levililer de ondalıkların onda birini Tanrımız'ın Tapınağı'na, hazine dairesinin odalarına çıkaracaklar. [39] Çünkü İsrailoğulları'yla Levi oğulları tahılın, yeni şarabın ve zeytinyağının sunusunu odalara getirecekler. Kutsal yerin kapları, hizmet eden kâhinler, kapı görevlileri ve ezgiciler oradadır. Tanrımız'ın Tapınağı'nı terk etmeyeceğiz.

11

[1] Halkın önderleri Yeruşalim'de yaşadı. Halkın geri kalanı da kutsal kent Yeruşalim'de yaşamak üzere her on kişiden birini getirmek için kura çekti; öbür dokuz kişi ise öteki kentlerde kaldı. [2] Halk, Yeruşalim'de yaşamayı gönüllü olarak kabul eden bütün adamları kutsadı. [3] İlde yaşayıp Yeruşalim'de oturan boy başları şunlardı. Yahuda kentlerinde ise herkes kendi mülkünde, kendi kentinde yaşadı: İsrailliler, kâhinler, Levililer, tapınak hizmetkârları ve Süleyman'ın kullarının çocukları. [4] Yeruşalim'de Yahuda soyundan ve Benyamin soyundan bazıları yaşadı. Yahuda soyundan: Peres oğullarından, Uzziya oğlu Ataya, Zekeriya oğlu, Amarya oğlu, Şefatya oğlu, Mahalalel oğlu; [5] ayrıca Şilonlu'nun soyundan, Baruk oğlu Maaseya, Kol-Hoze oğlu, Hazaya oğlu, Adaya oğlu, Yoyariv oğlu, Zekeriya oğlu. [6] Yeruşalim'de yaşayan Peres oğullarının tümü dört yüz altmış sekiz yiğit adamdı. [7] Benyamin oğulları şunlardı: Meşullam oğlu Sallu, Yoed oğlu, Pedaya oğlu, Kolaya oğlu, Maaseya oğlu, İtiyel oğlu, Yeşaya oğlu. [8] Ondan sonra Gabbay ve Sallay geldi; toplam dokuz yüz yirmi sekiz kişiydiler. [9] Zikri oğlu Yoel onların gözetmeniydi; Hassenua oğlu Yahuda ise kent üzerinde ikinci görevliydi. [10] Kâhinlerden: Yoyariv oğlu Yedaya, Yakin, [11] Tanrı'nın evinin yöneticisi olan Seraya; Hilkiya oğlu, Meşullam oğlu, Sadok oğlu, Merayot oğlu, Ahituv oğlu. [12] Onların kardeşleri, evin işini yapanlar sekiz yüz yirmi iki kişiydi. Ayrıca Yeroham oğlu Adaya; Pelalya oğlu, Amsi oğlu, Zekeriya oğlu, Pashur oğlu, Malkiya oğlu. [13] Onun kardeşleri, baba evlerinin başları, iki yüz kırk iki kişiydi. Ayrıca Amaşsay; Azarel oğlu, Ahzay oğlu, Meşillemot oğlu, İmmer oğlu. [14] Onların kardeşleri, yiğit adamlar, yüz yirmi sekiz kişiydi. Onların gözetmeni Haggedolim oğlu Zabdiel'di. [15] Levililerden: Haşşuv oğlu Şemaya, Azrikam oğlu, Haşavya oğlu, Bunni oğlu; [16] ayrıca Levili başlarından, Tanrı'nın evinin dış işlerinden sorumlu olan Şabbetay ve Yozavat; [17] dua sırasında şükrü başlatan önder olan Mattanya; Mika oğlu, Zabdi oğlu, Asaf oğlu; kardeşleri arasında ikinci olan Bakbukya; ayrıca Abda, Şammua oğlu, Galal oğlu, Yedutun oğlu. [18] Kutsal kentteki bütün Levililer iki yüz seksen dört kişiydi. [19] Kapılarda nöbet tutan kapıcılar Akkub, Talmon ve onların kardeşleri yüz yetmiş iki kişiydi. [20] İsrail halkının geri kalanı, kâhinler ve Levililer Yahuda'nın bütün kentlerinde, her biri kendi mirasında yaşadı. [21] Tapınak hizmetkârları ise Ofel'de yaşadı. Siha ile Gişpa tapınak hizmetkârlarının başındaydı. [22] Yeruşalim'deki Levililerin gözetmeni, Tanrı'nın evinin işleri için görevli olan ezgicilerden Asaf oğullarından Uzzi'ydi; Bani oğlu, Haşavya oğlu, Mattanya oğlu, Mika oğlu. [23] Çünkü onlar için kralın buyruğu vardı; ezgicilere her günün gerektirdiği kadar düzenli pay verilirdi. [24] Yahuda oğlu Zerah'ın çocuklarından Meşezavel oğlu Petahya, halkla ilgili bütün işlerde kralın yanındaki görevliydi. [25] Tarlalarıyla birlikte köylere gelince, Yahuda soyundan bazıları Kiryat-Arba'da ve ona bağlı yerleşimlerde, Dibon'da ve ona bağlı yerleşimlerde, Yekavseel'de ve onun köylerinde yaşadı. [26] Yeşua'da, Molada'da, Beyt-Pelet'te, [27] Hatsar-Şual'da, Beer-

Şeva'da ve ona bağlı yerleşimlerde, [28] Siklag'da, Mekona'da ve ona bağlı yerleşimlerde, [29] En-Rimmon'da, Sora'da ve Yarmut'ta, [30] Zanoah'ta, Adullam'da ve onların köylerinde, Lakiş'te ve tarlalarında, Azeka'da ve ona bağlı yerleşimlerde yaşadı. Böylece Beer-Şeva'dan Hinnom Vadisi'ne kadar konakladılar. [31] Benyamin oğulları da Geva'dan başlayarak Mikmaş'ta, Aiya'da, Beytel'de ve ona bağlı yerleşimlerde, [32] Anatot'ta, Nov'da, Ananya'da, [33] Hatsor'da, Rama'da, Gittayim'de, [34] Hadid'de, Tsevoyim'de, Nevallat'ta, [35] Lod'da, Ono'da, zanaatkârlar vadisinde yaşadı. [36] Levililerin Yahuda'daki bazı bölükleri Benyamin'in bölgesine yerleşti.

12

[1] Şealtiel oğlu Zerubbabil ve Yeşu'yla birlikte gelen kâhinler ve Levililer şunlardı: Seraya, Yeremya, Ezra, [2] Amarya, Malluk, Hattuş, [3] Şekanya, Rehum, Meremot, [4] İddo, Ginnetoy, Aviya, [5] Miyamin, Maadya, Bilga, [6] Şemaya, Yoyariv, Yedaya. [7] Sallu, Amok, Hilkiya, Yedaya. Yeşu'nun günlerinde kâhinlerin ve kardeşlerinin başları bunlardı. [8] Levililer de şunlardı: Yeşu, Binnuy, Kadmiel, Şerevya, Yahuda ve şükran ezgilerinden sorumlu olan Mattanya; kendisi ve kardeşleri. [9] Kardeşleri Bakbukya ile Unno da görevlerine göre onların karşısında dururlardı. [10] Yeşu, Yoyakim'in babası oldu; Yoyakim, Elyaşiv'in babası oldu; Elyaşiv, Yoyada'nın babası oldu; [11] Yoyada, Yonatan'ın babası oldu; Yonatan da Yaddua'nın babası oldu. [12] Yoyakim'in günlerinde kâhinler, baba evlerinin başları olarak şunlardı: Seraya soyundan Meraya, Yeremya soyundan Hananya; [13] Ezra soyundan Meşullam, Amarya soyundan Yehohanan; [14] Malluki soyundan Yonatan, Şevanya soyundan Yusuf; [15] Harim soyundan Adna, Merayot soyundan Helkay; [16] İddo soyundan Zekeriya, Ginneton soyundan Meşullam; [17] Aviya soyundan Zikri; Miniyamin'den; Moadya soyundan Piltay; [18] Bilga soyundan Şammua, Şemaya soyundan Yehonatan; [19] Yoyariv soyundan Mattenay, Yedaya soyundan Uzzi; [20] Sallay soyundan Kallay, Amok soyundan Ever; [21] Hilkiya soyundan Haşavya, Yedaya soyundan Netanel. [22] Levililerin baba evlerinin başları, Elyaşiv, Yoyada, Yohanan ve Yaddua'nın günlerinde kayda geçirildi; kâhinler de Persli Darius'un krallığı sırasında kaydedildi. [23] Levi oğullarının, baba evlerinin başları olan önderleri, Elyaşiv oğlu Yohanan'ın günlerine dek vakayiname kitabına yazıldı. [24] Levililerin başları şunlardı: Haşavya, Şerevya ve Kadmiel oğlu Yeşu. Kardeşleri de Tanrı adamı Davut'un buyruğuna göre, nöbet karşı nöbete durup övgü ve şükran sunmak için onların karşısında yer alırdı. [25] Mattanya, Bakbukya, Ovadya, Meşullam, Talmon ve Akkub kapı görevlileriydi; kapıların ambarlarında nöbet tutarlardı. [26] Bunlar, Yosadak oğlu Yeşu'nun oğlu Yoyakim'in günlerinde, vali Nehemya'nın ve kâhin, din bilgini Ezra'nın günlerinde yaşadılar. [27] Yeruşalim surunun adanışı sırasında, adanış törenini sevinçle, şükranla, ezgilerle, zillerle, telli çalgılarla ve lirlerle kutlamak üzere Levilileri bulundukları her yerden getirip Yeruşalim'e topladılar. [28] Ezgicilerin oğulları, hem Yeruşalim çevresindeki ovadan hem de Netofalılar'ın köylerinden toplandılar. [29] Ayrıca Beyt-Gilgaldan, Geva ve Azmavet kırlarından geldiler; çünkü ezgiciler Yeruşalim'in çevresinde kendilerine köyler kurmuşlardı. [30] Kâhinlerle Levililer kendilerini arındırdılar; sonra halkı, kapıları ve suru da arındırdılar. [31] Bunun üzerine Yahuda'nın önderlerini surun üstüne çıkardım; şükran sunarak alay halinde yürüyen iki büyük topluluk görevlendirdim. Bunlardan biri sağa dönüp surun üzerinden Gübre Kapısı'na doğru gitti. [32] Onların ardından Hoşaya ve Yahuda önderlerinin yarısı yürüdü. [33] Azarya, Ezra, Meşullam, [34] Yahuda, Benyamin, Şemaya ve Yeremya da onlarla birlikteydi. [35] Ayrıca kâhin oğullarından bazıları da borazanlarla yürüdü: Asaf oğlu Zakkur oğlu Mikaya oğlu Mattanya oğlu Şemaya oğlu Yonatan oğlu Zekeriya; [36] onun kardeşleri Şemaya, Azarel, Milalay, Gilalay, Maay, Netanel, Yahuda ve Hanani de Tanrı adamı Davut'un çalgılarıyla yürüdü. Din bilgini Ezra da onların önündeydi. [37] Pınar Kapısı'nın karşısında, önlerinden dosdoğru ilerleyip Davut Kenti'nin merdivenlerinden, surun çıkışından, Davut'un sarayının üzerinden doğuya, Su Kapısı'na kadar çıktılar. [38] Şükran sunan öbür topluluk da onlarla karşı karşıya yürüdü; ben de halkın yarısıyla birlikte surun üstünden, Fırınlar Kulesi'nin üzerinden Geniş Sur'a kadar onların arkasından gittim. [39] Oradan Efrayim Kapısı'nın üzerinden, Eski Kapı'nın yanından, Balık Kapısı'ndan, Hananel

Kulesi'nden ve Hamea Kulesi'nden geçip Koyun Kapısı'na kadar gittiler; sonra Muhafız Kapısı'nda durdular. 40 Böylece şükran sunan iki topluluk Tanrı'nın evinde durdu; ben de yanımdaki önderlerin yarısıyla birlikte orada durdum. 41 Kâhinler Elyakim, Maaseya, Miniyamin, Mikaya, Elyoyenay, Zekeriya ve Hananya da borazanlarla oradaydı. 42 Maaseya, Şemaya, Elazar, Uzzi, Yehohanan, Malkiya, Elam ve Ezer de oradaydı. Ezgiciler, üzerlerindeki gözetmen Yizrahya'nın yönetiminde yüksek sesle ezgi söylediler. 43 O gün büyük kurbanlar sundular ve sevindiler; çünkü Tanrı onları büyük bir sevinçle sevindirmişti. Kadınlar ve çocuklar da sevindi; öyle ki Yeruşalim'in sevinci çok uzaklardan bile duyuldu. 44 O gün, hazinelerin, sallamalık sunuların, ilk ürünlerin ve ondalıkların konduğu odalardan sorumlu adamlar görevlendirildi. Kentlerin tarlalarından, Yasa'nın kâhinler ve Levililer için belirlediği payları oralarda toplamakla yükümlüydüler. Çünkü Yahuda, hizmet eden kâhinler ve Levililer için seviniyordu. 45 Kâhinler ve Levililer, ezgicilerle kapı görevlileri birlikte, Davut'la oğlu Süleyman'ın buyruğuna göre Tanrıları'nın hizmetini ve arınma görevini yerine getirdiler. 46 Çünkü eski zamanlarda, Davut ve Asaf'ın günlerinde ezgicilerin önderleri, Tanrı'ya övgü ve şükran ezgileri vardı. 47 Bütün İsrail, Zerubbabil'in günlerinde de Nehemya'nın günlerinde de ezgicilere ve kapı görevlilerine günlük gereksinimlerine göre paylarını verdi. Levililer için ayrılan payı ayırdılar; Levililer de Harun'un oğulları için ayrılan payı ayırdı.

13

1 O gün halkın önünde Musa'nın kitabı okundu. Orada, Ammonluyla Moavlının sonsuza dek Tanrı'nın topluluğuna girmemesi gerektiği yazılı bulundu. 2 Çünkü onlar İsraillileri ekmekle ve suyla karşılamamış, tersine onlara lanet etsin diye Balam'ı tutmuşlardı. Ama Tanrımız laneti berekete çevirdi. 3 Yasa okununca, İsrail'den bütün karışık topluluğu ayırdılar. 4 Bundan önce, Tanrımız'ın evindeki odalardan sorumlu olan kâhin Elyaşiv, Toviya'yla akrabalık kurmuştu. 5 Daha önce tahıl sunularının, günnüklerin, kapların, Levililere, ilahi söyleyenlere, kapıcılara buyruk uyarınca verilen tahılın, yeni şarabın ve zeytinyağının ondalıklarıyla kâhinlere ayrılan sallamalık sunuların konduğu büyük bir odayı onun için hazırlamıştı. 6 Ama bütün bunlar olurken ben Yeruşalim'de değildim. Çünkü Babil Kralı Artahşaşt'ın otuz ikinci yılında kralın yanına gitmiştim. Bir süre sonra kraldan izin istedim. 7 Yeruşalim'e gelince, Elyaşiv'in Toviya için Tanrı'nın evinin avlularında bir oda hazırlayarak yaptığı kötülüğü öğrendim. 8 Bu beni çok öfkelendirdi. Bu yüzden Toviya'nın bütün ev eşyasını odadan dışarı attım. 9 Sonra buyruk verdim, odaları temizlediler. Tanrı'nın evinin kaplarını, tahıl sunularını ve günnükleri yine oraya koydurdum. 10 Levililere ayrılan payların verilmediğini fark ettim. Bu yüzden hizmeti yapan Levililerle ilahi söyleyenlerin her biri kendi tarlasına kaçmıştı. 11 Bunun üzerine yöneticilerle çekişip, “Tanrı'nın evi neden sahipsiz bırakıldı?” dedim. Sonra onları toplayıp görevlerinin başına yerleştirdim. 12 Bunun üzerine bütün Yahuda, tahılın, yeni şarabın ve zeytinyağının ondalığını ambarlara getirdi. 13 Ambarların başına kâhin Şelemya'yı, din bilgini Sadok'u ve Levililerden Pedaya'yı atadım. Onların yanına da Mattanya oğlu Zakkur oğlu Hanan'ı verdim. Çünkü onlar güvenilir sayılıyordu; kardeşlerine pay dağıtmakla görevliydiler. 14 Ey Tanrım, bunu benim için anımsa; Tanrım'ın evi ve oradaki hizmetler için yaptığım iyilikleri silip yok etme. 15 O günlerde Yahuda'da bazı adamların Şabat Günü üzüm teknelerinde üzüm çiğnediğini, demet taşıdığını, eşeklere yük yüklediğini gördüm. Şarap, üzüm, incir ve her türlü yükü Şabat Günü Yeruşalim'e getiriyorlardı. Yiyecek sattıkları gün onlara karşı çıktım. 16 Orada yaşayan Sur halkı da balık ve her türlü mal getiriyor, Şabat Günü Yahudalılara ve Yeruşalim'de satıyordu. 17 Bunun üzerine Yahuda'nın soylularıyla çekişip onlara, “Yaptığınız bu kötülük nedir? Şabat Günü'nü böyle kirletiyorsunuz!” dedim. 18 “Atalarınız da böyle yapmadı mı? Tanrımız bütün bu felaketi başımıza ve bu kentin üzerine bu yüzden getirmedi mi? Siz de Şabat Günü'nü kirleterek İsrail'in üzerine daha çok öfke getiriyorsunuz.” 19 Şabat'tan önce Yeruşalim kapılarının üstüne karanlık çökmeye başlayınca, kapıların kapanmasını buyurdum; Şabat geçene kadar açılmamalarını emrettim. Şabat Günü içeri yük getirilmesin diye adamlarımdan bazılarını kapıların

başına diktim. [20] Böylece tüccarlar ve her türlü mal satanlar bir iki kez Yeruşalim'in dışında geceledi. [21] Ama onları uyarıp, “Neden surun dibinde geceleyeceksiniz? Bunu yine yaparsanız üzerinize el koyarım” dedim. O zamandan sonra Şabat Günü gelmediler. [22] Levililere de kendilerini arındırmalarını, gelip kapıları korumalarını, böylece Şabat Günü'nü kutsal tutmalarını buyurdum. Ey Tanrım, bunu da benim için anımsa; büyük vefalı sevgin uyarınca bana acı. [23] O günlerde Yahudilerden bazılarının Aşdodlu, Ammonlu ve Moavlı kadınlarla evlendiğini de gördüm. [24] Çocuklarının yarısı Aşdod dilini konuşuyor, Yahudilerin dilini konuşamıyor, her halkın kendi diline göre konuşuyordu. [25] Onlarla çekiştim, onlara lanet okudum, bazılarını dövdüm, saçlarını yoldum ve Tanrı'nın adıyla onlara ant içirip, “Kızlarınızı onların oğullarına vermeyeceksiniz; onların kızlarını da ne oğullarınıza ne kendinize alacaksınız” dedim. [26] “İsrail Kralı Süleyman bu yüzden günah işlemedi mi? Birçok ulus arasında onun gibisi bir kral yoktu. Tanrısı onu seviyordu, Tanrı da onu bütün İsrail'e kral yapmıştı. Yine de onu yabancı kadınlar günaha sürükledi.” [27] “Şimdi yabancı kadınlarla evlenerek Tanrımız'a karşı suç işleyip bu büyük kötülüğü yaptığınızı mı duyacağız?” [28] Başkâhin Elyaşiv'in torunu, Yoyada'nın oğullarından biri, Horonlu Sanballat'ın damadı olmuştu. Bu yüzden onu yanımdan kovdum. [29] Ey Tanrım, onları anımsa; çünkü kâhinliği, kâhinlerin antlaşmasını ve Levililerin antlaşmasını kirlettiler. [30] Böylece onları bütün yabancılardan arındırdım. Kâhinlerle Levililer için, her birine kendi işine göre görevler belirledim. [31] Ayrıca odun sunusunu belirlenmiş zamanlarda getirme işini ve ilk ürünleri de düzenledim. Ey Tanrım, iyiliğim için beni anımsa.

Ester

1

[1] Ahaşveroş'un günlerinde, yani Hindistan'dan Habeşistan'a kadar yüz yirmi yedi eyalet üzerinde hüküm süren Ahaşveroş'un günlerinde, [2] Kral Ahaşveroş, Şuşan Kalesi'ndeki krallık tahtına oturduğu o günlerde, [3] egemenliğinin üçüncü yılında bütün önderlerine ve görevlilerine bir şölen verdi. Pers ve Med güçleri, soylular ve eyaletlerin önderleri onun huzurundaydı. [4] Krallığının görkemli zenginliğini ve yüce haşmetinin ihtişamını uzun günler boyunca, tam yüz seksen gün sergiledi. [5] Bu günler dolunca kral, Şuşan Kalesi'nde bulunan küçük büyük bütün halka, kralın saray bahçesinin avlusunda yedi gün süren bir şölen verdi. [6] Gümüş halkalara ve mermer sütunlara ince keten ve mor kordonlarla bağlanmış beyaz, yeşil ve mavi örtüler vardı. Kırmızı, beyaz, sarı ve siyah mermer döşeme üzerinde altın ve gümüş sedirler duruyordu. [7] Konuklara çeşitli türden altın kaplarla içecek sunuluyordu. Kralın cömertliğine yaraşır bol miktarda kral şarabı vardı. [8] Yasaya göre içmek zorunlu değildi. Çünkü kral, sarayındaki bütün görevlilere herkesin dilediği gibi davranılmasını buyurmuştu. [9] Kraliçe Vaşti de Kral Ahaşveroş'a ait krallık sarayında kadınlar için bir şölen verdi. [10] Yedinci gün, kralın yüreği şarapla neşelenince, Kral Ahaşveroş'un huzurunda hizmet eden yedi hadıma, Mehuman'a, Bizta'ya, Harbona'ya, Bigta'ya, Abagta'ya, Zetar'a ve Karkas'a, [11] Kraliçe Vaşti'yi başındaki krallık tacıyla kralın önüne getirmelerini buyurdu. Çünkü onun güzelliğini halka ve önderlere göstermek istiyordu; kadın çok güzeldi. [12] Ama Kraliçe Vaşti, hadımlar aracılığıyla iletilen kral buyruğuna gelmeyi reddetti. Bunun üzerine kral çok öfkelendi; içi gazapla doldu. [13] Sonra kral, zamanın gereklerini bilen bilgelere danıştı; çünkü kralın töresi, yasayı ve adaleti bilenlere danışmaktı. [14] Krala en yakın olanlar, kralın yüzünü gören ve krallıkta en önde oturan Pers ve Med ülkesinin yedi önderi Karşena, Şetar, Admata, Tarşiş, Meres, Marsena ve Memukan'dı. [15] Kral, "Kraliçe Vaşti'ye yasa gereğince ne yapılmalı? Çünkü Kral Ahaşveroş'un hadımlar aracılığıyla ilettiği buyruğu yerine getirmedi" dedi. [16] Memukan, kralın ve önderlerin önünde şöyle karşılık verdi: "Kraliçe Vaşti yalnız krala değil, Kral Ahaşveroş'un bütün eyaletlerindeki bütün önderlere ve bütün halka karşı da yanlış yaptı. [17] Çünkü kraliçenin bu davranışı bütün kadınlar arasında duyulacak. Onlar da, 'Kral Ahaşveroş, Kraliçe Vaşti'nin kralın huzuruna getirilmesini buyurdu, ama o gelmedi' denildiğinde kocalarını küçümseyecekler. [18] Bugün kraliçenin yaptığını duyan Pers ve Med soylu kadınları, kralın bütün önderlerine aynı şeyi söyleyecek. Bunun sonu da çok küçümseme ve öfke olacak. [19] Eğer krala uygun görünürse, kendisinden bir krallık buyruğu çıksın ve Perslerle Medlerin değiştirilemeyen yasaları arasına yazılsın: Vaşti bir daha Kral Ahaşveroş'un huzuruna çıkmasın. Kral da onun kraliçelik konumunu kendisinden daha iyi olan başka bir kadına versin. [20] Kralın vereceği bu buyruk bütün büyük krallığında duyurulunca, küçük büyük bütün kadınlar kocalarına saygı gösterecek." [21] Bu öğüt kralın ve önderlerin hoşuna gitti. Kral da Memukan'ın dediği gibi yaptı. [22] Krallığın bütün eyaletlerine, her eyalete kendi yazısıyla ve her halka kendi diliyle mektuplar gönderdi; her erkeğin kendi evine egemen olması ve kendi halkının diliyle konuşulması buyuruldu.

2

[1] Bunlardan sonra, Kral Ahaşveroş'un öfkesi yatışınca Vaşti'yi, onun ne yaptığını ve ona karşı ne karar verildiğini hatırladı. [2] O zaman krala hizmet eden görevliler, "Kral için güzel genç bakireler aransın" dediler. [3] Kral, krallığının bütün illerine görevliler atasın da bütün güzel genç bakireleri Susa Kalesi'nde, kadınlar evinde, kadınların bekçisi kral hadımı Hegay'ın gözetimi altında toplasınlar. Onlara güzellik bakımı için gerekenler verilsin. [4] Kralı hoşnut eden genç kız da Vaşti'nin yerine kraliçe olsun." Bu söz kralın hoşuna gitti ve öyle yaptı. [5] Susa Kalesi'nde Benyaminli Kiş oğlu Şimi oğlu Yair oğlu Mordekay

adında bir Yahudi vardı. [6] Babil Kralı Nebukadnessar'ın, Yahuda Kralı Yekonya'yla birlikte Yeruşalim'den sürgün ettiği kişilerle birlikte o da sürgüne götürülmüştü. [7] Mordekay amcasının kızı Hadasa'yı, yani Ester'i büyütüyordu; çünkü onun ne babası ne annesi vardı. Genç kız güzel ve alımlıydı. Babasıyla annesi ölünce Mordekay onu öz kızı gibi yanına almıştı. [8] Kralın buyruğu ve fermanı duyurulunca, birçok genç kız Susa Kalesi'nde Hegay'ın gözetimi altına toplandı. Ester de kralın sarayına, kadınların bekçisi Hegay'ın gözetimi altına alındı. [9] Genç kız Hegay'ın hoşuna gitti ve ondan iyilik gördü. Hegay hemen ona güzellik bakımı için gerekenleri, yiyecek payını ve saraydan seçilmiş yedi hizmetçi kız verdi. Ester'le hizmetçi kızlarını kadınlar evinin en iyi yerine yerleştirdi. [10] Ester halkını da akrabalarını da açıklamamıştı; çünkü Mordekay bunu açıklamamasını buyurmuştu. [11] Mordekay her gün kadınlar evinin avlusunun önünde dolaşıyor, Ester'in nasıl olduğunu ve başına ne geleceğini öğrenmeye çalışıyordu. [12] Her genç kızın Kral Ahaşveroş'un yanına gitme sırası, kadınlar için belirlenmiş arınma süresinin on iki ayı tamamlandıktan sonra gelirdi. Çünkü arınma günleri şöyle tamamlanıyordu: altı ay mür yağıyla, altı ay da güzel kokularla ve kadınların güzellik bakımında kullanılan şeylerle. [13] Genç kız sonra krala böyle giderdi: Kadınlar evinden kralın sarayına giderken istediği her şey ona verilirdi. [14] Akşam gider, ertesi gün kralın cariyelerinin bekçisi olan hadım Şaaşgaz'ın gözetimi altındaki ikinci kadınlar evine dönerdi. Kral ondan hoşlanıp adını anarak çağırmadıkça bir daha kralın yanına girmezdi. [15] Mordekay'ın öz kızı gibi yanına aldığı amcası Avihayil'in kızı Ester'in krala gitme sırası gelince, kadınların bekçisi kral hadımı Hegay'ın önerdiğinden başka hiçbir şey istemedi. Ester onu gören herkesin beğenisini kazandı. [16] Böylece Ester, Kral Ahaşveroş'un krallığının yedinci yılında, onuncu ay olan Tevet ayında kraliyet sarayına götürüldü. [17] Kral Ester'i bütün kadınlardan daha çok sevdi. Ester onun gözünde bütün bakire kızlardan daha çok beğeni ve iyilik kazandı. Kral da krallık tacını onun başına koyup Vaşti'nin yerine onu kraliçe yaptı. [18] Sonra kral bütün önderleriyle görevlilerine Ester onuruna büyük bir şölen verdi. İllerde bayram ilan etti ve krala yaraşır cömertlikle armağanlar dağıttı. [19] Bakire kızlar ikinci kez toplanırken Mordekay kral kapısında oturuyordu. [20] Mordekay'ın buyurduğu gibi Ester akrabalarını da halkını da hâlâ açıklamamıştı. Çünkü Ester, onun yanında yetiştiği günlerde olduğu gibi yine Mordekay'ın sözüne uyuyordu. [21] O günlerde Mordekay kral kapısında otururken, kapıyı bekleyen kral hadımlarından Bigtan ile Tereş öfkelendiler ve Kral Ahaşveroş'a el kaldırmak istediler. [22] Mordekay bunu öğrenince Kraliçe Ester'e bildirdi. Ester de Mordekay'ın adına krala haber verdi. [23] Olay soruşturulup doğru olduğu anlaşılınca ikisi de ağaca asıldı. Bu olay kralın huzurunda tarih kitabına yazıldı.

3

[1] Bu olaylardan sonra Kral Ahaşveroş, Agaglı Hammedata oğlu Haman'ı yükseltti, ona yüksek bir mevki verdi ve onun yerini yanında bulunan bütün önderlerin üstüne çıkardı. [2] Kral kapısında bulunan kralın bütün görevlileri Haman'ın önünde eğilip ona saygı gösterirdi; çünkü kral onun için böyle buyurmuştu. Ama Mordekay eğilmiyor, ona saygı göstermiyordu. [3] Bunun üzerine kral kapısında bulunan kralın görevlileri Mordekay'a, “Neden kralın buyruğuna karşı geliyorsun?” dediler. [4] Her gün onunla konuştular, ama onları dinlemedi. Bunun üzerine Haman'a haber verdiler; Mordekay'ın gerekçesinin geçerli olup olmayacağını görmek istediler, çünkü onlara Yahudi olduğunu söylemişti. [5] Haman, Mordekay'ın eğilmediğini ve kendisine saygı göstermediğini görünce öfkeyle doldu. [6] Ama yalnız Mordekay'a el uzatmayı küçük düşürücü buldu; çünkü Mordekay'ın halkını kendisine bildirmişlerdi. Bu yüzden Haman, Ahaşveroş'un bütün krallığı boyunca yaşayan bütün Yahudileri, yani Mordekay'ın halkını yok etmeye çalıştı. [7] Kral Ahaşveroş'un on ikinci yılında, birinci ayda, yani Nisan ayında, Haman'ın önünde günden güne, aydan aya Pur, yani kura attılar ve on ikinci ayı, yani Adar ayını seçtiler. [8] Haman, Kral Ahaşveroş'a şöyle dedi: “Krallığınızın bütün illerindeki halkların arasına dağılmış, ayrı yaşayan bir halk var. Yasaları öteki bütün halkların yasalarından farklı. Kralın yasalarını da yerine getirmiyorlar. Bu yüzden onları oldukları gibi bırakmak krala yarar sağlamaz. [9] Kral uygun görürse

yok edilmeleri için yazılı buyruk verilsin. Ben de kralın hazinelerine götürülmek üzere, kralın işlerinden sorumlu olanların eline on bin talant gümüş tartacağım.” 10 Bunun üzerine kral mühür yüzüğünü parmağından çıkarıp Yahudilerin düşmanı, Agaglı Hammedata oğlu Haman'a verdi. 11 Kral Haman'a, “Gümüş sana verildi, halk da sana verildi; onlara uygun gördüğün gibi davran” dedi. 12 Birinci ayın on üçüncü gününde kralın yazmanları çağrıldı. Haman'ın buyurduğu her şey, kralın satraplarına, her ilin valilerine ve her halkın önderlerine, her ile kendi yazısına göre ve her halka kendi dilinde yazıldı. Buyruk Kral Ahaşveroş'un adıyla yazıldı ve kralın mühür yüzüğüyle mühürlendi. 13 Mektuplar ulaklarla kralın bütün illerine gönderildi: Yahudilerin hepsi, genç yaşlı, çocuk kadın demeden, tek bir günde, on ikinci ayın, yani Adar ayının on üçüncü gününde yok edilecek, öldürülecek, ortadan kaldırılacak ve malları yağmalanacaktı. 14 Fermanın bir örneği, her ilde yasa olarak yayımlanmak üzere bütün halklara duyuruldu; o gün için hazır olmaları istendi. 15 Ulaklar kralın buyruğuyla aceleyle yola çıktı, ferman da Sus kalesinde yayımlandı. Kral ile Haman içki içmek için oturdu, ama Şuşan kenti şaşkınlığa düşmüştü.

4

1 Mordekay olan biten her şeyi öğrenince giysilerini yırttı, çula bürünüp başına kül serpti. Kentin ortasına çıktı, yüksek sesle acı acı feryat etti. 2 Kralın kapısına kadar geldi; çünkü çula bürünmüş biri kralın kapısından içeri giremezdi. 3 Kralın buyruğu ve fermanı hangi ile ulaştıysa, oradaki Yahudiler arasında büyük yas vardı. Oruç tutuyor, ağlayıp feryat ediyorlardı. Birçoğu çula bürünüp külde yatıyordu. 4 Ester'in hizmetçi kızlarıyla hadımları gelip bunu ona bildirdiler. Kraliçe çok sarsıldı. Mordekay'ın çulunu çıkarıp yerine giymesi için ona giysiler gönderdi, ama Mordekay bunları kabul etmedi. 5 Bunun üzerine Ester, kralın hadımlarından biri olan ve hizmetine verilmiş bulunan Hatak'ı çağırdı. Ne olduğunu ve neden böyle yapıldığını öğrenmesi için onu Mordekay'a gönderdi. 6 Hatak, kralın kapısının önündeki kent meydanında bulunan Mordekay'ın yanına çıktı. 7 Mordekay başına gelenlerin hepsini ona anlattı. Ayrıca, Yahudilerin yok edilmesi için Haman'ın kralın hazinelerine ödemeyi vaat ettiği paranın tam miktarını da bildirdi. 8 Ester'e göstermek, durumu ona açıklamak ve halkı için kralın huzuruna girip ona yalvarması, önünde ricada bulunması için onu teşvik etmek üzere, Şuşan'da onları yok etmek amacıyla yayımlanan fermanın bir kopyasını da Hatak'a verdi. 9 Hatak geri dönüp Mordekay'ın sözlerini Ester'e bildirdi. 10 Bunun üzerine Ester, Hatak aracılığıyla Mordekay'a şöyle haber gönderdi: 11 “Kralın bütün görevlileriyle kralın illerindeki halk şunu bilir: İster erkek ister kadın olsun, çağrılmadan iç avluda kralın huzuruna çıkan herkes için tek bir yasa vardır; öldürülecektir. Ancak kral altın asasını kime uzatırsa o kişi yaşar. Ben ise otuz gündür kralın huzuruna çağrılmadım.” 12 Ester'in sözlerini Mordekay'a bildirdiler. 13 Mordekay onlara Ester'e şu karşılığı vermelerini söyledi: “Kralın sarayında bulunduğun için bütün Yahudiler arasında yalnız senin kurtulacağını sanma. 14 Çünkü sen böyle bir zamanda susarsan, Yahudilere başka bir yerden yardım ve kurtuluş gelecektir; ama seninle babanın evi yok olacak. Kim bilir, belki de krallığa tam da böyle bir zaman için getirildin.” 15 Bunun üzerine Ester, Mordekay'a şu karşılığı göndermelerini söyledi: 16 “Git, Şuşan'da bulunan bütün Yahudileri topla ve benim için oruç tutun. Üç gün boyunca gece gündüz hiçbir şey yemeyin, içmeyin. Ben ve hizmetçi kızlarım da aynı şekilde oruç tutacağız. Sonra, yasaya aykırı olsa da kralın huzuruna çıkacağım. Ölürsem ölürüm.” 17 Mordekay gidip Ester'in kendisine buyurduğu her şeyi yaptı.

5

1 Üçüncü gün Ester kraliçelik giysilerini giydi ve kralın sarayının iç avlusunda, sarayın karşısında durdu. Kral da sarayın girişine bakan kraliyet tahtında, sarayın içinde oturuyordu. 2 Kral, Kraliçe Ester'in avluda durduğunu görünce ona lütufla baktı. Elindeki altın asayı Ester'e doğru uzattı. Ester de yaklaşıp asanın ucuna dokundu. 3 Kral ona, “Ne istiyorsun, Kraliçe Ester? Dileğin nedir? Krallığın yarısına kadar olsa bile sana verilecektir” dedi. 4 Ester, “Kral uygun görürse, bugün kral ile Haman,

onun için hazırladığım şölenime gelsin” dedi. [5] Bunun üzerine kral, “Haman'ı hemen getirin; Ester'in dediği yapılsın” dedi. Böylece kral ile Haman, Ester'in hazırladığı şölene geldiler. [6] Şarap şöleninde kral Ester'e, “Dileğin nedir? Sana verilecektir. İsteğin nedir? Krallığın yarısına kadar olsa bile yerine getirilecektir” dedi. [7] Ester şöyle karşılık verdi: “Dileğim ve isteğim şudur: [8] Kralın gözünde lütuf bulduysam, kral da dileğimi vermeyi ve istediğimi yapmayı uygun görürse, kral ile Haman onlar için hazırlayacağım şölene gelsin. O zaman yarın kralın dediği gibi yapacağım.” [9] O gün Haman sevinçli ve keyifli bir yürekle çıktı. Ama Mordekay'ı kral kapısında görünce ve onun ne ayağa kalktığını ne de kendisi için yerinden kıpırdadığını görünce, Mordekay'a karşı öfkeyle doldu. [10] Yine de Haman kendini tuttu ve evine gitti. Oradan haber gönderip dostlarını ve karısı Zereş'i çağırttı. [11] Haman onlara zenginliğinin görkemini, çocuklarının çokluğunu, kralın kendisini nasıl yükselttiğini ve onu kralın önderleriyle görevlilerinin üstüne nasıl çıkardığını anlattı. [12] Haman ayrıca, “Kraliçe Ester de kraldan başka şölenine benden başka kimseyi çağırmadı. Yarın da kralla birlikte yine ben onun davetlisiyim” dedi. [13] “Ama Yahudi Mordekay'ı kral kapısında oturur görmeye devam ettikçe, bunların hiçbiri bana bir şey ifade etmiyor.” [14] Bunun üzerine karısı Zereş ve bütün dostları ona, “Elli arşın yüksekliğinde bir darağacı yaptır. Sabah krala söyle de Mordekay onun üzerine asılsın. Sonra keyifle kralla birlikte şölene git” dediler. Bu Haman'ın hoşuna gitti; o da darağacını yaptırdı.

6

[1] O gece kralın uykusu kaçtı. Tarih kayıtlarının bulunduğu kitabın getirilmesini buyurdu; kitap krala okundu. [2] Orada, kralın hadımlarından kapı nöbetçisi olan Bigtana ile Tereş'in Kral Ahaşveroş'a el uzatmaya kalkıştıklarını Mordekay'ın bildirdiği yazılıydı. [3] Kral, “Bunun için Mordekay'a nasıl bir onur ve saygınlık verildi?” dedi. Kralın hizmetinde bulunan görevliler, “Onun için hiçbir şey yapılmadı” dediler. [4] Kral, “Avluda kim var?” dedi. Haman, Mordekay'ı onun için hazırladığı darağacına astırmak üzere kralla konuşmak için kral sarayının dış avlusuna gelmişti. [5] Kralın görevlileri ona, “İşte, Haman avluda bekliyor” dediler. Kral, “İçeri gelsin” dedi. [6] Böylece Haman içeri girdi. Kral ona, “Kralın onurlandırmaktan hoşlandığı adama ne yapılmalı?” dedi. Haman içinden, “Kral benden başka kimi onurlandırmaktan hoşlanır ki?” diye düşündü. [7] Haman krala, “Kralın onurlandırmaktan hoşlandığı adam için, [8] kralın giydiği krallık kaftanı, kralın bindiği at ve başına krallık tacı konmuş olan at getirilsin. [9] Kaftanla at, kralın en soylu önderlerinden birinin eline verilsin. Onlar da kralın onurlandırmaktan hoşlandığı adamı bunlarla giydirsin, onu atla kent meydanında dolaştırsın ve önünden gidip, ‘Kralın onurlandırmaktan hoşlandığı adama böyle yapılır!’ diye ilan etsin” dedi. [10] Bunun üzerine kral Haman'a, “Çabuk ol, söylediğin gibi kaftanı ve atı al, kral kapısında oturan Yahudi Mordekay'a aynen böyle yap. Söylediklerinin hiçbirini eksik bırakma” dedi. [11] Böylece Haman kaftanı ve atı aldı, Mordekay'ı giydirdi, onu kent meydanında atla dolaştırdı ve önünden giderek, “Kralın onurlandırmaktan hoşlandığı adama böyle yapılır!” diye ilan etti. [12] Sonra Mordekay kral kapısına döndü. Haman ise yas tutarak ve başını örtmüş halde aceleyle evine gitti. [13] Haman, başına gelenlerin hepsini karısı Zereş'e ve bütün dostlarına anlattı. Bunun üzerine bilgeleriyle karısı Zereş ona, “Önünde düşmeye başladığın Mordekay Yahudi soyundansa, ona karşı üstün gelemezsin; onun önünde kesinlikle düşeceksin” dediler. [14] Onlar daha Haman'la konuşurken, kralın hadımları geldi ve Haman'ı Ester'in hazırladığı şölen yemeğine götürmek için acele ettiler.

7

[1] Böylece kral ile Haman, Kraliçe Ester'le şölen yemeye geldi. [2] Şarap şöleninin ikinci gününde kral Ester'e yine, “Dileğin nedir, Kraliçe Ester? Sana verilecektir. İsteğin nedir? Krallığın yarısına kadar olsa bile yerine getirilecektir” dedi. [3] Bunun üzerine Kraliçe Ester şöyle karşılık verdi: “Ey kral, eğer gözünde lütuf bulduysam ve kral uygun görürse, dileğim üzerine canım bana bağışlansın, isteğim

üzerine de halkım bağışlansın. 4 Çünkü ben de halkım da yok edilmek, öldürülmek ve mahvedilmek üzere satıldık. Eğer erkek ve kadın köleler olarak satılmış olsaydık, susardım; çünkü hasım kralın uğrayacağı zararı karşılayamazdı.” 5 Bunun üzerine Kral Ahaşveroş, Kraliçe Ester'e, “Bunu yapmaya cüret eden kimdir? Nerede o adam?” dedi. 6 Ester, “Düşman da hasım da şu kötü Haman'dır!” dedi. O zaman Haman, kralın ve kraliçenin önünde dehşete kapıldı. 7 Kral öfkeyle şarap şöleninden kalkıp sarayın bahçesine çıktı. Haman ise canı için Kraliçe Ester'e yalvarmak üzere ayakta kaldı; çünkü kralın ona kötülük yapmaya kararlı olduğunu görmüştü. 8 Kral sarayın bahçesinden şarap şöleninin yapıldığı yere dönünce Haman, Ester'in bulunduğu sedirin üzerine kapanmıştı. Kral, “Ne? Benim önümde, kendi evimde kraliçeye de mi saldıracak?” dedi. Bu söz kralın ağzından çıkar çıkmaz Haman'ın yüzünü örttüler. 9 O zaman kralın yanındaki hadımlardan Harbona, “Bakın, Haman'ın, kralın iyiliği için konuşmuş olan Mordekay için hazırladığı elli arşın yüksekliğindeki darağacı Haman'ın evinde duruyor” dedi. Kral, “Onu onun üstüne asın!” dedi. 10 Böylece Haman'ı, Mordekay için hazırladığı darağacına astılar. Sonra kralın öfkesi yatıştı.

8

1 O gün Kral Ahaşveroş, Yahudilerin düşmanı Haman'ın evini Kraliçe Ester'e verdi. Mordekay kralın huzuruna çıktı; çünkü Ester onun kendisiyle nasıl bir bağı olduğunu açıklamıştı. 2 Kral, Haman'dan geri aldığı yüzüğünü çıkarıp Mordekay'a verdi. Ester de Mordekay'ı Haman'ın evinin başına getirdi. 3 Ester bir kez daha kralın önünde konuştu. Ayaklarına kapanıp gözyaşları içinde ona yalvardı: Agagli Haman'ın kötülüğünü ve Yahudilere karşı kurduğu düzeni boşa çıkarsın diye. 4 Bunun üzerine kral, Ester'e altın asayı uzattı. Ester ayağa kalkıp kralın önünde durdu. 5 Şöyle dedi: “Kral uygun görürse, gözünde lütuf bulduysam, bu iş krala doğru görünüyorsa ve ben onun gözünde hoşnutluk bulduysam, Hammedata oğlu Agagli Haman'ın, kralın bütün illerindeki Yahudileri yok etmek için yazdığı mektupları geri çevirecek bir yazı yazılsın. 6 Çünkü halkımın başına gelecek felaketi görmeye nasıl dayanırım? Akrabalarımın yok oluşunu görmeye nasıl dayanırım?” 7 Bunun üzerine Kral Ahaşveroş, Kraliçe Ester'e ve Yahudi Mordekay'a şöyle dedi: “Bakın, Haman'ın evini Ester'e verdim; Yahudilere el uzattığı için onu darağacına astılar. 8 Siz de Yahudilere uygun gördüğünüzü kralın adıyla yazın ve onu kralın yüzüğüyle mühürleyin. Çünkü kralın adıyla yazılıp kralın yüzüğüyle mühürlenen bir yazı hiç kimse tarafından geri alınamaz.” 9 O sırada, üçüncü ay olan Sivan ayının yirmi üçüncü gününde kralın kâtipleri çağrıldı. Mordekay'ın buyurduğu her şey, Yahudilere, Hindistan'dan Etiyopya'ya kadar uzanan yüz yirmi yedi ilin satraplarına, valilerine ve önderlerine yazıldı. Her ile kendi yazısıyla, her halka kendi diliyle, Yahudilere de kendi yazılarıyla ve kendi dilleriyle yazıldı. 10 Yazıyı Kral Ahaşveroş'un adıyla yazdı, kralın yüzüğüyle mühürledi ve mektupları ulaklarla gönderdi. Bunlar, süratli cins atlardan yetiştirilmiş krala ait atlara binmişlerdi. 11 Bu mektuplarda kral, her kentteki Yahudilere toplanma ve canlarını savunma hakkı verdi; onlara saldıracak herhangi bir halkın ya da ilin bütün gücünü, çocuklarıyla kadınları da dahil, yok etme, öldürme, ortadan kaldırma ve mallarını yağmalama yetkisi verdi. 12 Bu, Kral Ahaşveroş'un bütün illerinde, on ikinci ay olan Adar ayının on üçüncü gününde, tek bir günde yapılacaktı. 13 Fermanın her ilde duyurulması için mektubun bir örneği bütün halklara yayımlandı; Yahudiler o gün düşmanlarından öç almaya hazır olsun diye. 14 Kralın buyruğuyla acele eden ulaklar, krala ait atlara binip hızla yola çıktılar. Ferman Sus kalesinde de yayımlandı. 15 Mordekay, mavi beyaz krallık giysileri içinde, büyük altın bir taç ve ince ketenle erguvandan bir kaftanla kralın huzurundan çıktı. Sus kenti sevinç çığlıkları attı. 16 Yahudiler için aydınlık, sevinç, neşe ve onur vardı. 17 Kralın buyruğu ve fermanı nereye ulaştıysa, her ilde ve her kentte Yahudiler için sevinç, neşe, şölen ve bayram günü vardı. Ülkedeki halklardan birçoğu Yahudi oldu; çünkü Yahudilerden korkuyorlardı.

9

[1] On ikinci ay, yani Adar ayının on üçüncü gününde, kralın buyruğu ve fermanı uygulanmak üzere yaklaşmışken, Yahudiler'in düşmanlarının onları alt etmeyi umduğu günde, durum tersine döndü; Yahudiler kendilerinden nefret edenleri alt etti. [2] Yahudiler, Kral Ahaşveroş'un bütün illerindeki kentlerinde, kendilerine kötülük etmek isteyenlere el kaldırmak için toplandılar. Kimse onlara karşı duramadı, çünkü korkuları bütün halkların üzerine çökmüştü. [3] Bütün il önderleri, satraplar, valiler ve kralın işlerini yürütenler Yahudiler'e yardım etti, çünkü Mordekay'ın korkusu üzerlerine çökmüştü. [4] Çünkü Mordekay kralın sarayında büyük bir adam olmuştu; ünü bütün illere yayılıyordu. Mordekay gittikçe daha da büyüyordu. [5] Yahudiler bütün düşmanlarını kılıçtan geçirip öldürdü, yok etti; kendilerinden nefret edenlere istediklerini yaptılar. [6] Yahudiler Susa Kalesi'nde beş yüz adamı öldürüp yok etti. [7] Parşandata, Dalfon, Aspata, [8] Porata, Adalya, Aridata, [9] Parmaşta, Arisay, Ariday ve Vayezata'yı, [10] yani Yahudiler'in düşmanı Hamedata oğlu Haman'ın on oğlunu öldürdüler; ama yağmaya el uzatmadılar. [11] O gün Susa Kalesi'nde öldürülenlerin sayısı krala bildirildi. [12] Kral Kraliçe Ester'e, "Yahudiler Susa Kalesi'nde beş yüz adamı ve Haman'ın on oğlunu öldürüp yok etti. Kralın öteki illerinde daha neler yaptılar! Şimdi dileğin nedir? Sana verilecektir. Bir isteğin daha var mı? O da yerine getirilecektir" dedi. [13] Ester, "Kral uygun görürse, Susa'daki Yahudiler'e bugün verilen fermana göre yarın da davranma izni verilsin; Haman'ın on oğlu da darağacına asılsın" dedi. [14] Kral bunun yapılmasını buyurdu. Susa'da bir ferman yayımlandı ve Haman'ın on oğlunu darağacına astılar. [15] Susa'daki Yahudiler Adar ayının on dördüncü gününde de toplandı ve Susa'da üç yüz adam öldürdü; ama yağmaya el uzatmadılar. [16] Kralın illerindeki öbür Yahudiler de bir araya gelip canlarını savundu; düşmanlarından kurtulup kendilerinden nefret edenlerden yetmiş beş bin kişiyi öldürdüler; ama yağmaya el uzatmadılar. [17] Bunlar Adar ayının on üçüncü gününde oldu. Ayın on dördüncü gününde dinlendiler; o günü şölen ve sevinç günü yaptılar. [18] Ama Susa'daki Yahudiler ayın on üçüncü ve on dördüncü günlerinde toplandı; ayın on beşinci gününde dinlendiler ve o günü şölen ve sevinç günü yaptılar. [19] Bu yüzden sursuz kasabalarda yaşayan kır Yahudileri, Adar ayının on dördüncü gününü sevinç ve şölen günü, iyi bir gün, birbirlerine yiyecek armağanları gönderme günü olarak kutlar. [20] Mordekay bunları yazıya geçirdi ve Kral Ahaşveroş'un bütün illerinde yaşayan, uzakta ya da yakında bulunan bütün Yahudiler'e mektuplar gönderdi. [21] Onlardan her yıl Adar ayının on dördüncü ve on beşinci günlerini kutlamalarını istedi. [22] Çünkü o günlerde Yahudiler düşmanlarından kurtulmuştu; o ay da onlar için kederden sevince, yastan iyi bir güne dönüşmüştü. Bu günleri şölen ve sevinç günleri, birbirlerine yiyecek armağanları ve yoksullara hediyeler verme günleri yapsınlar diye bunu istedi. [23] Böylece Yahudiler, Mordekay'ın kendilerine yazdığı gibi, başlatmış oldukları geleneği benimsedi. [24] Çünkü bütün Yahudiler'in düşmanı Agaglı Hamedata oğlu Haman, Yahudiler'i yok etmek için düzen kurmuş, onları silip süpürmek ve yok etmek için "Pur", yani kura atmıştı. [25] Ama durum kralın önüne gelince, kral mektuplarla buyurdu ki, Haman'ın Yahudiler'e karşı kurduğu kötü düzen kendi başına dönsün; kendisi de oğulları da darağacına asılsın. [26] Bu yüzden bu günlere, "Pur" sözünden dolayı "Purim" adı verildi. Bu mektubun bütün sözleri yüzünden, bu konuda gördükleri şeyler ve başlarına gelenler yüzünden, [27] Yahudiler, kendi üzerlerine, soyları üzerine ve kendilerine katılan herkesin üzerine bunu bağlayıcı kıldı; öyle ki yazıldığı gibi ve belirlenen vakitlerinde her yıl bu iki günü eksiksiz kutlayacaklardı. [28] Bu günlerin her kuşakta, her ailede, her ilde ve her kentte anılması ve kutlanması gerekiyordu. Bu Purim günleri Yahudiler arasında ortadan kalkmayacak, anıları da soylarının arasından silinmeyecekti. [29] Sonra Kraliçe Ester, Avihayil'in kızı, ve Yahudi Mordekay, bu ikinci Purim mektubunu bütün yetkileriyle doğrulamak için yazdılar. [30] Mordekay, Ahaşveroş'un egemenliğinin yüz yirmi yedi ilindeki bütün Yahudiler'e esenlik ve gerçek sözleriyle mektuplar gönderdi. [31] Bu Purim günlerini belirlenen zamanlarında kutlamalarını doğrulamak için yazdı; Yahudi Mordekay ile Kraliçe Ester'in buyurduğu gibi, kendileri ve soyları için oruçlarla ve yakarışlarla ilgili yükümlülükleri nasıl benimsedilerse, bunu da öyle benimsediler. [32] Ester'in buyruğu Purim'le ilgili bu konuları doğruladı; bunlar kitaba yazıldı.

10

[1] Kral Ahaşveroş ülkeye ve denizdeki adalara haraç yükledi. [2] Onun gücüne ve kudretine ilişkin bütün işleri ve kralın Mordekay'ı yükselttiği büyük konumun tam anlatımı, Med ve Pers krallarının tarih kitabında yazılı değil mi? [3] Çünkü Yahudi Mordekay, Kral Ahaşveroş'tan sonra ikinci kişiydi; Yahudiler arasında büyüktü, kardeşlerinin çoğunluğu tarafından saygıyla karşılanıyordu; halkının iyiliğini gözetiyor, bütün soyuna esenlik sözleri söylüyordu.

Eyüp

1

[1] Uz diyarında Eyüp adında bir adam vardı. Kusursuz ve doğru bir adamdı; Tanrı'dan korkar, kötülükten uzak dururdu. [2] Onun yedi oğlu ve üç kızı oldu. [3] Yedi bin koyunu, üç bin devesi, beş yüz çift öküzü, beş yüz dişi eşeği ve çok büyük bir ev halkı vardı. Doğudaki bütün insanlar arasında en büyüğü oydu. [4] Oğulları sırayla her biri kendi evinde, doğum gününde şölen verir, üç kız kardeşlerini de kendileriyle yiyip içmeye çağırırlardı. [5] Şölen günleri bitince Eyüp haber gönderir, onları kutsardı. Sabah erkenden kalkar, her biri için sayıları kadar yakmalık sunu sunardı. Çünkü Eyüp, "Belki oğullarım günah işledi de içlerinden Tanrı'yı reddetti" derdi. Eyüp hep böyle yapardı. [6] Bir gün Tanrı'nın oğulları RAB'bin önünde durmaya geldiler. Şeytan da onların arasına geldi. [7] RAB Şeytan'a, "Nereden geliyorsun?" dedi. Şeytan RAB'be şöyle karşılık verdi: "Dünyada oraya buraya dolaşmaktan, onun üzerinde gezinmekten." [8] RAB Şeytan'a, "Kulum Eyüp'e dikkat ettin mi? Yeryüzünde onun gibisi yok. Kusursuz ve doğru bir adamdır; Tanrı'dan korkar, kötülükten uzak durur" dedi. [9] Şeytan RAB'be şöyle karşılık verdi: "Eyüp Tanrı'dan boşuna mı korkuyor? [10] Onun çevresine, evinin çevresine, sahip olduğu her şeyin çevresine sen çit çekmedin mi? Ellerinin emeğini kutsadın, sürüleri ülkede çoğaldı. [11] Ama şimdi elini uzat da sahip olduğu her şeye dokun; o zaman seni yüzüne karşı reddedecektir." [12] RAB Şeytan'a, "İşte, sahip olduğu her şey senin elinde. Yalnız kendisine el sürme" dedi. Bunun üzerine Şeytan RAB'bin huzurundan çıktı. [13] Bir gün oğullarıyla kızları ağabeylerinin evinde yiyip şarap içiyorlardı. [14] Eyüp'e bir ulak geldi ve şöyle dedi: "Öküzler sürülüyor, eşekler de yanlarında otluyordu. [15] Sabalılar baskın yapıp onları alıp götürdüler. Hizmetkârları da kılıçtan geçirdiler. Yalnız ben kurtuldum; sana haber vermek için geldim." [16] O daha konuşurken bir başkası geldi ve şöyle dedi: "Tanrı'nın ateşi gökten düştü; koyunları ve hizmetkârları yakıp kül etti. Yalnız ben kurtuldum; sana haber vermek için geldim." [17] O daha konuşurken bir başkası geldi ve şöyle dedi: "Kildaniler üç kol halinde saldırıp develeri alıp götürdüler. Hizmetkârları da kılıçtan geçirdiler. Yalnız ben kurtuldum; sana haber vermek için geldim." [18] O daha konuşurken bir başkası geldi ve şöyle dedi: "Oğullarınla kızların ağabeylerinin evinde yiyip şarap içiyorlardı. [19] Birden çölden büyük bir rüzgâr geldi; evin dört köşesine çarptı. Ev gençlerin üstüne çöktü ve öldüler. Yalnız ben kurtuldum; sana haber vermek için geldim." [20] Bunun üzerine Eyüp kalktı, kaftanını yırttı, başını tıraş etti, yere kapanıp tapındı. [21] Şöyle dedi: "Ana rahminden çıplak çıktım, yine çıplak döneceğim. RAB verdi, RAB aldı. RAB'bin adına övgüler olsun." [22] Eyüp bütün bunlarda günah işlemedi, Tanrı'yı yanlış yapmakla suçlamadı.

2

[1] Yine Tanrı oğullarının RAB'bin huzuruna çıkmak için geldikleri gün, Şeytan da RAB'bin huzuruna çıkmak için onların arasına geldi. [2] RAB Şeytan'a, "Nereden geliyorsun?" dedi. Şeytan RAB'be, "Yeryüzünde dolaşıp durmaktan, orada aşağı yukarı gezinmekten," diye karşılık verdi. [3] RAB Şeytan'a, "Kulum Eyüp'e dikkat ettin mi? Yeryüzünde onun gibisi yok. Kusursuz, doğru bir adamdır; Tanrı'dan korkar, kötülükten uzak durur. Sen beni ona karşı kışkırttın, sebepsiz yere onu mahvetmemi istedin; yine de dürüstlüğüne sımsıkı bağlı kaldı," dedi. [4] Şeytan RAB'be, "Deriye deri! İnsan canı için sahip olduğu her şeyi verir. [5] Ama şimdi elini uzat da onun kemiğine ve etine dokun; bak, yüzüne karşı senden vazgeçecek," diye karşılık verdi. [6] RAB Şeytan'a, "İşte, o senin elinde. Yalnız canını bağışla," dedi. [7] Bunun üzerine Şeytan RAB'bin huzurundan çıktı ve Eyüp'ü ayak tabanından başının tepesine kadar ağrılı çıbanlarla vurdu. [8] Eyüp kendini kazımak için bir çömlek parçası aldı ve küllerin arasına oturdu. [9] Karısı ona, "Hâlâ dürüstlüğüne bağlı mı kalıyorsun? Tanrı'dan vazgeç de öl!" dedi. [10] Ama Eyüp ona, "Sen akılsız kadınların konuştuğu gibi konuşuyorsun. Ne yani? Tanrı'nın elinden iyiliği kabul edeceğiz de

kötülüğü kabul etmeyecek miyiz?” dedi. Bütün bunlarda Eyüp dudaklarıyla günah işlemedi. [11] Eyüp'ün üç arkadaşı onun başına gelen bütün bu felaketi duyunca, her biri kendi yerinden geldi: Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildat ve Naamatlı Sofar. Ona acımak ve onu avutmak için birlikte gitmeye karar verdiler. [12] Uzaktan gözlerini kaldırıp baktıklarında onu tanıyamadılar. Seslerini yükseltip ağladılar; her biri kaftanını yırttı, başlarının üzerine göğe doğru toz saçtı. [13] Sonra onunla birlikte yere oturup yedi gün yedi gece kaldılar. Ona tek söz söylemediler, çünkü acısının çok büyük olduğunu görüyorlardı.

3

[1] Bundan sonra Eyüp ağzını açtı ve doğduğu günü lanetledi. [2] Eyüp şöyle karşılık verdi: [3] “Yok olsun doğduğum gün, ‘Bir oğlan çocuğuna gebe kalındı’ denilen gece. [4] O gün karanlığa dönsün. Yukarıdaki Tanrı onu aramasın, üstüne ışık parlamasın. [5] Karanlık ve ölüm gölgesi onu sahiplensin. Üzerine bulut çöksün. Günü karartan her şey ona dehşet versin. [6] O geceyi koyu karanlık ele geçirsin. Yılın günleri arasında sevinmesin, ayların sayısına girmesin. [7] İşte, o gece kısır kalsın. İçinden hiçbir sevinç sesi yükselmesin. [8] Günü lanetleyenler, Leviatan'ı uyandırmaya hazır olanlar, onu da lanetlesin. [9] Tan alacasındaki yıldızları kararsın. Işığı beklesin ama bulamasın, şafağın gözkapaklarını görmesin. [10] Çünkü annemin rahminin kapılarını kapatmadı, sıkıntıyı gözlerimden gizlemedi. [11] “Neden rahimden çıkar çıkmaz ölmedim? Neden annem beni doğururken son nefesimi vermedim? [12] Neden dizler beni karşıladı? Neden emeyim diye göğüsler vardı? [13] Çünkü şimdi uzanmış, sessizliğe kavuşmuş olurdum. Uyumuş olurdum; o zaman rahat bulurdum. [14] Yeryüzünün krallarıyla, danışmanlarıyla birlikte olurdum; kendilerine yıkıntılar kuranlarla. [15] Ya da altın sahibi önderlerle, evlerini gümüşle dolduranlarla. [16] Ya da gizlice gömülmüş bir düşük gibi hiç var olmamış olurdum; ışığı hiç görmemiş bebekler gibi. [17] Orada kötüler huzursuzluk vermeyi bırakır. Orada yorgunlar rahat eder. [18] Orada tutsaklar hep birlikte esenlik içindedir. Angaryacının sesini duymazlar. [19] Küçük de büyük de oradadır. Köle efendisinden özgürdür. [20] “Neden sıkıntı içindeki insana ışık, canı acı dolu olana yaşam verilir? [21] Ölümü özlerler ama gelmez. Onu gizli hazinelerden daha çok ararlar. [22] Mezarı bulabildiklerinde fazlasıyla sevinir, coşkuyla coşarlar. [23] Neden yolu gizlenmiş, Tanrı'nın çevresini kapattığı insana ışık verilir? [24] Çünkü yiyeceğimden önce iç çekişim geliyor; inlemelerim su gibi dökülüyor. [25] Çünkü korktuğum şey başıma geliyor, çekindiğim şey beni buluyor. [26] Huzurum yok, sükûnetim yok, rahatım yok; yalnız sıkıntı geliyor.”

4

[1] Temanlı Elifaz karşılık verip dedi ki, [2] “Biri seninle konuşmaya kalksa gücenir misin? Ama kim konuşmadan durabilir? [3] Bak, sen birçok kişiye öğüt verdin, güçsüz elleri güçlendirdin. [4] Sözlerin sendeleyeni ayağa kaldırdı, çöken dizleri güçlendirdin. [5] Ama şimdi bu senin başına geldi, bitkin düştün; sana dokundu, sarsıldın. [6] Tanrı'ya bağlılığın senin güvencen değil miydi? Yollarının doğruluğu umudun değil miydi? [7] “Şunu anımsa: Suçsuz olup da kim mahvoldu? Dürüst olanlar nerede yok edildi? [8] Benim gördüğüme göre, kötülüğü sürenler, sıkıntıyı ekenler, onu biçer. [9] Tanrı'nın soluğuyla yok olurlar, öfkesinin esintisiyle tükenirler. [10] Aslanın kükreyişi, yırtıcı aslanın sesi, genç aslanların dişleri kırılır. [11] Yaşlı aslan av bulamadığı için yok olur, dişi aslanın yavruları dağılır. [12] “Bana gizlice bir söz getirildi, kulağım onun fısıltısını aldı. [13] Gecenin görümlerinden doğan düşünceler içinde, insanların üzerine derin uyku çökerken, [14] Üzerime korku ve titreme geldi, bütün kemiklerimi sarstı. [15] Sonra yüzümün önünden bir ruh geçti, bedenimdeki kıllar ürperip dikildi. [16] Durdu, ama görünüşünü seçemedim; gözlerimin önünde bir biçim vardı. Sessizlik oldu, sonra bir ses duydum: [17] ‘Ölümlü insan Tanrı'dan daha doğru olabilir mi? İnsan, Yaradanı'ndan daha temiz olabilir mi?’ [18] Bak, O kendi kullarına bile güvenmez, meleklerinde bile kusur bulur. [19] Öyleyse kilden evlerde yaşayanlar, temeli tozda olanlar, güve önünde ezilenler ne kadar daha çok! [20] Sabahtan

akşama dek paramparça edilirler; kimse aldırmadan sonsuza dek yok olup giderler. [21] İçlerindeki çadır ipi sökülüp alınmıyor mu? Bilgelikten yoksun olarak ölüp giderler.

5

[1] "Şimdi seslen; sana cevap veren var mı? Kutsal olanlardan hangisine döneceksin? [2] Çünkü güceniklik akılsız kişiyi öldürür, kıskançlık da saf kişiyi yok eder. [3] Akılsız kişinin kök saldığını gördüm, ama birden onun yurdunu lanetledim. [4] Çocukları güvenlikten uzaktır. Kent kapısında ezilirler, onları kurtaran da yoktur. [5] Hasadını açlar yer, onu dikenlerin arasından bile çekip alırlar. Malını mülkünü de tuzak kapar. [6] Çünkü sıkıntı topraktan çıkmaz, dert de yerden filizlenmez. [7] Ama insan sıkıntı için doğar, tıpkı kıvılcımların yukarı uçması gibi. [8] "Ama ben olsam Tanrı'yı arardım, davamı Tanrı'ya bırakırdım. [9] O, akıl ermez büyük işler yapar, sayısız harikalar gerçekleştirir. [10] Yeryüzüne yağmur verir, kırların üzerine sular gönderir. [11] Alçak gönüllüleri yükseğe çıkarır, yas tutanları güvenliğe yükseltir. [12] Kurnazların düzenlerini boşa çıkarır, öyle ki elleri kurduklarını başaramaz. [13] Bilgeleri kendi kurnazlıklarında yakalar, hilekârların öğüdü boşa gider. [14] Gündüz vakti karanlığa rastlarlar, öğleyin de geceymiş gibi el yordamıyla dolaşırlar. [15] Ama O, yoksulu onların ağzının kılıcından, muhtacı da güçlünün elinden kurtarır. [16] Böylece yoksulun umudu olur, haksızlık da ağzını kapatır. [17] "İşte, Tanrı'nın terbiye ettiği kişi ne mutludur. Bu yüzden Her Şeye Gücü Yeten'in yola getirişini küçümseme. [18] Çünkü O yaralar, ama sarar; incitir, ama elleri iyileştirir. [19] Seni altı sıkıntıdan kurtarır; evet, yedincisinde kötülük sana dokunmaz. [20] Kıtlıkta seni ölümden kurtarır, savaşta da kılıcın gücünden. [21] Dilin kırbacından saklanırsın; yıkım geldiğinde korkmazsın. [22] Yıkıma da kıtlığa da gülersin; yeryüzünün hayvanlarından korkmazsın. [23] Çünkü kırın taşlarıyla antlaşman olacak, kırın hayvanları da seninle barış içinde olacak. [24] Çadırının esenlik içinde olduğunu bileceksin; ağılına baktığında hiçbir eksik bulmayacaksın. [25] Soyunun çoğalacağını, çocuklarının yeryüzünün otu gibi olacağını da bileceksin. [26] Mevsiminde toplanan tahıl yığını gibi, dolu bir yaşlılıkta mezarına gireceksin. [27] İşte, bunu araştırdık; böyledir. Bunu dinle ve kendi iyiliğin için bil."

6

[1] Sonra Eyüp karşılık verip dedi, [2] "Keşke acım tartılsa, bütün felaketim de terazinin kefesine konsa! [3] Çünkü şimdi denizlerin kumundan daha ağır gelirdi; bu yüzden sözlerim düşüncesizce çıktı. [4] Çünkü Her Şeye Gücü Yeten'in okları içime saplandı. Ruhum onların zehrini içiyor. Tanrı'nın dehşetleri önümde saf bağladı. [5] Yaban eşeği otu varken anırır mı? Öküz yemi başındayken böğürür mü? [6] Tuzu olmayan tatsız şey yenir mi? Yumurta akında bir tat var mı? [7] Canım onlara dokunmayı reddediyor; onlar bana iğrenç yiyecek gibi. [8] "Keşke dileğim gerçekleşse, Tanrı özlemimi bana verseydi, [9] Tanrı beni ezmeyi uygun görseydi, elini uzatıp beni yok etseydi! [10] O zaman avuntum bu olurdu; beni esirgemeyen acı içinde yine sevinçle coşardım, çünkü Kutsal Olan'ın sözlerini inkâr etmedim. [11] Gücüm ne ki bekleyeyim? Sonum ne ki sabredeyim? [12] Gücüm taş gücü mü? Bedenim tunçtan mı? [13] Yardım bende tükenmiş değil mi? Sağduyu benden büsbütün uzaklaştırılmadı mı? [14] "Tükenmek üzere olana dostu iyilik göstermeli, Her Şeye Gücü Yeten'den korkmayı bırakmış olsa bile. [15] Ama kardeşlerim bir dere gibi aldatıcı çıktı, akıp sonra kaybolan dere yatakları gibi. [16] Buz yüzünden kararan, karın içinde gizlendiği dereler gibi. [17] Kuraklıkta yok olurlar; sıcak bastırınca yerlerinde tükenirler. [18] Yanlarından geçen kervanlar yollarından sapar; ıssızlığa gider, yok olurlar. [19] Tema'nın kervanları onlara baktı, Şeva'nın toplulukları onları umutla bekledi. [20] Güvendikleri için hayal kırıklığına uğradılar; oraya varınca utanç içinde kaldılar. [21] Şimdi siz de bir hiç gibisiniz. Dehşet verici şeyi görüyor, korkuya kapılıyorsunuz. [22] Ben size, 'Bana bir şey verin' mi dedim? Ya da, 'Malınızdan benim için armağan sunun' mu? [23] Ya da, 'Beni düşmanın elinden kurtarın' mı dedim? 'Beni zalimlerin elinden fidyeyle kurtarın' mı? [24] "Bana öğretin, susayım; nerede yanıldığımı anlamamı sağlayın. [25] Doğru sözler ne kadar güçlüdür! Ama

sizin azarınız neyi kanıtlıyor? [26] Çaresiz birinin sözleri rüzgâr gibiyken, siz sözleri mi azarlamaya niyetlisiniz? [27] Yetim üstüne bile kura çekersiniz, dostunuzu da satışa çıkarırsınız. [28] Şimdi lütfen yüzüme bakın; çünkü karşınızda yalan söylemeyeceğim. [29] Ne olur geri dönün, haksızlık etmeyin. Evet, yine geri dönün; çünkü davamda haklıyım. [30] Dilimde haksızlık mı var? Damağım kötülüğü ayırt edemez mi?”

7

[1] “İnsan yeryüzünde zorlu bir hizmet görmek zorunda değil mi? Günleri bir ücretlinin günleri gibi değil mi? [2] Gölgeyi özlemle bekleyen köle gibi, ücretini gözleyen işçi gibi, [3] ben de sefalet aylarını miras aldım; yorucu geceler bana pay edildi. [4] Yatağa uzanınca, ‘Ne zaman kalkacağım, gece ne zaman bitecek?’ diyorum. Şafak sökünceye dek dönüp duruyorum. [5] Bedenim kurtlarla ve toprak kabuklarıyla kaplandı. Derim bağlayıp kapanıyor, sonra yeniden yarılıyor. [6] Günlerim dokumacının mekiğinden daha çabuk geçiyor; umutsuzca tükenip gidiyor. [7] Ne olur, yaşamımın bir soluk olduğunu anımsa. Gözüm bir daha iyilik görmeyecek. [8] Beni görenin gözü artık beni görmeyecek. Gözlerin üzerimde olacak, ama ben olmayacağım. [9] Bulut nasıl dağılıp yok olursa, ölüler diyarına inen de bir daha çıkmaz. [10] Evine bir daha dönmez; yaşadığı yer de onu artık tanımaz. [11] “Bu yüzden susmayacağım. Ruhumun sıkıntısıyla konuşacağım. Canımın acısıyla yakınacağım. [12] Ben deniz miyim, ya da bir deniz canavarı mıyım da başıma nöbetçi dikiyorsun? [13] ‘Yatağım beni avutacak, döşeğim yakınmamı hafifletecek’ dediğimde, [14] beni düşlerle korkutuyor, görülerle dehşete düşürüyorsun. [15] Bu yüzden canım boğulmayı seçiyor; şu kemiklerimle yaşamaktansa ölümü yeğliyor. [16] Yaşamımdan tiksindim. Sonsuza dek yaşamak istemiyorum. Beni rahat bırak, çünkü günlerim bir soluktan ibaret. [17] İnsan nedir ki onu böylesine önemsiyorsun, ona gönül bağlıyorsun, [18] her sabah onu yokluyor, her an sınayıp duruyorsun? [19] Ne zamana dek gözlerini benden ayırmayacaksın, tükürüğümü yutacak kadar olsun beni rahat bırakmayacaksın? [20] Günah işlediysem sana ne yaptım, ey insanı gözetleyen? Neden beni kendine hedef yaptın da kendime yük oldum? [21] Neden isyanımı bağışlamıyor, suçumu ortadan kaldırmıyorsun? Çünkü yakında toprağa uzanacağım. Beni özenle arayacaksın, ama ben olmayacağım.”

8

[1] Bunun üzerine Şuahlı Bildat karşılık verdi: [2] “Bunları daha ne zamana kadar söyleyeceksin? Ağzından çıkan sözler ne zamana dek güçlü bir rüzgâr gibi esecek? [3] Tanrı adaleti çarpıtır mı? Her Şeye Gücü Yeten doğruluğu saptırır mı? [4] Çocukların ona karşı günah işlediyse, onları kendi başkaldırılarının eline teslim etmiştir. [5] Ama sen gayretle Tanrı'yı ararsan, Her Şeye Gücü Yeten'e yalvarırsan, [6] eğer pak ve doğruysan, şimdi senin için uyanır, doğruluğunun yurdunu esenliğe kavuşturur. [7] Başlangıcın küçük olsa da, sonun çok büyür. [8] “Ne olur, geçmiş kuşaklara sor, atalarının öğrendiklerini araştırıp öğren. [9] Çünkü biz daha dünkü insanlarız, hiçbir şey bilmiyoruz; yeryüzündeki günlerimiz bir gölge gibidir. [10] Onlar sana öğretmeyecek mi, sana anlatmayacak mı, yüreklerinden çıkan sözleri söylemeyecek mi? [11] “Papirüs bataklık olmadan büyür mü? Saz, su olmadan boy atar mı? [12] Daha yeşilliği üstündeyken, daha kesilmemişken, öteki bütün kamışlardan önce kurur. [13] Tanrı'yı unutan herkesin yolları böyledir; tanrısızın umudu yok olur. [14] Güvendiği şey parçalanır; dayanağı örümcek ağıdır. [15] Evine yaslanır ama ev ayakta durmaz; ona tutunur ama o dayanmaz. [16] Güneşin altında yemyeşildir; sürgünleri bahçesinin her yanına yayılır. [17] Kökleri taş yığınının çevresine dolanır; taşların olduğu yeri görür. [18] Ama bulunduğu yerden sökülüp atılırsa, o yer onu inkâr eder ve, ‘Seni hiç görmedim,’ der. [19] İşte, onun yolunun sevinci budur! Sonra topraktan başkaları biter. [20] “İşte, Tanrı kusursuz kişiyi reddetmez, kötülük edenlerin de elinden tutmaz. [21] Daha ağzını kahkahayla, dudaklarını sevinç çığlıklarıyla dolduracak. [22] Senden nefret edenler utanca bürünecek; kötülerin çadırı da yok olup gidecek.”

9

[1] Bunun üzerine Eyüp şöyle karşılık verdi: [2] “Gerçekten bunun böyle olduğunu biliyorum, amma
insan Tanrı'nın önünde nasıl haklı çıkabilir? [3] Biri
onunla çekişmek istese, binde birine bile karşılık
veremez. [4] Yürekte bilge, güçte kudretli olan Tanrı'ya
karşı direnip de başarılı olan kim var? [5] Dağları
yerinden söker, onlar farkına bile varmaz; öfkesinde
onları altüst eder. [6] Yeri yerinden sarsar, direkleri
titrer. [7] Güneşe buyurur da doğmaz, yıldızları
mühürler. [8] Gökleri tek başına geren odur, denizin
dalgaları üstünde yürür. [9] Ayı, Orion'u, Ülker'i,
güneye ait takımyıldızları yaratan odur. [10] Akıl ermez
büyük işler yapar, sayısız harikalar gerçekleştirir. [11]
İşte, yanımdan geçer, ama onu görmem; geçip gider,
ama fark etmem. [12] İşte, kapıp alır; kim onu
engelleyebilir? Kim ona, ‘Ne yapıyorsun?’ diyebilir? [13]
Tanrı öfkesini geri çekmez; Rahav'ın yardımcıları
onun önünde eğilir. [14] Öyleyse ben ona nasıl karşılık
vereyim, onunla konuşmak için sözlerimi nasıl
seçeyim? [15] Haklı olsam bile ona cevap vermezdim;
yargıcıma ancak yalvarırdım. [16] Onu çağırıp o da
bana cevap verse bile, sesime kulak verdiğine
inanmazdım. [17] Çünkü beni fırtınayla ezer, yaralarımı
sebepsiz yere çoğaltır. [18] Soluklanmama izin vermez,
içimi acıyla doldurur. [19] Sorun güçse, işte, en güçlü
odur! Sorun adaletse, ‘Beni kim çağıracak?’ der. [20]
Haklı olsam bile, kendi ağzım beni suçlu çıkarır;
kusursuz olsam bile, beni eğri biri ilan eder. [21] Ben
kusursuzum. Kendime değer vermiyorum.
Yaşamımdan tiksiniyorum. [22] “Hepsi aynı şey. Bu
yüzden diyorum ki, o kusursuzu da kötüyü de yok
eder. [23] Kırbaç ansızın öldürdüğünde, masumların
sınanışıyla alay eder. [24] Dünya kötünün eline verildi.
Yargıçlarının gözlerini örten odur. Eğer o değilse,
kimdir? [25] “Günlerim koşucudan daha hızlı; kaçıp
gidiyorlar, iyi bir şey görmüyorlar. [26] Süratli gemiler
gibi geçip gittiler, avın üzerine dalan kartal gibi. [27]
Eğer, ‘Yakınmamı unutayım, asık suratımı bırakayım,
biraz neşeleneyim’ dersem, [28] bütün acılarımdan
korkuya kapılırım, çünkü beni suçsuz saymayacağını
bilirim. [29] Ben yine suçlu çıkacaksam, niçin boş yere
uğraşayım? [30] Karla yıkansam, ellerimi kül suyuyla
temizlesem bile, [31] sen beni yine çukura batırırsın,
öyle ki giysilerim bile benden tiksinir. [32] Çünkü o,
benim gibi bir insan değil ki ona cevap vereyim,
birlikte yargı önüne çıkalım. [33] Aramızda ikimizin de
üzerine el koyabilecek bir hakem yok. [34] Değneğini
üzerimden çeksin, dehşeti beni korkutmasın; [35] o
zaman konuşurdum, ondan korkmazdım, çünkü şu
an durumum öyle değil.

10

[1] “Canımdan bezdim. Yakınmamı serbest
bırakacağım; canımın acısıyla konuşacağım. [2]
Tanrı'ya, “Beni suçlu çıkarma” diyeceğim. “Benimle
neden çekiştiğini bana göster.” [3] Baskı yapman,
ellerinin emeğini hor görmen, kötülerin öğüdüneyse
yüz vermen sana iyi mi geliyor? [4] Senin gözlerin etten
mi? İnsan nasıl görüyorsa sen de öyle mi
görüyorsun? [5] Senin günlerin ölümlülerin günleri
gibi mi, yılların insanın yılları gibi mi, [6] ki suçumu
araştırıyor, günahımı soruşturuyorsun? [7] Kötü
olmadığımı bildiğin hâlde, elinden kurtarabilecek
kimse yok. [8] “Ellerin beni yoğurdu, bana biçim verdi;
ama şimdi beni yok ediyorsun. [9] Ne olur, beni balçık
gibi yoğurduğunu anımsa. Beni yine toprağa mı
döndüreceksin? [10] Beni süt gibi dökmedin mi, peynir
gibi kestirmedin mi? [11] Beni deriyle, etle giydirdin;
kemiklerle, sinirlerle ördün. [12] Bana yaşam ve vefalı
sevgi verdin; ilgilenişin ruhumu korudu. [13] Ama
bunları yüreğinde gizledin; biliyorum, aklındaki
buydu: [14] Günah işlersem beni gözetliyorsun,
suçumdan beni aklamıyorsun. [15] Kötüysem vay
hâlime! Doğruysam da başımı kaldıramam; utançla
doluyum, ezilmişliğimin bilincindeyim. [16] Başımı
kaldırırsam beni aslan gibi avlıyorsun, yine gücünü
bana karşı gösteriyorsun. [17] Bana karşı tanıklarını
yeniliyor, öfkeni üzerimde artırıyorsun; art arda
sıkıntılar ve savaş üstüme geliyor. [18] “Öyleyse beni
neden rahimden çıkardın? Keşke son nefesimi
verseydim de hiçbir göz beni görmeseydi. [19] Hiç var
olmamış gibi olurdum; rahimden doğruca mezara
götürülürdüm. [20] Günlerim sayılı değil mi? Bırak da
azıcık ferahlayayım, benden uzak dur, [21] çünkü bir
daha dönmemek üzere, karanlıklar diyarına, ölüm
gölgesinin ülkesine gitmeden önce; [22] gece yarısı gibi
karanlık olan ülkeye, ölüm gölgesinin, düzensizliğin
ülkesine, ışığın bile gece yarısı gibi olduğu yere.”

11

[1] Naamatlı Sofar karşılık verdi: [2] “Bu kadar çok söze karşılık verilmeyecek mi? Sözü bol olan haklı mı sayılacak? [3] Övünüp durman insanları susturacak mı? Sen alay ederken seni utandıran olmayacak mı? [4] Çünkü sen, ‘Öğretimim paktır, gözünde temizim’ diyorsun. [5] Keşke Tanrı konuşsa da sana karşı dudaklarını açsa, [6] bilgeliğin sırlarını sana gösterse! Çünkü gerçek bilgelik iki yönlüdür. Şunu bil ki Tanrı, suçunun hak ettiğinden daha azını senden istiyor. [7] “Tanrı'nın derinliklerini kavrayabilir misin? Her Şeye Gücü Yeten'in sınırına erişebilir misin? [8] Onlar göklerden yüksektir; ne yapabilirsin? Ölüler diyarından derindir; ne bilebilirsin? [9] Ölçüsü yeryüzünden uzun, denizden geniştir. [10] Eğer geçip giderse, birini hapse kapatırsa, ya da mahkemeyi toplarsa, ona kim karşı çıkabilir? [11] Çünkü o sahte insanları bilir. Haksızlığı da görür, onu fark etmez olur mu hiç? [12] Boş kafalı insan ancak, yaban eşeğinin sıpası insan olarak doğduğunda bilgeleşir. [13] “Sen ise yüreğini doğrultursan, ellerini ona doğru uzatırsan, [14] elindeki suçu uzaklaştırırsan, çadırlarında haksızlığın barınmasına izin vermezsen, [15] o zaman yüzünü lekesiz olarak kaldırırsın. Sağlam durursun, korkmazsın. [16] Çünkü sıkıntını unutursun; onu akıp gitmiş sular gibi anımsarsın. [17] Yaşamın öğle vaktinden daha aydınlık olur. Karanlık çökse bile sabah gibi olur. [18] Umut olduğu için güven içinde olursun. Çevrene bakarsın, güvenlik içinde dinlenirsin. [19] Uzanıp yatarsın, seni korkutan olmaz. Birçok kişi senden iyilik dileyecek. [20] Ama kötülerin gözleri sönecek. Kaçacak yerleri kalmayacak. Onların umudu son nefeslerini vermek olacak.”

12

[1] Bunun üzerine Eyüp karşılık verdi: [2] “Kuşkusuz halk sizsiniz; bilgelik de sizinle birlikte ölecek. [3] Ama benim de sizin kadar anlayışım var; sizden aşağı değilim. Evet, bunlar gibi şeyleri kim bilmez? [4] Tanrı'ya yakarıp da yanıt alan ben, komşusuna maskara oldum. Doğru, kusursuz adam maskara oldu. [5] Rahata kavuşmuş kişinin düşüncesinde felakete karşı küçümseme vardır; ayağı kayanlar için bu hep hazırdır. [6] Soyguncuların çadırları bolluk içindedir. Tanrı'yı öfkelendirenler güven içindedir; ilahlarını ellerinde taşırlar. [7] “Ama şimdi hayvanlara sor, sana öğretsinler; göğün kuşlarına sor, sana anlatsınlar. [8] Ya da yeryüzüyle konuş, sana öğretsin; denizin balıkları sana bildirsin. [9] Bütün bunların içinde bunu yapanın RAB'bin eli olduğunu kim bilmez? [10] Her canlının yaşamı da, bütün insanlığın soluğu da O'nun elindedir. [11] Kulak sözleri sınamaz mı, damak da yemeği tadıp ayırt etmez mi? [12] Bilgelik yaşlılardadır, anlayış da uzun ömürde. [13] “Bilgelik de güç de Tanrı'dadır. Öğüt de anlayış da O'ndadır. [14] İşte, O yıkar, bir daha kurulamaz. Birini kapatır, çıkış yolu kalmaz. [15] İşte, suları tutar, her yer kurur. Sonra onları salıverir, yeryüzünü altüst eder. [16] Güç de gerçek bilgelik de O'ndadır. Aldanan da aldatan da O'na aittir. [17] Danışmanları soyulmuş halde götürür, yargıçları akılsız eder. [18] Kralların bağını çözer, bellerine kuşak bağlar. [19] Kâhinleri soyulmuş halde götürür, güçlüleri devrir. [20] Güvenilenlerin söz söyleme gücünü alır, ihtiyarların anlayışını çekip alır. [21] Önderlerin üzerine küçümseme yağdırır, güçlülerin kuşağını çözer. [22] Karanlığın derinliklerini açığa çıkarır, ölüm gölgesini ışığa çıkarır. [23] Ulusları büyütür, sonra yok eder. Ulusları genişletir, sonra sürgüne götürür. [24] Yeryüzü halklarının önderlerinden anlayışı alır, yolu olmayan bir çölde onları şaşkın şaşkın dolaştırır. [25] Işık olmadan karanlıkta el yordamıyla dolaşırlar; O da onları sarhoş gibi sendeletir.”

13

[1] “İşte, gözüm bütün bunları gördü; kulağım bunları işitti ve anladı. [2] Sizin bildiğinizi ben de biliyorum; sizden aşağı değilim. [3] Ama ben Her Şeye Gücü Yeten'le konuşmak isterdim; Tanrı'yla tartışmayı arzuluyorum. [4] Sizse yalan uyduranlarsınız; hepiniz değersiz hekimlersiniz. [5] Keşke tümüyle sussanız! O zaman bilgelik etmiş olurdunuz. [6] Şimdi akıl yürütüşümü dinleyin; dudaklarımdan çıkan savunmayı işitin. [7] Tanrı adına haksızlık mı söyleyeceksiniz, onun adına aldatıcı sözler mi konuşacaksınız? [8] Onun tarafını mı tutacaksınız? Tanrı için mi çekişeceksiniz? [9] Sizi yoklasa bu sizin

için iyi mi olur? Bir insanı aldattığınız gibi onu da aldatacak mısınız? [10] Gizlice taraf tutarsanız, sizi kesinlikle azarlayacaktır. [11] Onun görkemi sizi korkutmaz mı? Dehşeti üzerinize çökmez mi? [12] Akılda kalan sözleriniz kül atasözleri gibidir; savunmalarınız balçıktan savunmalardır. [13] “Susun, beni kendi hâlime bırakın da konuşayım; sonra başıma ne gelirse gelsin. [14] Neden etimi dişlerimin arasına alayım, neden canımı avucuma koyayım? [15] İşte, beni öldürse bile umudum yok; yine de yollarımı onun önünde savunacağım. [16] Bu da benim kurtuluşum olacak; çünkü tanrısız biri onun önüne çıkamaz. [17] Sözümü dikkatle dinleyin; açıklamam kulaklarınızda yankılansın. [18] İşte, davamı düzenledim; doğru olduğumu biliyorum. [19] Benimle çekişecek olan kim? Çünkü o zaman susar, can veririm. [20] “Yalnız bana iki şey yapma; o zaman yüzünden saklanmam: [21] Elini üzerimden uzaklaştır; dehşetin beni korkutmasın. [22] O zaman çağır, ben cevap vereyim; ya da ben konuşayım, sen bana karşılık ver. [23] Suçlarım ve günahlarım ne kadar çok? İsyanımı ve günahımı bana bildir. [24] Neden yüzünü gizliyor, beni düşmanın sayıyorsun? [25] Rüzgârın savurduğu bir yaprağı mı ürküteceksin? Kuru saman çöpünü mü kovalayacaksın? [26] Çünkü hakkımda acı hükümler yazıyorsun, gençliğimin suçlarını bana miras bırakıyorsun. [27] Ayaklarımı tomruğa vuruyor, bütün yollarımı gözetliyorsun; ayak tabanlarımın çevresine sınır çiziyorsun. [28] Bense çürümüş bir şey gibi eriyip gidiyorum, güve yediği bir giysi gibi.

14

[1] “Kadından doğan insanın günleri azdır, sıkıntısı çoktur. [2] Çiçek gibi açar, sonra kesilip gider. Gölge gibi kaçar, kalıcı olmaz. [3] Gözlerini böyle birinin üstüne mi dikiyorsun, beni de seninle yargıya mı çıkarıyorsun? [4] Kim murdar olandan temiz bir şey çıkarabilir? Hiç kimse. [5] Onun günleri belirlenmişse, aylarının sayısı senin yanındaysa, aşamayacağı sınırları da sen koyduysan, [6] gözünü ondan çevir de rahat etsin; ücretli işçi gibi gününü tamamlayabilsin. [7] “Çünkü ağaç için umut vardır: Kesilse bile yeniden filiz verir, taze sürgünleri eksik olmaz. [8] Kökü toprakta yaşlansa da, gövdesi yerde ölse de, [9] suyun kokusunu alınca tomurcuk verir, bir fidan gibi dallar salar. [10] Ama insan ölür ve yere serilir; insan son soluğunu verir, peki sonra nerededir? [11] Denizin suları nasıl çekilirse, ırmak nasıl azalır, kurursa, [12] insan da öyle yatıp kalkmaz. Gökler yok olana dek uyanmazlar, uykularından kaldırılmazlar. [13] “Keşke beni ölüler diyarında gizlesen, öfken geçene dek beni saklasan; bana belirli bir zaman koyup sonra beni ansan! [14] İnsan ölürse yeniden yaşar mı? Ben mücadelemin bütün günlerinde beklerdim, rahatlama vaktim gelene dek. [15] Sen çağırırdın, ben de sana karşılık verirdim. Ellerinin eserini özlerdin. [16] Ama şimdi adımlarımı sayıyorsun. Günahımı gözetlemiyor musun? [17] İsyanım bir torbaya mühürlenmiş, suçumu da sıkıca bağlamışsın. [18] “Ama dağ yıkılıp yok olur, kaya yerinden sökülür. [19] Sular taşları aşındırır, seller toprağın tozunu sürükler götürür. Sen de insanın umudunu yok edersin. [20] Ona sonsuza dek üstün gelirsin, o da gider. Yüzünü değiştirir, onu yolcu edersin. [21] Oğulları onur kazanır, ama o bilmez; alçalırlar, ama o fark etmez. [22] Yalnız kendi bedeni acı çeker, içindeki can yalnız kendisi için yas tutar.”

15

[1] Bunun üzerine Temanlı Elifaz karşılık verip dedi ki: [2] “Bilge kişi boş bilgiyle karşılık verir mi, içine doğu rüzgârını doldurur mu? [3] Yarar getirmeyen sözlerle tartışır mı, faydası olmayan laflar eder mi? [4] Sen gerçekten korkuyu ortadan kaldırıyor, Tanrı önünde bağlılığı engelliyorsun. [5] Çünkü suçun ağzına yol gösteriyor, sen de kurnazların dilini seçiyorsun. [6] Seni ben değil, kendi ağzın suçlu çıkarıyor; kendi dudakların sana karşı tanıklık ediyor. [7] “İlk doğan insan sen misin? Tepelerden önce sen mi dünyaya getirildin? [8] Tanrı'nın gizli kurulunda mı bulundun? Bilgeliği yalnız kendine mi ayırdın? [9] Bizim bilmediğimiz ne biliyorsun? Bizde olmayan ne anlıyorsun? [10] Aramızda saçı ağarmış da var, çok yaşlı olan da var; babandan daha yaşlı adamlar var. [11] Tanrı'nın tesellileri sana az mı geliyor, sana yumuşakça söylenen söz de mi yetmiyor? [12] Yüreğin seni neden sürüklüyor? Gözlerin neden öfkeyle

parlıyor? [13] Neden ruhunu Tanrı'ya karşı çeviriyor, ağzından böyle sözler çıkarıyorsun? [14] İnsan nedir ki temiz olsun? Kadından doğan biri nedir ki doğru olsun? [15] Bak, Tanrı kutsal varlıklarına bile güvenmez; gökler bile O'nun gözünde temiz değildir. [16] Öyleyse tiksinç ve bozulmuş insan ne kadar daha az temizdir; su içer gibi kötülük içer! [17] “Sana göstereceğim, beni dinle; gördüğüm şeyi anlatacağım. [18] Bilgelerin babalarından öğrendiklerini, gizlemeden aktardıkları şeyi anlatacağım. [19] Toprak yalnız onlara verilmişti, aralarından hiçbir yabancı geçmemişti. [20] Kötü kişi bütün günleri boyunca kıvranır; zorbanın payına ayrılan yıllar sayılıdır. [21] Kulaklarında dehşet sesleri çınlar; esenlik içindeyken bile yıkıcı onun üzerine gelir. [22] Karanlıktan çıkacağına inanmaz; kılıç onu beklemektedir. [23] Ekmek için oraya buraya dolaşır, ‘Nerede?’ der; karanlık gününün yakınında hazır olduğunu bilir. [24] Sıkıntı ve darlık onu dehşete düşürür; savaşa hazır bir kral gibi ona üstün gelirler. [25] Çünkü elini Tanrı'ya karşı uzatmış, Her Şeye Gücü Yeten'e karşı kendini büyük görmüştür. [26] Kalın kalkanlarıyla, dik bir boyunla O'na saldırır gibi koşar. [27] Çünkü yüzünü yağıyla kaplamış, böğürlerinde yağ biriktirmiştir. [28] Issız kentlerde yaşamıştır, kimsenin oturmadığı evlerde; yıkıntıya dönmeye hazır yerlerde. [29] Zengin olmayacak, serveti sürmeyecek, malları yeryüzüne yayılmayacak. [30] Karanlıktan kurtulamayacak; alev dallarını kurutacak, Tanrı'nın ağzının soluğuyla silinip gidecek. [31] Boş şeye güvenip kendini aldatmasın; çünkü karşılığı boşluk olacaktır. [32] Vakti dolmadan sonu gelecek, dalı yeşermeyecek. [33] Asma gibi ham üzümünü silkerek dökecek, zeytin ağacı gibi çiçeğini atacak. [34] Çünkü tanrısızların topluluğu kısır kalır, rüşvetle dolu çadırları ateş tüketir. [35] Kötülüğe gebe kalırlar, suç doğururlar; yürekleri hile hazırlar.”

16

[1] Bunun üzerine Eyüp karşılık verdi: [2] “Bunun gibi çok söz duydum. Hepiniz zavallı avutcusunuz! [3] Boş sözlerin sonu gelmeyecek mi? Sana böyle karşılık verdiren nedir? [4] Ben de sizin gibi konuşabilirdim. Canınız benim yerimde olsaydı, size karşı sözler dizer, başımı sallardım. [5] Ama ağzımla size güç verirdim; dudaklarımın avuntusu acınızı hafifletirdi. [6] “Konuşsam acım dinmiyor, sussam ne azalıyor? [7] Ama şimdi, ey Tanrı, beni gerçekten tükettin; çevremde olan herkesi ıssız bıraktın. [8] Beni buruşturup çökerttin; bu bana karşı tanıklık ediyor. Zayıflığım ayağa kalkıp bana karşı çıkıyor, yüzüme karşı tanıklık ediyor. [9] Öfkesinde beni parçaladı, beni kovaladı; bana diş gıcırdattı. Düşmanım gözlerini bana dikti. [10] İnsanlar ağızlarını bana karşı kocaman açıyor; aşağılayarak yanağıma vuruyorlar; hep birlikte bana karşı toplanıyorlar. [11] Tanrı beni tanrısızların eline teslim ediyor, kötülerin ellerine atıyor. [12] Rahattım, ama beni paramparça etti. Boynumdan yakalayıp beni darmadağın etti; beni kendine hedef yaptı. [13] Okçuları çevremi sarıyor. Böbreklerimi yarıyor, esirgemiyor; ödümü yere döküyor. [14] Üstüme gedik üstüne gedik açıyor; üzerime bir savaşçı gibi saldırıyor. [15] Tenimin üstüne çul diktim, gücümü toza gömdüm. [16] Yüzüm ağlamaktan kıpkırmızı, gözkapaklarımın üstüne koyu karanlık çöktü. [17] Oysa ellerimde zorbalık yok, duam da tertemiz. [18] “Ey yeryüzü, kanımı örtme; çığlığım dinlenecek bir yer bulmasın. [19] Şimdi bile bakın, tanığım göklerde; benim için tanıklık eden yücelerdedir. [20] Arkadaşlarım benimle alay ediyor; gözlerim Tanrı'ya yaş döküyor. [21] Keşke biri insanın davasını Tanrı'nın önünde, insanoğlunun davasını da komşusuyla olduğu gibi savunsa! [22] Çünkü birkaç yıl daha geçince, dönüşü olmayan yola gideceğim.

17

[1] “Ruhum tükenmiş, Günlerim sönmüş, Mezar beni bekliyor. [2] Alaycılar gerçekten yanımda. Gözüm onların kışkırtmasına bakıp duruyor. [3] “Şimdi bana güvence ver, Benim için sen kefil ol. Başka kim benimle el sıkışıp güvence verir? [4] Çünkü onların yüreğini anlayışa kapattın, Bu yüzden onları üstün kılmayacaksın. [5] Dostlarını çıkar uğruna ele verenin, Çocuklarının gözleri bile ferini yitirir. [6] “Ama beni halk arasında dillerde dolaşan bir söz yaptı, Yüzüme tükürüyorlar. [7] Gözüm kederden karardı, Bütün

uzuvlarım gölge gibi. [8] Dürüstler buna şaşacak, Suçsuz kişi tanrısıza karşı ayaklanacak. [9] Yine de doğru kişi yoluna bağlı kalır. Elleri temiz olan gittikçe güçlenir. [10] Ama siz hepiniz, haydi yine gelin. Aranızda bir bilge bulamayacağım. [11] Günlerim geçti, Tasarılarım koptu gitti, Yüreğimin düşünceleri de öyle. [12] Geceyi gündüze çeviriyorlar, Karanlığın ortasında, "Işık yakın" diyorlar. [13] Eğer evim olarak ölüler diyarını beklediysem, Döşeğimi karanlığa serdiysem, [14] Çürümeye, "Sen babamsın" dediysem, Kurda, "Annem" ve "kız kardeşim" dediysem, [15] Öyleyse umudum nerede? Umudumu kim görecek? [16] Umudum benimle birlikte ölüler diyarının kapılarına mı inecek, Benimle birlikte toprağa mı inecek?"

18

[1] Bunun üzerine Şuahlı Bildat karşılık verdi: [2] "Ne zamana dek söz avlayacaksınız? Düşünün, sonra konuşalım. [3] Neden hayvan sayılıyoruz, sizin gözünüzde kirli olduk? [4] Öfkesinde kendini parçalayan sen, senin uğruna yeryüzü mü terk edilecek? Kaya yerinden mi sökülecek? [5] "Evet, kötünün ışığı sönecek, ateşinin kıvılcımı parlamayacak. [6] Çadırındaki ışık kararacak, üzerindeki kandil sönecek. [7] Güçlü adımları kısalacak, kendi düzeni onu yere serecek. [8] Çünkü kendi ayaklarıyla ağa düşecek, örgülerin içine yürüyecek. [9] Kapan topuğunu yakalayacak, tuzak onu ele geçirecek. [10] Onun için yere bir ilmik gizlenmiştir, yolunun üstünde ona bir tuzak vardır. [11] Dehşetler onu her yandan korkutacak, peşine düşüp onu kovalayacak. [12] Gücü açlıktan tükenecek, yıkım yanı başında hazır duracak. [13] Bedeninin uzuvları yiyip bitirilecek, ölümün ilk oğlu uzuvlarını yiyecek. [14] Güvendiği çadırdan sökülüp atılacak, dehşetler kralının önüne götürülecek. [15] Çadırında ona ait olmayan bir şey barınacak, yaşadığı yerin üstüne kükürt saçılacak. [16] Aşağıda kökleri kuruyacak, yukarıda dalı kesilecek. [17] Yeryüzünde anısı silinecek, sokakta adı kalmayacak. [18] Işıktan karanlığa sürülecek, dünyadan kovulacak. [19] Halkı arasında ne oğlu ne torunu kalacak, yaşadığı yerde geriye kalan olmayacak. [20] Ardından gelenler onun gününe şaşacak, öncekileri dehşet kapladığı gibi. [21] Tanrı'yı tanımayanın yeri işte böyledir, doğruluktan yoksun olanların konutları da böyledir."

19

[1] Eyüp karşılık verip dedi: [2] "Beni daha ne kadar bunaltacaksınız, sözlerle ezip duracaksınız? [3] On kez beni aşağıladınız. Bana böyle saldırmaktan utanmıyorsunuz. [4] Diyelim ki gerçekten yanıldım, yanılgım kendimde kalır. [5] Gerçekten bana karşı büyüklük taslayacaksanız, utancımı bana karşı kanıt diye öne sürecekseniz, [6] şunu bilin ki beni altüst eden Tanrı'dır, beni ağıyla kuşatan O'dur. [7] "İşte, 'Haksızlık!' diye haykırıyorum, ama sesimi duyan yok. Yardım diye bağırıyorum, ama adalet yok. [8] Yolumu geçemeyeyim diye kapattı, yollarımın üstüne karanlık koydu. [9] Yüceliğimi üzerimden sıyırdı, başımdaki tacı aldı. [10] Her yandan beni yıktı, ben de yok olup gidiyorum. Umudumu ağaç söker gibi söküp attı. [11] Öfkesini bana karşı alevlendirdi, beni düşmanları arasında sayıyor. [12] Birlikleri hep birlikte geliyor, bana karşı kuşatma rampası kuruyor, çadırımın çevresine ordugah kuruyorlar. [13] "Kardeşlerimi benden uzaklaştırdı. Beni tanıyanlar büsbütün yabancılaştı. [14] Yakınlarım çekip gitti, en yakın dostlarım beni unuttu. [15] Evimde kalanlar da hizmetçi kızlarım da beni yabancı sayıyor. Onların gözünde el oldum. [16] Kölemi çağırıyorum, ama cevap vermiyor. Ağzımla ona yalvarıyorum. [17] Nefesim karıma iğrenç geliyor, öz annemin çocuklarına tiksindirici oldum. [18] Küçük çocuklar bile beni hor görüyor. Ayağa kalkınca bana karşı konuşuyorlar. [19] Bütün yakın dostlarım benden tiksiniyor. Sevdiklerim bana karşı döndü. [20] Kemiklerim derime ve etime yapıştı. Dişlerimin derisiyle zor kurtuldum. [21] "Bana acıyın, bana acıyın, ey dostlarım, çünkü Tanrı'nın eli bana dokundu. [22] Tanrı gibi neden bana zulmediyorsunuz, neden etimi kemirmekle doymuyorsunuz? [23] "Keşke şimdi sözlerim yazılsa! Keşke bir kitaba geçirilse! [24] Keşke demir kalemle ve kurşunla, kayaya sonsuza dek kazınsa! [25] Ama ben bilirim ki kurtarıcım yaşıyor. Sonunda yeryüzünün üzerinde duracak. [26] Derim böyle yok edildikten sonra bile, kendi bedenimde Tanrı'yı göreceğim, [27] O'nu ben, evet ben, kendimden yana göreceğim.

Gözlerim O'nu görecek, yabancı biri gibi değil. “İçim içimde tükeniyor. [28] Eğer, ‘Ona nasıl zulmedelim!’ derseniz, çünkü işin kökü bende bulunuyor diye düşünürseniz, [29] kılıçtan korkun, çünkü öfke kılıcın cezalarını getirir; öyle ki yargı olduğunu bilesiniz.”

20

[1] Bunun üzerine Naamatlı Sofar karşılık verdi: [2] “Bu yüzden düşüncelerim beni yanıt vermeye zorluyor, içimde kabaran aceleden ötürü. [3] Beni utandıran bir azarlama duydum; anlayışımın ruhu bana karşılık veriyor. [4] İnsan yeryüzüne konulduğundan beri, eskiden beri bunu bilmez misin? [5] Kötülerin zaferi kısa sürer, tanrısızın sevinci bir anlıktır. [6] Boyu göklere yükselse, başı bulutlara değse bile, [7] kendi dışkısı gibi sonsuza dek yok olur. Onu görmüş olanlar, ‘Nerede o?’ der. [8] Bir düş gibi uçup gider, bulunmaz artık; gece görülen bir görüntü gibi kovulur. [9] Onu görmüş göz bir daha görmez onu; bulunduğu yer de onu artık görmez. [10] Çocukları yoksulların gönlünü almaya çalışır; elleri servetini geri verir. [11] Kemikleri gençliğinin gücüyle doludur, ama o güç kendisiyle birlikte toprağa yatar. [12] “Kötülük ağzına tatlı gelse de, onu dilinin altında saklasa da, [13] onu bırakmaya kıyamasa, ağzında tutmaya devam etse de, [14] yediği şey bağırsaklarında değişir, içinde kobra zehrine döner. [15] Serveti yuttu, ama onu yine kusacak; Tanrı onu karnından söküp atacak. [16] Kobra zehrini emer; efe yılanının dili onu öldürür. [17] Irmaklara bakamayacak, bal ve kaymak akan derelere. [18] Emek verip kazandığını geri verecek, onu yutamayacak. Kazancının bolluğundan sevinç duymayacak. [19] Çünkü yoksulları ezdi, yüzüstü bıraktı. Zorla bir evi ele geçirdi, ama onu kuramayacak. [20] “İçi hiç huzur bulmadığı için, hoşlandığı şeylerden hiçbirini kurtaramayacak. [21] Yemediği hiçbir şey kalmadı; bu yüzden gönenci sürmeyecek. [22] Varlığının tam ortasında darlık onu yakalayacak; acı çeken herkesin eli üzerine inecek. [23] Karnını doyurmak üzereyken, Tanrı öfkesinin kızgınlığını onun üzerine salacak; yemek yerken bunu üzerine yağdıracak. [24] Demir silahtan kaçacak, ama tunç ok onu delip geçecek. [25] Onu çekip çıkarır, bedeninden çıkar; parlak ucu karaciğerinden çıkar. Dehşetler onun üzerinedir. [26] Bütün karanlık onun hazineleri için saklıdır. Körüklenmemiş bir ateş onu yiyip bitirecek; çadırında geriye kalanı da tüketip yok edecek. [27] Gökler suçunu açığa vuracak, yeryüzü ona karşı ayağa kalkacak. [28] Evindeki artış yok olup gidecek; Tanrı'nın öfke gününde silinip akacak. [29] Kötü insanın Tanrı'dan aldığı pay budur, Tanrı'nın ona belirlediği miras budur.”

21

[1] Bunun üzerine Eyüp cevap verdi: [2] “Sözlerimi dikkatle dinleyin; bana vereceğiniz teselli bu olsun. [3] Bana izin verin, ben de konuşayım; ben konuştuktan sonra da alay edersiniz. [4] Benim yakınmam insana mı? Öyleyse neden sabırsız olmayayım? [5] Bana bakın da şaşakalıp kalın; elinizi ağzınıza koyun. [6] Ne zaman bunu ansam sarsılıyorum, bedenimi dehşet kaplıyor. [7] Kötüler neden yaşar, yaşlanır, hatta güçlenip kuvvetlenir? [8] Çocukları gözlerinin önünde yanlarında sağlam durur, soyları da gözlerinin önündedir. [9] Evleri korkudan uzaktır, Tanrı'nın değneği üzerlerinde değildir. [10] Boğaları durmadan çiftleşir, inekleri yavrılar ve düşük yapmaz. [11] Küçük çocuklarını sürü gibi salıverirler, çocukları da oynayıp dans eder. [12] Tefle lir eşliğinde şarkı söyler, kaval sesine sevinirler. [13] Günlerini bolluk içinde geçirir, bir anda ölüler diyarına inerler. [14] Tanrı'ya, ‘Bizden uzak dur, yollarını bilmek istemiyoruz’ derler. [15] ‘Her Şeye Gücü Yeten kim oluyor da O'na kulluk edelim? O'na dua etsek ne kazancımız olur?’ derler. [16] İşte, bollukları kendi ellerinde değildir; kötülerin öğüdü benden uzak olsun. [17] “Kötülerin kandili ne sık söner? Felaketleri başlarına ne sık gelir? Tanrı öfkesinde acıları onlara ne sık pay eder? [18] Rüzgâr önünde saman çöpü gibi, fırtınanın savurduğu saman kırıntısı gibi ne sık olurlar? [19] Siz diyorsunuz ki, ‘Tanrı kişinin suçunu çocukları için biriktirir.’ Bırakın karşılığını kendisine versin de bunu anlasın. [20] Yıkımını kendi gözleri görsün, Her Şeye Gücü Yeten'in gazabını kendisi içsin. [21] Çünkü aylarının sayısı kesilip atıldıktan sonra, arkasında bırakacağı ev halkını artık ne kadar önemser? [22]

“Yükseklerde olanları yargılayan Tanrı'ya kim bilgi öğretebilir? [23] Biri tam gücündeyken ölür, bütünüyle rahattır, güven içindedir. [24] Testileri sütle doludur, kemiklerinin iliği taptazedir. [25] Bir başkasıysa can acısıyla ölür, iyilik yüzü hiç görmemiştir. [26] İkisi de tozun içine birlikte uzanır, kurtlar üstlerini örter. [27] “İşte, düşüncelerinizi biliyorum, bana haksızlık etmek için kurduğunuz düzenleri de. [28] Çünkü diyorsunuz ki, ‘Önderin evi nerede? Kötülerin oturduğu çadır nerede?’ [29] Yolculuk edenlere hiç sormadınız mı? Onların tanıklıklarını bilmiyor musunuz? [30] Kötü kişinin felaket günü için saklandığını, gazap gününe çıkarıldığını bilmiyor musunuz? [31] Yaptığını yüzüne karşı kim söyleyecek? Yaptığının karşılığını ona kim verecek? [32] Yine de mezara taşınır, mezarı başında nöbet tutulur. [33] Vadi toprağının kesekleri ona tatlı gelir; önünde sayısız kişi olduğu gibi, bütün insanlar da ardından gider. [34] Öyleyse beni nasıl boş sözlerle avutursunuz? Cevaplarınızda geriye yalnız yalan kalıyor.”

22

[1] Bunun üzerine Temanlı Elifaz karşılık verdi: [2] “İnsan Tanrı’ya yarar sağlayabilir mi? Bilge kişi ancak kendine yarar sağlar. [3] Senin doğru olman Her Şeye Gücü Yeten’i sevindirir mi? Yollarını kusursuz kılman ona bir kazanç sağlar mı? [4] Tanrı korkun yüzünden mi seni azarlıyor, seninle yargıya giriyor? [5] Kötülüğün büyük değil mi? Suçlarının sonu yok. [6] Çünkü kardeşinden sebepsiz yere rehin aldın, çıplakların giysisini üstünden çıkardın. [7] Yorguna su vermedin, açtan ekmeği esirgedin. [8] Toprak güçlü adamın oldu, saygın kişi orada oturdu. [9] Dulları elleri boş gönderdin, öksüzlerin kolları kırıldı. [10] Bu yüzden çevren tuzaklarla dolu, ansızın bastıran korku seni dehşete düşürüyor. [11] Öyle bir karanlık ki göremiyorsun; kabaran sular seni örtüyor. [12] “Tanrı göklerin yüksekliğinde değil mi? Yıldızların doruğuna bak, ne kadar yüksekteler! [13] Ama sen, ‘Tanrı ne biliyor? Koyu karanlığın içinden yargılayabilir mi?’ diyorsun. [14] ‘Yoğun bulutlar ona örtüdür, bu yüzden görmez; gök kubbenin üzerinde yürür.’ [15] Kötü insanların ayak bastığı o eski yolda yürümeyi mi sürdüreceksin? [16] Onlar vakitlerinden önce silinip süpürüldüler, temelleri sel gibi akıp gitti. [17] Tanrı’ya, ‘Bizden uzak dur,’ dediler; ‘Her Şeye Gücü Yeten bizim için ne yapabilir?’ dediler. [18] Oysa evlerini iyi şeylerle dolduran oydu. Kötülerin öğüdü benden uzak olsun. [19] Doğrular bunu görür ve sevinir, suçsuzlar onlarla alay eder: [20] ‘Bize karşı ayağa kalkanlar kesinlikle yok edildi, geride kalanlarını ateş tüketti.’ [21] “Şimdi onunla uzlaş da esenliğe kavuş; böylece sana iyilik gelir. [22] Ağzından öğüt al, sözlerini yüreğine koy. [23] Her Şeye Gücü Yeten’e dönersen yeniden kurulursun; çadırlarından haksızlığı uzaklaştırırsan. [24] Altınını toza at, Ofir altınını dere yataklarının taşları arasına bırak. [25] O zaman hazinen Her Şeye Gücü Yeten olur, senin için seçkin gümüş olur. [26] O zaman Her Şeye Gücü Yeten’den zevk alırsın, yüzünü Tanrı’ya kaldırırsın. [27] Ona dua edersin, o da seni işitir; adaklarını yerine getirirsin. [28] Bir şeye karar verirsin, o da senin için gerçekleşir; yollarının üzerine ışık parlar. [29] İnsanlar alçaltıldığında sen, ‘Yükseltilsin’ dersin; o alçakgönüllü kişiyi kurtarır. [30] Suçlu olanı bile kurtarır; ellerinin temizliği sayesinde o da kurtulur.”

23

[1] Bunun üzerine Eyüp karşılık verdi: [2] “Bugün de yakınışım başkaldırıdır. İnlememe rağmen eli üzerimde ağır. [3] Ah, keşke O'nu nerede bulacağımı bilseydim de O'nun huzuruna varabilseydim! [4] Davamı önünde düzenle ortaya koyar, ağzımı kanıtlarla doldururdum. [5] Bana vereceği sözleri öğrenir, bana ne diyeceğini anlardım. [6] Büyük gücüyle benimle çekişir miydi? Hayır, beni dinlerdi. [7] Orada dürüst biri O'nunla konuşup davasını savunabilirdi; ben de yargıcımdan sonsuza dek aklanmış çıkardım. [8] “Doğuya giderim, orada değildir; batıya giderim, O'nu bulamam. [9] Kuzeyde iş görür, ama O'nu göremem; güneye döner, ama bir an bile gözüme görünmez. [10] Ama benim tuttuğum yolu O bilir. Beni sınadığında altın gibi çıkacağım. [11] Ayağım O'nun adımlarına sımsıkı bağlı kaldı. Yolunu tuttum, sapmadım. [12] Dudaklarının buyruğundan geri dönmedim. Ağzının sözlerini günlük ekmeğimden daha değerli saydım. [13] Ama O kararlıdır; O'na kim karşı koyabilir? Canı ne istiyorsa

onu yapar. 14 Benim için belirlediğini yerine getirir;
O'nun elinde bunun gibi daha çok şey var. 15 Bu
yüzden O'nun önünde dehşete düşüyorum. Bunu
düşündükçe O'ndan korkuyorum. 16 Tanrı yüreğimi
eritiyor, Her Şeye Gücü Yeten beni dehşete
düşürüyor. 17 Çünkü karanlık gelmeden yok
edilmedim, çünkü koyu karanlığı gözümden
gizlemedi.

24

1 “Neden Her Şeye Gücü Yeten zamanları belirlemez?
Onu tanıyanlar neden onun günlerini görmez?” 2
Kimi insanlar sınır taşlarını yerinden oynatır.
Sürüleri zorla alıp güderler. 3 Öksüzün eşeğini sürüp
götürür, dul kadının öküzünü rehin alırlar. 4
Muhtaçları yoldan çevirirler. Ülkenin yoksullarının
hepsi gizlenmek zorunda kalır. 5 İşte, çölde yaban
eşekleri gibi işe çıkar, özenle yiyecek ararlar. Bozkır
çocuklarına ekmek verir. 6 Tarlada yemlik ot biçerler,
kötünün bağında artık salkımları toplarlar. 7 Geceyi
giysisiz, çıplak geçirirler; soğukta üstlerini örtecek bir
şeyleri yoktur. 8 Dağların sağanaklarıyla sırılsıklam
olurlar, sığınak bulamayınca kayalara sokulurlar. 9
Öksüz çocuğu annesinin memesinden koparırlar,
yoksuldan rehin alırlar. 10 Öyle ki giysisiz, çıplak
dolaşırlar; aç oldukları hâlde demet taşırlar. 11 O
adamların duvarları arasında yağ sıkarlar; üzüm
teknelerini çiğnerler, ama susuzluk çekerler. 12
Kalabalık kentten insanların iniltileri yükselir,
yaralıların canı feryat eder; yine de Tanrı buna
aldırmaz. 13 Işığa başkaldıranlar da vardır. Onun
yollarını bilmez, patikalarında kalmazlar. 14 Katil
şafakla birlikte kalkar. Yoksulu ve muhtacı öldürür.
Geceleyin hırsız kesilir. 15 Zinacının gözü de
alacakaranlığı bekler, ‘Beni hiçbir göz görmez’ der.
Yüzünü örter. 16 Karanlıkta evleri delerler. Gündüz
kendilerini kapatırlar. Işığı tanımazlar. 17 Çünkü
sabah onların hepsi için koyu karanlık gibidir; koyu
karanlığın dehşetleriyle içli dışlıdırlar. 18 Suların
yüzünde köpük gibidirler. Yeryüzündeki payları
lanetlenir. Bağların yoluna sapmazlar. 19 Kuraklıkla
sıcak nasıl kar sularını tüketirse, günah işleyenleri de
ölüler diyarı öyle tüketir. 20 Rahim onu unutur,
kurtlar onu tatlı tatlı yer. Artık anılmaz olur. Kötülük
ağaç gibi kırılır. 21 Kısır kadını sömürür,
doğurmayanı; dul kadına iyilik etmez. 22 Yine de
Tanrı güçlüleri kudretiyle korur. Yaşamından emin
olmayan kişi ayağa kalkar. 23 Tanrı onlara güvenlik
verir, onlar da buna yaslanır. Gözleri onların yolları
üzerindedir. 24 Bir süre yükselirler, sonra yok olurlar.
Evet, herkes gibi alçaltılır, yoldan çekilip alınırlar;
başak uçları gibi kesilirler. 25 Şimdi böyle değilse,
beni kim yalancı çıkarır da sözümü hiçe sayar?”

25

1 Şuahlı Bildat karşılık verip dedi ki, 2 “Egemenlik ve
korku O'nundur. Yüce yerlerinde esenlik sağlar. 3
Orduları sayılabilir mi? Onun ışığı kimin üzerine
doğmaz? 4 Öyleyse insan Tanrı'nın önünde nasıl
doğru olabilir? Kadından doğan biri nasıl temiz
olabilir? 5 Bak, ay bile parlak değildir, yıldızlar bile
O'nun gözünde saf değildir; 6 İnsan ne kadar da daha
aşağıdadır, bir kurtçuk olan insan, bir kurtçuk olan
insanoğlu!”

26

1 Bunun üzerine Eyüp karşılık verdi: 2 “Gücü
olmayana ne güzel yardım ettin! Güçsüz kola ne iyi
kurtuluş sağladın! 3 Bilgeliği olmayana ne güzel öğüt
verdin, sağlam bilgiyi de bol bol açıkladın! 4 Kime
söyledin bu sözleri? Senden çıkan ruh kimindi? 5
“Ölülerin gölgeleri titrer, suların altındakiler ve orada
yaşayanların hepsi. 6 Ölüler diyarı Tanrı'nın önünde
çıplaktır, Abaddon'un üstünde de örtü yoktur. 7
Kuzeyi boşluğun üzerine yayar, yeryüzünü hiçliğin
üstüne asar. 8 Suları kalın bulutlarının içine bağlar,
ama bulut onların altında yarılmaz. 9 Tahtının
yüzünü örter, bulutunu onun üzerine yayar. 10
Suların yüzüne bir sınır çizdi, ışıkla karanlığın bittiği
yere kadar. 11 Göklerin sütunları sarsılır,
azarlamasından şaşkına döner. 12 Gücüyle denizi
çalkalar, anlayışıyla Rahav'ı parçalar. 13 Onun
ruhuyla gökler güzelleşir, eli kaçan yılanı delip geçer.
14 İşte, bunlar onun yollarının yalnızca kıyılarıdır.

Onun hakkında duyduğumuz fısıltı ne kadar küçüktür! Ama gücünün gök gürültüsünü kim anlayabilir?”

27

[1] Eyüp yine söze başlayıp dedi ki, [2] “Hakkımı elimden alan Tanrı sağ oldukça, canımı acılaştıran Her Şeye Gücü Yeten yaşadıkça, [3] çünkü yaşam soluğum hâlâ içimde, Tanrı'nın ruhu burnumdadır, [4] dudaklarım kesinlikle haksızlık söylemeyecek, dilim aldatıcı sözler söylemeyecek. [5] Size hak vermek benden uzak olsun. Ölene dek dürüstlüğümden vazgeçmeyeceğim. [6] Doğruluğuma sımsıkı sarılıyorum, onu bırakmayacağım. Yaşadığım sürece yüreğim beni suçlamayacak. [7] “Düşmanım kötü kişi gibi olsun, bana karşı ayaklanan da haksız kişi gibi olsun. [8] Çünkü tanrısız kişi yok edildiğinde, Tanrı onun canını aldığında, umudu nedir? [9] Sıkıntı başına geldiğinde Tanrı onun feryadını işitecek mi? [10] Her Şeye Gücü Yeten'den zevk alır mı? Her zaman Tanrı'ya yakarır mı? [11] Size Tanrı'nın elini öğreteceğim. Her Şeye Gücü Yeten'le ilgili olanı gizlemeyeceğim. [12] İşte, hepiniz bunu kendiniz gördünüz; öyleyse neden büsbütün boş düşüncelere kapıldınız? [13] “Kötü kişinin Tanrı'dan alacağı pay budur, zorbaların Her Şeye Gücü Yeten'den devralacağı miras budur: [14] Çocukları çoğalsa da kılıca gider; soyundan gelenler ekmeğe doymayacak. [15] Geride kalanları ölüm gömecek, dulları da ağıt yakmayacak. [16] Gümüşü toprak gibi yığsa da, giysiyi çamur gibi hazırlasa da, [17] hazırlayan kendisi olur, ama onu doğru kişi giyer; gümüşü suçsuz kişi paylaştırır. [18] Evini güve gibi yapar, nöbetçinin kurduğu kulübe gibi. [19] Zengin olarak yatar, ama bir daha öyle yapamayacak. Gözlerini açar, yok olup gitmiştir. [20] Dehşetler onu sular gibi yakalar, geceleyin fırtına onu alıp götürür. [21] Doğu rüzgârı onu kapıp götürür, o da gider; onu yerinden silip süpürür. [22] Çünkü ona acımadan saldırır; o da onun elinden kaçıp durur. [23] İnsanlar ona el çırpar, onu bulunduğu yerden ıslık çalarak kovarlar.”

28

[1] “Kuşkusuz gümüşün çıkarıldığı bir maden vardır, arıtılan altının da bir yeri vardır. [2] Demir topraktan çıkarılır, bakır da cevherden eritilir. [3] İnsan karanlığa bir son koyar, en uzak sınıra dek araştırır; koyu karanlığın içindeki taşları yoklar. [4] İnsanların yaşadığı yerden uzakta bir kuyu açar. Ayakların uğramadığı bu yerler unutulur; insanlardan uzakta sarkar, bir o yana bir bu yana sallanırlar. [5] Topraktan ekmek çıkar, ama altı sanki ateşle altüst edilir. [6] Kayalarında laciverttaşı bulunur, altın tozu da ondadır. [7] O yolu hiçbir yırtıcı kuş bilmez, şahinin gözü de onu görmemiştir. [8] Gururlu yabanıl hayvanlar oraya ayak basmamıştır, azgın aslan da oradan geçmemiştir. [9] İnsan elini çakmaktaşına uzatır, dağları kökünden altüst eder. [10] Kayaların arasına kanallar açar, gözü her değerli şeyi görür. [11] Sular sızmasın diye akarsuları bağlar, gizli olanı da ışığa çıkarır. [12] “Ama bilgelik nerede bulunur? Anlayışın bulunduğu yer neredeydir? [13] İnsan onun değerini bilmez, yaşayanlar diyarında da bulunmaz. [14] Engin der ki, ‘Bende değil.’ Deniz der ki, ‘Benim yanımda değil.’ [15] Bilgelik altınla satın alınamaz, bedeli için gümüş tartılamaz. [16] Ofir altınıyla da biçilemez değeri, değerli oniksle ya da laciverttaşıyla da. [17] Altınla cam ona eşit olamaz, saf altın takılarla da değiş tokuş edilemez. [18] Mercanla kristalin adı bile anılmaz; bilgeliğin değeri yakutlardan üstündür. [19] Etiyopya topazı ona denk olamaz, arı altınla da değer biçilemez. [20] Öyleyse bilgelik nereden gelir? Anlayışın bulunduğu yer neredeydir? [21] Çünkü bütün canlıların gözlerinden gizlenmiştir, göğün kuşlarından da saklı tutulmuştur. [22] Yıkım ve Ölüm, ‘Onun söylentisini kulaklarımızla duyduk’ der. [23] “Bilgeliğin yolunu Tanrı anlar, onun yerini de o bilir. [24] Çünkü yeryüzünün uçlarına dek bakar, bütün göklerin altını görür. [25] Rüzgâra gücünü verdiğinde, suları ölçüyle tarttığında, [26] yağmur için bir kural koyduğunda, gök gürültüsünün şimşeğine bir yol belirlediğinde, [27] o zaman bilgeliği gördü ve açıkladı; onu sağlamlaştırdı, evet, onu derinlemesine araştırdı. [28] İnsana da şöyle dedi: ‘İşte, Rab korkusu bilgeliktir; kötülükten uzak durmak da anlayıştır.’”

29

[1] Eyüp yine söze başladı ve şöyle dedi: [2] “Keşke eski aylardaki gibi olsaydım, Tanrı'nın beni gözettiği günlerdeki gibi; [3] lambası başımın üzerinde parladığında, ışığıyla karanlığın içinden yürüdüğüm günlerdeki gibi, [4] günlerimin olgun çağında olduğum gibi, Tanrı'nın dostluğu çadırımdayken, [5] Her Şeye Gücü Yeten daha benimleyken, çocuklarım çevremdeyken, [6] adımlarım kaymakla yıkanmış gibiyken, kaya benim için yağ ırmakları akıtırken, [7] kent kapısına çıktığımda, meydanda yerimi hazırladığım günlerdeki gibi. [8] Gençler beni görünce geri çekilir, yaşlılar ayağa kalkıp dikilirdi. [9] Önderler konuşmaktan vazgeçer, ellerini ağızlarına koyardı. [10] Soyluların sesi kesilir, dilleri damaklarına yapışırdı. [11] Çünkü kulak beni duyunca beni kutlu sayardı, göz beni görünce lehime tanıklık ederdi. [12] Çünkü yardım diye haykıran yoksulu kurtarırdım, yardımcısı olmayan öksüzü de. [13] Mahvolmak üzere olanın bereket duası üzerime gelirdi, dul kadının yüreğini sevinçle coştururdum. [14] Doğruluğu kuşandım, o da beni giydirdi. Adaletim kaftan ve taç gibiydi. [15] Kör için göz, topal için ayak oldum. [16] Muhtaçlara baba oldum. Tanımadığım kişinin davasını araştırdım. [17] Haksızın çenesini kırdım, avı dişlerinin arasından çekip aldım. [18] O zaman, ‘Kendi yuvamda öleceğim, günlerimi kum taneleri kadar çoğaltacağım’ dedim. [19] Köküm sulara doğru yayılmıştı. Dalımın üzerinde bütün gece çiy kalırdı. [20] Yüceliğim içimde tazeydi. Yayım elimde durmadan yenilenirdi.” [21] “İnsanlar beni dinler, bekler, öğüdüm için sessiz kalırlardı. [22] Sözlerimden sonra bir daha konuşmazlardı. Sözüm üzerlerine inerdi. [23] Beni yağmuru bekler gibi beklerlerdi. Ağızları ilkbahar yağmurunu içer gibi açılırdı. [24] Kendilerine güvenleri kalmadığında onlara gülümserdim. Yüzümün ışığını geri çevirmezlerdi. [25] Onlar için yolu seçer, başta otururdum. Askerler arasında kral gibi yaşar, yas tutanları avutan kişi gibi olurdum.

30

[1] “Ama şimdi benden yaşça küçük olanlar benimle alay ediyor; babalarını sürü köpeklerimin yanına bile koymaya layık görmezdim. [2] Ellerinin gücü bana ne yarar? Güçlü çağları tükenip gitmiş. [3] Yokluk ve açlıktan eriyip kalmışlar. Issızlığın ve yıkımın karanlığında kupkuru toprağı kemiriyorlar. [4] Çalıların yanından tuzlu otlar topluyorlar; katırtırnağı kökleri onların yiyeceği. [5] İnsanların arasından kovuluyorlar; arkalarından, hırsıza bağırır gibi bağırıyorlar. [6] Bu yüzden korkunç vadilerde, toprağın ve kayaların oyuklarında yaşıyorlar. [7] Çalıların arasında anırıyorlar; ısırganların altında bir araya toplanıyorlar. [8] Onlar aptalların çocuklarıdır, evet, aşağılık adamların çocukları; ülkeden kırbaçla sürülmüşlerdi. [9] “Şimdiyse onlara türkü oldum; dillerine düşen bir söz oldum. [10] Benden tiksiniyorlar, benden uzak duruyorlar, yüzüme tükürmekten de çekinmiyorlar. [11] Çünkü o ipini çözüp beni ezdi; onlar da önümde bütün dizgini bıraktılar. [12] Sağ yanımda ayaktakımı dikiliyor. Ayaklarımı sürçtürüyorlar; önümde yıkım yollarını yükseltiyorlar. [13] Yolumu bozuyorlar, felaketimi büyütüyorlar; bunu yaparken yardım eden kimse de yok. [14] Geniş bir gedikten girer gibi geliyorlar; yıkıntının ortasında üstüme üşüşüyorlar. [15] Dehşetler üstüme çevrildi. Onurum rüzgâr gibi kovalandı; esenliğim bulut gibi geçip gitti. [16] “Şimdiyse canım içimde eriyip dökülüyor. Sıkıntı günleri beni ele geçirdi. [17] Gece kemiklerim içimde delinip duruyor; beni kemiren ağrılar hiç dinlenmiyor. [18] Büyük bir güçle giysim biçimsizleşti; mintanımın yakası gibi beni sıkıca sarıyor. [19] Beni çamurun içine attı; toza ve küle dönmüş oldum. [20] Sana haykırıyorum, ama bana yanıt vermiyorsun; karşında duruyorum, yalnızca bana bakıyorsun. [21] Bana karşı acımasız oldun; elinin kudretiyle beni kovalıyorsun. [22] Beni rüzgâra kaldırıp onunla sürüklüyorsun; fırtınanın içinde beni dağıtıyorsun. [23] Çünkü biliyorum, beni ölüme götüreceksin, yaşayan herkes için belirlenmiş o eve. [24] “Ama düşen biri elini uzatmaz mı? Felakete uğrayınca yardım diye haykırmaz mı? [25] Sıkıntı içinde olan için ağlamadım mı? Yoksul için içim yanmadı mı? [26] İyilik bekledim, ama kötülük geldi; ışık umdum, ama karanlık çöktü. [27] İçim çalkalanıyor, durulmuyor; sıkıntı günleri başıma geldi. [28] Güneşsiz yas tutarak dolaşıyorum; topluluğun içinde ayağa kalkıp yardım diye haykırıyorum. [29] Çakalların kardeşi, devekuşlarının

yoldaşı oldum. [30] Derim kararıp üzerimden soyuluyor; kemiklerim sıcaktan yanıyor. [31] Bu yüzden lirimin sesi yasa döndü, kavalımın sesi de ağlayanların sesine.

31

[1] “Gözlerimle bir antlaşma yaptım; öyleyse genç bir kıza şehvetle nasıl bakarım? [2] Çünkü yukarıdaki Tanrı'dan düşen pay nedir, yücelerdeki Her Şeye Gücü Yeten'den gelen miras nedir? [3] Haksızlık eden için felaket, kötülük yapanlar için yıkım değil mi? [4] Yollarımı görmüyor mu, attığım her adımı saymıyor mu? [5] “Eğer yalanla yürüdüysem, ayağım aldatmaya koştuysa, [6] bırakın doğru terazide tartılayım da Tanrı dürüstlüğümü bilsin; [7] eğer adım yoldan saptıysa, yüreğim gözlerimin ardından gittiyse, ellerime herhangi bir leke bulaştıysa, [8] o zaman ben ekeyim, başkası yesin; evet, tarlamın ürünü kökünden sökülsün. [9] “Eğer yüreğim bir kadına kapıldıysa, komşumun kapısında pusuya yattıysam, [10] o zaman karım başkası için öğütsün, başkaları da onunla yatsın. [11] Çünkü bu alçakça bir suç olurdu; evet, yargıçların cezalandıracağı bir kötülük olurdu. [12] Çünkü bu, yok edene dek tüketen bir ateştir, bütün kazancımı kökünden kuruturdu. [13] “Eğer erkek ya da kadın kölemin davasını, benimle çekiştiklerinde küçümsediysem, [14] Tanrı ayağa kalktığında ne yaparım? Hesap sormaya geldiğinde ona ne cevap veririm? [15] Beni annemin rahminde yaratan onu da yaratmadı mı? İkimizi de rahimde biçimlendiren aynı Tanrı değil mi? [16] “Eğer yoksulları dilediklerinden mahrum bıraktıysam, dul kadının gözlerini umutsuzlukla soldurduysam, [17] lokmamı yalnız başıma yediysem, yetim ondan yememişse, [18] hayır, o gençliğimden beri yanımda, bir babayla büyür gibi büyüdü; annemin rahminden beri dul kadına yol gösterdim; [19] eğer birinin giyeceği olmadığı için can verdiğini, yoksulun üstünü örtecek bir şeyi olmadığını gördüysem, [20] eğer yüreği beni kutsamadıysa, koyunlarımın yünleriyle ısınmadıysa, [21] kapıda bana destek olduğunu gördüğüm için yetime el kaldırdıysam, [22] o zaman omzum kürek kemiğimden düşsün, kolum kemiğinden kopup kırılsın. [23] Çünkü Tanrı'dan gelen felaket bana korku verir; O'nun görkemi karşısında hiçbir şey yapamam. [24] “Eğer umudumu altına bağladıysam, saf altına, ‘Güvencem sensin’ dediysem, [25] servetim büyük diye, elim çok şey kazandı diye sevindiysem, [26] parlayan güneşe baktıysam, görkem içinde ilerleyen aya baktıysam, [27] yüreğim gizlice aldanmışsa, elim ağzımdan öpücük gönderdiyse, [28] bu da yargıçların cezalandıracağı bir kötülük olurdu; çünkü yukarıdaki Tanrı'yı inkâr etmiş olurdum. [29] “Benden nefret edenin yıkımına sevindiysem, başına kötülük gelince keyifle kabardıysam, [30] evet, onun canı için lanet dileyerek ağzımın günah işlemesine izin vermedim; [31] çadırımdaki adamlar, ‘Onun etinden doyurmadığı kim var?’ demediler mi? [32] yabancı sokakta geceyi geçirmedi; kapılarımı yolcuya açtım. [33] Eğer Âdem gibi suçlarımı örttüysem, kötülüğümü içimde gizlediysem, [34] çünkü kalabalıktan korktum, ailelerin hor görmesi beni yıldırdı da sustum, kapıdan dışarı çıkmadımysa— [35] ah, beni dinleyecek biri olsaydı! İşte, imzam burada; Her Şeye Gücü Yeten bana cevap versin! Davacım suçlamasını yazsın! [36] Kuşkusuz onu omzumda taşırdım; onu kendime taç gibi bağlardım. [37] Attığım adımların sayısını ona bildirirdim; bir önder gibi ona yaklaşırdım. [38] Eğer toprağım bana karşı feryat ediyorsa, saban izleri birlikte ağlıyorsa, [39] ürününü parasını vermeden yediysem, sahiplerinin can vermesine neden olduysam, [40] o zaman buğday yerine diken, arpa yerine kötü ot bitsin.”

32

[1] Böylece bu üç adam, Eyüp kendi gözünde doğru olduğu için ona yanıt vermeyi bıraktılar. [2] O zaman Ram soyundan, Buzlu Barakel oğlu Elihu'nun Eyüp'e karşı öfkesi alevlendi. Öfkesi alevlendi, çünkü Eyüp Tanrı'dan çok kendini haklı çıkarıyordu. [3] Üç arkadaşına karşı da öfkesi alevlendi, çünkü bir yanıt bulamamış, yine de Eyüp'ü suçlu çıkarmışlardı. [4] Elihu, kendisinden yaşça büyük oldukları için Eyüp'e konuşmak üzere beklemişti. [5] Elihu, bu üç adamın ağzında yanıt kalmadığını görünce öfkesi alevlendi. [6] Buzlu Barakel oğlu Elihu karşılık verip dedi ki, “Ben gencim, sizse çok yaşlısınız. Bu yüzden çekindim, görüşümü size açıklamaya cesaret edemedim. [7] Kendi kendime dedim ki, ‘Günler konuşmalı, uzun yıllar

bilgeliği öğretmeli.’ [8] Ama insanda bir ruh vardır, Her
Şeye Gücü Yeten'in soluğu ona anlayış verir. [9] Bilge
olanlar yalnız büyükler değildir, adil olanı anlayanlar
da yalnız yaşlılar değildir. [10] Bu yüzden dedim ki,
‘Beni dinleyin; ben de görüşümü açıklayayım.’ [11]
“İşte, sözlerinizi bekledim, söyleyecek bir şey ararken
düşüncelerinizi dinledim. [12] Size dikkatle kulak
verdim. Ama bakın, aranızda Eyüp'ü ikna eden,
sözlerine yanıt veren olmadı. [13] Sakın, ‘Bilgeliği biz
bulduk; onu insan değil, Tanrı çürütebilir’ demeyin.
[14] Çünkü o sözlerini bana yöneltmedi; ben de ona
sizin sözlerinizle yanıt vermeyeceğim. [15] “Şaşkına
döndüler, artık yanıt vermiyorlar; söyleyecek sözleri
kalmadı. [16] Konuşmuyorlar diye, durup artık yanıt
vermiyorlar diye beklemeli miyim? [17] Ben de payıma
düşen yanıtı vereceğim, ben de görüşümü
açıklayacağım. [18] Çünkü içim sözlerle dolu; içimdeki
ruh beni zorluyor. [19] İşte, içim havalandırılmamış
şarap gibi; yeni tulumlar gibi patlamaya hazır. [20]
Konuşayım da rahatlayayım; dudaklarımı açıp yanıt
vereyim. [21] Kimseden yana olmayayım, hiç kimseye
de övgü dolu unvanlar vermeyeyim. [22] Çünkü övgü
dolu unvanlar vermeyi bilmem; yoksa Yaratıcım beni
hemen alıp götürürdü.”

33

[1] “Ama ey Eyüp, ne olur sözümü dinle, bütün
dediklerime kulak ver. [2] Bak, ağzımı açtım; sözlerim
dilimden dökülüyor. [3] Sözlerim yüreğimin
doğruluğunu dile getirecek; dudaklarım bildiğini
içtenlikle söyleyecek. [4] Beni Tanrı'nın Ruhu yarattı,
bana yaşam veren Her Şeye Gücü Yeten'in soluğudur.
[5] Gücün yetiyorsa bana karşılık ver; sözlerini önümde
sırala da ayağa kalk. [6] Bak, ben de Tanrı'nın önünde
senin gibiyim; ben de çamurdan yoğruldum. [7] Bak,
korkum seni ürkütmeyecek, baskım da üzerine ağır
gelmeyecek. [8] Ama sen benim işiteceğim biçimde
konuştun, sözlerinin sesini duydum; dedin ki, [9] ‘Ben
temizim, isyansızım; suçsuzum, bende kötülük yok. [10]
Oysa Tanrı bana karşı fırsat kolluyor, beni düşmanı
sayıyor. [11] Ayaklarımı tomruğa vuruyor, bütün
yollarımı gözetliyor.’ [12] Bak, buna sana şu karşılığı
veririm: Bu konuda haklı değilsin, çünkü Tanrı
insandan büyüktür. [13] Niçin Tanrı'yla çekişiyorsun?
Çünkü yaptıklarının hiçbiri için hesap vermez. [14]
Çünkü Tanrı bir kez, evet iki kez konuşur; ama insan
buna aldırmaz. [15] Gece düşünde, gece görümlerinde,
insanların üzerine derin uyku çökerken, yataklarında
uyuklarken, [16] işte o zaman insanların kulaklarını
açar, aldıkları dersi üzerlerine mühürler. [17] İnsanı
kendi tasarısından çevirmek, gururu insandan
uzaklaştırmak için. [18] Canını çukurdan alıkoyar,
yaşamını kılıçla yok olmaktan esirger. [19] İnsan
yatağında acıyla da terbiye edilir, kemiklerinde
dinmeyen bir sızıyla. [20] Öyle ki canı ekmekten
tiksinir, iştahı en güzel yemekten bile. [21] Eti erir,
gözden kaybolur; görünmeyen kemikleri ortaya çıkar.
[22] Canı çukura yaklaşır, yaşamı da yok edicilere. [23]
Ama yanında bir melek bulunursa, yorumlayan bir
aracı, binde bir kişi, insana kendisi için doğru olanı
gösterecek biri, [24] Tanrı ona lütfeder ve der ki, ‘Onu
çukura inmekten kurtar; fidyesini buldum.’ [25] O
zaman bedeni çocuğunkinden daha taze olur, gençlik
günlerine geri döner. [26] Tanrı'ya yalvarır, Tanrı da
ondan hoşnut kalır; sevinçle Tanrı'nın yüzünü görür.
Tanrı insana doğruluğunu geri verir. [27] İnsan
başkalarının önünde ezgi söyleyip der ki, ‘Günah
işledim, doğru olanı eğriye çevirdim, ama bunun
bana yararı olmadı. [28] Canımı çukura gitmekten
kurtardı, yaşamım ışığı görecek.’ [29] İşte Tanrı bütün
bunları insanla iki kez, üç kez yapar, [30] canını
çukurdan geri döndürmek, yaşayanların ışığıyla onu
aydınlatmak için. [31] Dikkat et, Eyüp, beni dinle; sus,
konuşayım. [32] Söyleyecek bir şeyin varsa bana
karşılık ver; konuş, çünkü seni haklı çıkarmayı
istiyorum. [33] Yoksa sen beni dinle; sus, sana bilgelik
öğreteyim.”

34

[1] Bunun üzerine Elihu söz alıp dedi: [2] “Sözlerimi
dinleyin, ey bilge kişiler; bana kulak verin, ey bilgi
sahibi olanlar. [3] Çünkü kulak sözleri dener, damak da
yemeği tadar. [4] Doğru olanı kendimiz için seçelim; iyi
olanın ne olduğunu aramızda öğrenelim. [5] Çünkü
Eyüp, ‘Ben doğruyum, ama Tanrı hakkımı elimden
aldı’ dedi. [6] ‘Haklı olduğum hâlde yalancı
sayılıyorum. İsyan etmemiş olmama rağmen yaram

çaresizdir.’ 7 Eyüp gibi hangi insan var, aşağılamayı
su gibi içen? 8 Kötülük yapanlarla birlik oluyor, kötü
adamlarla birlikte yürüyor. 9 Çünkü o, ‘İnsanın
Tanrı'dan hoşnut olması ona bir kazanç sağlamaz’
dedi. 10 “Bu yüzden beni dinleyin, ey anlayışlı kişiler:
Tanrı'nın kötülük etmesi, Her Şeye Gücü Yeten'in
haksızlık yapması düşünülemez. 11 Çünkü insana
yaptığının karşılığını verir, herkesi tuttuğu yola göre
karşılar. 12 Gerçekten Tanrı kötülük etmez, Her Şeye
Gücü Yeten adaleti çarpıtmaz. 13 Yeryüzünü onun
sorumluluğuna kim verdi? Bütün dünyayı onun
üzerine kim atadı? 14 Eğer yüreğini yalnız kendine
çevirse, ruhunu ve soluğunu kendine geri toplasa, 15
bütün canlılar birlikte yok olur, insan da yine toprağa
döner. 16 “Öyleyse anlayışın varsa bunu dinle;
sözlerimin sesine kulak ver. 17 Adaletten nefret eden
biri yönetebilir mi? Doğru ve güçlü olanı suçlu mu
çıkaracaksın? 18 Krala, ‘Alçak!’ soylulara, ‘Kötü!’
diyen o değil midir? 19 Önderler arasında ayrım
yapmaz, zengine yoksuldan daha çok değer vermez;
çünkü hepsi onun ellerinin eseridir. 20 Bir anda
ölürler, gece yarısı bile. Halk sarsılır ve göçüp gider.
Güçlüler insan eli değmeden ortadan kaldırılır. 21
“Çünkü onun gözleri insanın yolları üzerindedir;
attığı her adımı görür. 22 Kötülük yapanların
saklanabileceği ne karanlık vardır ne de koyu
karanlık. 23 Çünkü insanı Tanrı'nın önünde yargıya
çıkarmak için onu daha fazla incelemesine gerek
yoktur. 24 Güçlü adamları anlaşılmaz yollarla
paramparça eder, yerlerine başkalarını koyar. 25 Bu
yüzden onların işlerini bilir; gece onları altüst eder de
yok olurlar. 26 Onları kötü adamlar gibi, herkesin
gözü önünde vurur. 27 Çünkü onu izlemekten
saptılar, onun yollarından hiçbirine dikkat etmediler.
28 Böylece yoksulun feryadını ona ulaştırdılar. O da
ezilenlerin çığlığını duydu. 29 O sükûnet verirse kim
onu suçlayabilir? Yüzünü gizlerse kim onu görebilir?
Bu, ister bir ulus için olsun, ister bir insan için, 30
tanrısız kişi halkı tuzağa düşürmesin diye onun
egemenlik sürmesine izin vermez. 31 “Tanrı'ya hiç
kimse şöyle dedi mi: ‘Suçluyum, ama artık kötülük
etmeyeceğim. 32 Görmediğim şeyi bana öğret. Eğer
haksızlık ettimse, bunu bir daha yapmayacağım’? 33
Sen bunu reddediyorsun diye, onun vereceği karşılık
senin istediğin gibi mi olsun? Seçimi sen yapmalısın,
ben değil. Öyleyse bildiğini söyle. 34 Anlayışlı insanlar
bana şöyle diyecek, bana kulak veren her bilge kişi de
şöyle diyecek: 35 ‘Eyüp bilgisizce konuşuyor,
sözlerinde bilgelik yok.’ 36 Keşke Eyüp sonuna kadar
sınansaydı, çünkü kötülerin yaptığı gibi karşılık
veriyor. 37 Çünkü günahına isyanı da ekliyor;
aramızda ellerini çırpıyor ve Tanrı'ya karşı sözlerini
çoğaltıyor.”

35

1 Bunun üzerine Elihu yine konuştu: 2 “Bunu hakkın
mı sayıyorsun? ‘Benim doğruluğum Tanrı'nınkinden
daha üstün’ mü diyorsun? 3 Çünkü şöyle diyorsun:
‘Bunun sana ne yararı var? Günah işlemiş olsaydım,
bundan daha ne kazancım olurdu?’ 4 Sana da, seninle
birlikte olan arkadaşlarına da ben cevap vereceğim. 5
Göklere bak da gör; gökyüzüne bak, senden ne kadar
yüksekte. 6 Günah işlersen, O'na ne yapmış olursun?
Başkaldırıların çoğalırsa, O'na ne yapabilirsin? 7
Doğruysan, O'na ne verebilirsin? Elinden ne alır? 8
Kötülüğün ancak senin gibi bir insana zarar verir,
doğruluğun da ancak insanoğluna yarar. 9 “Baskıların
çokluğu yüzünden insanlar feryat eder; güçlülerin
kolu yüzünden yardım isterler. 10 Ama hiç kimse,
‘Geceye ezgiler veren, Yaradanım Tanrı nerede? 11
Bize yeryüzünün hayvanlarından daha çok öğreten,
bizi göğün kuşlarından daha bilge kılan O nerede?’
demez. 12 Orada feryat ederler, ama kötülerin gururu
yüzünden kimse cevap vermez. 13 Elbette Tanrı boş
bir feryadı işitmez, Her Şeye Gücü Yeten de ona
kulak vermez. 14 Sen, ‘O'nu görmüyorum’ dediğinde,
bu daha da böyledir! Davan O'nun önündedir; O'nu
bekle. 15 Şimdiyse, öfkesinde hesaba çekmedi diye,
kibri hiç önemsemiyor sanıyorsun. 16 Bu yüzden
Eyüp ağzını boş sözlerle açıyor, bilgisizce söz üstüne
söz yığıyor.”

36

1 Elihu sözünü sürdürdü: 2 “Biraz daha katlan bana,
sana göstereceğim; çünkü Tanrı adına daha
söyleyecek sözüm var. 3 Bilgimi uzaktan alacağım,
Yaratıcım'a doğruluğu yakıştıracağım. 4 Çünkü

sözlerim gerçekten de yalan değil; bilgide yetkin olan biri karşında duruyor. 5 “Bak, Tanrı güçlüdür, kimseyi hor görmez. Anlayışının gücü de büyüktür. 6 Kötünün yaşamını sürdürmez, ezilenin hakkını verir. 7 Doğrulardan gözünü ayırmaz; onları krallarla birlikte tahta oturtur, sonsuza dek yükseltir. 8 Ama ayaklarına pranga vurulursa, sıkıntının ipleriyle bağlanırlarsa, 9 o zaman onlara yaptıklarını, gurura kapılıp işledikleri suçları gösterir. 10 Kulaklarını öğüde açar, suçtan geri dönmelerini buyurur. 11 Eğer dinleyip ona kulluk ederlerse, günlerini bolluk içinde, yıllarını sevinç içinde geçirirler. 12 Ama dinlemezlerse kılıçla yok olurlar, bilgiden yoksun ölüp giderler. 13 “Yüreği tanrısız olanlar öfke biriktirir; o onları bağladığında yardım istemezler. 14 Genç yaşta ölürler, yaşamları murdarların arasında son bulur. 15 Tanrı ezileni kendi sıkıntısıyla kurtarır, baskı altında kulaklarını açar. 16 Seni de sıkıntının ağzından çıkarıp darlığın olmadığı geniş bir yere götürmek isterdi; sofrana konan şey de yağlı, bol olurdu. 17 “Ama sen kötülerin hak ettiği yargıyla dolusun; yargı ve adalet seni kıskıvrak yakalıyor. 18 Öyleyse zenginlik seni öfkeye sürüklemesin, büyük bir rüşvet de seni yoldan saptırmasın. 19 Sıkıntı anında servetin seni ayakta tutabilir mi, ya da bütün gücünün kuvveti? 20 Geceyi özleyip durma; halklar kendi yerlerinden sökülüp atılır o vakit. 21 Dikkat et, suça yönelme; çünkü sıkıntı yerine bunu seçtin. 22 Bak, Tanrı gücüyle yücedir. Onun gibi öğretmen kim var? 23 Kim ona yolunu buyurdu? Kim ona, ‘Haksızlık yaptın’ diyebilir? 24 “İnsanların ezgilerle andığı işini yüceltmeyi unutma. 25 Bütün insanlar onu gördü; ölümlü insan ona uzaktan bakar. 26 Bak, Tanrı büyüktür, onu tam bilemeyiz; yıllarının sayısı araştırılamaz. 27 Çünkü su damlalarını yukarı çeker, buharından yağmur süzülür. 28 Gökyüzü onu döker, insanların üzerine bol bol yağdırır. 29 Bulutların yayılışını, çadırından gelen gök gürültülerini kim anlayabilir? 30 Bak, ışığını çevresine yayar, denizin diplerini örter. 31 Çünkü halkları bunlarla yargılar, bol bol yiyecek de verir. 32 Ellerini şimşekle kaplar, ona hedefi vurmasını buyurur. 33 Gürültüsü onu bildirir; yaklaşan fırtınayı sürüler bile sezer.”

37

1 “Evet, buna yüreğim titriyor, yerinden oynuyor. 2 Sesinin gürültüsünü dikkatle dinle, ağzından çıkan uğultuyu. 3 Onu bütün göğün altına salar, şimşeğini de yeryüzünün uçlarına kadar gönderir. 4 Ardından bir ses kükreyip durur. Görkemli sesiyle gök gürletir. Sesi duyulunca hiçbir şeyi tutup alıkoymaz. 5 Tanrı sesiyle hayranlık uyandıracak biçimde gök gürletir. Kavrayamadığımız büyük işler yapar. 6 Çünkü karın yeryüzüne düşmesini buyurur; yağmura da, sağanağa da, ‘Gücünle yağ’ der. 7 Yaptığı bütün insanlar bunu bilsin diye her insanın elini durdurur. 8 O zaman hayvanlar sığınaklarına çekilir, inlerinde kalır. 9 Fırtına odasından çıkar gelir, ayaz da kuzeyden. 10 Tanrı'nın soluğuyla buz oluşur, engin sular donar. 11 Evet, kalın bulutları nemle doldurur, şimşeğini taşıyan bulutunu her yana yayar. 12 Onlar, yaşanılan dünyanın yüzü üzerinde kendilerine ne buyurursa onu yapmak için, onun yönlendirmesiyle dönüp dururlar. 13 Bunu kimi zaman terbiye için, kimi zaman toprağı için, kimi zaman da vefalı sevgisini göstermek için getirir. 14 “Eyüp, buna kulak ver. Dur da Tanrı'nın harika işlerini düşün. 15 Tanrı'nın onları nasıl yönettiğini, bulutundan şimşeği nasıl parlatıp çaktırdığını biliyor musun? 16 Bulutların dengede nasıl durduğunu, bilgisi kusursuz olanın o harika işlerini biliyor musun? 17 Güney rüzgârı yüzünden yeryüzü sessizliğe gömülünce giysileri ısınan sen, 18 gökleri onunla birlikte, dökme metalden aynaya benzer sağlam gökleri yayabilir misin? 19 Ona ne söyleyeceğimizi bize öğret; çünkü karanlık yüzünden sözümüzü düzenleyemiyoruz. 20 Konuşmak istediğimin ona bildirilmesi gerekir mi? Bir insan yutulup gitmeyi mi ister? 21 Şimdi insanlar göklerde parlayan ışığı göremiyor, ama rüzgar geçip bulutları dağıtıyor. 22 Kuzeyden altın bir görkem gelir; Tanrı'nın yanında korku uyandıran yücelik vardır. 23 Her Şeye Gücü Yeten'e erişemeyiz. O güçte yücedir. Adalette ve büyük doğrulukta haksızlık etmez. 24 Bu yüzden insanlar ondan korkuyla saygı duyar. O, yüreği bilge olanların hiçbirini kayırmaz.”

38

[1] Sonra RAB, kasırganın içinden Eyüp'e seslendi: [2] “Bilgisiz sözlerle tasarımı karartan bu kişi kim? [3] Şimdi erkek gibi belini kuşan; ben sana soracağım, sen de bana karşılık vereceksin. [4] Ben yeryüzünün temellerini atarken sen neredeydin? Anlıyorsan söyle. [5] Ölçülerini kim belirledi, biliyorsan söyle. Üzerine ölçü ipini kim çekti? [6] Temelleri neyin üstüne oturtuldu? Köşe taşını kim yerleştirdi? [7] Sabah yıldızları birlikte ezgi söylerken, Tanrı'nın bütün oğulları sevinçle haykırırken? [8] Deniz bağrından fışkırıp çıktığında, onu kapılarla kim kapattı? [9] Bulutu ona giysi yaptığım, koyu karanlığı kundak gibi sardığım zaman, [10] ona sınırımı çizdiğim, sürgüler ve kapılar koyduğum zaman, [11] ona, ‘Buraya kadar geleceksin, daha ileri gitmeyeceksin; kibirli dalgaların burada duracak’ dediğim zaman? [12] Ömrün boyunca sabaha hiç buyruk verdin mi? Seheri kendi yerine hiç gönderdin mi? [13] Öyle ki yeryüzünün uçlarını tutsun, kötüler onun içinden silkelenip atılsın? [14] Yeryüzü mühür altındaki kil gibi biçim değiştirir, her şey giysi gibi belirginleşir. [15] Kötülerden ışıkları esirgenir, kalkmış kolları kırılır. [16] Denizin kaynaklarına indin mi? Enginin dip bucak yerlerinde dolaştın mı? [17] Ölümün kapıları sana gösterildi mi? Derin karanlığın kapılarını gördün mü? [18] Yeryüzünün genişliğini kavradın mı? Hepsini biliyorsan söyle. [19] Işığın yaşadığı yere giden yol hangisi? Karanlığın yeri neresi? [20] Onu sınırına götürebilir misin? Evine giden yolları ayırt edebilir misin? [21] Kuşkusuz biliyorsundur, çünkü o zaman doğmuştun, çünkü günlerinin sayısı çok büyük! [22] Karın depolarına girdin mi, Dolu'nun hazinelerini gördün mü? [23] Ben onları sıkıntı zamanı için, savaş ve çarpışma günü için sakladım. [24] Şimşek hangi yoldan dağılır? Doğu rüzgârı yeryüzüne hangi yoldan yayılır? [25] Sağanak için yatağı kim yardı? Gök gürültülü fırtınaya yolu kim açtı? [26] İnsansız toprağa, kimsenin yaşamadığı çöle yağmur yağdırmak için, [27] ıssız ve viran yeri suya kandırmak, filizlenen otu bitirmek için? [28] Yağmurun bir babası var mı? Çiy damlalarını kim doğurdu? [29] Buz kimin rahminden çıktı? Göğün kırağısını kim doğurdu? [30] Sular taş gibi katılaşır, engin suların yüzeyi donar. [31] Süreyya'nın bağlarını bağlayabilir misin? Orion'un bağlarını çözebilir misin? [32] Takımyıldızları mevsiminde ortaya çıkarabilir misin? Ayı'yı yavrularıyla birlikte yönlendirebilir misin? [33] Göklerin yasalarını biliyor musun? Onların yeryüzü üzerindeki egemenliğini kurabilir misin? [34] Sesini bulutlara yükseltebilir misin, öyle ki seller gibi sular seni örtsün? [35] Şimşekleri gönderebilir misin de gitsinler, sana, ‘İşte buradayız’ desinler? [36] İç varlığa bilgelik koyan kimdir? Akla anlayış veren kimdir? [37] Bulutları bilgelikle kim sayabilir? Göğün tulumlarını kim boşaltabilir? [38] Toprak kalıba dökülüp sertleştiğinde, kesekler birbirine yapıştığında? [39] Dişi aslan için av avlayabilir misin? Genç aslanların açlığını doyurabilir misin? [40] İnlerinde çömeldikleri, pusuda çalılıkta yattıkları zaman? [41] Kuzgunun yavruları Tanrı'ya feryat ederken, yiyecek bulamadıkları için oraya buraya dolaşırken, onun yiyeceğini kim sağlar?”

39

[1] “Dağ keçilerinin ne zaman doğurduğunu bilir misin? Dişi geyiğin yavruladığı zamanı gözler misin? [2] Onların geçirdiği ayları sayabilir misin? Ne zaman doğurduklarını bilir misin? [3] Eğilirler, yavrularını doğururlar; doğum sancılarını dindirirler. [4] Yavruları güçlenir, kırda büyür; çıkar giderler, bir daha dönmezler. [5] “Yaban eşeğini özgür bırakan kim? Atik eşeğin bağlarını çözen kim? [6] Onun evi olsun diye bozkırı, barınağı olsun diye tuzlu toprağı ben verdim. [7] Kentin gürültüsünü küçümser, sürücünün bağırışını duymaz. [8] Dağlar onun otlağıdır; her yeşil şeyi arar durur. [9] “Yaban öküzü sana hizmet etmeye razı olur mu? Yemliğinin yanında geceyi geçirir mi? [10] Yaban öküzünü koşumla oluğa bağlayabilir misin? Ardından vadileri sürer mi? [11] Gücü büyük diye ona güvenir misin? Emeğini ona bırakır mısın? [12] Tohumunu eve getireceğine, harmanındaki tahılı toplayacağına ona bel bağlar mısın? [13] “Devekuşunun kanatları sevinçle çırpınır; ama sevgi dolu kanatlar, tüyler midir onlar? [14] Çünkü yumurtalarını yere bırakır, onları tozun içinde ısıtır. [15] Bir ayağın onları ezebileceğini, yabanıl bir hayvanın çiğneyebileceğini unutur. [16] Yavrularına kendi yavruları değilmiş gibi sert davranır. Emeği boşa gitse de korkmaz. [17] Çünkü Tanrı onu bilgelikten yoksun bıraktı, ona anlayış vermedi. [18] Ama ayağa fırlayıp koştuğunda, ata da binicisine de güler. [19] “Ata gücü sen mi verdin? Boynunu titreşen yeleyle sen mi donattın? [20] Onu çekirge gibi sıçratan sen misin?

Kişnemesinin görkemi dehşet verir. [21] Vadide toprağı eşeler, gücüne sevinir; silahlı adamlara karşı çıkmak için ilerler. [22] Korkuyla alay eder, yılmaz; kılıçtan geri dönmez. [23] Ok kılıfı onun yanında şakırdar; parlayan mızrakla cirit de öyle. [24] Hiddetle ve öfkeyle yeri yutar; boru sesini duyunca yerinde duramaz. [25] Boru ne zaman çalsa, "Aha!" diye kişner. Savaşı uzaktan sezer; komutanların gürleyen sesini ve savaş çığlıklarını duyar. [26] "Şahin senin bilgeliğinle mi yükselir de kanatlarını güneye doğru açar? [27] Kartal senin buyruğunla mı yükselir, yuvasını yüksek yerlere kurar? [28] Kayalıkta yaşar, orada barınır; sarp kayanın ucunda, ulaşılmaz yerde. [29] Oradan avını gözetler; gözleri onu çok uzaktan görür. [30] Yavruları kan emer; vurulup yere serilenler neredeyse, o da oradadır."

40

[1] RAB Eyüp'e yine karşılık verdi: [2] "Her Şeye Gücü Yeten'le çekişen biri onunla gerçekten çekişebilir mi? Tanrı'yla tartışan buna cevap versin." [3] Bunun üzerine Eyüp RAB'be cevap verdi: [4] "İşte, ben değersiz biriyim. Sana ne cevap verebilirim? Elimi ağzımın üstüne koyuyorum. [5] Bir kez konuştum, artık cevap vermeyeceğim; iki kez konuştum, daha ileri gitmeyeceğim." [6] RAB kasırganın içinden Eyüp'e cevap verdi: [7] "Şimdi belini bir yiğit gibi kuşan. Sana soracağım, sen de bana bildireceksin. [8] Benim adaletimi gerçekten boşa mı çıkaracaksın? Haklı çıkmak için beni mi suçlayacaksın? [9] Yoksa Tanrı'nınki gibi bir kolun mu var? Onunki gibi bir sesle gürleyebilir misin? [10] Şimdi sen de görkem ve yücelikle kuşan; onurla görkemi üstüne giy. [11] Öfkenin taşkınlığını salıver. Gururlu olan herkese bak ve onu alçalt. [12] Gururlu olan herkese bak ve onu alçakgönüllü kıl. Kötüleri oldukları yerde ez. [13] Hepsini birlikte toprağa göm. Yüzlerini gizli yerde bağla. [14] O zaman ben de kabul ederim ki, kendi sağ elin seni kurtarabilir. [15] "Şimdi behemota bak; onu da senin gibi ben yarattım. Öküz gibi ot yer. [16] Bak, gücü kalçalarındadır, kuvveti karın kaslarındadır. [17] Kuyruğunu sedir gibi sallar. Uyluklarının sinirleri birbirine örülmüştür. [18] Kemikleri tunç borular gibidir, uzuvları demir çubuklar gibidir. [19] Tanrı'nın işlerinin başlıcasıdır o. Onu yapan, kılıcını ona verir. [20] Dağlar ona yiyecek sağlar; kırın bütün hayvanları orada oynar. [21] Lotus ağaçlarının altında yatar, sazlıkların ve bataklığın gizli yerinde. [22] Lotus ağaçları gölgeleriyle onu örter, dere kıyısındaki söğütler çevresini sarar. [23] İşte, ırmak coşsa korkmaz. Şeria ağzına kadar kabarsa da kendinden emindir. [24] O uyanıkken onu biri yakalayabilir mi? Burnunu bir kapanla delebilir mi?"

41

[1] "Levyatan'ı olta iğnesiyle çekebilir misin, dilini iple bastırabilir misin? [2] Burnuna ip geçirebilir misin, çenesini kancayla delebilir misin? [3] Sana çok yalvarır mı, yumuşak sözler söyler mi? [4] Seninle bir antlaşma yapar mı, onu sonsuza dek kölen diye alasın? [5] Onunla bir kuşla oynar gibi oynar mısın? Kızların için onu bağlar mısın? [6] Tacirler onun için pazarlık eder mi? Onu tüccarlar arasında paylaştırırlar mı? [7] Derisini zıpkınlarla, başını balık mızraklarıyla doldurabilir misin? [8] Elini onun üstüne koy; savaşı hatırla da bir daha yapma. [9] İşte, ona dair umut boşunadır; onu görür görmez insan yıkılmaz mı? [10] Onu uyandırmaya kalkacak kadar gözü kara kimse yok. Öyleyse karşımda durabilecek kim var? [11] Kim bana önce bir şey verdi de, ben ona karşılık vereyim? Göklerin altındaki her şey benimdir. [12] "Onun uzuvları hakkında, gücünün büyüklüğü hakkında, güzel yapısı hakkında susmayacağım. [13] Dış örtüsünü kim soyabilir? Kim ağzının içine girebilir? [14] Yüzünün kapılarını kim açabilir? Dişlerinin çevresi dehşet saçar. [15] Sıkı sıkıya mühürlenmiş sağlam pulları onun övüncüdür. [16] Biri öbürüne öyle yakındır ki, aralarına hava bile giremez. [17] Birbirine kenetlenmişlerdir, birbirine yapışmışlardır, ayrılamazlar. [18] Aksırışı ışık saçar, gözleri şafağın gözkapakları gibidir. [19] Ağzından yanan meşaleler çıkar, ateş kıvılcımları sıçrar. [20] Kamış ateşi üstündeki kaynayan kazan gibi, burnundan duman çıkar. [21] Soluğu kömürleri tutuşturur, ağzından alev çıkar. [22] Boynunda güç barınır, önünde dehşet oynar. [23] Etinin katları birbirine yapışıktır; üzerinde sımsıkıdır, kımıldatılamaz. [24] Yüreği taş gibi serttir, evet, alt

değirmen taşı gibi serttir. [25] Ayağa kalkınca yiğitler korkar, çırpınışından dolayı geri çekilirler. [26] Biri ona kılıçla saldırsa da başaramaz; ne mızrak, ne cirit, ne de sivri ok işe yarar. [27] Demiri saman sayar, tuncu çürümüş ağaç sayar. [28] Ok onu kaçıramaz, sapan taşları onun için saman çöpü gibidir. [29] Topuzlar anız gibi sayılır, ciridin vızıltısına güler. [30] Alt yanı sivri çömlek kırıkları gibidir, çamurun üstünde düven gibi iz bırakır. [31] Derin suları kazan gibi kaynatır, denizi merhem kazanı gibi köpürtür. [32] Ardında ışıldayan bir yol bırakır, insan derinliğin ak saçlı olduğunu sanır. [33] Yeryüzünde onun eşi yoktur; korkusuz yaratılmıştır. [34] Yüksek olan her şeye tepeden bakar; gururlu olanların hepsine kraldır.”

42

[1] Bunun üzerine Eyüp RAB'be şöyle karşılık verdi: [2] “Senin her şeyi yapabileceğini biliyorum; hiçbir amacının engellenemeyeceğini de. [3] ‘Bilgisizce öğüdü karartan bu kişi kim?’ dedin. Gerçekten de anlamadığım şeyler söyledim; benim için fazla harika, bilmediğim şeyler. [4] ‘Şimdi dinle, ben konuşacağım; sana soracağım, sen de bana yanıt vereceksin’ dedin. [5] Seni kulakla duymuştum, ama şimdi gözüm seni görüyor. [6] Bu yüzden kendimden tiksiniyorum, toz ve kül içinde tövbe ediyorum.” [7] RAB bu sözleri Eyüp'e söyledikten sonra, Temanlı Elifaz'a şöyle dedi: “Öfkem sana ve iki arkadaşına karşı alevlendi. Çünkü kulum Eyüp gibi benim hakkımda doğru olanı söylemediniz. [8] Şimdi gidin, kendinize yedi boğa ve yedi koç alın, kulum Eyüp'e gidin ve kendiniz için yakmalık sunu sunun. Kulum Eyüp sizin için dua etsin; çünkü ancak onu kabul edeceğim. Böylece size ahmaklığınıza göre davranmayacağım. Çünkü kulum Eyüp gibi benim hakkımda doğru olanı söylemediniz.” [9] Böylece Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildat ve Naamatlı Sofar gidip RAB'bin kendilerine buyurduğu gibi yaptılar; RAB de Eyüp'ü kabul etti. [10] Eyüp arkadaşları için dua ettiğinde, RAB onun talihini yeniden düzeltti. RAB Eyüp'e önce sahip olduğunun iki katını verdi. [11] Sonra bütün erkek kardeşleri, bütün kız kardeşleri ve önceden tanıdığı herkes yanına geldi. Evinde onunla yemek yediler. RAB'bin başına getirdiği bütün sıkıntılar yüzünden onu teselli edip avuttular. Her biri ona bir para parçası ve bir altın halka verdi. [12] RAB Eyüp'ün son günlerini başlangıcından daha çok kutsadı. Onun on dört bin koyunu, altı bin devesi, bin çift öküzü ve bin dişi eşeği oldu. [13] Ayrıca yedi oğlu ve üç kızı oldu. [14] Birincisinin adını Yemima, ikincisinin adını Kesia, üçüncüsünün adını da Keren-Happuk koydu. [15] Bütün ülkede Eyüp'ün kızları kadar güzel kadın bulunmuyordu. Babaları onlara erkek kardeşleri arasında miras verdi. [16] Bundan sonra Eyüp yüz kırk yıl yaşadı; oğullarını, torunlarını, dört kuşağa kadar gördü. [17] Böylece Eyüp yaşlanmış, günlerini doldurmuş olarak öldü.

Mezmurlar

1

[1] Ne mutlu o insana ki, kötülerin öğüdüyle yürümez,
günahkârların yolunda durmaz, alaycıların arasında
oturmaz; [2] Ama zevkini RAB'bin Yasası'nda bulur,
onun Yasası üzerinde gece gündüz derin derin
düşünür. [3] Akar sular kıyısına dikilmiş bir ağaç gibi
olur; meyvesini mevsiminde verir, yaprağı da solmaz.
Yaptığı her iş başarılı olur. [4] Kötüler böyle değildir;
rüzgârın savurduğu saman çöpüne benzerler. [5] Bu
yüzden kötüler yargıda ayakta kalamaz, günahkârlar
da doğrular topluluğunda duramaz. [6] Çünkü RAB
doğruların yolunu bilir, kötülerin yoluysa yıkıma
gider.

2

[1] Uluslar neden öfkeleniyor, halklar neden boş şeyler
tasarlıyor? [2] Yeryüzünün kralları ayaklanıyor,
önderler birlikte düzen kuruyor RAB'be ve O'nun
meshettiğine karşı: [3] “Bağlarını koparalım, iplerini
üzerimizden atalım.” [4] Göklerde oturan güler; Rab
onlarla alay eder. [5] Sonra öfkeyle onlara seslenir,
kızgınlığıyla onları dehşete düşürür: [6] “Ben kralımı
kutsal dağım Siyon'a yerleştirdim.” [7] Kararı
bildireceğim. RAB bana şöyle dedi: “Sen benim
oğlumsun. Bugün ben senin baban oldum. [8] Benden
iste, ulusları mirasın, yeryüzünün dört bucağını
mülkün olarak vereyim. [9] Onları demir çomakla
kıracaksın; çömlekçinin kabı gibi paramparça
edeceksin.” [10] Şimdi ey krallar, akıllı olun; ey yeryüzü
yargıçları, öğüt alın. [11] RAB'be korkuyla kulluk edin,
titreyerek sevinin. [12] Oğul'a içten bağlılık gösterin;
yoksa öfkelenir, siz de yolunuzda yok olup gidersiniz.
Çünkü öfkesi bir anda alevlenir. Ne mutlu O'na
sığınanların hepsine!

3

[1] RAB, düşmanlarım nasıl da çoğaldı! Bana karşı
ayaklananlar ne kadar çok! [2] Benim için, "Tanrı'dan
ona yardım yok" diyenler çok. Sela. [3] Ama sen, ey
RAB, çevremde kalkansın, yüceliğimsin, başımı
kaldıransın. [4] Sesimle RAB'be seslenirim, o da kutsal
dağından bana yanıt verir. Sela. [5] Yatıp uyudum;
uyandım, çünkü RAB beni destekliyor. [6] Her yandan
üzerime dizilen on binlerce kişiden korkmam. [7] Kalk,
ey RAB! Kurtar beni, Tanrım! Çünkü bütün
düşmanlarımın yanağına vurdun; kötülerin dişlerini
kırdın. [8] Kurtuluş RAB'dendir. Halkının üzerinde
senin bereketin olsun. Sela.

4

[1] Beni çağırdığımda yanıtla, doğruluğumun Tanrısı.
Sıkıntımda bana ferahlık ver. Bana merhamet et,
duamı işit. [2] Ey insanlar, yüceliğim daha ne kadar
utanca çevrilecek? Boş şeyleri daha ne kadar sevecek,
yalanın peşinden gideceksiniz? Selah. [3] Ama bilin ki
RAB, kendisine bağlı olanı kendisi için ayırmıştır.
Ona seslendiğimde RAB işitir. [4] Ürperin de günah
işlemeyin. Yatağınızda yüreğinizi yoklayın ve sessiz
kalın. Selah. [5] Doğruluk sunuları sunun. RAB'be
güvenin. [6] Birçok kişi, “Bize kim iyi gün gösterecek?”
diyor. RAB, yüzünün ışığını üzerimize saç. [7] Onların
tahılı ve yeni şarabı çoğaldığında duyduklarından
daha büyük bir sevinç koydun yüreğime. [8] Esenlik
içinde yatıp uyuyacağım, çünkü yalnız sen, ey RAB,
beni güvenlik içinde yaşatırsın.

5

[1] Sözlerime kulak ver, RAB. Derin düşüncemi göz
önünde bulundur. [2] Feryadımın sesini dinle, ey
Kralım ve Tanrım; çünkü duamı sana sunuyorum. [3]
RAB, sabah sesimi işiteceksin. Sabah duamı senin
önüne koyacağım, umutla bekleyeceğim. [4] Çünkü sen
kötülükten hoşlanan bir Tanrı değilsin. Kötülük

senin yanında barınamaz. 5 Küstahlar senin önünde duramaz. Sen suç işleyenlerin hepsinden nefret edersin. 6 Yalan söyleyenleri yok edersin. Kana susamış, hilekâr insandan RAB tiksinir. 7 Ama ben, vefalı sevginin bolluğu sayesinde senin evine gireceğim. Kutsal tapınağının yönüne dönüp sana saygıyla eğileceğim. 8 RAB, düşmanlarım yüzünden beni doğruluğunda yönlendir. Yolunu önümde düzle. 9 Çünkü ağızlarından güvenilir söz çıkmaz. İçleri yıkımla doludur. Boğazları açık mezardır. Dilleriyle dalkavukluk ederler. 10 Onları suçlu çıkar, ey Tanrı. Kendi düzenleriyle düşsünler. İsyanları çok olduğu için onları dışarı at; çünkü sana başkaldırdılar. 11 Ama sana sığınanların hepsi sevinsin, sevinçle hep haykırsın. Onları sen koru; adını sevenler sende coşsun. 12 Çünkü doğru kişiyi sen kutsarsın, RAB. Onu kalkanla kuşatır gibi lütufla kuşatırsın.

6

1 RAB, öfkenle beni azarlama, gazabınla da beni terbiye etme. 2 Bana merhamet et, RAB, çünkü gücüm tükendi. RAB, beni iyileştir, çünkü kemiklerim sarsılıyor. 3 Canım da derin bir sıkıntı içinde. Ama sen, RAB, ne zamana dek? 4 Dön, RAB. Canımı kurtar, vefalı sevgin uğruna beni kurtuluşa eriştir. 5 Çünkü ölümde seni anan yok. Ölüler diyarında sana kim şükredecek? 6 İnlemekten yoruldum. Her gece yatağımı gözyaşımla ıslatıyor, döşeğimi gözyaşlarıma boğuyorum. 7 Gözüm kederden eriyor, bütün düşmanlarım yüzünden takatten düşüyor. 8 Uzak durun benden, ey kötülük yapanların hepsi, çünkü RAB ağlayışımın sesini duydu. 9 RAB yakarışımı duydu. RAB duamı kabul ediyor. 10 Bütün düşmanlarım utansın, dehşete kapılsın. Ansızın geri dönsünler, utanç içinde kalsınlar.

7

1 RAB, Tanrım, sana sığınıyorum. Beni bütün kovalayanlardan kurtar, beni özgür kıl. 2 Yoksa canımı aslan gibi parçalarlar, kurtaran olmazken lime lime ederler. 3 RAB, Tanrım, eğer bunu yaptıysam, ellerimde haksızlık varsa, 4 benimle esenlik içinde olana kötülükle karşılık verdiysem ya da sebepsiz yere bana düşman olana iyilik ettiysem, 5 düşman canımı kovalayıp yakalasın, yaşamımı yere çiğneyip yüceliğimi toza seriversin. Selah. 6 Öfkeyle kalk, ya RAB; düşmanlarımın öfkesine karşı doğrul. Benim için uyan; yargıyı sen buyurdun. 7 Halklar topluluğu çevreni kuşatsın, onların üstünde, yüksekte hüküm sür. 8 RAB halkları yargılar. RAB, beni doğruluğuma göre, içimdeki dürüstlüğe göre yargıla. 9 Kötülerin kötülüğü son bulsun, ama doğru kişiyi sağlamlaştır; çünkü doğru Tanrı aklı da yüreği de sınar. 10 Kalkanım Tanrı'dadır, o, yüreği doğru olanları kurtarır. 11 Tanrı doğru bir yargıçtır, her gün öfkesini gösteren bir Tanrı'dır. 12 İnsan yola dönmezse kılıcını biler; yayını kurmuş, hazır etmiştir. 13 Kendisi için ölüm silahları da hazırlamıştır, ateşli oklarını hazırlar. 14 İşte, kötülüğe gebedir; fenalığa gebe kalır, yalan doğurur. 15 Bir çukur kazdı, yama yaptığı kuyuya kendisi düştü. 16 Açtığı bela kendi başına döner, şiddeti kendi tepesine iner. 17 RAB'be doğruluğuna göre şükredeceğim, Yüceler Yücesi RAB'bin adına ezgiler söyleyeceğim.

8

1 RAB, Rabbimiz, adın yeryüzünün her yerinde ne görkemli! Yüceliğini göklerin üstüne koydun. 2 Çocukların, hatta emzikteki bebeklerin ağzından güç oluşturdun, hasımların yüzünden; düşmanı da öç alanı da susturmak için. 3 Göklerini, parmaklarının eserini, yerleştirdiğin ayı ve yıldızları düşündüğümde, 4 İnsan nedir ki onu anasın? İnsanoğlu nedir ki onunla ilgilenesin? 5 Onu Tanrı'dan biraz aşağı yaptın, onu yücelik ve onurla taçlandırdın. 6 Ellerinin işleri üzerine onu egemen kıldın. Her şeyi ayaklarının altına serdin: 7 Bütün koyunları ve sığırları, evet, kır hayvanlarını da, 8 Göğün kuşlarını, denizin balıklarını, denizlerin yollarından geçen her şeyi. 9 RAB, Rabbimiz, adın yeryüzünün her yerinde ne görkemli!

9

[1] Bütün yüreğimle RAB'be şükredeceğim; bütün harika işlerini anlatacağım. [2] Sende sevinip coşacağım; ey Yüceler Yücesi, adını ezgilerle öveceğim. [3] Düşmanlarım geri çekilince, senin önünde tökezleyip yok oluyorlar. [4] Çünkü haklı davamı sen savundun; tahtına oturup adaletle yargıladın. [5] Ulusları azarladın, kötüleri yok ettin; onların adını sonsuza dek sildin. [6] Düşman sonsuz yıkıma uğradı; yıktığın kentlerin anısı bile silinip gitti. [7] Ama RAB sonsuza dek egemenlik sürer; yargı için tahtını kurmuştur. [8] Dünyayı doğrulukla yargılar, halklara dürüstlükle hüküm verir. [9] RAB ezilenler için de yüksek bir kule olur, sıkıntı zamanlarında yüksek bir kule. [10] Adını bilenler sana güvenir; çünkü seni arayanları sen, ey RAB, terk etmezsin. [11] Siyon'da oturan RAB'be ezgiler söyleyin, yaptıklarını halklar arasında duyurun. [12] Çünkü kanın hesabını soran onları anımsar; mazlumların feryadını unutmaz. [13] Bana merhamet et, ey RAB; benden nefret edenlerin çektirdiği sıkıntıya bak, beni ölüm kapılarından çıkar. [14] Öyle ki bütün övgülerini dile getireyim; Siyon kızının kapılarında kurtuluşunla sevineyim. [15] Uluslar kazdıkları çukura kendileri düştü; gizledikleri ağda kendi ayakları tutuldu. [16] RAB kendini tanıttı, yargısını yerine getirdi; kötü kişi kendi ellerinin işiyle tuzağa düştü. Düşünüş. Sela. [17] Kötüler ölüler diyarına dönecek; Tanrı'yı unutan bütün uluslar da öyle. [18] Çünkü yoksul sonsuza dek unutulmaz, yoksulların umudu sonsuza dek yok olmaz. [19] Kalk, ey RAB! İnsan üstün gelmesin; uluslar senin önünde yargılansın. [20] Onları korkuya düşür, ey RAB; uluslar yalnızca insan olduklarını anlasın. Sela.

10

[1] RAB, neden uzakta duruyorsun? Sıkıntı zamanlarında neden gizleniyorsun? [2] Kötü kişi kibriyle güçsüzlerin peşine düşüyor. Kurdukları düzenlere kendileri yakalanıyor. [3] Çünkü kötü kişi yüreğinin arzularıyla övünür. Açgözlü olanı över, RAB'bi hor görür. [4] Kötü kişi yüzündeki gurur yüzünden, düşüncelerinde Tanrı'ya yer vermez. [5] Yolları her zaman bolluk içindedir. Kibirlidir, yargıların onun gözünden uzaktır. Bütün düşmanlarına burun kıvırır. [6] İçinden, “Sarsılmam” der, “Kuşaklar boyunca sıkıntı yüzü görmem.” [7] Ağzı lanet, hile ve zorbalıkla doludur. Dilinin altında kötülük ve suç vardır. [8] Köylerin yakınında pusuya yatar. Gizlendiği yerlerde suçsuzu öldürür. Gözleri çaresize dikilmiştir. [9] Aslan gibi gizlice pusu kurar. Çaresizi yakalamak için bekler. Ağına çekip çaresizi kapar. [10] Çaresizler ezilir, çöker, onun gücü altında yere düşer. [11] İçinden, “Tanrı unuttu” der. “Yüzünü gizledi, asla görmeyecek.” [12] Kalk, ya RAB! Elini kaldır, ey Tanrı! Çaresizleri unutma. [13] Kötü kişi neden Tanrı'yı hor görüyor, İçinden, “Benden hesap sormaz” diyor? [14] Oysa sen sıkıntıyı da kederi de görüyorsun. Onu eline almak için göz önünde tutuyorsun. Mazluma da öksüze de sen yardım edersin. [15] Kötünün kolunu kır. Kötülük edenin kötülüğünün hesabını sor, onda artık hiçbir şey kalmayıncaya dek. [16] RAB sonsuza dek Kral'dır! Uluslar onun ülkesinden yok olup gidecek. [17] RAB, alçakgönüllülerin dileğini işittin. Yüreklerini güçlendireceksin. Kulağın onlara açık olacak. [18] Öksüzle ezilenin hakkını savunacaksın; öyle ki topraktan olan insan artık dehşet saçmasın.

11

[1] RAB'de sığınak bulurum. Canıma nasıl, “Kuş gibi dağınıza kaç!” dersiniz? [2] Bakın, kötülerin yayları gerili, oklarını kirişe yerleştirdiler, yüreği doğru olanlara karanlıkta atmak için. [3] Temeller yıkılırsa, doğru kişi ne yapabilir? [4] RAB kutsal tapınağındadır. RAB göklerde, tahtındadır. Gözleri görür, göz kapakları insan oğullarını sınar. [5] RAB doğru kişiyi sınar, ama kötüden de, zorbalığı sevenden de canı nefret eder. [6] Kötülerin üzerine kor ateş yağdıracak; ateş, kükürt ve kavurucu yel onların kâsesine düşen pay olacak. [7] Çünkü RAB doğrudur, doğruluğu sever. Dürüstler onun yüzünü görecek.

12

[1] Yardım et, RAB; çünkü Tanrı'ya bağlı kişi kalmadı, insanların arasında sadık olanlar tükendi. [2] Herkes komşusuna yalan söyler; yağcı dudaklarla, ikiyüzlü bir yürekle konuşurlar. [3] RAB bütün yağcı dudakları, övünen dili kessin. [4] Onlar şöyle diyor: "Dilimizi kullanarak üstün geleceğiz. Dudaklarımız bizimdir. Kim efendilik edebilir bize?" [5] RAB diyor ki: "Ezilenlerin ezilişi, yoksulların inleyişi yüzünden şimdi kalkacağım; onu, kendisini hor görenlerden kurtarıp güvenliğe kavuşturacağım." [6] RAB'bin sözleri arı sözlerdir; toprak ocakta eritilip yedi kez arıtılmış gümüş gibidir. [7] Sen onları koruyacaksın, RAB; onları bu kuşaktan sonsuza dek saklayacaksın. [8] İnsanlar arasında alçaklık yüceltildiğinde, kötüler her yanda dolaşır.

13

[1] Ne zamana dek, RAB? Beni sonsuza dek unutacak mısın? Ne zamana dek yüzünü benden gizleyeceksin? [2] Ne zamana dek içimde düşünüp durayım, her gün yüreğimde keder taşıyayım? Ne zamana dek düşmanım bana üstün gelecek? [3] Bak ve bana yanıt ver, RAB Tanrım. Gözlerime ışık ver, yoksa ölüm uykusuna dalarım; [4] yoksa düşmanım, "Onu alt ettim" der; rakiplerim de düştüğümde sevinir. [5] Ama ben senin vefalı sevgine güvenirim. Yüreğim kurtuluşunla sevinç bulur. [6] RAB'be ezgi söyleyeceğim, çünkü bana iyilik etti.

14

[1] Akılsız kişi yüreğinde, "Tanrı yok," dedi. Bozulmuşlar, iğrenç işler yapmışlar. İyilik eden kimse yok. [2] RAB göklerden insanlara baktı, Anlayışlı biri var mı, Tanrı'yı arayan biri var mı, diye. [3] Hepsi yoldan saptı. Hepsi birlikte bozuldu. İyilik eden kimse yok, bir kişi bile yok. [4] Kötülük yapanların hiç mi bilgisi yok? Halkımı ekmek yer gibi yiyip bitiriyorlar, RAB'be yakarmıyorlar. [5] İşte orada büyük korkuya kapıldılar, çünkü Tanrı doğru kişilerin kuşağıyla birliktedir. [6] Yoksulun tasarısını boşa çıkarıyorsunuz, ama onun sığınağı RAB'dir. [7] Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse! RAB halkının talihini geri getirdiğinde, Yakup sevinecek, İsrail coşacak.

15

[1] RAB, kutsal çadırında kim konuk olabilir? Kutsal dağında kim yaşayabilir? [2] Kusursuz yürüyen, doğru olanı yapan, Yüreğinde gerçeği söyleyen kişi; [3] Diliyle iftira etmeyen, Dostuna kötülük yapmayan, Komşusuna kara çalmayan kişi; [4] Aşağılık kişi onun gözünde hor görülür, Ama RAB'den korkanlara saygı gösterir; Kendi zarara uğrasa da andını bozmaz, Sözünden dönmez; [5] Parasını faizle vermez, Suçsuzun aleyhine rüşvet almaz. Bunları yapan kişi Asla sarsılmaz.

16

[1] Beni koru, ey Tanrı, çünkü sana sığınıyorum. [2] RAB'be dedim ki, "Sen benim Rabbimsin. Senden başka iyiliğim yok." [3] Yeryüzündeki kutsallara gelince, onlar seçkin kişilerdir; bütün sevincim onlardadır. [4] Başka bir tanrıya adak sunanların acıları çoğalacak. Onların kan dökerek sunduğu içki sunularını sunmam, adlarını da dudaklarıma almam. [5] Payıma düşen de kâsem de RAB'dir. Kaderimi güvenceye alan sensin. [6] Ölçü ipleri benim için güzel yerlere düştü. Evet, mirasım gerçekten güzeldir. [7] Bana öğüt veren RAB'bi öveceğim. Geceleri içim beni uyarır. [8] RAB'bi sürekli önümde tuttum. O sağ yanımda olduğu için sarsılmam. [9] Bu yüzden yüreğim sevinçli, dilim coşuyor. Bedenim de güven içinde yaşar. [10] Çünkü canımı ölüler diyarına bırakmayacaksın, kutsalının çürüme görmesine izin vermeyeceksin. [11] Bana yaşam yolunu göstereceksin. Senin huzurunda sevinç doluluğu vardır; sağ elinde sonsuza dek süren zevkler vardır.

17

1 RAB, haklı yakarışımı işit; Duarıma kulak ver,
Çünkü hileli dudaklardan çıkmıyor. 2 Hükmüm senin
huzurundan çıksın; Gözlerin doğruluğu görsün. 3
Yüreğimi sınadın, Gece beni yokladın. Beni denedin,
hiçbir kötülük bulmadın. Karar verdim: ağzım suç
işlemeyecek. 4 İnsanların işlerine gelince,
Dudaklarının sözüyle Kendimi zorbanın yollarından
korudum. 5 Adımlarım senin yollarına sıkıca
tutundu; Ayaklarım kaymadı. 6 Sana seslendim,
çünkü bana yanıt vereceksin, ey Tanrı. Kulağını bana
çevir; Sözümü işit. 7 Sağ eline sığınanları
düşmanlarından kurtaran sen, Harika vefalı sevgini
göster. 8 Beni gözbebeğin gibi koru; Kanatlarının
gölgesinde sakla, 9 Beni ezen kötülerin önünden,
Çevremi saran ölümcül düşmanlarımın önünden. 10
Duyarsız yüreklerini kapatmışlar; Ağızlarıyla kibirli
sözler söylerler. 11 Şimdi adım başı bizi kuşattılar;
Bizi yere sermek için gözlerini diktiler. 12 Avını
parçalamaya aç bir aslan gibidir o, Gizli yerlerde
pusuya yatmış genç bir aslan gibi. 13 Kalk, ya RAB,
karşısına çık. Onu yere ser. Canımı kötüden kılıcınla
kurtar; 14 RAB, elinle insanlardan kurtar beni, Payı
yalnız bu yaşamda olan dünya insanlarından. Değer
verdiklerinin karnını sen doyurursun. Oğulları
bolluğa kavuşur, Artanını çocuklarına bırakırlar. 15
Bense doğruluk içinde yüzünü göreceğim;
Uyandığımda suretini görmek bana yetecek.

18

1 Seni seviyorum, RAB, gücüm sensin. 2 RAB kayam,
kalem ve kurtarıcımdır; Tanrım kayamdır, ona
sığınırım; kalkanım, kurtuluşumun boynuzu, yüksek
kulemdir. 3 Övgüye layık olan RAB'be seslenirim,
düşmanlarımdan kurtulurum. 4 Ölümün ipleri beni
sarmıştı. Tanrısızlığın selleri beni dehşete
düşürmüştü. 5 Ölüler diyarının ipleri çevremi
sarmıştı. Ölümün tuzakları karşıma çıkmıştı. 6
Sıkıntımda RAB'be seslendim, Tanrım'a yakardım. O
tapınağından sesimi duydu; önündeki feryadım
kulaklarına ulaştı. 7 O zaman yer sarsıldı, titredi.
Dağların temelleri de zangır zangır sallandı, çünkü o
öfkelendi. 8 Burnundan duman yükseldi. Ağzından
yiyip bitiren ateş çıktı. Ondan korlar tutuştu. 9
Gökleri eğip indi. Ayaklarının altında koyu karanlık
vardı. 10 Bir keruvun üstüne binip uçtu. Evet,
rüzgârın kanatları üzerinde süzüldü. 11 Karanlığı
gizleneceği yer yaptı, çevresini çadır gibi sardı;
suların karanlığı, göklerin kalın bulutları. 12
Önündeki parıltıdan kalın bulutları dağıldı; dolu
taneleri ve ateş korları saçıldı. 13 RAB göklerde
gürledi. Yüceler Yücesi sesini duyurdu: dolu taneleri
ve ateş korları. 14 Oklarını fırlatıp onları dağıttı;
büyük şimşekler gönderip onları bozguna uğrattı. 15
Suların yatakları göründü. Dünyanın temelleri senin
azarınla, RAB, burnunun soluk üfürüşüyle açığa çıktı.
16 Yücelerden el uzattı. Beni tuttu. Beni derin
sulardan çekip çıkardı. 17 Beni güçlü düşmanımdan
kurtardı, benden nefret edenlerden kurtardı; çünkü
benden daha kuvvetliydiler. 18 Felaket günümde
karşıma dikildiler, ama RAB bana dayanak oldu. 19
Beni geniş bir yere çıkardı. Beni kurtardı, çünkü
benden hoşnuttu. 20 RAB doğruluğuma göre
karşılığımı verdi. Ellerimin temizliğine göre bana
karşılık ödedi. 21 Çünkü RAB'bin yollarını tuttum,
Tanrım'dan kötülükle sapmadım. 22 Çünkü onun
bütün hükümleri önümdeydi. Kurallarını kendimden
uzaklaştırmadım. 23 Onun önünde kusursuzdum.
Kendimi suçumdan korudum. 24 Bu yüzden RAB
doğruluğuma göre, gözleri önündeki ellerimin
temizliğine göre karşılığımı verdi. 25 Merhametli
olana karşı merhametli olursun. Kusursuz adama
karşı kusursuz davranırsın. 26 Temiz olana karşı
temiz davranırsın. Eğri kişiye karşı kurnaz
davranırsın. 27 Çünkü mazlum halkı kurtarırsın, ama
gururlu gözleri alçaltırsın. 28 Çünkü lambamı sen
yakarsın, RAB. Tanrım karanlığımı aydınlatır. 29
Çünkü seninle bir birliğin içinden geçerim. Tanrım'la
bir duvarın üzerinden atlarım. 30 Tanrı'nın yoluna
gelince, o kusursuzdur. RAB'bin sözü sınanmıştır.
Kendisine sığınanların hepsi için kalkandır. 31 Çünkü
RAB'den başka Tanrı kimdir? Tanrımız'dan başka
kaya kimdir? 32 Beni güçle kuşatan, yolumu kusursuz
kılan Tanrı'dır. 33 Ayaklarımı geyik ayakları gibi
yapar, beni yüksek yerlerimde durdurur. 34 Ellerime
savaşmayı öğretir, öyle ki kollarım tunç yayı büker. 35
Bana kurtuluşunun kalkanını verdin. Sağ elin beni
destekliyor. Yumuşaklığın beni büyük kıldı. 36
Altımda adımlarımı genişlettin. Ayaklarım kaymadı.
37 Düşmanlarımın peşine düşer, onlara yetişirim. Yok
edilinceye kadar geri dönmem. 38 Onları vurur, ayağa
kalkamayacak duruma getiririm. Ayaklarımın altına

düşerler. [39] Çünkü beni savaş için güçle kuşattın. Bana karşı ayaklananları ayağımın altına serdin. [40] Düşmanlarımı bana sırt çevirttin; benden nefret edenleri kökünden kestim. [41] Feryat ettiler, ama kurtaran olmadı; RAB'be yakardılar, ama onlara cevap vermedi. [42] Sonra onları rüzgâr önündeki toz gibi ezdim. Sokakların çamuru gibi dışarı attım. [43] Beni halkın çekişmelerinden kurtardın. Beni ulusların başı yaptın. Tanımadığım bir halk bana kulluk edecek. [44] Beni duyar duymaz bana boyun eğecekler. Yabancılar önümde eğilecek. [45] Yabancılar güçten düşecek, sığınaklarından titreyerek çıkacaklar. [46] RAB yaşıyor! Kayam kutsansın! Kurtuluşumun Tanrısı yüceltilsin! [47] Benim için öç alan, halkları bana boyun eğdiren Tanrı'dır o. [48] Beni düşmanlarımdan kurtarır. Evet, bana karşı ayaklananların üstüne beni yükseltirsin. Beni zorba adamdan kurtarırsın. [49] Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, RAB, adını ezgilerle öveceğim. [50] Kralına büyük kurtuluşlar verir, mesh edilmişine, Davut'a ve soyuna sonsuza dek vefalı sevgi gösterir.

19

[1] Gökler Tanrı'nın yüceliğini duyurur, gökkubbe ellerinin işini gösterir. [2] Gün güne söz söyler, gece gece bilgi bildirir. [3] Ne söz vardır ne dil, seslerinin duyulmadığı yer yoktur. [4] Yine de sesleri bütün yeryüzüne yayılır, sözleri dünyanın sonuna ulaşır. Tanrı göklerde güneş için bir çadır kurdu. [5] Güneş odasından çıkan güvey gibidir, koşusuna sevinçle başlayan pehlivan gibidir. [6] Doğuşu göklerin bir ucundandır, dolanışı öbür uçlarına dek sürer. Hiçbir şey onun sıcağından gizlenmez. [7] RAB'bin yasası kusursuzdur, canı yeniler. RAB'bin tanıklığı güvenilirdir, saf kişiyi bilge kılar. [8] RAB'bin kuralları doğrudur, yüreği sevindirir. RAB'bin buyruğu arıdır, gözleri aydınlatır. [9] RAB korkusu temizdir, sonsuzluğa dek sürer. RAB'bin hükümleri gerçektir, hepsi bütünüyle doğrudur. [10] Onlar altından, hem de çok saf altından daha çok arzulanır; baldan, süzme petek balından daha tatlıdır. [11] Kulun da onlarla uyarılır; onlara uymakta büyük ödül vardır. [12] Kim kendi kusurlarını fark edebilir? Gizli suçlarımdan beni bağışla. [13] Kulunu küstahça işlenen günahlardan da alıkoy; onlar bana egemen olmasın. O zaman dürüst olurum, büyük suçtan uzak, suçsuz kalırım. [14] Ağzımdan çıkan sözler, yüreğimdeki düşünceler senin önünde kabul görsün, RAB, kayam ve kurtarıcım.

20

[1] Sıkıntı gününde RAB sana yanıt versin; Yakup'un Tanrısı'nın adı seni yükseğe koysun. [2] Kutsal yerden sana yardım göndersin, Siyon'dan sana destek versin. [3] Bütün sunularını anımsasın, yakmalık sununu kabul etsin. Selah. [4] Yüreğinin dileğini sana versin, bütün tasarılarını gerçekleştirsin. [5] Kurtarışınla sevinç çığlıkları atacağız; Tanrımız'ın adıyla sancaklarımızı kaldıracağız. RAB bütün dileklerini yerine getirsin. [6] Şimdi biliyorum ki RAB meshettiğini kurtarır; kutsal göklerinden ona, sağ elinin kurtaran gücüyle yanıt verir. [7] Kimi savaş arabalarına, kimi atlara güvenir, ama biz Tanrımız RAB'bin adına güveniriz. [8] Onlar çöker, yere düşer; bizse ayağa kalkar, dimdik dururuz. [9] Kurtar, ya RAB! Seslendiğimiz gün Kral bize yanıt versin!

21

[1] Ey RAB, kral senin gücünle sevinir! Kurtarışınla ne çok coşar! [2] Ona yüreğinin dileğini verdin, dudaklarının isteğini esirgemedin. Sela. [3] Çünkü onu iyiliğin bereketleriyle karşılarsın, başına saf altından bir taç koyarsın. [4] Senden yaşam istedi, ona verdin; sonsuzlara dek uzun günler verdin. [5] Kurtarışınla onun görkemi büyüktür; onun üzerine onur ve yücelik koyarsın. [6] Çünkü onu sonsuza dek alabildiğine kutsarsın; huzurunda ona sevinç verirsin. [7] Çünkü kral RAB'be güvenir; Yüceler Yücesi'nin vefalı sevgisi sayesinde sarsılmayacaktır. [8] Elin bütün düşmanlarını bulacak, sağ elin senden nefret edenleri bulacak. [9] Öfkelendiğin zamanda onları alevli bir fırın gibi yapacaksın. RAB onları gazabıyla yutacak; ateş onları yiyip bitirecek. [10] Onların soyunu yeryüzünden, zürriyetlerini insan

oğulları arasından yok edeceksin. [11] Çünkü sana karşı kötülük tasarladılar, başaramayacakları düzenler kurdular. [12] Çünkü yüzlerine doğrulttuğun yaylarınla onları arkalarını dönmeye zorlayacaksın. [13] Ey RAB, gücünle yüceltil! Biz de senin kudretini ezgilerle söyleyip öveceğiz.

22

[1] Tanrım, Tanrım, neden beni bıraktın? Bana yardım etmekten, inleyişimin sözlerinden neden bu kadar uzaksın? [2] Tanrım, gündüz sesleniyorum, ama yanıt vermiyorsun; gece de sesleniyorum, yine susmuyorum. [3] Oysa sen kutsalsın, İsrail'in övgüleri üzerinde taht kuransın. [4] Atalarımız sana güvendi. Güvendiler, sen de onları kurtardın. [5] Sana yakardılar, kurtuldular. Sana güvendiler, utandırılmadılar. [6] Ama ben insan değil, bir solucanım; insanların alay konusu oldum, halkın hor gördüğü biri oldum. [7] Beni gören herkes benimle alay ediyor. Dudak büküyor, baş sallayarak şöyle diyorlar: [8] “RAB'be güveniyor; kurtarsın onu. Madem ondan hoşnut, çıkarsın onu kurtarsın.” [9] Ama beni rahimden sen çıkardın. Annemin göğsündeyken bana güven verdin. [10] Doğduğum andan beri sana bırakıldım. Annem beni doğurduğundan beri Tanrım sensin. [11] Benden uzak durma, çünkü sıkıntı yakında. Yardım edecek kimse yok. [12] Birçok boğa çevremi sardı. Başan'ın güçlü boğaları etrafımı kuşattı. [13] Ağızlarını bana karşı kocaman açıyorlar, avını parçalayan, kükreyen aslanlar gibi. [14] Su gibi döküldüm. Bütün kemiklerim ekleminden çıktı. Yüreğim balmumu gibi oldu; içimde eriyip gitti. [15] Gücüm çömlek kırığı gibi kurudu. Dilim damağıma yapıştı. Beni ölüm tozuna yatırdın. [16] Çünkü köpekler çevremi sardı. Kötülük edenler topluluğu etrafımı kuşattı. Ellerimi ve ayaklarımı deldiler. [17] Bütün kemiklerimi sayabiliyorum. Bana bakıyor, gözlerini dikiyorlar. [18] Giysilerimi aralarında paylaşıyorlar. Elbisem için kura çekiyorlar. [19] Ama sen, ya RAB, uzak durma. Ey yardımım, yardımıma çabuk gel. [20] Canımı kılıçtan kurtar, biricik yaşamımı köpeğin gücünden kurtar. [21] Beni aslanın ağzından kurtar! Evet, yaban öküzlerinin boynuzlarından bana yanıt verdin. [22] Adını kardeşlerime duyuracağım. Topluluğun ortasında sana övgüler sunacağım. [23] Ey RAB'den korkanlar, ona övgü sunun! Ey Yakup'un bütün soyu, onu yüceltin! Ey İsrail'in bütün soyu, onun önünde saygıyla titreyin! [24] Çünkü o ezilenin ezilmişliğini ne küçümsedi ne de ondan iğrendi. Yüzünü ondan gizlemedi; ona yakardığında sesini duydu. [25] Büyük toplulukta övgüm senden geliyor. Sana verdiğim adakları senden korkanların önünde yerine getireceğim. [26] Alçakgönüllüler yiyip doyacak. RAB'bi arayanlar ona övgü sunacak. Yüreğiniz sonsuza dek yaşasın. [27] Yeryüzünün bütün uçları anımsayıp RAB'be dönecek. Ulusların bütün soyları senin önünde tapınacak. [28] Çünkü egemenlik RAB'bindir. Uluslar üzerinde yönetici odur. [29] Yeryüzünün bütün varlıklıları yiyip tapınacak. Toprağa inenlerin hepsi onun önünde eğilecek; kendi canını yaşatamayan kişi bile. [30] Soyları ona kulluk edecek. Rab gelecek kuşaklara anlatılacak. [31] Gelecekler ve onun doğruluğunu, daha doğmamış bir halka bildirecekler; çünkü bunu o yaptı.

23

[1] RAB benim çobanımdır; eksiğim olmaz. [2] Beni yemyeşil çayırlarda yatırır. Sakin suların kıyısına götürür. [3] Canımı tazeler. Adı uğruna beni doğruluk yollarında yönlendirir. [4] Ölüm gölgesinin vadisinden geçsem bile, kötülükten korkmam, çünkü sen benimlesin. Değneğin ve asan bana teselli verir. [5] Düşmanlarımın önünde benim için sofra kurarsın. Başıma yağ sürersin. Kâsem taşıyor. [6] Kuşkusuz iyilik ve vefalı sevgi ömrümün bütün günlerinde beni izleyecek, ben de RAB'in evinde sonsuza dek kalacağım.

24

[1] Yeryüzü ve içindeki her şey RAB'bindir; dünya ve içinde yaşayanlar da. [2] Çünkü onu denizlerin üzerine kurdu, suların üzerine yerleştirdi. [3] RAB'bin dağına kim çıkabilir? Onun kutsal yerinde kim durabilir? [4] Elleri temiz, yüreği pak olan; gönlünü yalan olana vermeyen, hileyle ant içmeyen. [5] Böylesi RAB'den

kutsama alır, kurtuluşunun Tanrısı'ndan doğruluk alır. [6] Onu arayanların kuşağı budur; yüzünü arayanlar Yakup'un soyudur. Selah. [7] Kaldırın başlarınızı, ey kapılar! Yükselin, ey kadim kapılar, yücelik Kralı içeri girsin. [8] Yücelik Kralı kimdir? Güçlü ve yiğit RAB, savaşta yiğit olan RAB. [9] Kaldırın başlarınızı, ey kapılar; evet, kaldırın onları, ey kadim kapılar, yücelik Kralı içeri girsin. [10] Bu yücelik Kralı kimdir? Orduların RAB'bi yücelik Kralı'dır! Selah.

25

[1] Canımı sana yükseltiyorum, RAB. [2] Tanrım, sana güvendim. Utandırma beni; düşmanlarım bana karşı sevinmesin. [3] Evet, seni bekleyen hiç kimse utanmayacak; boş yere hainlik edenler utanacak. [4] Yollarını bana göster, RAB; patikalarını bana öğret. [5] Bana gerçeğinde yol göster, beni eğit; çünkü kurtuluşumun Tanrısı sensin, gün boyu seni bekliyorum. [6] RAB, şefkatini ve vefalı sevgini anımsa; çünkü bunlar eski zamandan beri vardır. [7] Gençliğimin günahlarını, isyanlarımı anma; iyiliğin uğruna, vefalı sevgine göre beni anımsa, RAB. [8] RAB iyi ve doğrudur; bu yüzden günahkârlara yolu öğretir. [9] Alçakgönüllülere adalette yol gösterir; kendi yolunu alçakgönüllülere öğretir. [10] Antlaşmasını ve tanıklıklarını tutanlar için RAB'bin bütün yolları vefalı sevgi ve gerçektir. [11] Adın uğruna, RAB, suçumu bağışla; çünkü suçum büyüktür. [12] RAB'den korkan insan kimdir? Seçeceği yolu ona öğretir. [13] Canı esenlik içinde yaşar; soyu da ülkeyi miras alır. [14] RAB korkanlarla dostluk eder; antlaşmasını onlara bildirir. [15] Gözlerim sürekli RAB'be bakar; çünkü ayaklarımı ağdan o çıkarır. [16] Bana dön, bana merhamet et; çünkü yapayalnızım, eziliyorum. [17] Yüreğimin sıkıntıları çoğaldı; beni darlıklarımdan çıkar. [18] Sıkıntıma ve kederime bak; bütün günahlarımı bağışla. [19] Düşmanlarıma bak, çünkü çoklar; bana acımasız bir nefretle düşmanlık ediyorlar. [20] Canımı koru, beni kurtar; utandırma beni, çünkü sana sığınıyorum. [21] Dürüstlük ve doğruluk beni korusun; çünkü seni bekliyorum. [22] Ey Tanrı, İsrail'i bütün sıkıntılarından kurtar.

26

[1] Ya RAB, beni yargıla, çünkü dürüstlüğümle yürüdüm. Sarsılmadan RAB'be güvendim. [2] Beni sına, RAB, beni dene. Yüreğimi de zihnimi de yokla. [3] Çünkü vefalı sevgin gözlerimin önünde; senin gerçeğinde yürüdüm. [4] Aldatıcı insanlarla oturmadım, ikiyüzlülerle de bir araya gelmem. [5] Kötülük edenlerin topluluğundan nefret ederim, kötülerin arasında oturmam. [6] Ellerimi suçsuzlukla yıkarım; RAB, sunağının çevresinde dolanırım, [7] şükran sesini duyurmak, bütün harika işlerini anlatmak için. [8] RAB, evinin bulunduğu yeri, yüceliğinin yaşadığı mekânı severim. [9] Canımı günahkârlarla, yaşamımı kana susamış adamlarla birlikte alma. [10] Ellerinde kötülük var, sağ elleri rüşvetle dolu. [11] Bense dürüstlüğümle yürüyeceğim. Beni kurtar, bana merhamet et. [12] Ayağım düz yerde duruyor. Toplulukların ortasında RAB'bi öveceğim.

27

[1] RAB benim ışığım ve kurtuluşumdur; kimden korkayım? RAB yaşamımın kalesidir; kimden yılayım? [2] Kötüler bedenimi parçalamak için üstüme geldiklerinde, bana düşman olanlar ve hasımlarım sendeleyip düştüler. [3] Karşımda ordu konaklasa da yüreğim korkmaz. Bana karşı savaş çıksa da yine güvenimi yitirmem. [4] RAB'den bir şey diledim, onu ararım: Ömrümün bütün günlerinde RAB'bin evinde oturayım, RAB'bin güzelliğini seyredeyim, tapınağında ona danışayım. [5] Çünkü sıkıntı gününde beni çardağında gizler, Buluşma Çadırı'nın kuytusunda saklar; beni kaya üzerine çıkarır. [6] Şimdi başım çevremdeki düşmanlarımın üstünde yükselecek. Onun çadırında sevinç kurbanları sunacağım; RAB'be ezgiler söyleyip ilahiler okuyacağım. [7] Sesimle yakardığımda işit, ey RAB. Bana merhamet et ve yanıt ver. [8] Sen, "Yüzümü arayın" dedin; yüreğim sana, "Yüzünü arayacağım, ey RAB" dedi. [9] Yüzünü benden gizleme. Kulunu öfkeyle geri çevirme. Sen benim yardımcım oldun; ey

kurtuluşumun Tanrısı, beni terk etme, beni bırakma. 10 Babamla annem beni terk etse bile, RAB beni yanına alır. 11 Ey RAB, bana yolunu öğret. Düşmanlarım yüzünden beni düz bir yolda yürüt. 12 Beni hasımlarımın isteğine teslim etme; çünkü aleyhimde yalancı tanıklar, zulüm soluyanlar ayağa kalktı. 13 Şundan eminim: Yaşayanlar diyarında RAB'bin iyiliğini göreceğim. 14 RAB'bi bekle. Güçlü ol, yüreğin cesaret bulsun. Evet, RAB'bi bekle.

28

1 Sana sesleniyorum, ey RAB, kayam sensin. Bana sağır kalma; çünkü bana sessiz kalırsan, çukura inenlere benzerim. 2 Sana yakardığımda, en kutsal yerine doğru ellerimi kaldırdığımda, yalvarışımın sesini duy. 3 Komşularıyla esenlikten söz edip yüreklerinde kötülük taşıyan kötü kişilerle, kötülük yapanlarla birlikte beni sürükleme. 4 Onlara yaptıklarına göre, işledikleri kötülüğe göre karşılık ver. Ellerinin yaptıklarına göre onlara karşılık ver; hak ettiklerini başlarına getir. 5 Çünkü RAB'bin yaptıklarına, ellerinin işine önem vermiyorlar. Bu yüzden onları yıkacak, bir daha kurmayacak. 6 RAB'be övgüler olsun, çünkü yalvarışımın sesini duydu. 7 RAB benim gücüm ve kalkanımdır. Yüreğim ona güvendi, yardım gördüm. Bu yüzden yüreğim coşkuyla seviniyor; ezgimle ona şükredeceğim. 8 RAB halkının gücüdür; meshettiği kişi için kurtuluş kalesidir. 9 Halkını kurtar, mirasını kutsa. Onların çobanı ol, onları sonsuza dek taşı.

29

1 Ey güçlülerin oğulları, RAB'be verin; RAB'be yücelik ve güç verin. 2 Adına yaraşan yüceliği RAB'be verin. Kutsal giysiler içinde RAB'be tapının. 3 RAB'bin sesi suların üstünde; yüceliğin Tanrısı gürlüyor, RAB engin suların üstünde. 4 RAB'bin sesi güçlüdür; RAB'bin sesi görkemle doludur. 5 RAB'bin sesi sedirleri kırar; evet, RAB Lübnan'ın sedirlerini paramparça eder. 6 Lübnan'ı buzağı gibi sıçratır, Siryon'u da genç yabani öküz gibi. 7 RAB'bin sesi şimşek alevleri saçar. 8 RAB'bin sesi çölü sarsar; RAB Kadeş Çölü'nü sarsar. 9 RAB'bin sesi geyiklere yavrulatır, ormanları çıplak bırakır. O'nun tapınağında herkes, "Yücelik!" der. 10 RAB tufanın üzerinde taht kurdu; evet, RAB sonsuza dek Kral olarak tahtında oturur. 11 RAB halkına güç verecek; RAB halkını esenlikle kutsayacak.

30

1 Seni yücelteceğim, RAB, çünkü beni yukarı kaldırdın, düşmanlarımın benim için sevinmesine izin vermedin. 2 Tanrım RAB, sana seslendim, bana şifa verdin. 3 RAB, canımı ölüler diyarından çıkardın. Çukura inmemem için beni sağ tuttun. 4 RAB'be ezgi söyleyin, ey O'nun sadıkları. Kutsal adına şükredin. 5 Çünkü öfkesi bir anlıktır, lütfuysa ömür boyudur. Ağlayış gece boyunca konaklayabilir, ama sabahla birlikte sevinç gelir. 6 Bense bolluk içindeyken, "Asla sarsılmam" dedim. 7 Sen, ey RAB, bana lütfettiğinde dağımı güçlü kıldın; ama yüzünü gizleyince dehşete kapıldım. 8 Sana seslendim, ey RAB. RAB'be yalvardım: 9 "Yıkıma uğrarsam, çukura inersem, bundan ne kazancın olur? Toprak seni över mi? Senin sadakatini duyurur mu?" 10 "Duy, ey RAB, bana merhamet et. Ey RAB, yardımcım ol." 11 Yasımı benim için dansa çevirdin. Çulumu çıkardın, beni sevinçle kuşattın. 12 Öyle ki içim sana ezgi söylesin, susmasın. Tanrım RAB, sonsuza dek sana şükredeceğim!

31

1 Sana sığınırım, RAB. Hiç utandırılmayayım. Doğruluğun uğruna beni kurtar. 2 Kulağını bana çevir. Çabucak kurtar beni. Beni kurtarmak için güçlü bir kaya, Koruyan bir sığınak ol bana. 3 Çünkü sen benim kayam ve kalemsin. Adının uğruna bana öncülük et, bana yol göster. 4 Beni onlar için gizlice kurdukları ağdan çıkar, Çünkü benim sığınağım sensin. 5 Ruhumu senin eline bırakıyorum. Ey gerçeğin Tanrısı RAB, beni sen kurtarırsın. 6 Boş ve aldatıcı şeylere bağlananlardan nefret ederim, Ama

ben RAB'be güvenirim. 7 Vefalı sevginle sevinecek, coşacağım, Çünkü sıkıntımı gördün. Canımın dertlerini bildin. 8 Beni düşmanın eline teslim etmedin. Ayaklarımı geniş bir yere koydun. 9 Bana merhamet et, RAB, çünkü dardayım. Kederden gözüm, canım ve bedenim tükeniyor. 10 Çünkü yaşamım acıyla, Yıllarım inleyişle tükendi. Suçum yüzünden gücüm kesildi, Kemiklerim eriyip gidiyor. 11 Bütün düşmanlarım yüzünden komşularım arasında hor görüldüm, Tanıdıklarım için korku kaynağı oldum. Beni sokakta görenler benden kaçıyor. 12 Ölmüş biri gibi yüreklerden silindim. Kırık bir çömlek gibi oldum. 13 Çünkü birçok kişinin iftirasını duydum, Her yanda dehşet var. Bana karşı birlikte düzen kurarken, Canımı almayı tasarlıyorlar. 14 Ama ben sana güvenirim, RAB. "Tanrım sensin" dedim. 15 Zamanlarım senin elindedir. Beni düşmanlarımın elinden, Bana zulmedenlerden kurtar. 16 Yüzün kulunun üzerine parlasın. Vefalı sevginle beni kurtar. 17 Utandırılmayayım, RAB, çünkü sana seslendim. Kötüler utandırılsın, Ölüler diyarında sessizliğe gömülsünler. 18 Doğru kişiye karşı küstahlıkla, Gururla ve küçümsemeyle konuşan yalancı dudaklar sussun. 19 Senden korkanlar için sakladığın iyilik ne büyük, İnsanların gözü önünde, Sana sığınanlar için gösterdiğin iyilik ne büyük! 20 İnsanların düzenlerinden onları huzurunun sığınağında gizlersin. Çekişen dillerden uzak, Onları barınağında saklarsın. 21 RAB'be övgüler olsun, Çünkü surlu bir kentte bana harika vefalı sevgisini gösterdi. 22 Ben telaş içinde, "Gözlerinin önünden atıldım" dedim. Yine de sana yakardığımda, Yalvarışımın sesini duydun. 23 RAB'bi sevin, ey onun bütün kutsalları! RAB sadık olanları korur, Ama küstahça davrananın karşılığını tastamam verir. 24 Güçlü olun, yüreğiniz cesaret bulsun, Ey RAB'be umut bağlayan hepiniz!

32

1 Ne mutlu isyanı bağışlanmış, günahı örtülmüş olana. 2 Ne mutlu RAB'bin suçu kendisine saymadığı, ruhunda hile bulunmayan insana. 3 Sustum, bütün gün inleyip dururken kemiklerim eriyip tükendi. 4 Çünkü gece gündüz elin üzerimde ağırlaştı. Gücüm yaz sıcağında kurur gibi tükendi. Sela. 5 Günahımı sana açıkladım, suçumu gizlemedim. "İsyanlarımı RAB'be itiraf edeceğim" dedim, sen de günahımın suçunu bağışladın. Sela. 6 Bu yüzden sana bağlı olan herkes, seni bulunabilirken sana dua etsin. Coşan büyük sular taşsa da ona erişmez. 7 Sen benim sığınağımsın. Beni sıkıntıdan korursun. Kurtuluş ezgileriyle çevremi kuşatırsın. Sela. 8 Sana yol gösterecek, yürümen gereken yolu öğreteceğim. Gözüm üzerinde olarak sana öğüt vereceğim. 9 Anlayışsız at ya da katır gibi olmayın. Onları gem ve dizginle zapt etmek gerekir, yoksa sana yaklaşmazlar. 10 Kötünün acıları çoktur, ama RAB'be güveneni vefalı sevgi kuşatır. 11 RAB'de sevinin, ey doğrular, coşun! Sevinçle haykırın, ey yüreği doğru olanlar!

33

1 Ey doğrular, RAB'de sevinin! Övgü, doğru yaşayanlara yaraşır. 2 RAB'be lirle şükredin; on telli çenkle ona ezgiler söyleyin. 3 Ona yeni bir ezgi söyleyin; sevinç çığlıklarıyla ustaca çalın! 4 Çünkü RAB'bin sözü doğrudur; yaptığı her iş sadakatledir. 5 O doğruluğu ve adaleti sever; yeryüzü RAB'bin vefalı sevgisiyle doludur. 6 Gökler RAB'bin sözüyle yaratıldı, bütün orduları onun ağzının soluğuyla oldu. 7 Denizin sularını bir yığın gibi toplar; engin suları depolara koyar. 8 Bütün yeryüzü RAB'den korksun; dünyada yaşayanların hepsi onun önünde huşuyla dursun. 9 Çünkü o söyledi, öyle oldu; o buyurdu, sağlam durdu. 10 RAB ulusların planlarını boşa çıkarır; halkların düşüncelerini etkisiz kılar. 11 RAB'bin tasarısı sonsuza dek sürer, yüreğinin düşünceleri kuşaklar boyunca kalır. 12 Tanrısı RAB olan ulusa ne mutlu, kendisine miras olarak seçtiği halka ne mutlu. 13 RAB göklerden bakar; bütün insanları görür. 14 Oturduğu yerden yeryüzünde yaşayanların hepsine bakar. 15 Hepsinin yüreğini biçimlendiren odur; yaptıkları her şeyi de o dikkate alır. 16 Hiçbir kral ordusunun çokluğuyla kurtulmaz; güçlü adam da büyük kuvvetiyle kurtulmaz. 17 At kurtuluş için boş bir umuttur; büyük gücüyle kimseyi kurtaramaz. 18 İşte, RAB'bin gözü kendisinden korkanların, vefalı sevgisini umut edenlerin

üzerindedir. [19] Onların canını ölümden kurtarmak, kıtlıkta onları sağ tutmak için. [20] Canımız RAB'bi bekliyor; yardımımız ve kalkanımız odur. [21] Çünkü yüreğimiz onda sevinir; çünkü onun kutsal adına güvendik. [22] Ey RAB, vefalı sevgin üzerimizde olsun; çünkü umudumuzu sana bağladık.

34

[1] RAB'bi her zaman yücelteceğim; övgüsü ağzımdan hiç düşmeyecek. [2] Canım RAB'le övünecek; alçakgönüllüler bunu duyup sevinecek. [3] Benimle birlikte RAB'bi yüceltin; adını birlikte yükseltelim. [4] RAB'be yöneldim, bana yanıt verdi; beni bütün korkularımdan kurtardı. [5] O'na bakanlar ışıldadı; yüzleri hiç utançla kararmayacak. [6] Bu yoksul adam haykırdı, RAB onu duydu; onu bütün sıkıntılarından kurtardı. [7] RAB'bin meleği kendisinden korkanların çevresinde konak kurar ve onları kurtarır. [8] Tadın da görün, RAB iyidir; ne mutlu O'na sığınan insana. [9] Ey O'nun kutsalları, RAB'den korkun; çünkü O'ndan korkanların eksiği olmaz. [10] Genç aslanlar bile yoksul düşüp aç kalır; ama RAB'bi arayanlar iyi olan hiçbir şeyden yoksun kalmaz. [11] Gelin, çocuklar, beni dinleyin; size RAB korkusunu öğreteceğim. [12] Yaşamı arzulayan, iyi günler görmek için uzun ömür sürmeyi seven kimdir? [13] Dilini kötülükten koru, dudaklarını da yalan söylemekten. [14] Kötülükten uzak dur, iyilik yap; esenliği ara, onun ardınca git. [15] RAB'bin gözleri doğruların üzerindedir; kulakları onların haykırışına açıktır. [16] RAB'bin yüzü kötülük yapanlara karşıdır; onların anısını yeryüzünden silmek için. [17] Doğrular haykırır, RAB işitir; onları bütün sıkıntılarından kurtarır. [18] RAB kırık yüreklilere yakındır; ezik ruhluları kurtarır. [19] Doğrunun sıkıntıları çoktur, ama RAB onu hepsinden kurtarır. [20] Bütün kemiklerini korur; onlardan bir teki bile kırılmaz. [21] Kötülük kötüyü öldürür; doğrudan nefret edenler suçlu çıkarılır. [22] RAB kullarının canını fidyeyle kurtarır; O'na sığınanların hiçbiri suçlu sayılmaz.

35

[1] RAB, benimle çekişenlerle sen çekiş; benimle savaşanlara sen savaş aç. [2] Kalkanı ve siperi kuşan, yardımıma kalk. [3] Mızrağını çek, peşimden gelenlerin yolunu kes. Canıma, “Ben senin kurtuluşunum” de. [4] Canımı arayanlar utansın, aşağı düşsün. Yıkımımı tasarlayanlar geri püskürtülsün, şaşkına dönsün. [5] Rüzgâr önündeki saman çöpü gibi olsunlar, RAB'bin meleği onları sürsün. [6] Yolları karanlık ve kaygan olsun, RAB'bin meleği onları kovalasın. [7] Çünkü sebepsiz yere benim için çukura ağlarını gizlediler. Sebepsiz yere canım için çukur kazdılar. [8] Farkına varmadan yıkım üstüne gelsin. Gizlediği ağ kendisini yakalasın. O yıkımın içine düşsün. [9] Canım RAB'de sevinç bulacak, O'nun kurtuluşuyla coşacak. [10] Bütün kemiklerim diyecek ki, “RAB, senin gibisi kim var? Yoksulu kendisinden güçlü olandan, yoksulu ve muhtacı onu soyan kişiden kurtaran sensin.” [11] Haksız tanıklar ortaya çıkıyor. Bilmediğim şeyler hakkında beni sorguya çekiyorlar. [12] İyiliğime kötülükle karşılık veriyorlar, canımı yas içinde bırakıyorlar. [13] Ama onlar hastayken ben çul kuşanırdım. Oruçla kendimi alçaltırdım. Duam bağrıma geri dönerdi. [14] Sanki dostummuş, kardeşimmiş gibi davranırdım. Annesine yas tutan biri gibi eğilir, keder içinde dolaşırdım. [15] Ama ben sendelediğimde sevindiler, toplandılar. Saldırganlar bana karşı toplandı, ben fark etmeden. Beni didik didik ettiler, durmadılar. [16] Şenliklerdeki bayağı alaycılar gibi bana diş gıcırdattılar. [17] Ya Rab, daha ne kadar bakıp duracaksın? Canımı onların yıkımından, biricik yaşamımı aslanlardan kurtar. [18] Büyük toplulukta sana şükredeceğim. Kalabalık halk arasında sana övgüler sunacağım. [19] Haksız yere düşmanım olanlar üzerime sevinmesin. Sebepsiz yere benden nefret edenler göz kırpmasın. [20] Çünkü esenlikten söz etmiyorlar; ülkede sessizce yaşayanlara karşı hileli sözler tasarlıyorlar. [21] Bana karşı ağızlarını kocaman açtılar. “Oh! Oh! Gözümüz gördü!” dediler. [22] Sen gördün, ya RAB; susma. Ya Rab, benden uzak durma. [23] Uyan, kalk, davamı savun, Tanrım! Davamı üstlen, Rabbim! [24] Doğruluğuna göre beni haklı çıkar, ya RAB Tanrım. Üzerime sevinmesinler. [25] İçlerinden, “Oh, tam da istediğimiz oldu!” demesinler. “Onu yuttuk!” demesinler. [26] Felaketime sevinenlerin hepsi birlikte utansın, şaşkına dönsün. Bana karşı büyüklük

taslayanlar utançla ve aşağılanmayla giyinsin. [27] Haklı çıkmamı isteyenler sevinç çığlıkları atsın, sevinsin. Durmadan, “Kulunun esenliğinden hoşnut olan RAB yüceltilsin!” desinler. [28] Dilim bütün gün senin doğruluğunu ve övgünü dile getirecek.

36

[1] İçimde, kötünün başkaldırısı hakkında bir bildiri var: “Onun gözünde Tanrı korkusu yoktur.” [2] Çünkü kendi gözünde kendini öyle över ki, günahını fark edip ondan nefret etmez. [3] Ağzının sözleri suç ve hiledir. Bilge davranmaktan da, iyilik etmekten de vazgeçmiştir. [4] Yatağında kötülük tasarlar. İyi olmayan bir yola koyulur. Kötülükten tiksinmez. [5] RAB, senin vefalı sevgin göklerdedir. Sadakatin göklere kadar ulaşır. [6] Doğruluğun Tanrı'nın dağları gibidir. Yargıların engin bir derya gibidir. RAB, insanı da hayvanı da korursun. [7] Tanrı, senin vefalı sevgin ne değerlidir! İnsanlar kanatlarının gölgesine sığınır. [8] Evinin bolluğuyla fazlasıyla doyurulurlar. Onlara zevklerinin ırmağından içirirsin. [9] Çünkü yaşamın pınarı sendedir. Senin ışığında ışığı görürüz. [10] Seni tanıyanlara vefalı sevgini sürdür, yüreği doğru olanlara doğruluğunu sürdür. [11] Gururun ayağı bana karşı gelmesin. Kötülerin eli beni kovmasın. [12] İşte, suç işleyenler oraya yıkıldı; yere serildiler, bir daha kalkamazlar.

37

[1] Kötülük yapanlar yüzünden kaygılanma, haksızlık edenleri kıskanma. [2] Çünkü onlar ot gibi çabucak biçilecek, yeşil filiz gibi solup gidecek. [3] RAB'be güven ve iyilik et. Ülkede yaşa, güvenlik içinde otla. [4] RAB'de sevinç bul, O da yüreğinin dileklerini sana verecek. [5] Yolunu RAB'be bırak. O'na güven, O da gerekeni yapacak: [6] doğruluğunu ışık gibi, hakkını öğle güneşi gibi ortaya çıkaracak. [7] RAB'bin önünde sessiz dur, O'nu sabırla bekle. Yolunda başarılı olan yüzünden, kötü düzenlerini gerçekleştiren adam yüzünden kaygılanma. [8] Öfkeden vazgeç, gazabı bırak. Kaygılanma; bu yalnızca kötülüğe götürür. [9] Çünkü kötülük yapanlar ortadan kaldırılacak, ama RAB'bi bekleyenler ülkeyi miras alacak. [10] Biraz daha bekle, kötü kişi kalmayacak. Onun yerini arasan da orada olmayacak. [11] Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacak, bol esenlik içinde sevinç bulacak. [12] Kötü kişi doğru kişiye karşı düzen kurar, dişlerini ona gıcırdatır. [13] Rab ona güler, çünkü gününün geldiğini görür. [14] Kötüler kılıçlarını çekti, yaylarını kurdu; yoksulu ve muhtacı yere devirmek, yolu doğru olanları öldürmek için. [15] Ama kendi kılıçları kendi yüreklerine saplanacak, yayları kırılacak. [16] Doğru kişinin azı, çok sayıda kötünün bolluğundan daha iyidir. [17] Çünkü kötülerin kolları kırılacak, ama RAB doğruları ayakta tutar. [18] RAB kusursuzların günlerini bilir. Onların mirası sonsuza dek sürecek. [19] Kötü günlerde utanca düşmeyecekler. Kıtlık günlerinde doyacaklar. [20] Ama kötüler yok olacak. RAB'bin düşmanları kırların görkemi gibi olacak. Yitip gidecekler, duman gibi yitip gidecekler. [21] Kötü kişi borç alır, geri ödemez, ama doğru kişi cömertçe verir. [22] Çünkü O'nun kutsadıkları ülkeyi miras alacak, O'nun lanetledikleri ise ortadan kaldırılacak. [23] İnsanın adımlarını RAB sağlamlaştırır. Onun yolundan hoşnut olur. [24] Tökezlese de yere serilmeyecek, çünkü RAB eliyle onu destekler. [25] Gençtim, şimdi yaşlandım, ama doğru kişinin terk edildiğini, çocuklarının ekmek dilendiğini görmedim. [26] Bütün gün iyilik eder, ödünç verir. Onun soyu kutsanır. [27] Kötülükten uzak dur, iyilik et. Böylece sonsuza dek güvenlik içinde yaşarsın. [28] Çünkü RAB adaleti sever, kutsallarını terk etmez. Onlar sonsuza dek korunur, ama kötülerin çocukları ortadan kaldırılır. [29] Doğrular ülkeyi miras alacak, onda sonsuza dek yaşayacak. [30] Doğru kişinin ağzı bilgelikten söz eder, dili adaleti söyler. [31] Tanrısı'nın yasası onun yüreğindedir. Adımları kaymaz. [32] Kötü kişi doğru kişiyi gözetler, onu öldürmek ister. [33] RAB onu onun eline bırakmaz, yargılandığında suçlu çıkarmaz. [34] RAB'bi bekle ve O'nun yolunu tut. Seni ülkeyi miras almak için yüceltecek. Kötüler ortadan kaldırıldığında bunu göreceksin. [35] Kötü kişinin büyük güç sahibi olduğunu gördüm, kendi toprağında serpilmiş yemyeşil bir ağaç gibi yayılıyordu. [36] Sonra geçip gitti; işte, yoktu. Onu aradım, ama bulunamadı. [37] Kusursuz kişiye dikkat et, doğru kişiye bak. Çünkü esenlik insanının geleceği

vardır. [38] Ama başkaldıranların hepsi birlikte yok edilecek. Kötülerin geleceği kesilip atılacak. [39] Doğruların kurtuluşu RAB'dendir. Sıkıntı zamanında onların kalesi O'dur. [40] RAB onlara yardım eder, onları kurtarır. Kötülerden kurtarır, onları kurtuluşa erdirir, çünkü O'na sığınmışlardır.

38

[1] RAB, öfkenle beni azarlama, ateşli gazabınla beni terbiye etme. [2] Çünkü okların bana saplandı, elin ağır biçimde üzerime bastı. [3] Gazabın yüzünden bedenimde sağlam yer kalmadı, günahım yüzünden kemiklerimde sağlık kalmadı. [4] Çünkü suçlarım başımı aştı, ağır bir yük gibi bana fazla ağır geldi. [5] Yaralarım iğrençleşti, iltihaplandı, akılsızlığım yüzünden. [6] Acı içindeyim, büsbütün iki büklüm oldum, bütün gün yaslı dolaşıyorum. [7] Çünkü belim yanmayla dolu, bedenimde sağlam yer kalmadı. [8] Bitkin düştüm, ezildim, yüreğimin sıkıntısından inledim. [9] Rab, bütün özlemim senin önünde, inleyişim senden gizli değil. [10] Yüreğim çarpıyor, gücüm tükeniyor, gözlerimin ışığı da beni bırakıp gitti. [11] Sevenlerimle dostlarım yaramdan uzak duruyor, akrabalarım uzaklarda bekliyor. [12] Canımı arayanlar tuzak kuruyor, bana kötülük isteyenler yıkıcı şeyler söylüyor, bütün gün hile düşünüyorlar. [13] Ama ben, sağır biri gibi işitmiyorum, ağzını açmayan dilsiz biri gibiyim. [14] Evet, işitmeyen biri gibi oldum, ağzında karşı çıkış bulunmayan biri gibi. [15] Çünkü umudum sende, ey RAB, sen cevap vereceksin, Rab Tanrım. [16] Çünkü dedim ki, "Ayağım kaydığında üzerimde sevinmesinler, bana karşı böbürlenmesinler." [17] Çünkü düşmeye hazırım, acım sürekli önümde duruyor. [18] Çünkü suçumu itiraf edeceğim, günahım yüzünden kederleneceğim. [19] Ama düşmanlarım canlı ve güçlü, sebepsiz yere benden nefret edenler çok. [20] İyiliğe karşı kötülükle karşılık verenler, iyiliğin ardınca gittiğim için bana düşman kesiliyor. [21] Beni bırakma, ey RAB, Tanrım, benden uzak durma. [22] Yardıma koş, kurtuluşum olan Rab.

39

[1] Dedim ki, “Yollarıma dikkat edeceğim, dilimle günah işlemeyeyim diye. Kötü kişi karşımdayken ağzımı gemleyeceğim.” [2] Sustum, sessiz kaldım; iyi sözleri bile söylemedim. Ama acım depreşti. [3] İçimde yüreğim ateş gibi yandı; düşünürken ateş alevlendi. Sonunda dilimle konuştum: [4] “RAB, sonumu bana göster, günlerimin ölçüsü nedir, bildir bana. Ne kadar geçici olduğumu bileyim. [5] İşte, günlerimi bir karışlık ettin; ömrüm senin önünde bir hiç gibidir. Gerçekten her insan yalnızca bir soluktur.” Sela. [6] “Gerçekten insan bir gölge gibi dolaşır. Gerçekten boş yere didinip durur. Yığıp biriktirir, ama onları kimin toplayacağını bilmez. [7] Şimdi ya Rab, neyi bekleyeyim? Umudum sendedir. [8] Bütün isyanlarımdan beni kurtar. Beni akılsızın alay konusu etme. [9] Sustum, ağzımı açmadım, çünkü bunu sen yaptın. [10] Vuruşunu üzerimden kaldır. Elinin darbesi altında tükeniyorum. [11] İnsanı suçundan dolayı azarlayıp terbiye ettiğinde, servetini güve yer gibi tüketirsin. Gerçekten her insan yalnızca bir soluktur.” Sela. [12] “Duamı işit, ey RAB; yakarışıma kulak ver. Gözyaşlarım karşısında sessiz kalma. Çünkü ben senin yanında bir yabancıyım, atalarımın hepsi gibi bir garibim. [13] Beni esirge ki, çekip gidip artık var olmadan önce gücümü yeniden kazanayım.”

40

[1] RAB'bi sabırla bekledim. Bana yöneldi, feryadımı işitti. [2] Beni korkunç bir çukurdan, balçığın içinden çıkardı. Ayaklarımı kaya üzerine koydu, durduğum yeri sağlamlaştırdı. [3] Ağzıma yeni bir ezgi, Tanrımız'a övgü koydu. Birçokları görüp korkacak, RAB'be güvenecek. [4] Ne mutlu güvenini RAB'be bağlayana, küstahlara ve yalana sapanlara yüz vermeyene. [5] Ya RAB Tanrım, yaptığın harikalar ne çok, bizim için düşündüklerin ne çok! Hiçbiri seninle karşılaştırılamaz. Onları duyurup anlatsam, sayılmayacak kadar çokturlar. [6] Kurban ve sunu istemedin; kulaklarımı açtın. Yakmalık sunu ve günah sunusu talep etmedin. [7] O zaman dedim ki, “İşte geldim. Tomarda, kitabın içinde benim için

yazılmıştır. [8] Ey Tanrım, senin isteğini yapmaktan zevk alırım. Yasan yüreğimin içindedir.” [9] Büyük toplulukta doğruluğun müjdesini duyurdum. Bak, dudaklarımı kapatmadım; ya RAB, sen bilirsin. [10] Doğruluğunu yüreğimde gizlemedim. Sadakatini ve kurtarışını ilan ettim. Vefalı sevgini ve gerçeğini büyük topluluktan saklamadım. [11] Ya RAB, merhametini benden esirgeme. Vefalı sevginle gerçeğin beni sürekli korusun. [12] Çünkü sayısız kötülük çevremi sardı. Suçlarım beni yakaladı, başımı kaldıramıyorum. Başımın kıllarından daha çoklar; yüreğim beni terk etti. [13] Ya RAB, beni kurtarmaya razı ol. Ya RAB, yardımım için çabuk gel. [14] Canımı yok etmek isteyenlerin hepsi utansın, şaşkına dönsün. Felaketimden hoşlananlar geri çekilsin, rezil olsun. [15] Bana, “Oh olsun! Oh olsun!” diyenler utançları yüzünden dehşete düşsün. [16] Seni arayanların hepsi sende sevinip coşsun. Kurtarışını sevenler durmadan, “RAB yüceltilsin!” desin. [17] Ama ben yoksul ve muhtacım. Rab beni düşünsün. Yardımım ve kurtarıcım sensin; gecikme, ey Tanrım.

41

[1] Yoksulu gözetene ne mutlu! RAB onu sıkıntı gününde kurtarır. [2] RAB onu korur, yaşatır. Yeryüzünde onu mutlu kılar; onu düşmanlarının isteğine bırakmaz. [3] RAB ona hastalık döşeğinde güç verir; onu hastalık yatağından kaldırır. [4] Ben, “RAB, bana merhamet et! Beni iyileştir, çünkü sana karşı günah işledim” dedim. [5] Düşmanlarım benim için kötü konuşuyor: “Ne zaman ölecek de adı silinecek?” [6] Beni görmeye gelse, yalan konuşur. Yüreği içinde kötülük biriktirir; dışarı çıkar çıkmaz onu yayar. [7] Benden nefret edenlerin hepsi bana karşı fısıldaşıyor; benim için en kötüsünü tasarlıyor. [8] “Kötü bir hastalık ona yapıştı” diyorlar, “Yatağa düştü, bir daha kalkamaz.” [9] Evet, güvendiğim yakın dostum, ekmeğimi yiyen bile bana karşı topuğunu kaldırdı. [10] Ama sen, RAB, bana merhamet et; beni ayağa kaldır ki onlara karşılık vereyim. [11] Senin benden hoşnut olduğunu şundan biliyorum: Düşmanım bana karşı zafer kazanmaz. [12] Bana gelince, dürüstlüğüm içinde beni ayakta tutarsın; beni sonsuza dek huzurunda tutarsın. [13] İsrail'in Tanrısı RAB, ezelden sonsuza dek kutsansın! Amin, amin.

42

[1] Geyik su akarsularını nasıl özlüyorsa, canım da seni öyle özlüyor, ey Tanrı. [2] Canım Tanrı'ya, yaşayan Tanrı'ya susadı. Ne zaman gelip Tanrı'nın huzuruna çıkacağım? [3] Gece gündüz gözyaşlarım bana yiyecek oldu; insanlar gün boyu bana, “Tanrın nerede?” diyor. [4] Bunları anımsadıkça içimi döküyorum: Sevinç ve övgü sesleriyle, bayram eden topluluğun arasında kalabalıkla birlikte Tanrı'nın evine giderdim; onlara ben öncülük ederdim. [5] Neden umutsuzluğa düştün, ey canım? Neden içimde çalkalanıyorsun? Tanrı'ya umut bağla! Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; varlığının sağladığı kurtuluş için. [6] Tanrım, canım içimde umutsuzluğa düştü. Bu yüzden seni Şeria diyarından, Hermon doruklarından, Mizar Dağı'ndan anıyorum. [7] Engin engini çağırıyor senin çağlayanlarının gürültüsünde. Bütün dalgaların, kabaran suların üstümden aştı. [8] RAB gündüz vefalı sevgisini buyurur; gece de ezgisi benimledir, yaşamımın Tanrısı'na yükselen bir dua olur. [9] Kayam olan Tanrı'ya, “Beni neden unuttun? Düşmanın baskısı yüzünden neden yas içinde dolaşıyorum?” diyeceğim. [10] Kemiklerime saplanan bir kılıç gibi düşmanlarım beni aşağılıyor; gün boyu bana, “Tanrın nerede?” diyorlar. [11] Neden umutsuzluğa düştün, ey canım? Neden içimde çalkalanıyorsun? Tanrı'ya umut bağla! Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; yüzümün kurtuluşu ve Tanrım O'dur.

43

[1] Hakkımı savun, ey Tanrı, tanrısız ulusa karşı davamı sen üstlen. Beni hilekâr ve kötü insanlardan kurtar. [2] Çünkü gücüm olan Tanrı sensin. Neden beni reddettin? Düşmanın baskısı yüzünden neden yas içinde dolaşıyorum? [3] Işığını ve gerçeğini gönder; bana onlar yol göstersin. Beni kutsal dağına, çadırlarının bulunduğu yere götürsünler. [4] O zaman Tanrı'nın sunağına, en büyük sevincim olan Tanrı'nın

huzuruna varacağım. Ey Tanrı, Tanrım, seni çenkle öveceğim. [5] Neden umutsuzsun, ey canım? Neden içimde çalkalanıyorsun? Tanrı'ya umut bağla! Çünkü ona yine övgüler sunacağım; kurtarıcım, yardımcım ve Tanrım odur.

44

[1] Kulaklarımızla duyduk, ey Tanrı; atalarımız bize anlattı, eski günlerde, onların günlerinde neler yaptığını. [2] Elinle ulusları kovdun, ama atalarımızı diktin. Halkları ezdin, ama atalarımızı yaydın. [3] Çünkü ülkeyi kendi kılıçlarıyla mülk edinmediler, onları kendi kolları kurtarmadı; ama senin sağ elin, kolun ve yüzünün ışığı kurtardı onları, çünkü onlardan hoşnuttun. [4] Benim Kralım sensin, ey Tanrı. Yakup için kurtuluşlar buyur! [5] Seninle düşmanlarımızı geri püskürtürüz. Adınla bize karşı ayaklananları çiğneriz. [6] Çünkü yayıma güvenmem, kılıcım da beni kurtarmaz. [7] Ama bizi düşmanlarımızdan sen kurtardın, bizden nefret edenleri utanca boğdun. [8] Bütün gün Tanrı'yla övünüyoruz, adına sonsuza dek şükredeceğiz. Sela. [9] Ama şimdi bizi reddettin, utanca düşürdün, ordularımızla birlikte çıkmıyorsun. [10] Düşman karşısında bizi geri döndürüyorsun. Bizden nefret edenler kendileri için yağma topluyor. [11] Bizi yenilecek koyunlar gibi ettin, ulusların arasına dağıttın. [12] Halkını yok pahasına satıyorsun, bu satıştan kazanç sağlamıyorsun. [13] Bizi komşularımıza yüzkarası ettin, çevremizdekilere alay ve aşağılanma konusu yaptın. [14] Bizi uluslar arasında dillerine doladın, halklar arasında baş sallanan bir topluluk yaptın. [15] Utancım bütün gün önümde duruyor, yüzümü mahcubiyet kaplıyor; [16] hakaret edenin ve sövenin sesi yüzünden, düşman ve öç alan yüzünden. [17] Bütün bunlar başımıza geldi, yine de seni unutmadık, antlaşmana da hainlik etmedik. [18] Yüreğimiz geri dönmedi, adımlarımız da yolundan sapmadı. [19] Oysa sen bizi çakalların yaşadığı yerde ezdin, ölüm gölgesiyle örttün. [20] Eğer Tanrımızın adını unuttuysak, ellerimizi yabancı bir ilaha açtıysak, [21] Tanrı bunu araştırmaz mı? Çünkü yüreğin sırlarını o bilir. [22] Evet, senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz; boğazlanacak koyunlar sayılıyoruz. [23] Uyan! Neden uyuyorsun, ya Rab? Kalk! Bizi sonsuza dek reddetme. [24] Neden yüzünü gizliyor, sıkıntımızı ve baskımızı unutuyorsun? [25] Çünkü canımız toza eğildi, bedenimiz yere yapıştı. [26] Kalk, yardımımıza gel! Vefalı sevgin uğruna bizi kurtar.

45

[1] Yüreğim soylu bir konuyla coşup taşıyor. Dizelerimi kral için söylüyorum. Dilim usta bir kâtibin kalemi gibidir. [2] İnsanoğulları arasında en güzeli sensin. Dudaklarına lütuf dökülmüş; bu yüzden Tanrı seni sonsuza dek kutsadı. [3] Ey yiğit savaşçı, kılıcını kuşağına bağla; görkemini ve yüceliğini kuşan. [4] Yüceliğin içinde muzafferce ilerle; gerçek, alçakgönüllülük ve doğruluk uğruna at sür. Sağ elin korku uyandıran işler sergilesin. [5] Okların sivridir. Halklar önünde yere serilir; okların kralın düşmanlarının yüreğine saplanır. [6] Ey Tanrı, tahtın sonsuza dek sürer. Krallığının asası doğruluk asasıdır. [7] Doğruluğu sevdin, kötülükten nefret ettin. Bu yüzden Tanrı, senin Tanrın, sevinç yağını seni yaşıtlarının üstüne dökerek seni meshetti. [8] Bütün giysilerin mür, öd ağacı ve kasya kokuyor. Fildişi saraylardan yükselen telli çalgılar seni sevindiriyor. [9] Kralların kızları saygın kadınlarının arasındadır. Kraliçe, Ofir altınları içinde sağında durur. [10] Dinle kızım, iyi düşün, kulağını ver. Kendi halkını da babanın evini de unut. [11] Böylece kral güzelliğini arzulayacak. Ona saygı göster, çünkü o senin efendindir. [12] Sur kızı armağanla gelecek. Halkın zenginleri senden lütuf dileyecek. [13] İçerideki prenses bütünüyle görkemlidir. Giysisi altın işlemelidir. [14] Kralın yanına işlemeli giysiler içinde götürülecek. Onu izleyen genç kızlar, arkadaşları, senin huzuruna getirilecek. [15] Sevinç ve coşkuyla götürülecekler; kralın sarayına girecekler. [16] Oğulların babalarının yerini alacak. Onları bütün yeryüzünde önderler yapacaksın. [17] Adını bütün kuşaklar boyunca anımsatacağım. Bu yüzden halklar sana sonsuza dek, ebediyen şükredecek.

46

[1] Tanrı bizim sığınağımız ve gücümüzdür, dar gününde her an hazır yardımdır. [2] Bu yüzden korkmayız, yeryüzü değişse de, dağlar denizlerin bağrına sarsılsa da; [3] suları köpürüp coşsa da, dağlar kabaran sularla titrese de. Sela. [4] Bir ırmak var, kolları Tanrı'nın kentini, En Yüce Olan'ın konutlarının kutsal yerini sevindirir. [5] Tanrı onun ortasındadır, sarsılmayacaktır. Tanrı seher vakti ona yardım eder. [6] Uluslar kudurdu. Krallıklar sarsıldı. O sesini yükseltti, yer eridi. [7] Orduların RAB'bi bizimledir. Yakup'un Tanrısı sığınağımızdır. Sela. [8] Gelin, RAB'bin işlerini görün; yeryüzünde nasıl yıkımlar yaptığını görün. [9] Savaşları yeryüzünün uçlarına dek durdurur. Yayı kırar, mızrağı parçalar. Savaş arabalarını ateşte yakar. [10] "Sakin olun ve bilin ki ben Tanrı'yım. Uluslar arasında yüceltileceğim. Yeryüzünde yüceltileceğim." [11] Orduların RAB'bi bizimledir. Yakup'un Tanrısı sığınağımızdır. Sela.

47

[1] Ey bütün halklar, ellerinizi çırpın! Zafer çığlıklarıyla Tanrı'ya haykırın! [2] Çünkü Yüceler Yücesi RAB heybetlidir; bütün yeryüzünün üzerindeki büyük Kral odur. [3] Halkları önümüzde boyun eğdirir, ulusları ayaklarımızın altına serer. [4] Mirasımızı bizim için o seçer, sevdiği Yakup'un görkemini. Sela. [5] Tanrı sevinç çığlıkları arasında yükseldi, RAB boru sesiyle yükseldi. [6] Tanrı'ya ezgiler söyleyin, ezgiler söyleyin; Kralımız'a ezgiler söyleyin, ezgiler söyleyin. [7] Çünkü bütün yeryüzünün Kralı Tanrı'dır; anlayışla ezgiler söyleyin. [8] Tanrı ulusların üzerinde egemenlik sürer; Tanrı kutsal tahtında oturur. [9] Halkların önderleri bir araya geldi, İbrahim'in Tanrısı'nın halkıyla birlikte. Çünkü yeryüzünün kalkanları Tanrı'ya aittir; O son derece yücedir!

48

[1] RAB büyüktür, bol bol övülmeye layıktır; Tanrımızın kentinde, kutsal dağında. [2] Yüceliğiyle güzel, bütün yeryüzünün sevinci Siyon Dağı'dır; kuzey yamaçlarında, büyük Kral'ın kenti. [3] Tanrı, kalelerinde kendini bir sığınak olarak tanıttı. [4] Çünkü işte, krallar bir araya toplandı, birlikte ilerleyip geçtiler. [5] Onu gördüler, sonra şaşkına döndüler; dehşete kapıldılar, hızla kaçtılar. [6] Titreme orada onları yakaladı, doğum yapan kadının sancısı gibi acı sardı. [7] Doğu rüzgârıyla Tarşiş gemilerini parçalarsın. [8] Nasıl işittiysek öyle gördük; Orduların RABbi'nin kentinde, Tanrımızın kentinde. Tanrı onu sonsuza dek sağlam tutacak. Sela. [9] Ey Tanrı, tapınağının ortasında vefalı sevgin üzerinde düşündük. [10] Ey Tanrı, adın gibi, övgün de yeryüzünün uçlarına dek uzanır. Sağ elin doğrulukla doludur. [11] Siyon Dağı sevinsin! Yahuda'nın kızları coşsun, yargıların yüzünden. [12] Siyon'un çevresinde dolaşın, onun etrafını gezin; kulelerini sayın. [13] Surlarına iyi bakın, saraylarını dikkatle inceleyin; öyle ki bunu gelecek kuşağa anlatabilesiniz. [14] Çünkü bu Tanrı sonsuza dek bizim Tanrımızdır. Bize ölüme dek kılavuzluk edecek.

49

[1] Bunu dinleyin, ey bütün halklar. Kulak verin, ey dünyada yaşayanların hepsi, [2] hem sıradanlar hem soylular, zengin de yoksul da birlikte. [3] Ağzım bilgelik sözleri söyleyecek, yüreğim anlayış dile getirecek. [4] Kulağımı bir özdeyişe vereceğim, bilmecemi çenk eşliğinde açacağım. [5] Kötü günlerde neden korkayım, peşimdeki kötülük çevremi sardığında? [6] Servetine güvenenler, büyük zenginlikleriyle övünenler var ya, [7] hiçbiri kardeşini asla kurtaramaz, onun için Tanrı'ya fidye veremez. [8] Çünkü canının kurtuluş bedeli ağırdır, ödeyeceği bedel hiçbir zaman yetmez; [9] öyle ki sonsuza dek yaşasın, çürümeyi görmesin. [10] Çünkü görür ki bilgeler ölür; ahmakla akılsız da aynı şekilde yok olur, servetlerini başkalarına bırakırlar. [11] İçlerinden şöyle düşünürler: "Evlerimiz sonsuza dek kalacak, konutlarımız kuşaktan kuşağa sürecek." Topraklarına kendi adlarını verirler. [12] Ama insan, zenginlik içinde olsa da kalıcı değildir; yok olup giden hayvanlara benzer. [13] İşte akılsızların sonu budur, onların sözlerini beğenenlerin de. Sela. [14] Onlar bir

sürü gibi ölüler diyarına ayrılmıştır, çobanları ölüm olacaktır. Doğrular sabahleyin onlara egemen olur. Güzellikleri ölüler diyarında çürür, konaklarından uzak kalırlar. 15 Ama Tanrı canımı ölüler diyarının gücünden kurtaracak, çünkü beni kabul edecek. Sela. 16 Bir adam zengin olduğunda korkma, evine yücelik katıldığında yılma. 17 Çünkü ölünce yanında hiçbir şey götürmeyecek, yüceliği arkasından inmeyecek. 18 Yaşarken kendini mutlu saysa da ve sen kendine iyilik ettiğinde insanlar seni övse de, 19 atalarının kuşağına katılacak; onlar bir daha asla ışığı görmeyecek. 20 Zenginliği olup anlayışı olmayan insan, yok olup giden hayvanlara benzer.

50

1 Güçlü Olan, Tanrı, RAB konuşur, güneşin doğduğu yerden battığı yere dek yeryüzünü çağırır. 2 Güzelliğin kusursuzluğu olan Siyon'dan Tanrı ışığını saçar. 3 Tanrımız gelir ve susmaz. Önünde ateş yiyip bitirir, çevresinde şiddetli fırtına kopar. 4 Halkını yargılamak için yukarılardaki göklere ve yeryüzüne seslenir: 5 “Kurbanla benimle antlaşma yapan sadık kullarımı önümde toplayın.” 6 Gökyüzü onun doğruluğunu ilan eder, çünkü yargıç Tanrı'nın kendisidir. Sela. 7 “Dinle, ey halkım, konuşayım; ey İsrail, sana karşı tanıklık edeyim. Ben Tanrı'yım, senin Tanrın'ım. 8 Seni kurbanlarından ötürü azarlamıyorum. Yakmalık sunuların durmadan önümde. 9 Ağılından boğa almaya ihtiyacım yok, barınaklarından erkek keçi de istemem. 10 Çünkü ormandaki bütün hayvanlar benimdir, bin tepedeki sürüler de benimdir. 11 Dağlardaki bütün kuşları bilirim. Kırlardaki yabanıl hayvanlar benimdir. 12 Aç olsaydım sana söylemezdim, çünkü dünya da içindeki her şey de benimdir. 13 Ben boğaların etini mi yerim, keçilerin kanını mı içerim? 14 Tanrı'ya şükran kurbanı sun, En Yüce Olan'a adaklarını yerine getir. 15 Sıkıntı gününde bana seslen. Seni kurtarırım, sen de beni yüceltirsin.” 16 Ama kötüye Tanrı şöyle der: “Kurallarımı anlatmaya ne hakkın var, antlaşmamı ağzına almaya nasıl cüret edersin, 17 çünkü terbiyeden nefret ediyorsun ve sözlerimi sırtının arkasına atıyorsun? 18 Hırsızı görünce onunla bir oluyorsun, zina edenlerle ortaklık ediyorsun. 19 “Ağzını kötülüğe bırakıyorsun. Dilin hile düzenliyor. 20 Oturup kardeşine karşı konuşuyorsun. Öz annenin oğluna kara çalıyorsun. 21 Bunları yaptın, ben de sustum. Beni kendin gibi sandın. Ama seni azarlayacağım, gözlerinin önünde seni suçlayacağım. 22 “Şimdi şunu anlayın, ey Tanrı'yı unutanlar; yoksa sizi parça parça ederim, kurtaran da olmaz. 23 Şükran kurbanı sunan beni yüceltir; yolunu doğru hazırlayana Tanrı'nın kurtuluşunu göstereceğim.”

51

1 Ey Tanrı, vefalı sevgine göre bana merhamet et. Bol şefkatine göre suçlarımı sil. 2 Beni suçumdan iyice yıka. Beni günahımdan arındır. 3 Çünkü suçlarımı biliyorum. Günahım sürekli önümde duruyor. 4 Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim; senin gözünde kötü olanı yaptım. Öyle ki, konuştuğunda haklı, yargıladığında adil olduğun görülsün. 5 İşte, suç içinde doğdum, annem bana günah içinde gebe kaldı. 6 İşte, sen iç varlığımda gerçeği istersin. En derin yerimde bana bilgelik öğretirsin. 7 Beni mercanköşkle arındır, temiz olayım. Beni yıka, kardan daha beyaz olayım. 8 Bana sevinç ve neşe duyur, öyle ki kırdığın kemikler sevinsin. 9 Yüzünü günahlarımdan çevir, bütün suçlarımı sil. 10 Ey Tanrı, bende temiz bir yürek yarat. İçimde kararlı bir ruh yenile. 11 Beni huzurundan atma, Kutsal Ruhun'u benden alma. 12 Kurtuluşunun sevincini bana geri ver. İstekli bir ruhla beni destekle. 13 O zaman suçlulara senin yollarını öğreteceğim, günahkârlar da sana dönecek. 14 Ey Tanrı, ey kurtuluşumun Tanrısı, beni kan dökme suçundan kurtar. Dilim senin doğruluğunu sevinçle ezgileyecek. 15 Rab, dudaklarımı aç. Ağzım seni övecek. 16 Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın, yoksa sunardım. Yakmalık sunudan da zevk almazsın. 17 Tanrı'nın kabul ettiği kurban kırılmış ruhtur. Ey Tanrı, kırık ve pişman bir yüreği hor görmezsin. 18 İyiliğinle Siyon'a iyilik et. Yeruşalim'in surlarını kur. 19 O zaman doğruluk kurbanlarından, yakmalık sunulardan ve tümüyle yakılan sunulardan hoşnut kalacaksın. O zaman sunağında boğalar sunulacak.

52

[1] Ey güçlü adam, neden kötülüğünle övünüyorsun? Tanrı'nın vefalı sevgisi durmadan sürer. [2] Dilin yıkım tasarlıyor; keskin bir ustura gibi, hileyle iş görüyor. [3] İyiden çok kötülüğü, doğruyu söylemekten çok yalanı seviyorsun. Selah. [4] Ey hilekâr dil, yutup bitiren bütün sözleri seviyorsun. [5] Ama Tanrı da seni sonsuza dek yıkacak. Seni kapıp götürecek, çadırından söküp alacak, seni yaşayanlar diyarından kökünden söküp atacak. Selah. [6] Doğrular bunu görüp korkacak, ona gülüp şöyle diyecek: [7] "İşte, gücünü Tanrı'da aramayan adam buydu; zenginliğinin bolluğuna güvendi, kötülüğünde güç buldu." [8] Ama ben Tanrı'nın evinde yeşil bir zeytin ağacı gibiyim. Tanrı'nın vefalı sevgisine sonsuza dek güvenirim. [9] Sana sonsuza dek şükredeceğim, çünkü bunu sen yaptın. Adına umut bağlayacağım, çünkü adın iyidir; sadık kullarının önünde.

53

[1] Akılsız içinden, "Tanrı yok" dedi. Bozulmuşlar, iğrenç kötülükler yapmışlar. İyilik eden hiç kimse yok. [2] Tanrı göklerden insanlara bakıyor, Anlayışlı biri var mı, Tanrı'yı arayan biri var mı diye. [3] Hepsi yoldan saptı. Hep birlikte kirlendiler. İyilik eden yok, Bir kişi bile yok. [4] Suç işleyenler hiç mi anlamıyor? Halkımı ekmek yer gibi yiyip bitiriyor, Tanrı'ya yakarmıyorlar. [5] İşte orada, korkulacak bir şey yokken, büyük korkuya kapıldılar. Çünkü Tanrı sana karşı ordugah kuranın kemiklerini dağıttı. Onları utanca boğdun, Çünkü Tanrı onları reddetti. [6] Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse! Tanrı halkını tutsaklıktan geri getirdiğinde, Yakup sevinecek, İsrail coşacak.

54

[1] Tanrı, beni adınla kurtar; gücünle hakkımı savun. [2] Duasımı işit, Tanrı; ağzımdan çıkan sözlere kulak ver. [3] Çünkü yabancılar bana karşı ayaklandı, zorba adamlar canımın peşine düştü; Tanrı'yı göz önünde tutmadılar. Sela. [4] İşte, Tanrı yardımcım; Rab canımı ayakta tutandır. [5] Düşmanlarıma kötülüklerini geri ödeyecek; gerçeğinle onları yok et. [6] Sana gönüllü bir sunu sunacağım; adın için şükredeceğim, ey RAB, çünkü adın iyidir. [7] Çünkü beni her sıkıntıdan kurtardı; gözüm düşmanlarımın yenilgisini gördü.

55

[1] Duamı dinle, ey Tanrı. Yalvarışımdan gizlenme. [2] Bana kulak ver, yanıtla beni. Yakınmam içinde huzursuzum, inleyip duruyorum, [3] düşmanın sesi yüzünden, kötülerin baskısı yüzünden. Çünkü acıyı üstüme yıkıyorlar, öfkeyle bana kin besliyorlar. [4] Yüreğim içimde şiddetle kıvranıyor. Ölüm dehşetleri üstüme çöktü. [5] Korku ve titreme geldi üzerime. Dehşet beni kapladı. [6] Dedim ki, "Keşke güvercin gibi kanatlarım olsaydı! O zaman uçar, huzur bulurdum. [7] Bak, o zaman çok uzaklara giderdim. Issız yerde konaklardım." Sela. [8] "Fırtınalı rüzgârdan, kasırgadan kaçıp sığınağa varmak için acele ederdim." [9] Onları şaşırt, ya Rab, dillerini birbirine düşür. Çünkü kentte şiddet ve çekişme gördüm. [10] Gece gündüz surlarının üstünde dolaşıyorlar. İçinde kötülük ve baskı da var. [11] Yıkıcı güçler onun içindedir. Sokaklarından tehdit ve yalan eksilmez. [12] Çünkü bana hakaret eden bir düşman olsaydı, buna dayanırdım. Bana karşı büyüklük taslayan benden nefret eden biri olsaydı, ondan saklanırdım. [13] Ama sensin, benim dengim olan adam, yoldaşım, yakın dostum. [14] Birlikte tatlı dostluk paylaşırdık. Kalabalıkla Tanrı'nın evine giderdik. [15] Ölüm ansızın üstlerine gelsin. Diri diri ölüler diyarına insinler. Çünkü evlerinde de içlerinde de kötülük var. [16] Ama ben Tanrı'ya sesleneceğim. RAB beni kurtaracak. [17] Akşam, sabah, öğleyin sıkıntı içinde yakarıp inleyeceğim. O sesimi işitecek. [18] Bana karşı verilen savaştan canımı esenlikle kurtardı, çünkü bana karşı olanlar çoktu. [19] Sonsuzdan beri tahtında oturan Tanrı işitecek, onlara karşılık verecek. Sela. Çünkü onlar değişmiyor, Tanrı'dan korkmuyorlar. [20] Dostlarına el kaldırdı, antlaşmasını bozdu. [21] Ağzı tereyağından daha yumuşaktı, ama yüreğinde savaş vardı. Sözleri yağdan daha yumuşaktı, ama çekilmiş kılıçlardı. [22] Yükünü RAB'be bırak, O seni ayakta

tutacak. Doğru kişinin sarsılmasına asla izin vermeyecek. [23] Ama sen, ey Tanrı, onları yıkım çukuruna indireceksin. Kana susamış, aldatıcı adamlar günlerinin yarısına varmadan ölecek. Ama ben sana güveneceğim.

56

[1] Bana merhamet et, Tanrı, çünkü insanlar beni yutmak istiyor. Bütün gün saldırıp beni eziyorlar. [2] Düşmanlarım bütün gün beni yutmak istiyor, çünkü bana küstahça savaş açan çok kişi var. [3] Korktuğum zaman sana güvenirim. [4] Tanrı'da, O'nun sözünü överim. Tanrı'ya güvenirim, korkmam. İnsan bana ne yapabilir? [5] Bütün gün sözlerimi çarpıtıyorlar, bütün düşünceleri bana kötülük etmek için. [6] Bir araya gelip pusuya yatıyorlar, adımlarımı gözetliyorlar, çünkü canımı almak istiyorlar. [7] Yaptıkları kötülükle kurtulabilirler mi? Ey Tanrı, öfkenle ulusları yere ser. [8] Benim başıboş dolaşmalarımı saydın. Gözyaşlarımı tulumuna koy. Onlar senin kitabında değil mi? [9] Sana seslendiğim gün düşmanlarım geri çekilecek. Şunu biliyorum: Tanrı benden yanadır. [10] Tanrı'da, O'nun sözünü överim. RAB'de, O'nun sözünü överim. [11] Tanrı'ya güvendim, korkmam. İnsan bana ne yapabilir? [12] Sana adadığım adaklar üzerimdedir, ey Tanrı. Sana şükran sunuları sunacağım. [13] Çünkü canımı ölümden sen kurtardın, ayaklarımın tökezlemesini önledin; öyle ki yaşayanların ışığında Tanrı'nın önünde yürüyeyim.

57

[1] Bana merhamet et, ey Tanrı, bana merhamet et, çünkü canım sana sığınıyor. Evet, felaket geçene dek kanatlarının gölgesine sığınacağım. [2] Yüceler Yücesi Tanrı'ya, benim için her şeyi yerine getiren Tanrı'ya yakarıyorum. [3] Göklerden gönderip beni kurtaracak, peşimden koşanı azarlayacak. Sela. Tanrı vefalı sevgisini ve gerçeğini gönderecek. [4] Canım aslanların arasında. Ateşe verilmiş insanların, yani dişleri mızrak ve ok gibi, dilleri keskin bir kılıç gibi olan insanların arasında yatıyorum. [5] Ey Tanrı, göklerin üzerine yüceltil! Yüceliğin bütün yeryüzünün üzerinde olsun! [6] Adımlarım için ağ hazırladılar. Canım çöktü. Önüme bir çukur kazdılar. Kendileri onun içine düştü. Sela. [7] Yüreğim kararlı, ey Tanrı, yüreğim kararlı. Ezgi söyleyeceğim, ilahiler söyleyeceğim. [8] Uyan, ey yüceliğim! Uyan, ey çenk ve lir! Ben tan ağarısını uyandıracağım. [9] Halkların arasında sana şükredeceğim, ya Rab. Ulusların arasında sana ilahi söyleyeceğim. [10] Çünkü vefalı sevgin göklere erişir, gerçeğin gökyüzüne kadar yükselir. [11] Ey Tanrı, göklerin üzerine yüceltil. Yüceliğin bütün yeryüzünün üzerinde olsun.

58

[1] Siz gerçekten doğruluğu mu söylüyorsunuz, ey suskun olanlar? Ey insanoğulları, adilce mi yargılıyorsunuz? [2] Hayır, yüreğinizde haksızlık tasarlıyorsunuz. Ellerinizin zorbalığını yeryüzüne tartıp dağıtıyorsunuz. [3] Kötüler ana rahminden sapar. Doğdukları andan beri yoldan çıkar, yalan söylerler. [4] Onların zehri yılan zehri gibidir; kulağını tıkayan sağır kobra gibidirler. [5] Büyücülerin sesine kulak vermezler; büyücü ne kadar usta olursa olsun dinlemezler. [6] Tanrı, ağızlarındaki dişleri kır. Genç aslanların büyük dişlerini sök, RAB. [7] Akan su gibi yok olup gitsinler. Yaylarını gerdiklerinde, okları körelsin. [8] Eriyip geçen bir salyangoz gibi olsunlar; güneşi hiç görmemiş ölü doğmuş çocuk gibi olsunlar. [9] Tencereleriniz dikenlerin ateşini daha duymadan, o hem yeşili hem yananı kasırga gibi süpürüp götürecek. [10] Doğru kişi öç alındığını gördüğünde sevinecek. Ayaklarını kötülerin kanında yıkayacak. [11] O zaman insanlar, "Kuşkusuz doğru kişi için bir ödül var. Kuşkusuz yeryüzünü yargılayan bir Tanrı var" diyecek.

59

[1] Ey Tanrım, beni düşmanlarımdan kurtar. Bana karşı ayaklananların üstüne çıkar beni. [2] Beni kötülük yapanlardan kurtar, Kana susamış adamlardan kurtuluş ver bana. [3] Bak, canıma pusu

kuruyorlar. Güçlü adamlar bana karşı birleşiyor; RAB, bu ne başkaldırışımdan ötürü, ne de günahımdan dolayı. 4 Bende suç yokken saldırıya hazırlanıyorlar. Kalk, bana bak ve yardımıma gel! 5 Sen, ey orduların Tanrısı RAB, İsrail'in Tanrısı, Uyan da bütün ulusları cezalandır. O kötü hainlerin hiçbirine merhamet etme. Sela. 6 Akşam geri dönüyorlar, Köpek gibi uluyup kentin çevresinde dolaşıyorlar. 7 Bak, ağızlarından köpürür gibi sözler saçıyorlar. Dudaklarında kılıçlar var. "Bizi kim duyacak?" diyorlar. 8 Ama sen, ya RAB, onlara gülersin; Bütün uluslarla alay edersin. 9 Ey gücüm, seni gözlüyorum, Çünkü Tanrı benim yüksek kulemdir. 10 Tanrım vefalı sevgisiyle önümden gider. Tanrı, düşmanlarımın yenilişini bana gösterir. 11 Onları öldürme, yoksa halkım unutur. Ey kalkanımız olan Rab, Gücünle onları dağıt, aşağı indir onları. 12 Ağızlarının günahı, dudaklarından çıkan sözler yüzünden, gururlarının içinde yakalansınlar. Çünkü lanet ve yalan saçıyorlar. 13 Öfkeyle tüket onları, tüket ki yok olup gitsinler. Bilinsin ki Tanrı Yakup'ta egemendir, Yeryüzünün uçlarına dek. Sela. 14 Akşam geri dönsünler, Köpek gibi ulusunlar, kentin çevresinde dolaşsınlar. 15 Yiyecek arayıp dursunlar, Doymazlarsa bütün gece oyalanıp beklesinler. 16 Ama ben senin gücünü ezgiyle anacağım, Sabahleyin vefalı sevgini sevinçle dillendireceğim. Çünkü sıkıntı günümde sen benim yüksek kulem, Sığınağım oldun. 17 Ey gücüm, sana ezgiler söyleyeceğim. Çünkü Tanrı benim yüksek kulemdir, Bana vefalı sevgi gösteren Tanrı'dır.

60

1 Ey Tanrı, bizi reddettin, bizi parçaladın; öfkelendin. Bizi yine eski halimize getir. 2 Ülkeyi sarstın, onu yardın; çatlaklarını onar, çünkü sarsılıyor. 3 Halkına ağır şeyler gösterdin; bize sendeleten şarabı içirdin. 4 Senden korkanlara bir sancak verdin, gerçek uğruna yükseltilsin diye. Sela. 5 Sevdiklerin kurtulsun diye sağ elinle kurtar, bize yanıt ver. 6 Tanrı kutsal yerinden konuştu: “Zafer çığlıkları atacağım. Şekem'i paylaştıracağım, Sukkot Vadisi'ni ölçeceğim. 7 Gilat benimdir, Manaşşe benimdir. Efrayim başımın miğferidir. Yahuda asamdır. 8 Moav leğenimdir. Edom'un üzerine çarığımı atacağım. Filistiya'nın üzerine zafer çığlığı atarım.” 9 Beni surlu kente kim götürecek? Beni Edom'a kim ulaştırdı? 10 Ey Tanrı, bizi reddeden sen değil misin? Ordularımızla birlikte savaşa çıkmıyorsun, ey Tanrı. 11 Düşmana karşı bize yardım et, çünkü insan yardımı boştur. 12 Tanrı sayesinde yiğitçe davranacağız; düşmanlarımızı ayaklar altına alacak olan O'dur.

61

1 Feryadımı duy, Tanrı; duama kulak ver. 2 Yüreğim ezildiğinde, yeryüzünün ucundan sana seslenirim. Benden daha yüksek olan kayaya beni çıkar. 3 Çünkü sen benim için sığınak, düşmana karşı güçlü bir kule oldun. 4 Çadırında sonsuza dek kalayım, kanatlarının gölgesine sığınayım. Selah. 5 Çünkü sen, ey Tanrı, adaklarımı duydun; adından korkanların mirasını bana verdin. 6 Kralın ömrüne ömür katacaksın; yılları kuşaklar boyunca sürecek. 7 Tanrı'nın önünde sonsuza dek tahtında otursun; vefalı sevgiyle gerçeği onu korumak için görevlendir. 8 Böylece adına sonsuza dek ezgiler söyleyeceğim, adaklarımı gün be gün yerine getireceğim.

62

1 Canım yalnız Tanrı'da huzur bulur. Kurtuluşum ondan gelir. 2 Yalnız o kayam, kurtuluşum, kalemdir. Asla çok sarsılmam. 3 Ne zamana kadar bir adama saldıracaksınız? Hepiniz onu devirmeye mi çalışacaksınız, eğilmiş bir duvarı, sallanan bir çiti devirir gibi? 4 Onu yüksek yerinden atmaya kararlılar. Yalandan zevk alırlar. Ağızlarıyla kutsarlar, içlerinden lanetlerler. Sela. 5 Canım, yalnız Tanrı'yı sessizlik içinde bekle, çünkü beklentim ondan gelir. 6 Yalnız o kayam, kurtuluşum, kalemdir. Sarsılmam. 7 Kurtuluşum ve onurum Tanrı'dadır. Güçlü kayam, sığınağım Tanrı'dadır. 8 Ey halk, her zaman ona güvenin. Yüreğinizi onun önünde dökün. Tanrı bizim sığınağımızdır. Sela. 9 Düşük tabakadan

olanlar ancak bir soluktur, yüksek tabakadan olanlar ise aldatıcıdır. Teraziye konsalar yukarı fırlarlar; hepsi birlikte bir soluğun kendisinden daha hafiftir. 10 Baskıya güvenmeyin. Soygunla böbürlenmeyin. Zenginlik artarsa, gönül bağlamayın. 11 Tanrı bir kez konuştu, ben bunu iki kez duydum: güç Tanrı'ya aittir. 12 Rab, vefalı sevgi de sana aittir; çünkü herkese yaptığının karşılığını sen verirsin.

63

1 Tanrım, sensin benim Tanrım. Seni içtenlikle ararım. Canım sana susadı. Bedenim seni özlüyor, suyu olmayan kuru ve bitkin bir diyarda. 2 Böylece kutsal yerde seni gördüm, gücünü ve yüceliğini seyrettim. 3 Çünkü vefalı sevgin yaşamdan daha iyi, dudaklarım seni övecek. 4 Bu yüzden yaşadığım sürece seni kutsayacağım. Ellerimi senin adınla kaldıracağım. 5 Canım en bol yiyecekle doymuş gibi doyacak. Ağzım sevinçli dudaklarla seni övecek, 6 yatağımda seni andığımda, gece nöbetlerinde seni düşündüğümde. 7 Çünkü yardımım sen oldun. Kanatlarının gölgesinde sevineceğim. 8 Canım sana sımsıkı bağlı. Sağ elin beni ayakta tutar. 9 Ama canımı yok etmek isteyenler, yerin derinliklerine inecek. 10 Kılıcın gücüne teslim edilecekler. Çakallara yem olacaklar. 11 Ama kral Tanrı'da sevinecek. Onun adıyla ant içen herkes onu övecek, çünkü yalan söyleyenlerin ağzı kapanacak.

64

1 Şikâyetimi sunarken sesimi duy, ey Tanrı. Düşman korkusundan canımı koru. 2 Beni kötülerin gizli düzeninden, Kötülük yapanların gürültülü kalabalığından sakla. 3 Dillerini kılıç gibi biliyorlar, Öldürücü sözlerini ok gibi doğrultuyorlar. 4 Suçsuz kişiyi pusu yerinden vurmak için; Ona ansızın, korkusuzca ateş ediyorlar. 5 Kötü tasarılarında birbirlerini yüreklendiriyorlar. Gizlice tuzak kurmaktan söz ediyorlar. “Kim onları görecek?” diyorlar. 6 Haksızlık tasarlıyorlar: “Kusursuz bir plan kurduk!” diyorlar. İnsanın aklı da yüreği de hilekârdır. 7 Ama Tanrı onlara bir ok atacak; Birdenbire vurulacaklar. 8 Kendi dilleri yıkımlarına yol açacak. Onları gören herkes başını sallayacak. 9 Bütün insanlar korkuya kapılacak. Tanrı'nın yaptığını duyuracaklar, O'nun işini akıllıca düşünecekler. 10 Doğru kişi RAB'de sevinecek, O'na sığınacak. Yüreği doğru olanların hepsi O'nu övecek.

65

1 Siyon'da övgü seni bekler, ey Tanrı. Sana adaklar yerine getirilecektir. 2 Duayı işiten sensin; bütün insanlar sana gelecek. 3 Suçlar beni ezdi, ama isyanlarımız için sen kefaret ettin. 4 Ne mutlu seçtiğin, yakınına getirip avlularında oturttuğun kişiye. Evinin iyilikleriyle, kutsal tapınağının bereketiyle doyacağız. 5 Kurtuluşumuzun Tanrısı, doğruluğunun ürperti veren işleriyle bize karşılık verirsin. Sen yeryüzünün en uzak köşelerinin de, denizlerin ötesindekilerin de umudusun. 6 Dağları gücünle kuran, kudretle kuşanmış olan sensin. 7 Denizlerin uğultusunu, dalgalarının gürültüsünü, ulusların kargaşasını dindiren sensin. 8 Uzak yerlerde yaşayanlar belirtilerinden korkar. Sabahın doğuşunu da akşamı da sevinç ezgileriyle coşturursun. 9 Yeryüzünü yoklar, onu sularsın. Onu büyük ölçüde zenginleştirirsin. Tanrı'nın ırmağı suyla doludur. İnsanlara tahıl verirsin, çünkü onu böyle hazırladın. 10 Onun saban izlerini iyice sular, sırtlarını düzlersin. Sağanaklarla toprağı yumuşatır, ürününü kutsarsın. 11 Yılı bolluğunla taçlandırırsın. Arabalarının izlerinden bereket taşar. 12 Bozkırın otlakları taşar, tepeler sevinçle kuşanır. 13 Mera sürülerle örtünür, vadiler de tahılla kaplanır. Sevinç çığlıkları atar, ezgiler söylerler.

66

1 Ey bütün yeryüzü, Tanrı'ya sevinç çığlıkları at! 2 Adının yüceliğini ezgiyle duyurun! Ona yücelik ve övgü sunun! 3 Tanrı'ya deyin ki, “Yaptıkların ne görkemli! Gücünün büyüklüğü yüzünden düşmanların sana boyun eğer. 4 Bütün yeryüzü sana tapınacak, sana ezgiler söyleyecek; adına ezgiler

söyleyecek.” Sela. [5] Gelin, Tanrı'nın yaptıklarını görün; insanların yararına yaptığı işler ne görkemlidir. [6] Denizi kuru toprağa çevirdi. Irmaktan yürüyerek geçtiler. Orada O'nda sevindik. [7] Gücüyle sonsuza dek egemenlik sürer. Gözleri ulusları gözetir. Başkaldıranlar O'na karşı dikilmesin. Sela. [8] Ey halklar, Tanrımızı övün! Ona yükselen övgü sesi duyulsun. [9] Çünkü yaşamımızı yaşayanlar arasında tutan O'dur, ayaklarımızın kaymasına izin vermez. [10] Çünkü sen, ey Tanrı, bizi sınadın; gümüş arıtılır gibi bizi arıttın. [11] Bizi zindana soktun. Sırtımıza ağır yük yükledin. [12] İnsanların başımızın üstünde at sürmesine izin verdin. Ateşten de sudan da geçtik, ama sonunda bizi bolluğa çıkardın. [13] Tapınağına yakmalık sunularla geleceğim. Sana adaklarımı yerine getireceğim. [14] Sıkıntıdayken dudaklarımın verdiği sözü, ağzımın söylediğini yerine getireceğim. [15] Sana semiz hayvanlardan yakmalık sunular sunacağım, koçların sunusunu da getireceğim; boğalarla tekeler sunacağım. Sela. [16] Gelin, dinleyin, ey Tanrı'dan korkan hepiniz; canım için neler yaptığını anlatayım. [17] Ağzımla O'na seslendim, dilimle O'nu yücelttim. [18] Yüreğimde günaha yer verseydim, Rab beni dinlemezdi. [19] Ama Tanrı kesinlikle dinledi; duamın sesine kulak verdi. [20] Tanrı'ya övgüler olsun! Duamı geri çevirmedi, vefalı sevgisini benden esirgemedi.

67

[1] Tanrı bize merhamet etsin, bizi kutsasın, yüzünün ışığını üzerimize parlatısın. Sela. [2] Öyle ki yolun yeryüzünde, kurtuluşun bütün uluslar arasında bilinsin. [3] Halklar sana övgüler sunsun, ey Tanrı. Bütün halklar sana övgüler sunsun. [4] Uluslar sevinsin, sevinçle ezgi söylesin, çünkü halkları adaletle yargılar, yeryüzündeki ulusları yönetirsin. Sela. [5] Halklar sana övgüler sunsun, ey Tanrı. Bütün halklar sana övgüler sunsun. [6] Toprak ürününü verdi. Tanrı, bizim Tanrımız, bizi kutsayacak. [7] Tanrı bizi kutsayacak. Yeryüzünün bütün uçları ondan korkacak.

68

[1] Tanrı ayağa kalksın! Düşmanları dağılsın! Ondan nefret edenler onun önünden kaçsın. [2] Duman nasıl dağılıp gidiyorsa, onları öyle dağıt. Balmumu ateşin önünde nasıl erirse, kötüler de Tanrı'nın önünde öyle yok olsun. [3] Ama doğrular sevinsin. Tanrı'nın önünde coşsunlar. Evet, sevinçle coşsunlar. [4] Tanrı'ya ezgi söyleyin! Adına övgüler söyleyin! Bulutların üstünde gideni yüceltin; adı Yah'tır! Onun önünde sevinin! [5] Kutsal konutunda oturan Tanrı, öksüzlerin babasıdır, dulların savunucusudur. [6] Tanrı kimsesizleri aile içine yerleştirir. Tutsakları sevinçle dışarı çıkarır, ama başkaldıranlar kavrulmuş toprakta yaşar. [7] Ey Tanrı, halkının önünde yürüdüğünde, çölde ilerlediğinde... Sela. [8] Sina'nın Tanrısı'nın önünde, Tanrı'nın, İsrail'in Tanrısı'nın önünde yer sarsıldı, gökler de yağmur döktü. [9] Ey Tanrı, bol yağmur gönderdin. Bitkin düşen mirasını güçlendirdin. [10] Topluluğun orada yaşadı. Ey Tanrı, yoksullar için iyiliğini hazırladın. [11] Rab sözü bildirdi. Onu duyuranlar büyük bir topluluktu. [12] “Orduların kralları kaçıyor! Kaçıyorlar!” Evde kalan kadın ganimeti bölüşüyor. [13] Siz ordugah ateşlerinin arasında yatarken, güvercinin kanatları gümüşle kaplıydı, tüyleri parıldayan altınla. [14] Her Şeye Gücü Yeten orada kralları dağıttığında, Salmon Dağı'na kar yağdı. [15] Başan dağları görkemli dağlardır. Başan dağları sarp dağlardır. [16] Ey sarp dağlar, neden kıskançlıkla bakıyorsunuz Tanrı'nın egemenlik sürmek için seçtiği dağa? Evet, RAB orada sonsuza dek oturacaktır. [17] Tanrı'nın savaş arabaları on binlercedir, binlerce bindir. Rab onların arasındadır; Sina'dan kutsal yere gelmiştir. [18] Yükseğe çıktın. Tutsakları esir alıp götürdün. İnsanlar arasından armağanlar aldın, evet, başkaldıranlar arasından da; öyle ki RAB Tanrı orada otursun. [19] Her gün yükümüzü taşıyan Rab'be övgüler olsun; kurtuluşumuz olan Tanrı'dır. Sela. [20] Tanrı bizim için kurtaran Tanrı'dır. Ölümden kaçış yolları Egemen RAB'be aittir. [21] Ama Tanrı düşmanlarının başını ezecek; suçluluk içinde yürümeyi sürdürenlerin saçlı kafatasını parçalayacak. [22] Rab dedi ki, “Sizi Başan'dan geri getireceğim, denizin derinliklerinden geri getireceğim; [23] Öyle ki ayağını kana batırasın, köpeklerinin dilleri de düşmanlarından payını alsın.”

24 Ey Tanrı, yürüyüşünü gördüler; Tanrım'ın,
Kralım'ın kutsal yere giriş alayını gördüler. 25 Önde
ezgi söyleyenler, arkada çalgıcılar, ortada tef çalan
kızlar vardı. 26 “Toplantılarda Tanrı'yı kutsayın, İsrail
topluluğunda Rab'bi kutsayın!” 27 Orada önderleri
olan küçük Benyamin, Yahuda önderleri ve
toplulukları, Zevulun önderleri, Naftali önderleri var.
28 Tanrın senin gücünü buyurdu. Ey Tanrı, bizim için
yaptığını güçlendir. 29 Yeruşalim'deki tapınağın
yüzünden krallar sana armağanlar getirecek. 30
Kamışlıkların yabanıl hayvanını azarla, halkların
buzağılarıyla birlikte boğalar sürüsünü de azarla.
Alçaltılmış olarak gümüş külçeleri getirsin. Savaştan
hoşlanan ulusları dağıt. 31 Mısır'dan ileri gelenler
gelecek. Kûş, ellerini Tanrı'ya uzatmak için çabuk
edecek. 32 Ey yeryüzünün krallıkları, Tanrı'ya ezgi
söyleyin! Rab'be övgüler söyleyin! Sela. 33 Eskiden
beri var olan göklerin gökleri üzerinde gidene bakın:
İşte, sesini yükseltiyor, güçlü bir sesle konuşuyor. 34
Tanrı'nın gücünü kabul edin! Onun görkemi İsrail'in
üzerindedir, gücü göklerdedir. 35 Ey Tanrı, kutsal
yerlerinde heybetlisin. İsrail'in Tanrısı halkına güç ve
kudret verir. Tanrı'ya övgüler olsun!

69

1 Kurtar beni, Tanrı, çünkü sular boynuma kadar
yükseldi! 2 Derin batağa saplandım, basacak yer yok.
Derin sulara girdim, seller beni bastı. 3
Haykırmaktan yoruldum, boğazım kurudu. Gözlerim,
Tanrım'ı beklemekten tükendi. 4 Benden sebepsiz
yere nefret edenler başımdaki saçlardan çok. Haksız
yere düşmanım olan, beni yok etmek isteyenler
güçlü. Çalmadığım şeyi geri vermek zorunda kaldım.
5 Ey Tanrı, akılsızlığımı sen biliyorsun, suçlarım
senden gizli değil. 6 Bana bakıp da utandırma, seni
bekleyenleri, Ey Egemen RAB, Orduların Tanrısı.
Bana bakıp da onursuzluğa düşürme, seni arayanları,
ey İsrail'in Tanrısı. 7 Senin uğruna aşağılanmaya
katlandım, utanç yüzümü kapladı. 8 Kardeşlerime
yabancı oldum, annemin çocuklarına el gibi kaldım. 9
Çünkü evine duyduğum gayret beni yiyip bitirdi, sana
sövenlerin sövgüleri üzerime düştü. 10 Ağlayıp oruç
tuttuğumda, bu bana hakaret olarak döndü. 11 Çula
büründüğümde, onlar için alay sözü oldum. 12 Kapıda
oturanlar benden söz ediyor, ayyaşların türküsüne
döndüm. 13 Ama ben sana dua ediyorum, ey RAB,
kabul vaktinde. Ey Tanrı, vefalı sevginin bolluğuyla
yanıt ver bana, kurtarışının güvenilirliğiyle. 14 Çıkar
beni bataktan, batmayayım. Kurtulayım benden
nefret edenlerden, derin sulardan. 15 Seller beni
bastırmasın, derinlik beni yutmasın, çukur ağzını
üzerime kapatmasın. 16 Yanıt ver bana, ey RAB,
çünkü vefalı sevgin iyidir. Büyük merhametin
uyarınca dön bana. 17 Kulundan yüzünü gizleme,
çünkü sıkıntıdayım. Çabuk yanıt ver bana! 18 Canıma
yaklaş, onu kurtar. Düşmanlarımın yüzünden
fidyeyle beni özgür kıl. 19 Aşağılanmamı, utancımı,
onursuzluğumu sen biliyorsun. Bütün hasımlarım
senin önünde. 20 Aşağılanma yüreğimi kırdı,
dermanım kalmadı. Acıyacak birini aradım, ama
kimse yoktu; avutacak kişiler aradım, bulamadım. 21
Yemeğime zehir kattılar, susadığımda içmem için
sirke verdiler. 22 Önlerindeki sofra onlar için tuzak
olsun. Karşılıkları ve kapanları olsun. 23 Gözleri
kararsın, göremesinler. Bellerini sürekli bük. 24
Gazabını üzerlerine dök. Kızgın öfken onlara yetişsin.
25 Yerleşimleri viran olsun. Çadırlarında oturan
kalmasın. 26 Çünkü senin vurduğun kişiye
zulmediyorlar, yaraladıklarının acısını anlatıp
duruyorlar. 27 Suçlarına suç kat. Doğruluğuna
erişemesinler. 28 Yaşam kitabından silinsinler,
doğrularla birlikte yazılmasınlar. 29 Ama ben acı ve
sıkıntı içindeyim. Ey Tanrı, kurtarışın beni korusun.
30 Tanrı'nın adını ezgiyle öveceğim, şükranla O'nu
yüceltecegim. 31 Bu, boynuzlu ve çatallı tırnaklı bir
öküzden, bir boğadan daha çok hoşnut edecek
RAB'bi. 32 Alçakgönüllüler bunu görüp sevinecek. Ey
Tanrı'yı arayanlar, yüreğiniz canlansın. 33 Çünkü
RAB yoksulları işitir, tutsak halkını hor görmez. 34
Gök ve yer O'nu övsün, denizler ve içlerinde
kıpırdayan her şey! 35 Çünkü Tanrı Siyon'u
kurtaracak, Yahuda kentlerini yeniden kuracak. Halk
orada yaşayıp oraya sahip olacak. 36 Kullarının
çocukları orayı miras alacak, adını sevenler orada
oturacak.

70

[1] Beni kurtarmak için acele et, ey Tanrı. Yardıma gel
çabucak, ya RAB. [2] Canımı arayanlar utansın, şaşkına
dönsün. Yıkımı isteyenler geri püskürtülsün, rezil
olsun. [3] “Hah! Hah!” diyenler utançları yüzünden
geri dönsün. [4] Seni arayanların hepsi sende sevinip
coşsun. Kurtarışını sevenler sürekli, “Tanrı
yüceltilsin!” desin. [5] Ama ben yoksulum, muhtacım.
Ey Tanrı, çabuk gel bana. Yardımcım ve
kurtarıcımsın sen. Ey RAB, gecikme.

71

[1] Sana sığınıyorum, RAB; beni asla utandırma. [2]
Doğruluğunla beni kurtar, beni özgür kıl. Kulağını
bana çevir ve beni kurtar. [3] Benim için her zaman
gidebileceğim bir sığınak kayası ol. Beni kurtarmayı
buyur, çünkü kayam ve kalem sensin. [4] Tanrım, beni
kötünün elinden, haksız ve zalim adamın elinden
kurtar. [5] Çünkü umudum sensin, ey Egemen RAB;
gençliğimden beri güvencem sensin. [6] Ana
rahminden beri sana dayandım. Beni annemin
rahminden çıkaran sensin. Seni hep öveceğim. [7]
Birçokları için bir şaşkınlık konusu oldum, ama
benim güçlü sığınağım sensin. [8] Ağzım gün boyu
övgünle, yüceliğinle dolacak. [9] Yaşlandığımda beni
bir kenara atma. Gücüm tükenirken beni terk etme.
[10] Çünkü düşmanlarım benim hakkımda konuşuyor.
Canıma göz dikenler birlikte düzen kuruyor, [11] şöyle
diyorlar: “Tanrı onu terk etti. Peşine düşün, onu
yakalayın, çünkü onu kurtaracak kimse yok.” [12] Ey
Tanrı, benden uzak durma. Tanrım, yardımıma
çabuk yetiş. [13] Beni suçlayanlar utansın, yok olsun.
Bana kötülük etmek isteyenler aşağılanma ve
rezillikle örtünsün. [14] Ama ben hep umut
bağlayacağım; övgülerine övgü katacağım. [15] Ağzım
gün boyu doğruluğunu, kurtarışını anlatacak;
ölçüsünü bilmesem de. [16] Egemen RAB'bin güçlü
işlerini anarak geleceğim. Yalnız senin doğruluğunu
anacağım. [17] Ey Tanrı, bana gençliğimden beri sen
öğrettin. Ben de şimdiye dek harikalarını ilan ettim.
[18] Ey Tanrı, yaşlanıp saçlarıma ak düşse bile beni terk
etme; ta ki gücünü gelecek kuşağa, kudretini de daha
doğacak herkese duyurayım. [19] Ey Tanrı, doğruluğun
göklere erişir; büyük işler yaptın. Ey Tanrı, senin
gibisi kim var? [20] Bize çok ve acı sıkıntılar gösterdin,
ama beni yeniden yaşatacaksın. Bizi yerin
derinliklerinden yine çıkaracaksın. [21] Onurumu artır,
beni yeniden teselli et. [22] Tanrım, ben de sadakatin
için seni çenkle öveceğim. Ey İsrail'in Kutsalı, sana
lirle ezgiler söyleyeceğim. [23] Sana ezgiler söylerken
dudaklarım sevinç çığlıkları atacak; kurtardığın
canım da öyle. [24] Dilim de gün boyu doğruluğunu
anlatacak, çünkü bana kötülük etmek isteyenler
utandırıldı, şaşkına çevrildi.

72

[1] Tanrı, yargılarını krala ver, doğruluğunu kral
oğluna. [2] Halkını doğrulukla, yoksullarını adaletle
yargılasın. [3] Dağlar halka refah getirsin, tepeler de
doğruluğun ürününü. [4] Halkın yoksullarına hakkını
versin, muhtaçların çocuklarını kurtarsın, ezeni
paramparça etsin. [5] Güneş durdukça senden
korksunlar, ay var oldukça, kuşaklar boyunca. [6]
Biçilmiş çimenin üzerine yağan yağmur gibi insin,
yeri sulayan sağanaklar gibi. [7] Onun günlerinde
doğru kişi serpilip gelişsin, ay ortadan kalkıncaya dek
esenlik bol olsun. [8] Denizden denize egemen olsun,
Fırat'tan yeryüzünün uçlarına kadar. [9] Çölde
yaşayanlar onun önünde eğilsin, düşmanları toprak
yalasın. [10] Tarşiş'in ve adaların kralları haraç getirsin,
Şeva ve Seva kralları armağan sunsun. [11] Bütün
krallar onun önünde yere kapansın, bütün uluslar
ona kulluk etsin. [12] Çünkü yardım isteyen yoksulu
kurtarır, yardımcısı olmayan düşkünü de. [13] Yoksula
ve muhtaca acır, muhtaçların canını kurtarır. [14]
Canlarını baskıdan ve zorbalıktan kurtarır, onların
kanı onun gözünde değerlidir. [15] O yaşasın! Şeva'nın
altını ona versinler. Durmadan onun için dua edilsin,
gün boyu ona bereket dilensin. [16] Ülkede tahıl
bolluğu olsun, ürünü Lübnan gibi dalgalansın. Kırın
otu gibi serpilip çoğalsın. [17] Adı sonsuza dek sürsün.
Adı güneş durdukça yaşasın. İnsanlar onun
aracılığıyla kutsansın. Bütün uluslar onu kutsanmış
saysın. [18] İsrail'in Tanrısı, yalnız harikalar yapan RAB
Tanrı'ya övgüler olsun. [19] Yüce adına sonsuza dek
övgüler olsun! Bütün yeryüzü onun yüceliğiyle
dolsun! Amin, amin. [20] İşay oğlu Davut'un duaları
burada biter.

73

[1] Tanrı gerçekten İsrail'e iyidir, yüreği temiz olanlara
iyidir. [2] Ama bana gelince, ayaklarım neredeyse
kayıyordu, adımlarım az kalsın sürçecekti. [3] Çünkü
kötülerin esenliğini görünce, küstahları kıskandım. [4]
Çünkü ölürlerken sancıları yoktur, güçleri de
sapasağlamdır. [5] Başkalarının taşıdığı yükleri
taşımazlar, öteki insanlar gibi belaya uğramazlar. [6]
Bu yüzden gurur boyunlarına takılmış bir zincirdir,
zorbalık onları bir giysi gibi örter. [7] Gözleri
semizlikten dışarı fırlar, akıllarından geçenler kibrin
sınırlarını aşar. [8] Alay eder, kötülükle konuşurlar,
kibirle baskı tehditleri savururlar. [9] Ağızlarını göklere
karşı açarlar, dilleri yeryüzünde dolaşır. [10] Bu yüzden
halk onlara döner, bolluk sularını kana kana içer. [11]
“Tanrı nasıl bilir? Yüceler Yücesi'nin bilgisi mi var?”
derler. [12] İşte böyledir kötüler: Hep rahat
içindedirler, servetlerini artırırlar. [13] Demek ki
yüreğimi boş yere temiz tutmuşum, ellerimi boş yere
suçsuzlukla yıkamışım. [14] Çünkü gün boyu bela
içindeyim, her sabah cezalandırılıyorum. [15] Eğer,
“Ben de böyle konuşayım” deseydim, senin
çocuklarının kuşağına ihanet etmiş olurdum. [16] Bunu
anlamaya çalıştığımda, bu bana çok ağır geldi. [17]
Tanrı'nın kutsal yerine girene dek, onların sonunu
kavrayamadım. [18] Gerçekten onları kaygan yerlere
koyuyorsun, yıkıma sürüklüyorsun. [19] Nasıl da bir
anda yıkıma uğradılar! Dehşet içinde silinip gittiler.
[20] Uyananın gözünde düş nasıl dağılıp giderse, Rab,
sen kalktığında onların hayalini öyle hor göreceksin.
[21] Çünkü içim burkulmuştu, yüreğimde acı
duyuyordum. [22] Anlayışsız ve bilgisizdim, senin
önünde akılsız bir hayvan gibiydim. [23] Yine de ben
sürekli seninleyim, sağ elimden sen tuttun. [24]
Öğüdünle bana yol göstereceksin, sonra beni yüceliğe
alacaksın. [25] Gökte senden başka kimim var?
Yeryüzünde de senden başka arzu ettiğim yok. [26]
Bedenim de yüreğim de tükenebilir, ama Tanrı
sonsuza dek yüreğimin gücü, payımdır. [27] Çünkü
senden uzak duranlar mahvolacak; sana vefasızlık
edenlerin hepsini yok ediyorsun. [28] Ama bana
gelince, Tanrı'ya yakın olmak iyidir. Bütün işlerini
anlatayım diye, Egemen RAB'bi sığınağım yaptım.

74

[1] Tanrı, neden bizi sonsuza dek reddettin? Öfken
neden otlağının koyunlarına karşı tüter durur? [2]
Eskiden satın aldığın topluluğunu anımsa; mirasının
oymağı olsun diye kurtardığın halkı anımsa; içinde
yaşadığın Siyon Dağı'nı anımsa. [3] Adımlarını bu
sonsuz yıkıntılara çevir; düşmanın kutsal yerde
yaptığı bütün kötülüklere bak. [4] Düşmanların
toplanma yerinin ortasında kükredi; kendi
sancaklarını belirti diye diktiler. [5] Baltalarını kaldırıp
ağaçlıkta yol açan adamlara benzediler. [6] Şimdi
oradaki bütün oymaları baltalarla, çekiçlerle
parçalıyorlar. [7] Kutsal yerini ateşe verip yerle bir
ettiler; adının konutunu kirletip yere yıktılar. [8]
İçlerinden, “Hepsini büsbütün ezelim” dediler.
Ülkedeki Tanrı'ya tapınılan bütün yerleri ateşe
verdiler. [9] Artık hiçbir belirti görmüyoruz.
Peygamber kalmadı; aramızda bunun daha ne kadar
süreceğini bilen de yok. [10] Ey Tanrı, düşman daha ne
zamana dek aşağılayacak? Düşman adını sonsuza dek
küfretmeye devam mı edecek? [11] Elini, sağ elini
neden geri çekiyorsun? Onu bağrından çıkar da
onları yok et. [12] Oysa Tanrı öteden beri kralımdır;
yeryüzünün ortasında kurtuluş işler. [13] Gücünle
denizi yardın; sulardaki deniz canavarlarının
başlarını kırdın. [14] Leviathan'ın başlarını parça parça
ettin; onu insanlara ve çöl yaratıklarına yiyecek
verdin. [15] Pınarları ve dereleri sen fışkırttın; coşkun
ırmakları sen kuruttun. [16] Gündüz senindir, gece de
senindir; ışığı ve güneşi sen hazırladın. [17] Yeryüzünün
bütün sınırlarını sen belirledin; yazı da kışı da sen
yaptın. [18] Şunu anımsa, ya RAB: düşman seninle alay
etti; akılsız bir halk adına küfretti. [19] Güvercininin
canını yabanıl hayvanlara verme; yoksullarının
yaşamını sonsuza dek unutma. [20] Antlaşmanı gözet,
çünkü yeryüzünün karanlık yerleri zorbalık
yuvalarıyla dolu. [21] Ezilen utanç içinde geri
dönmesin; yoksul da muhtaç da adını övsün. [22] Kalk,
ey Tanrı, kendi davanı savun; akılsızın gün boyu seni
nasıl aşağıladığını anımsa. [23] Hasımlarının sesini
unutma; sana karşı ayaklananların durmadan
yükselen kargaşasını unutma.

75

[1] Sana şükrediyoruz, ey Tanrı, sana şükrediyoruz,
çünkü adın yakındır. İnsanlar senin harika işlerini
anlatır. [2] Belirlediğim zaman gelince, dosdoğru
yargılayacağım. [3] Yeryüzü ve üzerinde yaşayan herkes
sarsılır; onun sütunlarını ben sağlam tutarım. Sela. [4]
Küstahlara, “Böbürlenmeyin!” dedim. Kötülere de,
“Boynuzunuzu kaldırmayın! [5] Boynuzunuzu yükseğe
kaldırmayın. Dik boyunla konuşmayın.” [6] Çünkü
yüceltilme ne doğudan gelir, ne batıdan, ne de
güneyden. [7] Ama yargıç Tanrı'dır. Birini alçaltır,
ötekini yükseltir. [8] Çünkü RAB'bin elinde bir kâse
var; içi köpüren, baharatla karıştırılmış şarapla dolu.
Onu döker; yeryüzünün bütün kötüleri onu içer, son
damlasına kadar içer. [9] Ama ben bunu sonsuza dek
ilan edeceğim; Yakup'un Tanrısı'na ezgiler
söyleyeceğim. [10] Kötülerin bütün boynuzlarını
keseceğim, ama doğruların boynuzları yükselecek.

76

[1] Yahuda'da Tanrı tanınır, İsrail'de adı büyüktür. [2]
Çadırı Şalem'dedir, konutu da Siyon'dadır. [3] Orada
okun alevli uçlarını, kalkanı, kılıcı ve savaş silahlarını
kırdı. Sela. [4] Sen görkemlisin, yücesin, av
dağlarından daha ulusun. [5] Yiğitler soyulup kaldı, son
uykularına daldılar. Savaşçıların hiçbiri ellerini
kaldıramadı. [6] Ey Yakup'un Tanrısı, senin azarınla
savaş arabası da at da derin uykuya daldı. [7] Evet,
korkulması gereken sensin. Öfkelendiğin zaman
senin önünde kim durabilir? [8] Göklerden yargını
açıkladın. Yeryüzü korkuya kapıldı, sustu. [9] Tanrı
yargılamak için kalktığında, yeryüzündeki bütün
ezilenleri kurtarmak için ayağa kalktığında. Sela. [10]
İnsanın öfkesi seni över; öfkeden arta kalanları sen
dizginlersin. [11] Tanrınız RAB'be adak adayın, yerine
getirin. Çevresindeki herkes korkulması gereken O'na
armağan getirsin. [12] Önderlerin yürekliliğini kırar;
yeryüzü kralları O'ndan korkar.

77

[1] Feryadım Tanrı'ya yükseliyor, Evet, yardım için
Tanrı'ya haykırıyorum; beni dinlesin diye. [2] Sıkıntılı
günümde Rab'bi aradım. Gece boyunca elim uzandı,
yorulmadı. Canım avutulmayı reddetti. [3] Tanrı'yı
anımsıyorum ve inliyorum. Yakınıyorum, ruhum
eziliyor. Sela. [4] Gözkapaklarımı açık tutuyorsun. Öyle
sarsıldım ki konuşamıyorum. [5] Geçmiş günleri, eski
yılları düşündüm. [6] Gece söylediğim ezgiyi
anımsıyorum. Yüreğimde derin derin düşünüyorum;
ruhum dikkatle araştırıyor: [7] “Rab bizi sonsuza dek
mi reddedecek? Bir daha hiç lütuf göstermeyecek mi?
[8] Vefalı sevgisi sonsuza dek tükendi mi? Sözü
kuşaklar boyunca boşa mı çıktı? [9] Tanrı lütfetmeyi
unuttu mu? Öfkesinde merhametini mi esirgedi?”
Sela. [10] Sonra dedim ki, “Başvuracağım şey şu:
Yüceler Yücesi'nin sağ elinin yılları.” [11] Yah'ın işlerini
anacağım, Evet, eskiden yaptığın harikaları
anacağım. [12] Bütün işlerin üzerinde derin derin
düşüneceğim, eylemlerini gözden geçireceğim. [13] Ey
Tanrı, yolun tapınaktadır. Tanrı gibi büyük hangi ilah
var? [14] Harikalar yapan Tanrı sensin. Gücünü halklar
arasında bildirdin. [15] Kolunla halkını kurtardın,
Yakup'la Yusuf'un oğullarını. Sela. [16] Sular seni
gördü, ey Tanrı, sular seni gördü ve kıvrandı.
Derinlikler de sarsıldı. [17] Bulutlar sular boşalttı.
Gökyüzü gürledi. Okların da dört yana çakıp geçti. [18]
Gök gürültünün sesi kasırganın içindeydi. Şimşekler
dünyayı aydınlattı. Yeryüzü titredi, sarsıldı. [19] Yolun
denizin içinden geçti, patikaların engin suların
içinden. Ayak izlerin bilinmedi. [20] Halkını bir sürü
gibi yönlendirdin, Musa'yla Harun'un eliyle.

78

[1] Ey halkım, öğretişimi dinle; ağzımdan çıkan sözlere
kulak ver. [2] Ağzımı benzetmeyle açacağım; eski
çağlardan kalan kapalı sözleri dile getireceğim. [3]
İşittiğimiz, bildiğimiz, atalarımızın bize anlattığı
şeyleri. [4] Bunları çocuklarından gizlemeyeceğiz;
gelecek kuşağa RAB'bin övgüye değer işlerini, gücünü
ve yaptığı harikaları anlatacağız. [5] Çünkü Yakup'ta bir
tanıklık kurdu, İsrail'de bir yasa koydu; atalarımıza,
bunları çocuklarına bildirmelerini buyurdu. [6] Öyle ki
gelecek kuşak da, hatta daha doğmamış çocuklar bile

bilsin; onlar da kalkıp kendi çocuklarına anlatsın. [7] Böylece umutlarını Tanrı'ya bağlasınlar, Tanrı'nın işlerini unutmasınlar, buyruklarını yerine getirsinler. [8] Ataları gibi inatçı, başkaldıran bir kuşak olmasınlar; yüreği kararsız, ruhu Tanrı'ya sadık olmayan bir kuşak olmasınlar. [9] Silahlı, yay taşıyan Efrayim oğulları savaş gününde geri çekildi. [10] Tanrı'nın antlaşmasına bağlı kalmadılar, O'nun yasasına göre yürümeyi reddettiler. [11] O'nun yaptıklarını, kendilerine gösterdiği harikaları unuttular. [12] Atalarının gözleri önünde, Mısır ülkesinde, Soan ovasında şaşılacak işler yaptı. [13] Denizi yardı, onları içinden geçirdi; suları bir yığın gibi dikti. [14] Gündüz onları bulutla, bütün gece ateş ışığıyla yönlendirdi. [15] Çölde kayaları yardı; diplerden fışkırır gibi onlara bol bol su içirdi. [16] Kayadan ırmaklar çıkardı, suları nehirler gibi akıttı. [17] Ama yine de O'na karşı günah işlemeyi sürdürdüler; kurak yerde Yüceler Yücesi'ne başkaldırdılar. [18] Canlarının çektiği yiyeceği isteyerek yüreklerinde Tanrı'yı sınadılar. [19] Tanrı'ya karşı konuştular; “Tanrı çölde sofra kurabilir mi?” dediler. [20] “Bak, kayaya vurdu da sular fışkırdı, dereler taştı. Peki ekmek de verebilir mi? Halkı için et sağlayabilir mi?” [21] Bunun üzerine RAB işitti ve öfkelendi; Yakup'a karşı ateş alevlendi, İsrail'e karşı öfke yükseldi. [22] Çünkü Tanrı'ya iman etmediler, O'nun kurtarışına güvenmediler. [23] Yine de yukarıdaki göklere buyurdu, göğün kapılarını açtı. [24] Yemeleri için üzerlerine man yağdırdı, onlara gökten ekmek verdi. [25] İnsanlar meleklerin ekmeğini yedi; onlara doyuncaya kadar yiyecek gönderdi. [26] Gökte doğu rüzgârını estirdi, gücüyle güney rüzgârını yönlendirdi. [27] Üzerlerine toz gibi et yağdırdı, denizin kumu gibi kanatlı kuşlar yağdırdı. [28] Bunları ordugâhlarının ortasına, çadırlarının çevresine düşürdü. [29] Yediler, tıka basa doydular; istediklerini onlara verdi. [30] Ama isteklerinden vazgeçmediler, yiyecekleri daha ağızlarındayken, [31] Tanrı'nın öfkesi onlara karşı yükseldi; aralarındaki en güçlüleri öldürdü, İsrail'in genç adamlarını yere serdi. [32] Bütün bunlara rağmen yine günah işlediler, O'nun harikalarına iman etmediler. [33] Bu yüzden günlerini boşlukta, yıllarını dehşet içinde tüketti. [34] Onları öldürdüğünde Tanrı'yı aradılar; geri dönüp içtenlikle O'nu aramaya koyuldular. [35] Tanrı'nın kendileri için kaya olduğunu hatırladılar; kendilerini kurtaranın Yüceler Yücesi Tanrı olduğunu anımsadılar. [36] Ama ağızlarıyla O'na hoş görünmeye çalıştılar, dilleriyle O'na yalan söylediler. [37] Çünkü yürekleri O'nunla doğru değildi, antlaşmasına sadık kalmadılar. [38] Yine de O merhametlidir; suçu bağışladı, onları yok etmedi. Öfkesini birçok kez geri çevirdi, bütün gazabını alevlendirmedi. [39] Onların etten ibaret olduğunu anımsadı; geçip giden, geri dönmeyen bir rüzgâr gibi olduklarını. [40] Çölde O'na ne sık başkaldırdılar, ıssız yerde O'nu ne çok kederlendirdiler! [41] Tekrar tekrar Tanrı'yı sınadılar, İsrail'in Kutsalı'nı incittiler. [42] O'nun elini anımsamadılar; kendilerini düşmandan kurtardığı günü hatırlamadılar. [43] Mısır'da belirtilerini, Soan ovasında harikalarını nasıl gösterdiğini anımsamadılar. [44] Irmaklarını kana çevirdi; akarsularından içemez oldular. [45] Onların arasına kendilerini yiyip bitiren sinek sürüleri, kendilerini mahveden kurbağalar gönderdi. [46] Ürünlerini tırtıllara, emeklerini çekirgelere verdi. [47] Asmalarını doluyla, yabani incir ağaçlarını kırağıyla kırdı. [48] Hayvan sürülerini doluya, davarlarını yıldırımlara teslim etti. [49] Üzerlerine kızgın öfkesini, gazabını, hiddetini ve sıkıntıyı saldı; felaket getiren melekler gönderdi. [50] Öfkesinin önünü açtı. Canlarını ölümden esirgemedi, yaşamlarını salgına teslim etti. [51] Mısır'daki bütün ilk doğanları, Ham'ın çadırlarındaki güçlerinin ilk ürününü vurdu. [52] Ama kendi halkını koyun gibi götürdü, çölde onları sürü gibi güttü. [53] Onları güvenle götürdü, korkmadılar; düşmanlarınıysa deniz yuttu. [54] Onları kutsal sınırına, sağ elinin kazandığı bu dağa getirdi. [55] Önlerinden ulusları kovdu, onların topraklarını miras olarak ölçüyle paylaştırdı; İsrail oymaklarını onların çadırlarına yerleştirdi. [56] Ama Yüceler Yücesi Tanrı'yı sınadılar, O'na başkaldırdılar; tanıklıklarına uymadılar. [57] Geri döndüler, ataları gibi hainlik ettiler; aldatıcı yay gibi yön değiştirdiler. [58] Tapınma yerleriyle O'nu öfkelendirdiler, oyma putlarıyla O'nu kıskandırdılar. [59] Tanrı bunu duyunca öfkelendi, İsrail'den tümüyle tiksindi. [60] Bu yüzden Şilo'daki konutunu, insanlar arasında kurduğu çadırı terk etti. [61] Gücünü tutsaklığa verdi, yüceliğini düşmanın eline bıraktı. [62] Halkını kılıca teslim etti, mirasına karşı öfkelendi. [63] Genç adamlarını ateş yedi bitirdi, genç kızları için düğün türküsü söylenmedi. [64] Kâhinleri kılıçtan geçti, dulları yas tutamadı. [65] O zaman Rab uykudan uyanır gibi, şaraptan coşmuş yiğit gibi

doğruldu. [66] Düşmanlarını geri püskürttü, onları sonsuz utanca uğrattı. [67] Yusuf'un çadırını reddetti, Efrayim oymağını seçmedi. [68] Ama Yahuda oymağını, sevdiği Siyon Dağı'nı seçti. [69] Kutsal yerini yükseklikler gibi, sonsuza dek kurduğu yeryüzü gibi yaptı. [70] Kulu Davut'u seçti, onu koyun ağıllarından aldı. [71] Onu emzikli koyunların ardından alıp halkı Yakup'u, mirası İsrail'i gütmesi için getirdi. [72] Davut da onlara yüreğinin doğruluğuyla çobanlık etti, ustalıklı elleriyle onlara yol gösterdi.

79

[1] Ey Tanrı, uluslar senin mirasına girdi. Kutsal tapınağını kirlettiler, Yeruşalim'i yığın yığın yıkıntıya çevirdiler. [2] Kullarının cesetlerini göğün kuşlarına yem ettiler, kutsallarının etini yeryüzünün hayvanlarına verdiler. [3] Kanlarını Yeruşalim'in çevresine su gibi döktüler. Onları gömecek kimse kalmadı. [4] Komşularımızın gözünde utanç olduk, çevremizdekilerin alayına ve aşağılamasına uğradık. [5] Ne zamana dek, RAB? Sonsuza dek mi öfkeli kalacaksın? Kıskançlığın ateş gibi mi yanacak? [6] Gazabını seni tanımayan ulusların üzerine dök, adını çağırmayan krallıkların üzerine; [7] Çünkü Yakup'u yuttular, yurdunu yıkıma uğrattılar. [8] Atalarımızın suçlarını bize karşı tutma. Şefkatli merhametin tez erişsin bize, çünkü büyük sıkıntı içindeyiz. [9] Ey kurtuluşumuzun Tanrısı, adının yüceliği uğruna yardım et bize. Adın uğruna bizi kurtar, günahlarımızı bağışla. [10] Uluslar neden, “Onların Tanrısı nerede?” desin? Kullarının dökülen kanının öcünün döküldüğü, gözlerimizin önünde uluslar arasında bilinsin. [11] Tutsağın iniltisi önüne gelsin. Gücünün büyüklüğüyle ölüme mahkûm edilenleri koru. [12] Ya Rab, komşularımızın sana yönelttikleri aşağılamayı yedi kat bağırlarına geri ver. [13] O zaman biz, senin halkın, otlağının koyunları, sonsuza dek sana şükredeceğiz. Seni kuşaktan kuşağa öveceğiz.

80

[1] Ey İsrail'in Çobanı, kulak ver; Yusuf'u sürü gibi güden, keruvların üzerinde taht kuran, parılda. [2] Efrayim'in, Benyamin'in ve Manaşşe'nin önünde gücünü uyandır. Gel, bizi kurtar. [3] Ey Tanrı, bizi geri döndür; yüzün parlasın, kurtulalım. [4] Ey RAB, Orduların Tanrısı, halkının duasına daha ne zamana kadar öfkeyle bakacaksın? [5] Onlara gözyaşı ekmeği yedirdin, bol bol gözyaşı içirdin. [6] Bizi komşularımıza çekişme konusu ettin; düşmanlarımız aralarında bize gülüyor. [7] Ey Orduların Tanrısı, bizi geri döndür; yüzün parlasın, kurtulalım. [8] Mısır'dan bir asma çıkardın; ulusları kovup onu diktin. [9] Onun için yeri hazırladın; kök saldı, ülkeyi doldurdu. [10] Dağlar onun gölgesiyle örtüldü, dalları Tanrı'nın sedirleri gibi oldu. [11] Dallarını denize kadar uzattı, sürgünlerini Irmak'a kadar. [12] Öyleyse neden onun duvarlarını yıktın da yoldan geçen herkes ondan koparıp alıyor? [13] Ormandaki yaban domuzu onu harap ediyor, kırdaki yabanıl hayvanlar onunla besleniyor. [14] Ey Orduların Tanrısı, ne olur geri dön. Göklerden bak da gör, bu asmayla ilgilen. [15] sağ elinin diktiği kökü, kendin için güçlendirdiğin filizi. [16] Ateşle yakıldı, kesilip atıldı; azarlamanın karşısında yok olup gidiyorlar. [17] Sağındaki adamın üzerinde elin olsun, kendin için güçlendirdiğin insanoğlunun üzerinde. [18] O zaman senden uzaklaşmayız. Bize yeniden yaşam ver, biz de adını çağıralım. [19] Ey RAB, Orduların Tanrısı, bizi geri döndür; yüzün parlasın, kurtulalım.

81

[1] Tanrı'ya, gücümüze sevinçle seslenin! Yakup'un Tanrısı'na coşkuyla haykırın! [2] Bir ezgi yükseltin, tefi getirin, liri ve tatlı sesli arpı çalın. [3] Yeni Ay'da boru çalın, dolunayda, bayram günümüzde. [4] Çünkü bu İsrail için bir kuraldır, Yakup'un Tanrısı'nın buyruğudur. [5] Mısır diyarına karşı yürüdüğünde bunu Yusuf için bir tanıklık olarak koydu. Bilmediğim bir dil işittim. [6] “Onun omzunu yükten kurtardım. Ellerini küfeden özgür kıldım.” [7] “Sıkıntıda seslendin, seni kurtardım. Gök gürültüsünün gizli yerinden sana karşılık verdim. Meriva sularında seni sınadım.” Sela. [8] “Dinle, ey halkım, sana tanıklık edeyim. Ey İsrail, keşke beni dinlesen! [9] Aranda yabancı bir ilah olmayacak; yabancı bir tanrıya tapınmayacaksın. [10] Seni Mısır diyarından çıkaran Tanrın RAB benim. Ağzını iyice

aç, ben de onu doldurayım. [11] Ama halkım sesimi dinlemedi. İsrail beni istemedi. [12] Bu yüzden onları yüreklerinin inadıyla baş başa bıraktım; kendi öğütlerine göre yürüsünler diye. [13] Keşke halkım beni dinlese, İsrail yollarımda yürüseydi! [14] Düşmanlarını hemen dize getirir, elimi hasımlarına karşı çeviridim. [15] RAB'den nefret edenler onun önünde boyun eğerdi, onların cezası sonsuza dek sürerdi. [16] Ama onları buğdayın en iyisiyle beslerdi; seni de kayadan çıkan balla doyururdum."

82

[1] Tanrı büyük kurulda başkanlık eder; ilahların arasında yargılar. [2] "Ne zamana dek haksız yargılayacak, kötüleri kayıracaksınız?" Selah. [3] "Güçsüzü, yoksulu ve yetimi savunun. Yoksulun ve ezilenin hakkını gözetin. [4] Güçsüzü ve muhtacı kurtarın. Onları kötülerin elinden çekip alın." [5] Bilmiyorlar, anlamıyorlar. Karanlıkta dolaşıyorlar. Yeryüzünün bütün temelleri sarsılıyor. [6] Ben, "Siz ilahlarsınız, hepiniz En Yüce Olan'ın oğullarısınız" dedim. [7] Ama insanlar gibi öleceksiniz, önderlerden biri gibi düşeceksiniz." [8] Kalk, ey Tanrı, yeryüzünü yargıla; çünkü bütün uluslar senin mirasındır.

83

[1] Ey Tanrı, susma. Sessiz kalma, kıpırtısız durma, ey Tanrı. [2] Çünkü bak, düşmanların ayaklandı. Senden nefret edenler baş kaldırdı. [3] Halkına karşı kurnazca düzen kuruyorlar. Değer verdiklerine karşı tuzak tasarlıyorlar. [4] "Gelin" diyorlar, "onları ulus olarak yok edelim, İsrail'in adı bir daha anılmasın." [5] Çünkü hep birlikte, tek yürekle düzen kurdular. Sana karşı birleştiler. [6] Edom'un çadırlarıyla İsmaililer, Moav ve Hacerliler; [7] Gebal, Ammon ve Amalek, Filistiya ve Sur halkı; [8] Asur da onlara katıldı. Lut oğullarına destek oldular. Sela. [9] Midyan'a ne yaptıysan onlara da öyle yap; Kişon Irmağı'nda Sisera'ya, Yavin'e ne yaptıysan öyle yap. [10] Onlar Endor'da yok oldu, Toprağa gübre oldular. [11] Soylularını Orev ve Zeev gibi yap, Bütün önderlerini Zevah ve Salmunna gibi yap; [12] Çünkü, "Tanrı'nın otlaklarını kendimize alalım" dediler. [13] Ey Tanrım, onları savrulan diken topağı gibi yap, Rüzgârın önündeki saman çöpü gibi yap. [14] Ormanı yakan ateş gibi, Dağları tutuşturan alev gibi, [15] Sen de kasırganla onların peşine düş, Fırtınanla onları dehşete düşür. [16] Yüzlerini utançla doldur, Öyle ki adını arasınlar, ey RAB. [17] Sonsuza dek utansınlar, dehşete düşsünler. Utanç içinde kalıp yok olsunlar. [18] Bilsinler ki adı RAB olan yalnız sen, Bütün yeryüzünün üzerindeki en yüce sensin.

84

[1] Ey Orduların RABbi, konutların ne güzel! [2] Canım RAB'bin avlularını özlüyor, hatta tükeniyor. Yüreğim de bedenim de yaşayan Tanrı'ya sesleniyor. [3] Serçe bile bir yuva buldu, kırlangıç da kendine bir yuva yaptı; yavrularını senin sunaklarının yanına koyuyor, ey Orduların RABbi, Kralım ve Tanrım. [4] Ne mutlu senin evinde oturanlara! Seni durmadan överler. Sela. [5] Ne mutlu gücünü senden alanlara, yüreğini hac yolculuğuna verenlere! [6] Ağlayış Vadisi'nden geçerken orayı pınarlar yerine çevirirler. Sonbahar yağmuru da orayı bereketlerle örter. [7] Güçten güce ilerlerler. Her biri Siyon'da Tanrı'nın önüne çıkar. [8] Ey Orduların RABbi Tanrı, duamı işit. Kulak ver, ey Yakup'un Tanrısı. Sela. [9] Ey kalkanımız olan Tanrı, bak; meshettiğinin yüzüne yönel. [10] Çünkü senin avlularında bir gün, başka yerde bin günden iyidir. Kötülerin çadırlarında oturmaktansa, Tanrım'ın evinde eşikte durmayı yeğlerim. [11] Çünkü RAB Tanrı bir güneş ve kalkandır. RAB lütuf ve yücelik verir. Kusursuz yürüyenlerden hiçbir iyi şeyi esirgemez. [12] Ey Orduların RABbi, ne mutlu sana güvenen insana!

85

[1] RAB, ülkene lütuf gösterdin; Yakup'un talihini geri verdin. [2] Halkının suçunu bağışladın, bütün günahlarını örttün. Sela. [3] Bütün öfkeni geri çektin, kızgın öfkenin şiddetinden döndün. [4] Kurtuluşumuzun Tanrısı, bizi geri döndür; bize karşı öfkeni dindir. [5] Bize sonsuza dek mi öfkeli

kalacaksın? Öfkeni kuşaklar boyunca mı sürdüreceksin? 6 Halkın sende sevinsin diye bize yeniden yaşam vermeyecek misin? 7 RAB, bize vefalı sevgini göster; kurtuluşunu bize bağışla. 8 Tanrı'nın, RAB'bin ne söyleyeceğini dinleyeceğim; çünkü halkına, kutsallarına esenlik söyleyecek. Yeter ki yeniden akılsızlığa dönmesinler. 9 Kuşkusuz, onun kurtuluşu kendisinden korkanlara yakındır; öyle ki yücelik ülkemizde yaşasın. 10 Merhametle gerçek buluştu; doğrulukla esenlik birbirini öptü. 11 Gerçek yerden filizlenir; doğruluk gökten aşağı bakar. 12 Evet, RAB iyi olanı verecek; ülkemiz ürününü verecek. 13 Doğruluk onun önünden gider, adımlarına yol hazırlar.

86

1 RAB, kulak ver ve bana yanıt ver, çünkü yoksulum, muhtacım. 2 Canımı koru, çünkü sana bağlıyım. Ey Tanrım, sana güvenen kulunu kurtar. 3 Bana merhamet et, ya Rab, çünkü bütün gün sana sesleniyorum. 4 Kulunun canını sevindir, çünkü canımı sana yükseltiyorum, ya Rab. 5 Çünkü sen, ya Rab, iyisin, bağışlamaya hazırsın; sana seslenenlerin hepsine karşı vefalı sevgin boldur. 6 RAB, duamı işit; yalvarışlarımın sesine kulak ver. 7 Sıkıntıya düştüğüm gün sana sesleneceğim, çünkü bana yanıt vereceksin. 8 İlahlar arasında senin gibisi yok, ya Rab, yaptıklarının benzeri de yok. 9 Yarattığın bütün uluslar gelip senin önünde tapınacak, ya Rab; adını yüceltecekler. 10 Çünkü sen büyüksün, harikalar yaparsın; yalnız sen Tanrı'sın. 11 RAB, bana yolunu öğret; senin gerçeğinde yürüyeceğim. Yüreğimi bölünmez kıl ki adından korkayım. 12 Ya Rab Tanrım, bütün yüreğimle sana övgü sunacağım; adını sonsuza dek yücelteceğim. 13 Çünkü bana gösterdiğin vefalı sevgi büyüktür; canımı ölüler diyarının en derin yerinden kurtardın. 14 Ey Tanrı, küstahlar bana karşı ayağa kalktı; zorba bir topluluk canımı arıyor. Seni hiç umursamıyorlar. 15 Ama sen, ya Rab, merhametli ve lütfeden bir Tanrı'sın, öfkelenmekte ağır, vefalı sevgisi ve gerçeği bol olansın. 16 Bana yönel ve bana merhamet et! Kuluna gücünü ver, cariyenin oğlunu kurtar. 17 Bana iyiliğinin bir belirtisini göster; benden nefret edenler bunu görüp utansın. Çünkü sen, RAB, bana yardım ettin, bana teselli verdin.

87

1 Onun temeli kutsal dağlardadır. 2 RAB, Siyon'un kapılarını Yakup'un bütün konutlarından daha çok sever. 3 Ey Tanrı kenti, senin hakkında görkemli şeyler söyleniyor. Sela. 4 Beni tanıyanlar arasında Rahav'ı ve Babil'i de anacağım. Bakın, Filistiya, Sur ve Etiyopya için de, “Bu adam orada doğdu” denecek. 5 Evet, Siyon için, “Şu da, bu da onda doğdu” denecek; onu Yüceler Yücesi'nin kendisi sağlam kuracak. 6 RAB, halkları kayda geçirirken, “Bu adam orada doğdu” diye sayacak. Sela. 7 Şarkı söyleyenler de dans edenler de, “Bütün pınarlarım sende” der.

88

1 Ey kurtuluşumun Tanrısı RAB, gündüz gece senin önünde feryat ettim. 2 Duam huzuruna varsın. Feryadıma kulak ver. 3 Çünkü canım sıkıntılarla dolu, yaşamım ölüler diyarına yaklaştı. 4 Çukura inenlerle bir sayıldım. Gücü tükenmiş biri gibi oldum, 5 ölülerin arasına bırakıldım; mezarda yatan öldürülmüşler gibi, artık anmadığın, elinin erişiminden kesilmiş olanlar gibi. 6 Beni en derin çukura, karanlık yerlere, dipsiz derinliklere koydun. 7 Gazabın üzerime ağır çöktü. Bütün dalgalarınla beni ezdin. Sela. 8 Dostlarımı benden uzaklaştırdın. Onların gözünde beni iğrenç kıldın. Kapalı kaldım, çıkamıyorum. 9 Gözlerim kederden zayıf düştü. Her gün sana seslendim, ey RAB. Ellerimi sana açtım. 10 Ölülere harikalar mı gösterirsin? Ölülerin ruhları kalkıp sana övgüler mi sunar? Sela. 11 Vefalı sevgin mezarda mı anlatılır? Sadakatin yıkım yerinde mi duyurulur? 12 Harikaların karanlıkta mı bilinir? Doğruluğun unutulmuşluk ülkesinde mi tanınır? 13 Ama ben sana sesleniyorum, ey RAB. Sabah duam senin önüne geliyor. 14 Ey RAB, neden beni reddediyorsun? Neden yüzünü benden gizliyorsun? 15 Gençliğimden beri acı çekiyorum, ölümün eşiğindeyim. Dehşetlerine katlanırken şaşkına

döndüm. [16] Yakıcı öfken üzerimden geçti. Dehşetlerin beni yok etti. [17] Bütün gün sular gibi çevremi sardılar. Hep birlikte beni kuşattılar. [18] Sevdiğimle dostumu benden uzaklaştırdın. Dostlarımı karanlığa gömdün.

89

[1] RAB'bin vefalı sevgisini sonsuza dek ezgilerle anacağım. Ağzımla senin sadakatini bütün kuşaklara duyuracağım. [2] Çünkü dedim ki, “Vefalı sevgi sonsuza dek sapasağlam durur. Gökleri kurdun; sadakatin onlarda yerini buldu.” [3] “Seçtiğim kişiyle antlaşma yaptım, kulum Davut'a ant içtim, [4] ‘Soyunu sonsuza dek sürdüreceğim, tahtını kuşaklar boyunca kuracağım.’” Sela. [5] Ey RAB, gökler harikalarını övsün; kutsallar topluluğunda sadakatin de övülsün. [6] Çünkü göklerde RAB'le kim karşılaştırılabilir? Göksel varlıkların oğulları arasında RAB'be benzeyen kim var? [7] Kutsallar kurulunda son derece heybetli olan Tanrı, çevresindekilerin hepsinden daha çok korku salandır. [8] Ey Orduların Tanrısı RAB, senin gibi güçlü kim var? Ey RAB, çevreni sadakatin sarıyor. [9] Denizin kabaran gururuna sen egemensin. Dalgaları yükselince onları sen yatıştırırsın. [10] Rahav'ı öldürülmüş biri gibi parçaladın. Güçlü kolunla düşmanlarını dağıttın. [11] Gökler senindir, yeryüzü de senin. Dünyayı ve içindeki her şeyi sen kurdun. [12] Kuzeyi de güneyi de sen yarattın. Tavor'la Hermon senin adınla sevinç çığlığı atıyor. [13] Senin kolun güçlüdür. Elin kuvvetlidir, sağ elin yücedir. [14] Doğruluk ve adalet tahtının temelidir. Vefalı sevgi ve gerçek senin önünden gider. [15] Ne mutlu sana sevinç çığlığı atmayı bilen halka! Ey RAB, onlar senin yüzünün ışığında yürür. [16] Bütün gün senin adınla sevinirler. Senin doğruluğunla yüceltilirler. [17] Çünkü güçlerinin yüceliği sensin. Lütfunla boynuzumuz yükselecek. [18] Çünkü kalkanımız RAB'be aittir; kralımız da İsrail'in Kutsalı'na. [19] O zaman sadık kullarına bir görümde konuştun ve şöyle dedin: “Bir yiğide güç verdim. Halkın içinden bir genci yükselttim. [20] Kulum Davut'u buldum. Onu kutsal yağımla meshettim. [21] Elim onunla sağlam duracak. Kolum da onu güçlendirecek. [22] Düşman onu sömüremeyecek. Kötü kişi ona eziyet edemeyecek. [23] Karşısında düşmanlarını ezeceğim, ondan nefret edenleri vuracağım. [24] Ama sadakatim ve vefalı sevgim onunla olacak. Benim adımla onun boynuzu yükselecek. [25] Elini denizin üstüne, sağ elini ırmakların üstüne koyacağım. [26] Bana, ‘Sen benim Babamsın, Tanrım'sın, kurtuluşumun kayasısın!’ diye seslenecek. [27] Ben de onu ilk oğul yapacağım, yeryüzü krallarının en yücesi kılacağım. [28] Ona vefalı sevgimi sonsuza dek koruyacağım. Antlaşmam onunla sapasağlam duracak. [29] Soyunu sonsuza dek sürdüreceğim, tahtını göklerin günleri kadar kalıcı kılacağım. [30] Eğer oğulları yasamı bırakırsa, kurallarıma göre yürümezse; [31] kurallarımı bozarsa, buyruklarımı tutmazsa; [32] o zaman isyanlarını değnekle, suçlarını darbelerle cezalandıracağım. [33] Ama vefalı sevgimi ondan büsbütün esirgemeyeceğim, sadakatime de yalan söyletmeyeceğim. [34] Antlaşmamı bozmayacağım, dudaklarımdan çıkanı değiştirmeyeceğim. [35] Kutsallığım üzerine bir kez ant içtim: Davut'a yalan söylemeyeceğim. [36] Onun soyu sonsuza dek sürecek, tahtı önümde güneş gibi kalacak. [37] Ay gibi sonsuza dek sağlam duracak, göklerdeki güvenilir tanık gibi.” Sela. [38] Ama sen onu reddettin, bir kenara attın. Meshettiğin kişiye öfkelendin. [39] Kulunun antlaşmasını geçersiz saydın. Tacını toprağa düşürüp kirlettin. [40] Bütün duvarlarını yıktın. Kalelerini yıkıntıya çevirdin. [41] Yoldan geçen herkes onu yağmalıyor. Komşularının alay konusu oldu. [42] Düşmanlarının sağ elini yükselttin. Bütün hasımlarını sevindirdin. [43] Evet, kılıcının ağzını geri çevirdin, savaşta ona destek olmadın. [44] Görkemine son verdin, tahtını yere devirdin. [45] Gençlik günlerini kısalttın. Onu utançla örttün. Sela. [46] Ne zamana kadar, ey RAB? Sonsuza dek mi gizleneceksin? Öfken ateş gibi ne zamana dek yanacak? [47] Ömrümün ne kadar kısa olduğunu anımsa! Bütün insanları ne boş yere yarattın! [48] Yaşayıp da ölümü görmeyecek insan kim var? Canını ölüler diyarının elinden kim kurtarabilir? Sela. [49] Ya Rab, sadakatinle Davut'a ant içtiğin önceki vefalı sevgilerin nerede? [50] Ya Rab, kullarının uğradığı aşağılanmayı anımsa. Nice güçlü halkın ettiği alayları bağrımda taşıyorum. [51] Ey RAB, düşmanlarının nasıl alay ettiğini anımsa; meshettiğin kişinin adımlarını nasıl alaya aldıklarını. [52] RAB sonsuza dek övülsün! Amin, amin.

90

[1] Ya Rab, kuşaklar boyunca barınağımız sen oldun. [2] Dağlar doğmadan, yeryüzünü ve dünyayı sen yaratmadan önce, ezelden ebede Tanrı sensin. [3] İnsanı toprağa döndürürsün, ve, “Dönün, ey insanoğulları!” dersin. [4] Çünkü senin gözünde bin yıl, geçip gitmiş dün gibi, gecedeki bir nöbet gibidir. [5] Onları sel götürür gibi silip süpürürsün; uyku gibi olurlar. Sabahleyin yeni biten ot gibidirler. [6] Sabah filizlenir, büyür; akşam solar, kurur. [7] Çünkü öfkenle tükeniyoruz, gazabınla dehşete düşüyoruz. [8] Suçlarımızı önüne koydun, gizli günahlarımızı yüzünün ışığına serdin. [9] Çünkü bütün günlerimiz gazabın altında geçip gidiyor; yıllarımızı bir iç çekiş gibi tüketiyoruz. [10] Ömrümüz yetmiş yıl sürer, güçlü olursak seksen yıl; ama en iyi yılları bile emek ve kederle doludur, çünkü çabucak geçer, biz de uçup gideriz. [11] Kim öfkenin gücünü bilir? Sana duyulması gereken korkuya yaraşır gazabını kim anlar? [12] Bu yüzden bize günlerimizi saymayı öğret, öyle ki bilgelikle dolu bir yürek kazanalım. [13] Yumuşa, ya RAB! Ne zamana dek? Kullarına merhamet et. [14] Sabahleyin bizi vefalı sevginle doyur, öyle ki bütün günlerimizde sevinip coşalım. [15] Bizi, eziyet çektiğimiz günler kadar, sıkıntı gördüğümüz yıllar kadar sevindir. [16] Yaptıkların kullarına görünsün, yüceliğin de onların çocuklarına. [17] Tanrımız Rab'bin lütfu üzerimizde olsun. Ellerimizin işini bizim için kalıcı kıl; evet, ellerimizin işini kalıcı kıl.

91

[1] Yüceler Yücesi'nin gizli yerinde yaşayan, Her Şeye Gücü Yeten'in gölgesinde dinlenir. [2] RAB için derim ki, “Sığınağım ve kalem O'dur; kendisine güvendiğim Tanrım O'dur.” [3] Çünkü seni avcının tuzağından, ölüm saçan salgından o kurtarır. [4] Seni tüyleriyle örter; kanatlarının altına sığınırsın. Onun sadakati sana kalkan ve siper olur. [5] Gece dehşetinden korkmazsın, gündüz uçan oktan da; [6] karanlıkta dolaşan salgından da, öğleyin kasıp kavuran yıkımdan da. [7] Yanında bin kişi, sağında on bin kişi düşebilir; ama bu sana yaklaşmaz. [8] Sen yalnız gözlerinle bakıp kötülerin karşılığını göreceksin. [9] Çünkü sen RAB'bi sığınağın yaptın, Yüceler Yücesi'ni barınağın seçtin. [10] Başına kötülük gelmez, çadırına bela yaklaşmaz. [11] Çünkü o, bütün yollarında seni korumaları için meleklerine buyruk verecek. [12] Ayağın bir taşa çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaklar. [13] Aslanın ve kobra yılanının üstüne basacaksın; genç aslanı da yılanı da ayaklarının altında çiğneyeceksin. [14] “Bana gönülden bağlandığı için onu kurtaracağım. Adımı bildiği için onu yükseğe çıkaracağım. [15] Bana seslenecek, ben de ona karşılık vereceğim. Sıkıntıda onunla birlikte olacağım. Onu kurtarıp onurlandıracağım. [16] Onu uzun ömürle doyuracağım, ona kurtarışımı göstereceğim.”

92

[1] RAB'be şükretmek iyidir, ey Yüceler Yücesi, adına ezgiler söylemek; [2] Sabah vefalı sevgini, gece boyunca sadakatini duyurmak, [3] on telli çalgıyla, arpla ve lirin ezgisiyle. [4] Çünkü sen, ey RAB, yaptıklarınla beni sevindirdin; ellerinin işlerinden ötürü sevinçle haykırırım. [5] Ey RAB, işlerin ne büyüktür! Düşüncelerin ne kadar derindir! [6] Akılsız insan bunu bilmez, budala da bunu anlamaz: [7] Kötüler ot gibi bitse de, bütün kötülük yapanlar serpelse de, sonsuza dek yok edilecekler. [8] Ama sen, ey RAB, sonsuza dek yücelerdesin. [9] Çünkü bak, ey RAB, düşmanların, bak, düşmanların yok olacak; kötülük yapanların hepsi darmadağın edilecek. [10] Ama sen benim boynuzumu yaban öküzünün boynuzu gibi yükselttin; üzerime taze yağ sürüldü. [11] Gözüm düşmanlarımı gördü; kulaklarım bana karşı ayaklanan kötüleri duydu. [12] Doğru kişi hurma ağacı gibi serpilecek, Lübnan'daki sedir gibi büyüyecek. [13] RAB'bin evine dikilmiş olanlar, Tanrımız'ın avlularında serpilecek. [14] Yaşlandıklarında da meyve verecekler; özsulu ve yemyeşil kalacaklar. [15] Böylece RAB'bin doğru olduğunu gösterecekler. O benim kayamdır, onda haksızlık yoktur.

93

1 RAB egemenlik sürüyor, görkemle kuşanmış. RAB
güçle kuşanmış, belini onunla bağlamış. Dünya da
sapasağlam duruyor, sarsılmaz. 2 Tahtın çok eskiden
beri kurulmuş; sen ezelden beri varsın. 3 Seller
yükseldi, ya RAB, seller seslerini yükseltti; seller
dalgalarını kabartıyor. 4 Gürül gürül akan suların
sesinden, denizin kudretli dalgalarından daha
güçlüdür yücelerdeki RAB. 5 Kuralların sapasağlam
duruyor. Ey RAB, sonsuza dek kutsallık evine
yaraşıyor.

94

1 Ey öcün sahibi Tanrı, RAB, öcün sahibi Tanrı,
parılda. 2 Kalk, ey yeryüzünün yargıcı. Gururlulara
hak ettiklerini ödet. 3 RAB, kötüler ne zamana dek
zafer kazanacak, ne zamana dek? 4 Küstah sözler
savuruyorlar. Bütün kötülük yapanlar böbürleniyor. 5
Halkını eziyorlar, ya RAB, mirasına acı çektiriyorlar.
6 Dul kadını da yabancıyı da öldürüyor, öksüzü
katlediyorlar. 7 "Yah görmez, Yakup'un Tanrısı
aldırmaz," diyorlar. 8 Anlayın artık, ey halkın
akılsızları; ey budalalar, ne zaman akıllanacaksınız? 9
Kulağı yerleştiren işitmez mi? Gözü oluşturan
görmez mi? 10 Ulusları yola getiren cezalandırmaz
mı? İnsana bilgi veren bilmez mi? 11 RAB insanın
düşüncelerini bilir; onların boş olduğunu da bilir. 12
Ne mutlu, ey Yah, terbiye ettiğin, yasadan öğrettiğin
insana. 13 Kötüye çukur kazılıncaya dek, sıkıntılı
günlerde ona rahat verirsin. 14 Çünkü RAB halkını
reddetmez, mirasını terk etmez. 15 Çünkü yargı
yeniden doğruluğa dönecek, yüreği doğru olanların
hepsi onun ardından gidecek. 16 Kötülere karşı benim
için kim ayağa kalkacak? Kötülük yapanlara karşı
kim benim yanımda duracak? 17 RAB yardımcım
olmasaydı, canım çoktan sessizliğe göçmüştü. 18
"Ayağım kayıyor," dediğimde, ya RAB, vefalı sevgin
beni ayakta tuttu. 19 İçimde kaygılar çoğalınca,
avuntuların canıma sevinç verdi. 20 Yasayı araç edip
fesat üreten kötülük tahtı seninle ortak olabilir mi? 21
Doğru kişinin canına karşı birleşiyor, suçsuzları ölüm
cezasına çarptırıyorlar. 22 Ama RAB benim yüksek
kulem oldu; Tanrım, sığındığım kayanın kendisi
oldu. 23 Suçlarını kendi başlarına geri getirdi, kendi
kötülükleri içinde onları yok edecek. Tanrımız RAB
onları yok edecek.

95

1 Haydi, RAB'be ezgi söyleyelim; kurtuluşumuzun
kayasına sevinçle haykıralım! 2 Şükranla onun
huzuruna çıkalım; ilahilerle ona sevinçle seslenelim!
3 Çünkü RAB büyük Tanrı'dır, bütün ilahların
üstünde büyük Kral'dır. 4 Yeryüzünün derinlikleri
onun elindedir; dağların dorukları da onundur. 5
Deniz onundur, çünkü onu o yaptı; kuru toprağı
onun elleri biçimlendirdi. 6 Haydi, tapınalım, yere
kapanalım; bizi yaratan RAB'bin önünde diz çökelim.
7 Çünkü o bizim Tanrımızdır. Biz onun otlağının
halkıyız, onun elinin altındaki koyunlarız. Keşke
bugün onun sesini işitseniz! 8 Çölde, Meriva'da
olduğu gibi, Massa gününde olduğu gibi yüreğinizi
katılaştırmayın. 9 Atalarınız orada beni sınadı, beni
denedi ve yaptıklarımı gördü. 10 Kırk yıl boyunca o
kuşak yüzünden keder duydum ve dedim ki, "Yüreği
durmadan sapan bir halktır bu; yollarımı
tanımadılar." 11 Bu yüzden öfkemde ant içtim:
"Dinlenme yerime girmeyecekler."

96

1 RAB'be yeni bir ezgi söyleyin! Ey bütün yeryüzü,
RAB'be ezgi söyleyin. 2 RAB'be ezgi söyleyin! Adını
övün! Kurtarışını günden güne duyurun! 3 Uluslar
arasında yüceliğini, bütün halklar arasında harika
işlerini bildirin. 4 Çünkü RAB büyüktür, çok
övülmeye layıktır! Bütün ilahların üstünde ondan
korkulmalıdır. 5 Çünkü halkların bütün ilahları
puttur, ama gökleri yapan RAB'dir. 6 Yücelik ve
görkem onun önündedir. Güç ve güzellik kutsal
yerindedir. 7 Ey ulusların boyları, RAB'be verin,
RAB'be yücelik ve güç verin. 8 Adına yaraşan yüceliği
RAB'be verin. Sunu getirip avlularına gelin. 9 Kutsal
giysiler içinde RAB'be tapının. Ey bütün yeryüzü,
onun önünde titreyin. 10 Uluslar arasında deyin ki,
"RAB egemenlik sürüyor." Dünya sağlam
kurulmuştur, sarsılmaz. O halkları doğrulukla

yargılayacak. 11 Gökler sevinsin, yeryüzü coşsun. Deniz ve içindekilerin tümü kükresin! 12 Kır ve içindeki her şey sevinçle coşsun! O zaman ormandaki bütün ağaçlar sevinçle ezgi söyleyecek 13 RAB'bin önünde; çünkü geliyor, yeryüzünü yargılamaya geliyor. Dünyayı doğrulukla, halkları gerçeğiyle yargılayacak.

97

1 RAB egemenlik sürüyor! Yeryüzü sevinsin! Uzak kıyılar topluluğu coşsun! 2 Bulutlar ve koyu karanlık onu çevreler. Doğruluk ve adalet tahtının temelidir. 3 Önünde ateş gider, çevresindeki düşmanlarını yiyip bitirir. 4 Şimşekleri dünyayı aydınlatır. Yeryüzü görür ve titrer. 5 Dağlar RAB'bin önünde, bütün yeryüzünün Rabbi'nin önünde balmumu gibi erir. 6 Gökler onun doğruluğunu duyurur. Bütün halklar onun yüceliğini görmüştür. 7 Oyma putlara kulluk edenlerin, putlarıyla övünenlerin hepsi utansın. Ey bütün ilahlar, ona tapının! 8 Siyon duydu ve sevindi. Yahuda'nın kızları, hükümlerinden ötürü coştu, ey RAB. 9 Çünkü sen, ey RAB, bütün yeryüzünün üstünde en yücesin. Bütün ilahların çok üstünde yüceltilmişsin. 10 Ey RAB'bi sevenler, kötülükten nefret edin. O, kendisine ait kutsalların canını korur, onları kötülerin elinden kurtarır. 11 Doğru kişi için ışık ekilir, yüreği doğru olanlar için sevinç. 12 Ey doğrular, RAB'de sevinin! O'nun kutsal adına şükredin.

98

1 RAB'be yeni bir ezgi söyleyin, çünkü harika işler yaptı. Sağ eli, kutsal kolu ona kurtuluş sağladı. 2 RAB kurtarışını bildirdi, doğruluğunu ulusların gözü önüne serdi. 3 İsrail halkına olan vefalı sevgisini ve sadakatini anımsadı. Dünyanın bütün uçları Tanrımızın kurtarışını gördü. 4 Ey bütün yeryüzü, RAB'be sevinç çığlıkları yükseltin! Sevinçle coşun, ezgiler söyleyin! 5 RAB'be çenkle ezgiler söyleyin, çenkle, ezgi sesiyle söyleyin. 6 Borularla ve koç boynuzunun sesiyle, Kral RAB'bin önünde sevinç çığlıkları yükseltin. 7 Deniz ve içindeki her şey gürlesin; dünya ve içinde yaşayanlar da. 8 Irmaklar el çırpsın, dağlar birlikte sevinçle ezgi söylesin. 9 RAB'bin önünde ezgi söylesinler, çünkü yeryüzünü yargılamaya geliyor. Dünyayı doğrulukla, halkları adaletle yargılayacak.

99

1 RAB egemenlik sürüyor, halklar titresin. Keruvların arasında taht kurmuş oturuyor, yeryüzü sarsılsın. 2 RAB Siyon'da büyüktür, bütün halkların üstünde yücedir. 3 Büyük ve ürperti uyandıran adını övsünler. O kutsaldır! 4 Kral'ın gücü adaleti sever. Sen eşitliği kurdun. Yakup'ta adaleti ve doğruluğu uyguladın. 5 Tanrımız RAB'bi yüceltin. Ayaklarının taburesi önünde tapının. O kutsaldır! 6 Musa ile Harun O'nun kâhinleri arasındaydı, Samuel de O'nun adına seslenenler arasındaydı. RAB'be seslendiler, O da onları yanıtladı. 7 Onlara bulut sütununun içinden konuştu. O'nun tanıklıklarını, onlara verdiği kuralı yerine getirdiler. 8 Onları sen yanıtladın, ey Tanrımız RAB. Onları bağışlayan bir Tanrı oldun, ama yaptıkları için öç de aldın. 9 Tanrımız RAB'bi yüceltin. O'nun kutsal dağında tapının, çünkü Tanrımız RAB kutsaldır!

100

1 Ey bütün yeryüzü, RAB'be sevinç çığlıkları yükseltin! 2 RAB'be sevinçle kulluk edin. Onun huzuruna ezgilerle gelin. 3 Bilin ki RAB Tanrı'dır. Bizi yaratan O'dur, biz de O'nunuz. Biz O'nun halkıyız, otlağının koyunlarıyız. 4 Kapılarından şükranla, avlularına övgüyle girin. O'na şükredin, adını kutsayın. 5 Çünkü RAB iyidir. Vefalı sevgisi sonsuza dek sürer, sadakati kuşaktan kuşağa kalır.

101

[1] Vefalı sevgiyi ve adaleti ezgiyle dile getireceğim. Ey RAB, sana ezgiler söyleyeceğim. [2] Kusursuz bir yaşam sürmeye özen göstereceğim. Ne zaman geleceksin bana? Evimin içinde kusursuz bir yürekle yürüyeceğim. [3] Gözlerimin önüne aşağılık bir şey koymayacağım. Hainlerin yaptıklarından nefret ederim. Bu bana bulaşmayacak. [4] Eğri bir yürek benden uzak olacak. Kötülükle işim olmayacak. [5] Komşusuna gizlice kara çalanı susturacağım. Kendini büyük görenle kibirliye katlanmayacağım. [6] Gözlerim ülkenin sadık insanlarının üzerinde olacak, yanımda yaşasınlar diye. Kusursuz yolda yürüyen bana hizmet edecek. [7] Hile yapan evimde oturmayacak. Yalan söyleyen gözümün önünde duramayacak. [8] Sabah sabah ülkenin bütün kötüleri yok edeceğim; RAB'bin kentinden bütün kötülük yapanları silip atacağım.

102

[1] Duamı işit, RAB! Feryadım sana ulaşsın. [2] Sıkıntıya düştüğüm gün yüzünü benden gizleme. Kulağını bana çevir; sana seslendiğim gün bana çabuk cevap ver. [3] Çünkü günlerim duman gibi tükeniyor; kemiklerim kor gibi yanıyor. [4] Yüreğim çimen gibi kırıldı, kurudu; ekmeğimi yemeyi bile unutuyorum. [5] İnleyişimin sesi yüzünden kemiklerim derime yapıştı. [6] Çöldeki bir pelikan gibiyim; viranelerdeki bir baykuş oldum. [7] Uykusuz yatıyorum; çatıda tek başına kalan bir serçe gibi oldum. [8] Düşmanlarım gün boyu beni aşağılıyor; bana öfkeyle saldıranlar adımı lanet diye kullanıyor. [9] Çünkü külü ekmek gibi yedim, içeceğimi gözyaşlarımla karıştırdım. [10] Öfken ve gazabın yüzünden, çünkü beni kaldırıp bir yana attın. [11] Günlerim uzayan bir gölge gibi; çimen gibi kurudum. [12] Ama sen, RAB, sonsuza dek kalırsın; ünün kuşaktan kuşağa sürer. [13] Kalkacak, Siyon'a merhamet edeceksin; çünkü ona acımanın vakti geldi, evet, belirlenen zaman geldi. [14] Çünkü kulların onun taşlarını seviyor, tozuna bile acıyor. [15] Uluslar RAB'bin adından, yeryüzünün bütün kralları da yüceliğinden korkacak. [16] Çünkü RAB Siyon'u yeniden kurdu; yüceliğiyle göründü. [17] Yoksulların duasına karşılık verdi, onların duasını küçümsemedi. [18] Bu, gelecek kuşak için yazılacak; öyle ki yaratılacak bir halk Yah'ı övsün. [19] Çünkü kutsal yerinin yücesinden aşağı baktı; RAB göklerden yeryüzünü gördü. [20] Tutsağın iniltisini duymak, ölüme mahkûm edilenleri özgür bırakmak için. [21] Böylece Siyon'da RAB'bin adı, Yeruşalim'de övgüsü duyurulsun; [22] halklar bir araya geldiğinde, krallıklar RAB'be kulluk etmek için toplandığında. [23] Yol ortasında gücümü zayıflattı, günlerimi kısalttı. [24] Şöyle dedim: “Ey Tanrım, günlerimin yarısındayken beni alma. Senin yılların bütün kuşaklar boyunca sürer. [25] Eskiden yeryüzünün temellerini sen attın; gökler de ellerinin eseridir. [26] Onlar yok olacak, ama sen kalacaksın. Hepsi bir giysi gibi eskiyecek. Onları bir kaftan gibi değiştireceksin, onlar da değişecek. [27] Ama sen hep aynısın; yılların sona ermeyecek. [28] Kullarının çocukları varlığını sürdürecek, soyları senin önünde sağlam duracak.”

103

[1] RAB'be övgüler sun, ey canım! İçimde olan her şey O'nun kutsal adına övgüler sunsun! [2] RAB'be övgüler sun, ey canım, O'nun bütün iyiliklerini unutma. [3] Bütün günahlarını bağışlayan, Bütün hastalıklarını iyileştiren O'dur. [4] Canını yıkımdan kurtaran, Seni vefalı sevgi ve şefkatle taçlandıran O'dur. [5] İsteklerini iyi şeylerle doyuran O'dur; Böylece gençliğin kartalınki gibi yenilenir. [6] RAB doğrulukla işler yapar, Ezilenlerin hepsi için adalet sağlar. [7] Yollarını Musa'ya, Yaptıklarını İsrail halkına bildirdi. [8] RAB merhametli ve lütufkârdır, Öfkelenmekte yavaştır, vefalı sevgisi boldur. [9] Sonsuza dek suçlamaz, Öfkesini sonsuza dek sürdürmez. [10] Bize günahlarımıza göre davranmadı, Suçlarımızın karşılığını bize ödetmedi. [11] Çünkü gökler yeryüzünün üzerine ne kadar yüksekse, Kendisinden korkanlara olan vefalı sevgisi de o kadar büyüktür. [12] Doğu batıdan ne kadar uzaksa, İsyanlarımızı bizden o kadar uzaklaştırdı. [13] Bir babanın çocuklarına şefkat göstermesi gibi, RAB de kendisinden korkanlara şefkat gösterir. [14] Çünkü neden yaratıldığımızı bilir; Toz olduğumuzu anımsar. [15] İnsana gelince, günleri ot gibidir; Kır çiçeği gibi serpilir. [16] Üzerinden rüzgâr geçince yok olur, Bulunduğu yer onu artık tanımaz. [17] Ama RAB'bin vefalı sevgisi, Kendisinden korkanların üzerindedir, Sonsuzluktan sonsuzluğa dek sürer;

Doğruluğu da çocuklarının çocuklarınadır. [18] O'nun antlaşmasına bağlı kalanlara, Buyruklarını yerine getirmeyi anımsayanlara. [19] RAB tahtını göklerde kurdu; Egemenliği her şeyin üzerinde hüküm sürer. [20] RAB'be övgüler sunun, ey O'nun melekleri, Ey güçlü kuvvetli olanlar, O'nun sözünü yerine getirenler, O'nun sözünün sesine kulak verenler! [21] RAB'be övgüler sunun, ey O'nun bütün orduları, Ey O'nun isteğini yapan kulları! [22] RAB'be övgüler sunun, ey O'nun bütün yapıtları, Egemenliğinin her yerinde! RAB'be övgüler sun, ey canım!

104

[1] Canım, RAB'be övgüler sun! Ey RAB Tanrım, sen çok büyüksün. Onur ve görkemle kuşanmışsın. [2] Işığı bir giysi gibi üstüne giyiyorsun. Gökleri bir perde gibi geriyorsun. [3] Odalarının kirişlerini suların üzerine kuruyorsun. Bulutları kendine savaş arabası yapıyorsun. Rüzgârın kanatları üzerinde yürüyorsun. [4] Ulaklarını rüzgârlar, hizmetkârlarını ateş alevleri yaparsın. [5] Yeryüzünün temellerini attın, sonsuza dek sarsılmasın diye. [6] Onu engin sularla bir giysi gibi örttün. Sular dağların üstünde durmuştu. [7] Sen azarlayınca kaçtılar. Gök gürültünün sesiyle çekilip gittiler. [8] Dağlar yükseldi, vadiler alçaldı; senin onlar için belirlediğin yere vardılar. [9] Aşamasınlar diye onlara bir sınır koydun; dönüp yeryüzünü bir daha kaplamasınlar diye. [10] Vadilere pınarlar salarsın. Dağların arasından akarlar. [11] Kırdaki bütün hayvanlara su verirler. Yaban eşekleri susuzluğunu onlarla giderir. [12] Göğün kuşları onların yanında yuva kurar. Dalların arasından ezgi söyler. [13] Dağları odalarından sularsın. Yeryüzü işlerinin meyvesiyle doyar. [14] Hayvanlar için otu, insanın işlemesi için bitkileri yetiştirirsin; topraktan yiyecek çıkarması için. [15] İnsanın yüreğini sevindiren şarabı, yüzünü parlatan zeytinyağını, yüreğini güçlendiren ekmeği verirsin. [16] RAB'bin ağaçları suya kanar, diktiği Lübnan sedirleri. [17] Kuşlar oralarda yuva yapar. Leylek evini köknar ağaçlarında kurar. [18] Yüksek dağlar yaban keçileri içindir. Kayalar da kaya tavşanlarına sığınaktır. [19] Mevsimler için ayı var ettin. Güneş ne zaman batacağını bilir. [20] Karanlık yaparsın, gece olur; ormandaki bütün hayvanlar o zaman dolaşır. [21] Genç aslanlar avları için kükreyip Tanrı'dan yiyecek ister. [22] Güneş doğunca çekilip gider, inlerine uzanırlar. [23] İnsan işine çıkar, akşama kadar emeğini sürdürür. [24] Ya RAB, işlerin ne çok! Hepsini bilgelikle yaptın. Yeryüzü zenginliklerinle dolu. [25] İşte deniz, büyük ve engin; içinde sayısız canlı var, küçüğü de büyüğü de. [26] Gemiler orada gider gelir; orada oynasın diye yarattığın livyatan da oradadır. [27] Bunların hepsi, yiyeceklerini zamanında veresin diye sana umut bağlar. [28] Sen verirsin, onlar toplar. Elini açarsın, iyilikle doyarlar. [29] Yüzünü gizlersin, dehşete kapılırlar. Soluklarını alırsın, ölürler ve toprağa dönerler. [30] Ruhunu gönderirsin, yaratılırlar. Toprağın yüzünü yenilersin. [31] RAB'bin yüceliği sonsuza dek sürsün. RAB yaptıklarıyla sevinsin. [32] Yeryüzüne bakar, o da titrer. Dağlara dokunur, onlar da tüter. [33] Yaşadığım sürece RAB'be ezgi söyleyeceğim. Var oldukça Tanrım'a ilahi söyleyeceğim. [34] Düşüncem ona hoş gelsin. Ben RAB'de sevinç bulacağım. [35] Günahkârlar yeryüzünden silinip gitsin, kötüler artık olmasın. Canım, RAB'be övgüler sun! RAB'be övgüler olsun!

105

[1] RAB'be şükredin! Adını çağırın! Yaptıklarını halklar arasında duyurun. [2] Ona ezgiler söyleyin, onu ilahilerle övün! Bütün harika işlerini anlatın. [3] Onun kutsal adıyla övünün. RAB'bi arayanların yüreği sevinsin. [4] RAB'bi ve gücünü arayın. Her zaman onun yüzünü arayın. [5] Onun yaptığı harika işleri, mucizelerini ve ağzından çıkan hükümleri anımsayın, [6] ey kulu İbrahim'in soyu, ey onun seçilmişleri olan Yakup'un çocukları. [7] O RAB'dir, bizim Tanrımızdır. Onun hükümleri bütün yeryüzündedir. [8] Antlaşmasını sonsuza dek anımsar, bin kuşak için buyurduğu sözü, [9] İbrahim'le yaptığı antlaşmayı, İshak'a içtiği andı. [10] Bunu Yakup için bir kural, İsrail için sonsuz bir antlaşma olarak doğruladı. [11] "Miras payınız olarak Kenan ülkesini size vereceğim" dedi. [12] O zaman sayıları azdı, evet, çok azdılar ve orada yabancıydılar. [13] Ulustan ulusa, bir krallıktan başka bir halka dolaştılar. [14] Kimsenin onlara haksızlık

etmesine izin vermedi. Evet, onlar uğruna kralları azarladı: [15] “Meshettiğim kişilere dokunmayın! Peygamberlerime zarar vermeyin!” [16] Ülkeye kıtlık çağırdı. Bütün yiyecek kaynaklarını yok etti. [17] Onların önünden bir adam gönderdi. Yusuf köle olarak satıldı. [18] Ayaklarını bukağılarla incittiler. Boynuna demir vuruldu, [19] sözü gerçekleşene kadar, RAB'bin sözü onu sınayıp doğru çıkardı. [20] Kral haber gönderip onu salıverdi; halkların yöneticisi onu özgür bıraktı. [21] Onu sarayının efendisi, bütün mallarının yöneticisi yaptı. [22] Önderlerini dilediği gibi eğitsin, ihtiyarlarına bilgelik öğretsin diye. [23] Sonra İsrail Mısır'a geldi. Yakup Ham ülkesinde yaşadı. [24] Tanrı halkını büyük ölçüde çoğalttı, onları düşmanlarından daha güçlü kıldı. [25] Onların yüreğini halkından nefret etmeye, kullarına karşı düzen kurmaya çevirdi. [26] Kulu Musa'yı, seçtiği Harun'u gönderdi. [27] Onlar Tanrı'nın belirtilerini aralarında gösterdiler, Ham ülkesinde harikalar yaptılar. [28] Karanlık gönderdi ve ortalığı kararttı. Onlar onun sözlerine karşı başkaldırmadı. [29] Sularını kana çevirdi, balıklarını öldürdü. [30] Ülkeleri kurbağalarla kaynadı, krallarının odalarına kadar girdi. [31] O konuştu, sürü sürü sinek geldi, bütün sınırlarında bitler türedi. [32] Onlara yağmur yerine dolu verdi, ülkelerinde şimşekler çaktırdı. [33] Asmalarını da incir ağaçlarını da vurdu, ülkelerindeki ağaçları parçaladı. [34] O konuştu, çekirgeler geldi, sayısız çekirgeyle birlikte. [35] Ülkelerindeki bütün otları yediler, topraklarının ürününü yiyip bitirdiler. [36] Ülkedeki bütün ilk doğanları, erkekliklerinin ilk meyvesi olan herkesi vurdu. [37] Sonra onları gümüşle altınla dışarı çıkardı. Oymakları arasında güçsüz tek kişi yoktu. [38] Onlar çıkıp gidince Mısır sevindi, çünkü korkuları Mısırlıların üzerine çökmüştü. [39] Üstlerine örtü olsun diye bir bulut yaydı, geceyi aydınlatsın diye ateş verdi. [40] İstediler, o da bıldırcın getirdi; onları göğün ekmeğiyle doyurdu. [41] Kayayı yardı, sular fışkırdı. Kurak yerlerde ırmak gibi aktılar. [42] Çünkü kutsal sözünü, kulu İbrahim'i anımsadı. [43] Halkını sevinçle, seçtiklerini sevinç çığlıklarıyla çıkardı. [44] Ulusların topraklarını onlara verdi. Halkların emeğini mülk olarak aldılar. [45] Öyle ki onun kurallarına uysunlar, yasalarını yerine getirsinler. RAB'be övgüler sunun!

106

[1] RAB'be övgüler sunun! RAB'be şükredin, çünkü o iyidir; vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [2] RAB'bin güçlü işlerini kim anlatabilir, bütün övgüsünü kim tam olarak duyurabilir? [3] Adaleti gözetenlere ne mutlu, her zaman doğru olanı yapana ne mutlu. [4] Beni an, ya RAB, halkına gösterdiğin lütufla; kurtarışınla beni ziyaret et, [5] öyle ki seçtiklerinin esenliğini göreyim, ulusunun sevincine sevineyim, mirasınla birlikte övüneyim. [6] Atalarımızla birlikte günah işledik. Suç işledik. Kötülük yaptık. [7] Atalarımız Mısır'da senin harikalarını anlamadı. Vefalı sevgilerinin çokluğunu anımsamadılar, ama denizde, evet, Kızıldeniz'de başkaldırdılar. [8] Yine de adının hatırı için onları kurtardı, güçlü kudretini tanıtsın diye. [9] Kızıldeniz'i azarladı, o da kurudu; onları derin sulardan, sanki çölden geçer gibi geçirdi. [10] Onları kendilerinden nefret edenin elinden kurtardı, düşmanın elinden özgür kıldı. [11] Sular düşmanlarını örttü; içlerinden biri bile sağ kalmadı. [12] O zaman onun sözlerine iman ettiler, övgüsünü söylediler. [13] Ama yaptıklarını çabucak unuttular, öğüdünü beklemediler. [14] Çölde şiddetli arzuya kapıldılar, ıssız yerde Tanrı'yı sınadılar. [15] O da istediklerini verdi, ama canlarına zayıflık gönderdi. [16] Ordugâhta Musa'yı, RAB'bin kutsal kulu Harun'u kıskandılar. [17] Yer açıldı, Datan'ı yuttu, Aviram'ın topluluğunu örttü. [18] Topluluklarının arasında ateş yandı; alev kötülük yapanları yakıp bitirdi. [19] Horev'de bir buzağı yaptılar, dökme puta tapındılar. [20] Böylece yüceliklerini, ot yiyen öküz suretiyle değiştirdiler. [21] Mısır'da büyük işler yapmış olan Tanrı'yı, kurtarıcılarını unuttular; [22] Ham ülkesinde harikalar, Kızıldeniz kıyısında korku uyandıran işler yapmıştı. [23] Bu yüzden onları yok edeceğini söyledi; ama seçtiği Musa onun önünde gedikte durup gazabını geri çevirmeseydi, onları yok edecekti. [24] Evet, o güzel ülkeyi hor gördüler, onun sözüne iman etmediler. [25] Çadırlarında söylenip durdular, RAB'bin sesini dinlemediler. [26] Bu yüzden elini kaldırıp onlara ant içti: onları çölde yere serecekti, [27] soylarını ulusların arasına düşürecek, onları ülkeler arasında dağıtacaktı. [28] Baal-Peor'a bağlandılar, ölüler için sunulan kurbanları yediler. [29] Yaptıklarıyla onu öfkelendirdiler; bu yüzden aralarında salgın patlak verdi. [30] O zaman Pinehas ayağa kalkıp yargıyı uyguladı, salgın da durdu. [31] Bu ona kuşaklar

boyunca, sonsuza dek doğruluk sayıldı. 32 Meriva
sularında da onu öfkelendirdiler; onlar yüzünden
Musa sıkıntı çekti. 33 Çünkü onun ruhuna karşı
başkaldırdılar, o da dudaklarıyla düşünmeden
konuştu. 34 RAB'bin kendilerine buyurduğu halkları
yok etmediler. 35 Tersine, uluslarla karıştılar, onların
yaptıklarını öğrendiler. 36 Putlarına kulluk ettiler;
bunlar kendileri için tuzak oldu. 37 Hatta oğullarını
da kızlarını da cinlere kurban ettiler. 38 Suçsuz kan
döktüler; Kenan'ın putlarına kurban ettikleri
oğullarının ve kızlarının kanını döktüler. Ülke kanla
kirlendi. 39 Böylece yaptıklarıyla kirlendiler,
eylemleriyle kendilerini fahişe gibi sattılar. 40 Bu
yüzden RAB halkına karşı öfkeyle alevlendi, kendi
mirasından tiksindi. 41 Onları ulusların eline verdi;
kendilerinden nefret edenler üzerlerine egemen oldu.
42 Düşmanları onları ezdi; onların eli altında boyun
eğdirildiler. 43 Onları birçok kez kurtardı, ama onlar
kendi kuruntularında başkaldırdılar, suçları
yüzünden alçaltıldılar. 44 Yine de feryatlarını duyunca
sıkıntılarına baktı. 45 Onlar için antlaşmasını
anımsadı, vefalı sevgisinin çokluğuna göre yüreği
yumuşadı. 46 Onları tutsak edenlerin hepsine de
acıma duygusu verdi. 47 Ey Tanrımız RAB, bizi
kurtar; kutsal adına şükredelim, övgünle coşalım diye
bizi ulusların arasından topla! 48 İsrail'in Tanrısı RAB
sonsuzluktan sonsuzluğa dek kutsansın! Bütün halk,
“Amin!” desin. RAB'be övgüler sunun!

107

1 RAB'be şükredin, çünkü O iyidir; çünkü vefalı
sevgisi sonsuza dek sürer. 2 RAB'bin kurtardıkları
bunu söylesin; düşmanın elinden kurtardıkları, 3
doğudan ve batıdan, kuzeyden ve güneyden
topladıkları söylesin. 4 Issız çölde dolaşıp durdular;
yaşayacak bir kent bulamadılar. 5 Aç ve susuzdular;
canları tükeniyordu. 6 Sonra sıkıntıları içinde RAB'be
yakardılar, O da onları darlıklarından kurtardı. 7
Yaşayacakları bir kente varsınlar diye onları doğru
yoldan götürdü. 8 RAB'be, vefalı sevgisi için, insanlar
için yaptığı harika işler için övgüler sunsunlar! 9
Çünkü özlem içindeki canı doyurur, aç canı iyiliklerle
doldurur. 10 Kimileri karanlıkta, ölüm gölgesinde
oturuyordu; eziyet ve demir bağlar içindeydiler. 11
Çünkü Tanrı'nın sözlerine başkaldırmış, Yüceler
Yücesi'nin öğüdünü hor görmüşlerdi. 12 Bu yüzden
yüreklerini ağır emekle ezdi; sendelediler, yardım
eden olmadı. 13 Sonra sıkıntıları içinde RAB'be
yakardılar, O da onları darlıklarından kurtardı. 14
Onları karanlıktan, ölüm gölgesinden çıkardı;
zincirlerini kopardı. 15 RAB'be, vefalı sevgisi için,
insanlar için yaptığı harika işler için övgüler
sunsunlar! 16 Çünkü tunç kapıları kırdı, demir
sürgüleri parçaladı. 17 Ahmaklar başkaldırıları
yüzünden, suçları yüzünden acı çekti. 18 Canları her
türlü yiyecekten tiksindi; ölümün kapılarına
yaklaştılar. 19 Sonra sıkıntıları içinde RAB'be
yakardılar, O da onları darlıklarından kurtardı. 20
Sözünü gönderdi, onları iyileştirdi; onları
mezarlarından kurtardı. 21 RAB'be, vefalı sevgisi için,
insanlar için yaptığı harika işler için övgüler
sunsunlar! 22 Şükran sunuları sunsunlar, yaptıklarını
sevinç ezgileriyle anlatsınlar. 23 Gemilerle denize
açılanlar, engin sular üzerinde iş yapanlar var ya, 24
onlar RAB'bin işlerini, derinliklerdeki harikalarını
görür. 25 Çünkü O buyurur da fırtınalı rüzgâr
yükselir, dalgaları kabartır. 26 Göğe yükselirler,
yeniden derinliklere inerler; sıkıntıdan canları eriyip
gider. 27 Sağa sola yalpalar, sarhoş gibi sendeleyip
dururlar; bütün ustalıkları işe yaramaz olur. 28 Sonra
sıkıntıları içinde RAB'be yakarırlar, O da onları
darlıklarından çıkarır. 29 Fırtınayı dindirir, dalgalar
yatışır. 30 Sakinlik bulunca sevinirler; O da onları
istedikleri limana götürür. 31 RAB'be, vefalı sevgisi
için, insanlar için yaptığı harika işler için övgüler
sunsunlar! 32 Halk topluluğunda O'nu yüceltsinler,
ihtiyarlar meclisinde O'na övgüler sunsunlar. 33
Irmakları çöle çevirir, su kaynaklarını kupkuru
toprağa; 34 verimli toprağı da, orada yaşayanların
kötülüğü yüzünden, tuzlu çoraklığa çevirir. 35 Çölü su
göletine, kuru toprağı su kaynaklarına çevirir. 36
Açları oraya yerleştirir; yaşayacakları bir kent
kurarlar. 37 Tarlalar eker, bağlar diker, bol ürün
alırlar. 38 Onları öyle kutsar ki çok çoğalırlar;
hayvanlarının azalmasına izin vermez. 39 Sonra baskı,
sıkıntı ve keder yüzünden azalır, ezilirler. 40
Önderlerin üzerine hor görülme yağdırır, onları
yolsuz ıssızlıklarda dolaştırır. 41 Ama yoksulu
sıkıntısından yukarı kaldırır, ailelerini sürü gibi
çoğaltır. 42 Doğru kişiler bunu görüp sevinir; bütün
kötüler ağızlarını kapatır. 43 Bilge olan bunlara dikkat
etsin; RAB'bin vefalı sevgisini derin derin düşünsün.

108

[1] Yüreğim kararlı, ey Tanrı. Ezgi söyleyeceğim, ilahi
okuyacağım bütün varlığımla. [2] Uyan, ey arp ve lir!
Şafağı ben uyandıracağım. [3] Sana şükredeceğim, ey
RAB, uluslar arasında. Halkların arasında sana
ezgiler söyleyeceğim. [4] Çünkü vefalı sevgin göklerin
üstüne erişir. Sadakatin göklere ulaşır. [5] Yücel, ey
Tanrı, göklerin üstünde! Yüceliğin bütün yeryüzünün
üzerinde olsun. [6] Sevdiklerin kurtulsun diye sağ
elinle kurtar, bize yanıt ver. [7] Tanrı kutsal yerinden
konuştu: "Zaferle Şekem'i böleceğim, Sukkot
Vadisi'ni ölçeceğim. [8] Gilat benimdir. Manaşşe
benimdir. Efrayim de miğferimdir. Yahuda da
asamdır. [9] Moav yıkanma leğenimdir. Edom'un
üzerine sandalımı fırlatacağım. Filistiya üzerine zafer
narası atacağım." [10] Beni surlarla çevrili kente kim
götürecek? Beni Edom'a kim ulaştırdı? [11] Ey Tanrı,
bizi sen reddetmedin mi? Ordularımızla birlikte
savaşa çıkmıyorsun, ey Tanrı. [12] Düşmana karşı bize
yardım et, çünkü insan yardımı boştur. [13] Tanrı
sayesinde yiğitçe davranacağız, çünkü
düşmanlarımızı ayak altına alacak olan O'dur.

109

[1] Övgümün Tanrısı, susma. [2] Çünkü kötünün ağzını,
aldatıcının ağzını bana karşı açtılar; bana yalancı
dille konuştular. [3] Beni nefret dolu sözlerle kuşattılar,
yok yere benimle savaştılar. [4] Sevgime karşılık bana
düşman oldular; oysa ben dua ediyorum. [5] İyiliğime
kötülükle, sevgime nefretle karşılık verdiler. [6] Onun
başına kötü bir adam dik; sağında bir suçlayıcı
dursun. [7] Yargılanınca suçlu çıksın; duası bile günah
sayılsın. [8] Günleri az olsun; görevini başkası alsın. [9]
Çocukları öksüz, karısı dul kalsın. [10] Çocukları
başıboş dolaşıp dilensin; yıkıntıları arasından yiyecek
arasınlar. [11] Alacaklı, sahip olduğu her şeyi ele
geçirsin; yabancılar emeğinin ürününü yağmalasın. [12]
Ona vefalı davranacak kimse olmasın; öksüz
çocuklarına acıyacak biri de bulunmasın. [13] Soyu
kesilsin; sonraki kuşakta adları silinsin. [14] Atalarının
suçları RAB'bin önünde anılsın; annesinin günahı
silinmesin. [15] Bunlar sürekli RAB'bin önünde dursun;
anıları yeryüzünden silinsin. [16] Çünkü vefalı
davranmayı hatırlamadı; yoksulu, düşkünü, yüreği
kırılmış olanı öldürmek için kovaladı. [17] Laneti sevdi,
lanet başına geldi; bereketten hoşlanmadı, bereket
ondan uzak kaldı. [18] Laneti giysi gibi üzerine geçirdi;
lanet içine su gibi, kemiklerine yağ gibi işledi. [19] Bu,
örttüğü giysi gibi olsun ona; sürekli beline bağladığı
kuşak gibi olsun. [20] Canıma karşı kötü konuşanların,
bana düşman olanların RAB'den aldığı karşılık bu
olsun. [21] Ama sen, ey Egemen RAB, adın uğruna
benim için davran; vefalı sevgin iyi olduğu için beni
kurtar. [22] Çünkü ben yoksul ve düşkünüm; yüreğim
içimde yaralı. [23] Akşam gölgesi gibi silinip gidiyorum;
çekirge gibi silkip atılıyorum. [24] Oruçtan dizlerim
güçsüz düştü; bedenim zayıfladı, eti eridi. [25] Onlar
için alay konusu oldum; beni görünce başlarını
sallıyorlar. [26] Yardım et bana, ey Tanrım RAB; vefalı
sevgine göre beni kurtar. [27] Bilsinler ki bu senin
elindir; bunu yapan sensin, ey RAB. [28] Onlar
lanetlese de sen kutsarsın; ayağa kalktıklarında
utansınlar, ama kulun sevinsin. [29] Bana düşman
olanlar utançla giyinsin; ayıplarını bir kaftan gibi
üzerlerine alsınlar. [30] Ağzımla RAB'be büyük şükürler
sunacağım; kalabalığın ortasında onu öveceğim. [31]
Çünkü yoksulun sağında durur; onu canını
yargılayanlardan kurtarır.

110

[1] RAB Rabbime diyor ki, "Düşmanlarını ayaklarının
altına serinceye dek sağımda otur." [2] RAB kudretinin
asasını Siyon'dan uzatacak. Düşmanlarının ortasında
egemenlik sür. [3] Gücünü gösterdiğin gün halkın
gönüllüce gelir, kutsal görkem içinde. Sabahın
bağrından gençliğinin çiyi sana gelir. [4] RAB ant içti,
kararından dönmez: "Melkisedek düzeni uyarınca
sonsuza dek kâhinsin." [5] Rab senin sağındadır. Öfke
gününde kralları ezecek. [6] Uluslar arasında
yargılayacak. Her yanı cesetlerle dolduracak. Bütün
yeryüzünün önderini ezecek. [7] Yol üzerindeki
dereden su içecek; bu yüzden başını yukarı
kaldıracak.

111

[1] RAB'be övgüler sunun! Bütün yüreğimle RAB'be şükredeceğim; doğrular topluluğunda, cemaatin ortasında. [2] RAB'bin işleri büyüktür; onlardan zevk alanların hepsi onları derin derin düşünür. [3] Yaptığı iş onurla yücelikle doludur; onun doğruluğu sonsuza dek sürer. [4] Harika işlerini anılsın diye yaptı; RAB lütufkâr ve merhametlidir. [5] Kendisinden korkanlara yiyecek verdi; antlaşmasını her zaman hatırlar. [6] Ulusların mirasını onlara vererek, işlerinin gücünü halkına gösterdi. [7] Ellerinin işleri gerçek ve adildir; bütün buyrukları güvenilirdir. [8] Sonsuza dek, her zaman sağlam dururlar; gerçeklikle ve doğrulukla yerine getirilirler. [9] Halkına kurtuluş gönderdi; antlaşmasını sonsuza dek geçerli kıldı. Onun adı kutsaldır, heybetlidir! [10] RAB korkusu bilgeliğin başlangıcıdır; onun buyruklarını yerine getirenlerin anlayışı sağlamdır. Ona övgü sonsuza dek sürer!

112

[1] RAB'be övgüler olsun! RAB'den korkan, buyruklarından büyük zevk alan insana ne mutlu. [2] Onun soyu ülkede güçlü olacak. Doğru kişilerin kuşağı kutsanacak. [3] Evinde varlık ve zenginlik vardır. Onun doğruluğu sonsuza dek sürer. [4] Doğru kişiler için karanlıkta ışık doğar; o lütufkâr, merhametli ve doğrudur. [5] Cömert davranıp ödünç veren insanın hali iyidir. İşlerini adaletle yürütür. [6] Çünkü o asla sarsılmayacak. Doğru kişi sonsuza dek anılacak. [7] Kötü habere korkuyla bakmaz. Yüreği kararlıdır, RAB'be güvenir. [8] Yüreği sağlamdır, korkmaz; sonunda düşmanlarının halini görür. [9] Dağıttı, yoksullara verdi. Onun doğruluğu sonsuza dek sürer. Boynuzu onurla yükselecek. [10] Kötü kişi bunu görüp kederlenecek. Dişlerini gıcırdatıp eriyip gidecek. Kötülerin arzusu yok olacak.

113

[1] RAB'be övgüler sunun! Ey RAB'bin kulları, övgüler sunun, RAB'bin adına övgüler sunun. [2] RAB'bin adı şimdi ve sonsuza dek kutsansın. [3] Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar RAB'bin adına övgüler sunulsun. [4] RAB bütün ulusların üstünde yücedir, yüceliği göklerin üstündedir. [5] Yüksekte taht kuran Tanrımız RAB gibi kim var? [6] Göklere de yeryüzüne de bakmak için eğilen odur. [7] Yoksulu tozdan kaldırır, düşkünü kül yığınından çıkarır; [8] onu halkının önderleriyle, halkının önderlerinin yanına oturtsun diye. [9] Kısır kadını evine yerleştirir, çocukları olan sevinçli bir anne yapar. RAB'be övgüler sunun!

114

[1] İsrail Mısır'dan çıktığında, Yakup'un soyu yabancı dilli bir halkın arasından ayrıldığında, [2] Yahuda O'nun kutsal yeri oldu, İsrail O'nun egemenlik alanı. [3] Deniz bunu gördü ve kaçtı. Şeria geriye çekildi. [4] Dağlar koçlar gibi sıçradı, tepeler kuzular gibi. [5] Ey deniz, neden kaçtın? Ey Şeria, neden geriye çekildin? [6] Ey dağlar, neden koçlar gibi sıçradınız? Ey tepeler, neden kuzular gibi sıçradınız? [7] Ey yeryüzü, Rabbin huzurunda, Yakup'un Tanrısı'nın huzurunda titre. [8] O, kayayı su göletine, çakmaktaşını su pınarına çevirdi.

115

[1] Bize değil, RAB, bize değil, adına yücelik ver, vefalı sevgin ve sadakatin uğruna. [2] Uluslar neden, "Şimdi nerede onların Tanrısı?" desin? [3] Bizim Tanrımız göklerdedir; dilediği her şeyi yapar. [4] Onların putları gümüş ve altındır, insan elinin yapıtıdır. [5] Ağızları var, ama konuşmazlar; gözleri var, ama görmezler. [6] Kulakları var, ama işitmezler; burunları var, ama koklamazlar. [7] Elleri var, ama hissetmezler; ayakları var, ama yürümezler; boğazlarından da ses çıkarmazlar. [8] Onları yapanlar da onlara benzeyecek, onlara güvenen herkes de. [9] Ey İsrail, RAB'be güven! Onların yardımcısı da kalkanı da odur. [10] Ey Harun soyu, RAB'be güven! Onların yardımcısı da kalkanı da odur. [11] Ey RAB'den korkanlar, RAB'be güvenin!

Onların yardımcısı da kalkanı da odur. 12 RAB bizi anımsar; bizi kutsayacak. İsrail'i kutsayacak, Harun soyunu kutsayacak. 13 RAB'den korkanları, küçüğü de büyüğü de kutsayacak. 14 RAB sizi ve çocuklarınızı gitgide çoğaltsın. 15 Gökleri ve yeri yaratan RAB tarafından kutsandınız. 16 Gökler RAB'bin gökleridir, ama yeri insanlara verdi. 17 Ölüler RAB'bi övmez, sessizliğe inenlerin hiçbiri de. 18 Ama biz RAB'bi şimdi de sonsuza dek kutsayacağız. RAB'be övgüler olsun!

116

1 RAB'bi seviyorum, çünkü sesimi, merhamet için yakarışlarımı duyuyor. 2 Kulağını bana çevirdiği için, yaşadığım sürece ona yakaracağım. 3 Ölümün bağları beni sardı, ölüler diyarının acıları beni yakaladı. Sıkıntı ve keder buldum. 4 O zaman RAB'bin adına yakardım: "Ne olur, ya RAB, canımı kurtar." 5 RAB lütufkâr ve doğrudur; evet, Tanrımız merhametlidir. 6 RAB saf kişileri korur. Ben düşkün duruma düşmüştüm, beni kurtardı. 7 Dinlen yerine dön, ey canım, çünkü RAB sana bol iyilik etti. 8 Çünkü canımı ölümden, gözlerimi gözyaşından, ayaklarımı tökezlemekten kurtardın. 9 Yaşayanlar diyarında RAB'bin önünde yürüyeceğim. 10 İman ettim, bu yüzden şöyle dedim: "Çok acı çektim." 11 Telaşım içinde şöyle dedim: "Bütün insanlar yalancıdır." 12 Bana yaptığı bütün iyilikler için RAB'be ne vereyim? 13 Kurtuluş kâsesini kaldıracağım ve RAB'bin adına yakaracağım. 14 RAB'be adaklarımı ödeyeceğim, evet, bütün halkının önünde. 15 RAB'bin gözünde değerlidir sadık kullarının ölümü. 16 Ya RAB, gerçekten ben senin kulunum. Ben senin kulunum, kulunun oğluyum. Bağlarımı çözdün. 17 Sana şükran sunusu sunacağım ve RAB'bin adına yakaracağım. 18 RAB'be adaklarımı ödeyeceğim, evet, bütün halkının önünde, 19 RAB'bin evinin avlularında, ey Yeruşalim, senin ortanda. RAB'be övgü olsun!

117

1 RAB'be övgüler sunun, ey bütün uluslar! Onu yüceltin, ey bütün halklar! 2 Çünkü bize gösterdiği vefalı sevgi büyüktür. RAB'bin sadakati sonsuza dek sürer. RAB'be övgüler sunun!

118

1 RAB'be şükredin, çünkü o iyidir, çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. 2 Şimdi İsrail desin ki, "Onun vefalı sevgisi sonsuza dek sürer." 3 Şimdi Harun'un soyu desin ki, "Onun vefalı sevgisi sonsuza dek sürer." 4 Şimdi RAB'den korkanlar desin ki, "Onun vefalı sevgisi sonsuza dek sürer." 5 Sıkıntımın içinden Yah'a seslendim; Yah bana genişlik vererek karşılık verdi. 6 RAB benden yanadır, korkmam; insan bana ne yapabilir? 7 RAB, bana yardım edenlerin arasında benden yanadır; bu yüzden benden nefret edenlere zaferle bakacağım. 8 İnsana güvenmektense RAB'be sığınmak daha iyidir. 9 Önderlere güvenmektense RAB'be sığınmak daha iyidir. 10 Bütün uluslar beni kuşattı, ama RAB'bin adıyla onları bozguna uğrattım. 11 Beni kuşattılar, evet, beni kuşattılar; ama RAB'bin adıyla onları bozguna uğrattım. 12 Arılar gibi beni kuşattılar; ama yanan dikenler gibi söndüler. RAB'bin adıyla onları bozguna uğrattım. 13 Düşeyim diye beni şiddetle ittin, ama RAB bana yardım etti. 14 Yah benim gücüm ve ezgimdir; o benim kurtuluşum oldu. 15 Doğruların çadırlarında sevinç ve kurtuluş sesi var: "RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar. 16 RAB'bin sağ eli yüksektedir! RAB'bin sağ eli güçlü işler yapar!" 17 Ölmeyeceğim, yaşayacağım ve Yah'ın işlerini duyuracağım. 18 Yah beni ağır biçimde terbiye etti, ama beni ölüme teslim etmedi. 19 Doğruluğun kapılarını açın bana; onlardan içeri gireceğim, Yah'a şükredeceğim. 20 İşte RAB'bin kapısı budur; doğrular ondan içeri girer. 21 Sana şükredeceğim, çünkü bana karşılık verdin ve benim kurtuluşum oldun. 22 Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu. 23 Bunu yapan RAB'dir; gözümüzde hayranlık uyandıran budur. 24 Bugünü yapan RAB'dir; onda sevinip coşalım! 25 Ne olur, RAB, kurtar şimdi! Ne olur, RAB, başarı ver şimdi! 26 RAB'bin adıyla gelene kutsanmış olsun! Sizi RAB'bin evinden kutsuyoruz. 27 RAB Tanrı'dır, bize ışık verdi. Sunuyu iplerle bağlayın, sunağın boynuzlarına kadar. 28 Sen benim Tanrımsın, sana şükredeceğim; sen benim Tanrımsın, seni yücelteceğim. 29 RAB'be

şükredin, çünkü o iyidir, çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer.

119

[1] Yolu kusursuz olanlara ne mutlu, RAB'bin yasasında yürüyenlere. [2] Onun tanıklıklarına uyanlara ne mutlu, onu bütün yürekle arayanlara. [3] Onlar haksızlık etmez, onun yollarında yürürler. [4] İlkelerine tam uyalım diye onları sen buyurdun. [5] Keşke yollarım senin kurallarına uymakta kararlı olsa! [6] O zaman bütün buyruklarını göz önüne alınca utanç duymam. [7] Doğru hükümlerini öğrendiğimde, sana yürekten doğrulukla şükredeceğim. [8] Kurallarına uyacağım. Beni büsbütün terk etme. [9] Genç bir adam yolunu nasıl temiz tutar? Senin sözüne göre yaşayarak. [10] Seni bütün yüreğimle aradım. Beni buyruklarından saptırma. [11] Sana karşı günah işlemeyeyim diye sözünü yüreğimde sakladım. [12] Ey RAB, sen kutsansın. Bana kurallarını öğret. [13] Ağzından çıkan bütün hükümleri dudaklarımla ilan ettim. [14] Bütün servet kadar, tanıklıklarının yolunda sevindim. [15] İlkelerini derin derin düşüneceğim, yollarını göz önünde tutacağım. [16] Kurallarından zevk alacağım, sözünü unutmayacağım. [17] Kuluna iyilik et. Yaşayayım da sözüne uyayım. [18] Gözlerimi aç da yasandaki harika şeyleri göreyim. [19] Ben yeryüzünde yabancıyım. Buyruklarını benden gizleme. [20] Canım her zaman senin hükümlerini özlemekten tükeniyor. [21] Buyruklarından sapan kibirlileri, lanet altındakileri azarladın. [22] Üzerimden aşağılama ve hor görüyü kaldır, çünkü tanıklıklarına uydum. [23] Önderler oturup bana karşı konuşsa da, kulun senin kurallarını derin derin düşünür. [24] Evet, tanıklıkların benim sevincimdir, bana öğüt verenlerdir. [25] Canım toza serildi. Sözüne göre beni yaşat! [26] Yollarımı anlattım, bana yanıt verdin. Bana kurallarını öğret. [27] İlkelerinin yolunu anlamamı sağla; ben de harika işlerini derin derin düşüneyim. [28] Canım kederden eriyor. Sözüne göre beni güçlendir. [29] Beni yalan yolundan uzak tut. Yasayı bana lütufla ver. [30] Gerçek yolunu seçtim. Hükümlerini önüme koydum. [31] Tanıklıklarına sımsıkı sarıldım, ey RAB. Beni utandırma. [32] Buyruklarının yolunda koşarım, çünkü yüreğime genişlik verdin. [33] Ey RAB, bana kurallarının yolunu öğret; sonuna kadar ona uyayım. [34] Bana anlayış ver, yasana uyayım; evet, ona bütün yüreğimle itaat edeyim. [35] Beni buyruklarının patikasında yürüt, çünkü onlardan zevk alıyorum. [36] Yüreğimi bencil kazanca değil, tanıklıklarına yönelt. [37] Gözlerimi değersiz şeylere bakmaktan çevir. Beni yollarında yaşat. [38] Kuluna verdiğin sözü yerine getir ki senden korkulsun. [39] Korktuğum utancı benden uzaklaştır, çünkü hükümlerin iyidir. [40] Bak, ilkelerini özlüyorum! Doğruluğuna göre beni yaşat. [41] Ey RAB, vefalı sevgin de, kurtarışın da sözüne göre bana gelsin. [42] O zaman beni ayıplayana verecek bir yanıtım olur, çünkü sözüne güvenirim. [43] Gerçek sözünü ağzımdan hiç alma, çünkü umudumu senin hükümlerine bağladım. [44] Yasana sürekli uyacağım, sonsuza dek, hep sonsuza dek. [45] Özgürlük içinde yürüyeceğim, çünkü ilkelerini aradım. [46] Kralların önünde de tanıklıklarından söz edeceğim, utanmayacağım. [47] Sevdiğim buyruklarından zevk alacağım. [48] Sevdiğim buyruklarına ellerimi uzatacağım; kurallarını derin derin düşüneceğim. [49] Kuluna verdiğin sözü anımsa, çünkü bana umut verdin. [50] Sıkıntımda avuntum budur: Sözün beni yaşattı. [51] Kibirliler beni alabildiğine alaya alıyor, ama ben yasandan sapmıyorum. [52] Ey RAB, eski hükümlerini anımsadım, teselli buldum. [53] Yasanı terk eden kötüler yüzünden öfke beni sardı. [54] Konuk olduğum evde kuralların benim ezgilerim oldu. [55] Ey RAB, geceleyin adını anımsadım ve yasana uydum. [56] Bana düşen şudur: ilkelerine uymak. [57] Payım RAB'dir. Sözlerine uyacağıma söz verdim. [58] Bütün yüreğimle lütfunu aradım. Sözüne göre bana merhamet et. [59] Yollarımı düşündüm, adımlarımı tanıklıklarına çevirdim. [60] Buyruklarına uymakta acele ederim, gecikmem. [61] Kötülerin ipleri beni sardı, ama yasanı unutmadım. [62] Gece yarısı kalkıp sana şükrediyorum, çünkü hükümlerin doğrudur. [63] Senden korkanların, ilkelerine uyanların hepsine dostum. [64] Ey RAB, yeryüzü senin vefalı sevginle dolu. Bana kurallarını öğret. [65] Ey RAB, sözüne göre kuluna iyilik ettin. [66] Bana iyi yargı ve bilgi öğret, çünkü buyruklarına iman ediyorum. [67] Sıkıntı çekmeden önce yoldan sapıyordum, ama şimdi sözüne uyuyorum. [68] Sen iyisin ve iyilik edersin. Bana kurallarını öğret. [69] Kibirliler bana yalan sürdüler, ama ben ilkelerine bütün yüreğimle uyacağım. [70]

Onların yüreği yağ bağlamış gibi duyarsız, ama ben yasandan zevk alıyorum. 71 Sıkıntı çekmem benim için iyiydi, çünkü böylece kurallarını öğrendim. 72 Ağzından çıkan yasa benim için binlerce altın ve gümüş parçacığından daha iyidir. 73 Ellerin beni yaptı, bana biçim verdi. Bana anlayış ver de buyruklarını öğreneyim. 74 Senden korkanlar beni görünce sevinecek, çünkü umudumu senin sözüne bağladım. 75 Ey RAB, biliyorum ki hükümlerin doğrudur; bana sadakatle sıkıntı verdin. 76 Kuluna verdiğin söze göre, vefalı sevgin beni avutmak için yanımda olsun. 77 Şefkatin bana gelsin ki yaşayayım, çünkü yasan benim sevincimdir. 78 Kibirliler utansın, çünkü haksız yere beni altüst ettiler. Ben senin ilkelerini derin derin düşüneceğim. 79 Senden korkanlar bana dönsün; onlar senin kurallarını bilir. 80 Yüreğim senin kurallarında kusursuz olsun ki utanç duymayayım. 81 Canım senin kurtarışın için tükeniyor. Umudumu sözüne bağladım. 82 Gözlerim sözünü beklemekten tükeniyor. “Ne zaman beni avutacaksın?” diyorum. 83 Çünkü duman içindeki tulum gibi oldum, ama kurallarını unutmadım. 84 Kulunun günleri daha ne kadar? Bana zulmedenleri ne zaman yargılayacaksın? 85 Kibirliler bana çukurlar kazdı; bu, senin yasana aykırıdır. 86 Bütün buyrukların güvenilirdir. Bana haksız yere zulmediyorlar; bana yardım et! 87 Neredeyse beni yeryüzünden silip atacaktılar, ama ben ilkelerini terk etmedim. 88 Vefalı sevgine göre yaşamımı koru, ben de ağzından çıkan tanıklıklara uyayım. 89 Ey RAB, sözün göklerde sonsuza dek durmaktadır. 90 Sadakatin kuşaktan kuşağa sürer. Yeryüzünü sen kurdun, o da duruyor. 91 Bugün de her şey senin buyruğunda duruyor, çünkü hepsi sana kulluk eder. 92 Eğer yasan benim sevincim olmasaydı, sıkıntım içinde yok olup giderdim. 93 İlkelerini asla unutmayacağım, çünkü onlarla beni yaşattın. 94 Ben seninim; beni kurtar, çünkü ilkelerini aradım. 95 Kötüler beni yok etmek için bekliyor, ama ben tanıklıklarını göz önünde tutuyorum. 96 Her yetkinliğin bir sınırı olduğunu gördüm, ama buyruğun sınırsızdır. 97 Yasanı ne kadar seviyorum! Bütün gün düşüncem odur. 98 Buyrukların beni düşmanlarımdan daha bilge kılıyor, çünkü onlar hep benimledir. 99 Bütün öğretmenlerimden daha çok anlayışım var, çünkü tanıklıkların benim düşüncemdir. 100 Yaşlılardan daha çok kavrıyorum, çünkü ilkelerine uydum. 101 Sözüne uyabilmek için ayaklarımı her kötü yoldan çektim. 102 Hükümlerinden sapmadım, çünkü bana sen öğrettin. 103 Sözlerin damağıma ne tatlı geliyor, ağzıma baldan daha tatlı! 104 İlkelerinden anlayış kazanıyorum; bu yüzden her yalancı yoldan nefret ediyorum. 105 Sözün ayaklarım için kandil, yolum için ışıktır. 106 Doğru hükümlerine uyacağıma ant içtim, bunu da doğruladım. 107 Çok eziyet çekiyorum. Ey RAB, sözüne göre beni yaşat. 108 Ey RAB, ağzımdan çıkan gönüllü sunuları kabul et, bana hükümlerini öğret. 109 Canım sürekli tehlikenin içindedir, yine de yasanı unutmam. 110 Kötüler bana tuzak kurdu, ama ilkelerinden sapmadım. 111 Tanıklıklarını sonsuza dek miras aldım, çünkü onlar yüreğimin sevincidir. 112 Yüreğimi kurallarını sonsuza dek, sonuna kadar uygulamaya yönelttim. 113 İkircikli kişilerden nefret ederim, ama yasanı severim. 114 Sen benim sığınağım ve kalkanımsın. Umudumu sözüne bağladım. 115 Ey kötülük yapanlar, benden uzak durun ki Tanrım'ın buyruklarına uyayım. 116 Sözüne göre beni destekle de yaşayayım. Umudumdan ötürü beni utandırma. 117 Beni tutup kaldır ki güvende olayım; kurallarını her zaman göz önünde tutayım. 118 Kurallarından sapanların hepsini reddedersin, çünkü hileleri boştur. 119 Yeryüzünün bütün kötülerini cüruf gibi süpürüp atarsın. Bu yüzden tanıklıklarını seviyorum. 120 Bedenim senden korkudan titriyor, hükümlerinden ürküyorum. 121 Adil ve doğru olanı yaptım. Beni ezenlere bırakma. 122 Kulunun iyiliğine kefil ol. Kibirlilerin beni ezmesine izin verme. 123 Gözlerim kurtarışını ve doğru sözünü beklemekten tükeniyor. 124 Kuluna vefalı sevgine göre davran, bana kurallarını öğret. 125 Ben senin kulunum. Bana anlayış ver ki tanıklıklarını bileyim. 126 Ey RAB, harekete geçme zamanıdır, çünkü senin yasanı çiğnediler. 127 Bu yüzden buyruklarını altından, arı altından da çok seviyorum. 128 Bu yüzden senin bütün ilkelerini doğru sayıyorum, her yalancı yoldan nefret ediyorum. 129 Tanıklıkların harikadır, bu yüzden canım onlara uyar. 130 Sözlerinin açıklanışı ışık verir, saf kişilere anlayış kazandırır. 131 Ağzımı açıp soluk soluğa kaldım, çünkü buyruklarını özledim. 132 Adını sevenlere her zaman yaptığın gibi bana yönel, bana merhamet et. 133 Adımlarımı sözünde sağlamlaştır. Hiçbir kötülük bana egemen olmasın. 134 Beni insan baskısından kurtar, ben de

ilkelerine uyayım. [135] Yüzün kulunun üzerine parlasın, bana kurallarını öğret. [136] İnsanlar senin yasana uymadığı için gözlerimden yaş selleri akıyor. [137] Ey RAB, sen doğrusun; hükümlerin de dosdoğrudur. [138] Tanıklıklarını doğrulukla buyurdun; onlar bütünüyle güvenilirdir. [139] Düşmanlarım senin sözlerini unuttuğu için gayretim beni tüketiyor. [140] Sözün bütünüyle sınanmıştır, kulun da onu sever. [141] Ben küçük ve hor görülen biriyim, ama ilkelerini unutmam. [142] Doğruluğun sonsuz doğruluktur, yasan da gerçektir. [143] Sıkıntı ve darlık beni buldu, ama buyrukların benim sevincimdir. [144] Tanıklıkların sonsuza dek doğrudur. Bana anlayış ver ki yaşayayım. [145] Bütün yüreğimle seslendim. Bana yanıt ver, ey RAB! Kurallarına uyacağım. [146] Sana yakardım; beni kurtar! Ben de tanıklıklarına uyayım. [147] Şafaktan önce kalkıp yardım diye haykırıyorum. Umudumu sözlerine bağladım. [148] Sözün üzerinde derin derin düşüneyim diye gece nöbetleri boyunca gözlerim açık kalıyor. [149] Vefalı sevgine göre sesimi duy. Ey RAB, hükümlerine göre beni yaşat. [150] Kötülüğün peşinden gidenler yaklaştı; onlar senin yasandan uzaktır. [151] Ey RAB, sen yakınsın; bütün buyrukların gerçektir. [152] Tanıklıklarından çok önceden öğrendim ki onları sonsuza dek sen kurdun. [153] Sıkıntıma bak, beni kurtar; çünkü yasanı unutmadım. [154] Davama sahip çık, beni kurtar! Sözüne göre beni yaşat. [155] Kurtuluş kötülerden uzaktır, çünkü onlar senin kurallarını aramaz. [156] Ey RAB, şefkatin büyüktür. Hükümlerine göre beni yaşat. [157] Bana eziyet edenler de karşı çıkanlar da çoktur, ama ben tanıklıklarından sapmadım. [158] Sadakatsizlere tiksinerek bakıyorum, çünkü onlar senin sözüne uymaz. [159] Bak, ilkelerini nasıl seviyorum! Ey RAB, vefalı sevgine göre beni yaşat. [160] Sözünün bütünü gerçektir; doğru hükümlerinin her biri sonsuza dek sürer. [161] Önderler sebepsiz yere bana eziyet etti, ama yüreğim senin sözlerinden saygıyla titrer. [162] Sözünle, büyük ganimet bulan biri gibi seviniyorum. [163] Yalandan nefret eder, onu iğrenç bulurum; yasanı ise severim. [164] Doğru hükümlerinden ötürü günde yedi kez sana övgü sunarım. [165] Yasanı sevenlerin esenliği büyüktür; onları hiçbir şey sendeletmez. [166] Ey RAB, kurtarışını umdum, buyruklarını yerine getirdim. [167] Canım tanıklıklarına uydu; onları çok seviyorum. [168] İlkelerine ve tanıklıklarına uyuyorum, çünkü bütün yollarım senin önündedir. [169] Ey RAB, feryadım önüne gelsin. Sözüne göre bana anlayış ver. [170] Yalvarışım önüne gelsin. Sözüne göre beni kurtar. [171] Dudaklarımdan övgü taşsın, çünkü bana kurallarını öğretiyorsun. [172] Dilim sözünü ezgiyle söylesin, çünkü bütün buyrukların doğrudur. [173] Elin bana yardıma hazır olsun, çünkü ilkelerini seçtim. [174] Ey RAB, kurtarışını özledim; yasan benim sevincimdir. [175] Canım yaşasın da sana övgü sunsun; hükümlerin bana yardım etsin. [176] Kayıp koyun gibi yoldan saptım. Kulunu ara, çünkü buyruklarını unutmadım.

120

[1] Sıkıntımda RAB'be yakardım. Bana yanıt verdi. [2] Ya RAB, canımı yalancı dudaklardan, hilekâr dilden kurtar. [3] Ey hilekâr dil, sana ne verilecek, sana daha ne yapılacak? [4] Yiğidin keskin okları, ardıç kömürleriyle birlikte. [5] Vay bana, Meşek'te yaşıyorum, Kedar'ın çadırları arasında oturuyorum! [6] Canım, esenlikten nefret eden kişiyle çok uzun süre yaşadı. [7] Ben esenlikten yanayım; ama konuştuğumda onlar savaştan yana.

121

[1] Gözlerimi dağlara kaldırıyorum. Yardımım nereden gelir? [2] Yardımım göğü ve yeri yaratan RAB'den gelir. [3] Ayağının kaymasına izin vermez. Seni koruyan uyuklamaz. [4] İşte, İsrail'i koruyan ne uyuklar ne uyur. [5] Seni koruyan RAB'dir. RAB sağ yanında gölgen olur. [6] Gündüz güneş sana zarar vermez, gece de ay. [7] RAB seni her kötülükten korur. Canını korur. [8] RAB çıkışını da girişini de korur, şimdiden sonsuza dek.

122

[1] Bana, “RAB'bin evine gidelim” dediklerinde sevindim. [2] Ayaklarımız senin kapılarının içinde duruyor, ey Yeruşalim. [3] Yeruşalim, bitişik nizamda kurulmuş bir kent gibi kurulmuş. [4] Oymaklar oraya çıkar, RAB'bin oymakları; İsrail için konmuş kurala göre, RAB'bin adına şükretmek için. [5] Çünkü yargı tahtları orada kurulmuştur, Davut'un soyunun tahtları. [6] Yeruşalim'in esenliği için dua edin. Seni sevenler bolluk bulur. [7] Surlarının içinde esenlik, saraylarının içinde bolluk olsun. [8] Kardeşlerim ve dostlarım uğruna şimdi diyeceğim ki, “İçinde esenlik olsun.” [9] Tanrımız RAB'bin evi uğruna senin iyiliğini arayacağım.

123

[1] Gözlerimi sana kaldırıyorum, ey göklerde oturan. [2] İşte, kulların gözleri efendilerinin eline nasıl bakarsa, bir cariyenin gözleri hanımının eline nasıl bakarsa, gözlerimiz de Tanrımız RAB'be öyle bakar, bize merhamet edene dek. [3] Bize merhamet et, ya RAB, bize merhamet et, çünkü çok aşağılanmaya katlandık. [4] Canımız, rahat içindekilerin alayıyla, kibirlilerin aşağılamasıyla fazlasıyla doldu.

124

[1] Yanımızda RAB olmasaydı, şimdi İsrail söylesin, [2] insanlar bize karşı ayaklandığında, yanımızda RAB olmasaydı, [3] öfkeleri bize karşı alevlendiğinde, bizi diri diri yutarlardı. [4] Sular üstümüzden taşardı, sel canımızın üzerinden geçerdi; [5] coşkun sular canımızın üzerinden geçerdi. [6] RAB'be övgüler olsun; bizi onların dişlerine av olarak vermedi. [7] Canımız, kuş avcısının tuzağından bir kuş gibi kurtuldu. Tuzak kırıldı, biz de kurtulduk. [8] Yardımımız, göğü ve yeri yaratan RAB'bin adındadır.

125

[1] RAB'be güvenenler Siyon Dağı gibidir; sarsılmaz, sonsuza dek durur. [2] Dağlar nasıl Yeruşalim'i kuşatıyorsa, RAB de halkını şimdi ve sonsuza dek kuşatır. [3] Çünkü kötülüğün asası doğruların payı üzerinde kalmayacak; öyle ki doğrular ellerini kötülüğe uzatmasın. [4] İyilik et, ya RAB, iyi olanlara, yüreği doğru olanlara. [5] Ama eğri yollarına sapanları RAB suç işleyenlerle birlikte sürükleyip götürecek. İsrail'in üzerine esenlik olsun.

126

[1] RAB Siyon'a dönenleri geri getirdiğinde, rüya görenler gibiydik. [2] O zaman ağzımız kahkahayla, dilimiz sevinç ezgileriyle doldu. O zaman uluslar arasında, “RAB onlar için büyük işler yaptı” dediler. [3] RAB bizim için büyük işler yaptı; sevindik. [4] RAB, Negev akarsuları gibi, talihimizi yeniden döndür. [5] Gözyaşlarıyla ekenler, sevinçle biçecek. [6] Tohum torbasını taşıyıp ağlayarak çıkan kişi, demetlerini taşıyıp sevinçle kesinlikle geri dönecek.

127

[1] RAB evi kurmazsa, onu kuranların emeği boştur. RAB kenti korumazsa, bekçi boşuna nöbet tutar. [2] Erken kalkmanız da, geç vakte kadar ayakta kalmanız da, ekmeğinizi emekle yemeniz de boştur; çünkü o, sevdiklerine uykuyu verir. [3] İşte, çocuklar RAB'den mirastır. Rahmin meyvesi bir ödüldür. [4] Yiğidin elindeki oklar nasılsa, gençlik çağında doğan çocuklar da öyledir. [5] Okluğunu onlarla dolduran adama ne mutlu. Kent kapısında düşmanlarıyla konuştuklarında utanca düşmeyecekler.

128

[1] RAB'den korkan, O'nun yollarında yürüyen herkes ne mutlu! [2] Ellerinin emeğini yiyeceksin. Mutlu olacaksın, esenliğin yerinde olacak. [3] Karın evinin içlerinde verimli bir asma gibi olacak; çocukların

sofranın çevresinde zeytin fidanları gibi olacak. 4 İşte, RAB'den korkan adam böyle kutsanır. 5 RAB seni Siyon'dan kutsasın. Ömrünün bütün günlerinde Yeruşalim'in iyiliğini göresin. 6 Çocuklarının çocuklarını göresin. İsrail'in üzerine esenlik olsun.

129

1 Gençliğimden beri bana çok sıkıntı çektirdiler. İsrail şimdi bunu söylesin: 2 Gençliğimden beri bana çok sıkıntı çektirdiler, ama bana üstün gelemediler. 3 Sırtımda saban sürdü sabancılar, uzun uzun çizgiler açtılar. 4 RAB doğrudur. Kötülerin bağlarını kesti. 5 Siyon'dan nefret edenlerin hepsi utandırılsın, geri döndürülsün. 6 Damların üstünde biten ot gibi olsunlar, büyümeden kuruyan ot gibi; 7 Orakçının elini doldurmayan, demet bağlayanın koynunu doldurmayan ot gibi. 8 Yanlarından geçenler de, "RAB'bin bereketi üzerinize olsun; sizi RAB'bin adıyla kutsuyoruz" demez.

130

1 Derinliklerden sana seslendim, RAB. 2 Ya Rab, sesimi duy. Kulakların yakarışımın sesine dikkat kesilsin. 3 Ya RAB, günahların hesabını tutsaydın, kim ayakta kalabilirdi? 4 Ama sende bağışlanma vardır; bu yüzden senden korkuyla saygı duyulur. 5 RAB'bi bekliyorum. Canım bekliyor. Onun sözüne umut bağlıyorum. 6 Canım Rabbi gözlüyor, sabahı gözleyen nöbetçilerden daha çok, evet, sabahı gözleyen nöbetçilerden daha çok. 7 Ey İsrail, RAB'be umut bağla. Çünkü RAB'de vefalı sevgi vardır. Onda bol kurtuluş vardır. 8 İsrail'i bütün günahlarından o kurtaracak.

131

1 RAB, yüreğim kibirli değil, gözlerim de gururlu değil; kendimi büyük işlerle, benim için erişilmez olan şeylerle uğraştırmıyorum. 2 Kuşkusuz canımı yatıştırdım, onu sakinleştirdim; annesinin yanında sütten kesilmiş bir çocuk gibi, canım içimde sütten kesilmiş bir çocuk gibi. 3 Ey İsrail, şimdi ve sonsuza dek RAB'be umut bağla.

132

1 RAB, Davut'u ve çektiği bütün sıkıntıları anımsa; 2 RAB'be nasıl ant içtiğini, Yakup'un Güçlüsü'ne nasıl adak adadığını: 3 "Evimin içine girmeyeceğim, yatağıma çıkmayacağım; 4 gözlerime uyku, göz kapaklarıma uyuklama vermeyeceğim; 5 RAB için bir yer, Yakup'un Güçlüsü için bir konut bulana dek." 6 İşte, onu Efrata'da duyduk. Yaar kırlarında bulduk. 7 "Onun konutuna gidelim. Ayaklarının taburesi önünde tapınalım. 8 Kalk, ey RAB, dinlenme yerine gel; sen ve gücünün Antlaşma Sandığı. 9 Kâhinlerin doğrulukla giyinsin. Sadık kulların sevinçle haykırsın!" 10 Kulun Davut'un hatırı için, meshettiğin kişiyi geri çevirme. 11 RAB Davut'a gerçek bir ant içti, ondan dönmeyecek: "Soyundan geleni tahtına oturtacağım. 12 Eğer oğulların antlaşmamı ve onlara öğreteceğim tanıklığımı tutarsa, onların oğulları da sonsuza dek tahtında oturacak." 13 Çünkü RAB Siyon'u seçti, onu kendine konut istedi. 14 "Sonsuza dek dinlenme yerim burası. Burada oturacağım, çünkü onu istedim. 15 Erzağını bol bol bereketleyeceğim. Yoksullarını ekmekle doyuracağım. 16 Kâhinlerini de kurtuluşla giydireceğim. Sadık kulları sevinçle haykıracak. 17 Orada Davut için bir boynuz filizlendireceğim. Meshettiğim kişi için bir kandil hazırladım. 18 Düşmanlarını utançla giydireceğim, ama onun başında tacı parıldayacak."

133

1 Kardeşlerin birlik içinde yaşaması ne kadar iyi, ne kadar güzeldir! 2 Başa dökülen değerli yağ gibidir; sakala, Harun'un sakalına iner, kaftanının eteklerine kadar süzülür. 3 Hermon'un çiyi gibidir; Siyon

dağlarının üzerine iner. Çünkü RAB kutsamayı orada verir: sonsuza dek yaşamı da.

134

[1] Bakın, RAB'bi övün, geceleri RAB'bin evinde duran siz RAB'bin bütün kulları! [2] Ellerinizi kutsal yere kaldırın, RAB'bi övün! [3] Göğü ve yeri yaratan RAB, Siyon'dan sizi kutsasın.

135

[1] RAB'be övgüler sunun! RAB'bin adına övgüler sunun! RAB'bin kulları, O'na övgüler sunun, [2] sizler ki RAB'bin evinde, Tanrımız'ın evinin avlularında duruyorsunuz. [3] RAB'be övgüler sunun, çünkü RAB iyidir. Adına ezgiler söyleyin, çünkü bu hoştur. [4] Çünkü Yah, Yakup'u kendisi için, İsrail'i kendi öz halkı olarak seçti. [5] Çünkü ben biliyorum ki RAB büyüktür, Rabbimiz bütün ilahların üstündedir. [6] RAB neyi dilediyse yaptı; göklerde de yeryüzünde de, denizlerde de bütün enginliklerde de. [7] Bulutları yeryüzünün uçlarından yükselten O'dur; yağmurla birlikte şimşek çaktırır, rüzgârı hazinelerinden çıkarır. [8] Mısır'ın ilk doğanlarını, hem insanın hem hayvanın ilk doğanlarını vurdu. [9] Ey Mısır, senin orta yerine, Firavun'un ve bütün kullarının üzerine belirtiler ve harikalar gönderdi. [10] Birçok ulusu vurdu, güçlü kralları öldürdü; [11] Amorlular'ın kralı Sihon'u, Başan'ın kralı Og'u, Kenan'ın bütün krallıklarını; [12] onların topraklarını miras olarak, halkı İsrail'e miras olarak verdi. [13] Ya RAB, adın sonsuza dek sürer; ya RAB, ünün kuşaktan kuşağa kalır. [14] Çünkü RAB halkını yargılayacak, kullarına acıyacak. [15] Ulusların putları gümüş ve altındır, insan elinin yapıtıdır. [16] Ağızları var, ama konuşamazlar; gözleri var, ama göremezler. [17] Kulakları var, ama duyamazlar; ağızlarında soluk da yoktur. [18] Onları yapanlar da onlara benzeyecek, onlara güvenen herkes de. [19] Ey İsrail halkı, RAB'be övgüler sunun! Ey Harun soyu, RAB'be övgüler sunun! [20] Ey Levi soyu, RAB'be övgüler sunun! Ey RAB'den korkanlar, RAB'be övgüler sunun! [21] Siyon'dan, Yeruşalim'de yaşayan RAB'be övgüler olsun! RAB'be övgüler sunun!

136

[1] RAB'be şükredin, çünkü iyidir; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [2] İlahların Tanrısı'na şükredin; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [3] Rablerin Rabbi'ne şükredin; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [4] Büyük harikaları tek başına yapan O'na; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [5] Gökleri bilgelikle yaratana; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [6] Yeri suların üzerine yayana; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [7] Büyük ışıkları yaratana; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [8] Gündüze egemen olsun diye güneşi; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [9] Geceye egemen olsun diye ayı ve yıldızları; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [10] Mısırlılar'ın ilk doğanlarını vurana; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [11] İsrail'i onların arasından çıkarana; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [12] Güçlü eliyle, uzattığı koluyla; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [13] Kızıldeniz'i ikiye bölene; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [14] İsrail'i onun ortasından geçirene; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [15] Ama Firavun'u ve ordusunu Kızıldeniz'de alt edene; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [16] Halkını çölde yürütüp götürene; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [17] Büyük kralları vurana; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [18] Güçlü kralları öldürene; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [19] Amorlular'ın kralı Sihon'u; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [20] Başan kralı Og'u; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [21] Onların ülkesini miras olarak verene; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [22] Kulu İsrail'e miras olarak verene; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [23] Alçaltılmış halimizde bizi anımsayana; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [24] Bizi düşmanlarımızdan kurtarana; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [25] Her canlıya yiyecek verene; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer. [26] Göklerin Tanrısı'na şükredin; çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer.

137

[1] Babil ırmaklarının kıyısında oturduk; Siyon'u
anınca ağladık. [2] Oradaki söğütlere çenklerimizi
astık. [3] Çünkü bizi tutsak edenler orada bizden
ezgiler istedi. Bize eziyet edenler neşeli türküler
dileyip, “Siyon ezgilerinden birini söyleyin bize!”
dedi. [4] RAB'bin ezgisini yabancı bir diyarda nasıl
söyleyelim? [5] Ey Yeruşalim, seni unutursam, sağ elim
hünerini unutsun. [6] Seni anmazsam, Yeruşalim'i en
büyük sevincimden üstün tutmazsam, dilim
damağıma yapışsın. [7] RAB, Yeruşalim'in gününde
Edom oğullarını an. “Yıkın onu! Yıkın! Temeline
kadar yıkın!” diyenleri an. [8] Ey yıkıma mahkûm Babil
kızı, senin bize yaptığını sana ödeyen kişi ne mutlu
olur. [9] Senin küçük çocuklarını alıp kayaya çarpan
kişi ne mutlu olur.

138

[1] Bütün yüreğimle sana şükredeceğim. İlahların
önünde seni ezgilerle öveceğim. [2] Kutsal tapınağına
doğru eğileceğim, adın için, vefalı sevgin ve sadakatin
için sana şükredeceğim. Çünkü adını ve sözünü her
şeyin üstüne çıkardın. [3] Sana seslendiğim gün bana
yanıt verdin. Canıma güç verip beni yüreklendirdin. [4]
Yeryüzünün bütün kralları sana şükredecek, ey RAB,
çünkü ağzından çıkan sözleri duydular. [5] Evet,
RAB'bin yollarını ezgilerle söyleyecekler, çünkü
RAB'bin yüceliği büyüktür. [6] RAB yüce olduğu halde,
alçakgönüllüye ilgi gösterir; ama kibirliyi uzaktan
tanır. [7] Sıkıntının ortasında yürüsem de beni
yaşatırsın. Düşmanlarımın öfkesine karşı elini
uzatırsın. Sağ elin beni kurtarır. [8] RAB benim için
amacını yerine getirecek. Ey RAB, vefalı sevgin
sonsuza dek sürer. Kendi ellerinin işini terk etme.

139

[1] RAB, beni araştırdın, beni tanıyorsun. [2] Oturmamı
da kalkmamı da bilirsin. Düşüncelerimi uzaktan
sezersin. [3] Yürüdüğüm yolu da uzandığım yeri de
incelersin, Bütün yollarımı bilirsin. [4] Daha dilime bir
söz gelmeden, İşte, RAB, sen onu tümüyle bilirsin. [5]
Beni önümden ve arkamdan kuşatırsın. Elini üzerime
koyarsın. [6] Böyle bir bilgi benim için erişilmez,
Öylesine yücedir ki ona ulaşamam. [7] Ruhundan
nereye gidebilirim? Huzurundan nereye kaçabilirim?
[8] Göklere çıksam, oradasın. Ölüler diyarında
yatağımı sersem, işte, oradasın. [9] Şafağın kanatlarını
alıp uçsam, Denizin en uç yerine yerleşsem, [10] Orada
bile elin bana yol gösterir, Sağ elin beni tutar. [11] Eğer,
“Karanlık beni örtse, Çevremdeki ışık geceye dönse”
dersem, [12] Karanlık bile seni gizleyemez, Gece
gündüz gibi parlar. Karanlık da ışık da senin için
aynıdır. [13] Çünkü iç varlığımı sen oluşturdun, Beni
annemin rahminde sen ördün. [14] Sana şükrederim,
Çünkü korku uyandıran, harika bir biçimde
yaratıldım. Yaptıkların harikadır, Canım bunu çok iyi
bilir. [15] Gizlide yaratıldığımda, Yerin derinliklerinde
dokunur gibi işlendiğimde, Bedenim senden gizli
değildi. [16] Gözlerin bedenimi gördü. Benim için
belirlenen günlerin tümü, Henüz biri bile yokken,
Senin kitabında yazılmıştı. [17] Ey Tanrı, düşüncelerin
benim için ne kadar değerlidir! Onların toplamı ne
kadar büyüktür! [18] Onları saysam, kum tanelerinden
çok çıkar. Uyandığımda hâlâ seninleyim. [19] Ey Tanrı,
keşke kötüleri öldürsen! Ey kana susamış adamlar,
uzaklaşın benden! [20] Çünkü sana kötülükle
konuşurlar, Düşmanların adını boş yere ağızlarına
alırlar. [21] RAB, senden nefret edenlerden ben de
nefret etmiyor muyum? Sana karşı ayaklananlar
yüzünden kederlenmiyor muyum? [22] Onlardan
kusursuz bir nefretle nefret ediyorum, Onlar benim
düşmanım oldular. [23] Ey Tanrı, beni araştır, yüreğimi
tanı. Beni sına, düşüncelerimi bil. [24] Bak, bende kötü
bir yol var mı, Beni sonsuz yolda yönet.

140

[1] Ey RAB, kötü adamdan kurtar beni. Zorba adamdan
koru beni; [2] yüreklerinde kötülük tasarlayanlardan.
Durmadan savaş çıkarmak için bir araya gelirler. [3]
Dillerini yılan gibi bilemişler. Dudaklarının altında
engerek zehri var. Sela. [4] Ey RAB, beni kötülerin
elinden koru. Ayaklarımı sürçtürmeye kararlı
zorbalardan esirge beni. [5] Küstahlar benim için tuzak
gizledi, yolun yanına ağ ipleri serdi. Benim için

kapanlar kurdular. Sela. [6] RAB'be, “Tanrım sensin” dedim. Ey RAB, yalvarışlarımın sesini dinle. [7] Ey Egemen RAB, kurtuluşumun gücü, savaş gününde başımı sen örttün. [8] Ey RAB, kötünün isteklerini verme. Kötü düzenlerinin başarıya ulaşmasına izin verme, yoksa kibirlenirler. Sela. [9] Beni kuşatanların başını, kendi dudaklarının kötülüğü örtsün. [10] Üzerlerine ateşli közler yağsın. Ateşe, balçıklı çukurlara atılsınlar da bir daha kalkamasınlar. [11] Kötü dilli kişi yeryüzünde yer bulmasın. Kötülük, zorba adamı devirmek için peşine düşsün. [12] Biliyorum ki RAB, ezilenin davasını savunur, yoksulun hakkını verir. [13] Kuşkusuz doğrular senin adına şükredecek; doğru yaşayanlar senin huzurunda oturacak.

141

[1] RAB, sana yakardım. Çabuk gel bana! Sana seslendiğimde sesimi duy. [2] Duam önünde buhur gibi kurulsun, ellerimi kaldırışım akşam sunusu gibi olsun. [3] RAB, ağzımın önüne nöbetçi dik. Dudaklarımın kapısını koru. [4] Yüreğimi kötü bir şeye kaydırma, haksızlık yapanlarla birlikte kötülük işlemeyeyim. Onların lezzetli yemeklerinden yemeyeyim. [5] Doğru kişi beni vursun, bu iyiliktir. Beni azarlasın, bu başa sürülen yağ gibidir; başım bunu geri çevirmesin. Yine de duam onların kötü işlerine karşıdır. [6] Onların yargıçları kayanın yanlarından aşağı atılınca, sözlerimi işitecekler; çünkü bunlar hoş sözlerdir. [7] “Biri toprağı sürüp yardığında nasıl kesekler saçılırsa, kemiklerimiz de ölüler diyarının ağzına öyle saçıldı.” [8] Çünkü gözlerim sende, ey Egemen RAB. Sana sığınıyorum. Canımı çaresiz bırakma. [9] Beni kurdukları tuzaktan, kötülük yapanların kapanlarından koru. [10] Ben geçip gidene kadar, kötüler hep birlikte kendi ağlarına düşsün.

142

[1] Sesimle RAB'be yakarıyorum. Sesimle RAB'den merhamet diliyorum. [2] Yakınmamı O'nun önüne döküyorum. Sıkıntımı O'na anlatıyorum. [3] İçimde ruhum tükenirken yolumu sen biliyordun. Yürüdüğüm yola benim için tuzak gizlediler. [4] Sağıma bak da gör; beni umursayan kimse yok. Sığınacak yerim kalmadı. Canımı soran kimse yok. [5] Sana yakardım, ey RAB. “Sen benim sığınağımsın, yaşayanlar diyarındaki payımsın” dedim. [6] Feryadıma kulak ver, çünkü büyük sıkıntı içindeyim. Beni peşimden düşenlerden kurtar, çünkü benden daha güçlüler. [7] Canımı zindandan çıkar ki adına şükredeyim. Doğru kişiler etrafımı saracak, çünkü bana iyilik edeceksin.

143

[1] Duamı işit, RAB. Yalvarışlarıma kulak ver. Sadakatin ve doğruluğunla beni feraha çıkar. [2] Kulunla yargıya girme, çünkü yaşayan hiç kimse senin önünde doğru değildir. [3] Çünkü düşman canımı kovalıyor. Hayatımı yere serdi. Beni karanlık yerlerde oturtuyor, çoktan ölmüş olanlar gibi. [4] Bu yüzden içimde ruhum tükeniyor. Yüreğim içimde ıssız kaldı. [5] Eski günleri anıyorum. Bütün yaptıklarını derin derin düşünüyorum. Ellerinin işini düşünüp duruyorum. [6] Ellerimi sana açıyorum. Canım kurak toprak gibi sana susuyor. Sela. [7] Çabuk yanıt ver bana, RAB. Ruhum tükeniyor. Yüzünü benden gizleme, yoksa çukura inenlere benzerim. [8] Sabah bana vefalı sevgini duyur, çünkü sana güveniyorum. Yürümem gereken yolu bana bildir, çünkü canımı sana yöneltiyorum. [9] Beni düşmanlarımdan kurtar, RAB. Sığınmak için sana geliyorum. [10] Bana isteğini yapmayı öğret, çünkü Tanrım sensin. İyi olan Ruhun beni doğruluk ülkesinde yönlendirsin. [11] RAB, adın uğruna beni yaşat. Doğruluğunla canımı sıkıntıdan çıkar. [12] Vefalı sevginle düşmanlarımı yok et, canımı ezenlerin hepsini ortadan kaldır, çünkü ben senin kulunum.

144

[1] Kayam olan RAB kutsansın; ellerime savaşmayı, parmaklarıma çarpışmayı o öğretir. [2] Bana vefalı sevgi gösteren, kalem, yüksek kulem, kurtarıcım, kalkanım ve sığındığım odur; halkımı buyruğum altına alır. [3] Ya RAB, insan nedir ki onunla ilgilenesin? İnsanoğlu nedir ki onu düşünesin? [4] İnsan bir soluğa benzer. Günleri geçip giden gölge gibidir. [5] Göklerini yar, ya RAB, in aşağı. Dağlara dokun, tütsünler. [6] Şimşeklerini çaktır, onları dağıt. Oklarını gönder, onları bozguna uğrat. [7] Yukarıdan elini uzat, beni kurtar; beni engin suların içinden, yabancıların elinden çekip çıkar. [8] Ağızları yalan söyler; sağ elleri sahte yemin elidir. [9] Ey Tanrı, sana yeni bir ezgi söyleyeceğim. On telli çalgıyla sana ezgiler söyleyeceğim. [10] Krallara kurtuluş veren, kulu Davut'u ölümcül kılıçtan kurtaran sensin. [11] Beni kurtar, yabancıların elinden çekip çıkar; ağızları yalan söyler, sağ elleri sahte yemin elidir. [12] O zaman oğullarımız gençliğinde iyi yetişmiş fidanlar gibi, kızlarımız saraya süs olsun diye oyulmuş köşe sütunları gibi olacak. [13] Ambarlarımız dolu olacak, her çeşit erzakla dolup taşacak. Koyunlarımız kırlarda binlerce, on binlerce yavrulayacak. [14] Sığırlarımız ağır yük çekecek. Ne zorla giren olacak ne sürülüp giden, sokaklarımızda da feryat duyulmayacak. [15] Böyle durumda olan halka ne mutlu! Tanrısı RAB olan halka ne mutlu!

145

[1] Seni yücelteceğim, ey Tanrım, ey Kral; adını sonsuza dek öveceğim. [2] Her gün seni öveceğim; adını sonsuza dek yücelteceğim. [3] RAB büyüktür, çok övülmeye layıktır; büyüklüğü kavranamaz. [4] Kuşak kuşağa yaptıklarını anlatacak, güçlü işlerini duyuracak. [5] Görkemli yüceliğinin ihtişamını ve harika işlerini düşüneceğim. [6] İnsanlar korku uyandıran işlerinin kudretinden söz edecek; ben de senin büyüklüğünü ilan edeceğim. [7] Bol iyiliğinin anısını coşkuyla dile getirecekler, doğruluğunu sevinçle ezgilendirecekler. [8] RAB lütufkâr ve merhametlidir, öfkelenmekte ağırdır, vefalı sevgisi büyüktür. [9] RAB herkese iyidir; şefkati bütün yaptıklarının üzerindedir. [10] Ey RAB, bütün yaptıkların sana şükredecek; sadık kulların seni yüceltecek. [11] Egemenliğinin yüceliğinden söz edecekler, kudretini anlatacaklar; [12] böylece insanlara güçlü işlerini, egemenliğinin görkemli yüceliğini bildirecekler. [13] Senin egemenliğin sonsuz bir egemenliktir; hükümranlığın bütün kuşaklar boyunca sürer. RAB bütün sözlerinde güvenilirdir, bütün işlerinde sevgi doludur. [14] RAB düşenlerin hepsine destek olur, beli bükülenlerin hepsini doğrultur. [15] Herkes gözünü sana diker; yiyeceklerini tam zamanında verirsin. [16] Elini açarsın, her canlının isteğini doyurursun. [17] RAB bütün yollarında doğrudur, bütün işlerinde lütufkârdır. [18] RAB kendisine seslenen herkesin yakınıdır, kendisine içtenlikle seslenen herkesin. [19] Kendisinden korkanların dileğini yerine getirir; feryatlarını duyar ve onları kurtarır. [20] RAB kendisini sevenlerin hepsini korur, ama kötülerin hepsini yok eder. [21] Ağzım RAB'bi övecek; bütün canlılar O'nun kutsal adını sonsuza dek kutsasın.

146

[1] RAB'be övgüler olsun! Canım, RAB'be övgüler sun. [2] Yaşadığım sürece RAB'be övgüler sunacağım. Var olduğum sürece Tanrım'a ilahiler söyleyeceğim. [3] Önderlere güvenmeyin, yardım edemeyen insanoğluna bel bağlamayın. [4] Ruhu çıkar, toprağa döner; o gün tasarıları yok olur. [5] Ne mutlu yardımcısı Yakup'un Tanrısı olan kişiye, umudu Tanrısı RAB'de olana. [6] Göğü ve yeri, denizi ve içlerindeki her şeyi yaratan odur; sadakatini sonsuza dek korur. [7] Ezilenler için adalet sağlar, açlara yiyecek verir. RAB tutsakları özgür kılar. [8] RAB körlerin gözlerini açar. RAB eğilenleri ayağa kaldırır. RAB doğru kişileri sever. [9] RAB yabancıları korur. Öksüze ve dul kadına destek olur, ama kötülerin yolunu altüst eder. [10] RAB sonsuza dek hüküm sürecek. Ey Siyon, senin Tanrın kuşaklar boyunca hüküm sürecek. RAB'be övgüler olsun!

147

[1] RAB'be övgüler sunun, çünkü Tanrımızı ezgilerle övmek iyidir; O'nu övmek hoş ve uygundur. [2] RAB Yeruşalim'i kurar; İsrail'in sürgünlerini toplar. [3] Yüreği kırık olanları iyileştirir, yaralarını sarar. [4] Yıldızların sayısını belirler; hepsini adıyla çağırır. [5] Rabbimiz büyüktür, gücü çok büyüktür; anlayışı sınırsızdır. [6] RAB alçakgönüllüleri ayakta tutar; kötüleri yere serer. [7] RAB'be şükranla ezgiler söyleyin; lirle Tanrımıza ilahiler sunun. [8] Göğü bulutlarla örter, yeryüzü için yağmur hazırlar, dağlarda otu bitirir. [9] Hayvanlara yiyecek verir, ötüşen yavru kuzgunlara da. [10] Atın gücünden hoşlanmaz; insanın bacak kuvvetinden zevk almaz. [11] RAB kendisinden korkanlardan, vefalı sevgisine umut bağlayanlardan hoşnut olur. [12] Yeruşalim, RAB'bi öv! Siyon, Tanrını öv! [13] Çünkü kapılarının sürgülerini sağlamlaştırdı; içindeki çocukları kutsadı. [14] Sınırlarına esenlik verir; seni en iyi buğdayla doyurur. [15] Buyruğunu yeryüzüne gönderir; sözü hızla koşar. [16] Karını yün gibi verir, kırağıyı kül gibi saçar. [17] Dolusunu çakıl taşları gibi savurur; O'nun soğuğuna kim dayanabilir? [18] Sözünü gönderir de onları eritir; rüzgârını estirir, sular akmaya başlar. [19] Sözünü Yakup'a, kurallarını ve hükümlerini İsrail'e bildirir. [20] Bunu başka hiçbir ulusa yapmadı; onlar O'nun hükümlerini bilmez. RAB'be övgüler sunun.

148

[1] RAB'be övgüler olsun! Göklerden RAB'bi övün! Yücelerde O'nu övün! [2] O'nu övün, ey bütün melekleri! O'nu övün, ey bütün ordusu! [3] O'nu övün, ey güneş ve ay! O'nu övün, ey bütün parlayan yıldızlar! [4] O'nu övün, ey göklerin gökleri, ey göklerin üstündeki sular! [5] RAB'bin adını övsünler, çünkü O buyurdu, onlar yaratıldı. [6] Onları sonsuza dek yerlerine koydu. Geçmeyecek bir kural koydu. [7] Yerden RAB'bi övün, ey büyük deniz yaratıkları ve bütün enginlikler! [8] Şimşek ve dolu, kar ve bulut, O'nun sözünü yerine getiren fırtınalı rüzgâr; [9] dağlar ve bütün tepeler, meyve ağaçları ve bütün sedirler; [10] yabanıl hayvanlar ve bütün evcil hayvanlar, sürüngenler ve uçan kuşlar; [11] yeryüzünün kralları ve bütün halklar, önderler ve yeryüzünün bütün yargıçları; [12] genç adamlar da genç kızlar da, yaşlılar da çocuklar da: [13] RAB'bin adını övsünler, çünkü yalnız O'nun adı yücedir. O'nun yüceliği yerin ve göklerin üstündedir. [14] Halkının gücünü yükseltti; bu, bütün kutsallarının, yani kendisine yakın bir halk olan İsrail oğullarının övgüsüdür. RAB'be övgüler olsun!

149

[1] RAB'be övgüler sunun! RAB'be yeni bir ezgi söyleyin; kutsallar topluluğunda onu övün. [2] İsrail, kendisini yaratanda sevinsin. Siyon'un çocukları Kralları'nda sevinç bulsun. [3] Onun adına dansla övgüler sunsunlar! Tef ve lirle ona ezgiler söylesinler! [4] Çünkü RAB halkından hoşnut olur. Alçakgönüllüleri kurtuluşla taçlandırır. [5] Kutsallar bu onurla sevinsin. Yataklarının üzerinde sevinçle ezgiler söylesinler. [6] Tanrı'nın yüce övgüleri ağızlarında, iki ağızlı kılıç ellerinde olsun; [7] uluslardan öç almak, halkları cezalandırmak için; [8] krallarını zincirlerle, soylularını demir bağlarla bağlamak için; [9] onlara yazılmış hükmü uygulamak için. Bütün kutsalları bu onura sahiptir. RAB'be övgüler sunun!

150

[1] RAB'be övgüler sunun! Tanrı'yı kutsal yerinde övün! Onu kudretini gösteren göklerde övün! [2] Onu kudretli işleri için övün! Onu eşsiz büyüklüğüne yaraşır biçimde övün! [3] Onu boru sesiyle övün! Onu lirle ve çenkle övün! [4] Onu tefle ve dansla övün! Onu telli çalgılarla ve kaval ile övün! [5] Onu yüksek sesli zillerle övün! Onu çınlayan zillerle övün! [6] Soluk alan her şey RAB'be övgüler sunsun! RAB'be övgüler sunun!

Süleyman’ın Özdeyişleri

1

[1] Davud oğlu, İsrail Kralı Süleyman'ın özdeyişleri: [2] Bilgeliği ve terbiyeyi bilmek, anlayış dolu sözleri ayırt etmek; [3] sağduyulu davranışta, doğrulukta, adalette ve dürüstlükte terbiye almak; [4] saf kişiye sağgörü, genç adama bilgi ve sağduyu vermek; [5] öyle ki bilge kişi dinleyip öğrenmesini artırsın, anlayışlı kişi sağlam öğüt kazansın; [6] özdeyişi ve benzetmeyi, bilgelerin sözlerini ve bilmecelerini anlasın. [7] RAB korkusu bilginin başlangıcıdır, ama akılsızlar bilgeliği ve terbiyeyi hor görür. [8] Oğlum, babanın terbiyesine kulak ver, annenin öğretisinden ayrılma. [9] Çünkü onlar başına zarif bir çelenk, boynuna gerdanlık olacak. [10] Oğlum, günahkârlar seni ayartırsa razı olma. [11] Eğer, “Bizimle gel, kan dökmek için pusu kuralım, suçu olmayan kişiyi boş yere gizlice bekleyelim; [12] onları ölüler diyarı gibi diri diri, çukura inenler gibi sapasağlam yutalım; [13] her tür değerli mal buluruz, evlerimizi yağmayla doldururuz; [14] aranıza sen de katıl, hepimizin tek kesesi olsun” derlerse, [15] oğlum, onlarla aynı yolda yürüme, ayağını onların yolundan uzak tut. [16] Çünkü ayakları kötülüğe koşar, kan dökmek için acele ederler. [17] Çünkü kuşun gözü önünde ağ germek boştur. [18] Ama bunlar kendi kanları için pusu kurar, kendi canları için gizlice beklerler. [19] Haksız kazanca düşkün olan herkesin yolları böyledir; bu kazanç, sahibinin canını alır. [20] Bilgelik sokakta yüksek sesle seslenir, meydanlarda sesini duyurur. [21] Gürültülü yerlerin başında seslenir; kent kapılarının girişinde sözlerini söyler: [22] “Ey saf kişiler, saflığı daha ne kadar seveceksiniz? Alaycılar alay etmekten daha ne kadar zevk alacak, akılsızlar bilgiden daha ne kadar nefret edecek? [23] Azarıma kulak verip dönün. İşte, ruhumu üzerinize dökeceğim, sözlerimi size bildireceğim. [24] Çünkü çağırdım, sizse reddettiniz; elimi uzattım, ama aldıran olmadı. [25] Bütün öğütlerimi hiçe saydınız, azarımdan hiçbirini istemediniz. [26] Bu yüzden ben de yıkımınıza güleceğim, dehşet üzerinize geldiğinde alay edeceğim; [27] dehşetiniz fırtına gibi üzerinize çöktüğünde, yıkımınız kasırga gibi geldiğinde, sıkıntı ve dert başınıza üşüştüğünde. [28] O zaman beni çağıracaklar, ama yanıt vermeyeceğim; beni özenle arayacaklar, ama bulamayacaklar. [29] Çünkü bilgiden nefret ettiler, RAB korkusunu seçmediler. [30] Öğüdümden hiçbirini istemediler, bütün azarımı hor gördüler. [31] Bu yüzden kendi tuttukları yolun meyvesini yiyecekler, kendi düzenlerinden doyasıya tadacaklar. [32] Çünkü saf kişilerin yoldan sapması onları öldürür, akılsızların kaygısızlığı onları yok eder. [33] Ama beni dinleyen güvenlik içinde yaşayacak, zarar korkusu olmadan huzur bulacak.”

2

[1] Oğlum, sözlerimi kabul eder, buyruklarımı içinde saklarsan, [2] kulağını bilgeliğe verir, yüreğini anlayışa yöneltirsen, [3] evet, sağduyu için seslenir, anlayış için sesini yükseltirsen, [4] onu gümüş arar gibi arar, gizli hazineler arar gibi araştırırsan, [5] o zaman RAB korkusunun ne olduğunu anlarsın, Tanrı bilgisini bulursun. [6] Çünkü bilgelik veren RAB'dir. Bilgi ve anlayış onun ağzından çıkar. [7] Dürüstler için sağlam bilgelik saklar. Dürüstlükle yürüyenlere kalkandır. [8] Adalet yollarını korur, kendisine ait kutsalların yolunu gözetir. [9] O zaman doğruluğu, adaleti, hakkaniyeti, iyi olan her yolu anlarsın. [10] Çünkü bilgelik yüreğine girecek. Bilgi canına hoş gelecek. [11] Sağduyu seni gözetecek. Anlayış seni koruyacak. [12] Seni kötülük yolundan, sapık sözler söyleyen adamlardan kurtaracak. [13] Onlar doğruluk yollarını bırakır, karanlığın yollarında yürürler. [14] Kötülük etmekten sevinç duyar, kötülüğün sapıklığından zevk alırlar. [15] Yolları eğridir, patikalarında saparlar. [16] Seni yabancı kadından, tatlı sözlerle ayartan kadından kurtaracak. [17] O, gençliğinin arkadaşını terk eder, Tanrısı'nın antlaşmasını unutur. [18] Çünkü evi ölüme iner, yolları ölüler diyarına gider. [19] Ona gidenlerin hiçbiri geri dönmez, yaşam yollarına yeniden ulaşmaz. [20] Böylece iyilerin yolunda yürür, doğruların patikalarına bağlı kalırsın. [21] Çünkü doğrular toprakta yaşayacak, kusursuz olanlar orada

kalacak. [22] Ama kötüler topraktan silinecek, hainler oradan sökülüp atılacak.

3

[1] Oğlum, öğretişimi unutma; yüreğin buyruklarımı korusun. [2] Çünkü onlar sana uzun günler, yaşam yılları ve esenlik katacak. [3] Vefalı sevgiyle gerçek seni terk etmesin. Onları boynuna bağla, yüreğinin levhasına yaz. [4] Böylece Tanrı'nın ve insanın gözünde lütuf ve iyi anlayış bulursun. [5] Bütün yüreğinle RAB'be güven, kendi anlayışına dayanma. [6] Gittiğin her yolda O'nu tanı, O da yollarını dümdüz edecek. [7] Kendi gözünde bilge olma. RAB'den kork, kötülükten uzak dur. [8] Bu bedenine sağlık, kemiklerine can suyu olacak. [9] Varlığınla, bütün ürünlerinin ilk ürünleriyle RAB'bi onurlandır. [10] O zaman ambarların bollukla dolacak, küplerin yeni şarapla taşacak. [11] Oğlum, RAB'bin terbiye edişini küçümseme, O'nun azarlamasından usanma. [12] Çünkü RAB sevdiğini azarlar, tıpkı hoşnut olduğu oğulu azarlayan bir baba gibi. [13] Bilgeliği bulan insana, anlayışı elde eden adama ne mutlu! [14] Çünkü onun kazancı gümüş kazancından iyidir, getirisi de saf altından üstündür. [15] O yakutlardan daha değerlidir. Arzuladığın hiçbir şey onunla karşılaştırılamaz. [16] Sağ elinde uzun ömür vardır; sol elinde zenginlik ve onur. [17] Onun yolları hoş yollardır, bütün patikaları esenliktir. [18] Ona sarılanlar için o bir yaşam ağacıdır. Ona sımsıkı tutunan herkese ne mutlu! [19] RAB bilgeliğiyle yeri kurdu, anlayışıyla gökleri yerleştirdi. [20] O'nun bilgisiyle derinlikler yarıldı, gökler çiy damlatır. [21] Oğlum, bunlar gözünün önünden ayrılmasın. Sağduyuyu ve basireti koru. [22] Böylece onlar canına yaşam, boynuna zarafet olacak. [23] O zaman yolunda güvenlik içinde yürüyeceksin, ayağın sürçmeyecek. [24] Yattığında korkmayacaksın; evet, uzanacaksın ve uykun tatlı olacak. [25] Ansızın gelen korkudan, kötülerin üstüne çöken yıkımdan korkma. [26] Çünkü RAB senin güvencen olacak, ayağını tuzağa düşmekten koruyacak. [27] Elinden geliyorken, iyiliği hak edenden esirgeme. [28] Elinde varken komşuna, “Git, sonra yine gel, yarın veririm” deme. [29] Yanında güven içinde yaşayan komşuna karşı kötülük tasarlama. [30] Sana bir kötülük yapmamışsa, biriyle sebepsiz yere çekişme. [31] Zorba kişiyi kıskanma, onun yollarından hiçbirini seçme. [32] Çünkü sapık kişi RAB için iğrençtir, ama dürüstlerle dostluk eder. [33] Kötünün evinde RAB'bin laneti vardır, ama doğru kişinin yurdunu kutsar. [34] Kuşkusuz alaycılarla alay eder, ama alçakgönüllülere lütuf verir. [35] Bilgeler yüceliği miras alacak, akılsızların yükselişi ise utanç olacak.

4

[1] Ey oğullar, bir babanın öğüdünü dinleyin; kulak verin ki anlayışı bilesiniz. [2] Çünkü size sağlam öğreti veriyorum. Öğretimimi bırakmayın. [3] Ben de babamın oğluydum, annemin gözünde nazik, biricik çocuk. [4] Babam bana öğretir, şöyle derdi: “Yüreğin sözlerimi tutsun. Buyruklarımı tut da yaşa. [5] Bilgelik edin, anlayış edin. Unutma, ağzımdan çıkan sözlerden sapma. [6] Bilgeliği bırakma, o da seni korur. Onu sev, o da sana göz kulak olur. [7] Bilgelik her şeyden üstündür. Bilgelik edin. Bütün varlığın pahasına da olsa anlayış edin. [8] Ona değer ver, seni yüceltir. Ona sarılırsan seni onurlandırır. [9] Başına zarafet çelengi koyar, sana görkemli bir taç verir.” [10] Dinle oğlum, sözlerimi kabul et. Ömrünün yılları çok olacak. [11] Sana bilgelik yolunu öğrettim, seni doğru patikalarda yürüttüm. [12] Yürüdüğünde adımların engellenmeyecek. Koştuğunda sendelemeyeceksin. [13] Öğüde sımsıkı sarıl, bırakma onu. Onu koru, çünkü yaşamın odur. [14] Kötülerin yoluna girme, şer adamlarının yolunda yürüme. [15] Ondan sakın, oradan geçme. Ondan dön ve yoluna devam et. [16] Çünkü kötülük etmedikçe uyuyamazlar; birini düşürmedikçe uykuları kaçar. [17] Çünkü kötülüğün ekmeğini yer, zorbalığın şarabını içerler. [18] Ama doğruların yolu tan ışığı gibidir, tam gün oluncaya dek gittikçe daha çok parlar. [19] Kötülerin yolu karanlık gibidir; neye sendelediklerini bilmezler. [20] Oğlum, sözlerime dikkat et; deyişlerime kulağını ver. [21] Bunlar gözlerinin önünden ayrılmasın, yüreğinin derinliğinde onları koru. [22] Çünkü onları bulanlar için yaşamdır bunlar, bütün bedenlerine şifadır. [23] Her şeyden çok yüreğini koru, çünkü yaşamın

kaynakları ondan çıkar. [24] Sapkın ağzı kendinden uzaklaştır, çarpık dudakları senden ırak tut. [25] Gözlerin dosdoğru ileri baksın, bakışların doğrudan önüne yönelsin. [26] Ayaklarının yolunu düzle, öyle ki bütün yolların sağlam olsun. [27] Sağa da sola da sapma. Ayağını kötülükten uzak tut.

5

[1] Oğlum, bilgeliğime dikkat et. Anlayışıma kulak ver. [2] Böylece sağduyunu koruyasın, dudakların bilgiyi saklasın. [3] Çünkü zina eden kadının dudaklarından bal damlar, ağzı yağdan daha kaygandır. [4] Ama sonu pelin otu gibi acıdır, iki ağızlı kılıç gibi keskindir. [5] Ayakları ölüme iner, adımları doğruca ölüler diyarına gider. [6] Yaşam yolunu hiç düşünmez. Yolları sapıktır, ama bunun farkında değildir. [7] Şimdi ey oğullar, beni dinleyin, ağzımdan çıkan sözlerden ayrılmayın. [8] Yolunu ondan uzak tut, evinin kapısına bile yaklaşma. [9] Yoksa onurunu başkalarına, ömrünü acımasız olana verirsin. [10] Yabancılar varlığınla doyar, emeklerin başka bir adamın evini zengin eder. [11] Sonunda inlersin, etinle bedenin tükenince, [12] şöyle dersin: “Terbiyeden nasıl da nefret ettim, yüreğim azarlamayı nasıl da küçümsedi! [13] Öğretmenlerimin sesini dinlemedim, bana eğitim verenlere kulak vermedim. [14] Toplanmış topluluğun ortasında, tam bir yıkımın eşiğine geldim.” [15] Suyunu kendi sarnıcından iç, kendi kuyundan akan suyu iç. [16] Pınarların sokağa mı taşsın, suların meydanlara mı aksın? [17] Onlar yalnız senin olsun, yanındaki yabancıların değil. [18] Pınarın kutsansın, gençliğinin karısıyla sevin. [19] Sevimli bir ceylan, zarif bir dişi geyik gibi, onun göğüsleri seni her zaman doyursun, sevgisi seni hep büyülesin. [20] Oğlum, neden zina eden bir kadınla büyülenesin? Neden başkasının koynuna sarılasın? [21] Çünkü insanın yolları RAB'bin gözleri önündedir, O bütün patikalarını gözden geçirir. [22] Kötünün suçları onu kendi tuzağına düşürür, günahının ipleri onu sımsıkı tutar. [23] Öğreti eksikliği yüzünden ölür, büyük akılsızlığı içinde yolunu şaşırır.

6

[1] Oğlum, komşun için kefil olduysan, yabancı biri için el sıkışıp güvence verdiysen, [2] Ağzından çıkan sözlerle tuzağa düştün, ağzından çıkan sözlerle kıskıvrak yakalandın. [3] Şimdi şunu yap, oğlum, kendini kurtar; çünkü komşunun eline düştün. Git, alçakgönüllü ol, komşuna ısrarla yalvar. [4] Gözlerine uyku verme, göz kapaklarının dalmasına izin verme. [5] Avcının elinden ceylan gibi, kuş tutanın tuzağından kuş gibi kurtar kendini. [6] Ey tembel, karıncaya git; onun yollarına bak da bilgeleş. [7] Onun ne önderi vardır, ne görevlisi, ne de yöneticisi; [8] Yine de yazın ekmeğini hazırlar, hasat zamanı yiyeceğini toplar. [9] Ey tembel, daha ne zamana kadar uyuyacaksın? Uykundan ne zaman kalkacaksın? [10] Biraz uyku, biraz dalgınlık, uyumak için elleri biraz kavuşturmak; [11] Böylece yoksulluğun haydut gibi, yokluğun da silahlı adam gibi üstüne gelir. [12] Değersiz kişi, kötülük adamı, ağzı çarpık konuşarak dolaşır; [13] Göz kırpar, ayaklarıyla işaret eder, parmaklarıyla belli eder; [14] Yüreğinde sapıklık vardır; durmadan kötülük tasarlar, hep çekişme çıkarır. [15] Bu yüzden felaket ansızın başına gelir; bir anda kırılıp yıkılır, çaresi de olmaz. [16] RAB'bin nefret ettiği altı şey vardır, evet, onun iğrenç bulduğu yedi şey: [17] Kibirli gözler, yalancı dil, suçsuz kan döken eller; [18] Kötü düzenler kuran yürek, kötülüğe koşmakta tez ayaklar, [19] Yalan söyleyen sahte tanık ve kardeşler arasına çekişme eken kişi. [20] Oğlum, babanın buyruğunu tut, annenin öğretisini terk etme. [21] Bunları sürekli yüreğine bağla, boynuna tak. [22] Yürüdüğünde sana yol gösterir, uyuduğunda seni korur, uyandığında seninle konuşur. [23] Çünkü buyruk kandildir, öğreti ışıktır; terbiye eden azarlamalar yaşam yoludur. [24] Seni ahlaksız kadından, yoldan çıkmış kadının yağcı dilinden korumak için. [25] Güzelliğini yüreğinde arzulama, bakışlarıyla seni tutsak etmesine izin verme. [26] Çünkü fahişe insanı bir parça ekmeğe düşürür, zina eden kadın ise değerli canın peşine düşer. [27] İnsan koynuna ateş doldurup da giysileri yanmadan kalabilir mi? [28] Ya da közlerin üstünde yürüyüp de ayakları kavrulmadan kalabilir mi? [29] Komşusunun karısına yaklaşan da böyledir; ona dokunan cezasız kalmaz. [30] İnsanlar, açken canını doyurmak için çalan hırsızı küçümsemez; [31] Ama

yakalanırsa yedi kat öder; evindeki bütün serveti vermek zorunda kalır. 32 Bir kadınla zina eden akılsızdır; bunu yapan kendi canını mahveder. 33 Yara ve aşağılanma bulur; utancı da silinmez. 34 Çünkü kıskançlık kocanın öfkesini alevlendirir; öç gününde acımaz. 35 Hiçbir bedeli kabul etmez, ne kadar çok armağan versen de yatışmaz.

7

1 Oğlum, sözlerimi tut; buyruklarımı içinde biriktir. 2 Buyruklarımı tut da yaşa! Öğretişimi göz bebeğin gibi koru. 3 Onları parmaklarına bağla; yüreğinin levhasına yaz. 4 Bilgeliğe, “Sen benim kız kardeşimsin” de; anlayışa da akrabam diye seslen. 5 Böylece seni yasak kadından, sözleriyle baştan çıkaran yabancı kadından korurlar. 6 Çünkü evimin penceresinden, kafesimin ardından dışarı baktım. 7 Toyların arasında gördüm, gençlerin arasında ayırt ettim: sağduyudan yoksun bir delikanlı vardı. 8 Onun köşesine yakın sokaktan geçiyordu, evine giden yola sapıyordu. 9 Alacakaranlıkta, gün akşama dönerken, gecenin ortasında, karanlığın içinde. 10 Derken bir kadın onu karşıladı; fahişe gibi giyinmişti, yüreği hile doluydu. 11 Gürültücü ve dik başlıydı; ayakları evinde durmazdı. 12 Kimi zaman sokaklarda, kimi zaman meydanlarda, her köşe başında pusuda beklerdi. 13 Onu yakalayıp öptü; yüzünde utanmaz bir ifadeyle ona şöyle dedi: 14 “Esenlik sunularım var. Bugün adaklarımı yerine getirdim. 15 Bu yüzden seni karşılamaya çıktım, seni özenle aradım ve buldum. 16 Yatağımı örtülerle, Mısır ipliğinden renk renk kumaşlarla serdim. 17 Yatağımı mür, öd ağacı ve tarçınla kokulandırdım. 18 Gel, sabaha dek aşkın tadını çıkaralım; birbirimizle aşkla sevinelim. 19 Çünkü kocam evde değil; uzak bir yolculuğa çıktı. 20 Yanına para kesesini aldı; eve ancak dolunayda döner.” 21 Onu ikna edici sözlerle yoldan saptırdı; dudaklarının tatlılığıyla onu ayarttı. 22 O da hemen ardından gitti; kesime götürülen öküz gibi, ilmeğe giden bir akılsız gibi. 23 Sonunda bir ok karaciğerini delip geçecek; tuzağa koşan kuş gibi, bunun canına mal olacağını bilmeyecek. 24 Şimdi ey oğullar, beni dinleyin; ağzımdan çıkan sözlere kulak verin. 25 Yüreğin onun yollarına sapmasın; patikalarında şaşırıp kalma. 26 Çünkü o birçok kişiyi yaralı yere serdi; öldürdüklerinin hepsi de koca bir ordudur. 27 Onun evi ölüler diyarına giden yoldur, ölümün odalarına iner.

8

1 Bilgelik seslenmiyor mu? Anlayış sesini yükseltmiyor mu? 2 Yol üzerindeki yüksek yerlerin tepesinde, yolların kesiştiği yerde durur. 3 Kapıların yanında, kente girişte, giriş kapılarında yüksek sesle seslenir: 4 “Ey insanlar, size sesleniyorum! İnsan oğullarına sesimi yükseltiyorum. 5 Ey saf kişiler, sağduyuyu öğrenin. Ey akılsızlar, anlayışlı bir yüreğe kavuşun. 6 Dinleyin, çünkü seçkin sözler söyleyeceğim. Dudaklarım doğru olanı dile getirecek. 7 Çünkü ağzım gerçeği söyler. Kötülük dudaklarıma iğrenç gelir. 8 Ağzımdan çıkan sözlerin hepsi doğruluktadır. Onlarda eğrilik de sapkınlık da yoktur. 9 Anlayana hepsi açıktır; bilgi bulanlar için de dosdoğrudur. 10 Öğüdümü gümüşten çok kabul edin, bilgiyi de seçme altından çok. 11 Çünkü bilgelik yakutlardan daha iyidir. Arzulanan hiçbir şey onunla kıyaslanamaz. 12 “Ben, bilgelik, sağduyuyla birlikte otururum. Bilgiyi ve sağgörüyü bulurum. 13 RAB korkusu kötülükten nefret etmektir. Ben gururdan, küstahlıktan, kötü yoldan ve sapık ağızdan nefret ederim. 14 Öğüt ve sağlam bilgi benimdir. Anlayış da benimdir, güç de benimdir. 15 Krallar benim sayemde egemenlik sürer, önderler adaleti buyurur. 16 Beyler benim sayemde yönetir; soylular da, yeryüzünün bütün adil yöneticileri de. 17 Beni sevenleri severim. Beni özenle arayanlar beni bulur. 18 Zenginlik ve onur benimledir; kalıcı servet ve bolluk da. 19 Meyvem altından, evet saf altından daha iyidir; ürünüm de seçme gümüşten. 20 Doğruluk yolunda yürürüm, adalet yollarının ortasında; 21 öyle ki beni sevenlere servet vereyim, hazinelerini doldurayım. 22 “RAB beni işinin başlangıcında edindi, eski işlerinden önce. 23 Sonsuzluktan beri yerime konuldum, başlangıçtan, dünya var olmadan önce. 24 Derinlikler yokken doğdum, sularla dolup taşan pınarlar yokken. 25 Dağlar yerine oturtulmadan önce, tepelerden önce

doğdum; [26] o daha yeri, kırları, dünyanın toprağının ilk zerrelerini yapmamışken. [27] Gökleri kurduğunda ben oradaydım; enginin yüzüne bir çember çizdiğinde, [28] yukarıdaki bulutları sağlamlaştırdığında, enginin pınarlarını güçlendirdiğinde, [29] sular buyruğunu aşmasın diye denize sınırını koyduğunda, yerin temellerini belirlediğinde; [30] o zaman onun yanında usta bir işçi gibiydim. Gün be gün onun sevincindeydim, her zaman onun önünde sevinirdim. [31] Onun dünyasında sevinç buluyordum. Sevincim insan oğullarıylaydı. [32] "Şimdi, oğullarım, beni dinleyin, çünkü yollarımı tutanlara ne mutlu. [33] Terbiyeyi dinleyin ve bilge olun. Bunu geri çevirmeyin. [34] Beni dinleyen kişiye ne mutlu; kapılarımda her gün nöbet tutana, kapı sövelerimin yanında bekleyene. [35] Çünkü beni bulan yaşamı bulur ve RAB'den lütuf kazanır. [36] Ama bana karşı günah işleyen kendi canına zarar verir. Benden nefret edenlerin hepsi ölümü sever."

9

[1] Bilgelik evini kurdu, yedi sütununu yonttu. [2] Etini hazırladı, şarabını karıştırdı, sofrasını da kurdu. [3] Hizmetçi kızlarını gönderdi, kentin yüksek yerlerinden sesleniyor: [4] "Saf olan buraya gelsin!" Akılsız olana da şöyle diyor: [5] "Gelin, ekmeğimden yiyin, karıştırdığım şaraptan için! [6] Saflığı bırakın da yaşayın, anlayış yolunda yürüyün." [7] Alaycıyı düzelten aşağılanır, kötüyü azarlayan hakarete uğrar. [8] Alaycıyı azarlama, yoksa senden nefret eder. Bilgeyi azarla, seni sever. [9] Bilgeye öğret, daha da bilgeleşir. Doğru kişiye öğret, bilgisi artar. [10] RAB korkusu bilgeliğin başlangıcıdır, Kutsal Olan'ı tanımak anlayıştır. [11] Çünkü benim sayemde günlerin çoğalacak, yaşamına yıllar eklenecek. [12] Bilgeysen, bunun yararı kendinedir; alaycıysan, bunun yükünü yalnız sen taşırsın. [13] Ahmak kadın gürültücüdür, ölçüsüzdür, hiçbir şey bilmez. [14] Evinin kapısında oturur, kentin yüksek yerlerinde bir koltuğa kurulmuştur. [15] Yolundan dümdüz giden, önünden geçenlere seslenmek için: [16] "Saf olan buraya gelsin!" Akılsız olana da şöyle diyor: [17] "Çalıntı su tatlıdır, gizlice yenen yemek lezzetlidir." [18] Ama bilmez ki orada ölülerin ruhları var, onun konukları ölüler diyarının derinliklerindedir.

10

[1] Süleyman'ın özdeyişleri. Bilge oğul babasını sevindirir, ama akılsız oğul annesine keder verir. [2] Kötülükle kazanılan hazineler yarar sağlamaz, ama doğruluk ölümden kurtarır. [3] RAB doğruların canını aç bırakmaz, ama kötülerin arzusunu geri çevirir. [4] Tembel el insanı yoksullaştırır, ama çalışkan el zenginlik getirir. [5] Yazın ürün toplayan bilge oğuldur, ama hasat zamanı uyuyan utanç veren oğuldur. [6] Doğrunun başı kutsanır, ama kötülerin ağzını zorbalık örter. [7] Doğrunun anısı kutsanır, ama kötülerin adı çürür. [8] Yüreği bilge olan buyrukları kabul eder, ama geveze aptal yıkıma gider. [9] Dürüstlükle yürüyen güven içinde yürür, ama yollarını eğri büğrü edenin foyası ortaya çıkar. [10] Göz kırpan kişi kedere yol açar, ama geveze aptal yıkıma gider. [11] Doğrunun ağzı yaşam pınarıdır, ama kötülerin ağzını zorbalık örter. [12] Nefret çekişmeyi alevlendirir, ama sevgi bütün suçları örter. [13] Anlayışlı kişinin dudaklarında bilgelik bulunur, ama akılsızın sırtına değnek yaraşır. [14] Bilgeler bilgiyi biriktirir, ama aptalın ağzı yıkımı yakına getirir. [15] Zenginin serveti onun sağlam kentidir; yoksulların yıkımıysa yoksulluklarıdır. [16] Doğrunun emeği yaşama götürür; kötünün kazancıysa günaha götürür. [17] Terbiyeyi dinleyen yaşam yolundadır, ama azarı bırakan başkalarını da saptırır. [18] Nefreti gizleyen yalancı dudaklara sahiptir; iftira yayan ise aptaldır. [19] Söz çokluğunda günah eksik olmaz, ama dudaklarını tutan bilgece davranır. [20] Doğrunun dili seçme gümüş gibidir; kötünün yüreğiyse pek az değer taşır. [21] Doğrunun dudakları birçok kişiyi besler, ama aptallar anlayışsızlıktan ölür. [22] RAB'bin bereketi zenginlik getirir, onun yanında sıkıntı da vermez. [23] Ahmak için kötülük yapmak eğlencedir, ama anlayışlı kişi için bilgelik öyledir. [24] Kötünün korktuğu şey başına gelir, ama doğruların dileği yerine getirilir. [25] Kasırga geçince kötü kalmaz, ama doğru sonsuza dek sarsılmaz durur. [26] Sirke dişlere, duman gözlere neyse, tembel de onu gönderenlere öyledir. [27] RAB korkusu ömrü uzatır, ama kötülerin yılları kısalır. [28]

Doğruların bekleyişi sevinçtir, ama kötülerin umudu yok olur. [29] RAB'bin yolu dürüstler için sığınaktır, ama kötülük yapanlar için yıkımdır. [30] Doğru asla yerinden edilmez, ama kötüler ülkede barınmaz. [31] Doğrunun ağzı bilgelik üretir, ama sapkın dil kesilip atılır. [32] Doğruların dudakları neyin uygun olduğunu bilir, ama kötülerin ağzı sapkınlık söyler.

11

[1] Hileli terazi RAB için iğrençtir, amma tam ağırlık O'nu hoşnut eder. [2] Küstahlık gelince utanç da gelir, alçakgönüllülükle birlikteyse bilgelik gelir. [3] Dürüstlerin dürüstlüğü onlara yol gösterir, hainlerin eğriliğiyse onları yok eder. [4] Gazap gününde servet yarar sağlamaz, ama doğruluk ölümden kurtarır. [5] Kusursuzun doğruluğu yolunu dümdüz eder, kötüyse kendi kötülüğüyle düşer. [6] Doğruların doğruluğu onları kurtarır, güvenilmez kişilerse kötü arzularına yakalanır. [7] Kötü kişi ölünce umudu yok olur, güce bağlanan beklenti de boşa çıkar. [8] Doğru kişi sıkıntıdan kurtarılır, ve onun yerine kötü düşer. [9] Tanrısız kişi ağzıyla komşusunu yıkar, ama doğrular bilgi sayesinde kurtulur. [10] Doğruların işi iyi gidince kent sevinir, kötüler yok olunca sevinç çığlıkları yükselir. [11] Dürüstlerin bereketiyle kent yücelir, ama kötülerin ağzıyla yıkılır. [12] Komşusunu küçümseyen kişi akıldan yoksundur, ama anlayışlı kişi sessiz kalır. [13] Dedikoducu sır açığa vurur, ama güvenilir ruhlu kişi sırrı saklar. [14] Bilge yönlendirme olmayınca halk düşer, ama çok sayıda danışmanla zafer gelir. [15] Yabancıya kefil olan bunun sıkıntısını çeker, kefillikten kaçınansa güvendedir. [16] Lütufkâr kadın onur kazanır, zorba adamlarsa servet kazanır. [17] Merhametli adam kendi canına iyilik eder, acımasız olansa kendi bedenine sıkıntı verir. [18] Kötü kişi aldatıcı kazanç sağlar, ama doğruluk ekenin ödülü sağlamdır. [19] Gerçekten doğru olan yaşama kavuşur, kötülüğün peşinden giden ise ölüme gider. [20] Yüreği eğri olanlar RAB için iğrençtir, yolu kusursuz olanlarsa O'nu hoşnut eder. [21] Şundan emin ol: Kötü kişi cezasız kalmaz, ama doğruların soyu kurtulur. [22] Sağduyudan yoksun güzel kadın, domuzun burnundaki altın halka gibidir. [23] Doğruların dileği yalnızca iyidir, kötülerin beklentisiyse gazaptır. [24] Kimi dağıtır, yine de daha çok kazanır; kimi de gerekenden fazlasını esirger, ama yoksullaşır. [25] Cömert kişi bolluğa kavuşur, başkalarını sulayan kendisi de sulanır. [26] Tahılı elinde tutana halk lanet eder, amma satanın başı üzerinde bereket olur. [27] İyiliği özenle arayan lütuf arar, kötülüğün peşine düşeninse başına kötülük gelir. [28] Servetine güvenen düşer, ama doğrular yeşil yaprak gibi serpilir. [29] Ev halkını sıkıntıya sokan rüzgârı miras alır, akılsız kişi de bilge yürekli olana kul olur. [30] Doğrunun meyvesi yaşam ağacıdır, bilge kişi canlar kazanır. [31] İşte, doğru kişi yeryüzünde karşılığını alırsa, kötüyle günahkâr çok daha fazlasını alacaktır!

12

[1] Terbiyeyi seven bilgiyi sever, azardan nefret edense akılsızdır. [2] İyi insan RAB'den lütuf bulur, kötü düzenler kuran kişiyiyse O suçlu çıkarır. [3] İnsan kötülükle sağlam duramaz, ama doğruların kökü sarsılmaz. [4] Erdemli kadın kocasının tacıdır, yüz karası olansa kemiklerinde çürüme gibidir. [5] Doğruların düşünceleri adildir, kötülerin öğütleri ise aldatıcıdır. [6] Kötülerin sözleri kan dökmek için pusu kurar, ama dürüstlerin ağzı onları kurtarır. [7] Kötüler yıkılır, artık yok olurlar, ama doğruların evi ayakta kalır. [8] İnsan bilgeliğine göre övülür, ama eğri yürekli olan hor görülür. [9] Hor görülen ama hizmetkârı olan kişi, kendini yüceltip ekmeksiz kalandan iyidir. [10] Doğru insan hayvanının canını önemser, ama kötülerin merhameti bile zalimcedir. [11] Toprağını işleyen ekmeğe doyar, boş hayallerin peşinden koşansa sağduyudan yoksundur. [12] Kötü kişi kötülük yapanların yağmasını arzular, ama doğruların kökü ürün verir. [13] Kötü adam dudaklarının günahıyla tuzağa düşer, ama doğru insan sıkıntıdan kurtulur. [14] İnsan ağzının ürünüyle iyiliğe doyar; ellerinin emeğinin karşılığı da kendisine verilir. [15] Ahmağın yolu kendi gözünde doğrudur, ama bilge öğüde kulak verir. [16] Ahmak öfkesini o gün belli eder, ama aşağılanmayı görmezden gelen sağduyuludur. [17] Doğruyu söyleyen dürüstçe tanıklık eder, ama yalancı tanık yalan söyler. [18] Düşüncesizce konuşan vardır, kılıç saplar gibi; ama bilgelerin dili şifa verir. [19]

Gerçek söyleyen dudaklar sonsuza dek kalır, yalancı dil ise ancak bir an sürer. [20] Kötülük tasarlayanların yüreğinde hile vardır, ama esenliği destekleyenlere sevinç gelir. [21] Doğru insanın başına felaket gelmez, ama kötüler belayla dopdolu olur. [22] Yalancı dudaklar RAB için iğrençtir, ama doğrulukla davrananlar O'nun hoşnutluğudur. [23] İhtiyatlı insan bilgisini saklar, ama ahmakların yüreği akılsızlığı ilan eder. [24] Çalışkanların eli yönetir, tembellik ise angaryaya götürür. [25] İnsanın yüreğindeki kaygı onu ezer, ama iyi söz onu sevindirir. [26] Doğru kişi dostunu dikkatle seçer, ama kötülerin yolu onları saptırır. [27] Tembel avladığını bile pişirmez, ama çalışkan insanın malı değerlidir. [28] Doğruluğun yolunda yaşam vardır; onun patikasında ölüm yoktur.

13

[1] Bilge oğul babasının eğitimini dinler, alaycıysa azarı dinlemez. [2] İnsan ağzının ürününden iyi şeyler yer, hainlerin isteğiyse zorbalıktır. [3] Ağzını koruyan canını korur, dudaklarını rastgele açansa yıkıma gider. [4] Tembelin canı ister, ama eline bir şey geçmez; çalışkanın isteğiyse bütünüyle karşılanır. [5] Doğru kişi yalandan nefret eder, kötü kişiyse utanç ve rezillik getirir. [6] Doğruluk dürüst yaşayanın yolunu korur, kötülükse günahkârı yere serer. [7] Kimi zenginmiş gibi davranır, oysa hiçbir şeyi yoktur; kimi de yoksulmuş gibi davranır, oysa büyük serveti vardır. [8] İnsanın canının fidyesi servetidir, ama yoksul tehdit işitmez. [9] Doğruların ışığı parlak yanar, kötülerin lambasıysa söner. [10] Kibirden yalnız kavga çıkar, öğüt alanlardaysa bilgelik vardır. [11] Dürüst olmayan yoldan kazanılan servet azalır, ama emek emek toplayan onu çoğaltır. [12] Ertelenen umut yüreği hasta eder, gerçekleşen özlemse yaşam ağacıdır. [13] Öğretiyi hor gören bunun bedelini öder, buyruğa saygı duyan ödüllendirilir. [14] Bilgenin öğretisi yaşam pınarıdır, insanı ölüm tuzaklarından uzaklaştırır. [15] Sağlam anlayış insana lütuf kazandırır, ama hainlerin yolu çetindir. [16] Her ihtiyatlı kişi bilgiyle davranır, akılsızsa budalalığını ortaya döker. [17] Kötü haberci belaya düşer, güvenilir elçiyse esenlik bulur. [18] Terbiyeyi reddedene yoksulluk ve utanç gelir, ama düzeltmeye kulak veren onurlandırılır. [19] Gerçekleşen özlem cana tatlı gelir, ama akılsızlar kötülükten dönmekten tiksinir. [20] Bilgelerle yürüyen bilge olur, akılsızlara arkadaş olansa zarar görür. [21] Felaket günahkârların peşine düşer, ama doğrular refahla ödüllendirilir. [22] İyi insan torunlarına miras bırakır, ama günahkârın serveti doğru kişi için biriktirilir. [23] Yoksulların tarlalarında bol yiyecek bulunur, ama haksızlık bunu silip süpürür. [24] Değneğini esirgeyen oğlundan nefret eder, onu sevense terbiye etmeye özen gösterir. [25] Doğru kişi canı doyuncaya kadar yer, ama kötülerin karnı aç kalır.

14

[1] Bilge kadın evini kurar, akılsız kadınsa onu kendi elleriyle yıkar. [2] Doğru yolda yürüyen RAB'den korkar, yolları sapık olansa O'nu hor görür. [3] Akılsızın sözü sırtına değnek getirir, bilgelerin dudaklarıysa onları korur. [4] Öküz yoksa yemlik temiz kalır, ama bol ürün öküzün gücüyle gelir. [5] Doğru tanık yalan söylemez, yalancı tanıksa yalanlar saçar. [6] Alaycı bilgelik arar da bulamaz, ama anlayışlı kişi bilgiyi kolayca edinir. [7] Akılsız kişiden uzak dur, çünkü onun dudaklarında bilgi bulamazsın. [8] İhtiyatlının bilgeliği yolunu düşünmektir, akılsızların budalalığıysa aldatmacadır. [9] Akılsızlar günah için kefaretle alay eder, ama doğrular arasında iyi niyet vardır. [10] Yürek kendi acısını da sevincini de bilir; yabancı biri bunlara ortak olamaz. [11] Kötülerin evi yıkılacak, doğruların çadırıysa gelişip serpilecek. [12] İnsana doğru görünen bir yol vardır, ama sonu ölüme çıkar. [13] Gülerken bile yürek kederli olabilir, sevinç de sonunda acıya dönebilir. [14] Sadakatsiz kişi kendi yollarının karşılığını alır; iyi insan da kendi yaptıklarının karşılığını alır. [15] Saf kişi her söze inanır, ihtiyatlı kişiyse adımlarını dikkatle tartar. [16] Bilge kişi korkar ve kötülükten uzak durur, akılsızsa ateşli ve pervasızdır. [17] Çabuk öfkelenen budalalık eder, düzenbaz kişi de nefret uyandırır. [18] Saflar budalalığı miras alır, ihtiyatlılarsa bilgiyle taçlanır. [19] Kötüler iyilerin önünde eğilir, kötüler doğruların kapılarında yere kapanır. [20] Yoksul kişi komşusu tarafından bile hor görülür, zengininse çok dostu vardır. [21] Komşusunu hor gören günah işler, ama

yoksula acıyana kutsanmış denir. [22] Kötülük tasarlayanlar yoldan sapmaz mı? İyilik tasarlayanların payıysa sevgi ve sadakattir. [23] Her emekte kazanç vardır, ama boş söz insanı ancak yoksulluğa götürür. [24] Bilgelerin tacı zenginlikleridir, akılsızların budalalığıysa yine budalalıktır. [25] Doğru tanık canları kurtarır, yalancı tanıksa aldatmacanın kendisidir. [26] RAB korkusunda güvenli bir sığınak vardır; O, çocuklarına da sığınak olur. [27] RAB korkusu yaşam pınarıdır; insanı ölümün tuzaklarından çevirir. [28] Kralın yüceliği halkının çokluğundadır, halkın azlığıysa önderin yıkımıdır. [29] Öfkelenmekte ağır davranan büyük anlayış gösterir, tez öfkelenense budalalığını ortaya koyar. [30] Huzurlu yürek bedene yaşam verir, kıskançlıksa kemikleri çürütür. [31] Yoksula baskı yapan, Yaratıcısı'nı hor görür; yoksula iyilik edense O'nu onurlandırır. [32] Kötü kişi felaketiyle yere serilir, doğru kişiyse ölümünde bile sığınak bulur. [33] Bilgelik anlayışlı kişinin yüreğinde durup dinlenir, akılsızların içinde bile kendini belli eder. [34] Doğruluk bir ulusu yüceltir, günahsa herhangi bir halka utanç getirir. [35] Kralın hoşnutluğu akıllıca davranan kula yönelir, öfkesi ise utanç getirenin üzerinedir.

15

[1] Yumuşak yanıt öfkeyi yatıştırır, sert söz ise kızgınlığı alevlendirir. [2] Bilgelerin dili bilgiyi övgüyle sunar, akılsızların ağzıysa aptallık saçar. [3] RAB'bin gözleri her yerdedir, kötüyü de iyiyi de gözetler. [4] Yumuşak dil yaşam ağacıdır, ama ondaki eğrilik ruhu ezer. [5] Akılsız, babasının terbiye edişini küçümser, azara kulak verense sağduyu gösterir. [6] Doğrunun evinde büyük hazine vardır, kötünün kazancındaysa sıkıntı bulunur. [7] Bilgelerin dudakları bilgiyi yayar, akılsızların yüreği ise böyle değildir. [8] Kötülerin sunduğu kurban RAB için iğrençtir, ama doğru kişilerin duası O'na sevinç verir. [9] Kötünün yolu RAB için iğrençtir, ama doğruluğun ardından gideni O sever. [10] Yolu bırakan için sert terbiye vardır; azardan nefret eden ölecektir. [11] Ölüler diyarı ile yıkım yeri RAB'bin önündedir; öyleyse insanların yürekleri daha da çok öyledir! [12] Alaycı adam azarlanmayı sevmez; bilgelerin yanına da gitmez. [13] Sevinçli yürek yüzü aydınlatır, yürek acısıysa ruhu kırar. [14] Anlayışlı kişinin yüreği bilgi arar, akılsızların ağzıysa aptallıkla beslenir. [15] Mazlumun bütün günleri kederlidir, ama sevinçli yürek sürekli şölen gibidir. [16] RAB korkusuyla sahip olunan az şey, sıkıntıyla gelen büyük hazineden iyidir. [17] Sevginin olduğu yerde sebze yemeği, nefretin olduğu yerde besili danadan iyidir. [18] Öfkeli kişi çekişme çıkarır, öfkesini dizginleyense kavgayı yatıştırır. [19] Tembelin yolu dikenli çit gibidir, doğru kişilerin patikasıysa dümdüz yoldur. [20] Bilge oğul babasını sevindirir, akılsız adamsa annesini küçümser. [21] Aptallık, sağduyudan yoksun olana sevinç verir, anlayışlı adamsa yolunu dosdoğru yürür. [22] Danışma olmayınca tasarılar boşa çıkar, çok danışmanla ise sağlamlaşır. [23] İnsana ağzından çıkan uygun yanıt sevinç verir. Yerinde söylenen söz ne iyidir! [24] Bilgenin yaşam yolu yukarı çıkar, onu aşağıdaki ölüler diyarından uzak tutar. [25] RAB kibirlilerin evini kökünden söker, dul kadının sınırınıysa yerinde tutar. [26] Kötülerin düşünceleri RAB için iğrençtir, temizlerin düşünceleriyse hoştur. [27] Haksız kazanca düşkün olan kendi evini sıkıntıya sokar, rüşvetten nefret edense yaşayacaktır. [28] Doğrunun yüreği vereceği yanıtı tartar, kötülerin ağzıysa kötülük saçar. [29] RAB kötülerden uzaktır, ama doğruların duasını işitir. [30] Gözlerin ışığı yüreği sevindirir. İyi haber kemiklere sağlık verir. [31] Azarı dinleyen kulak yaşar ve bilgelerin arasında barınır. [32] Terbiyeyi reddeden kendini küçümser, azara kulak verense anlayış kazanır. [33] RAB korkusu bilgeliği öğretir. Onurdan önce alçakgönüllülük gelir.

16

[1] Yüreğin tasarıları insana aittir, ama dilin verdiği karşılık RAB'dendir. [2] İnsanın bütün yolları kendi gözünde temizdir, ama güdüleri tartan RAB'dir. [3] Yaptığın işleri RAB'be bırak, o zaman tasarıların gerçekleşir. [4] RAB her şeyi kendi amacı için yaptı; kötü kişiyi bile felaket günü için. [5] Yüreğinde gurur taşıyan herkes RAB için iğrençtir; emin olsun, cezasız kalmaz. [6] Suç, vefalı sevgi ve sadakatle bağışlanır. İnsanlar RAB korkusuyla kötülükten uzak durur. [7] Bir insanın yolları RAB'bi hoşnut edince,

düşmanlarını bile onunla barıştırır. 8 Doğrulukla gelen az şey, haksızlıkla gelen büyük kazançtan iyidir. 9 İnsan yüreğinde yolunu tasarlar, ama adımlarına yön veren RAB'dir. 10 Kralın dudaklarında tanrısal karar bulunur; yargılarken ağzı haksızlığa sapmamalıdır. 11 Dürüst teraziyle kefeler RAB'bindir; torbadaki bütün ağırlık taşları onun işidir. 12 Kralların kötülük yapması iğrençtir, çünkü taht doğrulukla sağlamlaşır. 13 Doğru söz söyleyen dudaklar kralların hoşuna gider; doğruyu konuşanı severler. 14 Kralın öfkesi ölüm habercisidir, ama bilge kişi onu yatıştırır. 15 Kralın yüzünün ışığında yaşam vardır; onun lütfu ilkbahar yağmurunun bulutu gibidir. 16 Bilgelik kazanmak altından ne kadar iyidir! Anlayış kazanmak gümüşten daha çok seçilmelidir. 17 Doğru insanların anayolu kötülükten uzak durmaktır. Yolunu gözeten canını korur. 18 Yıkımdan önce gurur, düşüşten önce kibirli ruh gelir. 19 Yoksullarla birlikte alçakgönüllü olmak, gururlularla ganimet paylaşmaktan iyidir. 20 Söze kulak veren başarı bulur; RAB'be güvenene ne mutlu. 21 Yüreği bilge olan kişiye sağduyulu denir; dudakların tatlılığı öğretişi etkili kılar. 22 Anlayış, ona sahip olan için yaşam pınarıdır, ama akılsızların cezası kendi akılsızlıklarıdır. 23 Bilgenin yüreği ağzına yön verir, dudaklarına bilgi katar. 24 Hoş sözler bal peteği gibidir; cana tatlı, kemiklere şifadır. 25 İnsana doğru görünen bir yol vardır, ama sonu ölüme çıkar. 26 Çalışanın iştahı onu çalıştırır, çünkü ağzı onu dürter. 27 Değersiz kişi kötülük tasarlar; sözleri kavurucu ateş gibidir. 28 Sapık kişi çekişme çıkarır; dedikoducu yakın dostları ayırır. 29 Zorba kişi komşusunu ayartır, onu iyi olmayan bir yola sürükler. 30 Kötülük tasarlamak için göz kırpan, dudaklarını sıkan kişi kötülüğe kararlıdır. 31 Ak saç yücelik tacıdır; doğruluk yolunda yürüyen onu kazanır. 32 Öfkesini ağır alan kişi yiğitten iyidir; kendine egemen olan da kent ele geçirenden iyidir. 33 Kura eteğe atılır, ama verdiği her karar RAB'dendir.

17

1 Huzurla yenen kuru bir lokma, çekişmeyle dolu şölen evinden daha iyidir. 2 Bilgelikle davranan köle, utanç getiren oğula egemen olur; kardeşlerle birlikte mirastan pay alır. 3 Pota gümüş içindir, fırın altın içindir, yürekleri sınayansa RAB'dir. 4 Kötülük yapan, kötü dudaklara kulak verir. Yalancı, fesat saçan dile kulak asar. 5 Yoksulla alay eden, onu Yaratan'ı aşağılar. Felakete sevinen cezasız kalmaz. 6 Torunlar yaşlıların tacıdır; çocukların övüncü de anne babalarıdır. 7 Büyük konuşma aptala yakışmaz; yalan söyleyen dudaklar da öndere hiç yakışmaz. 8 Rüşvet, onu verenin gözünde değerli bir taştır; nereye yönelse başarılı olur. 9 Suçu örten sevgiyi çoğaltır; konuyu durmadan açansa candan dostları ayırır. 10 Anlayışlı kişiye bir azarlama, aptala vurulan yüz kamçıdan daha derin işler. 11 Kötü kişi yalnız başkaldırı peşindedir; bu yüzden ona acımasız bir haberci gönderilir. 12 Yavrularından mahrum bırakılmış bir ayı insana rastlasın, aptal kişi aptallığının içinde rastlamasın daha iyi. 13 İyiliğe kötülükle karşılık verenin evinden kötülük eksik olmaz. 14 Kavgayı başlatmak setten su salmaya benzer; bu yüzden çekişme patlamadan önce ondan vazgeç. 15 Kötüyü aklayan da doğruyu suçlu çıkaran da, ikisi de RAB için iğrençtir. 16 Aptalın elinde bilgelik satın alacak para niçin olsun? Madem anlayışı yok. 17 Dost her zaman sever, kardeşse sıkıntı günü için doğar. 18 Anlayıştan yoksun kişi el sıkışıp komşusunun önünde kefil olur. 19 Başkaldırıyı seven çekişmeyi sever. Kapısını yükselten yıkımını arar. 20 Yüreği sapkın olan başarı bulmaz, dili hileli olan belaya düşer. 21 Aptalın babası olan keder çeker; budalanın babası sevinç görmez. 22 Sevinçli yürek iyi ilaç gibidir, ezik ruhsa kemikleri kurutur. 23 Kötü kişi adaletin yollarını saptırmak için gizlice rüşvet alır. 24 Bilgelik anlayışlı kişinin gözünün önündedir, aptalın gözleriyse yeryüzünün uçlarına kadar dolaşır. 25 Aptal oğul babasına keder, onu doğuran annesine acılık olur. 26 Doğru kişiyi cezalandırmak iyi değildir; dürüstlüklerinden ötürü önderleri dövmek de öyle. 27 Sözlerini esirgeyen bilgili kişidir; serinkanlı olan anlayış sahibidir. 28 Aptal bile sessiz kalınca bilge sayılır; dudaklarını kapayınca anlayışlı sanılır.

18

[1] Geçimsiz kişi bencil isteklerinin peşine düşer,
sağduyunun her türüne karşı çıkar. [2] Akılsız kişi
anlayıştan hoşlanmaz, yalnız kendi düşüncesini açığa
vurmak ister. [3] Kötülük gelince hor görme de gelir,
utançla birlikte rezillik de gelir. [4] İnsanın ağzından
çıkan sözler derin sular gibidir. Bilgeliğin pınarı
çağlayan bir dere gibidir. [5] Kötünün yanında taraf
tutmak iyi değildir, suçsuzu adaletten yoksun
bırakmak da öyle. [6] Akılsızın dudakları kavgaya yol
açar, ağzı da dayağı çağırır. [7] Akılsızın ağzı onun
yıkımıdır, dudakları da canına kurulmuş bir tuzaktır.
[8] Dedikoducunun sözleri leziz lokmalar gibidir,
insanın en derin yerine iner. [9] İşinde gevşek olan,
yıkım ustasının kardeşidir. [10] RAB'bin adı güçlü bir
kuledir; doğru kişi oraya koşar ve güvende olur. [11]
Zenginin serveti ona göre güçlü bir kenttir, kendi
hayalinde aşılmaz bir sur gibidir. [12] Yıkımdan önce
insanın yüreği kibirlenir, onurdan önceyse
alçakgönüllülük gelir. [13] Dinlemeden karşılık verenin
yaptığı akılsızlık ve utançtır. [14] İnsanın ruhu
hastalıkta ona dayanma gücü verir, ama ezilmiş ruhu
kim taşıyabilir? [15] Anlayışlı yürek bilgi kazanır,
bilgenin kulağı bilgi arar. [16] İnsanın armağanı ona yol
açar, onu büyüklerin önüne çıkarır. [17] Davasını önce
anlatan haklı görünür, ta ki öbürü gelip onu
sorgulayıncaya kadar. [18] Kura çekişmeyi sona erdirir,
güçlülerin arasını ayırır. [19] Gücenmiş kardeş, surlu
bir kentten daha zordur; çekişmeler de bir kalenin
demir sürgüleri gibidir. [20] İnsanın karnı ağzının
ürünüyle doyar, dudaklarının hasadıyla tatmin olur.
[21] Ölüm de yaşam da dilin gücündedir; onu seven,
meyvesini yer. [22] Eş bulan iyi bir şey bulur, RAB'den
lütuf görür. [23] Yoksul merhamet dilenir, zenginse sert
cevap verir. [24] Çok arkadaşı olanın sonu yıkım
olabilir, ama kardeşten daha yakın duran dost vardır.

19

[1] Dürüstlükle yaşayan yoksul kişi, dudakları çarpık
olan akılsızdan iyidir. [2] Bilgisiz coşku iyi değildir;
ayağına çabuk davranan yolunu şaşırır. [3] İnsanın
akılsızlığı yolunu altüst eder, sonra yüreği RAB'be
öfkelenir. [4] Zenginlik dosta dost katar, ama yoksul
dostundan ayrı düşer. [5] Yalan tanık cezasız kalmaz;
yalan savuran kurtulmaz. [6] Birçok kişi yöneticinin
gözüne girmeye çalışır, armağan verenin dostu da
herkes olur. [7] Yoksulun bütün akrabaları ondan uzak
durur; dostları ondan daha da çok kaçınır. Onların
peşinden yalvararak gider, ama ortada kimse kalmaz.
[8] Bilgelik kazanan canını sever; anlayışı koruyan
iyilik bulur. [9] Yalan tanık cezasız kalmaz; yalan
söyleyen mahvolur. [10] Lüks yaşam akılsıza yakışmaz;
hele bir kölenin önderlere hükmetmesi hiç yakışmaz.
[11] İnsanın sağduyusu onu öfkeye geç kapılır kılar;
suçu görmezden gelmek ona onur kazandırır. [12]
Kralın öfkesi aslan kükreyişi gibidir, ama onun lütfu
çimen üstündeki çiy gibidir. [13] Akılsız oğul babası için
yıkımdır; çekişen eş de durmadan damlayan su
gibidir. [14] Ev ve servet atalardan kalan mirastır, ama
sağduyulu eş RAB'dendir. [15] Tembellik insanı derin
uykuya sürükler; aylak kişi aç kalır. [16] Buyruğu tutan
canını korur, ama yollarını umursamayan ölür. [17]
Yoksula acıyan RAB'be ödünç verir; karşılığını ona O
verecektir. [18] Umut varken oğlunu terbiye et;
ölümüne sen sebep olma. [19] Çabuk öfkelenen adam
cezasını çeker; onu kurtarırsan aynı şeyi yeniden
yapmak zorunda kalırsın. [20] Öğüt dinle, terbiye kabul
et ki sonunda bilge olasın. [21] İnsanın yüreğinde çok
plan vardır, ama ayakta kalacak olan RAB'bin
tasarısıdır. [22] İnsanı aranan biri yapan vefalı
sevgisidir; yoksul kişi yalancıdan iyidir. [23] RAB
korkusu yaşama götürür; insan doyum içinde huzur
bulur, kötülük ona dokunmaz. [24] Tembel elini çanağa
daldırır, ama onu ağzına geri götürmez. [25] Alaycıyı
döversen saf kişi sağduyu öğrenir; anlayışlıyı
azarlarsan bilgi kazanır. [26] Babasını soyan, annesini
kovan oğul utanç getiren, yüz karası bir oğuldur. [27]
Oğlum, öğüdü dinlemeyi bırakırsan bilgi sözlerinden
saparsın. [28] Ahlaksız tanık adaletle alay eder,
kötünün ağzıysa kötülüğü yutup durur. [29] Alaycılar
için cezalar hazırlanmıştır, akılsızların sırtı için de
dayaklar.

20

[1] Şarap alaycıdır, bira kavgacıdır; onlarla yoldan
sapan bilge değildir. [2] Kralın öfkesi aslanın kükreyişi
gibidir; onu kızdıran kendi canından olur. [3]
Çekişmeden uzak durmak insan için onurdur; ama

her akılsız kavgaya tutuşur. [4] Tembel, kış yüzünden sürmez; bu yüzden hasat vaktinde dilenir, eline hiçbir şey geçmez. [5] İnsanın yüreğindeki amaç derin sular gibidir; ama anlayışlı kişi onu ortaya çıkarır. [6] Birçok kişi kendini vefalı sevgisi olan biri diye tanıtır, ama güvenilir insanı kim bulabilir? [7] Doğru kişi dürüstlükle yürür; ardından gelen çocuklarına ne mutlu. [8] Yargı tahtında oturan kral, bakışlarıyla bütün kötülüğü dağıtır. [9] Kim, "Yüreğimi temizledim, günahımdan arındım" diyebilir? [10] İki türlü tartı, iki türlü ölçek; ikisi de RAB için iğrençtir. [11] Bir çocuk bile yaptıklarıyla kendini belli eder; davranışı temiz mi, doğru mu, anlaşılır. [12] İşiten kulağı da gören gözü de yapan RAB'dir. [13] Uykuyu sevme, yoksa yoksullaşırsın; gözlerini aç, ekmeğe doyarsın. [14] "İyi değil, iyi değil" der alıcı; ama gidince bununla övünür. [15] Altın var, bol bol yakut da var; ama bilgili dudaklar ender bir mücevherdir. [16] Yabancı için kefil olanın giysisini al; yoldan çıkmış bir kadın için ondan rehin al. [17] Aldatmayla kazanılan ekmek insana tatlı gelir, ama sonra ağzı çakılla dolar. [18] Tasarılar öğütle sağlamlaşır; savaşı bilgece yönlendirmeyle yürüt. [19] Dedikoducu sırları açığa vurur; bu yüzden ağzı gevşek olanla düşüp kalkma. [20] Babasına ya da annesine lanet edenin lambası zifiri karanlıkta söndürülür. [21] Başta çabucak elde edilen miras, sonunda bereketli olmaz. [22] "Kötülüğün karşılığını vereceğim" deme; RAB'bi bekle, seni O kurtaracaktır. [23] İki türlü tartı RAB için iğrençtir; hileli terazi O'nu hoşnut etmez. [24] İnsanın adımlarını RAB yönlendirir; öyleyse insan kendi yolunu nasıl anlayabilir? [25] Düşünmeden, "Bu adanmıştır" demek ve ancak sonra adağı düşünmek insan için tuzaktır. [26] Bilge kral kötüleri savurup ayırır, dövenek tekerini üzerlerinden geçirir. [27] İnsanın ruhu RAB'bin kandilidir; insanın en iç yerlerini araştırır. [28] Vefalı sevgi ve sadakat kralı korur; tahtı vefalı sevgiyle ayakta durur. [29] Gençlerin görkemi güçleridir; yaşlıların güzelliği ise ak saçlarıdır. [30] Açılan yaralar kötülüğü temizler; darbeler insanın en iç yerlerini arındırır.

21

[1] Kralın yüreği RAB'bin elindedir, su kanalları gibidir; onu dilediği yöne çevirir. [2] İnsanın her yolu kendi gözünde doğrudur, ama yürekleri tartan RAB'dir. [3] Doğruluğu ve adaleti yerine getirmek, RAB için kurbandan daha kabul edilebilirdir. [4] Kibirli bakış, gururlu yürek, kötülerin kandili; bunlar günahtır. [5] Çalışkanın tasarıları kesinlikle bolluğa götürür; aceleci olan herkes ise kesinlikle yoksulluğa koşar. [6] Yalancı dille hazine kazanmak, ölümü arayanlar için gelip geçici bir buhardır. [7] Kötülerin zorbalığı onları sürükleyip götürür, çünkü doğru olanı yapmayı reddederler. [8] Suçlunun yolu eğridir, ama suçsuzun davranışı düzdür. [9] Dırdırcı bir kadınla aynı evi paylaşmaktansa, damın bir köşesinde oturmak daha iyidir. [10] Kötünün canı kötülüğü arzular; komşusu onun gözünde merhamet bulmaz. [11] Alaycı cezalandırılınca saf kişi bilgelik kazanır; bilgeye öğretildiğinde bilgi edinir. [12] Doğru Olan, kötünün evini gözetir; kötüleri yıkıma uğratır. [13] Yoksulun feryadına kulak tıkayan, kendisi de feryat edecek ama işitilmeyecektir. [14] Gizlice verilen armağan öfkeyi yatıştırır; koyunda saklanan rüşvet de şiddetli gazabı dindirir. [15] Adaleti yerine getirmek doğru kişi için sevinçtir, kötülük yapanlar içinse yıkımdır. [16] Anlayış yolundan sapan kişi, ölüler topluluğu arasında yerini bulur. [17] Zevki seven yoksullaşır; şarabı ve yağı seven zengin olmaz. [18] Kötü, doğru kişinin yerine fidye olur; hain de dürüstlerin yerine geçer. [19] Dırdırcı ve huysuz bir kadınla yaşamaktansa, çölde yaşamak daha iyidir. [20] Bilgenin evinde değerli hazine ve yağ vardır, ama akılsız insan bunları silip süpürür. [21] Doğruluğun ve vefalı sevginin ardından giden, yaşam, doğruluk ve onur bulur. [22] Bilge kişi yiğitlerin kentine çıkar, güvendikleri gücü yere indirir. [23] Ağzını ve dilini koruyan, kendini sıkıntılardan korur. [24] Gururlu ve kibirli kişinin adı alaycıdır; taşkın gururla davranır. [25] Tembelin arzusu onu öldürür, çünkü elleri çalışmayı reddeder. [26] Bütün gün açgözlülükle ister durur, ama doğru kişi verir, esirgemez. [27] Kötülerin kurbanı iğrençtir; hele onu kötü niyetle getirirse daha da iğrenç olur. [28] Yalancı tanık yok olup gider, ama dinleyen kişi kalıcı söz söyler. [29] Kötü adam yüzünü sertleştirir, ama dürüst kişi yollarını sağlamlaştırır. [30] RAB'be karşı ne bilgelik vardır, ne anlayış, ne de öğüt. [31] At savaş günü için hazırlanır, ama zafer RAB'dendir.

22

[1] İyi bir ad, büyük servetten daha çok istenir; iyi niyet
görmek gümüşten ve altından iyidir. [2] Zenginle
yoksulun ortak yanı şudur: hepsini yapan RAB'dir. [3]
İhtiyatlı kişi tehlikeyi görür, gizlenir; ama saf kişiler
ileri gider, cezasını çeker. [4] Alçakgönüllülüğün ve
RAB korkusunun ödülü zenginlik, onur ve yaşamdır.
[5] Kötünün yolunda dikenler ve tuzaklar vardır; canını
koruyan onlardan uzak durur. [6] Çocuğu gitmesi
gereken yola göre yetiştir; yaşlanınca da o yoldan
ayrılmaz. [7] Zengin yoksullar üzerinde egemenlik
kurar. Borç alan, borç verene kul olur. [8] Kötülük eken
sıkıntı biçer, öfkesinin değneği kırılır. [9] Gözü cömert
olan kutsanır, çünkü ekmeğini yoksulla paylaşır. [10]
Alaycıyı kov, çekişme de gider; kavgalar ve hakaretler
sona erer. [11] Yürek temizliğini seven, ağzından
lütufkâr sözler çıkan kişi kralın dostudur. [12] RAB'bin
gözleri bilgiyi gözetir, ama güvenilmezin sözlerini
boşa çıkarır. [13] Tembel, “Dışarıda aslan var!
Sokaklarda öldürülürüm!” der. [14] Zina eden kadının
ağzı derin bir çukurdur; RAB'bin öfkesine uğrayan
oraya düşer. [15] Ahmaklık çocuğun yüreğine
bağlanmıştır; terbiye değneği onu ondan uzaklaştırır.
[16] Kendi kazancı için yoksulu ezen de, zengine veren
de sonunda yoksullaşır. [17] Kulağını ver, bilgelerin
sözlerini dinle; yüreğini öğretime yönelt. [18] Çünkü
onları içinde saklarsan bu hoş olur; hepsi
dudaklarının üzerinde hazır olsun. [19] Güvenin
RAB'de olsun diye bugün sana, evet sana
öğretiyorum. [20] Sana öğüt ve bilgiyle dolu otuz söz
yazmadım mı? [21] Öyle ki sana gerçeğin güvenilir
sözlerini öğreteyim de seni gönderenlere doğru
cevaplar veresin. [22] Yoksulu, yoksul diye sömürme,
düşkünü mahkemede ezme. [23] Çünkü RAB onların
davasını savunur, onları soyanların canını soyar. [24]
Çabuk öfkelenenle dost olma, hiddetli kişiyle düşüp
kalkma; [25] yoksa onun yollarını öğrenir, canına tuzak
kurarsın. [26] El sıkışıp güvence verenlerden, borçlara
kefil olanlardan olma. [27] Ödeyecek bir şeyin yoksa
neden altındaki yatağı alsın? [28] Atalarının diktiği eski
sınır taşını yerinden oynatma. [29] İşinde usta bir adam
görüyor musun? Kralların hizmetinde durur; sıradan
adamların hizmetinde durmaz.

23

[1] Bir yöneticinin sofrasına oturduğunda, önüne
konana dikkatle bak; [2] boğazına bıçak daya, eğer
iştahına düşkünsen. [3] Onun nefis yemeklerini
arzulama, çünkü onlar aldatıcı yiyeceklerdir. [4] Zengin
olmak için kendini yıpratma; buna karşı bilgelik
göster, kendini tut. [5] Gözünü neden var olmayan şeye
dikiyorsun? Çünkü o mutlaka kartal gibi kanatlanır,
göğe uçup gider. [6] Gözü cimri olanın yemeğini yeme,
nefis yemeklerini de arzulama. [7] Çünkü o, içinden
sürekli hesabını yapan biri gibidir. Sana, “Ye, iç!” der,
ama yüreği seninle değildir. [8] Yediğin lokmayı
kusarsın, tatlı sözlerini boşa harcamış olursun. [9]
Aptalın kulağına konuşma, çünkü sözlerindeki
bilgeliği küçümser. [10] Eski sınır taşını yerinden
oynatma, öksüzlerin tarlalarına da girme. [11] Çünkü
onların Savunucusu güçlüdür; davalarını sana karşı o
savunur. [12] Yüreğini terbiyeye ver, kulaklarını bilgi
sözlerine aç. [13] Çocuğu terbiye etmekten geri durma;
değnekle vurursan ölmez. [14] Onu değnekle terbiye
edersin, canını da ölüler diyarından kurtarırsın. [15]
Oğlum, yüreğin bilgeleşirse, benim yüreğim de, evet
benimki de sevinir. [16] Evet, dudakların doğru olanı
söylediğinde içim coşar. [17] Yüreğin günahkârları
kıskanmasın; bütün gün RAB korkusunda yaşa. [18]
Çünkü gerçekten bir gelecek var, umudun da boşa
çıkmayacak. [19] Dinle oğlum, bilge ol, yüreğini doğru
yolda tut. [20] Çok şarap içenlerin arasında olma, ete
oburca saldıranlarla düşüp kalkma. [21] Çünkü ayyaş
da obur da yoksullaşır, uyuşukluk da insanı
paçavralara bürür. [22] Sana yaşam veren babanı dinle,
annen yaşlanınca da onu küçümseme. [23] Gerçeği
satın al, satma; bilgeliği, terbiyeyi ve anlayışı da öyle.
[24] Doğru kişinin babası büyük sevinç duyar; bilge bir
çocuk babası olan, ondan zevk alır. [25] Babanla annen
sevinsin; seni doğuran kadın coşsun. [26] Oğlum,
yüreğini bana ver, gözlerin yollarımı gözetsin. [27]
Çünkü fahişe derin bir çukurdur, yoldan çıkmış kadın
da dar bir kuyudur. [28] Evet, haydut gibi pusuya yatar,
erkekler arasında sadakatsizleri çoğaltır. [29] Kimde
vay hâli var? Kimde keder var? Kimde çekişme var?
Kimde yakınmalar var? Kimde sebepsiz yaralar var?
Kimin gözleri kan çanağı gibi? [30] Şarabın başında
uzun uzun oturanlarda, karıştırılmış şarabı aramaya
gidenlerde. [31] Şarap kızardığında, kâsede

parıldadığında, kolayca akıp gittiğinde ona bakma. [32] Sonunda yılan gibi ısırır, engerek gibi zehir saçar. [33] Gözlerin tuhaf şeyler görür, aklın da karmakarışık şeyler kurar. [34] Evet, denizin ortasında yatan biri gibi olursun, seren direğinin tepesinde yatan biri gibi. [35] "Beni dövdüler, ama incinmedim! Bana vurdular, ama hissetmiyorum! Ne zaman uyanacağım? Yine gidip bir tane daha arayacağım."

24

[1] Kötü adamlara imrenme, onlarla birlikte olmayı da isteme. [2] Çünkü yürekleri zorbalık tasarlar, dudakları kötülükten söz eder. [3] Ev bilgelikle kurulur, anlayışla sağlam durur. [4] Odaları bilgiyle her türlü değerli ve güzel hazineyle dolar. [5] Bilge adam güçlüdür, bilgili kişi gücünü artırır. [6] Çünkü savaşını bilgece yönlendirmeyle verirsin, zafer de çok danışmanda olur. [7] Bilgelik budala için erişilmez kadar yücedir; kent kapısında ağzını açamaz. [8] Kötülük tasarlayan kişiye düzenbaz denir. [9] Budalalığın tasarıları günahtır. Alaycıdan insanlar tiksinir. [10] Sıkıntı gününde gevşersen, gücün az demektir. [11] Ölüme götürülenleri kurtar! Boğazlanmaya sendeleyenleri gerçekten geri çek! [12] "Bak, bunu bilmiyorduk" dersen, yürekleri tartan bunu anlamaz mı? Canını gözeten bunu bilmez mi? Herkese yaptığının karşılığını vermez mi? [13] Oğlum, bal ye, çünkü iyidir; peteğin damlası damağına tatlıdır. [14] Bil ki bilgelik de canın için böyledir; onu bulursan bir gelecek vardır, umudun kesilmez. [15] Ey kötü adam, doğru kişinin evine pusu kurma, yaşadığı yeri yıkma. [16] Çünkü doğru kişi yedi kez düşse de yine kalkar, ama kötüler felaketle yıkılır. [17] Düşmanın düştüğünde sevinme, yıkıldığında yüreğin sevinç duymasın. [18] Yoksa RAB görür, bundan hoşnut olmaz, öfkesini onun üzerinden çevirir. [19] Kötülük edenler yüzünden öfkelenme, kötü adamlara imrenme. [20] Çünkü kötü adama ödül yoktur, kötülerin ışığı söndürülecektir. [21] Oğlum, RAB'den ve kraldan kork, başkaldıranlara karışma. [22] Çünkü onların felaketi ansızın yükselir; ikisinden gelecek yıkımı kim bilebilir? [23] Bunlar da bilgelerin sözleridir: Yargıda kayırmacılık iyi değildir. [24] Kötüye, "Sen doğrusun" diyen kişiye halklar lanet eder, uluslar ondan tiksinir. [25] Ama suçluyu mahkûm edenlerin işi iyi gider, onların üzerine bol bereket gelir. [26] Dürüst cevap veren, dudaklardan öpmüş gibidir. [27] İşini dışarıda hazırla, tarlanı kendine uygun duruma getir; sonra evini kur. [28] Komşuna sebepsiz yere tanıklık etme, dudaklarınla aldatma. [29] "Onun bana yaptığını ben de ona yapacağım, adama yaptığının karşılığını vereceğim" deme. [30] Tembelin tarlasının yanından, akılsız adamın bağının önünden geçtim. [31] İşte, her yanı diken basmıştı; toprağı ısırganlarla kaplanmıştı, taş duvarı da yıkılmıştı. [32] Bunu görünce iyice düşündüm; gördüm ve ders aldım. [33] Biraz uyku, biraz kestirme, biraz da elleri kavuşturup uzanma; [34] böylece yoksulluğun bir haydut gibi, yoksunluğun da silahlı bir adam gibi gelir.

25

[1] Bunlar da Süleyman'ın özdeyişleridir; Yahuda Kralı Hizkiya'nın adamları bunları derleyip yazdı. [2] Bir şeyi gizlemek Tanrı'nın yüceliğidir, amaysa bir konuyu araştırmak kralların yüceliğidir. [3] Göklerin yüksekliği, yerin derinliği gibi, kralların yüreği de kavranamaz. [4] Gümüşten cürufu ayır, o zaman kuyumcuya işlenecek madde çıkar. [5] Kötüyü kralın önünden uzaklaştır, o zaman tahtı doğrulukla pekişir. [6] Kralın önünde kendini yüceltme, büyüklerin arasında yer kapmaya kalkma. [7] Çünkü sana, "Buraya çık," denmesi, gözlerinin gördüğü önderin önünde aşağılatılmandan daha iyidir. [8] Davaya girişmekte acele etme; çünkü sonunda komşun seni utandırırsa ne yapacaksın? [9] Davayı komşunla aranızda görüş, başkasının sırrını açığa vurma. [10] Yoksa bunu duyan seni utandırır, kötü ünün de üstünden hiç gitmez. [11] Yerinde söylenen söz, gümüş oyma içinde altın elmalar gibidir. [12] Bilgece azarlayan kişi söz dinleyen kulağa, altın küpe, saf altın süs gibidir. [13] Güvenilir ulak, onu gönderenler için hasat vaktindeki kar serinliği gibidir; efendilerinin içini ferahlatır. [14] Vermediği armağanlarla övünen kişi, yağmursuz bulut ve rüzgâr gibidir. [15] Sabırla yönetici ikna edilir, yumuşak dil kemiği bile kırar. [16] Bal mı buldun? Sana yetecek kadar ye; yoksa fazlasını yer, kusarsın. [17] Komşunun evine ayağını seyrek bas; yoksa senden

bıkar, senden nefret eder. [18] Komşusuna karşı yalan tanıklık eden kişi, topuz, kılıç ya da sivri ok gibidir. [19] Sıkıntı gününde güvenilmez kişiye bel bağlamak, çürük dişe ya da burkulmuş ayağa benzer. [20] Kederli yüreğe türkü söyleyen kişi, soğuk günde giysiyi çıkaran, ya da sodanın üstüne sirke döken biri gibidir. [21] Düşmanın acıkmışsa ona yiyecek ver; susamışsa ona su içir. [22] Çünkü böyle yaparak başının üstünde ateş korları biriktirirsin, RAB de seni ödüllendirir. [23] Kuzey rüzgârı nasıl yağmur getirirse, arkadan çekiştiren dil de öfkeli yüz getirir. [24] Kavgacı bir kadınla aynı evi paylaşmaktansa, damın köşesinde oturmak daha iyidir. [25] Uzak ülkeden gelen iyi haber, susamış cana soğuk su gibidir. [26] Kötünün önünde boyun eğen doğru kişi, bulanmış pınar ve kirletilmiş kuyu gibidir. [27] Çok bal yemek iyi değildir, insanın kendi onurunu araması da onurlu değildir. [28] Kendine egemen olamayan kişi, surları yıkılmış, savunmasız bir kent gibidir.

26

[1] Yazın kar, hasatta yağmur nasıl yakışıksızsa, aptala gösterilen saygı da öyledir. [2] Çırpınıp duran serçe gibi, oraya buraya uçan kırlangıç gibi, hak edilmemiş lanet de konacak yer bulmaz. [3] At için kamçı, eşek için gem, aptalların sırtı için de değnek vardır! [4] Aptala aptallığına göre karşılık verme, yoksa sen de onun gibi olursun. [5] Aptala aptallığına göre karşılık ver, yoksa kendini bilge sanır. [6] Aptalın eliyle haber gönderen, kendi ayaklarını keser ve zorbalığı içine çeker. [7] Topalın gevşekçe sarkan bacakları gibi, aptalların ağzındaki özdeyiş de öyledir. [8] Sapanın içine taşı bağlamak nasıl anlamsızsa, aptala saygı göstermek de öyledir. [9] Sarhoşun eline batan dikenli çalı gibi, aptalların ağzındaki özdeyiş de öyledir. [10] Herkesi yaralayan okçu gibi, aptalı ya da yoldan geçeni ücretle tutan kişi de öyledir. [11] Kusmuğuna dönen köpek gibi, aptal da aptallığını yineler. [12] Kendini bilge sanan birini görüyor musun? Aptal için bile ondan daha çok umut vardır. [13] Tembel, “Yolda aslan var! Sokaklarda kükreyen bir aslan dolaşıyor!” der. [14] Kapı menteşeleri üzerinde nasıl dönüyorsa, tembel de yatağında öyle döner. [15] Tembel elini çanağa daldırır; onu yeniden ağzına götürmeye üşenir. [16] Tembel, sağduyuyla karşılık veren yedi kişiden kendi gözünde daha bilgedir. [17] Yoldan geçerken kendine ait olmayan kavgaya karışan kişi, köpeğin kulaklarından tutan birine benzer. [18] Yanan meşaleler, oklar ve ölüm saçan deli gibi, [19] komşusunu aldatan ve sonra, “Şaka yapmıyor muydum?” diyen kişi de öyledir. [20] Odun bitince ateş söner; dedikoducu olmayınca kavga diner. [21] Kor için kömür, ateş için odun neyse, kavgacı adam da çekişmeyi alevlendirmek için odur. [22] Fısıltı taşıyanın sözleri tatlı lokmalar gibidir, insanın en derinine iner. [23] Toprak kap üzerine sürülmüş cüruflu gümüş neyse, kötü yürekle yanan dudaklar da odur. [24] Kötü niyetli kişi dudaklarıyla kendini gizler, ama içinde kötülük saklar. [25] Sözleri çekici olduğunda ona inanma, çünkü yüreğinde yedi iğrençlik vardır. [26] Kini aldatmacayla örtülse de, kötülüğü topluluğun önünde açığa çıkacaktır. [27] Kim çukur kazarsa içine kendisi düşer; kim taş yuvarlarsa taş geri dönüp onu ezer. [28] Yalancı dil, yaraladığı kişilerden nefret eder; yağcı ağız da yıkım hazırlar.

27

[1] Yarından övünme, çünkü bir günün ne getireceğini bilmezsin. [2] Seni kendi ağzın değil, başkası övsün; kendi dudakların değil, yabancı biri. [3] Taş ağırdır, kum da yüktür, ama aptalın kışkırtması ikisinden de ağırdır. [4] Öfke zalimdir, kızgınlık taşkındır, ama kıskançlığın karşısında kim durabilir? [5] Açıkça yapılan azarlama, gizli sevgiden iyidir. [6] Dostun yaraları güvenilirdir, ama düşmanın öpücükleri boldur. [7] Tok can peteği bile hor görür, ama aç cana her acı şey tatlı gelir. [8] Yuvasından ayrılıp dolaşan kuş gibi, yurdundan ayrılıp dolaşan adam da böyledir. [9] Güzel koku ve buhur yüreği sevindirir; dostun içten öğüdü de öyle. [10] Dostunu da babanın dostunu da bırakma. Felaket gününde kardeşinin evine gitme; yakındaki komşu, uzaktaki kardeşten iyidir. [11] Bilge ol, oğlum, yüreğimi sevindir; o zaman beni ayıplayana cevap verebilirim. [12] İhtiyatlı kişi tehlikeyi görür ve saklanır; bön kişi yoluna devam eder ve bunun cezasını çeker. [13] Yabancıya kefil olanın giysisini al; yoldan çıkmış kadın için onu rehin

tut. [14] Komşusunu sabah erkenden yüksek sesle kutsayan kişiye, bu bir lanet sayılır. [15] Yağmurlu günde durmadan damlayan dam ve çekişken karı birbirine benzer. [16] Onu dizginlemeye çalışan, rüzgârı dizginlemeye çalışır; sağ eliyle yağı tutmaya çalışır. [17] Demir demiri biler, insan da dostunu biler. [18] İncir ağacına bakan onun meyvesini yer; efendisinin işine bakan da saygı görür. [19] Suyun yüzü yüzü yansıttığı gibi, insanın yüreği de insanı yansıtır. [20] Ölüler diyarı ve Abaddon hiç doymaz, insanın gözleri de hiç doymaz. [21] Pota gümüş için, fırın altın içindir; insan da aldığı övgüyle sınanır. [22] Aptalı havanda dövsen, dibekle tahılın arasında ezsen bile, aptallığı ondan ayrılmaz. [23] Sürülerinin durumunu iyi bil, davarlarına dikkat et. [24] Çünkü zenginlik sonsuza dek sürmez, taç da kuşaktan kuşağa kalmaz. [25] Ot biçilir, yeni filiz görünür, dağların otu toplanır. [26] Kuzular giyeceğin olur, tekeler de tarlanın bedeli olur. [27] Keçi sütü sana yiyecek olarak bol bol yeter; ev halkının yiyeceğine de, hizmetçi kızlarının geçimine de.

28

[1] Kötü kişi peşine düşen yokken bile kaçar, ama doğru kişi aslan gibi cesurdur. [2] Ülke başkaldırınca yöneticileri çoğalır, ama anlayışlı ve bilgili biriyle düzen sürer. [3] Yoksulları ezen yoksul adam, ürünü silip süpüren sağanak yağmura benzer. [4] Yasayı terk edenler kötüleri över, ama yasayı tutanlar onlara karşı çıkar. [5] Kötü kişiler adaleti anlamaz, ama RAB'bi arayanlar onu bütünüyle anlar. [6] Dürüstlükle yürüyen yoksul kişi, yolları çarpık olup da zengin olan kişiden daha iyidir. [7] Yasayı tutan kişi bilge bir oğuldur, oburların arkadaşı olansa babasını utandırır. [8] Servetini aşırı faizle çoğaltan, onu yoksula acıyan biri için biriktirir. [9] Yasayı dinlememek için kulağını tıkayanın duası bile iğrençtir. [10] Dürüstleri kötü yola saptıran, kendi kurduğu çukura düşer; kusursuzlar ise iyiliği miras alır. [11] Zengin adam kendi gözünde bilgedir, ama anlayışlı yoksul onun iç yüzünü görür. [12] Doğrular sevinçle üstün gelince büyük bir yücelik olur, kötüler başa geçince insanlar saklanır. [13] Günahlarını gizleyen başarılı olmaz, ama onları itiraf edip bırakan merhamet bulur. [14] Her zaman sakınan insana ne mutlu, ama yüreğini katılaştıran belaya düşer. [15] Kükreyen aslan, saldıran ayı neyse, çaresiz halkın üstündeki kötü yönetici de odur. [16] Zorba yönetici sağduyudan yoksundur; haksız kazançtan nefret edenin ömrü uzun olur. [17] İnsan kanı yüzünden vicdan azabı çeken kişi ölene dek kaçak yaşar; kimse ona destek olmaz. [18] Kusursuz yürüyen güvenlik içinde yaşar, ama yolları çarpık olan ansızın düşer. [19] Toprağını işleyen ekmeğe doyar, boş hayallerin peşinden gidense yoksulluğa doyar. [20] Sadık insan bereketle dolar, ama çabucak zengin olmak isteyen cezasız kalmaz. [21] Kayırmacılık iyi değildir; yine de insan bir parça ekmek için suç işler. [22] Cimri kişi servetin peşinden koşar, ama yoksulluğun onu beklediğini bilmez. [23] İnsanı azarlayan, sonunda dille yağcılık edenden daha çok beğeni kazanır. [24] Babasını ya da annesini soyup da, “Bu suç değil” diyen kişi yıkıcıyla ortaktır. [25] Açgözlü kişi çekişme çıkarır, ama RAB'be güvenen bolluğa kavuşur. [26] Kendine güvenen ahmaktır, ama bilgelikle yürüyen güvenlikte kalır. [27] Yoksula verenin eksiği olmaz, ama gözlerini kapatan çok lanet alır. [28] Kötüler başa geçince insanlar saklanır, ama onlar yok olunca doğrular çoğalır.

29

[1] Sık sık azarlanıp da dik kafalılık eden kişi birdenbire yıkıma uğrar; çaresi de olmaz. [2] Doğrular güçlenince halk sevinir, kötüler egemen olunca halk inler. [3] Bilgeliği seven kişi babasını sevindirir, fahişelerle düşüp kalkan ise servetini savurur. [4] Kral adaletle ülkeyi sağlam tutar, rüşvet alan ise onu yıkar. [5] Komşusuna yağcılık eden kişi onun ayaklarına ağ germiş olur. [6] Kötü kişi kendi günahına kapılır, doğru kişi ise sevinçle şarkı söyler. [7] Doğru kişi yoksulların hakkını gözetir, kötü kişi ise bunu anlayacak bilgiye sahip değildir. [8] Alaycılar kenti karıştırır, bilge kişiler ise öfkeyi yatıştırır. [9] Bilge kişi akılsız biriyle davaya girerse, öteki ya öfkelenir ya da alay eder; ortada esenlik kalmaz. [10] Kana susamış kişiler dürüst insandan nefret eder, doğru kişinin canını almaya çalışırlar. [11] Akılsız kişi bütün öfkesini dışa vurur, bilge kişi ise kendini denetim altında tutar. [12] Yönetici yalanlara kulak verirse, görevlilerinin hepsi

kötü olur. 13 Yoksulla eziyet edenin ortak yanı şudur:
İkisinin de gözlerine ışık veren RAB'dir. 14 Yoksulları
adaletle yargılayan kralın tahtı sonsuza dek sağlam
kalır. 15 Değnek de terbiye de bilgelik verir, başıboş
bırakılan çocuk ise annesini utandırır. 16 Kötüler
çoğalınca günah da çoğalır, ama doğrular onların
düşüşünü görecektir. 17 Oğlunu terbiye et, sana
esenlik verecektir; canına sevinç katacaktır. 18 Vahiy
olmayınca halk dizginsizleşir, ama yasayı tutan kişiye
ne mutlu. 19 Köle yalnız sözle yola gelmez; çünkü
anlasa da karşılık vermez. 20 Sözlerinde aceleci olan
birini görüyor musun? Akılsız için bile ondan daha
çok umut vardır. 21 Kölesini gençliğinden beri
şımartan kişi, sonunda onu oğul durumuna getirir. 22
Öfkeli kişi çekişme çıkarır, kızgın adam günahı
çoğaltır. 23 İnsanın gururu onu alçaltır, alçakgönüllü
olan ise onur kazanır. 24 Hırsıza ortak olan, kendi
canına düşman olur. Yemin eder ama tanıklık etmeye
cesaret edemez. 25 İnsandan korkmak tuzaktır, ama
RAB'be güvenen güvenlikte olur. 26 Birçok kişi
yöneticinin yüzünü arar, ama insana adalet sağlayan
RAB'dir. 27 Haksız kişi doğrulardan tiksinir, yolu
doğru olan da kötü kişiden tiksinir.

30

1 Yake oğlu Agur'un sözleri, bildiri: Adam İtiyel'e,
İtiyel'e ve Ukal'a şöyle der: 2 “Kuşkusuz ben
insanların en bilgisiziyim, insan anlayışından
yoksunum. 3 Bilgelik öğrenmedim, Kutsal Olan'ı da
tanımıyorum. 4 Göğe çıkıp inen kim? Rüzgârı
avuçlarında toplayan kim? Suları giysisine saran
kim? Yeryüzünün bütün uçlarını kuran kim?
Biliyorsan, onun adı ne, oğlunun adı ne?” 5 “Tanrı'nın
her sözü arıdır. O'na sığınanlara kalkandır. 6 Onun
sözlerine bir şey katma; yoksa seni azarlar, yalancı
olduğun ortaya çıkar. 7 “Senden iki şey istedim;
ölmeden önce bunları benden esirgeme: 8 Yalanı ve
sahte sözü benden uzak tut. Bana ne yoksulluk ver ne
zenginlik. Yalnız ihtiyacım olan ekmekle doyur beni;
9 yoksa doyar da seni inkâr eder, ‘RAB de kim?’
derim; ya da yoksul düşer, çalar, Tanrım'ın adını
lekelemiş olurum. 10 “Bir köleyi efendisine
çekiştirme; yoksa sana lanet eder, sen de suçlu
çıkarsın. 11 Öyle bir kuşak var ki babasına lanet eder,
annesine kutsama söylemez. 12 Öyle bir kuşak var ki
kendi gözünde temizdir, ama pisliğinden
arınmamıştır. 13 Öyle bir kuşak var ki gözleri ne kadar
kibirlidir, bakışları ne kadar yukarıdadır. 14 Öyle bir
kuşak var ki dişleri kılıç gibidir, çeneleri bıçak
gibidir; yoksulları yeryüzünden, yoksunları
insanların arasından silip süpürmek için. 15 “Sülüğün
iki kızı vardır: ‘Ver, ver!’ derler. Hiç doymayan üç şey,
‘Yeter’ demeyen dört şey vardır: 16 ölüler diyarı, kısır
rahim, suya doymayan toprak, ve ‘Yeter’ demeyen
ateş. 17 “Babasıyla alay eden, annesine itaati
küçümseyen gözün vadideki kuzgunlar onu oysun,
kartal yavruları onu yesin. 18 “Benim için fazla
şaşırtıcı olan üç şey var, anlayamadığım dört şey var:
19 kartalın gökteki yolu, yılanın kaya üzerindeki yolu,
geminin denizin ortasındaki yolu, ve erkeğin genç
kızla olan yolu. 20 “Zina eden kadının yolu da
böyledir: Yer, ağzını siler, ‘Kötü bir şey yapmadım’
der. 21 “Yeryüzü üç şey yüzünden titrer, dört şeye de
dayanamaz: 22 kral olan köleye, yemekle tıka basa
dolan budalaya; 23 evlenince sevilmeyen kadına,
efendisinin mirasçısı olan hizmetçiye. 24 “Yeryüzünde
küçük olan dört şey vardır, ama son derece
bilgedirler: 25 Karıncalar güçlü bir halk değildir, yine
de yiyeceklerini yazın hazırlarlar. 26 Kaya tavşanları
güçsüz bir topluluktur, yine de yuvalarını kayalıklara
yaparlar. 27 Çekirgelerin kralı yoktur, yine de hepsi
düzen içinde ilerler. 28 Kertenkeleyi elle
yakalayabilirsin, ama kralların saraylarında bulunur.
29 “Yürüyüşü görkemli üç şey vardır, gidişi görkemli
dört şey vardır: 30 hayvanların en güçlüsü olan aslan,
hiçbir şeyden geri çekilmez; 31 tazı, teke, ve kendisine
karşı kimsenin ayaklanamadığı kral. 32 “Kendini
yükseltmekle budalalık ettiysen, ya da kötülük
tasarladıysan, elini ağzına koy. 33 Çünkü sütün
çalkalanması tereyağı çıkarır, burnun sıkılması kan
çıkarır; öfkenin zorlanması da kavga çıkarır.”

31

1 Kral Lemuel'in sözleri; annesinin ona öğrettiği
bildiri. 2 “Ah oğlum! Ah rahmimden doğan oğlum! Ah
adaklarımın oğlu! 3 Gücünü kadınlara verme,
yollarını da kralları yıkan şeye kaptırma. 4 Ey

Lemuel, krallar için değildir bu; krallar için şarap
içmek uygun değildir. Önderler de, ‘İçki nerede?’
dememelidir. 5 Yoksa içer, yasayı unutur, ezilen
herkesin hakkını saptırırlar. 6 Güçlü içkiyi yok olmak
üzere olana ver, şarabı da canı acı olana. 7 İçsin de
yoksulluğunu unutsun, çektiği sıkıntıyı artık
anmasın. 8 Dilsiz için ağzını aç, kimsesizlerin
davasını savun. 9 Ağzını aç, doğrulukla yargıla,
yoksulun ve muhtacın hakkını ver.” 10 Erdemli bir
kadını kim bulabilir? Onun değeri yakutlardan çok
üstündür. 11 Kocasının yüreği ona güvenir; kazancı
eksik olmaz. 12 Yaşamı boyunca ona kötülük değil,
iyilik eder. 13 Yünle keten arar, elleriyle istekle çalışır.
14 Tüccar gemileri gibidir; ekmeğini uzaktan getirir. 15
Gece daha bitmeden kalkar, ev halkına yiyecek,
hizmetçi kızlarına pay verir. 16 Bir tarlayı gözden
geçirir ve satın alır; el emeğinin ürünüyle bir bağ
diker. 17 Belini güçle kuşatır, kollarını kuvvetlendirir.
18 Kazancının iyi olduğunu görür; lambası gece
sönmez. 19 Ellerini örekeye uzatır, parmakları iği
tutar. 20 Kollarını yoksula açar, ellerini muhtaca
uzatır. 21 Ev halkı için kardan korkmaz, çünkü bütün
ev halkı al giysilerle giyinmiştir. 22 Kendisi için
yaygılar yapar; giysileri ince keten ve mor
kumaştandır. 23 Kocası ülkenin ihtiyarları arasında
oturduğunda, kent kapılarında saygı görür. 24 Keten
giysiler yapar ve satar, tüccara kuşak verir. 25 Güç ve
onur onun giysisidir; gelecek günlere gülümser. 26
Ağzını bilgelikle açar; dilinde vefalı öğüt vardır. 27 Ev
halkının gidişine dikkat eder, tembellik ekmeğini
yemez. 28 Çocukları ayağa kalkar ve onu kutlu sayar;
kocası da onu över: 29 “Birçok kadın erdemli işler
yaptı, ama sen hepsini aştın.” 30 Çekicilik aldatıcıdır,
güzellik gelip geçicidir; ama RAB'den korkan kadın
övülür. 31 Ellerinin emeğinden ona verin; yaptıkları
onu kent kapılarında övsün!

Vaiz

1

[1] Yeruşalim'de kral olan Davut oğlu Vaiz'in sözleri: [2] Vaiz diyor ki, “Boşların boşu, boşların boşu, her şey boş.” [3] İnsanın güneş altında çektiği onca emeğinden kendisine ne kazanç kalır? [4] Bir kuşak gider, bir kuşak gelir, ama dünya sonsuza dek durur. [5] Güneş doğar, güneş batar, sonra yeniden doğacağı yere koşar. [6] Rüzgâr güneye eser, kuzeye döner; dönüp dolaşır durur, yine kendi yollarına döner. [7] Bütün ırmaklar denize akar, yama deniz dolmaz. Irmaklar aktıkları yere, yeniden akmak için geri döner. [8] Her şey yorgunlukla dolu, san bunu anlatamaz. Göz görmekle doymaz, kulak duymakla dolmaz. [9] Olmuş olan yine olacak, yapılmış olan yine yapılacak. Güneş altında yeni bir şey yok. [10] “Bak, bu yeni” denebilecek bir şey var mı? Bizden önceki çağlarda o zaten vardı. [11] Öncekilerin anısı kalmaz; sonradan geleceklerin de anısı, daha sonra geleceklerin arasında kalmayacak. [12] Ben Vaiz, Yeruşalim'de İsrail üzerinde kraldım. [13] Gök altında yapılan her şeyi bilgelikle araştırıp incelemeye gönül verdim. Tanrı'nın insanlara uğraşsınlar diye verdiği ağır bir yüktür bu. [14] Güneş altında yapılan bütün işleri gördüm; işte, hepsi boş, rüzgârı kovalamaya benzer. [15] Eğri olan doğrultulamaz, eksik olan sayılamaz. [16] Kendi kendime şöyle dedim: “Bak, Yeruşalim'de benden önce yaşayan herkesinkinden daha çok bilgelik kazandım. Yüreğim büyük ölçüde bilgelik ve bilgi edindi.” [17] Bilgeliği de, deliliği de, akılsızlığı da öğrenmeye gönül verdim. Bunun da rüzgârı kovalamaya benzediğini anladım. [18] Çünkü çok bilgelikte çok keder vardır; bilgiyi artıran, acıyı da artırır.

2

[1] Yüreğimde, “Haydi, seni sevinçle deneyeyim; zevkin tadını çıkar” dedim. Ama gördüm ki bu da boştu. [2] Gülmek için, “Bu delilik” dedim; sevinç için de, “Ne işe yarar?” dedim. [3] Yüreğim bilgelikle bana yol göstermeyi sürdürürken bedenimi şarapla nasıl sevindireceğimi, insanın göğün altında yaşamı boyunca ne yapmasının iyi olduğunu görene dek ahmaklığa nasıl sarılacağımı yüreğimde araştırdım. [4] Büyük işler yaptım. Kendime evler yaptım. Kendime bağlar diktim. [5] Kendime bahçeler ve koruluklar yaptım; oralara her türlü meyve ağacı diktim. [6] Büyüyen ağaçlarla dolu koruyu sulamak için kendime su havuzları yaptım. [7] Erkek ve kadın köleler satın aldım; evimde doğmuş kölelerim de oldu. Yeruşalim'de benden önce yaşayanların hepsinden daha çok büyükbaş ve küçükbaş hayvan sürülerim vardı. [8] Kendim için gümüş ve altın, kralların ve eyaletlerin hazinelerini biriktirdim. Kendime erkek ve kadın şarkıcılar edindim; insanların gönlünü hoş eden birçok çalgı da sağladım. [9] Böylece büyüdüm, Yeruşalim'de benden önce yaşayanların hepsinden daha varlıklı oldum. Bilgeliğim de benimle kaldı. [10] Gözlerimin istediği hiçbir şeyi onlardan esirgemedim. Yüreğimi hiçbir sevinçten alıkoymadım. Çünkü yüreğim bütün emeğimden sevinç duydu; bütün emeğimden aldığım pay da buydu. [11] Sonra ellerimin yaptığı bütün işlere ve onları yapmak için harcadığım emeğe baktım. Gördüm ki hepsi boşmuş, rüzgârı kovalamakmış. Güneşin altında hiçbir kazanç yokmuş. [12] Sonra bilgelik, delilik ve ahmaklık üzerinde düşünmeye yöneldim. Çünkü kralın ardından gelen kişi ne yapabilir? Ancak öteden beri yapılmış olanı yapabilir. [13] O zaman gördüm ki ışığın karanlıktan üstün olması gibi, bilgelik de ahmaklıktan üstündür. [14] Bilgenin gözleri başındadır, ahmaksa karanlıkta yürür. Yine de ikisinin de başına aynı olayın geldiğini anladım. [15] Bunun üzerine yüreğimde, “Ahmağın başına gelen benim de başıma gelecek; öyleyse neden daha bilge oldum?” dedim. Sonra yüreğimde, “Bu da boş” dedim. [16] Çünkü gelecekteki günlerde her şey çoktan unutulmuş olacak; bilge için de ahmak için de sonsuza dek sürecek bir anı yoktur. Nitekim bilge de ahmak gibi ölür. [17] Bu yüzden yaşamdan nefret ettim. Çünkü güneş altında yapılan iş bana ağır geldi. Çünkü her şey boştu, rüzgârı kovalamaktı. [18] Güneş altında verdiğim bütün emekten nefret ettim. Çünkü onu benden sonra gelecek olana bırakmak

zorundayım. [19] Kim bilir, o bilge mi olacak, ahmak mı? Yine de güneş altında emek verdiğim ve bilgeliğimi ortaya koyduğum her şeye o egemen olacak. Bu da boş. [20] Bunun üzerine güneş altında verdiğim bütün emek yüzünden yüreğimi umutsuzluğa bırakmaya başladım. [21] Çünkü bir insan bilgeliğiyle, bilgisiyle ve becerisiyle emek verir; ama payını, bunun için emek vermemiş bir başkasına bırakır. Bu da boş ve büyük bir kötülüktür. [22] Çünkü insanın güneş altında çektiği bütün emeğinden ve yüreğinin çabasından eline ne geçer? [23] Çünkü bütün günleri acı içinde geçer, uğraşı da keder verir. Geceleri bile yüreği rahat bulmaz. Bu da boş. [24] İnsan için yemesinden, içmesinden ve emeğiyle canının iyilik görmesinden daha iyi bir şey yoktur. Bunun da Tanrı'nın elinden geldiğini gördüm. [25] Çünkü kim benden daha iyi yiyebilir, kim benden daha çok zevk alabilir? [26] Çünkü Tanrı, kendisini hoşnut edene bilgelik, bilgi ve sevinç verir; ama günahkâra biriktirme ve yığma zahmetini verir ki, onu Tanrı'yı hoşnut edene versin. Bu da boş, rüzgârı kovalamaktır.

3

[1] Her şeyin bir zamanı var, göğün altında her amacın bir vakti var: [2] doğmanın vakti var, ölmenin vakti var; dikmenin vakti var, dikileni sökmenin vakti var; [3] öldürmenin vakti var, iyileştirmenin vakti var; yıkmanın vakti var, yapmanın vakti var; [4] ağlamanın vakti var, gülmenin vakti var; yas tutmanın vakti var, oynamanın vakti var; [5] taşları atmanın vakti var, taşları toplamanın vakti var; kucaklaşmanın vakti var, kucaklaşmaktan kaçınmanın vakti var; [6] aramanın vakti var, yitirmenin vakti var; saklamanın vakti var, atmanın vakti var; [7] yırtmanın vakti var, dikmenin vakti var; susmanın vakti var, konuşmanın vakti var; [8] sevmenin vakti var, nefret etmenin vakti var; savaşın vakti var, barışın vakti var. [9] Çalışanın emek verdiği işten ne kazancı var? [10] Tanrı'nın insanoğullarına uğraşmaları için verdiği yükü gördüm. [11] Her şeyi kendi vaktinde güzel yaptı. İnsanların yüreğine sonsuzluğu da koydu, ama yine de insan Tanrı'nın başlangıçtan sona dek yaptığını kavrayamaz. [12] Anladım ki insanlar için, yaşadıkları sürece sevinmekten ve iyilik etmekten daha iyi bir şey yok. [13] Ayrıca herkesin yiyip içmesi, bütün emeğinin tadını çıkarması da Tanrı'nın armağanıdır. [14] Biliyorum ki Tanrı'nın yaptığı her şey sonsuza dek sürer. Ona bir şey eklenemez, ondan bir şey çıkarılamaz. Tanrı bunu, insanlar kendisinden korksun diye yapmıştır. [15] Şimdi olan, çoktan olmuştu; olacak olan da çoktan olmuştu. Tanrı geçmişin peşine düşer. [16] Güneşin altında şunu da gördüm: adalet yerinde kötülük vardı; doğruluk yerinde de kötülük vardı. [17] İçimden şöyle dedim: “Tanrı doğru kişiyi de kötü kişiyi de yargılayacak. Çünkü her amaç için, her iş için bir vakit vardır.” [18] İçimden şöyle dedim: “İnsanoğulları konusunda Tanrı onları sınıyor ki kendilerinin hayvanlar gibi olduğunu görsünler.” [19] Çünkü insanoğullarının başına gelen, hayvanların da başına gelir; ikisinin de başına aynı şey gelir. Biri nasıl ölüyorsa öteki de öyle ölür. Hepsinde aynı soluk vardır; insanın hayvandan üstünlüğü yoktur. Çünkü her şey boştur. [20] Hepsi bir yere gider. Hepsi topraktandır, hepsi yine toprağa döner. [21] İnsanın ruhunun yukarı çıkıp çıkmadığını, hayvanın ruhunun da aşağı, yere inip inmediğini kim bilir?” [22] Böylece gördüm ki insanın yaptığı işlerde sevinmesinden daha iyi bir şey yoktur; çünkü payı budur. Kendisinden sonra ne olacağını görmesi için onu kim geri getirebilir?

4

[1] Sonra geri dönüp güneş altında yapılan bütün baskıları gördüm. İşte, baskı görenlerin gözyaşları vardı ve onları teselli eden yoktu. Onlara baskı yapanların elinde güç vardı, ama onları teselli eden yoktu. [2] Bu yüzden, çoktan ölmüş olan ölüleri, hâlâ yaşamakta olan dirilerden daha mutlu saydım. [3] Hatta ikisinden de daha iyisi, henüz var olmamış, güneş altında yapılan kötülüğü görmemiş olandır. [4] Sonra gördüm ki bütün emek ve her başarı, insanın komşusunun kıskançlığını uyandırıyor. Bu da boştur, rüzgârı kovalamaktır. [5] Akılsız kişi ellerini kavuşturur ve kendi canını tüketir. [6] Huzurla dolu bir avuç, emekle ve rüzgârı kovalamakla dolu iki avuçtan iyidir. [7] Sonra geri dönüp güneş altında bir boşluk

daha gördüm. [8] Adamın biri yapayalnızdır; ne oğlu vardır ne kardeşi. Yine de bütün emeğinin sonu yoktur, gözleri de zenginlikle doymaz. “Peki ben kim için emek veriyorum da kendimi zevkten yoksun bırakıyorum?” Bu da boştur. Evet, acıklı bir uğraştır. [9] İki kişi bir kişiden iyidir, çünkü emeklerinin karşılığı daha iyidir. [10] Çünkü biri düşerse, öteki arkadaşını kaldırır. Ama düştüğünde onu kaldıracak kimsesi olmayan yalnızın vay hâline! [11] Yine, iki kişi birlikte yatarsa ısınırlar; ama tek kişi nasıl ısınsın? [12] Yalnız olan birine karşı biri üstün gelse de, iki kişi ona karşı durabilir. Üç katlı ip de çabuk kopmaz. [13] Yoksul ama bilge bir genç, artık öğüt kabul etmeyi bilmeyen yaşlı ve akılsız bir kraldan iyidir. [14] Çünkü o genç zindandan çıkıp kral oldu; hatta kendi krallığında yoksul doğmuştu. [15] Güneş altında yaşayan, yürüyen herkesin, onun yerine geçecek öteki gençten yana olduğunu gördüm. [16] Başında bulunduğu halkın, yani bütün o insanların sonu yoktu. Yine de sonra gelenler ondan hoşnut kalmayacak. Kuşkusuz bu da boştur, rüzgârı kovalamaktır.

5

[1] Tanrı'nın evine gittiğinde adımlarına dikkat et; dinlemek için yaklaşmak, akılsızların kurban sunmasından daha iyidir; çünkü onlar kötülük ettiklerini bilmez. [2] Ağzınla acele etme, yüreğin de Tanrı'nın önünde bir söz söylemekte tez davranmasın; çünkü Tanrı göklerdedir, sen ise yeryüzündesin. Bu yüzden sözlerin az olsun. [3] Çünkü düş çok kaygıyla gelir, akılsızın sözü de söz çokluğuyla. [4] Tanrı'ya adak adadığında, onu ödemeyi geciktirme; çünkü O akılsızlardan hoşnut olmaz. Adadığını öde. [5] Adak adamamış olman, adayıp da ödememenden daha iyidir. [6] Ağzının seni günaha sürüklemesine izin verme. Haberciye, “Bu bir yanlıştı” deme. Tanrı neden sözüne öfkelensin de ellerinin emeğini yok etsin? [7] Çünkü düşlerin çokluğunda da, sözlerin çokluğunda da boşluk vardır. Ama sen Tanrı'dan kork. [8] Bir bölgede yoksulun ezildiğini, adaletle doğruluğun zorla çiğnendiğini görürsen, buna şaşma; çünkü bir görevliyi daha yüksek biri gözetler, onların üstünde de daha yüksekleri vardır. [9] Ama toprağın kazancı herkes içindir; kral bile tarladan yararlanır. [10] Gümüşü seven gümüşe doymaz; bolluğu seven de artışla yetinmez. Bu da boşluktur. [11] Mal çoğalınca onu yiyenler de çoğalır; o halde sahibine ne yararı var? Ancak onları gözleriyle seyretmek. [12] Emekçinin uykusu tatlıdır, az yesin çok yesin fark etmez; ama zenginin bolluğu onun uyumasına izin vermez. [13] Güneşin altında gördüğüm ağır bir kötülük var: servetin sahibinin zararına saklanması. [14] O servet bir felaketle yok olur; çocuk sahibi olsa bile, elinde hiçbir şey kalmaz. [15] Annesinin rahminden nasıl çıktıysa, yine öyle, çıplak gider. Emeğinden elinde götürebileceği hiçbir şey alamaz. [16] Bu da ağır bir kötülüktür: İnsan nasıl geldiyse öyle gider. Rüzgâr için emek vermesinin ona ne yararı var? [17] Bütün günlerini karanlıkta yer; çok keder, hastalık ve öfke içindedir. [18] İşte gördüğüm iyi ve uygun olan şudur: İnsanın yiyip içmesi, Tanrı'nın kendisine verdiği ömrün bütün günleri boyunca, güneşin altında çektiği bütün emeğin içinde iyi olanın tadını çıkarması. Çünkü payı budur. [19] Tanrı'nın kendisine servet ve varlık verdiği, bunlardan yemeye, payını almaya ve emeğinde sevinmeye güç verdiği herkes için bu, Tanrı'nın armağanıdır. [20] Çünkü yaşamının günleri üzerinde çok durmaz; çünkü Tanrı onun yüreğini sevinçle meşgul eder.

6

[1] Güneşin altında gördüğüm bir kötülük var; insanın üzerine ağır çöküyor: [2] Tanrı'nın zenginlik, mal varlığı ve onur verdiği bir adam var; canının istediği hiçbir şeyden yoksun değil. Ama Tanrı ona bunların tadını çıkarma gücü vermiyor, onları yabancı biri yiyor. Bu boştur, acı bir derttir. [3] Bir adam yüz çocuk sahibi olsa, uzun yıllar yaşasa, ömrü günlerle dolsa da canı iyilikle doymazsa, üstelik gömülmezse, derim ki ölü doğan çocuk ondan daha iyidir. [4] Çünkü o boş yere gelir, karanlığa gider; adı da karanlıkla örtülür. [5] Güneşi görmemiş, onu tanımamıştır; ama ötekinden daha çok rahata kavuşur. [6] İki bin yıl yaşasa bile, iyi şeylerin tadını çıkarmazsa, ikisi de aynı yere gitmez mi? [7] İnsanın bütün emeği ağzı içindir, ama iştahı

yine de doymaz. [8] Çünkü bilgenin akılsızdan ne üstünlüğü var? Yaşayanların önünde nasıl yürüyeceğini bilen yoksulun ne kazancı var? [9] Gözün gördüğü, arzunun başıboş dolaşmasından iyidir. Bu da boştur, rüzgârı kovalamaktır. [10] Var olan her şeye öteden beri adı verilmiştir; insanın ne olduğu da bilinir. Kendisinden daha güçlü olanla çekişemez. [11] Boşluğu artıran çok söz vardır. Bunun insana ne yararı olur? [12] Çünkü gölge gibi geçirdiği boş ömrünün bütün günleri boyunca insan için neyin iyi olduğunu kim bilir? Güneşin altında kendisinden sonra ne olacağını insana kim bildirebilir?

7

[1] İyi bir ad, güzel kokudan daha iyidir; doğum günü de ölüm gününden. [2] Yas evine gitmek, şölen evine gitmekten iyidir. Çünkü herkesin sonu budur, yaşayan da bunu yüreğine koymalı. [3] Keder, kahkahadan iyidir, çünkü yüzün hüznü yüreğe iyilik verir. [4] Bilgenin yüreği yas evindedir, akılsızların yüreğiyse eğlence evinde. [5] İnsanın, akılsızların türküsünü duymasındansa bilgenin azarlayışını duyması iyidir. [6] Çünkü akılsızın kahkahası, kazanın altında çıtırdayan dikenler gibidir. Bu da boştur. [7] Kuşkusuz zorla alınan kazanç, bilgeyi akılsızlaştırır, rüşvet de anlayışı yok eder. [8] Bir işin sonu, başlangıcından iyidir. Sabırlı ruhlu kişi, kibirli ruhlu kişiden iyidir. [9] Ruhunda öfkelenmek için acele etme, çünkü öfke akılsızların bağrında barınır. [10] “Neden önceki günler bunlardan daha iyiydi?” deme, çünkü bunu bilgelikle sormazsın. [11] Bilgelik, miras kadar iyidir, evet, güneşi görenler için daha da değerlidir. [12] Çünkü bilgelik de bir sığınaktır, para da bir sığınaktır. Ama bilginin üstünlüğü şudur: Bilgelik, ona sahip olanın yaşamını korur. [13] Tanrı'nın yaptığını düşün, çünkü onun eğri yaptığı şeyi kim doğrultabilir? [14] İyilik gününde sevin, sıkıntı günündeyse düşün. Tanrı birini ötekinin yanı başına koydu ki, insan kendisinden sonra ne olacağını bulamasın. [15] Boş geçen günlerimde şunu gördüm: Doğruluğu içinde yok olup giden doğru kişi var, kötülüğü içinde ömrünü uzatan kötü kişi de var. [16] Aşırı doğru olma, kendini gereğinden fazla bilge de sayma. Neden kendini mahvedesin? [17] Aşırı kötü olma, akılsız da olma. Neden vaktinden önce ölesin? [18] Buna sarılman iyidir, öbüründen de elini çekme. Çünkü Tanrı'dan korkan, bunların hepsinden sıyrılır. [19] Bilgelik, bilge kişiye kentteki on yöneticiden daha çok güç verir. [20] Yeryüzünde hep iyilik yapan, hiç günah işlemeyen doğru insan yoktur. [21] Söylenen her söze kulak verme, yoksa uşağının sana lanet ettiğini işitirsin. [22] Çünkü senin yüreğin de çok kez senin de başkalarına lanet ettiğini bilir. [23] Bütün bunları bilgelikle sınadım. “Bilge olacağım” dedim, ama bilgelik benden uzak kaldı. [24] Var olan şey uzaktadır, çok da derindir. Kim onu bulabilir? [25] Bilmek, araştırmak, bilgeliği ve işlerin özünü aramak için yüreğimle dönüp dolaştım; kötülüğün akılsızlık, akılsızlığın da delilik olduğunu anlamak istedim. [26] Yüreği tuzak ve kapan olan, elleri zincir gibi olan kadını ölümden daha acı buldum. Tanrı'yı hoşnut eden ondan kaçar, ama günahlı ona yakalanır. [27] Vaiz şöyle diyor: “Bakın, şunu buldum: İşin özünü bulmak için bir şeyi ötekiyle karşılaştırdım. [28] Canım hâlâ arıyor, ama bulamadım. Bin kişi arasında bir adam buldum, ama onların arasında bir kadın bulamadım. [29] Yalnız şunu buldum: Tanrı insanı doğru yarattı, ama onlar birçok düzen aradı.”

8

[1] Bilge kişi gibi kim var? Bir şeyin anlamını kim bilir? İnsanın bilgeliği yüzünü aydınlatır, yüzünün sertliği değişir. [2] Derim ki, “Tanrı'ya verdiğin ant nedeniyle kralın buyruğunu tut.” [3] Onun huzurundan ayrılmakta acele etme. Kötü bir işte diretme, çünkü o, hoşuna gideni yapar. [4] Çünkü kralın sözü üstündür. Kim ona, “Ne yapıyorsun?” diyebilir? [5] Buyruğu tutan zarar görmez, bilge yürek de uygun zamanı ve yolu bilir. [6] Çünkü her amaç için uygun bir zaman ve yol vardır, yine de insanın sıkıntısı onun üstünde ağırdır. [7] Çünkü ne olacağını bilmez; nasıl olacağını ona kim söyleyebilir? [8] Ruhu tutmaya gücü yeten hiç kimse yoktur; ölüm günü üzerinde de kimsenin gücü yoktur. Savaşta terhis yoktur; kötülük de onu yapanları kurtarmaz. [9] Bütün bunları gördüm; güneş altında yapılan her işe aklımı verdim. Öyle bir zaman vardır ki, bir insan başka bir insan üzerinde onun zararına egemenlik kurar. [10] Sonra kötülerin

gömüldüğünü gördüm. Kutsal yerden gelip gittiler, bunları yaptıkları kentte unutuldular. Bu da boş. 11 Kötü işe verilen ceza hemen uygulanmadığı için insanların yüreği kötülük yapmaya iyice yönelir. 12 Günahkâr yüz kez kötülük yapıp ömrünü uzatsa da, yine de Tanrı'dan korkanların, onun önünde saygıyla duranların daha iyi durumda olacağını kesinlikle biliyorum. 13 Ama kötü için iyi olmayacak. Günlerini gölge gibi uzatamayacak, çünkü Tanrı'dan korkmaz. 14 Yeryüzünde olan bir boşluk daha var: Doğru kişilerin başına kötülerin yaptıklarına göre gelenler var; kötü kişilerin başına da doğruların yaptıklarına göre gelenler var. Dedim ki, bu da boş. 15 Bunun üzerine sevinci övdüm; çünkü güneş altında insan için yiyip içmekten, sevinçli olmaktan daha iyi bir şey yok. Tanrı'nın güneş altında kendisine verdiği ömrünün bütün günlerinde, emeği boyunca ona eşlik edecek olan budur. 16 Bilgeliği tanımaya ve yeryüzünde yapılan uğraşı görmeye yüreğimi verdiğimde, gece de gündüz de gözlerine uyku girmeyen biri olduğunu da gördüm. 17 O zaman Tanrı'nın bütün işini gördüm: İnsan, güneş altında yapılan işi kavrayamaz. İnsan onu araştırmak için ne kadar uğraşırsa uğraşsın bulamaz. Bilge kişi anladığını sansa bile, onu bulamaz.

9

1 Bütün bunları yüreğimde tarttım, hepsini araştırdım: doğruların, bilgelerin ve yaptıklarının Tanrı'nın elinde olduğunu gördüm. İnsanı sevginin mi yoksa nefretin mi beklediğini kimse bilmez; her şey onların önündedir. 2 Her şey herkesin başına aynı gelir. Doğruyla kötüye, iyiyle temize ve murdara, kurban sunanla sunmayana aynı şey olur. İyi insanla günahkâr nasılsa, ant içen de ant içmekten korkan da öyledir. 3 Güneşin altında yapılan her şeydeki kötülük şudur: herkesin başına aynı olay gelir. Ayrıca insanların yüreği kötülükle doludur; yaşadıkları sürece yüreklerinde delilik vardır, sonra da ölülerin arasına giderler. 4 Çünkü yaşayanların arasına katılmış olan için umut vardır. Canlı bir köpek, ölü bir aslandan iyidir. 5 Çünkü yaşayanlar öleceklerini bilir, ama ölüler hiçbir şey bilmez. Artık ödülleri de yoktur; anıları unutulmuştur. 6 Sevgileri de nefretleri de kıskançlıkları da çoktan yok olmuştur. Güneşin altında yapılan hiçbir şeyde artık sonsuza dek payları yoktur. 7 Haydi, ekmeğini sevinçle ye, şarabını neşeli bir yürekle iç; çünkü Tanrı yaptıklarını şimdiden kabul etmiştir. 8 Giysilerin her zaman beyaz olsun, başından yağ eksik olmasın. 9 Güneşin altında sana verdiği boş yaşamının bütün günleri boyunca, sevdiğin eşinle sevinç içinde yaşa; evet, boş geçen bütün günlerin boyunca. Çünkü yaşamda payın budur, güneşin altında emek vererek yaptığın işteki payın da budur. 10 Elinin bulduğu her işi bütün gücünle yap. Çünkü gitmekte olduğun ölüler diyarında ne iş vardır, ne tasarı, ne bilgi, ne de bilgelik. 11 Yine güneşin altında gördüm ki yarış hızlı olanların, savaş güçlü olanların, ekmek bilgelerin, zenginlik anlayışlıların, kayırılmak da beceriklilerin değildir. Çünkü zaman ve rastlantı hepsinin başına gelir. 12 İnsan kendi vaktini de bilmez. Kötü bir ağa yakalanan balıklar gibi, tuzağa düşen kuşlar gibi, insanlar da ansızın başlarına gelen kötü zamanda kıstırılıp kalırlar. 13 Güneşin altında bilgeliği bir de şu biçimde gördüm; bana büyük göründü: 14 Küçük bir kent vardı, içinde az adam vardı. Büyük bir kral ona karşı gelip kenti kuşattı, ona karşı büyük kuşatma siperleri kurdu. 15 Kentte yoksul ama bilge bir adam bulundu; o, bilgeliğiyle kenti kurtardı. Ama kimse o yoksul adamı hatırlamadı. 16 Bunun üzerine dedim ki, “Bilgelik güçten iyidir.” Yine de yoksul adamın bilgeliği hor görülür, sözleri dinlenmez. 17 Bilgelerin sessizlik içinde duyulan sözleri, aptallar arasında hüküm sürenin bağırışından daha iyidir. 18 Bilgelik savaş silahlarından iyidir, ama tek bir günahkâr çok iyiliği yok eder.

10

1 Ölü sinekler, attarcının yağını bozup kötü kokutur; azıcık budalalık da bilgeliği ve onuru bastırır. 2 Bilge kişinin yüreği sağındadır, budalanın yüreği ise solunda. 3 Budala yolda yürürken bile akılsızlığını gösterir; herkese budala olduğunu belli eder. 4 Yöneticinin öfkesi sana karşı kabarırsa, yerini bırakma; çünkü yumuşaklık büyük suçları yatıştırır. 5 Güneşin altında gördüğüm bir kötülük var;

yöneticiden çıkan bir yanılgı bu: [6] Budalalık yüksek mevkilere konuyor, zenginlerse aşağı yerlere oturuyor. [7] Kölelerin atlara bindiğini, önderlerinse köleler gibi yerde yürüdüğünü gördüm. [8] Çukur kazan, içine kendisi düşebilir; duvarı yaranı da yılan sokabilir. [9] Taş oyan, onlardan yaralanabilir. Odun yaran da bundan ötürü tehlikeye düşebilir. [10] Balta körelmişse ve ağzı bilenmemişse, daha çok güç gerekir; ama beceri başarıya götürür. [11] Yılan efsunlanmadan önce sokarsa, efsuncunun dilinin bir yararı yoktur. [12] Bilgenin ağzından çıkan sözler hoşnutluk kazandırır, budalanın dudaklarıysa onu yutar. [13] Ağzından çıkan sözlerin başlangıcı budalalıktır, sonuysa uğursuz deliliktir. [14] Budala sözü çoğaltır. Oysa insan ne olacağını bilmez; kendisinden sonra ne olacağını ona kim bildirebilir? [15] Budalaların emeği her birini yorar; çünkü kente giden yolu bile bilmez. [16] Vay haline, ey ülke, kralın çocuksa ve önderlerin sabah sabah yiyip içiyorsa! [17] Ne mutlu sana, ey ülke, kralın soylu birinin oğluysa ve önderlerin vakti gelince, sarhoş olmak için değil, güç kazanmak için yiyip içiyorsa! [18] Tembellik yüzünden tavan çöker; ellerin gevşekliği yüzünden ev akar. [19] Şenlik için şölen hazırlanır, şarap yaşamı sevindirir; paraysa her şeye karşılık verir. [20] Kralı aklından bile lanetleme; yatak odanda da zengini lanetleme. Çünkü gökteki bir kuş sesini taşıyabilir, kanatlı bir yaratık olanı biteni bildirebilir.

11

[1] Ekmeğini suların üstüne bırak, çünkü onu nice günler sonra yine bulacaksın. [2] Yedi kişiye, hatta sekiz kişiye pay ver, çünkü yeryüzünde ne kötülük olacağını bilmiyorsun. [3] Bulutlar yağmurla dolunca, onu yeryüzüne boşaltır; ağaç güneye ya da kuzeye devrilirse, düştüğü yerde kalır. [4] Rüzgârı gözetleyen ekmez, bulutlara bakan biçmez. [5] Rüzgârın nasıl estiğini bilmediğin gibi, gebe kadının rahminde kemiklerin nasıl oluştuğunu da bilmezsin; her şeyi yapan Tanrı'nın işini de öyle bilemezsin. [6] Sabah tohumunu ek, akşam da elini çekme; çünkü hangisinin başarılı olacağını, bunun mu, onun mu, yoksa ikisinin de birden iyi mi olacağını bilmiyorsun. [7] Işık gerçekten tatlıdır, güneşi görmek gözler için hoş bir şeydir. [8] İnsan uzun yıllar yaşarsa, hepsinde sevinsin; ama karanlık günleri de ansın, çünkü onlar çok olacak. Gelecek her şey boş. [9] Sevin, ey genç adam, gençliğinde sevin; yüreğin gençliğinin günlerinde seni neşelendirsin. Yüreğinin yollarında, gözlerinin gördüğü yolda yürü; ama bil ki, bütün bunlar için Tanrı seni yargıya getirecek. [10] Öyleyse kederi yüreğinden uzaklaştır, kötülüğü bedeninden at; çünkü gençlik de hayatın şafağı da boştur.

12

[1] Gençliğinin günlerinde Yaratıcını an; sıkıntılı günler gelmeden, “Bunlardan zevk almıyorum” diyeceğin yıllar yaklaşmadan önce. [2] Güneş, ışık, ay ve yıldızlar kararmadan, yağmurun ardından bulutlar yeniden dönmeden önce. [3] Evin bekçileri titreyeceği, güçlü adamlar büküleceği, öğütücüler azaldıkları için duracağı, pencerelerden bakanların gözleri kararacağı gün gelmeden önce, [4] sokağa açılan kapılar kapanmadan, değirmenin sesi kısılmadan, insan kuş sesine uyanmadan, ezgi kızlarının hepsi susmadan önce. [5] İnsan yükseklikten korkmadan, yolda dehşetlere kapılmadan önce; badem ağacı çiçek açmadan, çekirge bir yük olmadan, istek sönmeden önce. Çünkü insan sonsuz evine gider, yas tutanlar da sokaklarda dolaşır. [6] Gümüş kordon kopmadan, altın tas kırılmadan, testi pınarda parçalanmadan, çıkrık sarnıçta kırılmadan önce, [7] toprak, olduğu gibi toprağa dönmeden, ruh da onu veren Tanrı'ya dönmeden önce. [8] “Boşların boşu,” diyor Vaiz, “Her şey boş.” [9] Vaiz bilge olduğu için halka bilgi öğretmeyi sürdürdü. Evet, düşünüp araştırdı ve birçok özdeyişi düzenledi. [10] Vaiz hoş sözler bulmaya çalıştı; doğrulukla yazılmış gerçek sözleri yazdı. [11] Bilgelerin sözleri üvendire gibidir; derlenmiş sözleri de sağlamca çakılmış çiviler gibidir; bunlar tek çobandan verilmiştir. [12] Bunlardan başka bir şey için de, oğlum, uyarıl: çok kitap yazmanın sonu yoktur, çok inceleme yapmak da bedeni yorar. [13] Sözün özü şu: Her şey işitildi. Tanrı'dan kork, O'nun buyruklarını yerine getir; çünkü insanın bütün görevi budur. [14] Çünkü Tanrı her işi, gizli olan her şeyi, ister iyi ister kötü olsun, yargıya getirecektir.

Ezgiler Ezgisi

1

[1] Süleyman'ın Ezgiler Ezgisi. [2] Ağzının öpücükleriyle
öpsün beni; çünkü sevgin şaraptan daha güzel. [3]
Yağlarının kokusu hoş; adın dökülmüş yağ gibi, bu
yüzden genç kızlar seni seviyor. [4] Beni yanında götür,
koşalım. Kral beni odalarına aldı. Seninle sevinip
coşacağız; sevgini şaraptan çok öveceğiz. Seni
sevmekte haklılar. [5] Kara tenliyim, ama güzelim, ey
Yeruşalim kızları, Kedar'ın çadırları gibi, Süleyman'ın
perdeleri gibi. [6] Kara tenli olduğum için bana bakıp
durmayın, çünkü güneş beni kavurdu. Annemin
oğulları bana öfkelendi, beni bağların bekçisi
yaptılar. Kendi bağımıysa bekleyemedim. [7] Söyle
bana, ey canımın sevdiği, sürünü nerede otlatıyorsun,
öğleyin onları nerede yatırıyorsun? Çünkü neden
arkadaşlarının sürülerinin yanında yüzü örtülü bir
kadın gibi olayım? [8] Bilmiyorsan, ey kadınlar
arasında en güzeli, koyunların izinden git, oğlaklarını
çobanların çadırlarının yanında otlat. [9] Sevgilim, seni
Firavun'un savaş arabalarına koşulmuş bir kısrağa
benzettim. [10] Yanakların küpelerle, boynun inci
dizileriyle güzel. [11] Sana altın küpeler yapacağız,
üzerlerine gümüş kakmalar işleyeceğiz. [12] Kral
sofrasında otururken, güzel kokum yayılıyordu. [13]
Sevgilim benim için göğüslerimin arasında duran bir
mür kesesi gibidir. [14] Sevgilim benim için En-Gedi
bağlarındaki kına çiçeklerinden bir salkım gibidir. [15]
Bak, ne güzelsin sevgilim, ne güzelsin! Gözlerin
güvercin gibi. [16] Bak, ne güzelsin sevgilim, ne hoşsun!
Yatağımız da yemyeşil. [17] Evimizin kirişleri sedir,
mertekleri köknardır.

2

[1] Ben Şaron'un gülü, vadilerin zambağıyım. [2]
Dikenler arasındaki zambak nasılsa, sevgilim de
kızlar arasında öyledir. [3] Orman ağaçları arasında
elma ağacı nasılsa, sevgilim de delikanlılar arasında
öyledir. Onun gölgesinde büyük zevkle oturdum,
meyvesi damağıma tatlı geldi. [4] Beni şölen evine
götürdü. Üzerimdeki sancağı sevgidir. [5] Kuru
üzümlerle beni güçlendirin, elmalarla beni ferahlatın;
çünkü aşktan baygınım. [6] Sol eli başımın altında, sağ
eli beni sarıyor. [7] Ey Yeruşalim kızları, ceylanların,
kırdaki dişi geyiklerin önünde size ant içiririm:
Sevgiyi kıpırdatmayın, uyandırmayın, sevgi isteyene
dek. [8] Sevgilimin sesi! İşte geliyor, dağların üzerinde
seke seke, tepelerin üzerinde sıçraya sıçraya. [9]
Sevgilim bir ceylan ya da genç bir geyik gibidir. İşte,
duvarımızın arkasında duruyor! Pencerelerden
bakıyor, kafes aralarından göz atıyor. [10] Sevgilim
konuştu, bana dedi ki, “Kalk, sevgilim, güzelim, gel. [11]
Çünkü bak, kış geçti. Yağmur dindi, gitti. [12]
Yeryüzünde çiçekler göründü. Ezgi vakti geldi,
kumrunun sesi ülkemizde duyuluyor. [13] İncir ağacı
ham incirlerini olgunlaştırıyor. Asmalar çiçek açtı,
kokularını yayıyor. Kalk, sevgilim, güzelim, gel.” [14]
Kaya yarıklarındaki güvercinim, dağın gizli
kovuklarında olan sen, yüzünü göreyim, sesini
duyayım; çünkü sesin tatlı, yüzün güzel. [15] Bizim için
tilkileri, bağları talan eden küçük tilkileri yakalayın;
çünkü bağlarımız çiçek açtı. [16] Sevgilim benimdir,
ben de onunum. Zambaklar arasında otluyor. [17] Gün
serinleyip gölgeler kaçana kadar dön, sevgilim, ve
Beter dağları üzerinde bir ceylan ya da genç bir geyik
gibi ol.

3

[1] Gece yatağımda, canımın sevdiğini aradım. Onu
aradım, ama bulamadım. [2] Şimdi kalkıp kenti
dolaşayım; sokaklarda, meydanlarda, canımın
sevdiğini arayayım. Onu aradım, ama bulamadım. [3]
Kentte dolaşan bekçiler beni buldu: “Canımın
sevdiğini gördünüz mü?” [4] Onlardan azıcık
uzaklaşmıştım ki, canımın sevdiğini buldum. Ona
sarıldım, bırakmadım onu, annemin evine, bana gebe
kaldığı kadının odasına götürene dek. [5] Ey Yeruşalim
kızları, ceylanlar, kırlardaki dişi geyikler adına size
ant içtiriyorum: Sevdayı vakti gelmeden
uyandırmayın, onu harekete geçirmeyin. [6] Kim bu
çölde yükseliyor, duman sütunları gibi; mürle,
günlükle, tüccarın her tür hoş kokusuyla kokulanmış

olarak? [7] Bakın, bu Süleyman'ın tahtırevanı! Çevresinde İsrail'in yiğitlerinden altmış yiğit var. [8] Hepsi kılıç kuşanmış, savaşta ustalaşmış adamlardır. Gece korkularına karşı her birinin kılıcı kalçasındadır. [9] Kral Süleyman kendisine Lübnan ağacından bir tahtırevan yaptırdı. [10] Direklerini gümüşten, tabanını altından, oturağını erguvandan yaptı. İç kısmı sevgiyle döşendi, Yeruşalim kızlarının eliyle. [11] Çıkın, ey Siyon kızları, Kral Süleyman'ı görün; annesi onu hangi taçla taçlandırdıysa, onunla görün onu, düğün gününde, yüreğinin sevinç gününde.

4

[1] İşte, güzelsin sevgilim, işte, güzelsin. Peçenin ardındaki gözlerin güvercin gibi. Saçların Gilat Dağı'ndan inen keçi sürüsü gibi. [2] Dişlerin kırkımdan yeni çıkmış, yıkanıp yukarı gelen bir sürü gibi; her birinin bir eşi var, aralarında yavrusunu yitirmiş olan yok. [3] Dudakların al kırmızı bir iplik gibi, ağzın ne hoş. Peçenin ardındaki şakakların bir nar dilimi gibi. [4] Boynun silahlık için yapılmış Davut'un kulesi gibi; üzerinde bin kalkan, yiğitlerin bütün kalkanları asılı. [5] İki göğsün, zambaklar arasında otlayan ceylanın ikiz iki yavrusu gibi. [6] Gün serinleyip gölgeler kaçana dek, mür dağına, günnük tepesine gideceğim. [7] Sevgilim, baştan başa güzelsin. Sende hiç kusur yok. [8] Benimle Lübnan'dan gel, gelinim, benimle Lübnan'dan gel. Amana'nın doruğundan, Senir'in ve Hermon'un doruğundan, aslan inlerinden, pars dağlarından bak. [9] Kız kardeşim, gelinim, yüreğimi çaldın; gözlerinin tek bir bakışıyla, boynundaki gerdanlığın bir halkasıyla yüreğimi çaldın. [10] Sevgin ne güzel, kız kardeşim, gelinim! Sevgin şaraptan ne kadar daha iyi! Kokularının hoşluğu her tür baharattan daha güzel! [11] Dudakların, gelinim, petekten bal damlatıyor. Dilinin altında bal ile süt var. Giysilerinin kokusu Lübnan'ın kokusu gibi. [12] Kız kardeşim, gelinim, kilitli bir bahçedir; kapalı bir pınar, mühürlü bir kaynak. [13] Filizlerin, seçkin meyvelerle dolu bir nar bahçesi gibi; kına ve sümbül bitkileriyle, [14] sümbül, safran, kamış ve tarçınla, her tür buhur ağacıyla; mür ve öd ağacıyla, en iyi baharatların hepsiyle, [15] bahçelerin pınarı, canlı suların kuyusu, Lübnan'dan akan dereler. [16] Uyan, ey kuzey rüzgârı; gel, ey güney rüzgârı! Bahçeme es ki baharatlarının kokusu yayılsın. Sevgilim bahçesine gelsin, seçkin meyvelerini tatsın.

5

[1] Bahçeme geldim, kız kardeşim, gelinim. Mürümü baharatımla topladım, peteğimi balımla yedim, şarabımı sütümle içtim. Yiyin, dostlar, için, evet, bol bol için, sevgililer. [2] Uyuyordum, ama yüreğim uyanıktı. İşte sevgilimin sesi; kapıyı çalıyor: “Bana aç, kız kardeşim, sevgilim, güvercinim, kusursuzum. Çünkü başım çiyle, saçlarım gecenin nemiyle dolu.” [3] Elbisemi çıkardım. Onu yeniden mi giyeyim? Ayaklarımı yıkadım. Onları yeniden mi kirleteyim? [4] Sevgilim elini demir sürgünün aralığından içeri uzattı. Yüreğim onun için çarptı. [5] Sevgilime kapıyı açmak için kalktım. Ellerimden mür damladı, parmaklarımdan sıvı mür, kilidin kollarının üzerine. [6] Sevgilime açtım, ama sevgilim gitmişti, çekip gitmişti. Konuştuğunda içim eriyip gitmişti. Onu aradım, ama bulamadım. Ona seslendim, ama bana karşılık vermedi. [7] Kentte dolaşan bekçiler beni buldu. Beni dövdüler, yaraladılar. Surların bekçileri örtümü üzerimden aldılar. [8] Size ant içtiririm, ey Yeruşalim kızları: Eğer sevgilimi bulursanız, ona benim aşktan bitkin düştüğümü söyleyin. [9] Senin sevgilin başka bir sevgiliden ne üstün, ey kadınların en güzeli? Senin sevgilin başka bir sevgiliden ne üstün ki bize böyle ant içtiriyorsun? [10] Sevgilim parlak tenli ve al aldır, on binler arasında seçkindir. [11] Başı en saf altın gibidir. Bukleleri salkım salkımdır, karga gibi siyahtır. [12] Gözleri su kıyılarındaki güvercinler gibidir, sütle yıkanmış, kusursuzca yerine oturtulmuş taşlar gibidir. [13] Yanakları baharat tarhı gibidir, kokulu ot tümsekleri gibi. Dudakları zambaklar gibidir, üzerlerinden sıvı mür damlar. [14] Elleri zebercetle bezenmiş altın halkalar gibidir. Gövdesi safirlerle kaplı fildişi işi gibidir. [15] Bacakları saf altın kaideler üzerine dikilmiş mermer sütunlar gibidir. Görünüşü Lübnan gibidir, sedir ağaçları gibi seçkindir. [16] Ağzı tatlılığın ta kendisidir, evet, bütünüyle güzeldir. İşte sevgilim budur, işte dostum budur, ey Yeruşalim kızları.

6

[1] Kadınların en güzeli, sevgilin nereye gitti? Sevgilin hangi yöne döndü? Onu seninle birlikte arayalım. [2] Sevgilim bahçesine indi, baharat tarhlarına; bahçelerde otlatmaya, zambaklar toplamaya. [3] Ben sevgilime aitim, sevgilim de bana. O, zambakların arasında otluyor. [4] Ey sevgilim, Tirsa kadar güzelsin, Yeruşalim kadar sevimlisin, sancaklı bir ordu kadar heybetlisin. [5] Gözlerini benden çevir, çünkü beni sersemlettiler. Saçların, Gilat'ın yamacına uzanmış keçi sürüsü gibi. [6] Dişlerin yıkanıp çıkmış koyun sürüsü gibi; her birinin ikizi var, aralarında yavrusunu yitiren yok. [7] Peçenin arkasındaki şakakların nar dilimi gibi. [8] Altmış kraliçe, seksen cariye, sayısız genç kız var. [9] Güvercinim, kusursuzum tektir. Annesinin biricik kızıdır, kendisini doğuranın gözdesidir. Genç kızlar onu gördü, ona ne mutlu dediler; kraliçelerle cariyeler de onu övdü. [10] Şafak gibi görünen bu kim? Ay gibi güzel, güneş gibi parlak, sancaklı bir ordu kadar heybetli. [11] Ceviz korusuna indim, vadideki taze filizlere bakmaya, asma tomurcuklandı mı, narlar çiçek açtı mı görmeye. [12] Ben daha farkına varmadan, içimdeki arzu beni soylu halkımın savaş arabalarına çıkardı. [13] Dön, dön, Şulamlı! Dön, dön, seni seyredelim. Şulamlı'yı neden Mahanaim dansına bakar gibi seyretmek istiyorsunuz?

7

[1] Sandal içindeki ayakların ne güzel, ey soylu kız! Dolgun kalçaların mücevherler gibi, usta ellerin işlediği bir sanat eseri gibi. [2] Bedenin yuvarlak bir kâse gibi, içinde karışık şarap eksik değil. Belin zambaklarla çevrili bir buğday yığını gibi. [3] İki memen, ceylanın ikiz yavruları gibi. [4] Boynun fildişi bir kule gibi. Gözlerin Batrabbim Kapısı yanındaki Heşbon havuzları gibi. Burnun Şam'a bakan Lübnan kulesi gibi. [5] Başın üstünde Karmel gibi yükseliyor. Saçlarının telleri erguvan gibi. Kral, saçlarının örgülerine tutulmuş. [6] Ne güzelsin, ne hoşsun, ey sevgili, ne büyük zevk veriyorsun! [7] Boy posun hurma ağacına benziyor, memelerin de onun meyvelerine. [8] "Hurma ağacına çıkacağım," dedim, "meyvelerini tutacağım." Memelerin asmanın salkımları gibi olsun, soluğunun kokusu elmalar gibi olsun, ey sevgili. [9] Ağzın en iyi şarap gibi olsun, sevgilim için yumuşakça aksın, uyuyanların dudaklarının üzerinden kayıp geçsin. [10] Ben sevgilime aitim. Onun arzusu bana yöneliktir. [11] Gel, sevgilim, kırlara çıkalım. Köylerde geceleyelim. [12] Bağlara erkenden gidelim. Asma filizlenmiş mi, çiçeği açılmış mı, narlar çiçeklenmiş mi görelim. Orada sana sevgimi vereceğim. [13] Adamotları koku yayıyor. Kapılarımızın yanında her çeşit değerli meyve var; yenisi de var, eskisi de. Bunları senin için sakladım, sevgilim.

8

[1] Keşke annemin göğsünden emmiş kardeşim gibi olsaydın! Seni dışarıda bulsam öperdim, kimse de beni küçümsemezdi. [2] Sana yol gösterip seni annemin evine götürürdüm; o da bana öğretirdi. Sana baharatlı şarap, narımın suyundan içirirdim. [3] Sol eli başımın altında olurdu, sağ kolu bana sarılırdı. [4] Ey Yeruşalim kızları, size ant içiriyorum: Sevgiyi isteği uyanmadan ne uyandırın ne de kımıldatın. [5] Sevgilisine yaslanmış, çölden çıkan bu kadın kim? Seni elma ağacının altında uyandırdım. Annen sana orada gebe kaldı, seni doğuran orada doğum sancısı çekti. [6] Beni yüreğinin üstüne bir mühür gibi, kolunun üstüne bir mühür gibi koy. Çünkü sevgi ölüm kadar güçlüdür, kıskançlık ölüler diyarı kadar acımasızdır. Alevleri ateş alevleridir, RAB'bin yalın alevi gibidir. [7] Sevgiyi engin sular söndüremez, seller de onu boğamaz. Bir adam sevgi için evinin bütün varlığını verse, büsbütün hor görülür. [8] Küçük bir kız kardeşimiz var, göğüsleri daha gelişmemiş. Kendisi için söz istenecek gün kız kardeşimiz için ne yapacağız? [9] Eğer o bir duvarsa, onun üstüne gümüşten bir kule dikeceğiz. Eğer o bir kapıysa, onu sedir tahtalarıyla çevireceğiz. [10] Ben bir duvarım, göğüslerim de kuleler gibi. Böylece onun gözünde esenlik bulmuş biri oldum. [11] Süleyman'ın Baal-Hamon'da bir bağı vardı. Bağı bağcılara kiraya verdi; her biri meyvesi için bin şekel gümüş getirecekti. [12] Kendi bağım önümde duruyor. O bin şekel senin olsun, ey Süleyman; meyvesini bekleyenlere de iki yüz şekel. [13] Ey bahçelerde oturan sevgili, dostlar

sesini dinliyor; bırak da sesini duyayım. 14 Gel, sevgilim! Baharat dağları üzerinde ceylan ya da genç bir geyik gibi ol!

Yeşaya

1

[1] Amots oğlu Yeşaya'nın, Yahuda ve Yeruşalim'le ilgili gördüğü görüm. Bu görümü Yahuda kralları Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya günlerinde gördü. [2] Dinleyin, ey gökler; kulak ver, ey yeryüzü; çünkü RAB konuştu: "Çocuklar yetiştirip büyüttüm, ama onlar bana başkaldırdı. [3] Öküz sahibini bilir, eşek de efendisinin yemliğini; ama İsrail bilmiyor, halkım anlamıyor." [4] Vah günahlı ulusun haline! Suç yükü altında ezilen halk, kötülük edenlerin soyu, yozlaşmış çocuklar! RAB'bi bıraktılar, İsrail'in Kutsalı'nı hor gördüler, yüz çevirip uzaklaştılar. [5] Neden daha çok dövülesiniz ki? Neden durmadan başkaldırıyorsunuz? Bütün baş hasta, bütün yürek bitkin. [6] Ayak tabanından başa kadar sağlam yer yok: yaralar, bereler, açık yaralar. Ne kapatılmışlar, ne sarılmışlar, ne de yağla yumuşatılmışlar. [7] Ülkeniz ıssız kaldı. Kentleriniz ateşle yanıp kül oldu. Toprağınızı gözlerinizin önünde yabancılar yiyip bitiriyor; yabancıların yıktığı bir yer gibi ıssız kaldı. [8] Siyon kızı, bağdaki bir kulübe gibi, bostandaki bir barınak gibi, kuşatılmış bir kent gibi tek başına bırakıldı. [9] Orduların RABbi bize pek az sağ kalan bırakmasaydı, Sodom gibi olurduk, Gomora'ya benzerdik. [10] RAB'bin sözünü işitin, ey Sodom önderleri! Tanrımız'ın yasasına kulak verin, ey Gomora halkı! [11] RAB diyor ki, "Bunca kurbanınız bana ne? Koçların yakmalık sunularına, besili hayvanların yağına doydum. Boğaların, kuzuların, tekelerin kanından hoşlanmıyorum. [12] Önüme çıkmaya geldiğinizde, avlularımı çiğnemenizi sizden kim istedi? [13] Artık boş sunular getirmeyin. Buhur bana iğrenç geliyor; Yeni Ay törenleri, Şabatlar ve kutsal toplantılar... Kötülükle dolu toplantılara dayanamıyorum. [14] Canım Yeni Ay törenlerinizden ve bayramlarınızdan nefret ediyor. Bana yük oldular; onları taşımaktan yoruldum. [15] Ellerinizi açtığınızda gözlerimi sizden gizleyeceğim. Evet, çok dua etseniz de dinlemeyeceğim. Elleriniz kanla dolu. [16] Yıkanın, arının. Yaptığınız kötülüğü gözümün önünden kaldırın. Kötülük etmekten vazgeçin. [17] İyilik etmeyi öğrenin. Adaleti arayın. Ezilene hakkını verin. Öksüzün davasını görün. Dul kadını savunun." [18] RAB diyor ki, "Haydi gelin, birlikte durumu konuşalım. Günahlarınız al gibi kızıl olsa da kar gibi ak olacak; koyu kırmızı olsa da yün gibi olacak. [19] İstekli olur, söz dinlerseniz, ülkenin iyiliklerinden yersiniz; [20] ama reddeder, başkaldırırsanız, kılıç sizi yiyip bitirecek; çünkü bunu söyleyen RAB'bin ağzıdır." [21] Sadık kent nasıl da fahişe oldu! Oysa adaletle doluydu; doğruluk içinde barınırdı, şimdiyse katiller barınıyor. [22] Gümüşün cürufa döndü, şarabına su katıldı. [23] Önderlerin asi, hırsızların ortağı oldu. Hepsi rüşvet seviyor, armağan peşinde koşuyor. Öksüze adalet sağlamıyorlar, dul kadının davası önlerine gelmiyor. [24] Bu yüzden Rab, Orduların RABbi, İsrail'in Güçlüsü şöyle diyor: "Ah, hasımlarımdan kendimi rahatlatacağım, düşmanlarımdan öcümü alacağım. [25] Elimi sana karşı çevireceğim, cürufunu iyice arıtacağım, bütün kalayını ayırıp atacağım. [26] Yargıçlarını eskisi gibi, öğütçülerini başlangıçtaki gibi yeniden kuracağım. Ondan sonra sana, 'Doğruluk Kenti', 'Sadık Kent' denecek." [27] Siyon adaletle kurtarılacak, ona dönenler doğrulukla kurtulacak. [28] Ama başkaldıranlarla günahkârlar birlikte kırılacak, RAB'bi bırakanlar yok olacak. [29] Çünkü özlem duyduğunuz meşelerden utanacaksınız, seçtiğiniz bahçeler yüzünden rezil olacaksınız. [30] Çünkü yaprağı solan bir meşe gibi, susuz kalmış bir bahçe gibi olacaksınız. [31] Güçlü kişi kav gibi olacak, yaptığı iş de kıvılcıma benzeyecek. İkisi birlikte yanacak, onları söndüren olmayacak."

2

[1] Amots oğlu Yeşaya'nın Yahuda ve Yeruşalim hakkında gördüğü söz budur. [2] Son günlerde RAB'bin Evi'nin dağı dağların tepesinde kurulacak, tepelerin üstüne yükseltilecek; bütün uluslar ona akın edecek. [3] Birçok halk gidip şöyle diyecek: "Gelin, RAB'bin dağına, Yakup'un Tanrısı'nın Evi'ne çıkalım. O bize kendi yollarını öğretsin, biz de onun yollarında yürüyelim." Çünkü yasa Siyon'dan, RAB'bin sözü Yeruşalim'den çıkacak. [4] Uluslar arasında yargılayacak, birçok halk hakkında karar verecek.

Kılıçlarını saban demirlerine, mızraklarını bağcı bıçaklarına dövecekler. Ulus ulusa karşı kılıç kaldırmayacak, artık savaşmayı öğrenmeyecekler. 5 Ey Yakup soyu, gelin, RAB'bin ışığında yürüyelim. 6 Çünkü halkını, Yakup soyunu bıraktın; çünkü onlar doğudan gelen adetlerle doldu, Filistliler gibi falcılık ediyor, yabancıların çocuklarıyla el ele veriyorlar. 7 Ülkeleri altın ve gümüşle dolu, hazinelerinin sonu yok. Ülkeleri atlarla da dolu, savaş arabalarının sonu yok. 8 Ülkeleri putlarla da dolu. Kendi ellerinin yaptığına, kendi parmaklarının biçim verdiğine tapınıyorlar. 9 İnsan alçaltıldı, insanoğlu küçültüldü; onları bağışlama. 10 RAB'bin dehşetinden, görkemli yüceliğinin önünden kayalıklara gir, toprağa saklan. 11 İnsanın gururlu bakışları alçaltılacak, insanların kibri yere indirilecek; o gün yalnız RAB yüceltilecek. 12 Çünkü Orduların RAB'binin günü, gururlu ve kibirli olan herkese, yükseltilmiş olan her şeye karşı gelecek; hepsi alçaltılacak: 13 Lübnan'ın bütün yüksek ve görkemli sedirlerine, Başan'ın bütün meşelerine karşı; 14 Bütün yüksek dağlara, bütün yükselen tepelere karşı; 15 Her yüksek kuleye, her sağlam sura karşı; 16 Bütün Tarşiş gemilerine, bütün güzel görünümlü şeylere karşı. 17 İnsanın gururu eğilecek, insanların kibri alçaltılacak; o gün yalnız RAB yüceltilecek. 18 Putlar tümüyle yok olup gidecek. 19 RAB'bin dehşetinden, görkemli yüceliğinin önünden, yeri şiddetle sarsmak üzere ayağa kalktığında, insanlar kayaların mağaralarına, yerin oyuklarına girecek. 20 O gün insanlar, tapınmak için kendilerine yaptıkları gümüş putlarını ve altın putlarını köstebeklere ve yarasalara atacak. 21 RAB'bin dehşetinden, görkemli yüceliğinin önünden, yeri şiddetle sarsmak üzere ayağa kalktığında, kayaların kovuklarına ve sarp kayalıkların yarıklarına girmek için kaçacaklar. 22 Soluk alıp verişi burnunda olan insana güvenmeyi bırakın; çünkü onun ne değeri var?

3

1 Çünkü işte, Egemen RAB, Orduların RABbi, Yeruşalim'den ve Yahuda'dan desteği ve dayanağı kaldırıyor; ekmeğin bütün dayanağını, suyun bütün dayanağını; 2 yiğidi, savaşçıyı, yargıcı, peygamberi, falcıyı, ihtiyarı, 3 ellibaşını, saygın adamı, danışmanı, usta zanaatkârı ve becerikli büyücüyü. 4 Onlara önder olarak çocukları vereceğim, çocuklar üzerlerinde egemenlik sürecek. 5 Halk birbirine baskı yapacak, herkes komşusuna yüklenecek. Genç yaşlıya karşı küstahlık edecek, aşağılık olan saygın olana karşı büyüklenecek. 6 Bir adam baba evinde kardeşini yakalayıp, “Senin üstün başın var, önderimiz sen ol; bu yıkıntı da senin elinin altında bulunsun” diyecek. 7 O gün o da yüksek sesle, “Ben yaraları saran biri olmam; çünkü evimde ne ekmek var ne giysi. Beni halka önder yapmayın” diyecek. 8 Çünkü Yeruşalim yıkıma uğradı, Yahuda düştü; dilleri de yaptıkları da RAB'be karşı, yüceliğinin gözlerini kışkırtıyorlar. 9 Yüzlerinin ifadesi onlara karşı tanıklık ediyor. Günahlarını Sodom gibi sergiliyor, onu gizlemiyorlar. Vay onların canına! Çünkü felaketi kendi başlarına getirdiler. 10 Doğru kişiye, “İyi olacak” deyin; çünkü yaptıklarının meyvesini yiyecekler. 11 Vay kötüye! Başına felaket gelecek; çünkü ellerinin yaptığı ona geri ödenecek. 12 Halkıma gelince, onlara çocuklar baskı yapıyor, kadınlar üzerlerinde egemenlik sürüyor. Ey halkım, sana önderlik edenler seni saptırıyor, yürüdüğün yolu karmakarışık ediyor. 13 RAB davayı görmek için ayağa kalktı, halkları yargılamak için duruyor. 14 RAB halkının ihtiyarlarıyla ve önderleriyle yargıya girecek: “Bağı yiyip bitiren sizsiniz. Yoksuldan alınan çapul evlerinizde.” 15 “Halkımı ezip yoksulların yüzünü niçin öğütüyorsunuz?” diyor Egemen RAB, Orduların RABbi. 16 RAB ayrıca şöyle dedi: “Siyon kızları kibirlendi; boyunlarını uzatarak, göz süzerek yürüyorlar. Çalımlı çalımlı yürüyor, ayaklarındaki halkaları şıngırdatıyorlar.” 17 Bu yüzden Rab, Siyon kızlarının başına yara vuracak; RAB onların saç diplerini çıplak bırakacak. 18 O gün Rab onların ayak halkalarının, alın bantlarının, hilal biçimli kolyelerinin güzelliğini çekip alacak; 19 küpeleri, bilezikleri, peçeleri, 20 baş süslerini, ayak zincirlerini, kuşakları, koku şişelerini, muskaları, 21 mühür yüzüklerini, burun halkalarını, 22 bayramlık giysileri, üstlükleri, şalları, keseleri, 23 el aynalarını, ince keten giysileri, sarıkları ve örtüleri. 24 Güzel kokunun yerine çürüklük olacak; kuşağın yerine ip; özenle yapılmış saçların yerine kellik; gösterişli giysinin yerine çul kuşanmak; güzelliğin yerine dağlama izi. 25 Adamların kılıçla düşecek, yiğitlerin savaşta ölecek.

26 Siyon'un kapıları yas tutup ağlayacak; kenti
bomboş kalacak, yere oturacak.

4

1 O gün yedi kadın bir adama sarılıp şöyle diyecek:
“Kendi ekmeğimizi yer, kendi giysilerimizi giyeriz.
Yeter ki senin adınla anılalım. Utancımızı kaldır.” 2 O
gün RAB'bin filizi güzel ve görkemli olacak; toprağın
ürünü de İsrail'den sağ kalanların güzelliği ve
görkemi olacak. 3 O zaman Siyon'da kalan ve
Yeruşalim'de sağ kalan kişiye, yani Yeruşalim'de
yaşayanlar arasında adı yazılmış olan herkese, kutsal
denecek. 4 Rab, adalet ruhuyla ve yakıp arındıran
ruhla Siyon kızlarının kirini yıkayıp Yeruşalim'in kan
suçunu içinden temizlediği zaman, 5 RAB, Siyon
Dağı'nın bütün yerleşimi üzerine ve oradaki bütün
toplulukların üzerine gündüz bulut ve duman, gece
de alevli ateşin parıltısını yaratacak. Çünkü bütün
yüceliğin üzerinde bir örtü olacak. 6 Gündüz sıcaktan
gölge sağlayan bir çardak, fırtınadan ve yağmurdan
korunmak için bir sığınak ve barınak olacak.

5

1 Sevgilim için, onun bağına dair bir ezgi söyleyeyim.
Sevgilimin çok verimli bir tepede bağı vardı. 2 Onu
belledi, taşlarını ayıkladı, en iyi asmayı dikti.
Ortasına bir kule yaptı, içine de bir üzüm sıkacağı
oydu. Üzüm vermesini bekledi, ama yabanıl üzüm
verdi. 3 “Şimdi ey Yeruşalim halkı, ey Yahuda
adamları, lütfen benimle bağım arasında hüküm
verin. 4 Bağım için yapmadığım ne kaldı? Üzüm
vermesini bekledim de neden yabanıl üzüm verdi? 5
Şimdi bağıma ne yapacağımı size bildireyim. Çitini
kaldıracağım, yiyip bitirilecek. Duvarını yıkacağım,
ayaklar altında çiğnenecek. 6 Onu ıssız bırakacağım.
Budanmayacak, bellenmeyecek. Dikenler ve çalılar
bitecek. Bulutlara da ona yağmur yağdırmamalarını
buyuracağım.” 7 Çünkü Orduların RAB'binin bağı
İsrail halkıdır, Yahuda adamları da onun hoşlandığı
fidedir. O adalet bekledi, ama işte zulüm vardı;
doğruluk bekledi, ama işte feryat vardı. 8 Vay haline
onların, ev üstüne ev katanların, tarla üstüne tarla
ekleyenlerin! Öyle ki yer kalmıyor, ülkenin ortasında
yalnız siz oturuyorsunuz. 9 Orduların RAB'bi
kulaklarıma şöyle dedi: “Gerçekten birçok ev ıssız
kalacak, büyük ve güzel evler kimsesiz olacak. 10
Çünkü on dönüm bağ ancak bir bat ürün verecek, bir
homer tohum da ancak bir efa ürün verecek.” 11 Vay
haline onların, sabah erkenden kalkıp içkinin peşine
düşenlerin, gecenin geç vaktine kadar oyalanıp
şarabın ateşiyle tutuşanların! 12 Şölenlerinde lir,
çenk, tef ve kaval var, şarap da var; ama RAB'bin
yaptıklarına saygı göstermiyor, ellerinin işini
düşünmüyorlar. 13 Bu yüzden halkım bilgisizlik
yüzünden sürgüne gidecek. Saygın adamları açlıktan
kırılacak, kalabalıkları susuzluktan yanacak. 14 Bu
yüzden ölüler diyarı iştahını büyüttü, ağzını
ölçüsüzce açtı. Halkın görkemi, kalabalığı, gösterişi
ve içlerinde coşup sevinenler oraya inecek. 15 İnsan
alçaltılacak, insanoğlu küçültülecek, kibirli gözler
yere indirilecek. 16 Ama Orduların RAB'bi adaletle
yüceltilecek, Kutsal Tanrı doğrulukla kutsallığını
gösterecek. 17 O zaman kuzular kendi
otlaklarındaymış gibi otlayacak, zenginlerin
yıkıntılarında yabancılar yiyecek. 18 Vay haline
onların, yalan ipleriyle suçu çekenlerin, araba
halatıyla kötülüğü sürükleyenlerin! 19 Onlar şöyle
diyor: “Bırak da işini çabuk yapsın, hızlandırsın,
görelim! İsrail'in Kutsalı'nın tasarısı yaklaşsın,
gerçekleşsin de bilelim!” 20 Vay haline onların,
kötüye iyi, iyiye kötü diyenlerin, karanlığı ışık, ışığı
karanlık yapanların, acıyı tatlı, tatlıyı acı yerine
koyanların! 21 Vay haline onların, kendi gözlerinde
bilge olanların, kendi akıllarınca anlayışlı olanların!
22 Vay haline onların, şarap içmekte yiğit olanların,
içki karıştırmakta usta olanların! 23 Rüşvet için
suçluyu aklayanların, suçsuzdan adaleti
esirgeyenlerin! 24 Bu yüzden ateşin dili anızı nasıl
yiyip bitirirse, kuru ot alevin içinde nasıl çöküp
giderse, onların kökü çürük gibi olacak, çiçekleri toz
gibi savrulup gidecek. Çünkü Orduların RAB'binin
yasasını reddettiler, İsrail'in Kutsalı'nın sözünü hor
gördüler. 25 Bu yüzden RAB'bin öfkesi halkına karşı
alevlendi. Elini onlara karşı uzattı ve onları vurdu.
Dağlar sarsıldı, leşleri sokakların ortasında süprüntü

gibi oldu. Bütün bunlara rağmen öfkesi dinmedi, eli hâlâ uzanmış duruyor. [26] Uzakta yaşayan uluslara bir sancak kaldıracak, yeryüzünün ucundakilere ıslık çalacak. İşte hızla, çarçabuk gelecekler. [27] Aralarında yorulan da tökezleyen de olmayacak. Hiçbiri uyuklamayacak, uyumayacak. Bellerindeki kuşak çözülmeyecek, çarıklarının bağı kopmayacak. [28] Okları keskin, yaylarının hepsi kurulmuş. Atlarının tırnakları çakmaktaşı gibi sayılacak, tekerlekleri kasırga gibi dönecek. [29] Kükreyişleri dişi aslanınkine benzeyecek. Genç aslanlar gibi kükreyecekler. Evet, kükreyip avlarını yakalayacak, götürüp kurtaran olmadan alıp gidecekler. [30] O gün onlara karşı denizin uğultusu gibi uğuldayacaklar. Biri ülkeye bakarsa, işte karanlık ve sıkıntı! Işık bile bulutlarında kararmış olacak.

6

[1] Kral Uzziya'nın öldüğü yıl, yüce ve yüksek bir tahtta oturan Rab'bi gördüm; kaftanının etekleri tapınağı dolduruyordu. [2] Üstünde seraflar duruyordu. Her birinin altı kanadı vardı. İkisiyle yüzünü örtüyor, ikisiyle ayaklarını örtüyor, ikisiyle uçuyordu. [3] Biri ötekine seslenip şöyle diyordu: “Orduların RAB'bi kutsaldır, kutsaldır, kutsaldır! Bütün yeryüzü onun yüceliğiyle dolu!” [4] Seslenenin gür sesiyle kapı eşiklerinin temelleri sarsıldı ve tapınak dumanla doldu. [5] O zaman dedim ki: “Vay halime! Mahvoldum! Çünkü ben dudakları kirli bir adamım, dudakları kirli bir halkın ortasında yaşıyorum; çünkü gözlerim Kral'ı, Orduların RAB'bi'ni gördü!” [6] Bunun üzerine seraflardan biri bana uçup geldi. Elinde, sunaktan maşayla aldığı kor bir kömür vardı. [7] Onu ağzıma dokundurup şöyle dedi: “Bak, bu dudaklarına değdi; suçun giderildi, günahın bağışlandı.” [8] Sonra Rabbin sesini duydum. Şöyle diyordu: “Kimi göndereyim? Bizim için kim gidecek?” Ben de, “İşte ben, beni gönder!” dedim. [9] O da dedi ki: “Git, bu halka şunu söyle: ‘Duyun, ama anlamayın; görün, ama kavramayın.’” [10] Bu halkın yüreğini nasırlaştır, kulaklarını ağırlaştır, gözlerini kapa; yoksa gözleriyle görür, kulaklarıyla işitir, yüreğiyle anlar, geri döner ve iyileşir.” [11] Ben de, “Rab, ne zamana kadar?” dedim. O da şöyle cevap verdi: “Kentler ıssız kalıp içinde yaşayan olmayıncaya dek, evler insansız kalıncaya dek, ülke tümüyle viraneye dönünceye dek; [12] RAB insanları çok uzaklara götürecek ve ülkenin ortasında terk edilmiş yerler çoğalacak. [13] İçinde onda bir kalsa bile, o da yeniden yok edilecek. Ama kesildiklerinde kütüğü kalan sakız ağacı ve meşe gibi, onun kütüğü de kutsal tohum olacaktır.”

7

[1] Yahuda Kralı Uzziya oğlu Yotam'ın oğlu Ahaz'ın günlerinde, Aram Kralı Resin'le İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah, Yeruşalim'e karşı savaş açmak için çıktılar, ama kente üstün gelemediler. [2] Davut soyuna, “Aram, Efrayim'le birleşti” diye haber verildi. Ahaz'ın da halkının da yüreği, orman ağaçları rüzgârda nasıl sallanırsa öyle sarsıldı. [3] O zaman RAB Yeşaya'ya, “Şimdi oğlun Şear-Yaşuv'u da yanına alıp Ahaz'ı karşılamaya git. Onu üst havuzun su yolunun ucunda, çamaşırcı tarlasına giden yolun yanında bulacaksın” dedi. [4] “Ona de ki: Dikkatli ol, sakin kal. Korkma. Resin'in, Aram'ın ve Remalya oğlunun kızgın öfkesi yüzünden, tüten şu iki yanık odun parçasının artığından ötürü yüreğin yılmasın. [5] Çünkü Aram, Efrayim ve Remalya oğlu sana kötülük tasarlayıp şöyle dediler: [6] ‘Yahuda'ya saldırıp onu parçalayalım, onu aramızda paylaşalım, Taveel oğlunu da başına kral yapalım.’ [7] Egemen RAB şöyle diyor: ‘Bu tutmayacak, bu olmayacak. [8] Çünkü Aram'ın başı Şam'dır, Şam'ın başı da Resin'dir. Altmış beş yıl içinde Efrayim öyle kırılacak ki artık halk olmayacak. [9] Efrayim'in başı Samiriye'dir, Samiriye'nin başı da Remalya'nın oğludur. Eğer iman etmezseniz, ayakta kalamazsınız.’” [10] RAB Ahaz'a yine seslenip şöyle dedi: [11] “Tanrın RAB'den bir belirti iste; ister derinliklerden, ister yukarıların yüksekliğinden olsun.” [12] Ama Ahaz, “İstemeyeceğim, RAB'bi sınamayacağım” dedi. [13] Bunun üzerine Yeşaya şöyle dedi: “Dinleyin şimdi, ey Davut soyu! İnsanların sabrını taşırmanız yetmiyor mu ki Tanrım'ın sabrını da taşırıyorsunuz? [14] Bunun için Rab kendisi size bir belirti verecek: İşte, bakire gebe kalacak, bir oğul doğuracak ve adını İmmanuel koyacak. [15] Kötüyü reddedip iyiyi seçmeyi bildiğinde

kaymakla bal yiyecek. [16] Çünkü çocuk kötüyü reddedip iyiyi seçmeyi bilmeden önce, iğrendiğin o iki kralın ülkesi ıssız bırakılacak. [17] RAB senin, halkının ve babanın soyunun üzerine, Efrayim'in Yahuda'dan ayrıldığı günden beri görülmemiş günler getirecek: Asur kralını. [18] O gün RAB, Mısır ırmaklarının en uzak yerindeki sineğe de Asur ülkesindeki arıya da ıslık çalacak. [19] Hepsi gelip ıssız vadilere, kaya yarıklarına, bütün dikenli çalılara ve bütün otlaklara konacak. [20] O gün Rab, Fırat'ın ötesinden kiralanmış bir usturayla, yani Asur kralıyla, başı da ayak kıllarını da tıraş edecek; sakalı da kesip atacak. [21] O gün bir adam bir düveyle iki koyun besleyecek. [22] Öyle bol süt verecekler ki kaymak yiyecek. Ülkede geriye kalan herkes kaymakla bal yiyecek. [23] O gün, bin gümüş şekel değerinde bin asmanın bulunduğu her yer, çalıya ve dikene dönecek. [24] İnsanlar oraya okla yayla gidecek, çünkü bütün ülke çalı ve diken olacak. [25] Çapayla işlenen bütün tepelere artık çalıdan ve dikenden korktuğunuz için gitmeyeceksiniz. Oralar sığırların salındığı, koyunların çiğnediği yerler olacak."

8

[1] RAB bana, "Büyük bir levha al, üzerine herkesin okuyabileceği yazıyla, 'Maher Şalal Haş Baz' yaz" dedi; [2] "ve kâhin Uriya ile Yeberekya oğlu Zekeriya'yı kendime güvenilir tanıklar olarak alacağım." [3] Peygamber kadının yanına gittim, o da gebe kalıp bir oğul doğurdu. Sonra RAB bana, "Adını 'Maher Şalal Haş Baz' koy" dedi. [4] Çünkü çocuk daha "Babam" ve "Annem" demeyi öğrenmeden, Şam'ın servetiyle Samiriye'nin yağması Asur kralı tarafından götürülecek. [5] RAB bana yine seslenip şöyle dedi: [6] "Bu halk yumuşakça akan Şiloah sularını reddettiği, Resin'le Remalya'nın oğlundan hoşnut olduğu için; [7] bu yüzden Rab, Irmak'ın güçlü ve coşkun sularını, Asur kralını ve bütün görkemini onların üzerine getiriyor. O sular bütün yataklarının üstüne çıkacak, bütün kıyılarını aşacak. [8] Yahuda'nın içine akıp geçecek, taşıp boyna kadar ulaşacak. Açılmış kanatları ey İmmanuel, ülkenin dört bir yanını kaplayacak." [9] Gürültü koparın, ey halklar, ama paramparça olun! Dinleyin, ey uzak ülkelerin hepsi: Savaşa hazırlanın, ama paramparça olun! Savaşa hazırlanın, ama paramparça olun! [10] Birlikte plan kurun, boşa çıkacak; söz söyleyin, ayakta kalmayacak. Çünkü Tanrı bizimledir." [11] Çünkü RAB güçlü eli üzerimdeyken bana böyle söyledi; bu halkın yolunda yürümememi öğütleyip dedi ki, [12] "Bu halkın komplo dediği her şeye siz komplo demeyin. Onların tehditlerinden korkmayın, dehşete kapılmayın. [13] Orduların RABbi'ni kutsal saymanız gereken O'dur. Korkmanız gereken O'dur. Dehşet duymanız gereken O'dur. [14] O bir kutsal yer olacak, ama İsrail'in iki evi için kapan ve tuzak olacak; Yeruşalim'de yaşayanlar için de bir kapan ve tuzak olacak. [15] Birçoğu onun üzerinde tökezleyecek, düşecek, parçalanacak, tuzağa düşecek ve yakalanacak." [16] Tanıklığı sar, yasayı öğrencilerimin arasında mühürle. [17] Yakup soyundan yüzünü gizleyen RAB'bi bekleyeceğim, O'na umut bağlayacağım. [18] İşte, ben ve RAB'bin bana verdiği çocuklar, Siyon Dağı'nda yaşayan Orduların RABbi tarafından İsrail'de belirtiler ve şaşılası olaylar olarak verildik. [19] Size, "Cinlerle konuşanlara, cıvıldayıp mırıldanan ruh çağırıcılarla büyücülere danışın" dediklerinde, bir halk kendi Tanrısı'na danışmaz mı? Yaşayanlar için ölülere mi danışılır? [20] Yasaya ve tanıklığa başvurun! Eğer bu söze göre konuşmuyorlarsa, onlar için şafak yoktur. [21] Sıkıntı çekerek ve aç kalarak oradan geçecekler. Aç kalınca kaygılanacak, krallarına ve Tanrıları'na lanet edip yüzlerini yukarı çevirecekler. [22] Sonra yeryüzüne bakacaklar ve işte, sıkıntı, karanlık, acı dolu koyu bir kasvet görecekler. Kapkara karanlığa sürülecekler.

9

[1] Ama sıkıntı çeken için artık karanlık olmayacak. Önce Zebulun diyarını ve Naftali diyarını hor gördü, ama sonra deniz yolunu, Şeria'nın ötesini, ulusların Celilesi'ni yüceltti. [2] Karanlıkta yürüyen halk büyük bir ışık gördü. Ölüm gölgesinin diyarında yaşayanların üzerine ışık doğdu. [3] Ulusu çoğalttın, sevincini artırdın. Hasat sevincindeki gibi, ganimeti paylaşanların sevindiği gibi, senin önünde seviniyorlar. [4] Çünkü onların yük boyunduruğunu, omuzlarındaki değneği, onları ezenin asasını Midyan

gündeki gibi kırdın. 5 Çünkü gürültülü savaşta kullanılan her çizme ve kana bulanmış her giysi yakılacak, ateşe yem olacak. 6 Çünkü bize bir çocuk doğdu, bize bir oğul verildi; yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak. 7 Yönetiminin ve esenliğinin artışı son bulmayacak. Davut'un tahtı üzerinde ve krallığı üzerinde, onu o zamandan sonsuza dek adaletle ve doğrulukla kuracak, güçlendirecek. Bunu Orduların RAB'binin gayreti yapacak. 8 Rab Yakup'a bir söz gönderdi, o söz İsrail'in üzerine indi. 9 Bunu bütün halk bilecek, Efrayim ve Samiriye'de oturanlar da; yüreklerinin gururu ve küstahlığıyla şöyle diyorlar: 10 "Kerpiçler düştü, ama yontma taşlarla yeniden yapacağız. Yaban inciri ağaçları kesildi, ama yerlerine sedir ağaçları dikeceğiz." 11 Bu yüzden RAB, Resin'in düşmanlarını ona karşı yükseltecek, onun düşmanlarını kışkırtacak: 12 Önden Aramlılar, arkadan Filistliler; İsrail'i ağızlarını açıp yutacaklar. Bütün bunlara rağmen öfkesi dinmedi, eli hâlâ uzanmış durumda. 13 Yine de halk kendisini vurana dönmedi, Orduların RAB'bi aramadı. 14 Bu yüzden RAB, bir günde İsrail'den başı da kuyruğu da, hurma dalını da sazı da kesecek. 15 Baş, ihtiyar ve saygın adamdır; kuyruksa yalan öğreten peygamberdir. 16 Çünkü bu halkı yönetenler onu saptırıyor; onların yönettikleri de mahvoluyor. 17 Bu yüzden Rab onların genç adamlarına sevinmeyecek, öksüzlerine ve dullarına acımayacak. Çünkü herkes tanrısız ve kötülük yapan biridir, her ağız saçmalık konuşur. Bütün bunlara rağmen öfkesi dinmedi, eli hâlâ uzanmış durumda. 18 Çünkü kötülük ateş gibi yanıyor; dikenleri ve çalıları yiyip bitiriyor. Ormanın sık çalılıklarını tutuşturuyor, onlar da duman sütunları gibi yükseliyor. 19 Orduların RAB'binin gazabı yüzünden ülke kavruluyor; halk ateşe yem oluyor. Kimse kardeşini esirgemiyor. 20 Sağdan koparıp yer ama yine aç kalır; soldan yer ama doymaz. Her biri kendi kolunun etini yer: 21 Manaşşe Efrayim'i, Efrayim Manaşşe'yi yiyecek; ikisi birden Yahuda'ya karşı olacak. Bütün bunlara rağmen öfkesi dinmedi, eli hâlâ uzanmış durumda.

10

1 Vay o haksız buyruklar çıkaranların haline, ezici kararlar yazan kâtiplerin haline! 2 Muhtaçları adaletten yoksun bırakıyor, halkımın yoksullarının hakkını ellerinden alıyorlar; dul kadınları ganimet, öksüzleri av yapıyorlar. 3 Hesap sorma gününde ne yapacaksınız? Uzaklardan gelecek yıkımda kime yardım için kaçacaksınız? Zenginliğinizi nereye bırakacaksınız? 4 Tutsakların arasında eğilmekten, öldürülenlerin arasına düşmekten başka çareleri kalmayacak. Bütün bunlara rağmen öfkesi dinmedi, eli hâlâ kalkmış durumda. 5 Vay Asur'un haline! Öfkemin değneği odur, elindeki asa gazabımın aracıdır. 6 Onu saygısız bir ulusa karşı göndereceğim; kendimi öfkelendiren halka karşı buyruk vereceğim; yağma alsın, ganimet toplasın, onları sokak çamuru gibi çiğnesin diye. 7 Ama onun niyeti bu değildir, yüreği de böyle düşünmez. Çünkü onun yüreğinde yıkmak, az sayıda değil, birçok ulusu ortadan kaldırmak vardır. 8 Çünkü şöyle der: "Önderlerimin hepsi kral değil mi?" 9 "Kalno Karkamış gibi değil mi? Hamat Arpat gibi değil mi? Samiriye Şam gibi değil mi?" 10 Elim put krallıklarına ulaştı; onların oyma putları Yeruşalim'inkileri de Samiriye'ninkileri de aşıyordu. 11 Samiriye'ye ve putlarına yaptığımı Yeruşalim'e ve putlarına da yapmayacak mıyım?" 12 Bu yüzden Rab, Siyon Dağı'nda ve Yeruşalim'de bütün işini tamamlayınca, Asur kralının kendini beğenmiş yüreğinin ürününü ve kibirli bakışlarının küstahlığını cezalandıracağım. 13 Çünkü o şöyle dedi: "Bunu elimle, kendi gücümle yaptım, kendi bilgeliğimle yaptım; çünkü anlayış sahibiyim. Halkların sınırlarını kaldırdım, hazinelerini yağmaladım. Güçlü bir adam gibi yöneticilerini yere indirdim." 14 "Elim halkların zenginliğine yuvaya uzanır gibi uzandı; terk edilmiş yumurtalar nasıl toplanırsa, ben de bütün yeryüzünü öyle topladım. Kanadını kıpırdatan olmadı, ağzını açan olmadı, cıvıldayan olmadı." 15 Balta, kendisiyle odun kesene karşı övünebilir mi? Testere, kendisini kullananın üstünde büyüklük taslayabilir mi? Değnek, onu kaldıranları kaldırabilirmiş gibi! Asa, odun olmayan birini kaldırabilirmiş gibi! 16 Bu yüzden Egemen, Orduların RAB'bi, semiz adamlarının arasına zayıflık gönderecek. Görkeminin altına ateş yangını gibi bir alev salınacak. 17 İsrail'in Işığı ateş olacak, onun Kutsalı alev olacak; Asur'un dikenlerini ve çalılarını

bir günde yakıp tüketecek. [18] Ormanının görkemini de verimli toprağının görkemini de, canıyla bedeniyle birlikte yok edecek. Bu, sancaktarın bitkin düşmesi gibi olacak. [19] Ormanında kalan ağaçların sayısı öyle az olacak ki, bir çocuk bile onları sayıp yazabilir. [20] O gün İsrail'den arta kalanlar, Yakup soyundan kurtulanlar, artık kendilerini vurana dayanmayacak; ama İsrail'in Kutsalı olan RAB'be içtenlikle dayanacaklar. [21] Bir kalıntı dönecek, Yakup'tan kalanlar güçlü Tanrı'ya dönecek. [22] Çünkü senin halkın, ey İsrail, denizin kumu kadar çok olsa da, onlardan ancak bir kalıntı dönecek. Kararlaştırılmış yıkım, doğrulukla taşıp geliyor. [23] Çünkü Egemen, Orduların RAB'bi, kararlaştırdığı sonu bütün yeryüzünün ortasında gerçekleştirecek. [24] Bunun için Egemen, Orduların RAB'bi, şöyle diyor: "Ey Siyon'da yaşayan halkım, Asurludan korkma. Seni değnekle vuracak, Mısır'ın yaptığı gibi üzerine asasını kaldıracak. [25] Çünkü çok az bir zaman sonra sana karşı öfkem sona erecek; gazabım onun yıkımına yönelecek." [26] Orduların RAB'bi ona karşı bir kırbaç savuracak; Orev Kayası'nda Midyan'ın uğradığı kıyım gibi olacak bu. Asasını denizin üzerine uzatacak, Mısır'a karşı yaptığı gibi kaldıracak. [27] O gün onun yükü omzunun üstünden kalkacak, boynundaki boyunduruk yok olacak. Boyunduruk yağın yüzünden parçalanacak. [28] Ayat'a geldi, Migron'dan geçti. Yüklerini Mikmas'ta bıraktı. [29] Geçitten geçtiler. Geceyi Geva'da geçiriyorlar. Rama titriyor, Saul'un Giva'sı kaçıyor. [30] Yüksek sesle haykır, ey Gallim kızı! Dinle, ey Layişa! Ey zavallı Anatot! [31] Madmena kaçıyor. Gevim'de yaşayanlar sığınacak yer arıyor. [32] Daha bugün Nob'da duracak. Elini Siyon kızının dağına, Yeruşalim tepesine doğru sallıyor. [33] İşte, Egemen, Orduların RAB'bi, dehşetle dalları budayacak. Boylu boslu olanlar kesilecek, yükseklerde duranlar alçaltılacak. [34] Ormanın sık çalılıklarını demirle kesecek, Lübnan Güçlü Olan'ın önünde düşecek.

11

[1] İşay'ın kütüğünden bir filiz çıkacak, köklerinden bir fidan meyve verecek. [2] RAB'bin Ruhu onun üzerinde duracak: bilgelik ve anlayış ruhu, öğüt ve güç ruhu, bilgi ve RAB korkusu ruhu. [3] Zevkini RAB korkusunda bulacak. Gözünün gördüğüne göre yargılamayacak, kulağının işittiğine göre karar vermeyecek; [4] ama yoksulları doğrulukla yargılayacak, yeryüzünün alçakgönüllüleri için adaletle karar verecek. Ağzının değneğiyle yeryüzünü vuracak; dudaklarının soluğuyla kötüyü öldürecek. [5] Doğruluk belinin kuşağı olacak, sadakat de belinin bağı olacak. [6] Kurt kuzuyla birlikte yaşayacak, pars oğlakla birlikte yatacak; buzağı, genç aslan ve besili dana bir arada duracak; onlara küçük bir çocuk yol gösterecek. [7] İnekle ayı otlayacak. Yavruları birlikte yatacak. Aslan öküz gibi saman yiyecek. [8] Emzikteki çocuk kobranın deliği yanında oynayacak, sütten kesilmiş çocuk elini engereğin inine uzatacak. [9] Kutsal dağımın hiçbir yerinde zarar vermeyecekler, yok etmeyecekler; çünkü denizi sular nasıl kaplıyorsa, yeryüzü de RAB bilgisiyle öyle dolacak. [10] O gün İşay'ın kökü, halklar için bir sancak gibi dikilecek; uluslar ona yönelecek, onun dinlenme yeri görkemli olacak. [11] O gün Rab, halkından geriye kalan sağ kalanları Asur'dan, Mısır'dan, Patros'tan, Kûş'tan, Elam'dan, Şinar'dan, Hama'dan ve denizin adalarından geri almak için elini ikinci kez uzatacak. [12] Uluslar için bir sancak kaldıracak, İsrail'in sürgünlerini toplayacak, Yahuda'nın dağılmışlarını yeryüzünün dört bucağından bir araya getirecek. [13] Efrayim'in kıskançlığı sona erecek, Yahuda'ya düşman olanlar yok edilecek. Efrayim Yahuda'yı kıskanmayacak, Yahuda da Efrayim'e düşmanlık etmeyecek. [14] Batıda Filistliler'in omuzlarına atılacaklar. Birlikte doğu halklarını yağmalayacaklar. Edom ile Moav'a el uzatacaklar, Ammonlular da onlara boyun eğecek. [15] RAB Mısır denizinin dilini bütünüyle kurutacak; yakıcı rüzgârıyla Irmak'ın üzerine elini sallayacak, onu yedi kola bölecek ve insanların sandaletleriyle üzerinden geçmesini sağlayacak. [16] Halkından Asur'da geriye kalanlar için bir yol olacak; tıpkı İsrail'in Mısır diyarından çıktığı gün nasıl olduysa öyle.

12

[1] O gün diyeceksin ki, “Sana şükredeceğim, ya RAB; çünkü bana öfkelenmiş olsan da öfken dindi ve beni avuttun. [2] İşte, Tanrı kurtuluşumdur. Güveneceğim, korkmayacağım; çünkü Yah, RAB, gücüm ve ezgimdir; kurtuluşum oldu.” [3] Bunun için kurtuluş pınarlarından sevinçle su çekeceksiniz. [4] O gün diyeceksiniz ki, “RAB'be şükredin! O'nun adına yakarın. Yaptıklarını halklar arasında bildirin. Adının yüce olduğunu duyurun! [5] RAB'be ezgi söyleyin, çünkü görkemli işler yaptı! Bu bütün yeryüzünde bilinsin! [6] Haykırın, sevinçle bağırın, ey Siyon'da yaşayanlar; çünkü İsrail'in Kutsalı aranızda büyüktür!”

13

[1] Amots oğlu Yeşaya'nın Babil hakkında gördüğü bildiri: [2] Çıplak dağın üzerine bir sancak dikin! Onlara sesinizi yükseltin! El sallayın da soyluların kapılarından girsinler. [3] Kendime ayırdığım kişilere buyruk verdim; öfkem için yiğitlerimi, gururla coşan güçlü adamlarımı çağırdım. [4] Dağlarda büyük bir halkın gürültüsüne benzer bir uğultu var; bir araya toplanmış ulusların krallıklarından kopan kargaşa sesi! Orduların RABbi savaş için orduyu topluyor. [5] Uzak bir ülkeden, göğün en ucundan geliyorlar; bütün ülkeyi yıkıma uğratmak için RAB ve öfkesinin silahları geliyor. [6] Feryat edin, çünkü RAB'bin günü yakın! Her Şeye Gücü Yeten'den gelen yıkım gibi gelecek. [7] Bu yüzden bütün eller gevşeyecek, herkesin yüreği eriyecek. [8] Dehşete kapılacaklar. Sancılar ve acılar onları yakalayacak. Doğum yapan kadın gibi kıvranacaklar. Birbirlerine şaşkın şaşkın bakacaklar. Yüzleri alev alev yanacak. [9] İşte, RAB'bin günü geliyor; acımasız, gazapla ve kızgın öfkeyle geliyor; ülkeyi ıssızlığa çevirmek, içindeki günahkârları yok etmek için geliyor. [10] Çünkü göğün yıldızları ve takım yıldızları ışıklarını vermeyecek. Doğarken güneş kararacak, ay da ışığını göstermeyecek. [11] Dünyayı kötülüğünden ötürü, kötüleri de suçlarından ötürü cezalandıracağım. Küstahların gururunu sona erdireceğim, zorbaların kibirini alçaltacağım. [12] İnsanı saf altından daha kıt yapacağım, kişiyi Ofir'in arı altınından daha ender kılacağım. [13] Bu yüzden gökleri titreteceğim, Orduların RABbi'nin gazabıyla, kızgın öfkesinin gününde yeryüzü yerinden sarsılacak. [14] Avlanan ceylan gibi, kimsenin toparlamadığı koyunlar gibi, herkes kendi halkına dönecek, herkes kendi ülkesine kaçacak. [15] Bulunan herkes mızrakla deşilecek. Ele geçirilen herkes kılıçla düşecek. [16] Gözlerinin önünde bebekleri paramparça edilecek. Evleri yağmalanacak, karılarına tecavüz edilecek. [17] İşte, onlara karşı Medleri harekete geçireceğim; gümüşe değer vermeyecekler, altından da hoşlanmayacaklar. [18] Yayları genç adamları paramparça edecek. Rahmin meyvesine acımayacaklar. Gözleri çocukları esirgemeyecek. [19] Krallıkların görkemi, Kildaniler'in gurur duyduğu güzellik olan Babil, Tanrı'nın Sodom ile Gomora'yı yıktığı zamanki gibi olacak. [20] Artık hiç oturulmayacak, kuşaklar boyunca kimse orada yaşamayacak. Arap orada çadır kurmayacak, çobanlar sürülerini orada yatırmayacak. [21] Ama çöl yaratıkları orada yatacak, evleri çakallarla dolacak. Deve kuşları orada yaşayacak, yaban keçileri orada sıçrayıp oynayacak. [22] Saraylarında kurtlar uluyacak, zevk saraylarında çakallar bağıracak. Babil'in vakti yaklaşmıştır, günleri uzatılmayacak.

14

[1] Çünkü RAB Yakup'a merhamet edecek, İsrail'i yeniden seçecek ve onları kendi topraklarına yerleştirecek. Yabancılar da onlara katılacak, Yakup'un halkıyla birleşecek. [2] Halklar onları alıp yerlerine götürecek. İsrail halkı RAB'bin ülkesinde onları erkek ve kadın köle olarak sahiplenecek. Kendilerini tutsak edenleri tutsak alacaklar; kendilerine baskı yapanlara egemen olacaklar. [3] RAB seni kederinden, sıkıntından ve sana yaptırılan ağır kulluktan kurtarıp rahat verdiği gün, [4] Babil kralına karşı şu taşlamayı söyleyeceksin: “Zalim nasıl da sona erdi! O altın kent nasıl da yok oldu!” [5] RAB kötülerin değneğini, yöneticilerin asasını kırdı. [6] O asa halklara öfkeyle durmadan vurdu, uluslara kızgınlıkla egemen oldu, kimsenin engellemediği bir zulümle kovaladı. [7] Bütün yeryüzü dinlenip huzura kavuştu; ezgiye başladılar. [8] Evet, servi ağaçları da senin yüzünden seviniyor, Lübnan sedirleri de şöyle

diyor: “Sen alçaltıldığından beri bize karşı baltacı çıkmadı.” [9] Aşağıdaki ölüler diyarı gelişini karşılamak için senin yüzünden kımıldıyor. Senin için ölülerin ruhlarını, yeryüzünün bütün önderlerini uyandırıyor. Ulusların bütün krallarını tahtlarından kaldırıyor. [10] Hepsi söze başlayıp sana diyecek ki: “Sen de mi bizim kadar güçsüz oldun? Sen de mi bize benzedin?” [11] Görkemin de çalgılarının sesi de ölüler diyarına indirildi. Altına kurtçuklar serildi, üstünü solucanlar örttü. [12] Ey sabah yıldızı, ey seher oğlu, gökten nasıl da düştün! Ulusları yere seren sen, yere nasıl da yıkıldın! [13] Yüreğinde diyordun ki, “Göklere çıkacağım! Tahtımı Tanrı'nın yıldızlarının üstüne yükselteceğim! Toplanma dağında, en uzak kuzeyde oturacağım. [14] Bulutların üst katlarına çıkacağım! Kendimi Yüceler Yücesi gibi yapacağım!” [15] Oysa ölüler diyarına, çukurun derinliklerine indirileceksin. [16] Seni görenler dikkatle bakacak, seni düşünüp şöyle diyecek: “Yeryüzünü titreten, krallıkları sarsan adam bu mu? [17] Dünyayı çöle çeviren, kentlerini yerle bir eden, tutsaklarını evlerine salıvermeyen adam bu mu?” [18] Ulusların bütün kralları görkem içinde yatıyor, her biri kendi evinde. [19] Ama sen mezarından iğrenç bir dal gibi atıldın; kılıçla delinmiş ölülerle örtülü olarak çukurun taşlarına inenler gibi oldun; ayaklar altında çiğnenen bir ceset gibi kaldın. [20] Onlarla birlikte gömülmeyeceksin, çünkü ülkeni harap ettin, kendi halkını öldürdün. Kötülük edenlerin soyu sonsuza dek anılmayacak. [21] Atalarının suçundan ötürü oğullarını boğazlanmaya hazırlayın; yeryüzünü ele geçirip dünyanın dört yanını kentlerle doldurmak için bir daha ayağa kalkmasınlar. [22] Orduların RAB'bi, “Onlara karşı ayağa kalkacağım” diyor, “Babil'den adı da kalıntıyı da, çocuğu da torunu da silip atacağım” diyor RAB. [23] “Orayı kirpilerin mülkü, su birikintilerinin yeri yapacağım. Yıkım süpürgesiyle süpüreceğim” diyor Orduların RAB'bi. [24] Orduların RAB'bi ant içip şöyle diyor: “Kuşkusuz düşündüğüm gibi olacak, tasarladığım gibi duracak. [25] Asurluyu kendi ülkemde kıracağım, dağlarımın üzerinde onu ayaklar altına alacağım. O zaman boyunduruğu onların üzerinden kalkacak, yükü omuzlarından inecek.” [26] Bütün yeryüzü için belirlenmiş tasarı budur. Bütün ulusların üzerine uzatılmış el budur. [27] Çünkü Orduların RAB'bi tasarladı; kim bunu bozabilir? Eli uzanmış duruyor; kim onu geri çevirebilir?” [28] Bu bildiri, Kral Ahaz'ın öldüğü yıl verildi. [29] Ey bütün Filistiya, sana vuran değnek kırıldı diye sevinme. Çünkü yılanın kökünden engerek çıkacak, onun meyvesi de ateş saçan uçan yılan olacak. [30] Yoksulların en düşkünleri yiyip doyacak, muhtaçlar güvenlik içinde yatacak. Ama ben senin kökünü kıtlıkla öldüreceğim, senden geriye kalan da öldürülecek. [31] Ey kapı, feryat et! Ey kent, çığlık at! Ey bütün Filistiya, çözülüp eridiniz. Çünkü kuzeyden duman geliyor, onun saflarında geride kalan yok. [32] Ulusun elçilerine ne karşılık verilecek? RAB Siyon'u kurdu; halkının ezilenleri oraya sığınacak.

15

[1] Moav'la ilgili bildiri: Çünkü bir gecede Moav'ın Ar kenti yıkıldı, yok oldu; çünkü bir gecede Moav'ın Kir kenti yıkıldı, yok oldu. [2] Bayit'e ve Dibon'a, ağlamak için tapınma yerlerine çıktılar. Moav, Nebo için, Medeva için feryat ediyor. Bütün başlar kel, her sakal kesilmiş. [3] Sokaklarında çula bürünüyorlar. Sokaklarında ve damlarında herkes feryat ediyor, bol bol ağlıyor. [4] Heşbon'la Elale haykırıyor. Sesleri Yahas'a kadar duyuluyor. Bu yüzden Moav'ın silahlı adamları feryat ediyor; içleri titriyor. [5] Yüreğim Moav için feryat ediyor! Soyluları Soar'a, Eglat-Şelişiya'ya kaçıyor. Çünkü Luhit yokuşundan ağlayarak çıkıyorlar; çünkü Horonayim yolunda yıkım çığlığı yükseltiyorlar. [6] Çünkü Nimrim suları ıssız kalacak; ot kurudu, körpe filiz soldu, yeşil hiçbir şey kalmadı. [7] Bu yüzden kazandıkları bolluğu ve biriktirdiklerini Söğütler Deresi'nin ötesine taşıyacaklar. [8] Çünkü feryat Moav sınırını dolaştı; ağıdı Eglaim'e, ağıdı Beer-Elim'e kadar ulaştı. [9] Çünkü Dimon suları kanla dolu; çünkü Dimon'un üzerine daha da fazlasını getireceğim: Moav'dan kurtulanların üzerine bir aslan, ülkede sağ kalanların üzerine de.

16

[1] Ülkenin yöneticisine kuzular gönderin; Seladan, çöl yoluyla, Siyon kızının dağına. [2] Çünkü Moav kızları, Arnon geçitlerinde, başıboş kuşlar gibi, dağılmış bir yuva gibi olacak. [3] Öğüt ver! Adaleti yerine getir! Öğle vaktinin ortasında gölgeni gece gibi yap! Sürgünleri gizle! Kaçağı ele verme! [4] Benim sürgünlerim sende yaşasın. Moav, yıkıcının önünden kaçan için bir saklanma yeri ol. Çünkü zorba yok olup gitti, yıkım sona erdi, eziciler ülkeden silinip tükendi. [5] Vefalı sevgiyle bir taht kurulacak. Davut'un çadırında, doğrulukla hükmeden, adaleti gözeten ve doğruluğu çabucak yerine getiren biri onun üzerine oturacak. [6] Moav'ın gururunu duyduk; ne kadar da gururlu! Kibirini, gururunu, öfkesini duyduk. Ama böbürlenmeleri boştur. [7] Bu yüzden Moav, Moav için feryat edecek; herkes feryat edecek. Kir-Hareset'in kuru üzümlü çörekleri için yas tutacaksınız; derinden sarsılmış olacaksınız. [8] Çünkü Heşbon'un tarlaları ve Sibma'nın asması soldu. Ulusların efendileri onun seçkin dallarını kırdı. O dallar Yazer'e kadar uzanıyordu, çöle doğru yayılıyordu; filizleri dört bir yana dağılmış, denizin ötesine geçmişti. [9] Bu yüzden ben de Yazer'le birlikte Sibma'nın asması için ağlayacağım. Heşbon, Eleale, seni gözyaşlarımla sulayacağım. Çünkü yaz meyvelerinin ve ürünlerinin üzerine savaş narası düştü. [10] Sevinç alındı, bereketli tarladan neşe çekildi. Bağlarda ne şarkı söylenecek ne de sevinç çığlığı duyulacak. Hiç kimse üzüm teknelerinde şarap çiğnemeyecek; ben o haykırışı susturdum. [11] Bu yüzden yüreğim Moav için arp gibi inliyor; içim de Kir-Heres için öyle. [12] Moav kendini gösterdiğinde, tapınma yerinde kendini tükettiğinde ve dua etmek için kutsal yerine geldiğinde, başarılı olamayacak. [13] Geçmişte RAB'bin Moav hakkında söylediği söz budur. [14] Ama şimdi RAB şöyle diyor: "Sözleşmeli bir işçinin saydığı yıllar gibi, üç yıl içinde Moav'ın görkemi, bütün büyük kalabalığıyla birlikte hor görülecek. Geriye kalanlarsa pek az, güçsüz ve zayıf olacak."

17

[1] Şam'la ilgili bildiri: "İşte, Şam artık kent olmaktan çıkacak, yıkıntı yığınına dönecek. [2] Aroer kentleri terk edilecek. Sürülere barınak olacaklar; orada yatacaklar, onları ürküten olmayacak. [3] Efrayim'in kalesi, Şam'ın krallığı ve Suriye'den geriye kalanlar yok olacak. İsrail oğullarının yüceliği ne olduysa onlar da öyle olacak," diyor Orduların RAB'bi. [4] "O gün Yakup'un yüceliği solacak, bedeninin dolgunluğu eriyip gidecek. [5] Biçenin başakları toplayıp koluyla ekini biçmesi gibi olacak; Refaim Vadisi'nde başak devşiren biri gibi olacak. [6] Yine de orada devşirilecek birkaç şey kalacak; zeytin ağacı silkelenince en üst daldaki tepede iki üç zeytin, verimli ağacın en uç dallarında dört beş zeytin kalması gibi," diyor İsrail'in Tanrısı RAB. [7] O gün insan kendi Yaratıcısı'na bakacak, gözleri İsrail'in Kutsalı'na saygıyla yönelecek. [8] Ellerinin yaptığı sunaklara bakmayacaklar; parmaklarının yaptıklarına, Aşera direklerine ya da buhur sunaklarına saygı duymayacaklar. [9] O gün güçlü kentleri, İsrail oğullarının önünden terk edilmiş ormanlık yerler ve dağ başları gibi olacak; her yer ıssız kalacak. [10] Çünkü kurtuluşunun Tanrısı'nı unuttun, gücünün kayasını anmadın. Bu yüzden hoş bitkiler dikiyor, yabancı filizler ekiyorsun. [11] Diktiğin gün onları çitle çeviriyorsun, sabah olunca tohumunu filizlendiriyorsun; ama hasat, acı gününde, umutsuz keder vaktinde kaçıp gidiyor. [12] Vay, denizlerin uğultusu gibi uğuldayan nice halkların gürültüsüne! Gür suların coşuşu gibi coşan ulusların patırtısına! [13] Uluslar bol suların coşuşu gibi coşacak. Ama O onları azarlayacak; uzağa kaçacaklar. Dağlarda rüzgârın önündeki saman çöpü gibi, fırtınanın önündeki dönen toz gibi kovalanacaklar. [14] Akşam olunca dehşet var! Sabah olmadan yok olup gitmişler. Bizi soyup soğana çevirenlerin payı, bizi yağmalayanların kısmeti budur.

18

[1] Vay haline kanatların hışırdadığı ülkenin, Kûş ırmaklarının ötesindeki ülkenin! [2] Deniz yoluyla elçiler gönderen, Suların üstünde papirüsten tekneler salan ülke şöyle diyor: "Gidin, ey çevik haberciler, uzun boylu, pürüzsüz tenli bir ulusa; başlangıcından beri korku salan bir halka, ölçüp biçen, çiğneyip ezen

bir ulusa, ülkesini ırmakların böldüğü bir halka!” [3] Ey bütün dünya halkları, ey yeryüzünde yaşayanlar, dağların üzerinde bir sancak yükseltilince bakın! Borazan çalınınca dinleyin! [4] Çünkü RAB bana şöyle dedi: “Kendi bulunduğum yerde sessiz kalacağım, güneş ışığında parlayan duru sıcaklık gibi, hasat sıcağındaki çiy bulutu gibi bakacağım.” [5] Çünkü hasattan önce, çiçeklenme bitince, çiçek olgunlaşan üzüm tanesine dönünce, asma sürgünlerini bağ budama bıçaklarıyla kesecek, yayılan dalları kesip atacak. [6] Hepsi birlikte dağların yırtıcı kuşlarına, yeryüzünün hayvanlarına bırakılacak. Yırtıcı kuşlar yazı onların üstünde geçirecek, yeryüzünün bütün hayvanları kışı onların üstünde geçirecek. [7] O zaman uzun boylu, pürüzsüz tenli bir halktan, başlangıcından beri korku salan bir halktan, ölçüp biçen, çiğneyip ezen bir ulustan, ülkesini ırmakların böldüğü bir halktan, Orduların RABbi'ne bir armağan getirilecek; Orduların RABbi'nin adına ayrılan yere, Siyon Dağı'na.

19

[1] Mısır'la ilgili bildiri: “Bakın, RAB hızlı bir bulutun üstünde ilerliyor, Mısır'a geliyor. Mısır'ın putları onun önünde titreyecek, Mısır'ın yüreği içinde eriyip gidecek.” [2] Mısırlıları Mısırlılara karşı kışkırtacağım. Her biri kardeşine karşı, her biri komşusuna karşı, kent kente karşı, krallık krallığa karşı savaşacak. [3] Mısır'ın ruhu içinde tükenip gidecek. Öğüdünü boşa çıkaracağım. Putlara, büyücülere, ölülerin ruhlarıyla danışanlara, falcılara başvuracaklar. [4] Mısırlıları acımasız bir efendinin eline vereceğim. Sert bir kral onlara egemen olacak,” diyor Egemen RAB, Orduların RABbi. [5] Denizin suları çekilecek, ırmak kuruyup susuz kalacak. [6] Irmaklar kokacak. Mısır'ın kanalları azalacak ve kuruyacak. Kamışlar ve sazlar solacak. [7] Nil kıyısındaki çayırlar, Nil'in kenarındaki otlaklar, Nil boyunca ekili olan her yer kuruyacak, savrulup gidecek, yok olacak. [8] Balıkçılar feryat edecek. Nil'e olta atanların hepsi yas tutacak. Sulara ağ serenler bitkin düşecek. [9] Taranmış keten işleyenler de, beyaz bez dokuyanlar da utanç içinde kalacak. [10] Ülkenin direkleri paramparça olacak. Ücretle çalışanların hepsinin içi kederle dolacak. [11] Soan'ın önderleri tam anlamıyla akılsızdır. Firavun'un en bilge danışmanlarının öğüdü aptallığa döndü. Firavun'a nasıl, “Ben bilgelerin oğluyum, eski kralların oğluyum” dersiniz? [12] Hani nerede senin bilgelerin? Şimdi sana söylesinler de Orduların RABbi'nin Mısır için ne tasarladığını öğrensinler. [13] Soan'ın önderleri akılsız oldu, Nof'un önderleri aldatıldı. Mısır'ı saptırdılar, oysa onun oymaklarının köşe taşı onlardı. [14] RAB onların arasına sapkınlık ruhu kattı. Sarhoşun kusmuğunun içinde sendelemesi gibi, Mısır'ı yaptığı her işte saptırdılar. [15] Mısır için başın da kuyruğun da, hurma dalının da sazın da yapabileceği hiçbir iş kalmayacak. [16] O gün Mısırlılar kadınlar gibi olacak. Orduların RABbi'nin üzerlerinde salladığı el yüzünden titreyecek, korkuya kapılacaklar. [17] Yahuda ülkesi Mısır'a dehşet verecek. Ondan kim söz etse korkuya kapılacak; çünkü Orduların RABbi'nin Mısır'a karşı tasarladığı amaç budur. [18] O gün Mısır diyarında Kenan dili konuşan ve Orduların RABbi adına ant içen beş kent olacak. Bunlardan birine “Yıkım Kenti” denecek. [19] O gün Mısır diyarının ortasında RAB'be bir sunak, sınırında da RAB için bir dikili taş olacak. [20] Bu, Mısır diyarında Orduların RABbi için bir belirti ve tanıklık olacak. Çünkü zalimler yüzünden RAB'be yakaracaklar; o da onlara bir kurtarıcı, bir savunucu gönderecek ve onları kurtaracak. [21] RAB kendini Mısır'a tanıtacak; o gün Mısırlılar RAB'bi tanıyacak. Kurban ve sunuyla tapınacaklar, RAB'be adak adayacak ve onu yerine getirecekler. [22] RAB Mısır'ı vuracak; vuracak ama iyileştirecek de. RAB'be dönecekler, o da yakarışlarını kabul edip onları iyileştirecek. [23] O gün Mısır'dan Asur'a uzanan bir yol olacak. Asurlu Mısır'a, Mısırlı da Asur'a gidecek. Mısırlılar Asurlularla birlikte tapınacak. [24] O gün İsrail, Mısır'la Asur'un yanında üçüncü olacak, yeryüzünün ortasında bir bereket olacak. [25] Çünkü Orduların RABbi onları kutsayıp şöyle diyecek: “Halkım Mısır, ellerimin emeği Asur, mirasım İsrail kutsansın.”

20

[1] Asur Kralı Sargon'un gönderdiği Tartan'ın Aşdot'a gelip oraya karşı savaşarak kenti ele geçirdiği yılda; [2] o sırada RAB, Amoz oğlu Yeşaya aracılığıyla şöyle konuştu: “Git, belindeki çulu çıkar, ayaklarındaki çarıkları da çıkar.” O da öyle yaptı; çıplak ve yalınayak dolaştı. [3] RAB şöyle dedi: “Kulum Yeşaya, Mısır ve Habeşistan'la ilgili bir belirti ve şaşırtıcı bir işaret olarak üç yıl çıplak ve yalınayak dolaştığı gibi, [4] Asur Kralı da Mısır'ın tutsaklarını ve Habeşistan'ın sürgünlerini, genç yaşlı demeden, Mısır'ın utancı olsun diye, kalçaları açıkta, çıplak ve yalınayak götürecek. [5] Habeşistan'a bağladıkları umut yüzünden, Mısır'la övündükleri için dehşete düşecek, utanç içinde kalacaklar. [6] O gün bu kıyı ülkesinin halkı, ‘İşte, yardım görmek ve Asur Kralı'nın elinden kurtulmak için sığındığımız umudumuz buydu. Şimdi biz nasıl kurtulacağız?’ diyecek.”

21

[1] Deniz çölüyle ilgili bildiri. Güneyde kasırgalar nasıl esip geçerse, o da çölden, dehşet veren bir ülkeden geliyor. [2] Bana ağır bir görüm bildirildi: Hain hainlik ediyor, yıkıcı yıkıyor. Çık, ey Elam; saldır! Medya'nın bütün iniltilerine son verdim. [3] Bu yüzden içime sancı çöktü. Doğum yapan kadının sancıları gibi ağrılar beni yakaladı. Öyle kıvranıyorum ki duyamıyorum, öyle dehşete kapıldım ki göremiyorum. [4] Yüreğim çarpıyor. Dehşet beni ürküttü. Özlediğim alacakaranlık benim için titremeye döndü. [5] Sofrayı kuruyorlar. Gözcüyü dikiyorlar. Yiyorlar, içiyorlar. Kalkın, ey önderler, kalkanı yağlayın! [6] Çünkü Rab bana şöyle dedi: “Git, bir gözcü dik. Gördüğünü bildirsin.” [7] Atlılardan oluşan bir kafile, ikişer ikişer atlılar, eşeklerden oluşan bir kafile, develerden oluşan bir kafile görünce dikkatle, büyük bir dikkatle dinlesin.” [8] Aslan gibi haykırdı: “Efendim, gündüz boyunca sürekli gözcü kulesinde duruyorum; her gece de nöbet yerimde dikiliyorum.” [9] İşte, adamlar geliyor, atlılar ikişer ikişer.” Sonra şöyle karşılık verdi: “Babil düştü, düştü! Tanrılarının bütün oyma putları yere çarpılıp parçalandı.” [10] Ey benim harmanım, döven yerimin tahılı! İsrail'in Tanrısı, Orduların RAB'bi'nden duyduğumu size bildirdim.” [11] Duma'yla ilgili bildiri. Seir'den biri bana sesleniyor: “Ey gözcü, geceden ne haber? Ey gözcü, geceden ne haber?” [12] Gözcü dedi ki: “Sabah geliyor, ama gece de geliyor. Soracaksanız sorun. Yine gelin.” [13] Arabistan'la ilgili bildiri. Ey Dedan kervanları, Arabistan ormanlığında geceleyeceksiniz. [14] Tema ülkesinin halkı susayana su getirdi. Kaçakları ekmekle karşıladılar. [15] Çünkü kılıçların önünden, çekilmiş kılıcın önünden, gerilmiş yayın önünden, savaşın şiddetinden kaçtılar. [16] Çünkü Rab bana şöyle dedi: “Bir işçinin saydığı yıl gibi tam bir yıl içinde Kedar'ın bütün görkemi sona erecek; [17] Kedar oğullarının yiğit okçularından geriye kalanların sayısı az olacak. Çünkü bunu İsrail'in Tanrısı RAB söyledi.”

22

[1] Görüm Vadisi'yle ilgili bildiri. Şimdi sana ne oldu da hepiniz damlara çıktınız? [2] Ey bağrışmalarla dolu, kargaşalı kent, coşkulu şehir! Öldürülenlerin kılıçla öldürülmedi, savaşta da can vermedi. [3] Bütün önderlerin birlikte kaçtı, okçulara tutsak düştü. İçinizden ele geçirilenlerin hepsi birlikte tutsak edildi; oysa çok uzağa kaçmışlardı. [4] Bu yüzden dedim ki, “Benden gözlerinizi çevirin, acı acı ağlayayım. Halkımın kızının yıkımı için beni avutmaya çalışmayın.” [5] Çünkü bu, Görüm Vadisi'nde Egemen RAB'den, Orduların RABbi'nden gelen kargaşa, çiğnenme ve şaşkınlık günüdür; surlar yıkılıyor, dağlara feryat yükseliyor. [6] Elam ok kılıfını kuşandı; savaş arabalarıyla, atlılarla geldi. Kir de kalkanı açığa çıkardı. [7] En güzel vadilerin savaş arabalarıyla doldu, atlılar kapıda mevzilendi. [8] Yahuda'nın örtüsü kaldırıldı; o gün Orman Sarayı'ndaki silahlara baktınız. [9] Davut Kenti'nin gediklerinin çok olduğunu gördünüz; aşağı havuzun sularını topladınız. [10] Yeruşalim'deki evleri saydınız, suru güçlendirmek için evleri yıktınız. [11] Eski havuzun suyu için iki surun arasına bir sarnıç yaptınız. Ama bunu yapana bakmadınız, bunu çok önceden tasarlayana saygı göstermediniz. [12] O gün Egemen RAB, Orduların RABbi, ağlamaya, yas tutmaya, saç baş yolmaya, çula bürünmeye çağırdı. [13]

Ama işte sevinç ve neşe var; sığırlar boğazlanıyor, koyunlar kesiliyor, et yeniyor, şarap içiliyor: “Yiyelim içelim, çünkü yarın öleceğiz.” 14 Orduların RABbi kulağıma kendini açıkladı: “Bu suçunuz siz ölünceye dek kesinlikle bağışlanmayacak” diyor Egemen RAB, Orduların RABbi. 15 Egemen RAB, Orduların RABbi şöyle diyor: “Git, sarayın yöneticisi şu kâhya Şevna'ya git ve de ki, 16 ‘Burada ne işin var? Burada kimin var ki kendine burada bir mezar oydun?’ Kendine yüksekte mezar oyan, kaya içinde kendine konut yontan adam! 17 İşte, RAB seni sıkıca kavrayıp şiddetle savuracak; evet, seni tutup fırlatacak. 18 Seni iyice sarıp sarmalayacak, geniş bir ülkeye top gibi atacak. Orada öleceksin. Görkeminin savaş arabaları da orada kalacak; efendinin hanesine utanç oldun sen. 19 Seni görevinden söküp atacağım, makamından indirileceksin. 20 O gün kulum Hilkiya oğlu Elyakim'i çağıracağım. 21 Ona senin kaftanını giydireceğim, belindeki kuşağı ona bağlayacağım. Yönetimi onun eline vereceğim; o da Yeruşalim halkına ve Yahuda halkına baba olacak. 22 Davut'un hanesinin anahtarını onun omzuna koyacağım. O açınca kimse kapatamayacak, o kapatınca kimse açamayacak. 23 Onu sağlam bir yere çakılmış çivi gibi sabitleyeceğim. Babasının hanesi için görkemli bir taht olacak. 24 Babasının hanesinin bütün görkemi onun üstüne asılacak: soyundan gelenler ve torunlar, bütün küçük kaplar, taslardan sürahilere kadar hepsi. 25 Orduların RABbi diyor ki, “O gün sağlam yere çakılmış olan çivi yerinden çıkacak; kesilip düşecek. Üzerindeki yük de yok olacak. Çünkü bunu RAB söyledi.”

23

1 Sur hakkında bildiri. Feryat edin, ey Tarşiş gemileri! Çünkü Sur yıkıldı; artık ne ev kaldı ne de limana giriş. Bu onlara Kittim ülkesinden bildirildi. 2 Susun, ey kıyı halkı, ey denizi aşan Sayda tüccarlarının zenginleştirdiği insanlar. 3 Büyük suların üstünde Şihor'un ekini, Nil'in hasadı onun geliri oldu. Ulusların pazarı oydu. 4 Utan, ey Sayda; çünkü deniz, denizin kalesi, şöyle diyor: “Doğum sancısı çekmedim, doğurmadım, genç adamlar büyütmedim, genç kızlar yetiştirmedim.” 5 Bu haber Mısır'a ulaşınca, Sur'un haberi yüzünden kıvranacaklar. 6 Tarşiş'e geçin! Feryat edin, ey kıyı halkı! 7 Bu mu sizin sevinç dolu kentiniz, kökeni eski çağlara dayanan, ayakları onu uzak diyarlara gitmeye götüren kent? 8 Taçlar dağıtan Sur'a karşı bunu kim tasarladı? Onun tüccarları önderdi, tacirleri yeryüzünün saygın kişileriydi. 9 Bunu orduların RAB'bi tasarladı; bütün görkemli gururu lekelemek, yeryüzünün bütün saygınlarını aşağılamak için. 10 Ey Tarşiş kızı, ülkenin içinden Nil gibi akıp geç. Artık seni tutan bir bağ yok. 11 Elini denizin üzerine uzattı, krallıkları sarstı. RAB, Kenan'ın kalelerinin yıkılması buyruğunu verdi. 12 Şöyle dedi: “Artık sevinmeyeceksin, ey ezilmiş bakire Sayda kızı. Kalk, Kittim'e geç. Orada bile rahat bulamayacaksın.” 13 İşte Kildaniler'in ülkesi! Bu halk eskiden yoktu. Asur, orayı çöl halkı için kurdu. Kuşatma kulelerini diktiler, saraylarını yıktılar, onu viraneye çevirdiler. 14 Feryat edin, ey Tarşiş gemileri, çünkü kaleniz yıkıldı! 15 O gün Sur yetmiş yıl boyunca, bir kralın günleri kadar, unutulacak. Yetmiş yılın sonunda Sur'a fahişenin türküsündeki gibi olacak: 16 “Al çengini, kenti dolaş, ey unutulmuş fahişe. Güzelce çal, çok türkü söyle ki hatırlanasın.” 17 Yetmiş yılın sonunda RAB Sur'la ilgilenecek. O da yine kazancına dönecek, yeryüzünün dört bir yanında, dünyanın bütün krallıklarıyla fahişelik edecek. 18 Ama ticareti de kazancı da RAB için kutsal olacak. Biriktirilmeyecek, saklanmayacak. Çünkü onun ticareti, RAB'bin huzurunda yaşayanlara yetecek kadar yemek ve dayanıklı giysiler sağlamak için olacak.

24

1 İşte, RAB yeryüzünü bomboş edecek, onu ıssızlaştıracak, altüst edecek, üzerinde yaşayanları dağıtacak. 2 Halka ne olacaksa kâhine de o olacak; köleye ne olacaksa efendisine de o olacak; cariyeye ne olacaksa hanımına da o olacak; alana ne olacaksa satana da o olacak; borç verene ne olacaksa borç alana da o olacak; faiz alana ne olacaksa faiz ödeyene de o olacak. 3 Yeryüzü büsbütün boşaltılacak, tamamen ıssızlaştırılacak. Çünkü bu sözü RAB söyledi. 4 Yeryüzü yas tutuyor, solup gidiyor. Dünya

tükeniyor, solup gidiyor. Yeryüzünün yüce kişileri tükeniyor. 5 Yeryüzü, üzerinde yaşayanların altında kirletildi. Çünkü yasaları çiğnediler, kuralları bozdular, sonsuz antlaşmayı kırdılar. 6 Bu yüzden lanet yeryüzünü yiyip bitirdi, onda yaşayanlar suçlu bulundu. Bu yüzden yeryüzünde yaşayanlar kavruldu, geriye az kişi kaldı. 7 Yeni şarap yas tutuyor, asma soluyor, şen yüreklilerin hepsi iç çekiyor. 8 Deflerin neşesi kesildi. Sevinenlerin gürültüsü sona erdi. Lirin sevinci sustu. 9 Artık ezgiyle şarap içmeyecekler. İçki, onu içenlere acı gelecek. 10 Kargaşa içindeki kent yıkıldı. Her ev kapandı, içeri giren yok. 11 Sokaklarda şarap için feryat var. Bütün sevinç karardı. Ülkenin neşesi yok olup gitti. 12 Kent viran kaldı, kapı yıkıma uğradı. 13 Çünkü yeryüzünün ortasında, ulusların arasında durum şöyle olacak: Zeytin ağacı silkildiğinde nasıl olursa, bağbozumu bittikten sonra kalanlar nasıl olursa öyle. 14 Bunlar seslerini yükseltecek. RAB'bin yüceliği için sevinçle haykıracaklar. Denizden yüksek sesle seslenecekler. 15 Bunun için doğuda RAB'bi yüceltin, deniz kıyılarındaki adalarda, İsrail'in Tanrısı RAB'bin adını yüceltin! 16 Yeryüzünün en uzak köşelerinden ezgiler duyduk: “Doğru Olan'a yücelik!” Ama ben dedim ki, “Eridim gidiyorum! Eridim gidiyorum! Vay başıma!” Hainler hainlik etti, evet, hainler alabildiğine hainlik etti. 17 Ey yeryüzünde yaşayanlar, dehşet, çukur ve tuzak üstünüzde. 18 Dehşetin gürültüsünden kaçan çukura düşecek, çukurun içinden çıkan da tuzağa yakalanacak. Çünkü yukarıdaki pencereler açıldı, yeryüzünün temelleri sarsılıyor. 19 Yeryüzü büsbütün parçalandı. Yeryüzü yarılıp dağıldı. Yeryüzü şiddetle sarsıldı. 20 Yeryüzü sarhoş gibi sendeleyecek, bir hamak gibi sağa sola sallanacak. İsyanı ona ağır gelecek. Düşecek, bir daha kalkmayacak. 21 O gün RAB, yukarılarda yukarıların ordusunu, yeryüzünde de yeryüzünün krallarını cezalandıracak. 22 Mahkûmların çukura toplandığı gibi toplanacaklar, zindana kapatılacaklar. Nice günler sonra cezaları sorulacak. 23 O zaman ay utanç duyacak, güneş utanacak. Çünkü Orduların RAB'bi Siyon Dağı'nda, Yeruşalim'de egemenlik sürecek; ihtiyarlarının önünde yücelik olacak.

25

1 Ey RAB, sen benim Tanrımsın. Seni yücelteceğim! Adını öveceğim; çünkü eskiden tasarladığın şaşılası işler yaptın, tam bir sadakatle ve doğrulukla. 2 Çünkü bir kenti taş yığınına çevirdin, surlu kenti yıkıntıya döndürdün; yabancıların sarayı artık kent olmayacak, bir daha kurulmayacak. 3 Bu yüzden güçlü bir halk seni yüceltecek; zorba ulusların kenti senden korkacak. 4 Çünkü yoksul için bir sığınak oldun, sıkıntı içindeki muhtaç için bir sığınak, fırtınadan bir barınak, sıcaktan bir gölge oldun. Çünkü dehşet saçanların soluğu duvara vuran fırtına gibidir. 5 Kurak yerdeki sıcak nasıl bastırılırsa, yabancıların gürültüsünü de öyle bastıracaksın; bulut gölgesindeki sıcak gibi, dehşet saçanların ezgisi kısılacak. 6 Orduların RAB'bi bu dağda bütün halklara yağlı yemeklerden bir şölen, seçme şaraplardan bir şölen hazırlayacak; ilikli yağlı yemekler, süzülmüş seçme şaraplar sunacak. 7 Bu dağda bütün halkların üzerini örten örtüyü, bütün ulusların üstüne serilmiş peçeyi yok edecek. 8 Ölümü sonsuza dek yutacak! Egemen RAB bütün yüzlerden gözyaşlarını silecek. Halkının utancını bütün yeryüzünden kaldıracak. Çünkü bunu RAB söyledi. 9 O gün şöyle denecek: “İşte, Tanrımız budur! Onu bekledik, bizi kurtaracak. İşte, RAB budur! Onu bekledik. Onun kurtarışıyla sevinip coşalım!” 10 Çünkü RAB'bin eli bu dağın üzerinde duracak. Moav ise yerinde çiğnenecek, samanın gübre çukurunun suyunda çiğnenmesi gibi. 11 Yüzen biri yüzmek için ellerini nasıl açarsa, o da orada ellerini öyle açacak; ama RAB onun gururunu, ellerinin kurnazlığıyla birlikte alçaltacak. 12 Yüksek, surlu duvarlarını da yere indirecek, alçaltacak; onları toprağa, tozun içine kadar yıkacak.

26

1 O gün Yahuda ülkesinde şu ezgi söylenecek: “Güçlü bir kentimiz var. Tanrı kurtuluşu surlar ve dış savunmalar olarak kurdu. 2 Kapıları açın da doğrulukla yaşayan, sadık kalan ulus içeri girsin. 3 Düşüncesi sarsılmaz olana tam esenlik verirsin, çünkü sana güvenir. 4 Sonsuza dek RAB'be güvenin,

çünkü RAB, evet RAB, sonsuz Kaya'dır. 5 Çünkü yükseklerde oturanları, o yüce kenti alçalttı. Onu yere serer. Onu toprağa kadar indirir. Tozun içine kadar düşürür. 6 Ayaklar onu çiğneyecek; yoksulların ayakları, muhtaçların adımları.” 7 Doğrunun yolu düzdür. Ey doğru olan, doğru kişinin yolunu sen düzlersin. 8 Evet ya RAB, yargılarının yolunda seni bekledik. Adın ve ünün canımızın özlemidir. 9 Gecede canımla seni özledim. İçimdeki ruhla seni gayretle arayacağım. Çünkü senin yargıların yeryüzünde olunca, dünya halkı doğruluğu öğrenir. 10 Kötüye lütuf gösterilse de doğruluğu öğrenmez. Doğruluk ülkesinde bile haksızlık yapar, RAB'bin yüceliğini görmez. 11 Ya RAB, elin kalkmış durumda, ama onlar görmüyor. Halkın için gösterdiğin kıskanç gayreti görsünler de utansınlar. Evet, ateş hasımlarını yiyip bitirecek. 12 Ya RAB, bize esenlik vereceksin, çünkü yaptığımız her şeyi bizim için sen gerçekleştirdin. 13 Ya RAB Tanrımız, senden başka efendiler bize egemen oldu, ama yalnız senin adını anacağız. 14 Ölüler yaşamayacak, göçüp gitmiş ruhlar doğrulmayacak. Bunun için onları cezalandırdın, yok ettin, anılarını bütünüyle sildin. 15 Ulusu çoğalttın, ya RAB, ulusu çoğalttın. Yüceltildin. Ülkenin bütün sınırlarını genişlettin. 16 Ya RAB, sıkıntı içinde sana yöneldiler. Terbiyen üzerlerindeyken dua fısıldadılar. 17 Doğum zamanı yaklaşan gebe kadın nasıl sancılanıp ağrıları içinde feryat ederse, ya RAB, biz de senin önünde öyle olduk. 18 Gebe kaldık, sancı çektik, ama sanki yel doğurduk. Yeryüzüne kurtuluş getirmedik; dünyanın halkı da yere düşmedi. 19 Senin ölülerin yaşayacak. Benim cesetlerim doğrulacak. Ey tozda yatanlar, uyanın, sevinçle haykırın. Çünkü senin çiyin otların çiyi gibidir, yer de göçüp gitmiş ruhları dışarı çıkaracak. 20 Haydi, ey halkım, odalarına gir, kapılarını ardından kapat. Gazap geçene kadar kısa bir süre gizlen. 21 Çünkü işte, RAB yeryüzünde yaşayanları suçlarından ötürü cezalandırmak için bulunduğu yerden çıkıyor. Yeryüzü üzerine dökülen kanı açığa vuracak, öldürülenlerini artık gizlemeyecek.

27

1 O gün RAB sert, büyük ve güçlü kılıcıyla kaçan yılan Leviatan'ı, kıvrılan yılan Leviatan'ı cezalandıracak; denizdeki ejderhayı öldürecek. 2 O gün onun için ezgi söyleyin: “Hoş bir bağ!” 3 Onun bekçisi ben, RAB'bin kendisiyim. Onu her an sulayacağım. Kimse ona zarar vermesin diye onu gece gündüz koruyacağım. 4 İçimde öfke yok. Ama karşıma dikenler ve çalılar çıksa, onlarla savaşırım! Üzerlerine yürür, hepsini birlikte yakarım. 5 Yoksa gücüme sığınsın da benimle barışsın. Evet, benimle barışsın.” 6 Gelecek günlerde Yakup kök salacak, İsrail çiçek açıp tomurcuklanacak. Dünyanın yüzünü meyveyle dolduracaklar. 7 RAB onları, kendilerine vuranları vurduğu gibi mi vurdu? Ya da onları öldürenler öldürüldüğü gibi onlar da mı öldürüldü? 8 Onları sürgüne gönderirken ölçülü davrandın, onlarla çekiştin. Doğu rüzgârının estiği gün sert soluğuyla onları uzaklaştırdı. 9 Bu yüzden Yakup'un suçu böyle bağışlanacak; günahının kaldırılmasının bütün meyvesi şu olacak: sunak taşlarını parçalanmış tebeşir taşları gibi edecek; Aşera direkleriyle buhur sunakları bir daha dikilmeyecek. 10 Çünkü surlu kent yapayalnız kaldı, çöl gibi terk edilmiş, kimsesiz bir yer oldu. Buzağı orada otlayacak, orada yatacak, dallarını yiyip bitirecek. 11 Dalları kuruyunca kırılacak. Kadınlar gelip onları yakacak. Çünkü bunlar anlayışsız bir halktır. Bu yüzden onları Yaratan onlara acımayacak, onları biçimlendiren onlara lütuf göstermeyecek. 12 O gün RAB Fırat'ın akan sularından Mısır Vadisi'ne kadar harman döver gibi ayıracak; ey İsrailoğulları, siz de teker teker toplanacaksınız. 13 O gün büyük bir boru çalınacak; Asur ülkesinde yok olmak üzere olanlar da, Mısır ülkesinde sürgün edilmiş olanlar da gelip Yeruşalim'deki kutsal dağda RAB'be tapınacaklar.

28

1 Vay Efrayim ayyaşlarının gurur tacına, şarapla sersemlemişlerin verimli vadisinin başındaki görkemli güzelliğinin solan çiçeğine! 2 İşte, Rab'bin güçlü ve kuvvetli biri var. Dolu fırtınası gibi, yıkıcı bir kasırga gibi, taşan kudretli suların fırtınası gibi eliyle onları yere çalacak. 3 Efrayim ayyaşlarının gurur tacı

ayaklar altında çiğnenecek. [4] Verimli vadinin başındaki görkemli güzelliğinin solan çiçeği, yazdan önceki ilk olgun incir gibi olacak; onu gören biri eline alır almaz yer. [5] O gün Orduların RAB'bi halkının artakalanları için görkemli bir taç, güzel bir başlık olacak. [6] Yargı kürsüsünde oturana adalet ruhu, savaşı kapıda geri püskürtenlere güç olacak. [7] Bunlar da şarapla sendeleyip güçlü içkiyle yalpalıyor. Kâhin de peygamber de güçlü içkiyle sendeleyip duruyor. Şarap onları yutmuş, güçlü içkiyle yalpalıyorlar. Görümde yanılıyor, yargıda tökezliyorlar. [8] Çünkü bütün sofralar pis kusmukla dolu; temiz kalan bir yer yok. [9] O bilgiyi kime öğretecek? Haberi kime açıklayacak? Sütten kesilmiş çocuklara mı, memeden ayrılmış bebeklere mi? [10] Çünkü kural üstüne kural, kural üstüne kural; satır üstüne satır, satır üstüne satır; burada biraz, şurada biraz. [11] Ama o bu halka kekeme dudaklarla ve yabancı bir dille konuşacak. [12] Onlara, “Dinlenme yeri budur, yorguna rahat verin” ve “Ferahlık budur” demişti; ama dinlemek istemediler. [13] Bu yüzden RAB'bin sözü onlar için kural üstüne kural, kural üstüne kural; satır üstüne satır, satır üstüne satır; burada biraz, şurada biraz olacak. Öyle ki gidip arkaları üstüne düşsünler, parçalanıp tuzağa düşsünler ve ele geçirilsinler. [14] Bu nedenle, ey Yeruşalim'de bu halka egemen olan alaycılar, RAB'bin sözünü dinleyin. [15] Çünkü diyorsunuz ki, “Ölümle bir antlaşma yaptık, ölüler diyarıyla anlaşmaya vardık. Taşan kırbaç geçip gittiğinde bize ulaşmayacak; çünkü yalanı sığınağımız yaptık, aldatıcılığın altına gizlendik.” [16] Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: “İşte, Siyon'a temel olarak bir taş koyuyorum; sınanmış bir taş, sağlam temelli değerli bir köşe taşı. İman eden telaşa kapılmayacak. [17] Adaleti ölçü ipi, doğruluğu çekül yapacağım. Dolu, yalan sığınağını süpürüp götürecek; sular saklanma yerini basacak. [18] Ölümle yaptığınız antlaşma bozulacak, ölüler diyarıyla yaptığınız anlaşma ayakta kalmayacak. Taşan kırbaç geçip gittiğinde onun altında çiğnenip kalacaksınız. [19] Her geçişinde sizi kapıp götürecek; çünkü sabah sabah, gündüz ve gece geçip duracak. Bu haberi anlamak yalnızca dehşet verecek.” [20] Çünkü yatak uzanmaya yetmeyecek kadar kısa, örtü de sarınmaya yetmeyecek kadar dar. [21] Çünkü RAB, Perasim Dağı'ndaki gibi ayağa kalkacak, Givon Vadisi'ndeki gibi öfkelenecek; kendi işini, o tuhaf işini yapmak ve eylemini, o şaşırtıcı eylemini yerine getirmek için. [22] Şimdi alay etmeyin, yoksa bağlarınız daha da sıkılaşır. Çünkü bütün yeryüzü için verilmiş yok etme kararını Egemen RAB'den, Orduların RAB'bi'nden işittim. [23] Kulak verin, sesimi dinleyin! Dikkat edin, sözümü işitin! [24] Ekin ekmek için çift süren kişi durmadan mı sürer? Toprağı sürekli altüst edip kesekleri hep parçalar mı? [25] Yüzeyini düzelttikten sonra dereotunu ekmez, kimyonu serpiştirmez mi? Buğdayı sıralar halinde, arpayı belirlenen yere, kaplıca buğdayını da kendi yerine koymaz mı? [26] Çünkü Tanrısı onu doğru yargıyla yönlendirir, ona öğretir. [27] Çünkü dereotu döven araçla dövülmez, kimyonun üstünden araba tekerleği geçirilmez; ama dereotu sopayla, kimyon değnekle dövülür. [28] Ekmeklik tahıl ezilir; ama onu sonsuza dek dövmez. Döven arabasının tekerleğini ve atlarını üstünden geçirse de onu un ufak etmez. [29] Bu da Orduların RAB'bi'nden gelir; öğüdü harikadır, bilgeliği büyüktür.

29

[1] Vay Ariel'in haline! Ariel, Davut'un konakladığı kent! Yıllar yılları izlesin, bayramlar dönüp dursun; [2] ama ben Ariel'i sıkıntıya sokacağım; yas ve feryat olacak. O benim için bir sunak ocağı gibi olacak. [3] Her yandan sana karşı ordugah kuracağım, nöbetçi birliklerle seni kuşatacağım. Sana karşı kuşatma setleri yükselteceğim. [4] Aşağı indirileceksin, yerden konuşacaksın. Sözlerin tozun içinden boğuk boğuk çıkacak. Sesin yerden, cinci ruh çağıran birinin sesi gibi gelecek; sözlerin tozun içinden fısıldayacak. [5] Ama düşmanlarının kalabalığı ince toz gibi, acımasızların kalabalığı savrulan saman çöpü gibi olacak. Bir anda, ansızın olacak bu. [6] Orduların RABbi seni gök gürültüsüyle, depremle, büyük uğultuyla, fırtınayla, kasırgayla ve yiyip bitiren ateşin aleviyle yoklayacak. [7] Ariel'e karşı savaşan bütün ulusların kalabalığı, ona ve kalesine karşı savaşanların, onu sıkıntıya sokanların hepsi, gece görülen bir düş gibi, bir gece görümü gibi olacak. [8] Aç bir adam düş görür, bakar ki yiyor; ama uyanınca açlığı dinmemiştir. Ya da susamış bir adam düş görür, bakar ki içiyor; ama uyanınca tükenmiştir,

susuzluğu da sürüyordur. Siyon Dağı'na karşı savaşan bütün ulusların kalabalığı da böyle olacak. [9] Durup şaşın! Kendinizi kör edin de kör olun! Sarhoşlar, ama şaraptan değil; sendeleyip duruyorlar, ama içkiden değil. [10] Çünkü RAB üzerinize derin uyku ruhu döktü. Gözlerinizi, yani peygamberleri, kapattı; başlarınızı, yani görücüleri, örttü. [11] Bütün görümler sizin için mühürlü bir kitabın sözleri gibi oldu. Onu okuryazar birine verip, "Lütfen bunu oku," dediklerinde o, "Okuyamam, çünkü mühürlü," der. [12] Kitap okuryazar olmayan birine verilip, "Lütfen bunu oku," denince de o, "Okuma bilmem," der. [13] Rab dedi ki: "Bu halk ağzıyla bana yaklaşıyor, dudaklarıyla beni onurlandırıyor, ama yüreğini benden uzak tutuyor. Bana duydukları saygı, öğretilmiş insan buyruğundan ibaret. [14] Bu yüzden bakın, ben bu halk arasında yine şaşılası bir iş yapacağım, şaşılası ve hayranlık uyandıran bir iş. Bilgelerin bilgeliği yok olacak, sağduyululların anlayışı gizlenecek." [15] Planlarını RAB'den derinlere gizleyenlerin vay haline! İşlerini karanlıkta yapıp, "Bizi kim görüyor?" ve "Bizi kim biliyor?" diyenlerin vay haline! [16] Ne tersine çeviriyorsunuz her şeyi! Çömlekçi çamurla bir tutulur mu? Yapılmış olan, kendisini yapana, "O beni yapmadı," der mi? Biçim verilmiş olan, kendisine biçim verene, "O hiçbir şey anlamıyor," der mi? [17] Çok az zaman sonra Lübnan verimli bir tarlaya dönüşmeyecek mi? Verimli tarla da orman sayılmayacak mı? [18] O gün sağırlar kitabın sözlerini işitecek, körlerin gözleri karanlığın ve koyu karanlığın içinden görecek. [19] Alçakgönüllüler RAB'de sevinçlerini artıracak, insanlar arasındaki yoksullar İsrail'in Kutsalı'nda coşacak. [20] Çünkü acımasız kişi ortadan kalkacak, alaycı son bulacak, kötülük peşinde uyanık duranların hepsi yok edilecek. [21] Bunlar bir sözcük yüzünden insanı suçlu çıkarır, kent kapısında yargıç için tuzak kurar ve yalan tanıklıkla suçsuzun adaletini elinden alır. [22] Bu yüzden İbrahim'i kurtarmış olan RAB, Yakup'un soyuyla ilgili şöyle diyor: "Yakup artık utanmayacak, yüzü artık solup sararmayacak. [23] Çünkü çocuklarını, ellerimin işini, ortasında gördüğünde, adımı kutsal sayacaklar. Evet, Yakup'un Kutsalı'nı kutsal sayacaklar ve İsrail'in Tanrısı'nın önünde saygıyla titreyecekler. [24] Ruhta yanılanlar anlayışa kavuşacak, söylenenip duranlar da öğreti alacak."

30

[1] "Asi çocukların vay hâline," diyor RAB, "Öğüt alıyorlar, ama benden değil; antlaşma yapıyorlar, ama Ruhum'la değil; böylece günaha günah katıyorlar. [2] Mısır'a inmek için yola çıkıyorlar, ama bana danışmadılar; Firavun'un gücüyle güçlenmek, Mısır'ın gölgesine sığınmak istiyorlar! [3] Bu yüzden Firavun'un gücü size utanç, Mısır'ın gölgesine sığınmanız da yüz karası olacak. [4] Çünkü önderleri Soan'da, elçileri Hanes'e vardı. [5] Ama hepsi, kendilerine yarar sağlayamayan bir halk yüzünden utanacak; o halk ne yardım eder ne yarar sağlar, ancak utanç ve yüz karası olur." [6] Güney'in hayvanlarıyla ilgili bildiri. Sıkıntı ve darlık diyarından, dişi aslanın ve aslanın, engereğin ve ateş saçan uçan yılanın bulunduğu yerden, zenginliklerini genç eşeklerin sırtına, hazinelerini develerin hörgüçlerine yükleyip yararsız bir halka taşıyorlar. [7] Çünkü Mısır'ın yardımı boş ve yararsızdır; bu yüzden ona "Kıpırdamadan oturan Rahav" dedim. [8] Şimdi git, bunu onların önünde bir levhaya yaz, bir kitaba da kaydet; gelecek zaman için sonsuza dek tanıklık etsin. [9] Çünkü bu asi bir halktır, yalancı çocuklardır, RAB'bin yasasını dinlemek istemeyen çocuklardır; [10] Görenlere, "Görmeyin!" diyorlar; peygamberlere de, "Bize doğru olanı peygamberlik etmeyin. Bize hoş şeyler söyleyin. Aldatıcı şeyler peygamberlik edin. [11] Yoldan çekilin. Patikadan sapın. İsrail'in Kutsalı'nı gözümüzün önünden kaldırın." [12] Bu yüzden İsrail'in Kutsalı şöyle diyor: "Bu sözü hor gördüğünüz, baskıya ve çarpıklığa güvendiğiniz ve bunlara dayandığınız için, [13] bu suç sizin için düşmeye hazır bir yarık gibi olacak; yüksek bir duvarda dışa doğru kabarmış bir çatlak gibi olacak. Onun yıkılışı bir anda, ansızın gelecek. [14] Onu, çömlekçi kabı kırılır gibi, acımadan paramparça edecek. Kırıkları arasında ocaktan ateş almaya ya da sarnıçtan su çekmeye yarayacak bir parça bile bulunmayacak." [15] Çünkü Egemen RAB, İsrail'in Kutsalı, şöyle dedi: "Geri dönüp dingin kaldığınızda kurtulacaksınız. Gücünüz sakinlikte ve güvende olacak." Ama siz istemediniz. [16] "Hayır, atlara binip kaçacağız" dediniz; bu yüzden kaçacaksınız. "Hızlı atlara bineceğiz" dediniz; bu

yüzden sizi kovalayanlar da hızlı olacak. 17 Bir kişinin tehdidinden bin kişi kaçacak. Beş kişinin tehdidinden, dağın tepesindeki bir direk, tepede bir sancak gibi yapayalnız kalıncaya dek kaçacaksınız. 18 Bu yüzden RAB size lütfetmek için bekleyecek; bu yüzden size merhamet göstermek için yücelecek. Çünkü RAB adalet Tanrısı'dır. Ne mutlu O'nu bekleyenlerin hepsine. 19 Çünkü halk Siyon'da, Yeruşalim'de yaşayacak. Artık ağlamayacaksınız. Feryadınızın sesini duyunca size kesinlikle lütfedecek; duyduğu anda size karşılık verecek. 20 Rab size sıkıntı ekmeği ve eziyet suyu verse de, öğretmenleriniz artık gizlenmeyecek; gözleriniz öğretmenlerinizi görecek. 21 Sağa saptığınızda da sola saptığınızda da, kulaklarınız arkanızdan bir ses duyacak: “Yol bu, onda yürüyün.” 22 Gümüş oyma putlarınızın kaplamasını ve altın dökme putlarınızın süsünü kirli sayacaksınız. Onları adet gören bir şey gibi atıp, “Defol!” diyeceksiniz. 23 Toprağa ekeceğiniz tohum için yağmur verecek; toprağın ürününden çıkan ekmek bol ve besleyici olacak. O gün sürüleriniz geniş otlaklarda otlayacak. 24 Toprağı süren öküzler ve genç eşekler de kürekle ve yabayla savrulmuş lezzetli yem yiyecek. 25 Büyük kıyım gününde, kuleler düştüğünde, her yüksek dağın ve her yüce tepenin üstünde dereler ve su akarsuları olacak. 26 RAB halkının kırığını sardığı, vurduğu yarayı iyileştirdiği günde, ayın ışığı güneşin ışığı gibi olacak; güneşin ışığı da yedi günün ışığı gibi yedi kat artacak. 27 İşte, RAB'bin adı uzaktan geliyor; öfkesiyle yanıyor, yoğun dumanı yükseliyor. Dudakları gazapla dolu, dili yiyip bitiren ateş gibi. 28 Nefesi boyna kadar yükselen taşkın bir ırmak gibidir; ulusları yıkım kalburuyla elemek için gelir. Halkların çenelerine de onları felakete sürükleyen bir gem vurulacak. 29 Sizde, kutsal bayram gecesi söylenen ezgi gibi bir türkü olacak; RAB'bin dağına, İsrail'in Kayası'na gitmek için kaval çalarak yürüyen kişinin sevinci gibi yürek sevinci olacak. 30 RAB görkemli sesini duyuracak, kolunun inişini gösterecek; öfkesinin hiddetiyle, yiyip bitiren ateş aleviyle, sağanakla, fırtınayla ve dolu taşlarıyla. 31 Çünkü Asur, RAB'bin sesiyle dehşete düşecek. O onu değneğiyle vuracak. 32 RAB'bin onun üzerine indireceği ceza değneğinin her vuruşuna tefler ve lirler eşlik edecek. O, silahlarını savurarak onlara karşı savaşacak. 33 Çünkü yakma yeri öteden beri hazırdır; evet, kral için hazırlanmıştır. Onu derin ve geniş yaptı; ateşi de odunu da boldur. RAB'bin soluğu, kükürt ırmağı gibi, onu tutuşturur.

31

1 Mısır'a yardıma inenlerin vay hâline! Atlara bel bağlıyorlar, çok oldukları için savaş arabalarına, çok güçlü oldukları için atlılara güveniyorlar; ama İsrail'in Kutsalı'na bakmıyor, RAB'bi aramıyorlar. 2 Oysa O da bilgedir; felaket getirir, sözünü geri almaz. Kötülük yapanların evine ve suç işleyenlerin desteğine karşı ayağa kalkar. 3 Mısırlılar Tanrı değil, insandır; atları da ruh değil, ettir. RAB elini uzatınca hem yardım eden sendeleyecek hem yardım gören düşecek; hepsi birlikte yok olup gidecek. 4 Çünkü RAB bana şöyle diyor: “Aslan ya da genç aslan avının üstünde hırlarken, ona karşı bir çobanlar kalabalığı çağrılsa, onların sesinden yılmaz, gürültülerinden geri çekilmez; Orduların RAB'bi de Siyon Dağı'nda, onun tepelerinde savaşmak için öyle inecek.” 5 Kuşlar nasıl havada süzülürse, Orduların RAB'bi de Yeruşalim'i öyle koruyacak. Onu koruyacak ve kurtaracak, üzerinden geçip esirgeyecek.” 6 Ey İsrail halkı, kendisine karşı böylesine derin başkaldırdığınız O'na dönün. 7 Çünkü o gün herkes kendi ellerinin kendisine günah olarak yaptığı gümüş putlarını ve altın putlarını bir kenara atacak. 8 “Asur, insan kılıcıyla değil, kılıçla düşecek; onu insan soyunun kılıcı değil, kılıç yiyip bitirecek. Kılıcın önünden kaçacak, genç adamları da angaryaya koşulacak. 9 Kayası dehşetten ötürü yok olup gidecek, önderleri de sancağı görünce dehşete kapılacak,” diyor RAB; ateşi Siyon'da, fırını da Yeruşalim'de olan O.

32

1 İşte, bir kral doğrulukla krallık edecek, önderler adaletle yönetecek. 2 Bir adam rüzgârdan saklanılacak bir yer, fırtınadan korunulacak bir sığınak gibi olacak; kurak yerdeki su akarsuları gibi,

bitkin düşmüş bir ülkede büyük bir kayanın gölgesi gibi. 3 Görenlerin gözleri kararmayacak, işitenlerin kulakları dikkatle dinleyecek. 4 Düşünmeden davrananların yüreği bilgiyi anlayacak, kekemelerin dili açıkça konuşmaya hazır olacak. 5 Ahmağa artık soylu denmeyecek, düzenbaza da büyük saygı gösterilmeyecek. 6 Çünkü ahmak ahmakça konuşur, yüreği kötülük işler; saygısızlık etmeye, RAB'be karşı yanlış sözler söylemeye yönelir; açın canını boş bırakır, susayanın içeceğini esirger. 7 Düzenbazın yöntemleri kötüdür. Yoksul doğruyu söylese bile, alçakgönüllüyü yalan sözlerle mahvetmek için kötü düzenler kurar. 8 Ama soylu kişi soylu şeyler tasarlar; soylu şeylerde de kararlı durur. 9 Rahatına düşkün kadınlar, ayağa kalkın! Sesimi dinleyin! Kaygısız kızlar, sözlerime kulak verin! 10 Bir yıldan biraz fazla günler geçince sıkıntıya düşeceksiniz, ey kaygısız kadınlar; çünkü bağbozumu olmayacak, ürün toplanmayacak. 11 Titreyin, ey rahatına düşkün kadınlar! Sarsılın, ey kaygısızlar! Soyunun, çıplak kalın, belinize çul kuşanın. 12 Güzel tarlalar için, verimli asma için göğsünüzü dövün. 13 Halkımın toprağını dikenlerle çalılar saracak; evet, sevinç dolu kentteki bütün neşe evlerini de. 14 Çünkü saray terk edilecek, kalabalık kent ıssız kalacak. Tepeyle gözcü kulesi sonsuza dek inlere dönecek, yaban eşeklerinin keyif yeri, sürülerin otlağı olacak. 15 Ta ki Ruh yukarıdan üzerimize dökülene kadar; o zaman çöl verimli tarlaya dönecek, verimli tarla da orman sayılacak. 16 O zaman çölde adalet yaşayacak, verimli tarlada doğruluk yerleşecek. 17 Doğruluğun işi esenlik olacak; doğruluğun sonucu da sonsuza dek dinginlik ve güven olacak. 18 Halkım esenlik dolu bir yerde, güvenli konutlarda, sakin dinlenme yerlerinde yaşayacak. 19 Orman doluyla yerle bir olsa da, kent büsbütün yerle bir edilse de. 20 Ne mutlu size, bütün suların kıyısına eken, öküzüyle eşeğini salan sizlere.

33

1 Ey yıkıcı, sen yıkıma uğramamışken yıkıyorsun; ey hain, sana hainlik edilmemişken hainlik ediyorsun! Yıkmayı bitirince sen de yıkıma uğrayacaksın; hainliğe son verince sana da hainlik edilecek. 2 RAB, bize lütfet. Seni bekledik. Her sabah gücümüz ol, sıkıntı zamanında da kurtuluşumuz ol. 3 Gürleyen sesin uğultusuyla halklar kaçtı. Sen ayağa kalkınca uluslar dağıldı. 4 Yağmanız, tırtılın topladığı gibi toplanacak. İnsanlar ona çekirgelerin üşüşmesi gibi üşüşecek. 5 RAB yücedir, çünkü yüksekte oturur. Siyon'u adalet ve doğrulukla doldurdu. 6 Zamanlarında istikrar olacak; bol kurtuluş, bilgelik ve bilgi olacak. RAB korkusu senin hazinendir. 7 Bakın, onların yiğitleri dışarıda feryat ediyor; esenlik elçileri acı acı ağlıyor. 8 Yollar ıssız kaldı. Yoldan geçen kalmadı. Antlaşma bozuldu. Kentleri hor gördü. İnsana saygı duymuyor. 9 Ülke yas tutuyor, güçten düşüyor. Lübnan utanıp soluyor. Şaron çöle döndü; Başan'la Karmel yapraklarından soyuldu. 10 RAB, “Şimdi ayağa kalkacağım,” diyor, “şimdi yükseleceğim, şimdi yüceltileceğim.” 11 Saman gebeliğini taşıyacaksınız, anız doğuracaksınız. Soluğunuz sizi yiyip bitirecek bir ateş olacak. 12 Halklar kireç yakılır gibi olacak, kesilip ateşte yakılan dikenler gibi olacak. 13 Ey uzaktakiler, yaptıklarımı işitin; ey yakın olanlar, kudretimi kabul edin. 14 Siyon'daki günahkârlar korkuya kapıldı. Tanrı tanımazları titreme sardı. Aramızdan kim yiyip bitiren ateşle yaşayabilir? Aramızdan kim sonsuza dek yanan alevle yaşayabilir? 15 Doğrulukla yürüyen, dürüstçe konuşan; zorbalıkla kazanılan kazancı küçümseyen; rüşvet almamak için elini geri çeken; kan dökülmesinden söz edilince kulağını kapatan; kötülüğe bakmamak için gözünü yuman kişi... 16 yükseklerde oturacak. Sığınağı kaya kaleleri olacak. Ekmeği verilecek, suyu eksilmeyecek. 17 Gözlerin kralı görkemi içinde görecek. Uzaklara uzanan bir ülke görecekler. 18 Yüreğin dehşeti düşünüp duracak: “Sayıyı tutan nerede? Tartıyı yapan nerede? Kuleleri sayan nerede?” 19 Artık o azgın halkı görmeyeceksin; anlayamadığın derin bir dille konuşan, kavrayamadığın yabancı bir dili olan halkı. 20 Bayramlarımızın kenti Siyon'a bak. Gözlerin Yeruşalim'i, sakin bir konutu görecek; sökülmeyecek bir çadırı. Kazıkları asla yerinden çıkarılmayacak, iplerinden hiçbiri kopmayacak. 21 Orada RAB görkemiyle bizimle olacak; orası kürekli gemilerin girmediği, görkemli gemilerin geçmediği geniş ırmakların ve akarsuların yeri olacak. 22 Çünkü RAB yargıcımızdır. RAB yasa koyucumuzdur. RAB kralımızdır. Bizi o kurtaracak. 23 Halatlar gevşedi. Direğin dibini sağlamlaştıramadılar. Yelkeni

açamadılar. O zaman büyük bir yağmanın ganimeti paylaşıldı; topallar bile ganimetten pay aldı. 24 Orada oturan hiç kimse, “Hastayım” demeyecek. Orada yaşayan halkın suçları bağışlanacak.

34

1 Yaklaşın, ey uluslar, dinleyin! Kulak verin, ey halklar. Yeryüzü ve içindeki her şey, dünya ve ondan çıkan her şey işitsin. 2 Çünkü RAB bütün uluslara öfkeli, onların bütün ordularına kızgındır. Onları bütünüyle yok etti, boğazlanmaya teslim etti. 3 Öldürülenleri dışarı atılacak, cesetlerinin kokusu yükselecek; dağlar onların kanıyla eriyecek. 4 Göğün bütün ordusu dağılıp gidecek. Gök, tomar gibi dürülecek; bütün ordusu, asmadan düşen yaprak gibi, incir ağacından düşen yaprak gibi solup gidecek. 5 Çünkü kılıcım göklerde içip doydu. İşte, yargı için Edom'un üzerine, lanetlediğim halkın üzerine inecek. 6 RAB'bin kılıcı kanla dolu, içyağıyla kaplıdır; kuzuların ve tekelerin kanıyla, koçların böbreklerinin içyağıyla doludur. Çünkü RAB'bin Botsra'da bir kurbanı, Edom diyarında büyük bir kıyımı var. 7 Yaban öküzleri onlarla birlikte düşecek, genç boğalar güçlü boğalarla birlikte. Toprakları kana kanacak, tozları içyağıyla semirecek. 8 Çünkü bu, RAB'bin öç alma günü, Siyon'un davası için karşılık verme yılıdır. 9 Onun dereleri zifte, toprak tozu kükürde dönecek; ülkesi yanan zift olacak. 10 Gece gündüz sönmeyecek. Dumanı sonsuza dek yükselecek. Kuşaktan kuşağa viran kalacak; sonsuza dek oradan geçen olmayacak. 11 Ama onu pelikanla kirpi sahiplenecek; baykuşla kuzgun orada yaşayacak. RAB onun üzerine kargaşanın ipini, ıssızlığın çekülünü gerecek. 12 Soylularını krallığa çağıracaklar, ama orada kimse olmayacak; bütün önderleri yok olacak. 13 Saraylarında dikenler bitecek, kalelerinde ısırganla devedikeni yükselecek. Orası çakalların barınağı, deve kuşlarının avlusu olacak. 14 Çöl hayvanları kurtlarla karşılaşacak, yabani keçi arkadaşına seslenecek. Evet, gece yaratığı da oraya yerleşecek, kendine bir dinlenme yeri bulacak. 15 Ok yılanı orada yuva yapacak, yumurtlayacak, yavrularını çıkaracak ve onları gölgesinde toplayacak. Evet, çaylaklar da orada toplanacak, her biri eşiyle birlikte. 16 RAB'bin kitabında araştırın ve okuyun: bunların hiçbiri eksik olmayacak, hiçbiri eşinden yoksun kalmayacak. Çünkü buyruğu ağzımdan çıktı, onları onun Ruhu topladı. 17 Onlar için kura atan odur, eliyle orayı ölçü ipiyle onlara bölüştürdü. Orayı sonsuza dek mülk edinecekler; kuşaktan kuşağa orada oturacaklar.

35

1 Çöl ve kurak toprak sevinecek; bozkır coşacak, gül gibi çiçek açacak. 2 Bol bol çiçek açacak, sevinçle coşup ezgiler söyleyecek. Lübnan'ın yüceliği ona verilecek, Karmel ile Şaron'un görkemi de. Onlar RAB'bin yüceliğini, Tanrımız'ın görkemini görecekler. 3 Gevşemiş elleri güçlendirin, titreyen dizleri sağlamlaştırın. 4 Yüreği kaygılı olanlara deyin ki, “Güçlü olun, korkmayın. İşte, Tanrınız öçle geliyor, Tanrı karşılığını verecek. O gelip sizi kurtaracak.” 5 O zaman körlerin gözleri açılacak, sağırların kulakları açılacak. 6 O zaman kötürüm geyik gibi sıçrayacak, dilsizin dili sevinçle haykıracak. Çünkü çölde sular fışkıracak, bozkırda ırmaklar akacak. 7 Kavrulmuş kum havuza dönecek, susuz toprak su pınarlarına dönüşecek. Çakalların yattığı yerde, onların barınağında, kamışla saz bitecek. 8 Orada bir anayol, bir yol olacak; ona Kutsal Yol denecek. Murdar olan oradan geçmeyecek, ama o yolda yürüyenler için olacak. Aklı kıt kötü kişiler oraya girmeyecek. 9 Orada aslan olmayacak, yırtıcı hayvanlar o yola çıkmayacak; orada bulunmayacaklar. Ama fidyeyle kurtarılanlar orada yürüyecek. 10 RAB'bin kurtardıkları geri dönecek, ezgilerle Siyon'a gelecek. Başlarının üstünde sonsuz sevinç olacak. Sevinç ve mutluluğa kavuşacaklar, kederle inleyiş kaçıp gidecek.

36

1 Kral Hizkiya'nın on dördüncü yılında, Asur Kralı Sanherib Yahuda'nın bütün surlu kentlerine saldırdı ve onları ele geçirdi. 2 Asur Kralı, Lakiş'ten Rabşake'yi büyük bir orduyla Kral Hizkiya'ya, Yeruşalim'e gönderdi. Rabşake, çamaşırcı tarlasının yolundaki yukarı havuzun su yolunun yanında durdu.

3 Bunun üzerine sarayın yöneticisi Hilkiya oğlu
Elyakim, yazman Şevna ve tarihçi Asaf oğlu Yoah
onun yanına çıktılar. 4 Rabşake onlara şöyle dedi:
“Şimdi Hizkiya'ya deyin ki, ‘Büyük kral, Asur kralı
şöyle diyor: Güvendiğin bu şey nedir? 5 Ben diyorum
ki, savaş için öğüdün ve gücün yalnızca boş sözlerden
ibaret. Şimdi kime güveniyorsun da bana karşı
başkaldırdın? 6 Bak, ezilmiş bu kamış değneğe, yani
Mısır'a güveniyorsun. Biri ona yaslanırsa eline batar,
elini deler. Mısır Kralı Firavun da kendisine güvenen
herkes için böyledir. 7 Ama bana, ‘Tanrımız RAB'be
güveniyoruz’ derseniz, Hizkiya'nın tapınma yerlerini
ve sunaklarını kaldırdığı, Yahuda'yla Yeruşalim'e, ‘Bu
sunağın önünde tapınacaksınız’ dediği kişi o değil
mi?” 8 Şimdi gel, efendim Asur kralıyla bir iddiaya gir
de, eğer kendi tarafından üzerlerine binici
çıkarabilirsen sana iki bin at vereyim. 9 Öyleyse
efendimin kullarının en önemsiz komutanlarından
birinin bile karşısında nasıl durabilirsin? Savaş
arabaları ve atlılar için Mısır'a güveniyorsun. 10 Şimdi
ben bu ülkeyi yıkmak için RAB olmadan mı buraya
çıktım? RAB bana, ‘Bu ülkeye saldır ve onu yık’ dedi.”
11 Bunun üzerine Elyakim, Şevna ve Yoah Rabşake'ye,
“Lütfen kullarınla Aramice konuş, çünkü anlıyoruz.
Surların üstündeki halkın duyacağı şekilde bizimle
Yahuda dilinde konuşma” dediler. 12 Ama Rabşake,
“Efendim beni bu sözleri yalnız efendinize ve size
söylemek için mi gönderdi? Sizinle birlikte kendi
dışkılarını yiyip kendi idrarlarını içecek olan, surların
üstünde oturan adamlara da söylemem için
göndermedi mi?” dedi. 13 Bunun üzerine Rabşake
ayağa kalktı, Yahuda dilinde yüksek sesle bağırarak
şöyle dedi: “Büyük kralın, Asur kralının sözlerini
dinleyin! 14 Kral şöyle diyor: ‘Hizkiya sizi aldatmasın,
çünkü sizi kurtaramaz. 15 Hizkiya size, “RAB bizi
kesinlikle kurtaracak. Bu kent Asur kralının eline
verilmeyecek” diyerek sizi RAB'be güvendirmesin.’ 16
Hizkiya'yı dinlemeyin, çünkü Asur kralı şöyle diyor:
‘Benimle barış yapın ve yanıma çıkın. O zaman
herkes kendi asmasından, kendi incir ağacından
yesin, herkes kendi sarnıcının suyunu içsin. 17 Ben
gelip sizi kendi ülkeniz gibi bir ülkeye götürene kadar
böyle olacak: tahıl ve yeni şarap diyarına, ekmek ve
bağlar diyarına. 18 Hizkiya'nın sizi, “RAB bizi
kurtaracak” diyerek kandırmasına izin vermeyin.
Ulusların ilahlarından herhangi biri kendi ülkesini
Asur kralının elinden kurtarabildi mi? 19 Hamat'ın ve
Arpat'ın ilahları nerede? Sefarvayim'in ilahları
nerede? Samiriye'yi elimden kurtarabildiler mi? 20
Bu ülkelerin bütün ilahları arasında ülkesini elimden
kurtaran hangisi var ki, RAB de Yeruşalim'i elimden
kurtarsın?’” 21 Ama halk sessiz kaldı, ona hiç karşılık
vermedi. Çünkü kralın buyruğu şöyleydi: “Ona cevap
vermeyin.” 22 Bunun üzerine sarayın yöneticisi
Hilkiya oğlu Elyakim, yazman Şevna ve tarihçi Asaf
oğlu Yoah, giysileri yırtılmış halde Hizkiya'nın yanına
geldiler ve Rabşake'nin sözlerini ona bildirdiler.

37

1 Kral Hizkiya bunu duyunca giysilerini yırttı, çula
büründü ve RAB'bin Tapınağı'na gitti. 2 Sarayın
sorumlusu Elyakim'i, yazman Şevna'yı ve kâhinlerin
ihtiyarlarını, çula bürünmüş olarak, Amoz oğlu
peygamber Yeşaya'ya gönderdi. 3 Ona şöyle dediler:
“Hizkiya diyor ki, ‘Bugün sıkıntı, azarlama ve
aşağılanma günüdür; çünkü çocuk doğum yerine
geldi, ama doğuracak güç yok. 4 Belki Tanrın RAB,
efendisi Asur kralının yaşayan Tanrı'ya meydan
okumak için gönderdiği Rabşake'nin sözlerini işitir
ve Tanrın RAB'bin işittiği bu sözleri azarlar. Bunun
için sağ kalan bu kalıntı adına dua et.’” 5 Böylece Kral
Hizkiya'nın görevlileri Yeşaya'ya geldi. 6 Yeşaya
onlara dedi ki: “Efendinize şunu söyleyin: ‘RAB diyor
ki, “Duyduğun o sözlerden korkma. Asur kralının
adamları onlarla bana küfretti. 7 İşte, onun içine bir
ruh koyacağım; bir haber duyacak ve kendi ülkesine
dönecek. Kendi ülkesinde kılıçla yere serilmesini
sağlayacağım.”’” 8 Rabşake geri döndü ve Asur kralını
Livna'ya karşı savaşırken buldu; çünkü kralın
Lakiş'ten ayrıldığını duymuştu. 9 Asur kralı, Etiyopya
Kralı Tirhaka için, “Seninle savaşmak için yola çıktı”
haberini aldı. Bunu duyunca Hizkiya'ya ulaklar
gönderip şöyle dedi: 10 “Yahuda Kralı Hizkiya'ya
şöyle deyin: ‘Güvendiğin Tanrın seni aldatmasın;
“Yeruşalim Asur kralının eline verilmeyecek”
demesin. 11 İşte, Asur krallarının bütün ülkelere ne
yaptığını, onları nasıl büsbütün yıkıma uğrattığını
duydun. Sen mi kurtulacaksın? 12 Atalarımın yok
ettiği ulusların ilahları onları kurtardı mı? Gozan'ı,
Haran'ı, Retsef'i ve Telassar'daki Eden oğullarını
kurtardılar mı? 13 Hamat kralı nerede? Arpat kralı

nerede? Sefarvayim kentinin, Hena'nın ve İvva'nın kralı nerede?'" [14] Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okudu. Sonra RAB'bin Tapınağı'na çıktı ve onu RAB'bin önüne serdi. [15] Hizkiya RAB'be şöyle dua etti: [16] "Ey Orduların RABbi, İsrail'in Tanrısı, keruvlar üzerinde taht kuran, yeryüzündeki bütün krallıkların tek Tanrısı sensin. Gökleri de yeri de sen yarattın. [17] Kulak ver, ya RAB, işit. Gözlerini aç, ya RAB, gör. Sanherib'in yaşayan Tanrı'ya meydan okumak için gönderdiği bütün sözleri işit. [18] Gerçekten, ya RAB, Asur kralları bütün ülkeleri ve topraklarını yıkıma uğrattı. [19] İlahlarını ateşe attılar; çünkü onlar ilah değildi, insanların elleriyle yaptığı şeylerdi, ağaç ve taştı. Bu yüzden onları yok ettiler. [20] Şimdi ey Tanrımız RAB, bizi onun elinden kurtar ki, yeryüzündeki bütün krallıklar yalnız senin RAB olduğunu bilsin." [21] Bunun üzerine Amoz oğlu Yeşaya, Hizkiya'ya haber gönderip şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı RAB diyor ki, 'Asur Kralı Sanherib'e karşı bana dua ettiğin için, [22] RAB onun hakkında şu sözü söyledi: Siyon'un bakire kızı seni küçümsüyor, seninle alay ediyor. Yeruşalim kızı arkandan baş sallıyor. [23] Kime meydan okudun, kime küfrettin? Kime karşı sesini yükselttin, gözlerini küstahlıkla kaldırdın? İsrail'in Kutsalı'na karşı. [24] Kulların aracılığıyla Rab'be meydan okudun ve dedin ki, "Savaş arabalarımın çokluğuyla dağların doruğuna, Lübnan'ın en kuytu yerlerine çıktım. Onun uzun sedirlerini, seçkin servi ağaçlarını keseceğim. En yüksek tepesine, verimli ormanına gireceğim. [25] Kuyular kazdım ve su içtim; ayaklarımın tabanıyla Mısır'ın bütün ırmaklarını kurutacağım." [26] Bunu çok önceden yaptığımı, eski zamanlarda tasarladığımı duymadın mı? Şimdi bunu gerçekleştirdim; sen de surlu kentleri yıkıntı yığınlarına çevirdin. [27] Bu yüzden onların halkı güçsüz kaldı. Dehşete düştüler, utanca boğuldular. Tarladaki ot gibi, yeşil filiz gibi, damların üstündeki ot gibi, daha ürünü büyümeden tarlaya benzediler. [28] Ama oturmanı da çıkmanı da girişini de bana karşı kudurmanı da biliyorum. [29] Bana karşı kudurduğun için ve küstahlığın kulaklarıma kadar çıktığı için, burnuna kancamı, dudaklarına gemimi takacağım ve seni geldiğin yoldan geri çevireceğim. [30] Senin için belirti şu olacak: Bu yıl kendiliğinden biteni yiyeceksiniz, ikinci yıl da ondan çıkanları; üçüncü yıl ise ekecek, biçecek, bağlar dikecek ve onların meyvesini yiyeceksiniz. [31] Yahuda soyundan kurtulup sağ kalanlar yine aşağıya kök salacak, yukarıya meyve verecek. [32] Çünkü Yeruşalim'den bir kalıntı çıkacak, Siyon Dağı'ndan sağ kalanlar kaçıp kurtulacak. Orduların RABbi'nin kıskanç gayreti bunu yapacak.' [33] Bu yüzden RAB Asur kralı hakkında şöyle diyor: 'Bu kente gelmeyecek, oraya bir ok atmayacak. Önüne kalkanla gelmeyecek, ona karşı kuşatma rampası kurmayacak. [34] Geldiği yoldan dönecek ve bu kente gelmeyecek,' diyor RAB. [35] 'Çünkü bu kenti, kendi hatırım için ve kulum Davut'un hatırı için savunup kurtaracağım.'" [36] Sonra RAB'bin meleği çıkıp Asurlular'ın ordugahında yüz seksen beş bin kişiyi vurdu. İnsanlar sabah erkenden kalktığında, işte, hepsi ceset olmuştu. [37] Bunun üzerine Asur Kralı Sanherib ayrıldı, çekip gitti, Ninova'ya dönüp orada kaldı. [38] İlahı Nisrok'un tapınağında tapınırken oğulları Adrammelek ile Şaretser onu kılıçla öldürdü; sonra Ararat ülkesine kaçtılar. Yerine oğlu Esarhaddon kral oldu.

38

[1] O günlerde Hizkiya hastalanıp ölümün eşiğine geldi. Amos oğlu peygamber Yeşaya ona gelip, "RAB şöyle diyor: Evin için düzenlemelerini yap, çünkü öleceksin, yaşamayacaksın" dedi. [2] Bunun üzerine Hizkiya yüzünü duvara çevirdi ve RAB'be dua etti. [3] Şöyle dedi: "Ne olur, ya RAB, senin önünde sadakatle ve bütün yüreğimle nasıl yürüdüğümü, gözünde iyi olanı nasıl yaptığımı anımsa." Hizkiya acı acı ağladı. [4] O zaman RAB'bin sözü Yeşaya'ya geldi: [5] "Git, Hizkiya'ya de ki, 'Atan Davut'un Tanrısı RAB şöyle diyor: "Duanı işittim, gözyaşlarını gördüm. Bak, ömrüne on beş yıl daha katacağım. [6] Seni de bu kenti de Asur kralının elinden kurtaracağım; bu kenti savunacağım." [7] RAB'bin sana vereceği belirti şu olacak: RAB söylediği bu şeyi yapacak. [8] Bak, Ahaz'ın güneş saatinde güneşle inmiş olan gölgeyi on basamak geri döndüreceğim."'" Böylece güneş, inmiş olduğu saat üzerinde on basamak geri döndü. [9] Yahuda Kralı Hizkiya'nın, hastalanıp hastalığından kurtulduğunda yazdığı yazı: [10] "Ömrümün ortasında dedim ki: 'Ölüler diyarının kapılarından gideceğim, yıllarımın geri kalanından yoksun bırakıldım.' [11]

Dedim ki: ‘Yaşayanlar diyarında artık Yah'ı, evet, Yah'ı görmeyeceğim. Dünyanın sakinleri arasında artık hiçbir insanı görmeyeceğim.’ [12] Konutum sökülüp benden uzaklaştırıldı, bir çobanın çadırı gibi. Bir dokumacı gibi yaşamımı sardım; O beni tezgahtan kesecek. Gündüzden geceye kadar sonumu getiriyorsun. [13] Sabaha kadar bekledim. O, aslan gibi bütün kemiklerimi kırıyor. Gündüzden geceye kadar sonumu getiriyorsun. [14] Kırlangıç ya da turna gibi cıvıldadım. Güvercin gibi inledim. Gözlerim yukarı bakmaktan zayıf düştü. Ya Rab, dardayım; benim güvencem ol.” [15] Ne diyebilirim? Bana söyleyen de O'ydu, yapan da O oldu. İçimin acısı yüzünden bütün yıllarım boyunca dikkatle yürüyeceğim. [16] Ya Rab, insan bunlarla yaşar, ruhum da bunların tümünde yaşam bulur. Sen beni iyileştirir, yaşatırsın. [17] İşte, esenliğim için büyük acı çektim. Ama sen canımı sevgiyle yıkım çukurundan kurtardın, çünkü bütün günahlarımı sırtının arkasına attın. [18] Çünkü ölüler diyarı sana övgü sunamaz, ölüm seni kutlayamaz. Çukura inenler senin sadakatine umut bağlayamaz. [19] Yaşayan, evet yaşayan sana övgü sunar; bugün benim yaptığım gibi. Baba, çocuklarına senin sadakatini bildirir. [20] RAB beni kurtaracak. Bu yüzden yaşamımızın bütün günleri boyunca, RAB'bin evinde telli çalgılarla ezgilerimi söyleyeceğiz. [21] Yeşaya, “Bir incir lapası alsınlar, çıbanın üzerine lapa olarak koysunlar; o zaman iyileşir” demişti. [22] Hizkiya da, “RAB'bin evine çıkacağımın belirtisi nedir?” demişti.

39

[1] O sırada Babil Kralı Baladan oğlu Merodak-Baladan, Hizkiya'ya mektuplar ve bir armağan gönderdi; çünkü onun hastalanıp iyileştiğini duymuştu. [2] Hizkiya buna sevindi ve onlara değerli eşyalarının bulunduğu yeri gösterdi: gümüşü, altını, baharatları, değerli yağı, bütün silahlığını ve hazinelerinde bulunan her şeyi. Hizkiya'nın sarayında ya da egemenliği altındaki bütün yerlerde onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı. [3] Bunun üzerine Peygamber Yeşaya, Kral Hizkiya'nın yanına gelip ona, “Bu adamlar ne dedi? Sana nereden geldiler?” diye sordu. Hizkiya, “Bana uzak bir ülkeden, Babil'den geldiler” dedi. [4] Yeşaya, “Sarayında ne gördüler?” diye sordu. Hizkiya, “Sarayımdaki her şeyi gördüler. Hazinelerimin arasında onlara göstermediğim hiçbir şey yok” diye cevap verdi. [5] Bunun üzerine Yeşaya, Hizkiya'ya şöyle dedi: “Orduların RAB'binin sözünü dinle: [6] ‘İşte, öyle günler geliyor ki sarayındaki her şey, atalarının bugüne dek biriktirdiği her şey Babil'e taşınacak. Hiçbir şey kalmayacak’ diyor RAB. [7] ‘Senden çıkacak, senin babası olacağın oğullarından bazılarını alacaklar; Babil kralının sarayında hadım olacaklar.’” [8] O zaman Hizkiya, Yeşaya'ya, “Söylediğin RAB sözü iyidir” dedi. Çünkü kendi kendine, “Hiç değilse benim günlerimde esenlik ve doğruluk olacak” diye düşündü.

40

[1] Tanrınız diyor ki, “Avutun, halkımı avutun.” [2] Yeruşalim'in yüreğine konuşun; ona seslenin ki savaşı sona erdi, suçu bağışlandı, bütün günahlarına karşılık RAB'bin elinden iki katını aldı.” [3] Seslenen birinin sesi: “Çölde RAB'bin yolunu hazırlayın! Issız yerde Tanrımız için dümdüz bir yol açın. [4] Her vadi yükseltilecek, her dağ ve tepe alçaltılacak. Engebeli yerler düzlenecek, sarp yerler ova olacak. [5] RAB'bin yüceliği açığa çıkacak, bütün insanlık onu birlikte görecek; çünkü bunu RAB'bin ağzı söyledi.” [6] Bir ses, “Seslen!” diyor. Biri de, “Ne diye sesleneyim?” dedi. “Bütün insanlık ot gibidir, bütün görkemi kır çiçeği gibidir. [7] RAB'bin soluğu onun üzerine esince ot kurur, çiçek solar. Gerçekten halk ottan farksızdır. [8] Ot kurur, çiçek solar, ama Tanrımızın sözü sonsuza dek durur.” [9] Ey Siyon'a müjde getiren, yüksek bir dağa çık. Ey Yeruşalim'e müjde getiren, sesini güçlüce yükselt. Yükselt, korkma. Yahuda kentlerine, “İşte, Tanrınız!” de. [10] İşte, Egemen RAB güçlü biri gibi geliyor, kolu onun için egemenlik sürecek. İşte, ödülü yanında, karşılığı önündedir. [11] Sürüsünü çoban gibi güdecek. Kuzuları kolunda toplayacak, bağrında taşıyacak. Yavrulara yumuşaklıkla yol gösterecek. [12] Suları avucunun çukuruyla kim ölçtü? Gökleri karışıyla kim belirledi? Yerin tozunu ölçekle kim hesapladı? Dağları terazide, tepeleri kefede kim

tarttı? [13] RAB'bin Ruhu'na kim yön verdi? Ona danışman olup kim öğretti? [14] Kiminle danıştı da biri ona anlayış verdi? Adalet yolunu ona kim öğretti? Bilgiyi ona kim öğretti, anlayış yolunu ona kim gösterdi? [15] İşte, uluslar kovadaki bir damla gibidir, terazideki toz zerresi sayılır. İşte, adaları küçücük bir şey gibi yerinden kaldırır. [16] Lübnan yakmak için yetmez, hayvanları da yakmalık sunu için yetmez. [17] Bütün uluslar onun önünde yok gibidir. Ona göre hiçten de az, boşluk sayılırlar. [18] Öyleyse Tanrı'yı kime benzeteceksiniz? Onu hangi benzerlikle karşılaştıracaksınız? [19] Bir usta bir put döker, kuyumcu onu altınla kaplar, ona gümüş zincirler döker. [20] Böyle bir sunu sunamayacak kadar yoksul olan, çürümeyecek bir ağaç seçer. Yerinden oynamayacak oyma bir put dikmek için usta bir zanaatkâr arar. [21] Bilmiyor musunuz? Duymadınız mı? Başlangıçtan beri size söylenmedi mi? Yerin temellerinden beri anlamadınız mı? [22] Yerin çemberi üzerinde oturan odur, yeryüzünün sakinleri çekirge gibidir. Gökleri perde gibi geren, oturmak için çadır gibi yayandır. [23] Önderleri hiçe indirir, yeryüzünün yargıçlarını anlamsız kılar. [24] Daha yeni dikilmiş, daha yeni ekilmiş, kökleri toprağa daha yeni tutunmuşken, onların üzerine üfler ve kururlar; kasırga onları anız gibi savurur. [25] Kutsal Olan diyor ki, “Öyleyse beni kime benzeteceksiniz? Benim dengim kim?” [26] Gözlerinizi yukarı kaldırın da bakın: Bunları kim yarattı? Onların ordusunu sayıyla ortaya çıkaran, hepsini adıyla çağıran odur. Kudretinin büyüklüğü ve gücünün kuvveti yüzünden onlardan biri bile eksik olmaz. [27] Ey Yakup, neden, “Yolum RAB'den gizli,” diyorsun? Ey İsrail, neden, “Hakkım Tanrım tarafından göz ardı ediliyor,” diye konuşuyorsun? [28] Bilmiyor musun? Duymadın mı? Sonsuz Tanrı, RAB, yeryüzünün uçlarını yaratan, yorulmaz, zayıf düşmez. Onun anlayışı araştırılamaz. [29] Yorgun olana güç verir, gücü kalmayanın kuvvetini artırır. [30] Gençler bile yorulur, bitkin düşer; yiğit delikanlılar bile tökezleyip düşer. [31] Ama RAB'bi umutla bekleyenler güçlerini yeniler. Kartallar gibi kanat çırpıp yükselirler. Koşarlar, yorulmazlar. Yürürler, bitkin düşmezler.

41

[1] “Önümde susun, ey adalar; halklar güçlerini tazelesin. Yaklaşsınlar, sonra konuşsunlar. Yargı için birlikte buluşalım.” [2] Doğudan birini kim uyandırdı? Onu doğrulukla ayaklarının önüne kim çağırdı? Ulusları ona teslim ediyor, krallar üzerinde onu egemen kılıyor. Kılıcı onları toz gibi, yayı savrulan saman çöpü gibi ediyor. [3] Onların peşine düşüyor, güven içinde ilerliyor, ayaklarının daha önce basmadığı bir yoldan geçiyor. [4] Bunu yapıp gerçekleştiren, kuşakları başlangıçtan beri çağıran kim? Ben, ilk olan da sonuncularla birlikte olan da RAB, O benim.” [5] Adalar gördü ve korktu. Yeryüzünün uçları titredi. Yaklaşıp geldiler. [6] Herkes komşusuna yardım ediyor, kardeşine, “Güçlü ol!” diyor. [7] Marangoz kuyumcuyu yüreklendiriyor. Çekiçle düzelten, örste döveni cesaretlendiriyor. Lehim için, “İyi oldu” diyor; sarsılmasın diye putu çivilerle sağlamlaştırıyor. [8] “Ama sen, ey kulum İsrail, seçtiğim Yakup, dostum İbrahim'in soyu, [9] seni yeryüzünün uçlarından tuttuğum, onun en uzak köşelerinden çağırdığım, sana, ‘Sen benim kulumsun, seni seçtim, seni reddetmedim’ dediğim sen; [10] korkma, çünkü ben seninleyim. Yılma, çünkü ben senin Tanrın'ım. Seni güçlendireceğim. Evet, sana yardım edeceğim. Evet, doğruluğumun sağ eliyle sana destek olacağım. [11] İşte, sana karşı öfkelenenlerin hepsi utandırılacak, rezil edilecek. Seninle çekişenler hiçliğe dönüşecek, yok olup gidecek. [12] Onları arayacaksın ama bulamayacaksın, seninle didişenleri bile. Sana karşı savaşanlar hiç olmuş, yok sayılan bir şey gibi olacak. [13] Çünkü ben, Tanrın RAB, sağ elinden tutuyorum. Sana, ‘Korkma. Sana ben yardım edeceğim’ diyorum. [14] Korkma, ey kurtçuk Yakup, ey İsrail halkı. Ben sana yardım edeceğim” diyor RAB. “Seni kurtaran, İsrail'in Kutsalı'dır. [15] İşte, seni dişli, yeni, keskin bir döven kızağı yapacağım. Dağları dövecek, ufalayacaksın; tepeleri saman çöpü gibi edeceksin. [16] Onları savuracaksın, rüzgâr onları alıp götürecek, kasırga dağıtacak. Sen ise RAB'de sevineceksin, İsrail'in Kutsalı'yla övüneceksin. [17] Yoksullar ve düşkünler su arıyor, ama yok. Susuzluktan dilleri kuruyor. Ben, RAB, onlara yanıt vereceğim. Ben, İsrail'in Tanrısı, onları terk etmeyeceğim. [18] Çıplak tepelerde ırmaklar açacağım, vadilerin ortasında pınarlar fışkırtacağım. Çölü su gölüne, kurak toprağı su kaynaklarına

çevireceğim. [19] Çöle sedir, akasya, mersin ve zeytin ağacı dikeceğim. Bozkıra köknar, çam ve şimşiri birlikte koyacağım. [20] Öyle ki herkes görsün, bilsin, düşünüp birlikte anlasın: Bunu RAB'bin eli yaptı, bunu İsrail'in Kutsalı yarattı. [21] "Davayı ortaya koyun" diyor RAB. "Sağlam kanıtlarınızı getirin" diyor Yakup'un Kralı. [22] "Bırakın gelsinler ve bize olacakları bildirsinler. Önceki olayları açıklasınlar, ne olduklarını söylesinler ki biz de onları düşünüp sonuçlarını bilelim; ya da bize olacak şeyleri duyursunlar. [23] Bundan sonra olacakları bildirin ki sizin ilahlar olduğunuzu bilelim. Evet, ister iyilik edin ister kötülük, sarsılıp hep birlikte görelim. [24] İşte, siz bir hiçsiniz, yaptığınız iş de hiçten ibaret. Sizi seçen kişi iğrençtir. [25] "Kuzeyden birini kaldırdım, o da geldi; güneşin doğduğu yerden, adımı anan biri geldi. Yöneticileri harç çiğner gibi çiğneyecek, çömlekçinin kili ayakla ezmesi gibi ezecek. [26] Bunu başlangıçtan kim bildirdi de bilelim? Önceden kim söyledi de, 'Haklıymış' diyelim? Gerçek şu ki bildiren yok, duyuran yok, sözlerinizi işiten de yok. [27] Siyon'a ilk ben dedim, 'İşte, onlar buradalar!' Yeruşalim'e müjde getiren birini vereceğim. [28] Bakıyorum da ortada kimse yok. Bunların arasında danışman da yok; onlara sorsam, bana bir sözle karşılık verecek kimse yok. [29] İşte, hepsi bir hiçtir, yaptıkları işler boştur. Dökme putları rüzgâr ve kargaşadan ibarettir.

42

[1] "İşte, desteklediğim kulum; canımın hoşnut olduğu seçtiğim kişi. Ruhumu onun üzerine koydum. Uluslara adaleti o getirecek. [2] Bağırmayacak, sesini yükseltmeyecek, sesini sokakta duyurmayacak. [3] Ezilmiş kamışı kırmayacak, tüten fitili söndürmeyecek. Adaleti sadakatle ortaya koyacak. [4] Yeryüzünde adaleti kuruncaya dek gevşemeyecek, yılmayacak. Kıyı ülkeleri onun yasasını umutla bekleyecek." [5] Gökleri yaratan ve onları geren, yeri ve ondan çıkanları yayarak var eden, onun üzerindeki halka soluk, onda yürüyenlere ruh veren Tanrı RAB şöyle diyor: [6] "Ben, RAB, seni doğrulukla çağırdım. Elinden tutacağım, seni koruyacağım, seni halk için antlaşma, uluslar için ışık yapacağım. [7] Kör gözleri açman, tutsakları zindandan çıkarman, karanlıkta oturanları hapisten çıkarman için. [8] "Ben RAB'bim; adım budur. Yüceliğimi başkasına, övgümü oyma putlara vermem. [9] İşte, önceki olaylar gerçekleşti, şimdi yeni şeyler bildiriyorum. Filizlenmeden önce onları size duyuruyorum." [10] RAB'be yeni bir ezgi söyleyin; yeryüzünün ucundan ona övgü sunun; ey denize açılanlar ve denizdeki her şey, ey kıyı ülkeleri ve oralarda yaşayanlar. [11] Çöl ve kentleri, Kedar'ın oturduğu köyler seslerini yükseltsin. Sela'da yaşayanlar ezgi söylesin. Dağların doruklarından sevinç çığlığı atsınlar. [12] RAB'be yücelik versinler, kıyı ülkelerinde onun övgüsünü duyursunlar. [13] RAB yiğit adam gibi ileri çıkacak. Savaşçı gibi gayretini alevlendirecek. Savaş narası atacak, evet, haykıracak. Düşmanlarına üstün gelecek. [14] "Uzun zamandır sustum. Sessiz kaldım, kendimi tuttum. Şimdi doğum yapan kadın gibi haykıracağım. Soluk soluğa kalıp nefes nefese kalacağım. [15] Dağları da tepeleri de viran edeceğim, bütün otlarını kurutacağım. Irmakları adalara çevireceğim, havuzları kurutacağım. [16] Körleri bilmedikleri yoldan götüreceğim, tanımadıkları patikalarda onlara önderlik edeceğim. Önlerinde karanlığı ışığa, eğri yerleri düzlüğe çevireceğim. Bunları yapacağım ve onları yüzüstü bırakmayacağım. [17] Oyma putlara güvenenler, dökme putlara, 'Siz bizim ilahlarımızsınız' diyenler geri çevrilecek; büsbütün utandırılacak. [18] "Dinleyin, ey sağırlar. Bakın, ey körler, göresiniz diye. [19] Kulumdan başka kör kim var? Gönderdiğim habercim kadar sağır kim var? Esenlik içindeki kişi kadar kör kim var? RAB'bin kulu kadar kör kim var? [20] Çok şey görüyorsun ama dikkat etmiyorsun. Kulakları açık, ama işitmiyor. [21] RAB, kendi doğruluğu uğruna yasayı yüceltmekten ve ona onur vermekten hoşnut oldu. [22] Ama bu halk soyulmuş ve yağmalanmış bir halktır. Hepsi çukurlara düşürülmüş, hapishanelerde gizlenmiştir. Tutsak oldular, ama kurtaran yok; yağmalandılar, ama 'Geri verin!' diyen yok. [23] Aranızda buna kulak verecek kim var? Gelecek zaman için kim dikkatle dinleyip işitecek? [24] Yakup'u yağmaya, İsrail'i soyguncular a kim teslim etti? Kendisine karşı günah işlediğimiz RAB değil mi? Çünkü onlar onun yollarında yürümek istemediler, yasasına da kulak asmadılar. [25] Bu yüzden öfkesinin şiddetini ve savaşın dehşetini onun üzerine döktü. Onu her yandan alev sardı, ama anlamadı; onu yaktı, ama yüreğine koymadı."

43

[1] Ama şimdi seni yaratan, ey Yakup, sana biçim veren, ey İsrail, RAB şöyle diyor: “Korkma, çünkü seni kurtardım. Seni adınla çağırdım. Sen benimsin. [2] Sulardan geçtiğinde seninle olacağım; ırmaklardan geçtiğinde seni sürüklemeyecekler. Ateşin içinden yürüdüğünde yanmayacaksın, alev seni kavurmayacak. [3] Çünkü ben RAB, senin Tanrın'ım, İsrail'in Kutsalı, senin Kurtarıcın'ım. Senin fidyen olarak Mısır'ı, senin yerine Etiyopya ile Seva'yı verdim. [4] Gözümde değerli ve saygın olduğun, seni sevdiğim için, senin yerine insanlar, canın yerine halklar vereceğim. [5] Korkma, çünkü ben seninle birlikteyim. Soyunu doğudan getireceğim, seni batıdan toplayacağım. [6] Kuzeye, ‘Onları bırak!’ diyeceğim, güneye de, ‘Onları tutma! Oğullarımı uzaktan, kızlarımı yeryüzünün uçlarından getir—’ diyeceğim. [7] Adımla çağrılan herkes, yüceliğim için yarattığım, biçim verip yaptığım herkes.” [8] Gözleri olduğu hâlde kör olan halkı, kulakları olduğu hâlde sağır olanları çıkarın. [9] Bütün uluslar bir araya toplansın, halklar bir arada toplansın. Onların arasında bunu kim bildirebilir, önceki şeyleri bize kim gösterebilir? Haklı çıkmaları için tanıklarını getirsinler; ya da işitip, “Bu doğrudur” desinler. [10] RAB, “Siz benim tanıklarımsınız” diyor, “Seçtiğim kulum da öyle. Öyle ki beni bilesiniz, bana iman edesiniz, benim O olduğumu anlayasınız. Benden önce bir tanrı oluşmadı, benden sonra da olmayacak. [11] Ben, evet ben RAB'BİM; benden başka kurtarıcı yoktur. [12] Bildiren, kurtaran ve gösteren benim; aranızda yabancı bir tanrı yoktu. Bu yüzden siz benim tanıklarımsınız” diyor RAB, “ve ben Tanrı'yım. [13] Gün var olduğundan beri ben O'yum. Elimden kurtarabilecek kimse yoktur. Ben çalışırım; kim bunu engelleyebilir?” [14] Sizi kurtaran, İsrail'in Kutsalı RAB şöyle diyor: “Sizin uğrunuza Babil'e adam gönderdim; hepsini kaçaklar gibi aşağı indireceğim, Kildaniler'i de övündükleri gemilerde. [15] Ben RAB'BİM, sizin Kutsalınız, İsrail'in Yaratıcısı, sizin Kralınız.” [16] Denizde yol açan, güçlü suların içinde patika yapan RAB şöyle diyor; [17] Savaş arabasını ve atı, orduyu ve yiğidi ortaya çıkaran odur. Hep birlikte yere serilirler, bir daha kalkmazlar; sönüp giderler, fitil gibi sönerler: [18] “Önceki şeyleri anmayın, eski şeyleri düşünmeyin. [19] Bakın, yeni bir şey yapıyorum. Şimdi filizleniyor; bunu fark etmiyor musunuz? Çölde bir yol açacağım, bozkırda ırmaklar akıtacağım. [20] Kır hayvanları, çakallar ve deve kuşları beni yüceltecek; çünkü halkıma, seçtiklerime içecek vermek için çölde su, bozkırda ırmaklar veriyorum. [21] Kendim için biçim verdiğim bu halk, övgümü duyursun diye var oldu. [22] Ama sen bana yakarmadın, ey Yakup; tersine, benden yoruldun, ey İsrail. [23] Yakmalık sunuların için bana koyun getirmedin, kurbanlarınla beni onurlandırmadın. Seni sunularla ağır yük altına sokmadım, günnükle de yormadım. [24] Benim için parayla güzel kokulu kamış satın almadın, kurbanlarının yağıyla beni doyurmadın. Tersine, günahlarınla bana yük oldun, suçlarınla beni yordun. [25] Ben, evet ben, kendi hatırım için isyanlarını silenim; günahlarını anmayacağım. [26] Bana hatırlat. Birlikte davamızı görelim. Haklı çıkman için iddianı ortaya koy. [27] İlk atan günah işledi, öğretmenlerin bana başkaldırdı. [28] Bu yüzden kutsal yerin önderlerini kirleteceğim; Yakup'u lanete, İsrail'i aşağılanmaya teslim edeceğim.”

44

[1] Ama şimdi dinle, ey kulum Yakup, seçtiğim İsrail. [2] Seni yapan, ana rahminden beri sana biçim veren, sana yardım edecek olan RAB şöyle diyor: “Korkma, ey kulum Yakup, seçtiğim Yeşurun. [3] Çünkü susamış olanın üzerine su, kuru toprağın üzerine dereler dökeceğim. Ruhumu soyunun üzerine, bereketimi çocuklarının üzerine dökeceğim. [4] Çimenler arasında, su kenarındaki söğütler gibi filizlenecekler. [5] Biri, ‘Ben RAB'be aitim’ diyecek; biri Yakup'un adıyla anılacak; bir başkası da eline ‘RAB'bin’ yazıp İsrail adını onurla taşıyacak.” [6] İsrail'in Kralı, onun Kurtarıcısı, Orduların RAB'bi şöyle diyor: “İlk benim, son da benim; benden başka Tanrı yok. [7] Benim gibisi kim var? Seslensin de bildirsin, önümde sıralayıp anlatsın. Eski halkı ben kurduğumdan beri olacakları, gelecek şeyleri onlara bildirsinler. [8] Korkmayın, yılmayın. Bunu size çok önceden bildirip açıklamadım mı? Siz benim tanıklarımsınız. Benden

başka Tanrı var mı? Gerçekten yok. Başka Kaya tanımıyorum.” [9] Oyma put yapanların hepsi boş şeylerin peşindedir. Zevk aldıkları şeylerin onlara yararı yoktur. Kendi tanıkları bile görmez, anlamaz; bu yüzden utanca düşecekler. [10] Kim yararsız bir tanrı yapar, kim hiç işe yaramayan bir put döker? [11] İşte, ona bağlı olanların hepsi utanca düşecek. Zanaatkârların kendisi de yalnızca insandır. Hepsi toplansın, karşıma dikilsin. Hep birlikte dehşete kapılacak, hep birlikte utandırılacaklar. [12] Demirci bir alet alır, közlerin içinde çalışır, çekişlerle ona biçim verir, güçlü koluyla onu işler. Sonra acıkır, gücü tükenir; su içmez, bitkin düşer. [13] Marangoz ip çeker, kalemle işaret koyar, rendeyle biçim verir, pergelle çizer; ona insan biçimi verir, güzel bir insan görünümü kazandırır; evde dursun diye yapar. [14] Kendine sedir ağaçları keser, servi ya da meşe alır, orman ağaçları arasında kendine birini seçer. Çam diker, yağmur da onu büyütür. [15] Sonra bunlar insanın yakacağı odun olur. Onun bir kısmını alır, ısınır. Evet, yakar, ekmek de pişirir. Evet, bir tanrı yapıp ona tapınır; bir put yapıp önünde yere kapanır. [16] Bir kısmını ateşte yakar. Bir kısmıyla et pişirir, kızartmasını yer ve doyar. Isınır da, “Oh, ısındım, ateşin sıcaklığını gördüm” der. [17] Geri kalanından ise bir tanrı, yani kendi putunu yapar. Önünde yere kapanır, ona tapınır, ona dua eder ve, “Beni kurtar, çünkü tanrım sensin” der. [18] Bilmiyorlar, anlamıyorlar. Çünkü gözleri görmesin diye kapatılmış, yürekleri anlamasın diye mühürlenmiştir. [19] Kimse düşünmüyor; kimsede, “Bir kısmını ateşte yaktım, közlerinde ekmek pişirdim, et kızartıp yedim; geri kalanından iğrenç bir şey mi yapacağım? Bir ağaç kütüğünün önünde yere mi kapanacağım?” diyecek bilgi ya da anlayış yok. [20] Külle besleniyor. Aldanmış bir yürek onu saptırdı. Kendisini kurtaramıyor, “Sağ elimdeki şey yalan değil mi?” diyemiyor. [21] Bunları anımsa, ey Yakup, ey İsrail; çünkü sen benim kulumsun. Sana ben biçim verdim. Sen benim kulumsun. Ey İsrail, seni unutmayacağım. [22] İsyanlarını kalın bir bulut gibi, günahlarını da bir bulut gibi sildim. Bana dön, çünkü seni kurtardım. [23] Ey gökler, ezgi söyleyin, çünkü RAB bunu yaptı! Ey yeryüzünün derinlikleri, sevinçle haykırın! Ey dağlar, ey orman ve içindeki bütün ağaçlar, ezgiye başlayın! Çünkü RAB Yakup'u kurtardı, İsrail'de yüceliğini gösterecek. [24] Seni kurtaran, ana rahminden beri sana biçim veren RAB şöyle diyor: “Her şeyi yapan benim, RAB benim. Gökleri tek başıma geren, yeri kendi başıma seren benim. [25] Yalancıların belirtilerini boşa çıkaran, falcıları deliye çeviren, bilgeleri geri püskürtüp bilgilerini saçmalığa dönüştüren; [26] kulunun sözünü doğrulayan, ulaklarının tasarısını yerine getiren; Yeruşalim için, ‘İçinde oturulacak’, Yahuda kentleri için, ‘Yeniden kurulacaklar, yıkıntılarını ayağa kaldıracağım’ diyen; [27] engin sulara, ‘Kuruyun, ırmaklarınızı da kurutacağım’ diyen; [28] Koreş için, ‘O benim çobanımdır, bütün isteğimi yerine getirecek’ diyen; Yeruşalim için, ‘Yeniden kurulacak’, tapınak için, ‘Temelin atılacak’ diyen benim.”

45

[1] RAB mesh ettiği kişiye, sağ elinden tuttuğu Koreş'e şöyle diyor: Ulusları onun önünde boyun eğdirmek, kralları silahsızlandırmak, önünde kapıları açmak, öyle ki kapılar kapanmasın diye şöyle diyor: [2] “Senin önünden ben gideceğim, engebeli yerleri dümdüz edeceğim. Tunç kapıları parçalayıp demir sürgüleri kıracağım. [3] Sana karanlığın hazinelerini, gizli yerlerde saklı zenginlikleri vereceğim. Böylece adınla seni çağıranın, İsrail'in Tanrısı ben RAB olduğumu bilesin. [4] Kulum Yakup'un, seçilmişim İsrail'in hatırı için seni adınla çağırdım. Beni tanımadığın halde sana unvan verdim. [5] Ben RAB'BİM, başkası yok; benden başka Tanrı yok. Beni tanımadığın halde seni güçlendireceğim. [6] Öyle ki güneşin doğduğu yerden batıya kadar benim dışımda kimse olmadığı bilinsin. Ben RAB'BİM, başkası yok. [7] Işığı oluşturan, karanlığı yaratan, esenliği sağlayan, felaketi oluşturan benim. Bütün bunları yapan ben RAB'BİM. [8] “Ey gökler, yukarıdan damlatın; bulutlar doğruluğu yağdırsın. Yeryüzü açılsın da kurtuluş filizlensin, onunla birlikte doğruluk da yeşersin. Bunu yaratan ben RAB'BİM.” [9] Kendini Yaratan'la çekişenin vay haline, yeryüzündeki çömlek parçalarından biri olan o toprak çömleğin! Çamur, kendine biçim verene, “Ne yapıyorsun?” der mi? Yaptığın şey, “Onun eli yok” der mi? [10] Babaya, “Ne baba oldun?” diyenin, ya da anneye, “Ne doğuruyorsun?” diyenin vay haline!” [11] İsrail'in Kutsalı, onun Yaratıcısı RAB şöyle diyor:

“Olacak şeyler hakkında bana mı soruyorsunuz? Oğullarım ve ellerimin işi konusunda bana mı buyruk veriyorsunuz? 12 Yeryüzünü ben yaptım, insanı da onun üzerinde ben yarattım. Gökleri kendi ellerimle ben gerdim, bütün gök ordusuna da ben buyruk verdim. 13 Onu doğrulukla ben ayağa kaldırdım, bütün yollarını dümdüz edeceğim. Kentimi o kuracak, sürgünlerimi bedel ve rüşvet almadan serbest bırakacak.” Bunu Orduların RAB'bi söylüyor. 14 RAB şöyle diyor: “Mısır'ın emeği, Kuş'un ticaret malları, uzun boylu Sevalılar sana geçecek, senin olacaklar. Arkandan yürüyecekler, zincirlerle geçecekler. Önünde yere kapanacak, sana yalvaracaklar: ‘Gerçekten Tanrı seninledir, başkası yoktur, başka Tanrı yoktur.’” 15 Gerçekten sen kendini gizleyen bir Tanrı'sın, İsrail'in Tanrısı, Kurtarıcı. 16 Hepsi utana utana küçük düşecek. Put yapanların hepsi birlikte utanç içinde gidecek. 17 Ama İsrail, RAB tarafından sonsuz kurtuluşla kurtarılacak. Sonsuzluklar boyunca utanmayacak, küçük düşmeyeceksiniz. 18 Çünkü gökleri yaratan, yeryüzünü biçimlendiren ve yapan, onu kuran, boş yere yaratmayıp yaşansın diye biçimlendiren Tanrı, RAB şöyle diyor: “Ben RAB'BİM, başkası yok. 19 Gizlide, karanlık bir ülkede konuşmadım. Yakup soyuna, ‘Beni boş yere arayın’ demedim. Ben RAB, doğruluğu söylerim, doğru olanı bildiririm. 20 “Toplanın, gelin; uluslardan kaçıp kurtulanlar, birlikte yaklaşın. Oyma putunun tahtasını taşıyanlar, kurtaramayan bir ilaha yalvaranlar hiçbir şey bilmiyor. 21 Bildirin, ortaya koyun; evet, birlikte danışsınlar. Bunu eski zamandan beri kim duyurdu? Çok önceden kim bildirdi? Ben değil miyim, RAB? Benden başka Tanrı yoktur; adil Tanrı ve Kurtarıcı benim, benden başkası yoktur. 22 “Ey yeryüzünün dört bucağındakiler, bana dönün ve kurtulun. Çünkü Tanrı benim, başkası yok. 23 Kendi üzerime ant içtim, ağzımdan doğrulukla bir söz çıktı, geri dönmeyecek: Her diz önümde çökecek, her dil bana ant içecek. 24 Benim için, ‘Doğruluk da güç de ancak RAB'dedir’ diyecekler.” Ona insanlar gelecek; ona karşı öfkeye kapılanların hepsi utandırılacak. 25 İsrail'in bütün soyu RAB sayesinde doğru sayılacak ve onunla övünecek.

46

1 Bel eğildi, Nebo çöktü. Putları hayvanların, yük hayvanlarının sırtına kondu. Taşıdığınız şeyler yük oldu, yorgunlara ağır bir yük oldu. 2 Birlikte çöktüler, birlikte eğildiler. Yükü kurtaramadılar; kendileri de sürgüne gitti. 3 “Beni dinleyin, ey Yakup soyu, ey İsrail soyundan geriye kalanların hepsi; doğduğunuzdan beri taşındınız, ana rahminden beri taşındınız. 4 Yaşlılığınıza kadar ben O'yum, saçlarınız ağarıncaya kadar sizi ben taşıyacağım. Ben yaptım, ben üstleneceğim; ben taşıyacağım ve kurtaracağım. 5 “Beni kime benzeteceksiniz, kime eşit sayacaksınız? Beni kiminle karşılaştıracaksınız da benzer olalım? 6 Kimileri keseden altın boşaltır, terazide gümüş tartar. Bir kuyumcu tutarlar, o da onu bir tanrı yapar. Sonra yere kapanır, tapınırlar. 7 Onu omuzlarına alır, taşırlar, yerine koyarlar, o da orada durur. Yerinden kımıldamaz. Ona biri yakarırsa da cevap vermez, onu sıkıntısından kurtarmaz. 8 “Bunu anımsayın ve adam gibi durun; ey başkaldıranlar, bunu yeniden düşünün. 9 Eski günlerde olanları anımsayın. Çünkü Tanrı benim, başkası yok. Tanrı benim, benzerim yok. 10 Başlangıçtan sonu bildiririm, çok eski zamanlardan henüz olmamış şeyleri söylerim. ‘Amacım ayakta kalacak, dilediğim her şeyi yapacağım’ derim. 11 Doğudan yırtıcı bir kuş çağırıyorum, uzak bir ülkeden tasarımı gerçekleştirecek adamı. Evet, söyledim ve yerine getireceğim; tasarladım ve yapacağım. 12 Beni dinleyin, ey inatçı yürekliler, doğruluktan uzak olanlar. 13 Doğruluğumu yaklaştırıyorum, uzak olmayacak; kurtuluşum gecikmeyecek. Siyon'a kurtuluş vereceğim, yüceliğim olan İsrail için.”

47

1 “Aşağı in, ey Babil’in bakire kızı, toza otur. Ey Kildanilerin kızı, tahtsız yere otur. Çünkü artık sana narin ve nazlı demeyecekler.” 2 Değirmen taşlarını al, un öğüt. Peçeni çıkar, eteklerini topla, bacaklarını aç, ırmaklardan geç. 3 Çıplaklığın açığa çıkacak, evet, utancın görülecek. Öç alacağım, hiç kimseyi esirgemeyeceğim.” 4 Kurtarıcımızın adı Orduların RAB’bidir, O İsrail’in Kutsalı’dır. 5 “Ey Kildanilerin

kızı, sessizce otur, karanlığa gir. Çünkü artık sana krallıkların hanımı demeyecekler. 6 Halkıma öfkelendim, mirasımı kutsallıktan çıkardım, onları senin eline verdim. Ama sen onlara merhamet göstermedin; yaşlının üstüne boyunduruğunu iyice ağırlaştırdın. 7 'Sonsuza dek hanım olacağım' dedin; bunları yüreğine koymadın, bunun sonunu düşünmedin. 8 "Şimdi bunu dinle, ey zevk düşkünü, güvenlik içinde oturan, içinden, 'Ben benim, benden başkası yok. Dul kalmayacağım, çocuklarımı yitirmeyeceğim' diyen kadın. 9 Ama bu iki şey bir anda, tek bir günde başına gelecek: çocuklarını yitireceksin, dul kalacaksın. Büyülerinin çokluğuna, sihirlerinin bunca bolluğuna rağmen bunlar bütün ağırlığıyla üzerine gelecek. 10 Çünkü kötülüğüne güvendin, 'Beni gören yok' dedin. Bilgeliğin ve bilgin seni saptırdı. İçinden, 'Ben benim, benden başkası yok' dedin. 11 Bu yüzden başına kötülük gelecek; onun ne zaman doğacağını bilmeyeceksin. Felaket üzerine çökecek; onu uzaklaştıramayacaksın. Hiç bilmediğin yıkım ansızın üstüne gelecek. 12 "Haydi şimdi büyülerinle, gençliğinden beri emek verdiğin nice sihirlerinle dur bakalım. Belki işine yarar, belki üstün gelebilirsin. 13 Bunca danışmandan usandın. Şimdi gökleri inceleyenler, yıldızlara bakanlar, ay başlarında kehanette bulunanlar kalksın da başına geleceklerden seni kurtarsın. 14 İşte, anız gibi olacaklar; ateş onları yakıp bitirecek. Kendilerini alevin gücünden kurtaramayacaklar. Bu, başında ısınılacak bir kor, önünde oturulacak bir ateş olmayacak. 15 Gençliğinden beri emek verdiklerin senin için böyle olacak. Seninle ticaret yapanların her biri kendi yönüne sapıp gidecek. Seni kurtaran olmayacak.

48

1 "Bunu dinleyin, ey Yakup soyu, İsrail adıyla çağrılan sizler, Yahuda'nın sularından çıkan sizler; RAB'bin adı üzerine ant içen, İsrail'in Tanrısı'nı anan, ama bunu ne gerçekle ne de doğrulukla yapan sizler. 2 Çünkü kendilerine kutsal kentin halkı derler, İsrail'in Tanrısı'na dayanırlar; O'nun adı Orduların RAB'bi'dir. 3 Önceki şeyleri çok önceden bildirdim; evet, ağzımdan çıktı, onları duyurdum. Birden yaptım, olup bittiler. 4 Çünkü inatçı olduğunu biliyordum; boynun demir sinir gibidir, alnın tunçtandır. 5 Bu yüzden bunları sana çok önceden bildirdim; olmadan önce sana gösterdim ki, 'Bunları putum yaptı, oyma putumla dökme putum buyurdu' demeyesin. 6 Bunları duydun; hepsine bak. Siz bunu bildirmeyecek misiniz? Şimdi sana yeni şeyler, gizli kalmış, bilmediğin şeyler gösteriyorum. 7 Bunlar şimdi yaratıldı, önceden değil; bugün de bunları daha önce duymamıştın ki, 'İşte, ben bunları biliyordum' demeyesin. 8 Evet, duymadın; evet, bilmedin; eski zamandan beri kulağın açılmamıştı. Çünkü çok hain davrandığını, ana rahminden beri suçlu diye çağrıldığını biliyordum. 9 Kendi adım uğruna öfkemi ertelerim; övgüm uğruna seni yok etmeyip kendimi tutarım. 10 İşte, seni arıttım, ama gümüş arıtır gibi değil; seni sıkıntı ocağında seçtim. 11 Kendim uğruna, yalnız kendim uğruna bunu yapacağım; çünkü adımın bayağılaştırılmasına nasıl göz yumarım? Yüceliğimi başkasına vermem. 12 "Beni dinle, ey Yakup, çağırdığım İsrail: Ben O'yum. İlk olan da benim, son olan da benim. 13 Yeryüzünün temelini elim attı, gökleri sağ elim yaydı. Onlara seslendiğimde hep birlikte dikilirler. 14 "Toplanın hepiniz, dinleyin: İçlerinde bunları kim bildirdi? RAB'bin sevdiği kişi, Babil'e karşı O'nun isteğini yerine getirecek; kolu Kildaniler'in üzerine inecek. 15 Ben, evet ben konuştum; onu ben çağırdım; onu ben getirdim, yolu da başarılı olacak. 16 "Bana yaklaşın ve bunu dinleyin: Başlangıçtan beri gizlide konuşmadım; bunların olduğu zamandan beri ben oradayım." Şimdi Egemen RAB beni ve Ruhu'nu gönderdi. 17 Seni kurtaran, İsrail'in Kutsalı RAB şöyle diyor: "Yararın için sana öğreten, yürümen gereken yolda sana yol gösteren Tanrın RAB benim. 18 Keşke buyruklarıma kulak verseydin! O zaman esenliğin ırmak gibi, doğruluğun denizin dalgaları gibi olurdu. 19 Soyun kum gibi, bedeninden gelenler onun taneleri gibi olurdu. Adı önümden silinmez, yok edilmezdi." 20 Babil'den çıkın! Kildaniler'den kaçın! Bunu sevinç çığlıklarıyla bildirin, duyurun; yeryüzünün ucuna kadar yayın. Deyin ki, 'RAB kulu Yakup'u kurtardı.' 21 Onları çöllerden geçirirken susamadılar; onlar için kayadan su akıttı; kayayı yardı, sular fışkırdı. 22 RAB, "Kötüler için esenlik yoktur" diyor.

49

[1] Ey adalar, beni dinleyin; uzaklardaki halklar, kulak
verin: RAB beni ana rahminden çağırdı; annemin
karnındayken adımı andı. [2] Ağzımı keskin bir kılıç
gibi yaptı; elinin gölgesinde beni sakladı. Beni cilalı
bir ok yaptı; sadağında beni yakınında tuttu. [3] Bana,
"Sen kulumsun; ey İsrail, yüceliğimi sende
göstereceğim" dedi. [4] Ama ben, "Boş yere emek
verdim, gücümü boşuna ve hiç uğruna tükettim; yine
de hakkım kesinlikle RAB'bin yanındadır, karşılığım
Tanrım'ın katındadır" dedim. [5] Şimdi RAB şöyle
diyor; beni daha ana rahmindeyken kendisine kul
olmam için biçimlendiren, Yakup'u kendisine geri
getireyim, İsrail kendisine toplansın diye beni
oluşturan O'dur. Ben RAB'bin gözünde değerliyim,
Tanrım da gücüm oldu. [6] Evet, O şöyle diyor:
"Yakup'un oymaklarını ayağa kaldırman, İsrail'in sağ
kalanlarını geri getirmen, kulum olman için yeterli
değil. Seni uluslara ışık yapacağım ki kurtarışım
yeryüzünün ucuna varsın." [7] İsrail'in Kurtarıcısı,
onun Kutsalı RAB, insanların hor gördüğüne, ulusun
iğrendiğine, yöneticilerin kuluna şöyle diyor: "Krallar
görecek ve ayağa kalkacak, önderler yere kapanacak.
Seni seçen, sadık olan RAB, İsrail'in Kutsalı
yüzünden bunu yapacaklar." [8] RAB şöyle diyor:
"Kabul vaktinde sana karşılık verdim, kurtuluş
gününde sana yardım ettim. Seni koruyacağım, halka
antlaşma olman için seni vereceğim; ülkeyi yeniden
kurman, viran kalmış mirasları paylaştırman için." [9]
Tutsak olanlara, 'Çıkın!' diyeceksin; karanlıkta
olanlara, 'Ortaya çıkın!' diyeceksin. Yollar boyunca
otlayacaklar, bütün çıplak tepelerde otlakları olacak.
[10] Ne acıkacaklar ne susayacaklar; ne kavurucu sıcak
ne güneş onlara vuracak. Çünkü onlara merhamet
eden onları yöneltecek, su pınarlarının yanına
götürecek. [11] Bütün dağlarımı yol yapacağım,
anayollarım yükselecek. [12] İşte, bunlar uzaktan
gelecek; işte, kimisi kuzeyden, kimisi batıdan, kimisi
de Sinim ülkesinden gelecek." [13] Ey gökler, sevinçle
haykırın! Ey yeryüzü, sevin! Ey dağlar, ezgilerle
coşun! Çünkü RAB halkını avuttu, sıkıntı çekenlerine
merhamet edecek. [14] Ama Siyon, "RAB beni terk etti,
Rab beni unuttu" dedi. [15] "Bir kadın emzirdiği
çocuğunu unutabilir mi, rahminden çıkan oğluna
acımaz mı? Onlar unutsa bile ben seni
unutmayacağım! [16] İşte, seni avuçlarıma kazıdım;
surların sürekli gözümün önünde. [17] Oğulların tez
geliyor; seni yıkanlar, seni viran edenler senden
uzaklaşıp gidiyor. [18] Gözlerini kaldır, çevrene bak:
Hepsi toplanıyor, sana geliyor. "Varlığım hakkı için"
diyor RAB, "onların hepsini takı gibi kuşanacaksın,
gelin gibi onları üzerine takınacaksın." [19] "Çünkü
viran yerlerin, ıssız toprakların ve yıkılmış ülken
şimdi oturanlar için dar gelecek; seni yutup bitirenler
ise uzaklara gidecek. [20] Yitirdiklerinden sonra doğan
çocukların yine kulağına, 'Bu yer bana dar geliyor;
yer aç da oturayım' diyecek. [21] O zaman yüreğinde,
'Kim doğurdu bunları bana? Çocuklarımı yitirmiştim,
yalnız kalmıştım; sürgündeydim, oraya buraya
savruluyordum. Bunları kim büyüttü? İşte, ben tek
başıma kalmıştım; bunlar nereden geldi?'
diyeceksin." [22] Egemen RAB şöyle diyor: "İşte,
uluslara elimi kaldıracağım, halklara sancağımı
dikeceğim. Oğullarını bağırlarına alıp getirecekler,
kızların da omuzlarda taşınacak. [23] Krallar senin
bakıcı babaların, kraliçeler de bakıcı annelerin
olacak. Önünde yüzlerini yere eğecekler, ayaklarının
tozunu yalayacaklar. O zaman benim RAB olduğumu
bileceksin; beni umutla bekleyenler
utandırılmayacak." [24] Güçlünün elinden ganimet
alınabilir mi? Ya da haklı olarak tutsak edilmiş
olanlar kurtarılabilir mi? [25] Ama RAB şöyle diyor:
"Evet, güçlünün tutsakları elinden alınacak, zorbanın
ganimeti kurtarılacak. Çünkü seninle çekişenle ben
çekişeceğim, oğullarını ben kurtaracağım. [26] Sana
eziyet edenlere kendi etlerini yedireceğim; tatlı
şarapla sarhoş olur gibi kendi kanlarıyla sarhoş
olacaklar. O zaman bütün insanlar benim, RAB'bin,
senin Kurtarıcın ve seni özgür kılan, Yakup'un
Güçlüsü olduğumu bilecek."

50

[1] RAB şöyle diyor: "Annenizi boşadığıma dair
boşanma belgesi nerede? Onu hangi alacaklıma
sattım? İşte, suçlarınız yüzünden satıldınız, anneniz
de başkaldırıları yüzünden uzaklaştırıldı. [2] Neden
geldiğimde ortada kimse yoktu? Neden çağırdığımda
cevap veren olmadı? Kurtarmaya elim mi kısa kaldı?

Yoksa özgür kılmaya gücüm mü yok? İşte, azarımla denizi kurutur, ırmakları çöle çeviririm; suları kalmayınca balıkları kokar, susuzluktan ölür. [3] Gökleri karanlıkla giydiririm, örtülerini çul yaparım.” [4] Egemen RAB bana eğitilmişlerin dilini verdi; öyle ki, yorguna sözle nasıl destek olacağımı bileyim. Her sabah uyandırır, kulağımı da eğitilmişler gibi dinlemek için uyandırır. [5] Egemen RAB kulağımı açtı; ben de başkaldırmadım, geri dönmedim. [6] Sırtımı vuranlara, yanaklarımı sakalımı yolanlara verdim; yüzümü aşağılanmadan ve tükürükten gizlemedim. [7] Çünkü Egemen RAB bana yardım edecek; bu yüzden utanca düşmedim. Bu yüzden yüzümü çakmaktaşı gibi sertleştirdim; biliyorum, hayal kırıklığına uğramayacağım. [8] Beni doğru çıkaran yakındır. Bana karşı kim suçlama getirecek? Birlikte kalkıp duralım. Davacım kim? Yaklaşsın bana. [9] İşte, Egemen RAB bana yardım edecek; beni kim suçlu çıkarabilir? İşte, hepsi bir giysi gibi eskiyecek, güve onları yiyip bitirecek. [10] Aranızda RAB'den korkan, kulunun sesini dinleyen kim var? Karanlıkta yürüyorsa ve hiç ışığı yoksa, RAB'bin adına güvensin, Tanrısı'na dayansın. [11] Ama siz, hepiniz ateş yakanlar, kendinizi alevli çıralarla kuşatanlar, haydi kendi ateşinizin alevinde, tutuşturduğunuz çıraların arasında yürüyün. Elimden göreceğiniz şudur: acı içinde yatacaksınız.

51

[1] “Beni dinleyin, ey doğruluğun ardından gidenler, ey RAB'bi arayanlar: çıkarıldığınız kayaya, kazıldığınız çukurun ocağına bakın. [2] Atanız İbrahim'e, sizi doğuran Sara'ya bakın; çünkü onu tek başınayken çağırdım, onu kutsadım ve soyunu çoğalttım. [3] Çünkü RAB Siyon'u avutacak; onun bütün yıkık yerlerini avutacak. Çölünü Aden gibi, bozkırını RAB'bin bahçesi gibi yapacak. Orada sevinç ve neşe, şükran ve ezgi sesi bulunacak. [4] “Bana kulak ver, halkım; beni dinle, ulusum. Çünkü benden yasa çıkacak, adaletimi halklara ışık olarak yerleştireceğim. [5] Doğruluğum yakındır, kurtuluşum ortaya çıkmıştır, kollarım halkları yargılayacak. Adalar beni bekleyecek, koluma umut bağlayacaklar. [6] Gözlerinizi göklere kaldırın, aşağıdaki yeryüzüne bakın. Çünkü gökler duman gibi dağılıp gidecek, yeryüzü bir giysi gibi eskicek, üzerinde yaşayanlar da aynı şekilde ölecek. Ama benim kurtuluşum sonsuza dek sürecek, doğruluğum ortadan kalkmayacak. [7] “Beni dinleyin, ey doğruluğu bilenler, yüreğinde yasam olan halk. İnsanların aşağılamasından korkmayın, hakaretleri karşısında yılmayın. [8] Çünkü güve onları bir giysi gibi yiyecek, kurt onları yün gibi yiyecek. Ama benim doğruluğum sonsuza dek sürecek, kurtuluşum kuşaktan kuşağa kalacak.” [9] Uyan, uyan, güç kuşan, ey RAB'bin kolu; uyan, eski günlerde olduğu gibi, geçmiş kuşakların günlerinde olduğu gibi. Rahav'ı parçalayan, canavarı deşen sen değil miydin? [10] Denizi, engin suların derinliklerini kurutan sen değil miydin? Kurtarılanlar geçsin diye denizin derinliklerini yol yapan sen değil miydin? [11] RAB'bin fidyeyle kurtardıkları dönecek, ezgilerle Siyon'a gelecek. Başlarının üzerinde sonsuz sevinç olacak. Neşe ve sevinç bulacaklar; kederle inleme kaçıp gidecek. [12] “Sizi avutan benim, evet benim. Sen kimsin ki ölecek insandan, ot gibi olacak insanoğlundan korkuyorsun? [13] Gökleri geren, yeryüzünün temellerini atan Yaratıcın RAB'bi unuttun. Yok etmeye hazırlanan zorbanın öfkesi yüzünden gün boyu sürekli korkuyorsun. Ama hani nerede zorbanın öfkesi? [14] Tutsak sürgün olan çabucak serbest bırakılacak; çukura inip ölmeyecek, ekmeği de eksik olmayacak. [15] Çünkü ben, denizi kabartıp dalgalarını kükreten Tanrınız RAB'bim. Orduların RAB'bi onun adıdır. [16] Sözlerimi ağzına koydum, seni elimin gölgesinde örttüm; öyle ki gökleri dikebileyim, yeryüzünün temellerini atabileyim ve Siyon'a, ‘Sen benim halkımsın’ diyebileyim.” [17] Uyan, uyan, ayağa kalk, ey Yeruşalim! RAB'bin elinden onun gazap kâsesini içtin; sersemleten kâsenin tasını içtin, dibine kadar boşalttın. [18] Doğurduğu bütün oğullar arasında ona yol gösterecek kimse yok; yetiştirdiği bütün oğullar arasında elinden tutacak kimse yok. [19] Başına şu iki şey geldi; sana kim acıyacak? Yıkım ve kırımla, kıtlık ve kılıçla karşılaştın; seni nasıl avutup teselli edeyim? [20] Oğulların bitkin düştü; bir ağa takılmış ceylan gibi, bütün sokak başlarında yatıyorlar. RAB'bin gazabıyla, Tanrın'ın azarıyla dolular. [21] Bu yüzden şimdi şunu dinle, ey sıkıntı çeken, şarapla değil ama sarhoş olan: [22] Halkının davasını savunan efendin Egemen RAB, Tanrın şöyle diyor: “İşte, sersemleten

kâseyi, gazap kâsemin tasını elinden aldım; onu artık bir daha içmeyeceksin. 23 Onu sana eziyet edenlerin eline vereceğim; sana, ‘Eğil de üzerinden geçelim’ diyenlerin eline. Sen de sırtını yer gibi, üzerinden geçilen sokak gibi yaptın.”

52

1 Uyan, uyan, gücünü kuşan, ey Siyon; güzel giysilerini giy, ey kutsal kent Yeruşalim. Çünkü bundan böyle sünnetsiz ve kirli olan artık bir daha sana girmeyecek. 2 Üzerindeki tozu silk! Kalk, yerine otur, ey Yeruşalim! Boynundaki bağları çöz, ey tutsak Siyon kızı! 3 Çünkü RAB şöyle diyor: “Karşılıksız satıldınız, parasız kurtarılacaksınız.” 4 Çünkü Egemen RAB şöyle diyor: “Halkım ilkin orada yaşamak için Mısır'a indi; sonra Asur onu haksız yere ezdi. 5 “Şimdi burada ne yapıyorum?” diyor RAB. “Çünkü halkım karşılıksız alınıp götürüldü. Onlara egemen olanlar alay ediyor,” diyor RAB, “ve adım gün boyu durmadan aşağılanıyor. 6 Bu yüzden halkım adımı bilecek. Bu yüzden o gün konuşanın ben olduğumu bilecek. İşte, konuşan benim.” 7 Dağların üzerinde ne güzeldir müjde getirenin ayakları, esenliği duyuranın, iyiliğin müjdesini getirenin, kurtuluşu duyuranın, Siyon'a, “Tanrın hüküm sürüyor!” diyenin. 8 Gözcülerinin sesi! Seslerini yükseltiyorlar, hep birlikte sevinçle haykırıyorlar; çünkü RAB Siyon'a döndüğünde bunu gözleriyle açıkça görecekler. 9 Sevince boğulun, birlikte ezgi söyleyin, ey Yeruşalim'in yıkıntıları; çünkü RAB halkını avuttu, Yeruşalim'i kurtardı. 10 RAB bütün ulusların gözü önünde kutsal kolunu açığa çıkardı; yeryüzünün bütün uçları Tanrımızın kurtarışını gördü. 11 Çıkın, çıkın, oradan çıkın, kirli olana dokunmayın! Onun içinden çıkın! Kendinizi arındırın, ey RAB'bin kaplarını taşıyanlar. 12 Çünkü aceleyle çıkmayacaksınız, kaçıp gider gibi yürümeyeceksiniz. Çünkü RAB önünüzden gidecek; İsrail'in Tanrısı ardınızı koruyacak. 13 İşte, kulum bilgelikle davranacak; yükselecek, yüceltilecek, çok yükseğe çıkarılacak. 14 Birçokları sana şaşkınlıkla baktığı gibi, onun görünüşü herhangi bir insandan daha çok bozulmuştu, biçimi de insanoğullarından daha çok bozulmuştu; 15 öylece birçok ulusun üzerine serpecek; krallar onun karşısında ağızlarını kapatacak. Çünkü kendilerine anlatılmamış olanı görecekler, duymamış olduklarını anlayacaklar.”

53

1 Bildirdiğimiz habere kim iman etti? RAB'bin gücü kime açıklandı? 2 Çünkü o, onun önünde körpe bir filiz gibi, kurumuş topraktan çıkan bir kök gibi büyüdü. Görkemi de yoktu, görünümlü hali de. Ona baktığımızda, bizi kendine çekecek bir güzelliği yoktu. 3 İnsanlarca hor görüldü, dışlandı; acılar adamıydı, hastalığı yakından tanıyordu. İnsanların yüz çevirdiği biri gibi hor görüldü; biz de ona değer vermedik. 4 Oysa hastalıklarımızı o yüklendi, acılarımızı o taşıdı. Ama biz onun Tanrı tarafından cezalandırıldığını, vurulup ezildiğini sandık. 5 Ama o, başkaldırılarımız yüzünden deşildi. Suçlarımız yüzünden ezildi. Esenliğimizi sağlayan ceza onun üzerine indi; onun yaralarıyla şifa bulduk. 6 Hepimiz koyunlar gibi yoldan sapmıştık; her birimiz kendi yoluna dönmüştü. RAB hepimizin suçunu onun üzerine yükledi. 7 Baskı gördü, eziyet çekti, yine de ağzını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi, kırkıcıların önünde sessiz duran koyun gibi, ağzını açmadı. 8 Baskıyla ve yargıyla alınıp götürüldü. Kendi kuşağından bunu kim düşündü? Yaşayanlar diyarından koparıldı; halkımın başkaldırısı yüzünden vuruldu. 9 Mezarını kötülerin yanına verdiler, ölümünde zenginin yanındaydı; oysa zorbalık etmemişti, ağzından hileli söz çıkmamıştı. 10 Yine de onu ezmek RAB'bin isteğiydi; onu acıya teslim etti. Canını günah sunusu olarak sunduğunda soyunu görecek, günleri uzayacak. RAB'bin isteği onun eliyle başarıya ulaşacak. 11 Canının çektiği acıdan sonra ışığı görecek ve hoşnut kalacak. Doğru kulum, onu tanıyan birçok kişiyi doğru sayacak; onların suçlarını o yüklenecek. 12 Bu yüzden ona büyükler arasında pay vereceğim, güçlülerle birlikte ganimeti paylaşacak; çünkü canını ölüme döktü ve başkaldıranlarla bir sayıldı. Oysa birçoklarının günahını o taşıdı ve başkaldıranlar için aracılık etti.

54

[1] “Sevinçle seslen, ey kısır kadın, doğurmamış olan
sen; ezgiye başla, yüksek sesle haykır, doğum sancısı
çekmemiş olan sen. Çünkü terk edilmiş kadının
çocukları, kocası olan kadının çocuklarından daha
çoktur,” diyor RAB. [2] “Çadırının yerini genişlet,
konutlarının perdelerini iyice açsınlar. Esirgeme;
iplerini uzat, kazıklarını sağlamlaştır. [3] Çünkü sağa
da sola da yayılacaksın. Soyun ulusları mülk
edinecek, ıssız kentleri yeniden oturulur kılacak. [4]
“Korkma, çünkü utandırılmayacaksın. Yılma, çünkü
hayal kırıklığına uğramayacaksın. Gençliğinin
utancını unutacaksın, dul kaldığın günlerin
aşağılanmasını artık anmayacaksın. [5] Çünkü seni
yaratan kocandır; onun adı Orduların RAB’bidir.
Kurtarıcın İsrail'in Kutsalı'dır; ona bütün
yeryüzünün Tanrısı denecek. [6] Çünkü RAB seni, terk
edilmiş, ruhu kederli bir kadın gibi çağırdı;
gençliğinde evlenip sonra reddedilmiş bir kadın gibi,”
diyor Tanrın. [7] “Seni kısa bir an için terk ettim, ama
büyük merhametle seni yeniden toplayacağım. [8]
Taşan öfkeyle yüzümü senden bir an gizledim, ama
sonsuz vefalı sevgiyle sana merhamet edeceğim,”
diyor seni kurtaran RAB. [9] “Bu benim için Nuh'un
suları gibidir. Nuh'un sularının bir daha yeryüzünü
kaplamayacağına nasıl ant içtiysem, sana artık
öfkelenmeyeceğime, seni azarlamayacağıma da öyle
ant içtim. [10] Dağlar yerinden kalksa, tepeler sarsılsa
bile, vefalı sevgim senden ayrılmayacak, esenlik
antlaşmam sarsılmayacak,” diyor sana merhamet
eden RAB. [11] “Ey eziyet görmüş, fırtınayla savrulmuş,
avutulmamış kent! İşte, taşlarını güzel renklerle
yerleştireceğim, temellerini lacivert taşlarla atacağım.
[12] Kulelerini yakutlardan yapacağım, kapılarını
parlayan mücevherlerden, bütün surlarını değerli
taşlardan kuracağım. [13] Bütün çocukların RAB
tarafından öğretilecek, çocuklarının esenliği büyük
olacak. [14] Doğrulukla pekiştirileceksin. Baskı senden
uzak olacak, korkmayacaksın; dehşet senden uzak
kalacak, sana yaklaşmayacak. [15] İşte, sana karşı
saldırmak için toplanırlarsa, bu benden olmayacak.
Sana karşı kim toplanırsa senin önünde düşecek. [16]
“Bak, kömür ateşini körükleyen, yaptığı iş için silah
üreten demirciyi de ben yarattım; yok etmek için
yıkıcıyı da ben yarattım. [17] Sana karşı yapılan hiçbir
silah başarılı olmayacak. Yargıda sana karşı kalkan
her dili suçlu çıkaracaksın. RAB'bin kullarının mirası
budur; onların doğruluğu bendendir,” diyor RAB.

55

[1] “Ey susayan herkes, sulara gelin! Parası olmayan da
gelsin, satın alıp yesin! Evet, gelin, parasız, bedelsiz
şarap ve süt alın. [2] Neden paranızı ekmek olmayan
şeye, emeğinizi doyurmayan şeye harcıyorsunuz?
Beni dikkatle dinleyin, iyi olanı yiyin, canınız bol
nimetlerle sevinsin. [3] Kulağınızı bana verin ve bana
gelin; dinleyin ki canınız yaşasın. Sizinle sonsuz bir
antlaşma yapacağım, Davut'a verdiğim güvenilir
vefalı sevgiyi size vereceğim. [4] İşte, onu halklara
tanık, halklara önder ve komutan kıldım. [5] İşte,
tanımadığın bir ulusu çağıracaksın; seni tanımayan
bir ulus da RAB Tanrın, İsrail'in Kutsalı yüzünden
sana koşacak. Çünkü seni yüceltti.” [6] RAB
bulunabilecekken O'nu arayın; yakınken O'na
seslenin. [7] Kötü kişi yolunu bıraksın, haksız adam
düşüncelerini terk etsin; RAB'be dönsün, O da ona
merhamet gösterecektir; Tanrımız'a dönsün, çünkü
bol bol bağışlar. [8] “Çünkü benim düşüncelerim sizin
düşünceleriniz değil, yollarınız da benim yollarım
değil,” diyor RAB. [9] “Gökler yerden ne kadar
yüksekse, yollarım da sizin yollarınızdan,
düşüncelerim sizin düşüncelerinizden o kadar
yüksektir. [10] Çünkü yağmur ve kar gökten iner, oraya
geri dönmez; toprağı sulamadan, onu verimli kılıp
filizlendirmeden, ekene tohum ve yiyene ekmek
vermeden dönmez. [11] Ağzımdan çıkan söz de öyle
olacak: bana boş dönmeyecek; dilediğimi
gerçekleştirecek, gönderdiğim işte başarılı olacaktır.
[12] Çünkü sevinçle çıkacak, esenlikle götürüleceksiniz;
dağlar ve tepeler önünüzde ezgiye başlayacak,
kırlardaki bütün ağaçlar ellerini çırpacak. [13] Dikenin
yerine servi yükselecek, çalının yerine mersin ağacı
yükselecek; bu, RAB için bir ün, sonsuza dek ortadan
kaldırılmayacak bir belirti olacak.”

56

[1] RAB şöyle diyor: “Adaleti gözetin, doğruluğu uygulayın. Çünkü kurtarışım gelmek üzere, doğruluğum açığa çıkmak üzere.” [2] Bunu yapan insana, buna sımsıkı sarılan insanoğluna ne mutlu! Şabat Günü'nü kirletmeden tutana, elini her türlü kötülükten uzak tutana ne mutlu!” [3] RAB'be bağlanmış olan yabancı, “RAB beni halkından kesinlikle ayıracak” demesin. Hadım da, “İşte ben kuru bir ağacım” demesin.” [4] Çünkü RAB şöyle diyor: “Şabat Günlerimi tutan, beni hoşnut eden şeyleri seçen, antlaşmama sımsıkı sarılan hadımlara, [5] evimde, duvarlarımın içinde, oğullardan da kızlardan da daha iyi bir anıt ve bir ad vereceğim. Onlara sonsuza dek kalacak, silinmeyecek bir ad vereceğim.” [6] “RAB'be bağlanıp O'na hizmet eden, RAB'bin adını seven, O'nun kulları olan yabancıları da, Şabat Günü'nü kirletmeden tutan ve antlaşmama sımsıkı sarılan herkesi de, [7] kutsal dağıma getireceğim, dua evimde onları sevindireceğim. Yakmalık sunuları ve kurbanları sunağımda kabul görecek. Çünkü evim bütün halklar için dua evi diye anılacak.” [8] İsrail'in sürgün edilmişlerini toplayan Egemen RAB şöyle diyor: “Onun yanına, zaten toplanmış olanlardan başka daha nicelerini toplayacağım.” [9] Ey kırlardaki bütün hayvanlar, gelin yiyip bitirin; ey ormandaki bütün hayvanlar, gelin. [10] Onun gözcüleri kördür, hepsi bilgisizdir. Hepsi dilsiz köpeklerdir, havlayamazlar. Hayal görür, yatıp uzanırlar, uyuklamayı severler. [11] Bu köpekler açgözlüdür, hiç doymazlar. Bunlar anlayışsız çobanlardır. Hepsi kendi yoluna sapmış, her biri dört bir yandan kendi kazancının peşine düşmüştür. [12] “Gelin,” derler, “şarap getireyim, içkiyle kendimizi dolduralım. Yarın da bugün gibi olacak, hem de çok daha büyük olacak.”

57

[1] Doğru kişi yok olup gidiyor, buna yürekten aldıran kimse yok; vefalı insanlar alınıp götürülüyor, ama kimse doğru kişinin kötülükten uzaklaştırılarak alındığını düşünmüyor. [2] Esenliğe girer; doğrulukla yürüyen herkes yatağında rahat bulur. [3] “Ama siz, ey büyücünün oğulları, zinacıyla fahişenin soyu, buraya yaklaşın. [4] Kiminle eğleniyorsunuz? Kime karşı ağzınızı kocaman açıp dil çıkarıyorsunuz? Siz başkaldırının çocukları, yalan soyundan gelenler değil misiniz? [5] Meşelerin arasında, her yeşil ağacın altında tutuşanlar sizsiniz; vadilerde, kayaların yarıkları altında çocuklarını boğazlayanlar sizsiniz. [6] Vadinin kaygan taşları senin payındır; evet, senin kısmetin onlardır. Onlara dökmelik sunu döktün, sunu sundun. Bunlardan dolayı hoşnut mu olayım? [7] Yatağını yüksek ve yüce bir dağın üstüne kurdun; kurban sunmak için oraya da çıktın. [8] Kapının arkasına, kapı sövelerinin yanına anı işaretini koydun. Çünkü beni bırakıp kendini açtın, yukarı çıktın; yatağını genişlettin, onlarla kendine bir antlaşma yaptın; gördüğün yerde onların yatağını sevdin. [9] Krala yağlarla gittin, güzel kokularını çoğalttın; elçilerini uzaklara gönderdin, kendini ölüler diyarına kadar alçalttın. [10] Uzun yolculuğundan yoruldun, ama ‘Boşuna’ demedin. Gücünü yeniden canlanmış buldun; bu yüzden bitkin düşmedin. [11] “Kimden korktun, kimden dehşete kapıldın da yalan söyledin, beni anmadın, bunu yüreğine koymadın? Ben uzun zamandır sessiz durmadım mı? Yine de benden korkmuyorsun. [12] Senin sözde doğruluğunu ve yaptığın işleri açıklayacağım; ama bunların sana yararı olmayacak. [13] Feryat ettiğinde topladıkların seni kurtarsın; hepsini rüzgâr alıp götürecek, bir soluk savuracak. Ama bana sığınan ülkeye sahip olacak, kutsal dağımı miras alacak.” [14] Ve denecek ki, “Yolu doldurun, doldurun, yolu hazırlayın; halkımın yolundaki engeli kaldırın.” [15] Çünkü sonsuzlukta yaşayan, adı Kutsal olan, yüce ve ulu Olan şöyle diyor: “Ben yüce ve kutsal yerde yaşarım; ezilmiş ve alçakgönüllü ruhlu kişiyle de birlikte olurum; alçakgönüllülerin ruhunu canlandırmak, ezilmişlerin yüreğini diriltmek için. [16] Çünkü sonsuza dek çekişmeyeceğim, hep öfkeli kalmayacağım; yoksa önümde ruh tükenir, yarattığım canlar sönüp gider. [17] Açgözlülüğünün günahı yüzünden öfkelendim, onu vurdum; yüzümü gizledim, öfkelendim; yine de o, yüreğinin yolunda saparak yürümeyi sürdürdü. [18] Yollarını gördüm, yine de onu iyileştireceğim; ona yol göstereceğim, ona ve yas tutanlarına teselli vereceğim. [19] Dudakların meyvesini ben yaratırım: Uzakta olana da yakında olana da esenlik, esenlik olsun” diyor RAB; “ben onları iyileştireceğim.” [20] Ama kötüler çalkantılı

deniz gibidir; durulamaz, suları çamurla kiri kabartıp durur. 21 “Kötülere esenlik yoktur” diyor Tanrım.

58

1 “Boğazını esirgeme, avaz avaz bağır; sesini borazan gibi yükselt. Halkıma isyanını, Yakup soyuna günahlarını bildir. 2 Yine de her gün beni arıyorlar, yollarımı öğrenmekten hoşlanıyorlar; sanki doğruluk yapmış, Tanrıları'nın buyruğunu bırakmamış bir ulusmuş gibi. Benden adil yargılar istiyorlar, Tanrı'ya yaklaşmaktan hoşlanıyorlar. 3 ‘Neden oruç tuttuk da görmedin?’ diyorlar. ‘Neden canımızı alçalttık da fark etmedin?’ İşte, oruç tuttuğunuz gün kendi keyfinizi sürüyor, bütün işçilerinizi zorluyorsunuz. 4 İşte, çekişmek ve kavga etmek için, kötülükle yumruk atmak için oruç tutuyorsunuz. Bugün tuttuğunuz gibi oruç tutarsanız, sesiniz yukarıda duyulmaz. 5 Benim seçtiğim oruç böyle mi olmalı, insanın canını alçalttığı gün bu mu? Başını saz gibi eğmesi, altına çul ve kül sermesi mi? Buna oruç mu diyeceksiniz, RAB için kabul edilir gün mü? 6 “Benim seçtiğim oruç şu değil mi: kötülüğün bağlarını çözmek, boyunduruğun kayışlarını gevşetmek, ezilenleri özgür bırakmak ve her boyunduruğu kırmak? 7 Ekmeğini açla paylaşmak, barınaksız yoksulları evine almak, çıplağı görünce onu giydirmek ve kendi soyundan olandan yüz çevirmemek değil mi? 8 O zaman ışığın şafak gibi sökecek, yaraların çabucak iyileşecek. Doğruluğun önünden yürüyecek, RAB'bin yüceliği arkandan gelecek. 9 O zaman sesleneceksin, RAB yanıt verecek; yardım diye haykıracaksın, o da, ‘İşte buradayım’ diyecek. Aranızdan boyunduruğu, suçlayıcı parmağı ve kötü söz söylemeyi kaldırırsan; 10 aç için kendini verir, ezilen canı doyurursan, o zaman ışığın karanlıkta doğacak, koyu karanlığın öğle vakti gibi olacak. 11 RAB seni sürekli yönlendirecek, kurak yerlerde canını doyuracak, kemiklerini güçlendirecek. Sulanmış bir bahçe gibi, suları tükenmeyen bir pınar gibi olacaksın. 12 Senden olanlar eski yıkıntıları yeniden kuracak; kuşaklar boyu duran temelleri ayağa kaldıracaksın. Sana, ‘Gedikleri Onaran’, ‘Oturulacak Yolları Yenileyen’ denecek. 13 “Şabat Günü'nden ayağını çekersen, kutsal günümde kendi keyfini sürmekten vazgeçersen, Şabat Günü'ne sevinç, RAB'bin kutsal gününe saygın dersen ve kendi yoluna gitmeyip, kendi keyfini aramayarak, kendi sözlerini söylemeyerek onu onurlandırırsan; 14 o zaman RAB'de sevinç bulacaksın; seni yeryüzünün yüksek yerlerinde gezdireceğim, atan Yakup'un mirasıyla seni besleyeceğim.” Çünkü bunu RAB'bin ağzı söyledi.

59

1 İşte, RAB'bin eli kurtaramayacak kadar kısa değildir; kulağı da işitemeyecek kadar ağır değildir. 2 Ama suçlarınız sizinle Tanrınızın arasını açtı; günahlarınız O'nun yüzünü sizden gizledi, bu yüzden sizi işitmez oldu. 3 Çünkü elleriniz kana bulandı, parmaklarınız suçla kirlendi; dudaklarınız yalan söyledi, diliniz kötülük mırıldanıyor. 4 Hiç kimse hakla dava açmıyor, hiç kimse gerçeğe uygun savunma yapmıyor; boş şeye güveniyor, yalan konuşuyorlar. Fenalık tasarlayıp suç doğuruyorlar. 5 Engerek yumurtaları kuluçkaya yatırıyor, örümcek ağı örüyorlar; yumurtalarından yiyen ölür, biri ezilince içinden engerek çıkar. 6 Ağları giysi olmaz, yaptıklarıyla örtünemezler; yaptıkları suç işidir, ellerinde zorbalık vardır. 7 Ayakları kötülüğe koşuyor, suçsuz kanı dökmek için acele ediyorlar; düşünceleri suç düşünceleridir. Yollarında yıkım ve çöküş var. 8 Esenlik yolunu bilmiyorlar, yürüdükleri yollarda adalet yok. Kendilerine eğri yollar yaptılar; o yolda yürüyen hiç kimse esenliği bilmez. 9 Bu yüzden adalet bizden uzak, doğruluk bize erişmiyor. Işık bekliyoruz, ama işte karanlık; aydınlık bekliyoruz, ama koyu karanlıkta yürüyoruz. 10 Körler gibi duvarı yokluyoruz, gözü olmayanlar gibi elimizle arıyoruz. Öğleyin alacakaranlıktaymışız gibi sendeleyip duruyoruz; sapasağlamların arasında ölüler gibiyiz. 11 Hepimiz ayılar gibi homurdanıyor, güvercinler gibi acı acı inliyoruz. Adalet bekliyoruz, ama yok; kurtuluş bekliyoruz, ama bizden uzak. 12 Çünkü isyanlarımız senin önünde çoğaldı, günahlarımız bize karşı tanıklık ediyor. Evet, isyanlarımız bizimle birlikte, suçlarımızı biliyoruz. 13 RAB'be karşı isyan

ettik, O'nu inkâr ettik, Tanrımızın ardınca gitmekten döndük; baskıyı ve başkaldırıyı dillendirdik, yürekten yalan sözler tasarlayıp söyledik. 14 Adalet geri itildi, doğruluk uzakta duruyor; çünkü gerçek sokakta sendeleyip düştü, dürüstlük içeri giremiyor. 15 Evet, gerçek ortadan kayboldu; kötülükten uzak duran da yağma oluyor. RAB bunu gördü, adaletin olmayışı O'nun gözünde kötüydü. 16 Bir adamın olmadığını gördü, araya girecek kimsenin olmayışına şaştı. Bunun üzerine O'na kurtuluşu kendi kolu getirdi, O'nu kendi doğruluğu destekledi. 17 Doğruluğu zırh gibi kuşandı, başına kurtuluş miğferini taktı; öç giysilerini giydi, kendini kaftan gibi gayretle örttü. 18 Yaptıklarına göre karşılık verecek: hasımlarına öfke, düşmanlarına karşılık verecek; kıyı ülkelere de hak ettikleri karşılığı verecek. 19 Böylece batıda RAB'bin adından, güneşin doğduğu yerde O'nun yüceliğinden korkacaklar. Çünkü RAB'bin soluğunun sürdüğü coşkun bir ırmak gibi gelecek. 20 RAB diyor ki, “Kurtarıcı Siyon'a, Yakup soyunda isyandan dönenlere gelecek.” 21 RAB diyor ki, “Bana gelince, onlarla yapacağım antlaşma şudur: Üzerinde olan Ruhum ve ağzına koyduğum sözlerim ağzından, soyunun ağzından, soyunun soyunun ağzından bundan böyle sonsuza dek ayrılmayacak.”

60

1 “Kalk, parılda; çünkü ışığın geldi, RAB'bin yüceliği üzerine doğdu. 2 Çünkü bak, yeryüzünü karanlık, halkları koyu karanlık örtecek; ama RAB senin üzerine doğacak, yüceliği senin üzerinde görülecek. 3 Uluslar senin ışığına, krallar da doğuşunun parlaklığına gelecek. 4 “Gözlerini kaldır, çevrene bak: Hepsi toplanıp sana geliyor; oğulların uzaktan gelecek, kızların kucakta taşınacak. 5 O zaman görüp parlayacaksın, yüreğin coşup genişleyecek; çünkü denizin zenginliği sana dönecek, ulusların serveti sana gelecek. 6 Deve sürüleri seni kaplayacak, Midyan'ın ve Efa'nın genç develeri; hepsi Şeva'dan gelecek; altın ve günnük getirecekler, RAB'bin övgülerini duyuracaklar. 7 Kedar'ın bütün sürüleri sana toplanacak, Nevayot'un koçları sana hizmet edecek; sunağımın üzerine kabul edilerek çıkacaklar, ben de görkemimin evini yücelteceğim. 8 “Bulut gibi uçanlar, yuvalarına dönen güvercinler gibi gelenler de kim? 9 Kuşkusuz adalar beni bekleyecek, başta Tarşiş gemileri; oğullarını uzaktan getirmek için, gümüşleri ve altınları da yanlarında olacak. Tanrın RAB'bin adı uğruna, İsrail'in Kutsalı uğruna gelecekler; çünkü seni yüceltti. 10 “Yabancılar surlarını yapacak, kralları sana hizmet edecek; çünkü öfkemle seni vurdum, ama lütfumla sana merhamet ettim. 11 Kapıların sürekli açık kalacak; ulusların serveti sana getirilsin, kralları da tutsak olarak getirilsin diye ne gündüz kapanacak ne gece. 12 Çünkü sana hizmet etmeyen ulusla krallık yok olup gidecek; o uluslar büsbütün viran olacak. 13 “Lübnan'ın görkemi sana gelecek: servi, çam ve şimşir birlikte gelecek; kutsal yerimin bulunduğu yeri güzelleştirecekler. Ben de ayak bastığım yeri yücelteceğim. 14 Sana eziyet edenlerin oğulları eğilerek sana gelecek; seni hor görenlerin hepsi ayaklarının dibine kapanacak. Sana ‘RAB'bin kenti’, ‘İsrail'in Kutsalı'nın Siyonu’ diyecekler. 15 “Terk edilmiş, nefret edilen, içinden kimsenin geçmediği bir yer olmuştun; ama seni sonsuz bir görkem, kuşaklar boyunca sürecek bir sevinç yapacağım. 16 Ulusların sütünü emecek, kralların göğsünden besleneceksin; o zaman bileceksin ki ben, RAB, senin Kurtarıcınım, senin Fidye ile Kurtaran'ın, Yakup'un Güçlü Olanı'yım. 17 Tunç yerine altın, demir yerine gümüş, ağaç yerine tunç, taş yerine demir getireceğim. Yöneticilerini esenlik, önderlerini doğruluk yapacağım. 18 Ülkende artık zorbalık duyulmayacak, sınırlarının içinde yıkım ve çöküş olmayacak; surlarına Kurtuluş, kapılarına Övgü adını vereceksin. 19 Artık gündüz güneş sana ışık olmayacak, ayın parlaklığı da seni aydınlatmayacak; RAB sana sonsuz ışık olacak, Tanrın senin yüceliğin olacak. 20 Artık güneşin batmayacak, ayın eksilmeyecek; çünkü RAB sana sonsuz ışık olacak, yas günlerin sona erecek. 21 Halkının hepsi doğru olacak; ülkeyi sonsuza dek miras alacaklar. Onlar benim diktiğim fidan, ellerimin eseri olacak ki ben yüceltileyim. 22 En küçüğü bin kişi olacak, en zayıfı güçlü bir ulus olacak. Ben RAB, vakti gelince bunu çabucak gerçekleştireceğim.”

61

[1] Egemen RAB'bin Ruhu üzerimdedir; çünkü RAB beni alçakgönüllülere müjdeyi duyurmak için meshetti. Kırık yüreklileri sarmak, tutsaklara özgürlüğü, zincire vurulanlara serbest bırakılmayı ilan etmek için beni gönderdi; [2] RAB'bin lütuf yılını, Tanrımız'ın öç gününü ilan etmek; yas tutanların hepsini teselli etmek için; [3] Siyon'da yas tutanlara küller yerine çelenk, yas yerine sevinç yağı, sıkıntılı ruh yerine övgü giysisi vermek için; öyle ki onlara doğruluğun ağaçları, RAB'bin yüceltilmesi için diktiği fidanlar denilsin. [4] Eski yıkıntıları yeniden kuracaklar, geçmişten kalan viraneleri ayağa kaldıracaklar; kuşaklar boyunca ıssız kalmış kentleri, yıkılmış yerleri onaracaklar. [5] Yabancılar gelip sürülerinizi güdecek, yabancı uluslar tarlalarınızda ve bağlarınızda çalışacak. [6] Ama siz RAB'bin kâhinleri diye anılacaksınız; size Tanrımız'ın hizmetkârları denecek. Ulusların zenginliğini yiyecek, onların yüceliğiyle övüneceksiniz. [7] Utancınızın yerine iki kat payınız olacak; aşağılanmanın yerine kendi paylarıyla sevinecekler. Bu yüzden ülkelerinde iki kat paya sahip olacaklar; onların sevinci sonsuza dek sürecek. [8] “Çünkü ben, RAB, adaleti severim, haksızlıkla yapılan soygundan nefret ederim; ödüllerini sadakatle vereceğim, onlarla sonsuz bir antlaşma yapacağım. [9] Onların soyu uluslar arasında, çocukları halklar arasında tanınacak; onları gören herkes, RAB'bin kutsadığı soy olduklarını kabul edecek.” [10] RAB'de büyük sevinç bulacağım, canım Tanrım'da coşacak; çünkü bana kurtuluş giysilerini giydirdi, beni doğruluk kaftanıyla örttü. Çelenk takınan güvey gibi, takılarını kuşanan gelin gibi beni donattı. [11] Toprak filizini nasıl çıkarırsa, bahçe kendisine ekileni nasıl yeşertirse, Egemen RAB de doğruluğu ve övgüyü bütün ulusların önünde öyle yeşertecek.

62

[1] Siyon'un hatırı için susmayacağım, Yeruşalim'in hatırı için rahat durmayacağım; doğruluğu parıltı gibi ışıyıncaya, kurtuluşu yanan bir meşale gibi görünene dek. [2] Uluslar senin doğruluğunu, bütün krallar yüceliğini görecek. RAB'bin ağzının vereceği yeni bir adla anılacaksın. [3] RAB'bin elinde güzellik tacı, Tanrın'ın elinde krallık sarığı olacaksın. [4] Artık sana 'Terk Edilmiş' denmeyecek, toprağına da bir daha 'Virane' denmeyecek. Sana 'Sevincim Onda', toprağına da 'Evli' denecek. Çünkü RAB senden hoşnutluk duyuyor, toprağın da evli sayılacak. [5] Çünkü genç adam bir kızla nasıl evlenirse, oğulların da seninle öyle evlenecek; güvey gelinle nasıl sevinirse, Tanrın da senin için öyle sevinecek. [6] Ey Yeruşalim, surlarının üzerine nöbetçiler diktim. Gece gündüz hiç susmayacaklar. Ey RAB'bi ananlar, kendinize rahat vermeyin; [7] Yeruşalim'i yeryüzünde övülen bir kent yapıncaya, onu sağlamlaştırıncaya dek O'na da rahat vermeyin. [8] RAB sağ eli üzerine, güçlü kolu üzerine ant içti: “Artık tahılını düşmanlarına yiyecek olarak vermeyeceğim, yabancılar emeğini verip elde ettiğin yeni şarabı içmeyecek. [9] Onu devşirenler yiyecek ve RAB'be övgüler sunacak; onu toplayanlar da kutsal yerimin avlularında içecek.” [10] Geçin, geçin kapılardan! Halk için yolu hazırlayın! Yolu yükseltin, yükseltin! Taşları ayıklayın! Uluslar için bir sancak kaldırın. [11] İşte, RAB yeryüzünün dört bucağına duyurdu: “Siyon kızına deyin ki, ‘İşte, kurtuluşun geliyor. İşte, ödülü yanında, karşılığı önündedir.’” [12] Onlara 'Kutsal Halk', 'RAB'bin Kurtardıkları' denecek. Sana da 'Aranan', 'Terk Edilmemiş Kent' denecek.

63

[1] Edom'dan gelen kim bu, Bozra'dan boyalı giysilerle gelen? Giysileri görkemli olan, gücünün büyüklüğüyle yürüyen kim? “Doğrulukla konuşan, kurtarmaya gücü yeten benim.” [2] Neden giysin kızıl, neden elbiselerin üzüm teknesinde çiğneyeninki gibi? [3] “Üzüm sıkacağını tek başıma çiğnedim; halklardan yanımda kimse yoktu. Öfkemle onları çiğnedim, gazabımla ayaklar altına aldım. Can kanları giysilerime sıçradı, bütün elbiselerimi lekeledim. [4] Çünkü yüreğimde öç alma günü vardı, kurtardıklarımın yılı gelmişti. [5] Baktım, yardım edecek kimse yoktu; destek olacak kimsenin olmamasına şaştım. Bu yüzden bana kurtuluşu kendi kolum sağladı, bana destek olan gazabım oldu. [6] Öfkemle halkları çiğnedim, gazabımla onları sarhoş ettim, can kanlarını yere akıttım.” [7] RAB'bin vefalı

sevgilerini, RAB'bin övgüye değer işlerini anacağım; RAB'bin bize yaptığı her şeye göre, İsrail halkına gösterdiği büyük iyiliğe göre, onlara merhametine göre, vefalı sevgilerinin çokluğuna göre anacağım. [8] Çünkü, "Onlar gerçekten halkım, yalana sapmayacak çocuklar" dedi; böylece onların Kurtarıcısı oldu. [9] Onların her sıkıntısında o da sıkıntı çekti, huzurunun meleği onları kurtardı. Sevgisi ve acımasıyla onları kurtardı, eski günlerin hepsinde onları kaldırdı, onları taşıdı. [10] Ama onlar başkaldırdı, onun Kutsal Ruhu'nu incittiler. Bu yüzden onlara düşman oldu, kendisi onlara karşı savaştı. [11] Sonra eski günleri, Musa'yı ve halkını anımsadı: Sürüsünün çobanlarıyla birlikte onları denizden çıkaran nerede? Kutsal Ruhu'nu aralarına koyan nerede? [12] Görkemli kolunu Musa'nın sağında yürüten, kendisine sonsuz bir ad yapmak için suları önlerinde yaran nerede? [13] Onları derin suların içinden geçirip, çölde koşan at gibi tökezletmeden yürüten nerede? [14] Vadiye inen sürü gibi, RAB'bin Ruhu onlara rahat verdi. Böylece halkına yol gösterdin, kendine görkemli bir ad yapmak için. [15] Göklerden bak da gör, kutsallığının ve yüceliğinin konutundan bak. Gayretin nerede, güçlü işlerin nerede? Yüreğinin özlemi ve merhametin benden esirgeniyor. [16] Çünkü sen Babamızsın. İbrahim bizi tanımasa da, İsrail bizi kabul etmese de, sen, ey RAB, Babamızsın. Ezelden beri adın Kurtarıcımız'dır. [17] Ey RAB, neden bizi yollarından saptırıyorsun, neden yüreğimizi senden korkuya karşı katılaştırıyorsun? Kullarının hatırı için, mirasının oymakları uğruna geri dön. [18] Kutsal halkın oraya kısa bir süre sahip oldu; düşmanlarımız senin kutsal yerini çiğnedi. [19] Sanki hiç yönetmediğin kimseler gibi olduk, sanki senin adınla çağrılmamış olanlar gibi.

64

[1] Ah, keşke gökleri yarıp inseydin, huzurunda dağlar titreseydi; [2] çalı çırpıyı tutuşturan ateş gibi, suları kaynatan ateş gibi, adını hasımlarına bildirirdin, uluslar huzurunda titrerdi! [3] Beklemediğimiz heybetli işler yaptığında, indin, huzurunda dağlar titredi. [4] Çünkü eskiden beri ne kulak işitti, ne kimse algıladı, ne de göz senden başka bir Tanrı gördü; kendisini bekleyenler için eylemde bulunan Tanrı sensin. [5] Sevinçle doğruluğu yapanların, yollarında seni ananların karşısına çıkarsın. İşte, sen öfkelendin, bizse günah işledik. Uzun zamandır bunların içindeyiz; nasıl kurtulabiliriz? [6] Hepimiz murdar sayılan biri gibi olduk, bütün doğruluklarımız kirli bir giysi gibi. Hepimiz yaprak gibi soluyoruz, suçlarımız da rüzgâr gibi bizi sürükleyip götürüyor. [7] Adını çağıran kimse yok, sana sımsıkı tutunmak için kendini uyandıran yok. Çünkü yüzünü bizden gizledin, suçlarımızın eliyle bizi eritip bitirdin. [8] Ama şimdi, ey RAB, babamız sensin. Biz çamuruz, çömlekçimiz sensin; hepimiz senin elinin eseriyiz. [9] Ey RAB, çok öfkelenme, suçumuzu sonsuza dek anma. Ne olur, bak; hepimiz senin halkınıyız. [10] Kutsal kentlerin ıssızlığa döndü, Siyon ıssızlığa döndü, Yeruşalim virane oldu. [11] Atalarımızın sana övgüler sunduğu kutsal ve görkemli evimiz ateşle yandı; değer verdiğimiz her yer yıkılıp harap oldu. [12] Ey RAB, bütün bunlara rağmen kendini tutacak mısın? Sessiz mi kalacaksın, bizi böylesine ağır mı ezeceksin?

65

[1] "Bana sormayanlar beni sordu; beni aramayanlar beni buldu. Adımla çağrılmamış bir ulusa, 'Bana bakın, bana bakın' dedim." [2] "Bütün gün ellerimi isyankâr bir halka uzattım. Kendi düşüncelerinin ardından giderek iyi olmayan bir yolda yürüyorlar. [3] Karşımda durmadan beni öfkelendiren bir halktır bu; bahçelerde kurban keser, tuğlaların üzerinde buhur yakarlar. [4] Mezarların arasında otururlar, gizli yerlerde gecelemişler; domuz eti yerler, kaplarında iğrenç şeylerin çorbası vardır. [5] 'Kendi başına dur, bana yaklaşma; çünkü ben senden daha kutsalım' derler. Bunlar burnumda bir duman, bütün gün yanan bir ateştir. [6] "İşte önümde yazılıdır: Susmayacağım, karşılığını vereceğim; evet, karşılığını bağırlarına vereceğim, [7] hem kendi suçlarınızın hem de atalarınızın suçlarının karşılığını birlikte vereceğim" diyor RAB. "Dağlarda buhur yaktılar, tepelerde bana hakaret ettiler; bu yüzden

yaptıklarının karşılığını önce bağırlarına ölçeceğim.”
8 RAB şöyle diyor: “Salkımda yeni şarap bulununca
biri, ‘Onu yok etme, çünkü onda bereket var’ der. Ben
de kullarım uğruna öyle yapacağım, hepsini yok
etmeyeceğim. 9 Yakup'tan bir soy çıkaracağım,
Yahuda'dan da dağlarıma mirasçı olacak birini.
Seçtiklerim orayı miras alacak, kullarım orada
oturacak. 10 Şaron sürüler için bir otlak, Akor Vadisi
de sığırların yatacağı bir yer olacak; beni aramış olan
halkım için böyle olacak. 11 “Ama siz, RAB'bi
bırakanlar, kutsal dağımı unutanlar, Talih için sofra
kuranlar, Kader için karışık şarap dolduranlar; 12 sizi
kılıca ayıracağım, hepiniz boğazlanmak için
eğileceksiniz. Çünkü çağırdığımda karşılık
vermediniz, konuştuğumda dinlemediniz; gözümde
kötü olanı yaptınız, hoşnut olmadığım şeyi seçtiniz.”
13 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: “İşte, kullarım
yiyecek ama siz aç kalacaksınız; işte, kullarım içecek
ama siz susayacaksınız; işte, kullarım sevinecek ama
siz düş kırıklığına uğrayacaksınız. 14 İşte, kullarım
yürek sevinciyle ezgi söyleyecek, ama siz yürek
acısıyla feryat edecek, ruh sıkıntısıyla uluyacaksınız.
15 Adınızı seçtiklerime lanet sözü olarak
bırakacaksınız. Egemen RAB sizi öldürecek,
kullarınıysa başka bir adla çağıracak. 16 Öyle ki,
yeryüzünde kendisi için bereket dileyen, bunu sadık
Tanrı'nın adıyla dileyecek; yeryüzünde ant içen, sadık
Tanrı'nın adıyla ant içecek. Çünkü önceki sıkıntılar
unutulacak, gözlerimden gizlenecek. 17 “Çünkü işte,
yeni gökler ve yeni bir yeryüzü yaratıyorum. Önceki
şeyler anılmayacak, akla da gelmeyecek. 18 Ama
yarattığım şey için sonsuza dek sevinin, coşun.
Çünkü işte, Yeruşalim'i sevinç, halkını da coşku
kaynağı olarak yaratıyorum. 19 Yeruşalim için
sevineceğim, halkım için coşacağım. Orada artık ne
ağlama sesi ne de feryat sesi duyulacak. 20 “Orada
artık birkaç gün yaşayıp ölen bebek olmayacak,
günlerini doldurmamış yaşlı da olmayacak. Çünkü
yüz yaşında ölen genç sayılacak, yüz yaşına geldiği
hâlde günahkâr olan lanetli sayılacak. 21 Evler
yapacak, içinde oturacaklar; bağlar dikecek,
meyvesini yiyecekler. 22 Onlar yapacak, başkası
oturmayacak; onlar dikecek, başkası yemeyecek.
Çünkü halkımın günleri ağacın günleri gibi olacak,
seçtiklerim ellerinin emeğinin tadını uzun süre
çıkaracak. 23 Boşuna emek vermeyecekler, felaket için
çocuk doğurmayacaklar. Çünkü onlar RAB'bin
kutsadığı soy, çocukları da kendileriyle birlikte
olacak. 24 Onlar daha seslenmeden ben cevap
vereceğim; onlar daha konuşurken ben işiteceğim. 25
Kurtla kuzu birlikte otlayacak, aslan öküz gibi saman
yiyecek; yılanın yiyeceği toz olacak. Kutsal dağımın
hiçbir yerinde zarar vermeyecek, yok etmeyecekler”
diyor RAB.

66

1 RAB şöyle diyor: “Gök benim tahtım, yeryüzü
ayaklarımın taburesidir. Bana nasıl bir ev
yapacaksınız? Benim dinleneceğim yer neresi
olacak?” 2 “Bütün bunları elim yaptı, böylece hepsi
var oldu,” diyor RAB. “Ama ben şuna bakarım:
yoksul olana, ruhu ezik olana, sözümden titreyene.” 3
Öküz kesen, insanı öldüren gibidir. Kuzu kurban
eden, köpeğin boynunu kıran gibidir. Sunu sunan,
domuz kanı sunan gibidir. Günnük yakan, putu
kutsayan gibidir. Evet, kendi yollarını seçtiler, iğrenç
şeylerden canları hoşlanıyor. 4 Ben de onların üzerine
felaketler seçeceğim, korktukları şeyleri başlarına
getireceğim. Çünkü ben çağırdığımda yanıt veren
olmadı, konuştuğumda dinlemediler. Gözümde kötü
olanı yaptılar, hoşnut olmadığım şeyi seçtiler.” 5
RAB’bin sözünü işitin, sözünden titreyenler: “Adım
uğruna sizden nefret eden, sizi dışlayan kardeşleriniz,
‘RAB yüceltilsin de sevincinizi görelim’ dediler. Ama
utanan onlar olacak.” 6 Kentten bir kargaşa sesi,
tapınaktan bir ses, düşmanlarına karşılık veren
RAB’bin sesi geliyor. 7 “Sancı çekmeden doğurdu,
ağrısı gelmeden bir erkek çocuk dünyaya getirdi. 8
Kim böyle bir şey duydu? Kim böyle şeyler gördü? Bir
ülke bir günde mi doğar? Bir ulus bir anda mı
dünyaya gelir? Ama Siyon sancı çeker çekmez
çocuklarını doğurdu. 9 “Ben doğumu başlatıp da
doğurtmam mı?” diyor RAB. “Ben doğumu sağlayıp
da rahmi kapatır mıyım?” diyor Tanrın. 10
“Yeruşalim’le birlikte sevinin, onun için coşun, onu
seven hepiniz. Onunla birlikte sevinçten taşın, onun
için yas tutan hepiniz. 11 Öyle ki onun avutucu
göğüslerinden emip doyacaksınız, yüceliğinin
bolluğundan kana kana içip sevinç bulacaksınız.” 12
Çünkü RAB şöyle diyor: “İşte, esenliği ona ırmak gibi,
ulusların yüceliğini taşan dere gibi yönelteceğim.
Emzirileceksiniz, böğründe taşınacaksınız, dizlerinde

hoplatılacaksınız. [13] Annesinin teselli ettiği biri gibi
ben de sizi teselli edeceğim. Yeruşalim'de teselli
bulacaksınız." [14] Bunu göreceksiniz, yüreğiniz
sevinecek, kemikleriniz taze ot gibi canlanacak.
RAB'bin eli kullarına belli olacak, öfkesi de
düşmanlarına. [15] Çünkü işte, RAB ateşle gelecek,
arabaları kasırga gibi olacak. Kızgın öfkesini şiddetle,
azarlamasını ateş alevleriyle gösterecek. [16] Çünkü
RAB bütün insanları ateşle yargılayacak, kılıcıyla da
hükmünü verecek. RAB'bin öldürdükleri çok olacak.
[17] "Bahçelere girmek için kendilerini kutsayıp
arındıranlar, ortadakinin ardından gidip domuz eti,
iğrenç şeyler ve fare yiyenler, hep birlikte son
bulacaklar," diyor RAB. [18] "Çünkü ben onların işlerini
de düşüncelerini de biliyorum. Bütün ulusları ve
dilleri bir araya toplayacağım zaman geliyor.
Gelecekler ve yüceliğimi görecekler. [19] Aralarına bir
belirti koyacağım, kurtulanlarından bazılarını
uluslara göndereceğim: Tarşiş'e, Pul'a, yay çeken
Lud'a, Tuval'a, Yavan'a, adalara, uzak ülkelere;
ünümü duymamış, yüceliğimi görmemiş yerlere.
Yüceliğimi uluslar arasında ilan edecekler. [20] Bütün
kardeşlerinizi bütün uluslardan RAB'be sunu olarak
getirecekler; atlar, savaş arabaları, tahtırevanlar,
katırlar ve develer üzerinde, kutsal dağım
Yeruşalim'e getirecekler," diyor RAB, "tıpkı İsrail
halkının sunularını temiz kaplarla RAB'bin evine
getirmesi gibi. [21] "Onlardan bazılarını kâhin ve Levili
olarak alacağım," diyor RAB. [22] "Çünkü yaratacağım
yeni gökler ve yeni yeryüzü önümde nasıl kalacaksa,"
diyor RAB, "soyunuz ve adınız da öyle kalacak. [23]
"Yeni aydan yeni aya, Şabat'tan Şabat'a, bütün
insanlar önümde tapınmaya gelecek," diyor RAB. [24]
"Dışarı çıkıp bana karşı başkaldırmış adamların
cesetlerine bakacaklar. Çünkü onları yiyen kurt
ölmeyecek, ateşleri sönmeyecek. Bütün insanlar için
tiksinti kaynağı olacaklar."

Yeremya

1

[1] Benyamin ülkesindeki Anatot'ta yaşayan kâhinlerden Hilkiya oğlu Yeremya'nın sözleri: [2] RAB'bin sözü, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın günlerinde, krallığının on üçüncü yılında ona geldi. [3] Söz ayrıca Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in günlerinde, Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Sidkiya'nın krallığının on birinci yılının sonuna, Yeruşalim'in beşinci ayda sürgüne götürülmesine kadar geldi. [4] RAB'bin sözü bana geldi: [5] "Seni anne karnında biçimlendirmeden önce tanıdım. Rahimden çıkmadan önce seni kutsal kıldım. Seni uluslara peygamber atadım." [6] Ben de, "Ah, Egemen RAB! Bak, ben konuşmayı bilmiyorum; çünkü çocuğum" dedim. [7] Ama RAB bana, "Ben çocuğum deme; çünkü seni kime gönderirsem ona gideceksin ve sana ne buyurursam onu söyleyeceksin." dedi. [8] "Onlardan korkma; çünkü seni kurtarmak için ben seninleyim" diyor RAB. [9] Sonra RAB elini uzatıp ağzıma dokundu. RAB bana, "Bak, sözlerimi ağzına koydum." dedi. [10] "Bak, bugün seni ulusların ve krallıkların üzerine koydum; söküp atasın, yıkıp yok edesin, deviresin, kurup dikesin." [11] RAB'bin sözü bana yeniden geldi: "Yeremya, ne görüyorsun?" Ben, "Badem ağacından bir dal görüyorum" dedim. [12] RAB bana, "Doğru gördün; çünkü sözümü yerine getirmek için onu gözlüyorum" dedi. [13] RAB'bin sözü bana ikinci kez geldi: "Ne görüyorsun?" Ben, "Kaynayan bir kazan görüyorum; kuzeyden bu yana doğru eğilmiş" dedim. [14] Bunun üzerine RAB bana, "Ülkenin bütün sakinlerinin üzerine kuzeyden felaket boşanacak." dedi. [15] "Çünkü bak, kuzey krallıklarının bütün soylarını çağırıyorum" diyor RAB. "Gelecekler; her biri tahtını Yeruşalim kapılarının girişine, çevresindeki bütün surlara ve Yahuda'nın bütün kentlerine karşı kuracak. [16] Beni terk ettikleri, başka ilahlara buhur yaktıkları ve kendi ellerinin yaptığı şeylere tapındıkları için, bütün kötülükleri yüzünden yargılarımı onlara bildireceğim. [17] "Sen ise belini kuşan, kalk ve sana buyurduğum her şeyi onlara söyle. Onların önünde yılma; yoksa ben seni onların önünde yıldırırım. [18] Çünkü bak, bugün seni bütün ülkeye karşı, Yahuda krallarına, önderlerine, kâhinlerine ve ülke halkına karşı surlu bir kent, demir bir sütun, tunç duvarlar yaptım. [19] Seninle savaşacaklar, ama sana üstün gelemeyecekler; çünkü seni kurtarmak için ben seninleyim" diyor RAB.

2

[1] RAB'bin sözü bana geldi: [2] "Git, Yeruşalim'in kulaklarına seslen ve de ki: 'RAB şöyle diyor: Gençliğinin sevecenliğini, gelinlik günlerindeki sevgini hatırlıyorum; ekilmemiş bir ülkede, çölde ardım sıra yürüdüğünü hatırlıyorum. [3] İsrail RAB için kutsaldı, ürününün ilk meyvesiydi. Onu yiyip bitirenlerin hepsi suçlu sayılacaktı. Başlarına felaket gelecekti,' diyor RAB." [4] Ey Yakup soyu, ey İsrail soyunun bütün aileleri, RAB'bin sözünü dinleyin! [5] RAB şöyle diyor: "Atalarınız bende nasıl bir haksızlık buldu da benden uzaklaştılar? Boş şeylerin ardınca yürüdüler, kendileri de boş oldular. [6] 'Bizi Mısır ülkesinden çıkaran, çölden geçiren, ıssızlıklar ve çukurlar ülkesinden, kuraklık ve ölüm gölgesi ülkesinden, kimsenin geçmediği, insanın yaşamadığı bir ülkeden geçiren RAB nerede?' demediler. [7] Sizi verimli bir ülkeye getirdim ki meyvesini ve iyiliğini yiyesiniz. Ama girince ülkemi kirlettiniz, mirasımı iğrenç hale getirdiniz. [8] Kâhinler, 'RAB nerede?' demedi. Kutsal Yasa'yla uğraşanlar beni tanımadı. Yöneticiler bana başkaldırdı. Peygamberler Baal adına peygamberlik etti, yararsız şeylerin ardınca yürüdü. [9] "Bu yüzden sizinle yine davamı göreceğim," diyor RAB, "çocuklarınızın çocuklarıyla da davamı göreceğim. [10] Kittim kıyılarına gidin de bakın. Kedar'a haber gönderin, dikkatle inceleyin; böyle bir şey olmuş mu görün. [11] Hiçbir ulus, tanrı bile olmayan ilahlarını değiştirir mi? Oysa halkım yüceliğini yararsız olanla değiştirdi. [12] "Ey gökler, buna şaşın, dehşet içinde titreye titreye ıssız kalın," diyor RAB. [13] "Çünkü halkım iki kötülük yaptı: Beni, yaşayan suların pınarını bıraktılar; kendilerine sarnıçlar, su tutmayan çatlak sarnıçlar yonttular. [14] İsrail bir kul mu? Evde doğmuş bir köle mi? Öyleyse

neden tutsak oldu? [15] Genç aslanlar ona karşı kükredi, haykırdı. Ülkesini viran ettiler. Kentleri yakılıp ıssız kaldı. [16] Memfis'in ve Tahpanhes'in çocukları da başının tepesini ezdi. [17] “Sana yolda önderlik ederken Tanrın RAB'bi bırakarak bunu kendi başına açmadın mı? [18] Şimdi Mısır yolunda ne işin var da Şihor'un sularını içeceksin? Asur yolunda ne işin var da ırmağın sularını içeceksin? [19] “Kötülüğün seni terbiye edecek, sapkınlığın seni azarlayacak. Şunu bil ve gör: Tanrın RAB'bi bırakman kötüdür, acıdır; benden korku duymuyorsun,” diyor Egemen RAB, Orduların RABbi. [20] “Çünkü çok eski zaman önce boyunduruğunu kırdım, bağlarını kopardım. Ama sen, ‘Kulluk etmeyeceğim,’ dedin. Gerçekten de her yüksek tepenin üstünde, her yeşil ağacın altında eğilip fahişelik ettin. [21] Oysa seni seçkin bir asma olarak, bütünüyle güvenilir tohumdan dikmiştim. Nasıl oldu da önümde yabancı bir asmanın yoz dallarına döndün? [22] Çünkü kendini kül suyuyla yıkasan, bol sabun kullansan bile suçun önümde leke gibi duruyor,” diyor Egemen RAB. [23] “Nasıl, ‘Kirlenmedim, Baallar'ın ardınca gitmedim,’ diyebilirsin? Vadide tuttuğun yolu gör; ne yaptığını bil. Oraya buraya koşuşturan çevik bir dişi deve gibisin. [24] Çöle alışmış yaban eşeği gibisin; kızgınlığında rüzgârı koklar. Kızıştığında onu kim geri çevirebilir? Onu arayanların hiçbiri yorulmaz; ayı gelince onu bulurlar. [25] “Ayağını çıplak kalmaktan, boğazını susuzluktan koru. Ama sen, ‘Boşuna! Hayır, ben yabancıları sevdim, onların ardınca gideceğim,’ dedin. [26] Hırsız yakalanınca nasıl utanırsa, İsrail halkı da öyle utandı; kendileri, kralları, önderleri, kâhinleri ve peygamberleri. [27] Onlar ağaca, ‘Babam sensin,’ taşa da, ‘Beni sen dünyaya getirdin,’ diyorlar. Çünkü bana yüzlerini değil, sırtlarını döndüler. Ama sıkıntı günlerinde, ‘Kalk da bizi kurtar!’ diyecekler. [28] “Peki, kendinize yaptığınız tanrılarınız nerede? Sıkıntı gününde sizi kurtarabiliyorlarsa kalksınlar. Çünkü ey Yahuda, kentlerinin sayısı kadar tanrın var. [29] “Neden benimle çekişiyorsunuz? Hepiniz bana başkaldırdınız,” diyor RAB. [30] “Çocuklarınızı boş yere vurduysam da terbiye kabul etmediler. Kılıcınız peygamberlerinizi yok edici bir aslan gibi yiyip bitirdi. [31] Ey bu kuşak, RAB'bin sözüne kulak verin. Ben İsrail için bir çöl mü oldum, koyu karanlıklar ülkesi mi? Halkım neden, ‘Bağımsızız, artık sana gelmeyeceğiz,’ diyor? [32] “Genç kız takılarını, gelin de kuşağını unutur mu? Oysa halkım beni sayısız günlerdir unuttu. [33] Sevgi aramak için yolunu ne de ustaca hazırlıyorsun! Bu yüzden en kötü kadınlara bile yollarını öğrettin. [34] Üstelik eteklerinde suçsuz yoksulların kanı bulundu. Onları ev soyarken yakalamadın; bütün bunlara rağmen, [35] “Yine de, ‘Ben suçsuzum. Kuşkusuz öfkesi benden döndü,’ dedin. “İşte, ‘Günah işlemedim,’ dediğin için seni yargılayacağım. [36] Yolunu değiştirmek için neden bu kadar koşuşturuyorsun? Asur'dan utandığın gibi Mısır'dan da utanacaksın. [37] Oradan da ellerin başının üstünde çıkacaksın. Çünkü RAB güvendiklerini reddetti; onlarla başarıya ulaşamayacaksın.”

3

[1] “Derler ki, ‘Bir adam karısını boşarsa, kadın onu bırakıp başka bir adamın olursa, adam ona yeniden döner mi?’ O ülke büsbütün kirlenmez mi? Ama sen birçok sevgiliyle fahişelik ettin; yine de bana dön,” diyor RAB. [2] “Gözlerini çıplak tepelere kaldır da bak! Seninle yatılmamış neresi var? Yollarda onlar için oturdun, çölde pusu kuran bir Arap gibi. Fahişeliğinle ve kötülüğünle ülkeyi kirlettin. [3] Bu yüzden sağanaklar kesildi, geç yağmurlar yağmadı; ama senin alnın fahişe alnı gibi oldu, utanmayı reddettin. [4] Şimdi bana, ‘Babam, gençliğimin yol göstericisi sensin!’ diye seslenmeyecek misin? [5] ‘Öfkesini sonsuza dek mi tutacak? Sonuna kadar mı sürdürecek?’ İşte böyle konuştun, kötülükler yaptın ve dilediğini yaptın.” [6] Kral Yoşiya günlerinde RAB bana şöyle dedi: “Dönek İsrail'in ne yaptığını gördün mü? Her yüksek dağa, her yeşil ağacın altına çıktı ve orada fahişelik etti. [7] Bütün bunları yaptıktan sonra, ‘Bana döner’ dedim; ama dönmedi. Hain kız kardeşi Yahuda da bunu gördü. [8] Dönek İsrail zina ettiği için onu kovup eline boşanma belgesi verdiğimi gördüm. Yine de hain kız kardeşi Yahuda korkmadı; o da gidip fahişelik etti. [9] Fahişeliğini hafife aldığı için ülke kirlendi; taşla da ağaçla da zina etti. [10] Bütün bunlara rağmen hain kız kardeşi Yahuda bana bütün yüreğiyle dönmedi, yalnızca görünüşte döndü,” diyor

RAB. 11 RAB bana dedi ki, “Dönek İsrail, hain Yahuda'dan daha doğru olduğunu gösterdi. 12 Git, kuzeye doğru bu sözleri duyur ve de ki: ‘Dön, ey dönek İsrail,’ diyor RAB; ‘sana öfkeyle bakmayacağım. Çünkü ben merhametliyim,’ diyor RAB. ‘Öfkemi sonsuza dek sürdürmem. 13 Yalnız suçunu kabul et: Tanrın RAB'be başkaldırdın, her yeşil ağacın altında yolunu yabancı ilahlara çevirdin, sesime kulak vermedin,’ diyor RAB.” 14 “Dönün, ey dönek çocuklar,” diyor RAB; “çünkü ben sizin kocanızım. Sizi kentten birer birer, aileden ikişer ikişer alacağım ve sizi Siyon'a getireceğim. 15 Size yüreğime göre çobanlar vereceğim; sizi bilgi ve anlayışla güdecekler. 16 Öyle olacak ki, o günlerde ülkede çoğalıp artınca,” diyor RAB, “artık, ‘RAB'bin Antlaşma Sandığı!’ demeyecekler. O akıllarına gelmeyecek, onu anmayacaklar, onu özlemeyecekler; bir daha da yapılmayacak. 17 O zaman Yeruşalim'e ‘RAB'bin tahtı’ diyecekler; bütün uluslar, RAB adına Yeruşalim'de toplanacak. Artık kötü yüreklerinin inadı ardından yürümeyecekler. 18 O günlerde Yahuda halkı İsrail halkıyla birlikte yürüyecek; atalarınıza miras olarak verdiğim ülkeye, kuzey diyarından birlikte gelecekler. 19 “Ben de, ‘Sizi çocuklarım arasına nasıl koyayım, size ulusların en görkemli mirası olan güzel bir ülkeyi nasıl vereyim?’ dedim. Yine, ‘Bana “Babam” diyeceksiniz ve beni izlemekten dönmeyeceksiniz’ dedim. 20 Ama bir kadın kocasına hainice sırt çevirirse, siz de bana öyle hainlik ettiniz, ey İsrail halkı,” diyor RAB. 21 Çıplak tepelerde bir ses duyuluyor, İsrail oğullarının ağlayışı ve yakarışları. Çünkü yollarını saptırdılar, Tanrıları RAB'bi unuttular. 22 Dönün, ey dönek çocuklar; dönekliğinizi iyileştireceğim. “İşte, sana geliyoruz; çünkü Tanrımız RAB sensin. 23 Gerçekten tepelerden gelen yardım boşunadır, dağlardaki kargaşa da boşunadır. İsrail'in kurtuluşu gerçekten Tanrımız RAB'dedir. 24 O utanç verici şey, gençliğimizden beri atalarımızın emeğini, koyun sürülerini, sığırlarını, oğullarını ve kızlarını yiyip bitirdi. 25 Utancımızın içine yatalım da rezilliğimiz bizi örtsün. Çünkü gençliğimizden bugüne kadar biz de atalarımız da Tanrımız RAB'be karşı günah işledik; Tanrımız RAB'bin sesine kulak vermedik.”

4

1 “Ey İsrail, dönmek istiyorsan bana dön,” diyor RAB. “İğrenç putlarını önümden kaldırırsan, bir daha oraya buraya sürüklenmezsin. 2 ‘RAB'bin yaşamı hakkı için’ diye ant içersen, bunu gerçekle, adaletle ve doğrulukla yaparsın. Uluslar O'nun aracılığıyla kutsanacak, O'nunla övünecekler.” 3 Çünkü RAB Yahuda halkına ve Yeruşalim'e şöyle diyor: “Nadas toprağınızı sürün, dikenlerin arasına ekmeyin. 4 Ey Yahuda halkı, ey Yeruşalim'de yaşayanlar, RAB için sünnet olun, yüreğinizin sünnetsizliğini giderin. Yoksa yaptığınız kötülükler yüzünden öfkem ateş gibi alevlenir, söndürmeye kimsenin gücü yetmez.” 5 Yahuda'da duyurun, Yeruşalim'de ilan edin. “Ülkede boru çalın!” deyin. Yüksek sesle bağırın, “Toplanın! Haydi, surlu kentlere gidelim!” deyin. 6 Siyon'a doğru bir sancak dikin. Güvenlik için kaçın! Oyalanmayın; çünkü kuzeyden felaket, büyük bir yıkım getiriyorum.” 7 Bir aslan ininden çıktı, ulusları yok eden yola koyuldu. Ülkeni ıssız bırakmak için yerinden çıktı; kentlerin yıkılacak, içinde yaşayan kalmayacak. 8 Bunun için çula sarının, yas tutup feryat edin; çünkü RAB'bin kızgın öfkesi üzerimizden dönmedi. 9 RAB, “O gün olacak ki kralın yüreği çökecek, önderlerin yüreği de öyle; kâhinler dehşete düşecek, peygamberler şaşkına dönecek,” diyor. 10 Ben de dedim ki, “Ah, Egemen RAB! Gerçekten bu halkı da Yeruşalim'i de büsbütün aldattın. ‘Esenliğiniz olacak’ dedin, ama kılıç yüreğe kadar dayandı.” 11 O zaman bu halka ve Yeruşalim'e şöyle denecek: “Çöldeki çıplak tepelerden halkımın kızına doğru kavurucu bir rüzgâr esiyor; ama bu, savurmak ya da arıtmak için değil. 12 Bunlardan daha güçlü bir rüzgâr benim buyruğumla gelecek. Şimdi ben de onlara karşı yargılarımı bildireceğim.” 13 İşte, bulutlar gibi yükseliyor, savaş arabaları kasırga gibi. Atları kartallardan daha çevik. Vay halimize! Çünkü mahvolduk. 14 Ey Yeruşalim, kurtulman için yüreğini kötülükten yıka. Kötü düşünceler daha ne kadar içinde barınacak? 15 Çünkü Dan'dan bir ses haber veriyor, Efrayim dağlarından felaketi duyuruyor: 16 “Uluslara bildirin, işte, Yeruşalim'e karşı ilan edin: ‘Gözcüler uzak bir ülkeden geliyor, Yahuda kentlerine karşı seslerini yükseltiyorlar. 17 Tarla bekçileri gibi onu her yandan kuşatıyorlar; çünkü bana başkaldırdı,’” diyor RAB. 18 “İzlediğin yol ve yaptıkların bunları başına getirdi. Kötülüğün işte

budur. Ne acı! Çünkü yüreğine kadar işledi.” 19 İçim yanıyor, içim yanıyor! Yüreğimin derinlerinde kıvranıyorum. İçim çalkalanıyor; susamıyorum. Çünkü ey canım, boru sesini, savaş alarmını duydun. 20 Yıkım üstüne yıkım diye bağırılıyor; çünkü bütün ülke harap oldu. Birdenbire çadırlarım yıkıldı, perdelerim bir anda yok oldu. 21 Daha ne kadar sancak göreceğim, boru sesi duyacağım? 22 “Çünkü halkım akılsız, beni tanımıyor. Onlar anlayışsız çocuklar, kavrayışları yok. Kötülük etmekte ustalar, iyilik etmeyi ise bilmezler.” 23 Yeryüzüne baktım; işte, ıssızdı, bomboştu. Göklerine baktım; ışıkları yoktu. 24 Dağlara baktım; işte, sarsılıyorlardı. Bütün tepeler sallanıyordu. 25 Baktım; işte, insan kalmamıştı. Göğün bütün kuşları kaçmıştı. 26 Baktım; işte, verimli toprak çöle dönmüştü. Bütün kentleri RAB'bin önünde, O'nun kızgın öfkesinin önünde yıkılmıştı. 27 Çünkü RAB şöyle diyor: “Bütün ülke viran olacak, ama onu bütünüyle yok etmeyeceğim. 28 Bu yüzden yeryüzü yas tutacak, yukarıdaki gökler kararacak. Çünkü ben söyledim, bunu tasarladım; pişman olmayacağım, bundan geri dönmeyeceğim.” 29 Atlıların ve okçuların gürültüsüyle bütün kent kaçıyor. İnsanlar çalılıklara giriyor, kayalara tırmanıyor. Bütün kentler terk edildi, oralarda yaşayan kimse kalmadı. 30 Sen, yıkıma uğradığında ne yapacaksın? Kızıl giysiler giyinsen de, altın takılarla süslensen de, gözlerine sürme çekip onları büyütsen de, boşuna güzelleşiyorsun. Sevgililerin senden nefret ediyor, canını almak istiyorlar. 31 Çünkü doğum yapan bir kadının sesine benzer bir ses duydum; ilk çocuğunu doğuran kadının sancısı gibi bir acı. Siyon kızının soluğu kesiliyor, ellerini açıp, “Vay bana! Katillerin önünde canım tükeniyor,” diyor.

5

1 “Yeruşalim'in sokaklarında ileri geri dolaşın; bakın şimdi, bilin, meydanlarını araştırın. Eğer adaletle davranan, gerçeği arayan bir kişi bulabilirseniz, Yeruşalim'i bağışlayacağım.” 2 “‘RAB'bin yaşamı hakkı için’ deseler bile, kuşkusuz yalan yere ant içiyorlar.” 3 Ey RAB, gözlerin gerçeği aramıyor mu? Onları vurdun, ama kederlenmediler. Onları tüketip bitirdin, ama terbiye kabul etmeyi reddettiler. Yüzlerini kayadan daha sert yaptılar. Geri dönmeyi reddettiler. 4 Ben de dedim ki, “Kuşkusuz bunlar yoksul insanlar. Akılsızlar. Çünkü RAB'bin yolunu da, Tanrıları'nın yasasını da bilmiyorlar.” 5 “Büyüklerin yanına gideceğim, onlarla konuşacağım. Çünkü onlar RAB'bin yolunu da, Tanrıları'nın yasasını da biliyorlar.” Ama onların hepsi birden boyunduruğu kırmış, bağları koparmıştı. 6 Bu yüzden ormandan çıkan aslan onları öldürecek, akşam kurdu onları yok edecek, pars kentlerinin yanında pusuya yatacak. Oradan çıkan herkes paramparça edilecek. Çünkü başkaldırıları çok, dönüşsüz sapmaları artmıştır. 7 “Seni nasıl bağışlayayım? Çocukların beni terk etti, tanrı olmayanların üzerine ant içti. Onları doyurmuştum, ama zina ettiler, fahişelerin evlerine bölük bölük toplandılar. 8 İyice beslenmiş, başıboş gezen aygırlar gibiydiler; her biri komşusunun karısının ardından kişniyordu. 9 RAB diyor ki, “Böyle şeyler yüzünden onları cezalandırmayayım mı? Böyle bir ulustan canım öç almayayım mı?” 10 “Onun surlarına çıkın ve yıkın; ama onu tümden yok etmeyin. Dallarını koparın, çünkü onlar RAB'be ait değil. 11 Çünkü İsrail halkı da Yahuda halkı da bana büyük hainlik etti,” diyor RAB. 12 RAB'bi inkâr edip, “O değil; başımıza kötülük gelmeyecek. Kılıç da görmeyeceğiz, kıtlık da.” dediler. 13 “Peygamberler rüzgâr olacak, söz onlarda değil. İşte böyle olsun onlara.” 14 Bu yüzden Orduların Tanrısı RAB şöyle diyor: “Siz bu sözü söylediğiniz için, işte, ağzındaki sözlerimi ateş yapıyorum, bu halkı da odun; ateş onları yiyip bitirecek. 15 Ey İsrail halkı, işte üzerinize uzaktan bir ulus getireceğim,” diyor RAB. “Güçlü bir ulustur bu. Kadim bir ulustur; dilini bilmezsiniz, ne söylediklerini anlamazsınız. 16 Sadakları açık mezar gibidir; hepsi yiğit adamlardır. 17 Oğullarınızla kızlarınızın yemesi gereken hasadınızı ve ekmeğinizi yiyip bitirecekler. Sürülerinizle büyükbaş hayvanlarınızı yiyip bitirecekler. Asmalarınızı ve incir ağaçlarınızı yiyip bitirecekler. Güvendiğiniz surlu kentlerinizi kılıçla yıkacaklar. 18 “Ama o günlerde bile,” diyor RAB, “sizi tümden yok etmeyeceğim. 19 “RAB Tanrımız bütün bunları bize neden yaptı?” dediğinizde, onlara şöyle diyeceksin: “Siz beni nasıl terk edip kendi ülkenizde yabancı ilahlara kulluk ettiyseniz, siz de size ait olmayan bir ülkede yabancılara kulluk edeceksiniz.” 20 “Bunu Yakup

soyunda duyurun, Yahuda'da ilan edin; deyin ki, 21 ‘Şimdi şunu dinleyin, ey akılsız ve anlayışsız halk! Gözleriniz var, ama görmüyorsunuz; kulaklarınız var, ama işitmiyorsunuz. 22 Benden korkmuyor musunuz?’ diyor RAB. ‘Huzurumda titremeyecek misiniz? Denize sınır olsun diye kuma kalıcı bir kural koydum; onu aşamaz. Dalgaları kabarsa da üstün gelemez; kükrese de onu geçemez.’ 23 “Ama bu halkın yüreği inatçı ve başkaldırıcıdır; başkaldırdılar ve gittiler. 24 İçlerinden, ‘Haydi şimdi, mevsiminde ilk yağmuru da son yağmuru da veren, hasat için belirlenmiş haftaları bizim için koruyan Tanrımız RAB'den korkalım’ demiyorlar. 25 “Suçlarınız bunları sizden uzaklaştırdı, günahlarınız iyilikleri sizden esirgedi. 26 Çünkü halkımın arasında kötü adamlar bulunur. Kuş avcılarının pusu kurması gibi gözetlerler. Tuzak kurarlar, insan yakalarlar. 27 Kafes nasıl kuşla doluysa, evleri de hileyle öyle dolu. Bu yüzden büyüdüler, zenginleştiler. 28 Semirdiler, parıldıyorlar; evet, kötülükte sınırı aştılar. Yetimin davasını, başarılı olsun diye savunmuyorlar; yoksulun hakkını da gözetmiyorlar. 29 RAB diyor ki, “Böyle şeyler yüzünden onları cezalandırmayayım mı? Böyle bir ulustan canım öç almayayım mı?” 30 “Ülkede şaşırtıcı ve korkunç bir şey oldu: 31 Peygamberler yalan peygamberlik ediyor, kâhinler kendi yetkileriyle yönetiyor; halkım da bunu seviyor. Peki sonunda ne yapacaksınız?”

6

1 “Ey Benyamin oğulları, güvenlik için Yeruşalim'in ortasından kaçın! Tekoa'da boru çalın, Beyt Hakkarem üzerinde işaret kaldırın! Çünkü kuzeyden kötülük bakıyor, büyük bir yıkım geliyor. 2 Siyon kızı, güzel ve nazik olanı, yok edeceğim. 3 Çobanlar sürüleriyle ona gelecek; çevresine her yandan çadır kuracaklar; her biri kendi yerinde otlayacak.” 4 “Ona karşı savaş hazırlayın; kalkın, öğleyin saldıralım. Vay hâlimize! Çünkü gün eğiliyor, akşamın gölgeleri uzuyor. 5 Kalkın, gece saldıralım; saraylarını yıkalım.” 6 Çünkü Orduların RAB'bi şöyle diyor: “Ağaçları kesin, Yeruşalim'e karşı kuşatma rampası kurun. Cezalandırılacak kent budur; içinde baştan başa baskı var. 7 Kuyu nasıl suyunu fışkırtırsa, o da kötülüğünü öyle fışkırtıyor. İçinde şiddet ve yıkım duyuluyor; önümde durmadan hastalık ve yaralar var. 8 Ey Yeruşalim, uyarıl; yoksa gönlüm senden kopar, seni viraneye, oturulmaz bir ülkeye çeviririm.” 9 Orduların RAB'bi şöyle diyor: “İsrail'den geriye kalanı asma gibi iyice toplayacaklar. Elini yeniden sepete uzatan üzüm toplayıcısı gibi davran.” 10 Kime konuşayım, kime tanıklık edeyim de dinlesinler? Bakın, kulakları sünnetsiz; dinleyemiyorlar. Bakın, RAB'bin sözü onlar için bir aşağılanma oldu; ondan hoşlanmıyorlar. 11 Bu yüzden RAB'bin öfkesiyle doluyum; onu içimde tutmaktan yoruldum. “Sokağın çocuklarının üzerine de, bir araya toplanmış genç adamların üzerine de dök. Çünkü erkek de karısıyla birlikte yakalanacak, yaşlı da günleri dolmuş olanla birlikte. 12 Evleri başkalarına verilecek, tarlaları da karıları da birlikte el değiştirecek. Çünkü ülkede yaşayanların üzerine elimi uzatacağım,” diyor RAB. 13 “Çünkü en küçüğünden en büyüğüne kadar hepsi açgözlülüğe kapılmış; peygamberden kâhine kadar hepsi yalanla uğraşıyor. 14 Halkımın yarasını yüzeyden iyileştirdiler; ‘Esenlik, esenlik!’ diyorlar, ama esenlik yok. 15 İğrençlik yaptıkları zaman utandılar mı? Hayır, hiç utanmadılar; kızarmayı bile bilmiyorlar. Bu yüzden düşenlerin arasında düşecekler; onları cezalandırdığım zaman yere serilecekler,” diyor RAB. 16 RAB şöyle diyor: “Yollarda durup bakın, eski yolları sorun; iyi yol hangisi diye sorun. O yolda yürüyün, canlarınız huzur bulsun.” Ama onlar, “Onda yürümeyeceğiz” dediler. 17 Üzerinize gözcüler diktim; ‘Boru sesini dinleyin!’ dedim. Ama onlar, ‘Dinlemeyeceğiz!’ dediler. 18 Bu yüzden dinleyin, ey uluslar; bilin, ey topluluk, aralarında neler var. 19 Dinle, ey yeryüzü! İşte, bu halkın üzerine kötülük getireceğim; kendi düşüncelerinin meyvesini getireceğim. Çünkü sözlerimi dinlemediler; yasamı da reddettiler. 20 Şeva'dan gelen günnü bana ne diye getiriyorsunuz? Uzak ülkeden gelen hoş kokulu kamış ne işe yarar? Yakmalık sunularınız kabul edilmiyor, kurbanlarınız da beni hoşnut etmiyor.” 21 Bu yüzden RAB şöyle diyor: “İşte, bu halkın önüne tökezleme taşları koyacağım. Babalarla oğullar birlikte onlara takılıp düşecek. Komşu da dostu da yok olup gidecek.” 22 RAB şöyle diyor: “İşte, kuzey ülkesinden bir halk geliyor. Yeryüzünün en uzak yerlerinden büyük bir ulus kışkırtılıyor. 23 Yayla mızrağı tutuyorlar. Acımasızlar, merhametleri yok. Sesleri deniz gibi

uğulduyor. Atlara binmişler, savaşa çıkan tek bir adam gibi sana karşı saf tutmuşlar, ey Siyon kızı.” 24 Onun haberini duyduk; ellerimiz gevşedi. Sancı bizi yakaladı, doğum yapan kadının sancısı gibi acı sardı. 25 Tarlaya çıkmayın, yolda yürümeyin; çünkü düşmanın kılıcı var, her yanda dehşet var. 26 Ey halkımın kızı, çula sarın, küller içinde yuvarlan. Biricik oğul için yas tutar gibi yas tut; en acı ağıdı yak. Çünkü yıkıcı ansızın üzerimize gelecek. 27 “Seni halkımın arasında madenleri sınayan biri, sağlam bir kule yaptım; öyle ki onların yolunu bilesin ve sınayasın. 28 Hepsi de inatçı başkaldırıcılar, iftiralarla dolaşıyorlar. Tunç ve demir gibiler; hepsi bozgunculuk ediyor. 29 Körükler şiddetle üflüyor, kurşun ateşte tükeniyor. Boş yere arıtıyorlar, çünkü kötüler ayıklanmıyor. 30 Onlara reddedilmiş gümüş diyecekler, çünkü RAB onları reddetti.”

7

1 Yeremya'ya RAB'den gelen söz şöyleydi: 2 “RAB'bin Tapınağı'nın kapısında dur ve orada şu sözü ilan et. De ki, ‘Ey RAB'be tapınmak için bu kapılardan giren bütün Yahudalılar, RAB'bin sözünü işitin.’” 3 İsrail'in Tanrısı, Orduların RAB'bi şöyle diyor: “Yollarınızı da yaptıklarınızı da düzeltin; ben de bu yerde yaşamanızı sağlayayım. 4 ‘RAB'bin Tapınağı, RAB'bin Tapınağı, RAB'bin Tapınağı bunlardır’ diyen aldatıcı sözlere güvenmeyin. 5 Çünkü yollarınızı da yaptıklarınızı da gerçekten düzeltirseniz, kişiyle komşusu arasında gerçekten adaleti uygularsanız, 6 yabancıya, öksüze, dul kadına baskı yapmazsanız, bu yerde suçsuz kanı dökmezseniz, kendi zararınıza başka ilahların ardınca gitmezseniz, 7 o zaman atalarınıza eskiden beri, sonsuza dek vermiş olduğum bu ülkede, bu yerde yaşamanızı sağlayacağım. 8 İşte, yarar sağlamayan aldatıcı sözlere güveniyorsunuz. 9 Hırsızlık mı edeceksiniz, adam mı öldüreceksiniz, zina mı işleyeceksiniz, yalan yere ant mı içeceksiniz, Baal'a buhur mu yakacaksınız, tanımadığınız başka ilahların ardınca mı gideceksiniz, 10 sonra da adıma çağrılan bu tapınakta önümde durup, ‘Kurtulduk’ mu diyeceksiniz? Bütün bu iğrençlikleri yapmak için mi? 11 Adımla çağrılan bu tapınak sizin gözünüzde haydut inine mi döndü? İşte, ben, evet ben gördüm bunu,” diyor RAB. 12 “Ama şimdi, ilkin adımı yerleştirdiğim Şilo'daki yerime gidin de halkım İsrail'in kötülüğü yüzünden ona neler yaptığımı görün. 13 Şimdi bütün bunları yaptığınız için,” diyor RAB, “size erkenden kalkıp tekrar tekrar konuştum, ama dinlemediniz; sizi çağırdım, ama cevap vermediniz. 14 Bu yüzden adıma çağrılan, sizin güvendiğiniz bu tapınağa da, size ve atalarınıza vermiş olduğum bu yere de Şilo'ya yaptığımın aynısını yapacağım. 15 Efrayim'in bütün soyunu, bütün kardeşlerinizi nasıl kovduysam, sizi de önümden öyle kovacağım. 16 “Bu yüzden bu halk için dua etme; onlar için feryat ya da yakarış yükseltme. Bana aracılık da etme; çünkü seni dinlemeyeceğim. 17 Yahuda kentlerinde ve Yeruşalim sokaklarında neler yaptıklarını görmüyor musun? 18 Çocuklar odun topluyor, babalar ateşi yakıyor, kadınlar da göğün kraliçesine çörek yapmak için hamur yoğuruyor. Beni öfkelendirmek için başka ilahlara dökmelik sunular sunuyorlar. 19 Beni mi öfkelendiriyorlar?” diyor RAB. “Asıl kendi yüzlerini utanca boğmuyorlar mı?” 20 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: “İşte, öfkem ve gazabım bu yerin üzerine, insanın, hayvanın, kırdaki ağaçların ve toprağın ürününün üzerine dökülecek. Yanacak ve sönmeyecek.” 21 İsrail'in Tanrısı, Orduların RAB'bi şöyle diyor: “Yakmalık sunularınızı öteki kurbanlarınıza katın da et yiyin. 22 Çünkü atalarınızı Mısır diyarından çıkardığım gün, yakmalık sunular ve kurbanlar konusunda onlarla konuşmadım, onlara bu konuda buyruk vermedim. 23 Ama onlara şu buyruğu verdim: ‘Sözümü dinleyin; ben sizin Tanrınız olayım, siz de benim halkım olun. Size buyurduğum bütün yolda yürüyün ki üzerinize iyilik gelsin.’ 24 Ama dinlemediler, kulak vermediler. Kendi öğütlerine, kötü yüreklerinin inatçılığına göre yürüdüler; ileri değil, geri gittiler. 25 Atalarınızın Mısır diyarından çıktığı günden bugüne dek, kullarım peygamberlerin hepsini size gün be gün, erkenden kalkıp gönderdim. 26 Yine de beni dinlemediler, kulak vermediler. Boyunlarını dikleştirdiler; atalarından daha kötü oldular. 27 “Bütün bu sözleri onlara söyleyeceksin, ama seni dinlemeyecekler. Onlara sesleneceksin, ama sana cevap vermeyecekler. 28 Onlara diyeceksin ki, ‘Bu ulus, Tanrısı RAB'bin sesini dinlemeyen, terbiyeyi kabul etmeyen ulustur. Gerçek yok oldu, ağızlarından silinip gitti.’ 29 Saçını kesip at, çıplak tepelerde ağıt yükselt; çünkü RAB gazabına uğramış bu kuşağı reddetti, terk etti. 30

“Çünkü Yahuda halkı gözümde kötü olanı yaptı,” diyor RAB. “Adımla çağrılan tapınağa iğrenç putlarını koyup onu kirlettiler. 31 Ben-Hinnom Vadisi'nde bulunan Tofet tapınma yerlerini kurdular; oğullarını da kızlarını da ateşte yakıyorlar. Oysa bunu buyurmadım, aklımdan bile geçirmedim. 32 Bu yüzden işte, günler geliyor,” diyor RAB, “oraya artık Tofet ya da Ben-Hinnom Vadisi denmeyecek, Kıyım Vadisi denecek. Gömülecek yer kalmayıncaya dek Tofet'te gömecekler. 33 Bu halkın cesetleri göğün kuşlarına ve yeryüzünün hayvanlarına yem olacak; onları korkutup kaçıran da olmayacak. 34 O zaman Yahuda kentlerinden ve Yeruşalim sokaklarından sevinç sesiyle neşe sesini, güveyin sesiyle gelinin sesini dindireceğim; çünkü ülke viraneye dönecek.”

8

1 RAB diyor ki: “O zaman Yahuda krallarının kemiklerini, önderlerinin kemiklerini, kâhinlerin kemiklerini, peygamberlerin kemiklerini ve Yeruşalim halkının kemiklerini mezarlarından çıkaracaklar. 2 Onları, sevmiş oldukları, kulluk ettikleri, ardından yürüdükleri, aradıkları ve tapındıkları güneşin, ayın ve göğün bütün ordusunun önüne serecekler. Toplanmayacak, gömülmeyecekler; toprağın üzerinde gübre gibi olacaklar. 3 Bu kötü soydan geriye kalanların hepsi, onları sürdüğüm her yerde, yaşam yerine ölümü seçecek” diyor Orduların RAB’bi. 4 Onlara şunu söyle: ‘RAB diyor ki: “İnsan düşer de yeniden kalkmaz mı? Biri yoldan sapar da geri dönmez mi? 5 Öyleyse bu Yeruşalim halkı neden sürekli sapıp duruyor? Aldatmacaya sımsıkı sarılıyorlar, geri dönmeyi reddediyorlar. 6 Dinledim, kulak verdim, ama doğru olanı söylemiyorlar. Hiç kimse kötülüğüne tövbe edip, ‘Ben ne yaptım?’ demiyor. Herkes savaşa dört nala dalan at gibi kendi yoluna dönüyor. 7 Gökteki leylek bile kendi vakitlerini bilir; kumru da, kırlangıç da, turna da geliş zamanını gözetir. Ama halkım RAB’bin yasasını bilmiyor. 8 Nasıl, ‘Biz bilgeyiz, RAB’bin yasası da bizde’ diyebilirsiniz? Oysa din bilginlerinin yalancı kalemi onu yalana çevirdi. 9 Bilgeler utanca düştü, dehşete kapıldı, tuzağa yakalandı. İşte, RAB’bin sözünü reddettiler; öyleyse onlarda nasıl bir bilgelik var? 10 Bu yüzden eşlerini başkalarına, tarlalarını da onları ele geçireceklere vereceğim. Çünkü küçüğünden büyüğüne kadar herkes kazanç hırsına kapılmıştır; peygamberden kâhine kadar herkes yalanla iş görüyor. 11 Halkımın kızının yarasını hafife alıp, ‘Esenlik, esenlik’ diyorlar, oysa esenlik yok. 12 İğrençlik yaptıklarında utandılar mı? Hayır, hiç utanmadılar, yüzleri bile kızarmadı. Bu yüzden düşenlerin arasında onlar da düşecek; hesap günü geldiğinde yere serilecekler” diyor RAB. 13 “Onları büsbütün silip süpüreceğim” diyor RAB. “Asmada üzüm kalmayacak, incir ağacında incir olmayacak, yaprak da solacak. Onlara verdiklerim ellerinden geçip gidecek.” 14 Neden öylece oturuyoruz? Toplanın, surlu kentlere girelim ve orada susup kalalım. Çünkü Tanrımız RAB bizi susturdu, bize içmemiz için zehirli su verdi; çünkü RAB’be karşı günah işledik. 15 Esenlik umduk, ama iyi bir şey gelmedi; şifa zamanı bekledik, ama işte, dehşet var! 16 Atlarının soluması Dan’dan duyuluyor; güçlü atlarının kişnemesiyle bütün ülke sarsılıyor. Geldiler, ülkeyi ve içindeki her şeyi, kenti ve içinde yaşayanları yiyip bitirdiler. 17 “Çünkü işte, aranıza büyüyle etkisiz kılınamayan yılanlar, engerekler salacağım; sizi ısıracaklar” diyor RAB. 18 Keşke kederime karşı bir avuntu bulabilsem! Yüreğim içimde bitkin. 19 İşte, uzak bir ülkeden halkımın kızının feryadı duyuluyor: “RAB Siyon’da değil mi? Onun Kralı orada değil mi?” “Oyma putlarıyla, yabancı boş şeylerle neden öfkemi kışkırttılar?” 20 Hasat geçti, yaz bitti, ama biz kurtulmadık. 21 Halkımın kızının yarası yüzünden ben de yaralandım; yas tutuyorum, dehşet beni ele geçirdi. 22 Gilat’ta merhem yok mu? Orada hekim yok mu? Öyleyse halkımın kızının yarası neden iyileşmedi?

9

1 Keşke başım sularla, gözlerim de gözyaşı pınarıyla dolu olsaydı da halkımın öldürülenleri için gece gündüz ağlasaydım! 2 Keşke çölde yolcuların konaklayacağı bir yerim olsaydı da halkımı bırakıp onlardan ayrılsaydım! Çünkü hepsi zina edenler, hainler topluluğu. 3 Yalan için dillerini yay gibi

geriyorlar; ülkede güçleniyorlar, ama gerçek uğruna değil. Çünkü kötülükten kötülüğe gidiyorlar ve beni tanımıyorlar, diyor RAB. 4 Herkes komşusuna karşı dikkatli olsun, hiçbir kardeşe güvenmeyin. Çünkü her kardeş mutlaka hile yapar, her komşu iftira taşıyarak dolaşır. 5 Herkes komşusunu aldatır, gerçeği söylemez. Dillerine yalan söylemeyi öğrettiler; suç işlemekten kendilerini tüketiyorlar. 6 Yaşadığın yer aldatmacanın ortasında. Aldatmacaları yüzünden beni tanımayı reddediyorlar, diyor RAB. 7 Bu yüzden Orduların RAB'bi şöyle diyor: "İşte, onları eritip sınayacağım; çünkü halkımın kızı yüzünden başka ne yapabilirim?" 8 Dilleri öldürücü oktur, aldatıcı söz söyler. İnsan ağzıyla komşusuna esenlik söyler, ama yüreğinde ona pusu kurar. 9 RAB diyor ki, "Bütün bunlardan ötürü onları cezalandırmayayım mı? Böyle bir ulustan canım öç almayacak mı?" 10 Dağlar için ağlayıp feryat edeceğim, çöldeki otlaklar için ağıt yakacağım. Çünkü öyle kavruldular ki oradan geçen yok; sürülerin sesi de duyulmuyor. Gökteki kuşlar da hayvanlar da kaçtı, gitti. 11 Yeruşalim'i taş yığınlarına, çakalların barınağına çevireceğim. Yahuda kentlerini de kimsesiz bir yıkıma uğratacağım. 12 Bunu anlayacak bilge kişi kim? RAB'bin ağzı kime konuştu da bunu açıklasın? Ülke neden yıkıldı, neden çöl gibi yanıp kül oldu da içinden geçen yok? 13 RAB şöyle diyor: "Önlerine koyduğum yasamı bıraktıkları, sözümü dinlemedikleri ve ona göre yürümedikleri için. 14 Kendi inatçı yüreklerinin ardından gittiler; atalarının kendilerine öğrettiği Baalların ardından yürüdüler." 15 Bu yüzden Orduların RAB'bi, İsrail'in Tanrısı şöyle diyor: "İşte, bu halka acı ot yedireceğim, onlara zehirli su içireceğim. 16 Onları, kendilerinin de atalarının da tanımadığı ulusların arasına dağıtacağım; onları yok edinceye dek peşlerinden kılıç göndereceğim." 17 Orduların RAB'bi şöyle diyor: "Düşünün de yas tutan kadınları çağırın, gelsinler; ağıt yakmayı bilen kadınlara haber salın, gelsinler." 18 Çabuk gelsinler de bizim için ağıt yaksınlar; gözlerimiz yaş döksün, gözkapaklarımızdan sular boşansın. 19 Çünkü Siyon'dan şu ağıt sesi duyuluyor: "Nasıl da mahvolduk! Ne büyük utanca düştük! Çünkü ülkeyi terk ettik, çünkü evlerimizi yıktılar." 20 Ey kadınlar, yine de RAB'bin sözünü duyun; kulaklarınız O'nun ağzından çıkan sözü alsın. Kızlarınıza ağıt yakmayı öğretin, herkes komşusuna yas ezgisi öğretsin. 21 Çünkü ölüm pencerelerimizden içeri tırmandı, saraylarımıza girdi; dışarıdaki çocukları ve sokaklardaki gençleri yok etmek için geldi. 22 Söyle: "RAB şöyle diyor: İnsan cesetleri açık arazide gübre gibi, orakçının ardında kalan demetler gibi yere serilecek; onları toplayan olmayacak." 23 RAB şöyle diyor: "Bilge kişi bilgeliğiyle övünmesin, güçlü kişi gücüyle övünmesin, zengin kişi zenginliğiyle övünmesin." 24 "Ama övünen, şununla övünsün: Beni anlayıp tanıdığıyla ve yeryüzünde vefalı sevgi, adalet ve doğruluk uygulayanın ben RAB olduğumu bilmesiyle. Çünkü bunlardan hoşnut olurum, diyor RAB." 25 RAB diyor ki, "İşte günler geliyor, sünnetli olduğu halde sünnetsiz olanların hepsini cezalandıracağım: 26 Mısır'ı, Yahuda'yı, Edom'u, Ammonoğulları'nı, Moav'ı ve saçlarının kenarlarını kesip çölde yaşayanların hepsini. Çünkü bütün uluslar sünnetsizdir, bütün İsrail halkının da yüreği sünnetsizdir."

10

1 Ey İsrail halkı, RABbin size söylediği sözü işitin! 2 RAB şöyle diyor: "Ulusların yolunu öğrenmeyin. Gökteki belirtiler karşısında dehşete kapılmayın; çünkü uluslar bunlar karşısında dehşete kapılıyor. 3 Çünkü halkların töreleri boştur. Ormandan bir ağaç kesilir, ustanın elleri baltayla onu işler. 4 Onu gümüşle ve altınla süslerler; oynamasın diye çivilerle, çekiçlerle sabitlerler. 5 Yontulmuş bir hurma ağacı gibidirler, konuşamazlar. Taşınmaları gerekir, çünkü yürüyemezler. Onlardan korkmayın; çünkü kötülük yapamazlar, iyilik yapmak da ellerinden gelmez." 6 Ya RAB, senin gibisi yok. Sen büyüksün; adın kudrette büyüktür. 7 Ey ulusların Kralı, senden kim korkmaz? Çünkü bu sana yaraşır. Ulusların bütün bilgeleri arasında, bütün krallıkları içinde senin gibisi yok. 8 Ama hepsi birden akılsız ve budaladır. Putların öğrettiği şey boştur; çünkü onlar ancak ağaçtır. 9 Tarşişten getirilmiş dövme gümüş levhalar, Ufazdan altın gelir; bunlar ustanın ve kuyumcunun ellerinin işidir. Giysileri lacivert ve erguvan renktedir; hepsi becerikli adamların işidir. 10 Ama RAB gerçek Tanrı'dır. O yaşayan Tanrı'dır, sonsuz Kral'dır. Onun öfkesiyle yeryüzü titrer, uluslar onun gazabına dayanamaz. 11 Onlara şunu söyleyeceksiniz: Gökleri

ve yeri yaratmamış olan ilahlar yeryüzünden ve göklerin altından yok olup gidecekler. 12 Yeryüzünü gücüyle yaratan, dünyayı bilgeliğiyle kuran, anlayışıyla gökleri geren odur. 13 O sesini yükseltince göklerde sular uğuldar; yeryüzünün uçlarından buharı yükseltir. Yağmur için şimşek çaktırır, rüzgârı hazinelerinden çıkarır. 14 Her insan akılsızlaştı, bilgisiz kaldı. Her kuyumcu oyma putundan utanır. Çünkü dökme putu yalandır, onlarda soluk yoktur. 15 Onlar boştur, alay konusu olan işlerdir. Hesap verme vakitleri gelince yok olup gidecekler. 16 Yakup'un payı bunlara benzemez. Çünkü her şeyi biçimlendiren odur. İsrail onun mirasının oymağıdır. Onun adı Orduların RABbi'dir. 17 Ey kuşatma altında oturan, eşyalarını diyardan topla. 18 Çünkü RAB şöyle diyor: "İşte, bu kez ülkenin halkını sapanla fırlatır gibi atacağım. Onları sıkıntıya sokacağım ki bunu iliklerine kadar hissetsinler." 19 Yaramdan ötürü vay bana! Yaram ağır. Ama dedim ki, "Gerçekten bu benim derdimdir, buna katlanmalıyım." 20 Çadırım yıkıldı, bütün iplerim koptu. Çocuklarım yanımdan gitti, artık yoklar. Çadırımı yeniden kuracak, perdelerimi dikecek kimse kalmadı. 21 Çünkü çobanlar akılsızlaştı, RABbe danışmadı. Bu yüzden başarılı olamadılar, bütün sürüleri dağıldı. 22 İşte bir haberin sesi geliyor, kuzey ülkesinden büyük bir gürültü kopuyor; Yahuda kentlerini viraneye, çakalların barınağına çevirmek için. 23 Ya RAB, biliyorum ki insanın yolu kendisine ait değildir; yürüyen kişi adımlarını kendi başına yönlendiremez. 24 Ya RAB, beni ölçülüce terbiye et; öfkenle değil, yoksa beni silip süpürürsün. 25 Gazabını seni tanımayan ulusların, adını çağırmayan boyların üzerine dök. Çünkü Yakup'u yiyip bitirdiler; onu yiyip tükettiler, yaşadığı yeri viran ettiler.

11

1 RAB'den Yeremya'ya gelen söz şöyleydi: 2 "Bu antlaşmanın sözlerini dinle; bunları Yahuda halkına ve Yeruşalim'de yaşayanlara bildir. 3 Onlara de ki, 'İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Bu antlaşmanın sözlerini dinlemeyen kişi lanetli olsun. 4 Atalarınızı Mısır diyarından, demir eritilen fırından çıkardığım gün onlara buyruk verip şöyle dedim: Sesime kulak verin, size buyurduğum her şeyi yerine getirin. O zaman siz benim halkım olacaksınız, ben de sizin Tanrınız olacağım. 5 Böylece atalarınıza süt ve bal akan bir ülke vereceğime dair içtiğim andı, bugün olduğu gibi, yerine getirmiş olacağım.'" Ben de, "Amin, ya RAB" diye karşılık verdim. 6 RAB bana şöyle dedi: "Bütün bu sözleri Yahuda kentlerinde ve Yeruşalim sokaklarında duyur. De ki, 'Bu antlaşmanın sözlerini dinleyin ve onları yerine getirin.' 7 Çünkü atalarınızı Mısır diyarından çıkardığım günden bugüne kadar onları defalarca uyardım; erkenden kalkıp uyardım ve, 'Sesime kulak verin' dedim. 8 Ama dinlemediler, kulak vermediler. Her biri kötü yüreğinin inadıyla yürüdü. Bu yüzden, yapmalarını buyurduğum halde yapmadıkları bu antlaşmanın bütün sözlerini başlarına getirdim." 9 RAB bana şöyle dedi: "Yahuda halkı ile Yeruşalim'de yaşayanlar arasında bir komplo bulundu. 10 Sözlerimi dinlemeyi reddeden atalarının suçlarına geri döndüler; başka ilahların ardından gidip onlara kulluk ettiler. İsrail halkı da Yahuda halkı da atalarıyla yaptığım antlaşmayı bozdular." 11 Bu yüzden RAB şöyle diyor: "İşte, üzerlerine öyle bir felaket getireceğim ki ondan kaçamayacaklar. Bana yakarsalar da onları dinlemeyeceğim. 12 O zaman Yahuda kentleri ile Yeruşalim'de yaşayanlar gidip buhur sundukları ilahlara yakaracaklar. Ama sıkıntı günlerinde o ilahlar onları hiç kurtaramayacak. 13 Çünkü ey Yahuda, kentlerinin sayısı kadar ilahın var. Yeruşalim'in sokaklarının sayısı kadar utanç verici şeye, yani Baal'a buhur yakmak için sunaklar kurdunuz. 14 Bu yüzden bu halk için dua etme; onlar için feryat ya da yakarış yükseltme. Çünkü sıkıntıları yüzünden bana yakardıkları zaman onları dinlemeyeceğim. 15 Sevgilimin evimde ne işi var? Çünkü birçoklarıyla iğrençlik yaptı. Kutsal et senden ayrılıp gitti. Kötülük yaptığında sevinçle coşuyorsun. 16 RAB sana, 'Güzel meyveli, yeşil bir zeytin ağacı' adını vermişti. Ama büyük bir gürültünün sesiyle ona ateş verdi, dalları kırıldı. 17 Seni diken Orduların RAB'bi, başına felaket geleceğini bildirdi. Çünkü İsrail halkı ile Yahuda halkı, Baal'a buhur sunarak beni öfkelendirdiler; böylece kendi başlarına kötülük getirdiler. 18 RAB bunu bana bildirdi, ben de öğrendim. O zaman onların yaptıklarını bana gösterdin. 19 Ben ise kesime götürülen uysal bir kuzu gibiydim. Bana karşı düzenler kurduklarını

bilmiyordum. “Ağacı meyvesiyle birlikte yok edelim; onu yaşayanlar diyarından silelim de adı bir daha anılmasın” diyorlardı. [20] Ama sen, ey Orduların RAB'bi, adaletle yargılayan, yüreği ve zihni sınayan, davamı sana açtım; onlardan alacağın öcü göreceğim. [21] Bu yüzden RAB, canına kıymak isteyen Anatot halkı hakkında şöyle diyor: “Eğer elimizle ölmek istemiyorsan RAB'bin adıyla peygamberlik etme” diyorlar. [22] Bu nedenle Orduların RAB'bi şöyle diyor: “İşte, onları cezalandıracağım. Delikanlıları kılıçtan ölecek, oğullarıyla kızları kıtlıktan kırılacak. [23] Onlardan hiç kimse sağ kalmayacak. Çünkü hesaplaşma yılında Anatot halkının başına felaket getireceğim.”

12

[1] Seninle davamı konuştuğumda sen adilsin, ya RAB; yine de seninle adalet konusunu görüşmek isterim: Kötülerin yolu neden başarılı oluyor? Hainlik edenlerin hepsi neden rahat yaşıyor? [2] Onları diktin, evet, kök saldılar; büyüyorlar, evet, meyve de veriyorlar. Ağızlarında sana yakınlar, ama yüreklerinde senden uzaklar. [3] Ama sen, ya RAB, beni tanırsın; beni görürsün, yüreğimi sınayıp sana yönelişimi bilirsin. Onları boğazlanacak koyunlar gibi ayır, kesim günü için hazırla. [4] Ne zamana dek ülke yas tutacak, bütün diyarın otu kuruyacak? Orada yaşayanların kötülüğü yüzünden hayvanlar da kuşlar da yok oluyor. Çünkü, “Sonumuzun ne olacağını görmeyecek” dediler. [5] Eğer yayalarla koşup da yorulduysan, atlarla nasıl yarışacaksın? Esenlik ülkesinde kendini güvende hissediyorsan, Şeria'nın taşkın çalılıklarında ne yapacaksın? [6] Çünkü kardeşlerin bile, babanın evi bile sana hainlik etti. Arkandan yüksek sesle bağıran onlar oldu. Sana güzel sözler söyleseler de onlara inanma. [7] Evimi terk ettim, mirasımı bıraktım; canımın sevgilisini düşmanlarının eline verdim. [8] Mirasım bana ormandaki aslan gibi oldu; bana karşı sesini yükseltti. Bu yüzden ondan nefret ettim. [9] Mirasım benim için benekli bir yırtıcı kuş mu oldu? Çevresindeki yırtıcı kuşlar ona karşı mı toplandı? Gidin, kırın bütün hayvanlarını toplayın; onları yemeye getirin. [10] Birçok çoban bağımı harap etti, payımı ayaklar altına aldı; güzel payımı ıssız bir çöle çevirdiler. [11] Onu viran ettiler; viran olmuş halde önümde yas tutuyor. Bütün ülke viran oldu, çünkü bunu yüreğine koyan yok. [12] Çöldeki bütün çıplak tepelerin üzerine yıkıcılar geldi; çünkü RAB'bin kılıcı ülkenin bir ucundan öbür ucuna dek yiyip bitiriyor. Hiçbir canlı için esenlik yok. [13] Buğday ektikleri halde diken biçtiler; kendilerini yordular, ama yarar görmediler. RAB'bin kızgın öfkesi yüzünden ürünlerinizden utanacaksınız. [14] RAB bütün kötü komşularım hakkında şöyle diyor; halkım İsrail'e miras olarak verdiğim paya el uzatanlar için diyor ki: İşte, onları kendi topraklarından söküp atacağım, Yahuda halkını da aralarından söküp çıkaracağım. [15] Onları söküp attıktan sonra geri döneceğim, onlara merhamet edeceğim; her birini kendi mirasına, her birini kendi toprağına geri getireceğim. [16] Eğer halkımın yollarını özenle öğrenirlerse, halkıma Baal'ın adıyla ant içmeyi öğrettikleri gibi değil de, “RAB yaşıyor” diyerek adımla ant içmeyi öğrenirlerse, o zaman halkımın ortasında kurulacaklar. [17] Ama dinlemezlerse, o ulusu kökünden söküp yok edeceğim, diyor RAB.

13

[1] RAB bana şöyle dedi: “Git, kendine keten bir kuşak al, beline tak, ama onu suya sokma.” [2] Ben de RAB'bin sözü uyarınca bir kuşak aldım ve belime taktım. [3] RAB'bin sözü ikinci kez bana geldi: [4] “Aldığın, belinde duran kuşağı al. Kalk, Fırat'a git ve onu orada kayanın bir yarığına gizle.” [5] Ben de gidip RAB'bin bana buyurduğu gibi onu Fırat'ın yanında gizledim. [6] Birçok gün sonra RAB bana, “Kalk, Fırat'a git ve oraya gizlemeni buyurduğum kuşağı oradan al” dedi. [7] Bunun üzerine Fırat'a gittim, toprağı kazdım ve kuşağı gizlediğim yerden aldım. Bir de baktım ki kuşak çürümüştü, artık hiçbir işe yaramıyordu. [8] Sonra RAB'bin sözü bana geldi: [9] RAB şöyle diyor: “Yahuda'nın gururunu da, Yeruşalim'in büyük gururunu da işte böyle çürüteceğim.” [10] “Sözlerimi dinlemeyi reddeden, yüreklerinin inadıyla yürüyen, başka ilahların ardından gidip onlara kulluk eden, onlara tapınan bu kötü halk, hiçbir işe yaramayan bu

kuşak gibi olacak.” 11 “Çünkü kuşak nasıl insanın
beline sıkıca sarılırsa, ben de İsrail halkının
tamamını ve Yahuda halkının tamamını kendime
öyle bağladım” diyor RAB. “Öyle ki bana halk, ad,
övgü ve yücelik olsunlar. Ama dinlemediler.” 12 Bu
yüzden onlara şu sözü söyle: “İsrail'in Tanrısı RAB
şöyle diyor: Her tulum şarapla doldurulacak.” Onlar
da sana, “Her tulumun şarapla doldurulacağını
elbette biliyoruz” diyecekler. 13 O zaman onlara de ki:
“RAB şöyle diyor: İşte bu ülkenin bütün halkını,
Davut'un tahtında oturan kralları, kâhinleri,
peygamberleri ve Yeruşalim'de yaşayanların hepsini
sarhoşlukla dolduracağım.” 14 “Onları birbirine
çarpacağım; babalarla oğullarını birlikte” diyor RAB.
“Onları yok etmemek için acımayacağım,
esirgemeyeceğim, merhamet göstermeyeceğim.” 15
Dinleyin, kulak verin. Gururlanmayın, çünkü RAB
konuştu. 16 Karanlığı getirmeden önce, ayaklarınız
karanlık dağlarda sürçmeden önce, siz ışık beklerken
onu ölüm gölgesine çevirip koyu karanlık yapmadan
önce, Tanrınız RAB'be yücelik verin. 17 Ama bunu
dinlemezseniz, gururunuz yüzünden içim gizli
yerlerde ağlayacak; gözüm acı acı ağlayıp yaş
dökecek, çünkü RAB'bin sürüsü tutsak götürüldü. 18
Krala ve kraliçe anneye de ki: “Alçalın, yere oturun;
çünkü görkeminizin tacı olan başlıklarınız başınızdan
düştü.” 19 Güney kentleri kapatıldı, açacak kimse yok.
Yahuda bütünüyle sürgüne götürüldü, evet,
bütünüyle sürgüne götürüldü. 20 Gözlerinizi kaldırın
da kuzeyden gelenlere bakın. Size emanet edilen sürü
nerede, o güzel sürünüz nerede? 21 Senin dostun
olmayı kendinin öğrettiğin kişileri başına önder
atadığında ne diyeceksin? Doğum sancısı çeken bir
kadın gibi sancılar seni tutmayacak mı? 22 İçinden,
“Bunlar neden başıma geldi?” dersen, büyük suçun
yüzünden eteklerin açıldı, topuklarına zor kullanıldı.
23 Kûşlu derisinin rengini, pars da beneklerini
değiştirebilir mi? Siz de kötülük etmeye alışmışken
iyilik edebilir misiniz? 24 Bu yüzden onları çöl
rüzgârının savurup götürdüğü saman çöpü gibi
dağıtacağım. 25 RAB şöyle diyor: “Sana düşen pay,
benden sana ölçülmüş kısmet budur. Çünkü beni
unuttun, yalana güvendin.” 26 “Bu yüzden ben de
eteklerini yüzüne kadar kaldıracağım; utancın ortaya
çıkacak.” 27 Tepelerde, kırlarda iğrençliklerini
gördüm: zina edişlerini, şehvetli kişnemelerini,
fuhşunun rezilliğini. Vay haline, ey Yeruşalim!
Temizlenmeyecek misin? Daha ne kadar sürecek
bu?”

14

1 RAB'den Yeremya'ya kuraklıkla ilgili gelen söz. 2
Yahuda yas tutuyor, kapıları çökmüş; kara yas içinde
yere oturmuşlar, Yeruşalim'in feryadı yükseliyor. 3
Soyluları küçüklerini suya gönderiyor; sarnıçlara
gidiyorlar ama su bulamıyorlar. Kaplarını boş
dönüyorlar; hayal kırıklığına uğrayıp utanca düşüyor,
başlarını örtüyorlar. 4 Ülkede yağmur yağmadığı için
toprak çatladı; çiftçiler hayal kırıklığına uğruyor,
başlarını örtüyorlar. 5 Tarladaki dişi geyik bile
yavruluyor, ama ot olmadığı için yavrusunu
bırakıyor. 6 Yaban eşekleri çıplak tepelerde duruyor,
çakallar gibi soluk soluk hava çekiyor; gözleri
tükeniyor, çünkü ot yok. 7 Suçlarımız bize karşı
tanıklık etse de, adın uğruna harekete geç, ey RAB;
çünkü isyanlarımız çok, sana karşı günah işledik. 8 Ey
İsrail'in umudu, sıkıntı gününde kurtarıcısı, neden
ülkede bir yabancı gibi, gecelemek için yol üstünde
konaklayan bir yolcu gibi olasın? 9 Neden dehşete
kapılmış bir adam gibi, kurtaramayan güçlü bir adam
gibi olasın? Oysa sen, ey RAB, aramızdasın; senin
adınla anılıyoruz. Bizi bırakma. 10 RAB bu halk için
şöyle diyor: “Başıboş dolaşmayı böyle sevdiler;
ayaklarını esirgemediler. Bu yüzden RAB onları
kabul etmiyor. Şimdi suçlarını anımsayacak,
günahlarını cezalandıracak.” 11 RAB bana, “Bu halkın
iyiliği için dua etme,” dedi. 12 “Oruç tuttuklarında
feryatlarını işitmeyeceğim; yakmalık sunu ve tahıl
sunusu sunduklarında onları kabul etmeyeceğim.
Tersine onları kılıçla, kıtlıkla ve salgın hastalıkla yok
edeceğim.” 13 Ben de, “Ah, Egemen RAB! İşte,
peygamberler onlara, ‘Kılıç görmeyeceksiniz, açlık
çekmeyeceksiniz; size bu yerde kalıcı esenlik
vereceğim’ diyorlar,” dedim. 14 Bunun üzerine RAB
bana şöyle dedi: “Peygamberler benim adımla yalan
peygamberlik ediyor. Ben onları göndermedim,
onlara buyruk vermedim, onlara konuşmadım. Onlar
size yalancı görümler, falcılık, değersiz şeyler ve
kendi yüreklerinin aldatmacasını peygamberlik
ediyor. 15 Bu yüzden RAB, benim adımla
peygamberlik eden ama benim göndermediğim

peygamberler hakkında şöyle diyor: ‘Bu ülkede kılıç da kıtlık da olmayacak’ diyen o peygamberlerin sonu kılıç ve kıtlık olacak. 16 Onların peygamberlik ettiği halk da kıtlık ve kılıç yüzünden Yeruşalim sokaklarına atılacak; onları, karılarını, oğullarını, kızlarını gömecek kimse olmayacak. Çünkü kötülüklerini üzerlerine dökeceğim.” 17 “Onlara şu sözü söyle: Gözlerim gece gündüz durmadan yaş döksün, çünkü halkımın bakire kızı büyük bir yıkımla, çok ağır bir yarayla parçalandı. 18 Kıra çıksam, işte kılıçla öldürülenler! Kente girsem, işte açlıktan bitkin düşenler! Çünkü hem peygamber hem kâhin ülkede dolaşıyor, ama hiçbir şey bilmiyor.” 19 Yahuda'yı bütünüyle reddettin mi? Canın Siyon'dan tiksindi mi? Neden bizi vurdun da bizim için şifa yok? Esenlik umduk, ama iyilik gelmedi; şifa zamanı bekledik, ama işte dehşet! 20 Ya RAB, kötülüğümüzü, atalarımızın suçunu kabul ediyoruz; çünkü sana karşı günah işledik. 21 Adın uğruna bizden tiksinme, yüceliğinin tahtını aşağılatma. Anımsa, bizimle yaptığın antlaşmayı bozma. 22 Ulusların boş ilahları arasında yağmur yağdırabilecek biri var mı? Gök kendi kendine sağanak verebilir mi? Bunu yapan sen değil misin, ey Tanrımız RAB? Bu yüzden seni bekleyeceğiz, çünkü bütün bunları sen yaptın.

15

1 RAB bana şöyle dedi: “Musa'yla Samuel önümde dursaydı bile, gönlüm yine bu halka dönmezdi. Onları önümden at; çıkıp gitsinler.” 2 Sana, “Nereye gidelim?” dediklerinde onlara şöyle de: RAB diyor ki: Ölüm için olan ölüme, kılıç için olan kılıca, kıtlık için olan kıtlığa, sürgün için olan sürgüne gitsin. 3 RAB diyor ki: Başlarına dört tür bela atayacağım: öldürmek için kılıcı, parçalamak için köpekleri, yiyip yok etmek için gökteki kuşları ve yeryüzündeki hayvanları. 4 Yahuda Kralı Hizkiya'nın oğlu Manaşşe'nin Yeruşalim'de yaptıkları yüzünden, onları yeryüzünün bütün krallıkları arasında oraya buraya savrulan bir halk yapacağım. 5 Çünkü sana kim acıyacak, ey Yeruşalim? Kim senin için yas tutacak? Kim yolundan dönüp esenliğini soracak? 6 Beni reddettin,” diyor RAB, “geri geri gittin. Bu yüzden elimi sana karşı uzatıp seni yok ettim. Acımaktan yoruldum. 7 Onları ülkenin kapılarında yaba ile savurdum. Çocuklarından yoksun bıraktım, halkımı yok ettim. Yollarından dönmediler. 8 Dullarını benim gözümde denizlerin kumundan daha çok ettim. Genç adamların annesinin üzerine öğle vakti yıkıcı gönderdim. Onun üzerine birden acı ve dehşet çökerttim. 9 Yedi çocuk doğuran kadın bitkin düştü, son nefesini verdi. Güneşi daha gündüzken battı. Utanca ve hayal kırıklığına uğradı. Geriye kalanlarını da düşmanlarının önünde kılıca teslim edeceğim,” diyor RAB. 10 Vay bana, anneciğim! Bütün yeryüzüyle çekişen, kavga eden bir adam olarak beni doğurdun. Ne ben ödünç verdim ne de bana ödünç verildi, ama herkes bana lanet ediyor. 11 RAB dedi ki: “Kuşkusuz seni iyiliğin için güçlendireceğim. Kötülük zamanında, sıkıntı zamanında düşmana sana yalvartacağım. 12 Kuzeyin demirini, o demiri ve tuncu biri kırabilir mi? 13 Bütün sınırların içindeki bütün günahların yüzünden, malını mülkünü ve hazinelerini bedelsiz yağmaya vereceğim. 14 Seni düşmanlarınla birlikte bilmediğin bir ülkeye geçireceğim. Çünkü öfkemde bir ateş tutuştu, üzerinizde yanacak.” 15 Ya RAB, sen bilirsin. Beni an, beni gözet, peşimden gelenlerden öcümü al. Sabırlısın; beni alıp götürme. Senin uğruna aşağılanmaya katlandığımı bil. 16 Sözlerin bulundu, ben de onları yedim. Sözlerin bana sevinç, yüreğimin coşkusu oldu. Çünkü adınla anılıyorum, ey Orduların Tanrısı RAB. 17 Şenlik edenlerin meclisinde oturmadım, onlarla sevinmedim. Elin üzerimde olduğu için yalnız oturdum; çünkü beni öfkeyle doldurdun. 18 Neden acım dinmiyor, yaram iyileşmiyor, şifa bulmayı reddediyor? Sen benim için aldatıcı bir dere, tükenen sular gibi mi olacaksın? 19 Bu yüzden RAB şöyle diyor: “Eğer geri dönersen seni yeniden ayağa kaldırırım, önümde durursun. Değerli olanı değersiz olandan ayırırsan, ağzım gibi olursun. Onlar sana dönecek, ama sen onlara dönmeyeceksin. 20 Seni bu halka karşı sur gibi sağlam bir tunç duvar yapacağım. Seninle savaşacaklar, ama sana üstün gelemeyecekler. Çünkü seni kurtarmak ve özgür kılmak için ben seninleyim,” diyor RAB. 21 “Seni kötülerin elinden kurtaracağım, dehşet saçanların elinden fidyeyle geri alacağım.”

16

1 RAB'bin sözü bana geldi: 2 “Bu yerde kendine eş
alma; burada oğulların da kızların da olmasın.” 3
Çünkü RAB, bu yerde doğan oğullar ve kızlar için,
onları doğuran anneler için, bu ülkede onların babası
olan babalar için şöyle diyor: 4 Acı ölümlerle
ölecekler. Onlar için yas tutulmayacak,
gömülmeyecekler; toprağın üzerinde gübre gibi
olacaklar. Kılıçla ve kıtlıkla yok olacaklar; cesetleri
göğün kuşlarına ve yeryüzünün hayvanlarına yem
olacak.” 5 Çünkü RAB şöyle diyor: “Yas evine girme.
Ağıt yakmaya gitme, onlar için üzülme. Çünkü bu
halktan esenliğimi çektim aldım,” diyor RAB, “vefalı
sevgimi de, merhametimi de. 6 Bu ülkede büyük de
küçük de ölecek. Gömülmeyecekler. Kimse onlar için
yas tutmayacak, bedenini kesmeyecek, onlar için
başını tıraş etmeyecek. 7 Ölü için tutulan yasta kimse
onları avutmak için ekmek bölmeyecek. Babası ya da
annesi için, teselli kâsesini içmeleri için kimse onlara
vermeyecek. 8 Şölen evine de girme; onlarla birlikte
oturup yiyip içme. 9 Çünkü İsrail'in Tanrısı,
Orduların RAB'bi şöyle diyor: “İşte, gözlerinizin
önünde, sizin günlerinizde bu yerden sevinç sesini,
neşe sesini, güveyin sesini, gelinin sesini kesip yok
edeceğim.” 10 “Bütün bu sözleri bu halka
bildirdiğinde sana, ‘RAB neden bütün bu büyük
felaketi başımıza ilan etti? Suçumuz ne? Tanrımız
RAB'be karşı işlediğimiz günah ne?’ diyecekler. 11 O
zaman onlara de ki: ‘Çünkü atalarınız beni terk etti,’
diyor RAB. ‘Başka ilahların ardından gittiler, onlara
kulluk edip tapındılar. Beni terk ettiler, yasama
uymadılar. 12 Siz de atalarınızdan daha kötüsünü
yaptınız. İşte, her biriniz kötü yüreğinin inadı ardınca
yürüyorsunuz; beni dinlemiyorsunuz. 13 Bu yüzden
sizi, ne sizin ne de atalarınızın tanıdığı bir ülkeye, bu
diyardan atacağım. Orada gece gündüz başka ilahlara
kulluk edeceksiniz; çünkü size lütuf
göstermeyeceğim.’ 14 “Bu yüzden işte, günler geliyor,”
diyor RAB, “o zaman artık, ‘İsrail halkını Mısır
diyarından çıkaran yaşayan RAB adına’ denmeyecek.
15 Ama, ‘İsrail halkını kuzey ülkesinden ve onları
sürdüğü bütün ülkelerden çıkaran yaşayan RAB
adına’ denecek. Çünkü onları atalarına verdiğim
topraklarına geri getireceğim. 16 “İşte, çok sayıda
balıkçı çağıracağım,” diyor RAB, “onları avlayacaklar.
Sonra çok sayıda avcı çağıracağım; her dağdan, her
tepeden, kayaların yarıklarından onları avlayacaklar.
17 Çünkü gözlerim onların bütün yollarının üzerinde.
Benden gizli değiller; suçları da gözümden saklı değil.
18 Önce suçlarının ve günahlarının karşılığını iki kat
ödeyeceğim. Çünkü iğrenç putlarının leşleriyle
ülkemi kirlettiler, mirasımı tiksindirici şeyleriyle
doldurdular.” 19 RAB, gücüm, kalem, sıkıntı gününde
sığınağım sensin. Uluslar yeryüzünün uçlarından
sana gelecek ve şöyle diyecek: “Atalarımız yalnızca
yalanı, boş ve yararsız şeyleri miras aldı.” 20 İnsan
kendine ilahlar yapar mı? Oysa onlar ilah değildir. 21
“Bu yüzden işte, bu kez onlara bildireceğim; elimi de
kudretimi de bildireceğim. O zaman adımın RAB
olduğunu bilecekler.”

17

1 Yahuda'nın günahı demir kalemle, elmas uçla
yazılmıştır; yüreklerinin levhasına ve sunaklarınızın
boynuzlarına kazınmıştır. 2 Çocukları da yeşil
ağaçların yanında, yüksek tepelerdeki sunaklarını ve
Aşera direklerini anımsıyor. 3 Kırdaki dağım, bütün
sınırların boyunca işlenen günah yüzünden servetini,
bütün hazinelerini ve tapınma yerlerini yağmaya
vereceğim. 4 Sana verdiğim mirastan kendi suçun
yüzünden mahrum kalacaksın; seni tanımadığın bir
ülkede düşmanlarına kulluk ettireceğim. Çünkü
öfkemde bir ateş yaktınız; o sonsuza dek yanacak. 5
RAB şöyle diyor: İnsana güvenen, gücünü ölümlü
bedene bağlayan, yüreği RAB'den uzaklaşan kişi
lanetlidir. 6 Çünkü o, çölde biten cılız bir çalı gibi
olacak; iyilik geldiğinde onu görmeyecek. Kurak
yerlerde, ıssız bozkırda, kimsenin yaşamadığı tuzlu
toprakta yaşayacak. 7 RAB'be güvenen, umudunu
RAB'be bağlayan kişi kutsanmıştır. 8 O, sular kıyısına
dikilmiş, köklerini ırmağın yanına salan ağaç gibi
olacak. Sıcak bastığında korkmayacak, yaprakları hep
yeşil kalacak. Kuraklık yılında kaygılanmayacak,
meyve vermekten geri durmayacak. 9 Yürek her
şeyden daha aldatıcıdır, onulmaz derecede bozuktur;
onu kim anlayabilir? 10 Ben RAB, zihni araştırırım,
yüreği denerim; herkese tuttuğu yola göre,
yaptıklarının ürününe göre karşılık veririm. 11

Yumurtlamadığı yumurtaların üstüne yatan keklik gibi, haksızlıkla servet kazanan kişi de böyledir; ömrünün ortasında serveti onu bırakır, sonunda da akılsız olduğu anlaşılır. 12 Başlangıçtan beri yükseğe kurulmuş görkemli bir taht, kutsal yerimizin bulunduğu yerdir. 13 Ey İsrail'in umudu RAB, seni terk edenlerin hepsi utanca düşecek. Benden uzaklaşanların adı toprağa yazılacak; çünkü yaşayan suların kaynağı olan RAB'bi terk ettiler. 14 Ey RAB, beni iyileştir, iyileşeyim; beni kurtar, kurtulayım. Çünkü övgüm sensin. 15 İşte bana, "RAB'bin sözü nerede? Hadi şimdi gelsin!" diyorlar. 16 Bense senin ardından çobanlık görevinden kaçmak için acele etmedim; felaket gününü de arzulamadım. Dudaklarımdan çıkanı sen biliyorsun; hepsi senin önündeydi. 17 Benim için dehşet olma; kötü günde sığınağım sensin. 18 Beni kovalayanlar utanca düşsün, ama ben utanca düşmeyeyim. Onlar dehşete kapılsın, ama ben dehşete kapılmayayım. Başlarına felaket gününü getir; onları iki kat yıkımla yok et. 19 RAB bana şöyle dedi: "Git, Yahuda krallarının girip çıktığı halk kapısında ve Yeruşalim'in bütün kapılarında dur. 20 Onlara de ki: 'Ey Yahuda kralları, bütün Yahuda halkı ve bu kapılardan giren bütün Yeruşalim halkı, RAB'bin sözünü dinleyin. 21 RAB şöyle diyor: Kendinize dikkat edin. Şabat Günü yük taşımayın, Yeruşalim'in kapılarından içeri de yük sokmayın. 22 Şabat Günü evlerinizden dışarı yük çıkarmayın, hiçbir iş yapmayın; atalarınıza buyurduğum gibi Şabat Günü'nü kutsal sayın. 23 Ama onlar dinlemediler, kulak vermediler; dinlememek ve terbiye kabul etmemek için dik başlılık ettiler.' 24 RAB diyor ki, beni dikkatle dinlerseniz, Şabat Günü bu kentin kapılarından içeri yük sokmazsanız, Şabat Günü'nü kutsal sayıp o gün hiçbir iş yapmazsanız, 25 o zaman Davut'un tahtında oturan krallar ve önderler, savaş arabalarına ve atlara binerek bu kentin kapılarından girecekler; kendileri, önderleri, Yahuda halkı ve Yeruşalim'de yaşayanlar da girecek. Bu kent sonsuza dek varlığını sürdürecek. 26 Yahuda kentlerinden, Yeruşalim'in çevresinden, Benyamin ülkesinden, Şefela'dan, dağlık bölgeden ve Negev'den insanlar gelecek; RAB'bin Tapınağı'na yakmalık sunular, kurbanlar, tahıl sunuları, günnük ve şükran sunuları getirecekler. 27 Ama Şabat Günü'nü kutsal saymak için beni dinlemez, Şabat Günü Yeruşalim'in kapılarından yük taşıyıp içeri girerseniz, o zaman kapılarında bir ateş yakacağım; o ateş Yeruşalim'in saraylarını yiyip bitirecek ve söndürülemeyecek.'

18

1 RAB'den Yeremya'ya şu söz geldi: 2 “Kalk, çömlekçinin evine git. Sözlerimi orada sana duyuracağım.” 3 Bunun üzerine çömlekçinin evine indim. İşte, çarkın başında iş yapıyordu. 4 Çömlekçinin kilden yapmakta olduğu kap, elinde bozulunca, ona uygun gördüğü gibi yeniden başka bir kap yaptı. 5 Sonra RAB'den bana şu söz geldi: 6 “Ey İsrail halkı, bu çömlekçinin yaptığı gibi ben de size yapamaz mıyım?” diyor RAB. “İşte, ey İsrail halkı, çömlekçinin elindeki kil nasılsa, siz de benim elimde öylesiniz. 7 Bir ulus ya da krallık hakkında, onu söküp yıkacağımı ve yok edeceğimi söylersem, 8 ama hakkında konuştuğum o ulus kötülüğünden dönerse, ben de onlara yapmayı düşündüğüm kötülükten vazgeçerim. 9 Bir ulus ya da krallık hakkında, onu kuracağımı ve dikeceğimi söylersem, 10 ama gözümde kötü olanı yapar da sözümü dinlemezse, ben de onlara yapacağımı söylediğim iyilikten vazgeçerim. 11 Şimdi Yahuda adamlarına ve Yeruşalim'de yaşayanlara söyle: RAB diyor ki, ‘İşte, size karşı felaket hazırlıyor, size karşı bir tasarı kuruyorum. Her biriniz şimdi kötü yolunuzdan dönün; yollarınızı da yaptıklarınızı da düzeltin.’ 12 Ama onlar, ‘Boşuna! Kendi tasarılarımızın ardından yürüyeceğiz; her birimiz kötü yüreğimizin inadı uyarınca davranacağız’ diyorlar. 13 Bu yüzden RAB şöyle diyor: ‘Uluslar arasında şimdi sorun: Böyle şeyleri kim duymuş? İsrail'in bakiresi pek korkunç bir şey yaptı. 14 Lübnan'ın karı kırın kayasından hiç eksilir mi? Uzaklardan akan soğuk sular hiç kurur mu? 15 Ama halkım beni unuttu, boş şeylere buhur yaktı. Bunlar onları yollarında, kadim patikalardan saptırdı; böylece ana yol olmayan patikalarda yürüdüler. 16 Böylece ülkelerini dehşet verici bir yer, sonsuza dek ıslıklanan bir yer yaptılar; oradan geçen herkes dehşete düşecek, başını sallayacak. 17 Onları düşmanın önünde doğu rüzgârıyla dağıtacağım. Felaket günlerinde onlara yüzümü değil, sırtımı göstereceğim.’” 18 Sonra dediler ki, “Gelin, Yeremya'ya karşı düzen kuralım. Çünkü kâhinden

yasa, bilgeden öğüt, peygamberden söz eksik olmayacak. Gelin, ona dilimizle saldıralım, söylediklerinin hiçbirine kulak vermeyelim.” 19 Bana kulak ver, ey RAB; benimle çekişenlerin sesini dinle. 20 İyiliğe kötülükle mi karşılık verilir? Oysa canım için çukur kazdılar. Öfkeni onlardan çevirmek için önünde durup onların iyiliği için nasıl konuştuğumu anımsa. 21 Bu yüzden çocuklarını kıtlığa teslim et, onları kılıcın gücüne bırak. Kadınları çocuksuz ve dul kalsın. Adamları ölümle vurulsun, gençleri savaşta kılıçla öldürülsün. 22 Ansızın üzerlerine bir akın getirdiğinde, evlerinden feryat yükselsin. Çünkü beni yakalamak için çukur kazdılar, ayaklarım için tuzaklar gizlediler. 23 Ama sen, ey RAB, beni öldürmek için bana karşı kurdukları bütün düzenleri biliyorsun. Suçlarını bağışlama, günahlarını gözünün önünden silme. Senin önünde devrilsinler; öfke vaktinde onlara karşı harekete geç.

19

1 RAB şöyle dedi: “Git, çömlekçinin yaptığı bir toprak testi satın al. Halkın ihtiyarlarından ve kâhinlerin ihtiyarlarından bazılarını yanına al. 2 Harsit Kapısı'nın girişindeki Ben-Hinnom Vadisi'ne git ve sana söyleyeceğim sözleri orada bildir. 3 Şöyle de: ‘Ey Yahuda kralları ve Yeruşalim'de yaşayanlar, RAB'bin sözünü dinleyin. İsrail'in Tanrısı, Orduların RAB'bi şöyle diyor: Bakın, bu yerin üzerine öyle bir felaket getireceğim ki, bunu duyan herkesin kulakları çınlayacak. 4 Çünkü beni terk ettiler, bu yeri yabancılaştırdılar ve burada kendilerinin, atalarının ve Yahuda krallarının bilmediği başka ilahlara buhur yaktılar. Bu yeri suçsuzların kanıyla doldurdular. 5 Oğullarını ateşte Baal'a yakmalık sunu olarak sunmak için Baal'ın tapınma yerlerini kurdular. Oysa ben bunu buyurmadım, söylemedim; aklımdan bile geçmedi. 6 Bu yüzden bakın, günler geliyor, diyor RAB; bu yere artık ne Tofet ne de Ben-Hinnom Vadisi denecek, ama Kıyım Vadisi denecek. 7 Bu yerde Yahuda'nın ve Yeruşalim'in tasarılarını boşa çıkaracağım. Düşmanlarının önünde, canlarını almak isteyenlerin elinde kılıçla yere sereceğim onları. Cesetlerini gökteki kuşlara ve yeryüzündeki hayvanlara yem yapacağım. 8 Bu kenti dehşet verici bir şey ve alay konusu yapacağım. Yanından geçen herkes uğradığı bütün felaketler yüzünden dehşete düşecek, ıslık çalacak. 9 Düşmanları ve canlarını almak isteyenler onları kuşatma ve sıkıntıyla öyle bunaltacak ki, onlara oğullarının etini, kızlarının etini yedireceğim; herkes dostunun etini yiyecek. 10 Sonra seninle gelen adamların gözleri önünde testiyi kır. 11 Onlara de ki, ‘Orduların RAB'bi şöyle diyor: Bir çömlekçinin kabı nasıl kırılıp artık onarılamazsa, ben de bu halkı ve bu kenti öyle kıracağım. Gömülecek yer kalmayıncaya kadar Tofet'te gömecekler. 12 RAB diyor ki, bu yere ve burada yaşayanlara böyle yapacağım; bu kenti Tofet gibi yapacağım. 13 Yeruşalim'in evleriyle Yahuda krallarının evleri, yani damlarında göğün bütün ordusuna buhur yaktıkları ve başka ilahlara dökmelik sunular sundukları bütün evler, Tofet yeri gibi kirli olacak.’ 14 Yeremya, RAB'bin peygamberlik etmesi için kendisini gönderdiği Tofet'ten döndü. RAB'bin Tapınağı'nın avlusunda durup bütün halka şöyle dedi: 15 “İsrail'in Tanrısı, Orduların RAB'bi şöyle diyor: Bakın, sözünü ettiğim bütün felaketi bu kentin ve ona bağlı bütün kasabaların üzerine getireceğim. Çünkü boyunlarını dikleştirdiler de sözlerimi dinlemediler.”

20

1 Kâhin İmmer oğlu, RAB'bin Tapınağı'nda başgörevli olan Paşhur, Yeremya'nın bunları peygamberlik ettiğini duydu. 2 Bunun üzerine Paşhur peygamber Yeremya'yı dövdürdü ve onu RAB'bin Tapınağı'ndaki Benyamin Yukarı Kapısı'nda bulunan tomruğa koydurdu. 3 Ertesi gün Paşhur Yeremya'yı tomruktan çıkardı. O zaman Yeremya ona, “RAB senin adını Paşhur değil, Magormissaviv koydu” dedi. 4 Çünkü RAB şöyle diyor: “Bak, seni hem kendin için hem de bütün dostların için dehşet kaynağı yapacağım. Gözlerinin önünde düşmanlarının kılıcıyla düşecekler. Bütün Yahuda'yı Babil kralının eline vereceğim; onları Babil'e sürgün edecek, kılıçtan geçirecek.” 5 “Bu kentin bütün servetini, bütün kazancını, bütün değerli eşyalarını, evet, Yahuda krallarının bütün hazinelerini düşmanlarının eline vereceğim. Onlar bunları yağmalayıp alacak, Babil'e götürecekler.” 6 “Sen de, Paşhur, evinde yaşayanların

hepsi de sürgüne gideceksiniz. Babil'e varacaksın; orada ölecek, orada gömüleceksin, sen de, yalan peygamberlik ettiğin bütün dostların da.” 7 RAB, beni ikna ettin, ben de ikna oldum; benden güçlü çıktın, üstün geldin. Bütün gün alay konusu oldum, herkes benimle eğleniyor. 8 Çünkü ne zaman konuşsam haykırmak zorunda kalıyorum; “Zorbalık ve yıkım!” diye bağırıyorum. Çünkü RAB'bin sözü bütün gün bana utanç ve alay oldu. 9 “O'nu anmayacağım, artık O'nun adıyla konuşmayacağım” dersem, o zaman yüreğimde, kemiklerime kapatılmış yanan bir ateş gibi oluyor. İçimde tutmaktan yoruluyorum, artık dayanamıyorum. 10 Çünkü birçoklarının kara çaldığını duydum: “Her yanda dehşet!” “İhbar edin! Onu ihbar edelim!” diyorlar. Bütün yakın dostlarım düşmemi gözlüyor: “Belki kandırılabilir; o zaman ona üstün gelir, ondan öcümüzü alırız” diyorlar. 11 Ama RAB yanımda, korku salan güçlü bir savaşçı gibi. Bu yüzden peşime düşenler sendeleyecek, üstün gelemeyecek. Akılsızca davrandıkları için büsbütün utandırılacaklar; unutulmayacak sonsuz bir yüzkarası yaşayacaklar. 12 Ama ey doğru kişiyi sınayan, yüreği ve iç varlığı gören Orduların RAB'bi, onlardan alacağın öcü göreyim; çünkü davamı sana açtım. 13 RAB'be ezgiler söyleyin, RAB'bi övün! Çünkü yoksulun canını kötülük yapanların elinden O kurtardı. 14 Doğduğum gün lanetli olsun; annemin beni doğurduğu gün kutsanmasın. 15 Babama, “Sana bir oğul doğdu” diye haber getirip onu çok sevindiren adam lanetli olsun. 16 O adam, RAB'bin yıkıp da kararından dönmediği kentler gibi olsun. Sabahleyin feryat, öğleyin çığlık duysun. 17 Çünkü beni rahimdeyken öldürmedi; o zaman annem mezarım olurdu, rahmi de sonsuza dek gebe kalırdı. 18 Neden emek ve keder görmek, günlerim utanç içinde tükenmek için rahimden çıktım?

21

1 Kral Sidkiya, Malkiya oğlu Paşhur'la kâhin Maaseya oğlu Sefanya'yı Yeremya'ya gönderdiğinde, RAB'den Yeremya'ya gelen söz şuydu: 2 “Lütfen bizim için RAB'be danış; çünkü Babil Kralı Nebukadnessar bize savaş açıyor. Belki RAB, bütün şaşılası işlerine uygun olarak bize davranır da o bizden çekilip gider.” 3 Yeremya onlara, “Sidkiya'ya şöyle diyeceksiniz:” dedi. 4 “İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: İşte, Babil kralına ve surların dışında sizi kuşatan Kildaniler'e karşı elinizde tuttuğunuz savaş silahlarını geri çevireceğim; onları bu kentin ortasında toplayacağım. 5 Ben de size karşı öfkeyle, kızgınlıkla ve büyük gazapla uzanmış elimle ve güçlü kolumla savaşacağım. 6 Bu kentte yaşayanları, insanı da hayvanı da vuracağım. Büyük bir salgınla ölecekler. 7 Sonra,” diyor RAB, “Yahuda Kralı Sidkiya'yı, görevlilerini ve halkı, yani bu kentte salgından, kılıçtan ve kıtlıktan sağ kalanları Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline, düşmanlarının eline, canlarını arayanların eline teslim edeceğim. O da onları kılıçtan geçirecek; onlardan hiçbirini esirgemeyecek, acımayacak, merhamet etmeyecek.” 8 “Bu halka da şöyle diyeceksin: RAB şöyle diyor: İşte, önünüze yaşam yolunu ve ölüm yolunu koyuyorum. 9 Bu kentte kalan kılıçla, kıtlıkla ve salgınla ölecek. Ama çıkıp sizi kuşatan Kildaniler'e teslim olan yaşayacak; canı ona ganimet gibi kalacak. 10 Çünkü,” diyor RAB, “yüzümü bu kente iyilik için değil, kötülük için çevirdim. Babil kralının eline verilecek, o da kenti ateşe verecek.” 11 “Yahuda kralının hanedanına gelince, RAB'bin sözünü işitin: 12 Ey Davut'un evi, RAB şöyle diyor: Sabah olunca adaleti yerine getirin, soyulanı ezenin elinden kurtarın. Yoksa yaptıklarınızın kötülüğü yüzünden gazabım ateş gibi çıkıp yanar, onu söndüren olmaz. 13 İşte, size karşıyım, ey vadide yaşayan, ovadaki kayanın üstünde oturan,” diyor RAB. “Siz, ‘Üzerimize kim inebilir?’ ya da ‘Evlerimize kim girebilir?’ diyorsunuz. 14 Yaptıklarınızın ürününe göre sizi cezalandıracağım,” diyor RAB. “Ormanında bir ateş yakacağım, çevresindeki her şeyi yiyip bitirecek.”

22

1 RAB şöyle diyor: Yahuda kralının sarayına git ve orada şu sözü bildir. 2 De ki: “Ey Davut'un tahtında oturan Yahuda kralı, sen, görevlilerin ve bu kapılardan giren halkın, RAB'bin sözünü dinleyin.” 3 RAB şöyle diyor: Adaleti ve doğruluğu uygulayın. Soyulanı ezenin elinden kurtarın. Yabancıya, öksüze ve dul kadına haksızlık etmeyin, zorbalık yapmayın. Bu yerde suçsuz kanı dökmeyin. 4 Çünkü bunu

gerçekten yaparsanız, o zaman bu sarayın kapılarından Davut'un tahtında oturan krallar girecek; kendileri, görevlileri ve halkları savaş arabalarına ve atlara binmiş olacak. 5 Ama bu sözleri dinlemezseniz, kendi üzerime ant içerim, diyor RAB, bu saray viran olacak. 6 Çünkü RAB, Yahuda kralının sarayı için şöyle diyor: “Sen benim gözümde Gilead gibisin, Lübnan'ın doruğu gibisin. Ama seni kesinlikle çöle çevireceğim, oturulmayan kentlere dönüştüreceğim.” 7 Sana karşı yıkıcılar hazırlayacağım, her biri kendi silahlarıyla gelecek. En seçkin sedirlerini kesip ateşe atacaklar. 8 Birçok ulus bu kentin yanından geçecek. Herkes komşusuna, “RAB bu büyük kente neden böyle yaptı?” diye soracak. 9 Onlar da, “Çünkü Tanrıları RAB'bin antlaşmasını terk ettiler, başka ilahlara tapınıp onlara kulluk ettiler” diye karşılık verecek. 10 Ölü için ağlamayın, onun için yas tutmayın. Ama gidene acı acı ağlayın, çünkü bir daha dönmeyecek, doğduğu ülkeyi bir daha görmeyecek. 11 Çünkü RAB, babası Yoşiya'nın yerine Yahuda kralı olan, bu yerden ayrılan Yoşiya oğlu Şallum için şöyle diyor: “Buraya bir daha dönmeyecek.” 12 Tutsak götürüldüğü yerde ölecek, bu ülkeyi bir daha görmeyecek. 13 Eyvah doğrulukla değil, haksızlıkla sarayını kurana; odalarını adaletsizlikle yapana; komşusunu karşılıksız çalıştırana, emeğinin ücretini vermeyene! 14 Kendi kendine, “Kendime geniş bir saray, ferah odalar yapacağım” diyene; kendine pencereler açtırana; sedirle kaplatıp kırmızı boyayla boyatana! 15 Sedir ağacında başkalarıyla yarışıyorsun diye kral mı olacaksın? Baban yiyip içmedi mi? Yine de adaleti ve doğruluğu uyguladı; bu yüzden işi iyi gitti. 16 Yoksulun ve muhtacın davasını savundu; bu yüzden her şey iyi gitti. Beni tanımak bu değil miydi? diyor RAB. 17 Ama senin gözlerinle yüreğin yalnızca kendi kazancına bakıyor. Suçsuz kan dökmeye, baskı yapmaya, zorbalık etmeye yönelmişsin. 18 Bu yüzden RAB, Yahuda kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim için şöyle diyor: “Onun için, ‘Ah kardeşim!’ ya da ‘Ah kız kardeşim!’ diye yas tutmayacaklar. Onun için, ‘Ah efendim!’ ya da ‘Ah görkemi!’ diye ağıt yakmayacaklar.” 19 Bir eşek gibi gömülecek; sürüklenip Yeruşalim kapılarının dışına atılacak. 20 Lübnan'a çık ve haykır. Başan'da sesini yükselt. Abarim'den feryat et. Çünkü bütün sevdiklerin yok edildi. 21 Refah içindeyken seninle konuştum, ama sen, “Dinlemeyeceğim” dedin. Gençliğinden beri yolun böyleydi; sesime kulak asmadın. 22 Bütün çobanlarını rüzgâr süpürüp götürecek, sevdiklerin tutsaklığa gidecek. O zaman bütün kötülüğün yüzünden utanacak, bozguna uğrayacaksın. 23 Ey Lübnan'da yaşayan, sedirlerde yuva kuran, sancılar sana geldiğinde, doğum yapan kadının acısı gibi acı bastığında ne kadar da acınacak duruma düşeceksin! 24 “Var olduğum hakkı için” diyor RAB, “Ey Yahuda kralı Yehoyakim oğlu Konya, sağ elimin yüzük mührü olsan bile seni oradan söküp atarım.” 25 Seni canını arayanların eline, korktuğun kişilerin eline, Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline ve Kildaniler'in eline teslim edeceğim. 26 Seni de seni doğuran anneni de doğmadığınız başka bir ülkeye fırlatacağım. Orada öleceksiniz. 27 Canlarının dönmeyi özlediği ülkeye ise geri dönemeyecekler. 28 Bu adam Konya hor görülen, kırık bir kap mı? Kimsenin istemediği bir kap mı? O ve soyu neden sürülüp bilmedikleri bir ülkeye atıldı? 29 Ey toprak, toprak, toprak, RAB'bin sözünü dinle! 30 RAB şöyle diyor: “Bu adamı çocuksuz diye yazın; günlerinde başarılı olmayacak bir adam diye yazın. Çünkü soyundan hiç kimse başarılı olup Davut'un tahtında oturmayacak, Yahuda'da bir daha hüküm sürmeyecek.”

23

1 “Vay haline, otlağımın koyunlarını yok edip dağıtan çobanların!” diyor RAB. 2 Bunun için İsrail'in Tanrısı RAB, halkımı güden çobanlara şöyle diyor: “Sürümü dağıttınız, onları kovdunuz, onlarla ilgilenmediniz. İşte, yaptığınız kötülüklerin hesabını sizden soracağım” diyor RAB. 3 “Sürümün geriye kalanlarını, onları sürdüğüm bütün ülkelerden ben toplayacağım; onları yine ağıllarına geri getireceğim. Verimli olacaklar, çoğalacaklar. 4 Başlarına onları güdecek çobanlar koyacağım. Artık korkmayacaklar, yılmayacaklar, içlerinden biri bile eksik olmayacak” diyor RAB. 5 “İşte günler geliyor” diyor RAB, “Davut için doğru bir Filiz yetiştireceğim. Kral olarak egemenlik sürecek, bilgelikle davranacak, ülkede adaleti ve doğruluğu sağlayacak. 6 Onun günlerinde Yahuda kurtulacak, İsrail güvenlik içinde yaşayacak. Onun çağrılacağı ad şu olacak: ‘RAB doğruluğumuzdur.’ 7 “Bu yüzden işte günler geliyor”

diyor RAB, “Artık, ‘İsrail halkını Mısır diyarından
çıkaran yaşayan RAB hakkı için’ demeyecekler; 8
onun yerine, ‘İsrail soyunu kuzey ülkesinden ve
onları sürmüş olduğum bütün ülkelerden çıkarıp
getiren yaşayan RAB hakkı için’ diyecekler. Böylece
kendi topraklarında yaşayacaklar.” 9 Peygamberler
için: İçimde yüreğim kırıldı, bütün kemiklerim
titriyor. RAB yüzünden, O'nun kutsal sözleri
yüzünden, sarhoş bir adam gibi oldum, şarabın yenik
düşürdüğü bir adam gibi. 10 Çünkü ülke zina
edenlerle dolu; lânet yüzünden ülke yas tutuyor,
bozkırın otlakları kurudu. İzledikleri yol kötüdür,
güçlerini de doğru kullanmıyorlar. 11 “Çünkü hem
peygamber hem de kâhin kirlendi; onların
kötülüğünü kendi evimde bile buldum” diyor RAB. 12
“Bu yüzden yolları karanlıkta kaygan yerlere
dönecek; itilecekler ve orada düşecekler. Çünkü
hesap soracağım yılda başlarına felaket getireceğim”
diyor RAB. 13 “Samiriye'nin peygamberlerinde
akılsızlık gördüm; Baal adına peygamberlik ettiler,
halkım İsrail'i saptırdılar. 14 Yeruşalim'in
peygamberlerinde dehşet verici bir şey gördüm: Zina
ediyorlar, yalanla yürüyorlar, kötülük yapanların
ellerini güçlendiriyorlar; öyle ki hiçbiri kötülüğünden
dönmüyor. Hepsi benim için Sodom gibi oldu, orada
yaşayanlar da Gomora gibi.” 15 Bu yüzden Orduların
RAB'bi peygamberler için şöyle diyor: “İşte, onlara
pelin yedireceğim, zehirli su içireceğim. Çünkü bütün
ülkeye, Yeruşalim'in peygamberlerinden tanrısızlık
yayıldı.” 16 Orduların RAB'bi şöyle diyor: “Size
peygamberlik eden peygamberlerin sözlerini
dinlemeyin. Sizi boş umutlarla dolduruyorlar.
RAB'bin ağzından çıkanları değil, kendi yüreklerinin
görümünü söylüyorlar. 17 Beni küçümseyenlere
durmadan, ‘RAB dedi ki: Size esenlik olacak’ diyorlar.
Kendi inatçı yüreğine göre yürüyen herkese de,
‘Başınıza felaket gelmeyecek’ diyorlar.” 18 Çünkü
RAB'bin kurulunda kim durdu ki O'nun sözünü
görüp işitsin? Kim sözümü dikkatle dinledi de işitti?
19 İşte, RAB'bin fırtınası, öfkesi koptu; dönen bir
kasırga gibi, kötülerin başına patlayacak. 20 RAB'bin
öfkesi, yüreğindeki amaçları yerine getirip
tamamlayıncaya dek dinmeyecek. Son günlerde bunu
apaçık anlayacaksınız. 21 “Bu peygamberleri ben
göndermedim, ama onlar koştular; onlara
konuşmadım, ama onlar peygamberlik ettiler. 22 Oysa
kurulumda durmuş olsalardı, halkıma sözlerimi
işittirirlerdi; onları kötü yollarından, yaptıkları
kötülüklerden döndürürlerdi. 23 “Ben yalnızca
yakındaki Tanrı mıyım?” diyor RAB, “Uzaktaki Tanrı
değil miyim? 24 “Bir insan, benim onu
göremeyeceğim gizli yerlere saklanabilir mi?” diyor
RAB. “Göğü ve yeri ben doldurmuyor muyum?” diyor
RAB. 25 “Adımla yalan peygamberlik eden
peygamberlerin, ‘Düş gördüm, düş gördüm’
dediklerini işittim. 26 Daha ne kadar sürecek bu?
Yalan peygamberlik eden peygamberlerin, kendi
yüreklerinin aldatmacasını peygamberlik edenlerin
yüreğinde bu ne zamana dek kalacak? 27 Ataları Baal
yüzünden adımı unuttuğu gibi, bunlar da birbirlerine
anlattıkları düşlerle halkıma adımı unutturmaya
kalkıyorlar. 28 Düş gören peygamber düşünü
anlatsın; ama sözüm kendisinde olan, sözümü
sadakatle söylesin. Samanın buğdayla ne ilgisi var?”
diyor RAB. 29 “Sözüm ateş gibi değil mi?” diyor RAB,
“Kayayı parçalayan çekiç gibi değil mi? 30 “Bu yüzden
işte, birbirinden sözlerimi çalan peygamberlere
karşıyım” diyor RAB. 31 “İşte, dillerini kullanıp, ‘O
diyor’ diyen peygamberlere karşıyım” diyor RAB. 32
“İşte, yalan düşler peygamberlik edenlere karşıyım”
diyor RAB. “Onları anlatıyorlar, yalanlarıyla ve boş
böbürlenmeleriyle halkımı saptırıyorlar. Oysa ben
onları ne gönderdim ne de buyurdum. Bu halka hiç
yararları yok” diyor RAB. 33 “Bu halktan biri, bir
peygamber ya da bir kâhin sana, ‘RAB'bin yükü
nedir?’ diye sorarsa, onlara de ki: ‘Ne yükü?’ Sizi
atacağım” diyor RAB. 34 ‘RAB'bin yükü’ diyen
peygamberi, kâhini ya da halktan kişiyi, ev halkıyla
birlikte cezalandıracağım. 35 Herkes komşusuna,
herkes kardeşine şöyle desin: ‘RAB ne karşılık verdi?’
ve ‘RAB ne söyledi?’ 36 Ama artık ‘RAB'bin yükü’
demeyeceksiniz. Çünkü herkesin kendi sözü kendine
yük olacak; çünkü yaşayan Tanrı'nın, Tanrımız
Orduların RAB'binin sözlerini çarpıttınız. 37
Peygambere şöyle diyeceksiniz: ‘RAB sana ne karşılık
verdi?’ ve ‘RAB ne söyledi?’ 38 Ama ‘RAB'bin yükü’
derseniz, RAB şöyle diyor: ‘Size, “RAB'bin yükü
demeyeceksiniz” diye haber gönderdiğim halde siz bu
sözü, yani RAB'bin yükü sözünü söylediğiniz için,’ 39
‘işte, sizi büsbütün unutacağım; sizi de atalarınıza ve
size verdiğim kenti de önümden atacağım. 40
Üzerinize sonsuza dek sürecek bir utanç,
unutulmayacak kalıcı bir yüzkarası getireceğim.’

24

[1] RAB bana gösterdi; işte, Babil Kralı Nebukadnessar, Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yekonya'yı, Yahuda'nın önderlerini, zanaatkârları ve demircileri Yeruşalim'den sürüp Babil'e götürdükten sonra, RAB'bin Tapınağı'nın önüne konmuş iki sepet incir vardı. [2] Sepetlerden birinde, ilk olgunlaşan incirler gibi çok iyi incirler vardı. Öbür sepetteyse, yenemeyecek kadar kötü, çok kötü incirler vardı. [3] RAB bana, "Ne görüyorsun, Yeremya?" dedi. Ben de, "İncir görüyorum; iyileri çok iyi, kötüleri çok kötü, öyle kötü ki yenemezler" dedim. [4] RAB'bin sözü bana şöyle geldi: [5] İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: "Bu iyi incirler gibi, ben de buradan Kildaniler'in ülkesine iyilik için gönderdiğim Yahuda sürgünlerine böyle bakacağım. [6] Gözlerimi onların üzerinde iyilik için tutacağım ve onları bu ülkeye geri getireceğim. Onları kuracağım, yıkmayacağım; onları dikeceğim, sökmeyeceğim. [7] Onlara beni tanıyacak bir yürek vereceğim; ben RAB'bim. Onlar benim halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım. Çünkü bütün yürekleriyle bana dönecekler. [8] Ama yenemeyecek kadar kötü olan kötü incirler gibi, RAB şöyle diyor: Yahuda Kralı Sidkiya'yı, önderlerini, bu ülkede kalan Yeruşalim'in geriye kalanlarını ve Mısır ülkesinde yaşayanları da ele vereceğim. [9] Onları yeryüzünün bütün krallıkları arasında kötülüğe uğrasınlar diye oraya buraya savuracağım. Sürdüğüm bütün yerlerde yüzkarası, atasözü, alay ve lanet konusu olacaklar. [10] Kendilerine ve atalarına verdiğim topraktan yok olana dek üzerlerine kılıç, kıtlık ve salgın göndereceğim."

25

[1] Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında, Babil Kralı Nebukadnessar'ın krallığının ilk yılında, Yahuda halkının tümüyle ilgili olarak Yeremya'ya gelen söz şuydu: [2] Peygamber Yeremya bu sözü Yahuda halkının tümüne ve Yeruşalim'de yaşayanların hepsine şöyle söyledi: [3] Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın on üçüncü yılından bugüne kadar, bu yirmi üç yıl boyunca, RAB'bin sözü bana geldi; ben de size durmadan erkenden kalkıp söyledim, ama siz dinlemediniz. [4] RAB bütün kulları olan peygamberleri size durmadan erkenden gönderdi, ama siz dinlemediniz, kulak verip işitmediniz. [5] Onlar, "Herkes kötü yolundan ve yaptıklarının kötülüğünden dönsün; o zaman RAB'bin size ve atalarınıza eskiden beri verdiği ülkede sonsuza dek oturursunuz" dediler. [6] "Başka ilahların ardından gidip onlara kulluk etmeyin, onlara tapınmayın. Ellerinizin yaptığı işlerle beni öfkelendirmeyin; o zaman size kötülük etmeyeceğim." [7] Ama siz beni dinlemediniz, diyor RAB. Böylece ellerinizin yaptığı işlerle beni öfkelendirdiniz; bunu kendi zararınıza yaptınız. [8] Bu yüzden Orduların RAB'bi şöyle diyor: "Sözlerimi dinlemediğiniz için," [9] "işte, kuzeyin bütün boylarını alıp getireceğim" diyor RAB, "kulum Babil Kralı Nebukadnessar'ı da getireceğim. Onları bu ülkenin, bu ülke halkının ve çevredeki bütün ulusların üzerine salacağım. Onları tümüyle yok edeceğim; onları dehşet, alay ve sonsuz yıkım konusu yapacağım." [10] Onlardan sevinç sesini ve neşe sesini, damadın sesini ve gelinin sesini, değirmen taşlarının sesini ve kandilin ışığını kaldıracağım. [11] Bütün bu ülke yıkıma uğrayacak, dehşet verici olacak; bu uluslar Babil kralına yetmiş yıl kulluk edecek. [12] Ama yetmiş yıl dolunca, Babil kralını ve o ulusu suçlarından ötürü cezalandıracağım, diyor RAB. Kildaniler'in ülkesini de sonsuza dek viran edeceğim. [13] Bu ülkenin üzerine, ona karşı söylediğim bütün sözleri, yani bu kitapta yazılı olan her şeyi getireceğim; Yeremya'nın bütün uluslara karşı peygamberlik ettiği her şeyi. [14] Çünkü birçok ulus ve büyük krallar onları köle gibi çalıştıracak; ben de yaptıklarına ve ellerinin işlerine göre karşılıklarını vereceğim. [15] Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB bana şöyle dedi: "Öfke şarabıyla dolu bu kâseyi elimden al ve seni gönderdiğim bütün uluslara içir." [16] İçecekler, sendeleyecekler, çılgına dönecekler; çünkü aralarına göndereceğim kılıç yüzünden böyle olacak. [17] Ben de kâseyi RAB'bin elinden aldım ve RAB'bin beni gönderdiği bütün uluslara içirdim: [18] Yeruşalim'e, Yahuda kentlerine, krallarına, önderlerine; onları yıkıma, dehşete, alaya ve lanete uğramış hale getirmek için, bugün olduğu gibi. [19] Mısır Kralı Firavun'a, görevlilerine, önderlerine ve bütün halkına; [20] bütün karışık topluluklara; Uts

ülkesinin bütün krallarına; Filistliler'in bütün krallarına; Aşkelon'a, Gazze'ye, Ekron'a ve Aşdot'tan sağ kalanlara; 21 Edom'a, Moav'a ve Ammonlular'a; 22 Sur'un bütün krallarına, Sayda'nın bütün krallarına ve denizin ötesindeki kıyıların krallarına; 23 Dedan'a, Tema'ya, Buz'a ve saçlarının kenarlarını tıraş edenlerin hepsine; 24 Arabistan'ın bütün krallarına ve çölde yaşayan bütün karışık toplulukların krallarına; 25 Zimri'nin bütün krallarına, Elam'ın bütün krallarına ve Medler'in bütün krallarına; 26 kuzeyin bütün krallarına, yakındakilere de uzaktakilere de, birbiri ardınca; yeryüzünün üzerindeki dünyanın bütün krallıklarına. Şeşak kralı da onlardan sonra içecek. 27 Onlara de ki, "Orduların RAB'bi, İsrail'in Tanrısı şöyle diyor: İçin, sarhoş olun, kusun, düşün ve bir daha ayağa kalkmayın; çünkü aranıza göndereceğim kılıç yüzünden böyle olacak." 28 Eğer elinden kâseyi alıp içmeyi reddederlerse, onlara de ki, "Orduların RAB'bi şöyle diyor: Kesinlikle içeceksiniz." 29 Çünkü işte, adımla anılan kentte felaket getirmeye başlıyorum; siz cezasız mı kalacaksınız? Cezasız kalmayacaksınız. Çünkü yeryüzünde yaşayanların hepsinin üzerine kılıç çağırıyorum, diyor Orduların RAB'bi. 30 Sen de bütün bu sözleri onlara karşı peygamberlik ederek söyle: "RAB yukarıdan kükreyecek, kutsal konutundan sesini duyuracak. Otlağına karşı gür bir kükreyişle kükreyecek; üzüm çiğneyenler gibi yeryüzünde yaşayanların hepsine karşı naralar atacak." 31 Gürültü yeryüzünün en uçlarına kadar varacak, çünkü RAB'bin uluslarla davası var. O bütün insanlarla yargıya girecek; kötüleri kılıca teslim edecek, diyor RAB. 32 Orduların RAB'bi şöyle diyor: "İşte, felaket ulustan ulusa yayılıyor; büyük bir fırtına yeryüzünün en uzak köşelerinden kopuyor." 33 O gün RAB'bin öldürdükleri yeryüzünün bir ucundan öbür ucuna kadar uzanacak. Onlar için ağıt yakılmayacak, toplanmayacaklar, gömülmeyecekler; toprağın üzerinde gübre gibi olacaklar. 34 Ey çobanlar, feryat edin ve bağırın! Ey sürünün önderleri, tozlarda yuvarlanın! Çünkü boğazlanacağınız günler doldu, dağıtılacağınız zaman geldi; seçkin bir kap gibi parçalanacaksınız. 35 Çobanların kaçacak yeri kalmayacak, sürünün önderlerinin kurtuluşu olmayacak. 36 Çobanların feryat sesi, sürünün önderlerinin ağıtı duyuluyor! Çünkü RAB onların otlağını yıkıma uğratıyor. 37 Esenlik dolu ağıllar, RAB'bin kızgın öfkesi yüzünden sessizliğe gömüldü. 38 Aslan gibi inini terk etti; çünkü ülkeleri baskının şiddeti yüzünden, onun kızgın öfkesi yüzünden dehşet verici oldu.

26

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının başlangıcında RAB'den şu söz geldi: 2 RAB şöyle diyor: RAB'bin Tapınağı'nın avlusunda dur ve RAB'bin Tapınağı'na tapınmaya gelen Yahuda'nın bütün kentlerine, onlara söylemeni buyurduğum bütün sözleri söyle. Bir tek söz bile eksiltme. 3 Belki dinler de herkes kötü yolundan döner. O zaman yaptıkları kötülükler yüzünden onlara yapmayı tasarladığım kötülükten vazgeçerim. 4 Onlara de ki, RAB şöyle diyor: Önünüze koyduğum yasamda yürümek için beni dinlemezseniz, 5 size durmadan gönderdiğim kullarım peygamberlerin sözlerini dinlemezseniz, oysa dinlemediniz; 6 o zaman bu tapınağı Şilo gibi yapacağım, bu kenti de yeryüzündeki bütün ulusların ağzında lanet sözü edeceğim. 7 Kâhinler, peygamberler ve bütün halk, Yeremya'nın RAB'bin Tapınağı'nda bu sözleri söylediğini işitti. 8 Yeremya, RAB'bin bütün halka söylemesini buyurduğu her şeyi söyleyip bitirince, kâhinler, peygamberler ve bütün halk onu yakalayıp, "Kesinlikle öleceksin!" dediler. 9 "Neden RAB'bin adıyla peygamberlik edip, 'Bu tapınak Şilo gibi olacak, bu kent ıssız kalacak, içinde oturan olmayacak' dedin?" Bütün halk RAB'bin Tapınağı'nda Yeremya'nın çevresinde toplandı. 10 Yahuda önderleri bunları duyunca kralın sarayından RAB'bin Tapınağı'na çıktılar ve RAB'bin Tapınağı'nın Yeni Kapısı'nın girişinde oturdular. 11 Bunun üzerine kâhinler ve peygamberler önderlere ve bütün halka, "Bu adam ölüm cezasını hak ediyor, çünkü kulaklarınızla duyduğunuz gibi bu kente karşı peygamberlik etti" dediler. 12 O zaman Yeremya bütün önderlere ve bütün halka şöyle dedi: "Duyduğunuz bütün bu sözleri bu tapınağa ve bu kente karşı peygamberlik etmem için beni RAB gönderdi. 13 Şimdi yollarınızı da yaptıklarınızı da düzeltin ve Tanrınız RAB'bin sesini dinleyin. O zaman RAB size karşı açıkladığı felaketten vazgeçer.

14 Bana gelince, işte ben sizin elinizdeyim. Gözünüzde iyi ve doğru olan neyse bana onu yapın. 15 Ama şunu kesinlikle bilin ki, beni öldürürseniz kendi üzerinize, bu kentin üzerine ve burada yaşayanların üzerine suçsuz kan yüklemiş olursunuz. Çünkü gerçekten de bütün bu sözleri kulaklarınıza söylemem için beni size RAB gönderdi.” 16 Bunun üzerine önderler ve bütün halk, kâhinlerle peygamberlere, “Bu adam ölüm cezasını hak etmiyor, çünkü bize Tanrımız RAB'bin adıyla konuştu” dediler. 17 Sonra ülkenin ileri gelenlerinden bazıları kalkıp halkın bütün topluluğuna şöyle dediler: 18 “Moreşetli Mika, Yahuda Kralı Hizkiya'nın günlerinde peygamberlik etti. Yahuda halkının tümüne şöyle dedi: ‘Orduların RAB'bi şöyle diyor: Siyon bir tarla gibi sürülecek, Yeruşalim yıkıntı yığını olacak, tapınağın dağı da orman içindeki tapınma yerleri gibi olacak.’ 19 Yahuda Kralı Hizkiya ile bütün Yahuda onu öldürdü mü? Hizkiya RAB'den korkup RAB'bin lütfunu dilemedi mi? RAB de onlara açıkladığı felaketten vazgeçmedi mi? Bizse kendi canımıza karşı büyük bir kötülük işlemek üzereyiz.” 20 RAB'bin adıyla peygamberlik eden başka bir adam daha vardı: Kiryat-Yearimli Şemaya oğlu Uriya. O da Yeremya'nın bütün sözlerine uygun olarak bu kente ve bu ülkeye karşı peygamberlik etti. 21 Kral Yehoyakim, bütün yiğit adamları ve bütün önderleri onun sözlerini duyunca onu öldürmeye çalıştı. Uriya bunu duyunca korktu, kaçtı ve Mısır'a gitti. 22 Bunun üzerine Kral Yehoyakim Mısır'a adamlar gönderdi: Akbor oğlu Elnatan'ı ve onunla birlikte bazı adamları Mısır'a yolladı. 23 Onlar Uriya'yı Mısır'dan çıkarıp Kral Yehoyakim'e getirdiler. Kral onu kılıçla öldürdü ve cesedini sıradan halkın mezarlarına attı. 24 Ama Şafan oğlu Ahikam Yeremya'nın yanındaydı; bu yüzden onu öldürmeleri için halkın eline teslim etmediler.

27

1 Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının başlangıcında, Yeremya'ya RAB'den şu söz geldi: 2 RAB bana şöyle dedi: “Kendine bağlar ve boyunduruklar yap, onları boynuna geçir. 3 Sonra bunları, Yahuda Kralı Sidkiya'ya gelmiş olan ulakların eliyle Edom kralına, Moav kralına, Ammonlular'ın kralına, Sur kralına ve Sayda kralına gönder. 4 Onlara efendilerine iletmek üzere şu buyruğu ver: İsrail'in Tanrısı Orduların RABbi şöyle diyor: Efendilerinize şunu söyleyin: 5 Yeryüzünü, yeryüzünün üzerindeki insanları ve hayvanları büyük gücümle ve uzanmış kolumla ben yarattım. Onu kime uygun görürsem ona veririm. 6 Şimdi bütün bu ülkeleri kulum Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline verdim. Kırdaki hayvanları da ona hizmet etsinler diye ona verdim. 7 Onun ülkesinin vakti gelinceye kadar bütün uluslar ona, oğluna ve torununa kulluk edecek. Sonra birçok ulus ve büyük krallar onu kendilerine kul edecek. 8 Ama Babil Kralı Nebukadnessar'a kulluk etmeyecek, boynunu Babil kralının boyunduruğu altına koymayacak ulusu ve krallığı, RAB şöyle diyor, kılıçla, kıtlıkla ve salgın hastalıkla cezalandıracağım. Sonunda onları onun eliyle yok edeceğim. 9 Sizse, “Babil kralına kulluk etmeyeceksiniz” diyen peygamberlerinizi, falcılarınızı, düşlerinizi, kâhinlerinizi ve büyücülerinizi dinlemeyin. 10 Çünkü onlar size yalan peygamberlik ediyor. Bunun sonucu olarak toprağınızdan uzaklaştırılacaksınız; sizi kovacağım ve yok olup gideceksiniz. 11 Ama boynunu Babil kralının boyunduruğu altına koyup ona kulluk eden ulusun kendi toprağında kalmasına izin vereceğim, diyor RAB. O ulus toprağını işleyecek ve orada yaşayacak.” 12 Yahuda Kralı Sidkiya'ya da bütün bu sözleri söyleyip dedim ki: “Boyunlarınızı Babil kralının boyunduruğu altına koyun, ona ve halkına kulluk edin, yaşayın. 13 Neden sen ve halkın, Babil kralına kulluk etmeyen ulus için RAB'bin söylediği gibi kılıçtan, kıtlıktan ve salgın hastalıktan ölesiniz? 14 “Babil kralına kulluk etmeyeceksiniz” diyen peygamberlerin sözlerini dinlemeyin, çünkü onlar size yalan peygamberlik ediyor. 15 Çünkü ben onları göndermedim, diyor RAB. Benim adımla yalan peygamberlik ediyorlar; bunun sonucu olarak sizi kovacağım, hem siz hem de size peygamberlik eden peygamberler yok olup gideceksiniz.” 16 Kâhinlere ve bütün bu halka da şöyle dedim: “RAB şöyle diyor: ‘Bakın, RAB'bin Tapınağı'nın kap kacağı artık çok yakında Babil'den geri getirilecek’ diyen peygamberlerinizin sözlerini dinlemeyin, çünkü onlar size yalan peygamberlik ediyor. 17 Onları dinlemeyin. Babil kralına kulluk edin ve yaşayın. Bu kent neden

viran olsun? [18] Eğer onlar gerçekten peygamberse ve RAB'bin sözü onlarla birlikteyse, RAB'bin Tapınağı'nda, Yahuda kralının sarayında ve Yeruşalim'de kalan eşyalar Babil'e götürülmesin diye şimdi Orduların RABbi'ne yalvarsınlar. [19] Çünkü Orduların RABbi sütunlar, tunç deniz, kaideler ve bu kentte kalan öteki eşyalar için şöyle diyor; [20] Babil Kralı Nebukadnessar, Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yekonya'yı ve Yahuda'yla Yeruşalim'in bütün soylularını Yeruşalim'den Babil'e sürgün ederken bunları almamıştı. [21] Evet, İsrail'in Tanrısı Orduların RABbi, RAB'bin Tapınağı'nda, Yahuda kralının sarayında ve Yeruşalim'de kalan eşyalar için şöyle diyor: [22] 'Babil'e götürülecekler ve ben onlarla ilgileneceğim güne kadar orada kalacaklar, diyor RAB. Sonra onları buraya geri getireceğim, bu yere geri koyacağım.'

28

[1] Aynı yıl, Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının başlangıcında, dördüncü yılın beşinci ayında, Givonlu Azur oğlu peygamber Hananya, RAB'bin Tapınağı'nda, kâhinlerin ve bütün halkın önünde bana şöyle dedi: [2] İsrail'in Tanrısı, Orduların RABbi şöyle diyor: Babil kralının boyunduruğunu kırdım. [3] İki tam yıl içinde, Babil Kralı Nebukadnessar'ın buradan alıp Babil'e götürdüğü RAB'bin Tapınağı'na ait bütün eşyaları yine bu yere geri getireceğim. [4] Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yekonya'yı ve Babil'e götürülen bütün Yahuda sürgünlerini de yine bu yere geri getireceğim, diyor RAB; çünkü Babil kralının boyunduruğunu kıracağım. [5] Bunun üzerine Peygamber Yeremya, RAB'bin Tapınağı'nda duran kâhinlerin ve bütün halkın önünde, Peygamber Hananya'ya şöyle dedi: [6] Peygamber Yeremya, "Amin! RAB öyle yapsın! RAB, peygamberlik ettiğin sözleri yerine getirip RAB'bin Tapınağı'nın eşyalarını ve bütün sürgünleri Babil'den bu yere geri getirsin!" dedi. [7] "Ama şimdi, benim sana ve bütün halka söyleyeceğim şu sözü dinle:" [8] "Eskiden, benden ve senden önce yaşamış peygamberler, birçok ülkeye ve büyük krallıklara karşı savaş, felaket ve salgın konusunda peygamberlik ettiler." [9] "Esenlik üzerine peygamberlik eden peygambere gelince, onun sözü gerçekleşirse, o peygamberin gerçekten RAB tarafından gönderildiği anlaşılır." [10] Bunun üzerine Peygamber Hananya, Peygamber Yeremya'nın boynundaki boyunduruk sırığını çıkarıp kırdı. [11] Hananya bütün halkın önünde, "RAB şöyle diyor: İki tam yıl içinde Babil Kralı Nebukadnessar'ın boyunduruğunu bütün ulusların boynundan işte böyle kıracağım" dedi. Sonra Peygamber Yeremya yoluna gitti. [12] Peygamber Hananya, Peygamber Yeremya'nın boynundaki boyunduruk sırığını kırdıktan sonra, RAB'bin sözü Yeremya'ya geldi: [13] "Git, Hananya'ya şunu söyle: RAB şöyle diyor: Sen tahta boyundurukları kırdın, ama onların yerine demir boyunduruklar yaptın." [14] "Çünkü İsrail'in Tanrısı, Orduların RABbi şöyle diyor: Bu ulusların hepsinin boynuna demir bir boyunduruk koydum ki Babil Kralı Nebukadnessar'a kulluk etsinler; ona kulluk edecekler. Kır hayvanlarını bile ona verdim." [15] Bunun üzerine Peygamber Yeremya, Peygamber Hananya'ya, "Şimdi dinle, Hananya! RAB seni göndermedi, ama sen bu halkı yalana güvendirdin" dedi. [16] "Bu yüzden RAB şöyle diyor: Bak, seni yeryüzünden kaldıracağım. Bu yıl öleceksin, çünkü RAB'be karşı isyan sözleri söyledin." [17] Böylece Peygamber Hananya aynı yılın yedinci ayında öldü.

29

[1] Peygamber Yeremya'nın Yeruşalim'den sürgündeki ihtiyarların sağ kalanlarına, kâhinlere, peygamberlere ve Nebukadnessar'ın Yeruşalim'den Babil'e sürgün ettiği bütün halka gönderdiği mektubun sözleri şunlardır: [2] Bu, Kral Yekonya, kraliçe ana, hadımlar, Yahuda'nın ve Yeruşalim'in önderleri, ustalar ve demirciler Yeruşalim'den ayrıldıktan sonraydı. [3] Mektup, Yahuda Kralı Sidkiya'nın Babil Kralı Nebukadnessar'a Babil'e gönderdiği Şafan oğlu Elasa ve Hilkiya oğlu Gemarya aracılığıyla gönderildi. Şöyle diyordu: [4] İsrail'in Tanrısı, Orduların RABbi, Yeruşalim'den Babil'e sürgün ettirdiğim bütün sürgünlere şöyle diyor: [5] Evler yapın, onlarda oturun; bahçeler dikin, meyvelerini yiyin. [6] Kadınlar alın, oğullarınız ve kızlarınız olsun; oğullarınıza kadınlar alın, kızlarınızı

kocalara verin ki onlar da oğullar ve kızlar doğursun. Orada çoğalın, azalmayın. 7 Sizi sürgün ettirdiğim kentin esenliğini arayın ve onun için RAB'be dua edin; çünkü onun esenliğinde sizin de esenliğiniz olacak. 8 Çünkü İsrail'in Tanrısı, Orduların RABbi şöyle diyor: Aranızdaki peygamberlerinizle falcılarınız sizi aldatmasın; kendinize gördürdüğünüz düşlere de kulak vermeyin. 9 Çünkü onlar size benim adımla yalan peygamberlik ediyorlar. Onları ben göndermedim, diyor RAB. 10 Çünkü RAB şöyle diyor: Babil için yetmiş yıl dolunca sizi yoklayacağım ve sizi bu yere geri getirerek size verdiğim iyi sözü yerine getireceğim. 11 Çünkü sizin için kurduğum tasarıları ben biliyorum, diyor RAB; bunlar kötülük tasarıları değil, esenlik tasarılarıdır; size umutlu bir gelecek vermek içindir. 12 Bana sesleneceksiniz, gelip bana dua edeceksiniz, ben de sizi dinleyeceğim. 13 Beni arayacaksınız ve bulacaksınız; çünkü beni bütün yüreğinizle arayacaksınız. 14 Kendimi size bulduracağım, diyor RAB. Sürgünlüğünüzü geri çevireceğim; sizi bütün ulusların arasından ve sürdüğüm bütün yerlerden toplayacağım, diyor RAB; sizi sürgün ettirdiğim yere geri getireceğim. 15 Ama siz, "RAB bize Babil'de peygamberler çıkardı" dediniz. 16 Davut'un tahtında oturan kral ve bu kentte yaşayan bütün halk, yani sizinle birlikte sürgüne gitmemiş olan kardeşleriniz hakkında RAB şöyle diyor: 17 Orduların RABbi şöyle diyor: İşte onların üzerine kılıç, kıtlık ve salgın hastalık göndereceğim. Onları, yenemeyecek kadar çürük kötü incirlere çevireceğim. 18 Onları kılıçla, kıtlıkla ve salgın hastalıkla kovalamaya devam edeceğim. Onları yeryüzünün bütün krallıkları arasında savrulacak duruma getireceğim; sürdüğüm bütün uluslar arasında dehşet konusu, şaşkınlık konusu, ıslıkla anılan ve aşağılanan kişiler olacaklar. 19 Çünkü sözlerimi dinlemediler, diyor RAB. Kullarım peygamberleri onlara durmadan gönderdim, ama siz de dinlemediniz, diyor RAB. 20 Bu yüzden, ey Yeruşalim'den Babil'e gönderdiğim bütün sürgünler, RAB'bin sözünü dinleyin. 21 İsrail'in Tanrısı, Orduların RABbi, size benim adımla yalan peygamberlik eden Kolaya oğlu Ahav'la Maaseya oğlu Sidkiya hakkında şöyle diyor: İşte onları Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline vereceğim. O da onları gözlerinizin önünde öldürecek. 22 Babil'deki bütün Yahuda sürgünleri onları lanet sözü yapıp şöyle diyecek: "RAB seni, Babil kralının ateşte kavurduğu Sidkiya ve Ahav gibi yapsın." 23 Çünkü İsrail'de alçakça iş yaptılar; komşularının karılarıyla zina ettiler ve buyurmadığım halde benim adımla yalan sözler söylediler. Bunu bilen de tanık olan da benim, diyor RAB. 24 Nehelamlı Şemaya'ya da şöyle diyeceksin: 25 İsrail'in Tanrısı, Orduların RABbi şöyle diyor: Yeruşalim'deki bütün halka, kâhin Maaseya oğlu Sefanya'ya ve bütün kâhinlere kendi adınla mektuplar gönderdin. Şöyle dedin: 26 "RAB seni kâhin Yehoyada'nın yerine kâhin yaptı ki RAB'bin Tapınağı'nda, peygamberlik taslayan her deli adam için görevliler olsun; sen de onu tomruğa ve bukağılara vur." 27 Öyleyse neden size peygamberlik taslayan Anatotlu Yeremya'yı azarlamadın? 28 Çünkü bize Babil'e haber gönderip, 'Sürgün uzun sürecek; evler yapın, onlarda oturun; bahçeler dikin, meyvelerini yiyin' dedi. 29 Kâhin Sefanya bu mektubu Peygamber Yeremya'nın duyacağı biçimde okudu. 30 Bunun üzerine RAB'bin sözü Yeremya'ya geldi: 31 Bütün sürgünlere haber gönderip de ki, RAB Nehelamlı Şemaya hakkında şöyle diyor: Ben onu göndermediğim halde Şemaya size peygamberlik etti ve sizi yalana güvenmeye yöneltti. 32 Bu yüzden RAB şöyle diyor: İşte Nehelamlı Şemaya'yı ve soyunu cezalandıracağım. Bu halkın arasında yaşayacak tek adamı bile kalmayacak; halkıma yapacağım iyiliği görmeyecek. Çünkü RAB'be karşı başkaldırı söyledi, diyor RAB.

30

1 RAB'den Yeremya'ya gelen söz şöyleydi: 2 İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Sana söylediğim bütün sözleri bir kitaba yaz. 3 Çünkü işte, günler geliyor, diyor RAB; halkım İsrail ile Yahuda'yı sürgünden geri getireceğim, diyor RAB. Atalarına verdiğim ülkeye dönmelerini sağlayacağım, oraya yeniden sahip olacaklar. 4 RAB'bin İsrail ve Yahuda hakkında söylediği sözler şunlardır. 5 Çünkü RAB şöyle diyor: Titreme sesi duyduk, Korku var, esenlik yok. 6 Şimdi sorun da bakın: Erkek çocuk doğurur mu? Öyleyse neden her erkeği Doğum sancısı çeken kadın gibi ellerini beline koymuş görüyorum? Neden bütün yüzler sararıp soldu? 7 Vah o güne! Çünkü o gün öylesine büyüktür ki, benzeri yoktur. Yakup için

sıkıntı zamanıdır o, Ama o bundan kurtulacaktır. 8 O gün olacak, diyor Orduların RAB'bi, boynundaki boyunduruğu kıracağım, bağlarını koparacağım. Yabancılar artık onu köle etmeyecek. 9 Onlar Tanrıları RAB'be ve kendileri için ortaya çıkaracağım kralları Davut'a kulluk edecekler. 10 Bu yüzden korkma, ey kulum Yakup, diyor RAB. Yılma, ey İsrail. Çünkü işte, seni uzaklardan, Soyunu da sürgün edildikleri ülkeden kurtaracağım. Yakup geri dönecek, Huzur ve güven içinde yaşayacak, Kimse onu korkutmayacak. 11 Çünkü seni kurtarmak için seninleyim, diyor RAB. Seni dağıttığım bütün ulusları büsbütün yok edeceğim, ama seni büsbütün yok etmeyeceğim. Seni ölçülü biçimde terbiye edeceğim; seni cezasız bırakmayacağım. 12 Çünkü RAB şöyle diyor: Yaran iyileşmez, Beren ağırdır. 13 Davını savunacak kimse yok, Yaran sarılmıyor. Senin için şifa verecek ilaç yok. 14 Bütün âşıkların seni unuttu, Seni aramıyorlar. Çünkü suçun çok büyük, Günahların çoğaldığı için, Sana düşman yarası gibi vurdum, Acımasız birinin terbiyesiyle cezalandırdım. 15 Yaran için neden feryat ediyorsun? Acın iyileşmez. Suçun çok büyük, Günahların çoğaldığı için, Bunları sana ben yaptım. 16 Bu yüzden seni yiyip bitirenlerin hepsi yiyilip bitirilecek; bütün düşmanların, tek tek hepsi, sürgüne gidecek. Seni soyanlar soyulacak, seni yağmalayanların hepsini yağmaya vereceğim. 17 Çünkü sana yeniden sağlık vereceğim, Yaralarını iyileştireceğim, diyor RAB. Çünkü sana, “Sürülüp atılmış biri bu; Kimsenin aramadığı Siyon,” dediler. 18 RAB şöyle diyor: İşte, Yakup'un çadırlarının talihini yeniden düzelteceğim, yaşadığı yerlere acıyacağım. Kent kendi höyüğü üzerinde yeniden kurulacak, saray da kendi yerinde oturacak. 19 Onlardan şükran yükselecek, Sevinenlerin sesi duyulacak. Onları çoğaltacağım, azalmayacaklar; Onlara onur vereceğim, küçülmeyecekler. 20 Çocukları eskisi gibi olacak, Topluluğu önümde sağlam duracak. Onlara zulmedenlerin hepsini cezalandıracağım. 21 Önderleri kendilerinden çıkacak, Yöneticileri içlerinden gelecek. Onu yaklaştıracağım, o da bana yaklaşacak. Çünkü kendi başına bana yaklaşmaya kim cesaret edebilir? Diyor RAB. 22 Siz benim halkım olacaksınız, ben de sizin Tanrınız olacağım. 23 İşte, RAB'bin fırtınası, Öfkesi dışarı çıktı; Savrulan bir kasırga gibi, Kötülerin başı üzerinde patlayacak. 24 RAB'bin kızgın öfkesi geri dönmeyecek, Yüreğindeki tasarıları gerçekleştirip yerine getirene dek. Son günlerde bunu anlayacaksınız.

31

1 RAB diyor ki: “O zaman İsrail’in bütün ailelerinin Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak.” 2 RAB şöyle diyor: “Kılıçtan kurtulan halk çölde lütuf buldu; İsrail’i dinlenmeye götürdüğümde öyle oldu.” 3 RAB bana eskiden göründü: “Seni sonsuz bir sevgiyle sevdim; bu yüzden seni vefalı sevgiyle kendime çektim.” 4 “Seni yine kuracağım, sen de yeniden kurulacaksın, ey İsrail kızı. Yine teflerinle süslenecek, sevinçle oynayanların dansına katılacaksın.” 5 “Samiriye dağlarında yine bağlar dikeceksin; bağı dikenler meyvesinden yararlanacak.” 6 “Çünkü öyle bir gün gelecek ki, Efrayim tepelerindeki gözcüler, ‘Kalkın, Tanrımız RAB’be, Siyon’a çıkalım’ diye seslenecek.” 7 Çünkü RAB şöyle diyor: “Yakup için sevinçle ezgi söyleyin, ulusların başı için sevinç çığlıkları atın. Duyurun, övgü sunun, şöyle deyin: ‘Ya RAB, halkını, İsrail’in sağ kalanlarını kurtar!’” 8 “İşte, onları kuzey ülkesinden getireceğim, yeryüzünün en uzak yerlerinden toplayacağım. Kör de topal da, gebe kadın da doğum sancısı çeken kadın da aralarında olacak. Buraya büyük bir topluluk olarak dönecekler.” 9 “Ağlayarak gelecekler, yalvarışlarla onlara yol göstereceğim. Onları su ırmaklarının yanından, tökezlemeyecekleri düzgün bir yolda yürüteceğim. Çünkü ben İsrail’e baba oldum, Efrayim de ilk oğlumdur.” 10 Ey uluslar, RAB’bin sözünü işitin, uzaktaki kıyı halklarına duyurun. Deyin ki: “İsrail’i dağıtan, onu yine toplayacak; çoban sürüsünü nasıl korursa onu öyle koruyacak.” 11 Çünkü RAB Yakup’u fidyeyle kurtardı, kendisinden daha güçlü olanın elinden onu özgür kıldı. 12 Gelecekler, Siyon’un yükseklerinde ezgi söyleyecekler; RAB’bin iyiliğine, tahıla, yeni şaraba, zeytinyağına, sürülerin ve sığırların yavrularına akın edecekler. Canları sulanmış bir bahçe gibi olacak; artık bir daha hiç kederlenmeyecekler. 13 O zaman genç kızlar dansta sevinecek, gençler de yaşlılar da birlikte sevinecek. Çünkü yaslarını sevince çevireceğim; onları avutacağım, kederlerinin yerine sevinç vereceğim. 14

Kâhinlerin canını bollukla doyuracağım, halkım da iyiliğimle tatmin olacak” diyor RAB. 15 RAB şöyle diyor: “Rama’da bir ses duyuluyor, ağıt ve acı acı ağlayış. Rahel çocukları için ağlıyor; çocukları artık yok diye avutulmak istemiyor.” 16 RAB şöyle diyor: “Sesini ağlamaktan, gözlerini gözyaşından esirge. Çünkü emeğinin karşılığı var” diyor RAB. “Onlar düşman ülkesinden geri dönecekler.” 17 “Geleceğin için umut var” diyor RAB. “Çocukların kendi sınırlarına geri dönecek.” 18 “Efrayim’in şöyle yakınarak konuştuğunu gerçekten işittim: ‘Beni terbiye ettin, ben de terbiye edildim; boyunduruk görmemiş bir dana gibi. Beni geri döndür, ben de döneyim; çünkü sen benim Tanrım RAB’sin.’” 19 “Çünkü geri döndükten sonra tövbe ettim; anlayış kazandıktan sonra dizime vurdum. Gençliğimin utancını taşıdığım için utandım, evet, yüzüm kızardı.” 20 RAB diyor ki: “Efrayim benim sevgili oğlum mu? Gözümün bebeği çocuk mu? Ona karşı ne zaman konuşsam, onu yine de içtenlikle anıyorum. Bu yüzden yüreğim onun için sızlıyor; ona mutlaka merhamet göstereceğim.” 21 “Kendine yol işaretleri dik, kılavuz taşları koy. Yüreğini anayola, gittiğin yola çevir. Geri dön, ey İsrail kızı, bu kentlerine geri dön.” 22 “Dönek kız, daha ne zamana kadar oraya buraya sapacaksın? Çünkü RAB yeryüzünde yeni bir şey yarattı: Kadın erkeği kuşatacak.” 23 İsrail’in Tanrısı, Orduların RAB’bi şöyle diyor: “Sürgünlerini geri getirdiğim zaman Yahuda ülkesinde ve kentlerinde yine şu söz söylenecek: ‘Ey doğruluğun konutu, ey kutsallığın dağı, RAB seni kutsasın.’” 24 Yahuda ve bütün kentleri, çiftçilerle sürülerini otlatanlar birlikte orada yaşayacak. 25 “Çünkü yorgun canı doyurdum, kederli her canı tazeledim.” 26 Bunun üzerine uyandım ve baktım; uykum bana tatlı geldi. 27 RAB diyor ki: “İşte günler geliyor; İsrail halkını da Yahuda halkını da insan tohumu ve hayvan tohumu ile ekeceğim.” 28 “Onları söküp atmak, yıkmak, devirmek, yok etmek ve felakete uğratmak için nasıl üzerlerinde göz kulak olduysam, onları kurmak ve dikmek için de öyle göz kulak olacağım” diyor RAB. 29 “O günlerde artık, ‘Babalar koruk yedi, çocukların dişleri kamaştı’ demeyecekler.” 30 “Herkes kendi suçundan ötürü ölecek; koruk yiyenin dişleri kamaşacak.” 31 RAB diyor ki: “İşte günler geliyor; İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla yeni bir antlaşma yapacağım.” 32 “Bu, atalarını Mısır ülkesinden çıkarmak için ellerinden tuttuğum gün onlarla yaptığım antlaşma gibi olmayacak. Ben onlara koca olduğum halde, onlar antlaşmamı bozdular” diyor RAB. 33 “Ama o günlerden sonra İsrail halkıyla yapacağım antlaşma şudur” diyor RAB: “Yasamı içlerine koyacağım, onu yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak.” 34 “Artık kimse komşusuna ya da kardeşine, ‘RAB’bi tanıyın’ diye öğretmeyecek. Çünkü küçüğünden büyüğüne kadar hepsi beni tanıyacak” diyor RAB. “Çünkü suçlarını bağışlayacağım, günahlarını artık anmayacağım.” 35 RAB şöyle diyor; gündüze ışık olsun diye güneşi veren, geceye ışık olsun diye ayla yıldızların düzenini koyan, denizi kabartıp dalgalarını gürleten, adı Orduların RAB’bi olan şöyle diyor: 36 “Eğer bu düzen önümden kalkarsa” diyor RAB, “İsrail soyu da önümde sonsuza dek ulus olmaktan çıkar.” 37 RAB şöyle diyor: “Eğer yukarıdaki gökler ölçülebilse, aşağıda yeryüzünün temelleri araştırılabilse, o zaman ben de yaptıkları her şey yüzünden İsrail soyunun tümünü reddederdim” diyor RAB. 38 RAB diyor ki: “İşte günler geliyor; kent, Hananel Kulesi’nden Köşe Kapısı’na kadar RAB için yeniden kurulacak.” 39 “Ölçü ipi oradan doğruca Garev Tepesi’ne uzanacak, sonra Goa’ya dönecek.” 40 “Cesetler ve küller vadisinin tümü, Kidron Vadisi’ne kadar bütün tarlalar, doğudaki At Kapısı’nın köşesine kadar olan yerlerin hepsi RAB için kutsal olacak. Artık sonsuza dek sökülmeyecek, yıkılmayacak.”

32

1 Yahuda Kralı Sidkiya'nın onuncu yılında, yani Nebukadnessar'ın on sekizinci yılında, RAB'den Yeremya'ya şu söz geldi. 2 O sırada Babil kralının ordusu Yeruşalim'i kuşatmıştı. Peygamber Yeremya ise Yahuda kralının sarayındaki muhafız avlusunda tutuluyordu. 3 Çünkü Yahuda Kralı Sidkiya onu oraya kapatmış ve, “Neden peygamberlik edip, ‘RAB şöyle diyor: Bakın, bu kenti Babil kralının eline vereceğim; o da kenti ele geçirecek. 4 Yahuda Kralı Sidkiya Kildaniler'in elinden kaçamayacak; kesinlikle Babil kralının eline teslim edilecek. Onunla yüz yüze konuşacak, göz göze gelecek. 5 Sidkiya'yı Babil'e

götürecek; ben onunla ilgileninceye kadar orada kalacak, diyor RAB. Kildaniler'le savaşsanız da başarılı olamayacaksınız' diyorsun?" [6] Yeremya şöyle dedi: "RAB bana şu sözü bildirdi: [7] 'Bak, amcan Şallum'un oğlu Hanamel sana gelip diyecek ki: Benyamin topraklarında, Anatot'taki tarlamı satın al. Çünkü geri alma hakkı sana ait; onu satın alma hakkı senindir.' [8] Bunun üzerine amcamın oğlu Hanamel, RAB'bin sözü uyarınca muhafız avlusuna gelip bana, 'Lütfen Benyamin topraklarında, Anatot'taki tarlamı satın al. Çünkü miras hakkı da geri alma hakkı da sana ait. Onu kendin için satın al' dedi. O zaman bunun RAB'bin sözü olduğunu anladım. [9] Böylece amcamın oğlu Hanamel'den Anatot'taki tarlayı satın aldım ve ona on yedi şekel gümüş tarttım. [10] Satış belgesini yazıp mühürledim, tanıkları çağırdım ve gümüşü terazide tarttım. [11] Sonra hem şartları ve hükümleri içeren mühürlü satın alma belgesini, hem de açık nüshayı aldım. [12] Satın alma belgesini, amcamın oğlu Hanamel'in önünde, satın alma belgesini imzalayan tanıkların önünde ve muhafız avlusunda oturan bütün Yahudiler'in önünde, Neriya oğlu Mahseya torunu Baruk'a verdim. [13] Onların önünde Baruk'a şu buyruğu verdim: [14] 'İsrail'in Tanrısı, Orduların RAB'bi şöyle diyor: Bu belgeleri, bu mühürlü satın alma belgesini ve açık nüshayı al, uzun süre dayansınlar diye toprak bir kaba koy. [15] Çünkü İsrail'in Tanrısı, Orduların RAB'bi şöyle diyor: Bu ülkede yine evler, tarlalar ve bağlar satın alınacak.' [16] Satın alma belgesini Neriya oğlu Baruk'a verdikten sonra RAB'be dua edip şöyle dedim: [17] "Ah Egemen RAB! İşte gökleri ve yeri büyük gücünle, uzattığın kolunla sen yarattın. Senin için zor olan hiçbir şey yoktur. [18] Sen binlercesine vefalı sevgi gösterirsin, ama babaların suçunun karşılığını onlardan sonra çocuklarının bağrına ödetirsin. Adı Orduların RAB'bi olan büyük ve güçlü Tanrı sensin. [19] Öğüdün büyük, işlerin kudretlidir. Gözlerin insanların bütün yollarının üzerindedir; herkese kendi yoluna ve yaptıklarının meyvesine göre karşılık verirsin. [20] Mısır diyarında belirtiler ve harikalar yaptın; bugüne dek hem İsrail'de hem bütün insanlık arasında bunu sürdürdün. Böylece bugün de olduğu gibi kendine bir ad yaptın. [21] Halkın İsrail'i Mısır diyarından belirtilerle, harikalarla, güçlü elinle, uzattığın kolunla ve büyük dehşetle çıkardın. [22] Atalarına vermek için ant içtiğin, süt ve bal akan bu ülkeyi onlara verdin. [23] Onlar gelip bu ülkeye sahip oldular, ama senin sesini dinlemediler, yasan doğrultusunda yürümediler. Yapmalarını buyurduğun şeylerin hiçbirini yapmadılar. Bu yüzden bütün bu felaketi başlarına getirdin. [24] İşte kuşatma rampaları kenti ele geçirmek için dayandı. Kılıç, kıtlık ve salgın yüzünden kent, ona saldıran Kildaniler'in eline verildi. Söylediğin oldu; işte sen de görüyorsun. [25] Ama sen bana, 'Ey Egemen RAB, kent Kildaniler'in eline verildiği halde, parayla tarla satın al ve tanıklar çağır' dedin." [26] Bunun üzerine RAB'den Yeremya'ya şu söz geldi: [27] "İşte ben RAB, bütün insanların Tanrısı'yım. Benim için zor olan herhangi bir şey var mı? [28] Bu yüzden RAB şöyle diyor: Bakın, bu kenti Kildaniler'in eline ve Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline vereceğim; o da kenti ele geçirecek. [29] Bu kente saldıran Kildaniler gelip onu ateşe verecek ve yakacaklar. Beni öfkelendirmek için damlarında Baal'a buhur yaktıkları, başka ilahlara dökmelik sunular sundukları evleri de yakacaklar. [30] Çünkü İsrail halkı da Yahuda halkı da gençliklerinden beri gözümde yalnız kötülük yaptılar. İsrail halkı ellerinin yaptığı şeylerle beni yalnız öfkelendirdi, diyor RAB. [31] Bu kent, kurulduğu günden bugüne kadar, öfkemi ve gazabımı öyle kışkırttı ki onu önümden kaldıracağım. [32] İsrail halkıyla Yahuda halkının beni öfkelendirmek için işlediği bütün kötülükler yüzünden böyledir: Kendileri, kralları, önderleri, kâhinleri, peygamberleri, Yahuda adamları ve Yeruşalim'de yaşayanlar. [33] Bana yüzlerini değil, sırtlarını döndüler. Ben onlara erkenden kalkıp tekrar tekrar öğrettim, ama terbiye alıp dinlemediler. [34] Adımla anılan tapınağı kirletmek için iğrenç putlarını onun içine koydular. [35] Yahuda'yı günaha sürüklemek için Hinnom Oğlu Vadisi'nde bulunan Baal'ın tapınma yerlerini kurdular; oğullarını ve kızlarını ateşten geçirip Molek'e sundular. Oysa ben bunu buyurmadım; Yahuda'yı günaha sürükleyen bu iğrenç şeyi yapmaları aklımdan bile geçmedi. [36] Şimdi bu yüzden, kılıçla, kıtlıkla ve salgınla Babil kralının eline verildiğini söylediğiniz bu kent hakkında İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: [37] Bakın, onları öfkemle, gazabımla ve büyük kızgınlığımla sürdüğüm bütün ülkelerden toplayacağım. Onları yine bu yere getireceğim ve güven içinde yaşamalarını sağlayacağım. [38] Onlar benim halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım. [39] Benden sonsuza dek

korksunlar diye onlara tek yürek ve tek yol vereceğim; böylece hem kendileri için, hem de kendilerinden sonraki çocukları için iyi olacak. 40 Onlarla sonsuz bir antlaşma yapacağım: Onlara iyilik etmekten geri dönmeyeceğim. Benden uzaklaşmasınlar diye yüreklerine benden korku salacağım. 41 Onlara iyilik yapmaktan sevinç duyacağım. Bütün yüreğimle ve bütün varlığımla onları bu ülkeye kesin olarak dikeceğim. 42 Çünkü RAB şöyle diyor: Bu halkın başına nasıl bu büyük felaketin tümünü getirdiysem, onlara vaat ettiğim bütün iyiliği de öyle getireceğim. 43 'Issız kaldı, içinde ne insan var ne hayvan; Kildaniler'in eline verildi' dediğiniz bu ülkede yine tarlalar satın alınacak. 44 Benyamin topraklarında, Yeruşalim'in çevresinde, Yahuda kentlerinde, dağlık bölgenin kentlerinde, alçak ovanın kentlerinde ve güney bölgesinin kentlerinde insanlar parayla tarla satın alacak; belgeleri yazıp mühürleyecek, tanıklar çağıracak. Çünkü onları sürgünden geri getireceğim, diyor RAB."

33

1 Yeremya hâlâ muhafız avlusunda kapalı tutulurken, RAB'bin sözü ona ikinci kez geldi: 2 "Bunu yapan, biçim verip pekiştiren, adı RAB olan şöyle diyor: 3 Bana seslen, sana karşılık vereceğim; bilmediğin büyük ve akıl ermez şeyleri sana bildireceğim. 4 Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB, bu kentin evleri ve yıkılıp kuşatma setlerine ve kılıca karşı savunma yapılan Yahuda krallarının sarayları hakkında şöyle diyor: 5 Kildaniler'le savaşmaya gelenler, öfkem ve gazabımla öldürdüğüm insanların cesetleriyle oraları dolduracak. Çünkü bu kentin bütün kötülüğü yüzünden yüzümü ondan gizledim. 6 Ama işte, ona sağlık ve şifa getireceğim; onları iyileştireceğim. Onlara bol esenlik ve gerçeği açacağım. 7 Yahuda'nın sürgünlerini de İsrail'in sürgünlerini de geri getireceğim; onları başlangıçta olduğu gibi yeniden kuracağım. 8 Bana karşı işledikleri bütün suçlardan onları arındıracağım. Bana karşı günah işleyip başkaldırdıkları bütün suçlarını bağışlayacağım. 9 Bu kent, yeryüzündeki bütün ulusların önünde benim için sevinç adı, övgü ve yücelik olacak. Onlar, bu kente yaptığım bütün iyilikleri duyunca korkup titreyecek; ona sağladığım bütün iyilik ve esenlik yüzünden dehşete düşecekler. 10 RAB şöyle diyor: "Sizin, 'Issız kaldı; içinde insan da yok, hayvan da yok' dediğiniz bu yerde, Yahuda kentlerinde ve Yeruşalim sokaklarında, evet ıssız kalmış, içinde insan, oturan ya da hayvan bulunmayan bu yerlerde yine şu ses duyulacak: 11 sevinç sesi ve neşe sesi, güveyin sesi ve gelinin sesi, RAB'bin evine şükran sunuları getirenlerin sesi. Onlar şöyle diyecek: 'Orduların RAB'bine şükredin, çünkü RAB iyidir, çünkü vefalı sevgisi sonsuza dek sürer.' Çünkü bu ülkenin sürgünlerini başlangıçta olduğu gibi geri getireceğim" diyor RAB. 12 Orduların RAB'bi şöyle diyor: "Issız kalmış, içinde insan da hayvan da olmayan bu yerde ve onun bütün kentlerinde yine sürülerini yatıran çobanların yaşadığı otlaklar olacak. 13 Dağlık bölgenin kentlerinde, Şefela kentlerinde, Negev kentlerinde, Benyamin ülkesinde, Yeruşalim'in çevresinde ve Yahuda kentlerinde sürüler yine onları sayanın eli altından geçecek" diyor RAB. 14 "İşte günler geliyor" diyor RAB, "İsrail halkı ve Yahuda halkı için söylediğim iyi sözü yerine getireceğim. 15 O günlerde, o zamanda Davut için doğruluk filizini büyüteceğim; ülkede adaleti ve doğruluğu o uygulayacak. 16 O günlerde Yahuda kurtulacak, Yeruşalim güvenlik içinde yaşayacak. Kentin adı da şu olacak: 'RAB doğruluğumuzdur.'" 17 Çünkü RAB şöyle diyor: "İsrail halkının tahtında oturacak bir adam Davut soyundan hiçbir zaman eksik olmayacak. 18 Önümde yakmalık sunu sunacak, tahıl sunusunu yakacak ve sürekli kurban kesecek Levililer kâhinlerden de bir adam hiçbir zaman eksik olmayacak." 19 RAB'bin sözü Yeremya'ya geldi: 20 "RAB şöyle diyor: Gündüzle yaptığım antlaşmayı ve geceyle yaptığım antlaşmayı bozabilirseniz, öyle ki gün ve gece vakitlerinde artık gerçekleşmezse, 21 o zaman kulum Davut'la yaptığım antlaşma da bozulabilir; tahtında hüküm sürecek bir oğlu olmaz. Benim önümde hizmet eden Levililer kâhinlerle yaptığım antlaşma da bozulabilir. 22 Göklerin ordusu sayılamaz, denizin kumu ölçülemez. Bunun gibi, kulum Davut'un soyunu ve bana hizmet eden Levilileri çoğaltacağım." 23 RAB'bin sözü Yeremya'ya geldi: 24 "Bu halkın ne söylediğine dikkat etmiyor musun? 'RAB'bin seçtiği iki soyu da o reddetti' diyorlar. Halkımı öyle hor görüyorlar ki, onların

gözünde artık ulus sayılmıyor. 25 RAB şöyle diyor:
"Gündüz ve geceyle yaptığım antlaşma geçersiz
olsaydı, gökle yerin düzenlerini koymamış olsaydım,
26 ancak o zaman Yakup'un soyunu ve kulum
Davut'un soyunu reddederdim de, onun soyundan
İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un soyuna önderler
seçmezdim. Çünkü onların sürgünlerini geri
getireceğim ve onlara merhamet edeceğim."

34

1 Nebukadnessar Babil kralı, bütün ordusu,
egemenliği altındaki yeryüzünün bütün krallıkları ve
bütün halklar Yeruşalim'e ve ona bağlı bütün
kentlere karşı savaşırken, RAB'den Yeremya'ya şu söz
geldi: 2 İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Git, Yahuda
Kralı Sidkiya'yla konuş ve ona de ki, RAB şöyle diyor:
İşte, bu kenti Babil kralının eline vereceğim; o da
kenti ateşe verecek. 3 Sen de onun elinden
kaçamayacaksın; kesinlikle yakalanıp onun eline
teslim edileceksin. Gözlerin Babil kralının gözlerini
görecek, o seninle yüz yüze konuşacak ve Babil'e
gideceksin. 4 Yine de RAB'bin sözünü dinle, ey
Yahuda Kralı Sidkiya. RAB senin hakkında şöyle
diyor: Kılıçla ölmeyeceksin. 5 Esenlik içinde
öleceksin. Senden önce yaşamış ataların, önceki
krallar için yakı yapıldığı gibi, senin için de yakı
yapılacak. Senin için, "Ah efendimiz!" diye ağıt
yakacaklar. Çünkü bu sözü ben söyledim, diyor
RAB." 6 Peygamber Yeremya bütün bu sözleri
Yeruşalim'de Yahuda Kralı Sidkiya'ya söyledi. 7 O
sırada Babil kralının ordusu Yeruşalim'e ve
Yahuda'da geriye kalan bütün kentlere, Lakiş'e ve
Azeka'ya karşı savaşıyordu; çünkü Yahuda kentleri
içinde yalnız bunlar surlu kent olarak kalmıştı. 8 Kral
Sidkiya Yeruşalim'deki bütün halkla özgürlük ilan
etmek üzere bir antlaşma yaptıktan sonra, RAB'den
Yeremya'ya şu söz geldi: 9 Herkes İbrani ya da
İbraniye olan erkek ve kadın kölesini özgür
bırakacaktı; hiç kimse Yahudi kardeşini köle olarak
tutmayacaktı. 10 Bu antlaşmaya katılmış olan bütün
önderler ve bütün halk, herkesin erkek ve kadın
kölesini özgür bırakmasına, onları artık köle olarak
kullanmamasına razı oldu. Söz dinleyip onları
salıverdiler. 11 Ama sonra fikir değiştirip özgür
bıraktıkları erkek ve kadın köleleri geri getirdiler;
onları yeniden köleliğe boyun eğdirdiler. 12 Bunun
üzerine RAB'den Yeremya'ya şu söz geldi: 13 İsrail'in
Tanrısı RAB şöyle diyor: Atalarınızı Mısır'dan, kölelik
evinden çıkardığım gün onlarla bir antlaşma yapıp
şöyle demiştim: 14 Yedi yılın sonunda, size satılmış ve
altı yıl size hizmet etmiş olan İbrani kardeşinizi özgür
bırakacaksınız. Onu yanınızdan özgür salacaksınız.
Ama atalarınız beni dinlemedi, kulak da vermedi. 15
Siz ise yakın zamanda dönüp gözümde doğru olanı
yaptınız; herkes komşusuna özgürlük ilan etti.
Adımla anılan Ev'in önünde benim huzurumda
antlaşma yaptınız. 16 Ama sonra geri dönüp adıma
saygısızlık ettiniz. Kendi istekleriyle özgür
bıraktığınız erkek ve kadın köleleri geri getirip onları
yeniden kendinize köle yaptınız. 17 Bu yüzden RAB
şöyle diyor: Siz beni dinlemediniz; her biriniz
kardeşine ve komşusuna özgürlük ilan etmediniz.
İşte, ben de size bir özgürlük ilan ediyorum, diyor
RAB: kılıca, salgına ve kıtlığa. Sizi yeryüzünün bütün
krallıkları arasında dehşet verici bir duruma
düşüreceğim. 18 Antlaşmamı çiğneyenleri, önümde
yaptıkları antlaşmanın sözlerini yerine
getirmeyenleri, buzağıyı ikiye kesip parçaları
arasından geçen o kişileri, 19 Yahuda'nın önderlerini,
Yeruşalim'in önderlerini, hadımları, kâhinleri ve
buzağının parçaları arasından geçen ülkenin bütün
halkını, 20 Onları düşmanlarının eline, canlarına
kastedenlerin eline vereceğim. Cesetleri gökteki
kuşlara ve yeryüzündeki hayvanlara yiyecek olacak. 21
Yahuda Kralı Sidkiya'yı ve önderlerini de
düşmanlarının eline, canlarına kastedenlerin eline ve
sizden çekilmiş olan Babil kralının ordusunun eline
vereceğim. 22 İşte, buyuracağım, diyor RAB, onları bu
kente geri getireceğim. Ona karşı savaşacaklar, kenti
alıp ateşe verecekler. Yahuda kentlerini de kimsenin
yaşamadığı bir viraneye çevireceğim.

35

1 Yoşiya oğlu, Yahuda Kralı Yehoyakim'in günlerinde
RAB'den Yeremya'ya gelen söz şöyleydi: 2
"Rekavlılar'ın evine git, onlarla konuş, onları RAB'bin
evindeki odalardan birine götür ve onlara içmeleri

için şarap ver.” [3] Bunun üzerine ben Habazzinya oğlu Yeremya'nın oğlu Yaazanya'yı, kardeşlerini, bütün oğullarını ve Rekavlılar'ın bütün ev halkını aldım. [4] Onları RAB'bin evine, Tanrı adamı Yigdalya oğlu Hanan'ın oğullarının odasına götürdüm. Bu oda önderlerin odasının yanındaydı ve eşik bekçisi Şallum oğlu Maaseya'nın odasının üstündeydi. [5] Rekavlılar'ın ev halkının oğullarının önüne şarap dolu çanaklar ve kâseler koydum. Sonra onlara, “Şarap için!” dedim. [6] Ama onlar, “Şarap içmeyiz” dediler. “Çünkü atamız Rekav oğlu Yonadav bize şu buyruğu verdi: ‘Ne siz ne de oğullarınız sonsuza dek şarap içeceksiniz. [7] Ev yapmayacaksınız, tohum ekmeyeceksiniz, bağ dikmeyeceksiniz, bunlardan hiçbirine sahip olmayacaksınız. Bütün günleriniz boyunca çadırlarda yaşayacaksınız ki, konakladığınız toprakta uzun günler yaşayasınız.’ [8] Atamız Rekav oğlu Yonadav'ın bize buyurduğu her şeye kulak verdik; bütün günlerimiz boyunca ne biz, ne karılarımız, ne oğullarımız, ne de kızlarımız şarap içtik. [9] Oturmak için evler de yapmadık; bağımız, tarlamız, tohumumuz da olmadı. [10] Çadırlarda yaşadık; atamız Yonadav'ın bize buyurduğu her şeye kulak verip ona göre yaptık. [11] Ama Babil Kralı Nebukadnessar bu ülkeye saldırınca, ‘Haydi, Kildaniler'in ordusundan ve Aramlılar'ın ordusundan korktuğumuz için Yeruşalim'e gidelim’ dedik. Böylece Yeruşalim'de oturuyoruz.” [12] Bunun üzerine RAB'bin sözü Yeremya'ya geldi: [13] “Orduların RABbi, İsrail'in Tanrısı şöyle diyor: Git, Yahuda halkına ve Yeruşalim'de yaşayanlara de ki, ‘Sözlerimi dinleyesiniz diye terbiye almayacak mısınız?’ diyor RAB. [14] ‘Rekav oğlu Yonadav'ın oğullarına şarap içmemelerini buyuran sözleri yerine getirildi; onlar bugün bile şarap içmiyor, çünkü atalarının buyruğuna itaat ediyorlar. Ama ben size erkenden kalkıp durmadan konuştum, yine de beni dinlemediniz. [15] Bütün kullarım peygamberleri de size gönderdim; erkenden kalkıp onları gönderdim ve dedim ki: Her biriniz şimdi kötü yolunuzdan dönün, yaptıklarınızı düzeltin, başka ilahların ardınca gidip onlara kulluk etmeyin; o zaman size ve atalarınıza verdiğim ülkede yaşarsınız. Ama siz kulağınızı vermediniz, beni dinlemediniz. [16] Rekav oğlu Yonadav'ın oğulları, atalarının kendilerine verdiği buyruğu yerine getirdi; ama bu halk beni dinlemedi.’ [17] Bu yüzden RAB, Orduların Tanrısı, İsrail'in Tanrısı şöyle diyor: ‘İşte, Yahuda'nın ve Yeruşalim'de yaşayan herkesin üzerine, onlara karşı bildirdiğim bütün felaketi getireceğim. Çünkü onlara konuştum, ama dinlemediler; onları çağırdım, ama karşılık vermediler.’” [18] Yeremya da Rekavlılar'ın ev halkına şöyle dedi: “Orduların RABbi, İsrail'in Tanrısı şöyle diyor: ‘Atanız Yonadav'ın buyruğuna itaat ettiğiniz, onun bütün buyruklarını tuttuğunuz ve size buyurduğu her şeyi yaptığınız için, [19] Orduların RABbi, İsrail'in Tanrısı şöyle diyor: Rekav oğlu Yonadav'ın önümde duracak bir adamı sonsuza dek eksik olmayacak.’”

36

[1] Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının dördüncü yılında RAB'den Yeremya'ya şu söz geldi: [2] “Bir tomar al ve Yoşiya'nın günlerinden bugüne kadar, sana konuştuğum günden bu yana İsrail'e, Yahuda'ya ve bütün uluslara karşı söylediğim sözlerin hepsini ona yaz. [3] Belki Yahuda halkı onlara yapmayı düşündüğüm bütün kötülüğü işitir de herkes kötü yolundan döner; ben de suçlarını ve günahlarını bağışlarım.” [4] Bunun üzerine Yeremya, Neriya oğlu Baruk'u çağırdı. Baruk, Yeremya'nın ağzından çıkan, RAB'bin ona söylediği bütün sözleri bir tomara yazdı. [5] Yeremya Baruk'a şu buyruğu verdi: “Ben alıkonuldum, RAB'bin Tapınağı'na gidemem. [6] Bu yüzden sen git. Benden yazdığın tomardaki RAB'bin sözlerini oruç gününde RAB'bin Tapınağı'nda halka oku. Kentlerinden gelen bütün Yahuda halkına da oku. [7] Belki yakarışlarını RAB'bin önüne getirirler ve herkes kötü yolundan döner. Çünkü RAB'bin bu halka karşı açıkladığı öfke ve gazap büyüktür.” [8] Neriya oğlu Baruk, Peygamber Yeremya'nın kendisine buyurduğu her şeyi yaptı; RAB'bin sözlerini Tapınak'ta kitaptan okudu. [9] Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in krallığının beşinci yılında, dokuzuncu ayda, Yeruşalim'deki bütün halkla Yahuda kentlerinden Yeruşalim'e gelen bütün halk RAB'bin önünde oruç ilan etti. [10] Baruk, Yeremya'nın sözlerini kitaptan RAB'bin Tapınağı'nda, kâtip Şafan oğlu Gemarya'nın odasında, üst avluda, RAB'bin Tapınağı'nın yeni kapısının girişinde, bütün halkın duyacağı biçimde

okudu. 11 Şafan'ın torunu, Gemarya oğlu Mikaya
kitaptan RAB'bin bütün sözlerini işitince, 12 kralın
sarayına, kâtip odasına indi. Bütün önderler orada
oturuyordu: kâtip Elişama, Şemaya oğlu Delayya,
Akbor oğlu Elnatan, Şafan oğlu Gemarya, Hananya
oğlu Sidkiya ve bütün önderler. 13 Mikaya, Baruk'un
halka kitabı okurken işittiği bütün sözleri onlara
bildirdi. 14 Bunun üzerine bütün önderler, Kuşi oğlu
Şelemya'nın oğlu Netanya oğlu Yehudi'yi Baruk'a
gönderip şöyle dediler: "Halka okuduğun tomar
elinde olsun ve gel." Böylece Neriya oğlu Baruk
tomarını eline alıp yanlarına geldi. 15 Ona, "Lütfen
otur da bunu bize oku" dediler. Baruk da onlara
okudu. 16 Bütün sözleri duyunca korkuyla birbirlerine
baktılar ve Baruk'a, "Bütün bu sözleri mutlaka krala
bildirmeliyiz" dediler. 17 Baruk'a şunu sordular:
"Söyle bize, bütün bu sözleri nasıl yazdın? O mu
söyledi?" 18 Baruk onlara, "Bütün bu sözleri bana
ağzıyla söyledi, ben de onları mürekkeple kitaba
yazdım" diye karşılık verdi. 19 Bunun üzerine
önderler Baruk'a, "Git, Yeremya'yla birlikte saklanın.
Nerede olduğunuzu kimse bilmesin" dediler. 20
Tomarı kâtip Elişama'nın odasına bıraktıktan sonra
avluya, kralın yanına gittiler ve bütün bu sözleri
kralın kulağına bildirdiler. 21 Kral tomarı getirmesi
için Yehudi'yi gönderdi. Yehudi, onu kâtip
Elişama'nın odasından aldı. Sonra kralın ve yanında
duran bütün önderlerin duyacağı biçimde okudu. 22
Dokuzuncu ay olduğu için kral kışlık sarayda
oturuyordu; önünde mangalda ateş yanıyordu. 23
Yehudi üç ya da dört sütun okuyunca kral onu yazıcı
bıçağıyla kesip mangaldaki ateşe attı. Sonunda bütün
tomar mangaldaki ateşte büsbütün yanıp tükendi. 24
Ama ne kral ne de bu sözlerin tümünü duyan
görevlilerinden hiçbiri korktu, hiçbiri giysilerini
yırtmadı. 25 Elnatan, Delayya ve Gemarya tomarı
yakmaması için krala yalvardılarsa da onları
dinlemedi. 26 Kral, kralın oğlu Yerahmeel'e, Azriel
oğlu Seraya'ya ve Avdeel oğlu Şelemya'ya, kâtip
Baruk'la Peygamber Yeremya'yı yakalamalarını
buyurdu. Ama RAB onları gizledi. 27 Kral, tomarı ve
Baruk'un Yeremya'nın ağzından yazdığı sözleri
yaktıktan sonra RAB'bin sözü Yeremya'ya geldi: 28
"Bir başka tomar al ve Yahuda Kralı Yehoyakim'in
yaktığı ilk tomarın bütün önceki sözlerini ona yaz. 29
Yahuda Kralı Yehoyakim'e de de ki, RAB şöyle diyor:
Bu tomarı sen yaktın ve, 'Babil kralı kesinlikle gelip
bu ülkeyi yıkacak, içinden insanı da hayvanı da yok
edecek' diye neden yazdın, dedin. 30 Bu yüzden RAB,
Yahuda Kralı Yehoyakim hakkında şöyle diyor:
Davut'un tahtında oturacak kimsesi olmayacak.
Cesedi gündüz sıcağa, gece ayaza atılacak. 31 Kendi
suçları yüzünden onu, soyunu ve görevlilerini
cezalandıracağım. Onların, Yeruşalim halkının ve
Yahuda adamlarının üzerine, kendilerine bildirdiğim
bütün felaketi getireceğim; çünkü kulak vermediler."
32 Bunun üzerine Yeremya başka bir tomar aldı ve
onu kâtip Neriya oğlu Baruk'a verdi. Baruk,
Yeremya'nın ağzından, Yahuda Kralı Yehoyakim'in
ateşte yaktığı kitabın bütün sözlerini ona yazdı.
Bunlara benzer daha birçok söz de eklendi.

37

1 Yoşiya oğlu Sidkiya, Babil Kralı Nebukadnessar'ın
Yahuda ülkesinde kral yaptığı Yehoyakim oğlu
Konya'nın yerine kral oldu. 2 Ama ne o, ne görevlileri,
ne de ülke halkı, RAB'bin peygamber Yeremya
aracılığıyla söylediği sözleri dinledi. 3 Kral Sidkiya,
Şelemya oğlu Yehukal'ı ve kâhin Maaseya oğlu
Sefanya'yı peygamber Yeremya'ya gönderip şöyle
dedi: "Lütfen bizim için Tanrımız RAB'be dua et." 4
Yeremya halkın arasında serbestçe girip çıkıyordu,
çünkü onu daha hapse atmamışlardı. 5 Firavun'un
ordusu Mısır'dan çıkmıştı. Yeruşalim'i kuşatan
Kildaniler onların haberini alınca Yeruşalim'in
önünden çekildiler. 6 Bunun üzerine RAB'bin sözü
peygamber Yeremya'ya geldi: 7 "İsrail'in Tanrısı RAB
şöyle diyor: Bana danışmak için sizi gönderen
Yahuda kralına şunu söyleyin: Size yardım etmek için
yola çıkan Firavun'un ordusu kendi ülkesi Mısır'a
geri dönecek. 8 Kildaniler yeniden gelip bu kente
karşı savaşacak, onu ele geçirip ateşe verecekler." 9
RAB şöyle diyor: "Kendinizi aldatıp, 'Kildaniler
kesinlikle yanımızdan çekilip gidecek' demeyin.
Gitmeyecekler. 10 Size karşı savaşan Kildaniler'in
bütün ordusunu vurup aralarında yalnız yaralı
adamlar bıraksaydınız bile, yine her biri çadırından
kalkar, bu kenti ateşe verirdi." 11 Kildaniler'in ordusu,
Firavun'un ordusu yüzünden Yeruşalim'in önünden
çekilince, 12 Yeremya, halkın arasından oradaki
payını almak için Yeruşalim'den çıkıp Benyamin

ülkesine gitmek üzere yola koyuldu. 13 Ama Benyamin Kapısı'na vardığında, orada nöbetçi birliklerin komutanı olan, Şelemya oğlu, Hananya torunu İriya vardı. Peygamber Yeremya'yı yakalayıp, “Kildaniler'in tarafına geçiyorsun!” dedi. 14 Yeremya, “Yalan bu! Kildaniler'e sığınmıyorum” dedi. Ama İriya onu dinlemedi. Yeremya'yı yakalayıp önderlerin yanına götürdü. 15 Önderler Yeremya'ya öfkelendi; onu dövüp yazman Yonatan'ın evinde hapse attılar. Çünkü orayı zindana çevirmişlerdi. 16 Yeremya zindan evine, hücrelere indirildi ve orada uzun süre kaldı. 17 Sonra Kral Sidkiya adam gönderip onu getirtti. Kral evinde gizlice ona, “RAB'den bir söz var mı?” diye sordu. Yeremya, “Var” dedi ve ekledi: “Babil kralının eline teslim edileceksin.” 18 Yeremya ayrıca Kral Sidkiya'ya, “Sana, görevlilerine ya da bu halka karşı ne günah işledim de beni hapse attınız?” dedi. 19 Size, ‘Babil kralı ne size ne de bu ülkeye karşı gelecek’ diye peygamberlik eden peygamberleriniz şimdi nerede? 20 Şimdi lütfen dinle efendim kralım. Yalvarışım sana ulaşsın; beni yazman Yonatan'ın evine geri gönderme, yoksa orada ölürüm.” 21 Bunun üzerine Kral Sidkiya buyruk verdi; Yeremya'yı muhafız avlusuna aldılar. Kentte ekmek tükenene dek ona her gün fırıncılar sokağından bir somun ekmek verdiler. Böylece Yeremya muhafız avlusunda kaldı.

38

1 Mattan oğlu Şefatya, Paşhur oğlu Gedalya, Şelemya oğlu Yukal ve Malkiya oğlu Paşhur, Yeremya'nın bütün halka söylediği şu sözleri duydular: 2 RAB şöyle diyor: Bu kentte kalan kişi kılıçla, kıtlıkla ve salgınla ölecek. Ama Kildaniler'in yanına çıkan yaşayacak; canı kendisine ganimet gibi kalacak ve sağ kalacak. 3 RAB şöyle diyor: Bu kent kesinlikle Babil Kralı'nın ordusunun eline verilecek; o da kenti ele geçirecek. 4 Bunun üzerine önderler krala, “Lütfen bu adam öldürülsün” dediler. “Çünkü bu sözleri söyleyerek bu kentte kalan savaşçıların da bütün halkın da cesaretini kırıyor. Bu adam bu halkın iyiliğini değil, kötülüğünü istiyor.” 5 Kral Sidkiya, “İşte, elinizde” dedi. “Çünkü kral size karşı hiçbir şey yapamaz.” 6 Böylece Yeremya'yı alıp muhafız avlusundaki kral oğlu Malkiya'nın sarnıcına attılar. Yeremya'yı iplerle aşağı indirdiler. Sarnıçta su yoktu, yalnız balçık vardı; Yeremya da balçığa battı. 7 Kralın sarayında bulunan Habeşli hadım Evet-Melek, Yeremya'yı sarnıca attıklarını duydu. Kral o sırada Benyamin Kapısı'nda oturuyordu. 8 Evet-Melek kralın sarayından çıkıp kralla konuştu: 9 “Efendim kralım, bu adamlar Peygamber Yeremya'ya yaptıkları her şeyde kötülük ettiler; onu sarnıca attılar. Kentte artık ekmek kalmadığı için orada açlıktan ölecek.” 10 Bunun üzerine kral Habeşli Evet-Melek'e, “Buradan yanına otuz adam al ve Peygamber Yeremya'yı ölmeden önce sarnıçtan çıkar” diye buyurdu. 11 Evet-Melek adamları yanına aldı, kralın sarayında hazine odasının altındaki yere gitti. Oradan eski paçavralar ve yıpranmış giysiler alıp bunları iplerle sarnıçtaki Yeremya'ya indirdi. 12 Habeşli Evet-Melek Yeremya'ya, “Şimdi şu paçavraları ve yıpranmış giysileri koltuklarının altına, iplerin altına koy” dedi. Yeremya da öyle yaptı. 13 Böylece Yeremya'yı iplerle çekip sarnıçtan çıkardılar. Yeremya da muhafız avlusunda kaldı. 14 Kral Sidkiya haber gönderip Peygamber Yeremya'yı RAB'bin Tapınağı'ndaki üçüncü girişe getirtti. Kral Yeremya'ya, “Sana bir şey soracağım. Benden hiçbir şeyi gizleme” dedi. 15 Yeremya Sidkiya'ya, “Sana bildirirsem beni kesinlikle öldürmez misin?” dedi. “Sana öğüt versem de beni dinlemezsin.” 16 Bunun üzerine Kral Sidkiya gizlice Yeremya'ya ant içerek, “Bize bu canı veren yaşayan RAB hakkı için, seni öldürmeyeceğim; canına kasteden bu adamların eline de vermeyeceğim” dedi. 17 Yeremya da Sidkiya'ya şöyle dedi: “Orduların Tanrısı, İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: Eğer Babil Kralı'nın önderlerine teslim olursan canın bağışlanacak, bu kent ateşe verilmeyecek; sen de ailen de yaşayacaksınız. 18 Ama Babil Kralı'nın önderlerine teslim olmazsan, bu kent Kildaniler'in eline verilecek. Onlar da kenti ateşe verecekler; sen de onların elinden kaçamayacaksın.” 19 Kral Sidkiya Yeremya'ya, “Kildaniler'e geçmiş olan Yahudiler'den korkuyorum” dedi. “Beni onların eline teslim ederler de benimle alay ederler diye korkuyorum.” 20 Ama Yeremya, “Seni teslim etmezler” dedi. “Ne olur, sana söylediğim konuda RAB'bin sesine kulak ver. O zaman her şey senin için iyi olacak ve canın yaşayacak. 21 Ama teslim olmayı reddedersen, RAB'bin bana gösterdiği söz şudur: 22 İşte, Yahuda

Kralı'nın sarayında kalan bütün kadınlar Babil Kralı'nın önderlerine çıkarılacak. O kadınlar şöyle diyecek: ‘Senin yakın dostların seni kışkırttı, sana üstün geldi. Ayakların balçığa battı, onlar da geri dönüp gitti.’ 23 Bütün eşlerini ve çocuklarını Kildaniler'e çıkaracaklar. Sen de onların elinden kaçamayacaksın; Babil Kralı'nın eliyle yakalanacaksın. Bu kentin ateşe verilmesine de sen sebep olacaksın.” 24 Sidkiya Yeremya'ya, “Bu sözleri kimse bilmesin, o zaman ölmezsin” dedi. 25 “Ama önderler seninle konuştuğumu duyup sana gelir ve, ‘Krala ne söylediğini bize anlat; bizden gizleme, seni öldürmeyiz. Kral da sana ne söyledi?’ derlerse, 26 onlara, ‘Beni Yonatan'ın evine geri göndermesin de orada ölmeyeyim diye yakarışımı kralın önüne sundum’ diyeceksin.” 27 Bunun üzerine bütün önderler Yeremya'ya gelip onu sorguya çektiler. O da kralın buyurduğu bu sözlerin hepsini onlara söyledi. Böylece onunla konuşmayı kestiler; çünkü konu anlaşılmamıştı. 28 Yeremya, Yeruşalim ele geçirilinceye kadar muhafız avlusunda kaldı.

39

1 Yeruşalim ele geçirildiğinde, Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayda, Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalim'e gelip kenti kuşatmıştı; 2 Sidkiya'nın krallığının on birinci yılında, dördüncü ayın dokuzuncu gününde de kentin surlarında gedik açılmıştı. 3 Babil kralının bütün önderleri içeri girip Orta Kapı'da oturdular: Nergal-Şareser, Samgar-Nebo, Sarsekim, Rabsaris, Nergal-Şareser, Rabmag ve Babil kralının öbür bütün önderleri. 4 Yahuda Kralı Sidkiya ile bütün savaşçılar onları görünce kaçtılar; geceleyin kentten çıkıp kralın bahçesinin yolundan, iki sur arasındaki kapıdan geçerek Arava yönüne gittiler. 5 Ama Kildaniler'in ordusu onların peşine düştü ve Eriha bozkırlarında Sidkiya'ya yetişti. Onu yakalayınca Hamat ülkesindeki Rivla'da Babil Kralı Nebukadnessar'ın yanına götürdüler; o da onun hakkında hüküm verdi. 6 Babil kralı, Sidkiya'nın oğullarını gözlerinin önünde Rivla'da öldürdü; Yahuda'nın bütün ileri gelenlerini de Babil kralı öldürdü. 7 Sonra Sidkiya'nın gözlerini oydu, onu Babil'e götürmek için tunç zincirlere vurdu. 8 Kildaniler kralın sarayını da halkın evlerini de ateşe verdi, Yeruşalim'in surlarını yıktı. 9 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan kentte sağ kalan halkın geri kalanını, kendisine sığınan kaçakları ve geride kalmış öbür insanları Babil'e sürgün etti. 10 Ama muhafız birliği komutanı Nebuzaradan, hiçbir şeyi olmayan yoksul halktan bazılarını Yahuda topraklarında bıraktı; o gün onlara bağlar ve tarlalar verdi. 11 Babil Kralı Nebukadnessar, muhafız birliği komutanı Nebuzaradan'a Yeremya'yla ilgili şu buyruğu verdi: 12 “Onu yanına al, ona iyi bak, ona hiçbir zarar verme; o sana ne derse ona göre davran.” 13 Bunun üzerine muhafız birliği komutanı Nebuzaradan, Nebuşazban Rabsaris'i, Nergal-Şareser Rabmag'ı ve Babil kralının bütün baş görevlilerini gönderdi. 14 Adamlar gidip Yeremya'yı muhafız avlusundan çıkardılar ve onu evine götürmesi için Şafan oğlu Ahikam'ın oğlu Gedalya'ya teslim ettiler. Böylece Yeremya halkın arasında yaşamaya başladı. 15 Yeremya muhafız avlusunda kapalı tutulurken RAB'bin sözü ona gelmişti: 16 “Git, Kûşlu Evet-Melek'e de ki, İsrail'in Tanrısı, Orduların RABbi şöyle diyor: Bak, bu kent üzerine söylediğim sözleri iyilik için değil, felaket için yerine getireceğim; o gün bunlar senin gözlerinin önünde gerçekleşecek. 17 Ama o gün seni kurtaracağım,” diyor RAB. “Korktuğun adamların eline verilmeyeceksin. 18 Çünkü seni kesinlikle kurtaracağım; kılıçla ölmeyeceksin. Canın sana ganimet gibi kalacak; çünkü bana güvendin,” diyor RAB.

40

1 Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan, Yeremya'yı Rama'da serbest bıraktıktan sonra RAB'den ona gelen söz şuydu: Yeremya'yı, Babil'e sürgün edilen Yeruşalim ve Yahuda tutsaklarının arasından, elleri zincirli olarak almıştı. 2 Muhafız birliği komutanı Yeremya'yı yanına çağırıp ona, “Tanrın RAB bu yere bu felaketi bildirmişti” dedi. 3 “RAB de söylediğini gerçekleştirdi, tam dediği gibi yaptı. Çünkü siz RAB'be karşı günah işlediniz, onun sesini dinlemediniz; bu yüzden bunlar başınıza geldi.” 4

“Şimdi bak, bugün ellerindeki zincirleri çözüp seni serbest bırakıyorum. Benimle Babil'e gelmek sana uygunsa gel, ben de seninle ilgilenirim. Ama benimle Babil'e gelmek sana uygun değilse gelme. Bak, bütün ülke önünde duruyor; nereye gitmeyi iyi ve doğru bulursan oraya git.” 5 Yeremya daha dönmeden komutan ona, “O halde geri dön; Babil kralının Yahuda kentleri üzerine yönetici atadığı Ahikam oğlu, Şafan torunu Gedalya'nın yanına git, halkın arasında onunla birlikte yaşa. Ya da gitmeyi uygun gördüğün nereye istersen oraya git” dedi. Bunun üzerine muhafız birliği komutanı ona erzakla bir armağan verdi ve onu salıverdi. 6 Yeremya da Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına, Mispa'ya gitti ve ülkede kalan halkın arasında onunla birlikte yaşamaya başladı. 7 Tarlalarda bulunan bütün asker birliklerinin komutanları, kendileri ve adamları, Babil kralının Ahikam oğlu Gedalya'yı ülkede yönetici yaptığını, Babil'e sürülmeyenlerin arasından erkekleri, kadınları, çocukları ve ülkenin en yoksullarını ona emanet ettiğini duyunca, 8 kendileri ve adamlarıyla birlikte Mispa'da Gedalya'nın yanına geldiler. Gelenler şunlardı: Netanya oğlu İsmail, Kareah oğulları Yohanan ile Yonatan, Tanhumet oğlu Seraya, Netofalı Efay'ın oğulları ve Maakatlı Yezanya. 9 Şafan torunu, Ahikam oğlu Gedalya onlara ve adamlarına ant içerek, “Kildaniler'e kulluk etmekten korkmayın” dedi. “Ülkede yaşayın, Babil kralına kulluk edin; o zaman size iyi davranılacak.” 10 “Bana gelince, bize gelecek Kildaniler'in önünde durmak için Mispa'da kalacağım. Sizse şarap, yaz meyveleri ve zeytinyağı toplayın, kaplarınıza koyun ve ele geçirdiğiniz kentlerde yaşayın.” 11 Moav'da, Ammonlular'ın arasında, Edom'da ve bütün öteki ülkelerde bulunan Yahudiler de Babil kralının Yahuda'da bir artakalan bıraktığını ve onların başına Ahikam oğlu, Şafan torunu Gedalya'yı atadığını duyunca, 12 sürüldükleri her yerden geri dönüp Yahuda ülkesine, Mispa'da Gedalya'nın yanına geldiler; bol bol şarap ve yaz meyvesi topladılar. 13 Sonra Kareah oğlu Yohanan ile tarlalardaki bütün asker birliklerinin komutanları Mispa'da Gedalya'nın yanına gelip, 14 ona, “Ammonlular'ın kralı Baalis'in, seni öldürmesi için Netanya oğlu İsmail'i gönderdiğini gerçekten biliyor musun?” dediler. Ama Ahikam oğlu Gedalya onlara inanmadı. 15 Bunun üzerine Kareah oğlu Yohanan, Mispa'da Gedalya'yla gizlice konuşup, “İzin ver de gidip Netanya oğlu İsmail'i öldüreyim; bunu kimse bilmez. Neden senin canını alsın da yanına toplanmış bütün Yahudiler dağılsın, Yahuda'nın artakalanı yok olsun?” dedi. 16 Ama Ahikam oğlu Gedalya, Kareah oğlu Yohanan'a, “Bunu yapmayacaksın! Çünkü İsmail hakkında söylediklerin yalan” dedi.

41

1 Yedinci ayda, kral soyundan Elişama oğlu Netanya oğlu İsmail, kralın önde gelen görevlilerinden biri olarak yanında on adamla birlikte Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına, Mispa'ya geldi. Orada Mispa'da birlikte yemek yediler. 2 Sonra Netanya oğlu İsmail ve yanındaki on adam kalkıp Ahikam oğlu Şafan oğlu Gedalya'yı kılıçla vurup öldürdüler. Babil kralı onu ülke üzerine yönetici atamıştı. 3 İsmail, Mispa'da Gedalya'nın yanında bulunan bütün Yahudileri ve orada bulunan Kildanileri, yani savaşçıları da öldürdü. 4 Gedalya'yı öldürdükten sonraki ikinci günde, daha bunu kimse bilmiyorken, 5 Şekem'den, Şilo'dan ve Samiriye'den seksen adam geldi. Sakallarını tıraş etmiş, giysilerini yırtmış, bedenlerini kesmişlerdi. Ellerinde tahıl sunusu ve günlük vardı; bunları RAB'bin evine götürüyorlardı. 6 Netanya oğlu İsmail onları karşılamak için Mispa'dan çıktı; giderken yol boyunca ağlıyordu. Onlarla karşılaşınca, “Ahikam oğlu Gedalya'nın yanına gelin” dedi. 7 Kentin ortasına girdiklerinde, Netanya oğlu İsmail ve yanındaki adamlar onları öldürüp çukurun içine attılar. 8 Ama içlerinden on adam İsmail'e, “Bizi öldürme; çünkü kırda saklı buğday, arpa, zeytinyağı ve bal depolarımız var” dediler. Bunun üzerine durdu; onları kardeşlerinin arasında öldürmedi. 9 İsmail'in, Gedalya'nın yanında öldürdüğü adamların bütün cesetlerini attığı çukur, Kral Asa'nın İsrail Kralı Baaşa'dan korktuğu için yaptırdığı çukurdu. Netanya oğlu İsmail orayı öldürülenlerle doldurdu. 10 Sonra İsmail, Mispa'da kalan halkın geri kalanını, kralın kızlarını ve muhafız birliği komutanı Nebuzaradan'ın Ahikam oğlu Gedalya'ya emanet ettiği Mispa'da kalmış bütün halkı tutsak aldı. Netanya oğlu İsmail onları tutsak edip Ammon halkının yanına gitmek üzere yola çıktı. 11 Ama Kareah oğlu Yohanan ve onunla birlikte olan bütün

ordu komutanları, Netanya oğlu İsmail'in yaptığı bütün kötülükleri duyunca, [12] bütün adamlarını alıp Netanya oğlu İsmail'le savaşmaya gittiler. Onu Givon'daki büyük suların yanında buldular. [13] İsmail'in yanında olan bütün halk, Kareah oğlu Yohanan'ı ve onunla birlikte olan bütün ordu komutanlarını görünce sevindi. [14] Böylece İsmail'in Mispa'dan tutsak götürdüğü bütün halk geri dönüp Kareah oğlu Yohanan'ın yanına geldi. [15] Ama Netanya oğlu İsmail, sekiz adamla birlikte Yohanan'ın elinden kaçıp Ammon halkının yanına gitti. [16] Bunun üzerine Kareah oğlu Yohanan ve onunla birlikte olan bütün ordu komutanları, Netanya oğlu İsmail'in Ahikam oğlu Gedalya'yı öldürdükten sonra Mispa'dan alıp götürdüğü ve Givon'dan geri getirdikleri halkın sağ kalanlarının tümünü, yani savaşçıları, kadınları, çocukları ve hadımları yanlarına aldılar. [17] Mısır'a gitmek üzere yola çıktılar ve Beytlehem yakınındaki Gerut-Kimham'da kaldılar. [18] Çünkü Kildaniler'den korkuyorlardı. Netanya oğlu İsmail, Babil kralının ülke üzerine yönetici atadığı Ahikam oğlu Gedalya'yı öldürmüştü.

42

[1] Bunun üzerine bütün asker birliklerinin komutanları, Kareah oğlu Yohanan, Hoşaya oğlu Yezanya ve küçükten büyüğe bütün halk yaklaşıp, [2] Peygamber Yeremya'ya şöyle dediler: “Yalvarışımızı lütfen kabul et ve senin gördüğün gibi, çok kişinin içinden geriye yalnızca bir avuç kaldığımız bu artakalanların tümü için Tanrın RAB'be dua et. [3] Tanrın RAB bize hangi yoldan yürümemiz ve ne yapmamız gerektiğini göstersin.” [4] Peygamber Yeremya onlara şöyle dedi: “Sizi duydum. İstediğiniz gibi Tanrınız RAB'be dua edeceğim. RAB size ne karşılık verirse size bildireceğim; sizden hiçbir şeyi esirgemeyeceğim.” [5] Onlar da Yeremya'ya şöyle dediler: “Tanrın RAB sana bizim için hangi sözü gönderirse, o sözün tümüne göre davranmazsak, RAB aramızda gerçek ve güvenilir tanık olsun. [6] İyi olsun kötü olsun, seni gönderdiğimiz Tanrımız RAB'bin sesini dinleyeceğiz ki, Tanrımız RAB'bin sesini dinlediğimizde üzerimize iyilik gelsin.” [7] On gün sonra RAB'bin sözü Yeremya'ya geldi. [8] Yeremya, Kareah oğlu Yohanan'ı, onunla birlikte olan bütün asker birliklerinin komutanlarını ve küçükten büyüğe bütün halkı çağırdı. [9] Onlara şöyle dedi: “Yalvarışınızı önüne sunduğum İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: [10] ‘Eğer bu ülkede kalırsanız, sizi kuracağım, yıkmayacağım; sizi dikeceğim, sökmeyeceğim. Çünkü başınıza getirdiğim felaketten ötürü üzgünüm. [11] Korktuğunuz Babil kralından korkmayın; ondan korkmayın,’ diyor RAB. ‘Çünkü sizi kurtarmak ve onun elinden çıkarmak için sizinle birlikteyim. [12] Size merhamet göstereceğim; o da size merhamet edecek ve sizi kendi toprağınıza geri döndürecek. [13] Ama, “Bu ülkede kalmayacağız” derseniz ve böylece Tanrınız RAB'bin sesini dinlemezseniz, [14] şöyle diyerek, “Hayır, Mısır ülkesine gideceğiz; orada savaş görmeyeceğiz, boru sesi duymayacağız, ekmek kıtlığı çekmeyeceğiz ve orada yaşayacağız” derseniz, [15] öyleyse şimdi RAB'bin sözünü dinleyin, ey Yahuda'nın artakalanları. İsrail'in Tanrısı Orduların RAB'bi şöyle diyor: ‘Eğer gerçekten yüzünüzü Mısır'a gitmeye çevirir ve orada yaşamak için giderseniz, [16] korktuğunuz kılıç orada, Mısır ülkesinde size yetişecek; çekindiğiniz kıtlık orada, Mısır'da peşinizi bırakmayacak; orada öleceksiniz. [17] Mısır'a gidip orada yaşamaya kararlı olan herkesin sonu böyle olacak: kılıçla, kıtlıkla ve salgınla ölecekler. Başlarına getireceğim felaketten hiçbiri sağ kalmayacak, hiçbiri kaçamayacak. [18] Çünkü İsrail'in Tanrısı Orduların RAB'bi şöyle diyor: Yeruşalim'de yaşayanların üzerine öfkem ve gazabım nasıl döküldüyse, siz Mısır'a girdiğinizde gazabım da üzerinize öyle dökülecek. Dehşet konusu, ibret, lanet ve aşağılanma olacaksınız. Bu yeri bir daha görmeyeceksiniz.’ [19] Ey Yahuda'nın artakalanları, RAB sizin için konuştu: ‘Mısır'a gitmeyin.’ Bugün size kesin bir uyarıda bulunduğumu iyi bilin. [20] Çünkü kendi canlarınızı aldattınız. Siz beni Tanrınız RAB'be gönderip, ‘Tanrımız RAB'be bizim için dua et; Tanrımız RAB ne derse bize bildir, biz de yapalım’ dediniz. [21] Bugün size bildirdim, ama Tanrınız RAB'bin beni size gönderdiği hiçbir sözü dinlemediniz. [22] Şimdi şunu kesin olarak bilin: gidip yaşamak istediğiniz yerde kılıçla, kıtlıkla ve salgınla öleceksiniz.”

43

[1] Yeremya, Tanrıları RAB'bin kendisine iletmek için gönderdiği bütün bu sözleri, evet bütün bu sözleri halka söylemeyi bitirince, [2] Hoşaya oğlu Azarya, Kareah oğlu Yohanan ve bütün küstah adamlar Yeremya'ya şöyle dedi: “Yalan söylüyorsun! Tanrımız RAB sana, ‘Orada yaşamak için Mısır'a gitmeyin’ demeni buyurmadı.” [3] “Ama Neriya oğlu Baruk seni bize karşı kışkırtıyor; bizi Kildaniler'in eline teslim etmek, öldürülmemizi ve Babil'e sürgün edilmemizi sağlamak istiyor.” [4] Böylece Kareah oğlu Yohanan, ordu komutanlarının hepsi ve bütün halk, Yahuda ülkesinde kalmak için RAB'bin sesine kulak asmadı. [5] Onun yerine Kareah oğlu Yohanan ile ordu komutanlarının hepsi, sürüldükleri bütün uluslardan Yahuda ülkesinde yaşamak üzere geri dönmüş olan Yahuda'nın bütün sağ kalanlarını yanlarına aldı. [6] Erkekleri, kadınları, çocukları, kralın kızlarını, muhafız birliği komutanı Nebuzaradan'ın Şafan oğlu Ahikam'ın oğlu Gedalya'nın yanında bıraktığı herkesi, ayrıca peygamber Yeremya'yı ve Neriya oğlu Baruk'u da aldılar. [7] RAB'bin sesine kulak asmadıkları için Mısır ülkesine gittiler; sonunda Tahpanhes'e vardılar. [8] Tahpanhes'te RAB'bin sözü Yeremya'ya geldi: [9] “Eline büyük taşlar al, onları Yahudalı adamların gözü önünde Tahpanhes'te firavunun sarayının girişindeki tuğla döşemesinin harcına gizle.” [10] Onlara de ki, ‘İsrail'in Tanrısı, Orduların RAB'bi şöyle diyor: İşte, kulum Babil Kralı Nebukadnessar'ı getirttireceğim. Tahtını, gizlediğim bu taşların üstüne kuracak, krallık çadırını bunların üzerine gerecek. [11] Gelecek, Mısır ülkesini vuracak. Ölüm için ayrılanlar ölüme, sürgün için ayrılanlar sürgüne, kılıç için ayrılanlar kılıca gidecek. [12] Mısır tanrılarının tapınaklarında ateş yakacağım. O da onları yakacak, tanrılarını sürgüne götürecek. Bir çobanın giysisini üstüne alması gibi Mısır ülkesini üstüne alacak; sonra oradan esenlik içinde çıkacak. [13] Mısır ülkesindeki Beyt-Şemeş'in dikili taşlarını kıracak; Mısır tanrılarının tapınaklarını ateşe verecek.’

44

[1] Mısır ülkesinde yaşayan bütün Yahudiler, Migdol'da, Tahpanhes'te, Memfis'te ve Patros bölgesinde yaşayanlar hakkında Yeremya'ya gelen söz şuydu: [2] İsrail'in Tanrısı Orduların RAB'bi şöyle diyor: Yeruşalim'in ve Yahuda'nın bütün kentlerinin başına getirdiğim bütün felaketi gördünüz. İşte bugün ıssız kaldılar, içlerinde yaşayan yok. [3] Bunu, beni öfkelendirmek için yaptıkları kötülük yüzünden, gidip ne kendilerinin, ne sizin, ne de atalarınızın tanıdığı başka ilahlara buhur yakıp kulluk ettikleri için yaptım. [4] Size bütün kullarım peygamberleri durmadan gönderdim. “Nefret ettiğim bu iğrenç şeyi yapmayın” dedim. [5] Ama dinlemediler, kulak vermediler; kötülüklerinden dönmediler, başka ilahlara buhur yakmayı bırakmadılar. [6] Bu yüzden gazabım ve öfkem döküldü; Yahuda kentlerinde ve Yeruşalim sokaklarında alevlendi. Bugün olduğu gibi viran ve ıssız oldular. [7] Bu nedenle şimdi İsrail'in Tanrısı, Orduların Tanrısı RAB şöyle diyor: Yahuda'nın ortasından erkekle kadını, çocukla emzikteki bebeği yok ederek kendinizden geriye kimseyi bırakmamak için neden kendi canınıza böylesine büyük kötülük ediyorsunuz? [8] Neden ellerinizin yaptığı işlerle beni öfkelendiriyorsunuz? Neden yaşamak için gittiğiniz Mısır ülkesinde başka ilahlara buhur yakıyorsunuz? Böylece yok olacaksınız, yeryüzündeki bütün uluslar arasında lanet ve aşağılanma konusu olacaksınız. [9] Atalarınızın kötülüklerini, Yahuda krallarının kötülüklerini, onların karılarının kötülüklerini, sizin kendi kötülüklerinizi ve karılarınızın Yahuda ülkesinde ve Yeruşalim sokaklarında işlediği kötülükleri unuttunuz mu? [10] Bugüne dek alçalmadılar. Korkmadılar, ne size ne de atalarınıza verdiğim yasamda ve kurallarımda yürümediler. [11] Bu yüzden İsrail'in Tanrısı Orduların RAB'bi şöyle diyor: İşte kötülük için yüzümü size çevireceğim; bütün Yahuda'yı ortadan kaldıracağım. [12] Mısır ülkesine gidip orada yaşamak için yönelmiş olan Yahuda'nın sağ kalanlarını alacağım; hepsi Mısır ülkesinde yok olacak. Mısır ülkesinde düşecekler; kılıçla ve kıtlıkla tükenecekler. Küçüğünden büyüğüne kadar kılıçla ve kıtlıkla ölecekler. Dehşet konusu, ibret, lanet ve aşağılanma olacaklar. [13] Yeruşalim'i nasıl kılıçla, kıtlıkla ve salgın hastalıkla cezalandırdıysam, Mısır ülkesinde yaşayanları da öyle cezalandıracağım. [14] Mısır ülkesine gidip orada yaşamak isteyen Yahuda'nın sağ kalanlarından hiçbiri kaçmayacak, hiçbiri kurtulup Yahuda ülkesine dönemeyecek. Oraya dönüp orada yaşamak istiyorlar ama kaçıp

kurtulanlar dışında hiçbiri geri dönmeyecek. [15] O zaman karılarının başka ilahlara buhur yaktığını bilen bütün erkekler, orada duran bütün kadınlar, büyük bir topluluk, yani Mısır ülkesinde, Patros'ta yaşayan bütün halk, Yeremya'ya şöyle karşılık verdi: [16] "RAB'bin adıyla bize söylediğin sözü dinlemeyeceğiz. [17] Aksine ağzımızdan çıkan her sözü kesinlikle yerine getireceğiz. Biz de atalarımız da krallarımız da önderlerimiz de Yahuda kentlerinde ve Yeruşalim sokaklarında yaptığımız gibi, göğün kraliçesine buhur yakacak, ona dökmelik sunular sunacağız. Çünkü o zaman bol yiyeceğimiz vardı, esenlik içindeydik, felaket görmüyorduk. [18] Ama göğün kraliçesine buhur yakmayı ve ona dökmelik sunular sunmayı bıraktığımızdan beri her şeyden yoksun kaldık; kılıçla ve kıtlıkla tükendik. [19] Göğün kraliçesine buhur yakıp ona dökmelik sunular sunduğumuzda, ona tapınmak için çörekler yaptığımızda ve ona dökmelik sunular sunduğumuzda, bunu kocalarımızın bilgisi olmadan mı yaptık?" [20] Bunun üzerine Yeremya, kendisine böyle karşılık veren bütün halka, erkeklere ve kadınlara şöyle dedi: [21] "Yahuda kentlerinde ve Yeruşalim sokaklarında sizin, atalarınızın, krallarınızın, önderlerinizin ve ülke halkının yaktığı buhuru RAB anımsamadı mı? Bunlar aklına gelmedi mi? [22] Yaptığınız kötülükler ve işlediğiniz iğrençlikler yüzünden RAB artık dayanamaz oldu. Bu nedenle ülkeniz bugün olduğu gibi ıssızlığa, dehşete ve lanete döndü; içinde yaşayan yok. [23] Buhur yaktığınız, RAB'be karşı günah işlediğiniz, RAB'bin sesini dinlemediğiniz, O'nun yasasında, kurallarında ve tanıklıklarında yürümediğiniz için bu felaket bugün olduğu gibi başınıza geldi." [24] Yeremya bütün halka ve bütün kadınlara ayrıca şöyle dedi: "Ey Mısır ülkesindeki bütün Yahudalılar, RAB'bin sözünü dinleyin. [25] İsrail'in Tanrısı Orduların RAB'bi şöyle diyor: Siz ve karılarınız ağzınızla söyleyip ellerinizle yerine getirdiniz. 'Göğün kraliçesine buhur yakmak ve ona dökmelik sunular sunmak için adadığımız adakları kesinlikle yerine getireceğiz' dediniz. Öyleyse adaklarınızı doğrulayın, adaklarınızı yerine getirin! [26] Bu nedenle, ey Mısır ülkesinde yaşayan bütün Yahudalılar, RAB'bin sözünü dinleyin: İşte ben büyük adım üzerine ant içtim, diyor RAB. Mısır ülkesinin her yerinde Yahudalı hiç kimsenin ağzında artık adım anılmayacak; hiç kimse, 'Egemen RAB'bin diri olduğu hakkı için' demeyecek. [27] İşte onların üzerine iyilik için değil, kötülük için göz kulak oluyorum. Mısır ülkesindeki bütün Yahudalılar, hepsi yok oluncaya dek kılıçla ve kıtlıkla tükenecek. [28] Kılıçtan kaçıp kurtulanlar sayıca az olarak Mısır ülkesinden Yahuda ülkesine dönecek. O zaman Mısır ülkesine gidip orada yaşamak isteyen Yahuda'nın bütün sağ kalanları kimin sözünün geçerli olduğunu bilecek: benimkinin mi, onlarınkinin mi. [29] RAB şöyle diyor: Sizi bu yerde cezalandıracağımı ve sözlerimin kötülük için size karşı kesinlikle gerçekleşeceğini bilesiniz diye size belirti şu olacak: [30] RAB şöyle diyor: Yahuda Kralı Sidkiya'yı, canına kıyan düşmanı Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline nasıl verdiysem, Mısır Kralı Firavun Hofra'yı da canına kıyan düşmanlarının eline öyle vereceğim."

45

[1] Peygamber Yeremya'nın, Neriya oğlu Baruk'a söylediği söz budur. Baruk bunları, Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında, Yeremya'nın ağzından bir kitaba yazdığı sırada Yeremya ona şöyle dedi: [2] İsrail'in Tanrısı RAB senin için şöyle diyor, ey Baruk: [3] Sen, "Vay bana! Çünkü RAB acıma acı kattı. İnlemekten tükendim, huzur bulamıyorum" dedin. [4] Ona şöyle diyeceksin: RAB şöyle diyor: "İşte, kurduğumu yıkacağım, diktiğimi sökeceğim; bunu da bütün bu ülkede yapacağım." [5] Sen kendin için büyük şeyler mi istiyorsun? İsteme. Çünkü işte, bütün canlıların üzerine felaket getireceğim" diyor RAB. "Ama nereye gidersen git, canını sana ganimet gibi vereceğim."

46

[1] Uluslarla ilgili olarak RAB'bin Yeremya peygambere gelen sözü. [2] Mısır'la ilgili söz: Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim'in dördüncü yılında, Fırat Irmağı kıyısındaki Karkamış'ta, Babil Kralı Nebukadnessar'ın bozguna uğrattığı Mısır Kralı Firavun Neko'nun ordusu hakkında. [3] "Kalkanı,

siperi hazırlayın, savaşa yaklaşın! 4 Atları koşun, ey süvariler, binin! Miğferlerinizi takıp yerlerinizi alın, mızrakları parlatın, zırhlarınızı giyin!” 5 “Neden böyle görüyorum? Dehşete düşmüşler, geri çekiliyorlar. Yiğitleri yere serildi, can havliyle kaçıyorlar, arkalarına bile bakmıyorlar. Her yanlarını korku sardı” diyor RAB. 6 “Çevik olan kaçamasın, güçlü olan kurtulamasın. Kuzeyde, Fırat Irmağı kıyısında sendeleyip düştüler. 7 Nil gibi kabaran bu kim? Suları ırmaklar gibi çalkalanan kim? 8 Mısır Nil gibi kabarıyor, suları ırmaklar gibi çalkalanıyor. ‘Kabarmak istiyorum, yeryüzünü kaplayacağım; kentleri de, orada yaşayanları da yok edeceğim’ diyor. 9 Atılın, ey atlar! Dörtnala gidin, ey savaş arabaları! Yiğitler ileri çıksın: Kalkan taşıyan Kûşlular ve Putlular, yay tutup geren Ludlular! 10 Çünkü o gün, Egemen, Orduların RAB'binin günüdür, düşmanlarından öç almak için öç günüdür. Kılıç yiyip doyacak, onların kanını içip kana kana kanacak. Çünkü Egemen, Orduların RAB'binin, kuzey ülkesinde, Fırat Irmağı kıyısında bir kurbanı var. 11 Ey Mısır'ın bakire kızı, Gilat'a çık da merhem al. Ne kadar çok ilaç kullansan boş; senin için şifa yok. 12 Uluslar utancını duydu, feryadın yeryüzünü doldurdu. Çünkü yiğit yiğide çarptı, ikisi de birlikte düştü. 13 RAB'bin, Babil Kralı Nebukadnessar'ın gelip Mısır ülkesini vuracağına ilişkin Yeremya peygambere söylediği söz. 14 “Mısır'da bildirin, Migdol'da duyurun, Memfis'te de, Tahpanhes'te de duyurun. ‘Yerini al, hazırlan, çünkü çevrendekileri kılıç yiyip bitirdi’ deyin. 15 Güçlü adamların neden süpürülüp gitti? Ayakta duramadılar, çünkü onları iten RAB'di. 16 Birçoğunu sendeletti, evet, birbirlerinin üstüne düştüler. Sonra, ‘Kalkın, eze eze geçen kılıçtan kaçıp kendi halkımıza, doğduğumuz ülkeye dönelim’ dediler. 17 Orada şöyle sesleniyorlar: ‘Mısır Kralı Firavun ancak bir gürültüden ibaret; uygun zamanı kaçırdı.’ 18 “Ben var oldukça” diyor adı Orduların RAB'bi olan Kral, “dağlar arasındaki Tavor nasıl belirirse, denizin kıyısındaki Karmel nasıl yükselirse, o da öyle gelecek. 19 Ey Mısır'da yaşayan kız, sürgüne gitmek için yükünü hazırla. Çünkü Memfis viran olacak, yanıp ıssız kalacak. 20 Mısır çok güzel bir düve, ama kuzeyden yıkım geldi, evet, geldi. 21 Onun ortasındaki ücretli askerler de besili ahır buzağıları gibi. Onlar da geri döndü, birlikte kaçtı, dayanamadılar. Çünkü yıkımlarının günü, hesaplaşma vakti başlarına geldi. 22 Sesi yılan gibi tıslayarak uzaklaşacak. Çünkü bir orduyla yürüyorlar, ona baltalarla geliyorlar, oduncular gibi. 23 “Onun ormanını kesecekler” diyor RAB, “gerçi taranamayacak kadar sık olsa da. Çünkü çekirgelerden daha çoklar, sayıları yok. 24 Mısır kızı utanca düşecek, kuzey halkının eline teslim edilecek.” 25 Orduların RAB'bi, İsrail'in Tanrısı diyor ki: “İşte, No ilahı Amon'u da, Firavun'u da, Mısır'ı da, ilahlarını da, krallarını da, Firavun'u da ve ona güvenenleri de cezalandıracağım. 26 Onları canlarını arayanların eline, Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline, onun kullarının eline vereceğim. Ama sonra, eski günlerde olduğu gibi orada yeniden oturulacak” diyor RAB. 27 “Ama sen korkma, ey kulum Yakup, yılma, ey İsrail. Çünkü işte, seni uzaktan, soyunu da tutsak oldukları ülkeden kurtaracağım. Yakup geri dönecek, huzur ve güven içinde yaşayacak, onu korkutan olmayacak. 28 Korkma, ey kulum Yakup” diyor RAB, “çünkü ben seninleyim. Seni sürdüğüm bütün ulusları bütünüyle yok edeceğim, ama seni bütünüyle yok etmeyeceğim. Yine de seni ölçülü biçimde yola getireceğim, cezasız da bırakmayacağım.”

47

1 Firavun Gazze'yi vurmadan önce, Filistliler konusunda RAB'bin Yeremya peygambere gelen sözü şöyleydi. 2 RAB şöyle diyor: “Bakın, kuzeyden sular yükseliyor, taşan bir sele dönüşüyor; ülkeyi ve içindeki her şeyi, kenti ve orada yaşayanları basıp geçiyor. İnsanlar feryat edecek, ülkede yaşayan herkes ağıt yakacak.” 3 Onun güçlü atlarının nallarının gümbürtüsünden, savaş arabalarının gürleyişinden, tekerleklerinin uğultusundan ötürü, babalar elleri güçsüz düştüğü için çocuklarına dönüp bakmıyor. 4 Çünkü bütün Filistlileri yok edecek gün geliyor; Sur ile Sayda'ya kalan her yardımcının kökü kesilecek. Çünkü RAB Filistlileri, Kaftor adasının sağ kalanlarını yok edecek. 5 Gazze'nin başı kazındı, Aşkelon yok olup gitti. Ey ovadan geriye kalanlar, kendinizi daha ne zamana dek yaralayacaksınız? 6 “Ey RAB'bin kılıcı, daha ne kadar susmayacaksın? Kınına gir, dinlen, sakin ol.” 7 RAB ona buyruk vermişken nasıl sakin olabilir? Aşkelon'a ve deniz kıyısına karşı onu oraya O gönderdi.

48

[1] Moav hakkında. İsrail'in Tanrısı, Orduların RAB'bi şöyle diyor: “Vay Nebo'nun haline! Çünkü yıkıma uğradı. Kiryatayim utanca düştü, ele geçirildi. Misgav utandırıldı, yıkıldı.” [2] “Moav'ın övüncü artık yok. Heşbon'da ona karşı kötülük tasarladılar: ‘Gelin, onu ulus olmaktan çıkaralım.’ Sen de, Madmen, susturulacaksın; kılıç peşine düşecek.” [3] “Horonayim'den bir feryat sesi geliyor; yıkım ve büyük kırımla dolu bir ses!” [4] “Moav kırıldı; küçükleri feryatlarını duyurdu.” [5] “Luhit yokuşuna durmadan ağlayarak çıkıyorlar. Horonayim'in inişinde yıkımın sıkıntılı feryadını işittiler.” [6] “Kaçın, canınızı kurtarın; çölde bir çalı gibi olun.” [7] “Çünkü yaptığın işlere ve hazinelerine güvendiğin için sen de ele geçirileceksin. Kemoş sürgüne gidecek; kâhinleriyle önderleri birlikte.” [8] “Yıkıcı her kentin üzerine gelecek, hiçbir kent kurtulmayacak. Vadi yok olacak, ova da yıkılacak; RAB böyle söyledi.” [9] “Moav'a kanat verin de uçup gitsin. Kentleri ıssızlığa dönecek, içinde oturan olmayacak.” [10] “RAB'bin işini gevşeklikle yapan lanetli olsun! Kılıcını kan dökmekten alıkoyan lanetli olsun!” [11] “Moav gençliğinden beri rahattı, tortusunun üstünde dinlenmiş şarap gibi durdu. Bir kaptan ötekine boşaltılmadı, sürgüne de gitmedi. Bu yüzden tadı onda kaldı, kokusu değişmedi.” [12] “Bu yüzden, bak, günler geliyor” diyor RAB, “ona boşaltıcılar göndereceğim; onu boşaltacaklar, kaplarını boşaltacaklar, testilerini paramparça edecekler.” [13] “Moav, Kemoş'tan utanacak; tıpkı İsrail halkının güvendiği Beytel'den utandığı gibi.” [14] “Siz nasıl, ‘Biz yiğidiz, savaş için güçlü adamlarız’ diyebiliyorsunuz?” [15] “Moav yıkıma uğradı, kentlerine saldırıldı. Seçkin gençleri boğazlanmaya indi” diyor adı Orduların RAB'bi olan Kral. [16] “Moav'ın felaketi yaklaşmış bulunuyor, uğradığı sıkıntı çabucak geliyor.” [17] “Ey çevresindeki herkes, onun için yas tutun; ey adını bilen herkes, deyin ki: ‘Güçlü asa nasıl kırıldı, görkemli değnek nasıl parçalandı!’” [18] “Ey Dibon'da yaşayan kız, yüceliğinden aşağı in, susuzluk içinde otur. Çünkü Moav'ın yıkıcısı sana karşı çıktı, kalelerini yıktı.” [19] “Ey Aroer'de yaşayan, yol kenarında durup gözetle. Kaçana da kurtulana da sor: ‘Ne oldu?’ de.” [20] “Moav utanca düştü, çünkü paramparça edildi. Feryat edin, haykırın! Arnon kıyısında duyurun: ‘Moav yıkıma uğradı!’” [21] “Hüküm ova ülkesinin üzerine geldi; Holon'un, Yahsa'nın, Mefaat'ın üzerine,” [22] “Dibon'un, Nebo'nun, Beyt-Diblataim'ın üzerine,” [23] “Kiryatayim'ın, Beyt-Gamul'un, Beyt-Meon'un üzerine,” [24] “Keriyot'un, Botsra'nın ve Moav ülkesinin bütün kentlerinin üzerine, uzak olsun yakın olsun.” [25] “Moav'ın boynuzu kesildi, kolu kırıldı” diyor RAB. [26] “Onu sarhoş edin, çünkü RAB'be karşı kendini büyüttü. Moav kendi kusmuğunun içinde yuvarlanacak, kendisi de alay konusu olacak.” [27] “Çünkü İsrail senin için alay konusu değil miydi? Hırsızlar arasında mı bulunmuştu ki ondan her söz ettiğinde başını sallıyorsun?” [28] “Ey Moav halkı, kentleri bırakın, kayalıklarda yaşayın. Uçurum ağzının üstüne yuva yapan güvercin gibi olun.” [29] “Moav'ın gururunu duyduk; ne kadar da kibirli! Yüceliğini, gururunu, küstahlığını, yüreğinin böbürlenişini duyduk.” [30] “Öfkesini biliyorum” diyor RAB, “ama boşunadır; övünmeleri hiçbir şey başarmadı.” [31] “Bu yüzden Moav için feryat edeceğim, evet, bütün Moav için haykıracağım. Kir-Heres adamları için yas tutulacak.” [32] “Ey Sibma asması, senin için Yazer'in ağlayışından da çok ağlayacağım. Dalların denizi aşıyordu, Yazer denizine kadar ulaşıyordu. Yaz meyvelerinin ve üzüm hasadının üzerine yıkıcı saldırdı.” [33] “Sevinç ve neşe verimli tarladan, Moav ülkesinden alındı. Şarap teknelerinde şarabı kestirdim; artık kimse sevinç naralarıyla çiğnemeyecek. Atılan naralar sevinç narası olmayacak.” [34] “Heşbon'un feryadından Elale'ye, oradan Yahas'a kadar seslerini yükselttiler; Soar'dan Horonayim'e, Eglat-Şelişiya'ya kadar. Çünkü Nimrim suları da ıssızlığa dönecek.” [35] “Moav'da tapınma yerinde sunu sunanı da ilahlarına buhur yakanı da yok edeceğim” diyor RAB. [36] “Bu yüzden yüreğim Moav için neyler gibi inliyor; yüreğim Kir-Heres adamları için neyler gibi inliyor. Çünkü biriktirdiği bolluk yok olup gitti.” [37] “Çünkü her baş kel, her sakal kesilmiş. Bütün ellerde kesikler, bütün bellerde çul var.” [38] “Moav'ın bütün damlarında ve bütün meydanlarında yalnız yas var. Çünkü Moav'ı kimsenin hoşlanmadığı bir kap gibi kırdım” diyor RAB. [39] “Nasıl da parçalandı! Nasıl da feryat ediyorlar! Moav nasıl da utanç içinde arkasını döndü! Moav çevresindeki herkes için alay konusu, dehşet nedeni oldu.” [40] “Çünkü RAB şöyle diyor: ‘Bakın, kartal gibi uçacak, kanatlarını Moav'ın üzerine

gerecek.'" [41] "Keriyot ele geçirildi, kaleler zapt edildi. O gün Moav yiğitlerinin yüreği sancı çeken kadının yüreği gibi olacak." [42] "Moav halk olmaktan çıkarılıp yok edilecek, çünkü RAB'be karşı kendini büyüttü." [43] "Ey Moav'da yaşayan, dehşet, çukur ve tuzak senin üzerinde" diyor RAB. [44] "Dehşetten kaçan çukura düşecek, çukurdan çıkan tuzağa yakalanacak. Çünkü hesaplaşma yılını Moav'ın üzerine getireceğim" diyor RAB. [45] "Kaçanlar güçsüz düşüp Heşbon'un gölgesinde duruyor. Çünkü Heşbon'dan bir ateş çıktı, Sihon'un içinden bir alev yükseldi. Moav'ın köşesini ve kargaşacıların başının tepesini yiyip bitirdi." [46] "Vay haline, ey Moav! Kemoş'un halkı mahvoldu. Çünkü oğulların sürgüne götürüldü, kızların da tutsaklığa." [47] "Yine de son günlerde Moav'ın sürgünlerini geri getireceğim" diyor RAB. Moav'ın yargısı buraya kadardır.

49

[1] Ammon halkı için. RAB şöyle diyor: İsrail'in oğulları yok mu? Mirasçısı yok mu? Öyleyse Malkam neden Gad'ı sahipleniyor, halkı neden onun kentlerinde oturuyor? [2] Bu yüzden işte, günler geliyor, diyor RAB, Ammon halkının Rabba kentine karşı savaş çığlığının duyulmasını sağlayacağım. Orası ıssız bir yıkıntı yığını olacak, çevresindeki kasabalar ateşe verilecek. O zaman İsrail, kendisini sahiplenenleri sahiplenecek, diyor RAB. [3] Ağıt yak, ey Heşbon, çünkü Ay yerle bir oldu! Haykırın, ey Rabba'nın kızları, çula sarının. Yas tutun, çitlerin arasında bir o yana bir bu yana koşun. Çünkü Malkam sürgüne gidecek, kâhinleriyle önderleri de birlikte. [4] Neden vadilerinle övünüyorsun, ey dönek kız, sularla dolu vadinle? Hazinelerine güvenip, "Kim üzerime gelebilir?" diyordun. [5] İşte, çevrendeki her yandan üzerine korku salacağım, diyor Egemen RAB, Orduların Tanrısı. Her biriniz düpedüz önüne sürülüp çıkarılacaksınız; kaçanları bir araya toplayan olmayacak. [6] Ama sonra Ammon halkını yine geri getireceğim, diyor RAB. [7] Edom için. Orduların RAB'bi şöyle diyor: Teman'da artık bilgelik yok mu? Sağgörülü kişilerden öğüt yok mu oldu? Bilgelikleri silinip gitti mi? [8] Kaçın, arkanızı dönün, derin yerlerde yaşayın, ey Dedan halkı. Çünkü Esav'ın felaketini, onu cezalandıracağım zamanı başına getireceğim. [9] Sana üzüm toplayıcıları gelse, artakalan birkaç salkım bırakmaz mıydı? Gece gelen hırsızlar, ancak kendilerine yetecek kadarını alıp gitmez miydi? [10] Ama ben Esav'ı çıplak bıraktım, gizli yerlerini açığa çıkardım; artık saklanamayacak. Soyu yok edildi, kardeşleri de komşuları da; artık o yok. [11] Yetim çocuklarını bırak, onları ben yaşatırım; dulların da bana güvensin. [12] Çünkü RAB şöyle diyor: Kâseden içmek kendilerine düşmeyenler bile kesinlikle içecek. Sen mi cezasız kalacaksın? Cezasız kalmayacaksın, kesinlikle içeceksin. [13] Çünkü kendi üzerime ant içtim, diyor RAB, Bosra dehşet verici bir yer, utanç, yıkım ve lanet olacak. Bütün kentleri sonsuza dek viran kalacak. [14] RAB'den bir haber duydum, ulusların arasına bir elçi gönderildi: "Toplanın, ona karşı gelin, savaşmak için ayağa kalkın." [15] Çünkü işte, seni uluslar arasında küçük, insanlar arasında hor görülen kıldım. [16] Sana gelince, korku salan durumun ve yüreğinin gururu seni aldattı, ey kaya yarıklarında yaşayan, tepenin yüksekliğini elinde tutan! Yuvanı kartal gibi yükseğe kursan da seni oradan aşağı indireceğim, diyor RAB. [17] Edom dehşet verici bir yere dönecek. Oradan geçen herkes dehşete kapılacak, başına gelen bütün yıkımlara ıslık çalacak. [18] Sodom'la Gomora'nın ve çevre kentlerinin altüst oluşunda olduğu gibi, diyor RAB, orada kimse yaşamayacak, hiçbir insan orada oturmayacak. [19] İşte, Şeria'nın sık fundalıklarından çıkan bir aslan gibi sağlam otlağa karşı yükselecek. Bir anda onları oradan kaçıracağım; seçilmiş olanı da oraya atayacağım. Çünkü bana benzer kim var? Kim beni çağırıp hesap sorabilir? Hangi çoban karşımda durabilir? [20] Bu yüzden RAB'bin Edom'a karşı aldığı kararı, Teman halkına karşı kurduğu tasarıları dinleyin: Sürünün en küçücükleri bile sürüklenip götürülecek; otlakları onların yüzünden ıssız bırakılacak. [21] Onların düşüşünün gürültüsüyle yeryüzü sarsılıyor. Çığlık sesleri Kızıldeniz'de duyuluyor. [22] İşte, kartal gibi yükselip uçacak, kanatlarını Bosra'nın üzerine gerecek. O gün Edom'un yiğitlerinin yüreği, doğum sancısı çeken bir kadının yüreği gibi olacak. [23] Şam için. Hamat ile Arpat utanç içinde kaldı, çünkü kötü haber duydular. Yürekleri eridi. Denizde sıkıntı var; durulamıyor. [24] Şam güçten düştü, kaçmak için arkasını döndü. Titreme onu yakaladı; doğum yapan bir kadını tutan

sancı ve ağrılar onu tuttu. 25 Nasıl oldu da övgü kenti,
sevincimin kenti terk edilmedi? 26 Bu yüzden genç
adamları sokaklarında düşecek, savaşçıların hepsi o
gün susturulacak, diyor Orduların RAB'bi. 27 Şam'ın
surunda bir ateş yakacağım; Ben-Hadat'ın saraylarını
yiyip bitirecek. 28 Kedar ve Babil Kralı
Nebukadnessar'ın vurduğu Hasor krallıkları için.
RAB şöyle diyor: Kalkın, Kedar'a çıkın, doğu halkını
yok edin. 29 Çadırlarını ve sürülerini alacaklar.
Perdelerini, bütün eşyalarını ve develerini
götürecekler. Onlara, “Her yanda dehşet var!” diye
bağıracaklar. 30 Kaçın, çok uzaklara gidin, derin
yerlerde yaşayın, ey Hasor halkı, diyor RAB. Çünkü
Babil Kralı Nebukadnessar size karşı karar aldı, size
karşı bir tasarı kurdu. 31 Kalkın, kaygısızca yaşayan,
güvenlik içinde oturan bir ulusa çıkın, diyor RAB.
Onların ne kapıları ne sürgüleri var; tek başlarına
yaşarlar. 32 Develeri yağma olacak, sayısız sürüleri
talan edilecek. Sakallarının kenarlarını kesenleri dört
bir yana savuracağım; felaketlerini her yandan
üzerlerine getireceğim, diyor RAB. 33 Hasor,
çakalların barınağı, sonsuza dek sürecek bir ıssızlık
olacak. Orada kimse yaşamayacak, hiçbir insan orada
oturmayacak. 34 Yahuda Kralı Sidkiya'nın krallığının
başlangıcında, Elam hakkında Peygamber
Yeremya'ya gelen RAB sözü şuydu: 35 Orduların
RAB'bi şöyle diyor: İşte, Elam'ın başlıca gücü olan
yayını kıracağım. 36 Elam'ın üzerine göğün dört
bucağından dört rüzgâr getireceğim ve onları bütün o
rüzgârlara doğru savuracağım. Elam'ın sürgün
edilmişlerinin gitmediği hiçbir ulus olmayacak. 37
Elam'ı düşmanlarının önünde, canlarını arayanların
önünde dehşete düşüreceğim. Üzerlerine kötülük,
kızgın öfkemin kendisini getireceğim, diyor RAB.
Onları yok edinceye dek arkalarından kılıç
göndereceğim. 38 Tahtımı Elam'a kuracağım, kralı da
önderleri de oradan yok edeceğim, diyor RAB. 39 Ama
son günlerde Elam halkını yine geri getireceğim,
diyor RAB.

50

1 Peygamber Yeremya aracılığıyla RAB'bin Babil,
Kildaniler ülkesi hakkında söylediği söz şudur. 2
Uluslar arasında duyurun, ilan edin, bayrak dikin;
ilan edin, gizlemeyin. “Babil alındı! Bel utanca
boğuldu, Merodak dehşete düştü. Put heykelleri
utanca boğuldu, iğrenç putları dehşete düştü” deyin.
3 Çünkü kuzeyden ona karşı bir ulus geliyor. Onun
ülkesini ıssız bırakacak; orada kimse yaşamayacak.
İnsanı da hayvanı da kaçtı, gitti. 4 RAB diyor ki, o
günlerde, o zamanda İsrail halkı gelecek, Yahuda
halkıyla birlikte gelecek. Ağlayarak yürüyecek,
Tanrıları RAB'bi arayacaklar. 5 Yüzlerini Siyon'a
çevirip onun yolunu soracaklar: “Gelin,
unutulmayacak sonsuz bir antlaşmayla RAB'be
bağlanalım” diyecekler. 6 Halkım kaybolmuş
koyunlar oldu. Çobanları onları yoldan saptırdı,
dağlarda dolaştırdı. Dağdan tepeye gittiler, kendi
dinlenme yerlerini unuttular. 7 Onları bulan herkes
yiyip bitirdi. Düşmanları da, “Suçlu değiliz; çünkü
doğruluğun konutu olan RAB'be, atalarının umudu
olan RAB'be karşı günah işlediler” dedi. 8 Babil'in
içinden kaçın, Kildaniler ülkesinden çıkın; sürünün
önünden giden tekeler gibi olun. 9 Çünkü işte, kuzey
ülkesinden büyük uluslar topluluğunu Babil'e karşı
ayaklandırıp getireceğim. Ona karşı savaş düzeni
alacaklar; oradan ele geçirilecek. Okları usta bir
savaşçının okları gibi olacak; hiçbiri boşa
dönmeyecek. 10 Kildaniye yağma olacak; onu
yağmalayanların hepsi doyacak, diyor RAB. 11 Çünkü
mirasımı yağmalayan sizler sevindiniz, coştunuz;
harman döven düve gibi hoplayıp sıçradınız, güçlü
atlar gibi kişnediniz. 12 Anneniz büsbütün utanca
boğulacak, sizi doğuran kadın rezil olacak. İşte,
ulusların en küçüğü olacak; bir bozkır, kurak bir
toprak, bir çöl olacak. 13 RAB'bin öfkesi yüzünden
orada kimse yaşamayacak; tümüyle ıssız olacak.
Babil'in yanından geçen herkes dehşete düşecek,
aldığı bütün darbeler yüzünden ıslık çalacak. 14 Ey
yay gerenlerin hepsi, Babil'in çevresinde savaş düzeni
alın; ona ok atın, hiçbir oku esirgemeyin. Çünkü
RAB'be karşı günah işledi. 15 Her yandan ona karşı
savaş narası atın! Teslim oldu; kuleleri düştü, surları
yıkıldı. Çünkü bu RAB'bin öcüdür. Ondan öç alın; ne
yaptıysa ona öyle yapın. 16 Babil'den ekincinin
kökünü kesin, hasat zamanında orak tutanın da.
Zorbanın kılıcından korktukları için herkes kendi
halkına dönecek, herkes kendi ülkesine kaçacak. 17
İsrail avlanmış bir koyundur; aslanlar onu kovdu.
Önce Asur kralı onu yiyip bitirdi; sonunda da Babil
kralı Nebukadnessar kemiklerini kırdı. 18 Bu yüzden

İsrail'in Tanrısı, Orduların RABbi şöyle diyor: “İşte, Asur kralını cezalandırdığım gibi Babil kralını ve ülkesini de cezalandıracağım.” [19] “İsrail'i yine kendi otlağına geri getireceğim. Karmel'de ve Başan'da otlayacak; canı Efrayim dağlarında ve Gilat'ta doyacak.” [20] RAB diyor ki, o günlerde, o zamanda İsrail'in suçunu arayacaklar ama bulunmayacak; Yahuda'nın günahlarını arayacaklar ama bulunmayacak. Çünkü sağ bıraktığım kalanı bağışlayacağım. [21] Merataym ülkesine karşı çık, ona ve Pekod halkına karşı çık. Onları öldür, ardından tümüyle yok et, diyor RAB; sana buyurduğum her şeyi yap. [22] Ülkede savaş gürültüsü var, büyük bir yıkım var. [23] Bütün dünyanın çekici nasıl da kırılıp parçalandı! Babil uluslar arasında nasıl da viraneye döndü! [24] Ey Babil, sana tuzak kurdum, sen de ona yakalandın, ama farkına varmadın. Seni buldular, ele geçirdiler; çünkü RAB'be karşı çıktın. [25] RAB cephaneliğini açtı, öfkesinin silahlarını çıkardı. Çünkü Egemen RAB, Orduların RABbi, Kildaniler ülkesinde bir iş yapacak. [26] Ülkenin en uzak yanlarından ona saldırın. Ambarlarını açın, onu yığınlar gibi üst üste yıkın, tümüyle yok edin; ondan hiçbir şey kalmasın. [27] Bütün boğalarını öldürün, kesime insinler. Vay hallerine! Çünkü günleri geldi, cezalandırılacakları zaman geldi. [28] Babil ülkesinden kaçıp kurtulanların sesi var; Tanrımız RAB'bin öcünü, tapınağının öcünü Siyon'da duyuruyorlar. [29] Okçuları Babil'e karşı çağırın, yayı gerenlerin hepsini. Çevresine ordugah kurun, kimse kaçmasın. Yaptığı işe göre karşılığını verin; ne yaptıysa ona öyle yapın. Çünkü RAB'be, İsrail'in Kutsalı'na karşı küstahlık etti. [30] Bu yüzden gençleri sokaklarında düşecek, bütün savaşçıları o gün susturulacak, diyor RAB. [31] İşte sana karşıyım, ey kibirli olan, diyor Egemen RAB, Orduların RABbi. Çünkü senin günün geldi, seni cezalandıracağım zaman geldi. [32] Kibirli olan tökezleyip düşecek, onu ayağa kaldıran olmayacak. Kentlerinde ateş yakacağım, çevresindeki her şeyi yiyip bitirecek. [33] Orduların RABbi şöyle diyor: İsrail halkı da Yahuda halkı da birlikte eziliyor. Onları tutsak edenlerin hepsi onları sıkıca tutuyor, salıvermeyi reddediyor. [34] Ama onları kurtaran güçlüdür; onun adı Orduların RABbi'dir. Davalarını kesinlikle savunacak ki, yeryüzüne rahatlık versin, Babil halkınıysa sarsıntıya uğratsın. [35] RAB diyor ki, Kildanilerin üzerine kılıç, Babil halkının üzerine, önderlerinin ve bilge kişilerinin üzerine kılıç gelsin. [36] Boş övünenlerin üzerine kılıç gelsin, akılsıza dönsünler. Yiğitlerinin üzerine kılıç gelsin, dehşete düşsünler. [37] Atlarının üzerine, savaş arabalarının üzerine, ortasındaki bütün karma halkın üzerine kılıç gelsin; kadın gibi olsunlar. Hazinelerinin üzerine kılıç gelsin; yağmalansınlar. [38] Sularının üzerine kuraklık gelsin, kurusunlar. Çünkü bu oyma putlar ülkesidir; korkunç putları uğruna çıldırıyorlar. [39] Bu yüzden çöl hayvanları kurtlarla birlikte orada yaşayacak, devekuşları orada yaşayacak. Artık sonsuza dek oturulmayacak; kuşaktan kuşağa kimse orada yaşamayacak. [40] RAB diyor ki, Tanrı'nın Sodom'la Gomora'yı ve çevre kentlerini altüst ettiği zamandaki gibi, orada kimse yaşamayacak, hiçbir insan orada oturmayacak. [41] İşte, kuzeyden bir halk geliyor; yeryüzünün en uzak yerlerinden büyük bir ulus ve birçok kral harekete geçiriliyor. [42] Yayla mızrağı kavrıyorlar. Acımasızlar, merhametleri yok. Sesleri deniz gibi uğulduyor; atlara binmişler, savaşacak tek bir adam gibi sana karşı diziliyorlar, ey Babil kızı. [43] Babil kralı onların haberini duydu, elleri gevşedi. Onu sıkıntı sardı, doğum yapan kadının sancısı gibi acı tuttu. [44] İşte, Şeria'nın gür çalılıklarından çıkıp sağlam ağıla saldıran bir aslan gibi gelecek. Çünkü onları bir anda oradan kaçıracağım; seçtiğim kişiyi onun üzerine atayacağım. Çünkü bana benzer kim var? Benden hesap soracak kim var? Karşımda durabilecek çoban kim? [45] Bu yüzden RAB'bin Babil'e karşı aldığı kararı, Kildaniler ülkesine karşı tasarladığı düşünceyi dinleyin: Sürünün en küçükleri bile onları sürükleyip götürecek; yaşadıkları yer onların yüzünden ıssız kalacak. [46] Babil'in alındığı haberiyle yer sarsılıyor; feryadı uluslar arasında duyuluyor.

51

[1] RAB şöyle diyor: “İşte, Babil'e ve Lebkamay'da yaşayanlara karşı yıkıcı bir rüzgâr kaldırıyorum.” [2] “Babil'e yabancılar göndereceğim; onu savuracaklar, ülkesini boşaltacaklar. Çünkü sıkıntı gününde her yandan ona karşı olacaklar.” [3] “Yayını geren okçu yayını gersin, zırhını kuşanıp doğrulana karşı da gersin. Genç adamlarını esirgemeyin, bütün ordusunu tümüyle yok edin.” [4] “Öldürülenler

Kildaniler ülkesinde yere serilecek, sokaklarında mızraklanmışlar düşecek.” 5 Çünkü İsrail de Yahuda da kendi Tanrısı tarafından, Orduların RABbi tarafından terk edilmedi; her ne kadar ülkeleri İsrail'in Kutsalı'na karşı suçla doluysa da. 6 Babil'in ortasından kaçın, herkes canını kurtarsın! Onun suçuna ortak olup yok olmayın. Çünkü bu, RAB'bin öç alma vaktidir; karşılığını ona verecektir. 7 Babil, RAB'bin elinde bütün yeryüzünü sarhoş eden altın bir kâseydi. Uluslar onun şarabından içti; bu yüzden uluslar çıldırdı. 8 Babil ansızın düştü, paramparça oldu. Onun için ağıt yakın; belki iyileşir diye yarasına merhem alın. 9 “Babil'i iyileştirmek istedik, ama iyileşmedi. Onu bırakın da herkes kendi ülkesine gitsin. Çünkü onun yargısı göklere ulaştı, bulutlara kadar yükseldi.” 10 RAB doğruluğumuzu ortaya çıkardı. Gelin, Tanrımız RAB'bin yaptığını Siyon'da anlatalım. 11 Okları bileyin, kalkanları sıkıca tutun! RAB Med krallarının ruhunu harekete geçirdi. Çünkü Babil'i yok etmeyi tasarlıyor; çünkü bu, RAB'bin öcüdür, tapınağı için aldığı öçtür. 12 Babil surlarına karşı sancak dikin, nöbeti güçlendirin, gözcüler yerleştirin, pusu kurun. Çünkü RAB, Babil halkı için söylediğini hem tasarladı hem de yaptı. 13 Ey çok suların kıyısında oturan, hazineleri bol olan kent, sonun geldi; açgözlülüğünün ölçüsü doldu. 14 Orduların RABbi kendi üzerine ant içti: “Seni çekirge sürüsü gibi insanlarla dolduracağım; sana karşı sevinç çığlıkları atacaklar.” 15 O, yeri gücüyle yarattı, dünyayı bilgeliğiyle kurdu, gökleri anlayışıyla gerdi. 16 Sesini yükselttiğinde göklerde sular uğuldar; yeryüzünün uçlarından buharları yükseltir, yağmur için şimşekler çaktırır, rüzgârı depolarından çıkarır. 17 Herkes bilgiden yoksun, akıldan nasipsiz oldu. Her kuyumcu oyma putu yüzünden utanca düşer; çünkü dökme putu yalandır, içinde soluk yoktur. 18 Onlar boş şeydir, aldatıcı bir iştir; hesaplaşma vakitleri gelince yok olup gidecekler. 19 Yakup'un payı bunlar gibi değildir. Çünkü her şeyi biçimlendiren O'dur; mirasının oymağı da İsrail'dir. Onun adı Orduların RABbi'dir. 20 “Sen benim savaş baltam, savaş silahımsın. Seninle ulusları parçalayacağım, seninle krallıkları yok edeceğim.” 21 “Seninle atı da binicisini de parçalayacağım.” 22 “Seninle savaş arabasını da içindekini de parçalayacağım; seninle erkeği de kadını da parçalayacağım; seninle yaşlıyı da genci de parçalayacağım; seninle delikanlıyı da genç kızı da parçalayacağım.” 23 “Seninle çobanı da sürüsünü de parçalayacağım; seninle çiftçiyi de boyunduruğunu da parçalayacağım; seninle yöneticileri de görevlileri de parçalayacağım.” 24 RAB diyor ki, “Babil'e ve bütün Kildan halkına, gözlerinizin önünde Siyon'da yaptıkları bütün kötülüğün karşılığını vereceğim.” 25 RAB diyor ki, “İşte sana karşıyım, ey bütün yeryüzünü yıkan yıkıcı dağ! Elimi sana karşı uzatacağım, seni kayalıklardan aşağı yuvarlayacağım, seni yanmış bir dağ yapacağım.” 26 “Senden köşe taşı da temel taşı da alınmayacak; sonsuza dek viran kalacaksın” diyor RAB. 27 Ülkede sancak dikin, uluslar arasında boru çalın! Ulusları ona karşı hazırlayın; Ararat, Minni ve Aşkenaz krallıklarını ona karşı çağırın. Ona karşı bir komutan atayın; atları kıllı çekirge sürüsü gibi çıkarın. 28 Ulusları ona karşı hazırlayın; Med krallarını, valilerini, bütün görevlilerini ve egemenlikleri altındaki her ülkeyi hazırlayın. 29 Ülke sarsılıyor, kıvranıyor. Çünkü RAB'bin Babil'e karşı tasarıları sürüyor; Babil ülkesini ıssız, kimsenin yaşamadığı bir yer yapmak için. 30 Babil'in yiğitleri savaşmayı bıraktı, kalelerinde oturuyorlar. Güçleri tükendi, kadın gibi oldular. Konutları ateşe verildi, kapı sürgüleri kırıldı. 31 Bir ulak öbür ulağa, bir haberci öbür haberciye koşuyor; Babil kralına kentinin her yandan ele geçirildiğini bildirmek için. 32 Geçitler tutuldu, sazlıklar ateşle yakıldı, savaşçılar dehşete düştü. 33 Çünkü Orduların RABbi, İsrail'in Tanrısı şöyle diyor: “Babil kızı, çiğnenme zamanındaki harman yeri gibidir; birazdan onun da hasat vakti gelecek.” 34 “Babil Kralı Nebukadnessar beni yiyip bitirdi, beni ezdi; beni boş bir kap gibi bıraktı. Bir canavar gibi beni yuttu, karnını benim güzel şeylerimle doldurdu, beni dışarı attı.” 35 “Bana ve bedenime yapılan zorbalığın hesabı Babil'den sorulsun” diyor Siyon'da oturan. “Kanımın hesabı Kildan halkından sorulsun” diyor Yeruşalim. 36 Bu yüzden RAB şöyle diyor: “İşte senin davanı ben savunacağım, senin için öç alacağım. Onun denizini kurutacağım, pınarını kupkuru yapacağım.” 37 “Babil yığın yığın moloz olacak, çakalların barınağı olacak; şaşkınlık ve alay konusu olacak, içinde yaşayan olmayacak.” 38 Birlikte genç aslanlar gibi kükreyecekler, aslan yavruları gibi hırlayacaklar. 39 “Hararetlendiklerinde onlar için şölen hazırlayacağım, onları sarhoş edeceğim. Sevinç içinde sonsuz uykuya dalsınlar da bir daha

uyanmasınlar” diyor RAB. 40 Onları boğazlanmaya
giden kuzular gibi, koçlarla teke keçiler gibi aşağı
indireceğim. 41 Şeşak nasıl da ele geçirildi! Bütün
yeryüzünün övgüsü nasıl da alındı! Babil uluslar
arasında nasıl da dehşet verici bir ıssızlığa döndü! 42
Deniz Babil'in üzerine çıktı; kabaran dalgalarının
çokluğuyla örtüldü. 43 Kentleri ıssızlığa döndü, kurak
ve çöl bir ülke oldu; kimsenin yaşamadığı, hiçbir
insanın içinden geçmediği bir ülke. 44 Babil'de Bel'i
cezalandıracağım, onun yuttuğunu ağzından
çıkaracağım. Uluslar artık ona akın etmeyecek; Babil
suru da yıkılacak. 45 “Ey halkım, onun ortasından
çıkın! Her biriniz RAB'bin kızgın öfkesinden canını
kurtarsın.” 46 Yüreğiniz korkup gevşemesin, ülkede
duyulacak haberden korkmayın. Çünkü bir yıl bir
haber gelecek, ondan sonraki yıl da başka bir haber
gelecek; ülkede zorbalık olacak, yönetici yöneticiye
karşı çıkacak. 47 “Bu yüzden işte, günler geliyor;
Babil'in oyma putlarını cezalandıracağım. Bütün
ülkesi utanca gömülecek, öldürülenlerinin hepsi
onun ortasında yere serilecek.” 48 O zaman gökler,
yer ve içlerindeki her şey Babil için sevinçle
haykıracak. Çünkü kuzeyden yıkıcılar onun üzerine
gelecek” diyor RAB. 49 Babil, İsrail'in öldürülenlerini
nasıl yere düşürdüyse, bütün ülkenin öldürülenleri
de Babil'de öyle düşecek. 50 Kılıçtan kurtulanlar,
gidin, oyalanmayın! Uzaktan da olsanız RAB'bi anın,
Yeruşalim aklınıza gelsin. 51 “Utanca boğulduk,
çünkü hakaret işittik. Yüzlerimizi aşağılanma
kapladı; çünkü yabancılar RAB'bin Tapınağı'nın
kutsal yerlerine girdi.” 52 “Bu yüzden işte, günler
geliyor” diyor RAB, “oyma putlarını
cezalandıracağım; bütün ülkesinde yaralılar
inleyecek.” 53 Babil göğe çıksa da, yüksek kalesini
güçlendirse de, yine de benden yıkıcılar ona gelecek”
diyor RAB. 54 Babil'den bir feryat sesi, Kildaniler
ülkesinden büyük bir yıkım sesi geliyor! 55 Çünkü
RAB Babil'i yıkıma uğratıyor, onun içinden gür sesini
susturuyor. Dalgaları çok sular gibi kükreyecek,
seslerinin uğultusu yükselecek. 56 Çünkü yıkıcı onun
üzerine, Babil'in üzerine geldi. Yiğitleri tutsak edildi,
yayları parçalandı. Çünkü RAB karşılık veren bir
Tanrı'dır; yaptığının karşılığını mutlaka verir. 57
“Önderlerini, bilge adamlarını, valilerini,
görevlilerini, yiğitlerini sarhoş edeceğim. Sonsuz
uykuya dalacaklar, bir daha uyanmayacaklar” diyor
adı Orduların RABbi olan Kral. 58 Orduların RABbi
şöyle diyor: “Babil'in geniş surları yerle bir edilecek,
yüksek kapıları ateşle yakılacak. Halklar boşuna
emek verecek, uluslar kendilerini ateş için yoracak.”
59 Yeremya Peygamber'in, Yahuda Kralı Sidkiya'yla
birlikte krallığının dördüncü yılında Babil'e giderken
Neriya oğlu, Mahseya torunu Seraya'ya verdiği söz
buydu. Seraya saray görevlilerinin başıydı. 60
Yeremya, Babil'in başına gelecek bütün felaketi, yani
Babil'le ilgili yazılmış bütün bu sözleri bir kitaba
yazdı. 61 Yeremya Seraya'ya şöyle dedi: “Babil'e
vardığında bütün bu sözleri okumaya dikkat et.” 62
“Sonra de ki: ‘Ya RAB, bu yer için onu yok edeceğini,
içinde ne insanın ne hayvanın yaşayacağını, sonsuza
dek ıssız kalacağını sen söyledin.’” 63 “Bu kitabı
okumayı bitirdiğinde ona bir taş bağlayıp Fırat'ın
ortasına atacaksın.” 64 “Sonra şöyle diyeceksin:
‘Babil, başına getireceğim felaket yüzünden böyle
batacak, bir daha doğrulamayacak.’ Onlar yorulup
tükenecek.” Yeremya'nın sözleri burada sona erer.

52

1 Sidkiya krallık etmeye başladığında yirmi bir
yaşındaydı. Yeruşalim'de on bir yıl krallık etti.
Annesinin adı Libnalı Yeremya'nın kızı Hamutal'dı. 2
Yehoyakim'in yaptığı her şeye uygun olarak, RAB'bin
gözünde kötü olanı yaptı. 3 Yeruşalim'de ve
Yahuda'da bunlar RAB'bin öfkesi yüzünden oldu;
sonunda onları huzurundan attı. Sidkiya Babil
kralına başkaldırdı. 4 Krallığının dokuzuncu yılında,
onuncu ayın onuncu gününde, Babil Kralı
Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruşalim'e karşı
geldi. Kentin karşısında ordugah kurdular ve
çevresine kuşatma setleri yaptılar. 5 Böylece kent,
Kral Sidkiya'nın on birinci yılına kadar kuşatma
altında kaldı. 6 Dördüncü ayın dokuzuncu gününde
kentte kıtlık ağırlaştı; ülke halkı için ekmek kalmadı.
7 Sonunda kent surlarında gedik açıldı. Bütün
savaşçılar geceleyin kaçıp kentin dışına çıktılar.
Kildaniler kentin çevresini sarmıştı; ama onlar kralın
bahçesi yanındaki iki sur arasındaki kapı yolundan
çıkarak Arava yoluna yöneldiler. 8 Kildaniler'in
ordusu kralın peşine düştü ve Sidkiya'ya Eriha
bozkırlarında yetişti. Bütün ordusu onun yanından
dağıldı. 9 Kralı yakalayıp Hamat ülkesindeki Rivla'ya,
Babil kralının yanına götürdüler. Babil kralı onun

hakkında hüküm verdi. [10] Babil kralı, Sidkiya'nın oğullarını gözleri önünde öldürdü. Yahuda'nın bütün önderlerini de Rivla'da öldürdü. [11] Sonra Sidkiya'nın gözlerini oydu. Babil kralı onu zincire vurup Babil'e götürdü ve öldüğü güne kadar cezaevinde tuttu. [12] Beşinci ayın onuncu günü, yani Babil Kralı Nebukadnessar'ın on dokuzuncu yılında, Babil kralının huzurunda duran muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Yeruşalim'e geldi. [13] RAB'bin Tapınağı'nı, kralın sarayını ve Yeruşalim'deki bütün evleri ateşe verdi. Bütün büyük evleri yakıp kül etti. [14] Muhafız birliği komutanıyla birlikte olan bütün Kildani ordusu Yeruşalim'in çevresindeki bütün surları yıktı. [15] Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan, halkın en yoksullarından bazılarını, kentte geride kalan halkı, Babil kralına geçenleri ve kalabalığın geri kalanını sürgüne götürdü. [16] Ama muhafız birliği komutanı Nebuzaradan, bağcı ve çiftçi olmaları için ülkenin en yoksullarından bazılarını geride bıraktı. [17] Kildaniler, RAB'bin Tapınağı'ndaki tunç sütunları, kaideleri ve RAB'bin Tapınağı'ndaki tunç denizi parçaladılar; bunların bütün tunçlarını Babil'e taşıdılar. [18] Çömlekleri, kürekleri, fitil maşalarını, çanakları, kaşıkları ve hizmette kullanılan bütün tunç eşyaları da alıp götürdüler. [19] Muhafız birliği komutanı kâseleri, buhurdanları, çanakları, çömlekleri, kandillikleri, kaşıkları ve tasları da aldı; altından olanları altın olarak, gümüşten olanları gümüş olarak aldı. [20] Kral Süleyman'ın RAB'bin Tapınağı için yaptırdığı iki sütun, bir deniz ve kaidelerin altındaki on iki tunç boğa vardı. Bütün bu eşyaların tuncu tartılamayacak kadar çoktu. [21] Sütunlara gelince, bir sütunun yüksekliği on sekiz arşındı. Onu çevreleyen ipin uzunluğu on iki arşındı. Kalınlığı dört parmaktı ve içi boştu. [22] Üzerinde tunçtan bir sütun başlığı vardı. Bir başlığın yüksekliği beş arşındı. Başlığın çevresinde tümü tunçtan ağ işi ve narlar vardı. İkinci sütun da bunların aynısına, narlarla birlikte sahipti. [23] Yanlarda doksan altı nar vardı. Ağ işinin çevresindeki bütün narların sayısı yüzdü. [24] Muhafız birliği komutanı başkâhin Seraya'yı, ikinci kâhin Sefanya'yı ve eşik bekçisi olan üç kişiyi aldı. [25] Kentten, savaş adamlarının başında olan bir görevlisini, kentte bulunan kralın huzuruna çıkan adamlardan yedi kişiyi, ülke halkını askere yazan ordu komutanının kâtibini ve kentin ortasında bulunan ülke halkından altmış kişiyi aldı. [26] Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan onları alıp Rivla'da Babil kralının yanına götürdü. [27] Babil kralı Hamat ülkesindeki Rivla'da onları vurup öldürdü. Böylece Yahuda kendi toprağından sürgüne götürüldü. [28] Nebukadnessar'ın sürgüne götürdüğü halk şuydu: yedinci yılında üç bin yirmi üç Yahudi. [29] Nebukadnessar on sekizinci yılında Yeruşalim'den sekiz yüz otuz iki kişiyi sürgüne götürdü. [30] Nebukadnessar'ın yirmi üçüncü yılında, muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Yahudiler'den yedi yüz kırk beş kişiyi sürgüne götürdü. Bütün kişilerin toplamı dört bin altı yüzdü. [31] Yahuda Kralı Yehoyakin'in sürgünlüğünün otuz yedinci yılında, on ikinci ayın yirmi beşinci gününde, Babil Kralı Evil-Merodak krallığının ilk yılında Yahuda Kralı Yehoyakin'i onurlandırıp onu cezaevinden çıkardı. [32] Onunla iyi konuştu ve tahtını Babil'de kendisiyle birlikte bulunan kralların tahtlarının üstüne yükseltti. [33] Yehoyakin zindan giysilerini çıkardı ve ömrü boyunca her gün kralın sofrasında yemek yedi. [34] Geçimi için de Babil kralı ona, ölüm gününe kadar, yaşamı boyunca her gün düzenli bir pay verdi.

Ağıtlar

1

[1] Bir zamanlar insan dolu olan kent nasıl da
yapayalnız oturuyor! Uluslar arasında büyük olan
kadın dul gibi oldu! Eyaletler arasında prenses olan
haraç öder oldu! [2] Gece boyunca acı acı ağlıyor,
yanaklarında gözyaşları var; bütün âşıkları arasında
onu avutacak kimse yok. Bütün dostları ona hainlik
etti; düşmanı oldular. [3] Yahuda sıkıntı yüzünden, ağır
kulluk yüzünden sürgüne gitti; uluslar arasında
yaşıyor, rahat bulamıyor. Bütün kovucuları onu
darlıklar içinde yakaladı. [4] Siyon'un yolları yas
tutuyor, çünkü bayram toplantısına gelen yok; bütün
kapıları ıssız kaldı, kâhinleri iç çekiyor. Genç kızları
keder içinde, kendisi de acı dolu. [5] Hasımları baş
oldu, düşmanları bolluğa kavuştu; çünkü RAB,
suçlarının çokluğu yüzünden onu acıya uğrattı.
Küçük çocukları hasmın önünde sürgüne gitti. [6]
Siyon kızından bütün görkemi çekildi; önderleri otlak
bulamayan geyikler gibi oldu, kovalayanın önünde
güçsüzce gidiyorlar. [7] Yeruşalim sıkıntı ve perişanlık
günlerinde, eski günlerden beri sahip olduğu bütün
güzel şeyleri anımsıyor. Halkı hasmın eline
düştüğünde yardım eden kimse yoktu; hasımlar onu
gördü, yıkımıyla alay etti. [8] Yeruşalim ağır günah
işledi; bu yüzden kirli bir şey gibi oldu. Ona saygı
gösterenlerin hepsi onu hor görüyor, çünkü
çıplaklığını gördüler. Evet, kendisi de iç çekiyor, geri
dönüyor. [9] Pisliği eteklerindeydi; sonunun ne
olacağını düşünmedi. Bu yüzden şaşılacak biçimde
alçaldı; onu avutacak kimse yok. Ey RAB, sıkıntıma
bak, çünkü düşman kendini büyüttü. [10] Hasım elini
onun bütün değerli şeylerinin üzerine uzattı; çünkü
senin, topluluğuna girmemelerini buyurduğun
ulusların kutsal yerine girdiğini gördü. [11] Bütün halkı
iç çekiyor, ekmek arıyor; canlarını tazelemek için
değerli şeylerini yiyeceğe verdiler. Ey RAB, bak ve
gör, çünkü düşkün oldum. [12] Yanımdan geçen hepiniz
için bu önemsiz mi? Bakın da görün, bana yüklenen
keder gibi bir keder var mı? RAB kızgın öfkesinin
gününde beni buna uğrattı. [13] Yüksekten
kemiklerimin içine ateş saldı, o da içimde üstün
geldi. Ayaklarıma ağ gerdi, beni geri çevirdi. Beni
yıkıma uğrattı; bütün gün baygın bıraktı. [14]
Suçlarımın boyunduruğu onun eliyle bağlandı;
birbirine örüldü, boynuma yüklendi. Gücümü tüketti;
Rab beni, karşı koyamayacağım kişilerin eline teslim
etti. [15] Rab, içimdeki bütün yiğitlerimi hiçe saydı;
genç adamlarımı ezmek için bana karşı bayram
toplantısı çağırdı. Rab, Yahuda'nın bakire kızını
üzüm sıkma çukurunda çiğner gibi çiğnedi. [16] Bunlar
için ağlıyorum; gözüm, evet gözüm yaş döküyor.
Çünkü canımı ferahlatacak avutan benden uzak.
Çocuklarım perişan oldu, çünkü düşman üstün geldi.
[17] Siyon ellerini uzatıyor; onu avutacak kimse yok.
RAB Yakup için buyurdu ki, çevresindekiler ona
hasım olsun. Yeruşalim onların arasında kirli bir şey
oldu. [18] RAB doğrudur; çünkü buyruğuna karşı
geldim. Ey bütün halklar, lütfen dinleyin ve kederimi
görün. Genç kızlarım ve genç adamlarım sürgüne
gitti. [19] Âşıklarımı çağırdım ama beni aldattılar.
Kâhinlerim ve ihtiyarlarım kentte can verdi, çünkü
canlarını tazelemek için kendilerine yiyecek
arıyorlardı. [20] Ey RAB, bak; çünkü sıkıntı içindeyim,
içim kaynıyor. Yüreğim içimde altüst oldu, çünkü
büsbütün başkaldırdım. Dışarıda kılıç can alıyor,
içerideyse ölüm var. [21] İç çektiğimi duydular; beni
avutacak kimse yok. Bütün düşmanlarım başıma
geleni duydu; senin bunu yapmana sevindiler. İlan
ettiğin günü getireceksin, onlar da benim gibi olacak.
[22] Bütün kötülükleri önüne gelsin; bütün suçlarım
yüzünden bana yaptığın gibi onlara da yap. Çünkü iç
çekişlerim çok, yüreğim bitkin.

2

[1] Rab öfkesinde Siyon kızını nasıl da bulutla örttü!
İsrail'in güzelliğini gökten yere attı; öfke gününde
ayaklarının taburesini anmadı. [2] Rab, Yakup'un
bütün konutlarını yuttu, acımadı. Yahuda kızının
kalelerini gazabıyla yıktı; onları yere serdi, krallığıyla
önderlerini kirletti. [3] İsrail'in bütün gücünü kızgın
öfkesinde kesti attı. Düşmanın önünden sağ elini geri
çekti. Yakup'u çevresindeki her şeyi yiyip bitiren

alevli bir ateş gibi yaktı. 4 Yayını bir düşman gibi gerdi, sağ elini bir rakip gibi kaldırdı. Göze hoş gelen her şeyi öldürdü. Siyon kızının çadırına öfkesini ateş gibi döktü. 5 Rab düşman gibi oldu, İsrail'i yuttu. Bütün saraylarını yuttu, kalelerini yıktı. Yahuda kızının içinde yasla ağıdı çoğalttı. 6 Bahçedeki bir çardağı söker gibi kendi çardağını zorla söküp attı; toplanma yerini yıktı. RAB, Siyon'da bayram toplantısını da Şabat'ı da unutturdu; öfkesinin hiddeti içinde kralı da kâhini de hor gördü. 7 Rab sunağını reddetti, kutsal yerinden tiksindi. Saraylarının duvarlarını düşmanın eline teslim etti. RAB'bin Tapınağı'nda bayram toplantısı günündeymiş gibi gürültü çıkardılar. 8 RAB Siyon kızının surunu yıkmayı amaçladı. Ölçü ipini gerdi, yok etmekten elini çekmedi. Surla duvarı birlikte yas tuttu; ikisi de eriyip gitti. 9 Kapıları toprağa gömüldü; sürgülerini kırıp yok etti. Kralıyla önderleri yasa olmayan ulusların arasına gitti. Peygamberleri de RAB'den artık görüm görmüyor. 10 Siyon kızının ihtiyarları yere oturup sessiz kalıyor. Başlarına toz serpmişler, çula bürünmüşler. Yeruşalim'in genç kızları başlarını yere eğiyor. 11 Gözlerim gözyaşından tükeniyor, içim çalkalanıyor. Halkımın kızının yıkımı yüzünden bağrım yere dökülüyor; çünkü küçük çocuklarla emziktekiler kentin sokaklarında bayılıyor. 12 Yaralılar gibi kentin sokaklarında bayılırken, canları annelerinin koynunda tükenirken annelerine, “Tahıl nerede, şarap nerede?” diye soruyorlar. 13 Senin hakkında ne diyeyim? Seni neye benzeteyim, ey Yeruşalim kızı? Seni neyle karşılaştırayım da avutayım, ey Siyon'un bakire kızı? Çünkü yaran deniz kadar büyük; seni kim iyileştirebilir? 14 Peygamberlerin sana sahte ve boş görümler gördü. Sürgününü geri döndürmek için suçunu açığa vurmadılar; senin için sahte bildiriler, sürgüne götüren sözler gördüler. 15 Yoldan geçen herkes sana el çırpıyor. Yeruşalim kızına tıslıyor, baş sallayıp, “Güzelliğin kusursuzu, bütün yeryüzünün sevinci dedikleri kent bu mu?” diyorlar. 16 Bütün düşmanların sana ağızlarını sonuna kadar açtı. Tıslayıp diş gıcırdatarak, “Onu yuttuk! İşte özlediğimiz gün buydu; ona kavuştuk, onu gördük” diyorlar. 17 RAB amaçladığını yaptı, eski günlerde buyurduğu sözünü yerine getirdi. Yıktı, acımadı. Düşmanı senin yüzünden sevindirdi, hasımlarının gücünü yükseltti. 18 Yürekleri Rab'be haykırdı: Ey Siyon kızının suru, gözyaşların gece gündüz ırmak gibi aksın. Kendine hiç durak verme, göz bebeğin dinlenmesin. 19 Kalk, geceleyin, nöbetlerin başında haykır. Yüreğini Rab'bin önünde su gibi dök. Her sokağın başında açlıktan bayılan çocuklarının canı için ellerini O'na doğru kaldır. 20 Bak, ey RAB, gör: Bunu kime yaptın? Kadınlar kendi çocuklarını, kucaklarında büyüttükleri yavruları mı yesin? Kâhinle peygamber Rab'bin kutsal yerinde mi öldürülsün? 21 Genç de yaşlı da sokaklarda yerde yatıyor. Genç kızlarımla delikanlılarım kılıçla düştü. Öfke gününde onları öldürdün, boğazladın, acımadın. 22 Bayram toplantısı günündeymiş gibi dehşetlerimi her yandan çağırdın. RAB'bin öfke gününde kaçıp kurtulan da sağ kalan da olmadı. Kucağımda büyüttüklerimi düşmanım tüketti.

3

1 Gazabının değneği altında acı görmüş kişi benim. 2 Beni götürdü, ışığa değil, karanlığa yürüttü. 3 Gerçekten bütün gün elini bana karşı tekrar tekrar çeviriyor. 4 Bedenimi ve derimi çürüttü, kemiklerimi kırdı. 5 Bana karşı kuşatma kurdu, beni acılık ve sıkıntıyla çevreledi. 6 Beni karanlık yerlere oturttu, çoktan ölmüş olanlar gibi. 7 Çıkamayayım diye etrafımı ördü, zincirimi ağırlaştırdı. 8 Yardım diye haykırsam da, duamı kapatıyor. 9 Yollarımı yontma taşlarla kapattı, patikalarımı eğriltti. 10 Pusuda yatan bir ayı gibi, gizli yerlerde bekleyen bir aslan gibi oldu bana. 11 Yollarımı saptırdı, beni parçaladı; beni viran etti. 12 Yayını gerdi, beni oka hedef yaptı. 13 Sadakındaki okları bağrıma sapladı. 14 Bütün halkımın alay konusu oldum, bütün gün dillerindeki türkü benim. 15 Beni acılıkla doyurdu, pelinle bezdirdi. 16 Dişlerimi çakıl taşlarıyla kırdı, beni küller içine bastırdı. 17 Canımı esenlikten uzaklaştırdın, refahı unuttum. 18 “Gücüm tükendi, RAB'den beklediğim de bitti” dedim. 19 Sıkıntımı ve perişanlığımı, pelini ve acılığı anımsa. 20 Canım bunları durmadan anıyor, içimde eziliyor. 21 Ama şunu aklıma getiriyorum, bu yüzden umutluyum: 22 RAB'bin vefalı sevgileri sayesinde yok olmadık, çünkü merhameti son bulmaz. 23 Her sabah yenilenirler; sadakatin büyüktür. 24 Canım, “Payım

RAB'dir” diyor, bu yüzden O'na umut bağlayacağım. [25] RAB kendisini bekleyenlere, O'nu arayan cana iyidir. [26] İnsanın RAB'bin kurtuluşunu sessizlik içinde umutla beklemesi iyidir. [27] İnsanın gençliğinde boyunduruk taşıması iyidir. [28] Onu üzerine koyan Tanrı olduğu için tek başına oturup sussun. [29] Belki daha umut vardır diye ağzını toprağa koysun. [30] Vurana yanağını uzatsın, aşağılanmaya doysun. [31] Çünkü Rab sonsuza dek terk etmez. [32] Keder verse de, vefalı sevgisinin çokluğuna göre merhamet eder. [33] Çünkü insanları isteyerek ezmez, isteyerek kedere boğmaz. [34] Yeryüzündeki bütün tutsakları ayak altına almayı, [35] İnsanın hakkını Yüceler Yücesi'nin önünde eğip bükmeyi, [36] Bir insanın davasını saptırmayı Rab uygun görmez. [37] Rab buyurmamışsa, kim konuşup da bir şeyi oldurabilir? [38] Kötülük de iyilik de Yüceler Yücesi'nin ağzından çıkmaz mı? [39] Yaşayan insan neden yakınsın, günahlarının cezasını çeken insan neden sızlansın? [40] Yollarımızı araştıralım, sınayalım, RAB'be dönelim. [41] Ellerimizle birlikte yüreklerimizi de göklerdeki Tanrı'ya kaldıralım. [42] Biz başkaldırdık, isyan ettik; sen bağışlamadın. [43] Öfkeyle örtünüp bizi kovaladın; öldürdün, esirgemedin. [44] Duayı geçirme diye kendini bulutla örttün. [45] Bizi halkların ortasında süpürüntü ve çöp ettin. [46] Bütün düşmanlarımız bize karşı ağızlarını kocaman açtı. [47] Dehşet ve çukur başımıza geldi, yıkım ve kırım geldi. [48] Halkımın kızının yıkımı yüzünden gözlerimden yaş selleri akıyor. [49] Gözüm durmadan akıyor, hiç ara vermiyor, [50] ta ki RAB göklerden bakıp görünceye dek. [51] Kentimin bütün kızları yüzünden gördüklerim canıma acı veriyor. [52] Nedensiz düşmanlarım beni kuş gibi amansızca avladı. [53] Canımı zindanda yok etmeye kalktılar, üzerime taş attılar. [54] Sular başımın üstünden geçti; “Mahvoldum” dedim. [55] Ey RAB, en dip çukurdan adını çağırdım. [56] Sesimi duydun; iç çekişime, yardım çığlığıma kulağını kapatma. [57] Sana seslendiğim gün yaklaştın, “Korkma” dedin. [58] Ya Rab, canımın davasını sen savundun, yaşamımı sen kurtardın. [59] Ey RAB, bana yapılan haksızlığı gördün; davamı sen yargıla. [60] Onların bütün öç alma isteğini, bana karşı kurdukları bütün düzenleri gördün. [61] Ey RAB, onların hakaretlerini, bana karşı kurdukları bütün düzenleri duydun; [62] Bana karşı kalkanların dudaklarını, bütün gün bana karşı fısıldadıkları oyunları duydun. [63] Oturup kalkmalarına bak; ben onların türküsü oldum. [64] Ey RAB, ellerinin yaptığına göre onlara karşılık vereceksin. [65] Onlara katı bir yürek vereceksin; lanetin üzerlerinde olacak. [66] Onları öfkeyle kovalayacak, RAB'bin göklerinin altından yok edeceksin.

4

[1] Altın nasıl karardı, en saf altın nasıl değişti! Kutsal yerin taşları her sokağın başına saçıldı. [2] Siyon'un değerli oğulları, saf altına eş tutulanlar, nasıl da çömlekçinin elinden çıkmış toprak testiler sayıldı! [3] Çakallar bile memesini uzatır, yavrularını emzirir; ama halkımın kızı acımasız oldu, çöldeki devekuşları gibi. [4] Emzikteki çocuğun dili susuzluktan damağına yapışıyor; küçük çocuklar ekmek istiyor, ama onlara bölen yok. [5] Narin yiyeceklerle beslenenler sokaklarda perişan oldu; al kırmızılar içinde büyütülenler gübre yığınlarına sarılıyor. [6] Çünkü halkımın kızının günahı Sodom'un günahından daha büyük; Sodom bir anda altüst edildi, ona insan eli değmedi. [7] Soyluları kardan daha arıydı, sütten daha ak; bedenleri yakuttan daha al, görünüşleri laciverttaşı gibiydi. [8] Şimdiyse görünüşleri kömürden daha kara, sokaklarda tanınmıyorlar; derileri kemiklerine yapışmış, kurumuş, sopa gibi olmuş. [9] Kılıçla öldürülenler açlıktan ölenlerden daha iyidir; çünkü bunlar tarla ürünlerinin yokluğunda eriyip gider, bitkin düşüp can verirler. [10] Şefkatli kadınlar kendi çocuklarını kaynattı; halkımın kızının yıkımı sırasında çocukları kendilerine yiyecek oldu. [11] RAB öfkesini bütünüyle ortaya koydu, şiddetli kızgınlığını döktü; Siyon'da bir ateş yaktı, o ateş onun temellerini yiyip bitirdi. [12] Yeryüzünün kralları da, dünyanın bütün halkları da, düşmanın ve hasmın Yeruşalim'in kapılarından gireceğine inanmazdı. [13] Bütün bunlar peygamberlerinin günahları, kâhinlerinin suçları yüzündendi; çünkü onlar doğruların kanını onun ortasında döktüler. [14] Sokaklarda körler gibi dolaşıyorlar, kana bulanmış durumdalar; öyle ki kimse giysilerine dokunamıyor. [15] “Çekilin! Pis!” diye bağırdılar onlara. “Çekilin, çekilin, dokunmayın!” Kaçıp başıboş dolaşınca uluslar arasında, “Artık burada kalamazlar” dendi. [16] RAB'bin öfkesi onları dağıttı, artık onlara bakmayacak; kâhinlere saygı göstermediler, ihtiyarlara da lütuf etmediler. [17]

Gözlerimiz hâlâ boş yere yardım aramaktan tükeniyor; gözleyip durduk, ama bizi kurtaramayacak bir ulusu bekledik. [18] Adımlarımızı izliyorlar, bu yüzden sokaklarımızda yürüyemiyoruz; sonumuz yaklaştı, günlerimiz doldu, çünkü sonumuz geldi. [19] Peşimizdekiler göğün kartallarından daha çevikti; dağlarda bizi kovaladılar, çölde bize pusu kurdular. [20] Burnumuzun soluğu, RAB'bin mesh edilmişi, onların çukurlarında yakalandı; onun için, "Uluslar arasında onun gölgesinde yaşayacağız" demiştik. [21] Sevin ve coş, ey Uz ülkesinde yaşayan Edom kızı! Kâse sana da geçecek; sarhoş olacak, çıplaklığını açacaksın. [22] Ey Siyon kızı, suçunun cezası tamamlandı; RAB seni artık sürgüne götürmeyecek. Ama ey Edom kızı, suçunu cezalandıracak; günahlarını açığa çıkaracak.

5

[1] Anımsa, RAB, başımıza gelenleri; bak, utancımızı gör. [2] Mirasımız yabancılara geçti, evlerimiz el oğullarına kaldı. [3] Öksüz kaldık, babasızız; annelerimiz dul kadınlar gibi oldu. [4] Suyumuzu parayla içiyoruz, odunumuzu satın alıyoruz. [5] Kovalayanlar boynumuza çöktü; yorulduk, dinlenemiyoruz. [6] Ekmekle doyalım diye Mısırlılara da Asurlulara da el açtık. [7] Atalarımız günah işledi, artık yoklar; onların suçlarının yükünü biz taşıyoruz. [8] Köleler bize egemen oldu; bizi onların elinden kurtaran kimse yok. [9] Canımız pahasına ekmeğimizi getiriyoruz, çünkü kırların kılıcı yüzünden. [10] Açlığın kavurucu sıcağından dolayı derimiz fırın gibi karardı. [11] Siyon'da kadınlara, Yahuda kentlerinde genç kızlara tecavüz ettiler. [12] Önderler ellerinden asıldı; ihtiyarların yüzüne saygı gösterilmedi. [13] Genç adamlar değirmen çekti, çocuklar odun yükü altında sendeledi. [14] İhtiyarlar kent kapısından çekildi, gençler müziği bıraktı. [15] Yüreğimizin sevinci bitti, dansımız yasa döndü. [16] Başımızdan taç düştü. Vay halimize, çünkü günah işledik. [17] Bu yüzden yüreğimiz bitkin, bu yüzden gözlerimiz karardı. [18] Çünkü Siyon Dağı ıssız kaldı, üzerinde tilkiler dolaşıyor. [19] Ama sen, ya RAB, sonsuza dek kalırsın; tahtın kuşaktan kuşağa sürer. [20] Bizi neden sonsuza dek unutuyorsun, neden bizi bu kadar uzun süre terk ediyorsun? [21] Bizi kendine döndür, ya RAB, biz de dönelim; günlerimizi eskisi gibi yenile. [22] Ama sen bizi tümüyle reddettin; bize karşı çok öfkelisin.

Hezekiel

1

[1] Otuzuncu yılda, dördüncü ayın beşinci günü, Kebar Irmağı kıyısında sürgünlerin arasındayken gökler açıldı, Tanrı'dan gelen görümler gördüm. [2] Ayın beşinci günüydü; Kral Yehoyakin'in sürgüne götürülüşünün beşinci yılıydı. [3] Kildaniler'in ülkesinde, Kebar Irmağı kıyısında, Buzi oğlu kâhin Hezekiel'e RAB'bin sözü açıkça geldi; orada RAB'bin eli onun üzerindeydi. [4] Baktım, kuzeyden fırtınalı bir rüzgâr geliyor. Büyük bir bulut vardı; içinden şimşekler çakıyor, çevresi ışıkla parlıyordu. Bulutun ortasından, ateşin içinden, kor gibi parlayan maden görünümünde bir şey çıkıyordu. [5] Ortadan dört canlı varlığın benzeri çıktı. Görünüşleri şuydu: İnsan biçimini andırıyorlardı. [6] Her birinin dört yüzü, her birinin dört kanadı vardı. [7] Ayakları dümdüzdü; ayak tabanları buzağı ayağının tabanı gibiydi. Cilalanmış tunç gibi parlıyorlardı. [8] Dört yanlarında, kanatlarının altında insan elleri vardı. Dördünün de yüzleri ve kanatları şöyleydi: [9] Kanatları birbirine bitişiyordu. Giderlerken dönmüyorlardı; her biri dosdoğru ileri gidiyordu. [10] Yüzlerinin görünüşü şuydu: Dördünün de insan yüzü vardı. Dördünün sağ yanında aslan yüzü, sol yanında öküz yüzü vardı; dördünün de kartal yüzü vardı. [11] Yüzleri böyleydi. Kanatları yukarı doğru açılmıştı. Her birinin iki kanadı öbürününkine değiyor, iki kanadı da bedenini örtüyordu. [12] Her biri dosdoğru ileri gidiyordu. Ruh nereye gitmek istese oraya gidiyorlardı; giderlerken dönmüyorlardı. [13] Canlı varlıkların görünüşü ateşten yanan korlar, meşaleler gibiydi. Ateş canlı varlıkların arasında gidip geliyordu; parlaktı ve içinden şimşekler çıkıyordu. [14] Canlı varlıklar şimşek çakışı gibi koşup geri dönüyordu. [15] Canlı varlıklara baktım; yeryüzünde, her birinin yanında bir tekerlek vardı. [16] Tekerleklerin görünüşü ve yapısı zebercet taşını andırıyordu. Dördü de aynı biçimdeydi; görünüşleri ve yapıları sanki iç içe geçmiş bir tekerlek gibiydi. [17] Gittiklerinde dört yönlerinden birine gidiyorlardı; giderlerken dönmüyorlardı. [18] Çemberleri yüksekti, korku vericiydi; dördünün çemberleri de her yanından gözlerle doluydu. [19] Canlı varlıklar gidince tekerlekler de yanlarında gidiyordu; canlı varlıklar yerden yükselince tekerlekler de yükseliyordu. [20] Ruh nereye gitmek istese oraya gidiyorlardı; tekerlekler de yanlarında yükseliyordu. Çünkü canlı varlığın ruhu tekerleklerin içindeydi. [21] Onlar gidince bunlar da gidiyordu; onlar durunca bunlar da duruyordu. Onlar yerden yükselince tekerlekler de yanlarında yükseliyordu. Çünkü canlı varlığın ruhu tekerleklerin içindeydi. [22] Canlı varlıkların başları üzerinde, görünüşü korku veren billuru andıran bir kubbe benzeri vardı; başlarının üstüne doğru gerilmişti. [23] Kubbenin altında kanatları dümdüz uzanıyordu, biri ötekine doğru. Her birinin bedenini örten iki kanadı bir yanda, iki kanadı öbür yandaydı. [24] Gittiklerinde kanatlarının sesini işittim; gür suların sesi gibiydi, Her Şeye Gücü Yeten'in sesi gibiydi, kargaşa sesi, ordu gürültüsü gibiydi. Durduklarında kanatlarını indiriyorlardı. [25] Başlarının üstündeki kubbenin üzerinden bir ses geldi. Durduklarında kanatlarını indiriyorlardı. [26] Başlarının üstündeki kubbenin üzerinde tahtı andıran bir benzerlik vardı; görünüşü safir taşını andırıyordu. Tahtı andıran bu benzerliğin üzerinde de, görünüşü insanı andıran bir benzerlik vardı. [27] Belinden yukarısında, çevresi ateş gibi olan kor madenini andıran bir görünüş gördüm. Belinden aşağısında da ateşi andıran bir görünüş gördüm; çevresinde bir parlaklık vardı. [28] Yağmurlu günde bulutun içindeki gökkuşağı nasıl görünürse, çevredeki parlaklık da öyle görünüyordu. Bu, RAB'bin yüceliğinin benzerliğinin görünüşüydü. Bunu görünce yüzüstü yere kapandım ve konuşan birinin sesini işittim.

2

[1] Bana, "İnsanoğlu, ayağa kalk, seninle konuşacağım" dedi. [2] O benimle konuşurken Ruh içime girdi ve beni ayağa kaldırdı; konuşanı duydum. [3] Bana şöyle dedi: "İnsanoğlu, seni İsrail halkına, bana başkaldırmış asi bir ulusa gönderiyorum. Onlar da ataları da bugüne dek bana karşı suç işlediler. [4] Bu insanlar yüzsüz ve

katı yüreklidir. Seni onlara gönderiyorum; onlara, ‘Egemen RAB şöyle diyor’ diyeceksin. 5 İster dinlesinler ister dinlemesinler, çünkü onlar asi bir evdir, yine de aralarında bir peygamber bulunduğunu bilecekler. 6 Sen, ey insanoğlu, onlardan da sözlerinden de korkma. Etrafında dikenler, çalılar olsa da, akrepler arasında yaşasan da, sözlerinden korkma, bakışları yüzünden yılma; çünkü onlar asi bir evdir. 7 Sözlerimi onlara söyleyeceksin; ister dinlesinler ister dinlemesinler. Çünkü son derece asidirler. 8 Ama sen, ey insanoğlu, sana söylediklerimi dinle. O asi ev gibi asi olma. Ağzını aç ve sana vereceğimi ye.” 9 Baktım, bana doğru uzanmış bir el vardı; elin içinde de bir tomar vardı. 10 Tomarı önümde açtı. Önü de arkası da yazılıydı; üzerinde ağıtlar, yas ve vay sözleri yazılıydı.

3

1 Bana, “İnsanoğlu, bulduğunu ye. Bu tomarı ye, sonra git, İsrail halkına konuş” dedi. 2 Ben de ağzımı açtım, o da bana tomarı yedirdi. 3 Bana, “İnsanoğlu, bu sana verdiğim tomarla karnını doyur, içini onunla doldur” dedi. Ben de yedim; ağzımda bal gibi tatlıydı. 4 Sonra bana, “İnsanoğlu, İsrail halkına git ve onlara benim sözlerimi söyle” dedi. 5 Çünkü sen yabancı dilli, anlaşılması güç konuşan bir halka değil, İsrail halkına gönderiliyorsun. 6 Sözlerini anlayamayacağın yabancı dilli, anlaşılması güç konuşan birçok halka gönderilmiyorsun. Kuşkusuz seni onlara gönderseydim seni dinlerlerdi. 7 Ama İsrail halkı seni dinlemek istemeyecek, çünkü beni dinlemek istemiyorlar. Bütün İsrail halkı inatçı ve katı yüreklidir. 8 İşte, yüzünü onların yüzüne karşı sert, alnını da onların alnına karşı sert kıldım. 9 Alnını çakmaktaşından daha sert, elmas gibi yaptım. Onlardan korkma, bakışlarından yılma; çünkü onlar asi bir halktır.” 10 Sonra bana, “İnsanoğlu, sana söyleyeceğim bütün sözleri yüreğine al, kulaklarınla dinle” dedi. 11 “Git, sürgündeki halkının çocuklarına konuş ve onlara de ki: ‘Egemen RAB şöyle diyor.’ İster dinlesinler, ister dinlemesinler.” 12 Sonra Ruh beni yukarı kaldırdı. Arkamdan büyük bir uğultunun sesi geldi: “RAB'bin yüceliği bulunduğu yerden kutsansın!” 13 Canlı yaratıkların kanatlarının birbirine değen sesini ve yanlarındaki tekerleklerin sesini, büyük bir uğultu gibi duydum. 14 Ruh beni yukarı kaldırıp götürdü. Ben acı içinde, ruhum öfkeyle dolu olarak gittim; RAB'bin eli üzerimde güçlüydü. 15 Sonra Kevar Irmağı kıyısındaki Tel-Aviv'de yaşayan sürgünlerin yanına geldim. Yaşadıkları yerde aralarında yedi gün sarsılmış halde oturdum. 16 Yedi günün sonunda RAB'bin sözü bana geldi: 17 “İnsanoğlu, seni İsrail halkı için gözcü yaptım. Bu yüzden ağzımdan çıkan sözü dinle ve onları benim adıma uyar. 18 Kötü kişiye, ‘Kesinlikle öleceksin’ dediğimde, sen onu uyarmasan, canını kurtarmak için kötü kişiyi kötü yolundan döndürmek üzere konuşmasan, o kötü kişi kendi suçunun içinde ölecek; ama onun kanını senin elinden isteyeceğim. 19 Ama kötü kişiyi uyarırsan, o da kötülüğünden ve kötü yolundan dönmezse, kendi suçunun içinde ölecek; sen ise canını kurtarmış olacaksın. 20 Yine, doğru kişi doğruluğundan dönüp suç işlerse ve ben önüne bir tökez taşı koyarsam, o ölecek. Sen onu uyarmadığın için günahı içinde ölecek; yaptığı doğru işler anılmayacak. Ama onun kanını senin elinden isteyeceğim. 21 Ama doğru kişiyi günah işlememesi için uyarırsan ve o da günah işlemezse, uyarıyı dikkate aldığı için kesinlikle yaşayacak; sen de canını kurtarmış olacaksın.” 22 RAB'bin eli orada üzerimdeydi. Bana, “Kalk, ovaya çık, orada seninle konuşacağım” dedi. 23 Ben de kalkıp ovaya çıktım. İşte, Kevar Irmağı yanında gördüğüm yüceliğin aynısı orada duruyordu. Yüzüstü yere kapandım. 24 Sonra Ruh içime girdi ve beni ayağa kaldırdı. Benimle konuşup, “Git, evine kapan” dedi. 25 “Ama sen, insanoğlu, bak, üzerine bağlar koyacaklar, seni onlarla bağlayacaklar; aralarına çıkamayacaksın. 26 Dilini damağına yapıştıracağım; dilsiz olacaksın, onları azarlayan biri olmayacaksın. Çünkü onlar asi bir halktır. 27 Ama seninle konuştuğum zaman ağzını açacağım. Onlara, ‘Egemen RAB şöyle diyor’ diyeceksin. Dinleyen dinlesin, dinlemeyen dinlemesin; çünkü onlar asi bir halktır.”

4

[1] Sen de, ey insanoğlu, bir kiremit al, onu önüne koy ve üzerine bir kent, yani Yeruşalim'i çiz. [2] Ona karşı kuşatma kur, ona karşı kuşatma kuleleri yap, ona karşı bir toprak set yığ; çevresine ordugahlar kur, dört bir yanına koçbaşları yerleştir. [3] Kendine demir bir sac al ve onu seninle kent arasında demir bir duvar gibi dik. Yüzünü ona çevir; kent kuşatma altında kalacak ve sen de ona karşı kuşatma kuracaksın. Bu, İsrail halkı için bir belirti olacak. [4] Sonra sol yanına yat ve İsrail halkının suçunu onun üzerine yüklen. Üzerine yattığın günlerin sayısı kadar onların suçunu taşıyacaksın. [5] Çünkü onların suçunun yıllarını sana gün sayısı olarak verdim: üç yüz doksan gün. Böylece İsrail halkının suçunu taşıyacaksın. [6] Bunları tamamlayınca bu kez sağ yanına yat; Yahuda halkının suçunu taşıyacaksın. Sana kırk gün verdim; her gün bir yılı temsil ediyor. [7] Kolunu sıvamış olarak yüzünü Yeruşalim kuşatmasına çevir ve ona karşı peygamberlik et. [8] İşte, üzerine bağlar koyacağım; kuşatma günlerini tamamlayıncaya kadar bir yandan öbür yana dönemeyeceksin. [9] Kendine buğday, arpa, bakla, mercimek, darı ve siyez al; bunları bir kaba koyup kendine ekmek yap. Yanına yatacağın gün sayısı boyunca, yani üç yüz doksan gün, bunu yiyeceksin. [10] Yiyeceğin yiyecek tartıyla olacak: günde yirmi şekel. Bunu belirli vakitlerde yiyeceksin. [11] Suyu da ölçüyle içeceksin: hinin altıda biri kadar. Onu belirli vakitlerde içeceksin. [12] Onu arpa çöreği gibi yiyeceksin; insanların gözü önünde, insan dışkısıyla pişireceksin. [13] RAB dedi ki, “İsrailliler, aralarına süreceğim ulusların içinde ekmeklerini işte böyle murdar olarak yiyecekler.” [14] O zaman ben, “Ah, Egemen RAB!” dedim, “Canım hiç kirlenmedi. Gençliğimden bugüne kadar kendiliğinden ölen ya da yırtıcı hayvanların parçaladığı hayvanlardan yemedim. Ağzıma hiçbir iğrenç et girmedi.” [15] Bunun üzerine bana dedi ki, “Bak, insan dışkısı yerine sana sığır gübresi verdim; ekmeğini onun üzerinde hazırlayacaksın.” [16] Bana yine dedi ki, “Ey insanoğlu, işte Yeruşalim'de ekmek desteğini kıracağım. Ekmeklerini tartıyla ve kaygı içinde yiyecekler; sularını ölçüyle ve dehşet içinde içecekler. [17] Öyle ki ekmekten ve sudan yoksun kalacaklar, birbirleri karşısında dehşete düşecekler ve suçları yüzünden eriyip gidecekler.”

5

[1] Ey insanoğlu, keskin bir kılıç al. Onu berber usturası gibi kullanıp başının ve sakalının üzerinden geçir. Sonra bir terazi al, kılları tartıp böl. [2] Kuşatma günleri tamamlanınca kılların üçte birini kentin ortasında ateşte yak. Üçte birini alıp kentin çevresinde kılıçla vur. Öbür üçte birini de rüzgâra savur; ben de onların ardından kılıç çekeceğim. [3] Ama onlardan sayıca az bir kısmını alıp giysinin eteklerine bağla. [4] Sonra bunlardan da birazını alıp ateşin ortasına at ve ateşte yak. Oradan bütün İsrail halkına yayılacak bir ateş çıkacak. [5] Egemen RAB şöyle diyor: İşte Yeruşalim budur. Onu ulusların ortasına yerleştirdim; çevresini ülkeler sardı. [6] Ama o, kötü davranarak kurallarıma uluslardan daha çok başkaldırdı; çevresindeki ülkelerden daha çok kurallarıma karşı geldi. Çünkü kurallarımı reddettiler, kurallarımın yolunda yürümediler. [7] Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Çevrenizdeki uluslardan daha taşkın olduğunuz, kurallarımın yolunda yürümediğiniz, hükümlerimi yerine getirmediğiniz, hatta çevrenizdeki ulusların hükümlerine bile uymadığınız için, [8] bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: İşte ben, evet ben, sana karşıyım. Ulusların gözü önünde senin ortanda yargılarımı uygulayacağım. [9] İğrençliklerin yüzünden senin içinde daha önce yapmadığım bir şeyi yapacağım; benzerini bir daha da yapmayacağım. [10] Bu yüzden senin ortanda babalar oğullarını yiyecek, oğullar da babalarını yiyecek. Hakkında yargılarımı uygulayacağım ve senden geriye kalanların tümünü dört yöne savuracağım. [11] Bu yüzden, varlığım hakkı için, diyor Egemen RAB, kutsal yerimi bütün tiksindirici şeylerinle ve bütün iğrençliklerinle kirlettiğin için, ben de seni azaltacağım. Gözüm seni esirgemeyecek, sana acımayacağım da. [12] İçinizin üçte biri salgından ölecek, aranızda kıtlıkla tükenecek. Üçte biri çevrenizde kılıçla düşecek. Üçte birini de dört yöne savuracağım ve onların ardından kılıç çekeceğim. [13] Böylece öfkem son bulacak. Onlara karşı gazabımı dindirince içim yatışacak. Gazabımı üzerlerinde tükettiğimde, ben RAB'bin kıskanç gayretimle konuşmuş olduğumu anlayacaklar. [14] Ayrıca seni çevrendeki uluslar arasında, gelip geçen herkesin gözü önünde bir viraneliğe ve aşağılanmaya

çevireceğim. 15 Öfkeyle, gazapla ve kızgın azarlarla hakkında yargılarımı uyguladığımda, çevrendeki uluslar için bir aşağılanma, alay konusu, ders ve dehşet olacaksın. Ben RAB konuştum. 16 Sizi yok etmek için gönderdiğim kıtlığın öldürücü oklarını üzerinize saldığımda, kıtlığı artıracağım, ekmek desteğinizi kıracağım. 17 Üzerinize kıtlık ve vahşi hayvanlar salacağım; seni çocuksuz bırakacaklar. Salgın ve kan dökülmesi içinden geçecek. Üzerine kılıç getireceğim. Ben RAB konuştum.

6

1 RAB'bin sözü bana geldi. Şöyle dedi: 2 “İnsanoğlu, yüzünü İsrail dağlarına çevir ve onlara karşı peygamberlik et. 3 De ki, ‘Ey İsrail dağları, Egemen RAB'bin sözünü duyun! Egemen RAB dağlara, tepelere, dere yataklarına ve vadilere şöyle diyor: İşte, üzerinize kılıç getireceğim ve tapınma yerlerinizi yok edeceğim. 4 Sunaklarınız ıssız kalacak, buhur sunaklarınız parçalanacak. Öldürülenlerinizi putlarınızın önüne sereceğim. 5 İsrailoğulları'nın cesetlerini putlarının önüne yatıracağım, kemiklerinizi sunaklarınızın çevresine dağıtacağım. 6 Yaşadığınız her yerde kentler yıkıma uğrayacak, tapınma yerleri ıssız kalacak. Böylece sunaklarınız yıkılıp ıssız kalacak, putlarınız kırılıp yok olacak, buhur sunaklarınız kesilip devrilecek, yaptıklarınız ortadan kaldırılacak. 7 Öldürülenler aranıza düşecek. O zaman benim RAB olduğumu bileceksiniz. 8 Ama bir kalıntı bırakacağım; çünkü ülkelere dağıtıldığınızda, uluslar arasında kılıçtan kurtulanlarınız olacak. 9 İçinizden kurtulanlar, sürgün edildikleri uluslar arasında beni anacaklar. Benden sapan ahlaksız yürekleriyle ve putlarının ardından fuhuş eden gözleriyle yüreğimi nasıl kırdıklarını anlayacaklar. İşledikleri bütün iğrençlikler ve kötülükler yüzünden kendilerinden tiksinecekler. 10 Benim RAB olduğumu bilecekler. Bunu başlarına getireceğimi boş yere söylemedim. 11 Egemen RAB şöyle diyor: Elini çırp, ayağını yere vur ve de ki, ‘Vah, İsrail halkının bütün kötü iğrençliklerine!’ Çünkü kılıçla, kıtlıkla ve salgınla düşecekler. 12 Uzakta olan salgından ölecek, yakında olan kılıçla düşecek, sağ kalıp kuşatma altında kalan da kıtlıktan ölecek. Öfkemin bütün ağırlığını üzerlerine böyle indireceğim. 13 Öldürülenleri putlarının arasında, sunaklarının çevresinde, her yüksek tepenin üstünde, bütün dağ doruklarında, her yeşil ağacın altında, her sık meşenin altında, bütün putlarına hoş koku sundukları yerlerde yatarken benim RAB olduğumu bileceksiniz. 14 Elimi onlara karşı uzatacağım. Yaşadıkları her yerde ülkeyi ıssız ve viran edeceğim; çölden Diblah'a kadar her yeri harabeye çevireceğim. O zaman benim RAB olduğumu bilecekler.”

7

1 Sonra RAB'bin sözü bana geldi; şöyle dedi: 2 “Ey insanoğlu, Egemen RAB İsrail diyarı için şöyle diyor: Son geldi! Ülkenin dört köşesine son geldi. 3 Şimdi sonun sana geldi. Öfkemi üzerine salacağım, yollarına göre seni yargılayacağım; bütün iğrençliklerini başına getireceğim. 4 Gözüm seni esirgemeyecek, sana acımayacağım. Yollarının karşılığını başına getireceğim; iğrençliklerin orta yerinde olacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın. 5 Egemen RAB şöyle diyor: Felaket geliyor, eşi benzeri olmayan bir felaket! İşte geliyor. 6 Son geldi, son geldi! Sana karşı uyandı; işte geliyor. 7 Ey ülkede yaşayan, sonun sana geldi. Vakit geldi, gün yaklaştı; dağlarda sevinç çığlıklarının değil, kargaşanın günü. 8 Yakında öfkemi üzerine dökeceğim, sana karşı öfkemi sonuna kadar yerine getireceğim. Seni yollarına göre yargılayacağım, bütün iğrençliklerini başına getireceğim. 9 Gözüm esirgemeyecek, acımayacağım. Yollarına göre başına getireceğim; iğrençliklerin orta yerinde olacak. O zaman vuranın ben, RAB, olduğumu anlayacaksın. 10 İşte o gün! İşte geliyor! Felaket ortaya çıktı. Değnek filizlendi, kibir tomurcuklandı. 11 Zorbalık kötülüğün değneği olmak için ayağa kalktı. Onlardan hiçbiri kalmayacak; kalabalıkları da, zenginlikleri de. Aralarında değerli hiçbir şey olmayacak. 12 Vakit geldi, gün yaklaştı. Alan sevinmesin, satan yas tutmasın; çünkü öfke bütün topluluğun üzerine geliyor. 13 Çünkü satan kişi, yaşasa bile, sattığı mala geri dönemeyecek. Çünkü görü bütün topluluğa

ilişkindir; hiçbiri geri dönmeyecek. Hiç kimse yaşamındaki suçla kendini güçlendiremeyecek. 14 Borazanı çaldılar, her şeyi hazırladılar; ama savaşa giden yok. Çünkü öfkem bütün topluluğun üzerine. 15 Dışarıda kılıç var, içeride salgınla kıtlık var. Tarlada olan kılıçtan ölecek; kentte olanıysa kıtlıkla salgın yiyip bitirecek. 16 Kaçabilenler kaçacak; dağlarda, vadilerin güvercinleri gibi olacaklar. Hepsi inleyecek, her biri kendi suçundan ötürü. 17 Bütün eller güçten düşecek, bütün dizler su gibi çözülecek. 18 Çula bürünecekler, dehşet onları kaplayacak. Bütün yüzlerde utanç olacak, bütün başlar kel kalacak. 19 Gümüşlerini sokaklara atacaklar, altınları kirli bir şey gibi olacak. RAB'bin gazap gününde gümüşleri de altınları da onları kurtaramayacak. Canlarını doyuramayacak, karınlarını dolduramayacaklar. Çünkü bunlar onların suçuna tökezleme nedeni oldu. 20 Görkemli süsünü yücelik için koymuştu; ama onlar iğrenç putlarının, tiksindirici şeylerinin suretlerini onda yaptılar. Bu yüzden onu onlar için kirli bir şey yaptım. 21 Onu yabancıların eline yağma olarak, yeryüzünün kötülerin eline talan olarak vereceğim. Onlar da onu kirletecek. 22 Yüzümü onlardan çevireceğim. Gizli yerimi kirletecekler; yağmacılar oraya girip onu kirletecek. 23 Zinciri hazırla! Çünkü ülke kanlı suçlarla dolu, kent zorbalıkla dolu. 24 Bu yüzden ulusların en kötülerini getireceğim; onların evlerine el koyacaklar. Güçlülerin kibrine son vereceğim; kutsal yerleri kirletilecek. 25 Yıkım geliyor. Esenlik arayacaklar, ama esenlik olmayacak. 26 Felaket felaketin üstüne gelecek, haber haberin üstüne binecek. Peygamberden görü arayacaklar; ama kâhinden yasa, ihtiyarlardan öğüt kaybolacak. 27 Kral yas tutacak, önder yıkımla kuşanacak, ülkedeki halkın elleri titreyecek. Onlara yollarına göre davranacağım, kendi yargılarına göre onları yargılayacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

8

1 Altıncı yılda, altıncı ayın beşinci gününde, ben evimde otururken ve Yahuda'nın ihtiyarları önümde otururken, Egemen RAB'bin eli orada üzerime indi. 2 Baktım, ateşe benzer bir görünüm vardı; belinden aşağısı ateş gibiydi, belinden yukarısıysa parlaklık gibiydi, kor halindeki maden görünümündeydi. 3 El biçiminde bir şey uzattı, başımdan bir tutam saç aldı. Ruh beni yerle gök arasından kaldırdı ve Tanrı'nın görümlerinde beni Yeruşalim'e, kuzeye bakan iç avlu kapısının girişine götürdü; kıskançlığı kışkırtan kıskançlık suretinin bulunduğu yere götürdü. 4 İşte, İsrail Tanrısı'nın yüceliği oradaydı; ovada gördüğüm görünümün aynısıydı. 5 Sonra bana, “İnsanoğlu, gözlerini şimdi kuzeye doğru kaldır,” dedi. Ben de gözlerimi kuzeye doğru kaldırdım; işte, sunak kapısının kuzeyinde, girişte o kıskançlık sureti vardı. 6 Bana, “İnsanoğlu, onların ne yaptığını görüyor musun?” dedi. “İsrail halkının burada yaptığı büyük iğrençlikleri görüyor musun? Bunlar beni kutsal yerimden uzaklaştırıyor. Ama sen daha başka büyük iğrençlikler de göreceksin.” 7 Beni avlunun kapısına götürdü. Bakınca, işte, duvarda bir delik vardı. 8 Sonra bana, “İnsanoğlu, şimdi duvarı kaz,” dedi. Ben de duvarı kazdım; işte, bir kapı vardı. 9 Bana, “İçeri gir de burada yaptıkları kötü iğrençlikleri gör,” dedi. 10 Ben de içeri girdim ve gördüm; işte, duvarın her yanına her türlü sürüngenin, iğrenç hayvanın ve İsrail halkının bütün putlarının tasvirleri işlenmişti. 11 İsrail halkının ihtiyarlarından yetmiş adam onların önünde duruyordu; aralarında Şafan oğlu Yaazanya da duruyordu. Her birinin elinde buhurdan vardı ve yükselen buhur bulutunun kokusu etrafa yayılıyordu. 12 Sonra bana, “İnsanoğlu, İsrail halkının ihtiyarlarının karanlıkta ne yaptığını gördün mü?” dedi. “Her biri kendi put tasvirleri odasında yapıyor. Çünkü, ‘RAB bizi görmüyor; RAB bu ülkeyi terk etti’ diyorlar.” 13 Bana yine, “Onların yaptığı daha başka büyük iğrençlikler de göreceksin,” dedi. 14 Sonra beni RAB'bin evinin kuzeye bakan kapısının girişine götürdü. İşte, orada kadınlar oturmuş Tammuz için ağlıyordu. 15 Bana, “Bunu gördün mü, insanoğlu?” dedi. “Bunlardan daha büyük iğrençlikler de göreceksin.” 16 Beni RAB'bin evinin iç avlusuna götürdü. İşte, RAB'bin tapınağının kapısında, eyvanla sunak arasında, sırtlarını RAB'bin tapınağına, yüzlerini doğuya dönmüş yaklaşık yirmi beş adam vardı; doğuya, güneşe tapınıyorlardı. 17 Sonra bana, “Bunu gördün mü, insanoğlu?” dedi. “Yahuda halkının burada yaptıkları iğrençlikleri işlemesi küçük bir şey mi? Ülkeyi zorbalıkla doldurdular, beni öfkelendirmeye yine döndüler. İşte, dalı burunlarına götürüyorlar.” 18 “Bu yüzden ben de öfkeyle

davranacağım; gözüm acımayacak, merhamet etmeyeceğim. Kulaklarıma yüksek sesle bağıracaklar, ama onları dinlemeyeceğim.”

9

[1] Sonra yüksek sesle kulaklarıma seslenip şöyle dedi: “Kentten sorumlu olanlar yaklaşsın; her biri elinde yıkım silahıyla gelsin.” [2] Kuzeye bakan yukarı kapının yolundan altı adam geldi. Her birinin elinde boğazlama silahı vardı. Aralarında, keten giysili bir adam da vardı; yanında da yazıcının hokkası asılıydı. İçeri girdiler ve tunç sunağın yanında durdular. [3] İsrail Tanrısı'nın yüceliği, üzerinde bulunduğu keruvun üstünden kalkıp tapınağın eşiğine geldi. Sonra yanında yazıcının hokkası asılı olan, keten giysili adama seslendi. [4] RAB ona, “Kentin içinden, Yeruşalim'in içinden geç ve orada yapılan bütün iğrençlikler yüzünden iç çeken, feryat eden adamların alınlarına bir işaret koy” dedi. [5] Ötekilere de ben işitirken şöyle dedi: “Onun ardından kentin içinden geçin ve vurun. Gözünüz esirgemesin, acımayın. [6] Yaşlıyı, delikanlıyı, genç kızı, çocukları ve kadınları büsbütün öldürün. Ama üzerinde işaret olan hiç kimseye yaklaşmayın. İşe kutsal yerimden başlayın.” Böylece tapınağın önünde duran ihtiyarlardan başladılar. [7] Onlara, “Tapınağı kirletin, avluları öldürülenlerle doldurun. Çıkın!” dedi. Onlar da çıkıp kentte vurmaya başladılar. [8] Onlar öldürürken ben tek başıma kalmıştım. Yüzüstü yere kapanıp feryat ettim: “Ah, Egemen RAB! Yeruşalim'e öfkeni boşaltırken İsrail'den geriye kalmış olanların hepsini yok mu edeceksin?” dedim. [9] Bana şöyle dedi: “İsrail ve Yahuda halkının suçu çok ama çok büyük. Ülke kanla dolu, kent de çarpıklıkla dolu. Çünkü, ‘RAB ülkeyi terk etti, RAB görmüyor’ diyorlar. [10] Ben de gözümü esirgemeyeceğim, acımayacağım. Yaptıklarının karşılığını kendi başlarına getireceğim.” [11] Bunun üzerine, yanında hokka asılı olan keten giysili adam durumu bildirip, “Bana buyurduğun gibi yaptım” dedi.

10

[1] Sonra baktım, keruvların başı üzerindeki kubbede, onların üstünde safir taşına benzer bir şey göründü; görünüşü tahtı andırıyordu. [2] Keten giysili adama seslenip, “Dönen tekerleklerin arasına, keruvun altına gir; ellerini keruvların arasındaki ateş korlarıyla doldur ve onları kentin üzerine saç” dedi. O da ben bakarken içeri girdi. [3] Adam içeri girdiğinde keruvlar tapınağın sağ tarafında duruyordu; bulut iç avluyu doldurdu. [4] RAB'bin yüceliği keruvun üzerinden yükselip tapınağın eşiğinin üzerinde durdu. Tapınak bulutla doldu, avlu da RAB'bin yüceliğinin parıltısıyla doldu. [5] Keruvların kanatlarının sesi dış avluya kadar duyuluyordu; konuştuğu zaman Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın sesi gibiydi. [6] Keten giysili adama, “Dönen tekerleklerin arasından, keruvların arasından ateş al” diye buyurduğunda, adam içeri girip bir tekerleğin yanında durdu. [7] Keruvlardan biri, keruvların arasından elini aralarındaki ateşe uzattı; ateşten alıp keten giysili adamın ellerine koydu. Adam da onu alıp dışarı çıktı. [8] Keruvların kanatlarının altında insan eline benzeyen bir biçim görünüyordu. [9] Baktım, keruvların yanında dört tekerlek vardı; her keruvun yanında bir tekerlek bulunuyordu. Tekerleklerin görünüşü zebercet taşı gibi parlıyordu. [10] Dördünün de görünüşü aynıydı; sanki bir tekerleğin içinde başka bir tekerlek vardı. [11] Giderlerken dört yöne doğru gidiyorlardı; ilerlerken dönmüyorlardı. Başın baktığı yere doğru gidiyorlardı; ilerlerken dönmüyorlardı. [12] Bütün bedenleri, sırtları, elleri, kanatları ve dört tekerleğin çevresi gözlerle kaplıydı. [13] Benim işittiğim yerde tekerleklere “dönen tekerlekler” diye seslenildi. [14] Her birinin dört yüzü vardı: birincisi keruv yüzü, ikincisi insan yüzü, üçüncüsü aslan yüzü, dördüncüsü kartal yüzüydü. [15] Keruvlar yükseldi. Kebar Irmağı kıyısında gördüğüm canlı varlık buydu. [16] Keruvlar yürüdüğünde tekerlekler de onların yanında yürüyordu. Keruvlar yerden yükselmek için kanatlarını kaldırdığında, tekerlekler de yanlarından ayrılmıyordu. [17] Onlar durunca bunlar da duruyordu; onlar yükselince bunlar da onlarla birlikte yükseliyordu. Çünkü canlı varlığın ruhu onlardaydı. [18] RAB'bin yüceliği tapınağın eşiğinin üzerinden ayrılıp keruvların

üzerinde durdu. 19 Keruvlar ben bakarken kanatlarını kaldırıp yerden yükseldi; çıktıklarında tekerlekler de onların yanındaydı. RAB'bin Tapınağı'nın doğu kapısının girişinde durdular; İsrail Tanrısı'nın yüceliği yukarıda onların üzerindeydi. 20 Kebar Irmağı kıyısında İsrail Tanrısı'nın altında gördüğüm canlı varlık buydu; onların keruvlar olduğunu anladım. 21 Her birinin dört yüzü ve dört kanadı vardı; kanatlarının altında insan ellerine benzeyen bir şey vardı. 22 Yüzlerinin görünüşü, Kebar Irmağı kıyısında gördüğüm yüzlerin aynısıydı. Her biri dosdoğru ileri gidiyordu.

11

1 Sonra Ruh beni kaldırıp RAB'bin Tapınağı'nın doğuya bakan doğu kapısına götürdü. Kapının girişinde yirmi beş adam vardı. Onların arasında halkın önderleri Azzur oğlu Yaazanya'yı ve Benaya oğlu Pelatya'yı gördüm. 2 O bana şöyle dedi: "İnsanoğlu, bu kentte kötülük tasarlayan, kötü öğüt veren adamlar bunlardır. 3 'Evler kurmanın zamanı yakın değil; kazan bu kenttir, et de biziz' diyorlar. 4 Bu yüzden onlara karşı peygamberlik et. Peygamberlik et, ey insanoğlu." 5 RAB'bin Ruhu üzerime indi ve bana şöyle dedi: "Konuş. RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, siz böyle söylüyorsunuz; aklınızdan geçenleri ben biliyorum. 6 Bu kentte öldürdüklerinizi çoğalttınız, sokaklarını ölülerle doldurdunuz." 7 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: 'Kentte yere serdiğiniz cesetler ettir, kazan da bu kenttir. Ama siz onun içinden çıkarılacaksınız. 8 Kılıçtan korktunuz, ben de üzerinize kılıç getireceğim,' diyor Egemen RAB. 9 'Sizi onun içinden çıkaracağım, yabancıların eline teslim edeceğim, aranızda yargılarımı uygulayacağım. 10 Kılıçla düşeceksiniz. Sizi İsrail sınırında yargılayacağım; o zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 11 Bu kent sizin kazanınız olmayacak, siz de onun içindeki et olmayacaksınız. Sizi İsrail sınırında yargılayacağım. 12 O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. Çünkü kurallarımda yürümediniz, hükümlerimi yerine getirmediniz; çevrenizdeki ulusların hükümlerine göre davrandınız.'" 13 Ben peygamberlik ederken Benaya oğlu Pelatya öldü. Bunun üzerine yüzüstü yere kapandım ve yüksek sesle haykırdım: "Ah, Egemen RAB! İsrail'in sağ kalanlarını bütünüyle yok mu edeceksin?" 14 RAB'bin sözü bana geldi: 15 "İnsanoğlu, kardeşlerin, öz kardeşlerin, akrabaların ve bütün İsrail halkı, hepsi de Yeruşalim'de yaşayanların kendilerine, 'RAB'den uzaklaşın. Bu ülke mülk olarak bize verildi' dediği kişilerdir." 16 Bu yüzden de ki: 'Egemen RAB şöyle diyor: Onları uluslar arasına uzaklara göndermiş, ülkelere dağıtmış olsam da, gittikleri ülkelerde bir süreliğine onlara kutsal bir sığınak olacağım.' 17 Bu yüzden de ki: 'Egemen RAB şöyle diyor: Sizi halkların arasından toplayacağım, dağıtıldığınız ülkelerden bir araya getireceğim ve İsrail ülkesini size vereceğim.' 18 Oraya gelecekler, oradaki bütün iğrenç şeyleri ve bütün tiksindirici putları ortadan kaldıracaklar. 19 Onlara tek yürek vereceğim, içlerine yeni bir ruh koyacağım. Taştan yüreği bedenlerinden çıkaracak, onlara etten bir yürek vereceğim. 20 Öyle ki kurallarımda yürüsünler, hükümlerimi tutup yerine getirsinler. Onlar benim halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım. 21 Ama yüreği iğrenç şeylerine ve tiksindirici putlarına bağlı olanların tuttuğu yolu kendi başlarına getireceğim,' diyor Egemen RAB. 22 Sonra keruvlar kanatlarını kaldırdı. Tekerlekler de yanlarındaydı. İsrail Tanrısı'nın yüceliği onların üstünde, yukarıdaydı. 23 RAB'bin yüceliği kentin içinden yükselip kentin doğusundaki dağın üzerinde durdu. 24 Ruh beni kaldırdı ve Tanrı'nın Ruhu aracılığıyla gördüğüm görümde beni Kildaniye'ye, sürgündekilerin yanına götürdü. Sonra gördüğüm görüm önümden çekildi. 25 Ben de RAB'bin bana gösterdiği her şeyi sürgündekilere anlattım.

12

1 RAB'bin sözü bana geldi: 2 "İnsanoğlu, sen başkaldıran bir halkın ortasında yaşıyorsun. Gözleri var, ama görmüyorlar; kulakları var, ama işitmiyorlar. Çünkü onlar başkaldıran bir halktır." 3 "Bu yüzden, ey insanoğlu, sürgüne gidecek biri gibi eşyalarını hazırla ve gündüz onların gözü önünde yola çık. Onların gözü önünde bulunduğun yerden başka bir yere git. Belki düşünürler; çünkü onlar

başkaldıran bir halktır.” [4] “Sürgüne gidecek birinin eşyası gibi eşyalarını gündüz onların gözü önüne çıkar. Sen de sürgüne gidenler gibi akşam onların gözü önünde dışarı çık.” [5] “Onların gözü önünde duvarı del ve eşyalarını oradan çıkar.” [6] “Onların gözü önünde onları omzuna alıp karanlıkta dışarı çıkar. Yüzünü ört ki ülkeyi görmeyesin. Çünkü seni İsrail halkına bir belirti yaptım.” [7] Bana buyurulduğu gibi yaptım. Eşyalarımı gündüz sürgüne gidecek birinin eşyası gibi dışarı çıkardım. Akşam olunca elimle duvarı deldim, eşyaları karanlıkta dışarı çıkardım ve onların gözü önünde omzuma aldım. [8] Sabah RAB'bin sözü bana geldi: [9] “İnsanoğlu, İsrail halkı, o başkaldıran halk, sana, ‘Ne yapıyorsun?’ demedi mi?” [10] “Onlara de ki, Egemen RAB şöyle diyor: Bu bildiri Yeruşalim'deki önderle ve oradaki bütün İsrail halkıyla ilgilidir.” [11] “De ki, ‘Ben sizin için bir belirtiyim. Benim başıma gelen, onların da başına gelecek. Sürgüne, tutsaklığa gidecekler.’” [12] “Aralarındaki önder, karanlıkta eşyasını omzuna alıp dışarı çıkacak. Onu oradan çıkarmak için duvarı delecekler. O da yüzünü örtecek, çünkü gözleriyle bu ülkeyi görmeyecek.” [13] “Ağımı onun üzerine gereceğim, tuzağıma yakalanacak. Onu Kildaniler'in ülkesine, Babil'e götüreceğim; ama orayı görmeyecek, yine de orada ölecek.” [14] “Çevresinde ona yardım edenleri ve bütün birliklerini her yöne dağıtacağım; arkalarından kılıç çekeceğim.” [15] “Onları ulusların arasına dağıtıp ülkelere savurduğum zaman, benim RAB olduğumu anlayacaklar.” [16] “Ama içlerinden kılıçtan, kıtlıktan ve salgından kurtulacak az sayıda kişiyi sağ bırakacağım. Böylece gittikleri ulusların arasında bütün iğrençliklerini anlatacaklar ve benim RAB olduğumu anlayacaklar.” [17] RAB'bin sözü bana geldi: [18] “İnsanoğlu, ekmeğini titreyerek ye, suyunu korku ve kaygı içinde iç.” [19] “Ülke halkına de ki, Egemen RAB, Yeruşalim'de yaşayanlar ve İsrail ülkesi için şöyle diyor: Ekmeklerini korkuyla yiyecekler, sularını dehşet içinde içecekler. Çünkü o ülkede yaşayanların şiddeti yüzünden ülke, içindeki her şeyle birlikte ıssız kalacak.” [20] “İnsan oturan kentler yıkılıp ıssız kalacak, ülke viraneye dönecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.” [21] RAB'bin sözü bana geldi: [22] “İnsanoğlu, İsrail ülkesinde dilden dile dolaşan şu söz ne demek: ‘Günler uzayıp gidiyor, her görüm boşa çıkıyor’?” [23] “Bu yüzden onlara de ki, Egemen RAB şöyle diyor: Bu sözü sona erdireceğim; artık İsrail'de bunu atasözü gibi söylemeyecekler. Onlara de ki, ‘Günler yaklaştı, her görümün gerçekleşmesi de yaklaştı.’” [24] “Çünkü artık İsrail halkının arasında ne sahte görüm kalacak ne de hoş sözlü fal.” [25] “Çünkü ben RAB'bim. Konuşacağım ve söylediğim söz yerine gelecek; artık gecikmeyecek. Ey başkaldıran halk, sizin günlerinizde o sözü söyleyeceğim ve onu yerine getireceğim, diyor Egemen RAB.” [26] RAB'bin sözü yine bana geldi: [27] “İnsanoğlu, bak, İsrail halkı, ‘Onun gördüğü görüm daha çok uzak günler içindir; o çok ilerideki zamanlar için peygamberlik ediyor’ diyor.” [28] “Bu yüzden onlara de ki, Egemen RAB şöyle diyor: Sözlerimin hiçbiri artık gecikmeyecek. Söylediğim söz yerine gelecek, diyor Egemen RAB.”

13

[1] RAB'bin sözü bana geldi. Şöyle dedi: [2] “İnsanoğlu, peygamberlik eden İsrail peygamberlerine karşı peygamberlik et. Kendi yüreğinden peygamberlik edenlere de şunu söyle: RAB'bin sözünü dinleyin. [3] Egemen RAB şöyle diyor: Vay, kendi ruhunun ardından giden, hiçbir şey görmemiş olan akılsız peygamberlerin başına! [4] Ey İsrail, peygamberlerin viranelerdeki tilkiler gibi oldu. [5] RAB'bin gününde savaşta dayanabilmesi için gediklere çıkmadınız, İsrail halkının çevresine duvar da örmediniz. [6] “RAB böyle diyor” dedikleri halde RAB onları göndermedi. Yalan gördüler, sahte fal söylediler; yine de sözlerinin doğrulanacağını umdururlar. [7] Sahte görümler görmediniz mi? Yalancı fal sözleri söylemediniz mi? “RAB böyle diyor” diyorsunuz, oysa ben konuşmadım. [8] Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Madem yalan söylediniz, sahte görümler gördünüz, işte bunun için ben size karşıyım, diyor Egemen RAB. [9] Elim sahte görümler gören, yalan fal söyleyen peygamberlere karşı olacak. Halkımın meclisinde yer almayacaklar, İsrail halkının kaydına yazılmayacaklar, İsrail ülkesine girmeyecekler. O zaman benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız. [10] Çünkü halkımı saptırdılar; “Esenlik var” dediler, oysa esenlik yoktu. Biri duvar örünce, bakın, onu badanayla sıvadılar. [11] Badanayla sıvayanlara söyle: O duvar yıkılacak. Sağanak yağmur yağacak. Ey iri dolu taneleri, siz de düşeceksiniz.

Fırtınalı bir rüzgâr onu parçalayacak. 12 Duvar yıkılınca size, “Onu sıvadığınız badana nerede?” denmeyecek mi? 13 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Öfkemle fırtınalı bir rüzgâr estireceğim. Kızgınlığımla sağanak yağmur yağdıracağım. Gazabımla iri dolu taneleri yağdırıp onu yok edeceğim. 14 Badanayla sıvadığınız duvarı yıkıp yere sereceğim. Temeli ortaya çıkacak. Duvar yıkılacak, siz de onun ortasında yok olacaksınız. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 15 Böylece duvara da onu badanayla sıvayanlara da öfkemi sonuna kadar göstereceğim. Size, “Duvar artık yok, onu sıvayanlar da yok” diyeceğim. 16 Bunlar, Yeruşalim için peygamberlik eden, ona esenlik görümleri gören İsrail peygamberleridir; oysa esenlik yoktur, diyor Egemen RAB. 17 Sen, ey insanoğlu, halkının kendi yüreğinden peygamberlik eden kızlarına karşı yüzünü çevir ve onlara karşı peygamberlik et. 18 Şöyle de: Egemen RAB şöyle diyor: Vay, can avlamak için her dirseğe yastık diken, her boydaki insanın başına örtüler yapan kadınların başına! Halkımın canlarını avlayıp kendi canlarınızı sağ mı tutacaksınız? 19 Bir avuç arpa ve birkaç parça ekmek uğruna, ölmeyecek canları öldürmek, yaşamaması gereken canları yaşatmak için, yalanı dinleyen halkıma yalan söyleyerek beni halkım arasında kirlettiniz. 20 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: İşte, canları kuş gibi avlamak için kullandığınız yastıklara karşıyım. Onları kollarınızdan koparacağım. Avladığınız canları serbest bırakacağım; kuş gibi avladığınız canları salıvereceğim. 21 Örtülerinizi de parçalayacağım. Halkımı elinizden kurtaracağım. Artık elinizde av olmayacaklar. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 22 Çünkü yalanlarınızla, üzmediğim doğru kişinin yüreğini üzdünüz; kötü kişinin ellerini de güçlendirdiniz ki kötü yolundan dönmesin ve yaşayarak kurtulmasın. 23 Bu yüzden artık sahte görümler görmeyecek, falcılık etmeyeceksiniz. Halkımı elinizden kurtaracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.”

14

1 İsrail'in bazı ihtiyarları yanıma gelip önümde oturdu. 2 RAB bana şöyle seslendi: 3 “İnsanoğlu, bu adamlar putlarını yüreklerine almış, suçlarının tökezleme taşını yüzlerinin önüne koymuşlar. Ben yine de onların bana danışmasına izin verir miyim?” 4 Bu yüzden onlarla konuş ve de ki: Egemen RAB şöyle diyor: İsrail halkından her kim putlarını yüreğine alır, suçunun tökezleme taşını yüzünün önüne koyar ve sonra peygambere gelirse, ben RAB, ona putlarının çokluğuna göre karşılık vereceğim. 5 Böylece İsrail halkını kendi yüreklerinde yakalayacağım; çünkü hepsi putları yüzünden benden uzaklaştı. 6 Bu yüzden İsrail halkına de ki: Egemen RAB şöyle diyor: Dönün, putlarınızdan yüz çevirin, bütün iğrençliklerinizden yüzünüzü geri çevirin. 7 Çünkü İsrail halkından ya da İsrail'de yaşayan yabancılardan her kim benden ayrılır, putlarını yüreğine alır, suçunun tökezleme taşını yüzünün önüne koyar ve kendisi için bana danışmak üzere peygambere gelirse, ben RAB ona kendim karşılık vereceğim. 8 O adama karşı yüzümü döneceğim; onu şaşkınlık konusu, belirti ve atasözü yapacağım. Onu halkımın arasından söküp atacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 9 Peygamber aldanır da bir söz söylerse, o peygamberi ben, RAB aldatmışımdır. Elimi onun üzerine uzatacağım ve onu halkım İsrail'in arasından yok edeceğim. 10 İkisi de suçunun cezasını çekecek; peygamberin suçu, ona danışan kişinin suçu gibi olacak. 11 Böylece İsrail halkı artık benden sapmayacak, bütün isyanlarıyla kendilerini bir daha kirletmeyecek. Onlar benim halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım.” Egemen RAB böyle diyor. 12 RAB bana şöyle seslendi: 13 “İnsanoğlu, bir ülke bana sadakatsizlik edip günah işlediğinde ve ben elimi ona karşı uzatıp ekmek kaynağını kestiğimde, üzerine kıtlık gönderdiğimde, ondan insanı da hayvanı da yok ettiğimde, 14 orada bu üç adam, Nuh, Daniel ve Eyüp bulunsa bile, doğrulukları sayesinde yalnız kendi canlarını kurtarabilirler.” Egemen RAB böyle diyor. 15 “O ülkenin içinden yırtıcı hayvanlar geçirirsem, ülkeyi harap ederlerse, ülke ıssız kalırsa ve hayvanlar yüzünden oradan kimse geçemezse, 16 orada bu üç adam bulunsa bile, varlığım hakkı için diyorum ki, oğullarını da kızlarını da kurtaramazlar; yalnız kendileri kurtulur, ama ülke ıssız kalır.” Egemen RAB böyle diyor. 17 “Ya da o ülkenin üzerine kılıç getirip, ‘Kılıç, ülkeden geç’ dersem ve ondan insanı da hayvanı da yok edersem, 18 orada bu üç adam bulunsa bile, varlığım hakkı için diyorum ki,

oğullarını da kızlarını da kurtaramazlar; yalnız kendileri kurtulur.” Egemen RAB böyle diyor. 19 “Ya da o ülkenin üzerine salgın gönderir, öfkemi kan dökerek onun üzerine boşaltır, ondan insanı da hayvanı da yok edersem, 20 orada Nuh, Daniel ve Eyüp bulunsa bile, varlığım hakkı için diyorum ki, oğullarını da kızlarını da kurtaramazlar; doğrulukları sayesinde yalnız kendi canlarını kurtarabilirler.” Egemen RAB böyle diyor. 21 Çünkü Egemen RAB şöyle diyor: Yeruşalim'in üzerine dört ağır yargımı, kılıcı, kıtlığı, yırtıcı hayvanları ve salgını gönderip ondan insanı da hayvanı da yok edersem, durum ne kadar daha korkunç olur! 22 Ama işte, orada dışarı çıkarılacak sağ kalanlar olacak; oğullar ve kızlar çıkarılacak. İşte, onlar sizin yanınıza gelecek. Yaşayışlarını ve yaptıklarını gördüğünüzde, Yeruşalim'in başına getirdiğim felaket için, evet, onun başına getirdiğim her şey için avunacaksınız. 23 Yaşayışlarını ve yaptıklarını görünce size avuntu verecekler. O zaman orada yaptığım hiçbir şeyi sebepsiz yapmadığımı anlayacaksınız.” Egemen RAB böyle diyor.

15

1 RAB'bin sözü bana şöyle geldi: 2 “İnsanoğlu, ormandaki ağaçlar arasında bulunan asma kütüğü, başka herhangi bir ağaçtan ne üstün? 3 Ondan bir şey yapmak için odun alınır mı? Üzerine bir kap asmak için ondan bir çivi yapılır mı? 4 İşte, yakacak olarak ateşe atılır; ateş onun iki ucunu da yiyip bitirmiş, ortası da yanmıştır. Artık herhangi bir işe yarar mı? 5 İşte, daha bütünken bile hiçbir işe yaramıyordu; ateş onu yiyip bitirip yaktıktan sonra nasıl bir işe yarasın? 6 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Orman ağaçları arasındaki asmayı nasıl yakacak olarak ateşe verdiysem, Yeruşalim'de yaşayanları da öyle vereceğim. 7 Yüzümü onlara karşı çevireceğim. Ateşten çıkacaklar, ama ateş onları yiyip bitirecek. Yüzümü onlara karşı çevirdiğimde benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 8 Ülkeyi ıssız bırakacağım, çünkü bana sadakatsizlik ettiler, diyor Egemen RAB.”

16

1 RAB'bin sözü yine bana geldi: 2 “İnsanoğlu, Yeruşalim'e iğrençliklerini bildir. 3 De ki, Egemen RAB Yeruşalim'e şöyle diyor: ‘Kökenin de doğumun da Kenan ülkesindendir. Baban Amorlu, annen Hititliydi. 4 Doğduğun gün göbek bağın kesilmedi, temizlenmen için suyla yıkanmadın, hiç tuzlanmadın, kundaklanmadın da. 5 Sana acıyıp bunlardan birini yapacak, sana merhamet edecek tek bir göz bile sana bakmadı. Doğduğun gün, senden tiksinildiği için açık araziye atıldın. 6 Yanından geçerken seni kanının içinde çırpınırken gördüm. Sana, kanının içinde yatarken, ‘Yaşa!’ dedim. Evet, sana, kanının içinde yatarken, ‘Yaşa!’ dedim. 7 Seni tarlada yetişen filiz gibi çoğalttım. Büyüdün, serpildin, güzelliğinin doruğuna ulaştın. Göğüslerin biçimlendi, saçların uzadı; ama hâlâ çıplak ve açıktın. 8 Yanından yine geçip sana baktığımda, işte sevgi çağına eriştiğini gördüm. Eteğimi senin üzerine serip çıplaklığını örttüm. Evet, sana ant içtim, seninle antlaşma yaptım, Egemen RAB böyle diyor, ve sen benim oldun. 9 Seni suyla yıkadım, üzerindeki kanı iyice temizledim ve seni yağla mesh ettim. 10 Sana işlemeli giysiler giydirdim, ayaklarına deri sandallar geçirdim. Seni ince ketenle kuşattım, ipekle örttüm. 11 Seni takılarla donattım; kollarına bilezikler, boynuna gerdanlık taktım. 12 Burnuna halka, kulaklarına küpeler taktım, başına da güzel bir taç koydum. 13 Böylece altınla gümüşle süslendin. Giysilerin ince ketenden, ipekten ve işlemeli kumaştandı. İnce undan yapılmış yiyecek, bal ve yağ yedin. Son derece güzelleştin, kraliçeliğe layık oldun. 14 Güzelliğin yüzünden ünün uluslar arasında yayıldı. Çünkü sana verdiğim görkem sayesinde güzelliğin kusursuzdu.” Egemen RAB böyle diyor. 15 “Ama sen güzelliğine güvendin. Ününe dayanarak fahişelik yaptın; yanından geçen herkese fahişeliğini bol bol sundun, ona ait oldun. 16 Giysilerinden alıp kendine türlü renklerle süslü tapınma yerleri yaptın ve onların üzerinde fahişelik yaptın. Böyle bir şey olmamalıydı; olmayacak da. 17 Sana verdiğim altınımdan ve gümüşümden yaptığım güzel takıları alıp kendine erkek suretleri yaptın ve onlarla fahişelik yaptın. 18 İşlemeli giysilerini alıp onları örttün; yağımı ve buhurumu onların önüne koydun. 19 Sana verdiğim

ekmeği de, seni beslediğim ince unu, yağı ve balı da hoş kokulu sunu olsun diye onların önüne koydun. İşte böyle oldu.” Egemen RAB böyle diyor. [20] “Bana doğurduğun oğullarını ve kızlarını aldın, onlara yedirilsin diye kurban ettin. Fahişeliğin yetmedi mi, [21] bir de çocuklarımı boğazlayıp onlar için ateşten geçirerek sundun? [22] Bütün iğrençliklerin ve fahişeliklerin içinde, gençlik günlerini hatırlamadın; o günlerde çıplak ve açıktın, kanının içinde çırpınıyordun. [23] Bütün kötülüklerinden sonra, vay haline, vay haline!” Egemen RAB böyle diyor. [24] “Kendine kemerli bir yapı yaptın, her meydanda kendine yüksek bir yer kurdun. [25] Her yol başında yüksek yerlerini yaptın, güzelliğini iğrençliğe çevirdin, yanından geçen herkese bacaklarını açtın, fahişeliğini çoğalttın. [26] İri yapılı komşuların Mısırlılarla da fuhuş ettin; beni öfkelendirmek için fahişeliğini çoğalttın. [27] Bu yüzden sana karşı elimi uzattım, payını azalttım ve senden nefret edenlerin, hayasız davranışından utanan Filistli kızlarının keyfine seni bıraktım. [28] Doyumsuz olduğun için Asurlularla da fahişelik yaptın; evet, onlarla fahişelik ettin, ama yine de doymadın. [29] Fahişeliğini tüccarlar ülkesine, Kildan ülkesine kadar çoğalttın; ama bununla da yetinmedin. [30] Ne güçsüz bir yüreğin var!” Egemen RAB böyle diyor. “Utanmaz bir fahişenin yaptığı bütün bu işleri yaptın. [31] Her yol başında kemerli yapını kurdun, her meydanda yüksek yerini yaptın. Ama sen ücret beğenmeyen bir fahişe gibi bile olmadın. [32] Kocasının yerine yabancıları alan zina eden kadın! [33] Bütün fahişelere armağan verilir, ama sen bütün âşıklarına armağanlarını sen verdin; her yandan gelip seninle fahişelik etsinler diye onlara rüşvet dağıttın. [34] Fahişeliğinde öteki kadınlardan farklı oldun. Senin peşinden fahişelik etmek için gelen olmadı. Ücret veren sendin, sana ücret verilmedi. İşte bu yüzden farklı oldun. [35] “Bu yüzden, ey fahişe, RAB'bin sözünü dinle. [36] Egemen RAB şöyle diyor: Murdarlığını saçıp döktüğün, âşıklarınla yaptığın fahişelik yüzünden çıplaklığını açtığın, bütün iğrenç putların uğruna ve onlara verdiğin çocuklarının kanı yüzünden, [37] işte, zevk aldığın bütün âşıklarını, sevdiğin herkesi ve nefret ettiğin herkesi sana karşı her yandan toplayacağım. Çıplaklığını onlara açacağım; bütün çıplaklığını görecekler. [38] Seni, zina eden ve kan döken kadınlara verilen yargıyla yargılayacağım. Üzerine öfke ve kıskançlık kanı getireceğim. [39] Seni onların eline vereceğim. Kemerli yapını yıkacaklar, yüksek yerlerini yerle bir edecekler. Giysilerini üzerinden çıkaracak, güzel takılarını alacak ve seni çıplak, açık bırakacaklar. [40] Üzerine bir topluluk çıkaracaklar; seni taş yağmuruna tutacak, kılıçlarıyla parçalayıp delecekler. [41] Evlerini ateşe verecekler ve birçok kadının gözü önünde senin üzerinde yargılarını yerine getirecekler. Seni fahişelikten vazgeçireceğim; artık ücret de vermeyeceksin. [42] Böylece sana karşı öfkemi dindireceğim. Kıskançlığım senden çekilecek. Sakinleşeceğim, artık kızmayacağım. [43] Gençlik günlerini hatırlamadın; bütün bunlarla beni çileden çıkardın. Bu yüzden, işte, yaptıklarını kendi başına getireceğim.” Egemen RAB böyle diyor. “Bütün iğrençliklerinin yanında artık bu hayasızlığı yapmayacaksın. [44] “İşte, atasözü söyleyen herkes senin için şu atasözünü söyleyecek: ‘Ana nasılsa, kızı da öyledir.’ [45] Sen, kocasından ve çocuklarından tiksinen annenin kızısın. Kocalarından ve çocuklarından tiksinen kız kardeşlerinin de kardeşisin. Annen Hititliydi, baban da Amorluydu. [46] Büyük ablan, kızlarıyla birlikte solunda oturan Samiriye'dir; küçük kız kardeşin de kızlarıyla birlikte sağında oturan Sodom'dur. [47] Ama onların yollarında yürümedin, iğrençliklerini de örnek almadın. Bu sana az geldi; bütün yollarında onlardan daha da bozulmuş oldun. [48] Varlığım hakkı için,” Egemen RAB böyle diyor, “kız kardeşin Sodom da kızları da, seninle kızlarının yaptığı kadarını yapmadı. [49] Bak, kız kardeşin Sodom'un suçu şuydu: kendisinde de kızlarında da gurur, ekmek bolluğu ve kaygısız rahatlık vardı. Ama yoksulun ve düşkünün elini güçlendirmediler. [50] Küstahlaştılar, önümde iğrençlik yaptılar. Ben de gördüğümde onları ortadan kaldırdım. [51] Samiriye senin günahlarının yarısını bile işlemedi. Sen iğrençliklerini onlardan daha çok çoğalttın; yaptığın bütün iğrençliklerle kız kardeşlerini senden daha doğru gösterdin. [52] Sen de utancını taşı. Çünkü kız kardeşlerinin lehine hüküm vermiş oldun. Onlardan daha iğrenç olan günahların yüzünden onlar senden daha doğru sayılır. Evet, sen de utan ve utancını taşı; çünkü kız kardeşlerini doğru göstermiş oldun. [53] “Ama onların talihini geri çevireceğim: Sodom'un ve kızlarının talihini, Samiriye'nin ve kızlarının talihini, onların arasında

senin tutsaklarının talihini de geri çevireceğim. [54] Öyle ki, kendi utancını taşıyasın ve yaptığın her şeyden ötürü utanasın; çünkü sen onlara bir teselli oldun. [55] Kız kardeşin Sodom ve kızları önceki hâllerine dönecek. Samiriye ve kızları da önceki hâllerine dönecek. Sen ve kızların da önceki hâlinize döneceksiniz. [56] Gurur günlerinde kız kardeşin Sodom'dan ağzınla söz etmiyordun. [57] Kötülüğün açığa çıkmadan önce, Aram kızlarının seni aşağıladığı günlerde de, çevresindeki bütün Filistli kızları seni her yandan küçümsediğinde de böyleydi. [58] Hayasızlığının ve iğrençliklerinin cezasını sen çektin," RAB böyle diyor. [59] "Çünkü Egemen RAB şöyle diyor: Yemini küçümseyip antlaşmayı bozduğun için sana, yaptığının aynısını yapacağım. [60] Ama ben gençlik günlerinde seninle yaptığım antlaşmayı hatırlayacağım ve seninle sonsuz bir antlaşma kuracağım. [61] O zaman yollarını hatırlayacak ve utanacaksın; büyük ve küçük kız kardeşlerini yanına aldığında, onları sana kızlar olarak vereceğim, ama bu senin antlaşmana dayanmayacak. [62] Seninle antlaşmamı kuracağım; o zaman benim RAB olduğumu bileceksin. [63] Öyle ki, ben yaptığın her şeyi bağışladığım zaman hatırlayasın, utanasın ve utancın yüzünden bir daha ağzını açamayacak duruma gelesin." Egemen RAB böyle diyor.

17

[1] RAB'bin sözü bana geldi: [2] "İnsanoğlu, İsrail halkına bir bilmece sor, bir benzetme anlat. [3] De ki, Egemen RAB şöyle diyor: Büyük kanatlı, uzun telekli, rengârenk tüylerle kaplı büyük bir kartal Lübnan'a geldi, sedirin tepesini aldı. [4] En uçtaki taze sürgününü kopardı, onu ticaret ülkesine götürdü, tüccarlar kentine koydu. [5] Sonra o ülkenin tohumundan aldı, verimli toprağa ekti; bol suların yanına dikti, onu söğüt gibi yerleştirdi. [6] O da büyüdü, boyu alçak ama yayılıp duran bir asma oldu; dalları ona doğru yöneldi, kökleri onun altındaydı. Böylece asma oldu, dallar verdi, filizler saldı. [7] Büyük kanatlı, çok tüylü başka bir büyük kartal daha vardı. Bu asma, kendisini sulasın diye köklerini ona doğru çevirdi, dallarını dikildiği tarhlardan ona doğru uzattı. [8] Oysa dallar versin, meyve taşısın, görkemli bir asma olsun diye bol suların yanında, iyi toprağa dikilmişti. [9] De ki, Egemen RAB şöyle diyor: Bu asma gelişecek mi? İlk kartal onun köklerini söküp meyvesini koparmayacak mı? Filiz veren bütün taze yaprakları kuruyup gitmeyecek mi? Onu kökünden sökmek için güçlü bir kola ya da kalabalık bir halka gerek olmayacak. [10] Evet, dikildi; ama gelişecek mi? Doğu rüzgârı ona dokununca büsbütün kurumayacak mı? Büyüdüğü tarhlarda kuruyup gidecek." [11] RAB'bin sözü bana geldi: [12] "Şimdi asi halka de ki: 'Bunların ne demek olduğunu bilmiyor musunuz?' Onlara de ki: Babil Kralı Yeruşalim'e geldi, kralını ve önderlerini alıp Babil'e, kendi yanına götürdü. [13] Kraliyet soyundan birini aldı, onunla bir antlaşma yaptı, onu yemin altına soktu; ülkenin güçlü adamlarını da alıp götürdü. [14] Bunu, krallık yükselmesin, aşağı durumda kalsın ve ancak yaptığı antlaşmaya bağlı kalarak ayakta durabilsin diye yaptı. [15] Ama o, kendisine atlar ve çok sayıda asker versinler diye Mısır'a elçiler göndererek ona başkaldırdı. Böyle yapan biri gelişecek mi? Kurtulacak mı? Antlaşmayı bozup yine de kaçabilecek mi? [16] Egemen RAB şöyle diyor: Varlığım hakkı için, onu kral yapan kişinin bulunduğu yerde, yeminini küçümsediği ve antlaşmasını bozduğu kralın yanında, Babil'in ortasında ölecek. [17] Savaşta yığınaklar kurulup hisarlar yapıldığında, birçok kişiyi yok etmek için Firavun da güçlü ordusuyla, büyük kalabalığıyla ona yardım etmeyecek. [18] Çünkü antlaşmayı bozarak yemini küçümsedi. El sıkışıp söz vermişken bütün bunları yaptı. Kurtulamayacak. [19] Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Varlığım hakkı için, küçümsediği yeminimi ve bozduğu antlaşmamı kendi başına indireceğim. [20] Ağımı onun üzerine gereceğim, tuzağıma yakalanacak. Onu Babil'e götüreceğim; orada bana karşı işlediği sadakatsizlik yüzünden onunla yargıya gireceğim. [21] Bütün birliklerindeki kaçanların hepsi kılıçtan geçirilecek, sağ kalanlarsa her yöne savrulacak. O zaman ben RAB'bin bunu söylemiş olduğumu bileceksiniz. [22] Egemen RAB şöyle diyor: Ben de yüce sedirin tepesinden bir dal alıp dikeceğim; en uçtaki taze sürgünlerinden körpe bir filiz koparıp yüksek, ulu bir dağa dikeceğim. [23] Onu İsrail'in yüksek dağına dikeceğim; dal budak salacak, meyve verecek, görkemli bir sedir olacak. Her tür kuş onun altında

yaşayacak, dallarının gölgesinde barınacak. [24] O zaman kırdaki bütün ağaçlar, yüksek ağacı alçalttığımı, alçak ağacı yükselttiğimi, yeşil ağacı kuruttuğumu, kuru ağacı da yeşerttiğimi bilecek. Ben RAB konuştum ve bunu yaptım.”

18

[1] RAB'bin sözü yine bana geldi; şöyle dedi: [2] İsrail ülkesi için şu özdeyişi söylemekle ne demek istiyorsunuz: “Babalar koruk yedi, çocukların dişleri kamaştı”? [3] Varlığım hakkı için, Egemen RAB diyor, artık İsrail'de bu özdeyişi kullanmayacaksınız. [4] İşte, bütün canlar benimdir; babanın canı da oğlun canı da benimdir. Günah işleyen can ölecektir. [5] Ama bir adam doğruysa, hukuka ve doğruluğa uygun olanı yapıyorsa, [6] dağlarda yiyip içmiyorsa, İsrail halkının putlarına göz dikmiyorsa, komşusunun karısını kirletmiyorsa, âdet gören bir kadına yaklaşmıyorsa, [7] kimseye haksızlık etmiyorsa, borçlunun rehinini geri veriyorsa, zorbalıkla bir şey almıyorsa, ekmeğini açla paylaşıyorsa, çıplağın üstünü giysiyle örtüyorsa, [8] faizle borç vermiyorsa, kazanç payı almıyorsa, elini kötülükten çekiyorsa, iki kişi arasında gerçek adaleti yerine getiriyorsa, [9] kurallarımda yürüyorsa ve hükümlerimi sadakatle yerine getiriyorsa, o adam doğrudur; kesinlikle yaşayacaktır, diyor Egemen RAB. [10] Ama böyle bir adam, kan döken, soyguncu bir oğul babası olursa ve o oğul bunlardan herhangi birini yaparsa; [11] babası bunların hiçbirini yapmamış olsa da, o dağlarda yiyip içerse, komşusunun karısını kirletirse, [12] yoksula ve düşküne haksızlık ederse, zorbalıkla bir şey alırsa, rehini geri vermezse, putlara göz dikerse, iğrençlik yaparsa, [13] faizle borç verip kazanç payı alırsa, böyle biri yaşayacak mı? Yaşamayacak. Bütün bu iğrençlikleri yapmıştır; kesinlikle ölecektir. Kendi kanı kendi üzerinde olacaktır. [14] Ama bakın, onun da bir oğlu olursa ve o oğul babasının işlediği bütün günahları görüp korkarsa, aynılarını yapmazsa; [15] dağlarda yiyip içmiyorsa, İsrail halkının putlarına göz dikmiyorsa, komşusunun karısını kirletmiyorsa, [16] kimseye haksızlık etmiyorsa, rehin almıyorsa, zorbalıkla bir şey almıyorsa, ekmeğini açla paylaşıyorsa, çıplağın üstünü giysiyle örtüyorsa, [17] yoksula el uzatmıyorsa, faiz ya da kazanç payı almıyorsa, hükümlerimi yerine getirip kurallarımda yürüyorsa; böyle biri babasının günahı yüzünden ölmeyecek, kesinlikle yaşayacaktır. [18] Ama babası, acımasızca eziyet ettiği, kardeşini soyduğu, halkının arasında iyi olmayanı yaptığı için, işte, kendi günahı içinde ölecektir. [19] Yine de siz, “Oğul neden babasının günahını taşımıyor?” diyorsunuz. Oğul hukuka ve doğruluğa uygun olanı yaptıysa, bütün kurallarımı tutup yerine getirdiyse, kesinlikle yaşayacaktır. [20] Günah işleyen can ölecektir. Oğul babasının günahını taşımayacak, baba da oğlunun günahını taşımayacak. Doğru kişinin doğruluğu kendi üzerinde olacak, kötü kişinin kötülüğü de kendi üzerinde olacak. [21] Ama kötü kişi işlediği bütün günahlardan döner, bütün kurallarımı tutar, hukuka ve doğruluğa uygun olanı yaparsa, kesinlikle yaşayacaktır, ölmeyecektir. [22] İşlediği suçların hiçbiri ona karşı anılmayacak. Yaptığı doğruluk sayesinde yaşayacaktır. [23] Kötü kişinin ölümünden zevk mi alıyorum? Egemen RAB diyor. Asıl isteğim, yolundan dönüp yaşaması değil mi? [24] Ama doğru kişi doğruluğundan döner, günah işler ve kötü kişinin yaptığı bütün iğrençliklere göre davranırsa, yaşayacak mı? Yaptığı doğru işlerin hiçbiri anılmayacak. İşlediği hainlik ve günah yüzünden ölecektir. [25] Yine de siz, “Rab'bin yolu adil değil” diyorsunuz. Şimdi dinleyin, ey İsrail halkı: Benim yolum mu adil değil? Asıl sizin yollarınız adil değil, öyle değil mi? [26] Doğru kişi doğruluğundan dönüp günah işler ve bu yüzden ölürse, yaptığı günah yüzünden ölecektir. [27] Yine, kötü kişi yaptığı kötülükten döner, hukuka ve doğruluğa uygun olanı yaparsa, canını sağ tutacaktır. [28] Çünkü düşünüp taşınır ve işlediği bütün suçlardan dönerse, kesinlikle yaşayacaktır, ölmeyecektir. [29] Yine de İsrail halkı, “Rab'bin yolu adil değil” diyor. Ey İsrail halkı, benim yollarım adil değil mi? Asıl sizin yollarınız adil değil, öyle değil mi? [30] Bu yüzden, ey İsrail halkı, her birinizi kendi yollarınıza göre yargılayacağım, diyor Egemen RAB. Dönün, bütün suçlarınızdan geri dönün ki günah size yıkım getirmesin. [31] İşlediğiniz bütün suçları üstünüzden atın. Kendinize yeni bir yürek ve yeni bir ruh edinin. Ey İsrail halkı, neden ölesiniz? [32] Çünkü ölen kişinin ölümünden zevk almıyorum, diyor Egemen RAB. Bunun için dönün ve yaşayın.

19

[1] Ayrıca İsrail önderleri için bir ağıt yak. [2] De ki:
Annen neydi? Bir dişi aslan. Aslanların arasında
uzanır, yavrularını genç aslanların ortasında
büyütürdü. [3] Yavrularından birini büyüttü; genç bir
aslan oldu. Av yakalamayı öğrendi, insanları
parçalayıp yedi. [4] Uluslar onu duydu; kendi
çukurlarında yakalandı. Onu kancalarla Mısır
diyarına götürdüler. [5] Beklediğini, umudunun yok
olduğunu görünce, yavrularından bir başkasını aldı,
onu genç bir aslan yaptı. [6] Aslanların arasında
dolaştı, genç bir aslan oldu. Av yakalamayı öğrendi,
insanları parçalayıp yedi. [7] Saraylarını tanıdı,
kentlerini yıkıma uğrattı. Kükreyişinin sesi yüzünden
ülke de, içindeki her şey de viran oldu. [8] O zaman
uluslar illerden her yandan ona karşı geldiler.
Ağlarını üstüne serdiler; kendi çukurlarında
yakalandı. [9] Onu kancalarla kafese koyup Babil
kralına götürdüler. İsrail dağlarında sesi artık
duyulmasın diye onu kalelere kapattılar. [10] Annen,
senin soyunda, suların yanına dikilmiş bir asma
gibiydi. Suların çokluğu yüzünden verimliydi,
dallarla doluydu. [11] Yönetenlerin asalarına uygun
güçlü çubukları vardı. Boyu sık dalların üstüne
yükseldi; dallarının çokluğuyla yüksekten görünürdü.
[12] Ama öfkeyle kökünden söküldü, yere atıldı. Doğu
rüzgârı meyvesini kuruttu. Güçlü çubukları koparıldı,
kurudu; ateş onları yiyip bitirdi. [13] Şimdi çöldeki kuru
ve susuz bir toprağa dikildi. [14] Dallarının
çubuklarından ateş çıktı, meyvesini yiyip bitirdi. Öyle
ki yönetmeye yaraşır asa olacak güçlü bir çubuk artık
onda yok. Bu bir ağıttır, ağıt olarak kalacaktır.

20

[1] Yedinci yılın beşinci ayında, ayın onuncu gününde,
İsrail'in bazı ihtiyarları RAB'be danışmak için
geldiler ve önümde oturdular. [2] RAB'bin sözü bana
geldi: [3] "İnsanoğlu, İsrail'in ihtiyarlarıyla konuş ve
onlara de ki, Egemen RAB şöyle diyor: Bana
danışmak için mi geldiniz? Varlığım hakkı için, diyor
Egemen RAB, size danışılmasına izin vermeyeceğim."
[4] "Onları yargılayacak mısın, insanoğlu, onları
yargılayacak mısın? Atalarının iğrençliklerini onlara
bildir. [5] Onlara de ki, Egemen RAB şöyle diyor:
İsrail'i seçtiğim gün, Yakup soyuna elimi kaldırıp ant
içtim; Mısır diyarında kendimi onlara tanıttım ve
onlara ant içip, 'Tanrınız RAB benim' dedim. [6] O gün
onlara elimi kaldırıp ant içtim ki, onları Mısır
diyarından çıkarıp kendileri için araştırıp seçtiğim
ülkeye götüreceğim; süt ve bal akan, bütün ülkelerin
görkemi olan ülkeye. [7] Onlara dedim ki, 'Herkes
gözünü çeken iğrenç şeyleri atsın; Mısır'ın putlarıyla
kendinizi kirletmeyin. Tanrınız RAB benim.' [8] Ama
bana başkaldırdılar, beni dinlemek istemediler.
Hiçbiri gözünü çeken iğrenç şeyleri atmadı, Mısır'ın
putlarını da bırakmadı. Bunun üzerine, Mısır
diyarının ortasında öfkemi üzerlerine boşaltıp
hiddetimi onlara karşı gerçekleştireceğimi söyledim.
[9] Ama adımın hatırı için davrandım; aralarında
bulundukları ulusların gözünde adım kutsallığını
yitirmesin diye böyle yaptım. Çünkü onları Mısır
diyarından çıkarırken kendimi o ulusların gözleri
önünde onlara tanıtmıştım. [10] Böylece onları Mısır
diyarından çıkardım ve çöle getirdim. [11] Kurallarımı
onlara verdim, hükümlerimi bildirdim; öyle ki kişi
bunları yerine getirirse onlar sayesinde yaşasın. [12]
Ayrıca Şabat günlerimi de onlara verdim; benimle
onların arasında bir belirti olsun diye. Böylece
kendilerini kutsal kılanın ben, RAB, olduğumu
bilsinler. [13] Ama İsrail halkı çölde bana başkaldırdı.
Kurallarımda yürümediler, kişi onları yerine getirirse
onlar sayesinde yaşayacağı hükümlerimi reddettiler.
Şabat günlerimi de büyük ölçüde bayağılaştırdılar.
Bunun üzerine çölde öfkemi üzerlerine boşaltıp
onları yok edeceğimi söyledim. [14] Ama adımın hatırı
için davrandım; onları çıkardığım ulusların gözünde
adım kutsallığını yitirmesin diye. [15] Yine de çölde
onlara elimi kaldırıp ant içtim ki, kendilerine
verdiğim ülkeye, süt ve bal akan, bütün ülkelerin
görkemi olan ülkeye onları götürmeyeceğim. [16]
Çünkü hükümlerimi reddettiler, kurallarımda
yürümediler, Şabat günlerimi bayağılaştırdılar;
çünkü yürekleri putlarının peşinden gitti. [17] Yine de
gözüm onları esirgedi; onları yok etmedim, çölde
tümüyle sonlarını da getirmedim. [18] Çölde onların
çocuklarına dedim ki, 'Atalarınızın kurallarında
yürümeyin, onların hükümlerine uymayın, putlarıyla
kendinizi kirletmeyin. [19] Tanrınız RAB benim. Benim

kurallarımda yürüyün, hükümlerimi tutun ve yerine getirin. [20] Şabat günlerimi kutsal sayın; benimle sizin aranızda belirti olsunlar. O zaman Tanrınızın ben, RAB, olduğumu bilirsiniz.' [21] Ama çocuklar da bana başkaldırdı. Kurallarımda yürümediler, kişi onları yerine getirirse onlar sayesinde yaşayacağı hükümlerimi uygulamak üzere tutmadılar. Şabat günlerimi bayağılaştırdılar. Bunun üzerine çölde öfkemi üzerlerine boşaltıp hiddetimi onlara karşı gerçekleştireceğimi söyledim. [22] Yine de elimi geri çektim ve adımın hatırı için davrandım; onları çıkardığım ulusların gözünde adım kutsallığını yitirmesin diye. [23] Yine de çölde onlara elimi kaldırıp ant içtim ki, onları ulusların arasına dağıtacağım, ülkelerin içine savuracağım. [24] Çünkü hükümlerimi uygulamamış, kurallarımı reddetmiş, Şabat günlerimi bayağılaştırmışlardı; gözleri de atalarının putlarına dikilmişti. [25] Üstelik onlara iyi olmayan kurallar, kendileriyle yaşayamayacakları hükümler verdim. [26] Rahmi açan her ilk doğanı ateşten geçirdiklerinde, onları kendi sunularıyla kirlettim; öyle ki onları yıkıma uğratayım ve RAB olduğumu bilsinler. [27] "Bu yüzden, insanoğlu, İsrail halkıyla konuş ve onlara de ki, Egemen RAB şöyle diyor: Atalarınız bana sadakatsizlik ederek, bana karşı suç işleyerek de bana küfretti. [28] Onları, kendilerine vereceğime el kaldırıp ant içtiğim ülkeye götürdüğümde, her yüksek tepeyi, her sık yapraklı ağacı gördüler; kurbanlarını orada sundular, sunularının beni öfkelendiren kısmını orada getirdiler, hoş kokularını orada yükselttiler, dökmelik sunularını orada döktüler. [29] Sonra onlara, 'Gittiğiniz bu tapınma yerinin anlamı ne?' dedim. Bu yüzden oranın adı bugün de Bama diye anılır. [30] Bu yüzden İsrail halkına de ki, Egemen RAB şöyle diyor: Atalarınızın yolunda kendinizi kirletiyor, onların iğrençliklerinin ardından fahişelik mi ediyorsunuz? [31] Sunularınızı sunduğunuzda, oğullarınızı ateşten geçirdiğinizde, bugüne kadar bütün putlarınızla kendinizi kirletiyorsunuz; öyleyse ey İsrail halkı, size danışılmasına izin mi vereyim? Varlığım hakkı için, diyor Egemen RAB, size danışılmasına izin vermeyeceğim. [32] Aklınıza gelen şey asla olmayacak. Çünkü siz, 'Ağaçla taşa kulluk etmek için uluslar gibi, ülkelerin halkları gibi olacağız' diyorsunuz. [33] Varlığım hakkı için, diyor Egemen RAB, güçlü elimle, uzanmış kolumla ve boşalmış öfkemle üzerinizde egemenlik süreceğim. [34] Güçlü elimle, uzanmış kolumla ve boşalmış öfkemle sizi halkların arasından çıkaracağım; dağıtıldığınız ülkelerden toplayacağım. [35] Sizi halkların çölüne getireceğim; orada sizinle yüz yüze yargıya gireceğim. [36] Mısır diyarının çölünde atalarınızla nasıl yargıya girdiysem, sizinle de öyle yargıya gireceğim, diyor Egemen RAB. [37] Sizi değneğin altından geçireceğim ve sizi antlaşmanın bağı içine sokacağım. [38] Başkaldıranları ve bana isyan edenleri aranızdan ayıklayacağım. Onları yaşadıkları ülkeden çıkaracağım, ama İsrail diyarına girmeyecekler. O zaman benim RAB olduğumu bileceksiniz. [39] Size gelince, ey İsrail halkı, Egemen RAB şöyle diyor: Gidin, herkes kendi putlarına kulluk etsin. Ama bundan sonra beni dinlemeyecekseniz bile, kutsal adımı artık sunularınızla ve putlarınızla bayağılaştırmayacaksınız. [40] Çünkü kutsal dağımda, İsrail'in yüce dağında, diyor Egemen RAB, bütün İsrail halkı, hepsi o ülkede bana kulluk edecek. Orada onları kabul edeceğim; sunularınızı, armağanlarınızın ilk ürünlerini ve bütün kutsal adaklarınızı orada isteyeceğim. [41] Sizi halkların arasından çıkardığımda, dağıtıldığınız ülkelerden topladığımda, sizi hoş koku gibi kabul edeceğim; ulusların gözünde sizde kutsallığımı göstereceğim. [42] Sizi İsrail diyarına, atalarınıza vereceğime el kaldırıp ant içtiğim ülkeye getirdiğimde, benim RAB olduğumu bileceksiniz. [43] Orada yollarınızı ve kendinizi kirlettiğiniz bütün yaptıklarınızı anımsayacaksınız; işlediğiniz bütün kötülükler yüzünden kendi gözünüzde kendinizden tiksineceksiniz. [44] Ey İsrail halkı, sizinle kötü yollarınıza ya da bozuk davranışlarınıza göre değil, adımın hatırı için böyle davrandığımda, benim RAB olduğumu bileceksiniz, diyor Egemen RAB." [45] RAB'bin sözü bana geldi: [46] "İnsanoğlu, yüzünü güneye çevir; güneye doğru konuş ve güneydeki kır ormanına karşı peygamberlik et. [47] Güney ormanına de ki, 'RAB'bin sözünü işit! Egemen RAB şöyle diyor: Bak, sende bir ateş yakacağım; içindeki her yaş ağacı da her kuru ağacı da yiyip bitirecek. Alev alev yanan o ateş sönmeyecek; güneyden kuzeye bütün yüzler onunla kavrulacak. [48] Bütün canlılar, onu benim, RAB'bin, yaktığımı görecek. O ateş sönmeyecek.'" [49] Ben de, "Ah, Egemen RAB!" dedim, "Benim için, 'Bu adam benzetmelerden başka bir şey söylemiyor' diyorlar."

21

[1] RAB'bin sözü bana geldi: [2] "İnsanoğlu, yüzünü Yeruşalim'e çevir, kutsal yerlere karşı konuş ve İsrail ülkesine karşı peygamberlik et. [3] İsrail ülkesine de ki: RAB şöyle diyor: İşte sana karşıyım. Kılıcımı kınından çekeceğim; içinden doğruları da kötüleri de yok edeceğim. [4] İçinden doğruları da kötüleri de yok edeceğim için, kılıcım güneyden kuzeye bütün insanlığa karşı kınından çıkacak. [5] O zaman herkes, benim, RAB'bin, kılıcımı kınından çıkardığımı bilecek. Bir daha yerine dönmeyecek. [6] Sen de, ey insanoğlu, inle. Uylukların kırılır gibi, onların gözleri önünde acı içinde inle. [7] Sana, 'Neden inliyorsun?' dediklerinde de şöyle de: 'Gelen haber yüzünden.' Çünkü geliyor. Her yürek eriyecek, bütün eller güçten düşecek, her ruh çökecek, bütün dizler su gibi çözülecek. İşte geliyor, olacak da, Egemen RAB böyle diyor." [8] RAB'bin sözü bana geldi: [9] "İnsanoğlu, peygamberlik et ve de ki: RAB şöyle diyor: De ki, Kılıç, evet kılıç, bilenmiş, hem de parlatılmış; [10] kırım yapmak için bilendi, şimşek gibi çaksın diye parlatıldı. Öyleyse sevinelim mi? Oğlumun asası her ağacı hor görüyor. [11] Ele alınsın diye ona parlatılmak üzere verildi. Kılıç bilenmiş, evet parlatılmış; öldürenin eline verilsin diye. [12] Haykır ve ağıt yak, ey insanoğlu; çünkü o halkımın üstüne, İsrail'in bütün önderlerinin üstüne geliyor. Halkımla birlikte kılıca teslim edildiler. Bu yüzden uyluğuna vur. [13] Çünkü sınama var. Ya hor gören asa da ortadan kalkarsa? Egemen RAB böyle diyor. [14] Sen de, ey insanoğlu, peygamberlik et, ellerini birbirine vur. Kılıç ikiye katlansın, üçüncü kez de vursun. Bu, ölümcül yaralar açan kılıçtır; çok kişiyi yere seren, onları her yandan kuşatan kılıçtır. [15] Yürekleri erisin, sendelemeleri artsın diye bütün kapılarının karşısına korkunç kılıcı koydum. Ah, şimşek gibi yapılmış, kıyım için bilenmiş! [16] Sağa savrul! Sola yönel! Yüzün nereye çevrilmişse oraya saldır! [17] Ben de ellerimi birbirine vuracağım, öfkemin dinmesini sağlayacağım. Ben RAB, söyledim. [18] RAB'bin sözü bana yine geldi: [19] "Sen de, ey insanoğlu, Babil kralının kılıcının gelmesi için iki yol belirle. İkisi de aynı ülkeden çıksın. Yol ayrımının başına, kente giden yolun başına bir işaret koy. [20] Kılıcın, Ammonlular'ın Rabba kentine gelmesi için bir yol belirle; öteki de surlu Yeruşalim'e, Yahuda'ya gitsin. [21] Çünkü Babil kralı fal bakmak için yol ayrımında, iki yolun başında durdu; okları salladı, ev putlarına danıştı, ciğere baktı. [22] Sağ elinde Yeruşalim için çıkan fal vardı: koçbaşları kurmak, kıyım için buyruk vermek, savaş naraları attırmak, koçbaşlarını kapılara dayamak, rampalar yığmak, kuşatma kuleleri kurmak için. [23] Kendilerine andlar verilmiş olanların gözünde bu, boş bir fal gibi görünecek. Ama o, suçlarını hatırlatıyor ki ele geçirilsinler. [24] Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Madem suçunuzu hatırlattınız, isyanlarınızı açığa çıkardınız, yaptığınız her şeyde günahlarınızı ortaya serdiniz, madem hatırlandınız, elle yakalanacaksınız. [25] Ey ölümcül yara almış kötü kişi, İsrail önderi! Günün geldi; son suçun zamanı geldi. [26] Egemen RAB şöyle diyor: Sarığı çıkar, tacı kaldır. Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Alçak olan yüceltilecek, yüksek olan alçaltılacak. [27] Onu altüst edeceğim, altüst edeceğim, altüst edeceğim. Hakkı olan gelinceye kadar artık o da olmayacak; onu ona vereceğim. [28] Sen de, ey insanoğlu, peygamberlik et ve de ki: Egemen RAB Ammonlular için ve onların aşağılaması için şöyle diyor: De ki, Kılıç, evet kılıç, kıyım için çekildi; yiyip bitirsin, şimşek gibi çaksın diye parlatıldı. [29] Senin için sahte görümler görürlerken, sana yalan fal açıklarken, seni ölümcül yara almış kötülerin boynuna yatırmak için çekildi bu kılıç. Onların günü geldi; son suçun zamanı geldi. [30] Onu kınına geri koy. Seni yargılayacağım yer, yaratıldığın yer, doğduğun ülke olacak. [31] Gazabımı üzerine boşaltacağım; öfkemin ateşiyle üzerine üfleyeceğim; seni yıkım ustası yırtıcı adamların eline vereceğim. [32] Ateşe yakıt olacaksın. Kanın ülkenin ortasında kalacak. Bir daha anılmayacaksın. Çünkü ben RAB söyledim."

22

[1] RAB'bin sözü bana geldi: [2] “Ey insanoğlu, kan döken kenti yargılayacak mısın? Evet, onu yargılayacak mısın? O zaman ona bütün iğrençliklerini bildir. [3] Şöyle diyeceksin: Egemen RAB şöyle diyor: İçinde kan döken kent, öyle ki vakti gelsin diye, kendini kirletmek için kendine putlar

yapan kent! [4] Döktüğün kan yüzünden suçlu oldun, yaptığın putlar yüzünden kirlendin. Günlerinin yaklaşmasına sen sebep oldun, yıllarının sonuna geldin. Bu yüzden seni uluslara rezil, bütün ülkelere alay konusu yaptım. [5] Sana yakın olanlar da uzak olanlar da seninle alay edecek, ey adı kirlenmiş, kargaşayla dolu kent. [6] İsrail'in önderlerinin her biri, gücü yettiğince, içinde kan dökmeye yöneldi. [7] İçinde anneye babaya hor baktılar. Aranda yabancıya baskı yaptılar. İçinde öksüze de dul kadına da haksızlık ettiler. [8] Kutsal şeylerimi küçümsedin, Şabat günlerimi bayağılaştırdın. [9] İçinde kan dökmek için iftiracı adamlar bulundu. İçinde dağlarda yiyip içtiler. Aranda iğrenç ahlaksızlıklar yaptılar. [10] İçinde babalarının çıplaklığını açığa çıkardılar. İçinde âdet kirliliği içindeki kadını aşağıladılar. [11] Biri komşusunun karısıyla iğrençlik yaptı. Biri gelinini ahlaksızca kirletti. Bir başkası da içinde kız kardeşini, öz babasının kızını aşağıladı. [12] İçinde kan dökmek için rüşvet aldılar. Faiz ve kazanç aldın. Komşularından zorbalıkla açgözlü kazanç sağladın ve beni unuttun," diyor Egemen RAB. [13] "Bak, elde ettiğin haksız kazanç ve aranda dökülen kan yüzünden öfkeyle ellerimi birbirine vurdum. [14] Seninle hesaplaşacağım günlerde yüreğin dayanabilecek mi? Ellerinin gücü yetecek mi? Ben RAB konuştum, ben yapacağım. [15] Seni ulusların arasına dağıtacağım, ülkelere savuracağım. İçindeki kirliliği senden söküp bitireceğim. [16] Ulusların gözü önünde kendi düşkünlüğünle bayağılaşacaksın. O zaman benim RAB olduğumu bileceksin." [17] RAB'bin sözü bana geldi: [18] "Ey insanoğlu, İsrail halkı benim için cüruf oldu. Hepsi ocağın ortasında tunç, kalay, demir ve kurşundur. Gümüşün cürufu oldular. [19] Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Hepiniz cüruf olduğunuz için, işte, sizi Yeruşalim'in ortasında toplayacağım. [20] Gümüşü, tuncu, demiri, kurşunu ve kalayı ocağın ortasına toplayıp üzerlerine ateş üfleyerek eritirler ya, ben de sizi öfkemde ve gazabımda toplayacağım; sizi oraya koyup eriteceğim. [21] Evet, sizi toplayacağım ve gazabımın ateşini üzerinize üfleyeceğim; onun ortasında eriyeceksiniz. [22] Gümüş ocağın ortasında nasıl eritilirse, siz de onun ortasında öyle eritileceksiniz. O zaman öfkemi üzerinize dökenin ben, RAB, olduğumu bileceksiniz." [23] RAB'bin sözü bana geldi: [24] "Ey insanoğlu, ona de ki: Sen arınmamış bir ülkesin; öfke gününde üzerine yağmur yağmamış. [25] İçindeki peygamberlerin kurduğu gizli düzen, avını parçalayan kükreyen aslan gibidir. Canları yuttular, hazineyi ve değerli şeyleri aldılar, içinde dulların sayısını çoğalttılar. [26] Kâhinleri yasamı çiğnediler, kutsal şeylerimi bayağılaştırdılar. Kutsal olanla sıradan olan arasında ayrım yapmadılar. Murdar olanla temiz olan arasındaki farkı öğretmediler. Gözlerini Şabat günlerimden çevirdiler ve ben onların arasında bayağılaştırıldım. [27] İçindeki önderleri avını parçalayan kurtlar gibidir; kan dökmek, canları yok etmek ve haksız kazanç elde etmek için bunu yaparlar. [28] Peygamberleri onlar için badana sürüp durdular; boş görümler gördüler, onlara yalan fal baktılar. RAB konuşmamışken, 'Egemen RAB şöyle diyor' dediler. [29] Ülke halkı zorbalığa başvurdu, soygun yaptı. Yoksulu ve düşkünü ezdiler, yabancıya haksız yere baskı yaptılar. [30] Aralarında duvarı örecek, ülke adına önümde gedikte duracak bir adam aradım ki orayı yıkmayayım; ama hiç kimseyi bulmadım. [31] Bu yüzden öfkemi üzerlerine döktüm. Gazabımın ateşiyle onları tüketip yollarının karşılığını kendi başlarına getirdim," diyor Egemen RAB.

23

[1] RAB'bin sözü yine bana geldi. Şöyle dedi: [2] "İnsanoğlu, bir anneden doğmuş iki kadın vardı. [3] Mısır'da fuhuş ettiler; gençliklerinde fuhuş ettiler. Orada göğüsleri sıkıldı, bakireliklerinin bağrı elletildi. [4] Büyüğünün adı Ohola, kız kardeşinin adı Oholiva'ydı. Benim oldular, oğullar ve kızlar doğurdular. Adlarına gelince: Ohola Samiriye'dir, Oholiva da Yeruşalim'dir. [5] Ohola benimken fuhuş etti. Âşıklarına, komşusu olan Asurlulara tutkun oldu. [6] Mavi giysilere bürünmüşlerdi; valiler, yöneticilerdi. Hepsi çekici genç adamlardı, atlara binen süvarilerdi. [7] Fuhşunu onlara sundu; hepsi Asur'un seçkin adamlarıydı. Tutkun olduğu herkesle, onların bütün putlarıyla kendini kirletti. [8] Mısır'dan beri süren fuhşunu bırakmadı. Çünkü gençliğinde onunla yattılar, bakireliğinin bağrını elletdiler ve fuhuşlarını onun üzerine döktüler. [9] Bu yüzden onu âşıklarının eline, tutkun olduğu Asurluların eline

teslim ettim. [10] Onlar onun çıplaklığını açtı. Oğullarını ve kızlarını alıp götürdüler, kendisini de kılıçla öldürdüler. Kadınlar arasında dillere düştü; çünkü onun üzerinde yargılarını uyguladılar. [11] Kız kardeşi Oholiva bunu gördü. Ama tutkuda ondan daha da yozlaştı; fuhşu, kız kardeşinin fuhşunu da geçti. [12] Asurlulara, komşusu olan valilere ve yöneticilere tutuldu. Görkemli giysiler kuşanmış, atlara binen süvarilerdi; hepsi çekici genç adamlardı. [13] Onun da kirlendiğini gördüm. İkisi de aynı yoldan gitmişti. [14] Ama o fuhşunu daha da artırdı. Duvarda çizilmiş adamlar gördü; kırmızı boyayla resmedilmiş Kildaniler'in görüntülerini gördü. [15] Bellerinde kuşaklar, başlarında sarkık sarıklar vardı. Hepsi görünüşte önder gibiydi; doğdukları ülke olan Kildani diyarındaki Babilliler'e benziyorlardı. [16] Onları görür görmez onlara tutkun oldu ve Kildani diyarına onlara ulaklar gönderdi. [17] Babilliler ona sevgi yatağına geldiler. Fuhuşlarıyla onu kirlettiler. O da onlarla kirlenince canı onlardan tiksindi. [18] Fuhşunu ortaya döküp çıplaklığını açığa vurunca, canım ondan tiksindi; tıpkı kız kardeşinden tiksindiğim gibi. [19] Ama gençlik günlerini, Mısır'da fuhuş ettiği günleri anarak fuhşunu daha da çoğalttı. [20] Sevgililerine tutkun oldu; onların bedeni eşek bedeni gibiydi, menileri de at menisi gibiydi. [21] Böylece gençliğinin hayasızlığını yeniden anımsadın; Mısırlılar gençlik çağındaki göğüslerin için bağrını ellemişti. [22] “Bu yüzden, ey Oholiva, Egemen RAB şöyle diyor: Canının kendilerinden tiksindiği âşıklarını sana karşı kışkırtacağım. Onları her yandan üzerine getireceğim: [23] Babilliler'i ve bütün Kildaniler'i, Pekod'u, Şoa'yı, Koa'yı ve bütün Asurlular'ı onlarla birlikte getireceğim. Hepsi çekici genç adamlardır; valiler ve yöneticiler, önderler ve ün salmış adamlar, hepsi atlara binen süvarilerdir. [24] Silahlarla, savaş arabalarıyla, yük arabalarıyla ve halk topluluklarıyla üzerine gelecekler. Etrafını kalkanla, siperiyle, miğferiyle saracaklar. Yargıyı onlara bırakacağım; onlar da seni kendi yargılarına göre yargılayacaklar. [25] Kıskançlığımı sana karşı yönelteceğim. Sana öfkeyle davranacaklar. Burnunu ve kulaklarını kesecekler. Senden geriye kalanlar kılıçla düşecek. Oğullarını ve kızlarını alacaklar; senden geriye kalanları ateş yalayıp bitirecek. [26] Giysilerini de üzerinden çıkaracaklar, güzel takılarını alıp götürecekler. [27] Böylece hayasızlığını da, Mısır'dan beri sürdürdüğün fuhşunu da senden kaldıracağım. Artık onlara göz dikmeyecek, Mısır'ı bir daha anmayacaksın. [28] Çünkü Egemen RAB şöyle diyor: İşte, seni nefret ettiklerinin eline, canının kendilerinden tiksindiği kişilerin eline teslim edeceğim. [29] Sana nefretle davranacaklar. Bütün emeğini elinden alacaklar, seni çırılçıplak bırakacaklar. Fuhşunun çıplaklığı açığa çıkacak; hayasızlığın da fuhşun da ortaya dökülecek. [30] Bunlar senin başına gelecek; çünkü ulusların ardınca fuhuş ettin, onların putlarıyla kirlendin. [31] Kız kardeşinin yolunda yürüdün. Bu yüzden onun kâsesini senin eline vereceğim. [32] Egemen RAB şöyle diyor: Kız kardeşinin kâsesinden içeceksin; o derin ve geniştir. Alay konusu olacak, hor görüleceksin; çünkü o dopdoludur. [33] Şaşkınlık ve yıkım kâsesiyle, kız kardeşin Samiriye'nin kâsesiyle sarhoşluk ve keder dolacaksın. [34] Onu içeceksin, son damlasına kadar bitireceksin. Kırık parçalarını kemirecek, göğüslerini yırtacaksın. Çünkü ben konuştum, diyor Egemen RAB. [35] Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Beni unuttuğun, beni sırtının arkasına attığın için, sen de hayasızlığının ve fuhşunun cezasını taşıyacaksın. [36] RAB bana ayrıca şöyle dedi: “İnsanoğlu, Ohola'yla Oholiva'yı yargılayacak mısın? Öyleyse onların iğrençliklerini yüzlerine vur. [37] Çünkü zina ettiler, elleri kana bulandı. Putlarıyla zina ettiler. Bana doğurdukları oğullarını bile putları için ateşten geçirip yutturdular. [38] Bana bir şey daha yaptılar: Aynı gün kutsal yerimi kirlettiler, Şabatlarımı bayağılaştırdılar. [39] Çocuklarını putlarına kurban ettikleri gün, aynı gün kutsal yerimi bayağılaştırmak için tapınağıma da geldiler. Evet, evimin ortasında bunu yaptılar. [40] Üstelik uzaktan gelen adamlar için haber saldınız; onlara ulak gönderildi ve işte geldiler. Onlar için yıkandın, gözlerine sürme çektin, takılarını taktın. [41] Gösterişli bir döşeğe oturdun. Önünde hazırlanmış bir masa vardı; onun üzerine buhurumu ve yağımı koydun. [42] Kaygısız bir kalabalığın sesi onunlaydı. Sıradan adamların yanına, çölden ayyaşlar da getirildi. Onlar bu kadınların ellerine bilezikler, başlarına güzel taçlar taktılar. [43] Zinalarla eskimiş olan kadın için, ‘Şimdi onunla da fuhuş edecekler, o da onlarla’ dedim. [44] Bir fahişeye girer gibi ona girdiler. Hayasız kadınlar olan Ohola'ya da Oholiva'ya da böyle girdiler. [45] Ama doğru kişiler onları, zina eden kadınlara verilen yargıyla ve kan

döken kadınlara verilen yargıyla yargılayacak. Çünkü onlar zina eden kadınlardır ve elleri kandadır. 46 Çünkü Egemen RAB şöyle diyor: Onların üzerine bir topluluk çıkaracağım. Onları dehşete ve yağmaya teslim edeceğim. 47 Topluluk onları taşlayacak, kılıçlarıyla parçalayıp öldürecek. Oğullarını ve kızlarını öldürecek, evlerini ateşe verecek. 48 Böylece ülkeden hayasızlığı kaldıracağım. Bütün kadınlar ders alacak ve sizin hayasızlığınızı bir daha yapmayacak. 49 Hayasızlığınızın cezasını üzerinize yükleyecekler. Putlarınızın günahlarını taşıyacaksınız. O zaman benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız.”

24

1 Yine dokuzuncu yılda, onuncu ayın onuncu gününde RAB'bin sözü bana geldi: 2 “İnsanoğlu, günün adını, tam bu günün adını yaz. Babil kralı tam bu gün Yeruşalim'e dayandı. 3 Başkaldıran halka bir benzetme söyle ve onlara de ki, Egemen RAB şöyle diyor: Kazanı ateşe koy, evet, koy ve içine su da dök. 4 Parçalarını içine topla, iyi olan her parçayı, budu ve omzu; onu seçkin kemiklerle doldur. 5 Sürünün en iyisini al, kazanının altına kemikler için odun da yığ; onu iyice kaynat, kemikleri de içinde kaynasın. 6 Bunun için Egemen RAB şöyle diyor: Kan döken kentin vay hâline! İçinde pas bulunan kazanın, pası çıkmamış kazanın vay hâline! Parça parça çıkarın; onun için kura çekilmedi. 7 Çünkü onun kanı kendi içindedir; onu çıplak kayanın üzerine döktü; toprağa döküp tozla örtmedi. 8 Öfkenin yükselip öç almasına yol açmak için onun kanını örtülmesin diye çıplak kayanın üzerine koydum. 9 Bunun için Egemen RAB şöyle diyor: Kan döken kentin vay hâline! Odun yığınını ben de büyüteceğim. 10 Odunu çoğalt, ateşi harla, eti iyice kaynat, suyu koyulaştır, kemikler de yansın. 11 Sonra boş olarak korlarının üstüne koy ki kızsın, tuncu yansın, içindeki murdarlık erisin, pası tükenip gitsin. 12 Boşa yoruldu; ama kalın pası yine de çıkmıyor. Pası ateşle bile gitmiyor. 13 Murdarlığında iğrençlik var. Seni arındırdım ama arınmadın; sana karşı öfkem dininceye kadar murdarlığından bir daha arınmayacaksın. 14 Ben RAB söyledim. Bu olacak; yapacağım. Geri durmayacağım, esirgemeyeceğim, kararımdan dönmeyeceğim. Seni yollarına ve yaptıklarına göre yargılayacaklar, diyor Egemen RAB.” 15 RAB'bin sözü bana geldi: 16 “İnsanoğlu, işte, gözünün sevdiğini bir darbeyle senden alacağım. Ama yas tutmayacaksın, ağlamayacaksın, gözyaşların akmayacak. 17 Sessizce inle; ölü için yas tutma. Başlığını başına sar, ayakkabılarını ayağına giy. Ağzını örtme, insanların getirdiği ekmeği yeme.” 18 Ben sabah halka konuştum; akşam karım öldü. Ertesi sabah bana buyurulduğu gibi yaptım. 19 Halk bana, “Böyle yapmanın bizim için ne anlam taşıdığını bize söylemeyecek misin?” dedi. 20 Ben de onlara dedim ki, “RAB'bin sözü bana geldi: 21 İsrail halkına söyle: Egemen RAB şöyle diyor: İşte, gücünüzün gururu, gözünüzün sevdiği, canınızın kıyamadığı kutsal yerimi kirleteceğim. Geride bıraktığınız oğullarınızla kızlarınız kılıçtan geçecek. 22 Siz de benim yaptığım gibi yapacaksınız: Ağzınızı örtmeyecek, insanların getirdiği ekmeği yemeyeceksiniz. 23 Başlıklarınız başınızda, ayakkabılarınız ayağınızda olacak. Yas tutmayacak, ağlamayacaksınız. Ama suçlarınız içinde eriyip gidecek, birbirinize inleyeceksiniz. 24 Hezekiel sizin için bir belirti olacak; onun yaptığı her şeye göre siz de yapacaksınız. Bu olunca Egemen RAB'bin ben olduğunu anlayacaksınız. 25 Sen de, ey insanoğlu, onların dayanağını, görkemlerinin sevincini, gözlerinin sevdiğini, gönüllerini bağladıkları şeyi, oğullarını ve kızlarını ellerinden aldığım gün, 26 işte o gün kurtulan biri sana gelip bunu kulaklarınla duymanı sağlamayacak mı? 27 O gün ağzın kurtulana açılacak; konuşacaksın, artık dilsiz olmayacaksın. Böylece onlar için bir belirti olacaksın ve RAB'bin ben olduğunu anlayacaklar.”

25

1 RAB'bin sözü bana geldi. Şöyle dedi: 2 “İnsanoğlu, yüzünü Ammonoğulları'na çevir ve onlara karşı peygamberlik et. 3 Ammonoğulları'na de ki, Egemen RAB'bin sözünü dinleyin. Egemen RAB şöyle diyor: Kutsal yerim kirletildiğinde, İsrail ülkesi viran olduğunda ve Yahuda halkı sürgüne gittiğinde, sen

‘Aha!’ dedin. 4 Bu yüzden seni doğu halklarına mülk olarak vereceğim. İçinde ordugâhlarını kuracak, içinde konutlarını yapacaklar. Meyveni onlar yiyecek, sütünü onlar içecek. 5 Rabba'yı develer için bir ağıla, Ammonoğulları'nı sürüler için bir dinlenme yerine çevireceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 6 Çünkü Egemen RAB şöyle diyor: İsrail ülkesine karşı ellerini çırptın, ayaklarınla teptin, bütün yüreğinin küçümseyişiyle sevindin. 7 Bu yüzden işte, elimi sana karşı uzattım. Seni uluslara yağma olarak vereceğim. Seni halkların arasından yok edeceğim, ülkelerin içinden sileceğim. Seni yok edeceğim; o zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın. 8 Egemen RAB şöyle diyor: Moav ve Seir, ‘İşte, Yahuda halkı bütün öteki uluslar gibi oldu’ dediği için, 9 bu yüzden işte, sınırdaki kentlerinden başlayarak Moav'ın yanını açacağım; ülkenin görkemi olan Beyt Yeşimot'u, Baal Meon'u ve Kiryatayim'i açacağım. 10 Bunu, Ammonoğulları'na karşı gelsinler diye doğu halklarına vereceğim. Ammonoğulları'nı mülk olarak onlara vereceğim; öyle ki Ammonoğulları uluslar arasında artık anılmayacak. 11 Moav'ın üzerinde yargılarımı uygulayacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar. 12 Egemen RAB şöyle diyor: Edom, Yahuda halkından öç alarak davrandı; büyük suç işledi ve onlardan öç aldı. 13 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Edom'a karşı elimi uzatacağım; ondan insanı da hayvanı da keseceğim. Orayı Teman'dan Dedan'a kadar viran edeceğim. Kılıçla düşecekler. 14 İsrail halkımın eliyle öcümü Edom'un üzerine salacağım. Edom'a öfkem ve gazabım uyarınca davranacaklar. O zaman öcümün ne olduğunu bilecekler.” Egemen RAB böyle diyor. 15 Egemen RAB şöyle diyor: Filistliler öç alma duygusuyla davrandılar, eski düşmanlıkları yüzünden can düşmanlığıyla öç alıp yıkıma yöneldiler. 16 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: İşte, Filistliler'e karşı elimi uzatacağım. Keretliler'i ortadan kaldıracağım, deniz kıyısında kalan sağ kalanı yok edeceğim. 17 Gazap dolu azarlamalarla onlardan büyük öç alacağım. Öcümü üzerlerine saldığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

26

1 On birinci yılda, ayın ilk gününde RAB'bin sözü bana geldi: 2 “İnsanoğlu, Sur Yeruşalim'e karşı, ‘Oh! Halkların kapısı kırıldı; şimdi bana döndü. O yıkıma uğradığına göre ben zenginleşeceğim’ dediği için,” 3 “bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Ey Sur, işte sana karşıyım; denizin dalgalarını kabarttığı gibi birçok ulusu üzerine çıkaracağım.” 4 “Sur'un surlarını yıkacak, kulelerini devirecekler. Tozunu bile üzerinden sıyırıp onu çıplak bir kaya yapacağım.” 5 “Denizin ortasında ağ serilen bir yer olacak. Çünkü bunu ben söyledim” diyor Egemen RAB. “Uluslara yağma olacak.” 6 “Kırdaki bağlı kentleri kılıçtan geçirilecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.” 7 “Çünkü Egemen RAB şöyle diyor: İşte kuzeyden Sur'a Babil Kralı Nebukadnessar'ı, krallar kralını, atlarla, savaş arabalarıyla, atlılarla, büyük bir topluluk ve çok sayıda askerle getireceğim.” 8 “Kırdaki bağlı kentlerini kılıçtan geçirecek. Sana karşı kuşatma kuleleri kuracak, yığma set yapacak, kalkanlarını kaldıracak.” 9 “Koçbaşlarını surlarına dayayacak, baltalarıyla kulelerini yıkacak.” 10 “Atlarının çokluğundan yükselen toz seni kaplayacak. Gedik açılmış bir kente girer gibi kapılarından içeri girdiğinde, atlıların, tekerlekli arabaların ve savaş arabalarının gürültüsünden surların sarsılacak.” 11 “Atlarının tırnakları bütün sokaklarını çiğneyecek. Halkını kılıçla öldürecek, güçlü sütunların yere yıkılacak.” 12 “Servetini yağmalayacaklar, ticaret malını talan edecekler. Surlarını yıkacak, güzel evlerini yerle bir edecekler. Taşlarını, keresteni ve toprağını suların ortasına atacaklar.” 13 “Ezgilerinin gürültüsünü susturacağım; lirlerinin sesi artık duyulmayacak.” 14 “Seni çıplak bir kaya yapacağım; ağ serilen bir yer olacaksın. Bir daha kurulmayacaksın. Çünkü bunu ben, RAB söyledim” diyor Egemen RAB. 15 Egemen RAB Sur'a şöyle diyor: “Düşüşünün gürültüsünde, yaralılar inlerken, ortanda kıyım yapılırken adalar sarsılmayacak mı?” 16 “O zaman deniz kıyılarının bütün önderleri tahtlarından inecek, kaftanlarını çıkaracak, işlemeli giysilerini üstlerinden atacaklar. Titremeyi kuşanacak, yere oturacak, her an titreyecek ve sana bakıp dehşete düşecekler.” 17 “Senin için ağıt yakıp şöyle diyecekler: ‘Ey denizcilerin yaşadığı, nasıl da yıkıldın, ey ünlü kent! Sen de halkın da denizde güçlüydünüz; orada yaşayan herkesin üzerine korku

salardınız.’” 18 “Şimdi, düştüğün gün adalar titreyecek; evet, denizdeki adalar yok oluşun yüzünden dehşete kapılacak.” 19 “Çünkü Egemen RAB şöyle diyor: Seni yaşanmayan kentler gibi viran bir kent yaptığımda, engini üzerine getirdiğimde, büyük sular seni kapladığında,” 20 “seni çukura inenlerle birlikte, eski çağların halkının yanına indireceğim. Çukura inenlerle birlikte, seni öteden beri ıssız kalan yerlere, yerin derinliklerine yerleştireceğim; artık oturulmayacaksın. Ama yaşayanlar diyarına yücelik koyacağım.” 21 “Seni dehşet konusu yapacağım, artık olmayacaksın. Seni arayacaklar ama bir daha asla bulunmayacaksın” diyor Egemen RAB.

27

1 RAB'bin sözü yine bana geldi: 2 “Ey insanoğlu, Sur için bir ağıt yak. 3 Denizin girişinde oturan, birçok adadaki halklarla ticaret yapan Sur'a de ki, Egemen RAB şöyle diyor: Ey Sur, ‘Güzellikte kusursuzum’ dedin. 4 Sınırların denizlerin ortasındaydı; seni kuranlar güzelliğini kusursuzlaştırdı. 5 Bütün tahtalarını Senir'in servilerinden yaptılar; sana direk yapmak için Lübnan'dan sedir aldılar. 6 Küreklerini Başan meşelerinden yaptılar; oturaklarını Kittim adalarından getirilen şimşir ağacına kakılmış fildişinden yaptılar. 7 Yelkenin, sana sancak olsun diye, Mısır'dan gelen işlemeli ince ketendendi; tentesi Elişa adalarından gelen mavi ve mor kumaştandı. 8 Sayda ve Arvad halkı senin kürekçilerin oldu; ey Sur, içindeki bilge adamlar senin kaptanlarındı. 9 Gebal'in ihtiyarları ve bilge adamları geminin aralıklarını onarmak için içindeydi; denizin bütün gemileri ve gemicileri mallarınla ticaret etmek için sana geldi. 10 Ordunun içinde Persler, Ludlular ve Putlular vardı, senin savaşçıların onlardı; kalkanı ve miğferi senin içinde astılar, sana görkem kattılar. 11 Arvadlılar ordunla birlikte surlarının çevresinde durdu, yiğit adamlar kulelerindeydi; kalkanlarını surlarının her yanına astılar, güzelliğini kusursuzlaştırdılar. 12 Tarşiş, her tür zenginliğinin bolluğu yüzünden senin tüccarın oldu; malların karşılığında gümüş, demir, kalay ve kurşun verdiler. 13 Yavan, Tuval ve Meşek senin tüccarların oldu; malların karşılığında insan canları ve tunç kaplar verdiler. 14 Togarma soyundan olanlar malların karşılığında atlar, savaş atları ve katırlar verdiler. 15 Dedanlılar senin tüccarların oldu; birçok ada senin elinin pazarıydı; sana fildişi boynuzlarıyla abanoz getirdiler. 16 Aram, el işlerinin bolluğu yüzünden senin tüccarın oldu; malların karşılığında zümrüt, mor kumaş, işlemeli işler, ince keten, mercan ve yakut verdiler. 17 Yahuda ve İsrail diyarı senin tüccarların oldu; malların karşılığında Minnit buğdayı, tatlı yiyecekler, bal, yağ ve balsam verdiler. 18 Şam, el işlerinin bolluğu ve her tür zenginliğinin çokluğu yüzünden senin tüccarın oldu; Helbon şarabı ve beyaz yün getirdi. 19 Vedan ve Yavan, malların karşılığında iplik verdiler; parlak demir, tarçın kabuğu ve kamış da ticaret malların arasındaydı. 20 Dedan, binicilik için değerli örtülerde senin tüccarın oldu. 21 Arabistan ve Kedar'ın bütün önderleri senin elinin tüccarlarıydı; kuzular, koçlar ve tekelerle ticaret yaptılar. 22 Şeva ve Raama tüccarları senin tüccarların oldu; malların karşılığında her türlü baharatın en iyisini, değerli taşları ve altını verdiler. 23 Haran, Kanne ve Eden, Şeva tüccarları, Asur ve Kilmad senin tüccarların oldu. 24 Bunlar senin tüccarların olarak seçkin mallar, mavi kumaşa ve işlemeli işe sarılmış bohçalar, iplerle bağlanmış, sedirden yapılmış zengin giysi sandıkları getirdiler. 25 Tarşiş gemileri malların için kervanların gibiydi; denizlerin ortasında dolup taştın, büyük görkem kazandın. 26 Kürekçilerin seni engin sulara çıkardı; doğu rüzgârı seni denizlerin ortasında parçaladı. 27 Zenginliğin, malların, ticaret eşyan, gemicilerin, kaptanların, gemi aralıklarını onaranlar, mallarınla ticaret yapanlar, içindeki bütün savaşçılar ve arandaki bütün topluluğun, yıkım gününde denizlerin ortasına düşecek. 28 Kaptanlarının çığlığının sesiyle kıyı yerleri sarsılacak. 29 Kürek tutanların hepsi, gemiciler ve denizin bütün kaptanları gemilerinden inecek, karada duracak. 30 Senin için seslerini yükseltecek, acı acı ağlayacaklar; başlarına toprak saçacak, küllerin içinde yuvarlanacaklar. 31 Senin için başlarını kazıtacak, çula sarınacaklar; can acısıyla, acı bir yasla senin için ağlayacaklar. 32 Ağıtlarında senin için ağıt yakacak, senin üzerine yas tutup şöyle diyecekler: Denizlerin ortasında susturulan Sur gibisi var mı? 33 Malların denizlerden çıktığında birçok halkı doyurdun; zenginliğinin ve ticaretinin çokluğuyla yeryüzü

krallarını zengin ettin. 34 Ama denizler seni sularda, derin yerlerde kırdığında ticaret eşyan ve bütün topluluğun ortanda battı. 35 Adalarda yaşayanların hepsi senin yüzünden şaşkına döndü; kralları dehşetle ürperdi, yüzleri altüst oldu. 36 Halkların arasındaki tüccarlar sana ıslık çalıyor; dehşet kaynağı oldun, bir daha asla var olmayacaksın.”

28

1 RAB'bin sözü bana yine geldi: 2 “İnsanoğlu, Sur önderine de ki, Egemen RAB şöyle diyor: ‘Yüreğin gururlandı. “Ben bir tanrıyım; denizlerin ortasında, Tanrı'nın tahtında oturuyorum” dedin. Oysa tanrı değil, insansın. Yüreğini Tanrı'nın yüreği gibi gördün. 3 İşte, Daniel'den daha bilgesin sen! Senden gizli kalan hiçbir sır yok! 4 Bilgeliğinle ve anlayışınla kendine servet kazandın, hazinelerine altın ve gümüş doldurdun. 5 Büyük bilgeliğinle ve ticaretinle servetini artırdın, servetin yüzünden yüreğin gururlandı.’ 6 “Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: ‘Yüreğini Tanrı'nın yüreği gibi gördüğün için, 7 bu yüzden, işte, üzerine yabancıları, ulusların en korkunçlarını getireceğim. Kılıçlarını bilgeliğinin güzelliğine karşı çekecekler, görkemini lekeleyecekler. 8 Seni çukura indirecekler; denizlerin ortasında, kılıçla vurulanların ölümüyle öleceksin. 9 Seni öldürenin önünde hâlâ, “Ben tanrıyım” diyecek misin? Seni yaralayanın elinde, tanrı değil insan olacaksın. 10 Yabancıların eliyle sünnetsizlerin ölümüyle öleceksin. Çünkü bunu ben söyledim’ diyor Egemen RAB.” 11 RAB'bin sözü bana geldi: 12 “İnsanoğlu, Sur kralı için bir ağıt yak ve ona de ki, Egemen RAB şöyle diyor: ‘Sen yetkinliğin mührüydün, bilgelikle dopdolu, güzellikte kusursuzdun. 13 Tanrı'nın bahçesi Aden'deydin. Her değerli taş seni süslüyordu: yakut, topaz, zümrüt, sarı akik, oniks, yeşim, laciverttaşı, firuze ve zebercet. Deflerin ve kaval boruların altından işçiliği sende hazırlanmıştı. Yaratıldığın gün bunlar hazırdı. 14 Örten mesh edilmiş keruvdun. Seni ben yerleştirdim; Tanrı'nın kutsal dağındaydın. Ateşten taşların arasında gidip geliyordun. 15 Yaratıldığın günden, sende kötülük bulunana dek yollarında kusursuzdun. 16 Ticaretinin çokluğu yüzünden için zorbalıkla doldu, günah işledin. Bu yüzden seni bayağı sayıp Tanrı'nın dağından attım. Ey örten keruv, seni ateşten taşların arasından yok ettim. 17 Güzelliğin yüzünden yüreğin gururlandı. Görkemin yüzünden bilgeliğini bozduğun için seni yere attım; kralların önüne serdim ki sana baksınlar. 18 Suçlarının çokluğuyla, ticaretindeki haksızlıkla kutsal yerlerini kirlettin. Bu yüzden içinden bir ateş çıkardım; seni o yiyip bitirdi. Seni gören herkesin gözü önünde seni yeryüzünde küle çevirdim. 19 Halklar arasında seni tanıyanların hepsi sana şaşıp kaldı. Dehşet oldun; artık sonsuza dek var olmayacaksın.’” 20 RAB'bin sözü bana geldi: 21 “İnsanoğlu, yüzünü Sayda'ya çevir ve ona karşı peygamberlik et. 22 De ki, Egemen RAB şöyle diyor: ‘İşte, sana karşıyım, ey Sayda. Ortanda yüceltileceğim. İçinde yargılarımı uyguladığımda, sende kutsallığımı gösterdiğimde, benim RAB olduğumu anlayacaklar. 23 Çünkü onun içine salgın hastalık göndereceğim, sokaklarına kan dökeceğim. Her yandan üzerine gelen kılıç yüzünden yaralılar ortasına düşecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar. 24 İsrail halkı için çevrelerinde onları küçümseyenlerin hiçbiri artık batan diken ya da yaralayan çalı olmayacak. O zaman benim Egemen RAB olduğumu anlayacaklar.’ 25 “Egemen RAB şöyle diyor: ‘İsrail halkını dağıldıkları halkların arasından topladığımda ve ulusların gözü önünde onlar aracılığıyla kutsallığımı gösterdiğimde, kulum Yakup'a verdiğim kendi topraklarında yaşayacaklar. 26 Orada güvenlik içinde yaşayacaklar. Evler yapacak, bağlar dikecekler; çevrelerinde kendilerine tepeden bakanların hepsi üzerinde yargılarımı uyguladığımda güvenlik içinde yaşayacaklar. O zaman kendi Tanrıları RAB olduğumu anlayacaklar.’

29

1 Onuncu yılın onuncu ayında, ayın on ikinci günü RAB'bin sözü bana geldi: 2 “İnsanoğlu, yüzünü Mısır Kralı Firavun'a çevir; ona ve bütün Mısır'a karşı peygamberlik et. 3 Konuş ve de ki, ‘Egemen RAB şöyle diyor: “İşte, ey Mısır Kralı Firavun, sana karşıyım; ırmaklarının ortasında yatan büyük

canavar, ‘Irmağım benimdir, onu kendim için ben yaptım’ diyen sensin.” 4 Çenelerine kancalar takacağım. Irmaklarının balıklarını pullarına yapıştıracağım. Seni, pullarına yapışan ırmaklarının bütün balıklarıyla birlikte ırmaklarının ortasından çıkaracağım. 5 Seni de, ırmaklarının bütün balıklarını da çöle atacağım. Açık tarlaya düşeceksin. Bir araya getirilmeyecek, toplanmayacaksın. Seni yeryüzünün hayvanlarına ve göğün kuşlarına yem olarak vereceğim. 6 Mısır'ın bütün halkı benim RAB olduğumu anlayacak. Çünkü İsrail halkı için kamıştan bir değnek oldular. 7 Seni elleriyle tuttuklarında kırıldın, onların bütün omuzlarını yırttın. Sana yaslandıklarında da kırıldın, hepsinin kalçalarını felce uğrattın.” 8 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: “İşte, üzerine kılıç getireceğim; içinden insanı da hayvanı da yok edeceğim. 9 Mısır ülkesi viran ve ıssız olacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar. Çünkü o, ‘Irmak benimdir, onu ben yaptım’ dedi. 10 Bu yüzden işte, sana ve ırmaklarına karşıyım. Mısır ülkesini baştan başa viran edip ıssız bırakacağım; Sevene Kulesi'nden Etiyopya sınırına kadar. 11 Oradan ne insan ayağı geçecek ne de hayvan ayağı geçecek. Kırk yıl boyunca kimse orada oturmayacak. 12 Mısır ülkesini viran ülkelerin ortasında viran edeceğim. Kentleri de yıkılmış kentlerin ortasında kırk yıl viran kalacak. Mısırlılar'ı ulusların arasına dağıtacağım, onları ülkelere savuracağım.” 13 Çünkü Egemen RAB şöyle diyor: “Kırk yılın sonunda Mısırlılar'ı dağıtıldıkları halkların arasından toplayacağım. 14 Mısır'ın sürgünlerini geri getireceğim. Onları doğdukları ülke olan Patros'a geri döndüreceğim. Orada önemsiz bir krallık olacak. 15 Krallıkların en alçağı olacak. Bir daha kendini ulusların üzerine yükseltmeyecek. Onları küçülteceğim; bir daha uluslara egemen olmayacaklar. 16 Mısır artık İsrail halkının güvencesi olmayacak. İsrail onlara yöneldiğinde suçunu hatırlatmış olacak. O zaman Egemen RAB'bin ben olduğumu anlayacaklar.”” 17 Yirmi yedinci yılın birinci ayında, ayın birinci günü RAB'bin sözü bana geldi: 18 “İnsanoğlu, Babil Kralı Nebukadnessar ordusuna Sur'a karşı ağır bir hizmet yaptırdı. Her baş kelleşti, her omuz yara bere içinde kaldı. Yine de Sur'dan, ona karşı yaptığı hizmetin karşılığı olarak ne kendisi ne de ordusu bir ücret alabildi. 19 Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: İşte, Mısır ülkesini Babil Kralı Nebukadnessar'a vereceğim. Halk kalabalığını sürüp götürecek, malını yağmalayacak, ganimetini alacak. Bu, ordusunun ücreti olacak. 20 Yaptığı hizmetin karşılığı olarak ona Mısır ülkesini verdim. Çünkü benim için çalıştılar, diyor Egemen RAB. 21 O gün İsrail halkı için bir boynuzun filizlenmesini sağlayacağım. Aralarında sana ağzını açma fırsatı vereceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

30

1 RAB'bin sözü bana yine geldi: 2 “İnsanoğlu, peygamberlik et ve de ki, Egemen RAB şöyle diyor: Feryat edin: Vah o güne!” 3 Çünkü gün yakın, evet, RAB'bin günü yakın; bulutlu bir gün olacak, ulusların zamanı olacak. 4 Mısır'ın üzerine kılıç gelecek. Mısır'da vurulanlar düştüğünde, Habeş ülkesini dehşet saracak; Mısır'ın kalabalığını alıp götürecekler, temelleri yıkılacak. 5 Habeş, Put, Lud, bütün karışık halklar, Kub ve onlarla antlaşmalı ülkenin oğulları, onlarla birlikte kılıçla düşecek. 6 RAB şöyle diyor: Mısır'ı destekleyenler de düşecek, gücünün gururu alçalacak. Sevene Kulesi'nden orada kılıçla düşecekler, diyor Egemen RAB. 7 Issız kalan ülkelerin ortasında ıssız kalacaklar; kentleri, yıkılmış kentlerin ortasında olacak. 8 Mısır'da ateş yaktığımda ve ona yardım edenlerin hepsi yok edildiğinde, benim RAB olduğumu anlayacaklar. 9 O gün önümden gemilerle ulaklar çıkacak; kaygısız Habeşlileri korkuya düşürecekler. Mısır'ın gününde olduğu gibi onları da dehşet saracak. Çünkü işte, geliyor. 10 Egemen RAB şöyle diyor: Babil Kralı Nebukadnessar'ın eliyle Mısır'ın kalabalığına son vereceğim. 11 O da, yanındaki halk da, ulusların en acımasızları olarak ülkeyi yok etmek için getirilecek. Mısır'a karşı kılıçlarını çekecekler ve ülkeyi cesetlerle dolduracaklar. 12 Irmakları kurutacağım, ülkeyi kötü adamların eline satacağım. Yabancıların eliyle ülkeyi de içindeki her şeyi de ıssız bırakacağım. Bunu ben, RAB, söyledim. 13 Egemen RAB şöyle diyor: Putları yok edeceğim, Memfis'teki ilah heykellerine son vereceğim. Mısır ülkesinden artık bir önder çıkmayacak. Mısır ülkesine korku salacağım. 14 Patros'u ıssız bırakacağım, Soan'da ateş yakacağım, No'nun üzerinde yargılarımı yerine getireceğim. 15

Öfkemi Mısır'ın kalesi Sin'in üzerine boşaltacağım; No'nun kalabalığını ortadan kaldıracağım. [16] Mısır'da ateş yakacağım. Sin kıvranıp duracak, No yarılacak, Memfis'in başına gündüz vakti düşmanlar üşüşecek. [17] Aven ile Pi-Beset'in gençleri kılıçla düşecek, o kentler sürgüne gidecek. [18] Tahpanhes'te de gün kararacak; çünkü orada Mısır'ın boyunduruğunu kıracağım, gücünün gururu onda sona erecek. Onu bir bulut örtecek, bağlı kentleri sürgüne gidecek. [19] Mısır'ın üzerinde yargılarımı böyle yerine getireceğim; o zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar." [20] On birinci yılın birinci ayında, ayın yedinci gününde RAB'bin sözü bana geldi: [21] "İnsanoğlu, Mısır Kralı Firavun'un kolunu kırdım. İşte, iyileşsin diye sarılmadı, üzerine ilaç konmadı, kılıcı tutabilecek kadar güçlensin diye sargıyla bağlanmadı." [22] Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: İşte, Mısır Kralı Firavun'a karşıyım. Onun kollarını, hem sağlam olanı hem de kırılmış olanı kıracağım; kılıcı elinden düşüreceğim. [23] Mısırlıları ulusların arasına dağıtacağım, ülkelerin içine savuracağım. [24] Babil kralının kollarını güçlendireceğim, kılıcımı onun eline vereceğim. Firavun'un kollarını ise kıracağım; ölümcül yaralı bir adam nasıl inlerse, Babil kralının önünde öyle inleyecek. [25] Babil kralının kollarını destekleyeceğim, Firavun'un kollarıysa düşecek. Kılıcımı Babil kralının eline verdiğimde ve o da onu Mısır ülkesinin üzerine uzattığında, benim RAB olduğumu anlayacaklar. [26] Mısırlıları ulusların arasına dağıtacağım, ülkelerin içine savuracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar."

31

[1] On birinci yılda, üçüncü ayın birinci gününde, RAB'bin sözü bana geldi: [2] "İnsanoğlu, Mısır Kralı Firavun'a ve kalabalık halkına de ki: Büyüklüğünde kime benziyorsun? [3] Bak, Asur Lübnan'da bir sedirdi; dalları güzeldi, gölgesi orman gibiydi, boyu yüksekti; tepesi sık dalların arasına yükselmişti. [4] Sular onu besledi, engin sular onu büyüttü; ırmakları dikildiği yerin çevresinde akıyordu; kanallarını kırdaki bütün ağaçlara gönderiyordu. [5] Bu yüzden boyu kırdaki bütün ağaçlardan daha yükseğe erişti; dalları çoğaldı, budakları uzadı; çünkü yayılırken bol su alıyordu. [6] Gökteki bütün kuşlar onun dallarında yuva yaptı; kırdaki bütün hayvanlar onun budaklarının altında yavruladı; bütün büyük uluslar onun gölgesinde yaşadı. [7] Böylece büyüklüğüyle, dallarının uzunluğuyla güzel oldu; çünkü kökü bol suların yanındaydı. [8] Tanrı'nın bahçesindeki sedirler onu gizleyemedi; servi ağaçları onun dalları gibi değildi, çınarlar da onun budakları gibi değildi; Tanrı'nın bahçesindeki hiçbir ağaç güzellikte ona benzemiyordu. [9] Dallarının çokluğuyla onu güzelleştirdim; öyle ki Tanrı'nın bahçesindeki Aden'in bütün ağaçları onu kıskandı. [10] Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Boyca yükseldiğin, tepesini sık dalların arasına çıkardığın ve yüreğin yüksekliğinden ötürü gururlandığı için, [11] onu ulusların güçlü önderinin eline teslim edeceğim; onun hakkından mutlaka gelecektir. Kötülüğü yüzünden onu kovdum. [12] Yabancılar, ulusların en korkunç olanları, onu kesip bıraktı; dalları dağların ve bütün vadilerin üzerine düştü, budakları ülkenin bütün akarsu yataklarında kırıldı. Dünyanın bütün halkları onun gölgesinden ayrılıp onu bıraktı. [13] Yıkıntısının üzerinde gökteki bütün kuşlar yaşayacak, kırdaki bütün hayvanlar dallarının üstünde olacak. [14] Öyle ki suların yanındaki ağaçlardan hiçbiri boyuyla kendini yüceltmesin, tepesini sık dalların arasına çıkarmasın, su içenlerden hiçbiri yüksekliğine güvenip ayakta durmasın. Çünkü hepsi ölüme teslim edildi; yeryüzünün derinliklerine, insanların arasına, çukura inenlerle birlikte gönderildi. [15] Egemen RAB şöyle diyor: Ölüler diyarına indiği gün yas tutturdum. Onun için engin suları örttüm, ırmaklarını tuttum; büyük sular durduruldu. Onun yüzünden Lübnan'ı yasa boğdum, kırdaki bütün ağaçlar onun için soldu. [16] Onu çukura inenlerle birlikte ölüler diyarına indirdiğimde, düşüşünün sesiyle ulusları titreşim içine soktum. O zaman yeryüzünün derinliklerinde Aden'in bütün ağaçları, Lübnan'ın seçkin ve en iyi ağaçları, su içenlerin hepsi avundu. [17] Onlar da onunla birlikte ölüler diyarına, kılıçla öldürülenlerin yanına indi; ulusların ortasında onun gölgesinde yaşamış olan, onun kolu sayılanlar da indi. [18] Öyleyse görkem ve büyüklük bakımından Aden'in ağaçları arasında kime benziyorsun? Yine de Aden'in ağaçlarıyla birlikte yeryüzünün derinliklerine indirileceksin; sünnetsizlerin arasında, kılıçla

öldürülenlerle birlikte yatacaksın. İşte Firavun ve bütün kalabalık halkı budur, diyor Egemen RAB.”

32

[1] On ikinci yılın on ikinci ayında, ayın birinci günü RAB'bin sözü bana geldi. Şöyle dedi: [2] “İnsanoğlu, Mısır Kralı Firavun için bir ağıt yak ve ona de ki: Ulusların genç aslanına benzetilmiştin, ama sen denizlerdeki bir canavar gibiydin. Irmaklarınla ortalığı yarıp geçtin, ayaklarınla suları bulandırdın, ırmaklarını çamura çevirdin.” [3] Egemen RAB şöyle diyor: “Birçok halktan oluşan büyük bir topluluğu senin üstüne salacağım, ağımı üstüne gereceğim; seni ağımla çıkaracaklar.” [4] “Seni karada bırakacağım, açık kırlara fırlatacağım. Gökteki bütün kuşların üzerine konmasını sağlayacağım, bütün yeryüzünün hayvanlarını seninle doyuracağım.” [5] “Etini dağların üzerine sereceğim, vadileri ceset yığınınla dolduracağım.” [6] “İçinde yüzdüğün toprağı, dağlara kadar kanınla sulayacağım; su yatakları seninle dolacak.” [7] “Seni söndürdüğüm zaman gökleri örteceğim, yıldızlarını karartacağım. Güneşi bulutla örteceğim, ay ışığını vermeyecek.” [8] “Göğün bütün parlayan ışıklarını senin üzerinde karartacağım, ülkenin üstüne karanlık çöktüreceğim” diyor Egemen RAB. [9] “Yıkımını ulusların arasına, tanımadığın ülkelere ulaştırdığım zaman birçok halkın yüreğini kedere boğacağım.” [10] “Evet, senin yüzünden birçok halkı dehşete düşüreceğim. Önlerinde kılıcımı savurduğum zaman kralları senin yüzünden korkudan titreyecek. Düştüğün gün herkes kendi canı için her an tir tir titreyecek.” [11] Çünkü Egemen RAB şöyle diyor: “Babil kralının kılıcı senin üstüne gelecek.” [12] “Kalabalığını yiğitlerin kılıçlarıyla yere sereceğim; onların hepsi ulusların en acımasızlarıdır. Mısır'ın gururunu yok edecekler, bütün kalabalığı ortadan kaldırılacak.” [13] “Bol suların kıyısındaki bütün hayvanlarını da yok edeceğim. Artık onları insan ayağı da hayvan tırnağı da bulandırmayacak.” [14] “O zaman sularını durultur, ırmaklarını yağ gibi akıtırım” diyor Egemen RAB. [15] “Mısır ülkesini viran ve ıssız kıldığım zaman, ülke içini dolduran her şeyden yoksun kalınca, orada yaşayanların hepsini vurduğum zaman, o zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.” [16] “Bu, yakılacak ağıttır. Ulusların kızları bu ağıdı yakacak. Mısır için de bütün kalabalığı için de bu ağıdı yakacaklar” diyor Egemen RAB. [17] On ikinci yılın ayında, ayın on beşinci günü RAB'bin sözü bana geldi. Şöyle dedi: [18] “İnsanoğlu, Mısır'ın kalabalığı için ağla; onu da ünlü ulusların kızlarını da çukura inenlerle birlikte yerin derinliklerine indir.” [19] “Güzellikte kimi geçiyorsun? Aşağı in de sünnetsizlerin yanına yatırıl.” [20] “Kılıçla öldürülenlerin arasına düşecekler. Mısır kılıca teslim edildi; onu da bütün kalabalığını da sürükleyip götürün.” [21] Yiğitlerin en güçlüleri, ona yardım edenlerle birlikte ölüler diyarının ortasından ona seslenecek: “Onlar aşağı indiler; sünnetsizler olarak, kılıçla öldürülmüş halde orada yatıyorlar.” [22] “Asur orada, bütün topluluğu da onun yanında. Mezarları çevresindedir; hepsi kılıçla öldürülmüş, yere serilmiştir.” [23] “Mezarları çukurun en dip yerlerine kondu, topluluğu da mezarının çevresindedir. Yaşayanlar ülkesine korku salanların hepsi kılıçla öldürülüp yere serildi.” [24] “Elam da orada, bütün kalabalığı mezarının çevresinde. Hepsi kılıçla öldürülmüş, yere serilmiştir. Yaşayanlar ülkesine korku salmışlardı, ama sünnetsiz olarak yerin derinliklerine indiler; çukura inenlerle birlikte utançlarını taşıdılar.” [25] “Öldürülenlerin ortasında ona, bütün kalabalığıyla birlikte bir döşek hazırladılar. Mezarları çevresindedir. Hepsi sünnetsizdir, kılıçla öldürülmüştür. Çünkü yaşayanlar ülkesine korku salmışlardı. Ama şimdi çukura inenlerle birlikte utançlarını taşıyorlar; öldürülenlerin arasına kondu.” [26] “Meşek ile Tuval orada, bütün kalabalıkları da onların yanında. Mezarları çevrelerindedir. Hepsi sünnetsizdir, kılıçla öldürülmüştür. Çünkü yaşayanlar ülkesine korku salmışlardı.” [27] “Yaşayanlar ülkesinde yiğitlere korku salmış oldukları için, savaş silahlarıyla ölüler diyarına inmiş sünnetsiz yiğit düşmüşlerle birlikte yatmayacaklar. Kılıçları başlarının altına konmuş, suçları kemiklerinin üzerindedir.” [28] “Sen de sünnetsizlerin ortasında parçalanacak, kılıçla öldürülenlerle birlikte yatacaksın.” [29] “Edom orada, kralları da bütün önderleri de orada. Güçlü olmalarına rağmen kılıçla öldürülenlerle birlikte yatırıldılar. Sünnetsizlerle ve çukura inenlerle birlikte yatacaklar.” [30] “Kuzeyin önderleri, hepsi, bütün

Saydalılar oradadır. Güçlerinden ötürü saldıkları korkuya rağmen, öldürülenlerle birlikte aşağı indiler. Utanca boğuldular; sünnetsiz olarak kılıçla öldürülenlerle birlikte yatıyor, çukura inenlerle birlikte utançlarını taşıyorlar.” 31 “Firavun onları görünce, bütün kalabalığı için avunacak; Firavun da bütün ordusu da kılıçla öldürülmüş olacak” diyor Egemen RAB. 32 “Çünkü yaşayanlar ülkesine onun korkusunu saldım. Bu yüzden Firavun da bütün kalabalığı da sünnetsizlerin ortasında, kılıçla öldürülenlerle birlikte yatırılacak” diyor Egemen RAB.

33

1 RAB bana seslenip şöyle dedi: 2 “İnsanoğlu, halkının oğullarına seslen ve onlara de ki: Bir ülkenin üzerine kılıç getirdiğimde, o ülkenin halkı kendi aralarından birini seçip onu nöbetçi yaparsa, 3 o da kılıcın ülkenin üzerine geldiğini görünce borazanı çalıp halkı uyarırsa, 4 borazanın sesini duyup da uyarıyı dikkate almayan biri, kılıç gelip onu alıp götürürse, kendi kanından kendisi sorumlu olur. 5 Borazanın sesini duydu ama uyarıyı dikkate almadı; kendi kanından kendisi sorumlu olacaktır. Uyarıyı dikkate alsaydı canını kurtarırdı. 6 Ama nöbetçi kılıcın geldiğini görüp borazanı çalmazsa, halk da uyarılmazsa ve kılıç gelip onların arasından birini alırsa, o kişi kendi suçunun içinde alınıp götürülür; ama onun kanını nöbetçinin elinden isteyeceğim. 7 “Ey insanoğlu, seni İsrail halkı için nöbetçi yaptım. Bu yüzden ağzımdan çıkan sözü dinle ve onları benim adıma uyar. 8 Kötü kişiye, ‘Ey kötü adam, kesinlikle öleceksin’ dediğimde, sen onu yolundan döndürmek için konuşmazsan, o kötü adam kendi suçunun içinde ölecek; ama onun kanını senin elinden isteyeceğim. 9 Ama kötü kişiyi yolundan dönmesi için uyarırsan ve o yolundan dönmezse, kendi suçunun içinde ölecek; sen ise canını kurtarmış olacaksın. 10 “Ey insanoğlu, İsrail halkına de ki: Siz şöyle diyorsunuz: ‘İsyanlarımız ve günahlarımız üzerimizde duruyor; onların içinde eriyip gidiyoruz. O halde nasıl yaşayabiliriz?’ 11 Onlara de ki: ‘Varlığım hakkı için, Egemen RAB diyor, kötü kişinin ölümünden hoşlanmam. Kötü kişinin yolundan dönüp yaşamasını isterim. Dönün, kötü yollarınızdan dönün. Ey İsrail halkı, neden ölesiniz?’ 12 “Ey insanoğlu, halkının oğullarına de ki: Doğru kişinin doğruluğu, isyan ettiği gün onu kurtarmayacak. Kötü kişinin kötülüğü de kötülüğünden döndüğü gün onu düşürmeyecek. Doğru kişi de günah işlediği gün doğruluğu sayesinde yaşayamayacak. 13 Doğru kişiye, ‘Kesinlikle yaşayacaksın’ dediğim halde o kendi doğruluğuna güvenip kötülük yaparsa, yaptığı doğru işlerin hiçbiri hatırlanmayacak; işlediği kötülüğün içinde ölecek. 14 Yine kötü kişiye, ‘Kesinlikle öleceksin’ dediğim halde o günahından dönüp adil ve doğru olanı yaparsa, 15 rehini geri verirse, zorla aldığını geri öderse, suç işlemeyip yaşam veren kurallara göre yürürse, kesinlikle yaşayacak, ölmeyecek. 16 İşlediği günahların hiçbiri ona karşı hatırlanmayacak. Adil ve doğru olanı yaptı; kesinlikle yaşayacak. 17 “Yine de halkının oğulları, ‘Rabbin yolu doğru değil’ diyor. Oysa doğru olmayan onların yoludur. 18 Doğru kişi doğruluğundan dönüp kötülük yaparsa, bunun içinde ölecek. 19 Kötü kişi kötülüğünden dönüp adil ve doğru olanı yaparsa, bunun sayesinde yaşayacak. 20 Yine de, ‘Rabbin yolu doğru değil’ diyorsunuz. Ey İsrail halkı, her birinizi kendi yoluna göre yargılayacağım.” 21 Sürgünümüzün on ikinci yılında, onuncu ayın beşinci gününde, Yeruşalim'den kaçıp kurtulan biri bana gelip, “Kent vuruldu” dedi. 22 Kaçıp kurtulan kişi gelmeden önceki akşam RAB'bin eli üzerimdeydi. O adam sabah yanıma gelene dek ağzımı açmıştı. Böylece ağzım açıldı; artık dilsiz değildim. 23 RAB bana seslenip şöyle dedi: 24 “İnsanoğlu, İsrail diyarındaki o yıkıntı yerlerde yaşayanlar şöyle diyor: ‘İbrahim tekti, ama ülkeyi miras aldı. Biz ise çok kişiyiz; bu ülke bize miras olarak verildi.’ 25 Bu yüzden onlara de ki: ‘Egemen RAB şöyle diyor: Kanlı eti yiyorsunuz, gözlerinizi putlarınıza dikiyorsunuz, kan döküyorsunuz. Böyleyken ülkeyi mi mülk edineceksiniz? 26 Kılıcınıza dayanıyorsunuz, iğrenç şeyler yapıyorsunuz, her biriniz komşusunun karısını kirletiyor. Böyleyken ülkeyi mi mülk edineceksiniz?’ 27 “Onlara de ki: ‘Egemen RAB şöyle diyor: Varlığım hakkı için, o yıkıntı yerlerde olanlar kılıçla düşecek. Açık arazide olanı yutması için yabanıl hayvanlara vereceğim. Kalelerde ve mağaralarda olanlar da salgında ölecek. 28 Ülkeyi ıssız ve dehşet verici bir yer yapacağım. Gücünden doğan gururu sona erecek. İsrail'in dağları öyle ıssız olacak ki, oradan geçen

olmayacak. [29] İşledikleri bütün iğrençlikler yüzünden ülkeyi ıssız ve dehşet verici bir yer yaptığım zaman, benim RAB olduğumu anlayacaklar.' [30] "Ey insanoğlu, halkının oğulları duvarların yanında ve evlerin kapılarında senden söz ediyor. Biri ötekine, herkes kardeşine, 'Haydi gelin, RAB'den çıkan söz nedir, dinleyelim' diyor. [31] Sana halk gelirmiş gibi geliyorlar, senin önünde halkımmış gibi oturuyorlar, sözlerini dinliyorlar ama uygulamıyorlar. Çünkü ağızlarıyla sevgi gösteriyorlar, ama yürekleri kazançlarının peşinden gidiyor. [32] Sen onlar için güzel sesli, saz çalmayı iyi bilen birinin çok hoş şarkısı gibisin. Sözlerini dinliyorlar ama uygulamıyorlar. [33] Bu gerçekleşince, işte gerçekleşiyor, aralarında bir peygamberin bulunmuş olduğunu anlayacaklar."

34

[1] RAB'bin sözü bana şöyle geldi: [2] "İnsanoğlu, İsrail'in çobanlarına karşı peygamberlik et. Peygamberlik et ve o çobanlara de ki, Egemen RAB şöyle diyor: Kendilerini besleyen İsrail çobanlarının vay haline! Çobanlar koyunları beslemez mi? [3] Yağını yiyorsunuz, yününü giyiyorsunuz, besili hayvanları kesiyorsunuz; ama koyunları beslemiyorsunuz. [4] Hastalananı güçlendirmediniz, hastayı iyileştirmediniz, yaralananın yarasını sarmadınız, dağıtılanı geri getirmediniz, kaybolanı aramadınız; tersine, onlara zorbalıkla ve sertlikle egemen oldunuz. [5] Çobansız kaldıkları için dağıldılar; kırdaki bütün yabanıl hayvanlara yem oldular, evet, dağıldılar. [6] Koyunlarım bütün dağlarda, her yüksek tepede dolaşıp durdu. Koyunlarım yeryüzünün dört bir yanına dağıldı; onları arayan da olmadı, peşlerine düşen de. [7] Bu yüzden, ey çobanlar, RAB'bin sözünü dinleyin: [8] Egemen RAB şöyle diyor: Varlığım hakkı için, koyunlarım av oldu, koyunlarım kırdaki bütün yabanıl hayvanlara yem oldu. Çünkü çoban yoktu; çobanlarım koyunlarımı aramadı. Çobanlar kendilerini besledi, koyunlarımı beslemedi. [9] Bu yüzden, ey çobanlar, RAB'bin sözünü dinleyin: [10] Egemen RAB şöyle diyor: İşte, çobanlara karşıyım. Koyunlarımı onlardan geri isteyeceğim, onları koyunları gütmekten alıkoyacağım. Çobanlar artık kendilerini beslemeyecek. Koyunlarımı ağızlarından kurtaracağım; onlara yem olmayacaklar. [11] Çünkü Egemen RAB şöyle diyor: İşte ben, evet ben, koyunlarımı arayacağım ve onları bulacağım. [12] Bir çoban, dağılmış sürüsünün arasında bulunduğu gün koyunlarını nasıl ararsa, ben de koyunlarımı öyle arayacağım. Bulutlu ve karanlık günde dağıldıkları her yerden onları kurtaracağım. [13] Onları ulusların arasından çıkaracağım, ülkelerden toplayacağım ve kendi topraklarına getireceğim. İsrail dağlarında, akarsu kıyılarında, ülkenin bütün yerleşim yerlerinde onları güdeceğim. [14] Onları iyi otlaklarda güdeceğim. Barınakları İsrail'in yüksek dağlarında olacak. Orada iyi bir ağılda yatacaklar, İsrail dağlarında verimli otlaklarda otlayacaklar. [15] Koyunlarımın çobanı ben olacağım, onları ben yatıracağım, diyor Egemen RAB. [16] Kaybolanı arayacağım, dağıtılanı geri getireceğim, yaralananın yarasını saracağım, hastalananı güçlendireceğim. Ama semizle güçlüyü yok edeceğim; onları adaletle güdeceğim. [17] Size gelince, ey sürüm, Egemen RAB şöyle diyor: İşte koyunla koyun arasında, koçlarla tekeler arasında yargılayacağım. [18] İyi otlakta otlamanız size yetmiyor mu da, artakalan otlağı ayaklarınızla çiğniyorsunuz? Durulmuş sulardan içmeniz yetmiyor mu da, artakalanını ayaklarınızla bulandırıyorsunuz? [19] Koyunlarım, sizin ayaklarınızla çiğnediğinizi yiyor, ayaklarınızla bulandırdığınızı içiyor. [20] Bu yüzden Egemen RAB onlara şöyle diyor: İşte ben, evet ben, semiz koyunla zayıf koyun arasında yargılayacağım. [21] Bütün hastaları böğrünüzle, omzunuzla itip kakıyor, boynuzlarınızla dürtüyorsunuz; sonunda onları dışarı dağıtıyorsunuz. [22] Bu yüzden sürümü kurtaracağım; artık av olmayacaklar. Koyunla koyun arasında yargılayacağım. [23] Onların başına tek çoban atayacağım; kulum Davut onları güdecek. O onları güdecek, onların çobanı o olacak. [24] Ben RAB, onların Tanrısı olacağım. Kulum Davut da aralarında önder olacak. Ben RAB konuştum. [25] Onlarla esenlik antlaşması yapacağım ve kötü yabanıl hayvanları ülkeden kaldıracağım. Çölde güven içinde yaşayacak, ormanlarda uyuyacaklar. [26] Onları ve tepemin çevresindeki yerleri bereket kılacağım. Yağmuru zamanında yağdıracağım; bereket yağmurları yağacak. [27] Kırın ağaçları meyvesini verecek, toprak ürününü verecek. Kendi topraklarında güven içinde yaşayacaklar. Boyunduruklarının çubuklarını kırdığımda, onları köle edenlerin elinden

kurtardığımda, benim RAB olduğumu bilecekler. [28] Artık uluslara av olmayacaklar, yeryüzünün hayvanları onları yiyip bitirmeyecek. Güven içinde yaşayacaklar, onları korkutan olmayacak. [29] Onlar için ün kazandıran bir dikim yetiştireceğim. Artık ülkede kıtlıkla tükenmeyecekler, ulusların aşağılamasını bir daha taşımayacaklar. [30] O zaman ben RAB, onların Tanrısı olarak onlarla birlikte olduğumu ve onların, İsrail halkının, benim halkım olduğunu bilecekler, diyor Egemen RAB. [31] Siz, otlağımın koyunları, benim koyunlarımsınız. Siz insansınız, ben de sizin Tanrınızım, diyor Egemen RAB.”

35

[1] RAB'bin sözü bana şöyle geldi: [2] İnsanoğlu, yüzünü Seir Dağı'na çevir ve ona karşı peygamberlik et. [3] Ona de ki, Egemen RAB şöyle diyor: İşte, sana karşıyım, ey Seir Dağı. Elimi sana karşı uzatacağım; seni yıkıma ve dehşete çevireceğim. [4] Kentlerini viran edeceğim, ıssız kalacaksın; o zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın. [5] Çünkü bitmeyen bir düşmanlığın vardı ve felaket günlerinde, son suçlarının vakti geldiğinde, İsrailoğulları'nı kılıcın eline teslim ettin. [6] Bu yüzden, varlığım hakkı için, diyor Egemen RAB, seni kana bırakacağım, kan da seni kovalayacak. Kana nefret duymadığın için, kan seni kovalayacak. [7] Seir Dağı'nı yıkıma ve dehşete çevireceğim; oradan geçeni de geri döneni de yok edeceğim. [8] Dağlarını öldürülenlerle dolduracağım; tepelerinde, vadilerinde ve bütün dere yataklarında kılıçla öldürülenler düşecek. [9] Seni sonsuza dek ıssız bırakacağım, kentlerinde artık oturan olmayacak; o zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın. [10] Çünkü, ‘Bu iki ulusla bu iki ülke benim olacak; onları mülk edineceğiz’ dedin, oysa orada RAB vardı. [11] Bu yüzden, varlığım hakkı için, diyor Egemen RAB, onlara duyduğun nefretten ötürü gösterdiğin öfke ve kıskançlığa göre sana davranacağım; seni yargıladığım zaman kendimi onların arasında tanıtacağım. [12] Senin İsrail dağlarına karşı söylediğin bütün aşağılayıcı sözleri ben, RAB, duydum. ‘Onlar ıssız bırakıldı, yiyip bitirelim diye bize verildi’ dedin. [13] Ağzınla bana karşı böbürlendin, bana karşı sözlerini çoğalttın; ben de işittim. [14] Egemen RAB şöyle diyor: Bütün yeryüzü sevinirken, seni ıssız bırakacağım. [15] İsrail halkının mirası ıssız kaldı diye nasıl sevindiysen, ben de sana öyle yapacağım. Ey Seir Dağı, sen de bütün Edom da, evet tümüyle, ıssız kalacaksınız; o zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.

36

[1] Sen, ey insanoğlu, İsrail dağlarına karşı peygamberlik et ve de ki: Ey İsrail dağları, RAB'bin sözünü dinleyin. [2] Egemen RAB şöyle diyor: Düşman size karşı, “Oh! Eski tapınma yerleri mülkümüz oldu” dediği için, [3] bu yüzden peygamberlik et ve de ki: Egemen RAB şöyle diyor: Evet, sizi ıssız bıraktıkları, her yandan yutup ele geçirdikleri, öteki ulusların kalıntısına mülk olduğunuz, dillerde dolaşan söze ve halkın kötü konuşmalarına konu olduğunuz için, [4] bu yüzden, ey İsrail dağları, Egemen RAB'bin sözünü dinleyin. Egemen RAB dağlara, tepelere, akarsu yataklarına, vadilere, ıssız kalmış yıkıntılara ve çevredeki ulusların kalıntısına yağma ve alay konusu olmuş terk edilmiş kentlere şöyle diyor: [5] Egemen RAB şöyle diyor: Toprağımı gönüllerinin bütün sevinciyle, içten küçümsemeyle kendilerine mülk edinip yağmaya açtıkları için, kıskançlığımın ateşiyle öteki ulusların kalıntısına ve bütün Edom'a karşı konuştum. [6] Bunun için İsrail toprağı hakkında peygamberlik et; dağlara, tepelere, akarsu yataklarına ve vadilere de ki: Egemen RAB şöyle diyor: İşte, ulusların utancını taşıdığınız için kıskançlığımla ve öfkemle konuştum. [7] Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Elimi kaldırıp ant içtim: Çevrenizdeki uluslar kendi utançlarını taşıyacak. [8] Ama siz, ey İsrail dağları, dallar verecek, halkım İsrail için meyve yetiştireceksiniz; çünkü dönmeleri yakındır. [9] Çünkü işte, ben sizden yanayım; size yöneleceğim, sürülüp ekileceksiniz. [10] Üzerinizde insanları çoğaltacağım; bütün İsrail halkı, evet tümü orada yaşayacak. Kentler oturulacak, yıkıntılar yeniden kurulacak. [11] Üzerinizde insanı da hayvanı da çoğaltacağım; çoğalıp verimli olacaklar. Sizi eski günlerinizdeki gibi yerleşime açacağım,

başlangıcınızdan daha çok iyilik edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 12 Evet, üzerinizde insanların, halkım İsrail'in yürümesini sağlayacağım. Size sahip olacaklar; onlara miras olacaksınız ve artık bir daha çocuklarından yoksun bırakmayacaksınız. 13 Egemen RAB şöyle diyor: Sana, “Sen insan yiyen bir ülkesin, ulusunu çocuksuz bırakan bir ülkesin” dedikleri için, 14 artık insan yemeyeceksin, ulusunu bir daha çocuksuz bırakmayacaksın, diyor Egemen RAB. 15 Ulusların utancını artık sana işittirmeyeceğim. Halkların aşağılamasını artık taşımayacaksın. Ulusunu bir daha sendeletmeyeceksin, diyor Egemen RAB. 16 RAB'bin sözü bana geldi: 17 “Ey insanoğlu, İsrail halkı kendi toprağında yaşarken yollarıyla ve yaptıklarıyla orayı kirletti. Önümde yolları, adet gören bir kadının kirliliği gibiydi. 18 Bu yüzden, toprağın üzerine döktükleri kandan ve putlarıyla toprağı kirlettikleri için öfkemi üzerlerine boşalttım. 19 Onları ulusların arasına dağıttım, ülkelere savruldular. Yollarına ve yaptıklarına göre onları yargıladım. 20 Gittikleri uluslar arasına vardıklarında kutsal adımı bayağılaştırdılar. Çünkü onlar için, ‘Bunlar RAB'bin halkı, ama onun ülkesinden çıktılar’ denildi. 21 Ama İsrail halkının gittikleri uluslar arasında bayağılaştırdığı kutsal adım için kaygı duydum. 22 Bu yüzden İsrail halkına de ki: Egemen RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, bunu sizin uğrunuza değil, gittiğiniz uluslar arasında bayağılaştırdığınız kutsal adım uğruna yapıyorum. 23 Uluslar arasında bayağılaştırılan, sizin aralarında bayağılaştırdığınız büyük adımın kutsallığını göstereceğim. Ben sizde, onların gözleri önünde kutsallığımı gösterdiğim zaman uluslar benim RAB olduğumu anlayacak, diyor Egemen RAB. 24 Sizi ulusların arasından alacağım, bütün ülkelerden toplayacağım ve kendi toprağınıza getireceğim. 25 Üzerinize temiz su serpeceğim, temizleneceksiniz. Sizi bütün kirliliğinizden ve bütün putlarınızdan arındıracağım. 26 Size yeni bir yürek vereceğim, içinize yeni bir ruh koyacağım. Bedeninizden taş yüreği çıkaracağım ve size etten bir yürek vereceğim. 27 Ruhumu içinize koyacağım; kurallarımda yürümenizi sağlayacağım. İlkelerimi tutacak ve uygulayacaksınız. 28 Atalarınıza verdiğim ülkede yaşayacaksınız. Siz benim halkım olacaksınız, ben de sizin Tanrınız olacağım. 29 Sizi bütün kirliliğinizden kurtaracağım. Tahılı çağırıp çoğaltacağım; üzerinize kıtlık göndermeyeceğim. 30 Ağaçların meyvesini, tarlanın ürününü çoğaltacağım; öyle ki uluslar arasında artık kıtlığın aşağılamasına uğramayasınız. 31 O zaman kötü yollarınızı ve iyi olmayan yaptıklarınızı anımsayacaksınız. Suçlarınız ve iğrençlikleriniz yüzünden kendinizden tiksineceksiniz. 32 Bunu sizin uğrunuza yapmadığımı bilin, diyor Egemen RAB. Ey İsrail halkı, yollarınız yüzünden utanın, yüzünüz kızarsın. 33 Egemen RAB şöyle diyor: Sizi bütün suçlarınızdan arındırdığım gün, kentleri yeniden oturulur kılacağım; yıkıntılar yeniden kurulacak. 34 Issız kalan toprak işlenecek; oysa oradan geçen herkesin gözünde bomboş duruyordu. 35 İnsanlar, ‘Bu ıssız toprak Aden bahçesi gibi oldu; yıkılmış, ıssız, viran kentler şimdi surlu ve içinde oturan var’ diyecekler. 36 O zaman çevrenizde kalmış olan uluslar, yıkılan yerleri benim, RAB'bin, yeniden kurduğumu ve ıssız kalmış yeri diktiğimi anlayacak. Ben RAB söyledim, yapacağım da. 37 Egemen RAB şöyle diyor: Bunun için İsrail halkı benden bunu da isteyecek, ben de onlar için yapacağım; onları insanlar bakımından sürü gibi çoğaltacağım. 38 Bayram zamanlarında Yeruşalim'in kurbanlık sürüleri nasıl çoksa, viran kentler de insan sürüleriyle öyle dolacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.”

37

1 RAB'bin eli üzerimdeydi. RAB'bin Ruhu'yla beni dışarı çıkardı, vadinin ortasına bıraktı; orası kemiklerle doluydu. 2 Beni onların arasında dolaştırdı. Açık vadinin her yanına yayılmış çok sayıda kemik vardı; üstelik kupkuruydular. 3 Bana, “İnsanoğlu, bu kemikler yaşayabilir mi?” dedi. Ben de, “Egemen RAB, sen bilirsin” diye karşılık verdim. 4 Bana yine, “Bu kemiklerin üzerine peygamberlik et ve onlara de ki: Ey kuru kemikler, RAB'bin sözünü dinleyin” dedi. 5 Egemen RAB bu kemiklere şöyle diyor: İşte, içinize soluk girmesini sağlayacağım, yaşayacaksınız. 6 Üzerinize sinirler koyacağım, üzerinizde et bitireceğim, sizi deriyle kaplayacağım, içinize soluk koyacağım ve yaşayacaksınız. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.” 7 Böylece bana buyurulduğu gibi peygamberlik ettim. Ben

peygamberlik ederken bir gürültü koptu; ardından bir sarsıntı oldu. Kemikler birbirine, her kemik kendi kemiğine yaklaştı. 8 Baktım, üzerlerinde sinirler belirmiş, et bitmiş, üstleri deriyle kaplanmıştı; ama içlerinde soluk yoktu. 9 Sonra bana, “Rüzgâra peygamberlik et, peygamberlik et, insanoğlu, rüzgâra de ki: Egemen RAB şöyle diyor: Ey soluk, dört rüzgârdan gel ve bu öldürülmüşlerin üzerine üfle ki yaşasınlar” dedi. 10 Ben de bana buyurduğu gibi peygamberlik ettim. Soluk onların içine girdi; canlandılar, ayakları üzerinde durdular. Sayısız denecek kadar büyük bir orduydular. 11 Sonra bana şöyle dedi: “İnsanoğlu, bu kemikler bütün İsrail halkıdır. Onlar, ‘Kemiklerimiz kurudu, umudumuz yok oldu, tamamen koparıldık’ diyorlar. 12 Bunun için peygamberlik et ve onlara de ki: Egemen RAB şöyle diyor: İşte, ey halkım, mezarlarınızı açacağım; sizi mezarlarınızdan çıkaracağım ve İsrail diyarına getireceğim. 13 Ey halkım, mezarlarınızı açtığımda ve sizi mezarlarınızdan çıkardığımda benim RAB olduğumu anlayacaksınız. 14 Ruhumu içinize koyacağım, yaşayacaksınız. Sizi kendi toprağınıza yerleştireceğim. O zaman benim, RAB'bin, konuştuğumu ve bunu yaptığımı anlayacaksınız, diyor RAB.” 15 RAB'bin sözü bana yine geldi: 16 “Sen, insanoğlu, bir değnek al ve üzerine, ‘Yahuda için ve onunla birlikte olan İsrailliler için’ yaz. Sonra başka bir değnek al ve üzerine, ‘Yusuf için, Efrayim'in değneği için ve onunla birlikte olan bütün İsrail halkı için’ yaz. 17 Bunları kendi elinde birbirine birleştir; tek değnek olsunlar, elinde bir olsunlar. 18 Halkından olanlar sana, ‘Bunlarla ne demek istediğini bize açıklamayacak mısın?’ diye sorunca, 19 onlara de ki: Egemen RAB şöyle diyor: İşte, Efrayim'in elinde olan Yusuf'un değneğini ve onunla birlikte olan İsrail oymaklarını alacağım; onları Yahuda'nın değneğiyle birleştireceğim, tek değnek yapacağım; elimde bir olacaklar. 20 Üzerlerine yazı yazdığın değnekler onların gözleri önünde elinde olsun. 21 Onlara de ki: Egemen RAB şöyle diyor: İşte, İsrail halkını gittikleri ulusların arasından alacağım. Onları her yandan toplayıp kendi topraklarına getireceğim. 22 Onları o diyarda, İsrail dağlarında tek ulus yapacağım. Hepsine tek kral kral olacak. Artık iki ulus olmayacaklar; bir daha iki krallığa bölünmeyecekler. 23 Artık kendilerini putlarıyla, iğrenç şeyleriyle ve hiçbir isyanlarıyla kirletmeyecekler. Günah işledikleri bütün yaşadıkları yerlerden onları kurtaracağım, onları arındıracağım. Onlar benim halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım. 24 Kulum Davut onların kralı olacak. Hepsinin tek çobanı olacak. Kurallarımda yürüyecek, kurallarımı özenle tutup uygulayacaklar. 25 Kulum Yakup'a verdiğim, atalarınızın yaşadığı diyarda yaşayacaklar. Kendileri, çocukları ve çocuklarının çocukları orada sonsuza dek yaşayacak. Kulum Davut sonsuza dek onların önderi olacak. 26 Onlarla esenlik antlaşması yapacağım; bu, onlarla sonsuza dek sürecek bir antlaşma olacak. Onları yerleştirecek, çoğaltacak ve kutsal yerimi sonsuza dek onların ortasına koyacağım. 27 Konutum onların arasında olacak. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak. 28 Kutsal yerim sonsuza dek onların ortasında olunca, İsrail'i kutsal kılanın ben RAB olduğumu uluslar anlayacak.”

38

1 RAB'bin sözü bana geldi; dedi ki, 2 “İnsanoğlu, yüzünü Magog ülkesinden, Roş, Meşek ve Tuval'ın önderi Gog'a çevir ve ona karşı peygamberlik et. 3 Şöyle de: Egemen RAB diyor ki: Gog, ey Roş, Meşek ve Tuval'ın önderi, işte sana karşıyım. 4 Seni geri çevireceğim, çenelerine kancalar takacağım. Seni ve bütün ordunu, atları ve atlıları, hepsi tam silahlı olan büyük bir topluluğu, kalkan ve siperiyle, hepsi kılıç kuşanmış olarak ortaya çıkaracağım. 5 Persler, Kûşlular ve Putlular da onlarla birlikte olacak; hepsi kalkan ve miğfer taşıyacak. 6 Gomer ve bütün orduları, kuzeyin en uzak yerlerinden Togarma halkı ve bütün orduları; seninle birlikte birçok halk olacak. 7 Hazır ol, evet, kendini hazırla; sen de yanında toplanmış bütün toplulukların da. Onlara gözcü ol. 8 Birçok gün sonra harekete geçirileceksin. Son yıllarda kılıçtan kurtarılmış, birçok halkın arasından toplanmış, uzun süre ıssız kalmış İsrail dağlarındaki ülkeye geleceksin. Oranın halkı ulusların arasından çıkarıldı ve hepsi güvenlik içinde yaşıyor. 9 Yukarı çıkacaksın, fırtına gibi geleceksin. Sen, bütün orduların ve seninle birlikte birçok halk, ülkeyi örten bir bulut gibi olacaksınız. 10 Egemen RAB diyor ki: O gün aklına düşünceler gelecek ve kötü bir düzen

kuracaksın. 11 ‘Sursuz köylerin ülkesine çıkacağım’
diyeceksin. ‘Rahat yaşayanların, güvenlik içinde
oturanların üzerine gideceğim. Hepsi sursuz
oturuyor; sürgüleri de kapıları da yok.’ 12 Yağma
etmek, talan etmek için, elini artık yerleşilmiş
viranelere ve ulusların arasından toplanmış halka
karşı uzatmak için gideceksin. Onlar sürülere ve mala
kavuşmuş, yeryüzünün ortasında yaşıyorlar. 13 Şeva,
Dedan ve Tarşiş'in tüccarları, bütün yavru
aslanlarıyla birlikte sana, ‘Yağma etmeye mi geldin?
Topluluğunu talan etmek için mi topladın? Gümüşle
altını götürmek, sürüleri ve malları almak, büyük
ganimet kaldırmak için mi?’ diyecekler. 14 Bu yüzden,
ey insanoğlu, peygamberlik et ve Gog'a de ki: Egemen
RAB diyor ki: Halkım İsrail güvenlik içinde yaşarken,
o gün bunu fark etmeyecek misin? 15 Kendi yerinden,
kuzeyin en uzak yerlerinden geleceksin; seninle
birlikte birçok halk, hepsi atlara binmiş olacak.
Büyük bir topluluk ve güçlü bir ordu olacaksınız. 16
Ülkeyi örten bulut gibi halkım İsrail'e karşı
çıkacaksın. Son günlerde seni kendi ülkeme karşı
getireceğim ki, Gog, seni onların gözleri önünde
kutsal gösterdiğim zaman uluslar beni tanısın. 17
Egemen RAB diyor ki: Eski günlerde kullarım İsrail
peygamberleri aracılığıyla sözünü ettiğim kişi sen
misin? O günlerde yıllarca, seni onların üzerine
getireceğimi peygamberlik etmişlerdi. 18 Egemen
RAB diyor ki: O gün, Gog İsrail ülkesine saldırdığı
zaman, öfkem burnumdan tütecek. 19 Çünkü
kıskançlığımda ve gazabımın ateşinde konuştum: O
gün İsrail ülkesinde büyük bir sarsıntı olacak. 20
Denizin balıkları, göğün kuşları, kır hayvanları, yerde
sürünen bütün canlılar ve yeryüzünün üzerinde
yaşayan bütün insanlar önümde titreyecek. Dağlar
yıkılacak, sarp kayalıklar çökecek, her duvar yere
düşecek. 21 Egemen RAB diyor ki: Bütün dağlarımda
ona karşı kılıç çağıracağım. Herkesin kılıcı kendi
kardeşine karşı olacak. 22 Onu veba ve kanla
yargılayacağım. Onun üzerine, ordularının üzerine ve
yanında bulunan birçok halkın üzerine sağanak
yağmur, iri dolu taşları, ateş ve kükürt yağdıracağım.
23 Böylece büyüklüğümü göstereceğim, kendimi
kutsal kılacağım ve birçok ulusun gözleri önünde
kendimi tanıtacağım. O zaman benim RAB olduğumu
anlayacaklar.”

39

1 İnsanoğlu, Gog'a karşı peygamberlik et ve de ki:
Egemen RAB şöyle diyor: Ey Roş'un, Meşek'in ve
Tuval'in önderi Gog, işte sana karşıyım. 2 Seni geri
çevireceğim, seni sürükleyip götüreceğim, seni uzak
kuzeyden çıkarıp İsrail dağlarına getireceğim. 3
Yayını sol elinden vurup düşüreceğim, oklarını da sağ
elinden döktüreceğim. 4 Sen de, bütün orduların da,
seninle birlikte olan halklar da İsrail dağlarının
üzerine düşeceksiniz. Seni her tür yırtıcı kuşa ve kır
hayvanlarına yem edeceğim. 5 Açık kırda düşeceksin;
çünkü bunu ben söyledim, diyor Egemen RAB. 6
Magog'un üzerine ve kıyı bölgelerinde güvenlik
içinde yaşayanların üzerine ateş göndereceğim. O
zaman benim RAB olduğumu bilecekler. 7 Kutsal
adımı halkım İsrail'in ortasında bildireceğim. Kutsal
adımın artık kirletilmesine izin vermeyeceğim.
Uluslar da benim İsrail'in Kutsalı RAB olduğumu
bilecek. 8 İşte geliyor, yerine gelecek, diyor Egemen
RAB. Sözünü ettiğim gün budur. 9 İsrail kentlerinde
yaşayanlar dışarı çıkıp silahları yakacaklar; büyük
kalkanları, küçük kalkanları, yayları, okları, savaş
sopalarını, mızrakları yakacaklar. Bunlarla yedi yıl
ateş yakacaklar. 10 Tarladan odun toplamayacak,
ormanlardan ağaç kesmeyecekler. Çünkü ateşi
silahlarla yakacaklar. Kendilerini yağmalayanları
yağmalayacak, kendilerini soyanları soyacaklar, diyor
Egemen RAB. 11 O gün Gog'a İsrail'de bir gömü yeri
vereceğim: denizin doğusunda, gelip geçenlerin
vadisini. Bu vadi gelip geçenlerin yolunu kapatacak.
Gog'u ve bütün kalabalığını oraya gömecekler.
Oranın adı Hamon-Gog Vadisi olacak. 12 Ülkeyi
temizlemek için İsrail halkı onları yedi ay boyunca
gömecek. 13 Evet, ülkedeki bütün halk onları
gömecek. Yüceltileceğim gün bu, onlar için ün günü
olacak, diyor Egemen RAB. 14 Ülkeyi temizlemek için
sürekli çalışacak adamlar ayıracaklar. Bunlar ülkeden
geçenlerle birlikte, yeryüzünde kalmış olan cesetleri
gömecekler. Yedi ayın sonunda aramaya
başlayacaklar. 15 Ülkeden geçenler oradan geçerken
bir insan kemiği görürlerse, gömücüler onu Hamon-
Gog Vadisi'ne gömünceye kadar yanına bir işaret
dikecekler. 16 Bir kentin adı da Hamona olacak.
Böylece ülkeyi temizleyecekler. 17 Sen, ey insanoğlu,
Egemen RAB şöyle diyor: Her tür kuşa, kırdaki bütün

hayvanlara söyle: Toplanın, gelin; İsrail dağlarında sizin için hazırladığım kurbanıma, büyük kurbanıma her yandan üşüşün. Et yiyecek, kan içeceksiniz. [18] Güçlülerin etini yiyecek, yeryüzünün önderlerinin kanını içeceksiniz; Başan'ın semiz hayvanları olan koçların, kuzuların, tekelerin, boğaların etini yiyeceksiniz. [19] Sizin için hazırladığım kurbandan doyana kadar yağ yiyecek, sarhoş olana kadar kan içeceksiniz. [20] Soframda atlarla, savaş arabalarıyla, yiğitlerle ve bütün savaş adamlarıyla doyacaksınız, diyor Egemen RAB. [21] Yüceliğimi ulusların arasında göstereceğim. Bütün uluslar verdiğim hükmü ve üzerlerine indirdiğim eli görecek. [22] İsrail halkı o günden sonra benim kendi Tanrıları RAB olduğumu bilecek. [23] Uluslar, İsrail halkının suçları yüzünden sürgüne gittiğini bilecek. Çünkü bana sadakatsizlik ettiler; ben de yüzümü onlardan gizledim. Böylece onları düşmanlarının eline teslim ettim, hepsi kılıçla düştü. [24] Murdarlıklarına ve isyanlarına göre davrandım; yüzümü onlardan gizledim. [25] Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Şimdi Yakup'un sürgün edilmiş halkını geri getireceğim. Bütün İsrail halkına merhamet edeceğim ve kutsal adım için kıskançlık göstereceğim. [26] Kendi ülkelerinde güvenlik içinde yaşadıklarında ve onları korkutan kimse kalmadığında, bana karşı ettikleri bütün sadakatsizliklerle birlikte utançlarını da taşıyacaklar. [27] Onları halkların arasından geri getirdiğimde, düşmanlarının ülkelerinden topladığımda ve birçok ulusun gözü önünde onlarda kutsallığımı gösterdiğimde, [28] beni, kendilerini uluslar arasına sürgüne gönderen, sonra da kendi topraklarına toplayan Tanrıları RAB olarak bilecekler. Onlardan birini bile artık orada bırakmayacağım. [29] Artık yüzümü onlardan gizlemeyeceğim; çünkü Ruhumu İsrail halkının üzerine döktüm, diyor Egemen RAB.

40

[1] Sürgünlüğümüzün yirmi beşinci yılında, yılın başında, ayın onuncu gününde, kentin vurulmasının on dördüncü yılında, o gün RAB'bin eli üzerime indi ve beni oraya götürdü. [2] Tanrı'nın görülerinde beni İsrail ülkesine götürdü ve çok yüksek bir dağın üstüne indirdi. Güneyde, kent görünümünde bir yapı vardı. [3] Beni oraya götürdü. Bak, orada görünüşü tunç görünüşü gibi olan bir adam vardı. Elinde ketenden bir ölçü ipi ve bir ölçü kamışı vardı; kapıda duruyordu. [4] Adam bana, “İnsanoğlu, gözlerinle gör, kulaklarınla işit ve sana göstereceğim her şeye yüreğini ver. Çünkü bunlar sana gösterilsin diye buraya getirildin. Gördüğün her şeyi İsrail halkına bildir” dedi. [5] Bak, yapının dış yanında her yanı çevreleyen bir duvar vardı. Adamın elinde, her biri bir arşın ve bir karış olan altı arşın uzunluğunda bir ölçü kamışı vardı. Yapının kalınlığını bir kamış, yüksekliğini de bir kamış olarak ölçtü. [6] Sonra doğuya bakan kapıya geldi ve basamaklarından çıktı. Kapının eşiğini bir kamış genişliğinde ölçtü; öbür eşiği de bir kamış genişliğinde ölçtü. [7] Her nöbetçi odası bir kamış uzunluğunda ve bir kamış genişliğindeydi. Odaların arasında beş arşın vardı. Yapıya bakan kapı eyvanının yanındaki kapı eşiği bir kamıştı. [8] Kapı eyvanını, yapıya bakan tarafta, bir kamış olarak ölçtü. [9] Sonra kapı eyvanını sekiz arşın, sövelerini iki arşın ölçtü. Kapı eyvanı yapıya bakıyordu. [10] Doğu kapısının nöbetçi odaları bu yanda üç, öbür yanda üç taneydi; üçünün ölçüsü de aynıydı. Bu yandaki sövelerin de öbür yandakilerin de ölçüsü aynıydı. [11] Kapı girişinin genişliğini on arşın, kapının uzunluğunu on üç arşın ölçtü. [12] Odaların önünde bu yanda bir arşınlık bir set, öbür yanda da bir arşınlık bir set vardı. Odalar bu yanda altı arşın, öbür yanda da altı arşındı. [13] Kapıyı, bir nöbetçi odasının damından öbürünün damına kadar ölçtü; genişlik yirmi beş arşındı. Kapılar karşı karşıyaydı. [14] Söveleri de altmış arşın yaptı; kapıyı çevreleyen avlu sövelere kadar uzanıyordu. [15] Kapı girişinin önünden içteki kapı eyvanının önüne kadar elli arşın vardı. [16] Nöbetçi odalarında, kapının iç yanında sövelerin çevresinde kapalı pencereler vardı; eyvanlarda da öyleydi. İç tarafta çevre boyunca pencereler vardı. Her sövenin üzerinde hurma ağacı oymaları vardı. [17] Sonra beni dış avluya götürdü. Bak, avlunun çevresinde odalar ve taş döşeme vardı. Döşemenin üzerinde otuz oda bulunuyordu. [18] Taş döşeme kapıların yanındaydı; kapıların uzunluğuna uygun düşüyordu. Bu alt döşemeydi. [19] Sonra dıştaki alt kapının önünden iç avlunun dıştaki önüne kadar olan genişliği ölçtü; doğuda da kuzeyde de yüz arşındı. [20] Dış avlunun kuzeye bakan kapısının uzunluğunu ve genişliğini ölçtü. [21] Onun da nöbetçi odaları bu yanda üç, öbür yanda üç taneydi.

Söveleriyle eyvanları ilk kapının ölçüsüne uygundu. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. 22 Pencereleri, eyvanları ve hurma ağacı oymaları, doğuya bakan kapının ölçüsüne uygundu. Oraya yedi basamakla çıkılıyordu; eyvanlar önlerindeydi. 23 İç avluda, kuzeyde ve doğuda öbür kapının karşısında bir kapı vardı. Kapıdan kapıya kadar yüz arşın ölçtü. 24 Beni güneye doğru götürdü. Bak, güney yönünde bir kapı vardı. Onun sövelerini ve eyvanlarını da bu ölçülere göre ölçtü. 25 Kapıda ve eyvanlarında çevre boyunca, öbür pencerelere benzer pencereler vardı. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. 26 Oraya çıkan yedi basamak vardı, eyvanlar önlerindeydi. Sövelerinin üzerinde, bu yanda da öbür yanda da, hurma ağacı oymaları vardı. 27 İç avluda güneye doğru bir kapı vardı. Güney yönünde kapıdan kapıya kadar yüz arşın ölçtü. 28 Sonra beni güney kapısından iç avluya götürdü. Güney kapısını bu ölçülere göre ölçtü. 29 Nöbetçi odaları, söveleri ve eyvanları bu ölçülere uygundu. Kapıda ve eyvanlarında çevre boyunca pencereler vardı. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. 30 Çevrede eyvanlar vardı; uzunlukları yirmi beş arşın, genişlikleri beş arşındı. 31 Eyvanları dış avluya bakıyordu. Sövelerinin üzerinde hurma ağacı oymaları vardı. Oraya çıkan merdiven sekiz basamaklıydı. 32 Beni doğuya, iç avluya götürdü. Kapıyı bu ölçülere göre ölçtü. 33 Nöbetçi odaları, söveleri ve eyvanları bu ölçülere uygundu. Kapıda ve eyvanlarında çevre boyunca pencereler vardı. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. 34 Eyvanları dış avluya bakıyordu. Sövelerinin üzerinde, bu yanda da öbür yanda da, hurma ağacı oymaları vardı. Oraya çıkan merdiven sekiz basamaklıydı. 35 Sonra beni kuzey kapısına götürdü ve onu da bu ölçülere göre ölçtü. 36 Nöbetçi odalarını, sövelerini ve eyvanlarını ölçtü. Çevre boyunca pencereler vardı. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı. 37 Söveleri dış avluya bakıyordu. Sövelerinin üzerinde, bu yanda da öbür yanda da, hurma ağacı oymaları vardı. Oraya çıkan merdiven sekiz basamaklıydı. 38 Kapıların sövelerinin yanında kapısı olan bir oda vardı; orada yakmalık sunuyu yıkarlardı. 39 Kapı eyvanında, bu yanda iki masa, öbür yanda iki masa vardı; onların üzerinde yakmalık sunuyu, günah sunusunu ve suç sunusunu keserlerdi. 40 Kuzeye bakan kapının girişine çıkan yolun dış yanında iki masa vardı; kapı eyvanına ait öbür yanda da iki masa vardı. 41 Kapının yanında bu yanda dört masa, öbür yanda dört masa vardı; kurbanları onların üzerinde keserlerdi. Toplam sekiz masa vardı. 42 Yakmalık sunu için yontma taştan dört masa vardı. Uzunlukları bir buçuk arşın, genişlikleri bir buçuk arşın, yükseklikleri bir arşındı. Yakmalık sunuyu ve kurbanı kesmekte kullanılan araçları onların üzerine koyarlardı. 43 İçeride, çevre boyunca, bir karış uzunluğunda çengeller çakılmıştı. Sununun eti masaların üzerindeydi. 44 İç kapının dışında, iç avluda ezgiciler için odalar vardı. Bunlar kuzey kapısının yanındaydı ve güneye bakıyordu. Doğu kapısının yanında bulunan bir oda da kuzeye bakıyordu. 45 Bana, “Güneye bakan bu oda, yapının hizmetini gözeten kâhinler içindir” dedi. 46 “Kuzeye bakan oda ise sunağın hizmetini gözeten kâhinler içindir. Bunlar, Levi oğulları arasından RAB'be hizmet etmek üzere O'na yaklaşan Sadok oğullarıdır.” 47 Avluyu ölçtü; uzunluğu yüz arşın, genişliği yüz arşındı. Kare biçimindeydi. Sunak yapının önündeydi. 48 Sonra beni yapının eyvanına götürdü. Eyvanın her bir sövesini, bu yanda beş arşın, öbür yanda beş arşın olarak ölçtü. Kapı açıklığının genişliği bu yanda üç arşın, öbür yanda üç arşındı. 49 Eyvanın uzunluğu yirmi arşın, genişliği on bir arşındı. Oraya çıkılan basamaklar vardı. Sövelerin yanında, bu yanda bir, öbür yanda bir sütun vardı.

41

1 Beni tapınağa götürdü ve direkleri ölçtü; bir yanda altı arşın, öbür yanda altı arşındı. Çadırın genişliği buydu. 2 Girişin genişliği on arşındı. Girişin iki yanındaki duvar parçaları da bir yanda beş arşın, öbür yanda beş arşındı. Uzunluğunu kırk arşın, genişliğini yirmi arşın olarak ölçtü. 3 Sonra içeri girdi ve girişin her direğini iki arşın, girişi altı arşın, girişin genişliğini de yedi arşın olarak ölçtü. 4 Tapınağın önündeki yerin uzunluğunu yirmi arşın, genişliğini de yirmi arşın olarak ölçtü. Bana, “Burası en kutsal yerdir” dedi. 5 Sonra yapının duvarını altı arşın olarak ölçtü. Tapınağın çevresindeki her yan odanın genişliği de dört arşındı. 6 Yan odalar üç katlıydı; kat kat yükseliyor, sıra halinde otuz oda oluşturuyordu.

Evin çevresindeki yan odalar için yapılmış duvara dayanıyorlardı; böylece destekleniyor, ama yapının duvarına saplanmıyorlardı. 7 Yan odalar üst katlara çıkıldıkça genişliyordu, çünkü duvarlar yukarı doğru daralıyordu. Bu yüzden yapı yukarıya doğru genişliyordu; orta kattan geçilerek en alt kattan en üst kata çıkılıyordu. 8 Yapının çevresinde yükseltilmiş bir temel de gördüm. Yan odaların temelleri tam bir kamış, yani altı büyük arşındı. 9 Dış tarafta yan odalara ait duvarın kalınlığı beş arşındı. Geriye kalan alan, yapıya ait yan odaların yeriydi. 10 Odalarla yapı arasında, her yanda, çevresini dolaşan yirmi arşın genişliğinde bir boşluk vardı. 11 Yan odaların kapıları bırakılmış açık alana bakıyordu; biri kuzeye, öteki güneye açılıyordu. Açık alanın genişliği her yanda beş arşındı. 12 Ayrılmış yerin önünde, batı yönündeki tarafta bulunan yapının genişliği yetmiş arşındı. Yapının çevresindeki duvar beş arşın kalınlığındaydı, uzunluğu da doksan arşındı. 13 Böylece yapıyı yüz arşın uzunluğunda ölçtü. Ayrılmış yer, yapı ve duvarlarıyla birlikte yüz arşın uzunluğundaydı. 14 Yapının önüyle doğuya bakan ayrılmış yerin genişliği de yüz arşındı. 15 Arka tarafındaki ayrılmış yerin önünde bulunan yapının uzunluğunu ve iki yandaki galerilerini yüz arşın olarak ölçtü; iç tapınağı ve avlunun sundurmalarını da ölçtü. 16 Eşikleri, kapalı pencereleri ve eşiklerin karşısında üç kat boyunca çevreyi saran galerileri de gördüm. Her yan ahşapla kaplıydı; yerden pencerelere kadar uzanıyordu. Pencereler kapalıydı. 17 Kapının üstündeki boşluğa kadar, iç yapıda, dış tarafta ve çevredeki bütün duvar boyunca, içeride de dışarıda da her şey ölçüye göreydi. 18 Üzerine keruvlar ve hurma ağaçları işlenmişti. Her keruvla keruvun arasında bir hurma ağacı vardı ve her keruvun iki yüzü vardı. 19 Öyle ki, bir yanda hurma ağacına dönük insan yüzü, öbür yanda hurma ağacına dönük genç aslan yüzü vardı. Bütün yapının çevresinde böyle yapılmıştı. 20 Yerden kapının üstüne kadar keruvlar ve hurma ağaçları işlenmişti. Tapınağın duvarı böyleydi. 21 Tapınağın kapı söveleri kareydi. Kutsal yerin ön görünüşü de tapınağın görünüşüne benziyordu. 22 Sunak ahşaptandı; yüksekliği üç arşın, uzunluğu iki arşındı. Köşeleri, uzunluğu ve yanları ahşaptandı. Bana, “RAB'bin önündeki sofra budur” dedi. 23 Tapınağın da kutsal yerin de iki kanatlı bir kapısı vardı. 24 Kapıların her birinin iki kanadı vardı; dönebilen iki kanat. Bir kapının iki kanadı, öteki kapının da iki kanadı vardı. 25 Tapınağın kapılarına da duvarlardakiler gibi keruvlar ve hurma ağaçları işlenmişti. Dıştaki sundurmanın önünde ahşap bir eşik vardı. 26 Sundurmanın iki yanında, yanlarında kapalı pencereler ve hurma ağaçları vardı. Yapının yan odaları ve eşikleri de böyleydi.

42

1 Sonra beni dış avluya, kuzeye giden yoldan çıkardı; beni ayrılmış yerin karşısındaki ve kuzeydeki yapının karşısındaki odaya götürdü. 2 Kuzeye bakan kapının önü yüz arşın uzunluğundaydı, genişliği de elli arşındı. 3 İç avluya ait yirmi arşının karşısında ve dış avluya ait döşemenin karşısında, üçüncü katta galeri galeriye bakıyordu. 4 Odaların önünde, iç tarafta on arşın genişliğinde bir yol vardı; bunun geçidi bir arşındı. Kapıları kuzeye bakıyordu. 5 Üst odalar daha dardı; çünkü galeriler, yapının alt ve orta katlarına göre onlardan daha çok yer alıyordu. 6 Çünkü bunlar üç katlıydı ve avluların sütunları gibi sütunları yoktu; bu yüzden en üst kat, yerden alt ve orta kata göre daha çok geri çekilmişti. 7 Odaların yanında, odaların önünde dış avluya doğru uzanan dış duvarın uzunluğu elli arşındı. 8 Çünkü dış avludaki odaların uzunluğu elli arşındı. İşte, tapınağın önündekiler yüz arşındı. 9 Bu odaların altından, dış avludan onlara girildiğinde, doğu tarafından bir giriş vardı. 10 Avlu duvarının kalınlığında, doğuya doğru, ayrılmış yerin önünde ve yapının önünde odalar vardı. 11 Önlerindeki yol, kuzeye bakan odaların görünüşü gibiydi. Uzunlukları neyse genişlikleri de öyleydi; bütün çıkışları, düzenleri ve kapıları da aynıydı. 12 Güneye bakan odaların kapıları gibi, yolun başında da bir kapı vardı; doğuya doğru uzanan duvarın önündeki doğrudan yola açılıyordu; onlara giriş oradan oluyordu. 13 Sonra bana dedi ki, “Ayrılmış yerin önündeki kuzey odalarıyla güney odaları kutsal odalardır. RAB'be yaklaşan kâhinler en kutsal şeyleri orada yiyecekler. En kutsal şeyleri, tahıl sunusunu, günah sunusunu ve suç sunusunu oraya koyacaklar; çünkü orası kutsaldır.” 14 “Kâhinler içeri girince, kutsal yerden dış avluya çıkmayacaklar; görev yaptıkları giysileri orada bırakacaklar, çünkü onlar kutsaldır. Başka giysiler giyip halka ait olan yerlere

öyle yaklaşacaklar.” [15] İç tapınağın ölçüsünü bitirince, beni doğuya bakan kapının yolundan dışarı çıkardı ve orayı her yanından ölçtü. [16] Ölçü kamışıyla doğu tarafını ölçtü: çevresi boyunca beş yüz kamıştı. [17] Kuzey tarafını ölçtü: ölçü kamışıyla çevresi boyunca beş yüz kamıştı. [18] Güney tarafını ölçtü: ölçü kamışıyla beş yüz kamıştı. [19] Batı tarafına döndü ve ölçü kamışıyla beş yüz kamış ölçtü. [20] Dört yanını ölçtü. Çevresinde bir duvar vardı; uzunluğu beş yüz, genişliği beş yüzdü. Kutsal olanla sıradan olanı ayırmak içindi.

43

[1] Bundan sonra beni doğuya bakan kapıya, o kapıya götürdü. [2] İsrail'in Tanrısı'nın yüceliği doğu tarafından geliyordu. Sesi gür suların sesi gibiydi; yeryüzü de onun yüceliğiyle parladı. [3] Gördüğüm görünüm, kenti yok etmeye geldiğimde gördüğüm görüme benziyordu; gördüğüm görümler Kevar Irmağı'nın yanında gördüğüm görüm gibiydi. Yüzüstü yere kapandım. [4] RAB'bin yüceliği, doğuya bakan kapı yolundan tapınağa girdi. [5] Ruh beni kaldırıp iç avluya götürdü. İşte, RAB'bin yüceliği tapınağı doldurmuştu. [6] Tapınaktan bana seslenen birini duydum; yanımda da bir adam duruyordu. [7] Bana şöyle dedi: “İnsanoğlu, burası tahtımın yeri, ayaklarımın tabanlarının durduğu yer; burada İsrail halkının arasında sonsuza dek oturacağım. İsrail halkı da kralları da artık kutsal adımı fuhuşlarıyla ve tapınma yerlerindeki krallarının cesetleriyle kirletmeyecek. [8] Eşiklerini eşiğimin yanına, kapı sövelerini kapı sövemin yanına koydular; benimle onların arasında yalnızca bir duvar vardı. Yaptıkları iğrençliklerle kutsal adımı kirlettiler; bu yüzden öfkemle onları yok ettim. [9] Şimdi fuhuşlarını ve krallarının cesetlerini benden uzaklaştırsınlar; ben de aralarında sonsuza dek oturacağım. [10] Sen, ey insanoğlu, tapınağı İsrail halkına göster ki suçlarından utansınlar; tasarısını da ölçsünler. [11] Yaptıkları her şeyden utanırlarsa, tapınağın düzenini, yapısını, çıkışlarını, girişlerini, bütün biçimlerini, bütün kurallarını, bütün biçimlerini ve bütün yasalarını onlara bildir. Gözlerinin önünde yaz ki bütün düzenini ve bütün kurallarını tutup uygulasınlar. [12] Tapınağın yasası şudur: Dağın tepesindeki bütün çevresi tümüyle en kutsal olacak. İşte, tapınağın yasası budur. [13] Sunağın ölçüleri arşınladır; bir arşın, bir arşın artı bir el genişliğidir. Taban bir arşın, eni de bir arşın olacak; kenarının çevresindeki çıkıntı bir karış olacak. Sunağın kaidesi bu olacak. [14] Yerdeki tabandan alt sekiye kadar iki arşın, eni bir arşın olacak. Küçük sekiden büyük sekiye kadar dört arşın, eni de bir arşın olacak. [15] Sunak ocağı dört arşın olacak; sunak ocağının üstünden yukarı doğru dört boynuz yükselecek. [16] Sunak ocağı on iki arşın uzunluğunda, on iki arşın genişliğinde, dört yanı kare olacak. [17] Seki on dört arşın uzunluğunda, on dört arşın genişliğinde, dört yanı kare olacak. Çevresindeki kenarlık yarım arşın, çevresindeki taban bir arşın olacak. Basamakları doğuya bakacak.” [18] Bana şöyle dedi: “Ey insanoğlu, Egemen RAB şöyle diyor: Sunak yapıldığı gün, üzerinde yakmalık sunular sunmak ve üzerine kan serpmek için sunağın kuralları şunlardır. [19] Bana hizmet etmek için bana yaklaşan Sadok soyundan Levili kâhinlere, Egemen RAB diyor, günah sunusu olarak genç bir boğa vereceksin. [20] Onun kanından alıp sunağın dört boynuzuna, sekinin dört köşesine ve çevresindeki kenarlığa süreceksin. Böylece onu arındırıp onun için kefaret sağlayacaksın. [21] Günah sunusunun boğasını da alacaksın; kutsal yerin dışında, tapınağın ayrılmış yerinde yakılacak. [22] İkinci gün günah sunusu olarak kusursuz bir erkek teke sunacaksın. Sunağı boğayla arındırdıkları gibi onunla da arındıracaklar. [23] Arındırma işini bitirdiğinde, kusursuz genç bir boğa ve sürüden kusursuz bir koç sunacaksın. [24] Onları RAB'bin önüne getireceksin. Kâhinler üzerlerine tuz serpecek ve onları RAB için yakmalık sunu olarak sunacaklar. [25] Yedi gün boyunca her gün günah sunusu olarak bir teke hazırlayacaksın. Ayrıca kusursuz genç bir boğa ve sürüden kusursuz bir koç hazırlayacaklar. [26] Yedi gün sunağın için kefaret sağlayıp onu arındıracaklar; böylece onu kutsal kılacaklar. [27] Bu günler tamamlanınca, sekizinci günden başlayarak kâhinler sunakta sizin yakmalık sunularınızı ve esenlik sunularınızı sunacaklar; ben de sizi kabul edeceğim, diyor Egemen RAB.”

44

[1] Sonra beni kutsal yerin doğuya bakan dış kapısının yolundan geri getirdi. Kapı kapalıydı. [2] RAB bana şöyle dedi: “Bu kapı kapalı kalacak; açılmayacak, hiç kimse de buradan içeri girmeyecek. Çünkü İsrail'in Tanrısı RAB buradan girdi; bu yüzden kapalı kalacak.” [3] Ama önder, önder olduğu için orada RAB'bin önünde ekmek yemek üzere oturacak. Kapının eyvanının yolundan girecek, yine aynı yoldan çıkacak.” [4] Sonra beni kuzey kapısının yolundan tapınağın önüne getirdi. Baktım, RAB'bin yüceliği RAB'bin tapınağını doldurmuştu. Bunun üzerine yüzüstü yere kapandım. [5] RAB bana şöyle dedi: “İnsanoğlu, dikkatle bak, gözlerinle gör, kulaklarınla işit. RAB'bin tapınağındaki bütün kurallar ve bütün yasalar konusunda sana söyleyeceğim her şeye dikkat et. Tapınağın girişine ve kutsal yerin bütün çıkışlarına dikkat et.” [6] Sen asi halka, yani İsrail halkına de ki: Egemen RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, yaptığınız bütün iğrençlikler yeter artık! [7] Yüreği sünnetsiz, bedeni sünnetsiz yabancıları kutsal yerime getirmeniz, tapınağımı kirletmeniz, ekmeğimi, yağı ve kanı sunarken antlaşmamı bozmanız ve bütün iğrençliklerinize yenilerini katmanız yeter artık. [8] Kutsal şeylerimin hizmetini yerine getirmediniz; onun yerine, kutsal yerimde benim hizmetimi yapmak üzere kendiniz için başkalarını görevlendirdiniz.” [9] Egemen RAB şöyle diyor: İsrail halkının arasında yaşayan yabancıların hiçbiri, yüreği sünnetsiz ve bedeni sünnetsiz hiç kimse, kutsal yerime girmeyecek. [10] İsrail yoldan sapınca benden uzaklaşan Levililer de, putlarının ardından giderek benden saptıkları için suçlarının cezasını çekecekler. [11] Yine de kutsal yerimde görevli olacaklar; tapınağın kapılarında nöbet tutacak, tapınakta hizmet edecekler. Halk için yakmalık sunuyu ve kurbanı kesip onlara hizmet etmek üzere önlerinde duracaklar. [12] Çünkü putlarının önünde onlara hizmet ettiler ve İsrail halkının suç işlemesine tökez taşı oldular. Bu yüzden elimi onlara karşı kaldırdım, diyor Egemen RAB; suçlarının cezasını çekecekler. [13] Bana kâhinlik etmek için bana yaklaşmayacaklar. Kutsal şeylerimden hiçbirine, en kutsal şeylere yaklaşmayacaklar. Utançlarını ve işledikleri iğrençliklerin yükünü taşıyacaklar. [14] Yine de onları tapınağın hizmetine atayacağım; orada yapılacak her işte ve bütün hizmetlerde görev alacaklar. [15] Ama İsrail halkı benden saptığında kutsal yerimin hizmetini sürdüren Levili kâhinler, yani Sadok oğulları, bana hizmet etmek için bana yaklaşacaklar. Yağı ve kanı bana sunmak için önümde duracaklar, diyor Egemen RAB. [16] Kutsal yerime onlar girecek, bana hizmet etmek için soframa onlar yaklaşacak ve buyruğumu yerine getirecekler. [17] İç avlunun kapılarından girdiklerinde keten giysiler giyecekler. İç avlunun kapılarında ve içeride hizmet ederlerken üzerlerinde yünden hiçbir şey olmayacak. [18] Başlarında keten sarıklar, bellerinde keten iç çamaşırları olacak. Terletecek hiçbir şey giymeyecekler. [19] Halkın bulunduğu dış avluya çıktıklarında, hizmet ederken giydikleri giysileri çıkarıp kutsal odalara bırakacaklar ve başka giysiler giyecekler. Böylece giysileriyle halkı kutsal kılmayacaklar. [20] Başlarını tıraş etmeyecekler, saçlarını da uzatmayacaklar; sadece saçlarını kısaltacaklar. [21] Kâhinlerin hiçbiri iç avluya girerken şarap içmeyecek. [22] Kendilerine eş olarak dul ya da boşanmış kadın almayacaklar. Ancak İsrail halkının soyundan bakire kızlarla ya da bir kâhinin dul kalan eşiyle evlenecekler. [23] Halkıma kutsal olanla sıradan olan arasındaki farkı öğretecek, kirli olanla temiz olan arasındaki ayrımı bildirecekler. [24] Bir anlaşmazlık olduğunda yargılamak için onlar duracak; benim hükümlerime göre karar verecekler. Bütün bayramlarımda yasalarımı ve kurallarımı gözetecek, Şabat günlerimi kutsal sayacaklar. [25] Kendilerini kirletmek için hiçbir ölünün yanına gitmeyecekler. Ancak baba, anne, oğul, kız, erkek kardeş ya da hiç kocası olmamış kız kardeş için kendilerini kirletebilirler. [26] Arındıktan sonra onun için yedi gün sayılacak. [27] Kutsal yerde hizmet etmek için kutsal yere, yani iç avluya girdiği gün günah sunusunu sunacak, diyor Egemen RAB. [28] Onların mirası olacak şey şudur: Ben onların mirasıyım. İsrail'de onlara mülk vermeyeceksiniz; onların mülkü benim. [29] Tahıl sunusunu, günah sunusunu ve suç sunusunu yiyecekler. İsrail'de Tanrı'ya adanmış her şey onların olacak. [30] Her şeyin ilk ürünlerinin ilki ve sunduğunuz her sununun her çeşidi kâhine ait olacak. Evinizin üzerine bereket konsun diye hamurunuzun ilk parçasını da kâhine vereceksiniz. [31] Kâhinler, ister kuş ister hayvan olsun, kendiliğinden

ölmüş ya da yırtıcılar tarafından parçalanmış hiçbir hayvanı yemeyecekler.”

45

[1] Üstelik, miras olarak ülkeyi kura ile paylaştırdığınızda, ülkenin kutsal bir bölümünü RAB'be sunu olarak ayıracaksınız. Uzunluğu yirmi beş bin kamış, genişliği on bin olacak. Bütün çevresiyle birlikte kutsal sayılacaktır. [2] Bunun içinde kutsal yer için beş yüze beş yüzlük kare bir alan olacak; bunun çevresinde de elli arşınlık açık alan bulunacak. [3] Bu ölçüye göre yirmi beş bin uzunluğunda ve on bin genişliğinde bir yer ölçeceksiniz. En kutsal yer olan tapınak orada bulunacak. [4] Bu, ülkenin kutsal bölümüdür. RAB'be hizmet etmek için yaklaşan, tapınağın hizmetkârları olan kâhinlere ait olacak. Evleri için bir yer ve tapınak için kutsal bir yer olacaktır. [5] Yirmi beş bin uzunluğunda ve on bin genişliğinde bir bölüm de tapınağın hizmetkârları olan Levililer'e mülk olarak verilecek; onlar için yirmi oda olacak. [6] Kentin mülkünü de kutsal bölümün sunusunun yanında, beş bin genişliğinde ve yirmi beş bin uzunluğunda ayıracaksınız. Bu, bütün İsrail halkına ait olacak. [7] Öndere ait olacak yer, kutsal sunu payının ve kentin mülkünün iki yanında bulunacak: kutsal sunu payının önünde ve kentin mülkünün önünde, batı tarafında batıya doğru, doğu tarafında doğuya doğru uzanacak. Uzunluğu, batı sınırından doğu sınırına kadar olan paylardan birine denk olacak. [8] Bu toprak, İsrail'de onun mülkü olacak. Önderlerim artık halkıma baskı yapmayacak; ülkeyi, İsrail halkına oymaklarına göre verecekler. [9] Egemen RAB şöyle diyor: Yeter artık, ey İsrail önderleri! Zorbalığı ve yağmayı bırakın; adaleti ve doğruluğu yerine getirin. Halkımı yerinden etmeye son verin, diyor Egemen RAB. [10] Doğru terazileriniz, doğru efanız ve doğru batınız olacak. [11] Efa ile bat aynı ölçüye göre olacak; bat bir homer'in onda birini, efa da bir homer'in onda birini alacak. Ölçü homer'e göre belirlenecek. [12] Şekel yirmi gerah olacak. Yirmi şekel, yirmi beş şekel ve on beş şekel sizin için bir mina olacak. [13] Sunacağınız sunu şudur: Bir homer buğdaydan efanın altıda birini, bir homer arpadan da efanın altıda birini vereceksiniz. [14] Yağ için belirlenmiş pay ise şöyledir: On bat olan bir kor'dan, yani bir bath yağın onda biri verilecek; çünkü on bat bir homer'dir. [15] İsrail'in iyi sulanan otlaklarından, sürüden her iki yüz başa bir kuzu alınacak. Bunlar tahıl sunusu, yakmalık sunu ve esenlik sunuları için, onlar adına kefaret sağlamak üzere verilecek, diyor Egemen RAB. [16] Ülkedeki bütün halk, İsrail'deki önder için bu sunuyu verecek. [17] Bayramlarda, Yeni Aylar'da, Şabatlar'da ve İsrail halkının bütün belirlenmiş bayramlarında yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sağlamak önderin görevi olacak. İsrail halkı için kefaret sağlamak üzere günah sunusunu, tahıl sunusunu, yakmalık sunuyu ve esenlik sunularını o hazırlayacak. [18] Egemen RAB şöyle diyor: Birinci ayın birinci gününde kusursuz genç bir boğa alacaksın ve tapınağı arındıracaksın. [19] Kâhin, günah sunusunun kanından alıp yapının kapı sövelerine, sunağın çıkıntısının dört köşesine ve iç avlunun kapısının sövelerine sürecek. [20] Ayın yedinci gününde de bilmeden günah işleyen herkes ve düşüncesizce suç işleyen kişi için aynı şeyi yapacaksınız. Böylece tapınak için kefaret sağlayacaksınız. [21] Birinci ayın on dördüncü gününde Fısıh Bayramı'nı kutlayacaksınız. Bu, yedi gün süren bir bayramdır; mayasız ekmek yenecek. [22] O gün önder, kendisi ve ülkenin bütün halkı için günah sunusu olarak bir boğa hazırlayacak. [23] Bayramın yedi günü boyunca her gün RAB'be yakmalık sunu olarak yedi boğa ve yedi kusursuz koç sunacak; ayrıca her gün günah sunusu olarak bir teke hazırlayacak. [24] Tahıl sunusu olarak her boğa için bir efa, her koç için bir efa ve her efaya bir hin yağ hazırlayacak. [25] Yedinci ayın on beşinci gününde, bayramda, yedi gün boyunca aynı şeyi yapacak; günah sunusu, yakmalık sunu, tahıl sunusu ve yağ için de aynı kurallar geçerli olacak.

46

[1] Egemen RAB şöyle diyor: İç avlunun doğuya bakan kapısı altı iş günü kapalı olacak; ama Şabat Günü açılacak, yeni ay gününde de açılacak. [2] Önder dışarıdan kapı eyvanının yoluyla girecek, kapının

sövesinin yanında duracak; kâhinler onun yakmalık sunusunu ve esenlik sunularını hazırlayacaklar. O da kapının eşiğinde RAB'be tapınacak; sonra dışarı çıkacak. Ama kapı akşama kadar kapatılmayacak. 3 Ülkenin halkı da Şabat Günlerinde ve yeni ay günlerinde o kapının girişinde RAB'bin önünde tapınacak. 4 Önderin Şabat Günü RAB'be sunacağı yakmalık sunu, kusursuz altı kuzu ve kusursuz bir koç olacak. 5 Tahıl sunusu olarak koç için bir efa, kuzular içinse verebildiği kadar sunacak; her efa için de bir hin yağ verecek. 6 Yeni ay gününde sunu, kusursuz bir genç boğa, altı kuzu ve bir koç olacak; hepsi kusursuz olacak. 7 Tahıl sunusu olarak boğa için bir efa, koç için bir efa hazırlayacak; kuzular için de verebildiği kadar verecek. Her efa için de bir hin yağ verecek. 8 Önder girdiği zaman kapı eyvanının yoluyla girecek, çıktığı zaman da aynı yoldan çıkacak. 9 Ama ülkenin halkı belirlenmiş bayramlarda RAB'bin önüne geldiğinde, tapınmak için kuzey kapısından giren güney kapısından çıkacak; güney kapısından giren de kuzey kapısından çıkacak. Girdiği kapının yolundan geri dönmeyecek, tam karşısından çıkacak. 10 Önder de onlar girerken onlarla birlikte girecek, onlar çıkarken de birlikte çıkacak. 11 Bayramlarda ve kutsal toplantılarda tahıl sunusu, boğa için bir efa, koç için bir efa olacak; kuzular içinse verebildiği kadar verecek. Her efa için de bir hin yağ verecek. 12 Önder RAB'be gönüllü bir sunu, ister yakmalık sunu ister esenlik sunuları hazırladığında, doğuya bakan kapı onun için açılacak; o da Şabat Günü yaptığı gibi yakmalık sunusunu ve esenlik sunularını hazırlayacak. Sonra dışarı çıkacak; çıktıktan sonra kapı kapatılacak. 13 Her gün RAB'be yakmalık sunu olarak bir yaşında, kusursuz bir kuzu hazırlayacaksın; bunu sabah sabah hazırlayacaksın. 14 Onunla birlikte her sabah tahıl sunusu da hazırlayacaksın: efanın altıda biri ve ince unu nemlendirmek için bir hinin üçte biri kadar yağ. Bu, RAB'be sürekli sunulacak tahıl sunusudur; kalıcı bir kuraldır. 15 Kuzuyu, tahıl sunusunu ve yağı sabah sabah böyle hazırlayacaklar. Bu, sürekli yakmalık sunudur. 16 Egemen RAB şöyle diyor: Önder oğullarından birine bir armağan verirse, bu onun mirasıdır; oğullarına ait olacak. Miras olarak onların mülkü olacak. 17 Ama mirasından bir armağanı kullarından birine verirse, bu yalnız özgürlük yılına kadar onun olacak; sonra öndere geri dönecek. Onun mirasıysa oğullarına ait kalacak. 18 Önder halkın mirasından alıp onları mülklerinden sürmeyecek; oğullarına kendi mülkünden miras verecek. Öyle ki halkımın hiçbiri kendi mülkünden dağıtılmasın. 19 Sonra beni kapının yanındaki girişten geçirip kâhinlere ait, kuzeye bakan kutsal odalara götürdü. Bir de baktım, batıya doğru arka tarafta bir yer vardı. 20 Bana, “Burası, kâhinlerin suç sunusunu ve günah sunusunu haşlayacakları, tahıl sunusunu pişirecekleri yerdir; bunları dış avluya çıkarmayacaklar ki halkı kutsal kılmasınlar” dedi. 21 Sonra beni dış avluya çıkardı, avlunun dört köşesinden geçirdi; avlunun her köşesinde ayrı bir avlu vardı. 22 Avlunun dört köşesinde de çevrili avlular vardı; uzunlukları kırk arşın, genişlikleri otuz arşındı. Dört köşedeki bu avluların ölçüsü aynıydı. 23 Dördünün de çevresinde, her yanda duvar vardı; duvarların altında çevre boyunca kaynatma yerleri yapılmıştı. 24 Bana, “Bunlar haşlama evleridir; tapınağın görevlileri burada halkın sunusunu haşlayacaklar” dedi.

47

1 Beni tapınağın girişine geri götürdü. Bir de baktım, tapınağın eşiğinin altından doğuya doğru sular çıkıyordu; çünkü tapınağın önü doğuya bakıyordu. Sular, tapınağın altından, sağ yanından, sunağın güneyinden aşağı akıyordu. 2 Sonra beni kuzey kapısından dışarı çıkardı, dış yoldan dolaştırıp doğuya bakan dış kapıya götürdü. Bir de baktım, sağ yandan sular akıyordu. 3 Adam elinde ölçü ipiyle doğuya doğru ilerledi. Bin arşın ölçtü ve beni sudan geçirdi; su ayak bileklerime kadar geliyordu. 4 Yine bin arşın ölçtü ve beni sudan geçirdi; su dizlerime kadar geliyordu. Yine bin arşın ölçtü ve beni sudan geçirdi; su belime kadar geliyordu. 5 Sonra yine bin arşın ölçtü; ama artık geçemeyeceğim bir ırmak olmuştu. Çünkü sular yükselmişti; yüzülecek kadar derin, içinden geçilemeyecek bir ırmaktı. 6 Bana, “İnsanoğlu, gördün mü?” dedi. Sonra beni geri götürüp ırmağın kıyısına getirdi. 7 Geri döndüğümde, bir de baktım, ırmağın iki kıyısında pek çok ağaç vardı. 8 Sonra bana şöyle dedi: “Bu sular doğu bölgesine akıyor, Arava'ya iniyor ve denize dökülüyor. Denize döküldüğünde denizin suları

iyileşecek. [9] Irmağın ulaştığı her yerde kaynaşan her canlı yaşayacak. Çok büyük bir balık bolluğu olacak. Çünkü bu sular oraya varınca denizin suları iyileşecek; ırmağın ulaştığı her yerde her şey yaşayacak. [10] Balıkçılar kıyısında duracak; En-Gedi'den En-Eglayim'e kadar ağ serme yeri olacak. Balıkları türlerine göre Büyük Deniz'in balıkları gibi çok bol olacak. [11] Ama bataklık yerleriyle sazlıkları iyileşmeyecek; tuza bırakılacaklar. [12] Irmağın iki kıyısında yiyecek için her tür ağaç bitecek. Yaprakları solmayacak, meyveleri tükenmeyecek. Her ay taze meyve verecekler; çünkü suları kutsal yerden çıkıyor. Meyveleri yiyecek, yaprakları şifa olacak." [13] Egemen RAB şöyle diyor: "Ülkeyi İsrail'in on iki oymağı arasında miras olarak bölüşürken sınır budur. Yusuf iki pay alacak. [14] Onu miras olarak eşit şekilde paylaşacaksınız. Çünkü onu atalarınıza vereceğime ant içtim. Bu ülke size miras olarak düşecek. [15] "Ülkenin sınırı şöyle olacak: kuzeyde Büyük Deniz'den Hetlon yolu boyunca, Sedat geçidine kadar; [16] Hamat, Berota, Sibrayim ki Şam sınırıyla Hamat sınırı arasındadır, Hauran sınırındaki Haser-Hattikon'a kadar uzanacak. [17] Sınır, denizden Şam sınırındaki Hasar-Enon'a kadar uzanacak; kuzeyde de Hamat sınırı olacaktır. Kuzey yanı budur. [18] Doğu yanı ise Hauran'la Şam arasında, Gilat'la İsrail ülkesi arasında Şeria boyunca olacak; kuzey sınırından doğu denizine kadar ölçeceksiniz. Doğu yanı budur. [19] Güney yanı, güneye doğru Tamar'dan Merivot-Kadeş sularına, oradan dere boyunca Büyük Deniz'e kadar uzanacak. Güney yanı budur. [20] Batı yanı ise Büyük Deniz olacak; güney sınırından Hamat geçidinin karşısına kadar uzanacak. Batı yanı budur. [21] "Bu ülkeyi İsrail oymağına göre aranızda bölüşeceksiniz. [22] Onu, kendinizle aranızda yaşayan yabancılar arasında kura ile miras olarak paylaştıracaksınız; aranızda çocuk sahibi olan yabancılar size İsrail halkı arasında doğmuş kişiler gibi sayılacak. İsrail oymağı arasında sizinle birlikte miras alacaklar. [23] Yabancı hangi oymakta yaşıyorsa, mirasını orada vereceksiniz," diyor Egemen RAB.

48

[1] Bunlar oymakların adlarıdır: Kuzey ucundan, Hetlon yolu boyunca Hamat girişine, Hazar-Enan'a, Şam sınırına kadar, kuzeyde Hamat boyunca, doğudan batıya uzanan yanlarıyla Dan'a bir pay düşecek. [2] Dan sınırı boyunca, doğu tarafından batı tarafına kadar, Aşer'e bir pay düşecek. [3] Aşer sınırı boyunca, doğu tarafından batı tarafına kadar, Naftali'ye bir pay düşecek. [4] Naftali sınırı boyunca, doğu tarafından batı tarafına kadar, Manaşşe'ye bir pay düşecek. [5] Manaşşe sınırı boyunca, doğu tarafından batı tarafına kadar, Efrayim'e bir pay düşecek. [6] Efrayim sınırı boyunca, doğu tarafından batı tarafına kadar, Ruben'e bir pay düşecek. [7] Ruben sınırı boyunca, doğu tarafından batı tarafına kadar, Yahuda'ya bir pay düşecek. [8] Yahuda sınırı boyunca, doğu tarafından batı tarafına kadar, sunu olarak ayıracağınız pay olacak; genişliği yirmi beş bin kamış, uzunluğu da öteki paylardan biri kadar, doğudan batıya kadar uzanacak. Kutsal yer onun ortasında olacak. [9] RAB'be sunu olarak ayıracağınız payın uzunluğu yirmi beş bin, genişliği on bin kamış olacak. [10] Bu kutsal pay kâhinlere ait olacak: kuzeye doğru uzunluğu yirmi beş bin, batıya doğru genişliği on bin, doğuya doğru genişliği on bin, güneye doğru uzunluğu yirmi beş bin kamış olacak. RAB'bin kutsal yeri onun ortasında bulunacak. [11] Bu, Sadok oğullarından kutsal kılınmış kâhinler için olacak. İsrail halkı yoldan saptığında, Levililer gibi sapmayıp buyruğuma bağlı kaldılar. [12] Ülkenin ayrılan payından onlara ayrılan bu bölüm, Levililer sınırının yanında, en kutsal bölüm olacak. [13] Levililer de kâhinlerin sınırına paralel olarak, uzunluğu yirmi beş bin, genişliği on bin kamış olan bir paya sahip olacaklar. Bütün uzunluk yirmi beş bin, genişlik on bin olacak. [14] Bunun hiçbir bölümünü satmayacaklar, değiştirmeyecekler, ülkenin bu ilk ürün payını başkasına devretmeyecekler. Çünkü bu, RAB için kutsaldır. [15] Genişlikten geriye kalan beş bin kamış, yirmi beş binin karşısında, kent için ortak kullanım alanı olacak; oturmak ve otlak yerleri için ayrılacak. Kent de onun ortasında bulunacak. [16] Kentin ölçüleri şöyle olacak: kuzey yanı dört bin beş yüz, güney yanı dört bin beş yüz, doğu yanı dört bin beş yüz, batı yanı dört bin beş yüz kamış. [17] Kentin otlak alanları da şöyle olacak: kuzeye iki yüz elli, güneye iki yüz elli, doğuya iki yüz elli, batıya iki yüz elli kamış. [18] Uzunlukta geriye kalan bölüm, kutsal paya paralel olacak; doğuya doğru on bin, batıya doğru on bin

kamış uzanacak. Kutsal paya paralel olan bu yerin ürünü, kentte çalışanlara yiyecek olacak. [19] Kentte çalışanlar, İsrail'in bütün oymaklarından gelenler, bu toprağı işleyecek. [20] Ayrılan payın tümü, yirmi beş bin çarpı yirmi beş bin ölçüsünde kare olacak. Kutsal payı, kentin mülküyle birlikte ayıracaksınız. [21] Geriye kalan bölüm önderin olacak; kutsal payın ve kentin mülkünün her iki yanında yer alacak. Doğu sınırına doğru, ayrılan yirmi beş binin karşısında; batıya doğru da, batı sınırına doğru ayrılan yirmi beş binin karşısında, paylara paralel olarak uzanacak. Bu bölüm önderin olacak. Kutsal pay ve tapınağın kutsal yeri onun ortasında bulunacak. [22] Levililerin mülkünden ve kentin mülkünden, yani önderin toprağının ortasında bulunan yerden, Yahuda sınırıyla Benyamin sınırı arasında kalan bölüm önderin olacak. [23] Kalan öbür oymaklara gelince: doğu tarafından batı tarafına kadar, Benyamin'e bir pay düşecek. [24] Benyamin sınırı boyunca, doğu tarafından batı tarafına kadar, Şimon'a bir pay düşecek. [25] Şimon sınırı boyunca, doğu tarafından batı tarafına kadar, İssakar'a bir pay düşecek. [26] İssakar sınırı boyunca, doğu tarafından batı tarafına kadar, Zevulun'a bir pay düşecek. [27] Zevulun sınırı boyunca, doğu tarafından batı tarafına kadar, Gad'a bir pay düşecek. [28] Gad sınırı boyunca, güney yanında güneye doğru, sınır Tamar'dan Merivat-Kadeş sularına, oradan dereye ve Büyük Deniz'e kadar uzanacak. [29] İsrail oymaklarına miras olarak kura ile bölüştüreceğiniz ülke budur; onların payları bunlardır, diyor Egemen RAB. [30] Kentin çıkışları şunlar olacak: kuzey yanı ölçüye göre dört bin beş yüz kamış. [31] Kentin kapıları İsrail oymaklarının adlarını taşıyacak. Kuzeye bakan üç kapı olacak: biri Ruben Kapısı, biri Yahuda Kapısı, biri Levi Kapısı. [32] Doğu yanı dört bin beş yüz kamış olacak ve üç kapısı bulunacak: biri Yusuf Kapısı, biri Benyamin Kapısı, biri Dan Kapısı. [33] Güney yanı ölçüye göre dört bin beş yüz kamış olacak ve üç kapısı bulunacak: biri Şimon Kapısı, biri İssakar Kapısı, biri Zevulun Kapısı. [34] Batı yanı dört bin beş yüz kamış olacak; üç kapısı bulunacak: biri Gad Kapısı, biri Aşer Kapısı, biri Naftali Kapısı. [35] Çevresi toplam on sekiz bin kamış olacak. O günden sonra kentin adı, 'RAB oradadır' olacak.

Daniel

1

[1] Yahuda Kralı Yehoyakim'in krallığının üçüncü yılında Babil Kralı Nebukadnessar Yeruşalim'e gelip kenti kuşattı. [2] Rab, Yahuda Kralı Yehoyakim'i, Tanrı'nın Tapınağı'ndaki kapların bir bölümüyle birlikte onun eline verdi. O da bunları Şinar ülkesine, kendi ilahının tapınağına götürdü ve kapları ilahının hazine evine koydu. [3] Kral, hadımlarının başı Aşpenaz'a, İsrailliler arasından bazı gençleri, özellikle kral soyundan ve soylu ailelerden olanları getirmesini söyledi. [4] Bunlar kusursuz, yakışıklı, her türlü bilgelikte becerikli, bilgiyle donanmış, anlayışlı, kralın sarayında hizmet etmeye yetenekli gençler olacaktı. Aşpenaz onlara Kildaniler'in yazısını ve dilini öğretecekti. [5] Kral, onlara her gün kendi yiyeceklerinden ve içtiği şaraptan bir pay ayrılmasını buyurdu. Üç yıl boyunca böyle yetiştirilecekler, sonra da kralın huzuruna çıkacaklardı. [6] Yahudalılar arasından Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya da vardı. [7] Hadımların başı onlara yeni adlar verdi: Daniel'e Belteşassar, Hananya'ya Şadrak, Mişael'e Meşak, Azarya'ya da Abed-Nego adını verdi. [8] Ama Daniel, kralın yiyecekleriyle ve içtiği şarapla kendini kirletmemeye yüreğinde karar verdi. Bu yüzden kendini kirletmemek için hadımların başından izin istedi. [9] Tanrı, Daniel'in hadımların başının gözünde lütuf ve merhamet bulmasını sağladı. [10] Hadımların başı Daniel'e, "Yemeğinizi ve içeceğinizi belirleyen efendim kraldan korkuyorum. Siz neden yaşıtınız olan öteki gençlerden daha bitkin görüneceksiniz? O zaman kralın önünde başımı tehlikeye atmış olursunuz" dedi. [11] Bunun üzerine Daniel, hadımların başının Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya'nın başına atadığı görevliye şöyle dedi: [12] "Lütfen kullarını on gün dene. Bize yemek için sebze, içmek için de su verilsin. [13] Sonra bizim yüzümüzle kralın yiyeceklerini yiyen gençlerin yüzü senin önünde görülsün. Gördüğüne göre kullarına davran." [14] Görevli bu konuda onları dinledi ve on gün boyunca denedi. [15] On günün sonunda onların yüzü, kralın yiyeceklerini yiyen bütün gençlerden daha iyi görünüyor, bedenleri de daha besili görünüyordu. [16] Böylece görevli onların yiyeceklerini ve içmeleri gereken şarabı kaldırıp onlara sebze verdi. [17] Tanrı bu dört gence her türlü yazı ve bilgelikte bilgi ve beceri verdi. Daniel'e de her çeşit görü ve düşü anlama yeteneği verdi. [18] Kralın onları huzuruna getirmek için belirlediği süre dolunca, hadımların başı onları Nebukadnessar'ın önüne çıkardı. [19] Kral onlarla konuştu. Hepsi arasında Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya gibisi bulunmadı. Böylece kralın hizmetine girdiler. [20] Kralın onlara sorduğu her bilgelik ve anlayış konusunda, onları ülkesindeki bütün büyücülerden ve bilicilerden on kat üstün buldu. [21] Daniel, Kral Koreş'in birinci yılına kadar orada kaldı.

2

[1] Nebukadnessar'ın krallığının ikinci yılında Nebukadnessar düşler gördü. Ruhu sıkıldı, uykusu kaçtı. [2] Bunun üzerine kral, düşlerini kendisine bildirsinler diye büyücüleri, muskacıları, sihirbazları ve Kildanileri çağırmalarını buyurdu. Onlar da gelip kralın önünde durdular. [3] Kral onlara, "Bir düş gördüm. Bu düşü anlamak için ruhum sıkılıyor" dedi. [4] O zaman Kildaniler krala Aramice, "Ey kral, sonsuza dek yaşa! Kullarına düşü anlat, biz de yorumunu bildirelim" dediler. [5] Kral Kildanilere şu karşılığı verdi: "Düş benden silinip gitti. Düşü ve yorumunu bana bildirmezseniz parça parça edileceksiniz, evleriniz de moloz yığınına çevrilecek. [6] Ama düşü ve yorumunu bildirirseniz benden armağanlar, ödüller ve büyük onur alacaksınız. Onun için düşü ve yorumunu bana bildirin." [7] Onlar ikinci kez, "Kral kullarına düşü anlatsın, biz de yorumunu bildirelim" diye karşılık verdiler. [8] Kral şu cevabı verdi: "Şundan kesinlikle eminim ki vakit kazanmaya çalışıyorsunuz. Çünkü düşümün benden silinip gittiğini görüyorsunuz. [9] Ama düşü bana bildirmezseniz hakkınızda tek bir yasa var. Çünkü zaman değişene kadar önümde söylemek üzere yalan ve aldatıcı sözler hazırlamışsınız. Öyleyse düşü bana anlatın; ben de yorumunu bana bildirebileceğinizi anlayayım." [10] Kildaniler kralın önünde şöyle karşılık

verdiler: “Yeryüzünde kralın istediğini bildirebilecek kimse yoktur. Çünkü hiçbir kral, hiçbir efendi, hiçbir yönetici herhangi bir büyücüden, muskacıdan ya da Kildaniden böyle bir şey istememiştir. 11 Kralın istediği şey zordur. Bunu kralın önünde gösterebilecek başka kimse yoktur; tanrılardan başka. Onların da konutu insanlarla birlikte değildir.” 12 Bunun üzerine kral öfkelendi, büyük bir kızgınlığa kapıldı ve Babil'in bütün bilge kişilerini yok etmelerini buyurdu. 13 Böylece buyruk çıktı, bilge kişiler öldürülecekti. Daniel'le arkadaşlarını da öldürmek için aradılar. 14 O zaman Daniel, Babil'in bilge kişilerini öldürmek için çıkmış olan kralın muhafız birliği komutanı Aryok'a akıllıca ve sağduyulu bir karşılık verdi. 15 Kralın görevlisi Aryok'a, “Kralın buyruğu neden böylesine sert?” diye sordu. Bunun üzerine Aryok durumu Daniel'e bildirdi. 16 Daniel içeri girip krala kendisine süre vermesini rica etti; o zaman krala yorumu bildirecekti. 17 Sonra Daniel evine gidip durumu arkadaşları Hananya, Mişael ve Azarya'ya bildirdi. 18 Babil'in öteki bilge kişileriyle birlikte Daniel'le arkadaşları da yok olmasın diye, bu sır konusunda göklerin Tanrısı'ndan merhamet dilemelerini söyledi. 19 Sonra bu sır Daniel'e gece görülen bir görümde açıklandı. Bunun üzerine Daniel göklerin Tanrısı'nı övdü. 20 Daniel şöyle dedi: “Tanrı'nın adına sonsuzlara dek övgüler olsun, bilgelik de güç de O'nundur. 21 Zamanları ve dönemleri değiştiren O'dur. Kralları indirir, kralları tahta çıkarır. Bilgelere bilgelik, anlayışlılara bilgi verir. 22 Derin ve gizli şeyleri açığa çıkarır. Karanlıkta olanı bilir, ışık O'nunla birlikte yaşar. 23 Ey atalarımın Tanrısı, sana şükrediyor, seni övüyorum. Bana bilgelik ve güç verdin. Senden dilediğimizi şimdi bana bildirdin, çünkü kralın meselesini bize açıkladın.” 24 Bunun üzerine Daniel, kralın Babil'in bilge kişilerini yok etmekle görevlendirdiği Aryok'un yanına gitti. Gidip ona, “Babil'in bilge kişilerini yok etme. Beni kralın huzuruna çıkar, yorumu krala bildireyim” dedi. 25 O zaman Aryok Daniel'i aceleyle kralın huzuruna götürüp ona şöyle dedi: “Yahuda sürgünleri arasında krala yorumu bildirebilecek bir adam buldum.” 26 Kral, Belteşassar diye de anılan Daniel'e, “Gördüğüm düşü ve yorumunu bana bildirebilir misin?” diye sordu. 27 Daniel kralın önünde şöyle karşılık verdi: “Kralın sorduğu bu sırrı ne bilge kişiler, ne muskacılar, ne büyücüler, ne de falcılar krala bildirebilir. 28 Ama göklerde sırları açığa çıkaran bir Tanrı var. Son günlerde neler olacağını Kral Nebukadnessar'a O bildirdi. Yatağında gördüğün düş ve zihninden geçen görümler şunlardır: 29 Ey kral, yatağında yatarken aklından bundan sonra neler olacağı geçti. Sırları açığa çıkaran da gelecekte neler olacağını sana bildirdi. 30 Bana gelince, bu sır bana yaşayanların hepsinden daha bilge olduğum için açıklanmadı. Tersine, yorum krala bildirilsin ve yüreğinden geçen düşünceleri anlayasın diye açıklandı. 31 Ey kral, baktın ve karşında büyük bir heykel gördün. Kocaman olan bu heykel olağanüstü bir parlaklık içindeydi; önünde dikiliyordu ve görünüşü dehşet vericiydi. 32 Heykelin başı saf altından, göğsüyle kolları gümüşten, karnıyla kalçaları tunçtandı. 33 Bacakları demirdendi, ayakları ise kısmen demirden, kısmen kildendi. 34 Sen bakarken, insan eli değmeden bir taş kesilip çıkarıldı; demirle kilden olan ayaklara vurup onları parçaladı. 35 Bunun üzerine demir, kil, tunç, gümüş ve altın hep birlikte parçalanıp yazın harman yerlerindeki saman çöpü gibi oldu. Rüzgâr onları öyle süpürdü ki kendilerinden bir iz bile kalmadı. Heykele çarpan taş ise büyük bir dağ oldu ve bütün yeryüzünü doldurdu. 36 Düş buydu. Şimdi yorumunu kralın önünde bildireceğiz. 37 Ey kral, sen kralların kralısın. Göklerin Tanrısı sana egemenlik, güç, kudret ve yücelik verdi. 38 İnsanların yaşadığı her yere, kır hayvanlarını ve gökteki kuşları senin eline verdi; hepsinin üzerinde seni egemen kıldı. Altından baş sensin. 39 Senden sonra senden aşağı başka bir krallık yükselecek. Ardından bütün yeryüzüne egemen olacak tunçtan üçüncü bir krallık gelecek. 40 Dördüncü krallık demir gibi güçlü olacak. Çünkü demir her şeyi kırar, ezer. Demirin her şeyi parçalayıp ezdiği gibi o da parçalayacak ve ezecek. 41 Ayaklarıyla ayak parmaklarını kısmen çömlekçi kili, kısmen demir olarak gördün ya, bu bölünmüş bir krallık olacak. Ama onda demirin gücünden bir şey bulunacak; çünkü demirin çamurlu kille karışmış olduğunu gördün. 42 Ayak parmakları kısmen demirden, kısmen kilden olduğu gibi, bu krallık da kısmen güçlü, kısmen kırılgan olacak. 43 Demirin çamurlu kille karışmış olduğunu gördüğün gibi, onlar insan soyu aracılığıyla birbirleriyle karışacaklar; ama demirin kille kaynaşmadığı gibi birbirlerine

bağlanmayacaklar. 44 O kralların günlerinde göklerin Tanrısı asla yıkılmayacak bir krallık kuracak. Bu krallığın egemenliği başka bir halka bırakılmayacak. Bütün bu krallıkları ezip yok edecek, kendisi ise sonsuza dek ayakta kalacak. 45 İnsan eli değmeden dağdan bir taşın kesilip çıkarıldığını ve demiri, tuncu, kili, gümüşü ve altını parçaladığını görmen bunun içindir. Büyük Tanrı bundan sonra olacakları krala bildirmiştir. Düş kesindir, yorumu da güvenilirdir.” 46 Bunun üzerine Kral Nebukadnessar yüzüstü yere kapanıp Daniel'in önünde eğildi. Ona sunu ve hoş kokular sunmalarını buyurdu. 47 Kral Daniel'e, “Gerçekten sizin Tanrınız tanrıların Tanrısı, kralların Rabbi ve sırları açığa çıkarandır. Çünkü bu sırrı sen açığa çıkarabildin” dedi. 48 Sonra kral Daniel'i yüceltti, ona birçok büyük armağan verdi. Onu Babil ilinin tamamına yönetici ve Babil'in bütün bilge kişilerinin başkanı yaptı. 49 Daniel kraldan ricada bulundu, kral da Şadrak, Meşak ve Abednego'yu Babil ilinin işleri üzerine atadı. Daniel ise kralın saray kapısında kaldı.

3

1 Kral Nebukadnessar, yüksekliği altmış arşın, genişliği altı arşın olan altından bir heykel yaptırdı; onu Babil ilindeki Dura ovasına diktirdi. 2 Sonra Kral Nebukadnessar, satrapları, valileri, yöneticileri, yargıçları, hazine görevlilerini, danışmanları, yetkilileri ve illerin bütün önderlerini, Kral Nebukadnessar'ın diktirdiği heykelin adanma törenine gelmeleri için toplattı. 3 Böylece satraplar, valiler, yöneticiler, yargıçlar, hazine görevlileri, danışmanlar, yetkililer ve illerin bütün önderleri, Kral Nebukadnessar'ın diktirdiği heykelin adanma töreni için toplandılar; Nebukadnessar'ın diktirdiği heykelin önünde durdular. 4 Bunun üzerine tellal yüksek sesle şöyle seslendi: “Ey halklar, uluslar ve her dilden olanlar, size buyrulan şudur: 5 Boru, ney, kanun, lir, arp, kaval ve her çeşit müziğin sesini duyar duymaz yere kapanıp Kral Nebukadnessar'ın diktirdiği altın heykele tapınacaksınız. 6 Kim yere kapanıp tapınmazsa, o anda kızgın ateşli fırının içine atılacaktır.” 7 Bu yüzden bütün halklar, uluslar ve her dilden olanlar, boru, ney, kanun, lir, arp, kaval ve her çeşit müziğin sesini duyar duymaz yere kapanıp Kral Nebukadnessar'ın diktirdiği altın heykele tapındılar. 8 Tam o sırada bazı Kildaniler öne çıkıp Yahudileri suçladılar. 9 Kral Nebukadnessar'a şöyle dediler: “Ey kral, sonsuza dek yaşa! 10 Ey kral, sen bir buyruk verdin: Boru, ney, kanun, lir, arp, kaval ve her çeşit müziğin sesini duyan herkes yere kapanıp altın heykele tapınacak; 11 kim yere kapanıp tapınmazsa kızgın ateşli fırının içine atılacak. 12 Ama Babil ilinin işlerini yönetmekle görevlendirdiğin bazı Yahudiler var: Şadrak, Meşak ve Abednego. Bu adamlar sana aldırmadılar, ey kral. Senin ilahlarına kulluk etmiyor, diktirdiğin altın heykele tapmıyorlar.” 13 Bunun üzerine Nebukadnessar öfke ve kızgınlık içinde Şadrak, Meşak ve Abednego'nun getirilmesini buyurdu. Böylece bu adamlar kralın önüne getirildi. 14 Nebukadnessar onlara şöyle dedi: “Şadrak, Meşak ve Abednego, benim ilahıma kulluk etmemeniz, diktirdiğim altın heykele tapmamanız kasten mi? 15 Şimdi boru, ney, kanun, lir, arp, kaval ve her çeşit müziğin sesini işittiğinizde, yaptırdığım heykele kapanıp tapınmaya hazırsanız ne âlâ. Ama tapınmazsanız, o anda kızgın ateşli fırının içine atılacaksınız. O zaman sizi elimden hangi ilah kurtarabilir?” 16 Şadrak, Meşak ve Abednego krala şöyle karşılık verdiler: “Ey Nebukadnessar, bu konuda sana bir cevap vermemize gerek yok. 17 Eğer böyle olacaksa, kulluk ettiğimiz Tanrı bizi kızgın ateşli fırından kurtarmaya gücü yetendir; ey kral, bizi senin elinden de kurtaracaktır. 18 Ama kurtarmasa bile, bil ki ey kral, senin ilahlarına kulluk etmeyeceğiz, diktirdiğin altın heykele de tapınmayacağız.” 19 O zaman Nebukadnessar'ın içi Şadrak, Meşak ve Abednego'ya karşı öfkeyle doldu, yüzünün ifadesi değişti. Fırının alışılmıştan yedi kat daha fazla ısıtılmasını buyurdu. 20 Ordusundaki güçlü adamlardan bazılarına, Şadrak, Meşak ve Abednego'yu bağlayıp kızgın ateşli fırının içine atmalarını emretti. 21 Böylece bu adamlar pantolonları, mintanları, pelerinleri ve öteki giysileriyle birlikte bağlanıp kızgın ateşli fırının içine atıldılar. 22 Kralın buyruğu sert olduğu ve fırın aşırı derecede ısıtıldığı için, Şadrak, Meşak ve Abednego'yu yukarı taşıyan adamları ateşin alevi öldürdü. 23 Şadrak, Meşak ve Abednego adlı bu üç adam bağlanmış olarak kızgın ateşli fırının içine düştüler. 24 O zaman Kral Nebukadnessar şaşkınlık

içinde ayağa fırladı ve danışmanlarına, “Ateşin içine bağlı olarak üç adam atmadık mı?” dedi. Onlar da krala, “Doğrudur, ey kral” diye karşılık verdiler. [25] Kral şöyle dedi: “Bakın! Ateşin ortasında çözülmüş olarak yürüyen dört adam görüyorum. Hiç zarar görmemişler. Dördüncüsünün görünüşü de ilahların oğullarından birine benziyor.” [26] Bunun üzerine Nebukadnessar kızgın ateşli fırının ağzına yaklaşıp şöyle seslendi: “Ey Yüceler Yücesi Tanrı'nın kulları Şadrak, Meşak ve Abednego, dışarı çıkın, buraya gelin!” Bunun üzerine Şadrak, Meşak ve Abednego ateşin içinden çıktılar. [27] Satraplar, valiler, yöneticiler ve kralın danışmanları toplanıp bu adamları gördüler. Ateş bedenleri üzerinde etkili olmamıştı; başlarındaki saçlar kavrulmamıştı; pantolonları bile değişmemişti; üzerlerine ateş kokusu sinmemişti. [28] Nebukadnessar şöyle dedi: “Şadrak, Meşak ve Abednego'nun Tanrısı'na övgüler olsun! O, meleğini gönderip kendisine güvenen kullarını kurtardı. Kralın buyruğunu boşa çıkardılar; kendi Tanrıları'ndan başka hiçbir ilaha kulluk etmemek ve tapınmamak için bedenlerini bile ortaya koydular. [29] Bu yüzden şu buyruğu veriyorum: Şadrak, Meşak ve Abednego'nun Tanrısı'na karşı kötü söz söyleyen herhangi bir halktan, ulustan ya da dilden olan kişi parçalara ayrılacak, evi de yıkılıp çöplüğe çevrilecek. Çünkü böyle kurtarabilen başka hiçbir ilah yoktur.” [30] Sonra kral, Şadrak, Meşak ve Abednego'yu Babil ilinde daha yüksek bir göreve getirdi.

4

[1] Kral Nebukadnessar'dan yeryüzünde yaşayan bütün halklara, uluslara ve dillere: Esenliğiniz artsın. [2] Yüceler Yücesi Tanrı'nın benim için yaptığı belirtileri ve harikaları bildirmeyi uygun gördüm. [3] Onun belirtileri ne büyük, harikaları ne güçlü! Onun egemenliği sonsuz bir egemenliktir, hükümranlığı kuşaktan kuşağa sürer. [4] Ben Nebukadnessar, evimde rahattım, sarayımda da bolluk içindeydim. [5] Beni korkutan bir düş gördüm. Yatağımda aklımdan geçenler ve başımdaki görümler beni dehşete düşürdü. [6] Bunun üzerine bir buyruk verdim; düşümün yorumunu bana bildirsinler diye Babil'in bütün bilge adamları önüme getirilsin. [7] Böylece büyücüler, cinciler, Kildaniler ve falcılar geldi. Düşü onlara anlattım, ama yorumunu bana bildiremediler. [8] Sonunda yanıma Daniel geldi. Ona, ilahımın adına göre Belteşassar adı verilmişti; kutsal ilahların ruhu ondadır. Düşü ona anlatıp şöyle dedim: [9] “Ey büyücülerin başı Belteşassar, biliyorum ki kutsal ilahların ruhu sendedir ve hiçbir sır seni zor durumda bırakmaz. Gördüğüm düşteki görümleri ve yorumunu bana bildir. [10] Yatağımda, başımdaki görümler şunlardı: Baktım, yeryüzünün ortasında bir ağaç vardı; boyu çok yüksekti. [11] Ağaç büyüdü, güçlendi, boyu göklere erişti; yeryüzünün dört bir yanından görünüyordu. [12] Yaprakları güzeldi, meyvesi boldu; herkese yiyecek vardı onda. Kırın hayvanları onun gölgesinde barınıyor, göğün kuşları dallarında yaşıyor, bütün canlılar ondan besleniyordu. [13] Yatağımda, başımdaki görümlere bakarken, gökten bir gözcünün, kutsal bir varlığın indiğini gördüm. [14] Yüksek sesle bağırıp şöyle dedi: ‘Ağacı kesin, dallarını budayın, yapraklarını silkerek dökün, meyvesini saçın. Hayvanlar altından kaçsın, kuşlar dallarından uçup gitsin. [15] Ama köklerinin kütüğünü toprakta bırakın; kırın körpe otları arasında, çevresine demir ve tunçtan bir çember vurulsun. Gökten düşen çiyle ıslansın, yeryüzünün otları arasında payı hayvanlarla birlikte olsun. [16] İnsan yüreği değişip yerine hayvan yüreği verilsin; üzerinden yedi vakit geçsin. [17] Bu karar gözcülerin buyruğuyla, bu hüküm kutsal varlıkların sözüyle verildi. Öyle ki yaşayanlar bilsin: İnsanların krallığı üzerinde Yüceler Yücesi egemendir; onu dilediğine verir ve insanların en düşüğünü bile onun başına getirir.’ [18] Ben Kral Nebukadnessar bu düşü gördüm. Şimdi sen, ey Belteşassar, yorumunu bildir; çünkü krallığımdaki bütün bilge adamlar yorumunu bana bildiremiyor. Ama sen bildirebilirsin, çünkü kutsal ilahların ruhu sendedir.” [19] Bunun üzerine, kendisine Belteşassar da denilen Daniel bir süre donup kaldı; düşünceleri onu dehşete düşürdü. Kral ona, “Belteşassar, düş de yorumu da seni korkutmasın” dedi. Belteşassar şöyle karşılık verdi: “Efendim, bu düş senden nefret edenlerin, yorumu da düşmanlarının başına gelsin. [20] Gördüğün ağaç büyüyüp güçlenmişti; boyu göklere erişiyor, yeryüzünün dört bir yanından görünüyordu. [21] Yaprakları güzeldi, meyvesi boldu; herkese yiyecek vardı onda. Kırın hayvanları altında barınıyor, göğün

kuşları dallarında yuva kuruyordu. [22] Ey kral, o ağaç sensin. Sen büyüdün, güçlendin; ululuğun arttı, göklere erişti, egemenliğin de yeryüzünün dört bir yanına yayıldı. [23] Kralın gökten inen bir gözcüyü, kutsal bir varlığı görüp, 'Ağacı kesin, yok edin; ama köklerinin kütüğünü toprakta bırakın; kırın körpe otları arasında, çevresine demir ve tunçtan bir çember vurulsun. Gökten düşen çiyle ıslansın, kırın hayvanlarıyla birlikte payı olsun; üzerinden yedi vakit geçene dek böyle kalsın' dediğini görmesinin anlamı şudur: [24] Ey kral, yorum budur: Bu, efendim kralın başına gelen Yüceler Yücesi'nin hükmüdür. [25] İnsanların arasından kovulacaksın. Yaşayacağın yer kırın hayvanlarının yanı olacak. Sığırlar gibi ot yiyeceksin, gökten düşen çiyle ıslanacaksın. Üzerinden yedi vakit geçecek. O zaman anlayacaksın ki insanların krallığı üzerinde Yüceler Yücesi egemendir ve onu dilediğine verir. [26] Ağacın kök kütüğünü bırakma buyruğu da şu anlama gelir: Göklerin egemenlik sürdüğünü anladıktan sonra krallığın sana geri verilecek. [27] Bu yüzden, ey kral, öğüdümü uygun gör. Doğruluk yaparak günahlarını bırak, yoksullara merhamet göstererek suçlarından dön. Belki esenliğin uzun sürer." [28] Bütün bunlar Kral Nebukadnessar'ın başına geldi. [29] On iki ay sonra Babil'in krallık sarayında dolaşıyordu. [30] Kral şöyle dedi: "Krallık konutu olsun diye kudretimin gücüyle ve görkemimin yüceliği için kurduğum büyük Babil bu değil mi?" [31] Söz daha kralın ağzındayken gökten bir ses geldi: "Ey Kral Nebukadnessar, sana şöyle deniyor: Krallık senden alındı. [32] İnsanların arasından kovulacaksın. Yaşayacağın yer kırın hayvanlarının yanı olacak. Sığırlara benzer biçimde ot yiyeceksin. Gökten düşen çiyle ıslanacaksın. Üzerinden yedi vakit geçecek. O zaman anlayacaksın ki insanların krallığı üzerinde Yüceler Yücesi egemendir ve onu dilediğine verir." [33] O anda bu söz Nebukadnessar üzerinde yerine geldi. İnsanların arasından kovuldu, sığırlar gibi ot yedi. Bedeni gökten düşen çiyle ıslandı; sonunda saçları kartal tüyleri gibi uzadı, tırnakları da kuş pençeleri gibi oldu. [34] Belirlenen günlerin sonunda ben Nebukadnessar gözlerimi göğe kaldırdım; aklım bana geri döndü. Yüceler Yücesi'ni kutsadım, sonsuza dek yaşayanı övdüm ve onurlandırdım. Çünkü onun egemenliği sonsuz bir egemenliktir, krallığı kuşaktan kuşağa sürer. [35] Yeryüzünde yaşayanların hepsi hiç sayılır; o, göğün ordusunda da yeryüzünde yaşayanlar arasında da istediğini yapar. Kimse onun elini durduramaz, ona, 'Ne yapıyorsun?' diyemez. [36] Aynı anda aklım bana geri döndü. Krallığımın yüceliği için görkemim ve parlaklığım da geri geldi. Danışmanlarım ve soylularım beni aramaya geldi. Krallığım yeniden bana verildi, bana daha da büyük bir ululuk katıldı. [37] Şimdi ben Nebukadnessar, Göklerin Kralı'nı över, yüceltir ve onurlandırırım. Çünkü onun bütün işleri gerçektir, yolları adildir. Gururla yürüyenleri alçaltmaya gücü yeter.

5

[1] Kral Belşassar, bin ileri geleni için büyük bir şölen verdi ve o bin kişinin önünde şarap içti. [2] Belşassar şarabı tadarken, babası Nebukadnessar'ın Yeruşalim'deki tapınaktan getirdiği altın ve gümüş kapların getirilmesini buyurdu; kral, ileri gelenleri, karıları ve cariyeleri onlardan içsin diye. [3] Bunun üzerine Tanrı'nın Yeruşalim'deki tapınağından alınmış olan altın kaplar getirildi; kral, ileri gelenleri, karıları ve cariyeleri onlardan içti. [4] Şarap içtiler; altından, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan ve taştan ilahları övdüler. [5] Tam o sırada bir insan elinin parmakları belirdi; kralın sarayının duvar sıvası üzerine, kandilliğin karşısına yazı yazdı. Kral yazan elin bölümünü gördü. [6] O zaman kralın yüzünün rengi değişti, düşünceleri onu dehşete düşürdü; belinin bağı çözüldü, dizleri birbirine vurdu. [7] Kral, büyücülerin, Kildaniler'in ve falcıların getirilmesi için yüksek sesle bağırdı. Babil'in bilge adamlarına seslenip şöyle dedi: "Bu yazıyı kim okuyup anlamını bana açıklarsa, ona mor kaftan giydirilecek, boynuna altın zincir takılacak ve krallıkta üçüncü yetkili olacak." [8] Bunun üzerine kralın bütün bilge adamları geldi, ama ne yazıyı okuyabildiler ne de anlamını krala açıklayabildiler. [9] Bunun üzerine Kral Belşassar iyice dehşete kapıldı, yüzünün rengi değişti; ileri gelenleri de şaşkına döndü. [10] Kraliçe, kralın ve ileri gelenlerinin sözleri üzerine şölen salonuna geldi. Kraliçe konuşup şöyle dedi: "Ey kral, sonsuza dek yaşa! Düşüncelerin seni korkutmasın, yüzünün rengi de değişmesin. [11] Senin krallığında içinde kutsal ilahların ruhu bulunan bir adam var. Babanın günlerinde onda aydınlık, anlayış ve ilahların

bilgeliğine benzer bir bilgelik bulundu. Kral Nebukadnessar, yani senin baban, onu bilicilerin, büyücülerin, Kildaniler'in ve falcıların başı yaptı. [12] Çünkü kralın Belteşassar adını verdiği bu Daniel'de üstün bir ruh, bilgi, anlayış, düşleri yorumlama, bilmece çözüp düğümleri çözme yeteneği bulundu. Şimdi Daniel çağrılsın, anlamı o açıklayacaktır.” [13] Bunun üzerine Daniel kralın önüne getirildi. Kral Daniel'e seslenip şöyle dedi: “Yahuda sürgünleri arasından olan, babam kralın Yahuda'dan getirdiği Daniel sen misin? [14] Senin hakkında, içinde ilahların ruhu olduğunu, sende aydınlık, anlayış ve üstün bilgelik bulunduğunu duydum. [15] Şimdi bu yazıyı okumaları ve anlamını bana açıklamaları için bilge adamlar ve büyücüler önümde toplandı; ama bu sözlerin anlamını açıklayamadılar. [16] Senin yorum yapabildiğini, düğümleri çözebildiğini duydum. Şimdi eğer bu yazıyı okuyup anlamını bana açıklayabilirsen, sana mor kaftan giydirilecek, boynuna altın zincir takılacak ve krallıkta üçüncü yetkili olacaksın.” [17] O zaman Daniel kralın önünde cevap verip şöyle dedi: “Armağanların sende kalsın, ödüllerini başkasına ver. Yine de yazıyı krala okuyacak ve anlamını ona açıklayacağım. [18] Ey kral, yüce Tanrı baban Nebukadnessar'a krallığı, büyüklüğü, yüceliği ve görkemi verdi. [19] Ona verdiği büyüklük yüzünden bütün halklar, uluslar ve her dilden insanlar onun önünde titriyor, korkuyordu. Dilediğini öldürüyor, dilediğini sağ bırakıyor, dilediğini yükseltiyor, dilediğini alçaltıyordu. [20] Ama yüreği gururla kabarıp ruhu inatla sertleşince, krallık tahtından indirildi ve yüceliği elinden alındı. [21] İnsanların arasından kovuldu, yüreği hayvanların yüreğine benzetildi, yaban eşekleriyle yaşamaya başladı; öküzler gibi otla beslendi, gökten düşen çiy bedenini ıslattı. Sonunda insan krallıkları üzerinde yüce Tanrı'nın egemen olduğunu ve onların başına dilediğini getirdiğini anladı. [22] Sen de, ey oğlu Belşassar, bütün bunları bildiğin halde yüreğini alçaltmadın. [23] Tersine, kendini göklerin Rabbi'ne karşı yükselttin. O'nun evinin kaplarını önüne getirdiler; sen, ileri gelenlerin, karıların ve cariyelerin onlardan şarap içtiniz. Görmeyen, işitmeyen, bilmeyen gümüş, altın, tunç, demir, ağaç ve taş ilahları övdün. Ama soluğun elinde olan ve bütün yolların kendisine ait olan Tanrı'yı yüceltmedin. [24] Bu yüzden elin o bölümü O'nun tarafından gönderildi ve bu yazı yazıldı. [25] Yazılan söz şuydu: MENE, MENE, TEKEL, UPARSİN. [26] Sözlerin anlamı şudur: MENE; Tanrı senin krallığının günlerini saydı ve ona son verdi. [27] TEKEL; terazide tartıldın ve eksik bulundun. [28] PERES; krallığın bölündü, Medler'e ve Persler'e verildi. [29] Bunun üzerine Belşassar buyurdu; Daniel'e mor kaftan giydirdiler, boynuna altın zincir taktılar ve krallıkta üçüncü yetkili olacağını ilan ettiler. [30] Aynı gece Kildani Kral Belşassar öldürüldü. [31] Medli Darius da altmış iki yaşlarındayken krallığı aldı.

6

[1] Darius, bütün krallığın başına yüz yirmi satrap atamayı uygun gördü. [2] Onların üzerine de üç yönetici atadı; Daniel bunlardan biriydi. Satraplar onlara hesap verecek, kral da hiçbir zarara uğramayacaktı. [3] Daniel, içinde üstün bir ruh bulunduğu için öbür yöneticilerle satraplardan ayrılıyordu. Kral onu bütün krallığın başına getirmeyi düşünüyordu. [4] Bunun üzerine yöneticilerle satraplar, krallık işlerinde Daniel'e karşı bir suçlama nedeni bulmaya çalıştılar. Ama onda hiçbir suçlama nedeni ya da kusur bulamadılar; çünkü o güvenilir biriydi, onda ne ihmal ne de kusur vardı. [5] Sonunda bu adamlar, “Daniel'in Tanrısı'nın yasasıyla ilgili bir şey bulmadıkça bu Daniel'e karşı hiçbir suçlama nedeni bulamayacağız” dediler. [6] Bunun üzerine bu yöneticilerle satraplar birlikte kralın yanına gidip ona şöyle dediler: “Kral Darius, sonsuza dek yaşa!” [7] Krallığın bütün yöneticileri, valileri, satrapları, danışmanları ve beyleri birlikte karar verdik: Kral bir ferman çıkarsın, sağlam bir yasak koysun; ey kral, senden başka herhangi bir tanrıdan ya da insandan otuz gün boyunca dilekte bulunan herkes aslanlar çukuruna atılsın. [8] Şimdi, ey kral, bu yasağı onayla ve yazıyı imzala ki değiştirilemesin. Medler'le Persler'in değiştirilemeyen yasasına göre böyle olsun.” [9] Bunun üzerine Kral Darius yazıyı ve yasağı imzaladı. [10] Daniel, yazının imzalandığını öğrenince evine gitti. Yukarı odasının pencereleri Yeruşalim'e açıktı. Önceden yaptığı gibi günde üç kez diz çöktü, Tanrısı'nın önünde dua edip şükretti. [11] Sonra bu adamlar birlikte gelip Daniel'i Tanrısı'nın önünde dilekte bulunup yalvarırken buldular. [12] Ardından

kralın huzuruna çıkıp kralın yasağı hakkında konuştular: “Ey kral, senden başka herhangi bir tanrıdan ya da insandan otuz gün içinde dilekte bulunan herkesin aslanlar çukuruna atılacağını bildiren bir yasak imzalamadın mı?” Kral, “Bu doğrudur; Medler'le Persler'in değiştirilemeyen yasasına göredir” diye karşılık verdi. 13 Bunun üzerine krala, “Yahuda sürgünlerinden olan Daniel, ey kral, ne sana ne de imzaladığın yasağa aldırıyor; günde üç kez dilekte bulunuyor” dediler. 14 Kral bu sözleri duyunca çok sıkıldı. Daniel'i kurtarmaya kesin karar verdi; onu kurtarmak için gün batıncaya kadar uğraştı. 15 Sonra bu adamlar birlikte kralın yanına gelip, “Ey kral, bil ki Medler'le Persler'in yasasına göre kralın koyduğu hiçbir yasak ya da ferman değiştirilemez” dediler. 16 Bunun üzerine kral buyruk verdi; Daniel'i getirip aslanlar çukuruna attılar. Kral Daniel'e, “Sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni kurtaracaktır” dedi. 17 Bir taş getirildi ve çukurun ağzına kondu. Kral, Daniel'le ilgili hiçbir şey değişmesin diye onu kendi mühür yüzüğüyle ve ileri gelenlerinin mühürleriyle mühürledi. 18 Sonra kral sarayına döndü ve geceyi oruç tutarak geçirdi. Önüne eğlence getirilmedi; uykusu da kaçtı. 19 Kral sabah erkenden kalktı ve hızla aslanlar çukuruna gitti. 20 Çukura yaklaşınca Daniel'e acı dolu bir sesle seslendi. Kral Daniel'e, “Ey yaşayan Tanrı'nın kulu Daniel, sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni aslanlardan kurtarabildi mi?” dedi. 21 Daniel krala, “Kral sonsuza dek yaşa!” dedi. 22 “Tanrım meleğini gönderip aslanların ağzını kapattı; bana zarar vermediler. Çünkü O'nun önünde suçsuz bulundum. Sana karşı da, ey kral, hiçbir kötülük yapmadım.” 23 Bunun üzerine kral çok sevindi ve Daniel'in çukurdan çıkarılmasını buyurdu. Daniel çukurdan çıkarıldı; onda hiçbir zarar izi bulunmadı, çünkü Tanrısı'na güvenmişti. 24 Kral buyurdu; Daniel'i suçlayan adamları getirip çocuklarıyla karılarıyla birlikte aslanlar çukuruna attılar. Çukurun dibine varmadan aslanlar onların üzerine saldırdı ve bütün kemiklerini parçaladı. 25 Sonra Kral Darius, yeryüzünde yaşayan bütün halklara, uluslara ve dillere şunu yazdı: “Esenliğiniz artsın.” 26 Krallığımın egemenliği altındaki her yerde insanlar Daniel'in Tanrısı'nın önünde titresin ve korksun diye ferman çıkarıyorum. Çünkü yaşayan Tanrı O'dur; sonsuza dek kalıcıdır. Onun krallığı yıkılmayacak, egemenliği de sona ermeyecektir. 27 O kurtarır, imdada yetişir; gökte ve yerde belirtilerle harikalar yapar. Daniel'i aslanların gücünden kurtaran O'dur.” 28 Böylece Daniel, Darius'un krallığı sırasında da Persli Koreş'in krallığı sırasında da başarılı oldu.

7

1 Babil Kralı Belşassar'ın birinci yılında Daniel yatağındayken bir düş ve zihninde görümler gördü. Sonra düşü yazdı, olayların özünü anlattı. 2 Daniel konuşup şöyle dedi: “Gece gördüğüm görümde baktım, işte, göğün dört rüzgârı büyük denizin üzerine saldırıyordu.” 3 Denizden birbirinden farklı dört büyük canavar çıktı. 4 Birincisi aslana benziyordu, kartal kanatları vardı. Ben bakarken kanatları yolundu, yerden kaldırıldı ve bir insan gibi iki ayağı üzerine dikildi; ona insan yüreği verildi. 5 İşte, ikinci bir canavar daha vardı; ayıya benziyordu. Bir yanı üzerine kalkmıştı, ağzında dişlerinin arasında üç kaburga vardı. Ona şöyle denildi: “Kalk, çok et ye.” 6 Bundan sonra baktım, işte, bir başkası daha vardı; parsı andırıyordu. Sırtında kuşa ait dört kanat vardı. Bu canavarın dört başı da vardı ve ona egemenlik verildi. 7 Bundan sonra gece görümlerinde baktım, işte, dördüncü bir canavar vardı; korkunç, güçlü ve alabildiğine kuvvetliydi. Büyük demir dişleri vardı; yiyip parçalıyor, artakalanı ayaklarıyla çiğniyordu. Kendisinden önceki bütün canavarlardan farklıydı, on boynuzu vardı. 8 Boynuzları düşünürken işte, aralarından küçük bir başka boynuz çıktı. Önündeki ilk boynuzlardan üçü kökünden söküldü. İşte, bu boynuzda insan gözlerine benzeyen gözler ve büyük sözler söyleyen bir ağız vardı. 9 Ben bakarken tahtlar kuruldu, Günleri Eskiden Olan oturdu. Giysisi kar gibi beyazdı, başının saçı tertemiz yün gibiydi. Tahtı ateş alevleriydi, tekerlekleri de alev alev yanan ateşti. 10 Önünden ateşten bir ırmak çıkıp akıyordu. Binlerce binler ona hizmet ediyordu, on binlerce on binler onun önünde duruyordu. Mahkeme kuruldu, kitaplar açıldı. 11 O sırada boynuzun söylediği büyük sözlerin sesinden dolayı baktım. Ben bakarken canavar öldürüldü, cesedi yok edildi ve yakılmak üzere ateşe verildi. 12 Öteki canavarlarınsa egemenliği alındı, ama yaşamları bir süre, belirlenmiş bir vakte kadar uzatıldı. 13 Gece görümlerinde baktım, işte,

göğün bulutlarıyla insanoğluna benzer biri geliyordu. Günleri Eskiden Olan'ın yanına kadar geldi, onu onun huzuruna çıkardılar. 14 Ona egemenlik, yücelik ve krallık verildi; öyle ki bütün halklar, uluslar ve diller ona kulluk etsin. Onun egemenliği geçip gitmeyecek sonsuz bir egemenliktir; krallığı da yıkılmayacak bir krallıktır. 15 Bana gelince, Daniel, içimde ruhum kederlendi, zihnimdeki görümler beni dehşete düşürdü. 16 Orada duranlardan birine yaklaşıp bütün bunların gerçek anlamını sordum. O da bana anlattı ve bunların yorumunu bildirdi. 17 "Bu dört büyük canavar, yeryüzünden çıkacak dört kraldır." 18 "Ama Yüceler Yücesi'nin kutsalları krallığı alacak ve krallığa sonsuza dek, evet, sonsuzlar boyunca sahip olacak." 19 Bundan sonra ötekilerin hepsinden farklı olan dördüncü canavarın gerçek anlamını öğrenmek istedim. O alabildiğine korkunçtu; dişleri demirden, pençeleri tunçtandı. Yiyip parçalıyor, artakalanı ayaklarıyla çiğniyordu. 20 Başındaki on boynuzun ve sonra çıkan öteki boynuzun da anlamını öğrenmek istedim. Önünde üç boynuz düştü. Gözleri ve büyük sözler söyleyen bir ağzı olan bu boynuz, görünüşçe ötekilerden daha heybetliydi. 21 Ben bakarken o boynuz kutsallarla savaşıyor ve onlara üstün geliyordu. 22 Sonunda Günleri Eskiden Olan geldi; Yüceler Yücesi'nin kutsalları lehine yargı verildi ve kutsalların krallığa sahip olacağı zaman geldi. 23 O şöyle dedi: "Dördüncü canavar yeryüzünde ortaya çıkacak dördüncü krallıktır. Bütün krallıklardan farklı olacak, bütün yeryüzünü yutacak, onu çiğneyip parçalara ayıracak." 24 "Bu krallıktan on kral çıkacak; onların ardından bir başkası çıkacak. Öncekilerden farklı olacak, üç kralı yere serecek." 25 "Yüceler Yücesi'ne karşı sözler söyleyecek, Yüceler Yücesi'nin kutsallarını yıpratacak. Zamanları ve yasayı değiştirmeyi tasarlayacak. Kutsallar bir vakit, vakitler ve yarım vakit için onun eline verilecek." 26 "Ama mahkeme kurulacak, onun egemenliği elinden alınacak; sonuna kadar yok edilip ortadan kaldırılacak." 27 "Krallık, egemenlik ve bütün göğün altındaki krallıkların büyüklüğü, Yüceler Yücesi'nin kutsallarından oluşan halka verilecek. Onun krallığı sonsuz bir krallık olacak, bütün egemenlikler ona kulluk edip sözünü dinleyecek." 28 Sözün sonu budur. Bana gelince, Daniel, düşüncelerim beni çok sarstı, yüzümün rengi değişti; ama bu sözü yüreğimde sakladım.

8

1 Kral Belşassar'ın egemenliğinin üçüncü yılında, bana, yani bana Daniel'e, önce görünen görümden sonra bir görüm daha göründü. 2 Görümde gördüm ki Elam ilindeki Sus kalesindeydim; görümde kendimi Ulay Irmağı'nın kıyısında gördüm. 3 Gözlerimi kaldırıp baktım; işte, ırmağın önünde iki boynuzlu bir koç duruyordu. İki boynuz da uzundu, ama biri ötekinden daha uzundu; daha uzun olan sonradan çıkmıştı. 4 Koçun batıya, kuzeye ve güneye doğru tos vurduğunu gördüm. Hiçbir hayvan onun karşısında duramıyordu, kimse onun elinden kurtaramıyordu. Dilediğini yapıyor, kendini büyütüyordu. 5 Bunu düşünürken, işte, batıdan bütün yeryüzünün üzerinden gelen bir teke gördüm; yere değmeden geliyordu. Tekenin iki gözünün arasında belirgin bir boynuz vardı. 6 Irmağın önünde durduğunu gördüğüm, iki boynuzlu koça yaklaştı ve gücünün öfkesiyle ona doğru koştu. 7 Koça iyice yaklaştığını gördüm. Ona karşı öfkeye kapıldı, koça vurup iki boynuzunu kırdı. Koçun onun karşısında duracak gücü kalmadı. Onu yere çalıp ayaklarının altında çiğnedi; koçu onun elinden kurtaracak kimse yoktu. 8 Teke kendini alabildiğine büyüttü. Ama güçlendiğinde büyük boynuz kırıldı; onun yerine göğün dört yeline doğru belirgin dört boynuz çıktı. 9 Bunlardan birinden küçük bir boynuz çıktı; güneye, doğuya ve görkemli ülkeye doğru olağanüstü büyüdü. 10 Göğün ordusuna kadar büyüdü; ordudan ve yıldızlardan bazılarını yere attı, onları çiğnedi. 11 Evet, ordunun önderine kadar kendini büyüttü; ondan günlük yakmalık sunuyu kaldırdı, kutsal yerinin bulunduğu yer yere yıkıldı. 12 Günlük yakmalık sunuyla birlikte ordu da isyan yüzünden ona teslim edildi. Gerçeği yere attı; dilediğini yaptı ve başarılı oldu. 13 Sonra kutsal olan birinin konuştuğunu duydum. Başka bir kutsal olan da konuşana şöyle dedi: "Günlük yakmalık sunuyla ilgili, yıkıma götüren isyanla ilgili, kutsal yerle ordunun ayaklar altına verilmesiyle ilgili bu görüm ne zamana dek sürecek?" 14 Bana, "İki bin üç yüz akşam ve sabaha kadar; sonra kutsal yer arındırılacak" dedi. 15 Ben, yani Daniel, görümü gördüğümde onu anlamaya

çalıştım. İşte, önümde insan görünümünde biri duruyordu. 16 Ulay'ın iki kıyısı arasından bir insan sesi duydum. Seslenip şöyle dedi: “Cebrail, bu adama görümü açıkla.” 17 Bulunduğum yere yaklaştı. Gelince korkuya kapıldım ve yüzüstü yere kapandım. Bana şöyle dedi: “Anla, ey insanoğlu; çünkü bu görüm son zamanla ilgilidir.” 18 Benimle konuşurken yüzüm yere dönük olarak derin uykuya daldım. Bana dokundu, beni ayağa kaldırdı. 19 Şöyle dedi: “Öfkenin son döneminde ne olacağını sana bildireceğim; çünkü bu, son için belirlenmiş zamana aittir.” 20 Gördüğün, iki boynuzlu koç Med krallarıyla Pers krallarıdır. 21 Kıllı teke Yunan kralıdır. Gözlerinin arasındaki büyük boynuz da ilk kraldır. 22 Kırılan boynuzun yerine dört boynuz çıkması şunu gösterir: O ulustan dört krallık çıkacak, ama onun gücüne sahip olmayacaklar. 23 Onların krallığının son döneminde, suçlular ölçüyü doldurduğunda, sert bakışlı, örtülü sözlerden anlayan bir kral ortaya çıkacak. 24 Gücü büyük olacak, ama bu kendi gücüyle olmayacak. Şaşılası bir yıkım yapacak, giriştiği işlerde başarılı olacak; güçlüleri ve kutsal halkı yok edecek. 25 Kurnazlığıyla aldatmayı elinde başarılı kılacak. İçinden kendini büyütecek, birçok kişiyi güvenlik içindeyken yok edecek. Önderler Önderi'ne karşı da ayaklanacak, ama insan eli değmeden kırılacak. 26 Sana bildirilen akşamlar ve sabahlarla ilgili görüm gerçektir. Ama görümü mühürle, çünkü gerçekleşmesi için daha çok gün var.” 27 Ben Daniel bitkin düştüm, günlerce hasta yattım. Sonra kalkıp kralın işlerini yaptım. Görüm karşısında şaşkındım, ama onu anlayan yoktu.

9

1 Ahaşveroş oğlu, Med soyundan Darius'un Kildaniler'in krallığı üzerine kral yapıldığı ilk yılda, 2 onun krallığının ilk yılında ben Daniel, RAB'bin Yeremya peygambere söylediği söze göre Yeruşalim'in yıkıntılarının yetmiş yıl süreceğini kitaplardan anladım. 3 Oruçla, çulla ve külde dua edip yalvararak Egemen Tanrı'ya yöneldim. 4 Tanrım RAB'be dua edip günahlarımızı itiraf ettim. Şöyle dedim: “Ah, seni sevenlerle buyruklarını yerine getirenlere antlaşmasını ve vefalı sevgisini sürdüren büyük ve korku uyandıran Tanrı, ya Rab, 5 günah işledik, eğriliğe saptık, kötülük ettik, başkaldırdık; buyruklarından ve kurallarından ayrıldık. 6 Krallarımıza, önderlerimize, atalarımıza ve bu ülkenin bütün halkına senin adınla seslenen kulların peygamberleri dinlemedik. 7 Ya Rab, doğruluk sana aittir, ama bugün olduğu gibi yüz karalığı bize aittir: Yahuda halkına, Yeruşalim'de yaşayanlara, sana karşı işledikleri sadakatsizlik yüzünden yakın ve uzak olsun, onları sürdüğün bütün ülkelerdeki bütün İsrail'e. 8 Ya Rab, sana karşı günah işlediğimiz için yüz karalığı bize, krallarımıza, önderlerimize ve atalarımıza aittir. 9 Tanrımız Rab merhamet ve bağışlama sahibidir, çünkü ona başkaldırdık. 10 Tanrımız RAB'bin sesini dinlemedik; kulları peygamberler aracılığıyla önümüze koyduğu yasalarında yürümedik. 11 Evet, bütün İsrail senin yasana karşı geldi, senin sesini dinlememek için ondan saptı. Bu yüzden Tanrı'nın kulu Musa'nın Yasası'nda yazılı lanet ve ant dökülür gibi üzerimize döküldü; çünkü Tanrı'ya karşı günah işledik. 12 Bize ve bize hükmeden yöneticilerimize karşı söylediği sözleri, başımıza büyük bir felaket getirerek doğruladı. Çünkü bütün göğün altında, Yeruşalim'e yapılanın benzeri yapılmadı. 13 Musa'nın Yasası'nda yazıldığı gibi, bütün bu felaket başımıza geldi. Yine de Tanrımız RAB'bin lütfunu dilemedik; suçlarımızdan dönüp senin gerçeğini anlayışla kavramadık. 14 Bu yüzden RAB felaketi gözetti ve onu başımıza getirdi. Çünkü Tanrımız RAB yaptığı bütün işlerde doğrudur; ama biz onun sesini dinlemedik. 15 Şimdi ey Tanrımız Rab, halkını güçlü elinle Mısır'dan çıkaran ve bugün de olduğu gibi kendine ün kazandıran sensin. Biz günah işledik, kötülük ettik. 16 Ya Rab, bütün doğru işlerine göre öfkenin ve gazabının kutsal dağın olan Yeruşalim kentinden dönmesini dilerim. Çünkü günahlarımız ve atalarımızın suçları yüzünden Yeruşalim de halkın da çevremizdeki herkes için aşağılanma konusu oldu. 17 Şimdi ey Tanrımız, kulunun duasını ve yakarışlarını işit. Issız kalmış kutsal yerinin üzerine, ya Rab, kendi hatırın için yüzünü aydınlat. 18 Ey Tanrım, kulağını çevir de işit; gözlerini aç da yıkıntılarımızı ve üzerine adının çağrıldığı kenti gör. Yakarışlarımızı önüne kendi doğruluğumuza dayanarak değil, büyük merhametine dayanarak getiriyoruz. 19 Ya Rab, işit! Ya Rab, bağışla! Ya Rab, kulak ver ve harekete geç! Ey Tanrım, kendi hatırın için gecikme; çünkü kentine

ve halkına senin adın verilmiştir.” [20] Ben daha konuşup dua ederken, kendi günahımı ve halkım İsrail'in günahını itiraf ederken, Tanrım'ın kutsal dağı için Tanrım RAB'bin önüne yakarışımı sunarken, [21] evet, daha dua ederken, başlangıçtaki görümde gördüğüm adam Cebrail hızla uçarak geldi ve akşam sunusu vaktinde bana dokundu. [22] Bana anlayış verip benimle konuştu. “Daniel,” dedi, “şimdi sana bilgelik ve anlayış vermek için geldim. [23] Yakarışlarının başlangıcında buyruk çıktı, ben de sana bildirmek için geldim; çünkü sen çok sevilen birisin. Bu nedenle sözü iyi düşün ve görümü anla. [24] Halkın ve kutsal kentin için yetmiş hafta belirlenmiştir: başkaldırıyı sona erdirmek, günahlara son vermek, suçu bağışlatmak, sonsuz doğruluğu getirmek, görümü ve peygamberliği mühürlemek ve en kutsal olanı mesh etmek için. [25] Şunu bil ve anla: Yeruşalim'i onarma ve yeniden kurma buyruğunun çıkışından Meshedilmiş Önder'e kadar yedi hafta ve altmış iki hafta olacak. Sıkıntılı zamanlarda yeniden kurulacak; meydanı da hendeği de yapılacak. [26] Altmış iki haftadan sonra Meshedilmiş Olan ortadan kaldırılacak ve hiçbir şeyi kalmayacak. Gelecek önderin halkı kenti ve kutsal yeri yıkacak. Sonu sel gibi gelecek; sona dek savaş olacak. Yıkımlar kararlaştırılmıştır. [27] Bir hafta boyunca birçoklarıyla sağlam bir antlaşma yapacak. Haftanın yarısında kurbanı ve sunuyu durduracak. İğrenç şeylerin kanadı üzerinde ıssızlaştıran biri gelecek. Kararlaştırılan son gelinceye dek, belirlenen öfke ıssız kalanın üzerine dökülecek.”

10

[1] Pers kralı Koreş'in üçüncü yılında, Beltşaşşar adı da verilen Daniel'e bir söz açıklandı. Bu söz gerçekti; büyük bir savaşla ilgiliydi. Daniel bu sözü anladı ve görüye ilişkin kavrayış kazandı. [2] O günlerde ben Daniel, tam üç hafta yas tuttum. [3] Tam üç hafta doluncaya kadar güzel yiyecekler yemedim, ağzıma et ve şarap koymadım, hiç yağ sürünmedim. [4] Birinci ayın yirmi dördüncü gününde, büyük ırmak Hiddekel'in kıyısındayken, [5] gözlerimi kaldırıp baktım; keten giysiler içinde bir adam gördüm. Uylukları Ufaz'ın saf altınıyla süslenmişti. [6] Bedeni zebercet gibiydi; yüzü şimşek gibi parlıyordu; gözleri alevli meşaleler gibiydi; kolları ve ayakları parlatılmış tunç gibi ışıldıyordu; sözlerinin sesi de bir kalabalığın sesi gibiydi. [7] Görümü yalnız ben Daniel gördüm. Yanımdaki adamlar görümü görmediler, ama üzerlerine büyük bir dehşet çöktü; saklanmak için kaçtılar. [8] Böylece yalnız kaldım ve bu büyük görümü gördüm. Bende hiç güç kalmadı; yüzümün rengi solup bozuldu, gücüm tükenip gitti. [9] Yine de onun sözlerinin sesini duydum. Sözlerinin sesini duyunca yüzüstü yere kapandım; derin bir uykuya daldım. [10] Derken bir el bana dokundu; beni dizlerimin ve ellerimin üzerine kaldırdı. [11] Bana, “Ey çok sevilen Daniel, sana söylediğim sözleri anla ve ayağa kalk; çünkü şimdi sana gönderildim” dedi. Bu sözü söyleyince titreyerek ayağa kalktım. [12] Sonra bana, “Korkma, Daniel” dedi, “çünkü anlamaya ve Tanrın'ın önünde kendini alçaltmaya yüreğini verdiğin ilk günden beri sözlerin işitildi. Ben de senin sözlerin yüzünden geldim. [13] Ama Pers krallığının önderi yirmi bir gün boyunca bana karşı durdu. Sonra baş önderlerden biri olan Mikail bana yardıma geldi; ben de orada Pers krallarının yanında kaldım. [14] Şimdi son günlerde halkının başına neler geleceğini sana anlatmak için geldim; çünkü bu görü daha birçok gün sonrasıyla ilgilidir.” [15] O bana bu sözleri söyleyince yüzümü yere çevirdim ve dilsiz kaldım. [16] İnsanoğullarına benzeyen biri dudaklarıma dokundu. Bunun üzerine ağzımı açıp konuştum ve önümde durana, “Efendim, bu görü yüzünden içimi sancılar kapladı; bende güç kalmadı” dedim. [17] “Bu kulun, efendimle nasıl konuşabilir? Çünkü şu anda bende hiç güç kalmadı; nefesim bile kesildi.” [18] İnsan görünüşünde olan o biri yine bana dokundu ve beni güçlendirdi. [19] Sonra, “Ey çok sevilen adam, korkma; esenlik seninle olsun. Güçlü ol, evet, güçlü ol” dedi. O benimle konuşurken güç buldum ve, “Efendim konuşsun, çünkü beni güçlendirdin” dedim. [20] O da, “Sana neden geldiğimi biliyor musun? Şimdi Pers'in önderiyle savaşmak için geri döneceğim. Ben gider gitmez, işte Yunan'ın önderi gelecek. [21] Ama önce sana gerçek kitabında yazılı olanı bildireceğim. Bunlara karşı benimle birlikte duran kimse yok; yalnız sizin önderiniz Mikail var.”

11

[1] “Bana gelince, Medli Darius'un birinci yılında onu
desteklemek ve güçlendirmek için ayağa kalktım. [2]
Şimdi sana gerçeği göstereceğim. Bak, Pers'te daha
üç kral yükselecek; dördüncüsü ise hepsinden çok
daha zengin olacak. Zenginliği sayesinde güçlenince
herkesi Yunan krallığına karşı kışkırtacak. [3] Güçlü bir
kral yükselecek; büyük egemenlikle hükmedecek ve
dilediğini yapacak. [4] Ama yükselir yükselmez krallığı
parçalanacak ve göğün dört rüzgârına doğru
bölünecek. Onun soyuna kalmayacak; yönettiği
egemenlik gibi de olmayacak. Çünkü krallığı sökülüp
alınacak ve bunlardan başkalarına verilecek. [5] Güney
kralı güçlenecek. Onun önderlerinden biri de
güçlenecek, ondan daha güçlü olacak ve egemenlik
sürecek; onun egemenliği büyük bir egemenlik
olacak. [6] Yılların sonunda birleşecekler. Güney
kralının kızı bir anlaşma yapmak için kuzey kralına
gelecek. Ama kolunun gücünü koruyamayacak; ne o
ayakta kalacak ne de onun gücü. Kendisi de, onu
getirenler de, onu doğuran da, o günlerde ona destek
olan da ele verilecek. [7] Ama onun köklerinden çıkan
bir filiz onun yerine yükselecek. Orduya gelip kuzey
kralının kalesine girecek, onlara karşı harekete
geçecek ve üstün gelecek. [8] Tanrılarını, dökme
putlarını, gümüşten ve altından değerli eşyalarını da
tutsak edip Mısır'a götürecek. Sonra birkaç yıl
boyunca kuzey kralından uzak duracak. [9] Kuzey kralı
güney kralının ülkesine girecek, ama sonra kendi
ülkesine dönecek. [10] Onun oğulları savaşacak, büyük
kuvvetlerden oluşan bir kalabalık toplayacak. Bu
ordu sel gibi akıp geçecek; sonra geri dönüp onun
kalesine kadar savaşacak. [11] Güney kralı öfkeye
kapılacak, çıkıp onunla, yani kuzey kralıyla
savaşacak. Kuzey kralı büyük bir kalabalığı savaşa
sürecek, ama o kalabalık güney kralının eline
verilecek. [12] Bu kalabalık ortadan kaldırılınca onun
yüreği gururlanacak. On binlerce kişiyi yere serecek,
ama üstünlük sağlayamayacak. [13] Çünkü kuzey kralı
geri dönecek ve öncekinden daha büyük bir kalabalığı
savaşa sürecek. Yıllar geçtikten sonra büyük bir
orduyla ve çok büyük donanımla gelecek. [14] O
zamanlarda güney kralına karşı birçok kişi
ayaklanacak. Halkından zorba kişilerin oğulları da
görüme güç kazandırmak için baş kaldıracak, ama
düşecekler. [15] Böylece kuzey kralı gelip kuşatma seti
kuracak ve iyi korunan bir kenti ele geçirecek.
Güney'in kuvvetleri dayanamayacak; seçkin askerleri
bile karşı koyacak gücü bulamayacak. [16] Ona karşı
gelen kişi dilediğini yapacak, kimse önünde
duramayacak. Güzel ülkede duracak ve elinde yıkım
olacak. [17] Bütün krallığının gücüyle gelmeye kararlılık
gösterecek ve yanında adil şartlar getirecek; bunları
uygulayacak. Ona bir kadın verecek; amacı o kadını
yıkıma sürüklemek olacak. Ama bu kadın ayakta
durmayacak ve onun yanında olmayacak. [18] Bundan
sonra yönünü kıyı ülkelerine çevirecek ve birçoğunu
ele geçirecek. Ama bir komutan, onun yaptığı
aşağılamaya son verecek; üstelik onun aşağılamasını
kendi başına çevirecek. [19] Sonra yönünü kendi
ülkesinin kalelerine çevirecek, ama sendeleyip
düşecek ve bir daha bulunmayacak. [20] Onun yerine,
krallığın görkemini sürdürmek için ülkede vergi
toplayanı dolaştıracak biri yükselecek. Ama birkaç
gün içinde ne öfkeyle ne de savaşta yok edilecek. [21]
Onun yerine bayağı biri yükselecek; ona krallığın
onuru verilmemiş olacak. Ama güvenlik içinde gelen
bir zamanda ortaya çıkacak ve dalkavukluklarla
krallığı ele geçirecek. [22] Taşkın ordular onun önünde
silinip süpürülecek ve kırılacak; evet, antlaşmanın
önderi de öyle olacak. [23] Onunla anlaşma yapıldıktan
sonra hileyle davranacak. Az bir halkla gelip
güçlenecek. [24] Güvenlik içinde, eyaletin en verimli
yerlerine bile girecek. Atalarının ve atalarının
atalarının yapmadığını yapacak; ganimeti, yağmayı
ve serveti aralarında dağıtacak. Kalelere karşı
planlarını bir süre için kuracak. [25] Gücünü ve
yürekliliğini büyük bir orduyla güney kralına karşı
harekete geçirecek. Güney kralı da çok büyük ve
güçlü bir orduyla savaşa girişecek, ama
dayanamayacak; çünkü ona karşı düzenler kurulacak.
[26] Sofrasından yiyenler onu yıkıma uğratacak.
Ordusu sel gibi akıp gidecek; birçok kişi öldürülüp
düşecek. [27] Bu iki kralın yüreği kötülük yapmak üzere
olacak. Aynı sofrada yalan söyleyecekler, ama başarılı
olamayacaklar; çünkü son yine belirlenmiş zamanda
gelecek. [28] Sonra o büyük servetle kendi ülkesine
dönecek. Yüreği kutsal antlaşmaya karşı olacak;
harekete geçecek, sonra yine kendi ülkesine dönecek.
[29] Belirlenen zamanda geri dönüp güneye gelecek.
Ama bu son geliş, ilk geliş gibi olmayacak. [30] Çünkü
Kittim gemileri ona karşı gelecek. Bunun üzerine
cesareti kırılacak; geri dönüp kutsal antlaşmaya öfke

duyacak ve harekete geçecek. Dönüp kutsal antlaşmayı terk edenlere ilgi gösterecek. 31 Onun tarafından kuvvetler dikilecek; kutsal yeri, yani kaleyi kirletecekler. Sürekli yakmalık sunuyu kaldıracaklar ve ıssız bırakan iğrenç şeyi dikecekler. 32 Antlaşmaya karşı kötülük edenleri dalkavukluklarla yoldan çıkaracak. Ama Tanrısı'nı tanıyan halk güçlü olacak ve harekete geçecek. 33 Halkın bilge kişileri birçoklarını eğitecek. Yine de birçok gün kılıçla, alevle, sürgünle ve yağmayla düşecekler. 34 Düştüklerinde biraz yardım görecekler. Ama birçok kişi onlara içten olmayarak katılacak. 35 Bilgelerden bazıları düşecek; böylece son zamana kadar arıtılsınlar, temizlensinler ve aklansınlar. Çünkü bu hâlâ belirlenmiş zaman içindir. 36 Kral dilediğini yapacak. Kendini yükseltecek, her ilahın üstünde kendini büyütecek ve ilahların Tanrısı'na karşı şaşılacak sözler söyleyecek. Gazap tamamlanıncaya kadar başarılı olacak; çünkü belirlenen şey yerine gelecek. 37 Atalarının ilahlarına da, kadınların arzusuna da, hiçbir ilaha da saygı göstermeyecek; çünkü kendini hepsinin üstünde büyütecek. 38 Ama onların yerine kalelerin ilahına saygı gösterecek. Atalarının tanımadığı bir ilaha altınla, gümüşle, değerli taşlarla ve kıymetli armağanlarla saygı sunacak. 39 Yabancı bir ilahın yardımıyla en güçlü kalelere karşı harekete geçecek. Onu kabul edenleri büyük onura yükseltecek; onları birçokları üzerinde yönetici yapacak ve ülkeyi bedel karşılığında paylaştıracak. 40 Son zamanda güney kralı onunla çekişecek. Kuzey kralı da savaş arabalarıyla, atlılarla ve birçok gemiyle kasırga gibi onun üzerine gelecek; ülkelere girecek, sel gibi akıp geçecek. 41 Güzel ülkeye de girecek ve birçok ülke devrilecek. Ama Edom, Moav ve Ammonluların önde gelenleri onun elinden kurtulacak. 42 Ülkelerin üzerine elini uzatacak; Mısır ülkesi de kurtulamayacak. 43 Altının ve gümüşün hazineleriyle Mısır'ın bütün değerli şeyleri üzerinde egemenlik kuracak. Libyalılarla Kûşlular onun izinden gidecek. 44 Ama doğudan ve kuzeyden gelen haberler onu dehşete düşürecek. Bunun üzerine birçoklarını yok etmek ve büsbütün silip süpürmek için büyük öfkeyle dışarı çıkacak. 45 Saray çadırlarını denizle görkemli kutsal dağ arasına kuracak. Yine de sonuna ulaşacak ve ona yardım eden olmayacak.

12

1 “O zaman, halkının çocuklarını koruyan büyük önder Mikail ayağa kalkacak. Ulus var olduğundan beri o zamana dek görülmemiş bir sıkıntı zamanı olacak. Ama o zaman halkından, kitapta adı yazılı bulunan herkes kurtulacak. 2 Toprağın tozunda uyuyanların birçoğu uyanacak; kimi sonsuz yaşama, kimi utanca ve sonsuz aşağılanmaya. 3 Bilge olanlar gökkubbenin parıltısı gibi parlayacak; birçok kişiyi doğruluğa yöneltenler sonsuza dek, yıldızlar gibi. 4 Ama sen, ey Daniel, bu sözleri saklı tut ve kitabı son zamana kadar mühürle. Birçoğu oraya buraya koşacak, bilgi artacak.” 5 Sonra ben Daniel baktım; işte, iki kişi daha duruyordu: biri ırmağın bu kıyısında, öteki o kıyısında. 6 Biri, ırmağın sularının üstünde duran, ketenler giymiş adama, “Bu şaşılası olayların sonuna daha ne kadar var?” dedi. 7 Irmağın sularının üstünde duran, ketenler giymiş adamı duydum. Sağ elini ve sol elini göğe kaldırdı, sonsuza dek yaşayanın adına ant içerek dedi ki, “Bir vakit, vakitler ve yarım vakit sürecek. Kutsal halkın gücü bütünüyle kırılınca, bütün bunlar tamamlanacak.” 8 Duydum, ama anlamadım. Bunun üzerine, “Efendim, bunların sonu ne olacak?” dedim. 9 O da, “Git yoluna, Daniel; çünkü bu sözler son zamana kadar saklı ve mühürlü kalacak” dedi. 10 Birçoğu kendini arıtacak, temizlenecek ve sınanacak; ama kötüler kötülük etmeyi sürdürecek. Kötülerin hiçbiri anlamayacak, ama bilge olanlar anlayacak. 11 Sürekli yakmalık sunu kaldırıldığı, ıssız bırakan iğrenç şeyin dikildiği zamandan başlayarak bin iki yüz doksan gün geçecek. 12 Bekleyip bin üç yüz otuz beşinci güne ulaşana ne mutlu. 13 Ama sen son gelene dek yoluna devam et. Dinleneceksin; günlerin sonunda kendi payına düşen yerde ayağa kalkacaksın.”

Hoşea

1

[1] Yahuda kralları Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya'nın
günlerinde, İsrail Kralı Yoaş oğlu Yarovam'ın
günlerinde, Beeri oğlu Hoşea'ya gelen RAB'bin sözü.
[2] RAB Hoşea aracılığıyla ilk kez konuştuğunda,
Hoşea'ya şöyle dedi: "Git, kendine fuhuş yapan bir
kadın ve sadakatsizlik çocukları al. Çünkü ülke,
RAB'bi bırakarak büyük zina ediyor." [3] Böylece gidip
Divlayim'in kızı Gomer'i aldı. Kadın gebe kaldı ve ona
bir oğul doğurdu. [4] RAB ona, "Adını Yizreel koy"
dedi, "çünkü çok geçmeden Yizreel'de dökülen
kandan dolayı Yehu soyunu cezalandıracağım ve
İsrail soyunun krallığına son vereceğim. [5] O gün
İsrail'in yayını Yizreel Vadisi'nde kıracağım." [6] Kadın
yine gebe kaldı ve bir kız doğurdu. RAB Hoşea'ya,
"Adını Lo-Ruhama koy" dedi, "çünkü artık İsrail
soyuna merhamet etmeyeceğim; onları hiçbir şekilde
bağışlamayacağım. [7] Ama Yahuda soyuna merhamet
edeceğim. Onları Tanrıları RAB aracılığıyla
kurtaracağım; onları yayla, kılıçla, savaşla, atlarla ya
da atlılarla kurtarmayacağım." [8] Lo-Ruhama'yı
sütten kestikten sonra kadın gebe kaldı ve bir oğul
doğurdu. [9] RAB, "Adını Lo-Ammi koy" dedi, "çünkü
siz benim halkım değilsiniz, ben de sizin
olmayacağım. [10] Yine de İsrail oğullarının sayısı,
ölçülemeyen ve sayılamayan deniz kumu gibi olacak.
Kendilerine, 'Siz benim halkım değilsiniz' denilen
yerde onlara, 'Yaşayan Tanrı'nın oğulları' denecek. [11]
Yahuda oğullarıyla İsrail oğulları birlikte toplanacak,
kendilerine tek bir önder atayacaklar ve ülkeden
yukarı çıkacaklar; çünkü Yizreel günü büyük olacak."

2

[1] "Erkek kardeşlerinize, 'Halkım!' deyin; kız
kardeşlerinize de, 'Sevgili olan!' deyin." [2] "Annenizle
çekişin! Çekişin! Çünkü o benim karım değil, ben de
onun kocası değilim. Fuhşunu yüzünden, zina işlerini
göğüslerinin arasından kaldırsın. [3] Yoksa onu
çırılçıplak soyar, doğduğu gündeki gibi apaçık
bırakırım. Onu bir çöle çevirir, kurak bir diyar gibi
yapar, susuzluktan öldürürüm. [4] Çocuklarına da
merhamet etmeyeceğim, çünkü onlar sadakatsizliğin
çocuklarıdır. [5] Çünkü anneleri fuhuş yaptı. Onlara
gebe kalan kadın utanç verici işler yaptı. Çünkü şöyle
dedi: 'Ekmeğimi de suyumu da, yünümü de ketenimi
de, yağımı da içkimi de veren sevgililerimin peşinden
gideceğim.' [6] Bu yüzden bak, yolunu dikenlerle
kapatacağım, önüne duvar öreceğim; yolunu
bulamayacak. [7] Sevgililerinin peşinden koşacak ama
onlara yetişemeyecek; onları arayacak ama
bulamayacak. O zaman, 'Gidip ilk kocama
döneceğim, çünkü o zaman şimdiden daha iyiydim'
diyecek. [8] Oysa tahılı, yeni şarabı ve yağı ona benim
verdiğimi bilmiyordu. Baal için kullandıkları gümüşü
ve altını ona bol bol ben verdim. [9] Bu yüzden tahılımı
zamanında geri alacağım, yeni şarabımı da
mevsiminde geri çekeceğim. Çıplaklığını örtmek için
verdiğim yünümü ve ketenimi söküp alacağım. [10]
Şimdi rezilliğini sevgililerinin gözleri önüne
sereceğim; onu elimden hiç kimse kurtaramayacak. [11]
Bütün sevinçlerine son vereceğim: bayramlarına,
yeni ay törenlerine, Şabatlarına ve bütün kutsal
toplantılarına. [12] Asmalarını ve incir ağaçlarını
mahvedeceğim. Çünkü, 'Sevgililerimin bana verdiği
ücret bunlar' demişti. Onları ormana çevireceğim, kır
hayvanları onları yiyecek. [13] Kulak halkalarını ve
takılarını takıp sevgililerinin peşinden gittiği, beni de
unuttuğu günlerde, Baallara buhur yaktığı için onu
cezalandıracağım," diyor RAB. [14] "Bu yüzden bak,
onu kendime çekeceğim; onu çöle götürecek, onun
yüreğine sesleneceğim. [15] Oradan ona bağlarını
vereceğim, Akor Vadisi'ni de umut kapısı yapacağım.
Orada gençlik günlerindeki gibi, Mısır diyarından
çıktığı gündeki gibi karşılık verecek. [16] O gün," diyor
RAB, "bana, 'Kocam' diyeceksin; artık bana,
'Efendim' demeyeceksin. [17] Baalların adlarını
ağzından kaldıracağım; adları bir daha anılmayacak.
[18] O gün onlar için kır hayvanlarıyla, gökteki kuşlarla
ve yerde sürünenlerle bir antlaşma yapacağım. Yayı,
kılıcı ve savaşı ülkeden kaldıracağım; onların
güvenlik içinde yatmasını sağlayacağım. [19] Seni
sonsuza dek kendime nişanlayacağım. Evet, seni
doğrulukla, adaletle, vefalı sevgiyle ve merhametle

kendime nişanlayacağım. [20] Seni sadakatle kendime nişanlayacağım; RAB'bi tanıyacaksın. [21] O gün olacak ki, ben karşılık vereceğim," diyor RAB, "göklere karşılık vereceğim, gökler de yeryüzüne karşılık verecek; [22] yeryüzü de tahıla, yeni şaraba ve yağa karşılık verecek; onlar da Yizreel'e karşılık verecek. [23] Onu kendim için yeryüzüne ekeceğim. Merhamet görmemiş olana merhamet edeceğim. Halkım olmayana, 'Sen halkımsın' diyeceğim; onlar da, 'Tanrım!' diyecek."

3

[1] RAB bana, "Git, yine başka biri tarafından sevilen, zina eden bir kadını sev; tıpkı RAB İsrail halkını sevdiği hâlde onların başka ilahlara yönelip kuru üzümden yapılmış çörekleri sevmeleri gibi" dedi. [2] Bunun üzerine onu on beş gümüş parçası ve bir homerle yarım homer arpa karşılığında kendime satın aldım. [3] Ona, "Uzun süre benimle kalacaksın. Fuhuş etmeyeceksin, başka bir adamla birlikte olmayacaksın. Ben de sana karşı böyle davranacağım" dedim. [4] Çünkü İsrail halkı uzun süre kralsız, öndersiz, kurbansız, kutsal taşsız, efodsuz ve putlarsız yaşayacak. [5] Sonra İsrail halkı geri dönecek; Tanrıları RAB'bi, kralları Davut'u arayacak. Son günlerde RAB'be ve onun iyiliğine titreyerek gelecekler.

4

[1] Ey İsrail halkı, RAB'bin sözünü dinleyin; çünkü RAB'bin bu ülkede yaşayanlara karşı bir davası var: "Bu ülkede ne gerçek var, ne iyilik, ne de Tanrı bilgisi. [2] Lanet etme, yalan, adam öldürme, çalma ve zina var; sınır tanımıyorlar, kan döküldükçe kan dökülüyor. [3] Bu yüzden ülke yas tutacak, orada yaşayan herkes bitkin düşecek. Kırın hayvanları, göğün kuşları, hatta denizin balıkları bile yok olup gidiyor. [4] "Ama kimse dava açmasın, kimse suçlamasın; çünkü halkın, kâhine karşı dava açanlar gibidir. [5] Gündüz sendeleyeceksin, gece de peygamber seninle birlikte sendeleyecek; anneni de yok edeceğim. [6] Halkım bilgisizlik yüzünden yok oluyor. Sen bilgiyi reddettiğin için, ben de seni reddedeceğim; artık bana kâhinlik etmeyeceksin. Tanrın'ın yasasını unuttuğun için, ben de senin çocuklarını unutacağım. [7] Onlar çoğaldıkça bana karşı daha çok günah işlediler. Onların yüceliğini utanca çevireceğim. [8] Halkımın günahıyla besleniyorlar, gönülleri onların suçuna çekiliyor. [9] Halkın başına ne gelirse kâhinin de başına o gelecek; onları yollarından ötürü cezalandıracağım, yaptıklarının karşılığını vereceğim. [10] Yiyecekler ama doymayacaklar. Fuhuş yapacaklar ama çoğalmayacaklar; çünkü RAB'be bağlı kalmayı bıraktılar. [11] Fuhuş, şarap ve yeni şarap anlayışı alıp götürür. [12] Halkım tahta putuna danışıyor, elindeki değnek ona yanıt veriyor. Çünkü fuhuş ruhu onları saptırdı, Tanrıları'na bağlı kalmayıp vefasızlık ettiler. [13] Dağların tepelerinde kurban kesiyorlar, tepelerde meşe, kavak ve sakız ağaçlarının altında buhur yakıyorlar; çünkü gölgeleri güzel. Bu yüzden kızlarınız fuhuş yapıyor, gelinleriniz zina ediyor. [14] Kızlarınız fuhuş yaptığında, gelinleriniz zina ettiğinde onları cezalandırmayacağım; çünkü erkekler fahişelerle bir kenara çekiliyor, tapınak fahişeleriyle kurban kesiyor. Anlayışsız halk böylece yıkıma gider. [15] "Ey İsrail, sen fuhuş etsen bile, Yahuda suç işlemesin. Gilgal'a gitmeyin, Beyt-Aven'e çıkmayın, 'RAB yaşıyor' diye ant içmeyin. [16] Çünkü İsrail inatçı bir düve gibi büsbütün inat etti. Şimdi RAB onları çayırlıktaki bir kuzu gibi nasıl gütsün? [17] Efrayim putlara bağlanmış. Bırakın onu! [18] İçkileri ekşidi, durmadan fuhuş ediyorlar. Önderleri utanç verici şeyleri çok seviyor. [19] Rüzgâr onu kanatlarına sardı; kestikleri kurbanlar yüzünden hayal kırıklığına uğrayacaklar.

5

[1] "Bunu dinleyin, ey kâhinler! Dinleyin, ey İsrail halkı, kulak ver, ey kralın soyu! Çünkü yargı size yöneliktir; siz Mispa'da bir tuzak, Tabor'a gerilmiş bir ağ oldunuz." [2] Başkaldıranlar boğazlamada derine battı, ama hepsini ben yola getiririm. [3] Efrayim'i biliyorum, İsrail benden gizli değil; çünkü şimdi, ey

Efrayim, fahişelik ettin, İsrail kirlendi. 4 Yaptıkları
işler Tanrıları'na dönmelerine izin vermiyor; çünkü
içlerinde fahişelik ruhu var, RAB'bi tanımıyorlar. 5
İsrail'in gururu kendi yüzüne karşı tanıklık ediyor.
Bu yüzden İsrail'le Efrayim suçlarında sendeleyecek;
Yahuda da onlarla birlikte sendeleyecek. 6 RAB'bi
aramak için sürüleriyle, sığırlarıyla gidecekler, ama
onu bulamayacaklar. O kendini onlardan çekti. 7
RAB'be sadakatsizlik ettiler, çünkü gayrimeşru
çocuklar doğurdular. Şimdi yeni ay onları da
tarlalarını da yiyip bitirecek. 8 "Giva'da boruyu çalın,
Rama'da borazanı! Beyt-Aven'de savaş çığlığını
yükseltin: Arkanda, ey Benyamin!" 9 Efrayim
azarlama gününde viran olacak. İsrail oymakları
arasında, kesinlikle olacak şeyi bildirdim. 10
Yahuda'nın önderleri sınır taşını yerinden oynatanlar
gibi oldu. Öfkemi üzerlerine su gibi dökeceğim. 11
Efrayim eziliyor, yargı altında paramparça oluyor;
çünkü putların ardından gitmeye kararlıydı. 12 Bu
yüzden ben Efrayim'e güve gibi, Yahuda halkına
çürüklük gibi olacağım. 13 "Efrayim hastalığını,
Yahuda da yarasını görünce, Efrayim Asur'a gitti,
Kral Yarib'e haber gönderdi. Ama o sizi iyileştiremez,
yaranızı da saramaz. 14 Çünkü ben Efrayim'e aslan
gibi, Yahuda halkına genç aslan gibi olacağım. Ben,
evet ben parçalayıp gideceğim; sürükleyip
götüreceğim, kurtaran olmayacak. 15 Yerime dönüp
gideceğim, suçlarını kabul edinceye, yüzümü
arayıncaya kadar. Sıkıntı içinde beni içtenlikle
arayacaklar."

6

1 "Gelin, RAB'be dönelim; çünkü bizi parçaladı, ama
yine O iyileştirecek; bizi yaraladı, ama yaralarımızı O
saracak." 2 İki gün sonra bize yeniden can verecek.
Üçüncü gün bizi ayağa kaldıracak, O'nun önünde
yaşayalım diye. 3 RAB'bi tanıyalım, RAB'bi tanımak
için var gücümüzle ilerleyelim. Onun gelişi şafak
kadar kesindir. Bize yağmur gibi, toprağı sulayan
ilkbahar yağmuru gibi gelecek." 4 "Ey Efrayim, sana
ne yapayım? Ey Yahuda, sana ne yapayım? Çünkü
sevginiz sabah bulutu gibi, çabucak yok olan çiy
gibidir. 5 Bu yüzden onları peygamberler aracılığıyla
parçaladım; ağzımın sözleriyle onları öldürdüm.
Yargıların şimşek çakışı gibi parlıyor. 6 Çünkü ben
kurban değil, merhamet istiyorum; yakmalık
sunulardan çok Tanrı'yı tanımayı istiyorum. 7 Ama
onlar Adem gibi antlaşmayı bozdu; orada bana
sadakatsizlik ettiler. 8 Gilat kötülük işleyenlerin
kentidir; her yanı kan lekeleriyle doludur. 9 Haydut
çeteleri birine pusu kurar gibi, kâhinler topluluğu da
Şekem yolunda adam öldürüyor; utanç verici suçlar
işliyorlar. 10 İsrail'in evinde korkunç bir şey gördüm.
Efrayim'de fuhuş var. İsrail kirlenmiş. 11 "Ey Yahuda,
halkımın talihini geri çevirdiğim zaman, senin için de
bir hasat belirlenmiş olacak."

7

1 Ben İsrail'i iyileştirmek isteyince, Efrayim'in suçu
açığa çıkıyor, Samiriye'nin kötülüğü de öyle. Çünkü
hile yapıyorlar; hırsız içeri giriyor, haydut çetesi
dışarıda çapul ediyor. 2 Yüreklerinde şunu
düşünmüyorlar: Bütün kötülüklerini ben
anımsıyorum. Şimdi kendi yaptıkları onları kuşattı;
hepsi önümde duruyor. 3 Kötülükleriyle kralı
sevindiriyorlar, yalanlarıyla da önderleri. 4 Hepsi zina
edenlerdir. Fırıncının, hamuru yoğurduktan
mayalanıncaya dek karıştırmayı bıraktığı bir fırın gibi
yanıyorlar. 5 Kralımızın gününde önderler şarabın
hararetiyle kendilerini hasta ettiler. Kral, alaycılarla
el ele verdi. 6 Çünkü pusu kurarken yüreklerini fırın
gibi hazırladılar. Fırıncıları bütün gece uyur; sabah
olunca fırın alevli ateş gibi yanar. 7 Hepsi fırın gibi
kızışmış, yargıçlarını yiyip bitirmiştir. Bütün kralları
düştü; aralarında bana seslenen yok. 8 Efrayim
ulusların arasına karışıyor. Efrayim çevrilmemiş bir
pide gibi. 9 Yabancılar onun gücünü yiyip bitirdi, ama
o fark etmiyor. Evet, saçına yer yer aklar düştü, ama
o fark etmiyor. 10 İsrail'in gururu kendi yüzüne karşı
tanıklık ediyor; yine de bütün bunlara rağmen
Tanrıları RAB'be dönmediler, O'nu aramadılar. 11
"Efrayim kolayca aldanan, akılsız bir güvercin gibidir.
Mısır'a seslenirler, Asur'a giderler. 12 Onlar giderken
ağımı üzerlerine sereceğim. Onları göğün kuşları gibi
yere indireceğim. Topluluklarının işittiğine göre
onları cezalandıracağım. 13 Vay onlara! Çünkü
benden uzaklaşıp başıboş dolaştılar. Yıkım onlara!
Çünkü bana başkaldırdılar. Onları kurtarmak

isterdim, ama bana karşı yalan söylediler. 14 Bana yürekten yakarmadılar; yataklarında uluyup durdular. Tahıl ve yeni şarap için toplanırlar; benden saparlar. 15 Oysa kollarını ben eğittim, güçlendirdim; yine de bana karşı kötülük tasarlıyorlar. 16 Geri dönüyorlar, ama En Yüce Olan'a değil. Bozuk bir yay gibidirler. Önderleri dillerinin öfkesi yüzünden kılıçla düşecek. Mısır diyarında alay konusu olacaklar."

8

1 "Boruyu ağzına götür! RAB'bin evinin üzerine kartal gibi biri geliyor. Çünkü antlaşmamı çiğnediler, yasama başkaldırdılar. 2 Bana, 'Tanrım, biz İsrail olarak seni tanıyoruz!' diye haykırırlar. 3 İsrail iyi olanı geri çevirdi. Düşman onu kovalayacak. 4 Benden bağımsız krallar atadılar. Benim onayım olmadan önderler belirlediler. Kendi gümüşleriyle, kendi altınlarıyla kendilerine putlar yaptılar; yok olup gitsinler diye. 5 Ey Samiriye, bu buzağı putunu at gitsin! Öfkem onlara karşı alev alev yanıyor. Daha ne kadar arınamayacaklar? 6 Çünkü bu da İsrail'den çıktı! Onu bir usta yaptı; tanrı değildir o. Samiriye'nin buzağısı paramparça olacak. 7 Çünkü rüzgâr ekerler, kasırga biçecekler. Başak veren ekinleri yok. Sap tahıl vermeyecek. Verse bile yabancılar onu yutacak. 8 İsrail yutulup gitti. Şimdi ulusların arasında değersiz bir kap gibi oldular. 9 Çünkü Asur'a çıktılar, tek başına dolaşan yaban eşeği gibi. Efrayim kendine âşıklar kiraladı. 10 Uluslar arasında kendilerini satsalar da, şimdi onları bir araya toplayacağım. Ulu kralın baskısı altında eriyip gitmeye başlayacaklar. 11 Efrayim günah işlemek için sunaklarını çoğalttığı için, o sunaklar ona günah işleme sunağı oldu. 12 Yasamın nice hükümlerini onun için yazdım, ama onlar bunları yabancı bir şey saydı. 13 Bana sundukları kurbanlara gelince, et kurban edip yerler; ama RAB onları kabul etmez. Şimdi suçlarını anımsayacak, günahlarını cezalandıracak. Mısır'a dönecekler. 14 Çünkü İsrail Kendisini Yaratan'ı unuttu, saraylar yaptı; Yahuda da surlu kentlerini çoğalttı. Ama onun kentlerine ateş salacağım, kalelerini yiyip bitirecek."

9

1 Ey İsrail, uluslar gibi sevinip coşma; çünkü Tanrına sadakatsizlik ettin. Her harman yerinde bir fahişenin ücretini sevdin. 2 Harman yeri de üzüm sıkacağı da onları doyurmayacak, yeni şarap da ona yetmeyecek. 3 RAB'bin ülkesinde oturmayacaklar; Efrayim Mısır'a dönecek, Asur'da kirli sayılan yiyecek yiyecek. 4 RAB'be şarap sunuları dökmeyecekler, ona hoş da görünmeyecekler. Kurbanları, yas tutanların ekmeği gibi olacak; ondan yiyen herkes kirlenecek. Çünkü ekmekleri yalnız kendi boğazları için olacak, RAB'bin evine girmeyecek. 5 Bayram topluluğu gününde, RAB'bin bayramı gününde ne yapacaksınız? 6 Çünkü işte, yıkımdan kaçıp gittiler. Mısır onları toplayacak, Memfis onları gömecek. Gümüşten değerli şeylerini ısırganlar saracak, çadırlarında dikenler bitecek. 7 Ceza günleri geldi, karşılık verme günleri geldi. İsrail, "Peygamber budalanın biri, Ruh'un adamı deli" diyecek; çünkü suçun çok, düşmanlığın büyük. 8 Efrayim'in gözcüsü olan peygamber Tanrımla birliktedir. Ama onun bütün yollarında avcı tuzağı, Tanrısının evinde de düşmanlık var. 9 Giva günlerinde olduğu gibi kendilerini derinden yozlaştırdılar. O onların suçunu anımsayacak, günahlarının hesabını soracak. 10 İsrail'i çölde üzüm bulmuş gibi buldum. Atalarınızı, mevsiminin ilk inciri gibi gördüm. Ama Baal-Peor'a geldiler, o utanç verici şeye kendilerini adadılar; sevdikleri şey kadar iğrenç oldular. 11 Efrayim'e gelince, yüceliği kuş gibi uçup gidecek: doğum yok, gebelik yok, gebe kalış yok. 12 Çocuklarını büyütseler bile, onları çocuksuz bırakacağım; öyle ki tek kişi bile kalmayacak. Evet, onlardan ayrıldığımda vay hallerine! 13 Efrayim'i, Sur gibi, hoş bir yere dikilmiş gördüm; ama Efrayim çocuklarını katilin önüne çıkaracak. 14 Onlara ver, ey RAB, ne vereceksen ver; düşük yapan bir rahim, kuru memeler ver. 15 Bütün kötülükleri Gilgal'dedir; çünkü orada onlardan nefret ettim. Yaptıkları kötülük yüzünden onları evimden kovacağım. Onları artık sevmeyeceğim. Bütün önderleri başkaldırıcıdır. 16 Efrayim vuruldu, kökü kurudu, meyve vermeyecek. Doğursalar bile, rahimlerinin sevilen meyvesini öldüreceğim. 17 Tanrım onları reddedecek, çünkü onu dinlemediler; uluslar arasında başıboş dolaşacaklar.

10

[1] İsrail, meyve veren gür bir asmadır. Meyvesi
çoğaldıkça sunaklarını çoğalttı. Ülkesi geliştikçe
kutsal taşlarını süsledi. [2] Yürekleri bölünmüş. Şimdi
suçlu bulunacaklar. O, sunaklarını yıkacak, kutsal
taşlarını paramparça edecek. [3] Şimdi kesinlikle şöyle
diyecekler: "Bizim kralımız yok; çünkü RAB'den
korkmuyoruz. Kralın bize ne yararı olabilir ki?" [4] Söz
veriyorlar, antlaşma yaparken yalan yere ant
içiyorlar. Bu yüzden hüküm, tarlanın saban izlerinde
çıkan zehirli otlar gibi fışkırıyor. [5] Samiriye halkı Bet-
Aven'in buzağıları yüzünden dehşete düşecek. Halkı
onun için yas tutacak; görkemi ondan ayrıldığı için,
ona sevinen kâhinleri de onun için ağıt yakacak. [6] O
da büyük krala armağan olarak Asur'a götürülecek.
Efrayim utanca uğrayacak, İsrail kendi öğüdünden
utanacak. [7] Samiriye de kralı da suyun üstündeki bir
dal parçası gibi sürüklenip gidecek. [8] Aven'in
tapınma yerleri, İsrail'in günahı, yok edilecek.
Sunaklarının üstünü dikenle çalı kaplayacak.
Dağlara, "Bizi örtün!" ve tepelere, "Üzerimize
düşün!" diyecekler. [9] "Ey İsrail, Giva günlerinden
beri günah işledin. Orada kaldılar. Giva'da suç
oğullarına karşı verilen savaş onlara yetişmiyor. [10]
İstediğim zaman onları terbiye edeceğim. İki
suçlarına bağlandıkları zaman uluslar onlara karşı
toplanacak. [11] Efrayim, harman dövmeyi seven
eğitilmiş bir düvedir. Bu yüzden onun güzel boynuna
boyunduruk vuracağım. Efrayim'in üstüne binici
koyacağım. Yahuda sürecek, Yakup toprağın
keseklerini kıracak. [12] Kendiniz için doğruluk ekin,
vefalı sevgiye göre biçin. Nadasa bırakılmış
toprağınızı sürün. Çünkü RAB'bi aramanın
zamanıdır; O gelip üzerinize doğruluk yağdırıncaya
dek. [13] Kötülük sürdünüz, fesat biçtiniz, yalanın
meyvesini yediniz. Çünkü kendi yoluna, yiğitlerinin
çokluğuna güvendin. [14] Bu yüzden halkının arasında
savaş gürültüsü yükselecek, bütün kalelerin yıkılacak;
tıpkı Şalman'ın savaş gününde Beyt-Arbel'i yıktığı
gibi. Anne de çocuklarıyla birlikte parça parça edildi.
[15] Büyük kötülüğünüz yüzünden Beytel size bunu
yapacak. Şafak sökerken İsrail kralı bütünüyle yok
edilecek.

11

[1] RAB şöyle diyor: "İsrail çocukken onu sevdim,
oğlumu Mısır'dan çağırdım. [2] Onlar çağrıldıkça,
çağıranlardan uzaklaştılar. Baallara kurban sundular,
oyma putlara buhur yaktılar. [3] Oysa Efrayim'e
yürümeyi ben öğrettim. Onları kollarından tuttum,
ama kendilerini iyileştirenin ben olduğumu
bilmediler. [4] Onları insana yaraşır bağlarla, sevgi
bağlarıyla çektim. Boyunlarındaki boyunduruğu
kaldıranlar gibi oldum; önlerine eğildim ve onları
besledim. [5] "Mısır diyarına dönmeyecekler, ama
tövbe etmeyi reddettikleri için Asur onlara kral
olacak. [6] Kılıç kentlerinin üzerine inecek, kapılarının
sürgülerini yok edecek, kurdukları düzenlere son
verecek. [7] Halkım benden dönmeye kararlı. En Yüce
Olan'a seslenseler de, onları kesinlikle
yükseltmeyecek. [8] "Seni nasıl bırakırım, Efrayim?
Seni nasıl ele veririm, İsrail? Seni nasıl Adma gibi
yaparım? Seni nasıl Sevoyim'e benzetirim? Yüreğim
içimde altüst oldu, merhametim bütünüyle alevlendi.
[9] Öfkemin kızgınlığını uygulamayacağım. Efrayim'i
yeniden yok etmeyeceğim. Çünkü ben insan değil,
Tanrı'yım; aranızdaki Kutsal Olan benim. Öfkeyle
gelmeyeceğim. [10] RAB'bin ardından yürüyecekler. O
aslan gibi kükreyecek; evet, kükreyecek, çocukları
batıdan titreyerek gelecek. [11] Mısır'dan bir kuş gibi,
Asur diyarından bir güvercin gibi titreyerek
gelecekler; onları evlerine yerleştireceğim," diyor
RAB. [12] Efrayim beni yalanla, İsrail halkı da hileyle
kuşatıyor. Yahuda ise hâlâ Tanrı'dan sapıyor, Kutsal
Olan'a da sadakatsiz.

12

[1] Efrayim rüzgârla besleniyor, doğu rüzgârını
kovalıyor. Durmadan yalanı ve yıkımı çoğaltıyor.
Asur'la antlaşma yapıyorlar, Mısır'a zeytinyağı
taşıyorlar. [2] RAB'bin Yahuda'yla da bir davası var;
Yakup'u yollarına göre cezalandıracak, yaptıklarına
göre karşılığını verecek. [3] Ana rahminde kardeşinin
topuğunu tuttu, yetişkinliğinde Tanrı'yla güreşti. [4]
Evet, melekle güreşti ve üstün geldi; ağladı, ona
yalvardı. Onu Beytel'de buldu, orada bizimle
konuştu. [5] Orduların Tanrısı RAB, anılagelen adı

RAB'dir! 6 Bu yüzden Tanrına dön. Vefalı sevgiyi ve adaleti koru, Tanrını sürekli umutla bekle. 7 Tüccarın elinde hileli terazi var. Aldatmayı seviyor. 8 Efrayim, "Kuşkusuz zengin oldum, kendime servet buldum. Bütün kazancımın içinde bende suç sayılacak hiçbir günah bulamazlar" dedi. 9 "Ama ben, Mısır diyarından beri Tanrın RAB'bim. Seni yine çadırlarda oturtacağım, bayram günlerindeki gibi. 10 Peygamberlere de ben konuştum, görümleri çoğalttım; peygamberlerin aracılığıyla benzetmeler kullandım." 11 Gilat kötüyse, onlar elbette değersizdir. Gilgal'da boğalar kurban ediyorlar. Sunakları, tarlanın sürülmüş oluklarındaki taş yığınları gibi. 12 Yakup Aram ülkesine kaçtı, İsrail bir kadın uğruna kulluk etti, bir kadın için sürü güttü. 13 RAB İsrail'i bir peygamber aracılığıyla Mısır'dan çıkardı, yine bir peygamber aracılığıyla onu korudu. 14 Efrayim acı biçimde öfkelendirdi. Bu yüzden döktüğü kan kendi üstünde kalacak, Rabbi ona aşağılamasının karşılığını verecek.

13

1 Efrayim konuştuğunda titreme olurdu. İsrail'de kendini yükseltti, ama Baal yüzünden suçlu olunca öldü. 2 Şimdi daha da çok günah işliyorlar; kendi anlayışlarına göre gümüşlerinden dökme putlar, hepsi ustaların eliyle yapılmış putlar yaptılar. Onlar için, 'İnsan kurbanı sunuyorlar, buzağıları öpüyorlar' diyorlar. 3 Bu yüzden sabah sisi gibi, erkenden geçip giden çiy gibi, döven yerinden kasırgayla savrulan saman çöpü gibi, bacadan çıkan duman gibi olacaklar. 4 "Oysa Mısır diyarından beri ben RAB'bim, senin Tanrın benim; benden başka tanrı tanımayacaksın, çünkü benden başka kurtarıcı yok. 5 Seni çölde, büyük kuraklığın olduğu diyarda tanıdım. 6 Otlağa kavuştuklarında doyup kandılar; doyup kanınca yürekleri gururlandı. Bu yüzden beni unuttular. 7 Bu yüzden onlara aslan gibi olacağım; pars gibi yol kenarında pusuya yatacağım. 8 Yavrularını yitirmiş bir ayı gibi üzerlerine atılacağım, yüreklerini örten zarı yırtacağım. Orada onları dişi aslan gibi yutacağım; yabanıl hayvan onları parçalayıp dağıtacak. 9 Ey İsrail, yıkımın şu: bana, yardımcına karşı geldin. 10 Şimdi kralın nerede? Bütün kentlerinde seni kurtarsın! Hani, 'Bana bir kral ve önderler ver' dediğin yargıçların nerede? 11 Öfkemle sana bir kral verdim, gazabımla onu geri aldım. 12 Efrayim'in suçu biriktirilip saklandı, günahı da saklanıp tutuldu. 13 Doğum yapan kadının sancıları onun üzerine gelecek. O akılsız bir oğuldur; çünkü vakti geldiğinde rahmin ağzında durup çıkmaz. 14 Onları ölüler diyarının elinden fidyeyle kurtaracağım. Onları ölümden geri alacağım! Ey ölüm, salgınların nerede? Ey ölüler diyarı, yıkıcılığın nerede? Merhamet etmeyeceğim. 15 Kardeşleri arasında verimli olsa da doğudan bir rüzgâr gelecek, çölden yükselen RAB'bin soluğu gelecek; pınarı kuruyacak, kaynağı tükenip gidecek. Hazinesindeki bütün değerli şeyleri yağmalayacak. 16 Samiriye suçunun cezasını çekecek, çünkü Tanrısı'na başkaldırdı. Kılıçla düşecekler; çocukları paramparça edilecek, gebe kadınlarının karınları yarılacak."

14

1 Ey İsrail, Tanrın RAB'be dön; çünkü günahın yüzünden düştün. 2 Sözler alın yanınıza, RAB'be dönün. Ona şöyle deyin: "Bütün günahlarımızı bağışla, iyiliği kabul et; biz de boğalar yerine dudaklarımızın sunusunu sunalım." 3 Asur bizi kurtaramaz. Atlara binmeyeceğiz; ellerimizin yaptığı şeylere artık 'Tanrılarımız!' demeyeceğiz. Çünkü öksüz, sende merhamet bulur." 4 "Onların dönekliğini iyileştireceğim. Onları gönülden seveceğim; çünkü öfkem onlardan döndü. 5 İsrail'e çiy gibi olacağım. Zambak gibi çiçek açacak, köklerini Lübnan gibi salacak. 6 Dalları yayılacak, güzelliği zeytin ağacı gibi olacak, kokusu da Lübnan gibi. 7 İnsanlar onun gölgesinde yaşayacak. Tahıl gibi canlanacaklar, asma gibi çiçek açacaklar. Kokuları Lübnan şarabı gibi olacak. 8 Efrayim, putlarla artık ne işim var? Ona ben karşılık veririm, ona ben göz kulak olurum. Ben yeşil bir servi ağacı gibiyim; meyven benden bulunur." 9 Kim bilgedir de bunları anlasın? Kim sağgörülüdür de bunları bilsin? Çünkü RAB'bin yolları doğrudur, doğru kişiler o yollarda yürür; ama başkaldıranlar o yollarda sendeleyip düşer.

Yoel

1

[1] Petuel oğlu Yoel'e gelen RAB'bin sözü. [2] Bunu
dinleyin, ey ihtiyarlar, kulak verin, ey ülkede
yaşayanların hepsi. Sizin günlerinizde, ya da
atalarınızın günlerinde böyle bir şey oldu mu? [3] Bunu
çocuklarınıza anlatın, çocuklarınız da kendi
çocuklarına anlatsın, onlar da bunu sonraki kuşağa
anlatsın. [4] Sürü halinde gelen çekirgenin bıraktığını
büyük çekirge yedi. Büyük çekirgenin bıraktığını genç
çekirge yedi. Genç çekirgenin bıraktığını da obur
çekirge yedi. [5] Uyanın, ey sarhoşlar, ağlayın! Feryat
edin, ey şarap içenlerin hepsi! Çünkü tatlı şarap
ağzınızdan kesildi. [6] Çünkü ülkeme bir ulus saldırdı,
güçlü ve sayısız bir ulus. Dişleri aslan dişi gibi,
köpekdişleri dişi aslanınki gibi. [7] Asmamı viran etti,
incir ağacımın kabuğunu soydu. Onu baştan başa
soyup yere attı; dalları bembeyaz kaldı. [8] Gençlik
çağının kocası için çuvala sarınmış bir genç kız gibi
yas tut! [9] Tahıl sunusu da dökmelik sunu da RAB'bin
evinden kesildi. RAB'be hizmet eden kâhinler yas
tutuyor. [10] Tarla viran oldu, toprak yas tutuyor.
Çünkü tahıl mahvoldu, yeni şarap kurudu, zeytinyağı
tükendi. [11] Utanca boğulun, ey çiftçiler! Feryat edin,
ey bağcılar! Buğday ve arpa için, çünkü tarlanın
ürünü yok oldu. [12] Asma kurudu, incir ağacı soldu.
Nar ağacı da, hurma da, elma ağacı da, tarladaki
bütün ağaçlar kurudu. İnsan oğullarının sevinci de
kuruyup gitti. [13] Çuvala sarının ve yas tutun, ey
kâhinler! Feryat edin, ey sunağın hizmetkârları!
Gelin, ey Tanrım'ın hizmetkârları, bütün gece çul
içinde yatın. Çünkü tahıl sunusu da dökmelik sunu
da Tanrınızın evinden esirgendi. [14] Oruç kutsayın.
Ciddi bir toplantı ilan edin. İhtiyarları, ülkede
yaşayanların hepsini, Tanrınız RAB'bin evine
toplayın ve RAB'be yakarın. [15] Ah, o gün! Çünkü
RAB'bin günü yakın. Her Şeye Gücü Yeten'den gelen
yıkım gibi gelecek. [16] Gözlerimizin önünden yiyecek
kesilmedi mi? Tanrımızın evinden sevinç ve neşe
çekilmedi mi? [17] Tohumlar keseklerin altında çürüdü.
Ambarlar ıssız kaldı, depolar yıkıldı. Çünkü tahıl
kurudu. [18] Hayvanlar nasıl da inliyor! Sığır sürüleri
şaşkın, çünkü otlakları yok. Koyun sürüleri de
perişan oldu. [19] Ey RAB, sana sesleniyorum. Çünkü
ateş kırın otlaklarını yiyip bitirdi, alev tarladaki
bütün ağaçları yaktı. [20] Kır hayvanları bile sana soluk
soluğa yöneliyor. Çünkü su dereleri kurudu, ateş
kırın otlaklarını yiyip bitirdi.

2

[1] Siyon'da boru çalın, kutsal dağımda alarm verin!
Ülkede yaşayan herkes titresin. Çünkü RAB'bin günü
geliyor, evet, çok yakın: [2] Karanlık ve koyu karanlık
günü, bulutlu ve zifiri karanlık bir gün. Dağların
üzerine yayılan şafak gibi büyük ve güçlü bir halk
geliyor; böylesi hiç olmamıştı, onlardan sonra da
kuşaklar boyunca bir daha olmayacak. [3] Önlerinde
ateş yiyip bitirir, arkalarında alev kavurur. Önlerinde
ülke Aden bahçesi gibidir, arkalarında ise ıssız bir çöl
kalır. Onlardan kurtulan olmaz. [4] Görünüşleri atların
görünüşü gibidir; savaş atları gibi koşarlar. [5] Dağların
tepelerinde savaş arabalarının gürültüsü gibi
sıçrarlar; anızı yiyip bitiren alevli ateşin sesi gibi,
savaş düzenine girmiş güçlü bir halk gibidirler. [6]
Onların önünde halklar kıvranır, bütün yüzlerin
rengi solar. [7] Yiğitler gibi koşarlar, savaşçılar gibi
surlara tırmanırlar. Her biri kendi sırasında ilerler,
yollarından sapmaz. [8] Birbirlerini itip kakmazlar;
herkes kendi yolunda yürür. Savunmayı yarıp
geçerler, düzenlerini bozmazlar. [9] Kente saldırırlar,
surların üstünde koşarlar, evlere tırmanırlar;
hırsızlar gibi pencerelerden içeri girerler. [10] Onların
önünde yeryüzü sarsılır, gökler titrer. Güneşle ay
kararır, yıldızlar parıltılarını esirger. [11] RAB
ordusunun önünde sesini gürletir; çünkü ordusu pek
büyüktür, buyruğunu yerine getiren güçlüdür.
RAB'bin günü büyük ve dehşet vericidir; buna kim
dayanabilir? [12] RAB, "Ama şimdi bile bütün
yüreğinizle, oruçla, ağlayışla ve yasla bana dönün"
diyor. [13] Giysilerinizi değil, yüreğinizi yırtın; Tanrınız
RAB'be dönün. Çünkü O lütufkâr ve merhametlidir,
öfkelenmekte ağır davranır, vefalı sevgisi boldur,
felaket göndermekten vazgeçer. [14] Kim bilir? Belki
geri döner, acır ve ardından bir bereket bırakır;

böylece Tanrınız RAB için tahıl sunusu ve dökmelik sunu sunabilirsiniz. [15] Siyon'da boru çalın! Oruç ilan edin, kutsal bir toplantı çağırın. [16] Halkı toplayın, topluluğu kutsayın, ihtiyarları bir araya getirin; çocukları, emen bebekleri toplayın. Güvey odasından, gelin de kendi odasından çıksın. [17] RAB'be hizmet eden kâhinler, eyvanla sunak arasında ağlasınlar ve şöyle desinler: "Halkını bağışla, ya RAB! Mirasını aşağılanmaya bırakma, uluslar onların üstünde egemenlik kurmasın. Halkların arasında neden, 'Hani onların Tanrısı nerede?' desinler?" [18] Bunun üzerine RAB ülkesi için kıskançlık duydu, halkına acıdı. [19] RAB halkına şöyle yanıt verdi: "Bakın, size tahıl, yeni şarap ve zeytinyağı göndereceğim, bunlarla doyacaksınız. Sizi artık uluslar arasında aşağılanır duruma düşürmeyeceğim. [20] Kuzeyden gelen orduyu sizden uzaklaştıracağım; onu kurak ve ıssız bir ülkeye süreceğim. Ön saflarını doğu denizine, arka saflarını batı denizine süreceğim. Kokuşmuşluğu yükselecek, kötü kokusu her yana yayılacak." Çünkü büyük işler yaptı. [21] Ey toprak, korkma! Sevin, coş; çünkü RAB büyük işler yaptı. [22] Ey kır hayvanları, korkmayın! Çünkü bozkırın otlakları yeşeriyor; ağaç meyvesini veriyor, incir ağacıyla asma bütün ürününü sunuyor. [23] Ey Siyon halkı, sevinin, Tanrınız RAB'de coşun! Çünkü size ilk yağmuru gerektiği ölçüde verir; üzerinize eskisi gibi ilk yağmuru da son yağmuru da yağdırır. [24] Harman yerleri buğdayla dolacak, küpler yeni şarap ve zeytinyağıyla taşacak. [25] "Size gönderdiğim büyük ordumun, çekirgenin, yavru çekirgenin, kırkayak çekirgesinin ve kemirici çekirgenin yiyip bitirdiği yılları size geri vereceğim. [26] Bol bol yiyecek, doyacaksınız; size harika işler yapan Tanrınız RAB'bin adına övgüler sunacaksınız. Halkım bir daha asla utandırılmayacak. [27] O zaman İsrail'in ortasında benim bulunduğumu, Tanrınız RAB'bin ben olduğumu ve başka hiç kimsenin olmadığını bileceksiniz. Halkım bir daha asla utandırılmayacak. [28] "Bundan sonra bütün insanların üzerine Ruhum'u dökeceğim. Oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecek. İhtiyarlarınız düşler görecek, gençleriniz görüler görecek. [29] O günlerde erkek kölelerin ve kadın kölelerin üzerine de Ruhum'u dökeceğim. [30] Gökte ve yeryüzünde belirtiler göstereceğim: kan, ateş ve duman sütunları. [31] RAB'bin büyük ve dehşetli günü gelmeden önce güneş karanlığa, ay da kana dönüşecek. [32] O zaman RAB'bin adına yakaran herkes kurtulacak; çünkü RAB'bin dediği gibi, Siyon Dağı'nda ve Yeruşalim'de kurtulanlar olacak, sağ kalanlar arasında da RAB'bin çağırdıkları bulunacak.

3

[1] "Çünkü işte, o günlerde, o zamanda, Yahuda'nın ve Yeruşalim'in talihini geri getirdiğimde, [2] bütün ulusları toplayacağım, onları Yehoşafat Vadisi'ne indireceğim. Orada halkım için, mirasım İsrail için onlarla yargıya gireceğim. Çünkü halkımı uluslar arasına dağıttılar, ülkemi paylaştılar, [3] halkım için kura çektiler, bir oğlanı fahişe karşılığında verdiler, bir kızı da şarap karşılığında satıp içtiler." [4] "Evet, sizin benimle ne işiniz var, ey Sur, Sayda ve bütün Filist bölgesi? Bana karşılık mı vereceksiniz? Bana karşılık verecekseniz, verdiğiniz karşılığı hızla, hemen kendi başınıza geri çevireceğim. [5] Çünkü gümüşümü ve altınımı aldınız, en güzel hazinelerimi tapınaklarınıza taşıdınız. [6] Yahuda halkını ve Yeruşalim halkını sınırlarından uzağa sürmek için Greklerin oğullarına sattınız. [7] İşte, onları sattığınız yerden çıkaracağım, verdiğiniz karşılığı kendi başınıza geri çevireceğim. [8] Oğullarınızı ve kızlarınızı Yahuda halkının eline satacağım; onlar da bunları uzak bir ulus olan Şevalılara satacak. Çünkü bunu RAB söyledi." [9] Bunu uluslar arasında duyurun: "Savaşa hazırlanın! Yiğitleri harekete geçirin. Bütün savaşçılar yaklaşsın, ileriye çıksın. [10] Saban demirlerinizi kılıçlara, bağ budama bıçaklarınızı mızraklara dövün. Güçsüz olan, 'Ben güçlüyüm' desin." [11] "Acele edin, gelin, ey çevredeki bütün uluslar, toplanın." Ey RAB, yiğitlerini oraya indir. [12] "Uluslar uyansın, Yehoşafat Vadisi'ne çıksın. Çünkü çevredeki bütün ulusları yargılamak için orada oturacağım. [13] Orağı vurun, çünkü ekin olgunlaştı. Gelin, çiğneyin, çünkü üzüm sıkma çukuru doldu, tekneler taşıyor. Çünkü kötülükleri büyüktür." [14] Kalabalıklar, kalabalıklar, Karar Vadisi'nde! Çünkü RAB'bin günü Karar Vadisi'nde yakındır. [15] Güneşle ay kararadı, yıldızlar parıltılarını kesti. [16] RAB Siyon'dan kükreyecek, Yeruşalim'den gür sesini duyuracak; gökler ve yer sarsılacak. Ama RAB halkına sığınak, İsrail halkına kale olacak. [17] "Böylece

benim, kutsal dağım Siyon'da yaşayan Tanrınız RAB olduğumu bileceksiniz. O zaman Yeruşalim kutsal olacak, yabancılar artık onun içinden geçmeyecek. [18] O gün dağlardan tatlı şarap damlayacak, tepeler süt akıtacak, Yahuda'nın bütün dereleri sularla akacak. RAB'bin evinden bir pınar çıkacak, Şittim Vadisi'ni sulayacak. [19] Mısır viran olacak, Edom ıssız bir çöle dönecek. Çünkü Yahuda halkına zorbalık ettiler, ülkelerinde suçsuz kanı döktüler. [20] Ama Yahuda sonsuza dek oturulacak, Yeruşalim kuşaktan kuşağa yaşayacak. [21] Kan suçlarını, şimdiye dek temizlemediğim halde, temizleyeceğim, çünkü RAB Siyon'da yaşar."

Amos

1

[1] Tekoalı çobanlardan Amos'un sözleri. Bunları, Yahuda Kralı Uzziya'nın günlerinde ve İsrail Kralı, Yoaş oğlu Yarovam'ın günlerinde, depremden iki yıl önce İsrail hakkında gördü. [2] Şöyle dedi: "RAB Siyon'dan kükreyecek, Yeruşalim'den sesini yükseltecek; çobanların otlakları yasa boğulacak, Karmel'in doruğu kuruyacak." [3] RAB şöyle diyor: "Şam'ın üç suçu için, evet, dört suçu için, verdiğim cezayı geri almayacağım; çünkü Gilat'ı demir harman dövenleriyle dövdüler. [4] Hazael'in hanedanına ateş salacağım, Ben-Hadat'ın saraylarını yiyip bitirecek. [5] Şam'ın sürgüsünü kıracağım, Aven Vadisi'nden yaşayanı, Beyt-Eden'den asa tutanı yok edeceğim; Aram halkı Kir'e sürgüne gidecek," diyor RAB. [6] RAB şöyle diyor: "Gazze'nin üç suçu için, evet, dört suçu için, verdiğim cezayı geri almayacağım; çünkü bütün bir halkı sürgün edip Edom'a teslim ettiler. [7] Gazze suruna ateş salacağım, saraylarını yiyip bitirecek. [8] Aşdot'tan yaşayanı, Aşkelon'dan asa tutanı yok edeceğim; Elimi Ekron'a karşı çevireceğim, Filistliler'den geriye kalanlar yok olacak," diyor Egemen RAB. [9] RAB şöyle diyor: "Sor'un üç suçu için, evet, dört suçu için, verdiğim cezayı geri almayacağım; çünkü bütün bir halkı Edom'a teslim ettiler, kardeşlik antlaşmasını da hatırlamadılar. [10] Sor suruna ateş salacağım, saraylarını yiyip bitirecek." [11] RAB şöyle diyor: "Edom'un üç suçu için, evet, dört suçu için, verdiğim cezayı geri almayacağım; çünkü kardeşini kılıçla kovaladı, bütün acımasını bir yana attı; öfkesi durmadan parçaladı, hıncını sonsuza dek korudu. [12] Teman'a ateş salacağım, Bozra'nın saraylarını yiyip bitirecek." [13] RAB şöyle diyor: "Ammon oğullarının üç suçu için, evet, dört suçu için, verdiğim cezayı geri almayacağım; çünkü sınırlarını genişletmek için Gilat'taki gebe kadınların karınlarını yardılar. [14] Rabba surunda bir ateş yakacağım, saraylarını yiyip bitirecek; savaş gününde savaş çığlıklarıyla, kasırga gününde fırtınayla birlikte. [15] Kralları sürgüne gidecek, önderleri de onunla birlikte," diyor RAB.

2

[1] RAB şöyle diyor: "Moav'ın üç suçu, evet, dört suçu yüzünden cezasını geri almayacağım; çünkü Edom kralının kemiklerini yakıp kireç etti. [2] Moav'ın üzerine ateş salacağım, Keriot'un saraylarını yiyip bitirecek. Moav kargaşa içinde, savaş naraları ve boru sesi arasında ölecek. [3] Aralarından yöneticiyi yok edeceğim, onunla birlikte bütün önderlerini öldüreceğim," diyor RAB. [4] RAB şöyle diyor: "Yahuda'nın üç suçu, evet, dört suçu yüzünden cezasını geri almayacağım; çünkü RAB'bin yasasını reddettiler, kurallarına uymadılar. Atalarının izlediği yalanlar onları yoldan saptırdı. [5] Ama Yahuda'nın üzerine ateş salacağım, Yeruşalim'in saraylarını yiyip bitirecek." [6] RAB şöyle diyor: "İsrail'in üç suçu, evet, dört suçu yüzünden cezasını geri almayacağım; çünkü doğru kişiyi gümüş karşılığında, yoksulu da bir çift çarık karşılığında sattılar. [7] Yoksulların başını yerin tozuna bastırıyor, ezilenlerin hakkını çiğniyorlar. Bir adamla babası aynı genç kadınla yatıyor; böylece kutsal adımı bayağılaştırıyorlar. [8] Her sunağın yanında rehine alınmış giysilerin üstüne uzanıyorlar; Tanrıları'nın evinde, para cezasına çarptırdıkları kişilerin şarabını içiyorlar. [9] Oysa önlerinden Amorlu'yu ben yok ettim; boyu sedirler kadar uzundu, meşeler gibi güçlüydü. Meyvesini yukarıdan, köklerini aşağıdan ben yok ettim. [10] Sizi Mısır'dan ben çıkardım, Amorlu'nun ülkesine sahip olmanız için çölde kırk yıl size yol gösterdim. [11] Oğullarınızdan bazılarını peygamber, gençlerinizden bazılarını da adanmış kişi olarak ben yetiştirdim. Ey İsrail halkı, böyle değil mi?" diyor RAB. [12] "Ama siz adanmış kişilere şarap içirdiniz, peygamberlere de, 'Peygamberlik etmeyin!' diye buyurdunuz. [13] İşte, ben de bulunduğunuz yerde sizi ezeceğim; tıpkı ekin yüklü bir arabanın ezmesi gibi. [14] Çevik olan kaçamayacak, güçlü olan gücünü toparlayamayacak, yiğit olan canını kurtaramayacak. [15] Yay tutan dayanamayacak, ayağı çabuk olan kaçamayacak, ata binen de canını kurtaramayacak. [16] O gün yiğitlerin en yüreklisi bile çıplak halde kaçacak," diyor RAB.

3

[1] Ey İsrail halkı, RAB'bin size karşı, Mısır diyarından
çıkardığı bütün soy hakkında söylediği şu sözü
dinleyin: [2] "Yeryüzündeki bütün soylar arasından
yalnız sizi seçtim. Bu yüzden bütün suçlarınızın
hesabını sizden soracağım." [3] Anlaşmadıkça iki kişi
birlikte yürür mü? [4] Aslan avı yokken çalılıkta
kükreyecek mi? Genç aslan bir şey yakalamadıysa
ininden haykırır mı? [5] Yerde kendisi için tuzak
kurulmamışsa kuş tuzağa düşer mi? Yakalanacak
hiçbir şey yokken kapan yerden fırlar mı? [6] Kentte
boru çalınsa halk korkmaz mı? Bir kentin başına
felaket gelse, bunu RAB yapmış olmaz mı? [7] Egemen
RAB, sırlarını kulları olan peygamberlere açmadıkça
hiçbir şey yapmaz. [8] Aslan kükredi; kim korkmaz?
Egemen RAB konuştu; kim peygamberlik etmeden
durabilir? [9] Aşdot'taki saraylarda, Mısır diyarındaki
saraylarda ilan edin; "Samiriye'nin dağları üzerinde
toplanın; onun ortasındaki kargaşayı, içindeki
baskıları görün." [10] RAB diyor ki, "Doğru olanı
yapmayı bilmiyorlar; saraylarında zorbalıkla ve
yağmayla biriktiriyorlar." [11] Bu yüzden Egemen RAB
şöyle diyor: "Ülkenin çevresini bir düşman saracak;
kalelerini yıkacak, hisarların yağmalanacak." [12] RAB
şöyle diyor: "Çoban aslanın ağzından iki bacak ya da
bir kulak parçası nasıl kurtarırsa, Samiriye'de sedirin
köşesinde ve yatağın ipek örtüleri üzerinde oturan
İsrail halkı da öyle kurtarılacak." [13] "Dinleyin, Yakup
soyuna karşı tanıklık edin," diyor Egemen RAB,
Orduların Tanrısı. [14] "İsrail'in başkaldırılarını
cezalandıracağım gün, Beytel'in sunaklarını da
cezalandıracağım; sunağın boynuzları kesilip yere
düşecek. [15] Kışlık evi yazlık evle birlikte vuracağım;
fildişi evler yok olacak, büyük evlerin sonu gelecek,"
diyor RAB.

4

[1] Samiriye dağında yaşayan Başan inekleri, bu sözü
dinleyin; yoksullara baskı yapan, muhtaçları ezen,
kocalarına, "Getirin de içelim!" diyen sizler! [2]
Egemen RAB kutsallığı üzerine ant içti: "İşte,
üzerinize günler geliyor; sizi kancalarla, arkanızdan
kalanlarınızı da olta iğneleriyle sürükleyecekler." [3]
Duvarlardaki gediklerden çıkacaksınız, her biriniz
dosdoğru önüne; Harmon'a atılacaksınız," diyor
RAB. [4] "Beytel'e gidin de günah işleyin; Gilgal'a gidin
de günahınızı artırın. Her sabah kurbanlarınızı, her
üç günde bir ondalıklarınızı getirin. [5] Mayalı
ekmekten şükran sunusu sunun, gönüllü sunuları
duyurun, bunlarla övünün; çünkü siz ey İsrail halkı,
bunları seversiniz," diyor Egemen RAB. [6] "Ben de
bütün kentlerinizde size açlıktan dişlerinizi tertemiz
bıraktım, bütün kasabalarınızda ekmeği eksik ettim;
yine de bana dönmediniz," diyor RAB. [7] "Hasada
daha üç ay varken yağmuru sizden ben esirgedim. Bir
kentin üzerine yağmur yağdırdım, öbür kentin
üzerine yağdırmadım. Bir tarla yağmur aldı, yağmur
almayan öbür tarla kuruyup gitti. [8] İki üç kent su
içmek için bir kente sendeleyerek gitti, ama kanasıya
içemedi; yine de bana dönmediniz," diyor RAB. [9]
"Bahçelerinizi ve bağlarınızı defalarca kavurucu yelle
ve küfle vurdum; incir ağaçlarınızı ve zeytin
ağaçlarınızı çekirgeler yiyip bitirdi; yine de bana
dönmediniz," diyor RAB. [10] "Aranıza Mısır'a
gönderdiğim türden salgınlar saldım. Genç
adamlarınızı kılıçla öldürdüm, atlarınızı götürdüm;
ordugâhlarınızın kokusunu burnunuza kadar
çıkardım; yine de bana dönmediniz," diyor RAB. [11]
"Aranızdan bazılarını, Tanrı'nın Sodom ile Gomora'yı
altüst ettiği gibi altüst ettim; siz de ateşten çekilip
alınmış yanık bir odun parçası gibiydiniz; yine de
bana dönmediniz," diyor RAB. [12] "Bu yüzden ey
İsrail, sana bunu yapacağım. Sana bunu yapacağım
için, ey İsrail, Tanrın'la karşılaşmaya hazırlan. [13]
Çünkü işte, dağları biçimlendiren, rüzgârı yaratan,
insana düşüncesini bildiren, sabahı karanlığa
çeviren, yeryüzünün yüksek yerleri üzerinde yürüyen
odur; onun adı RAB, Orduların Tanrısı'dır.

5

[1] Ey İsrail halkı, sizin üzerinize ağıt olarak
yükselttiğim şu sözü dinleyin. [2] "İsrail'in bakiresi
düştü, Bir daha kalkmayacak. Kendi toprağına serilip
kaldı, Onu kaldıran yok." [3] Çünkü Egemen RAB şöyle
diyor: "Bin kişiyle çıkan kentin yüz kişisi kalacak, Yüz
kişiyle çıkanınsa İsrail halkı için on kişisi kalacak." [4]

Çünkü RAB, İsrail halkına şöyle diyor: “Beni arayın, yaşarsınız; 5 ama Beytel'i aramayın, Gilgal'a gitmeyin, Beer-Şeva'dan geçmeyin; çünkü Gilgal kesinlikle sürgüne gidecek, Beytel de hiçliğe dönecek.” 6 RAB'bi arayın, yaşarsınız; yoksa Yusuf'un halkında ateş gibi patlak verir, onu yiyip bitirir, Beytel'de onu söndürecek kimse olmaz. 7 Ey adaleti pelin otuna çevirenler, doğruluğu yere atanlar: 8 Ülker'i ve Orion'u yaratanı arayın; ölüm gölgesini sabaha çeviren, gündüzü geceyle karartan, denizin sularını çağırıp yeryüzünün üzerine döken odur. O'nun adı RAB'dir. 9 Güçlünün üzerine ansızın yıkım getirir, yıkım kalenin üstüne gelir. 10 Kent kapısında azarlayan kişiden nefret ediyorlar, doğruyu söyleyenden tiksiniyorlar. 11 Yoksulu çiğnediğiniz, ondan buğday vergisi aldığınız için, yontma taştan evler yaptınız, ama içlerinde oturmayacaksınız; güzel bağlar diktiniz, ama şaraplarını içmeyeceksiniz. 12 Çünkü suçlarınızın ne kadar çok, günahlarınızın ne kadar büyük olduğunu biliyorum. Doğru kişiye baskı yapıyorsunuz, rüşvet alıyorsunuz, yoksulları mahkemede haklarından yoksun bırakıyorsunuz. 13 Bu yüzden akıllı kişi böyle bir zamanda susar, çünkü zaman kötüdür. 14 İyiyi arayın, kötüyü değil ki yaşayasınız; o zaman Orduların Tanrısı RAB, sizin dediğiniz gibi sizinle olur. 15 Kötüden nefret edin, iyiyi sevin, mahkemede adaleti yerleştirin. Belki Orduların Tanrısı RAB, Yusuf'un sağ kalanlarına lütfeder.” 16 Bu yüzden RAB, Orduların Tanrısı Egemen şöyle diyor: “Bütün meydanlarda feryat olacak; bütün sokaklarda, ‘Eyvah! Eyvah!’ diyecekler. Çiftçiyi yasa çağıracaklar, ağıt yakmayı bilenleri feryada çağıracaklar. 17 Bütün bağlarda feryat olacak; çünkü aranızdan geçeceğim,” diyor RAB. 18 “RAB'bin gününü özleyenlerin vay haline! RAB'bin gününü niçin istiyorsunuz? O gün aydınlık değil, karanlık olacak. 19 Aslandan kaçan bir adamın karşısına ayı çıkması gibi, ya da eve girip elini duvara dayadığında yılanın onu sokması gibi. 20 RAB'bin günü aydınlık değil, karanlık olmayacak mı? Evet, kapkaranlık olacak, içinde hiç parıltı olmayacak. 21 Bayramlarınızdan nefret ediyorum, onları küçümsüyorum; toplanmalarınıza katlanamıyorum. 22 Bana yakmalık sunularınızı ve tahıl sunularınızı sunsanız da, onları kabul etmeyeceğim; besili hayvanlarınızın esenlik sunularına da bakmayacağım. 23 Ezgilerinizin gürültüsünü önümden kaldırın! Çenklerinizin ezgisini dinlemeyeceğim. 24 Adalet ırmaklar gibi coşsun, doğruluk da gür bir akarsu gibi aksın. 25 “Ey İsrail halkı, çölde kırk yıl boyunca bana kurbanlar ve sunular mı getirdiniz? 26 Sizse kralınızın çadırını, putlarınızın kutsal yerini, kendinize yaptığınız ilahın yıldızını taşıdınız. 27 Bu yüzden sizi Şam'ın ötesine sürgüne göndereceğim,” diyor adı Orduların Tanrısı olan RAB.

6

1 Siyon'da rahat içinde yaşayanların, Samiriye Dağı'nda kendini güvende sananların vay hâline! Ulusların önde gelen ulusunun seçkin adamlarıdır bunlar; İsrail halkı onlara gider. 2 Kalne'ye gidip bakın; oradan büyük Hamat'a geçin; sonra Filistliler'in Gat kentine inin. Bunlar bu krallıklardan daha mı iyi? Sınırları sizin sınırlarınızdan daha mı geniş? 3 Siz kötü günü uzak sanıyorsunuz, ama zorbalığın egemenliğini yakına getiriyorsunuz. 4 Fildişi kakmalı yataklara uzanıp sedirlerine yayılıyorlar; sürüden kuzular, ağıldan besili buzağılar yiyorlar. 5 Lirin tellerini tıngırdatıyorlar; Davut gibi kendileri için çalgılar icat ediyorlar. 6 Kâselerle şarap içiyor, en seçkin yağlarla bedenlerini yağlıyorlar; ama Yusuf'un yıkımı için yas tutmuyorlar. 7 Bu yüzden şimdi sürgüne ilk gidenlerle birlikte sürgüne gidecekler; yayılıp eğlenenlerin şöleni sona erecek. 8 Egemen RAB kendisi üzerine ant içti,” diyor Orduların Tanrısı RAB: “Yakup'un gururundan iğreniyorum, kalelerinden nefret ediyorum. Bu yüzden kenti ve içindeki her şeyi teslim edeceğim.” 9 Bir evde on adam kalsa bile ölecekler. 10 Bir adamın akrabası, yani cesetleri evden çıkarmak için onu yakacak olan kişi, onu kaldırıp götürdüğünde evin en iç tarafındaki birine, “Senin yanında başka biri var mı?” diye sorarsa, o da, “Yok,” der. Sonra öteki, “Sus!” der, “RAB'bin adını anmamalıyız.” 11 Çünkü işte, RAB buyuruyor: Büyük ev parça parça olacak, küçük ev de kırıntılara dönüşecek. 12 Atlar kayalıklarda koşar mı? Orası öküzlerle sürülür mü? Ama siz adaleti zehre, doğruluğun meyvesini acılığa çevirdiniz. 13 Siz değersiz bir şeye seviniyorsunuz; “Boynuzları kendi gücümüzle elde etmedik mi?” diyorsunuz. 14 Çünkü işte, ey İsrail halkı, size karşı

bir ulus çıkaracağım," diyor Orduların Tanrısı RAB. "Hamat Girişi'nden Arava Irmağı'na kadar size baskı yapacaklar."

7

[1] Egemen RAB bana şunu gösterdi: Bakın, sonradan biten otlar filizlenmeye başlarken çekirgeleri oluşturuyordu; bunlar kralın biçtirdiği ürünün ardından çıkan ottu. [2] Onlar ülkenin otunu yiyip bitirince ben, "Egemen RAB, ne olur bağışla! Yakup nasıl ayakta kalabilir? Çünkü o küçüktür" dedim. [3] RAB bunun için yumuşadı. RAB, "Bu olmayacak" dedi. [4] Egemen RAB bana şunu gösterdi: Bakın, Egemen RAB ateşle yargılamak için çağırıyordu; ateş engin derinliği kuruttu, ülkeyi de yiyip bitirmek üzereydi. [5] Bunun üzerine, "Egemen RAB, ne olur dur! Yakup nasıl ayakta kalabilir? Çünkü o küçüktür" dedim. [6] RAB bunun için yumuşadı. Egemen RAB, "Bu da olmayacak" dedi. [7] Bana şunu gösterdi: Bakın, Rab çekülle yapılmış bir duvarın yanında duruyordu; elinde de bir çekül vardı. [8] RAB bana, "Amos, ne görüyorsun?" dedi. Ben, "Bir çekül" dedim. O zaman Rab, "Bak, halkım İsrail'in ortasına bir çekül koyuyorum. Artık onları bir daha bağışlamayacağım. [9] İshak'ın tapınma yerleri ıssız kalacak, İsrail'in kutsal yerleri yıkıma uğrayacak; Yerovam'ın hanedanına karşı kılıçla ayağa kalkacağım" dedi. [10] Bunun üzerine Beytel Kâhini Amatsya, İsrail Kralı Yerovam'a haber gönderip şöyle dedi: "Amos İsrail halkının ortasında sana karşı düzen kurdu. Ülke onun bütün sözlerine katlanamaz. [11] Çünkü Amos şöyle diyor: 'Yerovam kılıçla ölecek, İsrail de kesinlikle ülkesinden sürgüne götürülecek.'" [12] Amatsya Amos'a da, "Ey görücü, git, Yahuda ülkesine kaç. Ekmeğini orada ye, peygamberliğini de orada yap. [13] Ama Beytel'de artık peygamberlik etme; çünkü burası kralın kutsal yeridir, krallığın tapınağıdır!" dedi. [14] Amos Amatsya'ya şöyle karşılık verdi: "Ben peygamber değildim, peygamber oğlu da değildim; sürü güden biriydim, yemiş veren yabani incir ağaçlarıyla ilgilenirdim. [15] RAB beni sürünün ardından aldı ve bana, 'Git, halkım İsrail'e peygamberlik et' dedi. [16] Şimdi RAB'bin sözünü dinle: Sen, 'İsrail'e karşı peygamberlik etme, İshak soyuna karşı söz söyleme' diyorsun. [17] Bu yüzden RAB şöyle diyor: 'Karın kentte fahişe olacak, oğulların da kızların da kılıçla düşecek, toprağın ip çekilerek bölünecek; sen kendin murdar bir ülkede öleceksin, İsrail de kesinlikle ülkesinden sürgüne götürülecek.'

8

[1] Egemen RAB bana şunu gösterdi: Yaz meyveleri dolu bir sepet. [2] Bana, "Amos, ne görüyorsun?" dedi. "Yaz meyveleri dolu bir sepet görüyorum" dedim. O zaman RAB bana şöyle dedi: "Halkım İsrail için son geldi. Artık onları bir daha es geçmeyeceğim." [3] "O gün tapınağın ezgileri feryada dönecek" diyor Egemen RAB. "Cesetler çok olacak. Her yere sessizlik içinde dışarı atılacaklar." [4] Bunu dinleyin, ey yoksulu yutmak isteyenler, ey ülkedeki düşkünü yok edenler, [5] şöyle diyorsunuz: 'Yeni Ay ne zaman bitecek de tahıl satacağız? Şabat ne zaman geçecek de buğday pazarlayacağız? Efayı küçültüp şekeli büyüteceğiz, hileli terazilerle aldatacağız; [6] yoksulları gümüşle, düşkünleri bir çift çarık karşılığında satın alacağız, buğdayla birlikte kırpıntıları da satacağız.'" [7] RAB, Yakup'un övüncü üzerine ant içti: "Onların yaptıklarının hiçbirini asla unutmayacağım." [8] Bunun yüzünden ülke sarsılmayacak mı, içinde yaşayan herkes yas tutmayacak mı? Evet, bütünüyle Irmak gibi kabaracak, Mısır Irmağı gibi çalkalanıp yine alçalacak. [9] "O gün olacak ki" diyor Egemen RAB, "güneşi öğleyin batıracağım, açık günde yeryüzünü karartacağım." [10] "Bayramlarınızı yasa, bütün ezgilerinizi ağıta çevireceğim. Her bele çul kuşatacağım, her başı kelleştireceğim. Bunu biricik oğul için tutulan yasa çevireceğim; sonu da acı bir gün gibi olacak." [11] "İşte günler geliyor" diyor Egemen RAB, "ülkeye kıtlık göndereceğim; ekmek kıtlığı değil, su susuzluğu değil, RAB'bin sözlerini işitme kıtlığı." [12] Denizden denize, kuzeyden doğuya kadar dolaşacaklar; RAB'bin sözünü aramak için oradan oraya koşacaklar, ama bulamayacaklar. [13] O gün güzel kızlar da genç adamlar da susuzluktan bayılacak. [14] Samiriye'nin günahı üzerine ant içenler,

‘Dan, ilahın yaşadıkça’ diyenler, ‘Beer-Şeva’nın yolu yaşadıkça’ diyenler düşecek, bir daha ayağa kalkmayacaklar.”

9

[1] Rab'bi sunağın yanında dururken gördüm. Şöyle dedi: “Sütun başlıklarına vur da eşikler sarsılsın; hepsinin başı üzerinde onları paramparça et. Geriye kalanları kılıçla öldüreceğim. Onlardan kaçan olmayacak, kurtulan olmayacak.” [2] Ölüler diyarını kazıp oraya inseler bile, elim onları oradan alacak; göklere çıksalar bile, onları oradan indireceğim. [3] Karmel'in tepesine gizlenseler bile, onları orada arayıp bulacağım ve çıkaracağım; gözümden uzak, denizin dibine saklansalar bile, orada yılana buyruk vereceğim, onları sokacak. [4] Düşmanlarının önünde sürgüne gitseler bile, orada kılıca buyruk vereceğim, onları öldürecek. Gözlerimi iyilik için değil, kötülük için üzerlerine dikeceğim.” [5] Çünkü toprağa dokunup onu eriten kişi, Orduların Tanrısı Egemen RAB'dir; ülkede yaşayan herkes yas tutacak. Bütün ülke Irmak gibi kabaracak, Mısır Irmağı gibi alçalıp çekilecek. [6] Göklerde üst odalarını kuran, yeryüzü üzerinde kubbesini temellendiren odur; denizin sularını çağırıp yeryüzünün üstüne döken odur. Adı RAB'dir. [7] RAB şöyle diyor: “Ey İsrail halkı, siz benim için Kûşluların çocukları gibi değil misiniz? İsrail'i Mısır ülkesinden, Filistliler'i Kaftor'dan, Aramlılar'ı da Kir'den ben çıkarmadım mı?” [8] “İşte, Egemen RAB'bin gözleri günahlı krallığın üzerindedir; onu yeryüzünden silip yok edeceğim. Yine de Yakup soyunu büsbütün yok etmeyeceğim,” diyor RAB. [9] “Çünkü işte, buyruk vereceğim; İsrail soyunu bütün uluslar arasında elekten geçirilen tahıl gibi eleyeceğim, ama en küçük tanecik bile yere düşmeyecek. [10] Halkımın arasında, ‘Felaket bize erişmeyecek, bizi bulmayacak’ diyen bütün günahkârlar kılıçtan ölecek. [11] “O gün Davut'un yıkılmış çadırını yeniden kaldıracağım; gediklerini kapatacağım, yıkıntılarını yeniden kaldıracağım, onu eski günlerdeki gibi kuracağım. [12] Öyle ki Edom'dan geriye kalanlara ve adımla anılan bütün uluslara sahip olsunlar,” diyor bunu yapan RAB. [13] RAB, “İşte günler geliyor ki, süren kişi orakçıyı yetişecek, üzüm ezen kişi de tohum ekeni; dağlardan tatlı şarap damlayacak, bütün tepelerden akacak,” diyor. [14] Halkım İsrail'i sürgünden geri getireceğim; yıkılmış kentleri yeniden kurup orada oturacaklar. Bağlar dikip şarabını içecekler, bahçeler yapıp meyvesini yiyecekler. [15] Onları kendi topraklarına dikeceğim; onlara verdiğim topraktan bir daha sökülmeyecekler,” diyor Tanrın RAB.

Ovadya

1

[1] Ovadya'nın görümü. Edom'la ilgili olarak Egemen RAB şöyle diyor: RAB'den bir haber duyduk; ulusların arasına bir ulak gönderildi: “Kalkın, ona karşı savaşmak için ayağa kalkalım.” [2] İşte, seni ulusların arasında küçük kıldım. Büyük ölçüde hor görülüyorsun. [3] Yüreğinin gururu seni aldattı; ey kaya yarıklarında yaşayan, evi yükseklerde olan, yüreğinde, ‘Beni yere kim indirebilir?’ diyen kişi. [4] Kartal gibi yükseklere çıksan da, yuvanı yıldızların arasına kursan da, seni oradan aşağı indireceğim,” diyor RAB. [5] “Hırsızlar sana gelseydi, gece yağmacıları gelseydi, eyvah, başına ne yıkım gelirdi, ancak kendilerine yetecek kadar çalmazlar mıydı? Üzüm toplayanlar sana gelseydi, birkaç salkım artık bırakmazlar mıydı? [6] Esav nasıl da didik didik arandı! Gizli hazineleri nasıl da ortaya çıkarıldı! [7] Seninle antlaşma yapanların hepsi seni sınıra kadar götürdü. Seninle barış içinde yaşayanlar seni aldattı, sana üstün geldi. Ekmeğini yiyen dostların altına tuzak kurdu. Onda anlayış yok.” [8] “O gün,” diyor RAB, “Edom'dan bilgeleri, Esav'ın dağından anlayışı yok etmeyecek miyim? [9] Ey Teman, yiğitlerin dehşete kapılacak; öyle ki Esav'ın dağındaki herkes kıyımla yok edilecek. [10] Kardeşin Yakup'a yaptığın zorbalık yüzünden utanç seni örtecek ve sonsuza dek yok edileceksin. [11] Senin karşıda durduğun günde, yabancılar onun malını götürdüğü günde, yabancılar onun kapılarından girip Yeruşalim için kura çektiğinde, sen de onlardan biri gibiydin. [12] Kardeşine felaket gününde küçümseyerek bakmamalıydın. Yahuda halkının yıkım gününde sevinmemeliydin. Sıkıntı gününde büyük konuşmamalıydın. [13] Halkımın kapısından felaket günlerinde girmemeliydin. Onların felaket gününde sıkıntılarına küçümseyerek bakmamalıydın. Felaket günlerinde servetlerine el uzatmamalıydın. [14] Kaçanlarını yok etmek için yol ağızlarında durmamalıydın. Sıkıntı gününde sağ kalanlarını teslim etmemeliydin. [15] Çünkü RAB'bin günü bütün uluslar için yakındır! Sen nasıl yaptıysan, sana da öyle yapılacak. Yaptıkların kendi başına geri dönecek. [16] Çünkü siz benim kutsal dağımda nasıl içtiyseniz, bütün uluslar da durmadan öyle içecek. Evet, içecekler, son damlasına kadar yutacaklar; sanki hiç var olmamış gibi olacaklar. [17] Ama Siyon Dağı'nda kurtulanlar olacak ve orası kutsal olacak. Yakup'un soyu onların mülklerine sahip olacak. [18] Yakup'un soyu ateş olacak, Yusuf'un soyu alev olacak, Esav'ın soyu ise anız olacak. Onları yakıp bitirecekler, onları yiyip tüketecekler. Esav'ın soyundan sağ kalan olmayacak.” Çünkü RAB konuştu. [19] Güneydekiler Esav'ın dağına, Şefela'dakiler Filistliler'in ülkesine sahip olacak. Efrayim'in kırlarına ve Samiriye'nin kırlarına sahip olacaklar. Benyamin de Gilat'a sahip olacak. [20] İsrail halkının bu sürgün topluluğu, Kenanlılar arasında Sarefat'a kadar uzanan yerleri mülk edinecek. Sefarad'da bulunan Yeruşalim sürgünleri de Negev kentlerine sahip olacak. [21] Kurtarıcılar Esav'ın dağını yargılamak için Siyon Dağı'na çıkacak ve krallık RAB'bin olacak.

Yunus

1

[1] RAB'bin sözü Amittay oğlu Yunus'a şöyle geldi: [2] “Kalk, o büyük kent Ninova'ya git ve ona karşı seslen. Çünkü kötülükleri önüme kadar yükseldi.” [3] Ama Yunus, RAB'bin huzurundan Tarşiş'e kaçmak için kalktı. Yafa'ya indi, Tarşiş'e giden bir gemi buldu. Ücretini ödedi ve RAB'bin huzurundan Tarşiş'e gitmek üzere onlarla birlikte gemiye bindi. [4] RAB denizin üzerine şiddetli bir rüzgâr gönderdi. Denizde öyle büyük bir fırtına koptu ki gemi parçalanacak gibiydi. [5] Denizciler korkuya kapıldı, her biri kendi ilahına yakardı. Gemiyi hafifletmek için içindeki yükleri denize attılar. Ama Yunus geminin iç taraflarına inmişti; orada uzanmış, derin bir uykuya dalmıştı. [6] Gemi kaptanı yanına gelip ona, “Nasıl böyle uyuyabiliyorsun? Kalk, Tanrı'na yakar! Belki Tanrı bizi düşünür de yok olmayız” dedi. [7] Sonra birbirlerine, “Gelin, kura çekelim de başımıza gelen bu felaketin kimin yüzünden olduğunu öğrenelim” dediler. Kura çektiler, kura Yunus'a düştü. [8] Ona, “Ne olur, söyle bize, başımıza gelen bu felaket kimin yüzünden? Ne iş yapıyorsun? Nereden geliyorsun? Ülken neresi? Hangi halktansın?” dediler. [9] Yunus onlara, “Ben İbrani'yim. Denizi de karayı da yaratan göklerin Tanrısı RAB'den korkarım” dedi. [10] Bunun üzerine adamları büyük bir korku sardı. Ona, “Sen ne yaptın?” dediler. Çünkü RAB'bin huzurundan kaçtığını biliyorlardı; bunu onlara kendisi söylemişti. [11] Sonra ona, “Deniz bizim için dinsin diye sana ne yapalım?” dediler. Çünkü deniz gittikçe azıyordu. [12] Yunus onlara, “Beni kaldırıp denize atın; o zaman deniz sizin için dinecektir. Çünkü bu büyük fırtınanın başınıza benim yüzümden geldiğini biliyorum” dedi. [13] Yine de adamlar karaya dönmek için var güçleriyle kürek çektiler, ama başaramadılar. Çünkü deniz onlara karşı gittikçe azıyordu. [14] Bunun üzerine RAB'be yakarıp şöyle dediler: “Ne olur RAB, bu adamın canı yüzünden ölmeyelim. Suçsuz kanını üzerimize yükleme. Çünkü sen, ey RAB, dilediğini yaptın.” [15] Sonra Yunus'u kaldırıp denize attılar; deniz hiddetini bıraktı. [16] Bunun üzerine adamlar RAB'den büyük korku duydular. RAB'be kurban sundular ve adaklar adadılar. [17] RAB Yunus'u yutması için büyük bir balık hazırladı. Yunus üç gün üç gece balığın karnında kaldı.

2

[1] Yunus balığın karnından Tanrısı RAB'be dua etti. [2] Şöyle dedi: “RAB'be sıkıntım içinden seslendim, o bana karşılık verdi. Ölüler diyarının bağrından yardım diye haykırdım, sesimi duydun. [3] Çünkü beni derinliklere, denizlerin yüreğine sen attın. Seller çevremi sardı. Bütün dalgaların, bütün kabaran suların üzerimden geçti. [4] Ben de, ‘Gözünün önünden atıldım, yama kutsal tapınağına yine bakacağım’ dedim. [5] Sular canıma dek çevremi sardı, derinlik dört yanımı kuşattı, başıma yosunlar sarıldı. [6] Dağların köklerine kadar indim. Dünya sürgüleriyle beni sonsuza dek kapattı. Ama sen canımı çukurdan çıkardın, ey Tanrım RAB. [7] İçimde canım tükenirken RAB'bi andım. Duam sana, kutsal tapınağına ulaştı. [8] Boş, yalancı putlara bağlananlar, kendilerine gösterilen vefalı sevgiyi bırakırlar. [9] Ama ben şükran sesleriyle sana kurban sunacağım. Adadığım şeyi yerine getireceğim. Kurtuluş RAB'dendir.” [10] RAB balığa buyurdu, balık da Yunus'u kuru toprağa kustu.

3

[1] RAB'bin sözü Yunus'a ikinci kez geldi: [2] “Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve sana söyleyeceğim bildiriyi ona duyur.” [3] Bunun üzerine Yunus kalktı, RAB'bin sözü uyarınca Ninova'ya gitti. Ninova çok büyük bir kentti; baştan başa dolaşmak üç gün sürüyordu. [4] Yunus kentin içine doğru bir günlük yol aldıktan sonra seslenip şöyle dedi: “Kırk gün sonra Ninova altüst edilecek!” [5] Ninova halkı Tanrı'ya iman etti. Oruç ilan ettiler; büyük küçük hepsi çula büründü. [6] Bu haber Ninova kralına ulaşınca tahtından kalktı, kaftanını çıkarıp çula büründü ve küllerin içine oturdu. [7] Kral ve soylularının

buyruğuyla Ninova'da şu duyuruyu yayımlattı: “Ne insan ne hayvan, ne sürü ne davar hiçbir şey tatmasın. Otlamasınlar, su da içmesinler. 8 İnsan da hayvan da çula bürünsün. Herkes var gücüyle Tanrı'ya yakarsın. Herkes kötü yolundan, ellerindeki zorbalıktan dönsün. 9 Kim bilir, belki Tanrı döner de merhamet eder; kızgın öfkesinden vazgeçer de yok olmayız.” 10 Tanrı onların yaptıklarını, kötü yollarından döndüklerini gördü. Üzerlerine getireceğini söylediği felaketten vazgeçti ve bunu yapmadı.

4

1 Ama Yunus buna çok içerledi ve öfkelendi. 2 RAB'be dua edip şöyle dedi: “Ah RAB, ben daha kendi ülkemdeyken söylediğim şey bu değil miydi? Bu yüzden Tarşiş'e kaçmak için acele ettim. Çünkü senin lütufkâr, merhametli, öfkelenmekte ağır, vefalı sevgisi bol ve felaket göndermekten vazgeçen bir Tanrı olduğunu biliyordum.” 3 Şimdi de, ey RAB, yalvarırım canımı al; çünkü benim için yaşamak yerine ölmek daha iyi.” 4 RAB, “Öfkelenmeye hakkın var mı?” dedi. 5 Sonra Yunus kentten çıkıp kentin doğu tarafına oturdu. Orada kendine bir çardak yaptı, kente ne olacağını görene kadar onun gölgesinde oturdu. 6 RAB Tanrı bir sarmaşık hazırladı ve Yunus'un üzerine yükseltti; başına gölge olsun, sıkıntısını hafifletsin diye. Yunus sarmaşık yüzünden çok sevindi. 7 Ama ertesi gün şafak sökerken Tanrı bir kurt hazırladı. Kurt sarmaşığı kemirdi, sarmaşık da kurudu. 8 Güneş doğunca Tanrı kavurucu bir doğu rüzgârı hazırladı. Güneş Yunus'un başına öyle vurdu ki bayıldı. Ölmek istedi ve, “Benim için ölmek, yaşamaktan daha iyi” dedi. 9 Tanrı Yunus'a, “Sarmaşık yüzünden öfkelenmeye hakkın var mı?” dedi. Yunus, “Ölesiye öfkelenmeye hakkım var” dedi. 10 RAB şöyle dedi: “Emeğini vermediğin, büyütmediğin sarmaşığa acıyorsun. O bir gecede çıktı, bir gecede yok oldu. 11 Ben de Ninova'ya, o büyük kente acımayayım mı? Orada sağını solundan ayıramayan yüz yirmi binden çok insan var; ayrıca çok sayıda hayvan da var.”

Mika

1

[1] Moraştlı Mika'ya, Yahuda kralları Yotam, Ahaz ve Hizkiya'nın günlerinde, Samiriye ve Yeruşalim'le ilgili görümler sırasında RAB'bin sözü geldi. [2] Dinleyin, ey bütün halklar! Kulak ver, ey yeryüzü ve içindeki her şey! Egemen RAB size karşı tanık olsun, RAB kutsal tapınağından tanıklık etsin. [3] Çünkü işte, RAB bulunduğu yerden çıkıyor. İnip yeryüzünün yüksek yerlerini çiğniyor. [4] Dağlar onun altında eriyor, vadiler yarılıp açılıyor; ateşin önündeki balmumu gibi, dik yamaçtan dökülen sular gibi. [5] Bütün bunlar Yakup'un başkaldırısı, İsrail halkının günahları yüzündendir. Yakup'un başkaldırısı nedir? Samiriye değil mi? Yahuda'nın tapınma yerleri nedir? Yeruşalim değil mi? [6] Bu yüzden Samiriye'yi tarlada bir taş yığınına, bağ dikilecek yerlere çevireceğim. Taşlarını vadiye yuvarlayacağım, temellerini açığa çıkaracağım. [7] Bütün putları paramparça edilecek, tapınak armağanlarının hepsi ateşte yakılacak, bütün put heykellerini yok edeceğim. Çünkü onları fahişelik ücretiyle topladı, yine fahişelik ücretine dönecekler. [8] Bunun için yas tutup ağıt yakacağım. Soyunmuş ve çıplak dolaşacağım. Çakallar gibi uluyacağım, devkuşları gibi inleyeceğim. [9] Çünkü yaraları iyileşmez. Bu felaket Yahuda'ya da ulaştı, halkımın kapısına, Yeruşalim'e kadar vardı. [10] Bunu Gat'ta bildirmeyin, hiç ağlamayın. Bet-Ofra'da toza bulandım. [11] Geçip git, ey Şafir'de yaşayan, çıplaklık ve utanç içinde. Saanan'da yaşayan dışarı çıkmıyor. Bet-Esel'in ağıdı sizden dayanağını alacak. [12] Marot'ta yaşayan iyiliği kaygıyla bekliyor, çünkü RAB'den kötülük indi, Yeruşalim'in kapısına kadar geldi. [13] Savaş arabasını çevik ata koş, ey Lakiş'te yaşayan. Siyon kızının günahı sende başladı, çünkü İsrail'in başkaldırıları sende bulundu. [14] Bu yüzden Moraşet-Gat'a ayrılık armağanı vereceksin. Akzib'in evleri, İsrail krallarına aldatıcı çıkacak. [15] Ey Mareşa'da yaşayan, sana yine bir fatih getireceğim. İsrail'in yüceliği Adullam'a gelecek. [16] Sevdiğin çocukların için başını tıraş et, saçını kes. Kelliğini akbaba gibi büyüt, çünkü çocukların senden sürgüne götürüldü.

2

[1] Vay haline kötülük tasarlayanların, yataklarında kötülük planlayanların! Sabah olur olmaz onu yaparlar, çünkü buna güçleri yeter. [2] Tarlalara göz dikip onları zorla alırlar; evleri de alıp götürürler. İnsanı da evini de ezerler, adamı da mirasını da. [3] Bu yüzden RAB şöyle diyor: "İşte, bu halka karşı öyle bir felaket tasarlıyorum ki, boyunlarınızı ondan kurtaramayacaksınız; başınız dik yürüyemeyeceksiniz, çünkü bu kötü bir zaman olacak." [4] O gün sizin hakkınızda bir ağıt yakacaklar, acı bir ağıtla dövünüp şöyle diyecekler: 'Tamamen yıkıldık! Halkımın payı bölüşülüyor; ah, onu elimden alıyor, tarlalarımızı hainlere dağıtıyor!'" [5] Bu yüzden RAB'bin topluluğunda kura ile toprağı paylaştıracak kimseniz olmayacak. [6] "Peygamberlik etmeyin!" diye peygamberlik ediyorlar. "Böyle şeyler hakkında peygamberlik etmeyin. Utanç bizi bulmayacak." [7] Ey Yakup soyu, şöyle mi denmeli: "RAB'bin Ruhu öfkeli mi? Yaptıkları bunlar mı?" Kusursuz yaşayan kişiye sözlerim iyilik etmez mi?" [8] Ama son zamanlarda halkım düşman gibi ayağa kalktı. Savaştan dönüp kaygısızca geçmekte olanların üzerinden üstlüğü ve kaftanı çekip alıyorsunuz. [9] Halkımın kadınlarını hoş evlerinden kovuyorsunuz; çocuklarından da bereketimi sonsuza dek alıyorsunuz. [10] Kalkın da gidin! Çünkü burası dinleneceğiniz yer değil. Kirlilik yıkıma yol açıyor; hem de korkunç bir yıkıma. [11] Eğer biri yalan ruhuyla dolaşıp yalan söyleyerek, 'Size şarap ve içki hakkında peygamberlik edeceğim' dese, işte bu halkın peygamberi o olurdu! [12] Ey Yakup, hepinizi kuşkusuz bir araya toplayacağım; İsrail'den sağ kalanları kesinlikle toplayacağım. Onları Botsra koyunları gibi, otlağının ortasındaki sürü gibi bir araya getireceğim; insan çokluğuyla kaynaşacaklar. [13] Yolu açan önden çıkar. Onlar kapıyı yarıp geçer, dışarı çıkarlar. Kralları önlerinden gider, başlarında da RAB vardır.

3

[1] Dedim ki, “Lütfen dinleyin, ey Yakup'un önderleri, İsrail halkının yöneticileri: Adaleti bilmesi gereken siz değil misiniz?” [2] Siz ki iyiden nefret ediyor, kötüyü seviyorsunuz; insanların derisini üzerlerinden, etlerini kemiklerinden sıyırıyorsunuz; [3] Halkımın etini yiyen, derilerini üzerlerinden yüzen, kemiklerini kıran, onları tencereye konacak et gibi parçalayan, kazanın içindeki et gibi doğrayan sizsiniz. [4] O zaman RAB'be yakaracaklar, ama O onlara yanıt vermeyecek. Evet, o zamanda yüzünü onlardan gizleyecek, çünkü yaptıkları işler kötüdür.” [5] RAB, halkımı saptıran peygamberler için şöyle diyor: Dişlerine bir şey geçince, “Esenlik!” diye duyururlar; ama ağızlarına bir şey koymayana karşı savaş ilan ederler: [6] “Bu yüzden üstünüzü gece kaplayacak, görüm görmeyeceksiniz; üzerinize karanlık çökecek, fal bakamayacaksınız. Güneş peygamberlerin üzerine batacak, gündüz onların üstünde kararacak. [7] Görenler utanca düşecek, falcılar şaşkına dönecek. Hepsi dudaklarını örtecek, çünkü Tanrı'dan bir yanıt yok.” [8] Ama bana gelince, ben RAB'bin Ruhu'yla güçle, adaletle ve kudretle doluyum; Yakup'a başkaldırısını, İsrail'e günahını bildirmek için. [9] Şunu dinleyin, ey Yakup halkının önderleri, İsrail halkının yöneticileri; siz ki adaletten tiksiniyor, doğru olan her şeyi eğip büküyorsunuz. [10] Siyon'u kanla, Yeruşalim'i suçla kuruyorsunuz. [11] Önderleri rüşvet karşılığında yargı dağıtır, kâhinleri ücret karşılığında öğretir, peygamberleri para için fal bakar. Yine de RAB'be dayanıp, “RAB aramızda değil mi? Başımıza felaket gelmez” derler. [12] Bu yüzden sizin yüzünüzden Siyon tarla gibi sürülecek, Yeruşalim moloz yığınına dönecek, tapınağın dağı da ormanın yüksek yerleri gibi olacak.

4

[1] Son günlerde, RAB'bin Tapınağı'nın dağı dağların tepesinde kurulacak, tepelerin üstünde yükselecek; halklar ona akın edecek. [2] Birçok ulus gelip şöyle diyecek: “Gelin, RAB'bin dağına, Yakup'un Tanrısı'nın evine çıkalım. O bize yollarını öğretecek, biz de onun yollarında yürüyeceğiz.” Çünkü yasa Siyon'dan, RAB'bin sözü Yeruşalim'den çıkacak. [3] O birçok halk arasında yargılayacak, uzaktaki güçlü uluslar hakkında karar verecek. Kılıçlarını saban demirlerine, mızraklarını budama bıçaklarına dövecekler. Ulus ulusa karşı kılıç kaldırmayacak, artık savaşmayı öğrenmeyecekler. [4] Herkes kendi asmasının ve incir ağacının altında oturacak; onları korkutan olmayacak. Çünkü bunu Orduların RAB'bi söyledi. [5] Bütün uluslar kendi ilahlarının adıyla yürüse bile, biz sonsuza dek, evet sonsuza dek, Tanrımız RAB'bin adıyla yürüyeceğiz. [6] RAB, “O gün topallayanı toplayacağım, sürülüp dağıtılanı ve acı çektirdiğimi bir araya getireceğim” diyor, [7] “topallayanı sağ kalan bir topluluk yapacağım, uzaklara sürülmüş olanı güçlü bir ulus yapacağım. RAB o günden başlayarak sonsuza dek Siyon Dağı'nda onlara egemenlik edecek.” [8] Ey sürünün kulesi, ey Siyon kızının tepesi, eski egemenlik sana gelecek; Yeruşalim kızının krallığı gelecek. [9] Şimdi neden yüksek sesle feryat ediyorsun? İçinde kral mı yok? Danışmanın mı yok oldu da doğum yapan kadın gibi sancı tuttun? [10] Sancılan, doğurur gibi kıvran, ey Siyon kızı; çünkü şimdi kentten çıkacak, kırda oturacak, Babil'e kadar gideceksin. Orada kurtarılacaksın. Orada RAB seni düşmanlarının elinden kurtaracak. [11] Şimdi birçok ulus sana karşı toplanmış, “Bırak kirletilsin, gözlerimiz Siyon'u görüp sevinsin” diyor. [12] Ama onlar RAB'bin düşüncelerini bilmiyor, amacını anlamıyorlar; çünkü o onları harman yerine toplanan demetler gibi bir araya getirdi. [13] Kalk da harman döv, ey Siyon kızı; çünkü boynuzunu demir, toynaklarını tunç yapacağım. Birçok halkı ezip parçalayacaksın; onların kazancını RAB'be, servetlerini bütün yeryüzünün Rabbi'ne adayacaksın.

5

[1] Şimdi bölükler halinde toplan, ey ordular kızı! Bizi kuşatma altına aldılar. İsrail'in yargıcının yanağına değnekle vuracaklar. [2] Ama sen, ey Beytlehem Efrata, Yahuda'nın boyları arasında küçük olsan da, İsrail'de yönetici olacak kişi benim için senden çıkacak. Onun kökeni eskiden, çok eski zamanlardan gelir. [3] Bu

yüzden doğum yapacak olan kadın doğurana dek onları bırakacak. Sonra kardeşlerinden geriye kalanlar İsrail halkına dönecek. 4 O duracak, RAB'bin gücüyle, Tanrısı RAB'bin adının görkemiyle sürüsünü güdecek. Onlar güvenlik içinde yaşayacak, çünkü o zaman onun büyüklüğü yeryüzünün uçlarına kadar erişecek. 5 Asur ülkemize girdiğinde, kalelerimizin içinde yürüdüğünde esenliğimiz o olacak. O zaman ona karşı yedi çoban, sekiz halk önderi çıkaracağız. 6 Asur ülkesini kılıçla, Nimrod ülkesini kapılarında yönetecekler. Asurlu ülkemize girdiğinde, sınırlarımızın içine yürüdüğünde bizi ondan o kurtaracak. 7 Yakup'tan geriye kalanlar birçok halkın ortasında, RAB'den gelen çiy gibi, otların üzerine yağan sağanaklar gibi olacak; insanı beklemez, insanoğullarını da beklemez. 8 Yakup'tan geriye kalanlar uluslar arasında, birçok halkın ortasında, orman hayvanları arasında bir aslan gibi, koyun sürüleri arasında genç bir aslan gibi olacak. Geçip giderse çiğner, parçalayıp yırtar; kurtaran olmaz. 9 Elin düşmanlarının üzerine kalksın, bütün düşmanların yok edilsin. 10 RAB, "O gün olacak ki," diyor, "aranızdaki atları ortadan kaldıracağım, savaş arabalarını yok edeceğim. 11 Ülkenizin kentlerini ortadan kaldıracağım, bütün kalelerinizi yıkacağım. 12 Elindeki büyüleri yok edeceğim; artık falcıların olmayacak. 13 Oyma putlarını da dikili taşlarını da arandan kaldıracağım; artık kendi ellerinin yaptığına tapınmayacaksın. 14 Aşera putlarını arandan söküp atacağım; kentlerini yok edeceğim. 15 Söz dinlemeyen uluslardan öfkeyle, gazapla öç alacağım."

6

1 Şimdi RAB'bin ne dediğini dinleyin: "Kalk, dağların önünde davanı savun; tepeler de söyleyeceklerini işitsin." 2 Ey dağlar, RAB'bin davasını dinleyin; ey yeryüzünün kalıcı temelleri, kulak verin. Çünkü RAB'bin halkıyla bir davası var; İsrail'le hesaplaşacak. 3 Ey halkım, sana ne yaptım? Seni nasıl yordum? Bana cevap ver! 4 Çünkü seni Mısır diyarından ben çıkardım, kölelik evinden ben kurtardım. Önünden Musa'yı, Harun'u ve Miryam'ı gönderdim. 5 Ey halkım, şimdi anımsa: Moav Kralı Balak ne tasarladı, Beor oğlu Balam ona ne yanıt verdi; Şittim'den Gilgal'a kadar olanları anımsa ki RAB'bin doğru işlerini bilesin." 6 RAB'bin önüne neyle geleyim, yüce Tanrı'nın önünde nasıl eğileyim? Onun önüne yakmalık sunularla, bir yaşındaki buzağılarla mı geleyim? 7 RAB binlerce koçtan hoşnut olur mu? On binlerce ırmak dolusu yağdan hoşnut olur mu? Başkaldırım için ilk oğlumu mu vereyim? Canımın günahı için bedenimin meyvesini mi vereyim? 8 Ey insan, iyi olanı sana bildirdi. RAB senden ne istiyor? Yalnızca adaletle davranmanı, merhameti sevmeni ve Tanrın'la alçakgönüllülükle yürümeni. 9 RAB'bin sesi kente sesleniyor, bilgelik de adını görür: "Değneği ve onu atayanı dinleyin." 10 Kötünün evinde hâlâ kötülük hazineleri var mı? Lanetli olan eksik efa ölçüsü hâlâ duruyor mu? 11 Hileli teraziyle, aldatıcı ağırlıklarla dolu torbayla ben pak sayılabilir miyim? 12 Kentin zenginleri zorbalıkla dolu, halkı yalan söyler; ağızlarındaki dil aldatıcıdır. 13 Bu yüzden ben de seni ağır bir darbeyle vurdum. Günahların yüzünden seni yıkıma uğrattım. 14 Yiyeceksin, ama doymayacaksın. Aşağılanman senin içinde olacak. Biriktireceksin, ama koruyamayacaksın; koruduğunu da kılıca vereceğim. 15 Ekeceksin, ama biçmeyeceksin. Zeytini çiğneyeceksin, ama yağla meshedinmeyeceksin; üzümü sıkacaksın, ama şarabını içmeyeceksin. 16 Çünkü Omri'nin kuralları tutuluyor, Ahab'ın soyunun bütün işleri yapılıyor. Onların öğütleriyle yürüyorsunuz; bu yüzden seni yıkıntıya çevireceğim, orada yaşayanları da alay konusu edeceğim. Halkımın utancını taşıyacaksınız."

7

1 Vay başıma! Çünkü ben yaz meyvelerini toplayan, bağ bozumundan artakalanları devşiren biri gibiyim. Yenecek bir üzüm salkımı yok. Canım ilk olgun inciri çekiyor. 2 Tanrı yolunda yaşayan kişi yeryüzünden silinip gitti, insanlar arasında doğru biri kalmadı. Hepsi kan dökmek için pusu kuruyor; herkes kardeşini ağla avlıyor. 3 Ellerini kötülükte ustalıkla kullanıyorlar. Yönetici de yargıç da rüşvet istiyor; güçlü adam içindeki kötü arzuyu dile getiriyor. Böylece birlikte düzen kuruyorlar. 4 İçlerinde en iyisi

çalı gibidir; en doğrusu dikenli çitten beterdir. Gözcülerinin bildirdiği gün, cezalandırılacağın gün geldi. Şimdi şaşkınlığa düşecekler. 5 Komşuya güvenme, dosta bel bağlama. Koynunda yatan kadının yanında bile ağzından çıkan sözlere dikkat et! 6 Çünkü oğul babayı hor görüyor, kız annesine karşı çıkıyor, gelin kaynanasına başkaldırıyor; insanın düşmanları kendi evindekilerdir. 7 Ama ben RAB'be bakacağım. Kurtuluşumun Tanrısı'nı bekleyeceğim. Tanrım beni işitecek. 8 Ey düşmanım, benim üzerime sevinme. Düşsem de yeniden kalkarım. Karanlıkta otursam da RAB bana ışık olur. 9 RAB'bin öfkesine katlanacağım, çünkü ona karşı günah işledim; davamı savunup benim için yargılayacağı güne dek. Beni aydınlığa çıkaracak; onun doğruluğunu göreceğim. 10 O zaman düşmanım bunu görecek, bana, “Tanrın RAB nerede?” diyen kadını utanç kaplayacak. Sonra düşmanım beni görecek ve utançla örtülecek. Şimdi sokak çamuru gibi ayaklar altında çiğnenecek. 11 Surlarını yeniden kuracağın gün, o gün sınırların genişleyecek. 12 O gün insanlar sana Asur'dan, Mısır kentlerinden, Mısır'dan ırmağa kadar, denizden denize, dağdan dağa gelecek. 13 Ama ülke, içinde yaşayanlar yüzünden, yaptıklarının ürünü olarak ıssız kalacak. 14 Halkını değneğinle güt, mirasının sürüsünü; verimli otlakların ortasında, ormanda kendi başına yaşayan o sürüyü. Eski günlerde olduğu gibi Başan'da ve Gilat'ta otlasınlar. 15 “Mısır diyarından çıktığın günlerde olduğu gibi, onlara şaşılası işler göstereceğim.” 16 Uluslar bunu görüp bütün güçlerinden utanacak. Ellerini ağızlarına kapatacaklar; kulakları sağır kesilecek. 17 Yılan gibi toprak yalayacaklar. Yerin sürüngenleri gibi titreyerek barınaklarından çıkacaklar. Tanrımız RAB'bin önüne korkuyla gelecekler; senden ürkecekler. 18 Senin gibi hangi Tanrı var? Mirasından geriye kalanların suçunu bağışlayan, isyanını görmezden gelen hangi Tanrı var? Öfkesini sonsuza dek sürdürmez, çünkü vefalı sevgiden hoşnut olur. 19 Bize yine merhamet edecek. Suçlarımızı ayaklarının altına alacak; bütün günahlarımızı denizin derinliklerine atacaksın. 20 Eski günlerden beri atalarımıza ant içtiğin gibi, Yakup'a sadakatini, İbrahim'e merhametini göstereceksin.

Nahum

1

[1] Ninova'yla ilgili bildiri. Elkoşlu Nahum'un görüm kitabı. [2] RAB kıskançlık duyan ve öç alan Tanrı'dır. RAB öç alır, öfkeyle doludur. RAB hasımlarından öç alır, düşmanlarına karşı öfkesini sürdürür. [3] RAB öfkelenmekte ağırdır, gücü büyüktür; suçluyu asla cezasız bırakmaz. RAB yolunu kasırgada ve fırtınada yürür; bulutlar ayaklarının tozudur. [4] Denizi azarlar, onu kurutur; bütün ırmakları kurutur. Başan solup gider, Karmel de; Lübnan'ın çiçeği de solar. [5] Dağlar onun önünde titrer, tepeler eriyip gider. Yeryüzü onun önünde sarsılır; dünya da, içinde yaşayanların hepsi de. [6] Kim onun öfkesinin önünde durabilir? Kim kızgın öfkesine dayanabilir? Gazabı ateş gibi dökülür, kayalar onunla parçalanır. [7] RAB iyidir; sıkıntı gününde sığınaktır. Kendisine sığınanları tanır. [8] Ama taşan bir sel gibi onun yerini tümüyle yok edecek, düşmanlarını karanlığın içine kovalayacak. [9] RAB'be karşı ne tasarlıyorsunuz? O tümüyle son verecek. Sıkıntı ikinci kez baş göstermeyecek. [10] Çünkü dikenler gibi birbirine dolanmış, içkilerine gömülüp sarhoş olmuş olsalar da, kuru anız gibi büsbütün tüketilecekler. [11] Senden, RAB'be karşı kötülük tasarlayan, kötü öğüt veren biri çıktı. [12] RAB şöyle diyor: "Güçleri tam olsa da, sayıları çok olsa da, yine de biçilecekler; yok olup gidecek. Seni sıkıntıya düşürdüm, ama artık bir daha sıkıntıya düşürmeyeceğim. [13] Şimdi onun boyunduruğunu üzerinden kıracağım, bağlarını parçalayacağım." [14] RAB seninle ilgili şu buyruğu verdi: "Artık adını sürdürecek soyun olmayacak. İlahlarının tapınağından oyma putu da dökme putu da keseceğim. Mezarını hazırlayacağım, çünkü aşağılıksın." [15] İşte, dağların üzerinde müjde getirenin, esenlik duyuranın ayakları! Bayramlarını kutla, ey Yahuda; adaklarını yerine getir. Çünkü kötü olan artık içinden geçmeyecek; büsbütün yok edildi.

2

[1] Parçalayıp yıkan saldırgan üstüne geliyor. Kaleyi koru! Yolu gözle! Belini sıkıca kuşan! Gücünü alabildiğine topla! [2] Çünkü RAB, Yakup'un görkemini, İsrail'in görkemi gibi yeniden kuruyor; çünkü yağmacılar onları yağmaladı, asma dallarını harap etti. [3] Onun yiğitlerinin kalkanı kıpkırmızıdır, savaşçıları al giysiler içindedir. Hazırlık gününde savaş arabaları çeliğin parıltısıyla ışıldar, çam mızrakları sallanır. [4] Savaş arabaları sokaklarda delice koşar, meydanlarda bir ileri bir geri atılır. Görünümleri meşaleler gibidir, şimşek gibi koşarlar. [5] Seçkin askerlerini çağırıyor; ilerlerken sendeleyip duruyorlar. Kentin suruna koşuyorlar, kuşatma siperi kuruluyor. [6] Irmak kapıları açılıyor, saray eriyip dağılıyor. [7] Karar verildi: o çıplak bırakıldı, sürgüne götürülüyor; cariyeleri güvercin sesi gibi inleyerek göğüslerini dövüyor. [8] Ninova eskiden beri su dolu bir havuz gibiydi, ama şimdi kaçıyorlar. "Durun! Durun!" diye bağırıyorlar, ama dönüp bakan yok. [9] Gümüşü yağmalayın! Altını yağmalayın! Çünkü hazinenin sonu yok, her türlü değerli eşyanın zenginliği saymakla bitmez. [10] Bomboş, boşaltılmış, viran! Yürek eriyor, dizler birbirine vuruyor, bedenlerin de yüzlerin de rengi kaçıyor. [11] Aslanların ini nerede şimdi, genç aslanların beslendiği yer nerede? Aslanın, dişi aslanın ve yavrularının dolaştığı, kimsenin onları korkutmadığı yer nerede? [12] Aslan yavrularına yetecek kadar parçalardı, dişi aslanları için boğup öldürürdü; inlerini avla, mağaralarını ganimetle doldururdu. [13] "İşte sana karşıyım," diyor Orduların RABbi, "savaş arabalarını dumanlar içinde yakacağım, kılıç genç aslanlarını yiyip bitirecek; avını yeryüzünden keseceğim, ulaklarının sesi artık duyulmayacak."

3

[1] Vay haline, kan döken kentin! Baştan başa yalan ve yağmayla dolu. Av ondan eksik olmuyor. [2] Kamçı şakırtısı, tekerlek gürültüsü, şahlanan atlar, sıçrayan savaş arabaları, [3] saldıran atlı, şimşek gibi çakan kılıç, parıldayan mızrak, öldürülenlerin çokluğu, ceset yığınları, sayısız ölü beden! İnsanlar cesetlere

takılıp düşüyor. [4] Bütün bunlar, baştan çıkarıcı fahişenin sayısız fuhşu yüzünden oldu; büyücülüğün hanımı olan o kadın, fuhşuyla ulusları, büyücülüğüyle aileleri satıyor. [5] “İşte, sana karşıyım,” diyor Orduların RAB'bi, “eteklerini yüzünün üzerine kaldıracağım. Çıplaklığını uluslara, utancını krallıklara göstereceğim. [6] Üzerine iğrenç pislik atacağım, seni aşağılayacağım, seni seyirlik edeceğim. [7] Seni gören herkes senden kaçacak ve, ‘Nineve yıkıldı! Ona kim yas tutacak?’ diyecek. Senin için avutanları nerede arayayım?” [8] Irmaklar arasında kurulmuş, çevresi sularla kuşatılmış No-Amon'dan daha mı iyisin? Onun siperliği denizdi, duvarı da denizdi. [9] Kûş ve Mısır onun sınırsız gücüydü. Put ve Libyalılar onun yardımcılarıydı. [10] Yine de sürgüne götürüldü, tutsaklığa gitti. Küçük çocukları da bütün sokak başlarında paramparça edildi. Soyluları için kura çekildi, bütün büyükleri zincire vuruldu. [11] Sen de sarhoş olacaksın. Gözden kaybolacaksın. Sen de düşmandan ötürü sığınacak bir kale arayacaksın. [12] Bütün kalelerin, ilk olgun incirlerle dolu incir ağaçları gibi olacak; silkelenince yiyenin ağzına düşecekler. [13] İşte, arandaki askerlerin kadın gibi. Ülkenin kapıları düşmanlarına ardına kadar açıldı. Ateş sürgülerini yiyip bitirdi. [14] Kuşatma için su çek. Kalelerini güçlendir. Balçığa girip harcı çiğne. Tuğla ocağını sağlamlaştır. [15] Orada ateş seni yiyip bitirecek. Kılıç kökünü kesecek. Seni çekirge gibi yiyip bitirecek. Çekirge gibi çoğal, sürü çekirge gibi çoğal! [16] Tüccarlarını göklerin yıldızlarından daha çok yaptın. Çekirge soyup talan eder, sonra uçup gider. [17] Muhafızların çekirgeler gibi, görevlilerin çekirge sürüleri gibi; soğuk günde duvarlara konarlar, ama güneş doğunca kaçar giderler, nereye gittikleri bilinmez. [18] Çobanların uyukluyor, ey Asur kralı. Soyluların yatıp kalmış. Halkın dağlara dağılmış, onları toplayan yok. [19] Yaran için şifa yok; aldığın darbe ölümcül. Senin haberini duyan herkes el çırpıyor. Çünkü senin bitmeyen zulmünden pay almayan kim var?

Habakkuk

1

[1] Peygamber Habakkuk'un gördüğü bildiri. [2] RAB, ne zamana dek yardım diye haykıracağım da duymayacaksın? “Zorbalık!” diye sana sesleneceğim de kurtarmayacaksın? [3] Neden bana kötülüğü gösteriyorsun, haksızlığa bakıyorsun? Önümde yıkım ve zorbalık var. Çekişme var, kavga büyüyor. [4] Bu yüzden yasa etkisiz kaldı, adalet hiç yerini bulmuyor; çünkü kötü kişi doğru kişiyi kuşatıyor. Bu yüzden adalet çarpıtılmış olarak ortaya çıkıyor. [5] “Ulusların arasına bakın, seyredin, şaşkınlıktan dona kalın; çünkü sizin günlerinizde öyle bir iş yapıyorum ki, size anlatılsa bile inanmazsınız. [6] Çünkü işte, Kildaniler'i ayağa kaldırıyorum; acımasız ve atılgan o ulusu. Kendilerine ait olmayan konutları ele geçirmek için yeryüzünün genişlikleri boyunca ilerlerler. [7] Korku saçarlar, dehşet verirler. Kendi yargıları da görkemleri de kendilerinden kaynaklanır. [8] Atları da parslardan hızlıdır, akşam kurtlarından daha yırtıcıdır. Atlıları saldırarak gelir. Evet, atlıları uzaktan gelir. Yutmaya koşan kartal gibi uçarlar. [9] Hepsi zorbalık için gelir. Sürülerinin yüzü çöle dönüktür. Tutsakları kum gibi toplar. [10] Evet, krallarla alay eder, önderler onun için gülünçtür. Her kaleye güler; çünkü toprak yığını yapıp onu ele geçirir. [11] Sonra rüzgâr gibi geçip gider, yoluna devam eder. Suçludur gerçekten; gücü kendi tanrısı olan odur.” [12] Ey RAB, Tanrım, Kutsalım, sen ezelden beri var değil misin? Biz ölmeyeceğiz. Ey RAB, onu yargı için atadın. Ey Kaya, onu cezalandırmak için belirledin. [13] Gözlerin kötülüğü görmeyecek kadar pak, saptırılmışlığa bakamayacak sensin; öyleyse neden hainlere göz yumuyorsun, kötü kişi kendisinden daha doğru olanı yutarken neden susuyorsun? [14] İnsanları denizin balıkları gibi, başlarında yönetici olmayan sürüngenler gibi yapıyorsun? [15] Hepsini oltayla çekip çıkarıyor. Ağında yakalıyor, sürükleme ağında topluyor. Bu yüzden sevinip coşuyor. [16] Bu yüzden ağına kurban kesiyor, sürükleme ağına buhur yakıyor; çünkü bunlarla payı semiz, yiyeceği bol oluyor. [17] Öyleyse ağını durmadan boşaltıp ulusları acımasızca öldürmeye devam mı edecek?

2

[1] Nöbet yerimde duracağım, surların üzerine çıkacağım. Bana ne söyleyeceğini ve yakınmamla ilgili ne yanıt vereceğimi görmek için gözümü dikeceğim. [2] RAB bana şöyle karşılık verdi: “Görümü yaz, onu tabletlere açıkça kazı ki, koşan kişi onu okuyabilsin. [3] Çünkü görüm belirlenmiş zaman içindir; sona doğru ilerliyor ve yalan çıkmayacak. Gecikiyor gibi olsa da onu bekle; çünkü kesinlikle gelecek, gecikmeyecek. [4] İşte, onun canı kabarmıştır; içinde dürüst değildir. Ama doğru kişi imanıyla yaşayacak. [5] Şarap gerçekten aldatıcıdır; küstah adam yerinde durmaz. İsteğini ölüler diyarı gibi genişletir; ölüm gibidir, doymaz. Bütün ulusları kendine toplar, bütün halkları kendi önüne yığar. [6] Bunların hepsi ona karşı bir taşlama sözü, alaylı bir deyiş söyleyip, ‘Kendine ait olmayanı artıranın vay haline! Daha ne zamana kadar? Zorbalıkla kendini zenginleştirenin vay haline!’ demeyecek mi? [7] Sana borçlu olanlar ansızın kalkmayacak mı? Seni titretecek olanlar uyanmayacak mı? Sen de onların yağması olmayacak mısın? [8] Birçok ulusu yağmaladığın için halklardan geriye kalanlar seni yağmalayacak. Çünkü insan kanı döktün, ülkeye, kente ve orada yaşayanların hepsine zorbalık ettin. [9] Evini kötülükle kazanç sağlayarak kuranın vay haline! Yuvasını yükseğe koyuyor ki kötülüğün elinden kurtulsun. [10] Birçok halkı yok ederek evin için utanç tasarladın; kendi canına karşı günah işledin. [11] Çünkü duvardaki taş feryat edecek, ahşap kiriş ona karşılık verecek. [12] Kenti kanla kuranın, şehri kötülükle inşa edenin vay haline! [13] İşte, halkların ateş için emek vermesi, ulusların boş yere yorulması Orduların RABbi'nden değil mi? [14] Çünkü sular denizi nasıl kaplıyorsa, dünya da RAB'bin yüceliğini bilmekle öyle dolacak. [15] Komşusuna içki verenin vay haline! Kızıştıran şarabını döküp onları sarhoş ediyorsun ki çıplak bedenlerine bakabilesin. [16] Yücelik yerine utançla doldun. Şimdi sen de iç ve

çıplaklığın görülsün! RAB'bin sağ elindeki kâse sana da dolaşıp gelecek, yüceliğini rezillik örtecek. [17] Lübnan'a yaptığın zorbalık seni ezecek; hayvanların yok edilmesi de seni dehşete düşürecek. Çünkü insan kanı döktün; ülkeye, bütün kentlere ve oralarda yaşayanlara zorbalık ettin. [18] Oyma putun ne yararı var ki, onu yapan onu oymuş? Dökme putun, yalan öğreten şeyin ne yararı var ki, onu biçimlendiren kendi yaptığına güvenip dilsiz putlar yapıyor? [19] Ağaca, 'Uyan!' diyenin, dilsiz taşa, 'Kalk!' diyenin vay haline! Bu mu öğretecek? İşte, altınla gümüşle kaplıdır, ama içinde hiç soluk yoktur. [20] Ama RAB kutsal tapınağındadır. Bütün dünya onun önünde sussun!"

3

[1] Zafer ezgisi için düzenlenmiş, peygamber Habakkuk'un duası. [2] RAB, ününü duydum. İşlerinin önünde hayranlıkla duruyorum, RAB. Bu yılların ortasında işini yeniden canlandır. Bu yılların ortasında onu bilinir kıl. Öfke içinde merhameti anımsa. [3] Tanrı Teman'dan geldi, Kutsal Olan Paran Dağı'ndan. Sela. Yüceliği gökleri kapladı, övgüsü yeryüzünü doldurdu. [4] Görkemi gün doğumu gibi. Elinden ışınlar saçılıyor; gücü orada gizli. [5] Önünde salgın gidiyordu, ayaklarının ardından da veba geliyordu. [6] Durdu ve yeri sarstı. Baktı ve ulusları titretti. Kadim dağlar parçalandı. Eski tepeler çöktü. Onun yolları sonsuzdur. [7] Kuşan'ın çadırlarını sıkıntı içinde gördüm. Midyan ülkesinin çadırları titredi. [8] RAB, ırmaklara mı öfkelendin? Kızgınlığın ırmaklara karşı mıydı, yoksa gazabın denize karşı mıydı da atlarına, kurtuluşun savaş arabalarına bindin? [9] Yayını açığa çıkardın. Ant içilmiş oklarını çağırdın. Sela. Yeri ırmaklarla yardın. [10] Dağlar seni gördü ve korktu. Sular sel gibi geçti. Engin gürledi, ellerini yukarı kaldırdı. [11] Oklarının ışığında, parıldayan mızrağının ışıltısında güneşle ay gökte yerinde durdu. [12] Öfkeyle ülkede yürüdün. Kızgınlıkla ulusları harman gibi çiğnedin. [13] Halkının kurtuluşu için çıktın, meshettiğinin kurtuluşu için. Kötülük ülkesinin başını ezdin. Onu baştan ayağa açığa çıkardın. Sela. [14] Onun savaşçılarının başlarını kendi mızraklarıyla deldin. Beni dağıtmak için kasırga gibi geldiler; gizlide ezileni yutacakmış gibi sevinçle coştular. [15] Atlarınla denizi çiğnedin, kabaran büyük suları köpürttün. [16] Duydum ve içim titredi. O seste dudaklarım zangırdadı. Kemiklerime çürüklük girdi, olduğum yerde titredim. Çünkü bize saldıran halkın üzerimize geleceği sıkıntı gününü sessizce beklemeliyim. [17] Çünkü incir ağacı çiçek açmasa da, asmalarda ürün olmasa da, zeytinin emeği boşa çıksa da, tarlalar yiyecek vermese de, sürüler ağıldan yok olsa da, ahırlarda sığır kalmasa da; [18] ben yine de RAB'de sevineceğim. Kurtuluşumun Tanrısı'nda neşeleneceğim! [19] Egemen RAB gücümdür. Ayaklarımı geyik ayakları gibi yapar, beni yüksek yerlerimde yürütür. Müzik şefine, telli çalgılarımla.

Sefanya

1

[1] Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşiya'nın günlerinde, Kûşi oğlu Sefanya'ya, Gedalya'nın, Amarya'nın, Hizkiya'nın soyundan gelen Sefanya'ya RAB'bin sözü geldi. [2] RAB şöyle diyor: "Yeryüzünün üzerinden her şeyi bütünüyle süpürüp kaldıracağım. [3] İnsanı da hayvanı da süpürüp kaldıracağım. Göğün kuşlarını, denizin balıklarını, kötülerle birlikte yıkıntı yığınlarını da kaldıracağım. İnsanı yeryüzünün üzerinden yok edeceğim," diyor RAB. [4] "Elimi Yahuda'ya ve Yeruşalim'de yaşayanların hepsine karşı uzatacağım. Baal'dan geriye bu yerde ne kaldıysa yok edeceğim; putperestlerle kâhinlerin adını da sileceğim. [5] Damların üstünde göklerin ordusuna tapınanları, RAB'be tapınıp onun adıyla ant içen, ama bir yandan da Malkam'ın adıyla ant içenleri, [6] RAB'bin ardından gitmekten dönenleri, RAB'bi aramamış, ona danışmamış olanları yok edeceğim." [7] Egemen RAB'bin önünde susun! Çünkü RAB'bin günü yakındır. RAB bir kurban hazırladı, çağırdıklarını kutsal kıldı. [8] "RAB'bin kurbanı gününde önderleri, kralın oğullarını ve yabancı giysi giyen herkesi cezalandıracağım. [9] O gün eşikten atlayarak geçenlerin hepsini, efendilerinin evini zorbalıkla ve hileyle dolduranları cezalandıracağım. [10] RAB şöyle diyor: "O gün Balık Kapısı'ndan feryat sesi, İkinci Mahalle'den ağıt sesi, tepelerden de büyük bir gümbürtü yükselecek. [11] Ey Makteş'te yaşayanlar, uluyun! Çünkü bütün Kenan halkı silinip gitti, gümüş yüklenenlerin hepsi yok edildi. [12] O zaman Yeruşalim'i kandillerle arayacağım. Tortusu üstünde çökelmiş, yüreğinde, "RAB ne iyilik eder ne kötülük," diyen adamları cezalandıracağım. [13] Servetleri yağma olacak, evleri viraneye dönecek. Evler yapacaklar ama içinde oturmayacaklar; bağlar dikecekler ama şarabını içmeyecekler. [14] RAB'bin büyük günü yakın, çok yakın; hızla geliyor. RAB'bin gününün sesi acıdır; orada yiğit adam bile feryat eder. [15] O gün gazap günü, sıkıntı ve darlık günü, yıkım ve harabe günü, karanlık ve koyu karanlık günü, bulut ve zifiri karanlık günü, [16] boru ve savaş narası günü, surlu kentlere ve yüksek kulelere karşı gelecek gün. [17] İnsanların üzerine öyle bir sıkıntı getireceğim ki körler gibi yürüyecekler. Çünkü RAB'be karşı günah işlediler. Kanları toz gibi, bedenleri pislik gibi dökülecek. [18] RAB'bin gazabı gününde onları ne gümüşleri ne altınları kurtarabilecek. Bütün ülke onun kıskançlığının ateşiyle yiyip bitirilecek. Çünkü ülkede yaşayanların hepsine ansızın, dehşet verici bir son getirecek.

2

[1] Toplanın, evet, bir araya gelin, ey utanmayı bilmeyen ulus, [2] kararlaştırılan vakit gelmeden önce, gün saman çöpü gibi savrulup geçmeden önce, RAB'bin kızgın öfkesi üzerinize gelmeden önce, RAB'bin öfke günü üzerinize gelmeden önce. [3] RAB'bi arayın, ey ülkenin bütün alçakgönüllüleri, O'nun hükümlerini yerine getirenler. Doğruluğu arayın. Alçakgönüllülüğü arayın. Belki RAB'bin öfke gününde gizlenirsiniz. [4] Çünkü Gaza terk edilecek, Aşkelon viraneye dönecek. Aşdot halkını gün ortasında kovacaklar, Ekron da kökünden sökülecek. [5] Vay deniz kıyısında yaşayanlara, Keretliler ulusuna! RAB'bin sözü size karşı, ey Kenan, Filistliler'in ülkesi! Seni yok edeceğim, öyle ki içinde yaşayan kalmayacak. [6] Deniz kıyısı çoban kulübeleriyle, sürü ağıllarıyla dolu otlaklar olacak. [7] O kıyı Yahuda halkının sağ kalanlarına kalacak. Orada otlayacaklar. Akşam olunca Aşkelon evlerinde uzanıp dinlenecekler. Çünkü Tanrıları RAB onları yoklayacak ve eski durumlarına döndürecek. [8] Moav'ın ayıplamalarını, Ammon halkının hakaretlerini duydum; halkımı ayıplayıp sınırlarına karşı büyüklendiler. [9] Bu yüzden, varlığım hakkı için diyor Orduların RAB'bi, İsrail'in Tanrısı, Moav kesinlikle Sodom gibi olacak, Ammon halkı da Gomora gibi; ısırgan otlarının kapladığı, tuz çukurlarıyla dolu, sonsuza dek virane kalacak bir yer. Halkımın sağ kalanları onları yağmalayacak, ulusumun geride kalanları da onların toprağını miras alacak. [10] Gururlarının karşılığı bu olacak; çünkü

Orduların RAB'binin halkını ayıpladılar, onlara karşı büyüklendiler. 11 RAB onlara korku salacak. Çünkü yeryüzünün bütün ilahlarını aç bırakacak. Herkes kendi yerinden O'na tapınacak, ulusların bütün kıyıları da O'na tapınacak. 12 Siz Kûşlular da kılıcımla öldürüleceksiniz. 13 Elini kuzeye doğru uzatacak, Asur'u yok edecek, Ninova'yı viraneye çevirecek; çöl gibi kupkuru bırakacak. 14 Sürüler onun ortasında yatacak, her tür yabani hayvan da orada barınacak. Hem pelikan hem kirpi sütun başlıklarında geceleyecek. Sesleri pencerelerde yankılanacak. Eşiklerde yıkım olacak, çünkü sedir kaplamaları sökülüp açığa çıkarıldı. 15 İşte kaygısız yaşayan, yürekten, “Ben varım, benden başkası yok” diyen o sevinçli kent buydu. Nasıl da viraneye döndü, hayvanların yatacağı bir yere! Yanından geçen herkes ıslık çalacak, yumruğunu sallayacak.

3

1 Başkaldıran, kirlenmiş, zorba kentin vay hâline! 2 Sözü dinlemedi. Terbiyeyi kabul etmedi. RAB'be güvenmedi. Tanrısı'na yaklaşmadı. 3 İçindeki önderleri kükreyen aslanlar gibidir. Yargıçları akşam kurtları gibidir. Sabah için hiçbir şey bırakmazlar. 4 Peygamberleri küstah ve hain kişilerdir. Kâhinleri kutsal yeri kirletti. Yasaya zorbalık ettiler. 5 İçindeki RAB doğrudur. Haksızlık etmez. Her sabah adaletini gün ışığına çıkarır. Hiç şaşmaz, ama haksız olan utanmayı bilmez. 6 Ulusları ortadan kaldırdım. Surları ıssız kaldı. Sokaklarını viran ettim; oralardan geçen yok. Kentleri yıkıldı; ne bir insan kaldı ne de bir oturan. 7 “Yeter ki benden kork, terbiyeyi kabul et” dedim. “Böylece konutu, onun hakkında belirlediğim her şeye göre, yok olmayacak.” Ama onlar erkenden kalkıp bütün işlerini bozdular. 8 Bu yüzden beni bekleyin, diyor RAB, av için ayağa kalkacağım güne kadar. Çünkü ulusları toplamak, krallıkları bir araya getirmek, öfkemin hepsini, kızgın gazabımın tümünü üzerlerine dökmek için karar verdim. Çünkü bütün yeryüzü kıskançlığımın ateşiyle yiyip bitirilecek. 9 O zaman halkların dudaklarını arıtacağım ki hepsi RAB'bin adına seslensin, omuz omuza O'na kulluk etsin. 10 Dağılmış halkımın kızı, bana tapınanlarım, Kûş ırmaklarının ötesinden bana sunu getirecek. 11 O gün bana karşı isyan ettiğin bütün işlerinden ötürü utandırılmayacaksın. Çünkü o zaman böbürlenerek sevinenlerini arandan kaldıracağım; kutsal dağımda artık bir daha kibirlenmeyeceksin. 12 Ama senin aranda ezilmiş, yoksul bir halk bırakacağım; onlar RAB'bin adına sığınacak. 13 İsrail'in sağ kalanı haksızlık yapmayacak, yalan söylemeyecek; ağızlarında aldatıcı dil bulunmayacak. Çünkü otlayıp uzanacaklar, onları korkutan olmayacak. 14 Sevinçle ezgi söyle, ey Siyon kızı! Haykır, ey İsrail! Bütün yüreğinle sevin, coş, ey Yeruşalim kızı! 15 RAB sana karşı verilen yargıları kaldırdı. Düşmanını uzaklaştırdı. İsrail'in Kralı RAB senin arandadır. Artık kötülükten korkmayacaksın. 16 O gün Yeruşalim'e, “Korkma, ey Siyon. Ellerinin gücü çözülmesin” denecek. 17 Tanrın RAB arandadır, kurtaran güçlüdür. Senin için sevinçle coşacak. Sevgisiyle seni sakinleştirecek. Senin için ezgiler söyleyerek sevinecek. 18 Belirlenmiş bayramlar için yas tutanları senden uzaklaştıracağım. Onlar senin için yük ve utanç olmuştu. 19 İşte o zaman sana eziyet edenlerin hepsiyle hesaplaşacağım. Topalı kurtaracağım, kovulmuş olanı toplayacağım. Bütün dünyada utanca düşmüş olanlara övgü ve onur vereceğim. 20 O zaman sizi içeri getireceğim, o zaman sizi toplayacağım. Çünkü gözlerinizin önünde iyi durumunuzu geri getirdiğimde, yeryüzündeki bütün halklar arasında size onur ve övgü vereceğim, diyor RAB.

Hagay

1

[1] Kral Darius'un ikinci yılında, altıncı ayın birinci gününde, RAB'bin sözü Peygamber Hagay aracılığıyla Yahuda Valisi Şealtiel oğlu Zerubbabil'e ve başkâhin Yehosadak oğlu Yeşu'ya geldi: [2] "Orduların RABbi şöyle diyor: Bu halk, 'RAB'bin Evi'nin yeniden kurulmasının zamanı daha gelmedi' diyor." [3] Bunun üzerine RAB'bin sözü Peygamber Hagay aracılığıyla geldi: [4] "Bu Ev yıkık dururken, kaplamalı evlerinizde oturmanın sırası size mi geldi? [5] Şimdi Orduların RABbi şöyle diyor: Yaşayışınıza dikkat edin. [6] Çok ektiniz, ama az biçiyorsunuz. Yiyorsunuz, ama doymuyorsunuz. İçiyorsunuz, ama kanmıyorsunuz. Giyiniyorsunuz, ama ısınmıyorsunuz. Ücret alan da ücretini delik torbaya koyuyor." [7] Orduların RABbi şöyle diyor: "Yaşayışınıza dikkat edin. [8] Dağa çıkın, kereste getirin ve Evi kurun. Bundan hoşnut kalacağım, yüceltileceğim," diyor RAB. [9] "Çoğunu umdunuz, ama bakın, az oldu. Eve getirdiğinizi de savurup dağıttım. Neden?" diyor Orduların RABbi. "Çünkü benim Evim yıkık duruyor; sizinse her biriniz kendi eviyle uğraşıyor. [10] Bu yüzden gökler çiyini sizden esirgedi, toprak da ürününü esirgedi. [11] Ülkenin, dağların, tahılın, yeni şarabın, zeytinyağının, toprağın verdiği her şeyin, insanların, hayvanların ve ellerin bütün emeğinin üzerine kuraklık çağırdım." [12] Bunun üzerine Şealtiel oğlu Zerubbabil, başkâhin Yehosadak oğlu Yeşu ve halkın bütün kalıntısı, Tanrıları RAB'bin sesine ve Tanrıları RAB'bin gönderdiği Peygamber Hagay'ın sözlerine kulak verdi. Halk RAB'den korktu. [13] O zaman RAB'bin habercisi Hagay, RAB'bin iletisini halka bildirip şöyle dedi: "Ben sizinle birlikteyim," diyor RAB. [14] RAB, Yahuda Valisi Şealtiel oğlu Zerubbabil'in ruhunu, başkâhin Yehosadak oğlu Yeşu'nun ruhunu ve halkın bütün kalıntısının ruhunu harekete geçirdi. Onlar gelip Tanrıları Orduların RABbi'nin Evi için çalışmaya başladılar. [15] Bu, Kral Darius'un ikinci yılında, altıncı ayın yirmi dördüncü günü oldu.

2

[1] Yedinci ayın yirmi birinci gününde RAB'bin sözü Peygamber Hagay aracılığıyla geldi: [2] "Şealtiel oğlu, Yahuda valisi Zerubbabil'e, Yehosadak oğlu başkâhin Yeşu'ya ve halkın geriye kalanına şöyle de: [3] 'Aranızda bu tapınağı eski görkemiyle görmüş olan kim kaldı? Şimdi onu nasıl görüyorsunuz? Gözünüzde hiç gibi değil mi? [4] Ama şimdi güçlü ol, ey Zerubbabil,' diyor RAB. 'Güçlü ol, ey Yehosadak oğlu başkâhin Yeşu. Güçlü olun, ey ülkenin bütün halkı,' diyor RAB, 've çalışın, çünkü ben sizinle birlikteyim,' diyor Orduların RAB'bi. [5] Mısır'dan çıktığınızda sizinle yaptığım antlaşma uyarınca verdiğim söz budur; Ruhum aranızda duruyor. 'Korkmayın.' [6] Çünkü Orduların RAB'bi şöyle diyor: 'Az zaman sonra bir kez daha gökleri, yeri, denizi ve karayı sarsacağım; [7] bütün ulusları sarsacağım. Bütün ulusların değerli şeyleri gelecek ve bu tapınağı yücelikle dolduracağım,' diyor Orduların RAB'bi. [8] 'Gümüş benimdir, altın benimdir,' diyor Orduların RAB'bi. [9] 'Bu tapınağın sonraki görkemi ilk görkeminden daha büyük olacak,' diyor Orduların RAB'bi; 'bu yerde esenlik vereceğim,' diyor Orduların RAB'bi." [10] Dokuzuncu ayın yirmi dördüncü gününde, Darius'un ikinci yılında, RAB'bin sözü Peygamber Hagay aracılığıyla geldi: [11] "Orduların RAB'bi şöyle diyor: Kâhinlere yasa konusunda şunu sor: [12] 'Birisi giysisinin eteğinde kutsal et taşır da eteği ekmeğe, yahniye, şaraba, zeytinyağına ya da herhangi bir yiyeceğe değerse, o şey kutsal olur mu?'" Kâhinler, "Hayır," diye karşılık verdi. [13] Sonra Hagay dedi: "Ölüye dokunduğu için kirli olan biri bunlardan birine dokunursa, o da kirli olur mu?" Kâhinler, "Kirli olur," diye karşılık verdi. [14] Bunun üzerine Hagay şöyle karşılık verdi: "'Bu halk da önümde böyledir, bu ulus da böyledir,' diyor RAB. 'Ellerinin her işi de böyledir. Orada sundukları şey de kirlidir. [15] Şimdi ne olur, bu günden geriye doğru düşünün: RAB'bin tapınağında taş taş üstüne konmadan önceki günleri düşünün. [16] O günlerde biri yirmi ölçeklik bir yığına geldiğinde ancak on ölçek buluyordu. Biri

şarap teknesine elli ölçek çekmeye geldiğinde ancak yirmi ölçek buluyordu. [17] Ellerinizin bütün emeğini ekin yanıklığıyla, küfle ve doluyla vurdum; yine de bana dönmediniz,' diyor RAB. [18] 'Ne olur, bu günden geriye doğru iyice düşünün; RAB'bin tapınağının temelinin atıldığı gün olan dokuzuncu ayın yirmi dördüncü gününü düşünün. [19] Tohum hâlâ ambarda mı? Üstelik asma, incir ağacı, nar ağacı ve zeytin ağacı da ürün vermedi. Ama ben bu günden başlayarak sizi kutsayacağım.'" [20] Ayın yirmi dördüncü gününde RAB'bin sözü Hagay'a ikinci kez geldi: [21] "Yahuda valisi Zerubbabil'e şöyle de: 'Gökleri ve yeri sarsacağım. [22] Krallıkların tahtlarını devireceğim. Ulusların krallıklarının gücünü yok edeceğim. Savaş arabalarını ve onları sürenleri devireceğim. Atlar ve binicileri yere serilecek; herkes kardeşinin kılıcıyla düşecek. [23] O gün, diyor Orduların RAB'bi, seni alacağım, ey kulum Şealtiel oğlu Zerubbabil,' diyor RAB, 've seni mühür yüzüğü gibi yapacağım; çünkü seni seçtim,' diyor Orduların RAB'bi."

Zekeriya

1

[1] Darius'un krallığının ikinci yılında, sekizinci ayda, RAB'bin sözü peygamber İddo oğlu Berekya oğlu Zekeriya'ya geldi: [2] “RAB atalarınıza çok öfkelendi.” [3] Bu yüzden onlara de ki: Orduların RAB'bi şöyle diyor: “Bana dönün,” diyor Orduların RAB'bi, “ben de size döneyim,” diyor Orduların RAB'bi. [4] Önceki peygamberlerin kendilerine seslenip, “Orduların RAB'bi şöyle diyor: Kötü yollarınızdan da kötü işlerinizden de şimdi dönün” dedikleri atalarınız gibi olmayın. Ama onlar beni dinlemediler, bana kulak asmadılar, diyor RAB. [5] Atalarınız şimdi nerede? Peygamberler sonsuza dek yaşar mı? [6] Ama kullarım peygamberlere buyurduğum sözlerimle hükümlerim atalarınıza yetişmedi mi? Sonunda dönüp şöyle dediler: “Orduların RAB'bi yollarımıza ve yaptıklarımıza göre bize ne yapmayı tasarladıysa, bize öyle yaptı.” [7] Darius'un krallığının ikinci yılında, on birinci ayın, yani Şevat ayının yirmi dördüncü gününde, RAB'bin sözü peygamber İddo oğlu Berekya oğlu Zekeriya'ya geldi: [8] Gece bir görüm gördüm. Karşımda kızıl bir ata binmiş bir adam vardı; çukur yerdeki mersin ağaçlarının arasında duruyordu. Arkasında kızıl, doru ve beyaz atlar vardı. [9] Ben, “Efendim, bunlar nedir?” diye sordum. Benimle konuşan melek bana, “Bunların ne olduğunu sana göstereceğim” dedi. [10] Mersin ağaçlarının arasında duran adam şöyle karşılık verdi: “Bunlar, yeryüzünde dolaşsınlar diye RAB'bin gönderdiği kişilerdir.” [11] Sonra mersin ağaçlarının arasında duran RAB'bin meleğine haber verip şöyle dediler: “Yeryüzünde dolaştık; işte, bütün yeryüzü dingin ve sakin.” [12] Bunun üzerine RAB'bin meleği şöyle dedi: “Ey Orduların RAB'bi, yetmiş yıldır öfkeli olduğun Yeruşalim'e ve Yahuda kentlerine daha ne zamana dek merhamet göstermeyeceksin?” [13] RAB, benimle konuşan meleğe iyi ve teselli edici sözlerle karşılık verdi. [14] Benimle konuşan melek bana şöyle dedi: “Seslen ve de ki, Orduların RAB'bi şöyle diyor: Yeruşalim ve Siyon için büyük bir kıskançlıkla kıskanıyorum. [15] Rahatına bakıp duran uluslara çok öfkeliyim; çünkü ben yalnızca biraz öfkelenmiştim, ama onlar felaketi artırdılar.” [16] Bu yüzden RAB şöyle diyor: “Merhametle Yeruşalim'e döndüm. Evim orada kurulacak,” diyor Orduların RAB'bi, “Yeruşalim'in üzerine ölçü ipi çekilecek.” [17] Yine seslen ve de ki, Orduların RAB'bi şöyle diyor: “Kentlerim yine bollukla taşacak; RAB yine Siyon'u teselli edecek ve Yeruşalim'i yine seçecek.” [18] Gözlerimi kaldırıp baktım; işte, dört boynuz vardı. [19] Benimle konuşan meleğe, “Bunlar nedir?” diye sordum. Bana, “Bunlar Yahuda'yı, İsrail'i ve Yeruşalim'i dağıtan boynuzlardır” dedi. [20] Sonra RAB bana dört usta gösterdi. [21] Ben, “Bunlar ne yapmaya geliyor?” diye sordum. O da şöyle dedi: “Yahuda'yı öyle dağıtan boynuzlar bunlardır ki, kimse başını kaldıramadı. Ama bu ustalar onları dehşete düşürmeye, Yahuda ülkesini dağıtmak için ona karşı boynuz kaldıran ulusların boynuzlarını devirmeye geldiler.”

2

[1] Gözlerimi kaldırıp baktım, işte, elinde ölçü ipi olan bir adam vardı. [2] “Nereye gidiyorsun?” diye sordum. Bana, “Yeruşalim'i ölçmeye gidiyorum; genişliği ne kadar, uzunluğu ne kadar göreyim diye” dedi. [3] Benimle konuşan melek çıktı, onu karşılamaya başka bir melek de çıktı. [4] Ona şöyle dedi: “Koş, şu genç adama şunu söyle: ‘Yeruşalim, içindeki insan ve hayvan çokluğundan ötürü sursuz köyler gibi oturulacak. [5] Çünkü ben,’ diyor RAB, ‘onun çevresinde ateşten bir sur olacağım ve ortasında yücelik olacağım.’ [6] “Haydi! Haydi! Kuzey ülkesinden kaçın,” diyor RAB. “Çünkü sizi göğün dört rüzgârı gibi dört yana dağıttım,” diyor RAB. [7] “Haydi, Siyon! Babil kızının yanında yaşayan sen, kurtul!” [8] Çünkü Orduların RABbi şöyle diyor: “Beni, sizi yağmalayan uluslara, yüceliği uğruna gönderdi; çünkü size dokunan, onun göz bebeğine dokunur. [9] İşte, elimi onların üzerine sallayacağım; onlar, kendilerine kulluk edenlere çapul olacak. O zaman Orduların RABbinin beni gönderdiğini anlayacaksınız. [10]

“Sevinçle ezgi söyle, ey Siyon kızı; çünkü işte, geliyorum ve aranızda yaşayacağım,” diyor RAB. 11 “O gün birçok ulus RABbe bağlanacak, benim halkım olacak; ben de aranızda yaşayacağım. O zaman Orduların RABbinin beni size gönderdiğini anlayacaksınız. 12 RAB, kutsal ülkede Yahuda'yı kendi payı olarak miras alacak ve yine Yeruşalim'i seçecek. 13 RABbin önünde susun, ey bütün insanlar! Çünkü O kutsal konutundan kalktı!”

3

1 Bana başkâhin Yeşu'yu gösterdi. Yeşu, RAB'bin meleğinin önünde duruyordu; Şeytan da ona karşı çıkmak için sağ yanında duruyordu. 2 RAB Şeytan'a, “RAB seni azarlasın, ey Şeytan! Evet, Yeruşalim'i seçmiş olan RAB seni azarlasın! Bu, ateşten çekilip çıkarılmış yanık bir odun parçası değil mi?” dedi. 3 Yeşu kirli giysiler içindeydi; meleğin önünde duruyordu. 4 Melek, önünde duranlara, “Kirli giysileri onun üzerinden çıkarın” diye seslendi. Sonra Yeşu'ya, “Bak, suçunu senden kaldırdım; sana görkemli giysiler giydireceğim” dedi. 5 Ben de, “Başına temiz bir sarık koysunlar” dedim. Bunun üzerine başına temiz bir sarık koydular, onu giydirdiler; RAB'bin meleği de orada duruyordu. 6 RAB'bin meleği Yeşu'ya şöyle ciddi bir uyarıda bulundu: 7 “Orduların RAB'bi şöyle diyor: ‘Eğer yollarımda yürür, buyruğumu yerine getirirsen, sen de evimi yönetecek, avlularımı gözeteceksin. Burada duranların arasında sana girip çıkma hakkı vereceğim. 8 Şimdi dinle, ey başkâhin Yeşu; sen ve önünde oturan arkadaşların da dinlesin. Çünkü onlar bir belirti olan kişilerdir. İşte, kulum Filiz'i ortaya çıkaracağım. 9 Çünkü işte, Yeşu'nun önüne koyduğum taş! O tek taşın üzerinde yedi göz var. İşte, onun oymasını ben oyacağım,’ diyor Orduların RAB'bi, ‘ve o ülkenin suçunu bir günde kaldıracağım. 10 O gün,’ diyor Orduların RAB'bi, ‘her biriniz komşusunu asmanın ve incir ağacının altına çağıracak.’”

4

1 Benimle konuşan melek yine geldi; uykudan uyandırılan bir adam gibi beni uyandırdı. 2 Bana, “Ne görüyorsun?” dedi. Ben de, “Bir kandillik görüyorum; tümü altın. Tepesinde bir haznesi var, üstünde de yedi kandil var. Tepedeki kandillerin her birine yedişer boru uzanıyor. 3 Yanında iki zeytin ağacı var; biri haznenin sağında, öbürü solunda.” 4 Bunun üzerine benimle konuşan meleğe, “Bunlar nedir efendim?” diye sordum. 5 Benimle konuşan melek bana, “Bunların ne olduğunu bilmiyor musun?” diye karşılık verdi. Ben de, “Hayır efendim” dedim. 6 O da bana şu karşılığı verdi: “RAB’bin Zerubbabil’e sözü şudur: ‘Ne güçle, ne kudretle değil, ama benim Ruhum’la’ diyor Orduların RABbi. 7 Ey büyük dağ, sen kimsin? Zerubbabil’in önünde dümdüz olacaksın. O da son taşı çıkaracak; ‘Ona lütuf, lütuf olsun!’ diye haykıracaklar.” 8 Sonra RAB’bin sözü bana geldi: 9 “Bu evin temelini Zerubbabil’in elleri attı. Onu yine onun elleri tamamlayacak. O zaman beni size Orduların RABbi’nin gönderdiğini anlayacaksınız. 10 Çünkü küçük şeylerin gününü kim küçümseyebilir? Bu yedi göz sevinecek, Zerubbabil’in elindeki çekülü görecek. Bunlar RAB’bin bütün yeryüzünde dolaşan gözleridir.” 11 Ben de ona, “Kandilliğin sağındaki ve solundaki bu iki zeytin ağacı nedir?” diye sordum. 12 İkinci kez ona, “İki altın oluğun yanında duran, içlerinden altın yağ akıtan bu iki zeytin dalı nedir?” diye sordum. 13 O bana, “Bunların ne olduğunu bilmiyor musun?” dedi. Ben de, “Hayır efendim” dedim. 14 Bunun üzerine, “Bunlar bütün yeryüzünün Efendisi’nin yanında duran meshedilmiş iki kişidir” dedi.

5

1 Sonra yine gözlerimi kaldırıp baktım; işte, uçan bir tomar gördüm. 2 Bana, “Ne görüyorsun?” dedi. Ben de, “Uçan bir tomar görüyorum; uzunluğu yirmi arşın, genişliği on arşın” diye karşılık verdim. 3 O zaman bana dedi ki, “Bu, bütün ülkenin yüzeyi üzerine yayılan lanettir; çünkü hırsızlık eden herkes, bunun bir yanına göre ortadan kaldırılacak; yalan yere ant içen herkes de bunun öbür yanına göre

ortadan kaldırılacak. [4] “Onu ortaya çıkaracağım” diyor Orduların RABbi. “Hırsızın evine, adımla yalan yere ant içenin evine girecek; evinin ortasında kalacak; onu kerestesiyle taşlarıyla birlikte yok edecek.” [5] Sonra benimle konuşan melek öne çıkıp bana, “Şimdi gözlerini kaldır da ortaya çıkan şeyin ne olduğuna bak” dedi. [6] Ben, “Bu nedir?” diye sordum. O da, “Ortaya çıkan şey bir efa sepetidir” dedi. Sonra da, “Bütün ülkedeki görünümleri budur” dedi. [7] İşte, kurşundan bir kapak kaldırıldı; sepetin içinde oturan bir kadın vardı. [8] O, “Bu Kötülüktür” dedi; kadını efa sepetinin içine itti ve kurşun kapağı sepetin ağzının üstüne kapattı. [9] Sonra gözlerimi kaldırıp baktım; işte, iki kadın gördüm; kanatlarında rüzgâr vardı. Leyleğin kanatlarına benzer kanatları vardı; efa sepetini yerle gök arasına kaldırdılar. [10] O zaman benimle konuşan meleğe, “Bunlar efa sepetini nereye götürüyor?” diye sordum. [11] Bana dedi ki, “Şinar ülkesinde ona bir ev yapmak için. Hazır olunca kadın orada, kendi yerinde bırakılacak.”

6

[1] Yine gözlerimi kaldırıp baktım; işte, iki dağın arasından dört savaş arabası çıkıyordu. Dağlar tunç dağlardı. [2] Birinci savaş arabasında kızıl atlar, ikinci savaş arabasında siyah atlar vardı. [3] Üçüncü savaş arabasında beyaz atlar, dördüncü savaş arabasında benekli, güçlü atlar vardı. [4] O zaman benimle konuşan meleğe sordum: “Bunlar nedir, efendim?” [5] Melek bana şöyle karşılık verdi: “Bunlar, bütün yeryüzünün Rabbi'nin huzurunda duran ve oradan çıkan göğün dört rüzgârıdır. [6] Siyah atların bulunduğu araba kuzey ülkesine gidiyor; beyaz atlar onların ardından gidiyor; benekli atlar da güney ülkesine gidiyor.” [7] Güçlü atlar çıkıp yeryüzünde ileri geri dolaşmak istediler. O da, “Gidin, yeryüzünde dolaşın!” dedi. Böylece yeryüzünde ileri geri dolaştılar. [8] Sonra bana seslenip şöyle dedi: “Bak, kuzey ülkesine gidenler orada ruhumu yatıştırdı.” [9] RAB'bin sözü bana geldi: [10] “Sürgünden dönenlerden, yani Helday, Toviya ve Yedaya'dan armağanları al. Aynı gün git, Babil'den gelenlerin bulunduğu Sefanya oğlu Yoşiya'nın evine gir. [11] Gümüşle altın al, taçlar yap ve bunları başkâhin Yehozadak oğlu Yeşu'nun başına koy. [12] Ona şöyle de: ‘Orduların RAB'bi diyor ki: “İşte, adı Filiz olan adam! Bulunduğu yerden filizlenecek ve RAB'bin Tapınağı'nı o kuracak. [13] RAB'bin Tapınağı'nı kuracak olan odur. Yüceliği o taşıyacak, tahtında oturup egemenlik sürecek. Tahtında bir kâhin olacak ve ikisinin arasında esenlik düzeni bulunacak.”' [14] Taçlar, Helem, Toviya, Yedaya ve Sefanya oğlu Hen için RAB'bin Tapınağı'nda bir anı olacak. [15] Uzakta olanlar gelip RAB'bin Tapınağı'nı kuracaklar. O zaman beni size Orduların RAB'binin gönderdiğini bileceksiniz. Eğer Tanrınız RAB'bin sesini dikkatle dinlerseniz, bu gerçekleşecek.”

7

[1] Kral Darius'un dördüncü yılında, dokuzuncu ayın dördüncü günü, yani Kislev ayında, RAB'bin sözü Zekeriya'ya geldi. [2] Beytel halkı, RAB'den lütuf dilemek için Şareser'i, Regem-Melek'i ve adamlarını gönderdi. [3] Onlar, Orduların RABbi'nin evindeki kâhinlere ve peygamberlere şöyle demeye geldiler: “Bunca yıldır yaptığım gibi, beşinci ayda kendimi ayırıp ağlayayım mı?” [4] Bunun üzerine Orduların RABbi'nin sözü bana geldi: [5] “Ülkedeki bütün halka ve kâhinlere de ki: ‘Bu yetmiş yıl boyunca beşinci ve yedinci aylarda oruç tutup yas tuttuğunuzda, gerçekten benim için mi oruç tuttunuz, benim için mi? [6] Yiyip içtiğinizde, kendiniz için yiyip kendiniz için içmiyor musunuz? [7] Yeruşalim'de ve çevresindeki kentlerde yaşam sürerken, oralar gönenç içindeyken, Negev'de ve Şefela'da insanlar otururken, RAB eski peygamberler aracılığıyla bu sözleri duyurmadı mı?’” [8] RAB'bin sözü Zekeriya'ya geldi: [9] “Orduların RABbi şöyle diyor: ‘Gerçek adaletle yargılayın; herkes kardeşine iyilik ve merhamet göstersin. [10] Dul kadına, öksüze, yabancıya, yoksula baskı yapmayın. Hiçbiriniz yüreğinde kardeşine kötülük tasarlamasın.’ [11] Ama onlar dinlemeyi reddetti, sırtlarını döndü, duymamak için kulaklarını tıkadı. [12] Yasayı ve Orduların RABbi'nin kendi Ruhuyla eski peygamberler aracılığıyla gönderdiği sözleri duymamak için yüreklerini çakmaktaşı gibi katılaştırdılar. Bu yüzden Orduların RABbi'nden

büyük öfke geldi. 13 Orduların RABbi diyor ki, “Ben çağırdım, ama dinlemediler; bu yüzden onlar çağıracak, ben de dinlemeyeceğim.” 14 “Onları tanımadıkları bütün ulusların arasına kasırgayla savuracağım. Ardlarından ülke öyle ıssız kaldı ki, ne geçen oldu ne dönen. Çünkü güzel ülkeyi ıssızlığa çevirdiler.”

8

1 Orduların RAB'binin sözü bana geldi. 2 Orduların RAB'bi şöyle diyor: “Siyon için büyük kıskançlık duyuyorum; onun için alev alev öfkeyle kıskançlık duyuyorum.” 3 RAB şöyle diyor: “Siyon'a döndüm, Yeruşalim'in ortasında yaşayacağım. Yeruşalim'e ‘Gerçeğin Kenti’, Orduların RAB'binin dağına da ‘Kutsal Dağ’ denecek.” 4 Orduların RAB'bi şöyle diyor: “Yeruşalim'in sokaklarında yine yaşlı adamlarla yaşlı kadınlar oturacak; ileri yaşlarından dolayı herkes elinde değneğiyle olacak. 5 Kentin sokakları, sokaklarında oynayan oğlan ve kız çocuklarıyla dolacak.” 6 Orduların RAB'bi şöyle diyor: “O günlerde bu halkın artakalanlarının gözünde şaşılacak bir şey gibi görünüyorsa, benim gözümde de şaşılacak bir şey mi olsun?” diyor Orduların RAB'bi. 7 Orduların RAB'bi şöyle diyor: “İşte, halkımı doğu ülkesinden ve batı ülkesinden kurtaracağım; 8 onları geri getireceğim; Yeruşalim'in ortasında yaşayacaklar. Onlar benim halkım olacak, ben de gerçeklikle ve doğrulukla onların Tanrısı olacağım.” 9 Orduların RAB'bi şöyle diyor: “Elleriniz güçlü olsun; sizler, Orduların RAB'binin evinin, yani tapınağın kurulması için temeli atıldığı gün peygamberlerin ağzından bu sözleri işitenlersiniz. 10 Çünkü o günlerden önce ne insan için ücret vardı ne de hayvan için ücret. Düşman yüzünden dışarı çıkana da içeri girene de esenlik yoktu. Ben her insanı komşusuna karşı kışkırttım. 11 Ama şimdi bu halkın artakalanlarına önceki günlerde davrandığım gibi davranmayacağım,” diyor Orduların RAB'bi. 12 “Çünkü esenlik tohumu ekilecek, asma meyvesini verecek, toprak ürününü verecek, gökler çiyini verecek; bu halkın artakalanlarının bütün bunlara sahip olmasını sağlayacağım. 13 Ey Yahuda halkı ve İsrail halkı, uluslar arasında nasıl lanet konusu oldunuzsa, sizi öyle kurtaracağım ve bereket olacaksınız. Korkmayın. Elleriniz güçlü olsun.” 14 Çünkü Orduların RAB'bi şöyle diyor: “Atalarınız beni öfkelendirdiğinde size kötülük etmeyi nasıl tasarladıysam,” diyor Orduların RAB'bi, “ve bundan dönmediysem; 15 aynı şekilde bu günlerde Yeruşalim'e ve Yahuda halkına iyilik etmeyi yeniden tasarladım. Korkmayın. 16 Yapmanız gerekenler şunlardır: Herkes komşusuna gerçeği söylesin. Kapılarınızda gerçekle ve esenlikle sonuçlanan yargılar verin. 17 Hiçbiriniz yüreğinizde komşunuza karşı kötülük tasarlamasın, yalan yere edilen andı sevmeyin. Çünkü bütün bunlardan nefret ederim,” diyor RAB. 18 Orduların RAB'binin sözü bana geldi. 19 Orduların RAB'bi şöyle diyor: “Dördüncü, beşinci, yedinci ve onuncu ayların oruçları Yahuda halkı için sevince, neşeye ve sevinçli bayramlara dönüşecek. Bunun için gerçeği ve esenliği sevin.” 20 Orduların RAB'bi şöyle diyor: “Yine halklar, birçok kentin sakinleri gelecek. 21 Bir kentin sakinleri ötekine gidip, ‘Haydi, hemen gidip RAB'bin lütfunu dileyelim, Orduların RAB'bini arayalım. Ben de gideceğim’ diyecek. 22 Evet, birçok halk ve güçlü uluslar Yeruşalim'de Orduların RAB'bini aramaya ve RAB'bin lütfunu dilemeye gelecek.” 23 Orduların RAB'bi şöyle diyor: “O günlerde ulusların her dilinden on adam, bir Yahudi'nin giysisinin eteğinden tutup, ‘Sizinle gidelim, çünkü Tanrı'nın sizinle olduğunu duyduk’ diyecek.”

9

1 Bildiri: RAB'bin sözü Hadrak ülkesine karşıdır, Şam'ın üzerine konacaktır; çünkü insanın gözü de İsrail'in bütün oymaklarının gözü de RAB'be çevrilidir. 2 Onun sınırındaki Hamat'a da, çok bilge oldukları için Sur'a ve Sayda'ya da. 3 Sur kendine bir hisar kurdu, gümüşü toz gibi, saf altını sokakların çamuru gibi yığdı. 4 İşte, Rab onu mülksüz bırakacak, denizdeki gücünü vuracak; kendisi de ateşle yutulacak. 5 Aşkelon bunu görüp korkacak; Gazze de görecek ve kıvranacak; Ekron da öyle, çünkü umudu boşa çıkacak. Gazze'deki kral yok olacak, Aşkelon'da oturan kalmayacak. 6 Aşdot'ta yabancılar oturacak,

Filistliler'in gururunu yok edeceğim. 7 Kanını ağzından, iğrenç şeylerini dişlerinin arasından çıkaracağım. O da Tanrımız için sağ kalanlardan olacak; Yahuda'da bir önder gibi olacak, Ekron da Yevuslu gibi olacak. 8 Ordulara karşı evimin çevresinde ordugah kuracağım; artık kimse geçip gitmeyecek, geri dönmeyecek. Zorba da bir daha onların içinden geçmeyecek; çünkü şimdi bunu kendi gözlerimle gördüm. 9 Coşkuyla sevin, ey Siyon kızı! Haykır, ey Yeruşalim kızı! İşte, kralın sana geliyor! O doğru ve kurtarıcıdır, Alçakgönüllüdür, eşeğin üstünde, Bir sıpanın, bir eşek yavrusunun üstünde geliyor. 10 Savaş arabasını Efrayim'den, atı Yeruşalim'den kaldıracağım. Savaş yayı da kırılacak. O uluslara esenlik bildirecek. Egemenliği denizden denize, Irmak'tan yeryüzünün uçlarına dek uzanacak. 11 Sana gelince, antlaşmanın kanı yüzünden, tutsaklarını içinde su olmayan kuyudan serbest bıraktım. 12 Kaleye dönün, ey umut tutsakları! Bugün bile size iki katını geri vereceğimi bildiriyorum. 13 Çünkü Yahuda'yı kendim için yay gibi geriyorum, yayı Efrayim'le dolduruyorum. Ey Siyon, oğullarını Yunan'ın oğullarına karşı kışkırtacağım, seni yiğidin kılıcı gibi yapacağım. 14 RAB onların üzerinde görünecek, Oku şimşek gibi fırlayacak. Egemen RAB boru çalacak, Güneyin kasırgalarıyla ilerleyecek. 15 Orduların RAB'bi onları savunacak. Sapan taşlarıyla vurup alt edecekler. Şarap içmiş gibi içecek, haykıracaklar. Çanaklar gibi, Sunağın köşeleri gibi dolacaklar. 16 O gün Tanrıları RAB onları, Halkının sürüsünü kurtarır gibi kurtaracak. Çünkü onlar ülkesinin üzerinde yükseltilmiş, Tacın mücevherleri gibi parlayacaklar. 17 Çünkü iyiliği ne büyük, Güzelliği ne büyüktür! Delikanlıları tahıl, Genç kızları yeni şarap serpiltecek.

10

1 İlkbahar yağmuru için RAB'den isteyin; fırtına bulutlarını yapan RAB'dir. Herkese sağanak yağmur, tarladakilere de bitkiler verir. 2 Çünkü ev putları boş sözler söyledi, falcılar yalan gördü; sahte düşler anlattılar, boş yere avuttular. Bu yüzden koyun gibi yollara düştüler. Çobanları olmadığı için eziliyorlar. 3 Öfkem çobanlara karşı alevlendi, erkek keçileri cezalandıracağım; çünkü Orduların RAB'bi sürüsünü, Yahuda halkını yokladı ve onları savaşta görkemli atı gibi yapacak. 4 Köşe taşı ondan çıkacak, çadır kazığı ondan, savaş yayı ondan, her yönetici birlikte ondan çıkacak. 5 Savaşta çamurlu sokakları çiğneyen yiğitler gibi olacaklar; savaşacaklar, çünkü RAB onlarla olacak. Atlılar da utanca düşecek. 6 “Yahuda halkını güçlendireceğim, Yusuf halkını kurtaracağım. Onlara merhamet ettiğim için geri getireceğim; sanki onları hiç reddetmemişim gibi olacaklar. Çünkü ben onların Tanrısı RAB'bim, onlara yanıt vereceğim. 7 Efrayim yiğit bir adam gibi olacak, yürekleri şarap içmiş gibi sevinecek. Çocukları bunu görüp sevinecek; yürekleri RAB'de coşacak. 8 Onlara ıslık çalıp onları toplayacağım, çünkü onları kurtardım; eskiden çoğaldıkları gibi yine çoğalacaklar. 9 Onları halkların arasına serpeceğim; uzak ülkelerde beni anacaklar. Çocuklarıyla birlikte yaşayacak ve geri dönecekler. 10 Onları Mısır ülkesinden geri getireceğim, Asur'dan toplayacağım; onları Gilat ülkesine ve Lübnan'a getireceğim. Onlara yer yetmeyecek. 11 Sıkıntı denizinden geçecek, denizin dalgalarını vuracak; Nil'in bütün derin yerleri kuruyacak. Asur'un gururu alçaltılacak, Mısır'ın asası çekilip gidecek. 12 Onları RAB'de güçlendireceğim; onun adıyla yürüyecekler,” diyor RAB.

11

1 Ey Lübnan, kapılarını aç da ateş sedirlerini yiyip bitirsin. 2 Ağıt yak, ey servi; çünkü sedir devrildi, görkemliler yok edildi. Ağıt yakın, ey Başan'ın meşeleri; çünkü sık orman yere serildi. 3 Çobanların feryadının sesi! Çünkü görkemleri yok edildi. Genç aslanların kükreyişinin sesi! Çünkü Şeria'nın görkemi yıkıma uğradı. 4 Tanrım RAB şöyle diyor: “Boğazlanacak sürüyü güt. 5 Onları satın alanlar boğazlıyor, yine de cezasız kalıyor. Onları satanlar da, ‘RAB'be övgüler olsun, çünkü zengin oldum’ diyor. Kendi çobanları bile onlara acımıyor. 6 Çünkü ben artık ülkede yaşayanlara acımayacağım” diyor RAB. “İşte, insanları birbirlerinin eline ve her birini kendi kralının eline teslim edeceğim. Ülkeyi vuracaklar,

ben de onları ellerinden kurtarmayacağım.” 7 Böylece boğazlanacak sürüyü, özellikle sürünün ezilenlerini güttüm. Kendime iki değnek aldım. Birine “Lütuf”, ötekine “Birlik” adını verdim ve sürüyü güttüm. 8 Bir ay içinde o üç çobanı ortadan kaldırdım. Çünkü onlardan canım bezmişti, onların canı da benden iğrenmişti. 9 Sonra, “Sizi gütmeyeceğim” dedim. Ölecek olan ölsün, yok olacak olan yok olsun; geriye kalanlar da birbirlerinin etini yesin. 10 Sonra “Lütuf” adını verdiğim değneğimi alıp parçaladım; bütün halklarla yaptığım antlaşmayı bozmak için. 11 O gün bozuldu; böylece beni dinleyen sürünün yoksulları bunun RAB'bin sözü olduğunu anladı. 12 Onlara, “Eğer uygun görüyorsanız ücretimi verin; yoksa vermeyin” dedim. Onlar da ücretim olarak otuz gümüş tarttılar. 13 RAB bana, “Onu çömlekçiye at; bana biçtikleri o görkemli fiyatı!” dedi. Ben de otuz gümüşü alıp RAB'bin Tapınağı'nda çömlekçiye attım. 14 Sonra öteki değneğimi, yani “Birlik”i parçaladım; Yahuda ile İsrail arasındaki kardeşliği bozmak için. 15 RAB bana, “Bir kez daha akılsız bir çobanın gereçlerini al” dedi. 16 Çünkü işte, ülkede öyle bir çoban çıkaracağım ki yok olup gidenlerle ilgilenmeyecek, dağılanları aramayacak, kırılanı iyileştirmeyecek, sağlam olanı beslemeyecek. Ama semiz koyunların etini yiyecek, toynaklarını da paramparça edecek. 17 Sürüyü terk eden değersiz çobanın vay haline! Kılıç kolunun ve sağ gözünün üzerine insin. Kolu büsbütün kurusun, sağ gözü de tümüyle kör olsun!”

12

1 Bildiri. İsrail'le ilgili RAB'bin sözü. Gökleri geren, yeryüzünün temelini atan, insanın içindeki ruhu biçimlendiren RAB şöyle diyor: 2 “İşte, Yeruşalim'i çevredeki bütün halklara sersemlik veren bir kâse yapacağım. Yeruşalim kuşatılınca Yahuda da kuşatmanın içinde olacak. 3 O gün Yeruşalim'i bütün halklar için taşınması ağır bir taş yapacağım. Onu kaldırmaya kalkışanların hepsi ağır yaralanacak. Dünyanın bütün ulusları ona karşı toplanacak. 4 RAB, “O gün her atı dehşetle, binicisini delilikle vuracağım” diyor. “Yahuda halkının üzerine gözlerimi açık tutacağım, ama öteki halkların bütün atlarını körlükle vuracağım. 5 Yahuda'nın önderleri içlerinden, ‘Yeruşalim'de yaşayanlar, orduların Tanrısı RAB sayesinde benim gücümdür’ diyecekler. 6 O gün Yahuda'nın önderlerini odunların arasında ateş saçan bir mangal, demetlerin arasında alevli bir meşale gibi yapacağım. Sağda solda çevredeki bütün halkları yiyip bitirecekler. Yeruşalim yine kendi yerinde, Yeruşalim'de oturacak. 7 RAB önce Yahuda'nın çadırlarını kurtaracak ki Davut soyunun görkemiyle Yeruşalim'de yaşayanların görkemi Yahuda'nın üstüne çıkmasın. 8 O gün RAB Yeruşalim'de yaşayanları savunacak. O gün aralarında en zayıf olanı Davut gibi olacak. Davut soyu ise onların önünde Tanrı gibi, RAB'bin meleği gibi olacak. 9 O gün Yeruşalim'e karşı gelen bütün ulusları yok etmeye girişeceğim. 10 Davut soyunun ve Yeruşalim'de yaşayanların üzerine lütuf ve yakarış ruhunu dökeceğim. Deştikleri bana bakacaklar; biricik oğlu için yas tutan gibi onun için yas tutacaklar, ilk oğlu için acı çeken biri gibi onun için acı acı ağlayacaklar. 11 O gün Yeruşalim'de büyük bir yas olacak; Megiddo Ovası'ndaki Hadadrimmon yasına benzeyecek. 12 Ülke yas tutacak, her aile ayrı ayrı: Davut soyunun ailesi ayrı, onların kadınları ayrı; Natan soyunun ailesi ayrı, onların kadınları ayrı; 13 Levi soyunun ailesi ayrı, onların kadınları ayrı; Şimelilerin ailesi ayrı, onların kadınları ayrı; 14 geriye kalan bütün aileler ayrı ayrı, onların kadınları da ayrı ayrı yas tutacak.”

13

1 “O gün Davut'un soyu ve Yeruşalim halkı için, günahı ve kirliliği temizleyen bir pınar açılacak.” 2 “O gün olacak ki,” diyor Orduların RAB'bi, “putların adlarını ülkeden sileceğim, artık anılmaz olacaklar. Sözde peygamberleri de kirlilik ruhunu da ülkeden uzaklaştıracağım.” 3 Bundan sonra biri yine peygamberlik ederse, onu doğuran annesiyle babası ona, ‘Ölmen gerek, çünkü RAB'bin adıyla yalan söylüyorsun’ diyecek; peygamberlik ederken onu doğuran annesiyle babası onu deşecek. 4 O gün peygamberlik eden peygamberlerin her biri gördüğü görümden utanacak. Aldatmak için kıldan bir kaftan

giymeyecek. 5 ‘Ben peygamber değilim,’ diyecek, ‘toprağı işleyen biriyim; çünkü gençliğimden beri bir kul gibi çalıştırıldım.’ 6 Biri ona, ‘Göğsündeki bu yaralar ne?’ diyecek. O da, ‘Bunları dostlarımın evinde aldım’ diyecek. 7 “Uyan, ey kılıç, çobanıma karşı, bana yakın olan adama karşı!” diyor Orduların RAB'bi. “Çobanı vur da sürü dağılsın; ben de elimi küçüklere karşı çevireceğim.” 8 RAB şöyle diyor: “Bütün ülkede halkın üçte ikisi kesilip ölecek, üçte biri ise sağ kalacak.” 9 “O üçte biri ateşin içine sokacağım, gümüş arıtılır gibi onları arıtacağım, altın sınanır gibi onları sınayacağım. Onlar adımı çağıracak, ben de onlara yanıt vereceğim. ‘Onlar benim halkımdır’ diyeceğim; onlar da, ‘Tanrım RAB'dir’ diyecekler.”

14

1 İşte, RAB'bin günü geliyor; yağmalanan malların senin ortanda bölüşülecek. 2 Çünkü bütün ulusları Yeruşalim'e karşı savaşmak için toplayacağım. Kent ele geçirilecek, evler yağmalanacak, kadınlara tecavüz edilecek. Kentin yarısı sürgüne gidecek, ama halkın geri kalanı kentten koparılmayacak. 3 Sonra RAB çıkıp o uluslara karşı savaşacak; savaş gününde nasıl savaştıysa öyle savaşacak. 4 O gün ayakları, Yeruşalim'in doğusundaki Zeytin Dağı'nın üzerinde duracak. Zeytin Dağı doğudan batıya doğru ikiye yarılacak ve çok büyük bir vadi oluşacak. Dağın yarısı kuzeye, öteki yarısı güneye kayacak. 5 Dağlarımın vadisinden kaçacaksınız; çünkü dağların vadisi Asel'e kadar uzanacak. Evet, Yahuda Kralı Uzziya'nın günlerindeki depremden nasıl kaçtıysanız öyle kaçacaksınız. Tanrım RAB gelecek, bütün kutsallar da seninle birlikte gelecek. 6 O gün ışık olmayacak; soğuk da don da olmayacak. 7 RAB'bin bildiği eşsiz bir gün olacak; ne gündüz olacak ne gece. Ama akşam vaktinde ışık olacak. 8 O gün Yeruşalim'den diri sular akacak; bunların yarısı doğu denizine, yarısı batı denizine akacak. Yazın da kışın da böyle olacak. 9 RAB bütün yeryüzünün Kralı olacak. O gün RAB bir olacak, adı da bir olacak. 10 Bütün ülke, Yeruşalim'in güneyindeki Geva'dan Rimmon'a kadar Arava gibi düzleşecek. Yeruşalim yükseltilecek ve Benyamin Kapısı'ndan İlk Kapı'nın yerine, oradan Köşe Kapısı'na, Hananel Kulesi'nden kralın şarap teknelerine kadar kendi yerinde duracak. 11 İnsanlar orada yaşayacak; artık lanet olmayacak. Yeruşalim güvenlik içinde yaşayacak. 12 RAB'bin Yeruşalim'e karşı savaşmış bütün halkları vuracağı bela şu olacak: Ayaklarının üstünde dururlarken bedenleri çürüyüp eriyecek, gözleri yuvalarında eriyecek, dilleri ağızlarında eriyecek. 13 O gün RAB'den gelen büyük bir panik aralarında olacak. Herkes komşusunun elini yakalayacak, biri ötekinin eline karşı el kaldıracak. 14 Yahuda da Yeruşalim'de savaşacak. Çevredeki bütün ulusların serveti, altın, gümüş ve giysi olarak çok büyük miktarda toplanacak. 15 Atların, katırların, develerin, eşeklerin ve o ordugahlarda bulunan bütün hayvanların başına da aynı bela gelecek. 16 Yeruşalim'e karşı gelen bütün uluslardan sağ kalan herkes, Kral'a, Orduların RAB'bi'ne tapınmak ve Çardak Bayramı'nı kutlamak için yıldan yıla çıkacak. 17 Yeryüzündeki ailelerden kim Kral'a, Orduların RAB'bi'ne tapınmak için Yeruşalim'e çıkmazsa, onların üzerine yağmur yağmayacak. 18 Mısır halkı çıkıp gelmezse, onların üzerine de yağmur yağmayacak. RAB, Çardak Bayramı'nı kutlamak için çıkmayan ulusları işte böyle bir belayla vuracak. 19 Mısır'ın cezası ve Çardak Bayramı'nı kutlamak için çıkmayan bütün ulusların cezası bu olacak. 20 O gün atların çıngıraklarının üzerinde, “RAB'be KUTSALDIR” yazacak. RAB'bin evindeki kazanlar, sunağın önündeki çanaklar gibi olacak. 21 Yeruşalim'deki ve Yahuda'daki her kazan, Orduların RAB'bi için kutsal olacak. Sunu sunanların hepsi gelip bunlardan alacak ve içlerinde pişirecek. O gün Orduların RAB'binin evinde artık Kenanlı kalmayacak.

Malaki

1

[1] Malaki aracılığıyla İsrail'e gelen RAB sözü bildirisi. [2] RAB, “Sizi sevdim” diyor. Ama siz, “Bizi nasıl sevdin?” diyorsunuz. RAB, “Esav, Yakup'un kardeşi değil miydi?” diyor. “Yine de ben Yakup'u sevdim; [3] ama Esav'dan nefret ettim. Dağlarını viran ettim, mirasını da çölün çakallarına verdim.” [4] Edom, “Yıkıldık, ama dönüp harabe yerleri yeniden kuracağız” dese de, Orduların RABbi şöyle diyor: “Onlar kuracak, ama ben yıkacağım. Onlara ‘Kötülük Ülkesi’, ‘RABbin sonsuza dek öfkelendiği halk’ denecek.” [5] Bunu kendi gözlerinizle görecek, “RAB, İsrail sınırlarının ötesinde de büyüktür!” diyeceksiniz. [6] “Oğul babasına saygı gösterir, kul da efendisine. Eğer ben babaysam, bana gösterilen saygı nerede? Eğer efendiysem, bana gösterilmesi gereken saygı nerede?” Orduların RABbi, adıma hor bakan siz kâhinlere böyle diyor. Ama siz, ‘Adını nasıl hor gördük?’ diyorsunuz. [7] Siz sunağımın üzerine kirli ekmek getiriyorsunuz. Ama, ‘Seni nasıl kirlettik?’ diyorsunuz. RABbin sofrasını hor görülür saymakla. [8] Kurban olarak kör hayvan sunduğunuzda bu kötü değil mi? Topal ve hasta hayvan sunduğunuzda bu kötü değil mi? Haydi, onu valine sun! Senden hoşnut kalır mı? Seni kabul eder mi?” diyor Orduların RABbi. [9] “Şimdi yalvarın da Tanrı bize lütfetsin. Elinizdekiler böyleyken, içinizden herhangi birinizi kabul eder mi?” diyor Orduların RABbi. [10] “Keşke aranızdan biri kapıları kapatsa da sunağımın üzerinde boş yere ateş yakmasanız! Sizden hoşnut değilim” diyor Orduların RABbi, “elinizden sunu da kabul etmeyeceğim. [11] Çünkü güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar adım uluslar arasında büyüktür. Her yerde adıma buhur sunulacak, pak bir sunu getirilecek. Çünkü adım uluslar arasında büyüktür” diyor Orduların RABbi. [12] “Ama siz onu bayağılaştırıyorsunuz; çünkü, ‘RABbin sofrası kirlidir, onun yiyeceği de hor görülür’ diyorsunuz. [13] Bir de, ‘Ne yorucu şey bu!’ diyorsunuz; onu küçümseyip burun kıvırıyorsunuz” diyor Orduların RABbi. “Zorla alınmış olanı, topal ve hasta olanı getiriyorsunuz; sunu diye bunları getiriyorsunuz. Bunu elinizden kabul etmeli miyim?” diyor RAB. [14] “Sürüsünde erkek hayvan varken adak adayıp Rabbe kusurlu olanı kurban eden hilekâr lanetlidir. Çünkü ben büyük Kral'ım” diyor Orduların RABbi, “adım uluslar arasında korku uyandırır.”

2

[1] “Şimdi ey kâhinler, bu buyruk sizin içindir.” [2] Orduların RABbi şöyle diyor: “Eğer dinlemez, adıma yücelik vermeyi yüreğinize koymazsanız, üzerinize lanet göndereceğim, bereketlerinizi de lanetleyeceğim. Hatta onları şimdiden lanetledim, çünkü bunu yüreğinize koymuyorsunuz.” [3] “İşte, soyunuzu azarlayacağım. Bayramlarınızın pisliğini, evet, bayramlarınızın pisliğini yüzünüze süreceğim; onunla birlikte süpürülüp götürüleceksiniz.” [4] “O zaman bileceksiniz ki, Levi'yle antlaşmam sürsün diye bu buyruğu size ben gönderdim” diyor Orduların RABbi. [5] “Onunla yaptığım antlaşma yaşam ve esenlik antlaşmasıydı. Bunları bana saygı duysun diye ona verdim; o da bana saygı duydu, adımdan korkuyla ürperdi.” [6] Gerçek öğreti onun ağzındaydı, dudaklarında haksızlık bulunmadı. Benimle esenlik ve doğruluk içinde yürüdü, birçok kişiyi suçtan geri çevirdi. [7] Çünkü kâhinin dudakları bilgiyi korumalı, insanlar öğretisini onun ağzından aramalıdır. Çünkü o, Orduların RABbi'nin habercisidir. [8] “Ama siz yoldan saptınız. Öğreti yüzünden birçok kişiyi tökezlettiniz. Levi'yle olan antlaşmayı bozdunuz” diyor Orduların RABbi. [9] “Bu yüzden ben de sizi bütün halkın gözünde aşağılanmış ve değersiz kıldım; çünkü yollarıma uymadınız, öğretide insanlar arasında ayrım yaptınız.” [10] Hepimizin tek bir babası yok mu? Bizi tek bir Tanrı yaratmadı mı? Öyleyse neden herkes kardeşine hainlik ediyor da atalarımızın antlaşmasını bayağılaştırıyor? [11] Yahuda hainlik etti. İsrail'de ve Yeruşalim'de iğrenç bir şey yapıldı. Çünkü Yahuda, RAB'bin sevdiği kutsallığı bayağılaştırdı, yabancı bir ilahın kızıyla evlendi. [12] Bunu yapan adamı, uyanığı da karşılık vereni de, Yakup'un çadırlarından RAB yok etsin; Orduların

RABbi'ne sunu getirse bile. 13 Bir de şunu yapıyorsunuz: RAB'bin sunağını gözyaşıyla, ağlayışla ve inleyişle kaplıyorsunuz. Çünkü artık sunduğunuz sunuya bakmıyor, elinizden onu hoşnutlukla kabul etmiyor. 14 Yine de, "Neden?" diyorsunuz. Çünkü RAB, seninle gençliğinin karısı arasında tanıktı. Oysa o senin eşin, antlaşma yaptığın karın olduğu hâlde ona hainlik ettin. 15 Ruh'tan artakalan güç O'nda olduğu hâlde sizi bir kılan O değil miydi? Peki neden bir kıldı? Tanrı'ya ait bir soy arıyordu. Bunun için ruhunuza dikkat edin; hiç kimse gençliğinin karısına hainlik etmesin. 16 "Çünkü ben boşanmadan nefret ederim" diyor İsrail'in Tanrısı RAB, "ve giysisini zorbalıkla kaplayan kişiden de nefret ederim" diyor Orduların RABbi. "Bu yüzden ruhunuza dikkat edin de hainlik etmeyin." 17 Sözlerinizle RAB'bi yordunuz. Ama, "O'nu nasıl yorduk?" diyorsunuz. Şöyle diyerek: "Kötülük eden herkes RAB'bin gözünde iyidir, O da onlardan hoşnut olur"; ya da, "Adalet Tanrısı nerede?"

3

1 "İşte, habercimi gönderiyorum, önümde yolu hazırlayacak; aradığınız Rab ansızın tapınağına gelecek; özlediğiniz antlaşmanın habercisi geliyor!" diyor Orduların RAB'bi. 2 "Ama onun geliş gününe kim dayanabilir? Göründüğünde kim ayakta kalabilir? Çünkü o, arıtıcının ateşi, çamaşırcının sabunu gibidir. 3 Gümüşü arıtan, onu temizleyen biri gibi oturacak; Levi oğullarını arıtacak, onları altınla gümüş gibi paklayacak; onlar da RAB'be doğrulukla sunular sunacaklar. 4 O zaman Yahuda'nın ve Yeruşalim'in sunusu, eski günlerde olduğu gibi, geçmiş yıllarda olduğu gibi, RAB'bi hoşnut edecek. 5 Yargılamak için size yaklaşacağım; büyücülere, zina edenlere, yalan yere ant içenlere, ücretini vermeyerek işçiyi ezenlere, dulun ve öksüzün hakkını yiyenlere, yabancıyı adaletten yoksun bırakanlara ve benden korkmayanlara karşı tez tanıklık edeceğim," diyor Orduların RAB'bi. 6 "Çünkü ben RAB'bim, değişmem; bu yüzden siz de, ey Yakup oğulları, yok olmadınız. 7 Atalarınızın günlerinden beri kurallarımdan saptınız, onları tutmadınız. Bana dönün, ben de size döneyim," diyor Orduların RAB'bi. "Ama siz, 'Nasıl dönelim?' diyorsunuz. 8 İnsan Tanrı'dan çalar mı? Ama siz benden çalıyorsunuz! Yine de, 'Senden nasıl çaldık?' diyorsunuz. Ondalıklarda ve sunularda. 9 Lanet altındasınız; çünkü benden çalıyorsunuz, siz, bu ulusun hepsi. 10 Bütün ondalığı ambara getirin ki evimde yiyecek olsun. Bununla beni sınayın," diyor Orduların RAB'bi, "göklerin kapaklarını size açıp üzerinize sığmayacak kadar bereket dökmeyecek miyim? 11 Sizin uğrunuza yiyip bitireni azarlayacağım; toprağınızın ürününü yok etmeyecek; bağınız da tarlada ürününü vaktinden önce düşürmeyecek," diyor Orduların RAB'bi. 12 "Bütün uluslar size kutlu diyecek; çünkü siz sevinç veren bir ülke olacaksınız," diyor Orduların RAB'bi. 13 "Bana karşı ağır sözler söylediniz," diyor RAB. "Yine de, 'Sana karşı ne söyledik?' diyorsunuz. 14 'Tanrı'ya kulluk etmek boşunadır' dediniz; 'Buyruklarını yerine getirmemizin, Orduların RAB'binin önünde yas tutarak yürümemizin ne yararı var? 15 Şimdi kibirlilere mutlu diyoruz; kötülük yapanlar gelişiyor; Tanrı'yı deniyorlar, yine de kurtuluyorlar.' 16 O zaman RAB'den korkanlar birbirleriyle konuştular; RAB kulak verip dinledi. RAB'den korkanlar ve adına saygı duyanlar için onun önünde bir anı kitabı yazıldı. 17 "Onlar benim olacak," diyor Orduların RAB'bi, "hazırladığım günde özel mülküm olacaklar. İnsanın kendisine kulluk eden oğlunu esirgemesi gibi, ben de onları esirgeyeceğim. 18 O zaman yine dönüp doğru kişiyle kötü kişiyi, Tanrı'ya kulluk edenle etmeyeni ayırt edeceksiniz."

4

1 "Çünkü işte, gün geliyor; fırın gibi yanıyor. Bütün küstahlar ve kötülük yapanların hepsi anız olacak. Gelecek olan o gün onları yakıp bitirecek" diyor Orduların RAB'bi, "öyle ki onlarda ne kök ne de dal bırakacak." 2 Ama adımdan korkan sizler için doğruluk güneşi doğacak, kanatlarında şifa olacak. Dışarı çıkıp ahırdan salınmış buzağılar gibi sevinçle sıçrayacaksınız. 3 Kötüleri çiğneyeceksiniz; çünkü benim bunu yaptığım günde ayaklarınızın altında kül olacaklar" diyor Orduların RAB'bi. 4 "Kulum

Musa'nın yasasını hatırlayın; bütün İsrail için Horev'de ona buyurduğum kuralları ve hükümleri. [5] İşte, RAB'bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce size Peygamber İlyas'ı göndereceğim. [6] Babaların yüreğini çocuklara, çocukların yüreğini de babalarına çevirecek. Öyle ki gelip ülkeyi lanetle vurmayayım."

Matta

1

[1] Davut oğlu, İbrahim oğlu İsa Mesih'in soy
kütüğünün kaydı. [2] İbrahim İshak'ın babası oldu.
İshak Yakup'un babası oldu. Yakup da Yahuda ile
kardeşlerinin babası oldu. [3] Yahuda, Tamar'dan
doğan Peres'le Zerah'ın babası oldu. Peres Hesron'un
babası oldu. Hesron da Ram'ın babası oldu. [4] Ram
Amminadav'ın babası oldu. Amminadav Nahşon'un
babası oldu. Nahşon da Salmon'un babası oldu. [5]
Salmon, Rahav'dan doğan Boaz'ın babası oldu. Boaz,
Rut'tan doğan Ovet'in babası oldu. Ovet de İşay'ın
babası oldu. [6] İşay Kral Davut'un babası oldu. Davut
da daha önce Uriya'nın karısı olan kadından doğan
Süleyman'ın babası oldu. [7] Süleyman Rehavam'ın
babası oldu. Rehavam Aviya'nın babası oldu. Aviya
da Asa'nın babası oldu. [8] Asa Yehoşafat'ın babası
oldu. Yehoşafat Yoram'ın babası oldu. Yoram da
Uzziya'nın babası oldu. [9] Uzziya Yotam'ın babası
oldu. Yotam Ahaz'ın babası oldu. Ahaz da Hizkiya'nın
babası oldu. [10] Hizkiya Manaşşe'nin babası oldu.
Manaşşe Amon'un babası oldu. Amon da Yoşiya'nın
babası oldu. [11] Yoşiya, Babil sürgünü sırasında
Yekonya ile kardeşlerinin babası oldu. [12] Babil
sürgününden sonra Yekonya Şealtiel'in babası oldu.
Şealtiel de Zerubbabil'in babası oldu. [13] Zerubbabil
Avihut'un babası oldu. Avihut Elyakim'in babası
oldu. Elyakim de Azor'un babası oldu. [14] Azor
Sadok'un babası oldu. Sadok Ahim'in babası oldu.
Ahim de Elihut'un babası oldu. [15] Elihut Elazar'ın
babası oldu. Elazar Mattan'ın babası oldu. Mattan da
Yakup'un babası oldu. [16] Yakup, Meryem'in kocası
Yusuf'un babası oldu. Mesih diye anılan İsa,
Meryem'den doğdu. [17] Böylece İbrahim'den Davut'a
kadar toplam on dört kuşak, Davut'tan Babil
sürgününe kadar on dört kuşak, Babil sürgününden
Mesih'e kadar da on dört kuşak vardır. [18] İsa Mesih'in
doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf'la
nişanlıydı. Daha bir araya gelmeden önce Meryem'in
Kutsal Ruh'tan gebe olduğu anlaşıldı. [19] Kocası Yusuf
doğru bir adamdı; Meryem'i herkesin önünde küçük
düşürmek istemediği için ondan gizlice boşanmaya
niyetlendi. [20] Yusuf bunları düşünürken, Rab'bin bir
meleği ona rüyada görünerek şöyle dedi: "Davut oğlu
Yusuf, karın Meryem'i yanına almaktan korkma;
çünkü onun rahmindeki çocuk Kutsal Ruh'tandır. [21]
Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın;
çünkü halkını günahlarından kurtaracak olan odur."
[22] Bütün bunlar, Rab'bin peygamber aracılığıyla
söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu: [23] "İşte bakire
gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İmmanuel
koyacaklar." Bu ad, "Tanrı bizimle" demektir. [24]
Yusuf uykusundan uyanınca Rab'bin meleğinin
kendisine buyurduğu gibi yaptı ve karısını yanına
aldı. [25] Ama Meryem ilk oğlunu doğuruncaya kadar
onunla cinsel ilişkiye girmedi. Çocuğun adını İsa
koydu.

2

[1] İsa, Kral Hirodes döneminde Yahudiye'nin
Beytlehem kentinde doğduğunda, doğudan gelen
bilgeler Yeruşalim'e gelip şöyle dediler: [2]
"Yahudilerin Kralı olarak doğan kişi nerede? Çünkü
doğuda onun yıldızını gördük ve kendisine
tapınmaya geldik." [3] Kral Hirodes bunu duyunca
tedirgin oldu; onunla birlikte bütün Yeruşalim de
kaygıya kapıldı. [4] Halkın bütün başkâhinlerini ve din
bilginlerini bir araya toplayıp Mesih'in nerede
doğacağını onlara sordu. [5] Ona şöyle dediler:
"Yahudiye'nin Beytlehem kentinde. Çünkü
peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır: [6] 'Ey
Beytlehem, Yahudiye'nin Yahuda diyarı, Yahuda beyleri arasında
hiç de en önemsizi değilsin. Çünkü halkım İsrail'e
çobanlık edecek yönetici senden çıkacak.'" [7] Bunun
üzerine Hirodes bilgeleri gizlice çağırıp yıldızın tam
olarak ne zaman göründüğünü onlardan öğrendi. [8]
Sonra onları Beytlehem'e gönderirken şöyle dedi:
"Gidin, çocuğu özenle arayın. Onu bulunca bana
haber verin ki ben de gelip kendisine tapınayım." [9]
Kralın sözlerini dinledikten sonra yola çıktılar.
Doğuda gördükleri yıldız önlerinden gidiyordu;
sonunda gelip çocuğun bulunduğu yerin üzerinde
durdu. [10] Yıldızı gördüklerinde çok büyük bir sevinç

duydular. 11 Eve girdiklerinde çocuğu annesi Meryem'le birlikte gördüler; yere kapanıp ona tapındılar. Hazinelerini açarak ona armağanlar sundular: altın, günnük ve mür. 12 Rüyada, Hirodes'in yanına dönmemeleri konusunda uyarıldıkları için ülkelerine başka bir yoldan döndüler. 13 Onlar gittikten sonra Rab'bin bir meleği rüyada Yusuf'a görünerek şöyle dedi: “Kalk, çocuğu ve annesini al, Mısır'a kaç. Ben sana haber verinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes, öldürmek için çocuğu arayacak.” 14 Yusuf kalktı, gece vakti çocuğu ve annesini alıp Mısır'a gitti. 15 Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Rab'bin peygamber aracılığıyla söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu: “Oğlumu Mısır'dan çağırdım.” 16 Hirodes, bilgeler tarafından oyuna getirildiğini anlayınca çok öfkelendi. Adamlarını gönderip Beytlehem ve bütün çevresindeki iki yaşında ve daha küçük olan bütün erkek çocuklarını, bilgelerden öğrendiği kesin zamana göre öldürttü. 17 Böylece Yeremya peygamber aracılığıyla söylenen şu söz yerine geldi: 18 “Rama'da bir ses duyuldu; ağıt, ağlayış ve büyük yas. Rahel çocukları için ağlıyor, teselli edilmek istemiyor; çünkü onlar artık yok.” 19 Hirodes öldükten sonra, Rab'bin bir meleği Mısır'da Yusuf'a rüyada görünerek şöyle dedi: 20 “Kalk, çocuğu ve annesini al, İsrail diyarına git. Çünkü çocuğun canına kastedenler öldü.” 21 Yusuf kalktı, çocuğu ve annesini alıp İsrail diyarına geldi. 22 Ama Yahudiye'de babası Hirodes'in yerine Arhelas'ın hüküm sürdüğünü duyunca oraya gitmeye korktu. Rüyada uyarılınca Celile bölgesine çekildi. 23 Gidip Nasıra denilen kente yerleşti. Bu, peygamberler aracılığıyla söylenen, “Ona Nasıralı denecek” sözü yerine gelsin diye oldu.

3

1 O günlerde Vaftizci Yahya ortaya çıktı. Yahudiye Çölü'nde vaaz ediyor ve şöyle diyordu: 2 “Tövbe edin, çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı!” 3 Nitekim Peygamber Yeşaya'nın şu sözleri onun hakkındaydı: “Çölde haykıran birinin sesi: ‘Rab'bin yolunu hazırlayın, geçeceği yolları düzleyin.’” 4 Yahya'nın üzerinde deve tüyünden bir giysi, belinde deri bir kuşak vardı. Çekirge ve yaban balıyla beslenirdi. 5 Yeruşalim'den, bütün Yahudiye'den ve Şeria Nehri çevresindeki bütün bölgeden insanlar onun yanına geliyordu. 6 Günahlarını itiraf ederek Şeria Nehri'nde onun eliyle vaftiz oluyorlardı. 7 Ama Yahya, Ferisilerle Sadukilerin birçoğunun vaftiz olmak için geldiğini görünce onlara şöyle dedi: “Ey engerek soyu! Yaklaşan gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı? 8 Öyleyse tövbeye yaraşır meyve verin! 9 İçinizden, ‘Bizim atamız İbrahim’ diye düşünmeyin. Size şunu söyleyeyim: Tanrı, bu taşlardan bile İbrahim'e çocuklar çıkarabilir. 10 Balta şimdiden ağaçların köküne dayanmış durumda. Bu yüzden iyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. 11 Ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum. Ama benden sonra gelen, benden daha güçlüdür; ben onun sandaletlerini taşımaya bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecek. 12 Yabası elindedir; harman yerini iyice temizleyecek. Buğdayını ambara toplayacak, kavuzu ise sönmek bilmeyen ateşte yakacak.” 13 Sonra İsa, kendisini vaftiz etmesi için Celile'den Şeria Nehri'ne, Yahya'nın yanına geldi. 14 Ama Yahya, “Benim senin elinden vaftiz olmam gerekirken sen mi bana geliyorsun?” diyerek ona engel olmak istedi. 15 İsa ona şu karşılığı verdi: “Şimdilik izin ver; çünkü bütün doğruluğu bu şekilde yerine getirmemiz uygundur.” Bunun üzerine Yahya izin verdi. 16 İsa vaftiz edilir edilmez sudan çıktı. O anda gökler ona açıldı; Tanrı'nın Ruhu'nun bir güvercin gibi inip üzerine geldiğini gördü. 17 Ve işte, göklerden bir ses şöyle dedi: “Bu benim sevgili Oğlum, ondan çok hoşnudum.”

4

1 Sonra Ruh, İsa'yı İblis tarafından ayartılmak üzere çöle götürdü. 2 İsa kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı. 3 Ayartıcı yaklaşıp ona, “Tanrı'nın Oğlu'ysan söyle de şu taşlar ekmeğe dönüşsün” dedi. 4 İsa şu karşılığı verdi: “‘İnsan yalnız ekmekle değil, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar’ diye yazılmıştır.” 5 Bunun üzerine İblis onu kutsal kente götürdü, tapınağın en yüksek noktasına çıkardı. 6 Ona şöyle dedi: “Tanrı'nın Oğlu'ysan kendini aşağı at. Çünkü şöyle yazılmıştır: ‘Senin için meleklerine

buyruk verecek' ve 'Seni ellerinde taşıyacaklar ki ayağın bir taşa çarpmasın.'" [7] İsa ona, "Şu da yazılmıştır: 'Tanrın olan Rab'bi sınamayacaksın'" dedi. [8] İblis bu kez onu çok yüksek bir dağa çıkardı; dünyanın bütün krallıklarını ve onların yüceliğini ona gösterdi. [9] Ona, "Yere kapanıp bana tapınırsan bütün bunları sana vereceğim" dedi. [10] O zaman İsa ona şöyle dedi: "Çekil önümden, Şeytan! Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Tanrın olan Rab'be tapınacaksın, yalnız ona kulluk edeceksin.'" [11] Bunun üzerine İblis onu bıraktı. İşte melekler gelip ona hizmet ettiler. [12] İsa, Yahya'nın tutuklandığını duyunca Celile'ye çekildi. [13] Nasıra'dan ayrılıp Zevulun ve Naftali yöresinde, göl kıyısındaki Kefarnahum'a gelip yerleşti. [14] Böylece Peygamber Yeşaya aracılığıyla söylenen şu söz yerine geldi: [15] "Zevulun diyarı ve Naftali diyarı, deniz yolunda, Şeria'nın ötesinde, ulusların Celilesi! [16] Karanlıkta oturan halk büyük bir ışık gördü; ölüm gölgesinin diyarında oturanların üzerine bir ışık doğdu." [17] O zamandan itibaren İsa, "Tövbe edin! Çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı" diye duyurmaya başladı. [18] İsa, Celile Gölü'nün kıyısında yürürken iki kardeş gördü: Petrus diye anılan Simun ile kardeşi Andreas göle ağ atıyorlardı; çünkü balıkçıydılar. [19] Onlara, "Ardımdan gelin, sizi insan yakalayan balıkçılar yapacağım" dedi. [20] Onlar da hemen ağlarını bırakıp onun ardından gittiler. [21] Oradan ilerlerken başka iki kardeşi, Zebedi'nin oğlu Yakup ile kardeşi Yuhanna'yı gördü. Babaları Zebedi'yle birlikte teknede ağlarını onarıyorlardı. İsa onları çağırdı. [22] Onlar da hemen tekneyi ve babalarını bırakıp onun ardından gittiler. [23] İsa bütün Celile'yi dolaşıyordu; havralarında öğretiyor, Egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, halk arasındaki her hastalığı ve her rahatsızlığı iyileştiriyordu. [24] Onunla ilgili haber bütün Suriye'ye yayıldı. Çeşitli hastalıklardan ve ağrılardan acı çeken bütün hastaları, cinlere tutulmuş olanları, saralıları ve felçlileri ona getirdiler; o da onları iyileştirdi. [25] Celile'den, Dekapolis'ten, Yeruşalim'den, Yahudiye'den ve Şeria'nın ötesinden gelen büyük kalabalıklar onun ardından gitti.

5

[1] Kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldi. [2] Söze başlayıp onlara şunları öğretti: [3] "Ne mutlu ruhen yoksul olanlara, çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır. [4] Ne mutlu yas tutanlara, çünkü teselli edilecekler. [5] Ne mutlu yumuşak huylulara, çünkü yeryüzünü miras alacaklar. [6] Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara, çünkü doyurulacaklar. [7] Ne mutlu merhametlilere, çünkü merhamet görecekler. [8] Ne mutlu yüreği temiz olanlara, çünkü Tanrı'yı görecekler. [9] Ne mutlu esenlik kuranlara, çünkü onlara Tanrı'nın çocukları denecek. [10] Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere, çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır. [11] "İnsanlar benim yüzümden sizi kınadığında, size zulmettiğinde ve size karşı yalan yere her türlü kötü sözü söylediğinde ne mutlu size! [12] Sevinin, sevinçle coşun; çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Nitekim sizden önceki peygamberlere de böyle zulmettiler. [13] "Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse ona tat neyle geri verilir? Artık hiçbir işe yaramaz; dışarı atılır, insanların ayakları altında çiğnenir. [14] Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepe üstüne kurulmuş kent gizlenemez. [15] Kimse kandil yakıp onu ölçek kabının altına koymaz; kandilliğe koyar, kandil de evdeki herkese ışık verir. [16] Sizin ışığınız da insanların önünde öyle parlasın ki iyi işlerinizi görsünler ve göklerdeki Babanız'ı yüceltsinler. [17] "Yasa'yı ya da peygamberleri ortadan kaldırmaya geldiğimi sanmayın. Ortadan kaldırmaya değil, yerine getirmeye geldim. [18] Size doğrusunu söyleyeyim: Gökle yer ortadan kalkmadıkça, her şey gerçekleşmedikçe Yasa'dan en küçük bir harf ya da harfin tek bir çizgisi bile asla eksilmeyecek. [19] Bu nedenle kim bu buyrukların en küçüklerinden birini çiğner ve başkalarına da öyle yapmayı öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde ona 'en küçük' denecek. Ama kim bu buyrukları yerine getirir ve öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde ona 'büyük' denecek. [20] Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz din bilginlerinin ve Ferisilerin doğruluğunu aşmadıkça Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz. [21] "Eskilere şöyle dendiğini duydunuz: 'Adam öldürmeyeceksin' ve 'Adam öldüren yargı önünde hesap verecek.' [22] Ama ben size diyorum ki kardeşine boş yere öfkelenen herkes yargı önünde hesap verecek. Kardeşine 'Raka!' diyen, Yüksek Kurul'un önünde hesap verecek. 'Seni ahmak!' diyen ise cehennem ateşini hak edecek. [23] "Bu nedenle sununu sunakta sunarken kardeşinin

sana karşı bir kırgınlığı olduğunu orada hatırlarsan, [24] sununu orada, sunağın önünde bırak; git, önce kardeşinle barış, ondan sonra gelip sununu sun. [25] Hasmınla daha yoldayken çabucak anlaş. Yoksa hasmın seni yargıca, yargıç da görevliye teslim eder ve hapse atılırsın. [26] Sana doğrusunu söyleyeyim: Son meteliği ödemeden oradan asla çıkamazsın. [27] "Şöyle dendiğini duydunuz: 'Zina etmeyeceksin.' [28] Ama ben size diyorum ki bir kadına şehvetle bakan herkes yüreğinde o kadınla zaten zina etmiştir. [29] Sağ gözün seni günaha sürüklüyorsa onu çıkarıp at. Çünkü bütün bedeninin cehenneme atılmasındansa organlarından birinin yok olması senin için daha iyidir. [30] Sağ elin seni günaha sürüklüyorsa onu kesip at. Çünkü bütün bedeninin cehenneme atılmasındansa organlarından birinin yok olması senin için daha iyidir. [31] "Şu da söylendi: 'Kim karısını boşarsa ona bir boşanma belgesi versin.' [32] Ama ben size diyorum ki karısını cinsel ahlaksızlık dışında bir nedenle boşayan herkes onu zinaya sürüklemiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur. [33] "Yine eskilere şöyle dendiğini duydunuz: 'Yalan yere ant içmeyeceksin; Rab'be içtiğin antları yerine getireceksin.' [34] Ama ben size diyorum ki hiç ant içmeyin. Ne gök üzerine, çünkü o Tanrı'nın tahtıdır; [35] ne yer üzerine, çünkü yer O'nun ayaklarının basamağıdır; ne de Yeruşalim üzerine, çünkü orası büyük Kral'ın kentidir. [36] Başın üzerine de ant içme; çünkü tek bir saç telini bile ak ya da kara yapamazsın. [37] Sizin 'evet'iniz evet, 'hayır'ınız hayır olsun. Bundan fazlası kötü olandandır. [38] "Şöyle dendiğini duydunuz: 'Göze göz, dişe diş.' [39] Ama ben size diyorum ki kötü kişiye karşı koymayın. Sağ yanağına vurana öbür yanağını da çevir. [40] Biri gömleğini almak için seni dava ederse ona abanı da ver. [41] Kim seni bir mil yol yürümeye zorlarsa onunla iki mil git. [42] Senden bir şey isteyene ver; senden ödünç almak isteyene de sırtını dönme. [43] "Şöyle dendiğini duydunuz: 'Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin.' [44] Ama ben size diyorum ki düşmanlarınızı sevin, size lanet edenlere iyilik dileyin, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size kötülük edenler ve zulmedenler için dua edin. [45] Öyle ki göklerdeki Babanız'ın çocukları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu da hem doğruların hem haksızların üzerine yağdırır. [46] Sizi sevenleri severseniz ne ödülünüz olur ki? Vergi tahsildarları bile aynısını yapmıyor mu? [47] Yalnızca dostlarınıza selam verirseniz başkalarından fazla ne yapmış olursunuz? Vergi tahsildarları bile aynısını yapmıyor mu? [48] Bu nedenle göklerdeki Babanız nasıl kusursuzsa siz de kusursuz olun.

6

[1] "Dikkat edin, sadakanızı insanlar görsün diye onların önünde vermeyin; yoksa göklerdeki Babanızdan ödül alamazsınız. [2] Bu nedenle sadaka verdiğin zaman, ikiyüzlülerin havralarda ve sokaklarda yaptığı gibi önünde borazan çaldırma. Onlar bunu insanlardan övgü kazanmak için yaparlar. Size kesinlikle söylüyorum, onlar ödüllerini zaten almışlardır. [3] Ama sen sadaka verirken sol elin sağ elinin ne yaptığını bilmesin; [4] böylece verdiğin sadaka gizli kalır. Gizlide yapılanı gören Baban da seni açıkça ödüllendirecektir. [5] "Dua ettiğiniz zaman ikiyüzlüler gibi olmayın. Onlar, insanlar kendilerini görsün diye havralarda ve sokak köşelerinde dikilip dua etmeyi severler. Size kesinlikle söylüyorum, onlar ödüllerini zaten almışlardır. [6] Ama sen dua edeceğin zaman iç odana gir, kapını kapat ve gizlide olan Babana dua et. Gizlide yapılanı gören Baban seni açıkça ödüllendirecektir. [7] Dua ederken öteki uluslar gibi boş sözleri tekrarlayıp durmayın. Onlar çok söz söylemekle duyulacaklarını sanırlar. [8] Siz onlara benzemeyin. Çünkü Babanız, siz kendisinden dilemeden önce nelere ihtiyacınız olduğunu bilir. [9] Siz şöyle dua edin: 'Göklerdeki Babamız, adın kutsal tutulsun. [10] Egemenliğin gelsin. İsteğin, gökte olduğu gibi yeryüzünde de gerçekleşsin. [11] Gündelik ekmeğimizi bugün bize ver. [12] Bize borçlu olanları bağışladığımız gibi, sen de borçlarımızı bağışla. [13] Bizi ayartıya düşürme, kötü olandan kurtar bizi. Çünkü egemenlik, güç ve yücelik sonsuza dek senindir. Amin.' [14] "Çünkü siz insanların suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız sizi de bağışlar. [15] Ama insanların suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz. [16] "Oruç tuttuğunuz zaman da ikiyüzlüler gibi asık suratlı olmayın. Onlar oruç tuttuklarını insanlara göstermek için kendilerine perişan bir görünüm verirler. Size

kesinlikle söylüyorum, onlar ödüllerini zaten almışlardır. 17 Ama sen oruç tuttuğunda başına yağ sür, yüzünü yıka. 18 Öyle ki oruç tuttuğunu insanlar değil, gizlide olan Baban görsün. Gizlide yapılanı gören Baban seni ödüllendirecektir. 19 “Kendinize yeryüzünde hazineler biriktirmeyin. Burada güve ile pas onları yiyip bitirir; hırsızlar da duvarı delip çalar. 20 Bunun yerine kendinize gökte hazineler biriktirin. Orada onları ne güve ne pas yiyip bitirir; hırsızlar da duvarı delip çalamaz. 21 Çünkü hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır. 22 “Bedenin kandili gözdür. Gözün sağlamsa bütün bedenin aydınlık olur. 23 Ama gözün kötüyse bütün bedenin karanlık olur. İçindeki ışık karanlıksa, o karanlık ne büyüktür! 24 “Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Çünkü ya birinden nefret edip ötekini sever ya da birine bağlanıp ötekini hor görür. Hem Tanrı'ya hem Mammon'a kulluk edemezsiniz. 25 Bu nedenle size diyorum: Canınız için ne yiyip ne içeceğiniz, bedeniniz için ne giyeceğiniz konusunda kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemli değil mi? 26 Gökteki kuşlara bakın: Ne eker, ne biçer, ne de ambarlara doldururlar; göksel Babanız onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz? 27 “Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir an olsun uzatabilir? 28 Giyecek için neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın: Ne çalışıp çabalarlar ne de iplik eğirirler. 29 Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemiyle Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. 30 Bugün var olan, yarın fırına atılan kır otunu Tanrı böyle giydiriyorsa, sizi haydi haydi giydirmez mi, imanı kıt olanlar? 31 “Öyleyse ‘Ne yiyeceğiz?’, ‘Ne içeceğiz?’ ya da ‘Ne giyeceğiz?’ diye kaygılanmayın. 32 Bütün bunların ardından koşanlar öteki uluslardır. Göksel Babanız ise bunların hepsine ihtiyacınız olduğunu bilir. 33 Siz önce Tanrı'nın Egemenliği'ni ve onun doğruluğunu arayın; bütün bunlar da size verilecektir. 34 Bu yüzden yarın için kaygılanmayın; yarının kaygısını yarın çeker. Her günün derdi kendine yeter.

7

1 “Yargılamayın ki siz de yargılanmayasınız. 2 Çünkü hangi yargıyla yargılarsanız o yargıyla yargılanacaksınız; hangi ölçüyle ölçerseniz size de o ölçüyle ölçülecek. 3 Neden kardeşinin gözündeki çöpü görüyorsun da kendi gözündeki kalası fark etmiyorsun? 4 Ya da kendi gözünde kalas dururken kardeşine nasıl olur da, ‘Dur, gözündeki çöpü çıkarayım’ diyebilirsin? 5 Ey ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki kalası çıkar; o zaman kardeşinin gözündeki çöpü nasıl çıkaracağını açıkça görürsün. 6 “Kutsal olanı köpeklere vermeyin, incilerinizi domuzların önüne atmayın. Yoksa onları ayaklarıyla çiğner, sonra da dönüp sizi paramparça ederler. 7 “Dileyin, size verilecek. Arayın, bulacaksınız. Kapıyı çalın, size açılacak. 8 Çünkü dileyen herkes alır, arayan bulur, kapıyı çalana da kapı açılır. 9 İçinizden hangi adam, oğlu kendisinden ekmek istese ona taş verir? 10 Ya da balık istese ona yılan verir mi? 11 Sizler kötü olduğunuz hâlde çocuklarınıza iyi armağanlar vermeyi biliyorsanız, göklerdeki Babanız kendisinden dileyenlere iyi şeyleri ne kadar daha çok verecektir! 12 İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız siz de onlara öyle davranın. Çünkü Yasa'nın ve peygamberlerin söylediği budur. 13 “Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş, yol enlidir; oradan girenler de çoktur. 14 Yaşama götüren kapı öyle dar, yol öyle çetindir ki! Onu bulanlar azdır. 15 “Sahte peygamberlerden sakının. Size koyun postuna bürünmüş olarak gelirler ama içten içe yırtıcı kurtlardır. 16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli çalıdan üzüm, devedikeninden incir toplanır mı? 17 Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir; çürük ağaç ise kötü meyve verir. 18 İyi ağaç kötü meyve veremez; çürük ağaç da iyi meyve veremez. 19 İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. 20 Demek ki onları meyvelerinden tanıyacaksınız. 21 Bana, ‘Rab, Rab’ diyen herkes Göklerin Egemenliği'ne girecek değildir; ancak göklerdeki Babamın isteğini yerine getiren girecektir. 22 O gün birçokları bana, ‘Rab, Rab! Senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin adınla cinleri kovmadık mı? Senin adınla birçok mucize yapmadık mı?’ diyecekler. 23 O zaman onlara şöyle diyeceğim: ‘Sizi hiç tanımadım. Uzaklaşın karşımdan, ey yasasızlık işleyenler!’ 24 “Öyleyse bu sözlerimi işitip yerine getiren herkesi, evini kaya üstüne kuran akıllı bir adama benzetirim. 25 Yağmur yağdı, seller geldi, rüzgârlar esip o eve çarptı; ama ev yıkılmadı, çünkü

temeli kaya üstüne atılmıştı. 26 Bu sözlerimi işitip de yerine getirmeyen herkes, evini kum üstüne kuran akılsız bir adama benzer. 27 Yağmur yağdı, seller geldi, rüzgârlar esip o eve çarptı; ev yıkıldı ve yıkılışı büyük oldu.” 28 İsa bu sözleri bitirince kalabalıklar onun öğretisine şaşıp kaldı. 29 Çünkü onlara din bilginleri gibi değil, yetki sahibi biri gibi öğretiyordu.

8

1 İsa dağdan inince büyük kalabalıklar peşinden gitti. 2 Derken cüzzamlı bir adam gelip önünde yere kapanarak ona tapındı. “Ya Rab” dedi, “istersen beni temiz kılabilirsin.” 3 İsa elini uzatıp ona dokundu. “İsterim, temiz ol!” dedi. Adamın cüzzamı o anda temizlendi. 4 İsa ona, “Sakın kimseye söyleme! Yalnız git, kendini kâhine göster ve onlara tanıklık olsun diye Musa'nın buyurduğu armağanı sun” dedi. 5 İsa Kefarnahum'a girdiğinde bir yüzbaşı yanına gelip ona yalvardı. 6 “Ya Rab” dedi, “hizmetkârım evde felçli olarak yatıyor, korkunç acılar çekiyor.” 7 İsa ona, “Gelip onu iyileştireceğim” dedi. 8 Yüzbaşı şöyle karşılık verdi: “Ya Rab, çatımın altına girmene layık değilim. Sen yalnız bir söz söyle, hizmetkârım iyileşir. 9 Çünkü ben de emir altında bir adamım; benim buyruğumda da askerler var. Birine ‘Git’ derim, gider; ötekine ‘Gel’ derim, gelir. Hizmetkârıma ‘Şunu yap’ derim, yapar.” 10 İsa bunu duyunca hayret etti; ardından gelenlere şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, böylesine büyük bir imana İsrail'de bile rastlamadım. 11 Size şunu söyleyeyim: Doğudan ve batıdan birçokları gelecek, Göklerin Egemenliği'nde İbrahim'le, İshak'la ve Yakup'la birlikte sofraya oturacak. 12 Egemenliğin çocuklarıysa dışarıdaki karanlığa atılacak. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak.” 13 İsa yüzbaşıya, “Haydi git, iman ettiğin gibi olsun” dedi. Hizmetkârı o saatte iyileşti. 14 İsa Petrus'un evine geldiğinde, Petrus'un kaynanasını ateşler içinde yatarken gördü. 15 Kadının eline dokundu, ateşi kesildi. Kadın da kalkıp ona hizmet etti. 16 Akşam olunca, cinlere tutulmuş birçok kişiyi ona getirdiler. İsa ruhları tek sözle kovdu, bütün hastaları iyileştirdi. 17 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla söylenen şu söz yerine gelsin diye oldu: “Zayıflıklarımızı üzerine aldı, hastalıklarımızı taşıdı.”

18 İsa çevresindeki büyük kalabalıkları görünce karşı yakaya geçmelerini buyurdu. 19 Bir din bilgini yaklaşıp ona, “Öğretmenim, nereye gidersen git, senin ardından geleceğim” dedi. 20 İsa ona, “Tilkilerin ini, gökte uçan kuşların yuvası var; ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak yeri yok” dedi. 21 Öğrencilerinden bir başkası ona, “Ya Rab, izin ver, önce gidip babamı gömeyim” dedi. 22 Ama İsa ona, “Sen ardımdan gel; bırak, ölüler kendi ölülerini gömsün” dedi. 23 İsa tekneye bindi, öğrencileri de peşinden gitti. 24 O sırada denizde öyle şiddetli bir fırtına koptu ki dalgalar teknenin üzerinden aşıyordu. İsa ise uyuyordu. 25 Yanına gelip onu uyandırdılar; “Ya Rab, kurtar bizi, ölüyoruz!” dediler. 26 İsa onlara, “Ey imanı kıt olanlar, neden böyle korkuyorsunuz?” dedi. Sonra kalkıp rüzgârı ve denizi azarladı; ortalığa derin bir dinginlik çöktü. 27 Adamlar hayret içinde, “Bu nasıl bir adam ki rüzgâr da deniz de onun sözünü dinliyor?” dediler. 28 İsa karşı yakaya, Gergesalıların bölgesine varınca, cinlere tutulmuş iki kişi mezarlardan çıkıp onu karşıladı. Öylesine vahşiydiler ki kimse o yoldan geçemiyordu. 29 “Ey Tanrı'nın Oğlu İsa, bizden ne istiyorsun?” diye bağırdılar. “Zamanı gelmeden bize işkence etmeye mi geldin?” 30 Onlardan uzakta otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. 31 Cinler İsa'ya, “Bizi kovacaksan, izin ver, domuz sürüsünün içine girelim” diye yalvardılar. 32 İsa onlara, “Gidin!” dedi. Cinler adamlardan çıkıp domuzların içine girdi. Bir anda bütün sürü uçurumdan aşağı denize doğru hızla koştu ve sularda boğuldu. 33 Domuzları güdenler kaçtı; kente giderek olup biten her şeyi, cinlere tutulmuş adamların başına gelenleri de anlattılar. 34 Bunun üzerine bütün kent halkı İsa'yı karşılamaya çıktı. Onu görünce bölgelerinden ayrılması için yalvardılar.

9

1 İsa tekneye binip karşı yakaya geçti ve kendi kentine geldi. 2 O sırada İsa'ya, yatak üzerinde yatan felçli bir adam getirdiler. İsa onların imanını görünce felçliye, “Oğlum, yüreklen! Günahların bağışlandı” dedi. 3 Din bilginlerinden bazıları içlerinden, “Bu adam Tanrı'ya küfrediyor” dediler. 4 Onların düşüncelerini bilen İsa

şöyle dedi: “Yüreklerinizde neden kötü şeyler düşünüyorsunuz? 5 Hangisi daha kolay? ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa ‘Kalk, yürü’ demek mi? 6 Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisi olduğunu bilesiniz diye...” Sonra felçliye, “Kalk, döşeğini al, evine git” dedi. 7 Adam da kalkıp evine gitti. 8 Kalabalıklar bunu görünce hayrete düştüler ve insanlara böyle bir yetki veren Tanrı'yı yücelttiler. 9 İsa oradan geçerken vergi toplama yerinde oturan Matta adında bir adam gördü. Ona, “Ardımdan gel” dedi. O da kalkıp İsa'nın ardından gitti. 10 İsa evde otururken birçok vergi tahsildarı ve günahkâr gelip onunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturdu. 11 Bunu gören Ferisiler onun öğrencilerine, “Öğretmeniniz neden vergi tahsildarları ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?” diye sordular. 12 İsa bunu duyunca şöyle dedi: “Sağlamların hekime ihtiyacı yoktur, hastaların vardır. 13 Siz gidin de ‘Ben kurban değil, merhamet isterim’ sözünün ne anlama geldiğini öğrenin. Çünkü ben doğruları değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.” 14 Sonra Yuhanna'nın öğrencileri İsa'ya gelip, “Biz de Ferisiler de sık sık oruç tutuyoruz; senin öğrencilerin neden oruç tutmuyor?” diye sordular. 15 İsa onlara şu karşılığı verdi: “Güvey aralarındayken güveyin dostları yas tutabilir mi? Ama güveyin onlardan alınacağı günler gelecek; o zaman oruç tutacaklar. 16 Hiç kimse eski bir giysiye çekmemiş kumaştan yama vurmaz. Çünkü yama giysiden kopar, yırtık daha da büyür. 17 Yeni şarap da eski tulumlara konmaz. Yoksa tulumlar patlar; şarap dökülür, tulumlar da mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara konur; böylece ikisi de korunmuş olur.” 18 İsa onlara bunları anlatırken bir yönetici gelip ona tapındı ve “Kızım az önce öldü. Ama sen gel, elini onun üzerine koy; o zaman yaşayacak” dedi. 19 İsa kalkıp öğrencileriyle birlikte adamın ardından gitti. 20 Tam o sırada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın İsa'nın arkasından gelip giysisinin püskülüne dokundu. 21 Çünkü içinden, “Giysisine bir dokunabilsem iyileşirim” diyordu. 22 İsa arkasına dönüp kadını görünce, “Kızım, yüreklen! İmanın seni iyileştirdi” dedi. Kadın da o anda iyileşti. 23 İsa yöneticinin evine varıp kaval çalanları ve gürültü koparan kalabalığı görünce, 24 onlara, “Çekilin! Kız ölmedi, uyuyor” dedi. Onlarsa onunla alay ediyorlardı. 25 Kalabalık dışarı çıkarılınca İsa içeri girdi, kızın elinden tuttu; kız da ayağa kalktı. 26 Bu haber o bölgenin her yanına yayıldı. 27 İsa oradan ayrılırken iki kör adam, “Ey Davut Oğlu, bize merhamet et!” diye bağırarak ardından gittiler. 28 İsa eve girince kör adamlar yanına geldi. İsa onlara, “Bunu yapabileceğime iman ediyor musunuz?” diye sordu. Onlar da, “Evet, Rab” dediler. 29 Bunun üzerine İsa gözlerine dokunarak, “İmanınıza göre olsun” dedi. 30 Gözleri açıldı. İsa, “Sakın kimse bunu öğrenmesin!” diye onları sıkı sıkı uyardı. 31 Ama onlar çıkıp İsa'nın ününü o bölgenin her yanına yaydılar. 32 Onlar dışarı çıkarken, İsa'ya cine tutulmuş dilsiz bir adam getirdiler. 33 Cin kovulunca dilsiz adam konuşmaya başladı. Kalabalıklar şaşkınlık içinde, “İsrail'de böylesi hiç görülmedi!” dediler. 34 Ferisiler ise, “Bu adam cinleri, cinlerin başı aracılığıyla kovuyor” dediler. 35 İsa bütün kentleri ve köyleri dolaşıyor, havralarında öğretiyor, Egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, halk arasındaki her hastalığı ve her rahatsızlığı iyileştiriyordu. 36 Kalabalıkları görünce yüreği onlara acıdı; çünkü çobansız koyunlar gibi hırpalanmış ve dağılmışlardı. 37 O zaman öğrencilerine şöyle dedi: “Hasat gerçekten bol, ama işçiler az. 38 Bunun için hasadın Rabbi'ne yalvarın da hasadına işçiler göndersin.”

10

1 İsa on iki öğrencisini yanına çağırdı; kötü ruhları kovmaları, her hastalığı ve her rahatsızlığı iyileştirmeleri için onlara bu ruhlar üzerinde yetki verdi. 2 On iki elçinin adları şunlardır: Birincisi Petrus denilen Simun, kardeşi Andreas, Zebedi'nin oğlu Yakup ile kardeşi Yuhanna, 3 Filipus, Bartalmay, Tomas, vergi toplayıcısı Matta, Alfay'ın oğlu Yakup, Taday diye de çağrılan Lebbayus, 4 Kenanlı Simun ve İsa'ya ihanet eden Yahuda İskariot. 5 İsa bu on iki kişiyi şu buyrukla gönderdi: “Öteki ulusların arasına gitmeyin, Samiriyelilerin hiçbir kentine girmeyin. 6 Bunun yerine İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gidin. 7 Gittiğiniz yerlerde şunu duyurun: ‘Göklerin Egemenliği yaklaştı!’ 8 Hastaları iyileştirin, cüzamlıları arındırın, cinleri kovun. Karşılıksız aldınız, karşılıksız verin. 9 Kuşağınıza ne altın ne gümüş ne de bakır para koyun. 10 Yolculuk için yanınıza torba almayın; ne iki gömlek, ne ayakkabı,

ne de değnek alın. Çünkü işçi yiyeceğini hak eder. [11] Hangi kente ya da köye girerseniz, orada layık birini arayıp bulun; oradan ayrılıncaya dek onun yanında kalın. [12] Eve girdiğinizde ev halkına selam verin. [13] Ev buna layıksa esenliğiniz o evin üzerine gelsin; layık değilse esenliğiniz size geri dönsün. [14] Kim sizi kabul etmez, sözlerinizi dinlemezse, o evden ya da o kentten ayrılırken ayaklarınızdaki tozu silkeleyin. [15] Size doğrusunu söyleyeyim: Yargı gününde Sodom ve Gomora diyarının durumu o kentin durumundan daha katlanılır olacak. [16] "İşte, sizi kurtların arasına koyunlar gibi gönderiyorum. Bu nedenle yılanlar gibi akıllı, güvercinler gibi zararsız olun. [17] İnsanlardan sakının; çünkü sizi kurullara teslim edecek ve havralarında kamçılayacaklar. [18] Üstelik benim yüzümden valilerin ve kralların önüne çıkarılacaksınız; onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz. [19] Sizi teslim ettiklerinde neyi nasıl söyleyeceğiniz konusunda kaygılanmayın; çünkü söyleyecekleriniz o anda size verilecek. [20] Çünkü konuşan siz değilsiniz; içinizde konuşan, Babanızın Ruhu'dur. [21] "Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına karşı ayaklanıp onları öldürtecek. [22] Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacak. [23] Bir kentte size zulmettiklerinde öbürüne kaçın. Size doğrusunu söyleyeyim: İnsanoğlu gelinceye dek İsrail'in kentlerini dolaşıp bitiremeyeceksiniz. [24] "Öğrenci öğretmeninden, hizmetkâr efendisinden üstün değildir. [25] Öğrencinin öğretmeni gibi, hizmetkârın da efendisi gibi olması yeterlidir. Evin efendisine Beelzebul dedilerse, ev halkına neler demezler! [26] Bu yüzden onlardan korkmayın. Örtülü olup da açığa çıkmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. [27] Karanlıkta size söylediklerimi aydınlıkta söyleyin; kulağınıza fısıldananları damların üstünden duyurun. [28] Bedeni öldüren ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Asıl, canı da bedeni de Gehenna'da mahvedebilecek olandan korkun. [29] "İki serçe bir asaryona satılmıyor mu? Yine de Babanızın isteği dışında onlardan biri bile yere düşmez. [30] Size gelince, başınızdaki saçlar bile tek tek sayılıdır. [31] Bu yüzden korkmayın; siz birçok serçeden daha değerlisiniz. [32] Bu nedenle insanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, ben de göklerdeki Babamın önünde açıkça kabul edeceğim. [33] Ama kim insanların önünde beni inkâr ederse, ben de onu göklerdeki Babamın önünde inkâr edeceğim. [34] "Yeryüzüne esenlik getirmeye geldiğimi sanmayın. Ben esenlik değil, kılıç getirmeye geldim. [35] Çünkü ben insanla babasının, kızla annesinin, gelinle kaynanasının arasına ayrılık sokmaya geldim. [36] İnsanın düşmanları kendi ev halkı olacak. [37] Babasını ya da annesini benden çok seven bana layık değildir; oğlunu ya da kızını benden çok seven de bana layık değildir. [38] Çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen bana layık değildir. [39] Canını korumaya çalışan onu yitirecek; canını benim uğruma yitiren ise onu bulacak. [40] Sizi kabul eden beni kabul etmiş olur; beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. [41] Bir peygamberi peygamber olduğu için kabul eden, bir peygamberin alacağı ödülü alacak. Doğru bir kişiyi doğru olduğu için kabul eden de doğru bir kişinin alacağı ödülü alacak. [42] Kim bu küçüklerden birine öğrenci olduğu için bir bardak soğuk su bile verirse, size doğrusunu söyleyeyim, ödülünü asla yitirmeyecek."

11

[1] İsa, on iki öğrencisine buyruklarını vermeyi bitirince, onların kentlerinde öğretmek ve vaaz vermek üzere oradan ayrıldı. [2] Yahya, Mesih'in yaptığı işleri zindanda duyunca öğrencilerinden ikisini gönderdi [3] ve onlar da ona, "Gelecek olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?" dediler. [4] İsa onlara şu karşılığı verdi: "Gidin, işitip gördüklerinizi Yahya'ya bildirin: [5] Körlerin gözleri açılıyor, topallar yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriltiliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. [6] Benden ötürü tökezlemeyene ne mutlu!" [7] Onlar yola koyulunca İsa, kalabalıklara Yahya'yla ilgili konuşmaya başladı: "Çöle ne görmeye çıktınız? Rüzgârın salladığı bir kamış mı? [8] Peki ne görmeye çıktınız? Yumuşak giysilere bürünmüş bir adam mı? Bakın, yumuşak giysiler giyenler kralların saraylarında bulunur. [9] Öyleyse ne diye çıktınız? Bir peygamber görmek için mi? Evet, size söylüyorum: O, bir peygamberden çok daha üstündür. [10] Çünkü hakkında şöyle yazılmış olan kişi odur: 'İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; o, yolunu senin önünde hazırlayacak.' [11] Size doğrusunu

söyleyeyim: Kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha büyüğü çıkmamıştır; yine de Göklerin Egemenliği'nde en küçük olan ondan büyüktür. 12 Vaftizci Yahya'nın günlerinden bu yana Göklerin Egemenliği zorbalığa uğruyor ve zorbalar onu güç kullanarak ele geçiriyor. 13 Çünkü bütün peygamberler ve Yasa, Yahya'ya kadar peygamberlik etti. 14 Kabul etmek isterseniz, gelecek olan İlyas odur. 15 İşitecek kulağı olan işitsin. 16 "Peki bu kuşağı neye benzeteyim? Çarşı meydanlarında oturup arkadaşlarına seslenen çocuklara benziyor. 17 Şöyle diyorlar: 'Size kaval çaldık, oynamadınız; sizin için ağıt yaktık, dövünmediniz.' 18 Çünkü Yahya geldi, ne yedi ne içti; 'Onda cin var' diyorlar. 19 İnsanoğlu geldi, yedi içti; 'İşte obur ve ayyaş bir adam, vergi tahsildarlarının ve günahkârların dostu!' diyorlar. Ama bilgeliğin haklılığı çocuklarıyla kanıtlanır." 20 Sonra İsa, mucizelerinin çoğunu yaptığı kentleri tövbe etmedikleri için kınamaya başladı. 21 "Vay haline, Horazin! Vay haline, Beytsayda! Çünkü sizde yapılan mucizeler Sur ve Sayda'da yapılmış olsaydı, onlar çoktan çula sarınıp kül içinde tövbe ederlerdi. 22 Ama size şunu söyleyeyim: Yargı günü Sur'un ve Sayda'nın hali sizinkinden daha katlanılır olacak. 23 Ya sen, göğe dek yükseltilen Kefernahum! Ölüler diyarına ineceksin. Çünkü sende yapılan mucizeler Sodom'da yapılmış olsaydı, o kent bugüne dek ayakta kalırdı. 24 Ama size şunu söyleyeyim: Yargı günü Sodom diyarının hali seninkinden daha katlanılır olacak." 25 O sırada İsa şöyle dedi: "Baba, göğün ve yerin Rabbi! Bunları bilge ve anlayışlı kişilerden gizleyip bebeklere açıkladığın için sana şükrederim. 26 Evet, Baba, çünkü böyle olması seni hoşnut etti. 27 Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul'u Baba'dan başka kimse tanımaz; Baba'yı da Oğul'dan ve Oğul'un Baba'yı açıklamayı dilediği kişiden başka kimse tanımaz. 28 "Yorulan ve ağır yük altında olan hepiniz bana gelin; sizi dinlendireceğim. 29 Boyunduruğumu üzerinize alın ve benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huyluyum ve yüreğim alçakgönüllüdür. Böylece canlarınız huzur bulacak. 30 Çünkü benim boyunduruğumu taşımak kolaydır, yüküm de hafiftir."

12

1 O sırada İsa, Şabat Günü ekin tarlalarının arasından geçti. Öğrencileri acıkmıştı; başak koparıp yemeye başladılar. 2 Bunu gören Ferisiler İsa'ya, "Bak, öğrencilerin Şabat Günü yapılması yasak olanı yapıyor" dediler. 3 İsa onlara şöyle karşılık verdi: "Davut'un kendisi de yanındakiler de acıkınca ne yaptığını okumadınız mı? 4 Davut Tanrı'nın evine girdi, Tanrı'ya sunulan ekmekleri yedi. Oysa bu ekmekleri yemek ona da yanındakilere de yasaktı; onları yalnız kâhinler yiyebilirdi. 5 Ya da kâhinlerin Şabat Günü tapınakta Şabat'ı çiğnedikleri hâlde suçsuz sayıldıklarını Kutsal Yasa'da okumadınız mı? 6 Size şunu söyleyeyim: Burada tapınaktan daha büyük biri var. 7 Eğer 'Ben kurban değil, merhamet isterim' sözünün ne anlama geldiğini bilseydiniz, suçsuzları mahkûm etmezdiniz. 8 Çünkü İnsanoğlu Şabat Günü'nün Rabbidir." 9 İsa oradan ayrılıp onların havrasına gitti. 10 Orada eli kurumuş bir adam vardı. İsa'yı suçlayabilmek için ona, "Şabat Günü birini iyileştirmek yasaya uygun mu?" diye sordular. 11 İsa onlara şöyle dedi: "İçinizden birinin tek koyunu olsa ve koyun Şabat Günü çukura düşse, onu tutup çıkarmaz mı? 12 İnsan koyundan çok daha değerlidir! Demek ki Şabat Günü iyilik yapmak yasaya uygundur." 13 Sonra adama, "Elini uzat" dedi. Adam elini uzattı; eli öbürü gibi yeniden sapasağlam oldu. 14 Ferisiler ise dışarı çıkıp İsa'yı öldürmek için ona karşı plan kurdular. 15 İsa bunu anlayınca oradan uzaklaştı. Büyük kalabalıklar onun ardından gitti; İsa hepsini iyileştirdi. 16 Kim olduğunu duyurmamalarını onlara buyurdu. 17 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla söylenen şu söz yerine gelsin diye oldu: 18 "İşte seçtiğim kulum, canımın hoşnut olduğu sevdiğim. Ruhumu onun üzerine koyacağım; o, uluslara adaleti duyuracak. 19 Çekişmeyecek, bağırmayacak; sokaklarda onun sesini duyan olmayacak. 20 Adaleti zafere ulaştırıncaya dek ezilmiş kamışı kırmayacak, tüten fitili söndürmeyecek. 21 Uluslar onun adına umut bağlayacak." 22 Sonra İsa'ya cine tutulmuş, kör ve dilsiz bir adam getirdiler. İsa onu iyileştirdi; kör ve dilsiz adam hem konuşmaya hem görmeye başladı. 23 Bütün kalabalıklar şaşkınlık içinde, "Yoksa bu, Davut'un Oğlu mu?" diyordu. 24 Ferisiler ise bunu duyunca, "Bu adam cinleri ancak cinlerin önderi Beelzebul'un gücüyle kovuyor" dediler. 25 Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: "Kendi içinde

bölünen her krallık yıkıma uğrar; kendi içinde bölünen hiçbir kent ya da ev ayakta kalamaz. [26] Şeytan Şeytan'ı kovuyorsa, kendi içinde bölünmüş demektir; öyleyse krallığı nasıl ayakta kalır? [27] Ben cinleri Beelzebul'un gücüyle kovuyorsam, sizin oğullarınız kimin gücüyle kovuyor? Bu yüzden onlar sizin yargıçlarınız olacak. [28] Ama ben cinleri Tanrı'nın Ruhu'yla kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği üzerinize gelmiş demektir. [29] Bir kimse güçlü adamı önce bağlamadan onun evine girip malını nasıl yağmalayabilir? Ancak onu bağladıktan sonra evini yağmalar. [30] Benden yana olmayan bana karşıdır; benimle birlikte toplamayan dağıtır. [31] Bunun için size şunu söylüyorum: İnsanların her günahı, her sövgüsü bağışlanacak; ama Ruh'a karşı söylenen sövgü bağışlanmayacak. [32] İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen bağışlanacak; ama Kutsal Ruh'a karşı konuşan, ne bu çağda ne de gelecek çağda bağışlanacak. [33] Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi sayın; ya da ağacı çürük, meyvesini de çürük sayın. Çünkü ağaç meyvesinden tanınır. [34] Ey engerek soyu! Sizler kötü olduğunuz hâlde nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız, yürekten taşanı konuşur. [35] İyi insan içindeki iyi hazineden iyi şeyler çıkarır; kötü insan da içindeki kötü hazineden kötü şeyler çıkarır. [36] Size şunu söyleyeyim: İnsanlar söyledikleri her boş söz için yargı gününde hesap verecekler. [37] Çünkü kendi sözlerinizle aklanacak, kendi sözlerinizle mahkûm edileceksiniz.” [38] Bunun üzerine bazı din bilginleriyle Ferisiler, “Öğretmen, senden bir belirti görmek istiyoruz” dediler. [39] İsa onlara şu karşılığı verdi: “Kötü ve zina eden kuşak bir belirti peşinde koşar; ama ona Peygamber Yunus'un belirtisinden başka belirti verilmeyecek. [40] Çünkü Yunus nasıl üç gün üç gece balinanın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağrında kalacak. [41] Ninova halkı yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp onu suçlu çıkaracak; çünkü onlar Yunus'un vaazı üzerine tövbe ettiler. Bakın, burada Yunus'tan daha büyük biri var. [42] Güney Kraliçesi yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp onu suçlu çıkaracak; çünkü o, Süleyman'ın bilgeliğini dinlemek için dünyanın öbür ucundan geldi. Bakın, burada Süleyman'dan daha büyük biri var. [43] Kirli ruh insandan çıkınca susuz yerlerde dolaşır, dinlenecek yer arar ama bulamaz. [44] O zaman, ‘Çıktığım evime geri döneyim’ der. Geri döndüğünde evi boş, süpürülmüş ve düzene konmuş bulur. [45] Sonra gider, yanına kendisinden daha kötü başka yedi ruh alır; içeri girip oraya yerleşirler. O insanın son durumu ilkinden beter olur. Bu kötü kuşağın da başına böyle gelecek.” [46] İsa daha kalabalıklara konuşurken, annesiyle kardeşleri dışarıda durmuş, onunla konuşmak istiyorlardı. [47] Biri İsa'ya, “Bak, annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seninle konuşmak istiyorlar” dedi. [48] İsa, kendisiyle konuşana şu karşılığı verdi: “Benim annem kim? Kardeşlerim kimler?” [49] Elini öğrencilerine doğru uzatarak şöyle dedi: “İşte annem, işte kardeşlerim! [50] Çünkü göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, erkek kardeşim, kız kardeşim ve annem odur.”

13

[1] O gün İsa evden çıktı ve deniz kıyısına oturdu. [2] Çevresine büyük kalabalıklar toplandı; bu yüzden bir tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık ise kıyıda duruyordu. [3] Onlara benzetmelerle birçok şey anlattı. Dedi ki: “İşte, bir çiftçi tohum ekmeye çıktı. [4] Ekerken tohumların kimi yol kenarına düştü; kuşlar gelip bunları yedi. [5] Kimi, toprağı az olan kayalık yerlere düştü; toprak derin olmadığı için hemen filizlendi. [6] Ama güneş doğunca filizler kavruldu; kökleri olmadığı için kuruyup gittiler. [7] Kimi de dikenlerin arasına düştü; dikenler büyüyüp onları boğdu. [8] Kimi ise iyi toprağa düştü ve ürün verdi: kimi yüz, kimi altmış, kimi otuz kat. [9] İşitecek kulağı olan işitsin.” [10] Öğrenciler yanına gelip, “Onlara neden benzetmelerle konuşuyorsun?” diye sordular. [11] Onlara şu karşılığı verdi: “Göklerin Egemenliği'nin sırlarını bilmek size verildi, ama onlara verilmedi. [12] Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek, bolluğa kavuşacak; ama kimde yoksa, elindeki bile ondan alınacak. [13] Onlara benzetmelerle konuşmam bundandır: Bakarlar ama görmezler; dinlerler ama işitmezler, ne de anlarlar. [14] Yeşaya'nın şu peygamberlik sözü onlarda gerçekleşiyor: ‘Duyup duracak ama asla anlamayacaksınız; bakıp duracak ama asla görmeyeceksiniz. [15] Çünkü bu halkın yüreği katılaştı; kulakları ağır işitir oldu, gözlerini de kapadılar. Öyle olmasaydı gözleriyle görür, kulaklarıyla işitir, yürekleriyle anlar ve bana

dönerlerdi; ben de onları iyileştirirdim.’ [16] “Ama ne mutlu sizin gözlerinize, çünkü görüyorlar; kulaklarınıza, çünkü işitiyorlar. [17] Size kesinlikle söylüyorum: Birçok peygamber ve doğru insan, sizin gördüklerinizi görmeyi çok istedi ama göremedi; sizin işittiklerinizi işitmeyi çok istedi ama işitemedi. [18] “Öyleyse çiftçi benzetmesini dinleyin. [19] Kim Egemenliğin sözünü işitir de anlamazsa, kötü olan gelir, onun yüreğine ekileni kapıp götürür. Yol kenarına ekilen tohum işte budur. [20] Kayalık yerlere ekilen ise, sözü işitince hemen sevinçle kabul eden kişidir; [21] ama içinde kök salmadığından ancak bir süre dayanır. Söz yüzünden sıkıntı ya da zulüm baş gösterince hemen sendeleyip düşer. [22] Dikenlerin arasına ekilen de sözü işiten kişidir; ama bu çağın kaygılarıyla zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar ve kişi ürün veremez olur. [23] İyi toprağa ekilen ise sözü işitip anlayan kişidir. Böylesi elbette ürün verir; kimi yüz, kimi altmış, kimi otuz kat verir.” [24] Onlara başka bir benzetme anlattı: “Göklerin Egemenliği, tarlasına iyi tohum eken bir adama benzer. [25] Ama herkes uykudayken adamın düşmanı geldi, buğdayın arasına delice ekip gitti. [26] Ekin filizlenip başak bağlayınca deliceler de göründü. [27] Ev sahibinin hizmetkârları gelip ona, ‘Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmemiş miydin? Bu deliceler nereden çıktı?’ dediler. [28] “Adam onlara, ‘Bunu bir düşman yapmıştır’ dedi. Hizmetkârlar, ‘Gidip onları toplamamızı ister misin?’ diye sordular. [29] “Ama adam şöyle dedi: ‘Hayır; deliceleri toplarken belki onlarla birlikte buğdayı da sökersiniz. [30] Bırakın, hasada kadar ikisi birlikte büyüsün. Hasat vakti orakçılara, önce deliceleri toplayıp yakılmak üzere demetler bağlamalarını, buğdayı ise ambarıma toplamalarını söyleyeceğim.’” [31] Onlara başka bir benzetme daha anlattı: “Göklerin Egemenliği, bir adamın alıp tarlasına ektiği hardal tanesine benzer. [32] Hardal tanesi bütün tohumların en küçüğüdür. Ama büyüyünce otların hepsinden büyük olur, ağaç olur; öyle ki gökte uçan kuşlar gelip dallarında barınır.” [33] Onlara bir benzetme daha anlattı: “Göklerin Egemenliği mayaya benzer. Bir kadın onu alıp üç ölçek unun içinde gizledi ve sonunda hamurun tümü mayalandı.” [34] İsa bütün bunları kalabalıklara benzetmelerle anlattı. Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey söylemiyordu. [35] Bu, peygamber aracılığıyla söylenen şu sözün yerine gelmesi için oldu: “Ağzımı benzetmelerle açacağım; dünyanın kuruluşundan beri gizli kalan şeyleri dile getireceğim.” [36] Sonra İsa kalabalıkları gönderip eve girdi. Öğrencileri yanına gelip, “Tarladaki delice benzetmesini bize açıkla” dediler. [37] Onlara şu karşılığı verdi: “İyi tohumu eken, İnsanoğlu'dur. [38] Tarla dünyadır. İyi tohum, Egemenliğin çocuklarıdır; deliceler ise kötü olanın çocuklarıdır. [39] Onları eken düşman İblis'tir. Hasat çağın sonu, orakçılar ise meleklerdir. [40] Deliceler nasıl toplanıp ateşte yakılırsa, bu çağın sonunda da öyle olacak. [41] İnsanoğlu meleklerini gönderecek; onlar, günaha düşüren her şeyi ve kötülük yapanları kendi Egemenliği'nden toplayacak, [42] ve onları ateş fırınına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak. [43] O zaman doğrular, Baba'larının Egemenliği'nde güneş gibi parlayacaklar. İşitecek kulağı olan işitsin. [44] “Göklerin Egemenliği yine tarlada saklı bir hazineye benzer. Bir adam onu buldu ve gizledi; sevincinden gidip nesi varsa sattı ve o tarlayı satın aldı. [45] “Göklerin Egemenliği yine güzel inciler arayan bir tüccara benzer. [46] Tüccar çok değerli bir inci bulunca gitti, nesi varsa sattı ve o inciyi satın aldı. [47] “Göklerin Egemenliği yine denize atılan ve her tür balığı toplayan bir ağa benzer. [48] Ağ dolunca onu kıyıya çektiler. Oturdular; iyi balıkları kaplara topladılar, kötüleri ise attılar. [49] Çağın sonunda da böyle olacak: Melekler gelip kötüleri doğruların arasından ayıracak [50] ve onları ateş fırınına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak.” [51] İsa onlara, “Bütün bunları anladınız mı?” diye sordu. Onlar, “Evet, Rab” diye karşılık verdiler. [52] Onlara şöyle dedi: “Bu nedenle Göklerin Egemenliği'nde öğrenci olmuş her din bilgini, hazinesinden hem yeni hem de eski şeyler çıkaran bir ev sahibine benzer.” [53] İsa bu benzetmeleri bitirince oradan ayrıldı. [54] Kendi memleketine gelince halka havralarında öğretmeye başladı. Halk şaşkınlık içinde şöyle diyordu: “Bu adam bu bilgeliği ve bu mucizeleri yapma gücünü nereden aldı? [55] Marangozun oğlu değil mi bu? Annesinin adı Meryem değil mi? Yakup, Yose, Simun ve Yahuda onun kardeşleri değil mi? [56] Kız kardeşlerinin hepsi aramızda değil mi? Öyleyse bu adam bütün bunları nereden aldı?” [57] Ona gücendiler. Ama İsa onlara, “Bir peygamber, kendi memleketi ve kendi evi dışında her yerde saygı görür” dedi. [58] Onların imansızlığı yüzünden orada fazla mucize yapmadı.

14

[1] O sıralarda bölge yöneticisi Hirodes, İsa'yla ilgili anlatılanları duydu. [2] Adamlarına şöyle dedi: “Bu, Vaftizci Yahya'dır. Ölümden dirilmiş; bu güçler onda bu yüzden etkin oluyor.” [3] Çünkü Hirodes, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya yüzünden Yahya'yı yakalatmış, bağlatıp zindana attırmıştı. [4] Çünkü Yahya ona, “Onu eş olarak alman yasaya aykırı” demişti. [5] Hirodes onu öldürmek istiyor, ama halktan korkuyordu; çünkü halk Yahya'yı peygamber sayıyordu. [6] Hirodes'in doğum günü gelince Hirodiya'nın kızı aralarında dans etti ve Hirodes'in hoşuna gitti. [7] Bunun üzerine Hirodes, kız ne dilerse vereceğine ant içerek söz verdi. [8] Kız, annesinin yönlendirmesiyle, “Vaftizci Yahya'nın başını burada bana bir tepsi üzerinde ver” dedi. [9] Kral buna üzüldü; ama içtiği antlar ve sofrasında oturan konuklar yüzünden isteğin yerine getirilmesini buyurdu. [10] Adam gönderip zindanda Yahya'nın başını kestirdi. [11] Yahya'nın başı bir tepsi içinde getirilip genç kıza verildi; kız da onu annesine götürdü. [12] Yahya'nın öğrencileri gelip cesedi aldılar ve gömdüler; sonra gidip olanları İsa'ya bildirdiler. [13] İsa bunu duyunca oradan tekneyle ayrılıp ıssız bir yere çekildi. Bunu öğrenen kalabalıklar kentlerden çıkıp yaya olarak peşinden gittiler. [14] İsa karaya çıktığında büyük bir kalabalık gördü. Onlara yüreği acıdı ve aralarındaki hastaları iyileştirdi. [15] Akşam olunca öğrencileri yanına gelip, “Burası ıssız bir yer, vakit de geç oldu. Kalabalığı gönder de köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar” dediler. [16] Ama İsa onlara, “Gitmelerine gerek yok. Onlara siz yiyecek verin” dedi. [17] Öğrenciler, “Burada beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok” dediler. [18] İsa, “Onları buraya, bana getirin” dedi. [19] İsa kalabalığa çimenlerin üzerine oturmalarını buyurdu. Beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırıp bereket duası etti; ekmekleri bölüp öğrencilere verdi, öğrenciler de halka dağıttılar. [20] Hepsi yiyip doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu topladılar. [21] Yemek yiyenler, kadınlarla çocuklar dışında yaklaşık beş bin erkekti. [22] İsa hemen öğrencilerini tekneye binip kendisinden önce karşı kıyıya geçmeye zorladı; bu arada kendisi kalabalığı yolladı. [23] Kalabalığı gönderdikten sonra dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olduğunda orada yalnızdı. [24] Tekne ise çoktan denizin ortasına varmıştı; rüzgâr karşıdan estiği için dalgalarla boğuşuyordu. [25] Gecenin dördüncü nöbetinde İsa, denizin üstünde yürüyerek onlara geldi. [26] Öğrenciler onu denizin üstünde yürürken görünce dehşete kapıldılar. “Bu bir hayalet!” diyerek korkuyla bağrıştılar. [27] Ama İsa hemen onlara seslendi: “Cesaretinizi toplayın! Benim, korkmayın!” [28] Petrus, “Rab, eğer sensen, bana emret de suların üstünden yanına geleyim” diye karşılık verdi. [29] İsa, “Gel!” dedi. Petrus tekneden indi, suların üstünde yürüyerek İsa'ya doğru gitti. [30] Ama rüzgârın şiddetini görünce korktu; batmaya başlayınca, “Rab, beni kurtar!” diye bağırdı. [31] İsa hemen elini uzatıp onu tuttu ve “Ey imanı az olan, neden kuşkuya düştün?” dedi. [32] Tekneye bindiklerinde rüzgâr dindi. [33] Teknedekiler gelip ona tapındılar. “Sen gerçekten Tanrı'nın Oğlu'sun!” dediler. [34] Karşıya geçince Ginnesar yöresine vardılar. [35] Oranın halkı İsa'yı tanıyınca bütün çevre bölgeye haber saldı; hasta olan herkesi ona getirdiler. [36] Giysisinin yalnızca saçağına dokunabilmek için ona yalvardılar; dokunanların hepsi iyileşti.

15

[1] Bundan sonra Yeruşalim'den Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya gelip şöyle dediler: [2] “Öğrencilerin ihtiyarların geleneğini neden çiğniyor? Çünkü yemek yerken ellerini yıkamıyorlar.” [3] İsa onlara şu karşılığı verdi: “Peki siz de geleneğiniz uğruna Tanrı'nın buyruğunu neden çiğniyorsunuz? [4] Çünkü Tanrı, ‘Babana ve annene saygı göster’ ve ‘Babasına ya da annesine kötü söz söyleyen öldürülsün’ diye buyurdu. [5] Ama siz diyorsunuz ki, ‘Kim babasına ya da annesine, “Benden görebileceğin her yardım Tanrı'ya adanmış bir armağandır” derse, [6] artık babasına ya da annesine saygı göstermesi gerekmez.’ Geleneğiniz uğruna Tanrı'nın buyruğunu geçersiz kıldınız. [7] Ey ikiyüzlüler! Yeşaya sizin hakkınızda ne yerinde peygamberlik etmiş: [8] ‘Bu halk bana ağzıyla yaklaşır, dudaklarıyla beni onurlandırır; ama yüreği benden uzaktır. [9] Bana boşuna tapınırlar; insanların koyduğu kuralları öğreti diye öğretirler.’” [10] İsa kalabalığı

yanına çağırıp onlara şöyle dedi: “Dinleyin ve anlayın. 11 Ağızdan giren şey insanı kirletmez; insanı kirleten, ağızdan çıkan şeydir.” 12 O zaman öğrencileri yanına gelip, “Ferisilerin bu sözü duyunca gücendiklerini biliyor musun?” dediler. 13 İsa şu karşılığı verdi: “Göksel Babam'ın dikmediği her fidan kökünden sökülecektir. 14 Bırakın onları; onlar körlerin kör kılavuzlarıdır. Kör köre yol gösterirse ikisi de çukura düşer.” 15 Petrus ona, “Bu benzetmeyi bize açıkla” dedi. 16 İsa şöyle dedi: “Siz de mi hâlâ anlamıyorsunuz? 17 Ağza giren her şeyin önce mideye indiğini, sonra da bedenden dışarı atıldığını bilmiyor musunuz? 18 Oysa ağızdan çıkanlar yürekten kaynaklanır; insanı kirleten de bunlardır. 19 Çünkü kötü düşünceler, cinayetler, zinalar, cinsel günahlar, hırsızlıklar, yalancı tanıklıklar ve küfürler hep yürekten çıkar. 20 İnsanı kirleten işte bunlardır. Yıkanmamış ellerle yemek yemek ise insanı kirletmez.” 21 İsa oradan ayrılıp Sur ve Sayda yöresine çekildi. 22 Derken o yöreden Kenanlı bir kadın çıkageldi. “Ya Rab, ey Davut Oğlu, bana merhamet et! Kızım cine tutuldu, durumu çok ağır!” diye feryat etti. 23 Ama İsa ona tek söz bile söylemedi. Öğrencileri yaklaşıp, “Şu kadını gönder, arkamızdan bağırıp duruyor” diye ona yalvardılar. 24 İsa, “Ben yalnız İsrail evinin kaybolmuş koyunlarına gönderildim” diye karşılık verdi. 25 Ama kadın gelip ona tapınarak, “Ya Rab, bana yardım et!” dedi. 26 İsa, “Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru olmaz” diye karşılık verdi. 27 Kadın, “Doğru, ya Rab” dedi, “ama köpekler de efendilerinin sofrasından düşen kırıntıları yer.” 28 Bunun üzerine İsa ona, “Ey kadın, imanın büyük! Dilediğin gibi olsun” dedi. Kadının kızı o anda iyileşti. 29 İsa oradan ayrılıp Celile Gölü'nün yakınına geldi; dağa çıkıp oturdu. 30 Büyük kalabalıklar ona geldi. Yanlarında topallar, körler, dilsizler, sakatlar ve daha başka birçokları vardı; onları İsa'nın ayaklarının dibine bıraktılar. İsa da onları iyileştirdi. 31 Kalabalık, dilsizlerin konuştuğunu, sakatların sağlığına kavuştuğunu, topalların yürüdüğünü, körlerin gördüğünü görünce hayretler içinde kaldı ve İsrail'in Tanrısı'nı yüceltti. 32 İsa öğrencilerini yanına çağırıp şöyle dedi: “Bu kalabalığa yüreğim acıyor. Üç gündür benimle birlikteler ve yiyecek hiçbir şeyleri yok. Onları aç göndermek istemiyorum; yolda bayılabilirler.” 33 Öğrenciler ona, “Bu ıssız yerde, bu kadar büyük bir kalabalığı doyuracak ekmeği nereden bulalım?” dediler. 34 İsa onlara, “Kaç ekmeğiniz var?” dedi. Onlar, “Yedi ekmek, birkaç da küçük balık” dediler. 35 İsa kalabalığa yere oturmasını buyurdu. 36 Yedi ekmekle balıkları aldı; şükredip böldü, öğrencilere verdi; öğrenciler de kalabalıklara verdi. 37 Hepsi yiyip doydu. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar. 38 Yemek yiyenler, kadınlar ve çocuklar dışında dört bin erkekti. 39 Sonra İsa kalabalıkları gönderdi; tekneye binip Magdala yöresine geçti.

16

1 Ferisilerle Sadukiler İsa'nın yanına geldiler; onu sınamak amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler. 2 Ama İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Akşam olunca, ‘Hava güzel olacak, çünkü gökyüzü kızıl’ dersiniz. 3 Sabah olunca da, ‘Bugün hava bozacak, çünkü gökyüzü kızıl ve kapalı’ dersiniz. İkiyüzlüler! Gökyüzünün görünüşünü yorumlamayı biliyorsunuz ama zamanların belirtilerini yorumlayamıyorsunuz! 4 Kötü ve sadakatsiz kuşak bir belirti arıyor; ama ona Yunus peygamberin belirtisinden başka belirti verilmeyecek.” Sonra İsa onları bırakıp gitti. 5 Öğrenciler karşı yakaya geçtiler; yanlarına ekmek almayı unutmuşlardı. 6 İsa onlara, “Dikkat edin, Ferisilerin ve Sadukilerin mayasından sakının” dedi. 7 Öğrenciler ise kendi aralarında, “Ekmek getirmedik” diye konuşuyorlardı. 8 Bunu fark eden İsa şöyle dedi: “Ey imanı zayıflar! Neden kendi aranızda ‘Ekmek getirmedik’ diye konuşuyorsunuz? 9 Hâlâ anlamıyor musunuz? Beş ekmeğin beş bin kişiye dağıtıldığını ve geriye kaç sepet topladığınızı hatırlamıyor musunuz? 10 Ya da yedi ekmeğin dört bin kişiye dağıtıldığını, geriye kaç sepet topladığınızı da mı hatırlamıyorsunuz? 11 Size ekmekten söz etmediğimi nasıl olur da anlamazsınız? Siz Ferisilerin ve Sadukilerin mayasından sakının.” 12 O zaman öğrenciler, İsa'nın ekmek mayasından değil, Ferisilerle Sadukilerin öğretisinden sakınmalarını söylediğini anladılar. 13 İsa, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine, “İnsanlara göre ben, İnsanoğlu, kimim?” diye sordu. 14 Öğrenciler, “Kimileri Vaftizci Yahya, kimileri İlyas, kimileri de Yeremya ya da peygamberlerden biri olduğunu

söylüyor” dediler. [15] İsa onlara, “Peki siz ne diyorsunuz, ben kimim?” dedi. [16] Simun Petrus, “Sen Mesih'sin, yaşayan Tanrı'nın Oğlu'sun” diye karşılık verdi. [17] İsa ona şöyle karşılık verdi: “Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun! Çünkü bunu sana açıklayan insan değil, göklerdeki Babam'dır. [18] Ben de sana şunu söylüyorum: Sen Petrus'sun ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım; ölüler diyarının kapıları ona üstün gelemeyecek. [19] Göklerin Egemenliği'nin anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde çözülmüş olacak.” [20] Sonra öğrencilerine, kendisinin İsa Mesih olduğunu kimseye söylememelerini buyurdu. [21] O andan itibaren İsa, Yeruşalim'e gitmesi, ileri gelenlerin, başkâhinlerin ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün diriltilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı. [22] Bunun üzerine Petrus İsa'yı bir kenara çekti ve “Tanrı korusun, Rab! Böyle bir şey senin başına asla gelmeyecek” diyerek onu azarlamaya başladı. [23] Ama İsa dönüp Petrus'a, “Çekil önümden, Şeytan! Sen benim için bir engelsin. Çünkü sen Tanrı'ya ait olanları değil, insanlara ait olanları düşünüyorsun” dedi. [24] Sonra İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Ardımdan gelmek isteyen, kendinden vazgeçsin, çarmıhını yüklensin ve beni izlesin. [25] Çünkü canını kurtarmak isteyen onu yitirecek; canını benim uğruma yitiren ise onu bulacak. [26] İnsan bütün dünyayı kazanır da canından olursa, bunun ona ne yararı olur? İnsan, canına karşılık ne verebilir ki? [27] Çünkü İnsanoğlu, Babası'nın yüceliği içinde melekleriyle birlikte gelecek ve o zaman herkese yaptıklarına göre karşılık verecek. [28] Size şunu kesinlikle söylüyorum: Burada duranlardan bazıları, İnsanoğlu'nun kendi egemenliği içinde geldiğini görmeden ölümü asla tatmayacak.”

17

[1] Altı gün sonra İsa, Petrus ile Yakup'u ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'yı yanına aldı; onları tek başlarına yüksek bir dağa çıkardı. [2] Onların gözleri önünde görünümü değişti; yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu. [3] O anda Musa ile İlyas onlara göründü; İsa'yla konuşuyorlardı. [4] Petrus söz alıp İsa'ya şöyle dedi: “Rab, burada olmamız ne iyi! İstersen burada üç çadır kuralım: biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a.” [5] Petrus daha konuşurken parlak bir bulut onları gölgeledi. Buluttan gelen bir ses, “Sevgili Oğlum budur, ondan hoşnudum. Onu dinleyin” dedi. [6] Öğrenciler bunu duyunca yüzüstü yere kapandılar; çok korktular. [7] İsa yanlarına gelip onlara dokundu. “Kalkın, korkmayın” dedi. [8] Başlarını kaldırıp baktıklarında İsa'dan başka kimseyi görmediler. [9] Dağdan inerlerken İsa onlara, “İnsanoğlu ölümden dirilinceye dek gördüklerinizi kimseye anlatmayın” diye buyurdu. [10] Öğrencileri İsa'ya, “Öyleyse din bilginleri neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyor?” diye sordular. [11] İsa şu karşılığı verdi: “Gerçekten de önce İlyas gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak. [12] Ama size şunu söyleyeyim: İlyas zaten geldi, onu tanımadılar; ona her istediklerini yaptılar. İnsanoğlu da onların elinden aynı şekilde acı çekecek.” [13] O zaman öğrenciler, İsa'nın kendilerine Vaftizci Yahya'dan söz ettiğini anladılar. [14] Kalabalığın yanına geldiklerinde bir adam İsa'ya yaklaştı; önünde diz çökerek şöyle dedi: [15] “Rab, oğluma merhamet et! Epilepsi hastası ve çok acı çekiyor; sık sık ateşe, sık sık da suya düşüyor. [16] Onu öğrencilerine getirdim ama iyileştiremediler.” [17] İsa, “Ey imansız ve yoldan sapmış kuşak! Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu buraya, bana getirin” dedi. [18] İsa cini azarladı; cin çocuktan çıktı, çocuk da o anda iyileşti. [19] Sonra öğrenciler İsa'nın yanına özel olarak gelip, “Biz onu neden kovamadık?” diye sordular. [20] İsa onlara şu karşılığı verdi: “İmansızlığınız yüzünden. Size doğrusunu söyleyeyim: Hardal tanesi kadar imanınız olsa, şu dağa ‘Buradan şuraya git’ dersiniz, o da gider; sizin için imkânsız hiçbir şey olmaz. [21] Ama bu tür ancak dua ve oruçla çıkar.” [22] Celile'de kaldıkları sırada İsa onlara şöyle dedi: “İnsanoğlu pek yakında insanların eline teslim edilecek; [23] onu öldürecekler ve o, üçüncü gün diriltilecek.” Öğrenciler buna çok üzüldüler. [24] Kefarnahum'a vardıklarında, iki drahmilik vergiyi toplayanlar Petrus'a gelip, “Öğretmeniniz iki drahmilik vergiyi ödemez mi?” diye sordular. [25] Petrus, “Öder” dedi. Eve girdiğinde İsa ondan önce davranıp sordu: “Ne dersin, Simun? Dünya kralları gümrük ya da vergiyi kimden alır?

Kendi çocuklarından mı, yabancılardan mı?” [26] Petrus, “Yabancılardan” deyince İsa ona şöyle dedi: “Öyleyse çocuklar muaftır. [27] Ama onları gücendirmemek için denize git, oltayı at ve oltaya gelen ilk balığı çıkar. Ağzını açtığında bir stater bulacaksın. Onu al, benim ve kendin için onlara ver.”

18

[1] O sırada öğrenciler İsa'nın yanına gelip, “Peki, Göklerin Egemenliği'nde en büyük kim?” diye sordular. [2] İsa küçük bir çocuğu yanına çağırdı, onu ortalarına dikti, [3] ve şöyle dedi: “Size kesinlikle söylüyorum, değişip küçük çocuklar gibi olmadıkça Göklerin Egemenliği'ne asla giremezsiniz. [4] Bu nedenle kim kendini bu küçük çocuk gibi alçaltırsa, Göklerin Egemenliği'nde en büyük odur. [5] Kim benim adımla böyle küçük bir çocuğu kabul ederse, beni kabul etmiş olur. [6] Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin derinliklerine batırılması onun için daha iyi olur. [7] Günaha düşüren şeyler yüzünden vay dünyanın hâline! Böyle şeylerin gelmesi kaçınılmazdır; ama vay bunlara yol açan kişinin hâline! [8] Elin ya da ayağın seni günaha düşürüyorsa, onu kesip at. Yaşama çolak ya da topal girmen, iki elle ya da iki ayakla sonsuz ateşe atılmandan senin için daha iyidir. [9] Gözün seni günaha düşürüyorsa, onu çıkarıp at. Yaşama tek gözle girmen, iki gözle cehennem ateşine atılmandan senin için daha iyidir. [10] Sakın bu küçüklerden birini hor görmeyin! Çünkü size şunu söylüyorum: Onların gökteki melekleri, göklerdeki Babam'ın yüzünü her zaman görürler. [11] Çünkü İnsanoğlu kaybolanı kurtarmaya geldi. [12] Ne dersiniz? Bir adamın yüz koyunu olsa ve içlerinden biri yolunu şaşırsa, adam doksan dokuzunu bırakıp dağlara gitmez mi, yolunu şaşıranı aramaz mı? [13] Onu bulursa, size kesinlikle söylüyorum, onu bulduğu için, yolunu şaşırmamış doksan dokuz koyun için duyduğundan daha büyük sevinç duyar. [14] Bunun gibi, bu küçüklerden birinin mahvolması da göklerdeki Babanız'ın isteği değildir. [15] Kardeşin sana karşı günah işlerse git, yalnız ikiniz varken kusurunu ona göster. Seni dinlerse kardeşini yeniden kazanmış olursun. [16] Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al; öyle ki her söz, iki ya da üç tanığın ifadesiyle kesinleşsin. [17] Onları da dinlemezse durumu kiliseye bildir. Kiliseyi de dinlemezse, senin gözünde uluslardan biri ya da vergi tahsildarı gibi olsun. [18] Size kesinlikle söylüyorum: Yeryüzünde bağlayacağınız her şey gökte bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğiniz her şey gökte çözülmüş olacak. [19] Yine size kesinlikle söylüyorum: Yeryüzünde sizden iki kişi, isteyecekleri herhangi bir şey konusunda anlaşırsa, göklerdeki Babam bunu onlar için yapacaktır. [20] Çünkü nerede iki ya da üç kişi benim adımla toplanırsa, ben orada, onların ortasındayım.” [21] O zaman Petrus İsa'nın yanına gelip, “Rab, kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi keze kadar mı?” diye sordu. [22] İsa ona şöyle dedi: “Sana ‘yedi keze kadar’ demiyorum, ‘yetmiş kere yedi keze kadar’ diyorum. [23] Bu nedenle Göklerin Egemenliği, köleleriyle hesap görmek isteyen bir krala benzer. [24] Kral hesap görmeye başlayınca, kendisine on bin talant borcu olan biri huzuruna getirildi. [25] Adam borcunu ödeyemediği için efendisi onun, karısının, çocuklarının ve nesi varsa hepsinin satılmasını, borcun böyle ödenmesini buyurdu. [26] Bunun üzerine köle yere kapanıp efendisinin önünde diz çöktü; ‘Efendim, bana sabır göster, sana hepsini ödeyeceğim!’ dedi. [27] Kölenin efendisi ona acıdı; onu salıverdi ve borcunu bağışladı. [28] Ama köle dışarı çıkınca, kendisine yüz denar borcu olan bir köle arkadaşıyla karşılaştı. Onu yakalayıp boğazını sıktı; ‘Bana olan borcunu öde!’ dedi. [29] Köle arkadaşı ayaklarına kapandı; ‘Bana sabır göster, borcumu sana ödeyeceğim!’ diye yalvardı. [30] Ama o kabul etmedi; gidip borcunu ödeyinceye kadar onu zindana kapattı. [31] Öbür köleler olup biteni görünce çok üzüldüler; gidip her şeyi efendilerine anlattılar. [32] Bunun üzerine efendisi onu yanına çağırtıp şöyle dedi: ‘Kötü köle! Bana yalvardığın için o borcun tümünü sana bağışladım. [33] Ben sana merhamet ettiğim gibi, senin de köle arkadaşına merhamet etmen gerekmez miydi?’ [34] Efendisi öfkelendi ve bütün borcunu ödeyinceye kadar onu işkencecilere teslim etti. [35] Her biriniz kardeşinin suçlarını yürekten bağışlamazsa, göksel Babam da size böyle davranacaktır.”

19

1 İsa bu sözleri bitirince Celile'den ayrıldı, Şeria
Nehri'nin karşı yakasındaki Yahudiye topraklarına
geldi. 2 Büyük kalabalıklar ardından gitti; İsa onları
orada iyileştirdi. 3 Ferisiler İsa'yı denemek amacıyla
yanına gelip, "Bir erkeğin karısını herhangi bir
nedenle boşaması yasaya uygun mu?" diye sordular. 4
İsa şu karşılığı verdi: "Başlangıçta Yaratan'ın
insanları erkek ve kadın olarak yarattığını, 5 ve 'Bu
nedenle adam babasını ve annesini bırakıp karısına
bağlanacak, ikisi tek beden olacak' dediğini
okumadınız mı? 6 Böylece artık iki değil, tek
bedendirler. O hâlde Tanrı'nın birleştirdiğini insan
ayırmasın." 7 Ferisiler, "Öyleyse Musa neden kadına
boşanma belgesi verip onu boşamamızı buyurdu?"
diye sordular. 8 İsa onlara şöyle dedi: "Musa,
yüreklerinizin katılığından ötürü karılarınızı
boşamanıza izin verdi; ama başlangıçta böyle değildi.
9 Size şunu söylüyorum: Karısını cinsel ahlaksızlık
dışında bir nedenle boşayıp başka biriyle evlenen
zina etmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina
etmiş olur." 10 Öğrencileri İsa'ya, "Erkekle karısı
arasındaki durum buysa, evlenmemek daha iyi"
dediler. 11 İsa onlara şöyle dedi: "Bu sözü herkes
kabul edemez; ancak kendilerine verilmiş olanlar
kabul edebilir. 12 Çünkü kimi hadımlar annelerinin
rahminden öyle doğmuştur; kimileri insanlar
tarafından hadım edilmiştir; kimileri de Göklerin
Egemenliği uğruna kendilerini hadım etmiştir. Bunu
kabul edebilen kabul etsin." 13 Sonra, ellerini
üzerlerine koyup dua etsin diye İsa'ya küçük çocuklar
getirildi; öğrencilerse onları azarladı. 14 Ama İsa,
"Bırakın küçük çocukları, bana gelmelerine engel
olmayın; çünkü Göklerin Egemenliği böylelerinindir"
dedi. 15 Ellerini çocukların üzerine koydu, sonra
oradan ayrıldı. 16 Derken biri İsa'ya gelip, "İyi
öğretmen, sonsuz yaşama kavuşmak için hangi iyiliği
yapmalıyım?" diye sordu. 17 İsa ona, "Bana neden iyi
diyorsun? İyi olan yalnız biri vardır, o da Tanrı'dır.
Ama yaşama girmek istiyorsan buyrukları yerine
getir" dedi. 18 Adam, "Hangilerini?" diye sordu. İsa
şöyle dedi: "'Adam öldürmeyeceksin.' 'Zina
etmeyeceksin.' 'Çalmayacaksın.' 'Yalancı tanıklık
etmeyeceksin.' 19 'Annene babana saygı
göstereceksin.' Ve 'Komşunu kendin gibi
seveceksin.'" 20 Genç adam, "Bunların hepsini
gençliğimden beri yerine getirdim. Daha ne eksiğim
var?" dedi. 21 İsa ona, "Yetkin olmak istiyorsan git,
neyin varsa sat, yoksullara ver; göklerde hazinen
olacak. Sonra gel, beni izle" dedi. 22 Genç adam bu
sözü duyunca üzgün bir hâlde oradan uzaklaştı;
çünkü malı mülkü çoktu. 23 İsa öğrencilerine şöyle
dedi: "Size gerçeği söylüyorum: Zengin birinin
Göklerin Egemenliği'ne girmesi güçtür. 24 Yine
söylüyorum: Devenin iğne deliğinden geçmesi,
zenginin Tanrı'nın Egemenliği'ne girmesinden daha
kolaydır." 25 Öğrenciler bunu duyunca çok şaşırdılar;
"Öyleyse kim kurtulabilir?" dediler. 26 İsa onlara
bakarak, "İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için
her şey mümkündür" dedi. 27 Bunun üzerine Petrus,
"Bak, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik.
Öyleyse biz ne elde edeceğiz?" dedi. 28 İsa onlara
şöyle dedi: "Size gerçeği söylüyorum: Her şey
yenilendiğinde, İnsanoğlu yüceliğinin tahtına
oturduğunda, ardımdan gelmiş olan sizler de on iki
tahta oturup İsrail'in on iki oymağını
yargılayacaksınız. 29 Benim adım uğruna evlerini,
erkek ya da kız kardeşlerini, babasını, annesini,
karısını, çocuklarını ya da topraklarını bırakan
herkes bunların yüz katını alacak ve sonsuz yaşamı
miras alacak. 30 Ama birinci olan birçok kişi sonuncu,
sonuncu olan birçok kişi de birinci olacak."

20

1 "Göklerin Egemenliği, bağında çalıştıracak işçiler
tutmak için sabah erkenden dışarı çıkan bir ev
sahibine benzer. 2 İşçilerle günlüğü bir denara
anlaşıp onları bağına gönderdi. 3 Üçüncü saat
sularında dışarı çıktığında, çarşı meydanında boş
duran başkalarını gördü. 4 Onlara, 'Siz de bağa gidin;
hakkınız neyse veririm' dedi. Onlar da gittiler. 5
Altıncı ve dokuzuncu saatler sularında yine çıkıp
aynısını yaptı. 6 On birinci saat sularında çıktığında,
boş duran başkalarını buldu. Onlara, 'Neden bütün
gün burada boş duruyorsunuz?' diye sordu. 7 'Çünkü
kimse bizi işe almadı' dediler. Adam onlara, 'Siz de
bağa gidin; hakkınız neyse alırsınız' dedi. 8 Akşam
olunca bağın sahibi kâhyasına, 'İşçileri çağır;

sonunculardan başlayıp ilklere doğru ücretlerini öde’ dedi. 9 On birinci saat sularında işe alınanlar gelince birer denar aldılar. 10 Sıra ilk işe alınanlara gelince daha çok alacaklarını sandılar; ama onlar da birer denar aldılar. 11 Paralarını alınca ev sahibine karşı söylenmeye başladılar. 12 ‘Bu sonuncular yalnızca bir saat çalıştı; oysa sen onları, günün yükünü ve kavurucu sıcağını çeken bizlerle bir tuttun!’ dediler. 13 Ama ev sahibi içlerinden birine şöyle karşılık verdi: ‘Arkadaş, sana haksızlık etmiyorum. Benimle bir denara anlaşmadın mı? 14 Hakkın olanı al, git. Ben bu sonuncuya da sana verdiğim kadar vermek istiyorum. 15 Kendi malımla istediğimi yapmaya hakkım yok mu? Yoksa ben iyilik ediyorum diye kıskanıyor musun?’ 16 İşte böyle, sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak. Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır.” 17 İsa Yeruşalim'e çıkarken on iki öğrenciyi bir kenara çekti ve yolda onlara şöyle dedi: 18 “Bakın, Yeruşalim'e çıkıyoruz. İnsanoğlu, başkâhinlerle din bilginlerinin eline teslim edilecek; onlar onu ölüme mahkûm edecekler, 19 alay etmeleri, kamçılamaları ve çarmıha germeleri için onu uluslara teslim edecekler. O da üçüncü gün diriltilecek.” 20 Bu sırada Zebedi oğullarının annesi, oğullarıyla birlikte İsa'nın yanına geldi; önünde diz çökerek ondan bir istekte bulundu. 21 İsa ona, “Ne istiyorsun?” diye sordu. Kadın, “Buyruk ver de Egemenliğinde bu iki oğlumdan biri sağında, öbürü solunda otursun” dedi. 22 İsa, “Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz” diye karşılık verdi. “Benim içmek üzere olduğum kâseden içmeye, benim vaftiz edildiğim vaftizle vaftiz edilmeye gücünüz yeter mi?” Onlar, “Yeter” dediler. 23 İsa onlara, “Siz gerçekten benim kâsemden içeceksiniz ve benim vaftiz edildiğim vaftizle vaftiz edileceksiniz. Ama sağımda ya da solumda oturmayı vermek benim elimde değil; oralar, Babam kimler için hazırladıysa onlarındır” dedi. 24 Bunu duyan öbür on öğrenci iki kardeşe öfkelendi. 25 Ama İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Bilirsiniz ki ulusların yöneticileri halklarına baskıyla hükmeder, büyükleri de onların üzerinde otorite kurar. 26 Sizin aranızda böyle olmayacak. Tersine, aranızda büyük olmak isteyen sizin hizmetkârınız olsun. 27 Aranızda birinci olmak isteyen de sizin köleniz olsun. 28 Nitekim İnsanoğlu da hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidye olarak vermeye geldi.” 29 Eriha'dan çıkarlarken büyük bir kalabalık İsa'nın ardından gidiyordu. 30 İşte, yol kenarında oturan iki kör adam, İsa'nın oradan geçmekte olduğunu duyunca, “Rab, ey Davut Oğlu, bize merhamet et!” diye bağırdılar. 31 Kalabalık, susmaları için onları azarladı; ama onlar, “Rab, ey Davut Oğlu, bize merhamet et!” diye daha da çok bağırdılar. 32 İsa durup onları çağırdı. “Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?” diye sordu. 33 Onlar, “Rab, gözlerimiz açılsın” dediler. 34 İsa onlara acıyıp gözlerine dokundu. Gözleri hemen görmeye başladı ve onun ardından gittiler.

21

1 Yeruşalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'ndaki Beytfaci'ye geldiklerinde İsa iki öğrencisini gönderdi. 2 Onlara şöyle dedi: “Karşınızdaki köye gidin. Hemen orada bağlı bir eşek ve yanında bir sıpa bulacaksınız. Onları çözüp bana getirin. 3 Biri size bir şey diyecek olursa, ‘Rab'bin bunlara ihtiyacı var’ dersiniz; o da onları hemen gönderir.” 4 Bütün bunlar, peygamber aracılığıyla söylenen şu söz yerine gelsin diye oldu: 5 “Siyon kızına söyleyin: İşte Kralın sana geliyor; alçakgönüllü, bir eşeğe, eşek yavrusu bir sıpaya binmiş.” 6 Öğrenciler gidip İsa'nın kendilerine buyurduğu gibi yaptılar. 7 Eşekle sıpayı getirdiler, giysilerini onların üzerine serdiler; İsa da üzerlerine oturdu. 8 Çok büyük bir kalabalık giysilerini yola serdi. Başkaları da ağaçlardan dallar kesip yola yaydılar. 9 Önünden giden ve ardından gelen kalabalıklar şöyle bağırıp duruyordu: “Davut Oğlu'na hozana! RAB'bin adıyla gelen kutsanmıştır! En yücelerde hozana!” 10 İsa Yeruşalim'e girdiğinde bütün kent çalkalandı. “Bu kim?” diye soruyorlardı. 11 Kalabalıklar, “Bu, Celile'deki Nasıra'dan gelen peygamber İsa'dır” diyordu. 12 İsa, Tanrı'nın tapınağına girdi; tapınakta alım satım yapanların hepsini dışarı kovdu. Para bozanların masalarını ve güvercin satanların iskemlelerini devirdi. 13 Onlara şöyle dedi: “‘Benim evim dua evi diye anılacak’ diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!” 14 Tapınakta körlerle topallar yanına geldi; İsa onları iyileştirdi. 15 Ama başkâhinlerle din bilginleri, İsa'nın yaptığı harikaları ve tapınakta “Davut Oğlu'na hozana!” diye bağıran çocukları görünce öfkelendiler. 16 Ona, “Bunların ne dediğini işitiyor musun?” diye

sordular. İsa, “Evet” dedi, “‘Küçük çocukların ve süt emen bebeklerin ağzından övgüyü eksiksiz kıldın’ sözünü hiç okumadınız mı?” 17 Onları bırakıp kentten çıktı, Beytanya'ya gitti ve geceyi orada geçirdi. 18 Sabahleyin kente dönerken İsa acıktı. 19 Yol kenarında bir incir ağacı gördü; yanına gitti ama ağaçta yapraktan başka bir şey bulamadı. Ağaca, “Artık sonsuza dek senden meyve çıkmasın!” dedi. İncir ağacı o anda kurudu. 20 Bunu gören öğrenciler şaşırıp, “İncir ağacı nasıl bir anda kurudu?” diye sordular. 21 İsa onlara şu karşılığı verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, imanınız varsa ve kuşku duymazsanız, yalnız incir ağacına olanı yapmakla kalmazsınız; şu dağa, ‘Yerinden kalkıp denize atıl!’ deseniz bile bu gerçekleşir. 22 Dua ederken imanla dilediğiniz her şeyi alacaksınız.” 23 İsa tapınağa girdi. Öğretirken başkâhinlerle halkın ileri gelenleri yanına gelip, “Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana kim verdi?” diye sordular. 24 İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Ben de size bir soru soracağım. Bana yanıt verirseniz, ben de bunları hangi yetkiyle yaptığımı size söylerim. 25 Yahya'nın vaftizi nereden geldi? Gökten mi, insanlardan mı?” Kendi aralarında şöyle konuştular: “‘Gökten’ dersek bize, ‘Öyleyse ona neden iman etmediniz?’ diyecek. 26 Ama ‘İnsanlardan’ dersek, halktan korkarız; çünkü herkes Yahya'yı peygamber sayıyor.” 27 İsa'ya, “Bilmiyoruz” diye yanıt verdiler. O da onlara şöyle dedi: “Ben de bunları hangi yetkiyle yaptığımı size söylemeyeceğim.” 28 Ama siz ne dersiniz? Bir adamın iki oğlu vardı. Adam birincisine gidip, ‘Oğlum, bugün bağa gidip çalış’ dedi. 29 Oğlu, ‘Gitmem’ diye karşılık verdi; ama sonradan fikrini değiştirip gitti. 30 Adam ikincisine gidip aynı şeyi söyledi. O da, ‘Giderim, efendim’ dedi ama gitmedi. 31 Bu ikisinden hangisi babasının isteğini yerine getirdi?” “Birincisi” dediler. İsa onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, vergi toplayıcılarıyla fahişeler Tanrı'nın Egemenliği'ne sizden önce giriyorlar.” 32 Çünkü Yahya size doğruluk yolunda geldi, ona iman etmediniz; ama vergi toplayıcılarıyla fahişeler ona iman etti. Siz bunu gördükten sonra bile tövbe edip ona iman etmediniz. 33 “Başka bir benzetme dinleyin. Bir mülk sahibi vardı. Bir bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, içinde üzüm sıkmak için bir çukur kazdı, bir de kule yaptı. Sonra bağı bağcılara kiraya verip başka bir ülkeye gitti. 34 Ürün zamanı yaklaşınca, ürününü almak için hizmetkârlarını bağcılara gönderdi. 35 Bağcılar adamın hizmetkârlarını yakaladılar; birini dövdüler, birini öldürdüler, bir başkasını da taşladılar. 36 Adam yine hizmetkârlar gönderdi; bu kez ilkinden daha çoktu. Bağcılar onlara da aynı şeyi yaptılar. 37 Sonunda, ‘Oğluma saygı gösterirler’ diyerek onlara oğlunu gönderdi. 38 Ama bağcılar oğlu görünce birbirlerine, ‘Mirasçı bu. Gelin onu öldürelim, mirasını ele geçirelim’ dediler. 39 Onu yakalayıp bağdan dışarı attılar ve öldürdüler. 40 Peki, bağın sahibi geldiğinde bu bağcılara ne yapacak?” 41 Ona şöyle dediler: “Bu kötüleri korkunç biçimde yok edecek; bağı da, ürününü mevsiminde kendisine verecek başka bağcılara kiraya verecek.” 42 İsa onlara dedi ki: “Kutsal Yazılar'da şunu hiç okumadınız mı? ‘Yapıcıların reddettiği taş köşenin baş taşı oldu. Bu RAB'den geldi ve gözümüzde şaşılacak bir şeydir.’ 43 “Bunun için size şunu söylüyorum: Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak, onun ürününü veren bir ulusa verilecek. 44 Bu taşın üzerine düşen paramparça olacak; taş kimin üzerine düşerse onu toz gibi savuracak.” 45 Başkâhinlerle Ferisiler, İsa'nın benzetmelerini işitince bunları kendileri hakkında söylediğini anladılar. 46 Onu yakalamak istiyorlardı ama kalabalıklardan korktular; çünkü halk onu peygamber sayıyordu.

22

1 İsa onlara yine benzetmelerle karşılık verip şöyle dedi: 2 “Göklerin Egemenliği, oğluna düğün şöleni veren bir krala benzer. 3 Kral, düğün şölenine davet edilenleri çağırmaya hizmetkârlarını gönderdi; ama davetliler gelmek istemedi. 4 Yine başka hizmetkârlar gönderip şöyle dedi: ‘Davetlilere, “Bakın, ziyafetimi hazırladım. Sığırlarım ve besili hayvanlarım kesildi, her şey hazır. Düğün şölenine gelin!” deyin.’ 5 Ama davetliler buna aldırış etmedi; biri tarlasına, öbürü ticaretine gitti. 6 Geri kalanlar ise kralın hizmetkârlarını yakaladılar; onları aşağılayıp öldürdüler. 7 Kral bunu duyunca öfkelendi. Ordularını gönderip o katilleri yok etti, şehirlerini de ateşe verdi. 8 “Sonra hizmetkârlarına şöyle dedi: ‘Düğün hazır, ama davet edilenler buna layık değildi. 9 Bu yüzden ana yolların kavşaklarına gidin; kimi

bulursanız düğün şölenine davet edin.’ [10] O hizmetkârlar yollara çıktılar; kötüleri de iyileri de, buldukları herkesi topladılar. Düğün yeri konuklarla doldu. [11] Kral konukları görmek için içeri girince, orada düğün giysisi giymemiş bir adam gördü. [12] Ona, ‘Arkadaş, üzerinde düğün giysisi olmadan buraya nasıl girdin?’ diye sordu. Adam söyleyecek söz bulamadı. [13] Bunun üzerine kral hizmetkârlarına, ‘Elini ayağını bağlayın, alıp dışarıdaki karanlığa atın. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak’ dedi. [14] Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır.” [15] Bunun üzerine Ferisiler gittiler; İsa'yı kendi sözleriyle nasıl tuzağa düşürebileceklerini aralarında görüştüler. [16] Hirodes yanlılarıyla birlikte kendi öğrencilerini İsa'ya gönderdiler. Şöyle dediler: “Öğretmen, senin dürüst olduğunu, Tanrı'nın yolunu hakikate uygun biçimde öğrettiğini biliyoruz. Karşındakinin kim olduğuna da aldırmazsın; çünkü insanlar arasında ayrım gözetmezsin. [17] Öyleyse bize söyle: Sen ne dersin? Sezar'a vergi vermek yasaya uygun mu, değil mi?” [18] İsa onların kötü niyetini sezdi ve şöyle dedi: “Ey ikiyüzlüler, beni neden deniyorsunuz? [19] Vergi olarak ödenen parayı bana gösterin.” Ona bir denar getirdiler. [20] İsa onlara, “Üzerindeki resim ve yazı kimin?” diye sordu. [21] Ona, “Sezar'ın” dediler. Bunun üzerine İsa, “Öyleyse Sezar'ın olanı Sezar'a, Tanrı'nın olanı Tanrı'ya verin” dedi. [22] Bunu duyunca şaşırdılar; İsa'yı bırakıp gittiler. [23] O gün, diriliş diye bir şey olmadığını söyleyen Sadukiler İsa'ya geldiler. Ona şunu sordular: [24] “Öğretmen, Musa şöyle demiştir: ‘Bir adam çocuğu olmadan ölürse, kardeşi onun karısıyla evlensin ve kardeşinin soyunu sürdürsün.’ [25] Aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü. Çocuğu olmadığı için karısını kardeşine bıraktı. [26] İkincisinin de üçüncüsünün de başına aynısı geldi; yedinciye kadar böyle sürdü. [27] Hepsinden sonra kadın da öldü. [28] Şimdi, dirilişte kadın bu yedi kardeşten hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi onunla evlenmişti.” [29] İsa onlara şu karşılığı verdi: “Siz Kutsal Yazıları da Tanrı'nın gücünü de bilmediğiniz için yanılıyorsunuz. [30] Çünkü dirilişte insanlar ne evlenir ne evlendirilir; gökte Tanrı'nın melekleri gibi olurlar. [31] Ölülerin dirilişine gelince, Tanrı'nın size söylediği şu sözü okumadınız mı? [32] ‘Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısıyım.’ Tanrı ölülerin değil, yaşayanların Tanrısıdır.” [33] Bunu işiten kalabalıklar onun öğretisine şaşıp kaldılar. [34] Ferisiler, İsa'nın Sadukileri susturduğunu duyunca bir araya geldiler. [35] İçlerinden bir yasa uzmanı, onu denemek amacıyla şu soruyu sordu: [36] “Öğretmen, Kutsal Yasa'daki en büyük buyruk hangisidir?” [37] İsa ona şöyle dedi: “‘Tanrın olan Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.’ [38] Bu, birinci ve büyük buyruktur. [39] İkincisi de ona benzer: ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ [40] Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır.” [41] Ferisiler bir arada bulunurken İsa onlara bir soru sordu: [42] “Mesih hakkında ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?” Onlar, “Davut'un oğlu” dediler. [43] İsa onlara dedi ki: “Peki, Davut nasıl oluyor da Ruh aracılığıyla ondan ‘Rab’ diye söz ediyor? Şöyle diyor: [44] ‘Rab benim Rab'bime dedi ki: Ben düşmanlarını ayaklarının altına ayak taburesi yapıncaya dek sağımda otur.’ [45] “Madem Davut ona ‘Rab’ diyor, o nasıl Davut'un oğlu olur?” [46] Kimse ona tek sözle bile karşılık veremedi. O günden sonra artık hiç kimse ona soru sormaya cesaret edemedi.

23

[1] Bundan sonra İsa kalabalıklara ve öğrencilerine seslendi. [2] Şöyle dedi: “Din bilginleriyle Ferisiler, Musa'nın kürsüsüne oturmuşlardır. [3] Bu yüzden size uymanızı söyledikleri her şeye uyun, bunları yerine getirin; ama onların yaptıklarını yapmayın. Çünkü söylerler ama yapmazlar. [4] Ağır, taşınması güç yükleri bağlayıp insanların omuzlarına koyarlar; ama kendileri insanlara yardım etmek için parmaklarını bile kıpırdatmazlar. [5] Bütün işlerini insanlar görsün diye yaparlar: Filakterilerini genişletir, giysilerinin püsküllerini uzatırlar; [6] şölenlerde başköşeyi, havralarda en seçkin yerleri, [7] meydanlarda selamlanmayı ve insanların kendilerine ‘Rabbi, Rabbi’ demesini severler. [8] Ama siz ‘Rabbî’ diye çağrılmayın; çünkü tek öğretmeniniz var, o da Mesih'tir ve hepiniz kardeşsiniz. [9] Yeryüzünde kimseye ‘baba’ demeyin; çünkü tek Babanız var, O da göklerdedir. [10] Size ‘önder’ de denmesin; çünkü tek önderiniz var, o da Mesih'tir. [11] Aranızda en büyük olan, hizmetkârınız olacak. [12] Kim kendini yüceltirse alçaltılacak, kim kendini alçaltırsa yüceltilecek. [13] “Vay halinize, din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler!

Dul kadınların evlerini yutarsınız, göstermelik uzun dualar edersiniz. Bu yüzden daha ağır bir yargıya uğrayacaksınız. 14 “Vay halinize, din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göklerin Egemenliği'ni insanların yüzüne kapatırsınız; çünkü ne kendiniz girersiniz ne de girmekte olanların girmesine izin verirsiniz. 15 Vay halinize, din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi dininize döndürmek için denizleri, karaları dolaşırsınız; döndürünce de onu kendinizden iki kat daha fazla Gehenna'ya layık biri yaparsınız. 16 “Vay halinize, kör kılavuzlar! ‘Tapınak üzerine ant içenin andı geçerli sayılmaz; ama tapınağın altını üzerine ant içen, andını tutmak zorundadır’ diyorsunuz. 17 Ey kör akılsızlar! Hangisi daha büyük: altın mı, yoksa altını kutsal kılan tapınak mı? 18 Yine, ‘Sunak üzerine ant içenin andı geçerli sayılmaz; ama sunağın üzerindeki adak üzerine ant içen, andını tutmak zorundadır’ diyorsunuz. 19 Ey kör akılsızlar! Hangisi daha büyük: adak mı, yoksa adağı kutsal kılan sunak mı? 20 Öyleyse sunak üzerine ant içen, hem sunak hem de üzerindeki her şey üzerine ant içmiş olur. 21 Tapınak üzerine ant içen de hem tapınak hem de içinde yaşayan Tanrı üzerine ant içmiş olur. 22 Gök üzerine ant içen ise hem Tanrı'nın tahtı hem de tahtta oturan üzerine ant içmiş olur. 23 “Vay halinize, din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Nanenin, dereotunun, kimyonun ondalığını verirsiniz; ama Yasa'nın daha önemli yanlarını, adaleti, merhameti ve imanı bir yana bırakırsınız. Asıl bunları yapmalıydınız, ötekileri de ihmal etmemeliydiniz. 24 Ey kör kılavuzlar! Tatarcığı süzüp çıkarır, deveyi ise yutarsınız! 25 “Vay halinize, din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bardağın ve tabağın dışını temizlersiniz; oysa içleri yağmacılık ve haksızlıkla doludur. 26 Ey kör Ferisi! Önce bardağın ve tabağın içini temizle ki dışı da temiz olsun. 27 “Vay halinize, din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz badanalı mezarlara benzersiniz: Dıştan güzel görünürler; ama içleri ölülerin kemikleri ve her türlü pislikle doludur. 28 Siz de tıpkı böyle, dıştan insanlara doğru görünürsünüz; ama içiniz ikiyüzlülük ve yasa tanımazlıkla doludur. 29 “Vay halinize, din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Peygamberler için mezarlar yaparsınız, doğru kişilerin mezarlarını süslersiniz; 30 bir de, ‘Atalarımızın günlerinde yaşasaydık, peygamberlerin kanının dökülmesine onlarla ortak olmazdık’ dersiniz. 31 Böylece peygamberleri öldürenlerin çocukları olduğunuza kendiniz tanıklık etmiş oluyorsunuz. 32 Öyleyse atalarınızın ölçüsünü doldurun! 33 Sizi yılanlar, sizi engerek soyu! Gehenna yargısından nasıl kaçacaksınız? 34 İşte bu yüzden size peygamberler, bilge kişiler ve din bilginleri gönderiyorum. Bunlardan kimini öldürecek, çarmıha gereceksiniz; kimini havralarınızda kamçılayacak, kentten kente sürüp zulmedeceksiniz. 35 Böylece doğru kişi Habil'in kanından, kutsal yerle sunak arasında öldürdüğünüz Berekya oğlu Zekeriya'nın kanına kadar, yeryüzünde dökülen bütün doğru kişilerin kanlarının sorumluluğu üzerinize gelecek. 36 Size doğrusunu söylüyorum, bunların tümü bu kuşağın başına gelecek. 37 “Ey Yeruşalim, peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşlayan Yeruşalim! Tavuk civcivlerini kanatlarının altına nasıl toplarsa, ben de çocuklarını kaç kez öyle toplamak istedim; ama sen istemedin! 38 Bakın, eviniz size ıssız bırakılıyor. 39 Çünkü size şunu söylüyorum: ‘Rab'bin adıyla gelen kutsanmıştır!’ diyeceğiniz güne dek beni bir daha görmeyeceksiniz.”

24

1 İsa tapınaktan çıkmış yoluna devam ediyordu. Öğrencileri, tapınağın yapılarını göstermek için yanına geldiler. 2 İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Bütün bunları görüyorsunuz, değil mi? Size gerçeği söylüyorum, burada taş üstünde taş kalmayacak; hepsi yıkılacak.” 3 İsa Zeytin Dağı'nda otururken öğrencileri özel olarak yanına gelip, “Söyle bize, bunlar ne zaman olacak? Senin gelişinin ve çağın sonunun belirtisi ne olacak?” diye sordular. 4 İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Dikkat edin, kimse sizi saptırmasın. 5 Çünkü birçok kişi benim adımla gelip, ‘Mesih benim’ diyecek ve birçok kişiyi saptıracak. 6 Savaşlar ve savaş söylentileri duyacaksınız. Sakın telaşa kapılmayın; çünkü bütün bunların olması gerekir, ama son henüz gelmiş değildir. 7 Çünkü ulus ulusa, krallık krallığa karşı ayaklanacak; yer yer kıtlıklar, salgın hastalıklar ve depremler olacak. 8 Ama bütün bunlar doğum sancılarının başlangıcıdır. 9 O zaman sizi eziyet çekmeniz için ele verecek ve öldürecekler. Benim adımdan ötürü bütün uluslar

sizden nefret edecek. [10] O zaman birçok kişi tökezleyecek; birbirlerini ele verecek ve birbirlerinden nefret edecekler. [11] Birçok sahte peygamber ortaya çıkacak ve birçok kişiyi saptıracak. [12] Yasa tanımazlık çoğalacağı için birçok kişinin sevgisi soğuyacak. [13] Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. [14] Egemenliğin bu Müjdesi, bütün uluslara tanıklık olarak bütün dünyada duyurulacak; son o zaman gelecek. [15] Bu nedenle, Peygamber Daniel aracılığıyla bildirilen yıkım getiren iğrenç şeyin kutsal yerde dikildiğini gördüğünüzde (okuyan anlasın), [16] Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsınlar. [17] Damda olan, evindeki eşyaları almak için aşağı inmesin. [18] Tarlada olan, giysisini almak için geri dönmesin. [19] O günlerde gebe kadınların ve çocuk emziren annelerin vay haline! [20] Dua edin ki kaçışınız kışa ya da Şabat Günü'ne rastlamasın. [21] Çünkü o zaman öyle büyük bir sıkıntı olacak ki, dünyanın başlangıcından bugüne dek benzeri olmamıştır, bundan sonra da olmayacaktır. [22] O günler kısaltılmasaydı hiç kimse kurtulamazdı. Ama seçilmişler uğruna o günler kısaltılacak. [23] O zaman biri size, 'Bakın, Mesih burada!' ya da 'İşte orada!' derse inanmayın. [24] Çünkü sahte mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak; mümkün olsa seçilmişleri bile saptırmak için büyük belirtiler ve harikalar gösterecekler. [25] İşte, size önceden söyledim. [26] Bunun için size, 'Bakın, o çölde!' deseler çıkmayın; 'Bakın, o iç odalarda!' deseler inanmayın. [27] Çünkü şimşek doğuda çakar, batıya dek görünür; İnsanoğlu'nun gelişi de böyle olacak. [28] Leş neredeyse, akbabalar oraya üşüşür. [29] O günlerin sıkıntısının hemen ardından güneş kararacak, ay ışığını vermeyecek, yıldızlar gökten düşecek ve göklerin güçleri sarsılacak. [30] O zaman İnsanoğlu'nun belirtisi gökte görünecek. O zaman yeryüzündeki bütün oymaklar yas tutacak ve İnsanoğlu'nun, göğün bulutları üzerinde güçle ve büyük yücelikle geldiğini görecekler. [31] Meleklerini yüksek bir borazan sesiyle gönderecek; melekler de onun seçilmişlerini dört rüzgârdan, göğün bir ucundan öbür ucuna dek toplayacaklar. [32] İncir ağacından şu benzetmeyi öğrenin: Dalı yumuşayıp yaprak açınca yazın yakın olduğunu anlarsınız. [33] Siz de aynı şekilde, bütün bunları gördüğünüzde bilin ki o yakındır, kapıya dayanmıştır. [34] Size gerçeği söylüyorum: Bütün bunlar gerçekleşmeden bu kuşak ortadan kalkmayacak. [35] Gök ve yer geçip gidecek, ama benim sözlerim geçip gitmeyecek. [36] Ama o günü ve saati kimse bilmez; göklerin melekleri bile bilmez, yalnız Babam bilir. [37] Nuh'un günleri nasıldıysa, İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacak. [38] Çünkü tufandan önceki günlerde, Nuh'un gemiye bindiği güne dek insanlar yiyip içiyor, evleniyor ve evlendiriyorlardı. [39] Tufan gelip hepsini alıp götürünceye dek hiçbir şeyin farkına varmadılar. İnsanoğlu'nun gelişi de böyle olacak. [40] O zaman tarlada iki kişi olacak; biri alınacak, biri bırakılacak. [41] İki kadın değirmende öğütüyor olacak; biri alınacak, biri bırakılacak. [42] Bunun için uyanık kalın; çünkü Rabbinizin hangi saatte geleceğini bilmiyorsunuz. [43] Ama şunu bilin: Ev sahibi, hırsızın gece hangi vakitte geleceğini bilseydi uyanık kalır, evine girilmesine izin vermezdi. [44] Bunun için siz de hazır olun; çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz bir saatte gelecek. [45] Öyleyse efendisinin, onlara yiyeceklerini vaktinde vermek üzere ev halkının başına atadığı sadık ve akıllı hizmetkâr kimdir? [46] Efendisi geldiğinde böyle yaparken bulacağı o hizmetkâra ne mutlu! [47] Size gerçeği söylüyorum: Efendisi onu bütün malının üzerine atayacak. [48] Ama o kötü hizmetkâr içinden, 'Efendim gecikiyor' der de [49] öbür hizmetkârları dövmeye başlar, sarhoşlarla yiyip içerse, [50] efendisi onun beklemediği bir günde, bilmediği bir saatte gelecek, [51] onu paramparça edecek ve ona ikiyüzlülerin arasında yer verecek. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak."

25

[1] "O zaman Göklerin Egemenliği, kandillerini alıp damadı karşılamaya çıkan on bakire genç kıza benzeyecek. [2] Bunların beşi akılsız, beşi akıllıydı. [3] Akılsızlar kandillerini alırken yanlarına yağ almadılar. [4] Akıllılarsa kandilleriyle birlikte kaplar içinde yağ da aldılar. [5] Damat gecikince hepsi uyuklayıp uykuya daldı. [6] Ama gece yarısı bir ses yükseldi: 'İşte damat geliyor! Onu karşılamaya çıkın!' [7] Bunun üzerine kızların hepsi kalkıp kandillerinin fitillerini düzeltti. [8] Akılsızlar akıllılara, 'Yağınızdan biraz da bize verin, kandillerimiz sönüyor' dediler. [9] Akıllılar, 'Ya hem bize hem size yetmezse? En iyisi siz

satıcılara gidin, kendinize yağ alın' diye karşılık verdiler. [10] Onlar yağ almaya gittikleri sırada damat geldi. Hazır olanlar onunla birlikte düğün şölenine girdiler ve kapı kapandı. [11] Daha sonra öbür kızlar da gelip, 'Rab, Rab, bize kapıyı aç!' dediler. [12] Ama o, 'Size doğrusunu söylüyorum, sizi tanımıyorum' diye yanıt verdi. [13] Bu yüzden uyanık durun; çünkü İnsanoğlu'nun geleceği günü de saati de bilmiyorsunuz. [14] "Çünkü bu, başka bir ülkeye giderken hizmetkârlarını çağırıp malını onlara emanet eden bir adamın durumuna benzer. [15] Her birine yeteneğine göre olmak üzere, birine beş, birine iki, birine de bir talant verdi. Sonra yola çıktı. [16] Beş talant alan hemen gidip parayı işletti ve beş talant daha kazandı. [17] Aynı şekilde iki talant alan da iki talant daha kazandı. [18] Bir talant alansa gidip toprakta bir çukur kazdı ve efendisinin parasını oraya sakladı. [19] "Uzun zaman sonra bu hizmetkârların efendisi geldi ve onlarla hesap gördü. [20] Beş talant almış olan geldi; beş talant daha getirerek, 'Efendim, bana beş talant emanet etmiştin. İşte, bunların üzerine beş talant daha kazandım' dedi. [21] "Efendisi ona, 'Aferin, iyi ve sadık hizmetkâr! Az şeyde sadık çıktın, seni çok şeyin başına koyacağım. Efendinin sevincine katıl' dedi. [22] "İki talant almış olan da geldi ve 'Efendim, bana iki talant emanet etmiştin. İşte, bunların üzerine iki talant daha kazandım' dedi. [23] "Efendisi ona, 'Aferin, iyi ve sadık hizmetkâr! Az şeyde sadık çıktın, seni çok şeyin başına koyacağım. Efendinin sevincine katıl' dedi. [24] "Bir talant almış olan da geldi ve şöyle dedi: 'Efendim, senin sert bir adam olduğunu biliyordum. Ekmediğin yerden biçer, saçmadığın yerden toplarsın. [25] Korktum ve gidip senin talantını toprağa gömdüm. İşte, senin olan burada.' [26] "Efendisi ona şu karşılığı verdi: 'Ey kötü ve tembel hizmetkâr! Ekmediğim yerden biçtiğimi, saçmadığım yerden topladığımı biliyordun. [27] Öyleyse paramı bankerlere yatırmalıydın; ben de döndüğümde kendi paramı faiziyle geri alırdım. [28] Bu yüzden elindeki talantı alın ve on talantı olana verin. [29] Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek ve o bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa, elinde olan bile alınacak. [30] Bu işe yaramaz hizmetkârı dışarıdaki karanlığa atın. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak.' [31] "İnsanoğlu bütün kutsal melekleriyle birlikte kendi yüceliği içinde geldiğinde, yüceliğinin tahtına oturacak. [32] Bütün uluslar onun önünde toplanacak. O da onları, çobanın koyunları keçilerden ayırdığı gibi birbirinden ayıracak. [33] Koyunları sağına, keçileri soluna koyacak. [34] O zaman Kral, sağındakilere şöyle diyecek: 'Gelin, Babam'ın kutsadıkları! Dünyanın kuruluşundan beri sizin için hazırlanmış olan Egemenliği miras alın. [35] Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek verdiniz; susamıştım, bana içecek verdiniz; yabancıydım, beni konuk ettiniz. [36] Çıplaktım, beni giydirdiniz; hastaydım, beni ziyaret ettiniz; hapisteydim, yanıma geldiniz.' [37] "O zaman doğru kişiler ona şöyle karşılık verecekler: 'Rab, seni ne zaman aç görüp doyurduk ya da susamış görüp sana içecek verdik? [38] Seni ne zaman yabancı olarak görüp konuk ettik ya da çıplak görüp giydirdik? [39] Seni ne zaman hasta ya da hapiste görüp yanına geldik?' [40] "Kral da onlara şu yanıtı verecek: 'Size doğrusunu söylüyorum, bu kardeşlerimin en küçüklerinden birine yaptığınızı bana yapmış oldunuz.' [41] Sonra solundakilere şöyle diyecek: 'Ey lanetliler, benden uzaklaşın; İblis ile onun melekleri için hazırlanmış sonsuz ateşe gidin! [42] Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek vermediniz; susamıştım, bana içecek vermediniz. [43] Yabancıydım, beni konuk etmediniz; çıplaktım, beni giydirmediniz; hastaydım, hapisteydim, beni ziyaret etmediniz.' [44] "O zaman onlar da şöyle karşılık verecekler: 'Rab, seni ne zaman aç, susamış, yabancı, çıplak, hasta ya da hapiste görüp de sana yardım etmedik?' [45] "O da onlara şu yanıtı verecek: 'Size doğrusunu söylüyorum, bunların en küçüklerinden birine yapmadığınızı bana da yapmamış oldunuz.' [46] Bunlar sonsuz cezaya, doğru kişilerse sonsuz yaşama gidecekler."

26

[1] İsa bütün bu sözleri bitirdikten sonra öğrencilerine şöyle dedi: [2] "Biliyorsunuz, iki gün sonra Fısıh Bayramı başlıyor ve İnsanoğlu çarmıha gerilmek üzere ele verilecek." [3] O sırada başkâhinler, din bilginleri ve halkın ileri gelenleri, Kayafa adındaki başkâhinin avlusunda toplandılar. [4] İsa'yı hileyle yakalayıp öldürmek için birlikte plan kurdular. [5] Ama, "Bayram sırasında olmasın, yoksa halk arasında kargaşa çıkar" dediler. [6] İsa Beytanya'da, cüzamlı Simun'un evindeyken, [7] yanına bir kadın

geldi. Kadının elinde, kaymaktaşından bir kap içinde
çok pahalı bir yağ vardı. İsa sofrada otururken yağı
onun başına döktü. [8] Öğrenciler bunu görünce
kızdılar. “Bu israf niye? [9] Çünkü bu yağ yüksek bir
fiyata satılıp parası yoksullara verilebilirdi.” [10] Bunu
fark eden İsa onlara şöyle dedi: “Kadını neden
üzüyorsunuz? O benim için güzel bir şey yaptı. [11]
Yoksullar her zaman aranızda olacak, ama ben her
zaman aranızda olmayacağım. [12] Bu yağı bedenime
dökmekle, beni gömülmeye hazırlamış oldu. [13] Şunu
iyi bilin: Bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa
duyurulsun, bu kadının yaptığı da onun anısı olarak
anlatılacak.” [14] O zaman on iki öğrenciden biri olan
Yahuda İskariot, başkâhinlere gitti. [15] “Onu size
teslim edersem bana ne vereceksiniz?” dedi. Onlar da
ona otuz gümüş tartıp verdiler. [16] Yahuda o andan
sonra İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.
[17] Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü öğrenciler
İsa'ya gelip, “Fısıh yemeğini yemen için nerede
hazırlık yapmamızı istersin?” diye sordular. [18] İsa
şöyle dedi: “Kente, belli bir adamın yanına gidin ve
ona şöyle deyin: ‘Öğretmen diyor ki: “Vaktim
yaklaştı; Fısıh'ı öğrencilerimle birlikte senin evinde
kutlayacağım.”’” [19] Öğrenciler İsa'nın buyurduğu gibi
yaptılar ve Fısıh yemeğini hazırladılar. [20] Akşam
olunca İsa on iki öğrenciyle birlikte sofraya oturdu. [21]
Yemek yerlerken, “Şunu iyi bilin, içinizden biri beni
ele verecek” dedi. [22] Öğrenciler derin bir üzüntüye
kapıldılar; her biri, “Rab, ben değilim, değil mi?” diye
sormaya başladı. [23] İsa şu karşılığı verdi: “Elini
benimle birlikte çanağa batıran, beni ele verecek olan
odur. [24] İnsanoğlu, kendisi hakkında yazılmış olduğu
gibi gidiyor; ama İnsanoğlu'nu ele veren adamın vay
haline! O adam hiç doğmasaydı kendisi için daha iyi
olurdu.” [25] Onu ele veren Yahuda, “Rabbî, ben
değilim, değil mi?” diye sordu. İsa ona, “Bunu sen
söyledin” dedi. [26] Yemek sırasında İsa eline ekmek
aldı, şükredip ekmeği böldü ve öğrencilere vererek,
“Alın, yiyin; bu benim bedenimdir” dedi. [27] Sonra bir
kâse aldı, şükretti ve öğrencilere vererek şöyle dedi:
“Hepiniz bundan için. [28] Çünkü bu benim kanım,
yeni antlaşmanın kanıdır; günahların bağışlanması
için birçokları uğruna dökülür. [29] Ama size şunu
söyleyeyim: Babam'ın Egemenliğinde sizinle birlikte
yenisini içeceğim o güne dek, asmanın ürününden bir
daha içmeyeceğim.” [30] İlahi söyledikten sonra dışarı
çıkıp Zeytin Dağı'na gittiler. [31] O zaman İsa onlara
şöyle dedi: “Bu gece hepiniz benden ötürü sendeleyip
düşeceksiniz. Çünkü şöyle yazılmıştır: ‘Çobanı
vuracağım, sürünün koyunları darmadağın olacak.’ [32]
Ama ben diriltildikten sonra sizden önce Celile'ye
gideceğim.” [33] Petrus ona, “Herkes senden ötürü
sendeleyip düşse bile, ben asla sendelemem” diye
karşılık verdi. [34] İsa ona, “Şunu iyi bil, bu gece horoz
ötmeden önce beni üç kez inkâr edeceksin” dedi. [35]
Petrus, “Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla
inkâr etmem” dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi
söyledi. [36] Sonra İsa öğrencileriyle birlikte Getsemani
denilen yere geldi. Onlara, “Ben şuraya gidip dua
ederken siz burada oturun” dedi. [37] Petrus'u ve
Zebedi'nin iki oğlunu yanına aldı; kederlenmeye,
derin bir sıkıntı duymaya başladı. [38] Onlara,
“Yüreğim ölesiye kederli. Burada kalın, benimle
birlikte uyanık durun” dedi. [39] Biraz ileri gitti,
yüzüstü yere kapanıp dua etti: “Babam, mümkünse
bu kâse benden uzaklaşsın. Yine de benim istediğim
değil, senin istediğin olsun.” [40] Sonra öğrencilerin
yanına döndü, onları uyuyor buldu. Petrus'a şöyle
dedi: “Demek benimle bir saat bile uyanık
kalamadınız? [41] Uyanık durup dua edin ki
ayartılmaya düşmeyesiniz. Ruh istekli, ama beden
güçsüzdür.” [42] İkinci kez uzaklaşıp yine dua etti:
“Babam, ben içmeden bu kâsenin benden
uzaklaşması mümkün değilse, senin istediğin olsun.”
[43] Geri döndüğünde onları yine uyuyor buldu; çünkü
göz kapakları ağırlaşmıştı. [44] Onları bırakıp yeniden
uzaklaştı; üçüncü kez aynı sözlerle dua etti. [45] Sonra
öğrencilerin yanına gelip şöyle dedi: “Artık uyuyup
dinlenin! İşte saat yaklaştı; İnsanoğlu günahkârların
eline teslim ediliyor. [46] Kalkın, gidelim! İşte beni ele
veren yaklaştı.” [47] İsa daha konuşurken, on iki
öğrenciden biri olan Yahuda çıkageldi. Yanında,
başkâhinle halkın ileri gelenlerinin gönderdiği kılıçlı,
sopalı büyük bir kalabalık vardı. [48] İsa'yı ele veren,
onlara şu işareti vermişti: “Kimi öpersem odur; onu
yakalayın.” [49] Hemen İsa'ya yaklaştı, “Selam, Rabbî!”
deyip onu öptü. [50] İsa ona, “Arkadaş, niçin geldin?”
dedi. Bunun üzerine yaklaşıp İsa'ya el uzattılar ve
onu yakaladılar. [51] O anda İsa'yla birlikte olanlardan
biri elini uzatıp kılıcını çekti; başkâhinin
hizmetkârına vurup kulağını kopardı. [52] İsa ona şöyle
dedi: “Kılıcını yerine koy! Çünkü kılıca sarılanların
hepsi kılıçla ölecek. [53] Yoksa Babam'dan
dileyemeyeceğimi mi sanıyorsun? Dilesem, şu anda

bile bana on iki lejyondan fazla melek gönderir. [54] Ama o zaman, bunun böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar nasıl yerine gelir?” [55] O saatte İsa kalabalığa şöyle dedi: “Bir haydudu yakalar gibi kılıçlarla, sopalarla mı beni tutmaya geldiniz? Her gün tapınakta oturup öğretiyordum, beni tutuklamadınız. [56] Ama bütün bunlar, peygamberlerin Kutsal Yazıları yerine gelsin diye oldu.” O zaman öğrencilerin hepsi onu bırakıp kaçtı. [57] İsa'yı tutuklayanlar, onu din bilginleriyle ileri gelenlerin toplandığı yere, başkâhin Kayafa'nın yanına götürdüler. [58] Petrus ise onu uzaktan izleyerek başkâhinin avlusuna kadar geldi; içeri girip işin sonunu görmek için görevlilerle birlikte oturdu. [59] Başkâhinler, ileri gelenler ve bütün kurul, İsa'yı öldürtmek için ona karşı yalan tanıklık arıyorlardı. [60] Ama bulamadılar. Birçok yalancı tanık öne çıktığı hâlde aradıkları tanıklığı bulamadılar. Sonunda iki yalancı tanık öne çıktı. [61] Şöyle dediler: “Bu adam, ‘Ben Tanrı'nın tapınağını yıkıp üç günde yeniden kurabilirim’ dedi.” [62] Başkâhin ayağa kalkıp İsa'ya, “Hiç yanıt vermeyecek misin? Bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar nedir?” dedi. [63] Ama İsa susuyordu. Başkâhin ona, “Yaşayan Tanrı adına sana ant içiriyorum: Söyle bize, Tanrı'nın Oğlu Mesih sen misin?” dedi. [64] İsa ona, “Bunu sen söyledin” dedi, “Yine de size şunu söyleyeyim: Bundan sonra İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz.” [65] Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak şöyle dedi: “Tanrı'ya küfretti! Artık tanıklara ne ihtiyacımız var? İşte, küfürü şimdi kendiniz işittiniz. [66] Buna ne diyorsunuz?” Onlar, “Ölümü hak etti!” diye yanıt verdiler. [67] Sonra yüzüne tükürdüler, onu yumrukladılar. Bazıları da tokat atarak, [68] “Ey Mesih, bize peygamberlik et: Sana kim vurdu?” dediler. [69] Petrus ise dışarıda, avluda oturuyordu. Bir hizmetçi kız yanına gelip, “Sen de Celileli İsa'yla birlikteydin!” dedi. [70] Ama Petrus bunu herkesin önünde inkâr etti. “Neden söz ettiğini bilmiyorum” dedi. [71] Petrus avlu girişine çıkınca onu başka biri gördü. Oradakilere, “Bu adam da Nasıralı İsa'yla birlikteydi” dedi. [72] Petrus yine ant içerek, “O adamı tanımıyorum” diye inkâr etti. [73] Kısa bir süre sonra orada duranlar Petrus'a yaklaşıp, “Gerçekten sen de onlardansın; konuşman seni ele veriyor” dediler. [74] Bunun üzerine Petrus lanet okuyup ant içmeye başladı: “O adamı tanımıyorum!” Tam o anda horoz öttü. [75] Petrus, İsa'nın kendisine söylediği, “Horoz ötmeden önce beni üç kez inkâr edeceksin” sözünü hatırladı. Dışarı çıkıp acı acı ağladı.

27

[1] Sabah olunca bütün başkâhinlerle halkın ihtiyarları, İsa'yı öldürmek için ona karşı görüşüp anlaştılar. [2] Onu bağlayıp götürdüler ve Vali Pontius Pilatus'a teslim ettiler. [3] İsa'ya ihanet eden Yahuda, onun mahkûm edildiğini görünce yaptığına pişman oldu; otuz gümüşü başkâhinlerle ihtiyarlara geri götürdü. [4] “Günah işledim, suçsuz kanı ele verdim” dedi. Onlarsa, “Bundan bize ne? Orasını sen düşün” dediler. [5] Yahuda gümüşleri tapınağın içine fırlatıp oradan ayrıldı; gidip kendini astı. [6] Başkâhinler gümüşleri toplayıp, “Bunları tapınak hazinesine koymak yasaya uygun değil, çünkü kan bedelidir” dediler. [7] Aralarında anlaşarak bu parayla, yabancıları gömmek için çömlekçinin tarlasını satın aldılar. [8] Bu yüzden o tarla bugüne dek “Kan Tarlası” diye anılır. [9] Böylece Peygamber Yeremya aracılığıyla söylenen şu söz yerine geldi: “İsrailoğullarından bazılarının değer biçtiği adamın bedeli olan otuz gümüşü aldılar [10] ve Rab'bin bana buyurduğu gibi, bu parayı çömlekçinin tarlası için verdiler.” [11] Bu arada İsa valinin önünde duruyordu. Vali ona, “Sen Yahudilerin Kralı mısın?” diye sordu. İsa, “Bunu sen söylüyorsun” dedi. [12] Başkâhinlerle ihtiyarlar onu suçladıklarında hiçbir karşılık vermedi. [13] Bunun üzerine Pilatus ona, “Aleyhinde ne kadar çok tanıklık ettiklerini duymuyor musun?” dedi. [14] Ama İsa ona tek bir sözle bile karşılık vermedi. Vali buna çok şaşırdı. [15] Vali, her bayramda halkın istediği bir tutukluyu salıvermeyi âdet edinmişti. [16] O sırada Barabba adında tanınmış bir tutuklu vardı. [17] Halk toplanınca Pilatus onlara, “Sizin için hangisini salıvermemi istiyorsunuz: Barabba'yı mı, Mesih denilen İsa'yı mı?” diye sordu. [18] Çünkü onu kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu. [19] Pilatus yargı kürsüsünde otururken karısı ona şu haberi gönderdi: “O doğru adama hiç dokunma; bugün rüyamda onun yüzünden çok acı çektim.” [20] Ama başkâhinlerle ihtiyarlar kalabalıkları,

Barabba'yı istemeye ve İsa'yı öldürtmeye ikna ettiler.
21 Vali onlara, “İkisinden hangisini sizin için
salıvermemi istiyorsunuz?” diye sordu. “Barabba'yı!”
dediler. 22 Pilatus, “Peki, Mesih denilen İsa'yı ne
yapayım?” dedi. Hepsi birden, “Çarmıha gerilsin!”
dediler. 23 Vali, “Neden? Ne kötülük yaptı ki?” dedi.
Ama onlar, “Çarmıha gerilsin!” diye var güçleriyle
bağırdılar. 24 Pilatus bir sonuç alamadığını, tersine
kargaşa çıkmaya başladığını görünce su alıp
kalabalığın önünde ellerini yıkadı. “Ben bu doğru
adamın kanından suçsuzum; orasını siz düşünün”
dedi. 25 Bütün halk şu karşılığı verdi: “Onun kanı
bizim ve çocuklarımızın üzerine olsun!” 26 Bunun
üzerine Pilatus onlara Barabba'yı salıverdi; İsa'yı ise
kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere teslim
etti. 27 Sonra valinin askerleri İsa'yı vali konağına
götürdüler ve bütün taburu onun çevresine
topladılar. 28 Onu soydular, üzerine al bir kaftan
giydirdiler. 29 Dikenlerden bir taç örüp başına
koydular, sağ eline de bir kamış tutuşturdular.
Önünde diz çöküp, “Selam, ey Yahudilerin Kralı!”
diyerek onunla alay ettiler. 30 Üzerine tükürdüler,
kamışı alıp başına vurdular. 31 Onunla alay ettikten
sonra kaftanı üzerinden çıkarıp kendi giysilerini
giydirdiler ve çarmıha germek üzere onu götürdüler.
32 Dışarı çıktıklarında Simun adında Kireneli bir
adama rastladılar; İsa'nın çarmıhını taşıması için onu
kendileriyle gitmeye zorladılar. 33 Golgota, yani
“Kafatası Yeri” denilen yere vardılar. 34 Ona içmesi
için ödle karışık ekşi şarap verdiler. İsa bunu tadınca
içmek istemedi. 35 Onu çarmıha gerdikten sonra kura
çekerek giysilerini aralarında paylaştılar. 36 Sonra
oturup orada onun başında nöbet tuttular. 37 Başının
üzerine, ona yöneltilen suçlamanın yazısını astılar:
“BU, YAHUDİLERİN KRALI İSA'DIR.” 38 O sırada
biri sağında, biri solunda olmak üzere onunla birlikte
iki haydut da çarmıha gerildi. 39 Oradan geçenler
başlarını sallayarak İsa'ya sövüyor, 40 şöyle
diyorlardı: “Sen ki tapınağı yıkıp üç günde yeniden
kurarsın, kurtar kendini! Tanrı'nın Oğlu'ysan
çarmıhtan aşağı in!” 41 Başkâhinler de din bilginleri,
Ferisiler ve ihtiyarlarla birlikte aynı şekilde alay
ederek şöyle diyorlardı: 42 “Başkalarını kurtardı ama
kendini kurtaramıyor. İsrail'in Kralı'ysa şimdi
çarmıhtan insin de ona iman edelim. 43 Tanrı'ya
güveniyor; Tanrı onu istiyorsa şimdi kurtarsın.
Çünkü ‘Ben Tanrı'nın Oğlu'yum’ demişti.” 44 Onunla
birlikte çarmıha gerilen haydutlar da ona aynı şekilde
hakaret ettiler. 45 Altıncı saatten dokuzuncu saate
kadar bütün ülkeyi karanlık kapladı. 46 Dokuzuncu
saate doğru İsa yüksek sesle, “Eli, Eli, lima
sabaktani?” yani “Tanrım, Tanrım, beni neden terk
ettin?” diye haykırdı. 47 Orada duranlardan bazıları
bunu işitince, “Bu adam İlyas'ı çağırıyor” dediler. 48
İçlerinden biri hemen koşup bir sünger aldı, sirkeyle
doldurdu ve bir kamışın ucuna takıp içmesi için ona
uzattı. 49 Öbürleri ise, “Bırakın, İlyas gelip onu
kurtaracak mı, görelim” dediler. 50 İsa yüksek sesle
bir kez daha bağırdı ve ruhunu teslim etti. 51 O anda
tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya yırtılıp ikiye
ayrıldı. Yer sarsıldı, kayalar yarıldı. 52 Mezarlar açıldı;
ölüm uykusuna dalmış birçok kutsalın bedeni
diriltildi. 53 Bunlar İsa'nın dirilişinden sonra
mezarlarından çıkıp kutsal kente girdiler ve birçok
kişiye göründüler. 54 Yüzbaşı ile onun yanında İsa'nın
başında nöbet tutanlar, depremi ve olup bitenleri
görünce büyük korkuya kapıldılar. “Bu gerçekten
Tanrı'nın Oğlu'ydu” dediler. 55 Celile'den beri İsa'nın
ardınca gidip ona hizmet eden birçok kadın da orada
olup biteni uzaktan izliyordu. 56 Aralarında Mecdelli
Meryem, Yakup ile Yose'nin annesi Meryem ve
Zebedi oğullarının annesi de vardı. 57 Akşam olunca,
Aramatya'dan Yusuf adında zengin bir adam geldi;
kendisi de İsa'nın öğrencisiydi. 58 Pilatus'a giderek
İsa'nın cesedini istedi. Pilatus da cesedin ona
verilmesini buyurdu. 59 Yusuf cesedi aldı, temiz bir
keten beze sardı 60 ve onu kayaya oyduğu kendi yeni
mezarına yatırdı. Mezarın girişine büyük bir taş
yuvarlayıp oradan ayrıldı. 61 Mecdelli Meryem ile
öbür Meryem de oradaydı; mezarın karşısında
oturuyorlardı. 62 Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden
sonraki gün, başkâhinlerle Ferisiler Pilatus'un
yanında toplandılar. 63 Ona şöyle dediler:
“Efendimiz, o aldatıcının daha yaşarken, ‘Üç gün
sonra dirileceğim’ dediğini hatırlıyoruz. 64 Onun için
buyruk ver de mezar üçüncü güne dek güvenlik
altında tutulsun. Yoksa öğrencileri geceleyin gelip
onu çalar ve halka, ‘Ölümden dirildi’ derler; bu son
aldatmaca da ilkinden beter olur.” 65 Pilatus onlara,
“Bir muhafız birliğiniz var. Gidin, mezarı elinizden
geldiğince güvenlik altına alın” dedi. 66 Onlar da
muhafızlarla birlikte gidip taşı mühürlediler ve
mezarı güvenlik altına aldılar.

28

[1] Şabat Günü'nden sonra, haftanın ilk günü tan yeri
ağarırken, Mecdelli Meryem ile öbür Meryem mezarı
görmeye geldiler. [2] Büyük bir deprem oldu; çünkü
Rab'bin bir meleği gökten indi, gelip girişteki taşı
yuvarlayarak uzaklaştırdı ve üzerine oturdu. [3]
Görünüşü şimşek gibiydi, giysisi de kar gibi beyazdı. [4]
Nöbetçiler ondan korktukları için titrediler ve ölü
gibi oldular. [5] Melek kadınlara şöyle dedi:
“Korkmayın! Çarmıha gerilmiş olan İsa'yı aradığınızı
biliyorum. [6] O burada değil; söylediği gibi dirildi.
Gelin, Rab'bin yattığı yeri görün. [7] Hemen gidin,
öğrencilerine şunu bildirin: ‘O ölümden dirildi. İşte,
sizden önce Celile'ye gidiyor; onu orada göreceksiniz.’
İşte, size söyledim.” [8] Kadınlar korku ve büyük sevinç
içinde hemen mezardan ayrıldılar; haberi İsa'nın
öğrencilerine iletmek için koştular. [9] Onlar
öğrencilere haber vermeye giderken İsa ansızın
karşılarına çıktı ve “Sevinin!” dedi. Kadınlar yaklaşıp
onun ayaklarına sarıldılar ve ona tapındılar. [10] O
zaman İsa onlara şöyle dedi: “Korkmayın! Gidin,
kardeşlerime haber verin; Celile'ye gitsinler, beni
orada görecekler.” [11] Kadınlar daha yoldayken
nöbetçilerden bazıları kente gidip olup biten her şeyi
başkâhinlere anlattı. [12] Başkâhinler, ihtiyarlarla bir
araya gelip durumu görüştükten sonra askerlere
yüklü miktarda gümüş verdiler. [13] Onlara şöyle
dediler: “‘Öğrencileri gece geldi, biz uyurken onu
çalıp götürdüler’ deyin. [14] Bu haber valinin kulağına
giderse onu biz ikna eder, sizi kaygıdan kurtarırız.” [15]
Askerler parayı alıp kendilerine söylendiği gibi
yaptılar. Bu söylenti Yahudiler arasında yayıldı ve
bugüne dek sürüp gitmektedir. [16] On bir öğrenci ise
Celile'ye, İsa'nın kendilerini gönderdiği dağa gitti. [17]
Onu görünce önünde yere kapandılar; ama bazıları
kuşkuya kapıldı. [18] İsa yanlarına gelip şöyle dedi:
“Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. [19]
Gidin, bütün ulusları öğrenci yapın; onları Baba'nın,
Oğul'un ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin, [20] size
buyurduğum her şeyi yerine getirmeyi onlara öğretin.
İşte ben, çağın sonuna dek her zaman sizinle
birlikteyim.” Amin.

Markos

1

[1] Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'le ilgili Müjde'nin
başlangıcı. [2] Peygamberlerde yazıldığı gibi: “İşte,
habercimi senin önünden gönderiyorum; o, senin
yolunu hazırlayacak. [3] Çölde haykıran birinin sesi:
‘RAB'bin yolunu hazırlayın! Onun yollarını
düzleyin!’” [4] Yahya çölde ortaya çıktı; insanları vaftiz
ediyor, günahların bağışlanması için tövbe vaftizini
duyuruyordu. [5] Bütün Yahudiye bölgesi ve
Yeruşalimlilerin hepsi ona gidiyordu. Günahlarını
itiraf ediyor, o da onları Şeria Irmağı'nda vaftiz
ediyordu. [6] Yahya deve kılından giysi giyerdi, beline
deri kuşak bağlardı; çekirge ve yaban balı yerdi. [7]
Şöyle duyuruyordu: “Benden sonra benden daha
güçlü olan geliyor. Ben eğilip onun çarıklarının
bağını çözmeye bile layık değilim. [8] Ben sizi suyla
vaftiz ettim; ama o sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecek.” [9]
O günlerde İsa, Celile'nin Nasıra kentinden geldi ve
Şeria Irmağı'nda Yahya tarafından vaftiz edildi. [10]
Sudan çıkar çıkmaz göklerin yarıldığını ve Ruh'un
güvercin gibi üzerine indiğini gördü. [11] Gökten bir ses
geldi: “Sen benim sevgili Oğlumsun; senden
hoşnudum.” [12] Ruh onu hemen çöle sürdü. [13] Kırk
gün çölde kaldı; Şeytan onu sınadı. Yaban
hayvanlarıyla birlikteydi ve melekler ona hizmet
ediyordu. [14] Yahya tutuklandıktan sonra İsa Celile'ye
gelip Tanrı'nın Egemenliği hakkındaki Müjde'yi
duyurmaya başladı. [15] Şöyle diyordu: “Zaman doldu,
Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin ve
Müjde'ye iman edin!” [16] Celile Gölü'nün kıyısından
geçerken Simun'la kardeşi Andreas'ı gördü. Göle ağ
atıyorlardı; çünkü balıkçıydılar. [17] İsa onlara,
“Ardımdan gelin, sizi insan tutan balıkçılar
yapacağım” dedi. [18] Onlar da hemen ağlarını bırakıp
onun ardından gittiler. [19] Oradan biraz ileri gidince
Zebedi'nin oğlu Yakup'la kardeşi Yuhanna'yı gördü;
onlar da teknedeydiler, ağlarını onarıyorlardı. [20]
Hemen onları çağırdı. Onlar da babaları Zebedi'yi
ücretli işçilerle birlikte teknede bırakıp onun
ardından gittiler. [21] Kefernahum'a gittiler. İsa Şabat
Günü hemen havraya girip öğretmeye başladı. [22]
Onun öğrettiklerine şaşıp kaldılar. Çünkü onlara din
bilginleri gibi değil, yetki sahibi biri gibi öğretiyordu.
[23] Tam o sırada havralarında kirli ruha tutulmuş bir
adam bağırdı: [24] “Hey! Nasıralı İsa, bizden ne
istiyorsun? Bizi yok etmeye mi geldin? Senin kim
olduğunu biliyorum: Sen Tanrı'nın Kutsalısın!” [25] İsa
ruhu azarlayarak, “Sus, adamın içinden çık!” dedi. [26]
Kirli ruh adamı sarsıp yüksek sesle bağırarak içinden
çıktı. [27] Hepsi şaşkına döndü. Birbirlerine, “Bu nedir?
Yeni bir öğreti mi? Kirli ruhlara bile yetkiyle buyruk
veriyor, onlar da sözünü dinliyor!” diye sordular. [28]
İsa'yla ilgili haber hemen her yere, bütün Celile
bölgesine ve çevresine yayıldı. [29] Havradan çıkar
çıkmaz, Yakup ve Yuhanna'yla birlikte Simun'la
Andreas'ın evine gittiler. [30] Simun'un kayınvalidesi
ateşler içinde yatıyordu. Kadının durumunu hemen
ona bildirdiler. [31] İsa yanına gidip elinden tuttu, onu
ayağa kaldırdı. Kadının ateşi düştü; onlara hizmet
etmeye başladı. [32] Akşam olup güneş batınca, bütün
hastaları ve cinlere tutulmuş olanları ona getirdiler.
[33] Bütün kent halkı kapının önünde toplanmıştı. [34]
İsa çeşitli hastalıklara yakalanmış birçok kişiyi
iyileştirdi, birçok cini kovdu. Cinlerin konuşmasına
izin vermiyordu; çünkü onlar kendisini tanıyorlardı.
[35] Sabah erkenden, ortalık daha karanlıkken kalktı,
dışarı çıkıp ıssız bir yere gitti ve orada dua etti. [36]
Simun ve yanındakiler onun peşine düştüler. [37] Onu
bulunca, “Herkes seni arıyor” dediler. [38] İsa onlara,
“Başka yerlere, çevredeki kasabalara gidelim;
Müjde'yi oralarda da duyurayım. Çünkü ben bunun
için çıkıp geldim” dedi. [39] Bütün Celile'yi dolaştı;
havralarında Müjde'yi duyuruyor, cinleri kovuyordu.
[40] Cüzzamlı bir adam ona geldi; diz çöküp, “İstersen
beni temiz kılabilirsin” diye yalvardı. [41] İsa'nın yüreği
merhametle doldu; elini uzatıp adama dokundu ve
“İsterim, temiz ol!” dedi. [42] İsa bunu söyler söylemez
adamın cüzzamı geçti; adam temiz oldu. [43] İsa onu
sıkı sıkıya uyarıp hemen oradan gönderdi. [44] Ona
şöyle dedi: “Sakın kimseye bir şey söyleme! Yalnız
git, kâhine görün ve temizlendiğin için Musa'nın
buyurduğu sunuları sun; bu, onlara tanıklık olsun.” [45]
Ama adam çıkıp olup biteni her yerde duyurmaya,
haberi yaymaya başladı. Bu yüzden İsa artık hiçbir

kente açıkça giremiyor, dışarıda, ıssız yerlerde kalıyordu. İnsanlar da her yandan ona geliyordu.

2

[1] Birkaç gün sonra İsa yine Kefernahum'a girdi; evde olduğu duyuldu. [2] Hemen öyle çok insan toplandı ki kapının önünde bile yer kalmadı. İsa da onlara sözü duyuruyordu. [3] Dört kişi, felçli bir adamı taşıyarak İsa'nın yanına geldi. [4] Kalabalıktan ötürü İsa'ya yaklaşamayınca, onun bulunduğu yerin üstündeki çatıyı söktüler. Çatıyı delince, felçlinin üzerinde yattığı şilteyi aşağı sarkıttılar. [5] İsa onların imanını görünce felçliye, "Oğlum, günahların bağışlandı" dedi. [6] Ama orada oturan bazı din bilginleri içlerinden şöyle düşünüyorlardı: [7] "Bu adam neden böyle küfür sözleri söylüyor? Günahları Tanrı'dan başka kim bağışlayabilir?" [8] İsa, içlerinden böyle düşündüklerini ruhunda hemen sezdi ve onlara şöyle dedi: "Neden içinizden böyle şeyler geçiriyorsunuz? [9] Hangisi daha kolay? Felçliye, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yatağını al ve yürü' demek mi? [10] Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisi olduğunu bilesiniz diye..." Felçliye şöyle dedi: [11] "Sana söylüyorum, kalk, şilteni al ve evine git." [12] Adam kalktı, hemen şiltesini aldı ve hepsinin gözü önünde dışarı çıktı. Herkes şaşkına döndü; "Böylesini hiç görmemiştik!" diyerek Tanrı'yı yücelttiler. [13] İsa yine deniz kıyısına çıktı. Bütün kalabalık yanına geldi; o da onlara öğretiyordu. [14] İsa yoldan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Levi'yi gördü. Ona, "Ardımdan gel" dedi. Levi de kalkıp onun ardından gitti. [15] İsa onun evinde sofradayken birçok vergi tahsildarı ve günahkâr da İsa'yla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturmuştu; çünkü sayıları çoktu ve onun ardından gidiyorlardı. [16] Din bilginleriyle Ferisiler, İsa'nın günahkârlarla ve vergi tahsildarlarıyla birlikte yemek yediğini görünce öğrencilerine, "Neden vergi tahsildarlarıyla ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyor?" dediler. [17] İsa bunu duyunca onlara şöyle dedi: "Sağlıklı olanların hekime ihtiyacı yoktur, hastaların vardır. Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim." [18] Vaftizci Yahya'nın öğrencileriyle Ferisiler oruç tutuyordu. Gelip İsa'ya, "Vaftizci Yahya'nın öğrencileri de Ferisilerin öğrencileri de oruç tutuyor; senin öğrencilerin neden oruç tutmuyor?" diye sordular. [19] İsa onlara şöyle dedi: "Damat yanlarındayken damadın dostları oruç tutabilir mi? Damat aralarında olduğu sürece oruç tutamazlar. [20] Ama damadın aralarından alınacağı günler gelecek; işte o gün oruç tutacaklar. [21] Hiç kimse eski bir giysiye çekmemiş kumaştan yama dikmez; yoksa yama çeker, yeni parça eskisinden kopar ve yırtık daha da büyür. [22] Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz; yoksa yeni şarap tulumları patlatır, şarap dökülür, tulumlar da mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara doldurulur." [23] Bir Şabat Günü İsa ekin tarlalarının arasından geçiyordu. Öğrencileri yürürken başakları koparmaya başladılar. [24] Ferisiler ona, "Bak, Şabat Günü yapılması yasak olan şeyi neden yapıyorlar?" dediler. [25] İsa onlara şöyle dedi: "Davut'un, kendisi ve yanındakiler ihtiyaç içinde kalıp acıktıklarında ne yaptığını hiç okumadınız mı? [26] Aviyatar'ın başkâhin olduğu günlerde Davut Tanrı'nın evine girdi; Tanrı'nın huzuruna konan ve kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan ekmekleri yedi, yanındakilere de verdi." [27] Onlara şöyle dedi: "Şabat Günü insan için var edildi; insan Şabat Günü için değil. [28] Bu nedenle İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbidir."

3

[1] İsa yine havraya girdi. Orada eli kurumuş bir adam vardı. [2] Şabat Günü adamı iyileştirecek mi diye İsa'yı gözlüyorlardı; amaçları onu suçlamaktı. [3] İsa, eli kurumuş adama, "Ayağa kalk" dedi. [4] Sonra onlara, "Şabat Günü hangisi yasaya uygundur: iyilik yapmak mı, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı, öldürmek mi?" diye sordu. Ama onlar sustular. [5] İsa, yüreklerinin katılığına üzülerek çevresindekilere öfkeyle baktı ve adama, "Elini uzat" dedi. Adam elini uzattı; eli iyileşip öbürü kadar sağlam oldu. [6] Ferisiler dışarı çıktılar ve İsa'yı ortadan kaldırmak için hemen Hirodes yanlılarıyla ona karşı düzen kurdular. [7] İsa öğrencileriyle birlikte deniz kıyısına çekildi. Celile'den ve Yahudiye'den büyük bir kalabalık onun

ardından gitti. [8] Yeruşalim'den, İdumeya'dan, Şeria'nın karşı yakasından, Sur ve Sayda dolaylarından da geliyorlardı. Büyük bir kalabalık, onun yaptığı büyük işleri duyup yanına geldi. [9] Kalabalık kendisini sıkıştırmasın diye İsa öğrencilerine, küçük bir tekneyi yanında hazır bulundurmalarını söyledi. [10] Çünkü birçok kişiyi iyileştirmişti. Bu yüzden hastalığı olan herkes ona dokunmak için üzerine üşüşüyordu. [11] Kirli ruhlar onu her gördüklerinde önünde yere kapanıyor, "Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!" diye bağırıyorlardı. [12] İsa ise kim olduğunu açığa vurmamaları için onları sertçe uyarıyordu. [13] İsa dağa çıktı, istediği kişileri yanına çağırdı; onlar da ona gittiler. [14] İsa on iki kişiyi görevlendirdi. Bunlar kendisiyle birlikte olacak ve vaaz etmek üzere gönderileceklerdi; [15] hastalıkları iyileştirmek ve cinleri kovmak için yetkileri de olacaktı: [16] Petrus adını verdiği Simun; [17] Zebedi oğlu Yakup ile Yakup'un kardeşi Yuhanna — bu ikisine, Gök Gürültüsü Oğulları anlamına gelen Boanerges adını verdi; [18] Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Taday, Zelot Simun [19] ve kendisine ihanet eden Yahuda İskariot. Sonra İsa bir eve girdi. [20] Kalabalık yine toplandı; öyle ki yemek yemeye bile fırsat bulamadılar. [21] İsa'nın yakınları bunu duyunca onu tutmaya geldiler; çünkü "Aklını kaçırmış" diyorlardı. [22] Yeruşalim'den gelen din bilginleri ise, "Onda Beelzebul var", "Cinleri, cinlerin önderi aracılığıyla kovuyor" diyorlardı. [23] Bunun üzerine İsa onları yanına çağırdı ve onlara benzetmelerle seslendi: "Şeytan Şeytan'ı nasıl kovabilir? [24] Bir krallık kendi içinde bölünürse, o krallık ayakta kalamaz. [25] Bir ev kendi içinde bölünürse, o ev ayakta kalamaz. [26] Şeytan da kendine karşı ayaklanıp bölünmüşse ayakta kalamaz; artık onun sonu gelmiş demektir. [27] Hiç kimse önce güçlü adamı bağlamadan onun evine girip malını yağmalayamaz; ancak onu bağladıktan sonra evini yağmalayabilir. [28] Size gerçeği söylüyorum: İnsanların bütün günahları, edecekleri bütün küfürler de içinde olmak üzere bağışlanacak. [29] Ama Kutsal Ruh'a küfreden asla bağışlanmayacak; sonsuz mahkûmiyetin altındadır." [30] Çünkü onlar, "Onda kirli ruh var" diyorlardı. [31] Derken İsa'nın annesiyle kardeşleri geldi; dışarıda durup haber göndererek onu çağırttılar. [32] Çevresinde oturan kalabalık ona, "Bak, annen, erkek kardeşlerin ve kız kardeşlerin dışarıda, seni arıyorlar" dedi. [33] İsa onlara, "Annem kim, kardeşlerim kim?" diye karşılık verdi. [34] Sonra çevresinde oturanlara bakıp şöyle dedi: "İşte annem ve kardeşlerim! [35] Çünkü kim Tanrı'nın isteğini yerine getirirse, kardeşim, kız kardeşim ve annem odur."

4

[1] Yine deniz kıyısında öğretmeye başladı. Çevresine öyle büyük bir kalabalık toplandı ki denizdeki bir tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık ise deniz kıyısında, karadaydı. [2] Onlara benzetmelerle birçok şey öğretiyordu. Öğretirken şöyle diyordu: [3] "Dinleyin! İşte, çiftçi tohum ekmeye çıktı. [4] Tohum ekerken bazı taneler yol kenarına düştü; kuşlar gelip bunları yiyip bitirdi. [5] Bazıları, toprağı az olan kayalık yere düştü; toprak derin olmadığından hemen filizlendi. [6] Güneş doğunca kavruldu, kökü olmadığı için de kuruyup gitti. [7] Bazıları da dikenlerin arasına düştü. Dikenler büyüyüp bunları boğdu; bu yüzden ürün vermediler. [8] Bazıları ise iyi toprağa düştü; büyüyüp gelişerek ürün verdi. Kimi otuz, kimi altmış, kimi de yüz kat ürün verdi." [9] "İşitecek kulağı olan işitsin!" dedi. [10] Yalnız kaldığında, Onikiler'le birlikte çevresinde bulunanlar O'na benzetmeler hakkında sorular sordular. [11] Onlara şöyle dedi: "Tanrı'nın Egemenliği'nin sırrı size verildi. Ama dışarıda olanlara her şey benzetmelerle anlatılır. [12] Öyle ki, 'Baktıkça baksınlar ama görmesinler, işittikçe işitsinler ama anlamasınlar; yoksa belki dönerler, günahları da bağışlanır.'" [13] Sonra onlara şöyle dedi: "Bu benzetmeyi anlamıyor musunuz? Peki bütün benzetmeleri nasıl anlayacaksınız? [14] Çiftçi, sözü eker. [15] Yol kenarındakiler, sözün ekildiği şu kişilerdir: Sözü işittiklerinde Şeytan hemen gelir ve içlerine ekilen sözü alıp götürür. [16] Aynı biçimde kayalık yerlere ekilenler şunlardır: Sözü işitince hemen sevinçle kabul ederler. [17] İçlerinde kök olmadığı için ancak kısa bir süre dayanırlar. Söz yüzünden sıkıntı ya da zulüm çıkınca hemen tökezlerler. [18] Dikenlerin arasına ekilen başkaları da vardır. Bunlar sözü işitirler; [19] ama bu çağın kaygıları, zenginliğin aldatıcılığı ve başka şeylere duyulan tutkular içlerine girip sözü boğar; söz de

ürün vermez olur. [20] İyi toprağa ekilenler ise sözü işiten, benimseyen ve ürün verenlerdir: Kimi otuz, kimi altmış, kimi de yüz kat ürün verir.” [21] Onlara şöyle dedi: “Kandil, sepetin ya da yatağın altına konmak için mi getirilir? Kandilliğe konmaz mı? [22] Çünkü açığa çıkarılmayacak hiçbir gizli şey yoktur; gün ışığına çıkmayacak hiçbir saklı şey de yoktur. [23] İşitecek kulağı olan varsa işitsin!” [24] Onlara şöyle dedi: “İşittiklerinize dikkat edin! Hangi ölçekle ölçerseniz size de o ölçekle ölçülecek; üstelik siz işitenlere daha fazlası verilecek. [25] Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek; kimde yoksa, elindeki de alınacak.” [26] Şöyle dedi: “Tanrı'nın Egemenliği, toprağa tohum saçan bir adamın durumuna benzer. [27] Adam gece uyur, gündüz kalkar. Tohum da filizlenip büyür; ama adam bunun nasıl olduğunu bilmez. [28] Çünkü toprak ürün verir: Önce filiz, sonra başak, sonra da başağın içindeki dolgun taneler. [29] Ürün olgunlaşınca adam hemen orağı vurur; çünkü hasat zamanı gelmiştir.” [30] Yine şöyle dedi: “Tanrı'nın Egemenliği'ni neye benzetelim? Onu hangi benzetmeyle anlatalım? [31] O, hardal tanesine benzer. Hardal tanesi, toprağa ekildiğinde yeryüzündeki bütün tohumlardan küçüktür; [32] ama ekildikten sonra büyür, bütün bahçe bitkilerinden daha büyük olur ve öyle büyük dallar salar ki gökteki kuşlar gölgesinde barınabilir.” [33] Sözü onlara buna benzer birçok benzetmeyle, işitebildikleri ölçüde anlatıyordu. [34] Onlara benzetme kullanmadan hiçbir şey söylemezdi; ama kendi öğrencileriyle baş başa kaldığında her şeyi açıklardı. [35] O gün akşam olunca onlara, “Karşı yakaya geçelim” dedi. [36] Kalabalığı geride bırakıp O'nu, teknede olduğu hâliyle yanlarına aldılar. Başka küçük tekneler de O'nunla birlikteydi. [37] Şiddetli bir fırtına koptu. Dalgalar teknenin içine öyle vuruyordu ki tekne çoktan suyla dolmuştu. [38] Kendisi ise teknenin kıç tarafında, yastığın üzerinde uyuyordu. O'nu uyandırıp, “Öğretmen, ölüyoruz! Hiç umurunda değil mi?” dediler. [39] Uyanıp rüzgârı azarladı; denize de, “Sus! Sakin ol!” dedi. Rüzgâr dindi ve ortalık tamamen sakinleşti. [40] Onlara, “Neden bu kadar korkuyorsunuz? Nasıl olur da imanınız olmaz?” dedi. [41] Büyük bir korkuya kapıldılar ve birbirlerine, “Bu kim ki rüzgâr bile, deniz bile O'nun sözünü dinliyor?” dediler.

5

[1] Denizin karşı yakasına, Gadaralıların bölgesine vardılar. [2] İsa tekneden iner inmez, kirli ruha tutulmuş bir adam mezarlardan çıkıp onu karşıladı. [3] Bu adam mezarlarda yaşıyordu. Artık onu kimse zincirle bile bağlayamıyordu. [4] Çünkü defalarca ayak köstekleri ve zincirlerle bağlanmış, ama zincirleri koparmış, köstekleri de parçalamıştı. Onu zapt etmeye kimsenin gücü yetmiyordu. [5] Gece gündüz durmadan mezarlarda ve dağlarda bağırıyor, kendini taşlarla yaralıyordu. [6] İsa'yı uzaktan görünce koşup önünde yere kapandı. [7] Yüksek sesle bağırarak, “Ey İsa, Yüce Tanrı'nın Oğlu, benimle ne işin var? Tanrı hakkı için sana yalvarırım, bana eziyet etme!” dedi. [8] Çünkü İsa ona, “Ey kirli ruh, bu adamın içinden çık!” demişti. [9] İsa ona, “Adın ne?” diye sordu. O da, “Adım Lejyon, çünkü sayımız çok” dedi. [10] Onları o bölgeden dışarı göndermemesi için İsa'ya çok yalvardı. [11] Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. [12] Cinlerin hepsi, “Bizi domuzlara gönder, onların içine girelim” diye yalvardı. [13] İsa onlara hemen izin verdi. Kirli ruhlar adamdan çıkıp domuzların içine girdi. İki bin kadar domuzdan oluşan sürü dik yamaçtan aşağı denize koştu ve denizde boğuldu. [14] Domuzları güdenler kaçıp bunu kentte ve kırsalda anlattılar. Halk olup biteni görmeye geldi. [15] İsa'nın yanına geldiler. Cinlere tutulmuş olan, içinde Lejyon bulunan adamın giyinmiş, aklı başında oturduğunu görünce korktular. [16] Olayı görenler, cinlere tutulmuş olan adama neler olduğunu ve domuzların başına gelenleri onlara anlattılar. [17] İsa'ya, bölgelerinden ayrılması için yalvarmaya başladılar. [18] İsa tekneye binerken, önceden cinlere tutulmuş olan adam onunla birlikte kalabilmek için yalvardı. [19] Ama İsa buna izin vermedi. Ona, “Evine, dostlarının yanına git; Rab'bin senin için yaptığı büyük işleri ve sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat” dedi. [20] Adam da gidip İsa'nın kendisi için yaptığı büyük işleri Dekapolis'te duyurmaya başladı; herkes hayret etti. [21] İsa tekneyle yeniden karşı yakaya geçince, çevresine büyük bir kalabalık toplandı. Kendisi deniz kıyısındaydı. [22] Derken havra yöneticilerinden Yair adında biri geldi; İsa'yı görünce ayaklarına kapandı. [23] Ona çok yalvararak, “Küçük kızım ölmek üzere. Ne olur gel,

ellerini onun üzerine koy da iyileşsin, yaşasın” dedi. [24] İsa onunla birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da peşinden gidiyor, onu her yandan sıkıştırıyordu. [25] On iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı. [26] Birçok hekimin elinden çok çekmiş, varını yoğunu harcamış, ama iyileşeceğine daha da kötüleşmişti. [27] Kadın, İsa'yla ilgili anlatılanları duymuştu. Kalabalığın içinde arkadan yaklaşıp onun giysisine dokundu. [28] Çünkü, “Sadece giysilerine dokunsam iyileşirim” diyordu. [29] O anda kanaması kesildi. Kadın, bedeninde bu dertten iyileştiğini hissetti. [30] İsa, kendisinden bir gücün çıktığını hemen fark etti. Kalabalığın ortasında dönüp, “Giysilerime kim dokundu?” diye sordu. [31] Öğrencileri ona, “Kalabalığın seni sıkıştırdığını görüyorsun; yine de ‘Bana kim dokundu?’ diye soruyorsun” dediler. [32] İsa bunu yapanı görmek için çevresine bakındı. [33] Kendisinde olup biteni bilen kadın, korku içinde titreyerek geldi, İsa'nın önünde yere kapandı ve ona bütün gerçeği anlattı. [34] İsa ona, “Kızım, imanın seni iyileştirdi. Esenlikle git, hastalığından kurtul” dedi. [35] İsa daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden gelenler, “Kızın öldü. Öğretmeni neden hâlâ rahatsız ediyorsun?” dediler. [36] Ama İsa söylenen bu sözü duyar duymaz havra yöneticisine, “Korkma, yalnız iman et” dedi. [37] Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna dışında hiç kimsenin kendisiyle gelmesine izin vermedi. [38] Havra yöneticisinin evine geldi; kargaşayı, ağlayanları ve yüksek sesle feryat edenleri gördü. [39] İçeri girince onlara, “Niçin gürültü edip ağlıyorsunuz? Çocuk ölmedi, uyuyor” dedi. [40] Onlar ise İsa'yla alay ettiler. Ama İsa hepsini dışarı çıkardı; çocuğun babasını, annesini ve yanındakileri alıp çocuğun yattığı yere girdi. [41] Çocuğun elinden tutup ona, “Talita kumi!” dedi. Bu söz, “Kız, sana söylüyorum, kalk!” anlamına gelir. [42] Kız hemen ayağa kalktı ve yürümeye başladı; çünkü on iki yaşındaydı. Oradakiler büyük bir şaşkınlığa kapıldı. [43] İsa, bunu kimsenin öğrenmemesi için onları sıkı sıkı uyardı ve kıza yiyecek bir şey verilmesini söyledi.

6

[1] Oradan ayrılıp kendi memleketine geldi. Öğrencileri de peşinden gittiler. [2] Şabat Günü gelince havrada öğretmeye başladı. Onu dinleyen birçok kişi şaşkınlık içinde, “Bu adam bunları nereden edinmiş?” diyordu. “Kendisine verilen bu bilgelik nedir? Nasıl oluyor da onun elleriyle böylesine güçlü işler gerçekleşiyor? [3] Meryem'in oğlu, Yakup, Yose, Yahuda ve Simun'un kardeşi olan marangoz değil mi bu? Kız kardeşleri de burada, aramızda değil mi?” Ondan rahatsız oldular. [4] İsa onlara, “Bir peygamber, kendi memleketi, akrabaları ve kendi evi dışında her yerde saygı görür” dedi. [5] Orada, birkaç hastanın üzerine ellerini koyup onları iyileştirmek dışında hiçbir güçlü iş yapamadı. [6] Onların imansızlığına şaşıp kaldı. Köyleri dolaşarak öğretiyordu. [7] Yanına on ikisini çağırdı, onları ikişer ikişer göndermeye başladı ve onlara kirli ruhlar üzerinde yetki verdi. [8] Onlara, yolculuk için yanlarına değnekten başka bir şey almamalarını buyurdu: ne ekmek, ne torba, ne de kuşaklarında para. [9] Ayaklarına sandalet giymelerini, ama iki mintan giymemelerini söyledi. [10] Onlara şöyle dedi: “Nerede bir eve girerseniz, oradan ayrılıncaya dek o evde kalın. [11] Kim sizi kabul etmez ve dinlemezse, oradan ayrılırken onlara karşı tanıklık olsun diye ayaklarınızın altındaki tozu silkin. Size doğrusunu söylüyorum, yargı gününde Sodom ve Gomora'nın hali o kentin halinden daha katlanılır olacak!” [12] Onlar da yola çıkıp insanların tövbe etmesi gerektiğini duyurdular. [13] Birçok cini kovdular; birçok hastanın üzerine yağ sürüp onları iyileştirdiler. [14] Kral Hirodes de bunları duydu; çünkü İsa'nın adı artık biliniyordu. Hirodes, “Vaftizci Yahya ölümden dirilmiş; bu güçler onda bu yüzden işliyor” dedi. [15] Ama başkaları, “O İlyas'tır” diyordu. Kimileri de, “O bir peygamberdir ya da peygamberlerden biri gibidir” diyordu. [16] Hirodes ise bunları duyunca, “Bu, başını kestirdiğim Yahya'dır; ölümden dirilmiş” dedi. [17] Çünkü Hirodes'in kendisi adam gönderip Yahya'yı tutuklatmış ve zindanda zincire vurdurmuştu. Bunu, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya yüzünden yapmıştı; çünkü Hirodes onunla evlenmişti. [18] Çünkü Yahya Hirodes'e, “Kardeşinin karısıyla evlenmen yasaya aykırıdır” demişti. [19] Hirodiya da Yahya'ya kin bağlamıştı; onu öldürmek istiyor, ama yapamıyordu. [20] Çünkü Hirodes, Yahya'nın doğru ve kutsal bir adam olduğunu bildiğinden ondan korkuyor ve onu koruyordu. Onu dinlediğinde birçok şey yapıyor, onu seve seve dinliyordu. [21] Derken uygun bir gün geldi: Hirodes doğum gününde saray büyüklerine, yüksek rütbeli subaylara ve Celile'nin ileri gelenlerine bir

şölen verdi. [22] Hirodiya'nın kızı içeri girip dans edince Hirodes'le sofradakilerin hoşuna gitti. Kral genç kıza, “Benden ne dilersen dile, sana vereceğim” dedi. [23] Ona ant içti: “Benden ne istersen, krallığımın yarısına kadar sana vereceğim.” [24] Kız dışarı çıkıp annesine, “Ne isteyeyim?” diye sordu. Annesi, “Vaftizci Yahya'nın başını” dedi. [25] Kız hemen aceleyle kralın yanına girdi ve “Vaftizci Yahya'nın başını şimdi, bir tepside bana vermeni istiyorum” dedi. [26] Kral çok üzüldü; ama ettiği antlar ve sofradaki konuklar yüzünden kızı geri çevirmek istemedi. [27] Kral hemen muhafızlarından bir asker gönderdi, Yahya'nın başını getirmesini buyurdu. Asker gidip zindanda onun başını kesti, [28] başını bir tepside getirip genç kıza verdi; genç kız da annesine verdi. [29] Yahya'nın öğrencileri bunu duyunca geldiler, cesedini alıp bir mezara koydular. [30] Elçiler İsa'nın yanında toplandılar; yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi ona anlattılar. [31] İsa onlara, “Gelin, kendi başınıza ıssız bir yere çekilin ve biraz dinlenin” dedi. Çünkü gelen giden o kadar çoktu ki yemek yemeye bile fırsat bulamıyorlardı. [32] Tekneyle tek başlarına ıssız bir yere gittiler. [33] Halk onların gittiğini gördü; birçok kişi de İsa'yı tanıdı. Bütün kentlerden yaya olarak oraya koştular, onlardan önce varıp onun çevresinde toplandılar. [34] İsa tekneden inince büyük bir kalabalık gördü ve onlara acıdı; çünkü çobansız koyunlar gibiydiler. Onlara birçok şey öğretmeye başladı. [35] Vakit ilerleyince öğrencileri yanına gelip şöyle dediler: “Burası ıssız bir yer, vakit de geç oldu. [36] Halkı salıver de çevredeki kırsal alana ve köylere gidip kendilerine ekmek alsınlar; çünkü yiyecek hiçbir şeyleri yok.” [37] Ama İsa, “Onlara yiyeceği siz verin” diye karşılık verdi. Ona, “Gidip iki yüz denarlık ekmek alalım da onlara mı yedirelim?” diye sordular. [38] İsa onlara, “Kaç ekmeğiniz var? Gidip bakın” dedi. Öğrenince, “Beş ekmekle iki balık” dediler. [39] Herkesin küme küme yeşil çayıra oturmasını buyurdu. [40] Yüzer ve ellişer kişilik bölükler halinde oturdular. [41] İsa beş ekmekle iki balığı aldı; gözlerini göğe kaldırıp ekmekleri kutsadı, böldü ve halkın önüne koymaları için öğrencilerine verdi. İki balığı da herkese paylaştırdı. [42] Herkes yedi, doydu. [43] Artakalan ekmek parçalarından ve balıklardan on iki sepet dolusu topladılar. [44] Ekmekleri yiyen erkeklerin sayısı beş bindi. [45] İsa hemen öğrencilerini tekneye bindirdi; kendisi halkı salıverirken onları karşı yakaya, Beytsayda'ya önden gönderdi. [46] Halkı uğurladıktan sonra dua etmek için dağa çıktı. [47] Akşam olduğunda tekne gölün ortasındaydı; kendisi ise karada tek başınaydı. [48] Rüzgâr karşıdan estiği için öğrencilerin kürek çekmekte zorlandığını gördü. Gecenin dördüncü nöbet vaktine doğru, gölün üstünde yürüyerek onlara geldi; yanlarından geçip gidecekti. [49] Ama onu gölün üstünde yürürken görünce hayalet sanıp çığlık attılar; [50] çünkü hepsi onu görmüş, dehşete kapılmıştı. İsa hemen onlarla konuştu: “Cesaretinizi toplayın! Benim, korkmayın!” dedi. [51] Tekneye binip yanlarına geldi; rüzgâr da dindi. Onlarsa içten içe büyük şaşkınlığa düşüp hayret ettiler; [52] çünkü ekmeklerle ilgili olanı anlamamışlardı; yürekleri katılaşmıştı. [53] Karşıya geçince Ginnesar'da karaya çıktılar, tekneyi kıyıya bağladılar. [54] Tekneden iner inmez halk onu tanıdı, [55] bütün o yöreye koşuştular; hastaları döşekleriyle, onun bulunduğunu duydukları yere getirmeye başladılar. [56] İsa'nın girdiği her köyde, kentte ve kırsal bölgede hastaları meydanlara yatırıyor, hiç değilse giysisinin püskülüne dokunabilmeleri için ona yalvarıyorlardı. Ona dokunanların hepsi iyileşiyordu.

7

[1] Yeruşalim'den gelen Ferisiler ve bazı din bilginleri İsa'nın çevresinde toplandılar. [2] Öğrencilerinden bazılarının kirli, yani yıkanmamış ellerle yemek yediğini görünce onları kınadılar. [3] (Çünkü Ferisiler ve bütün Yahudiler, atalardan kalan geleneğe bağlı kalarak ellerini dirseklerine kadar yıkamadan yemek yemezler. [4] Çarşıdan döndüklerinde de yıkanmadan yemek yemezler. Bardakların, testilerin, tunç kapların ve sedirlerin yıkanması gibi, uymak üzere devraldıkları daha birçok kural vardır.) [5] Ferisiler ve din bilginleri İsa'ya, “Öğrencilerin neden atalardan kalan geleneğe göre yaşamıyor da yemeklerini yıkanmamış ellerle yiyorlar?” diye sordular. [6] İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Yeşaya, siz ikiyüzlüler hakkında ne yerinde peygamberlik etmiş! Nitekim şöyle yazılmıştır: ‘Bu halk beni dudaklarıyla onurlandırır, ama yüreği benden uzaktır. [7] Bana boşuna tapınırlar; öğreti diye öğrettikleri, insan

buyruklarıdır.’” [8] “Siz Tanrı'nın buyruğunu bir yana bırakıp insanların geleneğine — testilerin, bardakların yıkanmasına — sımsıkı sarılıyorsunuz ve buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz.” [9] İsa onlara şöyle dedi: “Kendi geleneğinizi korumak için Tanrı'nın buyruğunu ne güzel reddediyorsunuz! [10] Çünkü Musa, ‘Babana ve annene saygı göster’ ve ‘Babasına ya da annesine kötü söz söyleyen öldürülsün’ demişti. [11] Ama siz diyorsunuz ki, ‘Bir adam babasına ya da annesine, “Benden görebileceğin her yarar Korban'dır, yani Tanrı'ya adanmıştır” derse’, [12] artık babası ya da annesi için hiçbir şey yapmasına izin vermiyorsunuz. [13] Böylece aktarageldiğiniz geleneğinizle Tanrı'nın sözünü geçersiz kılıyorsunuz. Buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz.” [14] İsa bütün kalabalığı yanına çağırdı ve onlara şöyle dedi: “Hepiniz beni dinleyin ve anlayın. [15] İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten, insanın içinden çıkan şeylerdir. [16] İşitecek kulağı olan işitsin!” [17] İsa kalabalıktan ayrılıp eve girince, öğrencileri ona benzetme hakkında soru sordular. [18] İsa onlara şöyle dedi: “Siz de mi bu kadar anlayışsızsınız? Dışarıdan insanın içine giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini kavramıyor musunuz? [19] Çünkü giren şey insanın yüreğine değil, midesine gider; oradan da helaya atılır. Böylece bütün yiyecekler temizlenmiş olur.” [20] İsa şöyle dedi: “İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır. [21] Çünkü içten, insanların yüreğinden şunlar çıkar: kötü düşünceler, zina, cinsel günahlar, cinayet, hırsızlık, [22] açgözlülük, kötülük, hile, şehvet düşkünlüğü, kıskançlık, küfür, kibir ve akılsızlık. [23] Bütün bu kötülükler içten çıkar ve insanı kirletir.” [24] İsa oradan kalkıp Sur ve Sayda yöresine gitti. Bir eve girdi; kimsenin bunu bilmesini istemiyordu ama gizli kalamadı. [25] Çünkü küçük kızında kötü ruh bulunan bir kadın, İsa'yı duyunca gelip ayaklarına kapandı. [26] Kadın Grek'ti, Suriye-Fenike kökenliydi. Kızından cini kovması için İsa'ya yalvardı. [27] İsa ona şöyle dedi: “Bırak, önce çocuklar doysun. Çünkü çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak doğru değildir.” [28] Ama kadın ona şöyle karşılık verdi: “Evet, Rab. Yine de masanın altındaki köpekler bile çocukların kırıntılarını yer.” [29] İsa ona, “Bu sözünden ötürü git; cin kızından çıktı” dedi. [30] Kadın evine gitti; çocuğu yatağa yatırılmış buldu, cin çıkıp gitmişti. [31] İsa yine Sur ve Sayda yöresinden ayrıldı; Dekapolis bölgesinin içinden geçerek Celile Gölü'ne geldi. [32] İsa'ya sağır ve güçlükle konuşan bir adam getirdiler; elini onun üzerine koyması için kendisine yalvardılar. [33] İsa adamı kalabalıktan ayırıp bir kenara çekti. Parmaklarını onun kulaklarına soktu, sonra tükürüp adamın diline dokundu. [34] Göğe bakıp içini çekti ve adama, “Effata!” yani “Açıl!” dedi. [35] Adamın kulakları hemen açıldı, dilinin bağı çözüldü ve açık seçik konuşmaya başladı. [36] İsa bunu kimseye anlatmamalarını buyurdu; ama o ne kadar buyurduysa, onlar haberi o kadar çok yaydılar. [37] Son derece şaşkına dönmüşlerdi. “Her şeyi iyi yaptı. Sağırlara bile işittiriyor, dilsizleri konuşturuyor!” diyorlardı.

8

[1] O günlerde çok büyük bir kalabalık vardı ve yiyecek bir şeyleri yoktu. İsa öğrencilerini yanına çağırıp onlara şöyle dedi: [2] “Bu kalabalığa acıyorum; çünkü üç gündür yanımdalar ve yiyecek hiçbir şeyleri yok. [3] Onları evlerine aç gönderirsem yolda bayılırlar; çünkü bazıları uzak yoldan geldi.” [4] Öğrencileri ona, “Bu ıssız yerde bu insanları doyuracak ekmek nereden bulunabilir?” diye karşılık verdi. [5] İsa onlara, “Kaç ekmeğiniz var?” diye sordu. “Yedi” dediler. [6] İsa kalabalığa yere oturmalarını buyurdu. Yedi ekmeği aldı, şükredip böldü ve dağıtmaları için öğrencilerine verdi; onlar da kalabalığa dağıttılar. [7] Birkaç küçük balıkları da vardı. İsa onları da kutsayıp dağıtılmalarını söyledi. [8] Yiyip doydular. Artakalan parçalardan yedi sepet dolusu topladılar. [9] Yemek yiyenler yaklaşık dört bin kişiydi. Sonra İsa onları gönderdi. [10] Hemen ardından öğrencileriyle birlikte tekneye binip Dalmanuta bölgesine geldi. [11] Ferisiler çıkageldiler ve İsa'yı sorgulamaya başladılar. Onu denemek için kendisinden gökten bir belirti istiyorlardı. [12] İsa ruhunda derin bir iç çekerek şöyle dedi: “Bu kuşak neden bir belirti arıyor? Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşağa hiçbir belirti verilmeyecek.” [13] Sonra onları bırakıp yeniden tekneye bindi ve karşı yakaya geçti. [14] Öğrenciler ekmek almayı unutmuşlardı; teknede yanlarında yalnız bir ekmek vardı. [15] İsa onları, “Dikkat edin! Ferisilerin mayasından ve Hirodes'in mayasından

sakının” diye uyardı. [16] Öğrenciler aralarında, “Ekmeğimiz olmadığı için böyle diyor” diye konuştular. [17] Bunu fark eden İsa onlara şöyle dedi: “Ekmeğiniz olmadığı için neden aranızda konuşuyorsunuz? Hâlâ kavramıyor, hâlâ anlamıyor musunuz? Yüreğiniz hâlâ katı mı? [18] Gözleriniz varken görmüyor musunuz? Kulaklarınız varken işitmiyor musunuz? Hatırlamıyor musunuz? [19] Beş ekmeği beş bin kişiye böldüğümde kaç sepet dolusu parça topladınız?” Ona, “On iki” dediler. [20] “Yedi ekmek dört bin kişiyi doyurduğunda kaç sepet dolusu parça topladınız?” Ona, “Yedi” dediler. [21] İsa onlara, “Hâlâ anlamıyor musunuz?” diye sordu. [22] İsa Beytsayda'ya geldi. Ona kör bir adam getirdiler ve adama dokunması için yalvardılar. [23] İsa körün elinden tutup onu köyün dışına çıkardı. Gözlerine tükürüp ellerini üzerine koydu ve ona bir şey görüp görmediğini sordu. [24] Adam başını kaldırıp baktı ve “İnsanlar görüyorum; onları yürüyen ağaçlar gibi görüyorum” dedi. [25] Sonra İsa ellerini yeniden adamın gözlerine koydu. Adam dikkatle bakınca iyileşti; artık herkesi açık seçik görüyordu. [26] İsa onu, “Köye girme, köyde de kimseye bir şey söyleme” diyerek evine gönderdi. [27] İsa öğrencileriyle birlikte Filipus Sezariyesi'nin köylerine gitti. Yolda öğrencilerine, “İnsanlar ben kimim diyor?” diye sordu. [28] Ona şöyle dediler: “Vaftizci Yahya diyorlar; kimileri İlyas, kimileri de peygamberlerden biri diyor.” [29] İsa onlara, “Ya siz, ben kimim diyorsunuz?” diye sordu. Petrus, “Sen Mesih'sin” diye karşılık verdi. [30] İsa, kendisi hakkında kimseye bir şey söylememelerini onlara buyurdu. [31] Sonra onlara, İnsanoğlu'nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginleri tarafından reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini öğretmeye başladı. [32] Bunu onlara açıkça söylüyordu. Petrus onu bir kenara çekip azarlamaya başladı. [33] Ama İsa dönüp öğrencilerine baktı ve Petrus'u azarladı: “Ardıma geç, Şeytan! Çünkü sen Tanrı'ya ait olanları değil, insanlara ait olanları düşünüyorsun.” [34] İsa kalabalığı öğrencileriyle birlikte yanına çağırıp şöyle dedi: “Kim ardımdan gelmek istiyorsa kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklensin ve beni izlesin. [35] Çünkü canını kurtarmak isteyen onu yitirecek; canını benim uğruma ve Müjde uğruna yitiren ise onu kurtaracak. [36] İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa bunun ona ne yararı olur? [37] İnsan canına karşılık ne verebilir ki? [38] Kim bu zina eden ve günahkâr kuşağın ortasında benden ve sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da Babası'nın yüceliği içinde kutsal meleklerle geldiğinde ondan utanacaktır.”

9

[1] Onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, burada duranlardan bazıları, Tanrı'nın Egemenliği'nin güçle geldiğini görmeden ölümü asla tatmayacak.” [2] Altı gün sonra İsa, Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı yanına aldı; onları herkesten ayrı olarak yüksek bir dağa çıkardı. Orada gözlerinin önünde görünümü değişti. [3] Giysileri ışıl ışıl parladı, kar gibi bembeyaz oldu; yeryüzündeki hiçbir çamaşırcı giysileri bu kadar beyazlatamaz. [4] İlyas'la Musa onlara göründü; İsa'yla konuşuyorlardı. [5] Petrus İsa'ya, “Rabbi, iyi ki buradayız! Üç çadır kuralım: biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a” dedi. [6] Çünkü ne diyeceğini bilemiyordu; çok korkmuşlardı. [7] Bir bulut gelip onları gölgeledi. Buluttan bir ses geldi: “Bu benim sevgili Oğlumdur, onu dinleyin.” [8] Birden çevrelerine baktılar; artık yanlarında İsa'dan başka kimseyi görmediler. [9] Dağdan inerlerken onlara, İnsanoğlu ölümden dirilinceye dek gördüklerini kimseye anlatmamalarını buyurdu. [10] Bu konuyu kendi içlerinde sakladılar; ‘ölümden dirilmek’ sözünün ne anlama geldiğini kendi aralarında tartıştılar. [11] Ona, “Din bilginleri neden önce İlyas'ın gelmesi gerektiğini söylüyor?” diye sordular. [12] Onlara şöyle dedi: “Gerçekten de önce İlyas gelir ve her şeyi yeniden düzene koyar. Öyleyse nasıl oluyor da İnsanoğlu'nun çok acı çekeceği ve hor görüleceği yazılmıştır? [13] Ama size şunu söyleyeyim: İlyas geldi bile; hakkında yazıldığı gibi, ona istedikleri her şeyi yaptılar.” [14] Öğrencilerin yanına geldiğinde, çevrelerinde büyük bir kalabalık ve onlarla tartışan din bilginleri gördü. [15] Bütün kalabalık onu görür görmez büyük bir şaşkınlığa kapıldı; koşup onu selamladılar. [16] Din bilginlerine, “Onlara ne soruyorsunuz?” diye sordu. [17] Kalabalıktan biri cevap verdi: “Öğretmenim, oğlumu sana getirdim; onda dilsiz bir ruh var. [18] Ruh onu nerede yakalarsa yere çarpıyor; çocuk ağzından köpükler saçıyor, dişlerini gıcırdatıyor ve bitkin

düşüyor. Onu kovmalarını öğrencilerinden istedim ama başaramadılar.” 19 İsa ona şöyle karşılık verdi: “Ey imansız kuşak! Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Onu bana getirin.” 20 Çocuğu ona getirdiler. Ruh İsa'yı görür görmez çocuğu şiddetle sarstı; çocuk yere düştü, ağzından köpükler saçarak yerde yuvarlanıyordu. 21 İsa çocuğun babasına, “Bu hâl başına geleli ne kadar oldu?” diye sordu. Babası şöyle dedi: “Çocukluğundan beri böyle.” 22 Ruh onu yok etmek için sık sık ateşe de suya da attı. Ama elinden bir şey geliyorsa hâlimize acı, bize yardım et!” 23 İsa ona, “İman edebilirsen, iman eden için her şey mümkündür” dedi. 24 Çocuğun babası hemen gözyaşları içinde haykırdı: “İman ediyorum; imansızlığıma yardım et!” 25 İsa, kalabalığın koşuşup toplandığını görünce kötü ruhu azarladı: “Ey dilsiz ve sağır ruh, sana buyuruyorum: Ondan çık ve bir daha içine girme!” 26 Ruh çığlık atıp çocuğu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü gibi kaldı; öyle ki oradakilerin çoğu, “Öldü” dedi. 27 Ama İsa onu elinden tutup kaldırdı; çocuk ayağa kalktı. 28 İsa eve girince öğrencileri baş başayken ona, “Biz onu neden kovamadık?” diye sordular. 29 Onlara, “Bu tür ruhlar duadan ve oruçtan başka hiçbir şeyle çıkmaz” dedi. 30 Oradan ayrılıp Celile'den geçtiler. İsa bunu kimsenin bilmesini istemiyordu. 31 Çünkü öğrencilerine öğretiyor, onlara şöyle diyordu: “İnsanoğlu insanların eline teslim ediliyor. Onu öldürecekler; öldürüldükten sonra da üçüncü gün dirilecek.” 32 Ama onlar bu sözü anlamadılar; ona sormaya da korkuyorlardı. 33 Kefernahum'a geldi. Evdeyken onlara, “Yolda aranızda neyi tartışıyordunuz?” diye sordu. 34 Onlarsa sustular; çünkü yolda aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmışlardı. 35 İsa oturup On İkiler'i çağırdı ve onlara, “Kim birinci olmak istiyorsa, herkesin sonuncusu ve herkesin hizmetkârı olsun” dedi. 36 Küçük bir çocuğu alıp ortalarında durdurdu; sonra onu kucağına alarak şöyle dedi: 37 “Böyle küçük bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni değil, beni göndereni kabul etmiş olur.” 38 Yuhanna ona, “Öğretmenim, bizi izlemeyen birinin senin adınla cinler kovduğunu gördük; bizi izlemediği için ona engel olduk” dedi. 39 Ama İsa şöyle dedi: “Ona engel olmayın. Çünkü benim adımla güçlü bir eylem gerçekleştirip de hemen ardından hakkımda kötü konuşabilecek kimse yoktur. 40 Çünkü bize karşı olmayan, bizden yanadır. 41 Size doğrusunu söyleyeyim, Mesih'e ait olduğunuz için size benim adımla bir bardak su veren, ödülünü asla yitirmeyecek. 42 Kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna bir değirmen taşı asılıp denize atılması onun için daha iyi olur. 43 Eğer elin seni günaha sürüklüyorsa onu kes. Yaşama çolak girmen, iki elinle Gehenna'ya, sönmek bilmeyen ateşe gitmenden daha iyidir. 44 ‘Orada onları kemiren kurt ölmez, ateş de sönmez.’ 45 Eğer ayağın seni günaha sürüklüyorsa onu kes. Yaşama topal girmen, iki ayağınla Gehenna'ya, asla sönmeyecek ateşe atılmandan daha iyidir. 46 ‘Orada onları kemiren kurt ölmez, ateş de sönmez.’ 47 Eğer gözün seni günaha sürüklüyorsa onu çıkar at. Tanrı'nın Egemenliği'ne tek gözle girmen, iki gözünle ateşli Gehenna'ya atılmandan daha iyidir. 48 ‘Orada onları kemiren kurt ölmez, ateş de sönmez.’ 49 Çünkü herkes ateşle tuzlanacak, her kurban da tuzla tatlandırılacak. 50 Tuz iyidir; ama tuz tuzluluğunu yitirirse ona yeniden nasıl tat verirsiniz? İçinizde tuz olsun ve birbirinizle esenlik içinde yaşayın.”

10

1 İsa oradan kalkıp Yahudiye bölgesine ve Şeria'nın ötesine geçti. Çevresinde yine kalabalıklar toplandı. O da her zamanki gibi onlara yine öğretiyordu. 2 Ferisiler onu sınamak amacıyla yanına geldiler ve “Bir erkeğin karısını boşaması yasaya uygun mudur?” diye sordular. 3 O da, “Musa size ne buyurdu?” diye karşılık verdi. 4 Onlar, “Musa, erkeğin bir boşanma belgesi yazarak karısını boşamasına izin verdi” dediler. 5 İsa onlara şöyle dedi: “Yüreğinizin katılığı yüzünden size bu buyruğu yazdı. 6 Oysa Tanrı, yaratılışın başlangıcında onları erkek ve dişi olarak yarattı. 7 Bu nedenle erkek, babasını ve annesini bırakıp karısına bağlanacak; 8 ikisi tek beden olacak. Böylece artık iki değil, tek bedendirler. 9 Öyleyse Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın.” 10 Evdeyken öğrencileri aynı konuyu ona yeniden sordular. 11 İsa onlara şöyle dedi: “Kim karısını boşayıp başkasıyla evlenirse, karısına karşı zina etmiş olur. 12 Kadın da kocasını boşayıp başkasıyla evlenirse zina etmiş olur.” 13 İsa'ya, onlara dokunsun

diye küçük çocuklar getiriyorlardı; öğrencilerse getirenleri azarladılar. 14 İsa bunu görünce kızdı ve onlara şöyle dedi: “Bırakın, küçük çocuklar bana gelsin; onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerinindir. 15 Size doğrusunu söyleyeyim: Tanrı'nın Egemenliği'ni küçük bir çocuk gibi kabul etmeyen, ona asla giremez.” 16 Sonra çocukları kucağına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı. 17 İsa yola çıkarken biri koşarak geldi, önünde diz çöktü ve “İyi Öğretmen, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?” diye sordu. 18 İsa ona, “Bana neden iyi diyorsun?” dedi. “İyi olan tek biri var, o da Tanrı'dır. 19 Buyrukları biliyorsun: ‘Adam öldürmeyeceksin’, ‘Zina etmeyeceksin’, ‘Çalmayacaksın’, ‘Yalancı tanıklık etmeyeceksin’, ‘Kimsenin hakkını yemeyeceksin’, ‘Babana ve annene saygı göstereceksin.’” 20 Adam, “Öğretmenim, bunların hepsine gençliğimden beri uydum” dedi. 21 İsa ona baktı, onu sevdi ve şöyle dedi: “Bir eksiğin var. Git, neyin varsa sat, yoksullara ver; gökte hazinen olacak. Sonra gel, çarmıhı yüklenip beni izle.” 22 Bu söz üzerine adamın yüzü asıldı ve kederle oradan uzaklaştı; çünkü malı mülkü çoktu. 23 İsa çevresine bakındı ve öğrencilerine, “Zenginlerin Tanrı'nın Egemenliği'ne girmesi ne kadar zor!” dedi. 24 Öğrenciler onun sözlerine şaşırdılar. İsa yine söz alıp şöyle dedi: “Çocuklar, zenginliğe güvenenlerin Tanrı'nın Egemenliği'ne girmesi ne zor! 25 Devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı'nın Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır.” 26 Onlar büsbütün şaşırdılar; ona, “Öyleyse kim kurtulabilir?” dediler. 27 İsa onlara bakarak, “İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için değil; çünkü Tanrı için her şey mümkündür” dedi. 28 Petrus, “İşte, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik” diye söze başladı. 29 İsa şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim: Benim uğruma ve Müjde uğruna evini, erkek kardeşlerini, kız kardeşlerini, babasını, annesini, karısını, çocuklarını ya da tarlalarını bırakmış hiç kimse yoktur ki, 30 şimdi, bu çağda zulümlerle birlikte yüz kat fazla eve, erkek kardeşe, kız kardeşe, anneye, çocuğa ve tarlaya, gelecek çağda da sonsuz yaşama kavuşmasın. 31 Ama birinci olan birçok kişi sonuncu, sonuncu olanlar da birinci olacak.” 32 Yeruşalim'e çıkan yoldaydılar. İsa önlerinden yürüyordu. Onlar şaşkınlık içindeydi; arkadan gelenlerse korkuyordu. İsa, Onikiler'i yine yanına aldı ve başına gelecekleri onlara anlatmaya başladı: 33 “İşte Yeruşalim'e çıkıyoruz. İnsanoğlu, başkâhinlerle din bilginlerinin eline teslim edilecek. Onu ölüme mahkûm edecek ve uluslara teslim edecekler. 34 Onunla alay edecek, üzerine tükürecek, onu kamçılayacak ve öldürecekler. O da üçüncü gün dirilecek.” 35 Zebedi'nin oğulları Yakup'la Yuhanna yanına gelip, “Öğretmenimiz, dileyeceğimiz her şeyi bizim için yapmanı istiyoruz” dediler. 36 İsa onlara, “Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?” dedi. 37 Onlar, “Yüceliğinde birimiz sağında, birimiz solunda oturalım; bunu bize lütfet” dediler. 38 İsa onlara, “Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz” dedi. “Benim içtiğim kâseden içebilir, benim vaftiz olduğum vaftizle vaftiz olabilir misiniz?” 39 Onlar, “Yapabiliriz” dediler. İsa onlara şöyle dedi: “Benim içtiğim kâseden gerçekten içeceksiniz ve benim vaftiz olduğum vaftizle vaftiz olacaksınız; 40 ama sağımda ya da solumda oturmayı vermek benim elimde değil; orası kimler için hazırlandıysa onlarındır.” 41 Öbür on öğrenci bunu duyunca Yakup'la Yuhanna'ya kızmaya başladılar. 42 İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Bilirsiniz, ulusların yöneticileri sayılanlar onlara egemen kesilir, büyükleri de üzerlerinde yetki sürer. 43 Ama aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, hizmetkârınız olsun. 44 İçinizden birinci olmak isteyen de herkesin kölesi olsun. 45 Çünkü İnsanoğlu da hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçok kişi için fidye olarak vermeye geldi.” 46 Eriha'ya geldiler. İsa öğrencileriyle ve büyük bir kalabalıkla Eriha'dan çıkarken, kör bir dilenci olan Timay oğlu Bartimay yol kenarında oturuyordu. 47 Nasıralı İsa olduğunu duyunca, “Ey Davut Oğlu İsa, bana merhamet et!” diye bağırmaya başladı. 48 Birçokları susması için onu azarladı; ama o, “Ey Davut Oğlu, bana merhamet et!” diye daha da çok bağırdı. 49 İsa durdu, “Onu çağırın” dedi. Kör adamı, “İçini ferah tut, kalk! Seni çağırıyor!” diyerek çağırdılar. 50 Adam abasını üstünden atıp yerinden fırladı ve İsa'nın yanına geldi. 51 İsa, “Senin için ne yapmamı istiyorsun?” diye sordu. Kör adam, “Rabbuni, yeniden görebileyim” dedi. 52 İsa ona, “Git, imanın seni iyileştirdi” dedi. Adam o anda yeniden görmeye başladı ve yolda İsa'nın ardından gitti.

11

[1] Yeruşalim'e yaklaşırken, Zeytin Dağı'ndaki Beytfaci ile Beytanya'ya geldiklerinde İsa öğrencilerinden ikisini gönderdi. [2] Onlara şöyle dedi: “Karşınızdaki köye gidin. Köye girer girmez, üzerine daha hiç kimsenin binmediği bağlı bir sıpa bulacaksınız. Onu çözüp getirin. [3] Biri size, ‘Bunu neden yapıyorsunuz?’ diye sorarsa, ‘Rab'bin ona ihtiyacı var ve onu hemen buraya geri gönderecek’ deyin.” [4] Gittiler; sıpayı dışarıda, sokakta bir kapının önüne bağlanmış olarak bulup çözdüler. [5] Orada duranlardan bazıları, “Ne yapıyorsunuz, sıpayı neden çözüyorsunuz?” diye sordu. [6] Onlara İsa'nın söylediği gibi cevap verdiler; onlar da gitmelerine izin verdiler. [7] Sıpayı İsa'ya getirip üzerine giysilerini attılar; İsa da sıpaya bindi. [8] Birçok kişi giysilerini yola serdi; başkaları da ağaçlardan dallar kesiyor, yola yayıyordu. [9] Önden gidenler ve arkadan gelenler şöyle bağırıyordu: “Hozana! Rab'bin adıyla gelene ne mutlu! [10] Atamız Davut'un Rab'bin adıyla gelmekte olan egemenliğine ne mutlu! En yücelerde hozana!” [11] İsa Yeruşalim'deki tapınağa girdi. Çevresine bakıp her şeyi gözden geçirdi; artık akşam olduğu için Onikiler'le birlikte Beytanya'ya gitti. [12] Ertesi gün Beytanya'dan çıktıklarında İsa acıkmıştı. [13] Uzaktan, yaprakları çıkmış bir incir ağacı görünce, belki üzerinde bir şey bulabilir diye ağaca yaklaştı. Ama yanına varınca yapraktan başka bir şey bulamadı; çünkü incir mevsimi değildi. [14] İsa ağaca, “Artık senden sonsuza dek kimse meyve yemesin!” dedi. Öğrencileri de bunu duydu. [15] Yeruşalim'e geldiler. İsa tapınağa girip orada satış yapanları da satın alanları da dışarı atmaya başladı. Para bozanların masalarını, güvercin satanların iskemlelerini devirdi. [16] Kimsenin tapınağın içinden bir kap taşıyarak geçmesine izin vermiyordu. [17] Onlara öğretiyor ve şöyle diyordu: “‘Evim, bütün uluslar için dua evi diye anılacak’ diye yazılmamış mı? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!” [18] Başkâhinlerle din bilginleri bunu duyunca İsa'yı nasıl yok edeceklerini araştırmaya başladılar. Bütün halk onun öğretisine şaşıp kaldığı için ondan korkuyorlardı. [19] Akşam olunca İsa kentten dışarı çıktı. [20] Sabahleyin oradan geçerlerken incir ağacının kökünden kurumuş olduğunu gördüler. [21] Bunu hatırlayan Petrus, “Rabbi, bak! Lanetlediğin incir ağacı kurumuş” dedi. [22] İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Tanrı'ya iman edin. [23] Size doğrusunu söylüyorum, kim şu dağa, ‘Kalk, denize atıl!’ der ve yüreğinde kuşkuya kapılmadan söylediğinin gerçekleştiğine iman ederse, dediği olacaktır. [24] Bunun için size diyorum ki, dua edip dilediğiniz her şeyi aldığınıza iman edin, hepsi sizin olacaktır. [25] Ne zaman durup dua etseniz, birine karşı bir şeyiniz varsa bağışlayın ki, göklerdeki Babanız da suçlarınızı bağışlasın. [26] Ama siz bağışlamazsanız, göklerdeki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamayacaktır.” [27] Yeniden Yeruşalim'e geldiler. İsa tapınakta dolaşırken başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler yanına geldiler. [28] Ona, “Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Ya da bunları yapman için sana bu yetkiyi kim verdi?” demeye başladılar. [29] İsa onlara şöyle dedi: “Size bir soru soracağım. Bana cevap verin, ben de bunları hangi yetkiyle yaptığımı size söyleyeceğim. [30] Yahya'nın yaptığı vaftiz gökten miydi, insanlardan mı? Bana cevap verin.” [31] Kendi aralarında şöyle düşünüp taşındılar: “‘Gökten’ dersek, ‘Öyleyse ona neden iman etmediniz?’ diyecek. [32] Ya ‘İnsanlardan’ dersek...” Halktan korkuyorlardı; çünkü herkes Yahya'nın gerçekten peygamber olduğunu kabul ediyordu. [33] İsa'ya, “Bilmiyoruz” diye cevap verdiler. İsa da onlara, “Ben de bunları hangi yetkiyle yaptığımı size söylemiyorum” dedi.

12

[1] Onlara benzetmelerle konuşmaya başladı: “Adamın biri bir bağ dikti; çevresine çit çekti, üzüm sıkmak için bir çukur kazdı, bir de kule yaptı. Bağı bir bağcıya kiralayıp başka bir ülkeye gitti. [2] Mevsimi gelince, bağın ürününden kendi payını bağcıdan almak için ona bir hizmetkâr gönderdi. [3] Onu yakalayıp dövdüler ve eli boş geri gönderdiler. [4] Yine onlara başka bir hizmetkâr gönderdi; onu da taşa tuttular, başından yaraladılar ve aşağılayarak geri gönderdiler. [5] Yine bir başkasını gönderdi; onu öldürdüler. Daha birçoklarını da gönderdi; kimini dövdüler, kimini öldürdüler. [6] Geriye yalnız bir kişi, sevgili oğlu kalmıştı. ‘Oğlumu sayarlar’ diyerek en son onu gönderdi. [7] Ama bağcılar birbirlerine,

‘Mirasçı bu. Gelin, onu öldürelim, miras bize kalır’ dediler. [8] Onu yakalayıp öldürdüler ve bağdan dışarı attılar. [9] Peki, bağın sahibi ne yapacak? Gelip bağcıları yok edecek ve bağı başkalarına verecek. [10] Siz şu Kutsal Yazı'yı da mı okumadınız? ‘Yapı ustalarının reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu. [11] Bu, RAB'bin eseridir; gözümüzde harikadır.’” [12] Onu yakalamak istediler ama halktan korktular; çünkü bu benzetmeyi kendilerine karşı anlattığını anlamışlardı. Onu bırakıp gittiler. [13] Ferisilerden ve Hirodes yanlılarından bazılarını, İsa'yı sözle tuzağa düşürmek için ona gönderdiler. [14] Gelip ona şöyle dediler: “Öğretmen, senin dürüst olduğunu ve kimseden çekinmediğini biliyoruz; çünkü kimseyi kayırmaz, Tanrı'nın yolunu dosdoğru öğretirsin. Sezar'a vergi vermek yasaya uygun mu, değil mi? [15] Verelim mi, vermeyelim mi?” Ama İsa onların ikiyüzlülüğünü bildiğinden, “Beni neden sınıyorsunuz?” dedi. “Bana bir denar getirin de göreyim.” [16] Denarı getirdiler. Onlara, “Bu resim ve yazı kimin?” diye sordu. “Sezar'ın” dediler. [17] İsa onlara, “Sezar'ın olanı Sezar'a, Tanrı'nın olanı Tanrı'ya verin” dedi. Ona şaşıp kaldılar. [18] Diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler İsa'ya geldiler ve ona şunu sordular: [19] “Öğretmen, Musa bize şöyle yazdı: ‘Bir adamın kardeşi ölür de geride bir eş bırakır ama çocuk bırakmazsa, kardeşi o kadını alsın ve ölen kardeşinin soyunu sürdürsün.’ [20] Yedi kardeş vardı. Birincisi bir kadınla evlendi ve çocuk bırakmadan öldü. [21] İkincisi o kadınla evlendi ve çocuk bırakmadan öldü. Üçüncüsü de aynı şekilde; [22] yedisi de o kadınla evlendi, hiçbiri çocuk bırakmadı. En sonunda kadın da öldü. [23] Dirilişte, ölüler dirildiğinde kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onu eş olarak almıştı.” [24] İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Yanılmanızın nedeni Kutsal Yazılar'ı da Tanrı'nın gücünü de bilmemeniz değil mi? [25] Çünkü ölümden dirilenler ne evlenir ne de evlendirilir; gökteki melekler gibi olurlar. [26] Ölülerin dirilmesine gelince, Musa'nın kitabında, çalıyla ilgili bölümde Tanrı'nın ona, ‘Ben İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısıyım’ dediğini okumadınız mı? [27] O, ölülerin değil, dirilerin Tanrısıdır. Siz büyük bir yanılgı içindesiniz.” [28] Din bilginlerinden biri gelip onların tartışmasını dinledi. İsa'nın onlara iyi yanıt verdiğini görünce, “Bütün buyrukların en büyüğü hangisidir?” diye sordu. [29] İsa şöyle yanıt verdi: “En büyüğü şudur: ‘Dinle, ey İsrail! Tanrımız Rab, tek Rab'dir. [30] Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin.’ İlk buyruk budur. [31] İkincisi şudur: ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ Bunlardan daha büyük buyruk yoktur.” [32] Din bilgini ona, “Öğretmen, gerçekten doğru söyledin; Tanrı tektir ve ondan başkası yoktur, [33] onu bütün yürekle, bütün anlayışla, bütün canla ve bütün güçle sevmek ve komşusunu kendisi gibi sevmek, bütün yakmalık sunulardan ve kurbanlardan daha önemlidir” dedi. [34] İsa onun akıllıca yanıt verdiğini görünce ona, “Sen Tanrı'nın Egemenliği'nden uzak değilsin” dedi. Bundan sonra kimse ona soru sormaya cesaret edemedi. [35] İsa tapınakta öğretirken şöyle dedi: “Din bilginleri nasıl oluyor da Mesih'in Davut'un oğlu olduğunu söylüyorlar? [36] Çünkü Davut'un kendisi Kutsal Ruh aracılığıyla şöyle dedi: ‘RAB, Rabbime dedi ki: “Düşmanlarını ayaklarının altına basamak yapıncaya dek sağımda otur.”’ [37] Davut'un kendisi ona Rab diyor; öyleyse Mesih nasıl Davut'un oğlu olabilir?” Halk onu sevinçle dinliyordu. [38] Öğretirken onlara şöyle dedi: “Din bilginlerinden sakının. Onlar uzun kaftanlarla dolaşmaktan, çarşı meydanlarında selamlanmaktan, [39] havralarda en önemli yerlere, şölenlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanırlar. [40] Dul kadınların malını mülkünü yiyip bitirir, gösteriş için uzun uzun dua ederler. Bunlar daha ağır cezaya çarptırılacaklar.” [41] İsa hazine sandığının karşısına oturmuş, halkın sandığa para atışını izliyordu. Birçok zengin büyük miktarda para attı. [42] Yoksul bir dul kadın geldi ve hazine sandığına değeri bir kodrant tutan iki küçük bakır para attı. [43] Öğrencilerini yanına çağırıp onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, bu yoksul dul kadın hazine sandığına para atanların hepsinden daha çok verdi. [44] Çünkü hepsi bolluklarından verdi; ama bu kadın yoksulluğu içinde, geçinmek için elinde ne varsa hepsini verdi.”

13

[1] İsa tapınaktan çıkarken öğrencilerinden biri ona, “Öğretmenim, bak, ne taşlar, ne yapılar!” dedi. [2] İsa ona, “Bu büyük yapıları görüyor musun? Burada taş üstünde taş kalmayacak; hepsi yıkılacak” dedi. [3] İsa Zeytin Dağı'nda, tapınağın karşısında otururken Petrus, Yakup, Yuhanna ve Andreas ona özel olarak

sordular: [4] “Söyle bize, bunlar ne zaman olacak? Bütün bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?” [5] İsa onlara şunları söylemeye başladı: “Dikkat edin, kimse sizi saptırmasın. [6] Çünkü birçokları benim adımla ortaya çıkacak, ‘Ben oyum!’ diyerek birçok kişiyi saptıracaklar. [7] Savaş haberleri ve savaş söylentileri duyunca telaşlanmayın. Bunların olması gerekir; ama son henüz gelmedi. [8] Çünkü ulus ulusa, krallık krallığa karşı ayaklanacak. Yer yer depremler olacak, kıtlıklar ve sıkıntılar yaşanacak. Bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır. [9] Ama siz kendinize dikkat edin. Sizi mahkemelere teslim edecekler, havralarda dövüleceksiniz. Benim uğruma yöneticilerin ve kralların önüne çıkarılacaksınız; böylece onlara tanıklık edeceksiniz. [10] Önce Müjde'nin bütün uluslara duyurulması gerekir. [11] Sizi götürüp teslim ettiklerinde, ne söyleyeceğiniz için önceden kaygılanmayın, sözlerinizi tasarlamayın. O saatte size ne verilirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz olmayacaksınız, Kutsal Ruh olacak. [12] Kardeş kardeşi ölüme teslim edecek, baba da çocuğunu. Çocuklar anne babalarına başkaldırıp onları öldürtecekler. [13] Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacak. [14] Ama Daniel Peygamber'in sözünü ettiği yıkım getiren iğrenç şeyin, durmaması gereken yerde durduğunu gördüğünüzde (okuyan anlasın), Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın. [15] Damda olan aşağı inmesin, evinden bir şey almak için içeri girmesin. [16] Tarlada olan, üstlüğünü almak için geri dönmesin. [17] O günlerde gebe olanların ve çocuk emzirenlerin vay haline! [18] Dua edin ki kaçışınız kışa rastlamasın. [19] Çünkü o günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrı'nın yarattığı yaratılışın başlangıcından bugüne dek böylesi görülmedi, bir daha da görülmeyecek. [20] Rab o günleri kısaltmasaydı hiç kimse kurtulamazdı. Ama Rab, kendi seçtiği kişilerin uğruna o günleri kısalttı. [21] O zaman biri size, ‘Bakın, Mesih burada!’ ya da ‘Bakın, orada!’ derse inanmayın. [22] Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler ortaya çıkacak; mümkünse seçilmişleri bile saptırmak için belirtiler ve harikalar gösterecekler. [23] Ama siz dikkatli olun. İşte size her şeyi önceden söyledim. [24] O günlerde, o sıkıntıdan sonra güneş kararacak, ay ışığını vermeyecek, [25] yıldızlar gökten düşecek ve göksel güçler sarsılacak. [26] O zaman İnsanoğlu'nun bulutlar içinde büyük güç ve yücelikle geldiğini görecekler. [27] O zaman meleklerini gönderecek; seçilmişlerini dört yönden, yerin ucundan göğün ucuna dek toplayacak. [28] Şimdi incir ağacından şu benzetmeyi öğrenin: Dalı tazelenip yaprak verince yazın yaklaştığını anlarsınız. [29] Aynı şekilde siz de bunların gerçekleştiğini görünce bilin ki o yakındır, kapıdadır. [30] Size doğrusunu söylüyorum, bütün bunlar olmadan bu kuşak geçip gitmeyecek. [31] Gök ve yer geçip gidecek, ama benim sözlerim asla geçip gitmeyecek. [32] Ama o günü ya da o saati kimse bilmez; ne gökteki melekler bilir ne de Oğul. Onu yalnız Baba bilir. [33] Dikkat edin, uyanık durun ve dua edin. Çünkü o vaktin ne zaman olduğunu bilmiyorsunuz. [34] Bu, başka bir ülkeye giden adamın durumuna benzer: Adam evinden ayrılırken hizmetkârlarına yetki verir, her birine kendi işini bırakır, kapıcıya da uyanık durmasını buyurur. [35] Bu yüzden uyanık kalın. Çünkü ev sahibinin akşam mı, gece yarısı mı, horoz öttüğünde mi, yoksa sabah mı geleceğini bilmiyorsunuz. [36] Yoksa ansızın gelip sizi uykuda bulabilir. [37] Size söylediğimi herkese söylüyorum: Uyanık kalın!”

14

[1] Fısıh ve Mayasız Ekmek Bayramı'na iki gün kalmıştı. Başkâhinlerle din bilginleri, İsa'yı hileyle yakalayıp öldürmenin yolunu arıyorlardı. [2] Çünkü, “Bayram sırasında olmasın, yoksa halk arasında kargaşa çıkabilir” diyorlardı. [3] İsa Beytanya'da, cüzamlı Simun'un evinde sofrada otururken bir kadın geldi. Kadının elinde, çok pahalı saf Hint sümbülü yağıyla dolu kaymaktaşından bir kap vardı. Kadın kabı kırıp yağı İsa'nın başına döktü. [4] Ama orada bulunanlardan bazıları buna içerleyip birbirlerine şöyle dediler: “Bu yağ neden boşa harcandı? [5] Üç yüz denardan fazlaya satılır, parası yoksullara verilirdi.” Sonra kadına çıkıştılar. [6] Ama İsa şöyle dedi: “Kadını rahat bırakın. Neden onu üzüyorsunuz? O benim için güzel bir iş yaptı. [7] Yoksullar her zaman aranızda olacak; ne zaman isterseniz onlara iyilik yapabilirsiniz. Ama ben her zaman aranızda olmayacağım. [8] Kadın elinden geleni yaptı; bedenimi gömülmeye hazırlamak için önceden yağladı. [9] Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın

neresinde duyurulursa duyurulsun, bu kadının yaptığı da onun anısına anlatılacak.” 10 On İkiler'den biri olan Yahuda İskariot, İsa'yı ele vermek için başkâhinlere gitti. 11 Onlar bunu duyunca sevindiler ve Yahuda'ya para vermeye söz verdiler. O da İsa'yı ele vermek için uygun bir fırsat aramaya başladı. 12 Fısıh kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü öğrencileri İsa'ya, “Fısıh yemeğini yemen için nereye gidip hazırlık yapmamızı istersin?” diye sordular. 13 İsa öğrencilerinden ikisini şu sözlerle gönderdi: “Kente gidin; orada su testisi taşıyan bir adam karşınıza çıkacak. Onun peşinden gidin. 14 Adam hangi eve girerse ev sahibine şöyle deyin: ‘Öğretmen soruyor: Öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede?’ 15 Ev sahibi size üst katta, döşenmiş, hazır büyük bir oda gösterecek. Bizim için hazırlığı orada yapın.” 16 Öğrenciler yola çıkıp kente gittiler; her şeyi İsa'nın söylediği gibi buldular ve Fısıh yemeğini hazırladılar. 17 Akşam olunca İsa On İkiler'le birlikte geldi. 18 Sofraya oturmuş yemek yerlerken İsa, “Size doğrusunu söyleyeyim, içinizden biri, benimle yemek yiyen biri beni ele verecek” dedi. 19 Öğrenciler kederlenmeye başladı; birer birer, “Yoksa ben miyim?” diye sordular. Bir başkası da, “Yoksa ben miyim?” dedi. 20 İsa onlara şöyle karşılık verdi: “O, On İkiler'den biridir; benimle birlikte lokmasını sahana batırandır. 21 Çünkü İnsanoğlu, kendisi hakkında yazılmış olduğu gibi gidiyor. Ama İnsanoğlu'nu ele veren adamın vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.” 22 Yemek sırasında İsa ekmek aldı, kutsayıp böldü ve onlara vererek, “Alın, yiyin. Bu benim bedenimdir” dedi. 23 Sonra kâseyi aldı, şükredip onlara verdi. Hepsi ondan içti. 24 İsa onlara şöyle dedi: “Bu benim kanımdır, birçokları uğruna dökülen yeni antlaşma kanıdır. 25 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'nde yeniden içeceğim o güne dek asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.” 26 Bir ilahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na gittiler. 27 İsa onlara şöyle dedi: “Bu gece hepiniz benim yüzümden sendeleyip düşeceksiniz. Çünkü şöyle yazılmıştır: ‘Çobanı vuracağım, koyunlar darmadağın olacak.’ 28 Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim.” 29 Petrus ona, “Herkes sendeleyip düşse bile ben düşmem” dedi. 30 İsa ona, “Sana doğrusunu söyleyeyim, bugün, hem de bu gece, horoz iki kez ötmeden sen beni üç kez inkâr edeceksin” dedi. 31 Ama Petrus büsbütün üsteledi: “Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem.” Hepsi de aynı şeyi söyledi. 32 Getsemani denilen bir yere geldiler. İsa öğrencilerine, “Ben dua ederken siz burada oturun” dedi. 33 Yanına Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı aldı; derin bir sıkıntı ve bunaltı duymaya başladı. 34 Onlara, “Canım ölesiye kederli. Burada kalın ve uyanık durun” dedi. 35 Biraz ileri gitti, yere kapandı ve mümkünse o saatin kendisinden geçip gitmesi için dua etti. 36 “Abba, Baba” dedi, “senin için her şey mümkün. Ne olur, bu kâseyi benden uzaklaştır. Yine de benim istediğim değil, senin istediğin olsun.” 37 Geri döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a şöyle dedi: “Simun, uyuyor musun? Bir saat olsun uyanık kalamadın mı? 38 Uyanık durup dua edin ki ayartılmaya düşmeyesiniz. Ruh istekli, ama beden güçsüz.” 39 Yine uzaklaşıp aynı sözlerle dua etti. 40 Döndüğünde onları yine uyumuş buldu; çünkü gözleri iyice ağırlaşmıştı. Ona ne diyeceklerini bilemediler. 41 Üçüncü kez geldiğinde onlara şöyle dedi: “Artık uyuyun, dinlenin! Yeter. Saat geldi. İşte İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor. 42 Kalkın, gidelim. İşte beni ele veren yaklaştı.” 43 Tam o sırada, İsa daha konuşurken, On İkiler'den biri olan Yahuda çıkageldi. Yanında, başkâhinlerin, din bilginlerinin ve ileri gelenlerin gönderdiği kılıçlı sopalı bir kalabalık vardı. 44 İsa'yı ele veren Yahuda onlara önceden bir işaret vermişti: “Kimi öpersem odur. Onu yakalayın ve sıkı gözetim altında götürün.” 45 Yahuda gelir gelmez İsa'ya yaklaştı, “Rabbî! Rabbî!” diyerek onu öptü. 46 Ötekiler de İsa'ya el uzatıp onu yakaladılar. 47 Yanlarında duranlardan biri kılıcını çekti, başkâhinin hizmetkârına vurup kulağını uçurdu. 48 İsa onlara şöyle dedi: “Beni yakalamaya, bir hayduda karşı çıkar gibi kılıçlarla, sopalarla mı geldiniz? 49 Her gün tapınakta aranızdaydım, ders veriyordum; beni tutuklamadınız. Ama bu, Kutsal Yazılar yerine gelsin diye oldu.” 50 O zaman hepsi onu bırakıp kaçtı. 51 Genç bir adam da İsa'nın ardından gidiyordu; çıplak bedenine keten bir örtü sarınmıştı. Oradaki gençler onu yakaladılar. 52 Ama o, keten örtüyü bırakıp çıplak halde onların elinden kaçtı. 53 İsa'yı başkâhine götürdüler. Bütün başkâhinler, ileri gelenler ve din bilginleri orada toplandı. 54 Petrus, İsa'yı uzaktan izleyerek başkâhinin avlusuna kadar geldi. Orada

görevlilerle birlikte oturmuş, ateşin ışığında ısınıyordu. 55 Başkâhinlerle kurulun tamamı, İsa'yı ölüme mahkûm etmek için aleyhinde tanık arıyor, ama hiç bulamıyorlardı. 56 Çünkü birçok kişi ona karşı yalancı tanıklık yaptıysa da tanıklıkları birbirini tutmuyordu. 57 Bazıları ayağa kalkıp ona karşı yalan yere şöyle tanıklık ettiler: 58 “Biz onu, ‘Elle yapılmış bu tapınağı yıkacağım, üç günde elle yapılmamış bir başkasını kuracağım’ derken işittik.” 59 Ama bu konuda da tanıklıkları birbirini tutmadı. 60 Başkâhin topluluğun ortasında ayağa kalkarak İsa'ya, “Hiç cevap vermeyecek misin? Bunların sana karşı ettiği tanıklığa ne diyorsun?” diye sordu. 61 Ama İsa susuyor, hiçbir cevap vermiyordu. Başkâhin ona yeniden sordu: “Kutsanmış Olan'ın Oğlu Mesih sen misin?” 62 İsa, “Benim” dedi. “İnsanoğlu'nun, Kudret Sahibi'nin sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz.” 63 Başkâhin giysilerini yırtarak şöyle dedi: “Artık tanığa ne ihtiyacımız var? 64 Küfrü kendiniz işittiniz! Ne diyorsunuz?” Hepsi onun ölümü hak ettiğine hükmetti. 65 Bazıları onun üzerine tükürmeye, yüzünü örtüp onu yumruklamaya ve ona, “Peygamberlik et!” demeye başladı. Görevliler de onu tokatladılar. 66 Petrus aşağıda, avludayken başkâhinin hizmetçi kızlarından biri geldi. 67 Isınmakta olan Petrus'u görünce ona dikkatle baktı ve, “Sen de Nasıralı İsa'yla birlikteydin!” dedi. 68 Ama Petrus bunu inkâr etti. “Senin neden söz ettiğini ne biliyorum ne de anlıyorum” dedi ve dışarıya, avlunun girişine çıktı. O anda horoz öttü. 69 Hizmetçi kız onu görünce çevrede duranlara yine, “Bu da onlardan biri” demeye başladı. 70 Petrus bir kez daha inkâr etti. Az sonra çevrede duranlar Petrus'a yine, “Gerçekten sen de onlardansın; çünkü Celilelisin, konuşmandan belli oluyor” dediler. 71 Petrus ise lanet okuyup ant içmeye başladı: “Sözünü ettiğiniz o adamı tanımıyorum!” 72 Horoz ikinci kez öttü. Petrus, İsa'nın kendisine söylediği, “Horoz iki kez ötmeden sen beni üç kez inkâr edeceksin” sözünü hatırladı ve bunu düşününce ağladı.

15

1 Sabah olur olmaz başkâhinler, ileri gelenler, din bilginleri ve bütün kurul toplanıp görüştüler. İsa'yı bağladılar, götürüp Pilatus'a teslim ettiler. 2 Pilatus O'na, “Sen Yahudilerin Kralı mısın?” diye sordu. İsa, “Öyle diyorsun” diye cevap verdi. 3 Başkâhinler O'nu birçok konuda suçladılar. 4 Pilatus O'na yine sordu: “Hiç cevap vermeyecek misin? Bak, sana karşı ne çok suçlamada bulunuyorlar!” 5 Ama İsa artık hiç cevap vermedi; Pilatus buna şaşıp kaldı. 6 Pilatus her bayramda, kendisinden istedikleri bir tutukluyu halka salıverirdi. 7 Ayaklanma çıkaran ve bu ayaklanmada adam öldüren isyancılarla birlikte hapse atılmış Barabba adında biri vardı. 8 Kalabalık yüksek sesle bağırarak, her zaman kendileri için yaptığını yapmasını Pilatus'tan istemeye başladı. 9 Pilatus onlara, “Yahudilerin Kralı'nı size salıvermemi ister misiniz?” diye karşılık verdi. 10 Çünkü başkâhinlerin İsa'yı kıskançlıktan teslim ettiklerini anlamıştı. 11 Ama başkâhinler, onun yerine kendilerine Barabba'yı salıversin diye kalabalığı kışkırttılar. 12 Pilatus onlara yine sordu: “Öyleyse Yahudilerin Kralı dediğiniz adamı ne yapayım?” 13 Onlar yeniden, “O'nu çarmıha ger!” diye bağırdılar. 14 Pilatus onlara, “Neden? Ne kötülük yaptı ki?” dedi. Ama onlar, “O'nu çarmıha ger!” diye daha da şiddetle bağırdılar. 15 Kalabalığı hoşnut etmek isteyen Pilatus onlara Barabba'yı salıverdi. İsa'yı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere teslim etti. 16 Askerler O'nu avlunun içine, yani Pretorium'a götürdüler; bütün taburu bir araya çağırdılar. 17 O'na mor bir giysi giydirdiler; dikenlerden bir taç örüp başına geçirdiler. 18 “Selam, ey Yahudilerin Kralı!” diyerek O'nu selamlamaya başladılar. 19 Başına kamışla vuruyor, üzerine tükürüyor, diz çöküp önünde saygıyla eğiliyorlardı. 20 O'nunla alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler. Sonra çarmıha germek üzere O'nu dışarı götürdüler. 21 İskender ile Rufus'un babası Kireneli Simun kırdan gelmiş, oradan geçiyordu. İsa'nın çarmıhını taşısın diye Simun'u kendileriyle gitmeye zorladılar. 22 İsa'yı Golgota denilen yere götürdüler. Golgota, “Kafatası Yeri” demektir. 23 İçmesi için O'na mürle karışık şarap verdiler, ama İsa almadı. 24 O'nu çarmıha gerdiler; kim neyi alacak diye kura çekip giysilerini aralarında paylaştılar. 25 Vakit üçüncü saatti; O'nu çarmıha gerdiler. 26 Suçunu bildiren yazıda “YAHUDİLERİN KRALI” deniyordu. 27 O'nunla birlikte, biri sağında biri solunda olmak üzere iki haydudu da çarmıha gerdiler. 28 Böylece, “Suçlularla bir sayıldı” diyen Kutsal Yazı yerine

gelmiş oldu. [29] Oradan geçenler başlarını sallayıp O'na sövüyor, şöyle diyorlardı: “Hah! Tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuran sen, [30] kendini kurtar da çarmıhtan aşağı in!” [31] Başkâhinler ile din bilginleri de kendi aralarında aynı biçimde alay edip şöyle diyorlardı: “Başkalarını kurtardı ama kendini kurtaramıyor. [32] İsrail'in Kralı Mesih şimdi çarmıhtan insin de görüp O'na iman edelim.” O'nunla birlikte çarmıha gerilenler de O'na hakaret ediyorlardı. [33] Altıncı saat gelince bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü; bu karanlık dokuzuncu saate kadar sürdü. [34] Dokuzuncu saatte İsa yüksek sesle, “Eloi, Eloi, lama sabaktani?” diye haykırdı. Bu söz, “Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?” demektir. [35] Orada duranlardan bazıları bunu işitince, “Bakın, İlyas'ı çağırıyor” dediler. [36] Biri koştu, bir süngeri sirkeyle doldurup bir kamışın ucuna taktı ve O'na içirdi. “Bırakın,” dedi, “İlyas gelip O'nu indirecek mi, görelim.” [37] İsa yüksek sesle bağırdı ve ruhunu teslim etti. [38] Tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya kadar yırtılıp ikiye ayrıldı. [39] İsa'nın karşısında duran yüzbaşı, O'nun böyle haykırarak son nefesini verdiğini görünce, “Bu adam gerçekten Tanrı'nın Oğlu'ydu!” dedi. [40] Uzaktan izleyen kadınlar da vardı; aralarında Mecdelli Meryem, küçük Yakup ile Yoses'in annesi Meryem ve Salome bulunuyordu. [41] İsa Celile'deyken bu kadınlar O'nun ardından gitmiş, O'na hizmet etmişlerdi. O'nunla birlikte Yeruşalim'e gelmiş başka birçok kadın da vardı. [42] Akşam olmuştu. O gün Hazırlık Günü, yani Şabat Günü'nden önceki gün olduğu için, [43] kurulun saygın bir üyesi olan ve kendisi de Tanrı'nın Egemenliği'ni bekleyen Aramatyalı Yusuf geldi. Cesaretini toplayıp Pilatus'un yanına girdi ve İsa'nın cesedini istedi. [44] Pilatus O'nun bu kadar çabuk ölmüş olmasına şaşırdı; yüzbaşıyı çağırtıp öleli çok olup olmadığını sordu. [45] Durumu yüzbaşıdan öğrenince cesedi Yusuf'a verdi. [46] Yusuf keten bir bez satın aldı. İsa'yı çarmıhtan indirip bu beze sardı ve kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı. Sonra mezarın girişine bir taş yuvarladı. [47] Mecdelli Meryem ile Yoses'in annesi Meryem, İsa'nın nereye konulduğunu gördüler.

16

[1] Şabat Günü geçince Mecdelli Meryem, Yakup'un annesi Meryem ve Salome, gidip İsa'nın bedenine sürmek için güzel kokulu baharatlar satın aldılar. [2] Haftanın ilk günü sabah çok erkenden, güneş doğunca mezara geldiler. [3] Aralarında, “Mezarın girişindeki taşı bizim için kim yuvarlayıp kaldıracak?” diye konuşuyorlardı. [4] Çünkü taş çok büyüktü. Başlarını kaldırıp baktıklarında taşın yana yuvarlanmış olduğunu gördüler. [5] Mezara girince, sağ tarafta beyaz bir giysi giymiş genç bir adamın oturduğunu gördüler ve şaşkına döndüler. [6] Adam onlara şöyle dedi: “Şaşırmayın. Çarmıha gerilmiş Nasıralı İsa'yı arıyorsunuz. O dirildi. Burada değil. İşte, onu koydukları yer!” [7] Ama gidin, öğrencilerine ve Petrus'a, ‘O sizden önce Celile'ye gidiyor. Size söylediği gibi onu orada göreceksiniz’ deyin.” [8] Kadınlar dışarı çıkıp mezardan kaçtılar; çünkü onları bir titreme ve şaşkınlık sarmıştı. Korktukları için kimseye bir şey söylemediler. [9] İsa, haftanın ilk günü sabah erkenden dirilince, önce, içinden yedi cin çıkardığı Mecdelli Meryem'e göründü. [10] Meryem de gidip onunla birlikte olanlara haber verdi. Onlar yas tutuyor, ağlıyorlardı. [11] İsa'nın yaşadığını ve Meryem'in onu görmüş olduğunu duyunca inanmadılar. [12] Bundan sonra İsa, kıra doğru yürüyen aralarından iki kişiye başka bir biçimde göründü. [13] Bu ikisi de gidip olanları ötekilere anlattılar; ama onlara da inanmadılar. [14] Daha sonra İsa, sofrada oturan on bir öğrenciye göründü; imansızlıkları ve yüreklerinin katılığı yüzünden onları azarladı. Çünkü dirildikten sonra kendisini görmüş olanlara inanmamışlardı. [15] Onlara şöyle dedi: “Bütün dünyaya gidin, Müjde'yi bütün yaratılışa duyurun. [16] İman edip vaftiz olan kurtulacak; iman etmeyense mahkûm olacak. [17] İman edenlere şu belirtiler eşlik edecek: benim adımla cinler çıkaracak, yeni dillerle konuşacaklar; [18] ellerine yılan alacaklar; öldürücü bir şey içseler bile bu onlara asla zarar vermeyecek. Ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek.” [19] Böylece Rab, onlarla konuştuktan sonra göğe alındı ve Tanrı'nın sağına oturdu. [20] Onlar da gidip her yerde Müjde'yi duyurdular. Rab onlarla birlikte çalışıyor, sözü ardından gelen belirtilerle doğruluyordu. Amin.

Luka

1

[1] Aramızda gerçekleşmiş olan olaylarla ilgili derli toplu bir anlatı kaleme almaya birçok kişi girişti. [2] Bunları, başlangıçtan beri gözleriyle tanık olmuş ve sözün hizmetkârları olan kişilerin bize aktardığı gibi yazdılar. [3] Saygıdeğer Teofilos, ben de her şeyi başından beri dikkatle izlediğim için, bunları sana sırasıyla yazmayı uygun gördüm. [4] Öyle ki, sana öğretilen şeylerin kesinliğini bilesin. [5] Yahudiye Kralı Hirodes'in günlerinde, Aviya bölüğünden Zekeriya adında bir kâhin vardı. Harun'un kızlarından bir kadınla evliydi; kadının adı Elizabet'ti. [6] İkisi de Tanrı'nın önünde doğru kişilerdi; Rab'bin bütün buyrukları ve kuralları uyarınca kusursuz yaşıyorlardı. [7] Ama çocukları yoktu; çünkü Elizabet kısırdı ve ikisinin de yaşı hayli ilerlemişti. [8] Zekeriya, bölüğünün sırası geldiğinde Tanrı'nın önünde kâhinlik görevini yapıyordu. [9] Kâhinlik geleneğine göre kura ona çıktı; Rab'bin tapınağına girip buhur yakacaktı. [10] Buhur yakma saatinde halk topluluğunun tamamı dışarıda dua ediyordu. [11] Rab'bin bir meleği ona göründü; buhur sunağının sağında duruyordu. [12] Zekeriya onu görünce sarsıldı, korkuya kapıldı. [13] Ama melek ona şöyle dedi: “Korkma, Zekeriya, çünkü duan işitildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak; onun adını Yuhanna koyacaksın.” [14] Sevinç ve coşku duyacaksın; onun doğumuna birçok kişi sevinecek. [15] Çünkü o, Rab'bin gözünde büyük olacak. Şarap ve sert içki içmeyecek. Annesinin rahminden başlayarak Kutsal Ruh'la dolu olacak. [16] İsrail halkından birçok kişiyi Tanrıları Rab'be döndürecek. [17] Rab'bin önünden, İlyas'ın ruhu ve gücüyle gidecek; babaların yüreklerini çocuklara döndürecek, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin bilgeliğine yöneltecek. Böylece Rab için hazırlanmış bir halk hazırlayacak.” [18] Zekeriya meleğe, “Bundan nasıl emin olabilirim? Çünkü ben yaşlı bir adamım, karımın da yaşı hayli ilerledi” dedi. [19] Melek ona şöyle karşılık verdi: “Ben, Tanrı'nın huzurunda duran Cebrail'im. Seninle konuşmak ve sana bu Müjde'yi bildirmek için gönderildim. [20] İşte, bunların gerçekleşeceği güne dek susacaksın, konuşamayacaksın. Çünkü sözlerime inanmadın; oysa bu sözler zamanı gelince gerçekleşecek.” [21] Bu arada halk Zekeriya'yı bekliyor, tapınakta gecikmesine şaşıyordu. [22] Zekeriya dışarı çıktığında onlarla konuşamadı. O zaman tapınakta bir görüm görmüş olduğunu anladılar. Kendisi onlara işaretler yapmaya devam ediyor, konuşamıyordu. [23] Görev günleri tamamlanınca evine gitti. [24] Bu günlerden sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay boyunca kendini gizleyerek şöyle dedi: [25] “Rab, insanlar arasındaki utancımı üzerimden kaldırmak için bana baktığı bu günlerde benim için bunu yaptı.” [26] Altıncı ayda melek Cebrail, Tanrı tarafından Celile'de Nasıra denilen bir kente gönderildi. [27] Davut'un soyundan Yusuf adında bir adamla nişanlanmış bir bakireye gönderildi. Bakirenin adı Meryem'di. [28] Melek onun yanına gelip şöyle dedi: “Sevin, ey çok lütuf görmüş olan! Rab seninledir. Kadınlar arasında kutsanmış olansın!” [29] Ama Meryem bu söz karşısında çok sarsıldı ve bu selamın ne anlama geldiğini düşünmeye başladı. [30] Melek ona şöyle dedi: “Korkma, Meryem, çünkü Tanrı'nın lütfunu buldun. [31] İşte, rahminde gebe kalacak ve bir oğul doğuracaksın. Onun adını İsa koyacaksın. [32] O büyük olacak ve Yüceler Yücesi'nin Oğlu diye anılacak. Rab Tanrı ona atası Davut'un tahtını verecek. [33] Yakup'un evi üzerinde sonsuza dek egemenlik sürecek; egemenliğinin sonu olmayacak.” [34] Meryem meleğe, “Bu nasıl olacak? Ben erkek yüzü görmedim ki” dedi. [35] Melek ona şöyle yanıt verdi: “Kutsal Ruh senin üzerine gelecek ve Yüceler Yücesi'nin gücü seni gölgesi altına alacak. Bunun için doğacak kutsal olana Tanrı'nın Oğlu denecek. [36] Bak, akraban Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır denilen bu kadın şimdi altıncı ayında. [37] Çünkü Tanrı'nın söylediği hiçbir şey imkânsız olmayacaktır.” [38] Meryem, “İşte, ben Rab'bin kuluyum. Bana sözün uyarınca olsun” dedi. Sonra melek yanından ayrıldı. [39] O günlerde Meryem kalkıp aceleyle dağlık bölgeye, Yahuda'nın bir kentine gitti. [40] Zekeriya'nın evine girip Elizabet'i selamladı. [41] Elizabet, Meryem'in selamını duyunca bebek rahminde sıçradı; Elizabet de Kutsal Ruh'la doldu. [42] Yüksek sesle şöyle dedi:

“Kadınlar arasında kutsanmış olansın, rahminin meyvesi de kutsanmıştır! 43 Rab'bimin annesinin bana gelmesi, bana nereden bu kadar büyük bir ayrıcalık oldu? 44 Çünkü bak, senin selamının sesi kulağıma ulaşır ulaşmaz bebek rahmimde sevinçle sıçradı! 45 Rab'den kendisine söylenen şeylerin gerçekleşeceğine iman eden kadına ne mutlu!” 46 Meryem şöyle dedi: “Canım Rab'bi yüceltir. 47 Ruhum, Kurtarıcım Tanrı'da sevinç buldu. 48 Çünkü kulunun alçaltılmış durumuna baktı. İşte, bundan böyle bütün kuşaklar bana kutsanmış diyecek. 49 Çünkü Güçlü Olan benim için büyük işler yaptı. Onun adı kutsaldır. 50 Kendisinden korkanlara merhameti kuşaktan kuşağa sürer. 51 Koluyla kudret gösterdi. Yüreklerinin düşünceleriyle gururlananları dağıttı. 52 Hükümdarları tahtlarından indirdi, alçak gönüllüleri yükseltti. 53 Açları iyi şeylerle doyurdu, zenginleri ise eli boş geri gönderdi. 54 Merhametini anımsayarak kulu İsrail'in yardımına yetişti. 55 Nitekim atalarımıza, İbrahim'e ve onun soyuna sonsuza dek böyle söylemişti.” 56 Meryem onun yanında yaklaşık üç ay kaldı, sonra evine döndü. 57 Elizabet'in doğum vakti geldi ve bir oğul doğurdu. 58 Komşuları ve akrabaları, Rab'bin ona büyük merhamet gösterdiğini duydular ve onunla birlikte sevindiler. 59 Sekizinci gün çocuğu sünnet etmeye geldiler. Ona babasının adıyla Zekeriya diyeceklerdi. 60 Ama annesi, “Hayır, adı Yuhanna olacak” dedi. 61 Ona, “Akrabaların arasında bu adla çağrılan kimse yok” dediler. 62 Sonra babasına işaretle çocuğa hangi adın verilmesini istediğini sordular. 63 Zekeriya bir yazı levhası istedi ve, “Adı Yuhanna'dır” diye yazdı. Hepsi şaştı kaldı. 64 O anda ağzı açıldı, dili çözüldü; konuşmaya başladı ve Tanrı'yı övdü. 65 Çevrede yaşayanların hepsini korku sardı. Bütün bu olaylar Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her yanında konuşuluyordu. 66 Bunu duyan herkes olanları yüreğine koyarak, “Acaba bu çocuk ne olacak?” diyordu. Çünkü Rab'bin eli onunla birlikteydi. 67 Babası Zekeriya Kutsal Ruh'la doldu ve şöyle peygamberlik etti: 68 “İsrail'in Tanrısı Rab'be övgüler olsun! Çünkü halkının yardımına geldi ve onlar için kurtuluş sağladı. 69 Kulu Davut'un evinden bizim için kurtuluş boynuzu yükseltti. 70 Eski çağlardan beri var olan kutsal peygamberlerinin ağzıyla söylediği gibi, 71 düşmanlarımızdan ve bizden nefret edenlerin hepsinin elinden kurtuluş sağladı. 72 Böylece atalarımıza merhamet göstermiş, kutsal antlaşmasını anımsamış oldu, 73 atamız İbrahim'e ant içtiği yemini de yerine getirmiş oldu. 74 Öyle ki, düşmanlarımızın elinden kurtarıldıktan sonra korkusuzca kendisine kulluk edelim, 75 yaşamımızın bütün günlerinde onun önünde kutsallık ve doğruluk içinde olalım. 76 Sen de, ey çocuk, Yüceler Yücesi'nin peygamberi diye anılacaksın. Çünkü Rab'bin önünden gidip onun yollarını hazırlayacaksın. 77 Halkına, günahlarının bağışlanmasıyla gelen kurtuluş bilgisini vereceksin. 78 Bütün bunlar Tanrımızın yürekten merhameti sayesindedir. Bu merhametle yücelerden doğan şafak bizi ziyaret edecek, 79 karanlıkta ve ölümün gölgesinde oturanlara ışık saçacak, ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltecek.” 80 Çocuk büyüyor, ruhça güçleniyordu. İsrail'in önüne çıkacağı güne kadar çöllerde kaldı.

2

1 O günlerde Sezar Augustus, bütün dünyada nüfus kaydı yapılmasını buyuran bir ferman çıkardı. 2 Bu ilk nüfus kaydı, Kirinius'un Suriye valiliği döneminde yapıldı. 3 Herkes kaydolmak için kendi kentine gitti. 4 Yusuf da Davut'un hanedanından ve soyundan olduğu için Celile'nin Nasıra kentinden çıkıp Yahudiye'ye, Davut'un kenti diye anılan Beytlehem'e gitti. 5 Amacı, kendisiyle evlenmek üzere nişanlandığı Meryem'le birlikte kaydolmaktı. Meryem hamileydi. 6 Onlar oradayken Meryem'in doğum vakti geldi. 7 Meryem ilk doğan oğlunu dünyaya getirdi. O'nu bezlere sarıp bir yemliğe yatırdı; çünkü handa onlara yer yoktu. 8 O yörede, kırda konaklayan ve geceleyin sürülerinin başında nöbet tutan çobanlar vardı. 9 Rab'bin bir meleği yanlarında durdu ve Rab'bin yüceliği çevrelerini aydınlattı. Çobanlar dehşete kapıldılar. 10 Melek onlara şöyle dedi: “Korkmayın! İşte size, bütün halka büyük sevinç verecek bir Müjde getiriyorum. 11 Bugün Davut'un kentinde sizin için bir Kurtarıcı doğdu. O, Rab olan Mesih'tir. 12 Sizin için işaret şudur: Bezlere sarılmış, yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız.” 13 Bir anda meleğin yanında, göksel ordudan büyük bir topluluk belirdi. Tanrı'yı överek şöyle diyorlardı: 14 “En yücelerde Tanrı'ya yücelik, yeryüzünde esenlik, insanlara iyi niyet olsun!” 15 Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekilince

çobanlar birbirlerine, “Hemen Beytlehem'e gidelim, Rab'bin bize bildirdiği bu olayı görelim” dediler. [16] Aceleyle gidip Meryem'le Yusuf'u buldular; bebek yemlikte yatıyordu. [17] Bunu görünce, bu çocukla ilgili kendilerine söylenen sözü her yana yaydılar. [18] Çobanların anlattıklarını duyan herkes şaşıp kaldı. [19] Meryem ise bütün bu sözleri saklıyor, yüreğinde derin derin düşünüyordu. [20] Çobanlar, işitip gördükleri her şey için Tanrı'yı yüceltip överek geri döndüler; her şey tıpkı kendilerine söylendiği gibiydi. [21] Sünnet için gereken sekiz gün dolunca çocuğa İsa adı verildi. Bu adı, O daha ana rahmine düşmeden önce melek koymuştu. [22] Musa'nın Yasası'na göre arınma günleri tamamlanınca, çocuğu Rab'be sunmak için Yeruşalim'e götürdüler. [23] Rab'bin Yasası'nda yazıldığı gibi: “Ana rahmini açan her erkek çocuk Rab'be kutsal sayılacak.” [24] Bir de Rab'bin Yasası'nda söylendiği üzere kurban sunacaklardı: “Bir çift kumru ya da iki güvercin yavrusu.” [25] Yeruşalim'de Şimon adında bir adam vardı. Doğru ve dindar bir adamdı; İsrail'in tesellisini bekliyordu ve Kutsal Ruh onun üzerindeydi. [26] Rab'bin Mesihi'ni görmeden ölmeyeceği, Kutsal Ruh aracılığıyla kendisine açıklanmıştı. [27] Şimon, Ruh'un yönlendirmesiyle tapınağa geldi. Anne babası, Yasa'nın öngördüğü âdeti yerine getirmek için çocuk İsa'yı içeri getirdiklerinde, [28] O'nu kucağına aldı, Tanrı'ya övgüler sunarak şöyle dedi: [29] “Efendim, verdiğin söz uyarınca artık kulunu esenlikle salıveriyorsun; [30] Çünkü gözlerim senin kurtuluşunu gördü. [31] Sen bu kurtuluşu bütün halkların gözü önünde hazırladın. [32] O, uluslara aydınlanma getiren bir ışık ve senin halkın olan İsrail'in yüceliğidir.” [33] Yusuf'la çocuğun annesi, O'nun hakkında söylenenlere hayret ediyorlardı. [34] Şimon onları kutsadı, sonra çocuğun annesi Meryem'e şöyle dedi: “Bak, bu çocuk İsrail'de birçok kişinin düşüşü ve yükselişi için ve karşı çıkılacak bir belirti olmak üzere belirlenmiştir. [35] Evet, senin canını da bir kılıç delip geçecek. Böylece birçok yüreğin düşünceleri açığa çıkacak.” [36] Aşer oymağından Fanuel'in kızı Hanna adında bir kadın peygamber de vardı. Hanna çok ilerlemiş bir yaştaydı. Genç kızlığından sonra kocasıyla yedi yıl yaşamış, [37] ardından yaklaşık seksen dört yıl dul kalmıştı. Tapınaktan hiç ayrılmaz, gece gündüz oruç tutup yakarışlarda bulunarak tapınırdı. [38] Tam o saatte oraya gelen Hanna, Rab'be şükretti ve Yeruşalim'de kurtuluşu bekleyen herkese O'ndan söz etti. [39] Rab'bin Yasası'nın gerektirdiği her şeyi yerine getirdikten sonra Celile'ye, kendi kentleri Nasıra'ya döndüler. [40] Çocuk büyüyor, ruhça güçleniyor ve bilgelikle doluyordu. Tanrı'nın lütfu O'nun üzerindeydi. [41] İsa'nın annesiyle babası her yıl Fısıh Bayramı'nda Yeruşalim'e giderdi. [42] İsa on iki yaşına gelince, bayram geleneği uyarınca Yeruşalim'e çıktılar. [43] Bayram günleri sona erip dönüş yoluna koyulduklarında, çocuk İsa Yeruşalim'de kaldı. Yusuf'la annesinin bundan haberi yoktu. [44] O'nu kafilenin içinde sanarak bir günlük yol gittiler. Sonra O'nu akrabalarının ve tanıdıklarının arasında aramaya başladılar. [45] Bulamayınca, O'nu araya araya Yeruşalim'e geri döndüler. [46] Üç gün sonra O'nu tapınakta buldular. Öğretmenlerin ortasında oturmuş, hem onları dinliyor hem de onlara sorular soruyordu. [47] O'nu dinleyen herkes, kavrayışına ve verdiği yanıtlara şaşkınlık içinde kalıyordu. [48] Anne babası O'nu görünce şaşkına döndüler. Annesi, “Oğlum, bize bunu neden yaptın? Bak, babanla ben kaygı içinde seni arayıp durduk” dedi. [49] İsa onlara, “Beni neden aradınız? Babamın evinde olmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?” dedi. [50] Ama onlar, kendilerine söylediği bu sözü anlamadılar. [51] İsa onlarla birlikte Nasıra'ya indi ve onlara itaat etti. Annesi bütün bu sözleri yüreğinde saklıyordu. [52] İsa bilgelikte ve boyca gelişiyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu.

3

[1] Sezar Tiberius'un egemenliğinin on beşinci yılıydı. Pontius Pilatus Yahudiye valisiydi; Hirodes Celile'nin, kardeşi Filipus İtureya ile Trahonitis bölgesinin, Lisanyas da Abilene'nin bölge yöneticisiydi. [2] Hannas ile Kayafa'nın başkâhinliği döneminde Tanrı'nın sözü, çölde bulunan Zekeriya oğlu Yahya'ya geldi. [3] Yahya, Şeria çevresindeki bütün bölgeye giderek günahların bağışlanması için tövbe vaftizini duyurdu. [4] Nitekim Peygamber Yeşaya'nın sözlerini içeren kitapta şöyle yazılmıştır: “Çölde haykıran birinin sesi, ‘Rabbin yolunu hazırlayın. Onun yollarını düzleştirin. [5] Her vadi doldurulacak. Her dağ ve tepe alçaltılacak. Eğri olan doğrulacak, engebeli yollar düzleşecek. [6] Bütün

insanlar Tanrı'nın kurtuluşunu görecek.'" [7] Yahya, vaftiz olmak için kendisine gelen kalabalıklara şöyle dedi: "Ey engerek soyu! Gelecek gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı?" [8] Öyleyse tövbeye yaraşır meyveler verin. Kendi kendinize, 'Babamız İbrahim'dir' demeye kalkışmayın. Size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan bile çocuklar çıkarabilir! [9] Balta şimdiden ağaçların köküne dayanmış durumda. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır." [10] Kalabalıklar ona, "Öyleyse ne yapmalıyız?" diye sordu. [11] Yahya onlara, "İki giysisi olan, hiç olmayana versin; yiyeceği olan da aynısını yapsın" diye karşılık verdi. [12] Vergi görevlileri de vaftiz olmak için geldiler. Ona, "Öğretmen, biz ne yapmalıyız?" diye sordular. [13] Yahya onlara, "Sizin için belirlenen miktardan fazlasını almayın" dedi. [14] Askerler de ona, "Ya biz? Biz ne yapmalıyız?" diye sordular. Onlara şöyle dedi: "Zor kullanarak kimseden para sızdırmayın, kimseyi haksız yere suçlamayın. Ücretinizle yetinin." [15] Halk beklenti içindeydi; herkes yüreğinde, 'Acaba Mesih bu mu?' diye Yahya hakkında düşünüp duruyordu. [16] Yahya hepsine birden şöyle yanıt verdi: "Ben sizi suyla vaftiz ediyorum. Ama benden daha güçlü olan geliyor; ben onun sandaletlerinin bağını çözmeye bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek. [17] Elinde yabası var. Harman yerini iyice temizleyecek; buğdayı ambarına toplayacak, samanı ise sönmeyen ateşle yakacak." [18] Yahya daha başka birçok öğütle halka Müjde'yi duyurdu. [19] Ama Yahya, bölge yöneticisi Hirodes'i, kardeşinin karısı Hirodiya yüzünden ve yaptığı bütün öbür kötülükler yüzünden azarlayınca, [20] Hirodes bütün bunlara bir yenisini daha ekledi: Yahya'yı hapse attı. [21] Bütün halk vaftiz olduktan sonra İsa da vaftiz oldu. İsa dua ederken gök açıldı. [22] Kutsal Ruh, bedensel bir biçimde güvercin gibi onun üzerine indi. Gökten bir ses geldi: "Sen benim sevgili Oğlum'sun. Senden hoşnudum." [23] İsa öğretmeye başladığında otuz yaşlarındaydı. Sanıldığı gibi Yusuf oğlu, Eli oğlu, [24] Mattat oğlu, Levi oğlu, Melki oğlu, Yannay oğlu, Yusuf oğlu, [25] Mattatya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Esli oğlu, Nagay oğlu, [26] Maat oğlu, Mattatya oğlu, Semeyin oğlu, Yusuf oğlu, Yahuda oğlu, [27] Yohanan oğlu, Resa oğlu, Zerubbabel oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu, [28] Melki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmodam oğlu, Er oğlu, [29] Yose oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu, [30] Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yusuf oğlu, Yonan oğlu, Elyakim oğlu, [31] Melea oğlu, Menan oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, Davut oğlu, [32] İşay oğlu, Obed oğlu, Boaz oğlu, Salmon oğlu, Nahşon oğlu, [33] Amminadab oğlu, Aram oğlu, Hesron oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu, [34] Yakup oğlu, İshak oğlu, İbrahim oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu, [35] Serug oğlu, Reu oğlu, Peleg oğlu, Eber oğlu, Şelah oğlu, [36] Kenan oğlu, Arpakşad oğlu, Sam oğlu, Nuh oğlu, Lemek oğlu, [37] Metuşelah oğlu, Hanok oğlu, Yared oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu, [38] Enoş oğlu, Şit oğlu, Adem oğlu, Tanrı oğlu.

4

[1] İsa, Kutsal Ruh'la dolu olarak Şeria'dan döndü ve Ruh tarafından çöle götürüldü. [2] Orada kırk gün boyunca İblis tarafından denendi. O günlerde hiçbir şey yemedi. Günler tamamlanınca acıktı. [3] İblis ona, "Tanrı'nın Oğlu'ysan, şu taşa emret de ekmek olsun" dedi. [4] İsa ona şöyle karşılık verdi: "Şöyle yazılmıştır: 'İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, ama Tanrı'nın her sözüyle yaşar.'" [5] İblis onu yüksek bir dağa çıkarıp bir anda dünyanın bütün krallıklarını gösterdi. [6] İblis ona şöyle dedi: "Bütün bu yetkiyi ve bunların yüceliğini sana vereceğim. Çünkü bunlar bana teslim edildi, ben de dilediğime veririm. [7] Bunun için önümde tapınırsan, hepsi senin olacak." [8] İsa ona şöyle karşılık verdi: "Çekil önümden, Şeytan! Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Tanrın Rab'be tapınacak, yalnız O'na kulluk edeceksin.'" [9] İblis onu Yeruşalim'e götürdü, tapınağın tepesine çıkarıp şöyle dedi: "Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini buradan aşağı at. [10] Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Seni korumaları için meleklerine buyruk verecek.' [11] Ayrıca, 'Ayağın bir taşa çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaklar.'" [12] İsa ona şöyle karşılık verdi: "'Tanrın Rab'bi sınamayacaksın' denilmiştir." [13] İblis bütün denemeleri bitirince, başka bir zamana kadar onun yanından ayrıldı. [14] İsa, Ruh'un gücüyle Celile'ye döndü. Onunla ilgili haber bütün çevre bölgeye yayıldı. [15] Onların havralarında öğretiyor, herkes tarafından övülüyordu. [16] İsa, büyüdüğü yer olan Nasıra'ya geldi. Her zamanki gibi Şabat Günü havraya girdi ve okumak için ayağa kalktı. [17] Ona

Yeşaya peygamberin kitabı verildi. Kitabı açtı ve şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu: 18 “Rab'bin Ruhu üzerimdedir. Çünkü yoksullara Müjde'yi duyurmam için beni meshetti. Beni, yüreği kırık olanları iyileştirmeye, tutsaklara serbest bırakılacaklarını, körlere gözlerinin açılacağını bildirmeye, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmaya gönderdi; 19 Rab'bin kabul yılını ilan etmeye.” 20 Kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradaki herkesin gözü ona dikilmişti. 21 Onlara şöyle demeye başladı: “Bugün bu Kutsal Yazı, kulaklarınızın önünde yerine gelmiştir.” 22 Herkes onu onaylıyor, ağzından çıkan lütuf dolu sözlere şaşıyordu. “Bu, Yusuf'un oğlu değil mi?” diyorlardı. 23 İsa onlara şöyle dedi: “Kuşkusuz bana şu benzetmeyi söyleyeceksiniz: ‘Hekim, kendini iyileştir! Kefernahum'da yapıldığını duyduğumuz her şeyi burada da, kendi memleketinde yap.’” 24 Sonra şöyle dedi: “Size kesinlikle söylüyorum, hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul görmez. 25 Ama size gerçekten söylüyorum, İlyas'ın günlerinde, göğün üç yıl altı ay kapalı kaldığı ve bütün ülkede büyük bir kıtlık olduğu zaman, İsrail'de birçok dul kadın vardı. 26 İlyas bunların hiçbirine gönderilmedi; yalnızca Sayda ülkesindeki Sarefat'ta yaşayan dul bir kadına gönderildi. 27 Peygamber Elişa'nın zamanında İsrail'de birçok cüzamlı vardı. Yine de içlerinden hiçbiri temizlenmedi; yalnız Suriyeli Naaman temizlendi.” 28 Havradakilerin hepsi bu sözleri duyunca öfkeyle doldu. 29 Ayağa kalkıp onu kentin dışına sürdüler ve aşağı atmak için, kentlerinin kurulu olduğu tepenin yamacındaki uçuruma götürdüler. 30 Ama İsa onların arasından geçip yoluna gitti. 31 Celile'nin bir kenti olan Kefernahum'a indi. Şabat Günü onlara öğretiyordu. 32 Öğretişi karşısında şaşkına döndüler, çünkü sözü yetkiyleydi. 33 Havrada, içinde kirli bir cin ruhu olan bir adam vardı. Adam yüksek sesle bağırdı: 34 “Ah! Nasıralı İsa, bizimle ne işin var? Bizi yok etmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum: Sen Tanrı'nın Kutsalı'sın!” 35 İsa onu azarlayarak, “Sus ve onun içinden çık!” dedi. Cin, adamı ortalarına fırlattıktan sonra ona hiçbir zarar vermeden içinden çıktı. 36 Herkesi bir şaşkınlık aldı. Birbirlerine, “Bu nasıl söz? Kirli ruhlara yetkiyle ve güçle emrediyor, onlar da çıkıyor!” diyorlardı. 37 Onunla ilgili haber, çevre bölgenin her yanına yayıldı. 38 İsa havradan kalkıp Simun'un evine girdi. Simun'un kaynanası şiddetli bir ateş içindeydi. Kadın için İsa'ya yalvardılar. 39 İsa onun başucunda durup ateşi azarladı; ateş de onu bıraktı. Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etmeye başladı. 40 Güneş batarken herkes, çeşitli hastalıklara yakalanmış olanları İsa'ya getirdi. İsa da her birinin üzerine ellerini koyup onları iyileştirdi. 41 Birçok kişiden cinler de çıkıyor, “Sen Mesih, Tanrı'nın Oğlu'sun!” diye bağırıyordu. Ama İsa onları azarlıyor, konuşmalarına izin vermiyordu; çünkü onun Mesih olduğunu biliyorlardı. 42 Gün doğunca İsa oradan ayrılıp ıssız bir yere gitti. Kalabalıklar onu arıyor, yanına geliyor ve yanlarından ayrılmasın diye onu tutmaya çalışıyordu. 43 Ama İsa onlara, “Tanrı'nın Egemenliği'nin Müjdesi'ni öbür kentlere de duyurmam gerek. Çünkü ben bunun için gönderildim” dedi. 44 Celile havralarında vaaz ediyordu.

5

1 Halk, Tanrı'nın sözünü dinlemek için onun çevresini sararken, İsa Ginnesar Gölü'nün kıyısında duruyordu. 2 Göl kıyısında duran iki tekne gördü. Balıkçılar teknelerden inmiş, ağlarını yıkıyordu. 3 Teknelerden birine, Simun'un teknesine binerek ondan kıyıdan biraz açılmasını istedi. Sonra oturup kalabalıklara tekneden öğretti. 4 Konuşmasını bitirince Simun'a, “Derin sulara açıl, avlanmak için ağlarınızı salın” dedi. 5 Simun, “Efendi, bütün gece uğraştık, hiçbir şey tutamadık. Ama senin sözün üzerine ağı salacağım” diye karşılık verdi. 6 Bunu yapınca öyle çok balık yakaladılar ki ağları yırtılmaya başladı. 7 Öteki teknedeki ortaklarına işaret ederek gelip kendilerine yardım etmelerini istediler. Onlar da geldi; iki tekneyi de öylesine doldurdular ki tekneler batmaya başladı. 8 Bunu gören Simun Petrus, İsa'nın dizlerine kapanarak, “Rab, benden uzaklaş; çünkü ben günahkâr bir adamım” dedi. 9 Çünkü kendisi de yanındakilerin hepsi de yakaladıkları balık avı karşısında şaşkına dönmüştü. 10 Simun'un ortakları olan Zebedi oğulları Yakup ile Yuhanna da aynı şaşkınlık içindeydi. İsa Simun'a, “Korkma, bundan böyle insanları yakalayacaksın” dedi. 11 Tekneleri karaya çektikten sonra her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gittiler. 12 İsa kentlerden birindeyken, cüzamla kaplı bir adam vardı. Adam,

İsa'yı görünce yüzüstü yere kapandı ve “Rab, istersen beni temiz kılabilirsin” diye yalvardı. 13 İsa elini uzatıp ona dokundu; “İsterim, temiz ol!” dedi. Cüzzam o anda adamı bıraktı. 14 İsa ona bunu kimseye söylememesini buyurdu. “Ama git, kâhine görün ve onlara tanıklık olsun diye temizlenmen için Musa'nın buyurduğu sunuyu sun” dedi. 15 Ama İsa'yla ilgili haber daha da çok yayıldı. Büyük kalabalıklar, onu dinlemek ve hastalıklarından iyileşmek için bir araya geliyordu. 16 İsa ise ıssız yerlere çekilip dua ediyordu. 17 O günlerden birinde İsa öğretiyordu. Celile'nin, Yahudiye'nin ve Yeruşalim'in bütün köylerinden gelmiş Ferisilerle Yasa öğretmenleri de orada oturuyordu. Rab'bin gücü, iyileştirmek için onunla birlikteydi. 18 O sırada birkaç adam, felçli bir adamı sedyeyle getirdi. Onu içeri sokup İsa'nın önüne yatırmaya çalışıyorlardı. 19 Kalabalıktan ötürü onu içeri sokacak yol bulamayınca dama çıktılar; kiremitlerin arasından, sedyeyle birlikte onu ortaya, İsa'nın önüne indirdiler. 20 Onların imanını gören İsa, “Adam, günahların bağışlandı” dedi. 21 Din bilginleriyle Ferisiler, “Tanrı'ya küfreden bu adam kim? Günahları Tanrı'dan başka kim bağışlayabilir?” diye düşünmeye başladılar. 22 Onların düşüncelerini sezen İsa şöyle karşılık verdi: “Yüreklerinizde neden böyle şeyler düşünüyorsunuz?” 23 “Hangisi daha kolay? ‘Günahların bağışlandı’ demek mi, yoksa ‘Kalk, yürü’ demek mi?” 24 “Ama bilin ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisi vardır.” Sonra felçli adama, “Sana söylüyorum: Kalk, sedyeni al, evine git!” dedi. 25 Adam hemen onların gözü önünde ayağa kalktı, üzerinde yattığı şeyi aldı ve Tanrı'yı yücelterek evine gitti. 26 Hepsini şaşkınlık sardı; Tanrı'yı yücelttiler. Korkuya kapılarak, “Bugün şaşılası şeyler gördük” dediler. 27 Bu olaylardan sonra İsa dışarı çıktı. Vergi toplama yerinde oturan, Levi adında bir vergi görevlisi gördü. Ona, “Ardımdan gel!” dedi. 28 O da her şeyi bırakıp ayağa kalktı ve İsa'nın ardından gitti. 29 Levi, evinde İsa için büyük bir şölen verdi. Kalabalık bir vergi görevlisi topluluğu ve daha başkaları onlarla birlikte sofraya oturmuştu. 30 Ferisilerle onların din bilginleri, İsa'nın öğrencilerine söylenerek, “Neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz?” dediler. 31 İsa onlara şu karşılığı verdi: “Sağlıklı olanların hekime ihtiyacı yoktur, hastaların vardır.” 32 “Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.” 33 Ona, “Yahya'nın öğrencileri sık sık oruç tutup dua ediyor, Ferisilerin öğrencileri de öyle yapıyor; ama seninkiler yiyip içiyor” dediler. 34 İsa onlara, “Damat aralarındayken damadın dostlarına oruç tutturabilir misiniz?” dedi. 35 “Ama damadın aralarından alınacağı günler gelecek. O günlerde oruç tutacaklar.” 36 Onlara bir benzetme de anlattı: “Hiç kimse yeni bir giysiden bir parça kesip eski bir giysiye yamamaz. Yoksa hem yeniyi yırtmış olur hem de yeniden kesilen parça eskisine uymaz.” 37 “Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa yeni şarap tulumları patlatır; şarap dökülür, tulumlar da mahvolur.” 38 “Yeni şarap yeni tulumlara doldurulmalı; böylece ikisi de korunmuş olur.” 39 “Eski şarabı içen hiç kimse hemen yenisini istemez. Çünkü ‘Eskisi daha iyidir’ der.”

6

1 İlkinden sonraki ikinci Şabat Günü İsa ekin tarlalarının arasından geçiyordu. Öğrencileri başakları koparıyor, avuçlarında ovarak yiyorlardı. 2 Ferisilerden bazıları onlara, “Şabat Günü yapılması yasak olanı neden yapıyorsunuz?” dediler. 3 İsa onlara şu karşılığı verdi: “Davut'un, kendisi ve yanındakiler acıktığında ne yaptığını hiç okumadınız mı? 4 Tanrı'nın evine girip kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan sunu ekmeklerini aldı, yedi, yanındakilere de verdi.” 5 Sonra onlara, “İnsanoğlu Şabat Günü'nün Rabbi'dir” dedi. 6 Başka bir Şabat Günü İsa havraya girip öğretti. Orada sağ eli kurumuş bir adam vardı. 7 Din bilginleriyle Ferisiler, İsa'yı suçlayacak bir neden bulmak amacıyla, Şabat Günü iyileştirecek mi diye onu gözlüyorlardı. 8 Ama İsa onların düşüncelerini biliyordu. Eli kurumuş adama, “Kalk, ortaya geç” dedi. Adam da kalkıp orada durdu. 9 Bunun üzerine İsa onlara, “Size bir şey soracağım: Şabat Günü iyilik yapmak mı, kötülük yapmak mı yasaya uygundur? Can kurtarmak mı, can almak mı?” dedi. 10 Gözlerini hepsinin üzerinde gezdirdikten sonra adama, “Elini uzat” dedi. Adam elini uzattı ve eli öbürü gibi sapasağlam oldu. 11 Onlarsa öfkeyle doldular; İsa'ya ne yapabileceklerini aralarında konuşmaya başladılar. 12 O günlerde İsa dua etmek için dağa çıktı; bütün geceyi Tanrı'ya dua

ederek geçirdi. 13 Gün ağarınca öğrencilerini yanına
çağırdı, aralarından on iki kişi seçti; onlara elçi adını
da verdi: 14 Petrus adını verdiği Simun, onun kardeşi
Andreas, Yakup, Yuhanna, Filipus, Bartalmay, 15
Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Zelot diye anılan
Simun, 16 Yakup oğlu Yahuda ve sonradan hain olan
Yahuda İskariot. 17 İsa onlarla birlikte aşağı inip düz
bir yerde durdu. Öğrencilerinden oluşan büyük bir
kalabalık ile bütün Yahudiye'den, Yeruşalim'den, Sur
ve Sayda'nın deniz kıyısından gelen büyük bir halk
topluluğu da oradaydı. Onu dinlemek ve
hastalıklarından şifa bulmak için gelmişlerdi. 18 Pis
ruhların sıkıntıya soktuğu kişiler de gelmişti ve
iyileştiriliyorlardı. 19 Bütün kalabalık İsa'ya
dokunmaya çalışıyordu; çünkü ondan bir güç çıkıyor
ve herkesi iyileştiriyordu. 20 İsa gözlerini
öğrencilerine çevirip şöyle dedi: “Ne mutlu size, ey
yoksullar! Çünkü Tanrı'nın Egemenliği sizindir. 21 Ne
mutlu size, şimdi aç olanlar! Çünkü doyurulacaksınız.
Ne mutlu size, şimdi ağlayanlar! Çünkü güleceksiniz.
22 İnsanlar İnsanoğlu uğruna sizden nefret ettiğinde,
sizi dışladığında, size hakaret ettiğinde ve adınızı
kötü diye reddettiğinde ne mutlu size! 23 O gün
sevinin, sevinçten zıplayın! İşte, gökte ödülünüz
büyüktür; çünkü onların ataları peygamberlere de
aynısını yaptılar. 24 “Ama vay hâlinize, ey zenginler!
Çünkü tesellinizi almış bulunuyorsunuz. 25 Vay
hâlinize, ey şimdi tok olanlar! Çünkü acıkacaksınız.
Vay hâlinize, ey şimdi gülenler! Çünkü yas tutacak,
ağlayacaksınız. 26 Herkes sizden övgüyle söz ettiğinde
vay hâlinize! Çünkü onların ataları sahte
peygamberlere de aynısını yaptılar. 27 “Ama dinleyen
sizlere söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden
nefret edenlere iyilik yapın, 28 size lanet edenleri
kutsayın, size kötü davrananlar için dua edin. 29 Bir
yanağına vurana öbürünü de çevir; üstlüğünü
alandan gömleğini de esirgeme. 30 Senden isteyen
herkese ver; malını alandan onu geri isteme. 31
“İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz
de onlara aynen öyle davranın. 32 Sizi sevenleri
severseniz, bunun size ne yararı var? Çünkü
günahkârlar bile kendilerini sevenleri sever. 33 Size
iyilik yapanlara iyilik yaparsanız, bunun size ne
yararı var? Çünkü günahkârlar bile aynısını yapar. 34
Geri almayı umduğunuz kişilere ödünç verirseniz,
bunun size ne yararı var? Günahkârlar da aynı
miktarı geri almak için günahkârlara ödünç verir. 35
Ama siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın ve hiçbir
karşılık beklemeden ödünç verin. O zaman ödülünüz
büyük olacak ve Yüceler Yücesi'nin çocukları
olacaksınız. Çünkü O, nankörlere ve kötülere karşı
iyilikle davranır. 36 “Babanız merhametli olduğu gibi,
siz de merhametli olun. 37 Yargılamayın, siz de
yargılanmayacaksınız. Mahkûm etmeyin, siz de
mahkûm edilmeyeceksiniz. Serbest bırakın, siz de
serbest bırakılacaksınız. 38 “Verin, size de verilecek.
Size iyice bastırılmış, silkelenmiş, taşacak kadar dolu
bir ölçekle verilecek. Çünkü hangi ölçekle ölçerseniz,
size de o ölçekle ölçülüp verilecek.” 39 İsa onlara bir
benzetme de anlattı: “Kör köre yol gösterebilir mi?
İkisi de çukura düşmez mi? 40 Öğrenci
öğretmeninden üstün değildir; ama tam yetiştirilen
herkes öğretmeni gibi olacaktır. 41 Neden kardeşinin
gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki kalası
fark etmezsin? 42 Kendi gözündeki kalası görmezken
kardeşine nasıl, ‘Kardeşim, izin ver de gözündeki
çöpü çıkarayım’ diyebilirsin? İkiyüzlü! Önce kendi
gözündeki kalası çıkar; o zaman kardeşinin
gözündeki çöpü çıkarmak için açıkça görebilirsin. 43
Çünkü çürük meyve veren iyi ağaç olmaz; iyi meyve
veren çürük ağaç da olmaz. 44 Her ağaç kendi
meyvesinden tanınır. İnsanlar dikenlerden incir
toplamaz, böğürtlen çalısından da üzüm toplamaz. 45
İyi insan, yüreğinin iyi hazinesinden iyi olanı çıkarır;
kötü insan da kötü hazinesinden kötü olanı çıkarır.
Çünkü ağız, yüreğin bolluğundan konuşur. 46 “Beni
neden, ‘Rab, Rab’ diye çağırıyorsunuz da
söylediklerimi yapmıyorsunuz? 47 Bana gelen,
sözlerimi işiten ve onları yerine getiren kişinin kime
benzediğini size göstereceğim. 48 O, ev yaparken
toprağı derin kazıp temeli kaya üzerine atan adama
benzer. Sel olunca akarsu o eve çarptı, ama onu
sarsamadı; çünkü ev kaya üzerine kurulmuştu. 49
Ama işitip de yerine getirmeyen kişi, temelsiz olarak
toprağın üzerine ev kuran adama benzer. Akarsu o
eve çarpınca ev hemen çöktü ve yıkımı büyük oldu.”

7

1 İsa halka söylediklerini bitirince Kefarnahum'a
girdi. 2 Bir yüzbaşının çok değer verdiği hizmetkârı
hasta düşmüş, ölmek üzereydi. 3 Yüzbaşı İsa'yı
duyunca Yahudilerin ileri gelenlerini ona gönderdi;

gelip hizmetkârını kurtarmasını rica ediyordu. [4] Onlar İsa'nın yanına gelince içtenlikle yalvardılar: “Bu adam, onun için bunu yapmana layıktır; [5] çünkü ulusumuzu seviyor, havramızı da bize o yaptırdı.” [6] İsa onlarla birlikte yola çıktı. Eve fazla uzak olmayan bir yere geldiğinde yüzbaşı ona birkaç dostunu gönderip şunu iletti: “Rab, kendini yorma; ben senin çatımın altına girmene layık değilim. [7] Bu yüzden sana gelmeye bile kendimi layık görmedim. Ama sen bir söz söyle, hizmetkârım iyileşir. [8] Çünkü ben de emir altında bir adamım; benim de emrimde askerler var. Birine ‘Git’ derim, gider; ötekine ‘Gel’ derim, gelir; hizmetkârıma ‘Şunu yap’ derim, yapar.” [9] İsa bunları duyunca adama hayran kaldı; dönüp ardından gelen kalabalığa, “Size şunu söyleyeyim, İsrail'de bile böyle büyük bir imanla karşılaşmadım” dedi. [10] Gönderilen kişiler eve döndüklerinde hasta hizmetkârı iyileşmiş buldular. [11] Bundan kısa bir süre sonra İsa, Nain adında bir kente gitti. Öğrencilerinden birçoğu ve büyük bir kalabalık da onunla birlikte gidiyordu. [12] Kent kapısına yaklaştığı sırada bir ölü dışarı taşınıyordu. Ölen, annesinin biricik oğluydu; kadın da bir duldu. Kent halkından büyük bir kalabalık kadının yanındaydı. [13] Rab kadını görünce ona acıdı ve ona, “Ağlama” dedi. [14] Yaklaşıp tabuta dokununca taşıyanlar durdu. “Delikanlı, sana söylüyorum, kalk!” dedi. [15] Ölü doğrulup oturdu ve konuşmaya başladı. İsa onu annesine teslim etti. [16] Herkesi bir korku sardı. “Aramızda büyük bir peygamber çıktı!” ve “Tanrı halkını ziyaret etti!” diyerek Tanrı'yı yücelttiler. [17] İsa'yla ilgili bu haber bütün Yahudiye'ye ve çevredeki bütün bölgeye yayıldı. [18] Yahya'nın öğrencileri bütün bu olup bitenleri ona anlattılar. [19] Yahya öğrencilerinden ikisini yanına çağırdı; “Gelecek olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?” diye sormaları için onları İsa'ya gönderdi. [20] Adamlar İsa'nın yanına gelip şöyle dediler: “Bizi sana Vaftizci Yahya gönderdi; ‘Gelecek olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?’ diye soruyor.” [21] Tam o sırada İsa birçok kişiyi hastalıklardan, illetlerden ve kötü ruhlardan kurtardı; birçok köre de görme yetisi verdi. [22] Sonra onlara şu karşılığı verdi: “Gidin, görüp duyduklarınızı Yahya'ya anlatın: Körlerin gözleri açılıyor, topallar yürüyor, cüzamlılar temiz kılınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriltiliyor ve yoksullara Müjde duyuruluyor. [23] Benim yüzümden sendeleyip düşmeyene ne mutlu!” [24] Yahya'nın gönderdikleri ayrılınca İsa kalabalıklara Yahya'yla ilgili konuşmaya başladı: “Çöle ne görmeye çıktınız? Rüzgârın salladığı bir kamış mı? [25] Peki, ne görmeye çıktınız? Yumuşak giysiler giymiş bir adam mı? Bakın, gösterişli giysiler giyip sefa içinde yaşayanlar kral saraylarında bulunur. [26] Öyleyse ne görmeye çıktınız? Bir peygamber mi? Evet, size şunu söyleyeyim: Peygamberden de üstün birini. [27] Hakkında şöyle yazılmış olan kişi odur: ‘İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; o, yolunu senin önünde hazırlayacak.’” [28] “Size şunu söyleyeyim: Kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha büyük bir peygamber yoktur; ama Tanrı'nın Egemenliği'nde en küçük olan ondan büyüktür.” [29] Yahya'nın vaftiziyle vaftiz olmuş olan bütün halk ve vergi tahsildarları bunu duyunca Tanrı'nın adil olduğunu kabul ettiler. [30] Ama Ferisiler ve din bilginleri, onun eliyle vaftiz olmayarak Tanrı'nın tasarısını reddettiler. [31] “Öyleyse bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Onlar neye benzer? [32] Çarşı meydanında oturan ve birbirlerine, ‘Size kaval çaldık, oynamadınız; ağıt yaktık, ağlamadınız’ diye seslenen çocuklara benziyorlar. [33] Çünkü Vaftizci Yahya geldiğinde ne ekmek yedi ne şarap içti; siz de ‘Onda cin var’ diyorsunuz. [34] İnsanoğlu ise yiyip içerek geldi; siz de ‘Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi tahsildarlarının ve günahkârların dostu!’ diyorsunuz. [35] Bilgelik, bütün çocukları tarafından doğrulanır.” [36] Ferisilerden biri İsa'yı yemeğe çağırdı. İsa da Ferisi'nin evine girip sofraya oturdu. [37] O kentte günahkâr bir kadın vardı. İsa'nın Ferisi'nin evinde sofrada olduğunu öğrenince kaymaktaşından bir kap içinde güzel kokulu yağ getirdi. [38] Arkasında, ayaklarının dibinde durmuş ağlıyordu. Gözyaşlarıyla İsa'nın ayaklarını ıslatmaya başladı; sonra saçlarıyla sildi, ayaklarını öptü ve güzel kokulu yağı sürdü. [39] İsa'yı çağırmış olan Ferisi bunu görünce içinden, ‘Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve nasıl biri olduğunu, günahkâr olduğunu anlardı’ dedi. [40] İsa ona, “Simun, sana söyleyecek bir sözüm var” dedi. O da, “Söyle, Öğretmenim” dedi. [41] “Bir alacaklının iki borçlusu vardı. Biri ona beş yüz dinar, öbürü elli dinar borçluydu. [42] Ödeyecek güçleri olmayınca ikisinin de borcunu bağışladı. Öyleyse hangisi onu daha çok sevecek?” [43] Simun, “Sanırım, kendisine daha çok bağışlanan” diye yanıt verdi. İsa ona,

“Doğru karar verdin” dedi. 44 Sonra kadına dönerek Simun'a şöyle dedi: “Bu kadını görüyor musun? Senin evine girdim, ayaklarım için bana su vermedin. Oysa o, ayaklarımı gözyaşlarıyla ıslattı, saçlarıyla sildi. 45 Sen beni öpmedin; ama bu kadın içeri girdiğimden beri ayaklarımı öpmeye ara vermedi. 46 Sen başıma yağ sürmedin; ama o, ayaklarıma güzel kokulu yağ sürdü. 47 Bu yüzden sana şunu söyleyeyim: Onun çok olan günahları bağışlandı; çünkü o çok sevdi. Ama kendisine az bağışlanan, az sever.” 48 Sonra kadına, “Günahların bağışlandı” dedi. 49 Sofrada onunla birlikte oturanlar içlerinden, ‘Günahları bile bağışlayan bu adam kim?’ demeye başladılar. 50 İsa kadına, “İmanın seni kurtardı. Esenlikle git” dedi.

8

1 Bundan kısa bir süre sonra İsa, Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurup Müjde'yi yayarak kent kent, köy köy dolaşmaya başladı. Onikiler de O'nunla birlikteydi. 2 Kötü ruhlardan ve hastalıklardan kurtulmuş bazı kadınlar da vardı: İçinden yedi cin çıkmış olan ve Mecdelli diye anılan Meryem, 3 Hirodes'in kâhyası Kuzas'ın karısı Yoanna, Suzanna ve daha birçok kadın. Bunlar, kendi mallarıyla onlara hizmet ediyordu. 4 Büyük bir kalabalık toplanmış, her kentten insanlar İsa'ya geliyordu. O zaman İsa onlara bir benzetme anlattı: 5 “Çiftçinin biri tohumunu ekmeye çıktı. Ekerken tohumların kimi yol kenarına düştü; ayak altında çiğnendi, gökteki kuşlar da onları yiyip bitirdi. 6 Kimi tohumlar kayanın üzerine düştü; filiz verir vermez kurudu, çünkü hiç nem yoktu. 7 Kimi de dikenlerin arasına düştü; dikenler tohumlarla birlikte büyüyüp onları boğdu. 8 Kimi tohumsa iyi toprağa düştü; büyüdü ve yüz kat ürün verdi.” İsa bunları söylerken, “İşitmek için kulağı olan işitsin!” diye seslendi. 9 Öğrencileri O'na, “Bu benzetmenin anlamı nedir?” diye sordular. 10 İsa şöyle dedi: “Tanrı'nın Egemenliği'nin sırlarını bilmek size verildi; ötekilere ise her şey benzetmelerle anlatılıyor. Öyle ki, ‘Baksalar da görmesinler, duysalar da anlamasınlar.’ 11 Benzetmenin anlamı şudur: Tohum, Tanrı'nın sözüdür. 12 Yol kenarındakiler sözü işitenlerdir; ama sonra İblis gelir, iman edip kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alıp götürür. 13 Kayanın üzerindekiler, işittiklerinde sözü sevinçle kabul edenlerdir; ama kökleri olmadığından bir süre iman eder, sınanma zamanında ise vazgeçerler. 14 Dikenlerin arasına düşenler, sözü işitenlerdir; ama yollarına devam ederken yaşamın kaygıları, zenginlikleri ve zevkleri içinde boğulur, olgun ürün veremezler. 15 İyi topraktakiler ise sözü dürüst ve iyi bir yürekle işitip sımsıkı tutanlardır; bunlar sabırla ürün verir. 16 “Hiç kimse kandil yakıp onu bir kabın altına kapatmaz ya da yatağın altına koymaz. Tersine, içeri girenler ışığı görsün diye onu kandilliğe koyar. 17 Çünkü açığa çıkmayacak gizli hiçbir şey yoktur; bilinmeyecek ve aydınlığa kavuşmayacak hiçbir sır da yoktur. 18 Bu nedenle nasıl dinlediğinize dikkat edin. Çünkü kimde varsa, ona verilecek; kimde yoksa, kendinde var sandığı bile elinden alınacak.” 19 İsa'nın annesiyle kardeşleri yanına geldi; ama kalabalıktan dolayı O'na yaklaşamadılar. 20 İsa'ya, “Annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seni görmek istiyorlar” diye haber verdiler. 21 Ama İsa onlara, “Benim annem ve kardeşlerim, Tanrı'nın sözünü işitip yerine getirenlerdir” diye karşılık verdi. 22 O günlerden birinde İsa öğrencileriyle birlikte bir tekneye bindi. Onlara, “Gölün karşı yakasına geçelim” dedi. Böylece göle açıldılar. 23 Onlar yol alırken İsa uyuyakaldı. Gölün üzerine bir fırtına indi; tekne tehlikeli biçimde su almaya başladı. 24 Gidip İsa'yı uyandırdılar; “Efendimiz, Efendimiz, ölüyoruz!” dediler. İsa uyanıp rüzgârı ve azgın suları azarladı; bunlar dindi ve ortalık sakinleşti. 25 İsa onlara, “İmanınız nerede?” dedi. Onlar korku ve şaşkınlık içinde birbirlerine, “Bu kim ki rüzgârlara ve sulara bile buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor?” dediler. 26 Celile'nin karşısında bulunan Gadaralıların bölgesine vardılar. 27 İsa karaya çıktığında, kentten bir adam O'nu karşıladı. Uzun zamandır cinlere tutulmuş olan bu adam giysi giymez, evde de oturmaz, mezarlarda yaşardı. 28 Adam İsa'yı görünce çığlık atarak önünde yere kapandı ve yüksek sesle şöyle dedi: “Ey İsa, Yüceler Yücesi Tanrı'nın Oğlu, seninle benim aramda ne var? Sana yalvarırım, bana acı çektirme!” 29 Çünkü İsa kötü ruha adamın içinden çıkmasını buyuruyordu. Kötü ruh adamı sık sık ele geçirirdi. Adam gözetim altında tutulur, zincirler ve kösteklerle bağlanırdı; ama bağlarını koparır, cin tarafından ıssız yerlere

sürülürdü. [30] İsa ona, “Adın ne?” diye sordu. O da “Lejyon” dedi. Çünkü içine birçok cin girmişti. [31] Cinler, kendilerine dipsiz derinliğe gitmelerini buyurmaması için İsa'ya yalvarıyorlardı. [32] Orada, dağda otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. Cinler, domuzların içine girmelerine izin vermesi için İsa'ya yalvardılar. O da izin verdi. [33] Cinler adamdan çıkıp domuzların içine girdi. Sürü dik yamaçtan aşağı hızla inip göle döküldü ve boğuldu. [34] Domuzları güdenler olup biteni görünce kaçtılar; olanları kentte ve kırsalda anlattılar. [35] Halk olup biteni görmeye çıktı. İsa'nın yanına geldiklerinde, cinlerden kurtulan adamı giyinmiş ve aklı başında bir halde İsa'nın ayakları dibinde otururken buldular ve korktular. [36] Olayı görenler, cinlere tutulmuş adamın nasıl kurtulduğunu onlara anlattı. [37] Gadaralıların bölgesindeki bütün halk, çok korktukları için İsa'dan yanlarından ayrılmasını istedi. İsa da tekneye binip geri döndü. [38] Cinlerden kurtulan adamsa O'nunla birlikte gitmek için yalvarıyordu. Ama İsa şu sözlerle onu geri gönderdi: [39] “Evine dön ve Tanrı'nın senin için yaptığı büyük işleri anlat.” Adam da gidip İsa'nın kendisi için yaptığı büyük işleri bütün kentte duyurdu. [40] İsa geri döndüğünde kalabalık O'nu karşıladı; çünkü hepsi O'nu bekliyordu. [41] O sırada Yair adında bir adam çıkageldi; kendisi havra yöneticisiydi. İsa'nın ayaklarına kapanıp evine gelmesi için yalvardı. [42] Çünkü on iki yaşlarında biricik kızı ölmek üzereydi. İsa yoldayken kalabalık O'nu dört bir yandan sıkıştırıyordu. [43] On iki yıldır kanaması olan, bütün geçimini hekimlere harcadığı halde hiçbirinin iyileştiremediği bir kadın, [44] arkadan yaklaşıp İsa'nın giysisinin püskülüne dokundu; kanaması o anda kesildi. [45] İsa, “Bana kim dokundu?” dedi. Herkes inkâr edince Petrus ve yanındakiler, “Efendimiz, kalabalık seni her yandan sıkıştırıp itiyor; sen ise ‘Bana kim dokundu?’ diyorsun” dediler. [46] Ama İsa, “Biri bana dokundu; çünkü içimden bir güç çıktığını fark ettim” dedi. [47] Kadın, fark edilmeden kalamayacağını anlayınca titreyerek geldi ve İsa'nın önünde yere kapandı. O'na neden dokunduğunu ve nasıl o anda iyileştiğini bütün halkın önünde anlattı. [48] İsa ona, “Kızım, cesur ol. İmanın seni iyileştirdi. Esenlikle git” dedi. [49] İsa daha konuşurken havra yöneticisinin evinden biri geldi. Yöneticiye, “Kızın öldü, Öğretmen'i artık yorma” dedi. [50] Ama bunu işiten İsa ona, “Korkma, yalnız iman et, kızın iyileşecek” dedi. [51] İsa eve vardığında Petrus, Yuhanna, Yakup ve çocuğun annesiyle babası dışında hiç kimsenin içeri girmesine izin vermedi. [52] Herkes ağlıyor, onun için yas tutuyordu. İsa, “Ağlamayın, o ölmedi, uyuyor” dedi. [53] Kızın öldüğünü bildiklerinden İsa'yla alay ettiler. [54] Ama İsa hepsini dışarı çıkardı; kızın elini tutup ona, “Çocuğum, kalk!” diye seslendi. [55] Kızın ruhu geri geldi ve kız hemen ayağa kalktı. İsa, kıza yiyecek bir şey verilmesini buyurdu. [56] Annesiyle babası hayretler içinde kaldı. Ama İsa, olup biteni kimseye anlatmamalarını onlara buyurdu.

9

[1] İsa Onikiler'i yanına çağırdı; onlara bütün cinler üzerinde güç ve yetki verdi, hastalıkları iyileştirme gücü de verdi. [2] Onları Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurmaya ve hastaları iyileştirmeye gönderdi. [3] Onlara şöyle dedi: “Yolculuk için yanınıza hiçbir şey almayın; ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne para alın. Yanınızda iki gömlek de olmasın. [4] Hangi eve girerseniz orada kalın; yola yine oradan çıkın. [5] Sizi kabul etmeyenler olursa, o kentten ayrılırken onlara karşı bir tanıklık olsun diye ayaklarınızın tozunu bile silkin.” [6] Onlar da yola çıktılar; köy köy dolaşarak Müjde'yi duyurdular, her yerde hastaları iyileştirdiler. [7] Bölge yöneticisi Hirodes, İsa'nın yaptığı bütün bunları duyunca iyice şaşırıp kaldı. Çünkü kimileri Yahya'nın ölümden dirildiğini söylüyordu; [8] kimileri İlyas'ın göründüğünü, başkaları da eski peygamberlerden birinin dirildiğini söylüyordu. [9] Hirodes, “Yahya'nın başını ben kestirdim; peki hakkında böyle şeyler duyduğum bu adam kim?” dedi. Onu görmek istiyordu. [10] Elçiler geri döndüklerinde yaptıkları her şeyi İsa'ya anlattılar. İsa da onları yanına alıp Beytsayda denilen bir kentin ıssız bir yerine çekildi. [11] Ama kalabalıklar bunu öğrenince peşinden gittiler. İsa onları iyi karşıladı; onlara Tanrı'nın Egemenliği'nden söz etti, şifaya ihtiyacı olanları da iyileştirdi. [12] Gün sona ermek üzereydi. Onikiler gelip İsa'ya, “Kalabalığı gönder de çevredeki köylere ve çiftliklere gidip gecelesinler, yiyecek bulsunlar; çünkü burada ıssız bir yerdeyiz” dediler. [13] İsa onlara, “Onlara yiyeceği

siz verin” dedi. Öğrenciler, “Beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok. Yoksa gidip bütün bu halk için yiyecek mi satın alalım?” dediler. 14 Çünkü orada yaklaşık beş bin erkek vardı. İsa öğrencilerine, “Onları yaklaşık ellişer kişilik kümeler halinde oturtun” dedi. 15 Öğrenciler öyle yaptılar ve herkesi oturttular. 16 İsa beş ekmekle iki balığı aldı; gözlerini göğe kaldırarak onları kutsadı, böldü ve kalabalığın önüne koymaları için öğrencilere verdi. 17 Hepsi yiyip doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu topladılar. 18 İsa bir başına dua ediyordu; öğrencileri de yanındaydı. İsa onlara, “Halk ne diyor, ben kimmişim?” diye sordu. 19 Şöyle yanıtladılar: “Kimileri ‘Vaftizci Yahya’ diyor; kimileri ‘İlyas’ diyor, başkaları da eski peygamberlerden birinin dirildiğini söylüyor.” 20 İsa, “Ya siz ne diyorsunuz? Sizce ben kimim?” dedi. Petrus, “Sen Tanrı'nın Mesihi'sin” diye yanıtladı. 21 İsa onları sıkıca uyardı, bunu hiç kimseye söylememelerini buyurdu. 22 Şöyle dedi: “İnsanoğlu'nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginleri tarafından reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün diriltilmesi gerekir.” 23 Sonra hepsine şöyle dedi: “Biri ardımdan gelmek istiyorsa kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin. 24 Çünkü canını kurtarmak isteyen onu yitirecek; ama canını benim uğruma yitiren onu kurtaracak. 25 İnsan bütün dünyayı kazanıp da kendini yitirir ya da mahvederse, bunun ona ne yararı olur? 26 Kim benden ve sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da kendi yüceliğiyle, Baba'nın ve kutsal meleklerin yüceliğiyle geldiğinde o kişiden utanacaktır. 27 Size gerçeği söylüyorum: Burada duranlardan bazıları, Tanrı'nın Egemenliği'ni görmeden ölümü asla tatmayacak.” 28 Bu sözlerden yaklaşık sekiz gün sonra İsa, Petrus'u, Yuhanna'yı ve Yakup'u yanına aldı; dua etmek için dağa çıktı. 29 İsa dua ederken yüzünün görünümü değişti; giysileri göz kamaştıran bir beyazlığa büründü. 30 O sırada iki adam İsa'yla konuşuyordu; bunlar Musa ile İlyas'tı. 31 Yücelik içinde görünen bu iki adam, İsa'nın Yeruşalim'de gerçekleştirmek üzere olduğu ayrılışından söz ediyordu. 32 Petrus ile yanındakilerin gözleri uykuyla ağırlaşmıştı. Ama tam uyandıklarında İsa'nın yüceliğini ve yanında duran iki adamı gördüler. 33 İkisi İsa'nın yanından ayrılırken Petrus İsa'ya, “Efendimiz, iyi ki buradayız! Üç çadır kuralım: biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a” dedi. Ne söylediğinin farkında değildi. 34 Petrus bunları söylerken bir bulut gelip onları gölgeledi. Bulutun içine girerlerken korkuya kapıldılar. 35 Buluttan bir ses geldi: “Bu benim sevgili Oğlum'dur, onu dinleyin!” 36 Ses geldikten sonra İsa'nın tek başına kaldığı görüldü. Öğrenciler sustular; gördüklerinin hiçbirini o günlerde kimseye anlatmadılar. 37 Ertesi gün dağdan indiklerinde büyük bir kalabalık İsa'yı karşıladı. 38 Kalabalıktan bir adam şöyle seslendi: “Öğretmenim, yalvarırım oğluma bir bak! O benim biricik çocuğum. 39 Bakın, bir ruh onu yakalıyor; çocuk birden çığlık atıyor. Ruh, ağzından köpükler gelinceye dek onu sarsıyor; onu iyice hırpalayıp yakasını güç bela bırakıyor. 40 Onu kovmaları için öğrencilerine yalvardım ama kovamadılar.” 41 İsa şöyle karşılık verdi: “Ey imansız ve sapkın kuşak! Daha ne kadar sizinle kalacağım, size daha ne kadar katlanacağım? Oğlunu buraya getir.” 42 Çocuk daha gelirken cin onu yere çarptı, şiddetle sarstı. Ama İsa kötü ruhu azarladı; çocuğu iyileştirip babasına geri verdi. 43 Herkes Tanrı'nın görkemi karşısında hayrete düştü. Herkes İsa'nın yaptığı bütün bunlara şaşarken, İsa öğrencilerine şöyle dedi: 44 “Şu sözler kulaklarınıza iyice yerleşsin: İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek.” 45 Ama onlar bu sözü anlamadılar. Anlamamaları için bu söz onlardan gizlenmişti. Bu söz hakkında İsa'ya soru sormaya da korkuyorlardı. 46 Aralarında, hangisinin en büyük olduğu konusunda bir tartışma çıktı. 47 Yüreklerinden geçen düşünceyi bilen İsa, küçük bir çocuğu tutup yanı başına durdurdu 48 ve onlara şöyle dedi: “Kim bu küçük çocuğu benim adımla kabul ederse, beni kabul etmiş olur. Kim beni kabul ederse, beni göndereni kabul etmiş olur. Çünkü aranızda en küçük kim ise, büyük olan odur.” 49 Yuhanna, “Efendimiz, senin adınla cin kovan birini gördük; bizimle birlikte gelmediği için ona engel olduk” dedi. 50 İsa ona, “Engel olmayın! Çünkü bize karşı olmayan bizden yanadır” dedi. 51 Göğe alınacağı günler yaklaşınca İsa, kesin bir kararlılıkla yüzünü Yeruşalim'e çevirdi 52 ve önden haberciler gönderdi. Onlar da İsa için hazırlık yapmak üzere yola çıkıp Samiriyelilere ait bir köye girdiler. 53 Ama köy halkı onu kabul etmedi; çünkü yüzü Yeruşalim'e dönük yol alıyordu. 54 Öğrencilerinden Yakup'la Yuhanna bunu görünce, “Rab, ister misin, İlyas'ın yaptığı gibi buyruk verelim de gökten ateş inip onları yok etsin?”

dediler. [55] Ama İsa dönüp onları azarladı: “Siz nasıl bir ruhtan olduğunuzu bilmiyorsunuz. [56] Çünkü İnsanoğlu insanların canını yok etmeye değil, kurtarmaya geldi.” Sonra başka bir köye gittiler. [57] Yolda ilerlerken bir adam İsa'ya, “Rab, nereye gidersen git, senin ardından gelmek istiyorum” dedi. [58] İsa ona, “Tilkilerin ini, gökteki kuşların yuvası var; ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok” dedi. [59] Bir başkasına, “Ardımdan gel!” dedi. Ama adam, “Rab, izin ver de önce gidip babamı gömeyim” dedi. [60] İsa ona, “Bırak, ölüler kendi ölülerini gömsün. Sen git, Tanrı'nın Egemenliği'ni duyur” dedi. [61] Bir başkası da, “Rab, senin ardından gelmek istiyorum; ama önce izin ver, evimdekilerle vedalaşayım” dedi. [62] İsa ona, “Elini sabana koyup da geriye bakan hiç kimse Tanrı'nın Egemenliği'ne uygun değildir” dedi.

10

[1] Bu olaylardan sonra Rab yetmiş kişi daha görevlendirdi. Kendisinin gideceği her kente ve her yere onları ikişer ikişer önden gönderdi. [2] Onlara şöyle dedi: “Hasat gerçekten bol, ama işçi az. Bunun için hasadın Rab'bine dua edin ki hasadına işçiler göndersin. [3] Haydi gidin! İşte, sizi kuzular gibi kurtların arasına gönderiyorum. [4] Yanınıza ne kese, ne torba, ne de çarık alın. Yolda kimseye selam vermeyin. [5] Hangi eve girerseniz, önce ‘Bu eve esenlik olsun’ deyin. [6] Orada esenlikten yana biri varsa, esenliğiniz onun üzerinde kalır; yoksa size geri döner. [7] O evde kalın; size verdiklerinden yiyin, için. Çünkü işçi ücretini hak eder. Evden eve taşınmayın. [8] Hangi kente girer de sizi kabul ederlerse, önünüze konulanı yiyin. [9] Orada bulunan hastaları iyileştirin ve onlara, ‘Tanrı'nın Egemenliği size yaklaştı’ deyin. [10] Ama hangi kente girer de sizi kabul etmezlerse, o kentin sokaklarına çıkıp şöyle deyin: [11] ‘Kentinizin üzerimize yapışan tozunu bile size karşı silkeliyoruz. Yine de şunu bilin: Tanrı'nın Egemenliği size yaklaştı.’ [12] Size şunu söyleyeyim: O gün Sodom'un hali, o kentin halinden daha katlanılır olacak. [13] “Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Çünkü sizde yapılan güçlü işler Sur ile Sayda'da yapılmış olsaydı, oralardakiler çoktan çula bürünüp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı. [14] Ama yargı günü Sur ile Sayda'nın hali, sizin halinizden daha katlanılır olacak. [15] Ve sen, ey Kefarnahum! Göğe kadar yükseltildin, ölüler diyarına kadar indirileceksin. [16] Sizi dinleyen beni dinlemiş olur; sizi reddeden beni reddetmiş olur. Beni reddeden de beni göndereni reddetmiş olur.” [17] Yetmişler sevinç içinde dönüp, “Rab, senin adınla cinler bile bize boyun eğiyor!” dediler. [18] İsa onlara şöyle dedi: “Şeytan'ın gökten şimşek gibi düştüğünü gördüm. [19] İşte size yılanları ve akrepleri çiğneme yetkisi, düşmanın bütün gücü üzerinde de yetki veriyorum. Hiçbir şey size asla zarar veremeyecek. [20] Yine de ruhların size boyun eğmesine sevinmeyin; adlarınızın gökte yazılı olmasına sevinin.” [21] Tam o saatte İsa Kutsal Ruh'ta sevinç duydu ve şöyle dedi: “Baba, göğün ve yerin Rab'bi! Bunları bilge ve anlayışlı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açıkladığın için sana şükrederim. Evet Baba, senin gözünde hoş olan buydu.” [22] Öğrencilerine dönerek şöyle dedi: “Babam her şeyi bana teslim etti. Oğul'un kim olduğunu Baba'dan başkası bilmez; Baba'nın kim olduğunu da Oğul'dan ve Oğul'un O'nu açıklamayı dilediği kişilerden başkası bilmez.” [23] Öğrencilerine dönüp özel olarak şöyle dedi: “Sizin gördüklerinizi gören gözlere ne mutlu! [24] Çünkü size şunu söyleyeyim: Nice peygamber, nice kral sizin gördüklerinizi görmek istedi ama göremedi; sizin işittiklerinizi işitmek istedi ama işitemedi.” [25] Derken bir Yasa uzmanı ayağa kalktı ve O'nu sınamak amacıyla, “Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?” diye sordu. [26] İsa ona, “Yasa'da ne yazıyor? Nasıl okuyorsun?” dedi. [27] Adam şöyle yanıt verdi: “Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin; komşunu da kendin gibi seveceksin.” [28] İsa ona, “Doğru yanıt verdin. Bunu yap, yaşayacaksın” dedi. [29] Ama adam kendini haklı çıkarmak isteyerek İsa'ya, “Komşum kim?” diye sordu. [30] İsa şöyle yanıt verdi: “Bir adam Yeruşalim'den Eriha'ya inerken haydutların eline düştü. Haydutlar onu soyup dövdüler, sonra yarı ölü halde bırakıp gittiler. [31] Rastlantı sonucu bir kâhin o yoldan iniyordu. Adamı görünce yolun öbür yanından geçip gitti. [32] Aynı şekilde bir Levili de o yere varıp adamı görünce yolun öbür yanından geçip gitti. [33] Ama yolculuk etmekte olan bir Samiriyeli, adamın bulunduğu yere geldi. Onu görünce yüreği

sızladı. 34 Yanına gitti, yaralarına yağ ve şarap dökerek sardı. Sonra adamı kendi hayvanına bindirip bir hana götürdü ve onunla ilgilendi. 35 Ertesi gün ayrılırken iki dinar çıkarıp hancıya verdi ve ‘Onunla ilgilen. Bundan fazla ne harcarsan, dönüşümde sana öderim’ dedi. 36 Sence bu üç kişiden hangisi, haydutların eline düşen adama komşu gibi davrandı?” 37 Adam, “Ona merhamet eden” dedi. Bunun üzerine İsa ona, “Git, sen de öyle yap” dedi. 38 Yollarına devam ederlerken İsa bir köye girdi. Marta adında bir kadın O'nu evine kabul etti. 39 Marta'nın Meryem adında bir kız kardeşi vardı. Meryem de İsa'nın ayaklarının dibine oturup O'nun sözünü dinliyordu. 40 Marta ise birçok işin telaşına kapılmıştı. İsa'nın yanına gelip, “Rab, kız kardeşimin beni işlerle tek başıma bıraktığını umursamıyor musun? Ona söyle de bana yardım etsin” dedi. 41 İsa ona şöyle karşılık verdi: “Marta, Marta! Sen birçok şey için kaygılanıp telaşlanıyorsun. 42 Oysa gerekli olan tek bir şey var. Meryem iyi payı seçti ve bu ondan alınmayacak.”

11

1 İsa bir yerde dua etmeyi bitirince öğrencilerinden biri ona, “Rab, Vaftizci Yahya'nın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi, bize de dua etmeyi öğret” dedi. 2 İsa onlara şöyle dedi: “Dua ettiğinizde şöyle deyin: ‘Göklerdeki Babamız, adın kutsal sayılsın. Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi yeryüzünde de isteğin olsun. 3 Gündelik ekmeğimizi bize her gün ver. 4 Günahlarımızı bağışla, çünkü bize borçlu olan herkesi biz de bağışlıyoruz. Bizi ayartıya götürme, ama bizi kötü olandan kurtar.’” 5 Onlara şöyle dedi: “Hanginiz gece yarısı bir arkadaşına gidip ona, ‘Arkadaş, bana üç ekmek ödünç ver, 6 çünkü yolculuktan bir arkadaşım bana geldi ve onun önüne koyacak hiçbir şeyim yok’ derse, 7 o da içeriden, ‘Beni rahatsız etme. Kapı artık kapalı, çocuklarım da benimle birlikte yatakta. Kalkıp sana verememe’ diye karşılık verir mi? 8 Size söylüyorum, arkadaşı olduğu için kalkıp vermese bile, adamın yüzsüzce ısrar etmesi yüzünden kalkıp ona ne kadar gerekiyorsa verecektir. 9 “Size söylüyorum: Dilemeye devam edin, size verilecektir. Aramaya devam edin, bulacaksınız. Kapıyı çalmaya devam edin, size açılacaktır. 10 Çünkü dileyen herkes alır. Arayan bulur. Kapıyı çalana açılır. 11 “Aranızda hangi baba, oğlu ekmek isterse ona taş verir? Ya da balık isterse, balığın yerine ona yılan verir? 12 Ya da yumurta isterse ona akrep verir? 13 Siz kötü insanlar, çocuklarınıza iyi armağanlar vermeyi biliyorsanız, göksel Babanız kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh'u çok daha fazla vermez mi?” 14 İsa dilsiz bir cini kovuyordu. Cin çıkınca dilsiz adam konuştu; kalabalıklar da şaşkınlık içinde kaldı. 15 Ama içlerinden bazıları, “Cinleri, cinlerin önderi Beelzebul aracılığıyla kovuyor” dedi. 16 Başka bazılarıysa onu sınayarak ondan gökten bir belirti istediler. 17 Ama o, düşüncelerini bilerek onlara şöyle dedi: “Kendi içinde bölünen her egemenlik yıkıma gider. Kendi içinde bölünen ev yıkılır. 18 Şeytan da kendi içinde bölünmüşse onun egemenliği nasıl ayakta durur? Çünkü benim cinleri Beelzebul aracılığıyla kovduğumu söylüyorsunuz. 19 Ben cinleri Beelzebul aracılığıyla kovuyorsam, sizin oğullarınız onları kimin aracılığıyla kovuyor? Bu nedenle yargıçlarınız onlar olacak. 20 Ama ben cinleri Tanrı'nın parmağıyla kovuyorsam, Tanrı'nın Egemenliği size ulaşmış demektir. 21 “Güçlü adam, tam silah kuşanmış durumda kendi evini koruyunca malları güvende olur. 22 Ama ondan daha güçlü biri saldırıp onu yendiğinde, onun güvendiği bütün silahlarını elinden alır ve çapulunu paylaştırır. 23 “Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle birlikte toplamayan dağıtır. 24 Kirli ruh insandan çıktıktan sonra dinlenmek arayarak kurak yerlerden geçer. Bulamayınca, ‘Çıktığım evime geri döneceğim’ der. 25 Geri gelince orayı süpürülmüş ve düzene konmuş bulur. 26 O zaman gider, kendisinden daha kötü yedi ruh daha alır; onlar da girip orada yaşar. O adamın son durumu ilk durumundan daha kötü olur.” 27 İsa bunları söylerken kalabalığın içinden bir kadın yüksek sesle ona, “Seni taşımış olan rahim ve emdiğin göğüsler kutsanmıştır!” dedi. 28 Ama o, “Asıl Tanrı'nın sözünü işitip onu tutanlar kutsanmıştır” dedi. 29 Kalabalıklar ona üşüşürken konuşmaya başladı: “Bu kuşak kötü bir kuşaktır. Belirti arıyor. Ama ona Yunus peygamberin belirtisinden başka belirti verilmeyecek. 30 Çünkü Yunus Ninovalılar için nasıl bir belirti olduysa, İnsanoğlu da bu kuşak için öyle olacak. 31 Güney Kraliçesi yargıda bu kuşağın adamlarıyla birlikte ayağa kalkacak ve onları suçlu

çıkaracak; çünkü Süleyman'ın bilgeliğini işitmek için dünyanın uçlarından geldi. İşte, burada Süleyman'dan daha büyük olan var. 32 Ninova adamları yargıda bu kuşakla birlikte ayağa kalkacak ve onu suçlu çıkaracak; çünkü Yunus'un vaazı üzerine tövbe ettiler. İşte, burada Yunus'tan daha büyük olan var. 33 “Hiç kimse kandil yaktıktan sonra onu mahzene ya da bir ölçeğin altına koymaz; içeri girenler ışığı görsün diye kandilliğe koyar. 34 Bedenin kandili gözdür. Bu nedenle gözün sağlamsa bütün bedenin de ışıkla dolu olur; ama gözün kötüyse bedenin de karanlıkla dolu olur. 35 Öyleyse, içindeki ışığın karanlık olup olmadığına dikkat et. 36 Bunun için bütün bedenin ışıkla dolu olup hiçbir yanı karanlık değilse, kandilin parlak ışığı seni aydınlattığında olduğu gibi, bedenin bütünüyle aydınlık olur.” 37 İsa konuşurken bir Ferisi onu kendisiyle birlikte yemek yemeye çağırdı. O da içeri girip sofraya oturdu. 38 Ferisi bunu görünce yemekten önce yıkanmamış olmasına şaştı. 39 Rab ona şöyle dedi: “Şimdi siz Ferisiler bardağın ve çanağın dışını temizliyorsunuz, ama içiniz açgözlülük ve kötülükle dolu. 40 Ey akılsızlar, dışı yaratan içi de yaratmadı mı? 41 Ama içtekileri sadaka olarak verin; işte, o zaman her şey sizin için temiz olur. 42 Ama vay size, Ferisiler! Çünkü nanenin, sedefotunun ve her çeşit otun ondalığını veriyorsunuz, ama adaleti ve Tanrı sevgisini göz ardı ediyorsunuz. Ötekini ihmal etmeden bunları yapmanız gerekirdi. 43 Vay size, Ferisiler! Çünkü havralardaki en iyi koltukları ve pazar yerlerinde selamlanmayı seviyorsunuz. 44 Vay size, din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü görünmeyen mezarlar gibisiniz; insanlar onların üzerinde yürür ama farkında olmazlar.” 45 Yasa uzmanlarından biri ona karşılık verip, “Öğretmen, bunları söylemekle bize de hakaret ediyorsun” dedi. 46 O da şöyle dedi: “Vay size, yasa uzmanları! Çünkü insanların omzuna taşınması zor yükler yüklüyorsunuz, ama siz kendiniz o yüklere bir parmağınızı bile sürmüyorsunuz. 47 Vay size! Çünkü peygamberlerin mezarlarını yapıyorsunuz, oysa onları sizin atalarınız öldürdü. 48 Böylece atalarınızın yaptıklarına tanıklık ediyor ve onları onaylıyorsunuz. Çünkü onları onlar öldürdü, mezarlarını da siz yapıyorsunuz. 49 Bu nedenle Tanrı'nın bilgeliği de şöyle dedi: ‘Onlara peygamberler ve elçiler göndereceğim; onların bazılarını öldürecek, bazılarına zulmedecekler, 50 öyle ki, dünyanın kuruluşundan beri dökülmüş olan bütün peygamberlerin kanının hesabı bu kuşaktan sorulsun; 51 Habil'in kanından, sunakla tapınak arasında can veren Zekeriya'nın kanına kadar.’ Evet, size söylüyorum, bunun hesabı bu kuşaktan sorulacak. 52 Vay size, yasa uzmanları! Çünkü bilgi anahtarını alıp götürdünüz. Kendiniz içeri girmediniz; girmekte olanlara da engel oldunuz.” 53 O bunları onlara söylerken din bilginleri ve Ferisiler korkunç biçimde öfkelenmeye ve onu birçok konuda sıkıştırmaya başladılar; 54 pusuya yatıp onu suçlayabilmek için ağzından çıkacak bir şeyi yakalamaya çalışıyorlardı.

12

1 Bu arada binlerce kişiden oluşan bir kalabalık toplanmıştı; öyle ki insanlar birbirini eziyordu. İsa önce öğrencilerine şöyle demeye başladı: “Ferisilerin mayasından, yani ikiyüzlülükten sakının.” 2 Örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. 3 Bu yüzden karanlıkta söylediklerinizaydınlıkta duyulacak, iç odalarda kulağa fısıldadıklarınız damların üstünden duyurulacak. 4 “Dostlarım, size söylüyorum: Bedeni öldüren, ama ondan sonra başka bir şey yapamayanlardan korkmayın.” 5 Kimden korkmanız gerektiğini size bildireyim: Öldürdükten sonra cehenneme atmaya yetkisi olandan korkun. Evet, size söylüyorum, ondan korkun. 6 “Beş serçe iki asaryona satılmıyor mu? Yine de Tanrı onların bir tanesini bile unutmaz.” 7 Sizinse başınızdaki saçlar bile tek tek sayılıdır. Bu yüzden korkmayın; siz birçok serçeden daha değerlisiniz. 8 “Size söylüyorum: İnsanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, İnsanoğlu da Tanrı'nın melekleri önünde kabul edecek.” 9 Ama insanların önünde beni inkâr eden, Tanrı'nın melekleri önünde inkâr edilecek. 10 İnsanoğlu'na karşı bir söz söyleyen herkes bağışlanacak; ama Kutsal Ruh'a küfredenler bağışlanmayacak. 11 Sizi havraların, yöneticilerin ve yetkililerin önüne çıkardıklarında, nasıl ya da ne yanıt vereceğinizi, ne söyleyeceğinizi düşünüp kaygılanmayın. 12 Çünkü Kutsal Ruh ne söylemeniz gerektiğini size o anda

öğretecek.” 13 Kalabalıktan biri İsa'ya, “Öğretmenim,
kardeşime söyle de mirası benimle paylaşsın” dedi. 14
İsa ona, “Ey insan, beni senin üzerine kim yargıç ya
da hakem atadı?” dedi. 15 Sonra onlara, “Dikkat edin!
Kendinizi açgözlülükten koruyun. Çünkü insanın
yaşamı, sahip olduğu malların çokluğuna bağlı
değildir” dedi. 16 Onlara şu benzetmeyi anlattı:
“Zengin bir adamın toprağı bol ürün verdi.” 17 Adam
içinden, ‘Ne yapacağım? Ürünümü depolayacak
yerim yok’ diye düşündü. 18 Sonra dedi ki: ‘Şunu
yapacağım: Ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini
yapacağım; bütün tahılımı ve mallarımı oraya
dolduracağım.’ 19 Canıma da, “Canım, yıllarca yetecek
kadar bol malın var; artık dinlen, ye, iç, sevin”
diyeceğim.’ 20 “Ama Tanrı ona, ‘Ey akılsız! Bu gece
canın senden istenecek. Hazırladıkların kimin
olacak?’ dedi.” 21 Kendisi için hazine biriktiren ama
Tanrı katında zengin olmayanın durumu işte budur.”
22 İsa öğrencilerine şöyle dedi: “Bu nedenle size
söylüyorum: Canınız için ne yiyeceğinizi, bedeniniz
için ne giyeceğinizi düşünüp kaygılanmayın.” 23 Can
yiyecekten, beden de giyecekten daha önemlidir. 24
Kargalara bakın: Ne ekerler ne biçerler; ne kilerleri
ne ambarları vardır. Ama Tanrı onları doyurur. Siz
kuşlardan ne kadar daha değerlisiniz! 25 Hangi
biriniz kaygılanmakla boyuna bir arşın katabilir? 26
Mademki en küçük şeyi bile yapamıyorsunuz, gerisi
için neden kaygılanıyorsunuz? 27 Zambakların nasıl
büyüdüğüne bakın: Ne çalışır ne iplik eğirirler. Ama
size şunu söyleyeyim: Bütün görkemi içindeki
Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. 28
Ey kıt imanlılar! Bugün var olup yarın fırına atılan kır
otunu Tanrı böyle giydiriyorsa, sizi çok daha iyi
giydirmez mi? 29 Siz de ne yiyeceğinizi, ne içeceğinizi
arayıp durmayın, kaygılanmayın. 30 Çünkü dünya
ulusları hep bunların peşinden koşar. Oysa Babanız
bunlara gereksiniminiz olduğunu bilir. 31 Siz
Tanrı'nın Egemenliğini arayın; bütün bunlar da size
verilecektir. 32 Korkmayın, küçük sürü! Çünkü
Babanız, Egemenliği size vermeyi uygun görmüştür.
33 Mallarınızı satıp muhtaçlara verin. Kendinize
eskimeyen keseler, göklerde tükenmeyen bir hazine
edinin; oraya hırsız yaklaşmaz, güve de onu yiyip
bitirmez. 34 Çünkü hazineniz neredeyse, yüreğiniz de
orada olacaktır. 35 “Kuşaklarınız belinizde bağlı,
kandilleriniz yanıyor olsun.” 36 Efendilerinin düğün
şöleninden dönmesini bekleyen, o gelip kapıyı
çaldığında hemen açan kişiler gibi olun. 37 Efendileri
geldiğinde uyanık bulduğu hizmetkârlara ne mutlu!
Size doğrusunu söyleyeyim, efendi kuşağını beline
bağlayacak, onları sofraya oturtacak ve gelip onlara
kendisi hizmet edecek. 38 Efendi gecenin ikinci ya da
üçüncü nöbetinde gelir de onları yine böyle bulursa,
o hizmetkârlara ne mutlu! 39 Ama şunu bilin: Ev
sahibi hırsızın hangi saatte geleceğini bilseydi uyanık
kalır, evine girilmesine izin vermezdi. 40 Siz de hazır
olun. Çünkü İnsanoğlu, beklemediğiniz bir saatte
gelecek.” 41 Petrus, “Rab, bu benzetmeyi bize mi
anlatıyorsun, yoksa herkese mi?” dedi. 42 Rab şöyle
dedi: “Efendisinin, ev halkına yiyecek paylarını
vaktinde vermek için onların başına atayacağı sadık
ve akıllı kâhya kimdir?” 43 Efendisi geldiğinde işini
böyle yaparken bulacağı o hizmetkâra ne mutlu! 44
Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi onu bütün
malının üzerine yetkili atayacak. 45 Ama o hizmetkâr
içinden, ‘Efendimin gelişi gecikiyor’ der de erkek ve
kadın hizmetkârları dövmeye, yiyip içip sarhoş
olmaya başlarsa, 46 o hizmetkârın efendisi
beklemediği bir günde, bilmediği bir saatte gelecek;
onu ikiye biçecek ve payını sadakatsizlerle birlikte
verecek. 47 Efendisinin isteğini bilip de
hazırlanmayan, onun isteğini yerine getirmeyen
hizmetkâr çok dayak yiyecek. 48 Ama bilmeden
dayağı hak eden şeyler yapan, az dayak yiyecek. Kime
çok verilmişse ondan çok istenecek; kime çok emanet
edilmişse ondan daha da fazlası istenecek. 49 “Ben
yeryüzüne ateş salmaya geldim; keşke bu ateş
şimdiden tutuşmuş olsaydı! 50 Ama benim vaftiz
olmam gereken bir vaftiz var; o gerçekleşinceye dek
içim öyle daralıyor ki! 51 Yeryüzüne esenlik getirmeye
mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size söylüyorum: Hayır,
tersine ayrılık getirmeye geldim. 52 Çünkü bundan
böyle bir evdeki beş kişi bölünmüş olacak: Üçü ikiye
karşı, ikisi üçe karşı olacak. 53 Bölünecekler: Baba
oğluna, oğul babasına karşı; anne kızına, kız
annesine karşı; kaynana gelinine, gelin de
kaynanasına karşı olacak.” 54 İsa kalabalıklara da
şöyle dedi: “Batıdan bir bulutun yükseldiğini görünce
hemen, ‘Sağanak geliyor’ dersiniz; öyle de olur.” 55
Güney rüzgârı esince, ‘Kavurucu bir sıcak olacak’
dersiniz; öyle olur. 56 Ey ikiyüzlüler! Yerin ve göğün
görünümünü yorumlamayı biliyorsunuz; nasıl oluyor
da bu zamanı yorumlayamıyorsunuz? 57 Neyin doğru
olduğuna neden kendiniz karar vermiyorsunuz? 58

Davacınla birlikte yöneticinin önüne giderken daha yoldayken ondan kurtulmak için elinden geleni yap. Yoksa seni yargıcın önüne sürükler; yargıç seni görevliye teslim eder, görevli de seni zindana atar. [59] Sana söylüyorum: Son meteliğini ödemeden oradan asla çıkamazsın.”

13

[1] Tam o sırada orada bulunan bazı kişiler İsa'ya, Pilatus'un kanlarını sundukları kurbanlarla karıştırdığı Celilelilerden söz ettiler. [2] İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Bu Celilelilerin böyle şeyler çekti diye öbür bütün Celilelilerden daha günahlı olduklarını mı sanıyorsunuz? [3] Size söylüyorum, hayır; ama tövbe etmezseniz hepiniz aynı şekilde yok olacaksınız. [4] Ya Şiloam'daki kule üzerlerine yıkılıp onları öldüren o on sekiz kişi? Onların Yeruşalim'de yaşayan bütün öbür insanlardan daha suçlu olduklarını mı sanıyorsunuz? [5] Size söylüyorum, hayır. Ama tövbe etmezseniz hepiniz aynı şekilde mahvolacaksınız.” [6] İsa şu benzetmeyi anlattı: “Bir adamın bağında dikili bir incir ağacı vardı. Gelip onda meyve aradı, ama bulamadı. [7] Bağcıya, ‘Bak, üç yıldır bu incir ağacında meyve aramaya geliyorum, ama bulamıyorum. Kes şunu! Toprağı neden boş yere işgal etsin?’ dedi. [8] Bağcı ona, ‘Efendim, onu bu yıl da bırak; çevresini kazıp gübre koyayım. [9] Meyve verirse iyi; vermezse ondan sonra kesersin.’” [10] İsa Şabat Günü havralardan birinde öğretiyordu. [11] İşte, on sekiz yıldır kendisini güçsüz bırakan bir ruh taşıyan bir kadın vardı. İki büklümdü, belini hiç doğrultamıyordu. [12] İsa onu görünce yanına çağırdı ve, “Kadın, hastalığından kurtuldun” dedi. [13] Ellerini onun üzerine koydu. Kadın o anda doğruldu ve Tanrı'yı yüceltti. [14] İsa'nın Şabat Günü şifa vermesine öfkelenen havra yöneticisi kalabalığa şöyle dedi: “Çalışmak için altı gün vardır. O hâlde o günlerde gelip şifa bulun, Şabat Günü'nde değil!” [15] Rab ona şöyle karşılık verdi: “İkiyüzlüler! Her biriniz Şabat Günü öküzünü ya da eşeğini ahırdan çözüp su içirmeye götürmez mi? [16] Şeytan'ın tam on sekiz yıldır bağlı tuttuğu, İbrahim'in kızı olan bu kadının da Şabat Günü bu bağdan çözülmesi gerekmez miydi?” [17] İsa bunları söyleyince, ona karşı gelenlerin hepsi utanca düştü. Bütün kalabalık ise onun yaptığı bütün görkemli işlere seviniyordu. [18] İsa şöyle dedi: “Tanrı'nın Egemenliği neye benzer? Onu neyle karşılaştırayım? [19] Bir adamın alıp kendi bahçesine ektiği hardal tanesine benzer. O da büyüdü, büyük bir ağaç oldu; göğün kuşları dallarında barındı.” [20] Yine şöyle dedi: “Tanrı'nın Egemenliği'ni neyle karşılaştırayım? [21] O, bir kadının alıp üç ölçek unun içine gizlediği mayaya benzer; sonunda hamurun tümü mayalandı.” [22] Kentleri ve köyleri dolaşıp öğreterek Yeruşalim'e doğru yoluna devam etti. [23] Biri ona, “Rab, kurtulanların sayısı az mı?” diye sordu. İsa onlara şöyle dedi: [24] “Dar kapıdan girmeye gayret edin. Çünkü size söylüyorum, birçokları girmeye çalışacak ama başaramayacak. [25] Ev sahibi kalkıp kapıyı kapattıktan sonra, siz dışarıda durup, ‘Rab, Rab, kapıyı aç bize!’ diyerek kapıyı çalmaya başlayacaksınız. O da size, ‘Sizi tanımıyorum, nereden olduğunuzu bilmiyorum’ diye karşılık verecek. [26] O zaman, ‘Senin önünde yiyip içtik, sen bizim sokaklarımızda öğrettin’ demeye başlayacaksınız. [27] O da şöyle diyecek: ‘Size söylüyorum, sizi tanımıyorum, nereden olduğunuzu bilmiyorum. Ey kötülük yapanlar, hepiniz çekilin önümden!’ [28] İbrahim'i, İshak'ı, Yakup'u ve bütün peygamberleri Tanrı'nın Egemenliği'nde, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüzde, orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacak. [29] İnsanlar doğudan, batıdan, kuzeyden ve güneyden gelip Tanrı'nın Egemenliği'nde sofraya oturacaklar. [30] İşte, sonuncu olan bazıları birinci, birinci olan bazıları da sonuncu olacak.” [31] Aynı gün bazı Ferisiler gelip İsa'ya, “Çık buradan, başka yere git; Hirodes seni öldürmek istiyor” dediler. [32] İsa onlara şöyle dedi: “Gidin, o tilkiye söyleyin: ‘Bakın, bugün ve yarın cinleri kovuyor, şifalar veriyorum; üçüncü gün işimi tamamlıyorum. [33] Ama bugün, yarın ve ertesi gün yoluma devam etmem gerek; çünkü bir peygamberin Yeruşalim'in dışında ölmesi düşünülemez.’ [34] “Yeruşalim, Yeruşalim! Peygamberleri öldüren, sana gönderilenleri taşlayan sen! Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi, ben de senin çocuklarını kaç kez toplamak istedim, ama siz istemediniz! [35] İşte, eviniz size ıssız bırakılıyor. Size söylüyorum, ‘Rab'bin adıyla gelen kutsanmıştır!’ diyeceğiniz zamana kadar beni görmeyeceksiniz.”

14

[1] Bir Şabat Günü İsa, Ferisilerin ileri gelenlerinden birinin evine yemeğe gitti. Oradakiler onu dikkatle gözlüyordu. [2] Karşısında, vücudu su toplamış bir adam vardı. [3] İsa Yasa uzmanlarıyla Ferisilere, “Şabat Günü iyileştirmek Yasa'ya uygun mu, değil mi?” dedi. [4] Onlarsa sessiz kaldılar. Bunun üzerine İsa adamı tutup iyileştirdi ve gönderdi. [5] Sonra onlara, “Aranızdan birinin oğlu ya da öküzü kuyuya düşse, Şabat Günü bile olsa onu hemen çıkarmaz mı?” dedi. [6] Bu sözlere hiçbir karşılık veremediler. [7] İsa, davetlilerin en iyi yerleri seçtiklerini fark edince onlara şu benzetmeyi anlattı: [8] “Biri seni düğün yemeğine çağırdığında en iyi yere oturma. Belki senden daha saygın biri de çağrılmıştır. [9] O zaman ikinizi de çağıran kişi gelip sana, ‘Yerini bu kişiye ver’ der. Sen de utanç içinde kalkar, en alttaki yere geçersin. [10] Bunun yerine, çağrıldığında git, en alttaki yere otur. Öyle ki seni çağıran geldiğinde sana, ‘Dostum, daha yukarı geç’ desin. O zaman seninle birlikte sofrada oturanların hepsinin önünde onurlandırılırsın. [11] Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecek.” [12] İsa kendisini çağırmış olana da şunları söyledi: “Bir öğle ya da akşam yemeği verdiğinde dostlarını, kardeşlerini, akrabalarını, zengin komşularını çağırma. Yoksa onlar da seni çağırır ve yaptığının karşılığını almış olursun. [13] Bunun yerine, şölen verdiğinde yoksulları, sakatları, topalları, körleri çağır. [14] O zaman kutsanmış olacaksın! Çünkü onların sana karşılık verecek bir şeyi yok; karşılığını doğruların dirilişinde alacaksın.” [15] Sofrada İsa'yla birlikte oturanlardan biri bunları duyunca ona, “Tanrı'nın Egemenliği'nde yemek yiyecek olana ne mutlu!” dedi. [16] İsa ona şöyle dedi: “Adamın biri büyük bir akşam yemeği hazırlayıp birçok kişiyi davet etti. [17] Yemek vakti gelince, davetlilere, ‘Buyurun, artık her şey hazır’ demesi için hizmetkârını gönderdi. [18] Ne var ki hepsi birden özür dilemeye başladı. Birincisi, ‘Bir tarla satın aldım, gidip görmem gerek. Rica ederim, beni mazur gör’ dedi. [19] Bir başkası, ‘Beş çift öküz satın aldım, gidip onları deneyeceğim. Rica ederim, beni mazur gör’ dedi. [20] Bir diğeri de, ‘Yeni evlendim, bu yüzden gelemem’ dedi. [21] Hizmetkâr dönüp bunları efendisine bildirdi. Buna öfkelenen evin efendisi hizmetkârına, ‘Çabuk çık, kentin caddelerini, sokaklarını dolaş; yoksulları, sakatları, körleri, topalları buraya getir’ dedi. [22] Hizmetkâr, ‘Efendim, buyruğun yerine getirildi, ama hâlâ yer var’ dedi. [23] Efendisi hizmetkârına şöyle dedi: ‘Yollara, çit boylarına çık; bulduklarını içeri gelmeye zorla ki evim dolsun. [24] Size şunu söyleyeyim: O davetlilerden hiçbiri benim akşam yemeğimden tatmayacak.’” [25] Büyük kalabalıklar onunla birlikte gidiyordu. İsa dönüp onlara şunları söyledi: [26] “Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, erkek ve kız kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz. [27] Kendi çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen, öğrencim olamaz. [28] Aranızda kule yapmak isteyen biri, işi bitirmeye yetecek parası olup olmadığını görmek için önce oturup maliyeti hesaplamaz mı? [29] Yoksa temeli attıktan sonra işi bitiremezse, bunu gören herkes onunla alay etmeye başlar. [30] ‘Bu adam yapmaya girişti ama bitiremedi’ derler. [31] Ya da hangi kral, başka bir kralla savaşa girmeden önce oturup, üzerine yirmi bin kişiyle gelene on bin kişiyle karşı koyup koyamayacağını hesaplamaz mı? [32] Karşı koyamayacaksa, öbürü daha uzaktayken bir elçi gönderip barış koşullarını sorar. [33] İşte bunun gibi, aranızdan her kim sahip olduğu her şeyden vazgeçmezse, öğrencim olamaz. [34] Tuz iyidir; ama yavanlaşıp tadını yitirirse, ona neyle tat verirsiniz? [35] Artık ne toprağa yarar ne gübre yığınına; dışarı atılır. İşitecek kulağı olan işitsin.”

15

[1] Bütün vergi görevlileri ve günahkârlar onu dinlemek için yanına geliyordu. [2] Ferisilerle din bilginleri, “Bu adam günahkârları kabul ediyor, onlarla birlikte yemek yiyor” diye söyleniyordu. [3] Onlara şu benzetmeyi anlattı: [4] “İçinizden hangi adam, yüz koyunu olup da onlardan birini kaybetse, doksan dokuzunu kırda bırakıp kaybolanı bulana kadar ardına düşmez? [5] Onu bulunca da sevinçle omuzlarına alır. [6] Eve gelince dostlarını ve komşularını çağırır; onlara, ‘Benimle birlikte sevinin, kaybolan koyunumu buldum!’ der. [7] Size şunu söyleyeyim: Aynı şekilde, gökte tövbe eden tek bir

günahkâr için duyulacak sevinç, tövbeye ihtiyacı olmayan doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha büyüktür. 8 Ya da hangi kadın, on drahmisi olup da birini kaybetse, kandil yakıp evi süpürmez, onu bulana kadar dikkatle aramaz? 9 Onu bulunca da dostlarını ve komşularını çağırır; 'Benimle birlikte sevinin, kaybettiğim drahmiyi buldum' der. 10 Size şunu söyleyeyim: Aynı şekilde, tövbe eden tek bir günahkâr için Tanrı'nın meleklerinin önünde sevinç vardır." 11 Şöyle dedi: "Bir adamın iki oğlu vardı. 12 Küçük oğul babasına, 'Baba, malından payıma düşeni bana ver' dedi. Baba da varlığını aralarında paylaştırdı. 13 Birkaç gün sonra küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde yaşayarak malını çarçur etti. 14 Her şeyini harcadıktan sonra o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi; o da yokluk çekmeye başladı. 15 Gidip o ülke halkından birinin hizmetine girdi. Adam onu domuz gütmesi için tarlalarına gönderdi. 16 Domuzların yediği kabuklarla karnını doyurmak istiyordu ama kimse ona vermiyordu. 17 Aklı başına gelince şöyle dedi: 'Babamın nice ücretli işçisinin yetip de artacak kadar ekmeği var, bense açlıktan ölüyorum! 18 Kalkıp babamın yanına gideceğim, ona diyeceğim ki: "Baba, göğe karşı ve senin önünde günah işledim. 19 Artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni ücretli işçilerinden biri gibi kabul et."' 20 Kalkıp babasının yanına gitti. Daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı; koşup boynuna sarıldı, onu öptü. 21 Oğlu ona, 'Baba, göğe karşı ve senin önünde günah işledim. Artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim' dedi. 22 Ama babası hizmetkârlarına dedi ki: 'En iyi kaftanı getirin, ona giydirin. Parmağına yüzük takın, ayaklarına ayakkabı giydirin. 23 Besili danayı getirip kesin; yiyelim, eğlenelim. 24 Çünkü benim bu oğlum ölmüştü, yeniden dirildi; kaybolmuştu, bulundu.' Eğlenmeye başladılar. 25 Bu sırada büyük oğul tarladaydı. Eve yaklaşınca çalgı ve oyun seslerini duydu. 26 Hizmetkârlardan birini yanına çağırıp neler olduğunu sordu. 27 Hizmetkâr ona, 'Kardeşin geldi. Baban ona sağ salim kavuştuğu için besili danayı kesti' dedi. 28 Ama büyük oğul öfkelendi, içeri girmek istemedi. Bunun üzerine babası dışarı çıkıp ona yalvardı. 29 O da babasına şöyle karşılık verdi: 'Bak, bunca yıldır sana hizmet ediyorum, hiçbir buyruğuna karşı gelmedim. Ama sen, arkadaşlarımla eğleneyim diye bana bir oğlak bile vermedin. 30 Oysa senin malını fahişelerle yiyip bitiren şu oğlun gelince, onun için besili danayı kestin.' 31 Babası ona şöyle dedi: 'Oğlum, sen her zaman benimlesin ve benim olan her şey senindir. 32 Ama eğlenip sevinmek gerekiyordu; çünkü bu kardeşin ölmüştü, yeniden dirildi; kaybolmuştu, bulundu.'"

16

1 İsa öğrencilerine de şunları söyledi: "Zengin bir adamın bir kâhyası vardı. Bu adamın onun mallarını çarçur ettiği yolunda kendisine bir suçlama ulaştı. 2 Adam onu çağırıp şöyle dedi: 'Senin hakkında bu duyduklarım ne? Kâhyalığının hesabını ver; çünkü artık kâhyalık edemezsin.' 3 "Kâhya içinden şöyle dedi: 'Ne yapacağım? Efendim kâhyalığı benden alıyor. Toprak kazacak gücüm yok. Dilenmeye utanıyorum. 4 Kâhyalıktan atıldığımda beni evlerine kabul etsinler diye ne yapacağımı biliyorum.' 5 Efendisine borçlu olanları birer birer yanına çağırdı. Birincisine, 'Efendime ne kadar borcun var?' diye sordu. 6 Adam, 'Yüz bat zeytinyağı' dedi. Kâhya ona, 'Senedini al, çabucak otur, elli yaz' dedi. 7 Sonra bir başkasına, 'Senin borcun ne kadar?' diye sordu. O, 'Yüz kor buğday' dedi. Kâhya ona, 'Senedini al, seksen yaz' dedi. 8 "Efendisi, dürüst olmayan kâhyayı akıllıca davrandığı için övdü. Çünkü bu çağın çocukları, kendi kuşaklarında, ışığın çocuklarından daha akıllıdır. 9 Size söylüyorum, haksız mammonla kendinize dostlar edinin; öyle ki, siz tükenince sizi sonsuz çadırlara kabul etsinler. 10 En küçük işte güvenilir olan, büyük işte de güvenilirdir. En küçük işte dürüst olmayan, büyük işte de dürüst değildir. 11 Bu nedenle haksız mammon konusunda güvenilir olmadıysanız, gerçek zenginliği size kim emanet eder? 12 Başkasının malı konusunda güvenilir olmadıysanız, size kendi malınızı kim verir? 13 Hiçbir hizmetkâr iki efendiye kulluk edemez. Çünkü ya birinden nefret edip öbürünü sever ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Hem Tanrı'ya hem Mammon'a kulluk edemezsiniz." 14 Parayı seven Ferisiler de bütün bunları işittiler ve onunla alay ettiler. 15 İsa onlara şöyle dedi: "Siz insanların gözünde kendinizi haklı gösterenlersiniz; ama Tanrı yüreklerinizi bilir. Çünkü insanlar arasında yüce

tutulan şey, Tanrı'nın gözünde iğrençtir. 16 Kutsal Yasa ve peygamberler Yahya'ya kadar sürdü. O zamandan beri Tanrı'nın Egemenliği'nin Müjdesi duyuruluyor ve herkes ona zorla girmeye çalışıyor. 17 Ama göğün ve yerin ortadan kalkması, Kutsal Yasa'dan küçücük bir çizginin düşmesinden daha kolaydır. 18 Karısını boşayıp başkasıyla evlenen herkes zina etmiş olur. Kocasından boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur. 19 "Zengin bir adam vardı. Mor kumaştan, ince ketenden giysiler giyer, her gün lüks içinde yaşardı. 20 Lazar adında, her yanı yara içinde bir dilenci de onun kapısının önüne bırakılmıştı. 21 Zengin adamın sofrasından dökülen kırıntılarla karnını doyurmaya can atıyordu. Üstelik köpekler bile gelip yaralarını yalıyordu. 22 Dilenci öldü; melekler onu İbrahim'in bağrına taşıdı. Zengin adam da öldü ve gömüldü. 23 Ölüler diyarında ıstırap çekerken gözlerini kaldırdı; uzakta İbrahim'i, onun bağrında da Lazar'ı gördü. 24 Adam, 'İbrahim Baba, bana merhamet et!' diye bağırdı. 'Lazar'ı gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Çünkü bu alevin içinde acı çekiyorum.' 25 "Ama İbrahim şöyle dedi: 'Oğlum, hatırla: Sen yaşamın boyunca iyi şeylerini aldın; Lazar da aynı şekilde kötü şeyleri aldı. Ama şimdi o burada teselli buluyor, sense acı çekiyorsun. 26 Üstelik bizimle senin arana büyük bir uçurum yerleştirildi. Öyle ki buradan size geçmek isteyenler geçemez, oradan da kimse bize geçemez.' 27 "Adam şöyle dedi: 'Öyleyse baba, sana yalvarıyorum, onu babamın evine gönder. 28 Çünkü beş kardeşim var. Onlara tanıklık etsin ki onlar da bu ıstırap yerine gelmesinler.' 29 "Ama İbrahim ona şöyle dedi: 'Onların elinde Musa ile peygamberler var; onları dinlesinler.' 30 "Adam, 'Hayır, İbrahim Baba, ama ölüler arasından biri onlara giderse tövbe ederler' dedi. 31 "İbrahim ona, 'Musa'yı ve peygamberleri dinlemiyorlarsa, ölüler arasından biri dirilse bile buna inanmazlar' dedi."

17

1 İsa öğrencilerine şöyle dedi: "Sürçmeye yol açan şeylerin ortaya çıkmaması imkânsızdır; ama bunlar kimin aracılığıyla gelirse, vay onun haline! 2 Böyle birinin, bu küçüklerden birini sürçmeye düşürmesindense, boynuna bir değirmen taşı asılıp denize atılması kendisi için daha iyi olur. 3 Kendinize dikkat edin. Kardeşin sana karşı günah işlerse onu uyar; tövbe ederse onu bağışla. 4 Bir gün içinde sana karşı yedi kez günah işler ve yedi kez sana dönüp 'Tövbe ediyorum' derse, onu bağışlayacaksın." 5 Elçiler Rab'be, "İmanımızı artır" dediler. 6 Rab şöyle dedi: "Bir hardal tanesi kadar imanınız olsaydı, şu yaban inciri ağacına, 'Kökünden sökül, denize dikil' derdiniz; o da sözünüzü dinlerdi. 7 Aranızda, çift süren ya da koyun güden bir kölesi olan hanginiz, köle tarladan döndüğünde ona, 'Hemen gel, sofraya otur' der? 8 Tersine ona, 'Akşam yemeğimi hazırla, kuşağını bağla ve ben yiyip içerken bana hizmet et; ondan sonra sen de yer içersin' demez mi? 9 Kendisine buyrulanları yaptı diye o köleye teşekkür eder mi? Sanmıyorum. 10 Siz de böylece, size buyrulan her şeyi yaptıktan sonra, 'Biz yararsız köleleriz; yalnızca görevimizi yaptık' deyin." 11 İsa Yeruşalim'e giderken Samiriye ile Celile sınırları boyunca geçiyordu. 12 Bir köye girerken onu cüzamlı on adam karşıladı. Bunlar uzakta durdular. 13 Yüksek sesle, "İsa, Efendi, bize merhamet et!" diye bağırdılar. 14 İsa onları görünce, "Gidin, kendinizi kâhinlere gösterin" dedi. Onlar giderken temizlendiler. 15 İçlerinden biri, iyileştiğini görünce yüksek sesle Tanrı'yı yücelterek geri döndü. 16 İsa'nın ayaklarına yüzüstü kapanıp ona teşekkür etti. Bu adam bir Samiriyeliydi. 17 İsa şöyle karşılık verdi: "Temizlenenler on kişi değil miydi? Peki dokuzu nerede? 18 Bu yabancıdan başka geri dönüp Tanrı'yı yücelten kimse bulunmadı mı?" 19 Sonra adama, "Kalk, yoluna git. İmanın seni iyileştirdi" dedi. 20 Ferisiler İsa'ya Tanrı'nın Egemenliği'nin ne zaman geleceğini sordular. İsa onlara şöyle cevap verdi: "Tanrı'nın Egemenliği gözle görülür biçimde gelmez. 21 İnsanlar, 'İşte burada!' ya da 'İşte orada!' da demeyecekler. Çünkü bakın, Tanrı'nın Egemenliği içinizdedir." 22 İsa öğrencilerine şöyle dedi: "Öyle günler gelecek ki, İnsanoğlu'nun günlerinden birini görmeyi çok isteyeceksiniz, ama göremeyeceksiniz. 23 Size, 'İşte burada!' ya da 'İşte orada!' diyecekler. Gitmeyin, onların peşine düşmeyin. 24 Çünkü şimşek çakıp gökyüzünün bir ucundan öbür ucuna dek nasıl parıldarsa, İnsanoğlu da kendi gününde öyle olacaktır. 25 Ama önce onun çok acı çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gerekir. 26 Nuh'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun günlerinde

de öyle olacak. [27] Nuh'un gemiye girdiği güne dek insanlar yiyip içiyor, evleniyor, evlendiriliyordu; sonra tufan geldi ve hepsini yok etti. [28] Lut'un günlerinde de durum aynıydı: İnsanlar yiyip içiyor, alıp satıyor, ekip dikiyor, evler yapıyorlardı. [29] Ama Lut'un Sodom'dan çıktığı gün gökten ateşle kükürt yağdı ve hepsini yok etti. [30] İnsanoğlu'nun açıkça görüleceği gün de böyle olacak. [31] O gün damda olan, evdeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. Tarlada olan da aynı şekilde geri dönmesin. [32] Lut'un karısını hatırlayın! [33] Canını kurtarmaya çalışan onu yitirir; canını yitiren ise onu korur. [34] Size söylüyorum, o gece bir yatakta iki kişi olacak; biri alınacak, öbürü bırakılacak. [35] Birlikte tahıl öğüten iki kişi olacak; biri alınacak, öbürü bırakılacak.” [37] Onlar, “Nerede, Rab?” diye sordular. İsa onlara, “Ceset neredeyse, akbabalar da orada toplanır” dedi.

18

[1] İsa onlara, her zaman dua etmeleri ve cesaretlerini yitirmemeleri gerektiğini anlatan bir benzetme söyledi. [2] Şöyle dedi: “Bir kentte, Tanrı'dan korkmayan, insana da saygı duymayan bir yargıç vardı. [3] O kentte bir dul kadın vardı. Ona gelip duruyor, ‘Hasmıma karşı hakkımı savun!’ diyordu. [4] Yargıç bir süre istemedi. Ama sonra kendi kendine, ‘Tanrı'dan korkmasam da, insana saygı duymasam da, [5] bu dul kadın beni rahatsız ettiği için hakkını savunayım. Yoksa durmadan gelip beni tüketecek’ dedi.” [6] Rab şöyle dedi: “Haksız yargıcın ne dediğini işitin. [7] Tanrı da, gece gündüz kendisine yakaran seçtiklerinin hakkını almayacak mı? Onlara sabırla davranıyor olsa da? [8] Size söylüyorum, onların hakkını çabucak alacaktır. Ama İnsanoğlu geldiğinde, yeryüzünde iman bulacak mı?” [9] Kendi doğruluklarına güvenen ve başkalarını hor gören bazı kişilere de şu benzetmeyi anlattı: [10] “Dua etmek için tapınağa iki adam çıktı; biri Ferisi, öbürü vergi görevlisiydi. [11] Ferisi ayakta durup kendi kendine şöyle dua etti: ‘Tanrı, öteki insanlar gibi, gaspçı, haksız, zina eden biri olmadığım için, hatta şu vergi görevlisi gibi olmadığım için sana şükrediyorum. [12] Haftada iki kez oruç tutuyorum. Elde ettiğim her şeyin ondalığını veriyorum.’ [13] Ama vergi görevlisi uzakta duruyor, gözlerini göğe kaldırmak bile istemiyor, göğsünü döverek, ‘Tanrı, günahkâr bana merhamet et!’ diyordu. [14] Size söylüyorum, öbüründen çok bu adam evine aklanmış olarak indi. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir.” [15] İsa onlara dokunsun diye O'na bebekler de getiriyorlardı. Öğrenciler bunu görünce onları azarladılar. [16] Ama İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Bırakın küçük çocuklar bana gelsin, onlara engel olmayın; çünkü Tanrı'nın Egemenliği böylelerinindir. [17] Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği'ni küçük bir çocuk gibi kabul etmeyen, oraya asla giremez.” [18] Yöneticilerden biri O'na, “İyi Öğretmen, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?” diye sordu. [19] İsa ona, “Bana neden iyi diyorsun? Tanrı'dan başka iyi olan yoktur” dedi. [20] Buyrukları biliyorsun: ‘Zina etmeyeceksin’, ‘Adam öldürmeyeceksin’, ‘Çalmayacaksın’, ‘Yalan yere tanıklık etmeyeceksin’, ‘Babana ve annene saygı göstereceksin.’” [21] Adam, “Bütün bunları gençliğimden beri yerine getirdim” dedi. [22] İsa bunu duyunca ona, “Sana hâlâ bir şey eksik: Sahip olduğun her şeyi sat, yoksullara dağıt; gökte hazinen olur. Sonra gel, beni izle” dedi. [23] Ama bunları duyunca çok üzüldü, çünkü çok zengindi. [24] İsa onun çok üzüldüğünü görünce şöyle dedi: “Zenginliği olanların Tanrı'nın Egemenliği'ne girmesi ne kadar zor! [25] Çünkü devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin birinin Tanrı'nın Egemenliği'ne girmesinden daha kolaydır.” [26] Bunu duyanlar, “Öyleyse kim kurtulabilir?” dediler. [27] O da, “İnsanlar için imkânsız olan, Tanrı için mümkündür” dedi. [28] Petrus, “Bak, biz kendimize ait olanları bırakıp senin ardından geldik” dedi. [29] İsa onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği uğruna evini, karısını, kardeşlerini, anne babasını ya da çocuklarını bırakmış olup da, [30] şimdiki zamanda kat kat fazlasını ve gelecek çağda sonsuz yaşamı almayacak hiç kimse yoktur.” [31] On İkiler'i bir yana çekip onlara şöyle dedi: “Bakın, Yeruşalim'e çıkıyoruz. İnsanoğlu'yla ilgili olarak peygamberler aracılığıyla yazılmış olanların hepsi yerine gelecektir. [32] Çünkü uluslara teslim edilecek, alay edilecek, aşağılanacak ve üzerine tükürülecek. [33] Onu kamçılayıp öldürecekler. Üçüncü gün yeniden dirilecek.” [34] Onlar bunların hiçbirini anlamadılar. Bu söz onlardan gizliydi, söylenenleri anlamıyorlardı.

35 İsa Eriha'ya yaklaşırken, kör bir adam yol
kenarında oturmuş dileniyordu. 36 Bir kalabalığın
geçmekte olduğunu duyunca bunun ne olduğunu
sordu. 37 Ona, Nasıralı İsa'nın geçmekte olduğunu
söylediler. 38 O da, “Ey Davut Oğlu İsa, bana
merhamet et!” diye bağırdı. 39 Önden gidenler
susması için onu azarladılar, ama o, “Ey Davut Oğlu,
bana merhamet et!” diye daha çok bağırdı. 40 İsa
durup onun kendisine getirilmesini buyurdu. Adam
yaklaşınca ona, 41 “Senin için ne yapmamı
istiyorsun?” diye sordu. O da, “Rab, yeniden
göreyim” dedi. 42 İsa ona, “Yeniden gör. İmanın seni
iyileştirdi” dedi. 43 Adam hemen yeniden gördü ve
Tanrı'yı yücelterek O'nun ardından gitti. Bunu gören
bütün halk Tanrı'ya övgü sundu.

19

1 İsa Eriha'ya girdi ve kentin içinden geçiyordu. 2
Orada Zakkay adında bir adam vardı. Baş vergi
görevlisiydi ve zengindi. 3 İsa'nın kim olduğunu
görmek istiyordu, ama boyu kısa olduğu için
kalabalıktan göremiyordu. 4 Bu yüzden koşup öne
geçti ve İsa'yı görmek için bir yabani incir ağacına
tırmandı; çünkü İsa o yoldan geçecekti. 5 İsa oraya
varınca yukarı bakıp onu gördü ve şöyle dedi:
“Zakkay, hemen aşağı in; çünkü bugün senin evinde
kalmam gerekiyor.” 6 Zakkay hemen indi ve İsa'yı
sevinçle karşıladı. 7 Bunu gören herkes söylenmeye
başladı: “Gidip günahkâr bir adamın evinde kaldı”
dediler. 8 Ama Zakkay ayağa kalkıp Rab'be şöyle
dedi: “Bak, Rab, mallarımın yarısını yoksullara
veriyorum. Birinden haksız yere bir şey aldıysam,
dört katını geri ödüyorum.” 9 İsa ona şöyle dedi:
“Bugün bu eve kurtuluş geldi; çünkü bu adam da
İbrahim'in oğludur. 10 Çünkü İnsanoğlu, kaybolanı
aramak ve kurtarmak için geldi.” 11 Onlar bunları
dinlerken İsa konuşmasını sürdürdü ve bir benzetme
anlattı; çünkü Yeruşalim'e yaklaşmıştı ve onlar
Tanrı'nın Egemenliği'nin hemen ortaya çıkacağını
sanıyorlardı. 12 Bunun üzerine şöyle dedi: “Soylu bir
adam, kendisine krallık yetkisini almak ve sonra geri
dönmek üzere uzak bir ülkeye gitti. 13 On kölesini
çağırdı, her birine birer mina verdi ve, ‘Ben gelene
kadar bu parayla ticaret yapın’ dedi. 14 Ama
vatandaşları ondan nefret ediyordu; arkasından bir
heyet gönderip, ‘Bu adamın üzerimize kral olmasını
istemiyoruz’ dediler. 15 Krallık yetkisini alıp geri
döndüğünde, parayı vermiş olduğu köleleri yanına
çağırttı; ticaretle ne kazandıklarını öğrenmek
istiyordu. 16 Birincisi yanına gelip, ‘Efendim, senin
bir minan on mina daha kazandırdı’ dedi. 17 Efendisi
ona, ‘Aferin, iyi köle! Çok az bir şeyde güvenilir
çıktığın için on kent üzerinde yetkili olacaksın’ dedi.
18 İkincisi gelip, ‘Efendim, senin minan beş mina
kazandırdı’ dedi. 19 Efendisi ona da, ‘Sen de beş kent
üzerinde yetkili olacaksın’ dedi. 20 Bir başkası gelip
şöyle dedi: ‘Efendim, işte senin minan; onu bir
mendilin içinde sakladım. 21 Çünkü senden korktum;
sen sert bir adamsın. Koymadığını alır, ekmediğini
biçersin.’ 22 Efendisi ona, ‘Seni kendi ağzından çıkan
sözle yargılayacağım, kötü köle! Koymadığımı alan,
ekmediğimi biçen sert bir adam olduğumu
biliyordun. 23 Öyleyse paramı neden bankaya
yatırmadın? Ben de geldiğimde onu faiziyle geri
alırdım.’ dedi. 24 Sonra çevrede duranlara, ‘Minayı
ondan alın, on minası olana verin’ dedi. 25 Onlar da,
‘Efendim, onun zaten on minası var!’ dediler. 26 ‘Size
şunu söylüyorum: Kimde varsa ona daha çok
verilecek; kimde yoksa elindeki de alınacak. 27 Ama
beni kral olarak istemeyen şu düşmanlarımı buraya
getirin, gözümün önünde öldürün.’” 28 İsa bunları
söyledikten sonra Yeruşalim'e doğru yoluna devam
etti. 29 Beytfaci ve Beytanya'ya, Zeytinlik denilen dağa
yaklaştığında, öğrencilerinden ikisini gönderdi. 30
Şöyle dedi: “Karşıdaki köye gidin. Köye girdiğinizde,
üzerine daha hiç kimsenin binmediği bağlı bir sıpa
bulacaksınız. Onu çözüp getirin. 31 Biri size, ‘Onu
neden çözüyorsunuz?’ diye sorarsa, ona, ‘Rab'bin
buna ihtiyacı var’ deyin.” 32 Gönderilenler gidip her
şeyi İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular. 33
Sıpayı çözerlerken sahipleri onlara, “Sıpayı neden
çözüyorsunuz?” dedi. 34 Onlar da, “Rab'bin buna
ihtiyacı var” dediler. 35 Sıpayı İsa'ya getirdiler;
giysilerini sıpanın üzerine atıp İsa'yı giysilerin
üzerine oturttular. 36 İsa ilerlerken, giysilerini yolun
üzerine seriyorlardı. 37 Zeytin Dağı'nın inişine
yaklaştığında, öğrencilerin bütün topluluğu
gördükleri bütün güçlü işler için sevinerek yüksek
sesle Tanrı'yı övmeye başladı; 38 “Rab'bin adıyla
gelen Kral kutsanmış olsun! Gökte esenlik, yücelerde
yücelik olsun!” diyorlardı. 39 Kalabalığın içindeki bazı

Ferisiler İsa'ya, “Öğretmenim, öğrencilerini azarla!” dediler. 40 İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Size şunu söyleyeyim, onlar sussa taşlar bağırır.” 41 İsa kente yaklaştığında onu gördü ve üzerine ağladı, 42 şöyle dedi: “Keşke bugün sen, evet sen, esenliğine ait olan şeyleri bilseydin! Ama şimdi bunlar senin gözlerinden gizlendi. 43 Çünkü öyle günler gelecek ki, düşmanların çevrene siper kuracak, seni kuşatacak, her yandan sıkıştıracak, 44 seni ve içindeki çocuklarını yerle bir edecekler. İçinde taş üstünde taş bırakmayacaklar; çünkü ziyaret edildiğin zamanı bilmedin.” 45 İsa tapınağa girdi ve orada alıp satanları dışarı kovmaya başladı, 46 onlara şöyle dedi: “Yazılmıştır: ‘Evim dua evidir’; ama siz onu ‘haydut ini’ne çevirdiniz!” 47 İsa her gün tapınakta öğretiyordu; ama başkâhinler, din bilginleri ve halkın ileri gelenleri onu yok etmenin bir yolunu arıyordu. 48 Ama ne yapacaklarını bulamıyorlardı; çünkü bütün halk söylediği her söze kulak kesilmişti.

20

1 O günlerden birinde İsa tapınakta halka öğretip Müjde'yi duyururken, kâhinler, din bilginleri ve ihtiyarlar yanına geldiler. 2 Ona şöyle sordular: “Söyle bize, bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Ya da bu yetkiyi sana kim verdi?” 3 İsa onlara şu karşılığı verdi: “Ben de size bir soru soracağım. Bana söyleyin: 4 Yahya'nın vaftizi gökten miydi, insanlardan mı?” 5 Bunu kendi aralarında tartıştılar: “Eğer ‘Gökten’ dersek, ‘Öyleyse ona neden iman etmediniz?’ diyecek. 6 Ama ‘İnsanlardan’ dersek, bütün halk bizi taşlar; çünkü Yahya'nın peygamber olduğuna inanmış durumdalar.” 7 Böylece bunun nereden olduğunu bilmediklerini söylediler. 8 İsa da onlara, “Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim” dedi. 9 Sonra halka şu benzetmeyi anlatmaya başladı: “Bir adam bir bağ dikti, onu bazı bağcılara kiraya verdi ve uzun zaman için başka bir ülkeye gitti. 10 Uygun zamanda, bağın ürününden payını alsın diye bağcılara bir köle gönderdi. Ama bağcılar onu dövüp eli boş gönderdiler. 11 Bir köle daha gönderdi; onu da dövdüler, aşağılayıp eli boş gönderdiler. 12 Bir üçüncüsünü daha gönderdi; onu da yaralayıp dışarı attılar. 13 Bağın sahibi, ‘Ne yapayım? Sevgili oğlumu göndereyim. Belki onu görünce saygı duyarlar’ dedi. 14 Ama bağcılar onu görünce kendi aralarında şöyle tartıştılar: ‘Mirasçı bu. Gelin onu öldürelim de miras bizim olsun.’ 15 Onu bağın dışına atıp öldürdüler. Öyleyse bağın sahibi onlara ne yapacak? 16 Gelecek, bu bağcıları yok edecek ve bağı başkalarına verecek.” Bunu duyunca, “Asla olmasın!” dediler. 17 Ama İsa onlara bakıp şöyle dedi: “Öyleyse şu yazının anlamı nedir: ‘Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu’? 18 O taşın üzerine düşen herkes parçalanacak; taş da kimin üzerine düşerse onu eze eze toz edecek.” 19 Başkâhinlerle din bilginleri tam o anda ona el koymak istediler, ama halktan korktular; çünkü bu benzetmeyi kendilerine karşı söylediğini anlamışlardı. 20 Onu gözlediler ve kendilerini doğru kişiler gibi gösteren casuslar gönderdiler; amacı, söylediği bir sözle onu tuzağa düşürüp valinin gücüne ve yetkisine teslim etmekti. 21 Ona şunu sordular: “Öğretmen, doğru konuşup doğru öğrettiğini, kimseyi kayırmadığını, ama Tanrı'nın yolunu gerçekten öğrettiğini biliyoruz. 22 Sezar'a vergi vermemiz uygun mu, değil mi?” 23 Ama onların kurnazlığını fark ederek şöyle dedi: “Beni neden sınıyorsunuz? 24 Bana bir dinar gösterin. Üzerindeki suret ve yazı kimin?” Onlar, “Sezar'ın” dediler. 25 İsa onlara, “Öyleyse Sezar'ın olanı Sezar'a, Tanrı'nın olanı Tanrı'ya verin” dedi. 26 Halkın önünde, onun sözlerinden bir tuzak çıkaramadılar. Verdiği yanıta şaşırıp sustular. 27 Sonra, diriliş olmadığını söyleyen Sadukilerden bazıları gelip ona şunu sordular: 28 “Öğretmen, Musa bize şunu yazdı: Bir adamın kardeşi karısını geride bırakıp çocuksuz ölürse, kardeşi o kadını alsın ve kardeşi için soy yetiştirsin. 29 Yedi kardeş vardı. Birincisi bir kadınla evlendi ve çocuksuz öldü. 30 İkincisi onu eş olarak aldı ve o da çocuksuz öldü. 31 Üçüncüsü de onu aldı; aynı şekilde yedisinin hepsi çocuk bırakmadan öldü. 32 Sonra kadın da öldü. 33 Buna göre, dirilişte bu kadın hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onu eş olarak almıştı.” 34 İsa onlara şöyle dedi: “Bu çağın insanları evlenir ve evlendirilir. 35 Ama o çağa ve ölülerden dirilişe erişmeye layık görülenler ne evlenir ne de evlendirilir. 36 Çünkü artık bir daha ölemezler. Meleklere benzerler ve dirilişin çocukları olarak Tanrı'nın çocuklarıdırlar. 37 Ölülerin diriltildiğini Musa da çalıyla ilgili bölümde gösterdi; orada Rab'den ‘İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve

Yakup'un Tanrısı' diye söz eder. [38] Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır. Çünkü herkes O'nun için yaşar." [39] Din bilginlerinden bazıları, "Öğretmen, iyi söyledin" diye karşılık verdi. [40] Artık ona başka soru sormaya cesaret edemediler. [41] İsa onlara dedi: "Mesih'in Davut'un oğlu olduğunu nasıl söylüyorlar? [42] Çünkü Davut'un kendisi Mezmurlar Kitabı'nda şöyle der: 'Rab, Rabbime dedi ki, Sağımda otur, [43] ben düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek.' [44] Davut böylece ona Rab diyor; öyleyse nasıl onun oğlu olur?" [45] Bütün halk dinlerken öğrencilerine şöyle dedi: [46] "Uzun kaftanlarla dolaşmaktan hoşlanan, meydanlarda selamlanmayı, havralarda en seçkin koltukları ve şölenlerde en iyi yerleri seven din bilginlerinden sakının. [47] Onlar dul kadınların evlerini yiyip bitirir, gösteriş için uzun dualar ederler. Bunlar daha ağır yargı alacaklar."

21

[1] İsa gözlerini kaldırıp baktı ve zenginlerin bağışlarını hazine sandığına attıklarını gördü. [2] Yoksul bir dul kadının da iki küçük bakır para attığını gördü. [3] İsa dedi: "Size doğrusunu söylüyorum, bu yoksul dul kadın hepsinden daha çok verdi; [4] çünkü bunların hepsi bolluklarından Tanrı'ya bağışta bulundu, oysa bu kadın yoksulluğu içinde geçimi için elinde olan her şeyi verdi." [5] Bazıları tapınaktan, onun güzel taşlar ve adaklarla nasıl süslendiğinden söz ederken İsa şöyle dedi: [6] "Şimdi gördüğünüz bu şeylere gelince, öyle günler gelecek ki taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak." [7] Ona sordular: "Öğretmenim, peki bu şeyler ne zaman olacak? Bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?" [8] İsa dedi: "Sakın aldanmayın; çünkü birçokları benim adımla gelip, 'Ben oyum' ve 'Zaman yaklaştı' diyecekler. Onların ardından gitmeyin. [9] Savaşlar ve kargaşalıklar duyduğunuzda korkmayın; çünkü bunların önce gerçekleşmesi gerekir, ama son hemen gelmeyecek." [10] Sonra onlara şöyle dedi: "Millet millete, krallık krallığa karşı ayaklanacak. [11] Yer yer büyük depremler, kıtlıklar ve salgın hastalıklar olacak. Gökten korkunç olaylar ve büyük belirtiler görülecek. [12] Ama bütün bunlardan önce sizi yakalayıp zulmedecekler; sizi havralara ve zindanlara teslim edecek, benim adım uğruna kralların ve valilerin önüne çıkaracaklar. [13] Bu, sizin için bir tanıklık olacak. [14] Bunun için, savunmanızı önceden nasıl yapacağınızı düşünüp taşınmamaya yürekten karar verin; [15] çünkü ben size, düşmanlarınızın hiçbirinin karşı koyamayacağı ya da çürütemeyeceği söz ve bilgelik vereceğim. [16] Anne babalarınız, kardeşleriniz, akrabalarınız ve dostlarınız bile sizi ele verecek. Bazılarınızı öldürtecekler. [17] Benim adım uğruna herkes sizden nefret edecek. [18] Ama başınızdaki bir tek saç teli bile yok olmayacak. [19] Dayanmanız sayesinde canlarınızı kazanacaksınız. [20] Ama Yeruşalim'in ordularla kuşatıldığını gördüğünüzde bilin ki, onun ıssız bırakılması yakındır. [21] O zaman Yahudiye'de olanlar dağlara kaçsın. Kentin içinde olanlar oradan çıksın. Kırsaldakiler kente girmesin. [22] Çünkü bunlar öç günleridir; öyle ki yazılmış olan her şey yerine gelsin. [23] O günlerde gebe olan ve emzikli kadınların vay haline! Çünkü ülkede büyük sıkıntı, bu halkın üzerinde de gazap olacak. [24] Kılıçtan geçirilecekler, bütün uluslara tutsak olarak sürülecekler. Yeruşalim, ulusların zamanı doluncaya dek uluslar tarafından çiğnenecek. [25] Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler görülecek; yeryüzünde de uluslar, denizin ve dalgaların uğultusu karşısında şaşkınlık içinde kaygıya kapılacak. [26] İnsanlar korkudan ve dünyanın başına gelecekleri bekleyişin verdiği dehşetten bayılacak; çünkü göklerin kuvvetleri sarsılacak. [27] O zaman İnsanoğlu'nun bulut içinde, kudret ve büyük yücelikle geldiğini görecekler. [28] Ama bu şeyler olmaya başladığında doğrulun, başlarınızı kaldırın; çünkü kurtuluşunuz yakındır." [29] Onlara bir benzetme anlattı: "İncir ağacına ve bütün ağaçlara bakın. [30] Tomurcuklandıklarını gördüğünüzde, yazın artık yakın olduğunu kendiliğinizden anlarsınız. [31] Aynı şekilde siz de bu şeylerin olduğunu gördüğünüzde, Tanrı'nın Egemenliği'nin yaklaştığını bilin. [32] Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar gerçekleşmeden bu kuşak ortadan kalkmayacak. [33] Gök ve yer ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacak. [34] Kendinize dikkat edin; yürekleriniz sefahatle, sarhoşlukla ve bu hayatın kaygılarıyla ağırlaşmasın, yoksa o gün ansızın üzerinize gelir. [35] Çünkü o gün, yeryüzünün tümünde yaşayan herkesin üzerine bir tuzak gibi gelecek. [36] Bunun için her an uyanık durun; olacak bütün bu

şeylerden kurtulmaya ve İnsanoğlu'nun önünde durmaya layık sayılmak için dua edin.” [37] İsa her gün tapınakta öğretiyor, her gece de dışarı çıkıp Zeytin Dağı denilen yerde geceliyordu. [38] Bütün halk, onu dinlemek için sabah erkenden tapınağa akın ediyordu.

22

[1] Fısıh denilen Mayasız Ekmek Bayramı yaklaşmıştı. [2] Başkâhinler ve din bilginleri, İsa'yı nasıl öldürebileceklerinin yolunu arıyorlardı; çünkü halktan korkuyorlardı. [3] Şeytan, on ikiler arasında sayılan ve İskariot diye anılan Yahuda'nın içine girdi. [4] Yahuda gitti, başkâhinler ve tapınak muhafızlarının komutanlarıyla, İsa'yı nasıl ele verebileceği konusunda görüştü. [5] Onlar sevindiler ve ona para vermeyi kabul ettiler. [6] Yahuda kabul etti ve kalabalığın olmadığı bir anda İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı. [7] Fısıh kurbanının kesilmesi gereken Mayasız Ekmek Günü geldi. [8] İsa, Petrus'la Yuhanna'yı gönderip “Gidin, Fısıh yemeğini yiyebilmemiz için bize hazırlık yapın” dedi. [9] Onlar İsa'ya “Nerede hazırlık yapmamızı istersin?” dediler. [10] İsa onlara dedi ki: “Bakın, kente girdiğinizde su testisi taşıyan bir adam sizi karşılayacak. Onu, gireceği eve kadar izleyin. [11] Ev sahibine şöyle deyin: ‘Öğretmen sana soruyor: “Öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini yiyebileceğim konuk odası nerede?”’ [12] O size döşenmiş büyük bir üst kat odası gösterecek. Hazırlığı orada yapın.” [13] Gittiler, her şeyi İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fısıh yemeğini hazırladılar. [14] Saat geldiğinde İsa, on iki elçiyle birlikte sofraya oturdu. [15] Onlara dedi ki: “Acı çekmeden önce bu Fısıh yemeğini sizinle yemeyi çok arzuladım, [16] çünkü size derim ki, bu yemek Tanrı'nın Egemenliği'nde tamamlanıncaya dek onu bir daha yemeyeceğim.” [17] Bir kâse aldı, şükretti ve dedi: “Bunu alın, aranızda paylaşın, [18] çünkü size derim ki, Tanrı'nın Egemenliği gelinceye dek asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.” [19] Ekmek aldı, şükretti, onu böldü ve onlara verip dedi: “Bu, sizin için verilen bedenimdir. Bunu beni anarak yapın.” [20] Aynı şekilde, akşam yemeğinden sonra kâseyi alıp dedi: “Bu kâse, sizin için akıtılan kanımla yapılan yeni antlaşmadır. [21] Ama bakın, beni ele verenin eli benimle birlikte sofradadır. [22] İnsanoğlu, belirlenmiş olduğu gibi gidiyor; ama onu ele veren adamın vay haline!” [23] Aralarında, içlerinden hangisinin bunu yapacağını sorgulamaya başladılar. [24] Ayrıca aralarında, hangisinin en büyük sayılacağı konusunda bir tartışma çıktı. [25] Onlara dedi ki: “Ulusların kralları onlara egemenlik eder; üzerlerinde yetki kullananlara da ‘iyilikseverler’ denir. [26] Ama sizin aranızda böyle olmasın. İçinizde en büyük olan, en genç olan gibi olsun; yöneten de hizmet eden gibi olsun. [27] Çünkü hangisi daha büyük, sofrada oturan mı, yoksa hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Oysa ben aranızda hizmet eden biri olarak bulunuyorum. [28] Ama denemelerim boyunca yanımda kalanlar sizsiniz. [29] Babam bana bir egemenlik bahşettiği gibi, ben de size bir egemenlik bahşediyorum, [30] öyle ki egemenliğimde soframda yiyip içesiniz. Tahtlara oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayacaksınız.” [31] Rab dedi ki: “Simun, Simun, bak, Şeytan sizi buğday gibi elemek için istedi, [32] ama ben imanın tükenmesin diye senin için dua ettim. Sen geri döndüğünde kardeşlerini güçlendir.” [33] Petrus İsa'ya “Rab, seninle birlikte hem zindana hem ölüme gitmeye hazırım!” dedi. [34] İsa dedi ki: “Sana derim, Petrus, sen beni tanıdığını üç kez inkâr etmeden horoz bugün ötmeyecek.” [35] Onlara dedi ki: “Sizi kesesiz, torbasız ve ayakkabısız gönderdiğimde bir eksiğiniz oldu mu?” Onlar “Hiçbir eksiğimiz olmadı” dediler. [36] Sonra onlara dedi ki: “Ama şimdi, kesesi olan onu yanına alsın, torbası olan da öyle. Olmayan ise abasını satıp bir kılıç alsın. [37] Çünkü size derim ki, yazılmış olan şu söz benimle ilgili olarak yerine gelmelidir: ‘O, suçlularla bir sayıldı.’ Çünkü beni ilgilendiren şey sona eriyor.” [38] Onlar “Rab, işte iki kılıç var” dediler. İsa onlara “Bu yeter” dedi. [39] İsa dışarı çıktı ve alışageldiği üzere Zeytinlik Dağı'na gitti. Öğrencileri de onu izledi. [40] Oraya vardığında onlara “Ayartıya düşmemek için dua edin” dedi. [41] Kendisi onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı, diz çöküp dua etti: [42] “Baba, eğer istersen, bu kâseyi benden uzaklaştır. Yine de benim isteğim değil, senin isteğin olsun” dedi. [43] Gökten bir melek ona görünüp onu güçlendirdi. [44] Büyük bir sıkıntı içinde daha da içtenlikle dua etti. Teri, yere düşen iri kan damlaları gibi oldu. [45] Duadan kalkıp öğrencilerin yanına geldiğinde, onları kederden uyumuş buldu. [46] Onlara “Niçin uyuyorsunuz?

Kalkın, ayartıya düşmemek için dua edin” dedi. 47 İsa daha konuşurken, işte bir kalabalık çıkageldi; on ikilerden biri olan Yahuda denilen kişi onlara öncülük ediyordu. Yahuda, İsa'yı öpmek için ona yaklaştı. 48 Ama İsa ona “Yahuda, İnsanoğlu'nu bir öpücükle mi ele veriyorsun?” dedi. 49 Çevresindekiler ne olacağını görünce “Rab, kılıçla vuralım mı?” dediler. 50 İçlerinden biri başkâhinin kölesine vurup sağ kulağını kesti. 51 Ama İsa, “Bırakın, bunu yapayım” dedi ve adamın kulağına dokunup onu iyileştirdi. 52 İsa, üzerine gelen başkâhinlere, tapınak muhafızlarının komutanlarına ve ihtiyarlara dedi ki: “Kılıçlarla ve sopalarla, sanki bir hayduda karşı çıkıyormuş gibi mi geldiniz? 53 Her gün tapınakta sizinle birlikteyken bana el uzatmadınız. Ama bu sizin saatinizdir, karanlığın egemenliği de budur.” 54 Onu yakaladılar, götürdüler ve başkâhinin evine getirdiler. Petrus ise uzaktan ardından gidiyordu. 55 Avlunun ortasında bir ateş yakıp birlikte otururlarken, Petrus da aralarına oturdu. 56 Bir hizmetçi kız, ateşin ışığında oturan Petrus'u gördü; ona dikkatle bakıp “Bu adam da onunla birlikteydi” dedi. 57 Ama Petrus “Kadın, ben onu tanımıyorum” diyerek İsa'yı inkâr etti. 58 Kısa bir süre sonra bir başkası onu görüp “Sen de onlardan birisin!” dedi. Petrus ise “Değilim!” dedi. 59 Yaklaşık bir saat sonra bir başkası ısrarla “Gerçekten bu adam da onunla birlikteydi, çünkü o bir Celileli” dedi. 60 Ama Petrus “Neden söz ettiğini bilmiyorum!” dedi. O daha konuşurken hemen bir horoz öttü. 61 Rab döndü ve Petrus'a baktı. O zaman Petrus, Rab'bin kendisine söylediği “Horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin” sözünü hatırladı. 62 Dışarı çıktı ve acı acı ağladı. 63 İsa'yı tutan adamlar onunla alay edip onu dövdüler. 64 Gözlerini bağladıktan sonra yüzüne vurup “Peygamberlik et! Sana vuran kim?” diye sordular. 65 Ona daha birçok şey söyleyip hakaret ettiler. 66 Gün doğar doğmaz, halkın ihtiyarlar meclisi, başkâhinler ve din bilginleriyle birlikte toplandı. Onu kendi meclislerine götürüp dediler ki: 67 “Sen Mesih isen bize söyle.” Ama İsa onlara dedi ki: “Size söylesem inanmazsınız, 68 sorsam da bana cevap vermez, beni salıvermezsiniz. 69 Bundan böyle İnsanoğlu, Tanrı'nın kudretinin sağında oturacaktır.” 70 Hepsi “Öyleyse sen Tanrı'nın Oğlu musun?” dediler. O da onlara “Siz söylüyorsunuz; benim” dedi. 71 “Artık tanığa ne ihtiyacımız var? Çünkü bunu kendi ağzından duyduk!” dediler.

23

1 Bunun üzerine hepsi ayağa kalkıp İsa'yı Pilatus'un önüne götürdü. 2 O'nu suçlamaya başlayıp şöyle dediler: “Bu adamın ulusumuzu saptırdığını, Sezar'a vergi ödenmesini engellediğini ve kendisinin Mesih, yani bir kral olduğunu söylediğini gördük.” 3 Pilatus O'na, “Sen Yahudilerin Kralı mısın?” diye sordu. İsa, “Bunu sen söylüyorsun” diye karşılık verdi. 4 Pilatus başkâhinlere ve kalabalıklara, “Bu adamda suçlanacak hiçbir temel bulamıyorum” dedi. 5 Ama onlar üstelediler: “Bu adam Celile'den başlayıp buraya kadar bütün Yahudiye'de öğreterek halkı kışkırtıyor.” 6 Pilatus, Celile adını duyunca, bu adamın Celileli olup olmadığını sordu. 7 İsa'nın Hirodes'in yönetim bölgesinden olduğunu öğrenince, O'nu Hirodes'e gönderdi; Hirodes de o günlerde Yeruşalim'deydi. 8 Hirodes İsa'yı görünce çok sevindi; çünkü O'nunla ilgili duydukları yüzünden, uzun zamandır O'nu görmek istiyordu. O'nun tarafından yapılan bir mucize görmeyi umuyordu. 9 Hirodes O'na birçok sözle soru sordu, ama İsa ona hiç karşılık vermedi. 10 Başkâhinlerle din bilginleri orada durmuş, O'nu şiddetle suçluyordu. 11 Hirodes, askerleriyle birlikte O'nu aşağılayıp alaya aldı. O'na gösterişli bir giysi giydirip Pilatus'a geri gönderdi. 12 Hirodes'le Pilatus, daha önce birbirlerine düşman oldukları halde, o gün birbirleriyle dost oldular. 13 Pilatus başkâhinleri, yöneticileri ve halkı bir araya topladı. 14 Onlara dedi ki: “Bu adamı bana, halkı saptıran biri diye getirdiniz. Bakın, ben O'nu sizin önünüzde sorguladım ve O'na yönelttiğiniz suçlamalarla ilgili bu adamda hiçbir suç temeli bulmadım. 15 Hirodes de bulmadı; çünkü sizi ona gönderdim. Bakın, O'nun yaptığı şeyde ölümü hak edecek hiçbir şey yok. 16 Bu yüzden O'nu cezalandırıp salıvereceğim.” 17 Pilatus'un bayramda onlara bir tutukluyu salıvermesi gerekiyordu. 18 Ama hepsi birden bağırdı: “Bu adamı ortadan kaldır! Bize Barabba'yı salıver!” 19 Barabba, kentte çıkan bir ayaklanma ve cinayet yüzünden hapse atılmıştı. 20 Pilatus, İsa'yı salıvermek isteyerek onlara yeniden seslendi. 21 Ama onlar, “Çarmıha ger! O'nu çarmıha ger!” diye bağırdılar. 22 Pilatus üçüncü kez onlara,

“Neden? Bu adam ne kötülük yaptı? O'nda ölüm cezasını gerektirecek hiçbir suç bulamadım. Bu yüzden O'nu cezalandırıp salıvereceğim” dedi. 23 Ama onlar yüksek sesle üsteleyip İsa'nın çarmıha gerilmesini istediler; sonunda onların ve başkâhinlerin sesleri üstün geldi. 24 Pilatus, onların istediğinin yapılmasına karar verdi. 25 İsyan ve cinayet yüzünden hapse atılmış olan, istedikleri adamı salıverdi; İsa'yı ise onların isteğine bıraktı. 26 İsa'yı götürürlerken, kırdan gelen Kireneli Simun'u yakaladılar; çarmıhı onun üstüne yükleyip İsa'nın arkasından taşıttılar. 27 Büyük bir halk kalabalığı O'nu izliyordu; aralarında O'nun için dövünüp ağıt yakan kadınlar da vardı. 28 Ama İsa onlara dönüp şöyle dedi: “Ey Yeruşalim kızları, benim için ağlamayın; kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın. 29 Çünkü bakın, öyle günler geliyor ki, ‘Kısır olanlara, hiç doğurmamış rahimlere, hiç emzirmemiş göğüslere kutsanmış diyecekler.’ 30 O zaman dağlara, ‘Üzerimize düşün!’, tepelere de, ‘Bizi örtün’ demeye başlayacaklar. 31 Çünkü bunları yaş ağaçta yaparlarsa, kuru ağaçta neler olacak?” 32 Öldürülmek üzere O'nunla birlikte iki suçlu daha götürülüyordu. 33 Kafatası denilen yere vardıklarında, İsa'yı orada suçlularla birlikte çarmıha gerdiler; biri sağında, öbürü solundaydı. 34 İsa, “Baba, onları bağışla; çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar” dedi. O'nun giysilerini aralarında paylaşmak için kura çektiler. 35 Halk orada durmuş seyrediyordu. Yöneticiler de O'nunla alay edip, “Başkalarını kurtardı. Eğer bu, Tanrı'nın Mesihi, seçilmiş olan ise kendini de kurtarsın!” dediler. 36 Askerler de O'nunla alay ettiler; yanına gelip O'na ekşi şarap sundular. 37 “Eğer sen Yahudilerin Kralıysan, kendini kurtar!” dediler. 38 O'nun üzerinde Grekçe, Latince ve İbranice harflerle şu yazı da vardı: “BU, YAHUDİLERİN KRALIDIR.” 39 Asılan suçlulardan biri O'na sövüp, “Sen Mesih'sen, kendini de bizi de kurtar!” dedi. 40 Öbürü ise onu azarlayarak karşılık verdi: “Sen aynı cezayı çekmene rağmen Tanrı'dan hiç mi korkmuyorsun?” 41 “Biz haklı olarak bu cezayı çekiyoruz, çünkü yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Ama bu adam hiçbir kötülük yapmadı.” 42 Sonra İsa'ya, “Rab, egemenliğine geldiğinde beni hatırla” dedi. 43 İsa ona, “Sana doğrusunu söyleyeyim, bugün sen benimle cennette olacaksın” dedi. 44 O sırada yaklaşık altıncı saatti; dokuzuncu saate kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. 45 Güneş karardı ve tapınağın perdesi ortadan ikiye yırtıldı. 46 İsa yüksek sesle haykırarak, “Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum!” dedi. Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi. 47 Yüzbaşı olanları görünce Tanrı'yı yücelterek, “Bu adam gerçekten doğru bir adamdı” dedi. 48 Bu olayı seyretmek için toplanan bütün kalabalık, olup bitenleri görünce göğüslerini döve döve geri döndü. 49 İsa'nın bütün tanıdıkları ve Celile'den O'nunla birlikte gelen kadınlar uzakta durmuş, bunları izliyordu. 50 İşte, Yusuf adında, kurul üyesi, iyi ve doğru bir adam vardı. 51 Bu adam kurulun kararına ve yaptığı işe katılmamıştı. Yahudilerin Arimatya kentindendi ve Tanrı'nın Egemenliği'ni bekliyordu. 52 Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. 53 Cesedi indirip keten beze sardı; daha önce hiç kimsenin konulmadığı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı. 54 Hazırlık günüydü ve Şabat Günü yaklaşıyordu. 55 Celile'den İsa'yla birlikte gelen kadınlar da ardından gittiler; mezarı ve O'nun cesedinin nasıl konduğunu gördüler. 56 Sonra geri dönüp baharat ve merhem hazırladılar. Şabat Günü buyruk uyarınca dinlendiler.

24

1 Haftanın ilk günü, tan yeri ağarırken, onlar ve yanlarındaki bazıları hazırladıkları baharatları getirip mezara geldiler. 2 Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular. 3 İçeri girdiler ama Rab İsa'nın bedenini bulamadılar. 4 Buna çok şaşırmış dururken, birdenbire göz kamaştırıcı giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi. 5 Korkuya kapılıp yüzlerini yere eğdiler. Adamlar onlara, “Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz? 6 O burada yok, dirildi. Daha Celile'deyken size neler söylediğini hatırlayın. 7 İnsanoğlu'nun günahlı insanların ellerine teslim edilmesi, çarmıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerekir, demişti.” 8 O'nun sözlerini hatırladılar, 9 mezardan dönüp bütün bunları on bire ve geri kalanların hepsine anlattılar. 10 Bunları elçilere anlatanlar Mecdelli Meryem, Yoanna, Yakup'un annesi Meryem ve onlarla birlikteki öbür kadınlardı. 11 Ama bu sözler onların kulağına saçma geldi ve kadınlara inanmadılar. 12 Petrus ise kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktı ve keten bezlerin yalnız

başlarına durduğunu gördü. Olanlara şaşarak evine gitti. [13] İşte, aynı gün onlardan ikisi, Yeruşalim'den altmış stadion uzaklıktaki Emmaus adlı bir köye gidiyordu. [14] Olmuş olan bütün bu şeyler hakkında birbirleriyle konuşuyorlardı. [15] Onlar konuşup bunları tartışırken, İsa'nın kendisi yaklaşıp onlarla birlikte yürümeye başladı. [16] Ama gözleri O'nu tanımasın diye engellenmişti. [17] İsa onlara, "Yürürken aranızda konuştuğunuz bu sözler nedir? Neden üzgünsünüz?" dedi. [18] Onlardan Kleopas adlı biri O'na şöyle karşılık verdi: "Yeruşalim'de olup da bu günlerde orada olanları bilmeyen tek yabancı sen misin?" [19] İsa onlara, "Hangi şeyleri?" dedi. Onlar da O'na, "Nasıralı İsa'yla ilgili olanları. O, Tanrı'nın ve bütün halkın önünde işte ve sözde güçlü bir peygamberdi. [20] Başkahinlerimizle yöneticilerimiz O'nu ölüm cezasına çarptırılmak üzere teslim ettiler ve çarmıha gerdiler. [21] Oysa biz, İsrail'i kurtaracak kişinin O olduğunu umuyorduk. Evet, bütün bunların olmasının üzerinden bugün üçüncü gün geçti. [22] Ayrıca aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdi; sabah erkenden mezara gitmişler. [23] O'nun bedenini bulamayınca geldiler ve meleklerden bir görünüm gördüklerini, onların da O'nun yaşadığını söylediklerini anlattılar. [24] İçimizden bazıları mezara gitti ve her şeyi kadınların söylediği gibi buldu, ama O'nu görmediler." [25] İsa onlara, "Ey akılsızlar, peygamberlerin söylediği her şeye iman etmekte yüreği ağır olanlar! [26] Mesih'in bu acıları çekmesi ve yüceliğine girmesi gerekmiyor muydu?" [27] Sonra Musa'dan ve bütün peygamberlerden başlayarak, Kutsal Yazılar'ın tümünde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı. [28] Gitmekte oldukları köye yaklaştılar. İsa daha ileri gidecekmiş gibi davrandı. [29] Ama onlar O'nu zorlayarak, "Bizimle kal, çünkü akşam olmak üzere ve gün neredeyse bitti" dediler. O da onlarla kalmak için içeri girdi. [30] Onlarla birlikte sofraya oturunca ekmeği aldı ve şükretti. Ekmeği bölüp onlara verdi. [31] Bunun üzerine gözleri açıldı ve O'nu tanıdılar; ama O gözlerinin önünden kayboldu. [32] Birbirlerine, "Yolda bizimle konuşurken ve Kutsal Yazılar'ı bize açıklarken yüreklerimiz içimizde yanmıyor muydu?" dediler. [33] O saat kalkıp Yeruşalim'e döndüler. On biri ve onlarla birlikte olanları toplanmış buldular. [34] Onlar da, "Rab gerçekten dirildi ve Simun'a göründü!" diyorlardı. [35] Kendileri de yolda olanları ve O'nu ekmeği bölerken nasıl tanıdıklarını anlattılar. [36] Onlar bunları konuşurken, İsa'nın kendisi aralarında durdu ve onlara, "Size esenlik olsun" dedi. [37] Ama dehşete kapılıp korktular; bir ruh gördüklerini sandılar. [38] İsa onlara, "Neden telaşlanıyorsunuz? Neden yüreklerinizde kuşkular yükseliyor? [39] Ellerime ve ayaklarıma bakın; gerçekten benim. Bana dokunun da görün, çünkü bir ruhun, bende gördüğünüz gibi eti ve kemikleri yoktur." [40] Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi. [41] Onlar sevinçten hâlâ inanamaz ve şaşırırken, İsa onlara, "Burada yiyecek bir şeyiniz var mı?" dedi. [42] O'na kızarmış balıktan bir parça ve bir petek bal verdiler. [43] O da alıp onların önünde yedi. [44] İsa onlara, "Daha sizinle birlikteyken size söylediğim sözler şunlardı: Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerde ve mezmurlarda benimle ilgili yazılmış olan her şeyin yerine gelmesi gerekir" dedi. [45] Sonra Kutsal Yazılar'ı anlasınlar diye zihinlerini açtı. [46] Onlara şöyle dedi: "Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek. [47] Günahların bağışlanması için tövbe de Yeruşalim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adıyla duyurulacak. [48] Siz bu şeylerin tanıklarısınız. [49] İşte, Babam'ın vaat ettiğini sizin üzerinize gönderiyorum. Ama yücelerden gelen güçle kuşanıncaya kadar Yeruşalim kentinde bekleyin." [50] Onları dışarı çıkarıp Beytanya'ya kadar götürdü. Ellerini kaldırıp onları kutsadı. [51] Onları kutsarken yanlarından ayrıldı ve göğe alındı. [52] Onlar da O'na tapınıp büyük sevinçle Yeruşalim'e döndüler. [53] Sürekli tapınakta bulunuyor, Tanrı'yı övüyor ve kutsuyorlardı. Amin.

Yuhanna

1

[1] Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve
Söz Tanrı'ydı. [2] Başlangıçta O, Tanrı'yla birlikteydi. [3]
Her şey O'nun aracılığıyla var oldu. Var olan hiçbir
şey O'nsuz var olmadı. [4] Yaşam O'ndaydı ve yaşam
insanların ışığıydı. [5] Işık karanlıkta parlar, karanlık
da onu alt edememiştir. [6] Tanrı'nın gönderdiği, adı
Vaftizci Yahya olan bir adam geldi. [7] Bu adam
tanıklık için geldi; ışık hakkında tanıklık etsin ve
herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi. [8]
Kendisi ışık değildi, ama ışık hakkında tanıklık etmek
için gönderilmişti. [9] Her insanı aydınlatan gerçek ışık
dünyaya geliyordu. [10] O dünyadaydı, dünya O'nun
aracılığıyla var oldu, ama dünya O'nu tanımadı. [11]
Kendisine ait olanlara geldi, ama kendisine ait
olanlar O'nu kabul etmedi. [12] Ama O'nu kabul
edenlerin hepsine, adına iman edenlere, Tanrı'nın
çocukları olma hakkını verdi. [13] Onlar kandan,
bedenin isteğinden ya da insan isteğinden değil,
Tanrı'dan doğdular. [14] Söz beden oldu ve aramızda
yaşadı. O'nun yüceliğini gördük; Baba'nın biricik
Oğlu'nun yüceliği olan bu yücelik, lütuf ve gerçekle
doluydu. [15] Vaftizci Yahya O'nun hakkında tanıklık
etti. Yüksek sesle şöyle dedi: "Sözünü ettiğim kişi
buydu: 'Benden sonra gelen beni geçti, çünkü O
benden önce vardı.'" [16] Hepimiz O'nun doluluğundan
lütuf üstüne lütuf aldık. [17] Çünkü Yasa Musa
aracılığıyla verildi. Lütuf ve gerçek İsa Mesih
aracılığıyla gerçekleşti. [18] Tanrı'yı hiçbir zaman hiç
kimse görmedi. Baba'nın bağrında olan biricik Oğul
O'nu tanıttı. [19] Yahudiler Yeruşalim'den kâhinlerle
Levililer'i, Vaftizci Yahya'ya "Sen kimsin?" diye
sormaya gönderdiklerinde, onun tanıklığı şuydu: [20]
Açıkça söyledi, inkâr etmedi; "Ben Mesih değilim"
diye açıkça söyledi. [21] Ona, "Öyleyse kimsin? İlyas
mısın?" diye sordular. O da, "Değilim" dedi.
"Peygamber misin?" diye sordular. "Hayır" diye
karşılık verdi. [22] Bunun üzerine ona, "Kimsin? Bizi
gönderenlere götürecek bir yanıt ver. Kendin
hakkında ne diyorsun?" dediler. [23] O da, "Peygamber
Yeşaya'nın dediği gibi, ben çölde seslenen kişinin
sesiyim: 'RAB'bin yolunu düzleyin'" dedi. [24]
Gönderilenler Ferisiler'dendi. [25] Ona, "Sen ne Mesih,
ne İlyas, ne de peygambersen, öyleyse neden vaftiz
ediyorsun?" diye sordular. [26] Vaftizci Yahya onlara
şöyle karşılık verdi: "Ben suyla vaftiz ediyorum, ama
aranızda tanımadığınız biri duruyor. [27] Benden sonra
gelen O'dur; O benden üstündür. Ben O'nun
çarığının bağını çözmeye bile layık değilim. [28] Bunlar,
Vaftizci Yahya'nın vaftiz ettiği Şeria'nın ötesindeki
Beytanya'da oldu. [29] Ertesi gün Vaftizci Yahya,
İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi:
"İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı
Kuzusu! [30] 'Benden sonra biri geliyor, beni geçti,
çünkü O benden önce vardı' dediğim kişi budur. [31]
Ben O'nu tanımıyordum. Ama İsrail'e açıklansın diye
suyla vaftiz ederek geldim." [32] Vaftizci Yahya şöyle
tanıklık etti: "Ruh'un gökten güvercin gibi indiğini ve
O'nun üzerinde kaldığını gördüm. [33] Ben O'nu
tanımıyordum. Ama beni suyla vaftiz etmeye
gönderen bana şöyle dedi: 'Ruh'un kimin üzerine inip
kaldığını görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur.'
[34] Ben gördüm ve O'nun Tanrı'nın Oğlu olduğuna
tanıklık ettim." [35] Ertesi gün Vaftizci Yahya yine
öğrencilerinden ikisiyle birlikte duruyordu. [36] İsa
yürürken O'na baktı ve, "İşte, Tanrı Kuzusu!" dedi. [37]
İki öğrenci onun söylediklerini duyunca İsa'nın
ardından gitti. [38] İsa arkasını dönüp onların kendisini
izlediğini görünce, "Ne arıyorsunuz?" dedi. Onlar da
O'na, "Rabbî" dediler. Rabbî, tercüme edilince
Öğretmen demektir. "Nerede kalıyorsun?" [39] Onlara,
"Gelin de görün" dedi. Gidip nerede kaldığını
gördüler ve o gün O'nunla kaldılar. Saat aşağı yukarı
onuncu saatti. [40] Vaftizci Yahya'yı duyup İsa'nın
ardından giden o iki kişiden biri, Simun Petrus'un
kardeşi Andreas'tı. [41] Andreas önce öz kardeşi
Simun'u buldu ve ona, "Mesih'i bulduk!" dedi. Bu
sözün Grekçe karşılığı Hristos'tur. [42] Onu İsa'ya
getirdi. İsa ona bakıp, "Sen Yunus oğlu Simun'sun.
Sana Kefas denecek" dedi. Kefas, tercüme edilince
Petrus demektir. [43] Ertesi gün İsa Celile'ye gitmek
istedi. Filipus'u bulup ona, "Ardımdan gel" dedi. [44]
Filipus, Andreas ile Petrus'un kenti olan
Beytsayda'dandı. [45] Filipus Natanael'i bulup ona
şöyle dedi: "Musa'nın Yasa'da ve peygamberlerin de

hakkında yazdığı kişiyi bulduk: Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı.” [46] Natanael ona, “Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?” dedi. Filipus ona, “Gel de gör” dedi. [47] İsa, Natanael'in kendisine doğru geldiğini görünce onun için, “İşte, içinde hile olmayan gerçek bir İsrailli!” dedi. [48] Natanael O'na, “Beni nereden tanıyorsun?” dedi. İsa ona, “Filipus seni çağırmadan önce, incir ağacının altındayken seni gördüm” diye karşılık verdi. [49] Natanael O'na, “Rabbî, sen Tanrı'nın Oğlu'sun! Sen İsrail'in Kralı'sın!” diye karşılık verdi. [50] İsa ona, “Sana, ‘Seni incir ağacının altında gördüm’ dediğim için mi iman ettin? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin” diye karşılık verdi. [51] Sonra ona, “Size doğrusunu söyleyeyim, göğün açıldığını, Tanrı'nın meleklerinin İnsanoğlu'nun üzerinde yükselip indiğini göreceksiniz” dedi.

2

[1] Üçüncü gün Celile'deki Kana'da bir düğün vardı. İsa'nın annesi de oradaydı. [2] İsa da öğrencileriyle birlikte düğüne davet edilmişti. [3] Şarap tükenince İsa'nın annesi ona, “Şarapları kalmadı” dedi. [4] İsa ona, “Kadın, bunun seninle benim aramda ne ilgisi var? Benim saatim daha gelmedi” dedi. [5] Annesi hizmetkârlara, “Size ne derse onu yapın” dedi. [6] Yahudilerin arınma töresine göre oraya konmuş, her biri iki ya da üç metret alan altı taş küp duruyordu. [7] İsa onlara, “Küpleri suyla doldurun” dedi. Onlar da küpleri ağzına kadar doldurdular. [8] Sonra onlara, “Şimdi biraz alıp şölen yöneticisine götürün” dedi. Onlar da götürdüler. [9] Şölen yöneticisi, şaraba dönüşmüş suyu tadınca bunun nereden geldiğini bilmiyordu. Oysa suyu alan hizmetkârlar biliyordu. Şölen yöneticisi güveyi çağırdı [10] ve ona, “Herkes önce iyi şarabı sunar, konuklar bol bol içtikten sonra da daha kötüsünü verir. Sen ise iyi şarabı şimdiye kadar sakladın!” dedi. [11] İsa bu ilk belirtisini Celile'deki Kana'da yaptı ve yüceliğini gösterdi; öğrencileri de ona iman etti. [12] Bundan sonra annesi, kardeşleri ve öğrencileriyle birlikte Kefernahum'a indi; orada birkaç gün kaldılar. [13] Yahudilerin Fısıh Bayramı yaklaşmıştı. İsa da Yeruşalim'e çıktı. [14] Tapınakta sığır, koyun ve güvercin satanları, oturmuş para bozanları buldu. [15] İplerden bir kırbaç yaptı ve hem koyunları hem sığırları tapınaktan dışarı attı; para bozanların paralarını döktü, masalarını devirdi. [16] Güvercin satanlara, “Bunları buradan götürün! Babamın evini pazar yerine çevirmeyin!” dedi. [17] Öğrencileri, “Senin evin için duyduğum gayret beni yiyip bitirecek” diye yazılmış olduğunu hatırladılar. [18] Bunun üzerine Yahudiler ona, “Bunları yaptığına göre bize hangi belirtiyi gösteriyorsun?” dediler. [19] İsa onlara, “Bu tapınağı yıkın, ben onu üç günde ayağa kaldıracağım” dedi. [20] Yahudiler, “Bu tapınağın yapımı kırk altı yıl sürdü! Sen onu üç günde mi ayağa kaldıracaksın?” dediler. [21] Ama o, kendi bedeninin tapınağından söz ediyordu. [22] Bu yüzden İsa ölümden dirilince öğrencileri bu sözü söylediğini hatırladılar; Kutsal Yazı'ya ve İsa'nın söylediği söze iman ettiler. [23] İsa, Fısıh Bayramı sırasında Yeruşalim'deyken, bayram boyunca yaptığı belirtileri gören birçok kişi onun adına iman etti. [24] Ama İsa kendini onlara emanet etmiyordu, çünkü herkesi biliyordu. [25] İnsanla ilgili kimsenin tanıklık etmesine ihtiyacı yoktu; çünkü insanın içinde ne olduğunu kendisi biliyordu.

3

[1] Ferisilerden Nikodim adında, Yahudilerin yöneticilerinden biri olan bir adam vardı. [2] Bu adam gece İsa'ya gelip şöyle dedi: “Rabbi, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça hiç kimse senin yaptığın bu belirtileri yapamaz.” [3] İsa ona şöyle karşılık verdi: “Sana kesin olarak söylüyorum, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliğini göremez.” [4] Nikodim ona dedi: “Bir insan yaşlandıktan sonra nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?” [5] İsa şöyle karşılık verdi: “Sana kesin olarak söylüyorum, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliğine giremez!” [6] Bedenden doğan bedendir; Ruh'tan doğan da ruhtur. [7] Sana ‘Yeniden doğmanız gerekir’ dediğime şaşma. [8] Rüzgâr dilediği yerde eser; sesini duyarsın, ama nereden gelip nereye gittiğini bilmezsin. Ruh'tan doğan herkes de böyledir.” [9] Nikodim ona şu karşılığı verdi: “Bunlar nasıl olabilir?” [10] İsa ona dedi: “Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor

musun? [11] Sana kesin olarak söylüyorum, biz bildiğimizi söylüyor, gördüğümüze tanıklık ediyoruz; ama siz bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz. [12] Size yeryüzüne ilişkin şeyleri söyledim de iman etmiyorsunuz; göksel şeyleri söylersem nasıl iman edeceksiniz? [13] Gökten inmiş olan, yani gökte olan İnsanoğlu'ndan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır. [14] Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu'nun da öyle yukarı kaldırılması gerekir, [15] öyle ki O'na iman eden herkes mahvolmasın, sonsuz yaşama sahip olsun. [16] Çünkü Tanrı dünyayı öyle sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi; öyle ki O'na iman eden herkes mahvolmasın, sonsuz yaşama sahip olsun. [17] Çünkü Tanrı Oğlu'nu dünyayı yargılamak için değil, dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye dünyaya gönderdi. [18] O'na iman eden yargılanmaz. İman etmeyen ise şimdiden yargılanmıştır; çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir. [19] Yargı şudur: Işık dünyaya geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler; çünkü yaptıkları işler kötüydü. [20] Çünkü kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları ortaya çıkmasın diye ışığa gelmez. [21] Ama gerçeği yapan, yaptıklarının Tanrı'da yapıldığı açıkça görülsün diye ışığa gelir.” [22] Bundan sonra İsa öğrencileriyle birlikte Yahudiye topraklarına gitti. Orada onlarla birlikte kaldı ve vaftiz etti. [23] Vaftizci Yahya da Salim yakınındaki Enon'da vaftiz ediyordu, çünkü orada su çoktu. İnsanlar geliyor ve vaftiz oluyordu. [24] Çünkü Yahya henüz hapse atılmamıştı. [25] Bunun üzerine Yahya'nın öğrencileriyle bazı Yahudiler arasında arınma konusunda bir tartışma çıktı. [26] Yahya'ya gelip şöyle dediler: “Rabbi, Şeria'nın ötesinde seninle birlikte olan ve senin tanıklık ettiğin kişi var ya, işte o vaftiz ediyor ve herkes ona gidiyor.” [27] Yahya şöyle karşılık verdi: “İnsan, gökten kendisine verilmedikçe hiçbir şey alamaz. [28] ‘Ben Mesih değilim’ ama ‘O'ndan önce gönderildim’ dediğime siz kendiniz tanıksınız. [29] Gelini alan güveydir; ama güveyin yanında durup onu dinleyen dost, güveyin sesinden büyük sevinç duyar. İşte benim sevincim de böylece tamamlandı. [30] O büyümeli, bense küçülmeliyim. [31] Yukarıdan gelen, herkesin üzerindedir. Yeryüzünden olan yeryüzüne aittir ve yeryüzüne dair konuşur. Gökten gelen ise herkesin üzerindedir. [32] Onun gördüğüne ve işittiğine tanıklık eder; ama tanıklığını hiç kimse kabul etmez. [33] Onun tanıklığını kabul eden, Tanrı'nın gerçek olduğuna mührünü basmış olur. [34] Çünkü Tanrı'nın gönderdiği kişi Tanrı'nın sözlerini söyler; çünkü Tanrı Ruh'u ölçüsüz verir. [35] Baba Oğul'u sever, her şeyi O'nun eline vermiştir. [36] Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır; ama Oğul'a itaat etmeyen yaşamı görmeyecek, Tanrı'nın gazabı onun üzerinde kalır.”

4

[1] Rab, Ferisilerin İsa'nın Yahya'dan daha çok öğrenci edinip vaftiz ettiğini duyduklarını öğrenince, [2] (Aslında vaftiz eden İsa'nın kendisi değil, öğrencileriydi), [3] Yahudiye'den ayrılıp Celile'ye gitti. [4] Samiriye'den geçmesi gerekiyordu. [5] Böylece Samiriye'de, Yakup'un oğlu Yusuf'a verdiği toprak parçasına yakın, Sihar denen bir kente geldi. [6] Orada Yakup'un kuyusu vardı. Yolculuktan yorulan İsa, kuyunun başına oturdu. Vakit altıncı saat civarındaydı. [7] Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi. İsa ona, “Bana su ver” dedi. [8] Çünkü öğrencileri yiyecek almak için kente gitmişlerdi. [9] Samiriyeli kadın ona, “Sen bir Yahudiyken nasıl benden, Samiriyeli bir kadından su istersin?” dedi. (Çünkü Yahudiler Samiriyelilerle ilişki kurmaz.) [10] İsa ona şu karşılığı verdi: “Tanrı'nın armağanını ve sana, ‘Bana su ver’ diyenin kim olduğunu bilseydin, sen ondan isterdin, o da sana yaşayan su verirdi.” [11] Kadın ona, “Efendim, su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin. Bu yaşayan suyu nereden bulacaksın? [12] Sen, bize bu kuyuyu veren, kendisi de, çocukları da, hayvanları da ondan içmiş olan atamız Yakup'tan daha mı büyüksün?” dedi. [13] İsa ona şöyle karşılık verdi: “Bu sudan içen herkes yine susayacak, [14] ama benim vereceğim sudan içen kişi sonsuza dek susamayacak. Benim ona vereceğim su, onda sonsuz yaşam için fışkıran bir su kaynağı olacak.” [15] Kadın ona, “Efendim, bana bu suyu ver; ne susayayım ne de su çekmek için buraya kadar geleyim” dedi. [16] İsa ona, “Git, kocanı çağır ve buraya gel” dedi. [17] Kadın, “Kocam yok” diye karşılık verdi. İsa ona, “‘Kocam yok’ demekle doğru söyledin; [18] çünkü beş kocan oldu, şimdi yanında olan adam da kocan değil. Bunu doğru söyledin” dedi. [19] Kadın ona, “Efendim, görüyorum ki sen bir peygambersin. [20] Atalarımız bu dağda tapındı; sizler, Yahudiler ise, insanların

tapınması gereken yerin Yeruşalim olduğunu söylersiniz” dedi. 21 İsa ona, “Kadın, inan bana, öyle bir saat geliyor ki Baba'ya ne bu dağda ne de Yeruşalim'de tapınacaksınız. 22 Siz bilmediğinize tapınıyorsunuz; biz bildiğimize tapınıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudilerden gelir. 23 Ama öyle bir saat geliyor, hatta o saat şimdidir; gerçek tapınanlar Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacak. Çünkü Baba, kendisine böyle tapınanları arıyor. 24 Tanrı ruhtur, ona tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdır” dedi. 25 Kadın ona, “Mesih'in geleceğini biliyorum. Ona Mesih denir. O gelince bize her şeyi bildirecek” dedi. 26 İsa ona, “Seninle konuşan ben, O'yum” dedi. 27 Tam o sırada öğrencileri geldi. İsa'nın bir kadınla konuşmasına şaştılar; ama kimse, “Ne istiyorsun?” ya da, “Onunla neden konuşuyorsun?” demedi. 28 Kadın, testisini bırakıp kente gitti ve halka şöyle dedi: 29 “Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen bir adamı görün. Acaba bu, Mesih olabilir mi?” 30 Halk kentten çıkıp ona doğru geldi. 31 Bu arada öğrenciler ona, “Rabbî, bir şeyler ye” diye ısrar ettiler. 32 Ama İsa onlara, “Benim, sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var” dedi. 33 Bunun üzerine öğrenciler birbirlerine, “Acaba biri ona yiyecek mi getirdi?” dediler. 34 İsa onlara, “Benim yiyeceğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve onun işini tamamlamaktır. 35 Sizler, ‘Hasada daha dört ay var’ demiyor musunuz? Bakın, size söylüyorum, gözlerinizi kaldırıp tarlalara bakın; onlar şimdiden hasat için ağarmış durumda. 36 Biçen kişi ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar; öyle ki eken de biçen de birlikte sevinsin. 37 Çünkü burada, ‘Biri eker, başkası biçer’ sözü doğru çıkar. 38 Sizi, emek vermediğiniz bir şeyi biçmeniz için gönderdim. Başkaları emek verdi, siz de onların emeğine girdiniz” dedi. 39 O kentten birçok Samiriyeli, “Yaptığım her şeyi bana söyledi” diye tanıklık eden kadının sözü üzerine ona iman etti. 40 Samiriyeliler İsa'nın yanına geldiklerinde, kendileriyle kalması için ona yalvardılar. İsa da orada iki gün kaldı. 41 Onun sözü üzerine daha birçok kişi iman etti. 42 Kadına, “Artık senin sözün yüzünden değil, kendimiz işittiğimiz için iman ediyoruz. Çünkü onun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olan Mesih olduğunu biliyoruz” dediler. 43 İki günün ardından İsa oradan ayrılıp Celile'ye gitti. 44 Çünkü İsa'nın kendisi de bir peygamberin kendi memleketinde saygı görmediğine tanıklık etmişti. 45 Celile'ye geldiğinde Celileliler onu kabul ettiler; çünkü onlar da bayrama gitmiş ve onun Yeruşalim'de bayram sırasında yaptığı her şeyi görmüşlerdi. 46 İsa yine, suyu şaraba çevirdiği Celile'nin Kana kentine geldi. Kefernahum'da oğlu hasta olan bir saray görevlisi vardı. 47 Bu adam, İsa'nın Yahudiye'den çıkıp Celile'ye geldiğini duyunca ona gitti; gelip oğlunu iyileştirmesi için yalvardı, çünkü oğlu ölmek üzereydi. 48 İsa ona, “Belirtiler ve harikalar görmedikçe siz asla iman etmezsiniz” dedi. 49 Saray görevlisi ona, “Efendim, çocuğum ölmeden gel” dedi. 50 İsa ona, “Git, oğlun yaşıyor” dedi. Adam, İsa'nın kendisine söylediği söze iman etti ve yoluna gitti. 51 Adam daha aşağı inerken hizmetkârları onu karşılayıp, “Çocuğun yaşıyor!” diye haber verdiler. 52 Bunun üzerine adam, oğlunun ne zaman iyileşmeye başladığını onlara sordu. Onlar da, “Dün yedinci saatte ateşi düştü” dediler. 53 Böylece baba, bunun İsa'nın kendisine, “Oğlun yaşıyor” dediği saatin tam o saati olduğunu anladı. Kendisi de bütün ev halkı da iman etti. 54 İsa'nın Yahudiye'den çıkıp Celile'ye geldikten sonra yaptığı ikinci belirti de bu oldu.

5

1 Bundan sonra Yahudilerin bir bayramı vardı; İsa da Yeruşalim'e çıktı. 2 Yeruşalim'de Koyun Kapısı'nın yanında, İbranicede “Beytesda” denilen, beş revaklı bir havuz vardır. 3 Bu revakların altında hasta, kör, topal ve felçli birçok kişi yatar, suyun çalkalanmasını beklerdi; 4 çünkü bir melek belirli zamanlarda havuza iner ve suyu çalkalardı. Su çalkalandıktan sonra havuza ilk giren kişi, hangi hastalığı olursa olsun iyileşirdi. 5 Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı. 6 İsa onu orada yatarken gördü ve uzun zamandır hasta olduğunu bilerek ona, “İyileşmek istiyor musun?” diye sordu. 7 Hasta adam ona şöyle cevap verdi: “Efendim, su çalkalandığında beni havuza koyacak kimsem yok; ben gelene kadar başka biri benden önce iniyor.” 8 İsa ona, “Kalk, döşeğini topla ve yürü” dedi. 9 Adam o anda iyileşti, döşeğini topladı ve yürümeye başladı. O gün Şabat Günü'ydü. 10 Bu yüzden Yahudiler, iyileşen adama, “Bugün Şabat Günü; döşeğini taşıman yasaktır” dediler. 11 Adam onlara, “Beni iyileştiren kişi bana, ‘Döşeğini

topla ve yürü' dedi" diye cevap verdi. [12] Ona, "Sana 'Döşeğini topla ve yürü' diyen adam kim?" diye sordular. [13] Ama iyileşen adam bunun kim olduğunu bilmiyordu; çünkü orada kalabalık olduğu için İsa çekilmişti. [14] Daha sonra İsa onu tapınakta buldu ve ona, "Bak, iyileştin. Artık günah işleme; yoksa sana daha kötüsü olur" dedi. [15] Adam gidip Yahudilere kendisini iyileştirenin İsa olduğunu söyledi. [16] Bu yüzden Yahudiler, Şabat Günü bunları yaptığı için İsa'ya zulmediyor ve O'nu öldürmeye çalışıyordu. [17] Ama İsa onlara, "Babam hâlâ çalışıyor, ben de çalışıyorum" diye cevap verdi. [18] Bu yüzden Yahudiler O'nu öldürmek için daha da çok çabaladı; çünkü İsa yalnız Şabat Günü'nü çiğnemekle kalmıyor, Tanrı'yı kendi Babası diye adlandırarak kendini Tanrı'yla eşit kılıyordu. [19] Bunun üzerine İsa onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söylüyorum, Oğul kendiliğinden hiçbir şey yapamaz; ancak Baba'nın yapmakta olduğunu gördüğünü yapar. Baba ne yaparsa Oğul da aynı şekilde onu yapar. [20] Çünkü Baba Oğul'a sevgi duyar ve kendi yaptığı her şeyi O'na gösterir. Şaşasınız diye O'na bunlardan daha büyük işler de gösterecek. [21] Baba ölüleri nasıl diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kişiye öylece yaşam verir. [22] Çünkü Baba kimseyi yargılamaz; yargılamanın tümünü Oğul'a vermiştir, [23] öyle ki herkes Baba'yı onurlandırdığı gibi Oğul'u da onurlandırsın. Oğul'u onurlandırmayan, O'nu gönderen Baba'yı da onurlandırmaz. [24] "Size doğrusunu söylüyorum, sözümü işitip beni gönderene iman eden kişi sonsuz yaşama sahiptir ve yargılanmaz; ölümden yaşama geçmiştir. [25] Size doğrusunu söylüyorum, ölülerin Tanrı'nın Oğlu'nun sesini işiteceği saat geliyor, hatta şimdi gelmiştir; işitenler yaşayacak. [26] Çünkü Baba'nın kendinde yaşam olduğu gibi, Oğul'un da kendinde yaşam olmasını sağlamıştır. [27] Ayrıca O'na yargılama yetkisi de vermiştir; çünkü O İnsanoğlu'dur. [28] Buna şaşırmayın; çünkü mezarlarda olanların hepsinin O'nun sesini işiteceği saat geliyor, [29] ve dışarı çıkacaklar; iyilik yapmış olanlar yaşam dirilişine, kötülük yapmış olanlar ise yargı dirilişine kavuşacak. [30] Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. İşittiğim gibi yargılarım ve yargım doğrudur; çünkü kendi isteğimi değil, beni gönderen Babam'ın isteğini ararım. [31] "Eğer kendim hakkında tanıklık edersem, tanıklığım geçerli olmaz. [32] Benim hakkımda tanıklık eden başka biri vardır. Benim hakkımda ettiği tanıklığın doğru olduğunu biliyorum. [33] Siz Yahya'ya haber gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti. [34] Ama benim kabul ettiğim tanıklık insandan gelen değildir. Bunları, siz kurtulasınız diye söylüyorum. [35] O, yanan ve ışık saçan bir kandildi; siz de bir süreliğine onun ışığında sevinmek istediniz. [36] Ama benim tanıklığım Yahya'nınkinden daha büyüktür. Çünkü Baba'nın bana tamamlamam için verdiği işler, yani yaptığım bu işler, Baba'nın beni gönderdiğine tanıklık eder. [37] Beni gönderen Baba'nın kendisi de benim hakkımda tanıklık etmiştir. Siz hiçbir zaman O'nun sesini işitmediniz, suretini de görmediniz. [38] O'nun sözü sizde yaşamıyor; çünkü O'nun gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz. [39] "Kutsal Yazılar'ı araştırıyorsunuz; çünkü onlarda sonsuz yaşama sahip olduğunuzu düşünüyorsunuz. Oysa bana tanıklık eden de onlardır. [40] Yine de yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz. [41] Ben insanlardan yücelik kabul etmiyorum. [42] Ama sizi tanıyorum: içinizde Tanrı sevgisi yok. [43] Ben Babam'ın adıyla geldim, ama beni kabul etmiyorsunuz. Bir başkası kendi adıyla gelirse, onu kabul edeceksiniz. [44] Birbirinizden yücelik kabul ederken, tek olan Tanrı'dan gelen yüceliği aramazken, nasıl iman edebilirsiniz? [45] "Sizi Baba'nın önünde suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan biri var: umudunuzu bağladığınız Musa. [46] Çünkü Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz; çünkü o benim hakkımda yazdı. [47] Ama onun yazdıklarına iman etmiyorsanız, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?"

6

[1] Bundan sonra İsa, bir adı da Taberiye Gölü olan Celile Gölü'nün karşı yakasına geçti. [2] Büyük bir kalabalık onu izliyordu; çünkü hastalar üzerinde yaptığı belirtileri görmüşlerdi. [3] İsa dağa çıktı ve öğrencileriyle birlikte orada oturdu. [4] Yahudilerin bayramı Fısıh yaklaşmıştı. [5] İsa gözlerini kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filipus'a, "Bunların yiyebilmesi için ekmeği nereden alacağız?" dedi. [6] Bunu onu sınamak için söylüyordu; çünkü ne yapacağını kendisi biliyordu. [7] Filipus ona şu karşılığı verdi: "Her birine azıcık düşmesi için bile iki yüz denarlık ekmek yetmez." [8]

Öğrencilerinden biri, Simun Petrus'un kardeşi Andreas, ona dedi ki: [9] “Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var; ama bu kadar insanın arasında bunlar ne ki?” [10] İsa, “Halkı oturtun” dedi. O yerde bol miktarda ot vardı. Böylece erkekler oturdu; sayıları aşağı yukarı beş bindi. [11] İsa ekmekleri aldı, şükrettikten sonra onları öğrencilere dağıttı, öğrenciler de oturanlara verdi; balıklardan da istedikleri kadar aynı şekilde verdi. [12] Herkes doyunca öğrencilerine, “Artan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın” dedi. [13] Böylece topladılar; yiyenlerden artan beş arpa ekmeğinin parçalarıyla on iki sepet doldurdular. [14] Halk, İsa'nın yaptığı bu belirtiyi görünce, “Dünyaya gelecek olan peygamber gerçekten budur” dedi. [15] İsa, gelip kendisini kral yapmak için zorla götüreceklerini anlayınca yine tek başına dağa çekildi. [16] Akşam olunca öğrencileri göle indiler. [17] Tekneye binip gölü geçerek Kefernahum'a doğru yol aldılar. Hava artık kararmıştı, İsa henüz yanlarına gelmemişti. [18] Güçlü bir rüzgâr esiyor, göl dalgalanıyordu. [19] Yaklaşık yirmi beş ya da otuz stadyum kürek çektikten sonra İsa'nın gölün üzerinde yürüyerek tekneye yaklaştığını gördüler ve korktular. [20] Ama İsa onlara, “Benim, korkmayın” dedi. [21] Bunun üzerine onu tekneye almak istediler; tekne o anda gitmekte oldukları kıyıya vardı. [22] Ertesi gün, gölün karşı yakasında kalan kalabalık, orada öğrencilerin bindiği tekneden başka tekne olmadığını, İsa'nın öğrencileriyle birlikte tekneye binmediğini, öğrencilerin tek başlarına gittiğini fark etti. [23] Bu arada Taberiye'den tekneler, Rab'bin şükrettikten sonra halkın ekmek yediği yerin yakınına geldi. [24] Kalabalık, ne İsa'nın ne de öğrencilerinin orada olmadığını görünce kendileri de teknelere binip İsa'yı arayarak Kefernahum'a gitti. [25] Onu gölün karşı yakasında bulunca, “Rabbi, buraya ne zaman geldin?” diye sordular. [26] İsa onlara şu karşılığı verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, beni arıyorsunuz; ama belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için. [27] Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşama dek kalıcı olan yiyecek için çalışın; bunu size İnsanoğlu verecek. Çünkü Baba Tanrı onu mühürlemiştir.” [28] Bunun üzerine ona, “Tanrı'nın işlerini yapabilmek için ne yapmalıyız?” diye sordular. [29] İsa onlara şu karşılığı verdi: “Tanrı'nın işi, O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir.” [30] Onlar da ona, “Öyleyse görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti gösteriyorsun? Ne yapıyorsun?” dediler. [31] Atalarımız çölde man yedi. Yazılmış olduğu gibi: ‘Onlara gökten ekmek verdi, yediler.’” [32] İsa onlara, “Size doğrusunu söyleyeyim, size gökten ekmeği veren Musa değildi; size gökten gerçek ekmeği Babam verir. [33] Çünkü Tanrı'nın ekmeği, gökten inip dünyaya yaşam verendir.” [34] Bunun üzerine ona, “Rab, bu ekmeği bize her zaman ver” dediler. [35] İsa onlara dedi ki: “Yaşam ekmeği benim. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz. [36] Ama size söyledim, beni gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz. [37] Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek; bana geleni asla kovmam. [38] Çünkü ben gökten indim; kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmeye geldim. [39] Beni gönderen Babam'ın isteği, bana verdiklerinden hiçbirini kaybetmemem, tam tersine hepsini son günde diriltmemdir. [40] Beni gönderenin isteği şudur: Oğul'u gören ve O'na iman eden herkes sonsuz yaşama sahip olsun; ben de onu son günde dirilteceğim.” [41] Bunun üzerine Yahudiler, “Gökten inen ekmek benim” dediği için onun hakkında homurdanmaya başladı. [42] “Bu, Yusuf'un oğlu İsa değil mi? Annesini de babasını da tanıyoruz. Öyleyse nasıl oluyor da, ‘Gökten indim’ diyor?” dediler. [43] İsa onlara şu karşılığı verdi: “Aranızda söylenip durmayın. [44] Beni gönderen Baba onu çekmedikçe hiç kimse bana gelemez; onu da son günde dirilteceğim. [45] Peygamberlerde şöyle yazılmıştır: ‘Hepsi Tanrı tarafından öğretilecektir.’ Baba'dan işitip öğrenen herkes bana gelir. [46] Bu, Tanrı'dan gelenin dışında birinin Baba'yı gördüğü anlamına gelmez; Baba'yı gören yalnız O'dur. [47] Size doğrusunu söyleyeyim, bana iman edenin sonsuz yaşamı vardır. [48] Yaşam ekmeği benim. [49] Atalarınız çölde man yedi, yine de öldüler. [50] Gökten inen ekmek budur; öyle ki, ondan yiyen ölmesin. [51] Gökten inen diri ekmek benim. Bu ekmekten yiyen sonsuza dek yaşayacaktır. Dünyanın yaşamı için vereceğim ekmek de bedenimdir.” [52] Bunun üzerine Yahudiler birbirleriyle tartışmaya başladı: “Bu adam bize yemek için bedenini nasıl verebilir?” [53] İsa onlara dedi ki: “Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun bedenini yiyip kanını içmedikçe içinizde yaşam olmaz. [54] Bedenimi yiyip kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır; onu son günde dirilteceğim. [55] Çünkü bedenim gerçek yiyecek, kanım gerçek içecektir. [56]

Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda. 57 Diri olan Baba beni gönderdiği ve ben Baba sayesinde yaşadığım gibi, benimle beslenen de benim sayemde yaşayacaktır. 58 Gökten inen ekmek budur; atalarımızın yediği ve öldüğü man gibi değildir. Bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşayacaktır.” 59 Bunları Kefernahum'da öğretirken havrada söyledi. 60 Öğrencilerinden birçoğu bunu duyunca, “Bu söz çok ağır, kim dinleyebilir bunu?” dedi. 61 Ama İsa öğrencilerinin buna söylendiğini kendiliğinden anlayıp onlara, “Bu sizi tökezletiyor mu? 62 Peki ya İnsanoğlu'nun önceden bulunduğu yere yükseldiğini görseniz, ne olacak? 63 Yaşam veren Ruh'tur, bedenin hiçbir yararı yoktur. Size söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır. 64 Ama içinizde iman etmeyenler var.” Çünkü İsa, iman etmeyenlerin kim olduğunu ve kendisine ihanet edecek kişiyi baştan beri biliyordu. 65 Şöyle dedi: “Bu yüzden size, Babam tarafından verilmedikçe hiç kimsenin bana gelemeyeceğini söyledim.” 66 Bunun üzerine öğrencilerinden birçoğu geri döndü ve artık onunla birlikte yürümedi. 67 Bunun üzerine İsa Onikiler'e, “Siz de mi gitmek istiyorsunuz?” dedi. 68 Simun Petrus ona şu karşılığı verdi: “Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sende. 69 Senin, diri Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettik ve bunu biliyoruz.” 70 İsa onlara şu karşılığı verdi: “Sizi, Onikiler'i ben seçmedim mi? Yine de içinizden biri şeytandır.” 71 Bunu, Simun İskariot'un oğlu Yahuda için söylüyordu; çünkü Onikiler'den biri olan bu adam ona ihanet edecekti.

7

1 Bundan sonra İsa Celile'de dolaşıyordu; Yahudiye'de dolaşmak istemiyordu, çünkü Yahudiler onu öldürmek istiyorlardı. 2 Yahudilerin bayramı olan Çardak Bayramı yaklaşmıştı. 3 Bunun üzerine kardeşleri ona şöyle dediler: “Buradan ayrıl, Yahudiye'ye git ki öğrencilerin de yaptığın işleri görsün. 4 Çünkü açıkça tanınmak isteyen hiç kimse gizlice bir şey yapmaz. Bunları yapıyorsan, kendini dünyaya göster.” 5 Çünkü kardeşleri bile ona iman etmiyordu. 6 Bunun üzerine İsa onlara şöyle dedi: “Benim zamanım daha gelmedi, ama sizin zamanınız her zaman hazır. 7 Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor; çünkü ben onun işleri için, kötü olduklarına tanıklık ediyorum. 8 Siz bayrama çıkın. Ben bu bayrama henüz çıkmıyorum, çünkü benim zamanım henüz dolmadı.” 9 Bunları onlara söyledikten sonra Celile'de kaldı. 10 Ama kardeşleri bayrama çıktıktan sonra o da çıktı; açıkça değil, adeta gizlice. 11 Yahudiler bu yüzden bayramda onu arıyor ve, “O nerede?” diyorlardı. 12 Kalabalık arasında onunla ilgili çok fısıldaşma vardı. Kimileri, “İyi bir adamdır” diyordu; başkalarıysa, “Hayır, tam tersine, halkı saptırıyor” diyordu. 13 Ama Yahudilerden korktukları için kimse ondan açıkça söz etmiyordu. 14 Bayramın ortası gelince İsa tapınağa çıkıp öğretmeye başladı. 15 Yahudiler şaşırıp, “Bu adam eğitim görmediği halde nasıl bu kadar bilgili oluyor?” dediler. 16 Bunun üzerine İsa onlara şu karşılığı verdi: “Benim öğretim benim değil, beni gönderenindir. 17 Bir kimse onun isteğini yapmayı isterse, bu öğretinin Tanrı'dan mı olduğunu, yoksa benim kendiliğimden mi konuştuğumu anlayacaktır. 18 Kendiliğinden konuşan kendi yüceliğini arar; ama kendisini gönderenin yüceliğini arayan doğrudur ve onda haksızlık yoktur. 19 Musa size Yasa'yı vermedi mi? Oysa hiçbiriniz Yasa'yı yerine getirmiyor. Neden beni öldürmek istiyorsunuz?” 20 Kalabalık şu karşılığı verdi: “Sende cin var! Seni öldürmek isteyen kim?” 21 İsa onlara şu karşılığı verdi: “Ben tek bir iş yaptım, hepiniz şaşırıyorsunuz. 22 Musa size sünneti verdi; gerçi bu Musa'dan değil, atalardan gelir. Siz de Şabat Günü bir çocuğu sünnet ediyorsunuz. 23 Musa'nın Yasası bozulmasın diye bir çocuk Şabat Günü sünnet ediliyorsa, ben Şabat Günü bir adamı büsbütün iyileştirdim diye bana neden kızıyorsunuz? 24 Dış görünüşe göre yargılamayın, doğru yargıyla yargılayın.” 25 Bunun üzerine Yeruşalim halkından bazıları şöyle dedi: “Öldürmek istedikleri kişi bu değil mi? 26 Bakın, açıkça konuşuyor ve ona hiçbir şey demiyorlar. Yoksa yöneticiler onun gerçekten Mesih olduğunu gerçekten anladılar mı? 27 Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz; oysa Mesih geldiğinde onun nereden geldiğini kimse bilmeyecek.” 28 Bunun üzerine İsa tapınakta öğretirken yüksek sesle şöyle dedi: “Hem beni tanıyorsunuz hem de nereden geldiğimi biliyorsunuz. Ben kendiliğimden gelmedim, ama beni gönderen gerçektir; siz onu tanımıyorsunuz. 29 Ben onu tanıyorum, çünkü ondan geldim ve beni o gönderdi.” 30 Bunun üzerine onu yakalamak istediler; ama

kimse ona el uzatmadı, çünkü saati daha gelmemişti.
31 Ama kalabalıktan birçoğu ona iman etti. “Mesih
geldiğinde, bu adamın yaptığından daha çok belirti
mi yapacak?” diyorlardı. 32 Ferisiler, kalabalığın
onunla ilgili bunları fısıldaştığını duydular;
başkâhinlerle Ferisiler onu yakalamak için görevliler
gönderdiler. 33 Bunun üzerine İsa şöyle dedi: “Biraz
daha sizinle olacağım, sonra beni gönderenin yanına
gidiyorum. 34 Beni arayacaksınız ama
bulamayacaksınız; benim bulunduğum yere de
gelemezsiniz.” 35 Bunun üzerine Yahudiler
birbirlerine şöyle dediler: “Bu adam bizim
bulamayacağımız nereye gidecek? Grekler arasına
dağılmış olanların yanına gidip Greklere mi
öğretecek? 36 ‘Beni arayacaksınız ama
bulamayacaksınız; benim bulunduğum yere de
gelemezsiniz’ dediği bu söz ne demek?” 37 Bayramın
son ve en büyük gününde İsa ayağa kalktı ve yüksek
sesle şöyle dedi: “Susayan biri varsa bana gelsin ve
içsin! 38 Kutsal Yazı'nın dediği gibi, bana iman edenin
içinden diri su ırmakları akacaktır.” 39 Bunu,
kendisine iman edenlerin alacağı Ruh hakkında
söylüyordu. Çünkü İsa henüz yüceltilmediği için
Kutsal Ruh henüz verilmemişti. 40 Kalabalıktan
birçoğu bu sözleri duyunca, “Bu gerçekten o
peygamberdir” dedi. 41 Başkaları, “Bu Mesih'tir” dedi.
Ama bazıları, “Mesih Celile'den mi çıkar? 42 Kutsal
Yazı, Mesih'in Davut'un soyundan, Davut'un yaşadığı
Beytlehem köyünden geleceğini söylemedi mi?”
dediler. 43 Böylece onun yüzünden kalabalık arasında
bölünme oldu. 44 İçlerinden bazıları onu yakalamak
istedi, ama kimse ona el sürmedi. 45 Görevliler
başkâhinlerle Ferisilerin yanına döndüler; onlar da,
“Neden onu getirmediniz?” dediler. 46 Görevliler,
“Hiç kimse hiçbir zaman bu adamın konuştuğu gibi
konuşmadı!” diye karşılık verdiler. 47 Bunun üzerine
Ferisiler onlara şöyle karşılık verdiler: “Yoksa siz de
mi saptırıldınız? 48 Yöneticilerden ya da Ferisilerden
ona iman eden oldu mu? 49 Ama Yasa'yı bilmeyen bu
kalabalık lanet altındadır.” 50 Aralarından biri olan,
daha önce İsa'ya gece gelen Nikodimos onlara dedi: 51
“Yasamız, önce bir kişiyi kendisinden dinlemeden ve
ne yaptığını öğrenmeden onu yargılar mı?” 52 Ona,
“Yoksa sen de mi Celile'densin? Araştır da gör,
Celile'den peygamber çıkmaz” dediler. 53 Herkes
kendi evine gitti.

8

1 Ama İsa, Zeytin Dağı'na gitti. 2 Sabah çok erkenden
yine tapınağa geldi; bütün halk yanına geldi. O da
oturup onlara öğretmeye başladı. 3 Din bilginleri ve
Ferisiler, tam zina ederken yakalanmış bir kadını
getirdiler. Onu ortaya çıkarıp 4 İsa'ya, “Öğretmen, bu
kadını tam da zina ederken yakaladık. 5 Musa,
yasamızda bize böyle kadınların taşlanmasını
buyurdu. Sen buna ne diyorsun?” dediler. 6 Bunu,
O'nu sınamak ve suçlayacak bir neden bulmak için
söylüyorlardı. Ama İsa eğilip parmağıyla toprağa
yazmaya başladı. 7 Israrla sormayı sürdürünce İsa
doğrulup onlara, “Aranızda günahsız olan, ona ilk
taşı atsın” dedi. 8 Sonra yine eğilip parmağıyla
toprağa yazdı. 9 Bunu duyunca vicdanları onları
suçladı; en yaşlıdan başlayarak birer birer çıkıp
gittiler. İsa, ortada duran kadınla yalnız kaldı. 10 İsa
doğrulup ona, “Kadın, seni suçlayanlar nerede?
Hiçbiri seni mahkûm etmedi mi?” dedi. 11 Kadın, “Hiç
kimse, Rab” dedi. İsa, “Ben de seni mahkûm
etmiyorum. Git, bundan böyle günah işleme” dedi. 12
İsa yine onlara şöyle dedi: “Dünyanın ışığı benim.
Beni izleyen karanlıkta yürümez, yaşamın ışığına
sahip olur.” 13 Bunun üzerine Ferisiler O'na, “Sen
kendin için tanıklık ediyorsun; tanıklığın geçerli
değil” dediler. 14 İsa onlara şöyle karşılık verdi:
“Kendim için tanıklık etsem bile tanıklığım doğrudur,
çünkü nereden geldiğimi ve nereye gittiğimi
biliyorum. Sizse nereden geldiğimi de nereye
gittiğimi de bilmiyorsunuz. 15 Siz insan ölçülerine
göre yargılıyorsunuz; ben kimseyi yargılamıyorum. 16
Yargılasam bile yargım doğrudur, çünkü yalnız
değilim; beni gönderen Baba'yla birlikteyim. 17 Sizin
yasanızda da iki kişinin tanıklığının geçerli olduğu
yazılıdır. 18 Kendim için tanıklık eden benim; beni
gönderen Baba da benim için tanıklık ediyor.” 19
Bunun üzerine O'na, “Baban nerede?” dediler. İsa,
“Siz ne beni tanıyorsunuz ne de Babamı; beni
tanısaydınız Babamı da tanırdınız” diye karşılık
verdi. 20 İsa bu sözleri, tapınakta öğretirken bağış
sandıklarının bulunduğu yerde söyledi. Yine de
kimse O'nu tutuklamadı, çünkü saati henüz
gelmemişti. 21 İsa yine onlara şöyle dedi: “Ben
gidiyorum; beni arayacaksınız ve günahlarınız içinde
öleceksiniz. Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz.”

[22] Bunun üzerine Yahudiler, “Yoksa kendini mi öldürecek ki, ‘Benim gideceğim yere siz gelemezsiniz’ diyor?” dediler. [23] İsa onlara, “Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım. Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim. [24] Bunun için size, günahlarınız içinde öleceğinizi söyledim; çünkü benim O olduğuma iman etmezseniz, günahlarınız içinde öleceksiniz” dedi. [25] Bunun üzerine O'na, “Sen kimsin?” dediler. İsa, “Başından beri size söylemekte olduğum şeyim. [26] Sizinle ilgili söyleyecek ve yargılayacak çok şeyim var. Ama beni gönderen gerçektir; ben de O'ndan işittiklerimi dünyaya söylüyorum” dedi. [27] Kendilerine Baba'dan söz ettiğini anlamadılar. [28] Bunun üzerine İsa onlara şöyle dedi: “İnsanoğlu'nu yukarı kaldırdığınızda, benim O olduğumu anlayacaksınız. Kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, yalnızca Babamın bana öğrettiği gibi konuştuğumu da anlayacaksınız. [29] Beni gönderen benimledir. O beni yalnız bırakmadı, çünkü ben her zaman O'nu hoşnut eden şeyleri yapıyorum.” [30] İsa bunları söylerken birçokları O'na iman etti. [31] Bunun üzerine İsa, O'na iman etmiş olan Yahudilere şöyle dedi: “Sözümde kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. [32] Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak.” [33] O'na, “Biz İbrahim'in soyundanız ve hiç kimseye köle olmadık. Sen nasıl, ‘Özgür olacaksınız’ diyorsun?” diye karşılık verdiler. [34] İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Size doğrusunu söylüyorum, günah işleyen herkes günahın kölesidir. [35] Köle evde sonsuza dek kalmaz; oğulsa sonsuza dek kalır. [36] Bunun için, Oğul sizi özgür kılarsa, gerçekten özgür olursunuz. [37] İbrahim'in soyundan olduğunuzu biliyorum; yine de beni öldürmeye çalışıyorsunuz, çünkü sözüm sizde yer bulmuyor. [38] Ben Babamın yanında gördüklerimi söylüyorum; siz de babanızdan gördüklerinizi yapıyorsunuz.” [39] O'na, “Bizim babamız İbrahim'dir” dediler. İsa onlara, “İbrahim'in çocukları olsaydınız, İbrahim'in yaptıklarını yapardınız. [40] Oysa şimdi, Tanrı'dan işittiğim gerçeği size söylemiş biri olan beni öldürmeye çalışıyorsunuz. İbrahim bunu yapmadı. [41] Siz babanızın yaptıklarını yapıyorsunuz.” O'na, “Biz zinadan doğmadık; tek bir Babamız var, O da Tanrı'dır” dediler. [42] Bunun üzerine İsa onlara şöyle dedi: “Tanrı sizin Babanız olsaydı beni severdiniz, çünkü ben Tanrı'dan çıktım ve geldim. Kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi. [43] Sözlerimi neden anlamıyorsunuz? Çünkü sözümü işitemiyorsunuz. [44] Siz babanız İblis'tensiniz ve babanızın isteklerini yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi ve gerçekte durmadı, çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylediğinde kendinden söyler, çünkü kendisi yalancıdır, yalanın da babasıdır. [45] Ama ben gerçeği söylediğim için bana iman etmiyorsunuz. [46] Hanginiz beni günahla suçlayabilir? Gerçeği söylüyorsam neden bana iman etmiyorsunuz? [47] Tanrı'dan olan, Tanrı'nın sözlerini dinler. Siz dinlemiyorsanız, nedeni Tanrı'dan olmayışınızdır.” [48] Bunun üzerine Yahudiler O'na, “Senin bir Samiriyeli olduğunu ve sende cin bulunduğunu söylemekte haklı değil miyiz?” diye karşılık verdiler. [49] İsa, “Bende cin yok; ama ben Babamı onurlandırıyorum, sizse beni aşağılıyorsunuz. [50] Ama ben kendi yüceliğimi aramıyorum; onu arayan ve yargılayan biri var. [51] Size doğrusunu söylüyorum, biri sözümü tutarsa ölümü asla görmeyecek.” [52] Yahudiler O'na, “Şimdi anladık ki sende cin var. İbrahim de öldü, peygamberler de. Sen ise, ‘Biri sözümü tutarsa ölümü asla tatmayacak’ diyorsun. [53] Sen ölmüş olan babamız İbrahim'den daha mı büyüksün? Peygamberler de öldü. Sen kendini kim sanıyorsun?” dediler. [54] İsa, “Kendimi yüceltirsem, yüceliğim hiçbir şeydir. Beni yücelten Babamdır; siz O'nun Tanrımız olduğunu söylüyorsunuz. [55] Siz O'nu tanımıyorsunuz, ama ben O'nu tanıyorum. ‘O'nu tanımıyorum’ desem, sizin gibi yalancı olurdum. Ama ben O'nu tanıyorum ve sözünü tutuyorum. [56] Babanız İbrahim, günümü görecek diye sevinç duydu; gördü ve sevindi” dedi. [57] Yahudiler O'na, “Sen daha elli yaşında bile değilsin, İbrahim'i gördün mü?” dediler. [58] İsa onlara, “Size doğrusunu söylüyorum, İbrahim var olmadan önce ben varım” dedi. [59] Bunun üzerine O'na atmak için taş aldılar; ama İsa gizlendi, aralarından geçip tapınaktan çıktı.

9

[1] İsa yoldan geçerken doğuştan kör bir adam gördü. [2] Öğrencileri ona, “Rabbi, bu adamın kör doğmasına kim günah işleyerek sebep oldu? Kendisi mi, annesiyle babası mı?” diye sordular. [3] İsa şöyle cevap

verdi: “Ne bu adam günah işledi ne de annesiyle babası; ama Tanrı'nın işleri onda açıklansın diye böyle oldu. 4 Gündüz olduğu sürece beni gönderenin işlerini yapmalıyım. Gece geliyor; o zaman kimse çalışamaz. 5 Ben dünyada olduğum sürece, dünyanın ışığı benim.” 6 Bunu söyledikten sonra yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı ve çamuru kör adamın gözlerine sürdü, 7 sonra ona, “Git, Şiloam Havuzu'nda yıkan” dedi. Şiloam, “Gönderilmiş” demektir. Adam gidip yıkandı, sonra görerek geri geldi. 8 Bunun üzerine komşuları ve onun daha önce kör olduğunu görenler, “Oturup dilenen adam bu değil mi?” dediler. 9 Kimileri, “Bu o” diyordu. Başkaları da, “Hayır, ama ona benziyor” diyordu. Adam ise, “Ben oyum” dedi. 10 Bunun üzerine ona, “Öyleyse gözlerin nasıl açıldı?” diye sordular. 11 Adam şöyle cevap verdi: “İsa denen adam çamur yaptı, gözlerime sürdü ve bana, ‘Şiloam Havuzu'na git ve yıkan’ dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı.” 12 Ona, “O nerede?” diye sordular. Adam, “Bilmiyorum” dedi. 13 Adamı Ferisilere götürdüler; bu, kör olan adamdı. 14 İsa'nın çamur yapıp onun gözlerini açtığı gün Şabat Günü'ydü. 15 Bu kez Ferisiler de ona gözlerini nasıl açıldığını sordular. O da onlara, “Gözlerime çamur sürdü, yıkandım ve şimdi görüyorum” dedi. 16 Bunun üzerine Ferisilerden bazıları, “Bu adam Tanrı'dan değildir, çünkü Şabat Günü'nü tutmuyor” dedi. Başkaları ise, “Günahkâr bir adam nasıl böyle belirtiler yapabilir?” dedi. Böylece aralarında ayrılık doğdu. 17 Bunun üzerine kör adama yine sordular: “Gözlerini açtığına göre, onun hakkında sen ne diyorsun?” Adam, “O bir peygamberdir” dedi. 18 Yahudiler ise, onun kör olduğuna ve gözlerinin açıldığına inanmadılar; gözleri açılan adamın anne babasını çağırıncaya kadar da inanmadılar. 19 Onlara, “Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? Öyleyse şimdi nasıl görüyor?” diye sordular. 20 Anne babası onlara şöyle cevap verdi: “Bunun oğlumuz olduğunu ve kör doğduğunu biliyoruz; 21 ama şimdi nasıl gördüğünü bilmiyoruz. Gözlerini kimin açtığını da bilmiyoruz. Kendisi yaşını başını almıştır, ona sorun. Kendisi için kendisi konuşur.” 22 Anne babası bunları, Yahudilerden korktukları için söyledi. Çünkü Yahudiler, bir kimse İsa'nın Mesih olduğunu açıkça söylerse havradan atılacağı konusunda çoktan anlaşmışlardı. 23 Bu yüzden anne babası, “Kendisi yaşını başını almıştır, ona sorun” dedi. 24 Bu yüzden, önceden kör olan adamı ikinci kez çağırdılar ve ona, “Tanrı'ya yücelik ver. Biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz” dediler. 25 Adam ise şöyle cevap verdi: “Onun günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var: Ben kördüm, şimdi görüyorum.” 26 Ona yine, “Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?” dediler. 27 Adam onlara, “Size daha önce söyledim, ama dinlemediniz. Bunu yine işitmek neden istiyorsunuz? Yoksa siz de mi onun öğrencileri olmak istiyorsunuz?” dedi. 28 Bunun üzerine onu aşağılayıp, “Onun öğrencisi sensin, biz ise Musa'nın öğrencileriyiz. 29 Tanrı'nın Musa'yla konuştuğunu biliyoruz; ama bu adama gelince, nereden geldiğini bilmiyoruz” dediler. 30 Adam onlara şöyle cevap verdi: “İşte şaşılacak şey de bu! Siz onun nereden geldiğini bilmiyorsunuz, ama o benim gözlerimi açtı. 31 Tanrı'nın günahkârları dinlemediğini biliyoruz; ama bir kimse Tanrı'ya tapınıp onun isteğini yaparsa, Tanrı onu dinler. 32 Dünya var olduğundan beri, doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı hiç duyulmamıştır. 33 Bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı.” 34 Onlar da ona, “Sen tümüyle günah içinde doğdun, şimdi bize mi öğretiyorsun?” dediler. Sonra onu dışarı attılar. 35 İsa, onu dışarı attıklarını duydu. Onu bulunca, “Tanrı'nın Oğlu'na iman ediyor musun?” dedi. 36 Adam, “Rab, o kimdir? Söyle de ona iman edeyim” diye cevap verdi. 37 İsa ona, “Onu gördün. Seninle konuşan da odur” dedi. 38 Adam, “Rab, iman ediyorum!” dedi ve ona tapındı. 39 İsa şöyle dedi: “Ben bu dünyaya yargı için geldim; öyle ki görmeyenler görsün, görenler de kör olsun.” 40 Yanında bulunan Ferisilerden bazıları bunları duyunca ona, “Yoksa biz de mi körüz?” dediler. 41 İsa onlara, “Kör olsaydınız günahınız olmazdı; ama şimdi, ‘Görüyoruz’ diyorsunuz. Bu yüzden günahınız sürüyor” dedi.

10

1 “Size doğrusunu söylüyorum: Koyun ağılına kapıdan girmeyip başka bir yoldan tırmanarak giren kişi, hırsız ve hayduttur. 2 Ama kapıdan giren, koyunların çobanıdır. 3 Kapıcı ona kapıyı açar, koyunlar da onun sesini dinler. O kendi koyunlarını adlarıyla çağırır ve onları dışarı çıkarır. 4 Kendi

koyunlarını dışarı çıkarınca onların önünden yürür, koyunlar da onu izler; çünkü onun sesini tanırlar. [5] Bir yabancının ardından asla gitmezler, tersine ondan kaçarlar; çünkü yabancıların sesini tanımazlar.” [6] İsa onlara bu benzetmeyi anlattı, ama onlar kendilerine ne söylediğini anlamadılar. [7] Bunun üzerine İsa onlara yine şöyle dedi: “Size doğrusunu söylüyorum, koyunların kapısı benim. [8] Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu, ama koyunlar onları dinlemedi. [9] Kapı benim. Biri benim aracılığıyla içeri girerse kurtulur; girer, çıkar ve otlak bulur. [10] Hırsız yalnızca çalmak, öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense onlar yaşama, hem de bol yaşama sahip olsunlar diye geldim. [11] İyi çoban benim. İyi çoban koyunları uğruna canını verir. [12] Çoban olmayan, koyunları da kendisine ait olmayan ücretli işçi, kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçar. Kurt da koyunları kapıp dağıtır. [13] Ücretli işçi kaçar; çünkü kendisi ücretli bir işçidir ve koyunları önemsemez. [14] İyi çoban benim. Kendi koyunlarımı tanırım, onlar da beni tanır; [15] Baba beni tanıdığı gibi, ben de Baba'yı tanırım. Koyunlar uğruna canımı veririm. [16] Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım da var. Onları da getirmem gerekiyor; onlar da sesimi işitecekler. Tek sürü, tek çoban olacak. [17] Baba beni bunun için sever: Canımı, onu yeniden almak üzere veririm. [18] Onu benden kimse almıyor; ben onu kendiliğimden veriyorum. Onu vermeye de yetkim var, yeniden almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babam'dan aldım.” [19] Bu sözler yüzünden Yahudiler arasında yine bir ayrılık çıktı. [20] Onlardan birçoğu şöyle diyordu: “Onda cin var, aklını kaçırmış! Onu niye dinliyorsunuz?” [21] Başkaları ise şöyle diyordu: “Bunlar cine tutulmuş birinin sözleri değil. Cin, körlerin gözlerini açabilir mi?” [22] Yeruşalim'de Adanma Bayramı'ydı. [23] Kış mevsimiydi, İsa da tapınakta, Süleyman'ın Eyvanı'nda yürüyordu. [24] Bunun üzerine Yahudiler onu çevrelediler ve şöyle dediler: “Bizi ne zamana kadar merakta bırakacaksın? Eğer sen Mesih'sen, bunu bize açıkça söyle.” [25] İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Size söyledim, ama inanmıyorsunuz. Babam'ın adıyla yaptığım işler, benim hakkımda tanıklık ediyor. [26] Ama siz inanmıyorsunuz; çünkü size söylediğim gibi, benim koyunlarımdan değilsiniz. [27] Koyunlarım sesimi işitir, ben onları tanırım, onlar da beni izler. [28] Onlara sonsuz yaşam veririm. Onlar asla mahvolmayacak ve hiç kimse onları elimden kapmayacak. [29] Onları bana veren Babam, herkesten üstündür. Onları Babam'ın elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez. [30] Ben ve Baba biriz.” [31] Bunun üzerine Yahudiler onu taşlamak için yine taş aldılar. [32] İsa onlara şöyle dedi: “Size Babam'dan gelen birçok iyi iş gösterdim. Bunlardan hangisi için beni taşlıyorsunuz?” [33] Yahudiler ona şöyle karşılık verdi: “Seni iyi bir iş için değil, küfür ettiğin için taşlıyoruz; çünkü sen bir insan olduğun hâlde kendini Tanrı yapıyorsun.” [34] İsa onlara şöyle karşılık verdi: “Yasanızda, ‘Dedim ki, sizler tanrılarsınız’ diye yazılı değil mi? [35] Tanrı'nın sözünün ulaştığı kişilere tanrılar dendiyse, Kutsal Yazı da geçersiz sayılamaz, [36] Baba'nın kutsal kılıp dünyaya gönderdiği kişiye, ben ‘Tanrı'nın Oğlu'yum’ dedim diye, ‘Küfür ediyorsun’ mu diyorsunuz? [37] Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorsam, bana inanmayın. [38] Ama yapıyorsam, bana inanmasanız bile işlere inanın; öyle ki Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilesiniz ve inanasınız.” [39] Bunun üzerine onu yine yakalamaya çalıştılar, ama o ellerinden kurtuldu. [40] İsa yine Şeria'nın karşı yakasına, Yahya'nın başlangıçta vaftiz ettiği yere gitti ve orada kaldı. [41] Birçok kişi onun yanına geldi. Şöyle diyorlardı: “Yahya hiçbir belirti göstermedi, ama bu adam hakkında Yahya'nın söylediği her şey doğruydu.” [42] Orada birçok kişi ona iman etti.

11

[1] O sırada Beytanya'dan, Meryem'le kız kardeşi Marta'nın köyünden Lazar adında bir adam hastaydı. [2] Hasta olan Lazar'ın kız kardeşi, Rab'bi güzel kokulu yağla mesh edip ayaklarını saçlarıyla silen Meryem'di. [3] Bunun üzerine kız kardeşler İsa'ya haber gönderip, “Rab, bak, çok sevdiğin kişi hasta” dediler. [4] İsa bunu duyunca, “Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak; Tanrı'nın yüceliği içindir, öyle ki Tanrı'nın Oğlu bu sayede yüceltilsin” dedi. [5] İsa, Marta'yı, kız kardeşini ve Lazar'ı seviyordu. [6] Bunun için, onun hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldı. [7] Bundan sonra öğrencilerine, “Yahudiye'ye yine gidelim” dedi. [8] Öğrenciler ona, “Rabbi, Yahudiler az önce seni taşlamaya çalışıyordu;

yine oraya mı gidiyorsun?” dediler. 9 İsa şu karşılığı
verdi: “Gündüzün on iki saati yok mu? Biri gündüz
yürürse tökezlemez, çünkü bu dünyanın ışığını görür.
10 Ama biri gece yürürse tökezler, çünkü ışık onda
değildir.” 11 Bunları söyledikten sonra onlara,
“Dostumuz Lazar uykuya daldı, ama onu uykudan
uyandırmak için gidiyorum” dedi. 12 Bunun üzerine
öğrenciler, “Rab, uykuya daldıysa iyileşir” dediler. 13
İsa onun ölümünden söz etmişti, ama onlar doğal
uykuda dinlenmekten söz ettiğini sandılar. 14 Bunun
üzerine İsa onlara açık açık, “Lazar öldü. 15 Sizin
uğrunuza, orada bulunmadığıma seviniyorum; öyle
ki iman edesiniz. Ama haydi, onun yanına gidelim”
dedi. 16 Bunun üzerine Didimus denen Tomas, öbür
öğrencilere, “Biz de gidelim de onunla birlikte ölelim”
dedi. 17 İsa oraya vardığında Lazar'ın dört gündür
mezarda olduğunu gördü. 18 Beytanya, Yeruşalim'e
yakın, yaklaşık on beş stadion uzaklıktaydı. 19
Yahudilerden birçoğu, kardeşleri için Marta ile
Meryem'i teselli etmeye gelmişti. 20 Marta, İsa'nın
geldiğini duyunca onu karşılamaya gitti, Meryem ise
evde oturuyordu. 21 Bunun üzerine Marta İsa'ya,
“Rab, burada olsaydın kardeşim ölmezdi. 22 Ama
şimdi bile biliyorum ki Tanrı'dan ne dilersen, Tanrı
sana verecektir” dedi. 23 İsa ona, “Kardeşin dirilecek”
dedi. 24 Marta ona, “Son günde, dirilişte dirileceğini
biliyorum” dedi. 25 İsa ona, “Diriliş ve yaşam benim.
Bana iman eden, ölse de yaşayacaktır. 26 Yaşayan ve
bana iman eden herkes sonsuza dek ölmeyecek. Buna
iman ediyor musun?” dedi. 27 Marta ona, “Evet, Rab.
Senin Mesih, dünyaya gelen Tanrı'nın Oğlu olduğuna
iman ettim” dedi. 28 Bunu söyledikten sonra gidip kız
kardeşi Meryem'i gizlice çağırdı ve, “Öğretmen
burada, seni çağırıyor” dedi. 29 Meryem bunu
duyunca hemen kalkıp onun yanına gitti. 30 İsa daha
köye gelmemişti, Marta'nın onu karşıladığı yerdeydi.
31 Onunla birlikte evde bulunup onu teselli eden
Yahudiler, Meryem'in hızla kalkıp dışarı çıktığını
görünce onu izlediler. “Ağlamak için mezara gidiyor”
diyorlardı. 32 Meryem, İsa'nın bulunduğu yere gelip
onu görünce ayaklarına kapandı ve ona, “Rab, burada
olsaydın kardeşim ölmezdi” dedi. 33 İsa, onun
ağladığını, onunla birlikte gelen Yahudilerin de
ağladığını görünce ruhunda derin bir keder duydu ve
sarsıldı. 34 “Onu nereye koydunuz?” dedi. Ona, “Rab,
gel de gör” dediler. 35 İsa ağladı. 36 Bunun üzerine
Yahudiler, “Bakın, onu ne kadar da seviyormuş!”
dediler. 37 Ama içlerinden bazıları, “Körün gözlerini
açan bu adam, bunu da ölümden alıkoyamaz mıydı?”
dedi. 38 İsa içten içe yine derin bir keder duyarak
mezara geldi. Burası bir mağaraydı, önünde de bir taş
duruyordu. 39 İsa, “Taşı kaldırın” dedi. Ölen kişinin
kız kardeşi Marta ona, “Rab, artık kokmuştur, çünkü
öleli dört gün oldu” dedi. 40 İsa ona, “Sana, iman
edersen Tanrı'nın yüceliğini göreceğini söylemedim
mi?” dedi. 41 Bunun üzerine, ölünün yattığı yerden
taşı kaldırdılar. İsa gözlerini yukarı kaldırıp şöyle
dedi: “Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum. 42
Beni her zaman işittiğini biliyordum, ama bunu
çevrede duran kalabalık yüzünden, beni senin
gönderdiğine iman etsinler diye söyledim.” 43 Bunu
söyledikten sonra yüksek sesle, “Lazar, dışarı çık!”
diye bağırdı. 44 Ölmüş olan adam, elleri ayakları
sargılarla bağlı, yüzü de bir bezle sarılmış olarak
dışarı çıktı. İsa onlara, “Onu çözün ve bırakın gitsin”
dedi. 45 Bunun üzerine, Meryem'e gelmiş olan
Yahudilerden, İsa'nın yaptığını görenlerin birçoğu
ona iman etti. 46 Ama içlerinden bazıları Ferisilere
gidip İsa'nın yaptıklarını anlattı. 47 Bunun üzerine
başkâhinlerle Ferisiler kurulu topladılar ve, “Ne
yapıyoruz? Bu adam çok sayıda belirti yapıyor. 48
Onu böyle bırakırsak herkes ona iman edecek;
Romalılar da gelip hem yerimizi hem ulusumuzu
elimizden alacaklar” dediler. 49 Ama içlerinden biri, o
yılın başkâhini Kayafa, onlara, “Siz hiçbir şey
bilmiyorsunuz. 50 Bütün ulus yok olacağına, halk
uğruna tek bir kişinin ölmesinin bizim için daha
yararlı olduğunu da düşünmüyorsunuz” dedi. 51 Bunu
kendiliğinden söylemedi; o yılın başkâhini olduğu
için, İsa'nın ulus uğruna öleceğine ilişkin
peygamberlik etti. 52 Üstelik yalnız ulus uğruna değil,
Tanrı'nın dağılmış çocuklarını da bir araya toplayıp
bir etmek uğruna. 53 Böylece o günden sonra onu
öldürmek için aralarında karar verdiler. 54 Bu
nedenle İsa artık Yahudiler arasında açıkça
dolaşmıyordu; oradan ayrılıp çöle yakın bölgeye,
Efrayim denilen bir kente gitti. Öğrencileriyle birlikte
orada kaldı. 55 Yahudilerin Fısıh Bayramı yakındı.
Ülkeden birçok kişi, Fısıh'tan önce arınmak için
Yeruşalim'e çıktı. 56 İsa'yı arıyorlar ve tapınakta
durup birbirlerine, “Ne düşünüyorsunuz? Bayrama
hiç gelmeyecek mi?” diyorlardı. 57 Başkâhinlerle
Ferisiler, onun nerede olduğunu bilen varsa

kendilerine bildirsin diye buyruk vermişlerdi; onu yakalayacaklardı.

12

[1] Fısıh'tan altı gün önce İsa, ölmüş olup kendisini ölümden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi. [2] Orada O'na bir akşam yemeği verdiler. Marta hizmet ediyordu, Lazar ise O'nunla birlikte sofrada oturanlardan biriydi. [3] Meryem, çok değerli saf nard yağından bir litra aldı, İsa'nın ayaklarını bu yağla meshetti ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev, yağın kokusuyla doldu. [4] Bunun üzerine öğrencilerinden biri olan ve O'na ihanet edecek olan Simun oğlu Yahuda İskariot şöyle dedi: [5] "Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp parası yoksullara verilmedi?" [6] Bunu, yoksulları önemsediği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu; para kutusu kendisinde olduğundan, içine konulanlardan çalardı. [7] İsa ise şöyle dedi: "Onu rahat bırak. Bunu benim gömülme günüm için sakladı. [8] Çünkü yoksullar her zaman aranızda olacak, ama ben her zaman aranızda olmayacağım." [9] Yahudilerden büyük bir kalabalık İsa'nın orada olduğunu öğrenince geldi; yalnız İsa için değil, ölümden dirilttiği Lazar'ı da görmek için. [10] Ama başkâhinler Lazar'ı da öldürmek için düzen kurdular, [11] çünkü onun yüzünden Yahudilerin birçoğu gidip İsa'ya iman ediyordu. [12] Ertesi gün, bayrama gelmiş olan büyük kalabalık İsa'nın Yeruşalim'e gelmekte olduğunu duyunca, [13] hurma dallarını alıp O'nu karşılamaya çıktılar ve şöyle haykırdılar: "Hozana! Rab'bin adıyla gelene ne mutlu! İsrail'in Kralı!" [14] İsa, küçük bir eşek bulunca üzerine bindi. Yazılmış olduğu gibi: [15] "Korkma, Siyon kızı. İşte Kralın geliyor, bir eşek yavrusuna binmiş olarak." [16] Öğrencileri bunları başlangıçta anlamadılar; ama İsa yüceltildiğinde, bunların O'nunla ilgili yazılmış olduğunu ve kendisine bunları yaptıklarını hatırladılar. [17] İsa, Lazar'ı mezardan çağırıp onu ölümden dirilttiğinde yanında bulunan kalabalık buna tanıklık ediyordu. [18] Kalabalığın O'nu karşılamaya çıkmasının nedeni de buydu; çünkü bu belirtiyi gerçekleştirdiğini duymuşlardı. [19] Bunun üzerine Ferisiler birbirlerine, "Görüyorsunuz, hiçbir şey başaramıyorsunuz. Bakın, bütün dünya O'nun peşine düştü" dediler. [20] Bayramda tapınmak için gelenler arasında bazı Grekler de vardı. [21] Bunlar, Celile'nin Beytsayda kentinden olan Filipus'a gelip ondan şunu istediler: "Efendim, İsa'yı görmek istiyoruz." [22] Filipus gidip Andreas'a haber verdi; Andreas'la Filipus da gidip İsa'ya haber verdiler. [23] İsa onlara şöyle karşılık verdi: "İnsanoğlu'nun yüceltilme saati geldi. [24] Size doğrusunu söylüyorum, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe tek başına kalır. Ama ölürse çok ürün verir. [25] Yaşamını seven onu kaybeder. Bu dünyada yaşamından nefret eden ise onu sonsuz yaşam için koruyacaktır. [26] Biri bana hizmet ediyorsa ardımdan gelsin. Ben neredeysem hizmetkârım da orada olacaktır. Biri bana hizmet ederse Baba onu onurlandıracaktır. [27] "Şimdi canım sıkıntı içinde. Ne diyeyim? 'Baba, beni bu saatten kurtar' mı diyeyim? Ama ben bu saat için geldim. [28] Baba, adını yücelt!" Bunun üzerine gökten bir ses geldi: "Onu hem yücelttim, hem de yine yücelteceğim." [29] Orada durup bunu duyan kalabalık, "Gök gürledi" dedi. Bazıları ise, "Bir melek O'nunla konuştu" dedi. [30] İsa şöyle karşılık verdi: "Bu ses benim için değil, sizin için geldi. [31] Şimdi bu dünya yargılanıyor. Şimdi bu dünyanın hükümdarı dışarı atılacak. [32] Ben de yerden yukarı kaldırıldığımda, bütün insanları kendime çekeceğim." [33] Bunu, nasıl bir ölümle öleceğini belirtmek için söylüyordu. [34] Kalabalık O'na şöyle karşılık verdi: "Kutsal Yasa'dan, Mesih'in sonsuza dek kalacağını duyduk. Sen nasıl, 'İnsanoğlu yukarı kaldırılmalı' diyorsun? Bu İnsanoğlu kim?" [35] Bunun üzerine İsa onlara dedi ki: "Işık kısa bir süre daha aranızda olacak. Işığınız varken yürüyün ki karanlık sizi yakalamasın. Karanlıkta yürüyen, nereye gittiğini bilmez. [36] Işığınız varken ışığa iman edin ki ışığın çocukları olasınız." İsa bunları söyledi, sonra oradan ayrılıp onlardan gizlendi. [37] Ama önlerinde bu kadar çok belirti gerçekleştirmiş olmasına rağmen, yine de O'na iman etmediler, [38] böylece Peygamber Yeşaya'nın şu sözü yerine gelmiş oldu: "Rab, bildirdiğimize kim iman etti? RAB'bin kolu kime açıklandı?" [39] Bu yüzden iman edemediler, çünkü Yeşaya yine şöyle demişti: [40] "Gözlerini kör etti, yüreklerini katılaştırdı; öyle ki gözleriyle görmesinler, yürekleriyle anlamasınlar, dönmesinler ve ben de onları iyileştirmeyeyim." [41] Yeşaya bunları, O'nun yüceliğini

gördüğünde söyledi ve O'ndan söz etti. 42 Yine de yöneticilerden birçoğu O'na iman etti, ama Ferisiler yüzünden bunu açıkça söylemediler; havradan atılmamak için, 43 çünkü insanların övgüsünü Tanrı'nın övgüsünden daha çok seviyorlardı. 44 İsa yüksek sesle şöyle dedi: “Bana iman eden, bana değil, beni gönderene iman etmiş olur. 45 Beni gören, beni göndereni görür. 46 Ben dünyaya ışık olarak geldim; öyle ki bana iman eden karanlıkta kalmasın. 47 Biri sözlerimi işitir de iman etmezse, onu ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı yargılamak için değil, dünyayı kurtarmak için geldim. 48 Beni reddeden ve sözlerimi kabul etmeyen kişinin bir yargıcı vardır: Söylediğim söz, son günde onu yargılayacaktır. 49 Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım; beni gönderen Baba bana ne söyleyeceğimi ve ne konuşacağımı buyurdu. 50 O'nun buyruğunun sonsuz yaşam olduğunu biliyorum. Bunun için ben, Baba'nın bana söylediği gibi konuşuyorum.”

13

1 Fısıh Bayramı'ndan önce İsa, bu dünyadan ayrılıp Baba'ya gideceği saatin geldiğini biliyordu. Dünyadaki kendisine ait olanları sevmişti; onları sonuna kadar sevdi. 2 Akşam yemeği sırasında İblis, Simun'un oğlu Yahuda İskariyot'un yüreğine O'na ihanet etmeyi çoktan koymuştu. 3 İsa, Baba'nın her şeyi kendi ellerine verdiğini, Tanrı'dan geldiğini ve Tanrı'ya gittiğini biliyordu. 4 Sofradan kalktı, dış giysisini bir yana bıraktı. Bir havlu alıp beline doladı. 5 Sonra leğene su doldurdu, öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline doladığı havluyla kurulamaya başladı. 6 Böylece Simun Petrus'a geldi. Petrus O'na, “Rab, ayaklarımı sen mi yıkıyorsun?” dedi. 7 İsa ona, “Şimdi ne yaptığımı bilmiyorsun, ama sonra anlayacaksın” diye karşılık verdi. 8 Petrus O'na, “Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!” dedi. İsa ona, “Seni yıkamazsam, benimle payın olmaz” diye karşılık verdi. 9 Simun Petrus O'na, “Rab, o zaman yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!” dedi. 10 İsa ona şöyle dedi: “Yıkanmış olanın ayaklarının yıkanmasından başka ihtiyacı yoktur; bütünüyle temizdir. Siz temizsiniz, ama hepiniz değil.” 11 Çünkü kendisine ihanet edecek olanı biliyordu; bu yüzden, “Hepiniz temiz değilsiniz” dedi. 12 Böylece ayaklarını yıkayıp dış giysisini yeniden giydikten ve yine sofraya oturduktan sonra onlara, “Size ne yaptığımı biliyor musunuz?” dedi. 13 Siz bana ‘Öğretmen’ ve ‘Rab’ diyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, çünkü ben öyleyim. 14 Ben Rab ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadıysam, siz de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. 15 Çünkü size bir örnek verdim; ben size ne yaptıysam, siz de öyle yapasınız diye. 16 Size doğrusunu söylüyorum: Köle efendisinden büyük değildir; gönderilen de kendisini gönderenden büyük değildir. 17 Bunları biliyorsanız, bunları yaparsanız ne mutlu size! 18 Hepiniz için konuşmuyorum. Kimleri seçtiğimi biliyorum. Ama Kutsal Yazı yerine gelsin diye, ‘Benimle ekmek yiyen bana karşı topuğunu kaldırdı.’ 19 Size bunu şimdiden, daha olmadan önce söylüyorum ki, olduğu zaman benim O olduğuma iman edesiniz. 20 Size doğrusunu söylüyorum: Benim gönderdiğim kişiyi kabul eden beni kabul eder; beni kabul eden de beni göndereni kabul eder.” 21 İsa bunları söyledikten sonra ruhunda sıkıldı ve şöyle tanıklık etti: “Size doğrusunu söylüyorum, içinizden biri bana ihanet edecek.” 22 Öğrenciler, kimden söz ettiğini şaşkınlıkla birbirlerine bakarak anlamaya çalıştılar. 23 Öğrencilerinden biri, İsa'nın sevdiği öğrenci, sofrada İsa'nın göğsüne yaslanmıştı. 24 Bu nedenle Simun Petrus ona işaret edip, “Kimden söz ettiğini söyle” dedi. 25 O da İsa'nın göğsüne yaslanmış durumda O'na, “Rab, kimdir o?” diye sordu. 26 İsa, “Lokmayı banıp kime verirsem odur” diye karşılık verdi. Sonra lokmayı banıp Simun İskariyot'un oğlu Yahuda'ya verdi. 27 Lokmadan sonra Şeytan onun içine girdi. Bunun üzerine İsa ona, “Yapacağını çabuk yap” dedi. 28 Ama sofradakilerden hiçbiri bunu ona neden söylediğini anlamadı. 29 Bazıları, para kutusu Yahuda'da olduğu için, İsa'nın ona, “Bayram için gerekenleri satın al” dediğini ya da yoksullara bir şey vermesini buyurduğunu sanıyordu. 30 Bunun için Yahuda lokmayı alınca hemen dışarı çıktı. Geceydi. 31 O dışarı çıkınca İsa şöyle dedi: “Şimdi İnsanoğlu yüceltildi, Tanrı da O'nda yüceltildi. 32 Tanrı O'nda yüceltildiyse, Tanrı da O'nu kendinde yüceltecek ve O'nu hemen yüceltecektir. 33 Yavrularım, kısa bir süre daha sizinleyim. Beni arayacaksınız. Yahudilere dediğim gibi, şimdi size de diyorum: ‘Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz.’ 34 Size yeni bir buyruk

veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi, siz de birbirinizi sevin. 35 Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu bilecek.” 36 Simun Petrus O'na, “Rab, nereye gidiyorsun?” dedi. İsa, “Gittiğim yere şimdi benim ardımdan gelemezsin, ama sonra geleceksin” diye karşılık verdi. 37 Petrus O'na, “Rab, neden şimdi senin ardından gelemiyorum? Senin için canımı vereceğim” dedi. 38 İsa ona, “Benim için canını mı vereceksin? Sana doğrusunu söylüyorum, horoz ötmeden önce beni üç kez inkâr edeceksin” diye karşılık verdi.

14

1 “Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrı'ya iman edin, bana da iman edin.” 2 “Babamın evinde kalınacak çok yer var. Öyle olmasaydı size söylerdim. Size yer hazırlamaya gidiyorum.” 3 “Gidip size yer hazırlarsam yine gelip sizi yanıma alacağım; öyle ki ben nerede isem siz de orada olasınız.” 4 “Benim gittiğim yeri biliyorsunuz, yolu da biliyorsunuz.” 5 Tomas O'na, “Rab, nereye gittiğini bilmiyoruz. Yolu nasıl bilebiliriz?” dedi. 6 İsa ona, “Yol, gerçek ve yaşam benim. Baba'ya benim aracılığım olmadan kimse gelemez.” 7 “Beni tanısaydınız, Babamı da tanırdınız. Bundan böyle O'nu tanıyorsunuz, O'nu gördünüz de.” 8 Filipus O'na, “Rab, bize Baba'yı göster, bu bize yeter” dedi. 9 İsa ona, “Filipus, bunca zamandır sizinle birlikteyim de beni hâlâ tanımadın mı? Beni görmüş olan Baba'yı görmüştür. Sen nasıl, ‘Bize Baba'yı göster’ diyorsun?” 10 “Benim Baba'da, Baba'nın da bende olduğuna inanmıyor musun? Size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum; ama bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor.” 11 “Bana inanın; ben Baba'dayım, Baba da bendedir. Hiç değilse bu işlerin kendisinden dolayı inanın.” 12 “Size doğrusunu söyleyeyim, bana iman eden kişi benim yaptığım işleri o da yapacak; bunlardan daha büyüklerini de yapacak. Çünkü ben Baba'ya gidiyorum.” 13 “Benim adımla ne dilerseniz yapacağım; öyle ki Baba Oğul'da yüceltilsin.” 14 “Benim adımla bir şey dilerseniz onu yapacağım.” 15 “Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirin.” 16 “Ben de Baba'dan dileyeceğim. O da size sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye başka bir Yardımcı verecek.” 17 “Bu, dünyanın kabul edemediği gerçeğin Ruhu'dur. Çünkü dünya O'nu ne görür ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz; çünkü aranızda yaşıyor ve içinizde olacak.” 18 “Sizi öksüz bırakmayacağım. Size geleceğim.” 19 “Biraz daha zaman var, sonra dünya beni artık görmeyecek; ama siz beni göreceksiniz. Ben yaşadığım için siz de yaşayacaksınız.” 20 “O gün anlayacaksınız ki ben Babam'dayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim.” 21 “Buyruklarıma sahip olup onları yerine getiren kişi beni seven kişidir. Beni seveni Babam sevecek, ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim.” 22 Yahuda, İskariot olan değil, O'na, “Rab, ne oldu da kendini dünyaya değil de bize göstereceksin?” dedi. 23 İsa ona, “Bir kimse beni severse sözüme uyar. Babam da onu sevecek; biz de ona gelip onun yanında kalacağız.” 24 “Beni sevmeyen sözlerime uymaz. İşittiğiniz söz benim değil, beni gönderen Baba'nındır.” 25 “Bunları size daha aranızdayken söyledim.” 26 “Ama Baba'nın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek ve size söylediğim her şeyi hatırlatacak.” 27 “Size esenlik bırakıyorum. Kendi esenliğimi size veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın, korkuya kapılmasın.” 28 “Size, ‘Gidiyorum ve size geliyorum’ dediğimi işittiniz. Beni sevseydiniz, Baba'ya gidiyorum diye sevinirdiniz; çünkü Baba benden üstündür.” 29 “Bunu size gerçekleşmeden önce şimdi söyledim ki gerçekleştiğinde iman edesiniz.” 30 “Artık sizinle fazla konuşmayacağım, çünkü dünyanın egemeni geliyor. Onun bende hiçbir şeyi yoktur.” 31 “Ama dünya, Baba'yı sevdiğimi ve Baba'nın bana buyurduğu gibi yaptığımı bilsin. Kalkın, buradan gidelim.”

15

1 Gerçek asma benim, Babam da bağcıdır. 2 Bende olup meyve vermeyen her dalı Babam kesip atar; meyve veren her dalı ise daha bol meyve versin diye budar. 3 Siz, size söylediğim söz sayesinde şimdiden budanmış, temizsiniz. 4 Bende kalın, ben de sizde kalırım. Dal, asmada kalmadıkça kendiliğinden

meyve veremez; siz de bende kalmadıkça meyve veremezsiniz. [5] Asma benim, dallar sizsiniz. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi bol meyve verir; çünkü bensiz hiçbir şey yapamazsınız. [6] Bir kimse bende kalmazsa, dal gibi dışarı atılır ve kurur. Böyle dallar toplanır, ateşe atılır ve yakılır. [7] Bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, dilediğiniz her şeyi isteyin, size verilecektir. [8] Babam, sizin bol meyve vermenizle yüceltilir; böylece öğrencilerim olursunuz. [9] Baba beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Sevgimde kalın. [10] Buyruklarımı yerine getirirseniz sevgimde kalırsınız; nitekim ben de Babam'ın buyruklarını yerine getirdim ve O'nun sevgisinde kalıyorum. [11] Bunları size, sevincim sizde kalsın ve sevinciniz eksiksiz olsun diye söyledim. [12] Buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin. [13] İnsanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük sevgisi yoktur. [14] Size buyurduğum her şeyi yaparsanız, dostlarımsınız. [15] Artık size köle demiyorum, çünkü köle efendisinin ne yaptığını bilmez. Ama size dost diyorum; çünkü Babam'dan işittiğim her şeyi size bildirdim. [16] Beni siz seçmediniz, ben sizi seçtim; gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye sizi atadım. Öyle ki, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz size versin. [17] Size şunu buyuruyorum: Birbirinizi sevin. [18] Dünya sizden nefret ediyorsa, sizden önce benden nefret ettiğini bilin. [19] Dünyadan olsaydınız, dünya kendine ait olanı severdi. Ama siz dünyadan değilsiniz; çünkü ben sizi dünyanın içinden seçtim. Bunun için dünya sizden nefret ediyor. [20] Size söylediğim sözü hatırlayın: ‘Köle, efendisinden üstün değildir.’ Bana zulmettilerse size de zulmedecekler; benim sözümü tuttularsa sizinkini de tutacaklar. [21] Ama bütün bunları size benim adım uğruna yapacaklar; çünkü beni göndereni tanımıyorlar. [22] Eğer gelip onlarla konuşmamış olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi günahları için hiçbir bahaneleri yok. [23] Benden nefret eden, Babam'dan da nefret eder. [24] Başka hiç kimsenin yapmadığı işleri aralarında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı. Ama şimdi bu işleri gördükleri halde hem benden hem Babam'dan nefret ettiler. [25] Ama bu, yasalarında yazılı olan şu söz yerine gelsin diye oldu: ‘Benden sebepsiz yere nefret ettiler.’ [26] Baba'dan size göndereceğim Yardımcı, yani Baba'dan çıkan Gerçeğin Ruhu geldiğinde, benim hakkımda tanıklık edecek. [27] Siz de tanıklık edeceksiniz, çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.

16

[1] “Tökezlemeyesiniz diye size bunları söyledim. [2] Sizi havralardan dışlayacaklar. Hatta öyle bir zaman geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrı'ya hizmet sunduğunu sanacak. [3] Bunları yapacaklar, çünkü ne Baba'yı ne de beni tanıdılar. [4] Ama bunları size söyledim ki, o zaman geldiğinde bunları size söylediğimi hatırlayasınız. Bunları size başlangıçta söylemedim, çünkü sizinle birlikteydim. [5] Şimdi ise beni gönderene gidiyorum; ama hiçbiriniz bana, ‘Nereye gidiyorsun?’ diye sormuyor. [6] Ama bunları size söylediğim için yüreğiniz kederle doldu. [7] Ama size gerçeği söylüyorum: Gitmem sizin yararınızadır. Çünkü ben gitmezsem, Yardımcı size gelmez. Ama gidersem, onu size gönderirim. [8] O gelince, dünyayı günah, doğruluk ve yargı konusunda suçlu olduğuna ikna edecek: [9] günah konusunda, çünkü bana iman etmiyorlar; [10] doğruluk konusunda, çünkü ben Baba'ya gidiyorum ve artık beni görmeyeceksiniz; [11] yargı konusunda, çünkü bu dünyanın egemeni yargılanmış bulunuyor. [12] “Size söyleyecek daha çok şeyim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız. [13] Ama o, yani gerçeğin Ruhu gelince, sizi bütün gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak; ne işitirse onu söyleyecek ve size gelecek şeyleri bildirecek. [14] O beni yüceltecek; çünkü benim olandan alacak ve size bildirecek. [15] Baba'nın sahip olduğu her şey benimdir; bu yüzden benim olandan alıp size bildireceğini söyledim. [16] Az sonra beni görmeyeceksiniz; yine az sonra beni göreceksiniz.” [17] Bunun üzerine öğrencilerinden bazıları birbirlerine, “Bize söylediği, ‘Az sonra beni görmeyeceksiniz, yine az sonra beni göreceksiniz’ ve ‘Çünkü Baba'ya gidiyorum’ sözleri ne demek?” dediler. [18] Bunun üzerine, “Onun ‘Az sonra’ dediği ne demek? Ne söylediğini anlamıyoruz” dediler. [19] İsa onların kendisine soru sormak istediklerini anlayıp şöyle dedi: “ ‘Az sonra beni görmeyeceksiniz, yine az sonra beni göreceksiniz’ dediğim için mi bunu kendi aranızda soruyorsunuz? [20] Size doğrusunu söylüyorum, ağlayıp yas tutacaksınız, ama dünya

sevinecek. Siz kederleneceksiniz, ama kederiniz sevince dönüşecek. 21 Bir kadın doğum yaparken keder çeker, çünkü saati gelmiştir. Ama çocuğunu doğurduktan sonra, dünyaya bir insan geldiği sevinciyle o sıkıntıyı artık hatırlamaz. 22 Şimdi siz de kederlisiniz; ama sizi yine göreceğim, yüreğiniz sevinecek ve sevincinizi sizden kimse alamayacak. 23 "O gün bana hiçbir soru sormayacaksınız. Size doğrusunu söylüyorum, Baba'dan benim adımla her ne dilerseniz, size verecek. 24 Şimdiye kadar benim adımla hiçbir şey dilemediniz. Dileyin, alacaksınız; öyle ki sevinciniz tam olsun. 25 Bunları size benzetmelerle söyledim. Ama öyle bir zaman geliyor ki, size artık benzetmelerle konuşmayacağım; Baba'yı size açıkça bildireceğim. 26 O gün benim adımla dileyeceksiniz; sizin için Baba'ya yalvaracağımı söylemiyorum, 27 çünkü Baba'nın kendisi sizi seviyor; çünkü siz beni sevdiniz ve benim Tanrı'dan geldiğime iman ettiniz. 28 Baba'dan çıkıp dünyaya geldim. Yine dünyadan ayrılıp Baba'ya gidiyorum." 29 Öğrencileri ona, "İşte, şimdi açıkça konuşuyorsun, artık benzetmelerle konuşmuyorsun. 30 Şimdi biliyoruz ki sen her şeyi biliyorsun ve birinin sana soru sormasına ihtiyaç duymuyorsun. Bundan dolayı Tanrı'dan geldiğine iman ediyoruz" dediler. 31 İsa onlara şu karşılığı verdi: "Şimdi iman ediyor musunuz? 32 İşte, öyle bir zaman geliyor, hatta gelmiş bulunuyor ki, her biriniz kendi yerinize dağılacak ve beni yalnız bırakacaksınız. Yine de ben yalnız değilim, çünkü Baba benimle birlikte. 33 Bunları size söyledim ki, bende esenliğiniz olsun. Dünyada sıkıntınız var; ama cesur olun! Ben dünyayı yendim."

17

1 İsa bunları söyledikten sonra gözlerini göğe kaldırıp dedi: "Baba, saat geldi. Oğlunu yücelt ki Oğlun da seni yüceltsin. 2 Çünkü ona bütün insanlar üzerinde yetki verdin; o da kendisine verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam verecek. 3 Sonsuz yaşam da şudur: seni, tek gerçek Tanrı'yı ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımalarıdır. 4 Yeryüzünde seni yücelttim. Yapmam için bana verdiğin işi tamamladım. 5 Şimdi, Baba, dünya var olmadan önce yanında sahip olduğum yücelikle beni kendi katında yücelt. 6 Dünyadan bana verdiğin insanlara senin adını bildirdim. Onlar senindi, sen onları bana verdin ve onlar senin sözünü tuttular. 7 Şimdi, bana verdiğin her şeyin senden geldiğini bildiler, 8 çünkü bana verdiğin sözleri onlara ilettim; onlar da bunları kabul ettiler, senden geldiğimi kesin olarak bildiler ve beni senin gönderdiğine iman ettiler. 9 Onlar için dua ediyorum. Dünya için değil, bana verdiklerin için dua ediyorum; çünkü onlar senindir. 10 Benim olan her şey senindir, seninkiler de benimdir; ben onlarda yüceltildim. 11 Ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadalar; ben ise sana geliyorum. Kutsal Baba, bana verdiğin adınla onları koru; öyle ki bizim bir olduğumuz gibi onlar da bir olsunlar. 12 Onlarla birlikte dünyadayken onları senin adınla korudum. Bana verdiklerini korudum ve Kutsal Yazı yerine gelsin diye, yıkım oğlundan başka içlerinden hiçbiri kaybolmadı. 13 Ama şimdi sana geliyorum ve bunları dünyadayken söylüyorum ki, sevincim onların içinde tam olsun. 14 Onlara senin sözünü verdim. Dünya onlardan nefret etti, çünkü ben dünyadan olmadığım gibi onlar da dünyadan değiller. 15 Onları dünyadan alman için değil, kötü olandan koruman için dua ediyorum. 16 Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller. 17 Onları senin gerçeğinle kutsal kıl. Senin sözün gerçektir. 18 Beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim. 19 Onlar uğruna kendimi kutsal kılıyorum; öyle ki onlar da gerçekle kutsal kılınsınlar. 20 Yalnız bunlar için değil, bunların sözü aracılığıyla bana iman edecek olanlar için de dua ediyorum; 21 öyle ki hepsi bir olsunlar; Baba, sen nasıl bendeysen, ben de nasıl sendeysem, onlar da bizde bir olsunlar; öyle ki dünya, beni senin gönderdiğine iman etsin. 22 Bana verdiğin yüceliği onlara verdim; öyle ki, biz nasıl biriysek onlar da bir olsunlar; 23 Ben onlarda, sen bende; öyle ki tam birliğe erişsinler ve dünya, beni senin gönderdiğini ve beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini bilsin. 24 Baba, bana verdiklerinin de benim bulunduğum yerde benimle olmalarını istiyorum; öyle ki bana verdiğin yüceliği görsünler, çünkü sen beni dünyanın kuruluşundan önce sevdin. 25 Adil Baba, dünya seni tanımadı, ama ben seni tanıdım; bunlar da beni senin gönderdiğini bildiler. 26 Senin adını onlara bildirdim ve bildirmeye devam edeceğim; öyle ki, beni sevdiğin sevgi onlarda olsun ve ben de onlarda olayım."

18

[1] İsa bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriyle birlikte dışarı çıktı ve Kidron Deresi'nin ötesine geçti. Orada bir bahçe vardı; kendisi de öğrencileri de oraya girdi. [2] İsa'ya ihanet eden Yahuda da orayı biliyordu; çünkü İsa öğrencileriyle sık sık orada buluşurdu. [3] Böylece Yahuda, askerlerden bir birlikle başkâhinlerin ve Ferisilerin görevlilerini yanına alıp fenerler, meşaleler ve silahlarla oraya geldi. [4] Başına geleceklerin hepsini bilen İsa öne çıktı ve onlara, "Kimi arıyorsunuz?" diye sordu. [5] Onlar, "Nasıralı İsa'yı" diye karşılık verdiler. İsa, "Benim" dedi. İsa'ya ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu. [6] İsa, "Benim" deyince gerileyip yere düştüler. [7] İsa onlara yine, "Kimi arıyorsunuz?" diye sordu. "Nasıralı İsa'yı" dediler. [8] İsa, "Size benim o olduğumu söyledim. Beni arıyorsanız, bunların gitmesine izin verin" dedi. [9] Bu, kendisinin daha önce söylediği, "Bana verdiklerinden hiçbirini kaybetmedim" sözü yerine gelsin diye oldu. [10] Simun Petrus'ta bir kılıç vardı; onu çekip başkâhinin hizmetkârına vurdu ve sağ kulağını kesti. Hizmetkârın adı Malkus'tu. [11] Bunun üzerine İsa Petrus'a, "Kılıcını kınına koy. Baba'nın bana verdiği kâseyi içmeyecek miyim?" dedi. [12] Bunun üzerine asker birliği, komutanı ve Yahudilerin görevlileri İsa'yı yakalayıp bağladılar [13] ve önce Annas'a götürdüler; çünkü Annas, o yıl başkâhin olan Kayafa'nın kayınpederiydi. [14] Halk uğruna tek bir adamın ölmesinin daha uygun olacağını Yahudilere öğütleyen kişi Kayafa'ydı. [15] Simun Petrus, bir başka öğrenciyle birlikte İsa'nın ardından gidiyordu. O öğrenci başkâhinin tanıdığıydı ve İsa'yla birlikte başkâhinin avlusuna girdi. [16] Petrus ise kapının dışında duruyordu. Başkâhinin tanıdığı olan öteki öğrenci dışarı çıkıp kapıyı bekleyen kızla konuştu ve Petrus'u içeri aldı. [17] Kapıyı bekleyen hizmetçi kız Petrus'a, "Sen de bu adamın öğrencilerinden değil misin?" dedi. Petrus, "Değilim" dedi. [18] Hava soğuk olduğundan hizmetkârlar ve görevliler orada bir köz ateşi yakmış, etrafında durup ısınıyorlardı. Petrus da onlarla birlikte durmuş ısınıyordu. [19] Başkâhin İsa'ya öğrencileri ve öğretisi hakkında sorular sordu. [20] İsa ona şu karşılığı verdi: "Ben dünyaya açıkça konuştum. Her zaman havralarda ve Yahudilerin her zaman toplandığı tapınakta öğrettim. Gizlide hiçbir şey söylemedim. [21] Neden bana soruyorsun? Onlara ne söylediğimi, beni duyanlara sor. İşte, söylediklerimi onlar biliyor." [22] İsa bunu söyleyince yanında duran görevlilerden biri O'na eliyle vurdu ve, "Başkâhine böyle mi karşılık verirsin?" dedi. [23] İsa ona, "Eğer kötü bir şey söylediysem, kötülüğe tanıklık et; ama doğru söylediysem, beni neden dövüyorsun?" dedi. [24] Annas, O'nu bağlı olarak başkâhin Kayafa'ya gönderdi. [25] Simun Petrus hâlâ orada durmuş ısınıyordu. Ona, "Sen de O'nun öğrencilerinden değil misin?" dediler. Petrus bunu inkâr etti: "Değilim" dedi. [26] Başkâhinin hizmetkârlarından biri, Petrus'un kulağını kestiği kişinin akrabasıydı; "Seni onunla birlikte bahçede görmedim mi?" dedi. [27] Petrus yine inkâr etti ve hemen ardından horoz öttü. [28] Sonra İsa'yı Kayafa'nın yanından Pretoryum'a götürdüler. Sabahın erken saatiydi. Kendileri kirlenmemek ve Fısıh yemeğini yiyebilmek için Pretoryum'a girmediler. [29] Bunun üzerine Pilatus dışarı, onların yanına çıktı ve, "Bu adama karşı ne suçlamada bulunuyorsunuz?" dedi. [30] Ona şu karşılığı verdiler: "Bu adam kötülük yapan biri olmasaydı, O'nu sana teslim etmezdik." [31] Pilatus onlara, "Onu siz alın, kendi yasanıza göre yargılayın" dedi. Yahudiler ise, "Bizim kimseyi öldürmemiz yasal değil" dediler. [32] Bu, İsa'nın nasıl bir ölümle öleceğini belirterek söylediği söz yerine gelsin diye oldu. [33] Bunun üzerine Pilatus tekrar Pretoryum'a girdi, İsa'yı çağırttı ve O'na, "Sen Yahudilerin Kralı mısın?" diye sordu. [34] İsa, "Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı sana benim hakkımda bir şeyler söyledi?" dedi. [35] Pilatus, "Ben Yahudi miyim? Seni bana kendi ulusun ve başkâhinler teslim etti. Ne yaptın?" dedi. [36] İsa şu karşılığı verdi: "Benim Egemenliğim bu dünyadan değildir. Egemenliğim bu dünyadan olsaydı, görevlilerim Yahudilere teslim edilmemem için savaşırdı. Ama şimdi benim Egemenliğim buradan değildir." [37] Pilatus O'na, "Öyleyse sen bir kral mısın?" dedi. İsa şu karşılığı verdi: "Benim kral olduğumu sen söylüyorsun. Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes sesimi dinler." [38] Pilatus O'na, "Gerçek nedir?" dedi. Bunu söyledikten sonra yine dışarı, Yahudilerin yanına çıktı ve onlara, "Bu adamda hiçbir suç bulmuyorum." dedi. [39] Ama sizin bir geleneğiniz var: Fısıh'ta size birini serbest bırakırım. Öyleyse Yahudilerin Kralı'nı

size serbest bırakmamı ister misiniz?” 40 Bunun üzerine hepsi yine bağırarak, “Bu adamı değil, Barabba'yı!” dediler. Barabba bir hayduttu.

19

1 Bunun üzerine Pilatus İsa'yı alıp kırbaçlattı. 2 Askerler dikenlerden bir taç örüp başına geçirdiler, üzerine de mor bir kaftan giydirdiler. 3 Yanına gelip “Selam, ey Yahudilerin Kralı!” diyor, bir yandan da onu tokatlıyorlardı. 4 Pilatus yine dışarı çıktı ve onlara, “Bakın, onu size getiriyorum; öyle ki kendisinde hiçbir suç bulmadığımı bilesiniz” dedi. 5 İsa, dikenli taçla ve mor kaftanla dışarı çıktı. Pilatus onlara, “İşte adam!” dedi. 6 Başkâhinlerle görevliler onu görünce, “Çarmıha ger! Çarmıha ger!” diye bağırdılar. Pilatus onlara, “Onu siz alın, siz çarmıha gerin; çünkü ben kendisinde bir suç bulmuyorum” dedi. 7 Yahudiler ona şu karşılığı verdi: “Bizim bir yasamız var, bu yasaya göre onun ölmesi gerekir; çünkü kendisinin Tanrı'nın Oğlu olduğunu ileri sürdü.” 8 Pilatus bu sözü duyunca daha da korktu. 9 Yine Pretoryum'a girdi ve İsa'ya, “Sen nerelisin?” diye sordu. Ama İsa ona hiç karşılık vermedi. 10 Bunun üzerine Pilatus ona, “Benimle konuşmayacak mısın? Seni serbest bırakmaya da, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?” dedi. 11 İsa şöyle karşılık verdi: “Sana yukarıdan verilmemiş olsaydı, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı. Bu yüzden beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür.” 12 Bunun üzerine Pilatus onu serbest bırakmanın yolunu aramaya başladı; ama Yahudiler, “Bu adamı serbest bırakırsan Sezar'ın dostu değilsin! Kendini kral ilan eden herkes Sezar'a karşı gelmiş olur!” diye bağırdılar. 13 Pilatus bu sözleri işitince İsa'yı dışarı çıkardı ve “Taş Döşeme” diye anılan, İbranice adı “Gabbata” olan yerde yargı kürsüsüne oturdu. 14 O gün Fısıh'ın hazırlık günüydü, saat de altıncı saat dolaylarıydı. Pilatus Yahudilere, “İşte kralınız!” dedi. 15 Onlar, “Götür onu! Götür onu! Çarmıha ger!” diye bağırdılar. Pilatus, “Kralınızı mı çarmıha gereyim?” dedi. Başkâhinler, “Sezar'dan başka kralımız yok!” diye karşılık verdiler. 16 Böylece Pilatus, çarmıha gerilmesi için İsa'yı onlara teslim etti. Onlar da İsa'yı alıp götürdüler. 17 İsa çarmıhını sırtlanıp, “Kafatası Yeri” diye anılan, İbranice adı “Golgota” olan yere çıktı; 18 orada onu çarmıha gerdiler; onunla birlikte iki kişiyi daha, birini bir yanına, ötekini öbür yanına, İsa'yı da ortalarına gerdiler. 19 Pilatus bir de levha yazıp çarmıhın üzerine koydurdu. Üzerinde şöyle yazıyordu: “NASIRALI İSA, YAHUDİLERİN KRALI.” 20 Yahudilerden birçoğu bu levhayı okudu, çünkü İsa'nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı; levha İbranice, Latince ve Yunanca yazılmıştı. 21 Bu yüzden Yahudilerin başkâhinleri Pilatus'a, “ ‘Yahudilerin Kralı’ diye yazma; ‘Bu adam, Yahudilerin Kralıyım dedi’ diye yaz” dediler. 22 Pilatus, “Ne yazdımsa yazdım” diye karşılık verdi. 23 Askerler İsa'yı çarmıha gerdikten sonra giysilerini alıp her birine bir pay düşecek şekilde dört parçaya ayırdılar. Bir de mintanı vardı; bu mintan dikişsizdi, baştan aşağı tek parça dokunmuştu. 24 Bunun üzerine birbirlerine, “Bunu yırtmayalım, kime düşeceğine kura ile karar verelim” dediler. Bu, “Giysilerimi aralarında paylaştılar, kaftanım için kura çektiler” diyen Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu. Askerler işte bunları yaptılar. 25 İsa'nın çarmıhının yanında ise annesi, annesinin kız kardeşi, Klopas'ın karısı Meryem ve Mecdelli Meryem duruyordu. 26 İsa, annesiyle sevdiği öğrencinin orada durduğunu görünce annesine, “Kadın, işte oğlun!” dedi. 27 Sonra öğrenciye, “İşte annen!” dedi. O saatten itibaren öğrenci onu kendi evine aldı. 28 Bundan sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek, Kutsal Yazı yerine gelsin diye, “Susadım” dedi. 29 Orada sirkeyle dolu bir kap duruyordu. Sirkeye batırılmış bir süngeri hisop dalına takıp ağzına uzattılar. 30 İsa sirkeyi aldıktan sonra, “Tamamlandı” dedi. Başını eğip ruhunu teslim etti. 31 O gün hazırlık günü olduğundan, cesetlerin Şabat Günü çarmıhta kalmaması için (çünkü o Şabat Günü özel bir gündü) Yahudiler, adamların bacaklarının kırılıp cesetlerin indirilmesini istemek üzere Pilatus'a başvurdular. 32 Bunun üzerine askerler gelip önce İsa'yla birlikte çarmıha gerilen adamlardan birinin, sonra ötekinin bacaklarını kırdılar. 33 Ama İsa'ya geldiklerinde onun çoktan ölmüş olduğunu görünce bacaklarını kırmadılar. 34 Ne var ki askerlerden biri mızrağıyla İsa'nın böğrünü deldi; hemen kan ve su aktı. 35 Bunu gören kişi tanıklık etmiştir ve onun tanıklığı doğrudur. O, doğruyu söylediğini bilir; öyle ki siz de iman edesiniz.

36 Bunlar, “Onun hiçbir kemiği kırılmayacak” diyen
Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu. 37 Yine başka bir
Kutsal Yazı da şöyle der: “Deldikleri kişiye
bakacaklar.” 38 Bundan sonra, İsa'nın öğrencisi olan,
ama Yahudilerden korktuğu için bunu gizli tutan
Aramatyalı Yusuf, İsa'nın cesedini almak için
Pilatus'a başvurdu. Pilatus izin verdi. Yusuf da gelip
cesedi aldı. 39 Bir keresinde geceleyin İsa'ya gelmiş
olan Nikodemus da yaklaşık yüz Roma libresi
ağırlığında mür ve öd ağacı karışımıyla geldi. 40
Böylece İsa'nın cesedini alıp, Yahudilerin gömme
geleneğine uygun olarak baharatla birlikte keten
bezlere sardılar. 41 İsa'nın çarmıha gerildiği yerde bir
bahçe vardı. Bahçede de daha önce hiç kimsenin
konulmadığı yeni bir mezar bulunuyordu. 42 Mezar
yakında olduğu için, Yahudilerin hazırlık gününden
dolayı İsa'yı oraya koydular.

20

1 Haftanın ilk günü, henüz karanlıkken Mecdelli
Meryem erkenden mezara gitti ve taşın mezardan
kaldırılmış olduğunu gördü. 2 Bunun üzerine koşup
Simun Petrus'a ve İsa'nın sevdiği öbür öğrenciye
geldi. Onlara, “Rabbi mezardan almışlar, nereye
koyduklarını bilmiyoruz!” dedi. 3 Bunun üzerine
Petrus'la öbür öğrenci dışarı çıkıp mezara doğru
gittiler. 4 İkisi birlikte koştu. Öbür öğrenci Petrus'tan
daha hızlı koşup mezara önce vardı. 5 Eğilip içeri
baktığında keten bezlerin orada yattığını gördü, ama
içeri girmedi. 6 Sonra onu izleyerek gelen Simun
Petrus mezara girdi. O da keten bezlerin orada
yattığını gördü. 7 İsa'nın başını saran bez ise keten
bezlerle birlikte değil, ayrı bir yerde dürülü
duruyordu. 8 O zaman mezara ilk varan öbür öğrenci
de içeri girdi; görüp iman etti. 9 Çünkü İsa'nın
ölümden dirilmesi gerektiğini bildiren Kutsal Yazı'yı
henüz bilmiyorlardı. 10 Bunun ardından öğrenciler
evlerine döndüler. 11 Meryem ise mezarın dışında
durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine
baktı. 12 İsa'nın bedeninin yatmış olduğu yerde, biri
baş ucunda biri ayak ucunda oturan, beyaz giysili iki
melek gördü. 13 Melekler ona, “Kadın, niçin
ağlıyorsun?” dediler. Meryem onlara, “Rabbimi
almışlar, nereye koyduklarını bilmiyorum” dedi. 14
Bunu söyledikten sonra arkasına döndü ve İsa'nın
orada durduğunu gördü, ama onun İsa olduğunu
anlamadı. 15 İsa ona, “Kadın, niçin ağlıyorsun? Kimi
arıyorsun?” dedi. Meryem, onu bahçıvan sanarak,
“Efendim, eğer onu sen götürdüysen, nereye
koyduğunu söyle, ben de onu alıp götüreyim” dedi. 16
İsa ona, “Meryem!” dedi. Meryem dönüp ona,
“Rabbuni!” dedi; bu, “Öğretmen!” demektir. 17 İsa
ona, “Beni tutma, çünkü henüz Babam'ın yanına
yükselmedim. Git, kardeşlerime söyle: ‘Babam'ın ve
Babanız'ın, Tanrım'ın ve Tanrınız'ın yanına
yükseliyorum.’” dedi. 18 Mecdelli Meryem
öğrencilerin yanına gidip Rabbi gördüğünü ve onun
kendisine bunları söylediğini bildirdi. 19 Haftanın ilk
günü olan o gün akşam olduğunda, öğrencilerin
toplandığı yerin kapıları Yahudilerden korktukları
için kilitliyken İsa gelip aralarında durdu ve onlara,
“Size esenlik olsun!” dedi. 20 Bunu söyledikten sonra
onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rabbi
görünce sevindiler. 21 İsa onlara yine, “Size esenlik
olsun! Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi
gönderiyorum” dedi. 22 Bunu söyledikten sonra
onların üzerine üfledi ve, “Kutsal Ruh'u alın!” dedi. 23
“Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur.
Kimin günahlarını tutarsanız, tutulmuş olur.” 24
Onikiler'den biri olan ve İkiz diye anılan Tomas ise
İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi. 25 Öbür
öğrenciler ona, “Biz Rabbi gördük!” dediler. Ama o,
“Ellerinde çivilerin izini görmedikçe, parmağımı
çivilerin izine koymadıkça ve elimi böğrüne
sokmadıkça asla iman etmem” dedi. 26 Sekiz gün
sonra öğrencileri yine içerideydi, Tomas da onlarla
birlikteydi. Kapılar kilitliyken İsa geldi, aralarında
durdu ve “Size esenlik olsun!” dedi. 27 Sonra Tomas'a,
“Parmağını buraya uzat, ellerime bak. Elini uzat,
böğrüme koy. İmansız olma, iman et” dedi. 28 Tomas
ona, “Rabbim ve Tanrım!” diye karşılık verdi. 29 İsa
ona, “Beni gördüğün için iman ettin. Görmeden iman
edenlere ne mutlu!” dedi. 30 İsa, öğrencilerinin
önünde bunlardan başka birçok belirti daha
gerçekleştirdi; bunlar bu kitapta yazılı değildir. 31
Ama bunlar, İsa'nın Mesih, Tanrı'nın Oğlu olduğuna
iman edesiniz ve iman ederek onun adıyla yaşama
sahip olasınız diye yazıldı.

21

[1] Bundan sonra İsa, Taberiye Gölü'nde öğrencilerine yine kendini gösterdi. Kendini şöyle gösterdi: [2] Simun Petrus, İkiz diye anılan Tomas, Celile'deki Kana'dan Natanael, Zebedi'nin oğulları ve öğrencilerinden iki kişi daha bir aradaydı. [3] Simun Petrus onlara, “Balık tutmaya gidiyorum” dedi. Onlar da, “Biz de seninle geliyoruz” dediler. Hemen çıkıp tekneye bindiler. O gece hiçbir şey tutamadılar. [4] Ama gün ağardığında İsa kıyıda duruyordu; yine de öğrenciler onun İsa olduğunu anlamadılar. [5] Bunun üzerine İsa onlara, “Çocuklar, yiyecek bir şeyiniz var mı?” diye sordu. Onlar, “Hayır” dediler. [6] İsa onlara, “Ağı teknenin sağ tarafına atın, bulacaksınız” dedi. Bunun üzerine ağı attılar. O kadar çok balık vardı ki artık ağı çekemez oldular. [7] İsa'nın sevdiği öğrenci bunun üzerine Petrus'a, “Bu Rab'dir!” dedi. Simun Petrus bunun Rab olduğunu duyunca, üzerinde bir şey olmadığı için üstlüğünü üzerine sarıp kendini denize attı. [8] Öteki öğrenciler ise balık dolu ağı sürükleyerek küçük teknede geldiler (çünkü karadan çok uzakta değillerdi, yaklaşık iki yüz arşın ötedeydiler). [9] Karaya çıktıklarında orada bir kor ateşi, üzerinde balık ve ekmek gördüler. [10] İsa onlara, “Az önce tuttuğunuz balıklardan biraz getirin” dedi. [11] Simun Petrus gidip ağı karaya çekti. Ağ, yüz elli üç iri balıkla doluydu; bu kadar çok olmasına rağmen ağ yırtılmamıştı. [12] İsa onlara, “Gelin, kahvaltı edin” dedi. Öğrencilerden hiçbiri ona, “Sen kimsin?” diye sormaya cesaret edemedi, çünkü onun Rab olduğunu biliyorlardı. [13] İsa gelip ekmeği aldı ve onlara verdi; balığı da aynı şekilde verdi. [14] Bu, İsa'nın ölümden dirildikten sonra öğrencilerine üçüncü kez görünmesiydi. [15] Kahvaltı ettikten sonra İsa, Simun Petrus'a, “Yunus oğlu Simun, beni bunlardan daha çok seviyor musun?” dedi. Petrus ona, “Evet, Rab; sana sevgim olduğunu bilirsin” dedi. İsa ona, “Kuzularımı besle” dedi. [16] İsa ikinci kez yine ona, “Yunus oğlu Simun, beni seviyor musun?” dedi. Petrus ona, “Evet, Rab; sana sevgim olduğunu bilirsin” dedi. İsa ona, “Koyunlarımı güt” dedi. [17] İsa üçüncü kez ona, “Yunus oğlu Simun, bana sevgin var mı?” diye sordu. Petrus, kendisine üçüncü kez, “Bana sevgin var mı?” diye sorulduğu için üzüldü. Ona, “Rab, sen her şeyi bilirsin. Sana sevgim olduğunu bilirsin” dedi. İsa ona, “Koyunlarımı besle” dedi. [18] Sana doğrusunu söylüyorum: Gençken kendi kendine giyinir, istediğin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, bir başkası seni giydirecek ve istemediğin yere götürecek.” [19] Bunu, Petrus'un nasıl bir ölümle Tanrı'yı yüceltteceğini belirtmek için söylemişti. Bunu söyledikten sonra ona, “Ardımdan gel” dedi. [20] Petrus arkasına dönünce, ardından gelen bir öğrenci gördü. Bu, İsa'nın sevdiği öğrenciydi; akşam yemeğinde İsa'nın göğsüne yaslanıp, “Rab, sana ihanet edecek olan kim?” diye soran öğrenciydi. [21] Petrus onu görünce İsa'ya, “Rab, ya bu adam?” dedi. [22] İsa ona, “Ben gelinceye kadar onun kalmasını istersem, bundan sana ne? Sen ardımdan gel” dedi. [23] Bu yüzden bu öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söz kardeşler arasında yayıldı. Oysa İsa ona ölmeyeceğini söylememişti; yalnızca, “Ben gelinceye kadar onun kalmasını istersem, bundan sana ne?” demişti. [24] Bu şeylere tanıklık eden ve bunları yazan öğrenci budur. Onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz. [25] İsa'nın yaptığı daha başka birçok şey de vardır; bunlar tek tek yazılsaydı, sanırım yazılacak kitaplara koca dünya bile yetmezdi.

Elçilerin İşleri

1

[1] Ey Teofilos, ilk kitabımda İsa'nın yapmaya ve
öğretmeye başladığı her şeyi yazdım, [2] seçtiği elçilere
Kutsal Ruh aracılığıyla buyruklar verdikten sonra
yukarı alındığı güne kadar. [3] Acı çektikten sonra
kendini onlara birçok kanıtla diri olarak gösterdi;
kırk gün boyunca onlara görünüp Tanrı'nın
Egemenliği hakkında konuştu. [4] Onlarla bir
aradayken onlara şu buyruğu verdi: "Yeruşalim'den
ayrılmayın, benden duyduğunuz Baba'nın vaadini
bekleyin. [5] Çünkü Vaftizci Yahya suyla vaftiz etti, ama
siz bundan çok gün geçmeden Kutsal Ruh'la vaftiz
edileceksiniz." [6] Bu yüzden bir araya geldiklerinde
ona sordular: "Rab, İsrail'e egemenliği şimdi mi
yeniden vereceksin?" [7] İsa onlara dedi ki: "Baba'nın
kendi yetkisiyle belirlediği zamanları ya da dönemleri
bilmek size düşmez. [8] Ama Kutsal Ruh üzerinize
geldiğinde güç alacaksınız; Yeruşalim'de, bütün
Yahudiye ve Samiriye'de, yeryüzünün en uçlarına
kadar benim tanıklarım olacaksınız." [9] Bunları
söyledikten sonra, onlar bakarken yukarı alındı; bir
bulut onu gözlerinin önünden alıp gizledi. [10] O
giderken gözlerini dikmiş göğe bakarlarken, işte,
beyaz giysili iki adam yanlarında durdu. [11] Bu
adamlar dediler ki: "Ey Celileli adamlar, neden göğe
bakıp duruyorsunuz? Aranızdan göğe alınan bu İsa,
onu göğe giderken nasıl gördüyseniz aynı şekilde geri
gelecek." [12] Bunun üzerine Zeytinlik denen dağdan
Yeruşalim'e döndüler; bu dağ Yeruşalim'e bir Şabat
Günü yürüyüşü uzaklığındaydı. [13] İçeri girdiklerinde,
kaldıkları üst kattaki odaya çıktılar: Petrus, Yuhanna,
Yakup, Andreas, Filipus, Tomas, Bartolomeos, Matta,
Alfeus oğlu Yakup, Gayretkeş Simun ve Yakup oğlu
Yahuda. [14] Bunların hepsi, kadınlarla, İsa'nın annesi
Meryem'le ve kardeşleriyle birlikte, aynı amaçla dua
ve yakarışta kararlılıkla birleşiyorlardı. [15] O günlerde
Petrus, öğrencilerin ortasında ayağa kalktı (adların
sayısı yaklaşık yüz yirmiydi) ve şöyle dedi: [16]
"Kardeşler, Kutsal Ruh'un Davut'un ağzıyla önceden
söylediği ve İsa'yı yakalayanlara kılavuzluk eden
Yahuda hakkındaki bu Kutsal Yazı'nın gerçekleşmesi
gerekiyordu. [17] Çünkü o bizimle birlikte sayılmış, bu
hizmette kendi payını almıştı. [18] Bu adam,
kötülüğünün karşılığıyla bir tarla elde etti; baş aşağı
düştü, bedeni yarıldı ve bütün bağırsakları dışarı
döküldü. [19] Bu durum Yeruşalim'de yaşayan herkesçe
bilindi; öyle ki o tarlaya kendi dillerinde 'Akeldama,'
yani 'Kan Tarlası' denildi. [20] Çünkü Mezmurlar
kitabında şöyle yazılıdır: 'Onun yurdu ıssız kalsın,
içinde oturan olmasın' ve 'Görevini bir başkası alsın.'
[21] "Bu yüzden, Rab İsa aramızda girip çıkarken bütün
zaman boyunca bize eşlik etmiş adamlardan, [22]
Yahya'nın vaftizinden başlayıp aramızdan yukarı
alındığı güne kadar bize eşlik etmiş olanlardan biri,
onun dirilişine bizimle birlikte tanık olmalıdır." [23] İki
kişiyi öne çıkardılar: Barsabba diye anılan ve Yustus
da denen Yusuf ile Mattiyas. [24] Dua edip şöyle
dediler: "Ya Rab, sen bütün insanların yüreklerini
bilirsin; bu ikisinden hangisini seçtiğini göster; [25] bu
hizmette ve elçilik görevinde yer almak için; Yahuda
bu görevden ayrılıp kendi yerine gitti." [26] Onlar için
kura çektiler; kura Mattiyas'a düştü ve o, on bir
elçiyle birlikte sayıldı.

2

[1] Pentikost Günü geldiğinde hepsi aynı yerde, tek
yürek halinde bir aradaydı. [2] Birdenbire gökten,
güçlü bir rüzgârın esişini andıran bir ses geldi ve
oturdukları evin her yanını doldurdu. [3] Ateşten
dillere benzer şeyler göründü, aralarında dağıldı ve
her birinin üzerine birer tane kondu. [4] Hepsi Kutsal
Ruh'la doldu ve Ruh onlara konuşma yeteneği
verdikçe başka dillerde konuşmaya başladılar. [5] O
sırada Yeruşalim'de, göğün altındaki her ulustan
gelmiş dindar Yahudiler yaşıyordu. [6] Bu ses
duyulunca kalabalık bir araya toplandı; herkes onları
kendi dilinde konuşurken duyduğu için şaşkına
döndü. [7] Hepsi hayret içinde şaşkınlıkla birbirlerine
şöyle dediler: "Bakın, konuşanların hepsi Celileli
değil mi?" [8] Öyleyse nasıl oluyor da her birimiz kendi
ana dilimizi işitiyoruz?" [9] Partlar, Medler, Elamlılar,
Mezopotamya'dan, Yahudiye'den, Kapadokya'dan,
Pontus'tan, Asya'dan gelenler, [10] Frigya'dan,

Pamfilya'dan, Mısır'dan, Kirene çevresindeki Libya bölgelerinden gelenler, Roma'dan gelmiş ziyaretçiler, hem Yahudiler hem de dine dönenler, 11 Giritliler ve Araplar; Tanrı'nın büyük işlerini kendi dillerimizde konuştuklarını duyuyoruz!" 12 Hepsi hayrete düşüp şaşkınlık içinde birbirlerine, "Bunun anlamı ne?" diye sordular. 13 Bazıları ise alay ederek, "Bunlar taze şarapla dolmuş" dediler. 14 Ama Petrus, on birlerle birlikte ayağa kalktı, sesini yükseltip onlara şöyle seslendi: "Ey Yahudiye halkı ve Yeruşalim'de yaşayan herkes, şunu bilin ve sözlerime kulak verin. 15 Çünkü bunlar sizin sandığınız gibi sarhoş değil; daha günün üçüncü saatidir. 16 Ama bu, Yoel peygamber aracılığıyla söylenmiş olan şeydir: 17 'Tanrı diyor ki: Son günlerde Ruhum'u bütün insanların üzerine dökeceğim. Oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecek, gençleriniz görümler görecek, yaşlılarınız düşler görecek. 18 Evet, o günlerde erkek ve kadın kullarımın üzerine Ruhum'u dökeceğim, onlar da peygamberlik edecekler. 19 Yukarıda gökte harikalar, aşağıda yeryüzünde belirtiler göstereceğim: kan, ateş ve duman bulutları. 20 Rabbin büyük ve görkemli günü gelmeden önce güneş karanlığa, ay da kana dönecek. 21 O zaman Rabbin adını çağıran herkes kurtulacak.' 22 "Ey İsrail halkı, şu sözleri dinleyin: Nasıralı İsa, Tanrı'nın sizin aranızda O'nun aracılığıyla yaptığı güçlü işler, harikalar ve belirtilerle size açıkça gösterdiği bir adamdı; nitekim bunu siz de biliyorsunuz. 23 Tanrı'nın belirlenmiş amacı ve önbilgisi uyarınca ele verilen bu adamı siz, yasasız kişilerin eliyle çarmıha gerip öldürdünüz. 24 Ama Tanrı O'nu diriltti; ölümün acılarını çözüp onu özgür bıraktı. Çünkü ölümün O'nu elinde tutması mümkün değildi. 25 Çünkü Davut O'nun hakkında şöyle der: 'Rabbi sürekli önümde gördüm. O sağımda olduğu için sarsılmayacağım. 26 Bu yüzden yüreğim sevindi, dilim coştu. Dahası, bedenim de umut içinde yaşayacak. 27 Çünkü canımı ölüler diyarında bırakmayacaksın, Kutsal Olan'ın çürüme görmesine izin vermeyeceksin. 28 Bana yaşam yollarını bildirdin. Varlığınla beni sevinçle dolduracaksın.' 29 "Kardeşler, atamız Davut hakkında size açıkça söyleyebilirim: Hem öldü hem gömüldü, mezarı da bugüne kadar aramızdadır. 30 O bir peygamberdi; Tanrı'nın kendisine yemin ederek, bedence soyundan gelen Mesih'i tahtına oturtacağına söz verdiğini biliyordu. 31 Bunu önceden görerek Mesih'in dirilişi hakkında konuştu: O'nun canı ölüler diyarında bırakılmadı, bedeni de çürüme görmedi. 32 Tanrı bu İsa'yı diriltti; hepimiz bunun tanıklarıyız. 33 Bu yüzden Tanrı'nın sağına yükseltilmiş ve Baba'dan vaat edilen Kutsal Ruh'u almış olarak, şimdi gördüğünüz ve işittiğiniz şeyi döktü. 34 Çünkü Davut göklere çıkmadı, ama kendisi şöyle der: 'Rab, Rabbime dedi ki: Sağımda otur, 35 ben düşmanlarını ayaklarının altına tabure yapıncaya dek.' 36 "Öyleyse bütün İsrail halkı kesinlikle bilsin ki, Tanrı, sizin çarmıha gerdiğiniz bu İsa'yı hem Rab hem Mesih yapmıştır." 37 Bunu duyunca yüreklerine saplandı; Petrus'a ve öbür elçilere, "Kardeşler, ne yapalım?" dediler. 38 Petrus onlara, "Tövbe edin ve her biriniz günahlarınızın bağışlanması için İsa Mesih'in adıyla vaftiz olun; o zaman Kutsal Ruh armağanını alacaksınız" dedi. 39 "Çünkü bu vaat sizin için, çocuklarınız için ve Rab Tanrımız'ın kendine çağıracağı uzaktakilerin hepsi içindir." 40 Daha birçok sözle onlara tanıklık etti ve öğüt vererek, "Kendinizi bu çarpık kuşaktan kurtarın!" dedi. 41 Böylece onun sözünü sevinçle kabul edenler vaftiz oldular. O gün yaklaşık üç bin kişi eklendi. 42 Elçilerin öğretisine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve dualara sürekli bağlı kaldılar. 43 Herkesin içine korku düştü; elçiler aracılığıyla birçok harika ve belirti yapılıyordu. 44 İman edenlerin hepsi bir aradaydı ve her şeyleri ortaktı. 45 Mallarını ve mülklerini satıyor, herkesin ihtiyacına göre bunları herkese dağıtıyorlardı. 46 Her gün tapınakta tek yürek halinde sürekli bir araya geliyor, evlerde ekmek bölüp içten sevinç ve yürek sadeliğiyle yemek yiyorlardı. 47 Tanrı'yı övüyor, bütün halkın beğenisini kazanıyorlardı. Rab de kurtulanları her gün topluluğa katıyordu.

3

1 Petrus ile Yuhanna, dua saati olan dokuzuncu saatte tapınağa çıkıyorlardı. 2 Doğuştan kötürüm olan bir adam taşınıyordu. Onu her gün tapınağın Güzel Kapı denilen kapısının önüne bırakırlardı; tapınağa girenlerden sadaka dilenebilsin diye. 3 Petrus'la Yuhanna'nın tapınağa gireceğini görünce, adam onlardan da sadaka istedi. 4 Petrus, Yuhanna'yla birlikte gözlerini adama dikip, "Bize bak" dedi. 5

Adam da onlardan bir şey alacağını umarak dikkatini onlara verdi. 6 Ama Petrus, “Altınım da gümüşüm de yok, ama bende olan neyse onu sana veriyorum. Nasıralı İsa Mesih'in adıyla, ayağa kalk ve yürü!” dedi. 7 Onu sağ elinden tutup ayağa kaldırdı. O anda adamın ayakları ve bilekleri güç kazandı. 8 Sıçrayarak ayağa kalktı ve yürümeye başladı. Yürüyerek, sıçrayarak ve Tanrı'yı överek onlarla birlikte tapınağa girdi. 9 Bütün halk onun yürüdüğünü ve Tanrı'yı övdüğünü gördü. 10 Onu tanıdılar; tapınağın Güzel Kapısı'nda oturup sadaka dilenen adam olduğunu anladılar. Ona olanlar karşısında hayret ve şaşkınlığa düştüler. 11 İyileşen topal adam Petrus'la Yuhanna'ya sıkıca tutunurken, bütün halk büyük şaşkınlık içinde Süleyman'ın Revakı denilen yerde onların yanına koştu. 12 Petrus bunu görünce halka seslendi: “Ey İsrail halkı, bu adama neden şaşıyorsunuz? Sanki onu kendi gücümüzle ya da Tanrı yoluna bağlılığımızla yürütmüşüz gibi, neden gözlerinizi bize dikiyorsunuz?” 13 İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı, atalarımızın Tanrısı, kulu İsa'yı yüceltti. Siz O'nu ele verdiniz ve Pilatus O'nu serbest bırakmaya karar verdiği hâlde, O'nu onun önünde reddettiniz. 14 Kutsal ve Doğru Olan'ı reddettiniz, bir katilin size bağışlanmasını istediniz. 15 Yaşamın Önderi'ni öldürdünüz; ama Tanrı O'nu ölümden diriltti. Biz bunun tanıklarıyız. 16 O'nun adına duyulan iman sayesinde, gördüğünüz ve tanıdığınız bu adamı O'nun adı güçlendirdi. Evet, O'nun aracılığıyla gelen iman, hepinizin gözü önünde ona bu tam sağlığı kazandırdı. 17 Şimdi, kardeşler, bunu bilmeyerek yaptığınızı biliyorum; yöneticileriniz de öyle yaptı. 18 Ama Tanrı, bütün peygamberlerinin ağzıyla önceden bildirdiği şeyi, yani Mesih'in acı çekeceğini, böylece yerine getirdi. 19 Bunun için tövbe edin ve Tanrı'ya dönün; öyle ki günahlarınız silinsin, Rab'bin huzurundan ferahlık zamanları gelsin, 20 ve Tanrı, sizin için önceden belirlediği Mesih İsa'yı gönderebilsin. 21 Tanrı'nın çok eskiden kutsal peygamberlerinin ağzıyla bildirdiği gibi, her şeyin eski durumuna kavuşturulacağı zamana kadar göğün O'nu kabul etmesi gerekir. 22 Musa da atalarımıza şöyle demişti: ‘Rab Tanrı, kardeşleriniz arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. O size ne söylerse, onu her konuda dinleyeceksiniz. 23 O peygamberi dinlemeyen herkes halkın arasından tümüyle yok edilecektir.’ 24 Evet, Samuel'den başlayıp ondan sonra gelen bütün peygamberler de, söyledikleri sözlerle bu günlerden söz ettiler. 25 Siz peygamberlerin ve Tanrı'nın atalarımızla yaptığı antlaşmanın çocuklarısınız. Tanrı İbrahim'e şöyle demişti: ‘Senin soyunda yeryüzünün bütün halkları kutsanacak.’ 26 Tanrı, kulu İsa'yı ortaya çıkarıp sizi kutsamak için, her birinizi kötülüklerinden döndürerek önce size gönderdi.”

4

1 Onlar halka konuşurken kâhinler, tapınak muhafız komutanı ve Sadukiler yanlarına geldi. 2 Çünkü halka öğretmelerinden ve İsa'da ölülerin dirilişini duyurmalarından rahatsız olmuşlardı. 3 Onları yakalayıp ertesi güne kadar gözaltında tuttular, çünkü artık akşam olmuştu. 4 Ama sözü işitenlerin çoğu iman etti; erkeklerin sayısı da aşağı yukarı beş bine ulaştı. 5 Ertesi sabah onların yöneticileri, ihtiyarları ve din bilginleri Yeruşalim'de toplandı. 6 Başkâhin Hanan, Kayafa, Yuhanna, İskender ve başkâhinin soyundan gelenlerin hepsi de oradaydı. 7 Onları ortaya çıkarıp sorguya çektiler: “Bunu hangi güçle ya da kimin adıyla yaptınız?” 8 Bunun üzerine Kutsal Ruh'la dolan Petrus onlara şöyle dedi: “Ey halkın önderleri ve İsrail'in ihtiyarları, 9 eğer bugün bizden kötürüm bir adama yapılan iyilik hakkında, bu adamın nasıl iyileştiği konusunda hesap soruluyorsa, 10 hepiniz ve bütün İsrail halkı şunu bilsin: Sizin çarmıha gerdiğiniz, ama Tanrı'nın ölümden dirilttiği Nasıralı İsa Mesih'in adıyla bu adam önünüzde sapasağlam durmaktadır. 11 Bu İsa, ‘siz yapıcılar tarafından değersiz sayılan, ama köşenin baş taşı olan taş’tır. 12 Kurtuluş başka hiç kimsede yoktur; çünkü gök altında insanlara verilmiş, kurtulmamızı sağlayacak başka hiçbir ad yoktur!” 13 Petrus'la Yuhanna'nın cesaretini görüp bunların eğitimsiz, sıradan kişiler olduğunu anlayınca şaşkına döndüler. Onların İsa'yla birlikte bulunduklarını fark ettiler. 14 İyileşen adamın onlarla birlikte durduğunu görünce, buna karşı söyleyecek hiçbir şey bulamadılar. 15 Bunun üzerine onlara meclisten dışarı çıkmalarını buyurdular ve kendi aralarında görüşmeye başladılar. 16 “Bu adamlara ne yapalım? Çünkü onlar aracılığıyla apaçık bir mucize gerçekleşti; bunu Yeruşalim'de yaşayan herkes açıkça görüyor, biz de bunu inkâr edemeyiz. 17 Ama bunun

halk arasında daha fazla yayılmaması için onları tehdit edelim; bundan böyle bu adla hiç kimseye konuşmasınlar.” [18] Onları çağırıp İsa'nın adıyla hiç konuşmamalarını ve öğretmemelerini buyurdular. [19] Ama Petrus'la Yuhanna onlara şu karşılığı verdi: “Tanrı'nın gözünde, Tanrı'dan çok sizi dinlemek doğruysa, siz karar verin. [20] Çünkü biz gördüklerimizi ve işittiklerimizi anlatmadan duramayız.” [21] Onları bir kez daha tehdit ettikten sonra serbest bıraktılar; çünkü halk yüzünden onları cezalandırmanın bir yolunu bulamadılar. Çünkü herkes, olup bitenlerden dolayı Tanrı'yı yüceltiyordu. [22] Çünkü bu şifa mucizesinin gerçekleştiği adam kırk yaşını aşmıştı. [23] Serbest bırakılınca kendi topluluklarına gittiler ve başkâhinlerle ihtiyarların kendilerine söylediği her şeyi anlattılar. [24] Bunu duyunca hep bir ağızdan seslerini Tanrı'ya yükselttiler: “Ey Rab, göğü, yeri, denizi ve içlerindeki her şeyi yaratan Tanrı sensin. [25] Kulun Davut'un ağzıyla şöyle dedin: ‘Uluslar niçin öfkelenir, halklar niçin boş şeyler tasarlar? [26] Yeryüzünün kralları saf tutar, yöneticiler Rab'be ve O'nun Mesihi'ne karşı birlikte toplanır.’ [27] Gerçekten de bu şehirde, senin meshettiğin kutsal kulun İsa'ya karşı Hirodes ile Pontius Pilatus, uluslarla ve İsrail halkıyla birlikte bir araya geldiler. [28] Senin elinin ve tasarının önceden belirlediği her şeyi yapmak için toplandılar. [29] Şimdi ya Rab, onların tehditlerine bak ve kullarına sözünü tam bir cesaretle söylemeyi bağışla. [30] Elini şifa vermek için uzat; kutsal kulun İsa'nın adıyla belirtiler ve harikalar gerçekleşsin.” [31] Dua ettikten sonra toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh'la doldu ve Tanrı'nın sözünü cesaretle söylemeye başladılar. [32] İman edenler topluluğu tek yürek ve tek candı. Hiçbiri, sahip olduğu şeylerden herhangi birinin kendisine ait olduğunu söylemiyordu; her şeyleri ortaktı. [33] Elçiler Rab İsa'nın dirilişine büyük bir güçle tanıklık ediyorlardı. Hepsinin üzerinde büyük bir lütuf vardı. [34] Aralarında ihtiyacı olan hiç kimse yoktu. Çünkü tarlaların ya da evlerin sahibi olanların hepsi bunları satıyor, satılan şeylerin karşılığını getiriyor, [35] elçilerin ayaklarının dibine bırakıyordu; herkese, ihtiyacına göre dağıtılıyordu. [36] Elçilerin Barnaba adını verdiği Yoses de vardı. Bu ad çevrildiğinde “Yüreklendirme Oğlu” anlamına gelir. Kendisi soyca Kıbrıslı bir Levili'ydi. [37] Bir tarlası vardı; onu sattı, parayı getirip elçilerin ayaklarının dibine bıraktı.

5

[1] Ananias adında bir adam, karısı Safira ile birlikte bir mülk sattı. [2] Karısının da bilgisi dahilinde, bedelin bir kısmını kendine sakladı; bir kısmını getirip elçilerin ayaklarının dibine koydu. [3] Ama Petrus şöyle dedi: “Ananias, Kutsal Ruh'a yalan söylemen ve tarlanın bedelinin bir kısmını kendine saklaman için Şeytan yüreğini nasıl bu denli doldurdu? [4] Tarla elindeyken senin değil miydi? Sattıktan sonra da parası senin elinde değil miydi? Bunu yüreğinde nasıl tasarladın? Sen insanlara değil, Tanrı'ya yalan söylemiş oldun.” [5] Ananias bu sözleri duyunca yere yığılıp öldü. Bunu duyan herkesi büyük bir korku sardı. [6] Gençler kalkıp onu sararak dışarı taşıdılar ve gömdüler. [7] Yaklaşık üç saat sonra, olanlardan habersiz olan karısı içeri girdi. [8] Petrus ona, “Söyle bana, tarlayı bu kadara mı sattınız?” diye sordu. Kadın, “Evet, bu kadara” dedi. [9] Bunun üzerine Petrus, “Rab'bin Ruhu'nu sınamak için nasıl sözbirliği ettiniz?” dedi. “İşte, kocanı gömenlerin ayakları kapıda; seni de dışarı taşıyacaklar.” [10] Kadın o anda onun ayaklarının dibine yığılıp öldü. Gençler içeri girip onu ölü buldular; dışarı taşıyıp kocasının yanına gömdüler. [11] Bütün topluluğu ve bunu duyan herkesi büyük bir korku sardı. [12] Elçilerin elleri aracılığıyla halk arasında birçok belirti ve mucize yapılıyordu. Hepsi tek yürek halinde Süleyman'ın Eyvanı'nda bir arada bulunuyordu. [13] Başka kimse onlara katılmaya cesaret edemiyordu, ama halk onlara saygı gösteriyordu. [14] Buna karşın Rab'be inananların sayısı, kadın erkek demeden, gittikçe artıyordu. [15] Hatta hastaları sokaklara çıkarıp sedyelere, yataklara yatırıyorlardı; öyle ki Petrus oradan geçerken hiç değilse gölgesi bazılarının üzerine düşsün diye. [16] Yeruşalim çevresindeki kentlerden de kalabalıklar toplanıyor, hastalarını ve kötü ruhlar yüzünden eziyet çekenleri getiriyordu; hepsi de iyileşiyordu. [17] Bunun üzerine başkâhin ve yanındakiler, yani Sadukiler mezhebinden olanlar, kıskançlıkla doldular [18] ve elçileri yakalayıp onları kamuya açık tutukevine koydular. [19] Ama Rab'bin bir meleği gece hapishanenin kapılarını açtı, onları dışarı çıkardı ve şöyle dedi: [20] “Gidin, tapınakta durup

halka bu yaşamın sözlerinin tümünü duyurun.” [21] Bunu duyunca gün ağarırken tapınağa girip öğretmeye başladılar. Başkâhin ile yanındakiler geldiler, Yüksek Kurul'u ve İsrail halkının bütün ileri gelenler meclisini topladılar; ardından elçileri getirtmek için hapishaneye haber gönderdiler. [22] Ama giden görevliler onları hapishanede bulamadılar; geri dönüp şöyle bildirdiler: [23] “Hapishaneyi tamamıyla kapalı ve kilitli, nöbetçileri de kapıların önünde durur bulduk; ama kapıları açtığımızda içeride kimseyi bulamadık!” [24] Başkâhin, tapınak koruma komutanı ve başkâhinler bu sözleri duyunca, bu işin sonunun nereye varacağını merak edip büyük bir şaşkınlığa düştüler. [25] O sırada biri gelip onlara, “Bakın, hapse attığınız adamlar tapınakta duruyor, halka öğretiyorlar” diye haber verdi. [26] Bunun üzerine komutan görevlilerle birlikte gidip elçileri zor kullanmadan getirdi; çünkü halkın kendilerini taşlamasından korkuyorlardı. [27] Elçileri getirince Kurul'un önüne çıkardılar. Başkâhin onları sorguya çekip [28] şöyle dedi: “Size bu adla öğretmemenizi sıkı sıkıya buyurmamış mıydık? Oysa siz Yeruşalim'i öğretinizle doldurdunuz, üstelik bu adamın kanını bizim üzerimize yıkmak istiyorsunuz.” [29] Petrus ile öbür elçiler şu karşılığı verdiler: “İnsanlardan çok Tanrı'ya itaat etmemiz gerekir.” [30] Atalarımızın Tanrısı, sizin bir ağaca asıp öldürdüğünüz İsa'yı diriltti. [31] Tanrı O'nu sağ eliyle yüceltip İsrail'e tövbe ve günahların bağışlanmasını sağlamak üzere Önder ve Kurtarıcı yaptı. [32] Bu olayların tanıkları biziz; Tanrı'nın kendisine itaat edenlere verdiği Kutsal Ruh da bunun tanığıdır.” [33] Kurul üyeleri bunu duyunca yüreklerinden vurulmuş gibi oldular ve elçileri öldürmeye karar verdiler. [34] Ama Kurul'da bir Ferisi ayağa kalktı; adı Gamaliel'di, Kutsal Yasa öğretmeniydi ve bütün halkın saygısını kazanmıştı. Elçilerin kısa bir süre dışarı çıkarılmasını buyurdu. [35] Sonra onlara şöyle dedi: “Ey İsrailliler, bu adamlara ne yapacağınız konusunda dikkatli olun. [36] Bir süre önce Teuda ortaya çıkıp kendini önemli biri gibi göstermişti; aşağı yukarı dört yüz kişi ona katılmıştı. Ama o öldürüldü, ona uyanların hepsi dağıldı, ortada bir şey kalmadı. [37] Ondan sonra, nüfus sayımı günlerinde Celileli Yahuda ortaya çıktı, bir kısım halkı peşinden sürükledi. O da yok oldu, ona uyanların hepsi darmadağın oldu. [38] Bu yüzden size şunu söylüyorum: Bu adamlardan uzak durun, onları kendi hallerine bırakın. Çünkü bu tasarı ya da bu iş insandan geliyorsa, kendiliğinden çökecektir. [39] Ama Tanrı'dan geliyorsa, onu çökertemezsiniz; üstelik kendinizi Tanrı'yla savaşır durumda bulabilirsiniz!” [40] Onlar da bu görüşü benimsediler. Elçileri çağırtıp dövdürdüler, İsa'nın adıyla konuşmamalarını buyurup salıverdiler. [41] Elçiler ise İsa'nın adı uğruna hakarete layık görülmüş olmaktan sevinerek Kurul'un huzurundan ayrıldılar. [42] Her gün, hem tapınakta hem evlerde, İsa'nın Mesih olduğunu öğretmekten ve müjdelemekten hiç geri durmadılar.

6

[1] O günlerde öğrencilerin sayısı çoğalırken, Grekçe konuşan Yahudiler, günlük hizmette kendi dul kadınlarının ihmal edildiği gerekçesiyle İbranice konuşan Yahudilerden yakınmaya başladılar. [2] Bunun üzerine Onikiler, öğrenci topluluğunu bir araya çağırıp şöyle dediler: “Tanrı'nın sözünü bir kenara bırakıp sofralara hizmet etmemiz doğru olmaz. [3] Bunun için kardeşler, aranızdan iyi tanınan, Kutsal Ruh ve bilgelikle dolu yedi kişi seçin; bu işin başına onları getirelim. [4] Biz ise duaya ve sözün hizmetine kararlılıkla devam edeceğiz.” [5] Bu sözler bütün topluluğun hoşuna gitti. İman ve Kutsal Ruh'la dolu bir adam olan İstefanos'u, ayrıca Filipus'u, Prohoros'u, Nikanor'u, Timon'u, Parmenas'ı ve Yahudiliğe geçmiş Antakyalı Nikolas'ı seçtiler. [6] Bunları elçilerin önüne çıkardılar. Elçiler dua ettikten sonra ellerini onların üzerine koydular. [7] Tanrı'nın sözü yayılıyor, Yeruşalim'de öğrencilerin sayısı büyük ölçüde çoğalıyordu. Kâhinlerden de büyük bir kalabalık imana itaat ediyordu. [8] İman ve güçle dolu olan İstefanos, halkın arasında büyük harikalar ve belirtiler gerçekleştiriyordu. [9] Ama “Azatlılar” denilen havraya mensup olanlardan bazıları, Kirenelilerden, İskenderiyelilerden, Kilikya ve Asya'dan olanlar kalkıp İstefanos'la tartışmaya başladılar. [10] Onun konuştuğu bilgeliğe ve Ruh'a karşı koyamadılar. [11] Bunun üzerine gizlice bazı adamları kışkırtarak, “Onun Musa'ya ve Tanrı'ya karşı küfür sözleri söylediğini duyduk” demelerini sağladılar. [12] Halkı, ihtiyarları ve din bilginlerini kışkırttılar; sonra onun üzerine atılıp onu yakaladılar ve kurula götürdüler. [13] Sonra yalancı tanıklar çıkarıp

şöyle dediler: “Bu adam, bu kutsal yere ve Yasa'ya karşı küfür sözleri söylemekten bir an olsun geri durmuyor. 14 Çünkü bu Nasıralı İsa'nın bu yeri ortadan kaldıracağını ve Musa'nın bize aktardığı töreleri değiştireceğini söylediğini duyduk.” 15 Kurulda oturanların hepsi gözlerini ona dikti ve yüzünün bir meleğin yüzü gibi olduğunu gördüler.

7

1 Başkâhin, “Bu şeyler öyle mi?” diye sordu. 2 O da şöyle dedi: “Kardeşler ve babalar, dinleyin. Atamız İbrahim, Harran'da yaşamadan önce Mezopotamya'dayken, yücelik Tanrısı ona göründü 3 ve ona, ‘Ülkeni, akrabalarını bırak ve sana göstereceğim ülkeye git’ dedi. 4 Bunun üzerine Kildaniler'in ülkesinden çıkıp Harran'da yaşadı. Oradan da, babası öldükten sonra Tanrı onu şimdi sizin yaşadığınız bu ülkeye getirdi. 5 Orada ona miras olarak, ayak basacak kadar bile yer vermedi. Ama henüz çocuğu yokken, orayı kendisine mülk olarak, kendisinden sonra da soyuna vereceğini vaat etti. 6 Tanrı şöyle söyledi: Onun soyu yabancı bir ülkede garipler gibi yaşayacak, insanlar onları dört yüz yıl köleleştirip kötü davranacaktı. 7 Tanrı, ‘Kölelik edecekleri ulusu ben yargılayacağım’ dedi, ‘ondan sonra çıkıp bu yerde bana tapınacaklar.’ 8 Ona sünnet antlaşmasını verdi. Böylece İbrahim İshak'ın babası oldu ve onu sekizinci günde sünnet etti. İshak Yakup'un babası oldu, Yakup da on iki atanın babası oldu. 9 Atalar, Yusuf'u kıskanıp onu Mısır'a sattılar. Ama Tanrı onunla birlikteydi 10 ve onu bütün sıkıntılarından kurtardı; Mısır kralı Firavun'un önünde ona lütuf ve bilgelik verdi. Firavun onu Mısır'ın ve bütün sarayının yöneticisi yaptı. 11 Bütün Mısır ve Kenan ülkesinin üzerine kıtlık geldi, büyük sıkıntı oldu. Atalarımız yiyecek bulamadılar. 12 Ama Yakup, Mısır'da tahıl olduğunu duyunca atalarımızı ilk kez oraya gönderdi. 13 İkinci kez gidişlerinde Yusuf kardeşlerine kendini tanıttı, Yusuf'un soyu da Firavun'a bildirildi. 14 Yusuf haber gönderip babası Yakup'u ve bütün akrabalarını, toplam yetmiş beş canı yanına çağırttı. 15 Yakup Mısır'a indi; kendisi de atalarımız da öldüler. 16 Şekem'e götürülüp, İbrahim'in Şekem'de Hamor'un oğullarından gümüş karşılığında satın aldığı mezara konuldular. 17 Tanrı'nın İbrahim'e ant içerek verdiği vaadin zamanı yaklaştıkça, halk Mısır'da çoğaldı ve sayıca arttı, 18 ta ki Yusuf'u tanımayan başka bir kral başa geçene kadar. 19 Bu kral halkımıza hileyle davranıp atalarımıza kötü davrandı; bebeklerini yaşamasınlar diye dışarı atmaya zorladı. 20 O sırada Musa doğdu; olağanüstü güzeldi. Üç ay boyunca babasının evinde büyütüldü. 21 Dışarı atılınca Firavun'un kızı onu alıp kendi oğlu olarak büyüttü. 22 Musa, Mısırlılar'ın bütün bilgeliğiyle eğitildi. Sözde de eylemde de güçlüydü. 23 Ama kırk yaşına gelince, kardeşlerini, yani İsrailoğulları'nı ziyaret etmek yüreğine doğdu. 24 Onlardan birine haksızlık edildiğini görünce onu savundu; ezilenin öcünü alıp Mısırlıyı vurdu. 25 Kardeşlerinin, Tanrı'nın kendi eliyle onlara kurtuluş verdiğini anlayacaklarını sanıyordu, ama anlamadılar. 26 Ertesi gün onlar kavga ederken yanlarına geldi; onları barıştırmaya çalışarak, ‘Adamlar, siz kardeşsiniz. Neden birbirinize haksızlık ediyorsunuz?’ dedi. 27 Ama komşusuna haksızlık eden adam onu itip şöyle dedi: ‘Seni kim başımıza önder ve yargıç yaptı? 28 Dün Mısırlıyı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?’ 29 Musa bu söz üzerine kaçtı ve Midyan ülkesinde yabancı biri oldu; orada iki oğlun babası oldu. 30 Kırk yıl dolunca, Sina Dağı'nın çölünde, bir çalının içindeki ateş alevinde ona Rab'bin bir meleği göründü. 31 Musa bunu görünce gördüğü şeye şaştı. Yaklaşıp bakarken Rab'bin sesi geldi: 32 ‘Ben atalarının Tanrısı'yım; İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı'yım.’ Musa titredi, bakmaya cesaret edemedi. 33 Rab ona, ‘Sandallarını ayaklarından çıkar, çünkü durduğun yer kutsal topraktır. 34 Mısır'daki halkımın sıkıntısını gerçekten gördüm, inlemelerini duydum ve onları kurtarmak için indim. Şimdi gel, seni Mısır'a göndereceğim’ dedi. 35 Onların, ‘Seni kim önder ve yargıç yaptı?’ diyerek reddettikleri bu Musa'yı Tanrı, çalıda kendisine görünen meleğin eliyle hem önder hem kurtarıcı olarak gönderdi. 36 Bu adam onları dışarı çıkardı; Mısır'da, Kızıldeniz'de ve çölde kırk yıl boyunca harikalar ve belirtiler yaptı. 37 İsrailoğulları'na, ‘Tanrımız Rab size kardeşleriniz arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak’ diyen Musa budur. 38 Sina Dağı'nda kendisiyle konuşan melekle ve atalarımızla birlikte çölde topluluğun içinde bulunan, bize vermek üzere yaşayan sözler

alan odur. [39] Atalarımız ona itaat etmek istemediler; tersine onu reddettiler ve yüreklerinde Mısır'a döndüler. [40] Harun'a, ‘Bize önümüzden gidecek ilahlar yap; çünkü bizi Mısır ülkesinden çıkaran şu Musa'ya ne olduğunu bilmiyoruz’ dediler. [41] O günlerde bir buzağı yaptılar, puta kurban sundular ve kendi ellerinin işleriyle sevindiler. [42] Ama Tanrı yüz çevirdi ve onları gök ordusuna kulluk etmeye bıraktı; peygamberler kitabında şöyle yazılmıştır: ‘Ey İsrail halkı, çölde kırk yıl boyunca bana mı boğazlanmış hayvanlar ve kurbanlar sundunuz? [43] Molek'in çadırını, ilahınız Refan'ın yıldızını, tapınmak için yaptığınız suretleri taşıdınız. Bu yüzden sizi Babil'in ötesine sürgün edeceğim.’ [44] Atalarımızın çölde Tanıklık Çadırı vardı; Musa'yla konuşan kişi, ona gördüğü örneğe göre onu yapmasını buyurmuştu. [45] Atalarımız da onu, kendi kuşaklarında, Yeşu'yla birlikte ulusların mülküne girdiklerinde getirdiler; Tanrı o ulusları atalarımızın önünden kovdu. Bu durum Davut'un günlerine kadar sürdü. [46] Davut, Tanrı'nın gözünde lütuf buldu ve Yakup'un Tanrısı için bir konut bulmayı istedi. [47] Ama O'na bir ev kuran Süleyman oldu. [48] Ama Yüce Olan, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. Peygamberin dediği gibi: [49] ‘Gök benim tahtım, yeryüzü de ayaklarımın taburesidir. Rab, “Bana nasıl bir ev yapacaksınız? Ya da benim dinleneceğim yer neresi? [50] Bütün bunları yapan elim değil mi?” [51] “Siz dik kafalı, yüreği ve kulakları sünnetsiz insanlar! Siz her zaman Kutsal Ruh'a karşı direniyorsunuz. Atalarınız nasıl yaptıysa siz de öyle yapıyorsunuz. [52] Atalarınız hangi peygambere zulmetmedi? Doğru Olan'ın gelişini önceden bildirenleri öldürdüler. Şimdi siz de O'nun hainleri ve katilleri oldunuz. [53] Melekler aracılığıyla düzenlenmiş olan yasayı aldınız, ama ona uymadınız!” [54] Bunları duyunca yüreklerine saplandı ve ona dişlerini gıcırdattılar. [55] Ama o, Kutsal Ruh'la dolu olarak gözlerini göğe dikti; Tanrı'nın yüceliğini ve Tanrı'nın sağında duran İsa'yı gördü [56] ve, “Bakın, göklerin açıldığını ve İnsanoğlu'nun Tanrı'nın sağında durduğunu görüyorum!” dedi. [57] Ama onlar yüksek sesle bağırdılar, kulaklarını tıkadılar ve hep birlikte onun üzerine atıldılar. [58] Onu kentin dışına atıp taşladılar. Tanıklar da giysilerini Saul adında genç bir adamın ayaklarının dibine bıraktılar. [59] İstefanos'u taşlarken o da, “Rab İsa, ruhumu al!” diyerek sesleniyordu. [60] Sonra diz çöküp yüksek sesle, “Rab, bu günahı onlara yükleme!” diye bağırdı. Bunu söyledikten sonra uykuya daldı.

8

[1] Saul onun ölümünü onaylıyordu. O gün Yeruşalim'deki topluluğa karşı büyük bir zulüm başladı. Elçiler dışında herkes Yahudiye ve Samiriye bölgelerine dağıldı. [2] Dindar adamlar İstefanos'u gömüp onun için büyük bir yas tuttular. [3] Ama Saul topluluğu kırıp geçiriyor, evlere girip kadın erkek demeden insanları sürükleyerek hapse atıyordu. [4] Bu yüzden dağılanlar, gittikleri her yerde sözü duyurdular. [5] Filipus Samiriye kentine inip onlara Mesih'i duyurdu. [6] Kalabalıklar, Filipus'un söylediklerini işitip yaptığı belirtileri görünce, hep bir ağızdan ona kulak verdiler. [7] Çünkü içinde kirli ruhlar bulunan birçok kişiden bu ruhlar yüksek sesle bağırarak çıktı. Felçli ve topal birçok kişi de iyileştirildi. [8] Kentte büyük sevinç vardı. [9] Ama kentte Simun adında bir adam vardı. Büyücülük yapıyor, kendisini büyük biri saydırarak Samiriye halkını hayrete düşürüyordu. [10] Küçük büyük herkes onu dinliyor, “Bu adam Tanrı'nın o büyük gücüdür” diyordu. [11] Uzun zamandır büyüleriyle onları hayrete düşürdüğü için onu dinliyorlardı. [12] Ama Filipus, Tanrı'nın Egemenliği ve İsa Mesih'in adıyla ilgili Müjde'yi duyurunca, kadın erkek iman eden herkes vaftiz oldu. [13] Simun'un kendisi de iman etti. Vaftiz olduktan sonra Filipus'un yanından ayrılmadı; belirtilerin ve büyük mucizelerin gerçekleştiğini görünce hayrete düştü. [14] Yeruşalim'deki elçiler, Samiriye'nin Tanrı sözünü kabul ettiğini duyunca, Petrus'la Yuhanna'yı onlara gönderdiler. [15] Onlar oraya varınca, Samiriyeliler'in Kutsal Ruh'u almaları için dua ettiler. [16] Çünkü Kutsal Ruh henüz hiçbirinin üzerine inmemişti; onlar yalnızca Mesih İsa'nın adıyla vaftiz olmuşlardı. [17] Bunun üzerine ellerini onların üzerine koydular, onlar da Kutsal Ruh'u aldılar. [18] Simun, Kutsal Ruh'un elçilerin ellerini koymasıyla verildiğini görünce onlara para teklif etti. [19] “Bu yetkiyi bana da verin; öyle ki ellerimi kimin üzerine koyarsam Kutsal Ruh'u alsın” dedi. [20] Ama Petrus ona şöyle dedi: “Gümüşün seninle birlikte yok olsun! Çünkü Tanrı'nın armağanını parayla elde

edebileceğini sandın. [21] Bu konuda ne payın var ne de hakkın var; çünkü yüreğin Tanrı'nın önünde doğru değil. [22] Bu nedenle bu kötülüğünden tövbe et ve Tanrı'ya yalvar; belki yüreğindeki bu düşünce sana bağışlanır. [23] Çünkü seni acı bir zehrin ve kötülüğün tutsaklığı içinde görüyorum. [24] Simun, "Söylediklerinizden hiçbiri başıma gelmesin diye, benim için Rab'be dua edin" dedi. [25] Böylece onlar tanıklık edip Rab'bin sözünü duyurduktan sonra Yeruşalim'e döndüler; Samiriyeliler'in birçok köyünde Müjde'yi duyurdular. [26] Rab'bin bir meleği Filipus'a şöyle dedi: "Kalk, güneye, Yeruşalim'den Gazze'ye inen yola git. Burası ıssız bir yerdir." [27] Filipus kalkıp gitti. O sırada Etiyopyalı bir adam gördü; bu adam Etiyopyalılar'ın kraliçesi Kandake'nin hadımı, bütün hazinesinden sorumlu, büyük yetkili biriydi. Tapınmak için Yeruşalim'e gelmişti. [28] Geri dönüyordu; arabasında oturmuş Peygamber Yeşaya'yı okuyordu. [29] Ruh, Filipus'a, "Git, şu arabaya yaklaş" dedi. [30] Filipus koşup yanına vardı. Adamın Peygamber Yeşaya'yı okuduğunu işitince, "Okuduğunu anlıyor musun?" dedi. [31] Adam, "Biri bana yol göstermedikçe nasıl anlayabilirim?" dedi ve Filipus'tan arabaya çıkıp yanına oturmasını rica etti. [32] Okuduğu Kutsal Yazı bölümü şuydu: "Kesime götürülen bir koyun gibi götürüldü. Kırkıcısının önünde sessiz duran bir kuzu gibi, ağzını açmıyor. [33] Alçaltılmışlığında adaleti elinden alındı. Onun soyunu kim anlatacak? Çünkü onun yaşamı yeryüzünden alınıyor." [34] Hadım, Filipus'a, "Lütfen söyle, peygamber burada kimden söz ediyor? Kendisinden mi, yoksa başka birinden mi?" dedi. [35] Filipus söze başladı ve bu Kutsal Yazı'dan başlayarak ona İsa'yla ilgili Müjde'yi duyurdu. [36] Yolda ilerlerken bir suya geldiler. Hadım, "İşte su! Vaftiz olmama ne engel var?" dedi. [38] Arabanın durmasını buyurdu. Filipus'la hadım birlikte suya indiler, Filipus da onu vaftiz etti. [39] Sudan çıktıklarında Rab'bin Ruhu Filipus'u alıp götürdü. Hadım onu bir daha görmedi, çünkü sevinç içinde yoluna devam etti. [40] Ama Filipus Aşdot'ta bulundu. Oradan geçerken Sezariye'ye varıncaya kadar bütün kentlerde Müjde'yi duyurdu.

9

[1] Saul ise Rab'bin öğrencilerine karşı hâlâ tehditler savurup kıyım soluyarak başkâhine gitti, [2] Şam'daki havralara götürmek üzere ondan mektuplar istedi; öyle ki Yol'a bağlı olanlardan kadın ya da erkek kimi bulursa, onları bağlı olarak Yeruşalim'e getirebilsin. [3] Yolculuğu sırasında Şam'a yaklaştığında, birdenbire gökten bir ışık çevresini aydınlattı. [4] Yere düştü ve kendisine, "Saul, Saul, bana neden zulmediyorsun?" diyen bir ses işitti. [5] O da, "Sen kimsin, Rab?" dedi. Rab, "Ben, senin zulmettiğin İsa'yım." dedi. [6] "Ama kalk, kente gir; ne yapman gerektiği sana bildirilecek." [7] Onunla birlikte yolculuk eden adamlar, sesi işitip kimseyi görmedikleri için dilleri tutulmuş halde durdular. [8] Saul yerden kalktı, ama gözlerini açtığında hiçbir şey göremiyordu. Onu elinden tutup Şam'a götürdüler. [9] Üç gün boyunca gözü görmedi; ne yedi ne içti. [10] Şam'da Hananya adında bir öğrenci vardı. Rab ona bir görümde, "Hananya!" dedi. O da, "İşte ben buradayım, Rab" dedi. [11] Rab ona, "Kalk, Doğru denilen sokağa git ve Yahuda'nın evinde Tarsuslu Saul adında birini sor. Çünkü bak, dua ediyor." dedi. [12] "Bir görümde Hananya adında bir adamın içeri girip, gözleri yeniden görsün diye ellerini üzerine koyduğunu gördü." [13] Ama Hananya şöyle karşılık verdi: "Rab, bu adamın Yeruşalim'de senin kutsallarına ne kadar çok kötülük yaptığını birçok kişiden duydum." [14] "Burada da senin adını ananların hepsini bağlamak için başkâhinlerden yetki almış." [15] Ama Rab ona, "Git. Çünkü o, adımı ulusların, kralların ve İsrailoğulları'nın önünde taşımak için benim seçtiğim bir araçtır." dedi. [16] "Benim adım uğruna ne kadar çok acı çekmesi gerektiğini ona göstereceğim." [17] Hananya gidip eve girdi. Ellerini onun üzerine koyarak, "Saul kardeş, geldiğin yolda sana görünen Rab İsa, gözlerin yeniden görsün ve Kutsal Ruh'la dolasın diye beni gönderdi" dedi. [18] O anda gözlerinden pul gibi bir şeyler düştü ve yeniden görmeye başladı. Kalkıp vaftiz oldu. [19] Yemek yiyip güçlendi. Saul, Şam'daki öğrencilerle birlikte birkaç gün kaldı. [20] Hemen havralarda İsa'nın Mesih olduğunu, O'nun Tanrı'nın Oğlu olduğunu ilan etmeye başladı. [21] Onu duyanların hepsi şaşkına döndü ve şöyle dedi: "Yeruşalim'de bu adı ananlara saldıran adam bu değil mi? Onları bağlı olarak başkâhinlerin önüne getirmek amacıyla buraya

gelmemiş miydi?” [22] Ama Saul gitgide güçleniyor, İsa'nın Mesih olduğunu kanıtlayarak Şam'da yaşayan Yahudileri şaşkına çeviriyordu. [23] Günler geçtikten sonra Yahudiler onu öldürmek için aralarında anlaştılar, [24] ama kurdukları düzen Saul'a bildirildi. Onu öldürmek için kapıları gece gündüz gözlüyorlardı. [25] Ama öğrencileri onu geceleyin alıp bir sepet içinde surdan aşağı sarkıttılar. [26] Saul Yeruşalim'e vardığında öğrencilere katılmaya çalıştı; ama hepsi ondan korkuyor, onun öğrenci olduğuna inanmıyordu. [27] Ama Barnaba onu yanına alıp elçilere götürdü; Saul'un yolda Rab'bi nasıl gördüğünü, Rab'bin onunla nasıl konuştuğunu ve Şam'da İsa'nın adıyla nasıl cesaretle vaaz ettiğini onlara anlattı. [28] Böylece Saul Yeruşalim'de onların arasında serbestçe dolaşıyordu, [29] Rab İsa'nın adıyla cesaretle konuşup Grekçe konuşan Yahudilerle tartışıyordu; ama onlar onu öldürmeye çalışıyordu. [30] Kardeşler bunu öğrenince onu Sezariye'ye götürdüler ve Tarsus'a gönderdiler. [31] Böylece bütün Yahudiye, Celile ve Samiriye'deki kiliseler esenliğe kavuştu ve güçlendi. Rab korkusuyla yürüyüp Kutsal Ruh'un tesellisiyle çoğalıyorlardı. [32] Petrus her yeri dolaşırken Lidda'da yaşayan kutsalların yanına da indi. [33] Orada, felçli olduğu için sekiz yıldır yatağa bağlı olan Eneya adında bir adam buldu. [34] Petrus ona, “Eneya, İsa Mesih seni iyileştiriyor. Kalk ve yatağını yap!” dedi. Adam hemen kalktı. [35] Lidda'da ve Şaron'da yaşayanların hepsi onu gördü ve Rab'be döndü. [36] Yafa'da Tabita adında bir öğrenci vardı; bu ad çevrilince Dorkas anlamına gelir. Bu kadın iyi işlerle ve yaptığı merhamet işleriyle doluydu. [37] O günlerde hastalanıp öldü. Onu yıkadıktan sonra üst kattaki bir odaya yatırdılar. [38] Lidda Yafa'ya yakın olduğu için öğrenciler Petrus'un orada olduğunu duyunca ona iki adam gönderip yanlarına gelmesini geciktirmemesi için yalvardılar. [39] Petrus kalkıp onlarla gitti. Vardığında onu üst kattaki odaya çıkardılar. Bütün dul kadınlar ağlayarak yanında durdu ve Dorkas aralarındayken yaptığı mintanları ve giysileri gösterdiler. [40] Petrus hepsini dışarı çıkardı, diz çöküp dua etti. Sonra cesede dönerek, “Tabita, kalk!” dedi. Kadın gözlerini açtı; Petrus'u görünce doğrulup oturdu. [41] Petrus ona elini verdi ve onu ayağa kaldırdı. Kutsalları ve dul kadınları çağırıp onu diri olarak karşılarına çıkardı. [42] Bu bütün Yafa'da duyuldu ve birçok kişi Rab'be iman etti. [43] Petrus Yafa'da, derici Simun adlı biriyle birlikte uzun süre kaldı.

10

[1] Sezariye'de Kornelius adında bir adam vardı. İtalyan Alayı denen birliğin yüzbaşısıydı. [2] Dindar bir adamdı; bütün ev halkıyla birlikte Tanrı'dan korkar, halka cömertçe sadakalar verir ve her zaman Tanrı'ya dua ederdi. [3] Günün dokuzuncu saati sularında, bir görümde Tanrı'nın bir meleğinin yanına geldiğini açıkça gördü. Melek ona, “Kornelius!” dedi. [4] Kornelius gözlerini ona dikti, korkuya kapılarak, “Ne var, Rab?” dedi. Melek ona şöyle dedi: “Duaların ve sadakaların, Tanrı'nın önünde anılmak üzere yükseldi. [5] Şimdi Yafa'ya adamlar gönder ve Petrus olarak da bilinen Simun'u çağırt. [6] O, evi deniz kıyısında olan Simun adında bir dericinin yanında kalıyor.” [7] Kendisiyle konuşan melek gidince Kornelius, ev halkından iki hizmetkârını ve sürekli yanında bulunan dindar bir askeri çağırdı. [8] Onlara her şeyi anlattıktan sonra onları Yafa'ya gönderdi. [9] Ertesi gün onlar yolda ilerleyip kente yaklaşırken, Petrus öğle vakti dua etmek için evin damına çıktı. [10] Acıktı ve yemek istedi. Ama yemek hazırlanırken vecde daldı. [11] Göğün açıldığını ve dört köşesinden sarkıtılarak yeryüzüne indirilen büyük bir çarşafa benzer bir kap gördü. [12] İçinde yeryüzünün her türlü dört ayaklı hayvanı, yabanıl hayvanlar, sürüngenler ve göğün kuşları vardı. [13] Ona bir ses geldi: “Kalk, Petrus, kes ve ye!” [14] Ama Petrus, “Asla olmaz, Rab; çünkü ben hiçbir zaman sıradan ya da murdar bir şey yemedim” dedi. [15] Ses ikinci kez yine ona geldi: “Tanrı'nın temiz kıldığını sen murdar sayma.” [16] Bu üç kez oldu, sonra kap hemen göğe alındı. [17] Petrus gördüğü görümün ne anlama geldiğini kendi kendine düşünüp dururken, Kornelius'un gönderdiği adamlar Simun'un evini sora sora bulup kapının önünde durdular, [18] seslenip Petrus olarak da bilinen Simun'un orada kalıp kalmadığını sordular. [19] Petrus görümü düşünürken Ruh ona, “Bak, üç adam seni arıyor. [20] Kalk, aşağı in ve hiç kuşku duymadan onlarla git; çünkü onları ben gönderdim” dedi. [21] Petrus adamların yanına indi ve, “Bakın, aradığınız kişi benim. Ne için geldiniz?” dedi. [22] Onlar şöyle

dediler: “Yüzbaşı Kornelius, doğru bir adamdır; Tanrı'dan korkar ve bütün Yahudi halkı tarafından hakkında iyi tanıklık edilir. Kutsal bir melek tarafından seni evine çağırtması ve söyleyeceklerini dinlemesi için yönlendirildi.” 23 Bunun üzerine Petrus onları içeri çağırıp misafir etti. Ertesi gün kalkıp onlarla birlikte yola çıktı; Yafa'daki kardeşlerden bazıları da ona eşlik etti. 24 Ertesi gün Sezariye'ye girdiler. Kornelius, akrabalarını ve yakın dostlarını çağırmış, onları bekliyordu. 25 Petrus içeri girdiğinde Kornelius onu karşıladı, ayaklarına kapanıp ona tapındı. 26 Ama Petrus onu ayağa kaldırarak, “Ayağa kalk! Ben de bir insanım” dedi. 27 Onunla konuşa konuşa içeri girdi ve orada toplanmış birçok kişi buldu. 28 Onlara şöyle dedi: “Bir Yahudinin başka ulustan biriyle yakınlık kurmasının ya da onun yanına gitmesinin yasaya aykırı olduğunu siz de bilirsiniz. Ama Tanrı bana hiçbir insanı bayağı ya da murdar saymamam gerektiğini gösterdi. 29 Bu yüzden çağrıldığımda hiç itiraz etmeden geldim. Onun için soruyorum: Beni ne için çağırttınız?” 30 Kornelius şöyle dedi: “Dört gün önce bu saate kadar oruç tutuyordum. Dokuzuncu saatte evimde dua ederken, bir de baktım, parlak giysili bir adam karşımda durdu 31 ve şöyle dedi: ‘Kornelius, duan işitildi ve sadakaların Tanrı'nın önünde anıldı. 32 Bunun için Yafa'ya adam gönder ve Petrus olarak da bilinen Simun'u çağırt. O, deniz kıyısındaki derici Simun'un evinde kalıyor. Gelince seninle konuşacak.’ 33 Bu yüzden hemen sana adam gönderdim; gelmen iyi oldu. Şimdi hepimiz, Tanrı'nın sana buyurduğu her şeyi dinlemek için Tanrı'nın önünde burada bulunuyoruz.” 34 Petrus söze başlayıp şöyle dedi: “Gerçekten anlıyorum ki Tanrı insanlar arasında ayrım yapmaz; 35 ama her ulustan, kendisinden korkan ve doğruluk yapan kişiyi kabul eder. 36 Tanrı, İsa Mesih aracılığıyla esenliğin Müjdesi'ni bildirerek İsrail oğullarına sözünü gönderdi. İsa herkesin Rabbi'dir. 37 Yahya'nın duyurduğu vaftizden sonra Celile'den başlayarak bütün Yahudiye'ye yayılan olayı siz de biliyorsunuz. 38 Tanrı'nın, Nasıralı İsa'yı Kutsal Ruh'la ve kudretle nasıl meshettiğini biliyorsunuz. O, iyilik yaparak ve İblis'in baskısı altında olanların hepsini iyileştirerek dolaştı; çünkü Tanrı onunla birlikteydi. 39 Biz, hem Yahudilerin ülkesinde hem de Yeruşalim'de yaptığı her şeyin tanıklarıyız. O'nu bir ağaca asarak öldürdüler. 40 Tanrı O'nu üçüncü gün diriltti ve görünmesini sağladı. 41 Ama bütün halka değil, Tanrı'nın önceden seçtiği tanıklara, yani O ölümden dirildikten sonra kendisiyle yiyip içen bizlere göründü. 42 Bize halka vaaz etmemizi ve O'nun, Tanrı tarafından dirilerin ve ölülerin Yargıcı olarak atandığına tanıklık etmemizi buyurdu. 43 Bütün peygamberler O'nun hakkında tanıklık eder: O'nun adı aracılığıyla, O'na iman eden herkes günahlarının bağışlanmasını alır.” 44 Petrus daha bu sözleri söylerken, Kutsal Ruh sözü işitenlerin hepsinin üzerine indi. 45 Petrus'la birlikte gelen sünnetli imanlılar, Kutsal Ruh armağanının ulusların üzerine de dökülmüş olmasına şaşırdılar. 46 Çünkü onların başka dillerle konuşup Tanrı'yı yücelttiklerini duydular. O zaman Petrus şöyle karşılık verdi: 47 “Bunların suyla vaftiz edilmesine kim engel olabilir? Onlar da bizim gibi Kutsal Ruh'u aldılar.” 48 Bunun üzerine onların İsa Mesih'in adıyla vaftiz edilmelerini buyurdu. Sonra onlar Petrus'tan birkaç gün daha kalmasını rica ettiler.

11

1 Yahudiye'deki elçiler ve kardeşler, öteki uluslardan olanların da Tanrı'nın sözünü kabul ettiğini duydular. 2 Petrus Yeruşalim'e çıktığında, sünnet yanlıları onunla çekişti; 3 “Sünnetsiz adamların yanına girdin, onlarla birlikte yemek yedin!” diye çıkıştılar. 4 Ama Petrus söze başladı ve olanları baştan sona sırayla onlara anlattı: 5 “Yafa kentinde dua ediyordum. Kendimden geçmiş bir hâldeyken bir görüm gördüm: Dört köşesinden sarkıtılan büyük bir çarşafı andıran bir kap gökten iniyordu. Tam yanıma kadar geldi. 6 Gözümü dikip dikkatle bakınca, yeryüzünün dört ayaklı hayvanlarını, yabani hayvanları, sürüngenleri ve gökteki kuşları fark ettim. 7 Sonra bana, ‘Kalk Petrus, kes ve ye!’ diyen bir ses işittim. 8 Ama ben, ‘Asla olmaz Rab! Ağzıma hiçbir zaman kutsal olmayan ya da murdar bir şey girmedi’ dedim. 9 Gökten gelen ses ikinci kez bana, ‘Tanrı'nın temiz kıldığını sen murdar sayma’ diye karşılık verdi. 10 Bu, üç kez tekrarlandı; sonunda hepsi yeniden göğe çekildi. 11 Tam o sırada, Sezariye'den bana gönderilmiş üç adam, bulunduğum evin önünde belirdi. 12 Ruh bana, hiç

ayrım yapmadan onlarla gitmemi söyledi. Şu altı kardeş de bana eşlik etti; birlikte o adamın evine girdik. 13 Adam bize, evinde bir meleğin durduğunu ve meleğin kendisine şöyle dediğini anlattı: ‘Yafa'ya adam gönder, Petrus diye de bilinen Simun'u çağırt; 14 o sana, senin ve bütün ev halkının kurtulacağı sözleri söyleyecek.’ 15 Ben daha söze başlar başlamaz, Kutsal Ruh, başlangıçta bizim üzerimize indiği gibi onların da üzerine indi. 16 O zaman Rab'bin, ‘Yahya suyla vaftiz etti, ama siz Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz’ diyen sözünü hatırladım. 17 Madem Tanrı, Rab İsa Mesih'e iman ettiğimizde bize verdiği armağanın aynısını onlara da verdi, ben kim oluyordum da Tanrı'ya karşı durabilirdim?” 18 Bunları duyunca sustular ve Tanrı'yı yücelterek, “Demek ki Tanrı, öteki uluslara da yaşama götüren tövbeyi verdi!” dediler. 19 Bunun üzerine, İstefanos'la ilgili olarak çıkan baskı yüzünden dağılanlar Fenike'ye, Kıbrıs'a ve Antakya'ya kadar gittiler; sözü yalnız Yahudilere bildiriyor, başkasına söylemiyorlardı. 20 Ama içlerinden Kıbrıslı ve Kireneli bazı kişiler, Antakya'ya varınca Grekçe konuşanlara da seslendi; onlara Rab İsa'yı müjdelediler. 21 Rab'bin eli onlarla birlikteydi; büyük bir kalabalık iman edip Rab'be yöneldi. 22 Onlarla ilgili haber, Yeruşalim'deki kilisenin kulağına gitti. Onlar da Barnaba'yı Antakya'ya kadar gönderdiler. 23 Barnaba oraya varıp Tanrı'nın lütfunu görünce sevindi ve herkesi, yürekten kararlı biçimde Rab'be bağlı kalmaya teşvik etti. 24 Çünkü kendisi iyi bir insandı; Kutsal Ruh'la ve imanla doluydu. Böylece Rab'be pek çok kişi katıldı. 25 Sonra Barnaba, Saul'u aramak üzere Tarsus'a gitti. 26 Onu bulunca Antakya'ya getirdi. Bir yıl boyunca kiliseyle birlikte bir araya geldiler ve birçok kişiye öğrettiler. Öğrencilere ilk kez Antakya'da Hristiyan adı verildi. 27 O günlerde Yeruşalim'den Antakya'ya bazı peygamberler geldi. 28 İçlerinden Agabus adında biri kalkıp Ruh aracılığıyla bütün dünyada büyük bir kıtlık olacağını bildirdi; bu kıtlık, Klavdius döneminde gerçekten yaşandı. 29 Öğrenciler, her biri gücü yettiğince, Yahudiye'de yaşayan kardeşlere yardım göndermeye karar verdi. 30 Nitekim öyle de yaptılar; yardımı, Barnaba ve Saul'un eliyle ihtiyarlara gönderdiler.

12

1 Tam o sıralarda Kral Hirodes, topluluktan bazılarına eziyet etmeye başladı. 2 Yuhanna'nın kardeşi Yakup'u kılıçla öldürdü. 3 Bunun Yahudilerin hoşuna gittiğini görünce Petrus'u da yakalattı. Bu, mayasız ekmek günlerine rastlıyordu. 4 Onu tutuklatınca hapse attırdı ve onu korumaları için dörder askerden oluşan dört mangaya teslim etti; amacı Fısıh'tan sonra onu halkın önüne çıkarmaktı. 5 Böylece Petrus hapiste tutulurken, topluluk onun için Tanrı'ya durmadan dua ediyordu. 6 Hirodes onu dışarı çıkaracağı gece, Petrus iki zincirle bağlanmış olarak iki asker arasında uyuyordu; kapının önündeki nöbetçiler de hapishaneyi gözlüyordu. 7 Birden Rab'bin bir meleği yanında belirdi ve hücreyi bir ışık aydınlattı. Petrus'u böğründen dürtüp uyandırarak, “Çabuk kalk!” dedi. Zincirler Petrus'un ellerinden düştü. 8 Melek ona, “Giyin ve çarıklarını giy” dedi. Petrus da öyle yaptı. Sonra melek ona, “Abanı üzerine al ve beni izle” dedi. 9 Petrus dışarı çıkıp meleği izledi. Meleğin yaptıklarının gerçek olduğunu anlamıyor, bir görüm gördüğünü sanıyordu. 10 Birinci ve ikinci nöbetçiyi geçtikten sonra kente açılan demir kapıya geldiler. Kapı onlara kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokak boyunca ilerlediler; o anda melek Petrus'un yanından ayrıldı. 11 Petrus kendine gelince, “Şimdi gerçekten biliyorum ki Rab meleğini gönderdi ve beni Hirodes'in elinden, Yahudi halkının beklediği her şeyden kurtardı” dedi. 12 Bunu düşünerek, Markos diye tanınan Yuhanna'nın annesi Meryem'in evine gitti; orada birçok kişi toplanmış dua ediyordu. 13 Petrus dış kapının kapısını çalınca, Roda adında bir hizmetçi kız karşılık vermeye geldi. 14 Petrus'un sesini tanıyınca sevincinden kapıyı açamadı, koşarak içeri girdi ve Petrus'un kapının önünde durduğunu haber verdi. 15 Ona, “Aklını kaçırmışsın!” dediler. Ama kız bunun böyle olduğunu üsteledi. Onlar da, “Onun meleğidir” dediler. 16 Petrus ise kapıyı çalmayı sürdürdü. Kapıyı açtıklarında onu görünce şaşkına döndüler. 17 Petrus eliyle susmalarını işaret edip Rab'bin kendisini hapisten nasıl çıkardığını anlattı. “Bunları Yakup'a ve kardeşlere bildirin” dedi. Sonra oradan ayrılıp başka bir yere gitti. 18 Gün doğar doğmaz, askerler arasında Petrus'a ne olduğuna dair büyük bir kargaşa çıktı. 19

Hirodes onu arattı, bulamayınca nöbetçileri sorguya çekti ve idam edilmelerini buyurdu. Sonra Yahudiye'den Sezariye'ye inip orada kaldı. [20] Hirodes, Sur ve Sayda halkına çok öfkeliydi. Onlar da birlik içinde ona geldiler; kralın özel yardımcısı Blastus'u dost edinerek barış istediler, çünkü ülkeleri yiyeceğini kralın ülkesinden sağlıyordu. [21] Belirlenen günde Hirodes kral giysilerini giyip tahta oturdu ve onlara bir konuşma yaptı. [22] Halk, "Bu bir tanrının sesidir, insan sesi değil!" diye bağırdı. [23] O anda Rab'bin bir meleği onu vurdu; çünkü yüceliği Tanrı'ya vermemişti. Kurtlar tarafından yenildi ve öldü. [24] Ama Tanrı'nın sözü yayıldı ve çoğaldı. [25] Barnaba ve Saul, üstlendikleri hizmeti tamamlayınca, Markos diye tanınan Yuhanna'yı da yanlarına alarak Yeruşalim'e döndüler.

13

[1] Antakya'daki toplulukta bazı peygamberler ve öğretmenler vardı: Barnaba, Niger diye anılan Simeon, Kireneli Lucius, tetrark Hirodes'in sütkardeşi Manaen ve Saul. [2] Onlar Rab'be hizmet edip oruç tutarlarken Kutsal Ruh şöyle dedi: "Barnaba'yla Saul'u, kendilerini çağırdığım görev için bana ayırın." [3] Böylece oruç tutup dua ettikten ve ellerini üzerlerine koyduktan sonra onları yolcu ettiler. [4] Kutsal Ruh tarafından gönderilen Barnaba'yla Saul, Selevkiya'ya indiler; oradan da gemiyle Kıbrıs'a gittiler. [5] Salamis'e vardıklarında Tanrı sözünü Yahudi havralarında duyurdular. Yanlarında yardımcı olarak Yuhanna da vardı. [6] Adayı baştan başa geçip Baf'a vardıklarında, adı Bar-İsa olan bir büyücüyle karşılaştılar; bu adam hem sahte bir peygamber hem de bir Yahudi'ydi. [7] Bu adam, anlayışlı bir kişi olan vali Sergius Paulus'un yanındaydı. Vali, Barnaba'yla Saul'u yanına çağırtıp Tanrı sözünü dinlemek istedi. [8] Ama büyücü Elimas (adının anlamı budur) onlara karşı çıktı; valiyi imandan uzaklaştırmaya çalışıyordu. [9] Ama Pavlus diye de anılan Saul, Kutsal Ruh'la dolup gözlerini ona dikti, [10] şöyle dedi: "Ey her türlü hile ve kurnazlıkla dolu adam, ey İblis'in oğlu, ey bütün doğruluğun düşmanı! Rab'bin doğru yollarını çarpıtmaktan vazgeçmeyecek misin? [11] İşte şimdi Rab'bin eli senin üzerinde; bir süre kör olacaksın, güneşi görmeyeceksin!" Birden üzerine bir sis ve karanlık çöktü; o da elinden tutup kendisine yol gösterecek birini arayarak dolaşmaya başladı. [12] Olanları gören vali, Rab'bin öğretisi karşısında hayrete düşerek iman etti. [13] Pavlus'la yanındakiler Baf'tan gemiyle yola çıkıp Pamfilya'nın Perge kentine geldiler. Yuhanna ise onlardan ayrılıp Yeruşalim'e döndü. [14] Onlar da Perge'den yollarına devam edip Pisidya Antakyası'na geldiler. Şabat Günü havraya girip oturdular. [15] Kutsal Yasa ile peygamberlerin yazılarından okunduktan sonra, havra yöneticileri onlara haber gönderip dediler: "Kardeşler, halka bir öğüt sözünüz varsa, buyurun söyleyin." [16] Pavlus ayağa kalkıp eliyle işaret ederek şöyle dedi: "Ey İsrailliler ve Tanrı'dan korkan sizler, dinleyin. [17] Bu halkın Tanrısı atalarımızı seçti ve Mısır'da gurbette yaşadıkları sırada halkı yüceltti; kudretli koluyla onları oradan çıkardı. [18] Çölde yaklaşık kırk yıl boyunca onlara katlandı. [19] Kenan ülkesinde yedi ulusu yok ettikten sonra, onların ülkesini kendilerine miras olarak verdi. Bütün bunlar yaklaşık dört yüz elli yıl sürdü. [20] Bundan sonra, Peygamber Samuel'in dönemine kadar onlara hakimler verdi. [21] Sonra bir kral istediler; Tanrı da onlara Benyamin oymağından Kiş oğlu Saul'u kırk yıl süreyle kral olarak verdi. [22] Sonra onu tahttan indirip yerine Davut'u kral olarak yükseltti. Onun hakkında da şöyle tanıklık etti: 'İşay oğlu Davut'u buldum; o, yüreğime uygun bir adamdır, bütün isteklerimi yerine getirecektir.' [23] Tanrı, verdiği söz uyarınca bu adamın soyundan İsrail'e kurtuluş getirdi, [24] Onun gelişinden önce Yuhanna, İsrail halkına tövbe vaftizini duyurmuştu. [25] Yuhanna görevini tamamlarken şöyle diyordu: 'Beni kim sanıyorsunuz? Ben o değilim. Ama işte, benden sonra biri geliyor; ben onun ayağındaki çarığın bağını çözmeye bile layık değilim.' [26] Kardeşler, İbrahim'in soyundan gelenler ve aranızda Tanrı'dan korkanlar, bu kurtuluş sözü size gönderildi. [27] Çünkü Yeruşalim'de yaşayanlar ve onların yöneticileri, onu ve her Şabat Günü okunan peygamberlerin sözlerini tanımadıkları için, onu mahkûm etmekle bu sözleri yerine getirmiş oldular. [28] O'nda ölüm cezasını gerektirecek hiçbir suç bulamadıkları halde, yine de Pilatus'tan onun öldürülmesini istediler. [29] Onun hakkında yazılmış olan her şeyi yerine getirdikten sonra, onu ağaçtan indirip bir mezara koydular. [30] Ama Tanrı onu

ölümden diriltti; [31] O da, kendisiyle birlikte Celile'den Yeruşalim'e gelenlere günlerce göründü; bunlar halka onun tanıklarıdır. [32] Bizler de size, atalarımıza verilen vaatle ilgili Müjde'yi getiriyoruz; [33] Tanrı bu vaadi, onların çocukları olan bizler için İsa'yı ortaya çıkararak yerine getirdi. Nitekim ikinci mezmurda da şöyle yazılıdır: 'Sen benim Oğlum'sun, bugün ben sana Baba oldum.' [34] Onu ölümden diriltip bir daha çürümeye dönmeyecek kılmasına gelince, Tanrı şöyle demişti: 'Davut'a verdiğim kutsal ve güvenilir bereketleri size vereceğim.' [35] Bu nedenle başka bir mezmurda da şöyle der: 'Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.' [36] Çünkü Davut, kendi kuşağında Tanrı'nın isteğine hizmet ettikten sonra öldü, atalarının yanına gömüldü ve bedeni çürüdü. [37] Ama Tanrı'nın dirilttiği kişi çürümedi. [38] Bunun için kardeşler, şunu bilin: Bu adam aracılığıyla size günahların bağışlanması duyuruluyor; [39] Musa'nın Yasası'nın sizi aklayamadığı her şeyden, ona iman eden herkes onun aracılığıyla aklanır. [40] Bunun için dikkat edin, peygamberlerin sözünde belirtilen şu durum başınıza gelmesin: [41] 'Bakın, ey alaycılar, şaşın ve yok olun! Çünkü ben sizin günlerinizde öyle bir iş yapacağım ki, biri size anlatsa bile hiç mi hiç inanmayacaksınız.'" [42] Yahudiler havradan çıkarken, öteki uluslardan olanlar bir sonraki Şabat Günü de bu sözlerin kendilerine anlatılmasını rica ettiler. [43] Havra topluluğu dağılınca, Yahudilerin birçoğu ve Yahudiliğe dönmüş dindar kişiler Pavlus'la Barnaba'nın peşinden gittiler. Pavlus'la Barnaba da onlarla konuşup Tanrı'nın lütfunda kalmaya devam etmeleri için onları teşvik ettiler. [44] Bir sonraki Şabat Günü kentin hemen hemen tamamı Tanrı sözünü dinlemek için toplandı. [45] Ama Yahudiler kalabalıkları görünce kıskançlıkla doldular; Pavlus'un söylediklerine karşı çıkıp küfretmeye başladılar. [46] Pavlus'la Barnaba ise cesaretle konuşup şöyle dediler: "Tanrı sözünün önce size duyurulması gerekiyordu. Ama siz onu reddedip kendinizi sonsuz yaşama layık görmediğinize göre, işte biz şimdi öteki uluslara dönüyoruz. [47] Çünkü Rab bize şöyle buyurmuştur: 'Seni uluslara ışık olarak koydum; öyle ki, kurtuluşu dünyanın en uzak yerlerine kadar götüresin.'" [48] Öteki uluslardan olanlar bunu duyunca sevindiler ve Tanrı sözünü yücelttiler. Sonsuz yaşam için belirlenmiş olanların hepsi iman etti. [49] Rab'bin sözü bütün bölgeye yayıldı. [50] Ama Yahudiler, dindar ve saygın kadınlarla kentin ileri gelenlerini kışkırttılar; Pavlus'la Barnaba'ya karşı bir zulüm başlattılar ve onları kendi sınırlarının dışına attılar. [51] Bunun üzerine Pavlus'la Barnaba, onlara karşı ayaklarının tozunu silkerek İkonyum'a gittiler. [52] Öğrenciler ise sevinçle ve Kutsal Ruh'la doluydu.

14

[1] İkonyum'da birlikte Yahudilerin havrasına girdiler; öyle konuştular ki hem Yahudilerden hem Greklerden büyük bir kalabalık iman etti. [2] Ama iman etmeyen Yahudiler, ulusların yüreklerini kardeşlere karşı kışkırtıp öfkeyle doldurdular. [3] Bu nedenle orada uzun süre kaldılar; Rab'de cesaretle konuşuyorlardı. Rab de lütfunun sözüne tanıklık ederek onların elleriyle belirtilerle harikaların yapılmasına izin verdi. [4] Ama kent halkı ikiye bölündü; bir kısmı Yahudilerden, bir kısmı da elçilerden yana oldu. [5] Uluslardan ve Yahudilerden bazıları, önderleriyle birlikte, onlara kötü davranıp onları taşlamak için şiddetle saldırmaya kalkıştı. [6] Bunu öğrenince Likaonya'nın Listra ve Derbe kentlerine, ayrıca çevredeki bölgeye kaçtılar. [7] Orada Müjde'yi duyurdular. [8] Listra'da ayakları tutmayan bir adam oturuyordu; anadan doğma kötürümdü, hiç yürümemişti. [9] Bu adam Pavlus'un konuşmasını dinliyordu. Pavlus gözlerini ona dikip, iyileşecek kadar imanı olduğunu görünce, [10] yüksek sesle, "Ayaklarının üstünde dimdik dur!" dedi. Adam sıçrayıp yürümeye başladı. [11] Kalabalık Pavlus'un ne yaptığını görünce Likaonya dilinde yüksek sesle, "Tanrılar insan kılığına bürünüp yanımıza indi!" diye bağırdılar. [12] Barnaba'ya Zeus, Pavlus'a da Hermes diyorlardı; çünkü başlıca konuşan oydu. [13] Tapınağı kentlerinin önünde bulunan Zeus'un kâhini, kapılara öküzler ve çelenkler getirdi; kalabalıklarla birlikte kurban sunmak istiyordu. [14] Ama elçiler Barnaba ile Pavlus bunu duyunca giysilerini yırtıp kalabalığın içine daldılar ve haykırdılar: [15] "Ey adamlar, neden bunları yapıyorsunuz? Biz de sizinle aynı yaradılıştan insanlarız. Size Müjde'yi getiriyoruz ki bu boş şeylerden diri Tanrı'ya dönesiniz. O, göğü, yeri, denizi ve bunların içindeki her şeyi yarattı. [16] Geçmiş kuşaklarda bütün ulusların kendi yollarında

yürümesine izin verdi. [17] Yine de kendini tanıksız bırakmadı; iyilik etti, size gökten yağmurlar ve verimli mevsimler verdi, yüreklerimizi yiyecekle ve sevinçle doldurdu.” [18] Bunları söylemelerine rağmen kalabalıkların kendilerine kurban sunmasını güçlükle engellediler. [19] Ama Antakya ve İkonyum'dan bazı Yahudiler geldi. Kalabalıkları ikna ettikten sonra Pavlus'u taşladılar ve öldüğünü sanarak onu kentin dışına sürüklediler. [20] Ama öğrenciler onun çevresinde dururken o ayağa kalkıp kente girdi. Ertesi gün Barnaba'yla birlikte Derbe'ye gitti. [21] O kentte Müjde'yi duyurup birçok öğrenci yetiştirdikten sonra Listra'ya, İkonyum'a ve Antakya'ya döndüler. [22] Öğrencilerin yüreklerini güçlendiriyor, imanda kalmaları için onları yüreklendiriyor ve “Tanrı'nın Egemenliği'ne birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerekir” diyorlardı. [23] Her kilisede onlar için ihtiyarlar atadılar; oruçla dua ettikten sonra, iman etmiş oldukları Rab'be onları emanet ettiler. [24] Pisidya'dan geçip Pamfilya'ya vardılar. [25] Perge'de sözü bildirdikten sonra Attalya'ya indiler. [26] Oradan gemiyle Antakya'ya gittiler. Tamamladıkları iş için daha önce Tanrı'nın lütfuna orada emanet edilmişlerdi. [27] Oraya varınca kiliseyi bir araya toplayıp Tanrı'nın kendileriyle birlikte yaptığı her şeyi ve uluslara iman kapısını açtığını anlattılar. [28] Orada öğrencilerle birlikte uzun süre kaldılar.

15

[1] Yahudiye'den bazı adamlar gelip kardeşlere şu öğretiyi verdiler: “Musa'nın töresine göre sünnet olmadıkça kurtulamazsınız.” [2] Bu nedenle Pavlus'la Barnaba onlarla azımsanmayacak bir anlaşmazlığa ve tartışmaya girince, bu soruyla ilgili olarak Pavlus'la Barnaba'nın ve aralarından başka bazılarının elçilere ve ihtiyarlara gitmek üzere Yeruşalim'e çıkmaları kararlaştırıldı. [3] Topluluk tarafından yolcu edilen bu kişiler, Fenike ve Samiriye'den geçerken uluslardan olanların nasıl Tanrı'ya döndüğünü anlattılar; bu da bütün kardeşleri büyük sevince boğdu. [4] Yeruşalim'e vardıklarında topluluk, elçiler ve ihtiyarlar tarafından karşılandılar; Tanrı'nın onlarla birlikte yaptığı her şeyi anlattılar. [5] Ama iman etmiş olan Ferisiler mezhebinden bazıları ayağa kalkıp, “Onları sünnet etmek ve Musa'nın Yasası'na uymalarını buyurmak gerekir” dediler. [6] Bu konuyu görüşmek üzere elçilerle ihtiyarlar bir araya geldiler. [7] Uzun bir tartışmadan sonra Petrus ayağa kalkıp onlara şöyle dedi: “Kardeşler, bilirsiniz ki Tanrı bir süre önce aranızdan beni seçti; öyle ki uluslar benim ağzımdan Müjde'nin sözünü işitsin ve iman etsin. [8] Yürekleri bilen Tanrı, tıpkı bize yaptığı gibi onlara da Kutsal Ruh'u vererek onlar hakkında tanıklık etti. [9] Bizimle onlar arasında hiçbir ayrım yapmadı; onların yüreklerini iman aracılığıyla arındırdı. [10] Şimdi öyleyse, ne bizim atalarımızın ne de bizim taşıyabildiğimiz bir boyunduruğu öğrencilerin boynuna geçirerek Tanrı'yı neden sınıyorsunuz? [11] Ama biz, tıpkı onlar gibi, Rab İsa'nın lütfuyla kurtulduğumuza inanıyoruz.” [12] Bunun üzerine bütün topluluk sustu; Barnaba'yla Pavlus'un, Tanrı'nın onlar aracılığıyla uluslar arasında yaptığı belirtileri ve harikaları anlatmasını dinlediler. [13] Onlar susunca Yakup karşılık verip şöyle dedi: “Kardeşler, beni dinleyin. [14] Simeon, Tanrı'nın kendi adına ait bir halk çıkarmak üzere uluslara ilk kez nasıl yöneldiğini anlattı. [15] Bu, peygamberlerin sözleriyle uyuşuyor. Şöyle yazılmıştır: [16] ‘Bundan sonra geri döneceğim. Davut'un yıkılmış çadırını yeniden kuracağım; yıkıntılarını yeniden inşa edip onu ayağa kaldıracağım, [17] Öyle ki insanların geri kalanı, adımla çağrılan bütün uluslarla birlikte Rab'bi arasın. Bütün bunları yapan Rab böyle diyor.’ [18] Tanrı'nın bütün işleri ezelden beri kendisince bilinmektedir. [19] “Bu yüzden ben, uluslardan olup Tanrı'ya yönelenleri rahatsız etmemek gerektiği kanısındayım. [20] Onun yerine, putlara bulaşmaktan, cinsel ahlaksızlıktan, boğularak öldürülmüş hayvan etinden ve kandan kaçınmalarını kendilerine yazalım. [21] Çünkü eski kuşaklardan beri Musa'yı duyuranlar her şehirde vardır; her Şabat Günü havralarda okunur.” [22] Bunun üzerine elçiler ve ihtiyarlar, bütün toplulukla birlikte, aralarından adamlar seçip onları Pavlus'la Barnaba'yla birlikte Antakya'ya göndermeyi uygun gördüler: kardeşler arasında önde gelenlerden Barsabba diye anılan Yahuda ile Silas. [23] Onların eliyle şu mektubu yazdılar: “Elçiler, ihtiyarlar ve kardeşlerden, Antakya, Suriye ve Kilikya'daki uluslardan olan kardeşlere selam. [24] Aramızdan çıkan bazı kişilerin, kendilerine hiçbir buyruk vermediğimiz halde, sizi sözleriyle rahatsız edip

'Sünnet olmalı ve Yasa'ya uymalısınız' diyerek canlarınızı tedirgin ettiğini duyduk. 25 Bu yüzden hep birlikte anlaşarak, size adamlar seçip onları sevgili Barnaba ve Pavlus'la birlikte göndermeyi uygun gördük; 26 bunlar, Rabbimiz İsa Mesih'in adı uğruna canlarını tehlikeye atmış kişilerdir. 27 Bu nedenle Yahuda ile Silas'ı gönderdik; onlar da aynı şeyleri size sözlü olarak anlatacaklar. 28 Çünkü Kutsal Ruh'a ve bize, şu gerekli olanlar dışında size hiçbir ağır yük yüklememek uygun göründü: 29 Putlara sunulan kurban etinden, kandan, boğularak öldürülmüş hayvan etinden ve cinsel ahlaksızlıktan kaçınmalısınız. Bunlardan sakınırsanız iyi edersiniz. Esenlikle kalın." 30 Böylece gönderildikten sonra Antakya'ya vardılar. Topluluğu bir araya toplayıp mektubu verdiler. 31 Mektubu okuyunca, içerdiği teşvikten dolayı sevindiler. 32 Kendileri de birer peygamber olan Yahuda ile Silas, kardeşleri uzun uzun konuşarak yüreklendirdiler ve güçlendirdiler. 33 Orada bir süre kaldıktan sonra, kardeşlerden selamlarla elçilere geri gönderildiler. 35 Pavlus'la Barnaba ise Antakya'da kaldılar; birçok başkasıyla birlikte Rab'bin sözünü öğretip duyurdular. 36 Birkaç gün sonra Pavlus, Barnaba'ya şöyle dedi: "Haydi şimdi geri dönelim, Rab'bin sözünü duyurduğumuz her şehirdeki kardeşlerimizi ziyaret edelim, nasıl olduklarını görelim." 37 Barnaba, Markos diye anılan Yuhanna'yı da yanlarına almayı planlıyordu. 38 Ama Pavlus, Pamfilya'da kendilerinden ayrılıp işi birlikte sürdürmeyen birini yanlarına almanın doğru olmadığını düşünüyordu. 39 Bu yüzden aralarındaki anlaşmazlık öyle keskinleşti ki birbirlerinden ayrıldılar. Barnaba, Markos'u yanına alıp gemiyle Kıbrıs'a gitti; 40 Pavlus ise Silas'ı seçti ve kardeşler tarafından Tanrı'nın lütfuna emanet edilerek yola çıktı. 41 Suriye ve Kilikya'dan geçerek toplulukları güçlendirdi.

16

1 Pavlus Derbe'ye ve Listra'ya geldi. Orada Timoteos adında bir öğrenci vardı; annesi iman etmiş bir Yahudi kadındı, babası ise Grekti. 2 Listra ve İkonyum'daki kardeşler onun hakkında iyi tanıklık ediyorlardı. 3 Pavlus onu kendisiyle birlikte yola çıkarmak istedi; o bölgedeki Yahudiler yüzünden onu alıp sünnet etti, çünkü herkes babasının Grek olduğunu biliyordu. 4 Kentleri dolaşırken, Yeruşalim'deki elçilerle ihtiyarların kararlaştırdığı kuralları, onlara uymaları için topluluklara iletiyorlardı. 5 Böylece kiliseler imanda güçleniyor, sayıca da her gün artıyordu. 6 Frigya ve Galatya bölgesinden geçtiler, çünkü Kutsal Ruh onların Asya'da sözü bildirmelerine izin vermemişti. 7 Misya'nın karşısına geldiklerinde Bitinya'ya gitmeye çalıştılar, ama Ruh buna izin vermedi. 8 Misya'dan geçip Troas'a indiler. 9 Pavlus geceleyin bir görüm gördü: Makedonyalı bir adam ayakta duruyor, ona yalvarıyor ve şöyle diyordu: "Makedonya'ya geçip bize yardım et!" 10 Pavlus görümü görür görmez, Rab'bin bizi Makedonyalılara Müjde'yi duyurmak üzere çağırdığı sonucuna vararak hemen Makedonya'ya gitmenin yolunu aradık. 11 Böylece Troas'tan denize açılıp doğru Semadirek'e yöneldik, ertesi gün de Neapolis'e vardık; 12 oradan da Makedonya'nın bir kenti olan, o bölgenin önde gelen kenti ve bir Roma kolonisi olan Filipi'ye geçtik. Bu kentte birkaç gün kaldık. 13 Şabat Günü kentin dışına, ırmak kıyısına çıktık; orada bir dua yeri olduğunu düşünüyorduk. Oturup orada toplanmış kadınlarla konuştuk. 14 Tiyatira kentinden, mor kumaş satan, Tanrı'ya tapan Lidya adında bir kadın bizi dinliyordu. Rab onun yüreğini açtı; öyle ki Pavlus'un söylediklerine kulak verdi. 15 Kendisi ve ev halkı vaftiz olunca bize yalvardı: "Beni Rab'be sadık biri sayıyorsanız, evime gelip kalın." Böylece bizi ikna etti. 16 Bir gün dua yerine giderken, içinde falcılık ruhu olan bir kız köle bizimle karşılaştı; bu kız fal bakarak efendilerine bolca kazanç sağlıyordu. 17 Pavlus'un ve bizim peşimizden gelip bağırıyordu: "Bu adamlar Yüce Tanrı'nın kullarıdır, bize bir kurtuluş yolunu bildiriyorlar!" 18 Bunu günlerce yaptı. Sonunda Pavlus buna çok rahatsız oldu, dönüp ruha şöyle dedi: "İsa Mesih'in adıyla sana emrediyorum, ondan çık!" Ruh o anda çıktı. 19 Efendileri kazanç umutlarının yok olduğunu görünce, Pavlus'la Silas'ı yakalayıp çarşı meydanına, yöneticilerin önüne sürüklediler. 20 Onları yargıçların önüne çıkarıp şöyle dediler: "Bu adamlar Yahudi ve kentimizi karıştırıyorlar; 21 biz Romalıların kabul etmesinin ya da uygulamasının yasal olmadığı töreleri savunuyorlar." 22 Halk da onlara karşı birlikte

ayaklandı; yargıçlar onların giysilerini yırttırıp değneklerle dövülmelerini buyurdu. 23 Onları birçok kez dövdükten sonra hapse attılar, gardiyana da onları güvenlik içinde tutmasını buyurdular. 24 Gardiyan bu emri alınca onları zindanın en iç bölümüne attı, ayaklarını tomruğa vurdu. 25 Gece yarısına doğru Pavlus'la Silas dua ediyor, Tanrı'ya ilahiler söylüyordu; mahkûmlar da onları dinliyordu. 26 Birdenbire büyük bir deprem oldu; zindanın temelleri sarsıldı, bütün kapılar hemen açıldı ve herkesin bağları çözüldü. 27 Gardiyan uykudan uyandırılıp zindan kapılarının açık olduğunu görünce, mahkûmların kaçtığını sanarak kılıcını çekti, kendini öldürmek üzereydi. 28 Ama Pavlus yüksek sesle bağırdı: “Kendine zarar verme, hepimiz buradayız!” 29 Gardiyan ışık istedi, içeri fırladı, titreyerek Pavlus'la Silas'ın önüne kapandı. 30 Onları dışarı çıkarıp sordu: “Efendiler, kurtulmak için ne yapmam gerekir?” 31 Onlar da dediler: “Rab İsa Mesih'e iman et; kurtulacaksın, sen ve ev halkın.” 32 Ona ve evindeki herkese Rab'bin sözünü bildirdiler. 33 Gardiyan onları gecenin o saatinde yanına aldı, yaralarını yıkadı; sonra kendisi ve bütün ev halkı hemen vaftiz oldu. 34 Onları evine götürdü, önlerine yemek koydu; Tanrı'ya iman etmiş olarak bütün ev halkıyla birlikte çok sevindi. 35 Gün ağarınca yargıçlar görevlileri gönderip şöyle dediler: “O adamları serbest bırakın.” 36 Gardiyan bu haberi Pavlus'a bildirdi: “Yargıçlar sizi serbest bırakmam için haber gönderdi. Artık çıkın, esenlikle gidin.” 37 Ama Pavlus onlara dedi ki: “Roma vatandaşı olan bizleri yargılamadan herkesin önünde dövdüler, hapse attılar. Şimdi bizi gizlice mi salıveriyorlar? Hayır, kesinlikle olmaz! Kendileri gelip bizi çıkarsınlar!” 38 Görevliler bu sözleri yargıçlara ilettiler. Yargıçlar, onların Roma vatandaşı olduğunu duyunca korktular. 39 Gelip onlara yalvardılar. Onları dışarı çıkardıktan sonra kentten ayrılmalarını rica ettiler. 40 Onlar da hapisten çıkıp Lidya'nın evine gittiler. Kardeşleri görünce onları yüreklendirdiler, sonra ayrıldılar.

17

1 Onlar Amfipolis ve Apollonya'dan geçerek Selanik'e geldiler. Orada bir Yahudi havrası vardı. 2 Pavlus, her zamanki gibi onların yanına girdi ve üç Şabat Günü boyunca Kutsal Yazılar'dan onlarla tartıştı, 3 Mesih'in acı çekmesi ve ölümden dirilmesi gerektiğini açıklıyor, bunu kanıtlıyor ve şöyle diyordu: “Size duyurduğum bu İsa, Mesih'tir.” 4 Onlardan bazıları ikna olup Pavlus'la Silas'a katıldı. Tanrı'ya bağlı Grekler'den büyük bir kalabalık, ileri gelen kadınlardan da azımsanmayacak sayıda kişi onlara katıldı. 5 Ama ikna olmayan Yahudiler, çarşıdan bazı kötü adamları yanlarına alıp bir kalabalık toplayarak kenti karıştırdılar. Yason'un evine saldırıp onları halkın önüne çıkarmak istediler. 6 Onları bulamayınca, Yason'u ve bazı kardeşleri kentin yöneticilerinin önüne sürükleyerek bağırdılar: “Dünyayı altüst edenler buraya da geldi, 7 Yason da onları evinde ağırladı. Bunların hepsi, İsa adlı başka bir kral olduğunu söyleyerek Sezar'ın buyruklarına karşı geliyor!” 8 Kalabalık ve kentin yöneticileri bunları duyunca telaşa kapıldı. 9 Yason'dan ve ötekilerden kefalet aldıktan sonra onları serbest bıraktılar. 10 Kardeşler hemen, gece vakti Pavlus'la Silas'ı Veriya'ya gönderdiler. Oraya varınca Yahudi havrasına gittiler. 11 Veriya'dakiler, Selanik'tekilerden daha soyluydu; çünkü sözü büyük bir istekle kabul ediyor, bunların böyle olup olmadığını görmek için Kutsal Yazılar'ı her gün araştırıyorlardı. 12 Bu yüzden onlardan birçoğu iman etti; ileri gelen Grek kadınlarından ve erkeklerinden de azımsanmayacak sayıda kişi iman etti. 13 Ama Selanik'teki Yahudiler, Tanrı sözünün Veriya'da da Pavlus tarafından duyurulduğunu öğrenince, oraya da gelip kalabalıkları kışkırttılar. 14 Bunun üzerine kardeşler hemen Pavlus'u denize doğru yola çıkardılar; Silas ile Timoteos ise orada kaldı. 15 Pavlus'a eşlik edenler onu Atina'ya kadar götürdüler. Silas'la Timoteos'un olabildiğince çabuk onun yanına gelmeleri buyruğunu alarak ayrıldılar. 16 Pavlus, Atina'da onları beklerken kentin putlarla dolu olduğunu görünce ruhu derinden sarsıldı. 17 Bu yüzden havrada Yahudiler ve Tanrı'ya bağlı kişilerle, çarşıda ise her gün karşılaştığı insanlarla tartışıyordu. 18 Epikürcü ve Stoacı filozoflardan bazıları da onunla konuşup tartışıyordu. Kimileri, “Bu geveze ne demek istiyor?” diyor, kimileri de, “Yabancı ilahları duyuruyor gibi görünüyor,” diyordu; çünkü İsa'yı ve dirilişi müjdeliyordu. 19 Onu tutup Areopagus'a götürdüler

ve şöyle dediler: “Senin söylediğin bu yeni öğretinin ne olduğunu öğrenebilir miyiz? 20 Çünkü kulaklarımıza tuhaf şeyler getiriyorsun. Bu şeylerin ne anlama geldiğini bilmek istiyoruz.” 21 Atinalıların ve orada yaşayan yabancıların hepsi, vakitlerini yeni bir şey anlatmaktan ya da dinlemekten başka bir şeyle geçirmezlerdi. 22 Pavlus, Areopagus'un ortasında durup şöyle dedi: “Ey Atinalılar, her bakımdan çok dindar olduğunuzu görüyorum. 23 Çünkü dolaşırken tapınma nesnelerinizi dikkatle inceliyordum; üzerinde ‘BİLİNMEYEN BİR TANRI'YA’ yazılı bir sunak da buldum. İşte bilmeden tapındığınız şeyi size duyuruyorum. 24 Dünyayı ve içindeki her şeyi yaratan Tanrı, göğün ve yerin Rab'bi olduğu için, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. 25 Bir şeye ihtiyacı varmış gibi insan elleriyle de hizmet görmez. Çünkü herkese yaşamı, nefesi ve her şeyi veren kendisidir. 26 O, tek kandan bütün insan uluslarını yarattı; yeryüzünün her yanında yaşasınlar diye onlar için belirlenmiş zamanları ve yaşayacakları yerlerin sınırlarını saptadı. 27 Öyle ki Rab'bi arasınlar; belki el yordamıyla O'na uzanıp O'nu bulabilirler. Oysa O, hiçbirimizden uzak değildir. 28 ‘Çünkü O'nda yaşıyor, hareket ediyor ve varlığımızı sürdürüyoruz.’ Nitekim sizin bazı ozanlarınız da, ‘Çünkü biz de O'nun soyundanız’ demiştir. 29 Madem Tanrı'nın soyundanız, Tanrısal Varlık'ın altına, gümüşe ya da taşa, insan sanatı ve tasarımıyla işlenmiş bir şeye benzediğini düşünmemeliyiz. 30 Tanrı, bilgisizlik dönemlerini görmezden geldi. Ama şimdi her yerdeki bütün insanlara tövbe etmelerini buyuruyor. 31 Çünkü atadığı bir adam aracılığıyla dünyayı doğrulukla yargılayacağı bir gün belirledi; onu ölümden dirilterek bunun güvencesini herkese vermiş oldu.” 32 Ölülerin dirilişini duyunca kimileri alay etti, kimileri de, “Bu konuda seni yine dinlemek istiyoruz,” dedi. 33 Böylece Pavlus aralarından ayrıldı. 34 Ama bazı adamlar ona katılıp iman etti; aralarında Areopaguslu Dionisios, Damaris adlı bir kadın ve onlarla birlikte başkaları da vardı.

18

1 Bu olaylardan sonra Pavlus Atina'dan ayrılıp Korint'e gitti. 2 Orada, Pontuslu bir Yahudi olan Akvila adında birini buldu. Klavdius bütün Yahudilerin Roma'dan ayrılmasını buyurduğu için Akvila, karısı Priskilla'yla birlikte kısa süre önce İtalya'dan gelmişti. Pavlus onların yanına gitti, 3 aynı işi yaptığı için onlarla birlikte yaşayıp çalıştı; çünkü meslekleri çadırcılıktı. 4 Her Şabat Günü havrada konuşup Yahudileri ve Grekleri ikna etmeye çalışıyordu. 5 Silas'la Timoteos Makedonya'dan gelince Pavlus Ruh tarafından yönlendirilerek Yahudilere, İsa'nın Mesih olduğuna tanıklık etti. 6 Onlar karşı çıkıp küfredince Pavlus giysilerini silkerek onlara şöyle dedi: “Kanınız kendi başınıza olsun! Ben temizim. Bundan böyle uluslara gideceğim!” 7 Oradan ayrılıp Tanrı'ya tapan Yustus adında birinin evine gitti; bu ev havranın bitişiğindeydi. 8 Havranın yöneticisi Krispus, bütün ev halkıyla birlikte Rab'be iman etti. Korintlilerin birçoğu da işitince iman edip vaftiz oldu. 9 Bir gece Rab, Pavlus'a bir görümde şöyle dedi: “Korkma, konuş, susma; 10 çünkü ben seninleyim ve hiç kimse sana zarar vermek için saldırmayacak. Çünkü bu şehirde bana ait birçok kişi var.” 11 Pavlus orada bir yıl altı ay kaldı ve aralarında Tanrı'nın sözünü öğretti. 12 Gallio Ahaya'nın valisiyken, Yahudiler hep birden Pavlus'a karşı ayaklanıp onu yargı kürsüsünün önüne getirdiler. 13 “Bu adam, insanları yasaya aykırı biçimde Tanrı'ya tapınmaya ikna ediyor” dediler. 14 Pavlus tam ağzını açacakken Gallio Yahudilere şöyle dedi: “Ey Yahudiler, eğer bu bir haksızlık ya da ağır bir suç meselesi olsaydı, sizi dinlemem yerinde olurdu. 15 Ama bunlar sözler, adlar ve kendi yasanızla ilgili sorunlarsa, buna kendiniz bakın. Ben böyle şeylerde yargıç olmak istemiyorum.” 16 Sonra onları yargı kürsüsünün önünden kovdu. 17 Bunun üzerine bütün Grekler havranın yöneticisi Sostenis'i yakalayıp yargı kürsüsünün önünde dövdü. Gallio ise bunların hiçbirine aldırmadı. 18 Pavlus bundan sonra daha birçok gün orada kaldı. Sonra kardeşlerle vedalaşıp Priskilla ve Akvila'yla birlikte oradan gemiyle Suriye'ye doğru yola çıktı. Bir adağı olduğu için Kenhere'de başını tıraş etmişti. 19 Efes'e geldi ve onları orada bıraktı; kendisi ise havraya girip Yahudilerle konuştu. 20 Onlar daha uzun süre kalmasını isteyince bunu kabul etmedi; 21 ama onlarla vedalaşırken, “Yaklaşan bayramı mutlaka Yeruşalim'de kutlamam gerekiyor, ama Tanrı dilerse yanınıza yine döneceğim” dedi ve Efes'ten gemiyle

ayrıldı. [22] Sezariye'ye vardığında karaya çıktı, yukarı gidip topluluğu selamladı, sonra Antakya'ya indi. [23] Orada bir süre geçirdikten sonra ayrıldı; sırasıyla Galatya ve Frigya bölgesini dolaşarak bütün öğrencileri güçlendirdi. [24] Bu sırada, İskenderiyeli bir Yahudi olan Apollos adında biri Efes'e geldi. Güzel konuşan bu adam Kutsal Yazılar'da çok yetkindi. [25] Rab'bin yolu konusunda eğitilmişti. Ruhta ateşliydi; yalnız Yahya'nın vaftizini bildiği halde, İsa'yla ilgili şeyleri doğru biçimde konuşup öğretiyordu. [26] Havrada cesaretle konuşmaya başladı. Priskilla ile Akvila onu işitince bir kenara çekip Tanrı'nın yolunu ona daha doğru biçimde açıkladılar. [27] Ahaya'ya geçmeye karar verince kardeşler onu yüreklendirdi ve öğrencilere onu kabul etmeleri için yazdılar. Oraya varınca, lütuf sayesinde iman etmiş olanlara çok yardım etti. [28] Çünkü Kutsal Yazılar'dan İsa'nın Mesih olduğunu herkesin önünde göstererek Yahudileri güçlü biçimde çürütüyordu.

19

[1] Apollos Korint'teyken Pavlus iç bölgelerden geçip Efes'e geldi ve bazı öğrenciler buldu. [2] Onlara, "İman ettiğinizde Kutsal Ruh'u aldınız mı?" dedi. Onlar da ona, "Hayır, Kutsal Ruh diye bir şey olduğunu bile duymadık" dediler. [3] Pavlus, "Öyleyse neyin içine vaftiz oldunuz?" dedi. Onlar, "Yahya'nın vaftizine" dediler. [4] Pavlus şöyle dedi: "Yahya, halka kendisinden sonra gelene, yani İsa'ya iman etmeleri gerektiğini söyleyerek tövbe vaftiziyle vaftiz etti." [5] Bunu duyunca Rab İsa'nın adına vaftiz oldular. [6] Pavlus ellerini üzerlerine koyunca Kutsal Ruh onların üzerine geldi; onlar da başka dillerle konuşup peygamberlik ettiler. [7] Toplam aşağı yukarı on iki erkek vardı. [8] Havraya girip üç ay boyunca cesaretle konuştu; Tanrı'nın Egemenliği'yle ilgili konularda tartışıyor ve insanları ikna ediyordu. [9] Ama bazıları inat edip söz dinlemedi; topluluğun önünde Yol'a karşı kötü konuşuyorlardı. Bunun üzerine Pavlus onlardan ayrıldı ve öğrencileri ayırdı; Tirannus'un okulunda her gün tartışıyordu. [10] Bu iki yıl sürdü. Öyle ki Asya'da yaşayanların hepsi, Yahudi de Grek de, Rab İsa'nın sözünü işitti. [11] Tanrı, Pavlus'un elleriyle olağanüstü mucizeler yapıyordu. [12] Öyle ki onun bedeninden alınan mendiller ya da önlükler hastalara götürülüyor, hastalıklar onları bırakıyor, kötü ruhlar da çıkıyordu. [13] Ama ortalıkta dolaşan bazı Yahudi cin çıkarıcılar, kötü ruhları olanların üzerinde Rab İsa'nın adını anmaya kalkışarak, "Pavlus'un duyurduğu İsa adına size buyuruyoruz" diyorlardı. [14] Bunu yapanlar, Skeva adlı Yahudi bir başkâhinin yedi oğluydu. [15] Kötü ruh onlara, "İsa'yı tanıyorum, Pavlus'u da biliyorum, ama siz kimsiniz?" diye karşılık verdi. [16] İçinde kötü ruh bulunan adam onların üzerine atlayıp hepsini bastırdı ve onları yendi. Öyle ki o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtılar. [17] Bu olay Efes'te yaşayanların hepsi tarafından, Yahudi de Grek de, duyuldu. Hepsinin üzerine korku çöktü ve Rab İsa'nın adı yüceltildi. [18] İman etmiş olanlardan birçoğu da gelip itiraf ediyor, yaptıklarını açıklıyordu. [19] Büyücülük yapanların birçoğu kitaplarını getirip herkesin gözü önünde yaktı. Değerlerini hesapladılar ve elli bin gümüş tuttuğunu gördüler. [20] Böylece Rab'bin sözü güçlenerek yayılıyordu. [21] Bu olaylar sona erince Pavlus, Makedonya ve Ahaya'dan geçip Yeruşalim'e gitmeye ruhunda karar verdi. "Oraya gittikten sonra Roma'yı da görmem gerekir" diyordu. [22] Kendisine hizmet edenlerden ikisini, Timoteos'la Erastus'u Makedonya'ya gönderdi; kendisi ise bir süre daha Asya'da kaldı. [23] O sırada Yol konusunda küçümsenmeyecek bir kargaşa çıktı. [24] Çünkü Dimitrios adında bir gümüşçü, Artemis'in gümüşten tapınak maketlerini yapıyor ve zanaatkârlara az olmayan kazanç sağlıyordu. [25] Onları ve benzer işlerde çalışanları bir araya topladı ve dedi ki: "Beyler, bu işten zenginliğimiz olduğunu biliyorsunuz. [26] Görüyor ve duyuyorsunuz ki bu Pavlus, yalnız Efes'te değil, neredeyse bütün Asya'da, elle yapılanların tanrı olmadığını söyleyerek birçok insanı ikna edip saptırdı. [27] Yalnız bu mesleğimizin gözden düşme tehlikesi yok; büyük tanrıça Artemis'in tapınağının da hiçe sayılması, bütün Asya'nın ve dünyanın tapındığı onun görkeminin de yok olması tehlikesi var." [28] Bunu duyunca öfkeyle doldular ve, "Efesliler'in Artemis'i uludur!" diye bağırdılar. [29] Bütün kent kargaşayla doldu; Pavlus'un yol arkadaşları olan Makedonyalı Gayus ve Aristarhus'u yakalayıp hep birlikte tiyatroya koştular. [30] Pavlus halkın arasına girmek istedi, ama öğrenciler ona izin vermedi. [31] Asyarklardan, onun dostu olan bazı

kişiler de ona haber gönderip tiyatroya girmemesi için yalvardılar. 32 Kimi bir şey, kimi başka bir şey bağırıyordu; çünkü topluluk kargaşa içindeydi. Çoğu, neden bir araya geldiklerini bilmiyordu. 33 Yahudiler İskender'i öne sürerek onu kalabalığın arasından çıkardılar. İskender eliyle işaret ederek halka savunma yapmak istedi. 34 Ama onun Yahudi olduğunu anlayınca hepsi bir ağızdan yaklaşık iki saat, “Efesliler'in Artemis'i uludur!” diye bağırdı. 35 Kent yazmanı kalabalığı yatıştırdıktan sonra şöyle dedi: “Ey Efesliler, Efes kentinin büyük tanrıça Artemis'in ve Zeus'tan düşen suretin tapınak koruyucusu olduğunu bilmeyen hangi adam var? 36 Madem bunlar inkâr edilemez şeylerdir, sakin olmanız ve düşünmeden hiçbir şey yapmamanız gerekir. 37 Çünkü buraya getirdiğiniz bu adamlar ne tapınak soyguncusudur ne de tanrıçanıza küfretmektedir. 38 Bunun için Dimitrios'la onun yanındaki zanaatkârların birine karşı davası varsa, mahkemeler açıktır ve prokonsüller vardır. Birbirlerinden davacı olsunlar. 39 Ama başka bir konuda bir isteğiniz varsa, bu, yasal toplantıda karara bağlanacaktır. 40 Çünkü gerçekten bugün çıkan bu kargaşa yüzünden suçlanma tehlikesi altındayız; bunun için hiçbir neden yok ve bu ayaklanmanın hesabını veremeyiz.” 41 Bunu söyledikten sonra toplantıyı dağıttı.

20

1 Kargaşa dindikten sonra Pavlus öğrencileri yanına çağırdı, onlarla vedalaştı ve Makedonya'ya gitmek üzere yola çıktı. 2 O bölgelerden geçip onları birçok sözle yüreklendirdikten sonra Yunanistan'a geldi. 3 Orada üç ay kaldı; tam Suriye'ye gitmek üzere gemiye binecekken Yahudiler ona karşı bir tuzak kurunca, Makedonya üzerinden dönmeye karar verdi. 4 Kendisine Asya'ya kadar şu kişiler eşlik etti: Beroealı Sopater; Selaniklilerden Aristarhus ile Sekundus; Derbeli Gayus; Timoteos; Asyalı Tihikos ile Trofimos. 5 Bunlar önden gitmiş, Troas'ta bizi bekliyorlardı. 6 Biz de Mayasız Ekmek Bayramı'ndan sonra Filipi'den denize açıldık, beş günde Troas'a varıp onlara katıldık; orada yedi gün kaldık. 7 Haftanın ilk günü, öğrenciler ekmek bölmek için bir araya geldiğinde, Pavlus ertesi gün yola çıkmak niyetinde olduğu için onlarla konuştu ve konuşmasını gece yarısına kadar sürdürdü. 8 Toplandığımız üst kattaki odada birçok kandil vardı. 9 Eftihos adında bir genç pencerede oturuyor, derin bir uykuya dalmıştı. Pavlus konuşmasını uzattıkça uyku onu iyice bastırdı; sonunda üçüncü kattan aşağı düştü ve ölü olarak kaldırıldı. 10 Pavlus aşağı indi, üzerine kapanıp onu kucakladı ve şöyle dedi: “Telaşlanmayın, çünkü canı ondadır.” 11 Sonra yukarı çıktı, ekmeği böldü, yiyip gün ağarana kadar onlarla uzun uzun konuştu; ardından yola çıktı. 12 Genci diri getirdiler ve büyük ölçüde teselli buldular. 13 Biz ise gemiye önden binip Assos'a doğru yola çıktık; Pavlus'u orada gemiye alacaktık, çünkü kendisi karadan gitmeyi tercih etmiş ve böyle ayarlamıştı. 14 Assos'ta bizimle buluşunca onu gemiye aldık ve Midilli'ye geldik. 15 Oradan denize açılıp ertesi gün Sakız Adası karşısına vardık. Bir sonraki gün Sisam'a uğradık, Trogilyum'da kaldık; ondan sonraki gün de Milet'e ulaştık. 16 Çünkü Pavlus, Asya'da vakit geçirmemek için Efes'in yanından geçip gitmeye karar vermişti; mümkünse Pentikost Günü'nde Yeruşalim'de olmak için acele ediyordu. 17 Milet'ten Efes'e haber gönderip kilisenin ihtiyarlarını çağırdı. 18 Yanına geldiklerinde onlara şöyle dedi: “Asya'ya ayak bastığım ilk günden beri bütün zaman boyunca sizinle nasıl yaşadığımı siz de biliyorsunuz. 19 Rab'be tam bir alçakgönüllülükle, çok gözyaşıyla ve Yahudilerin düzenleri yüzünden başıma gelen denemeler içinde hizmet ettim; 20 size yararlı olan hiçbir şeyi bildirmekten geri durmadım; size hem herkesin önünde hem de ev ev öğrettim, 21 Yahudilere de Yunanlılara da Tanrı'ya tövbeyi ve Rabbimiz İsa'ya imanı tanıklık ederek bildirdim. 22 Şimdi işte, Ruh tarafından bağlanmış olarak Yeruşalim'e gidiyorum; orada başıma neler geleceğini bilmiyorum. 23 Yalnız şunu biliyorum ki Kutsal Ruh her kentte, beni zincirlerin ve sıkıntıların beklediğini bildiriyor. 24 Ama bunların hiçbiri sayılmaz; canımı da kendim için değerli saymıyorum. Yeter ki koşumu ve Rab İsa'dan aldığım görevi, Tanrı'nın lütfunun Müjdesi'ne tam olarak tanıklık etme görevini, sevinçle tamamlayayım. 25 “İşte şimdi biliyorum ki aranızda dolaşıp Tanrı'nın Egemenliği'ni duyurduğum sizler, artık yüzümü bir daha görmeyeceksiniz. 26 Bu yüzden bugün size tanıklık ederim: Hiç kimsenin kanından sorumlu değilim. 27

Çünkü Tanrı'nın bütün tasarısını size bildirmekten
çekinmedim. 28 Kendinize ve Kutsal Ruh'un sizi
gözetmenler olarak atadığı bütün sürüye dikkat edin.
Rab'bin ve Tanrı'nın kendi kanıyla satın aldığı kiliseyi
gütün. 29 Çünkü biliyorum ki ben ayrıldıktan sonra
aranıza azgın kurtlar girecek ve sürüyü
esirgemeyecekler. 30 Hatta kendi aranızdan bazıları
çıkıp öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek için
sapık şeyler söyleyecekler. 31 Bu yüzden uyanık olun;
üç yıl boyunca gece gündüz, gözyaşlarıyla her birinizi
uyarmaktan geri durmadığımı unutmayın. 32 Şimdi,
kardeşler, sizi Tanrı'ya ve O'nun lütfunun sözüne
emanet ediyorum; O'nun sözü sizi güçlendirmeye ve
kutsal kılınmış olanların hepsi arasında size mirası
vermeye gücü yetendir. 33 Hiç kimsenin gümüşüne,
altınına ya da giysisine göz dikmedim. 34 Kendi
ihtiyaçlarımı ve yanımdakilerin ihtiyaçlarını bu
ellerimle karşıladığımı siz de biliyorsunuz. 35 Her
konuda size örnek oldum; böyle emek vererek
güçsüzlere yardım etmeniz ve Rab İsa'nın kendi
söylediği şu sözü hatırlamanız gerektiğini gösterdim:
'Vermek, almaktan daha mutludur.'" 36 Bunları
söyledikten sonra diz çöktü ve hepsiyle birlikte dua
etti. 37 Hepsi çok ağladı, Pavlus'un boynuna sarılıp
onu öptüler; 38 En çok da onun, artık yüzünü bir
daha görmeyecekleri sözü yüzünden üzülüyorlardı.
Sonra onu gemiye kadar uğurladılar.

21

1 Onlardan ayrılıp denize açıldığımızda doğruca
Kos'a, ertesi gün Rodos'a, oradan da Patara'ya geldik.
2 Fenike'ye geçecek bir gemi bulunca ona bindik ve
denize açıldık. 3 Kıbrıs'ı görünce onu solumuzda
bırakıp Suriye'ye doğru yol aldık ve Sur'a çıktık;
çünkü gemi yükünü orada boşaltacaktı. 4 Orada
öğrencileri bulup yanlarında yedi gün kaldık. Onlar
Ruh aracılığıyla Pavlus'a Yeruşalim'e gitmemesini
söylediler. 5 O günler bitince oradan ayrılıp yolumuza
devam ettik. Hepsi, eşleri ve çocuklarıyla birlikte,
kentin dışına kadar bizi uğurladılar. Kıyıda diz çöküp
dua ettik. 6 Birbirimize veda ettikten sonra gemiye
bindik, onlar da evlerine döndüler. 7 Sur'dan
yolculuğumuzu tamamlayıp Ptolemais'e vardık.
Kardeşleri selamladık ve yanlarında bir gün kaldık. 8
Ertesi gün biz, Pavlus'un yol arkadaşları, oradan
ayrılıp Sezariye'ye geldik. Yedilerden biri olan
müjdeci Filipus'un evine girip onun yanında kaldık. 9
Bu adamın peygamberlik eden dört bakire kızı vardı.
10 Orada birkaç gün kaldığımız sırada Yahudiye'den
Agabus adında bir peygamber geldi. 11 Yanımıza gelip
Pavlus'un kuşağını aldı, kendi ayaklarını ve ellerini
bağladı ve şöyle dedi: "Kutsal Ruh şöyle diyor:
'Yeruşalim'deki Yahudiler bu kuşağın sahibini işte
böyle bağlayacak ve onu ulusların eline teslim
edecekler.'" 12 Bunları duyunca hem biz hem de
oradakiler, Yeruşalim'e gitmemesi için ona yalvardık.
13 Bunun üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: "Ne
yapıyorsunuz? Neden ağlayıp yüreğimi
parçalıyorsunuz? Çünkü ben Rab İsa'nın adı uğruna
yalnız bağlanmaya değil, Yeruşalim'de ölmeye de
hazırım." 14 O ikna olmayınca vazgeçip, "Rab'bin
isteği olsun" dedik. 15 Bu günlerden sonra yüklerimizi
toplayıp Yeruşalim'e çıktık. 16 Sezariye'den bazı
öğrenciler de bizimle geldi; bizi, yanında kalacağımız
ilk öğrencilerden Kıbrıslı Mnason'a götürdüler. 17
Yeruşalim'e vardığımızda kardeşler bizi sevinçle
karşıladılar. 18 Ertesi gün Pavlus bizimle birlikte
Yakup'un yanına gitti; bütün ihtiyarlar da oradaydı.
19 Pavlus onları selamladıktan sonra, hizmeti
aracılığıyla Tanrı'nın uluslar arasında yaptıklarını
teker teker anlattı. 20 Onlar bunu duyunca Tanrı'yı
yücelttiler. Sonra ona şöyle dediler: "Görüyorsun
kardeş, Yahudiler arasında iman etmiş binlerce kişi
var; hepsi de Yasa için gayretlidir. 21 Senin hakkında,
uluslar arasında yaşayan bütün Yahudilere Musa'yı
terk etmeyi öğrettiğin, çocuklarını sünnet
etmemelerini ve geleneklere göre yürümemelerini
söylediğin bilgisi verildi. 22 Öyleyse ne yapmalı?
Topluluk kesinlikle toplanacaktır, çünkü senin
geldiğini duyacaklar. 23 Bu yüzden sana söylediğimizi
yap. Aramızda adak adamış dört adam var. 24 Onları
yanına al, onlarla birlikte kendini arındır ve başlarını
tıraş edebilmeleri için masraflarını karşıla. O zaman
herkes, senin hakkında kendilerine verilen bilgilerin
asılsız olduğunu, senin de Yasa'ya uyarak yaşadığını
anlayacak. 25 Ama iman eden uluslar için, böyle bir
şeyi yerine getirmemeleri yönündeki kararımızı
yazdık; yalnız putlara sunulan yiyeceklerden, kandan,
boğulmuş hayvanlardan ve cinsel ahlaksızlıktan
sakınsınlar." 26 Bunun üzerine Pavlus o adamları
yanına aldı, ertesi gün kendini arındırıp onlarla

birlikte tapınağa girdi; her biri için sunu sunuluncaya kadar arınma günlerinin tamamlanacağı vakti bildirdi. 27 Yedi gün neredeyse tamamlanmışken, Asya'dan gelen Yahudiler onu tapınakta görünce bütün kalabalığı kışkırttılar ve onu yakaladılar. 28 Şöyle bağırıyorlardı: “Ey İsrailliler, yardım edin! Her yerde herkese bu halka, Yasa'ya ve bu yere karşı öğreten adam budur. Üstelik tapınağa Grekler de soktu ve bu kutsal yeri kirletti!” 29 Çünkü kentte Efesli Trofimus'u onunla birlikte görmüşlerdi ve Pavlus'un onu tapınağa soktuğunu sanmışlardı. 30 Bütün kent ayağa kalktı, halk koşarak toplandı. Pavlus'u yakalayıp tapınağın dışına sürüklediler. Kapılar hemen kapatıldı. 31 Onu öldürmeye çalışırlarken, bütün Yeruşalim'in kargaşa içinde olduğu haberi taburun komutanına ulaştı. 32 O da hemen askerler ve yüzbaşılar alıp onlara doğru koştu. Onlar komutanı ve askerleri görünce Pavlus'u dövmeyi bıraktılar. 33 Bunun üzerine komutan yaklaşıp onu tutukladı, iki zincirle bağlanmasını emretti ve kim olduğunu, ne yaptığını sordu. 34 Kalabalıktan kimi bir şey, kimi başka bir şey bağırıyordu. Gürültü yüzünden gerçeği öğrenemeyince onu kışlaya götürmelerini emretti. 35 Merdivenlere geldiğinde, kalabalığın şiddeti yüzünden askerler onu taşımak zorunda kaldı; 36 çünkü halk kalabalığı arkasından geliyor, “Ortadan kaldırın onu!” diye bağırıyordu. 37 Pavlus kışlaya götürülmek üzereyken komutana, “Seninle konuşabilir miyim?” diye sordu. Komutan, “Grekçe biliyor musun?” dedi. 38 “Yoksa sen, bundan bir süre önce ayaklanma çıkarıp dört bin Hançerci'yi çöle götüren o Mısırlı değil misin?” 39 Ama Pavlus şöyle dedi: “Ben Yahudi'yim, Kilikya'nın Tarsus kentindenim, önemsiz olmayan bir kentin vatandaşıyım. Sana yalvarırım, halka konuşmama izin ver.” 40 Komutan izin verince Pavlus merdivenlerde durup eliyle halka işaret etti. Büyük bir sessizlik olunca onlara İbranice şöyle seslendi:

22

1 “Kardeşler ve babalar, şimdi size sunacağım savunmayı dinleyin.” 2 Onlara İbranice dille seslendiğini duyunca daha da sessizleştiler. O da şöyle dedi: 3 “Ben gerçekten Yahudiyim; Kilikya'nın Tarsus kentinde doğdum, ama bu şehirde, Gamaliel'in dizinin dibinde yetiştirildim. Atalarımızın yasasının sıkı geleneğine göre eğitildim ve bugün sizin hepiniz gibi Tanrı için gayretliydim. 4 Bu Yol'a mensup olanlara ölesiye zulmettim, kadın erkek demeden bağlayıp zindanlara attım. 5 Başkâhin ile ihtiyarlar kurulunun tümü de buna tanıktır. Onlardan Şam'daki kardeşlere hitaben mektuplar aldım ve orada bulunanları da cezalandırılmak üzere bağlı olarak Yeruşalim'e getirmek için yola çıktım. 6 Yolculuğum sırasında, öğleye doğru Şam'a yaklaşırken, birdenbire gökten güçlü bir ışık çevremi aydınlattı. 7 Yere düştüm ve bana, ‘Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?’ diyen bir ses işittim. 8 ‘Sen kimsin, Rab?’ diye sordum. Bana, ‘Ben senin zulmettiğin Nasıralı İsa'yım’ dedi. 9 Yanımdakiler ışığı gördüler ve korkuya kapıldılar, ama bana seslenenin sesini anlamadılar. 10 ‘Ne yapmalıyım, Rab?’ dedim. Rab bana, ‘Kalk, Şam'a git; yapman için belirlenmiş her şey orada sana bildirilecek’ dedi. 11 O ışığın parlaklığından göremez olunca, yanımdakiler elimden tutup beni Şam'a götürdüler. 12 Yasaya bağlı, dindar bir adam olan Hananya adında biri vardı; Şam'da yaşayan bütün Yahudiler onun hakkında iyi tanıklık ederdi. 13 Yanıma geldi, yakınımda durup bana, ‘Kardeş Saul, gözlerin görsün!’ dedi. Tam o anda gözlerimi açıp ona baktım. 14 Dedi ki: ‘Atalarımızın Tanrısı seni, onun isteğini bilmen, Doğru Olan'ı görmen ve onun ağzından çıkan sesi işitmen için seçti. 15 Çünkü görüp işittiklerine dair bütün insanlara O'nun tanığı olacaksın. 16 Şimdi ne diye bekliyorsun? Kalk, vaftiz ol, Rab'bin adını anarak günahlarından arın.’ 17 Yeruşalim'e döndüğümde, tapınakta dua ederken kendimden geçtim. 18 Onu gördüm; bana, ‘Acele et, hemen Yeruşalim'den çık, çünkü benimle ilgili tanıklığını kabul etmeyecekler’ diyordu. 19 Ben de dedim ki: ‘Rab, sana iman edenleri her havrada hapsedip dövdüğümü kendileri de biliyor. 20 Senin tanığın İstefanos'un kanı döküldüğünde ben de oradaydım, ölümüne razı olmuş, onu öldürenlerin giysilerini beklemiştim.’ 21 O da bana, ‘Git, çünkü seni buradan uzaklara, öteki uluslara göndereceğim’ dedi.” 22 Bu sözü söyleyene kadar onu dinlediler; sonra seslerini yükseltip, “Bu adamı yeryüzünden kaldırın, çünkü onun yaşamaya hakkı yok!” diye bağırdılar. 23 Böyle

bağırıp giysilerini çıkararak havaya toz savururlarken, [24] komutan onun kışlaya götürülmesini emretti; halkın ona karşı hangi suçtan böyle bağırdığını anlamak için kırbaçla sorguya çekilmesini buyurdu. [25] Onu kayışlarla bağladıklarında Pavlus, yanında duran yüzbaşıya, “Suçlu bulunmamış bir Romalıyı kırbaçlamanız yasaya uygun mu?” diye sordu. [26] Yüzbaşı bunu duyunca komutana gidip, “Ne yapmak üzere olduğuna dikkat et, çünkü bu adam Romalı!” dedi. [27] Komutan gelip ona, “Söyle bana, sen Romalı mısın?” diye sordu. Pavlus, “Evet” dedi. [28] Komutan, “Ben bu vatandaşlığı yüklü bir bedel ödeyerek satın aldım” dedi. Pavlus, “Bense doğuştan Romalıyım” dedi. [29] Bunun üzerine onu sorguya çekecek olanlar hemen yanından çekildiler; komutan da onun Romalı olduğunu anlayınca korktu, çünkü onu bağlatmıştı. [30] Ertesi gün, komutan Pavlus'un Yahudiler tarafından hangi suçla itham edildiğini kesin olarak öğrenmek isteyince, onu bağlarından çözdürdü; başkâhinlerle bütün Kurul'un toplanmasını buyurdu, sonra Pavlus'u aşağı indirip onların önüne çıkardı.

23

[1] Pavlus, gözlerini kurula dikip şöyle dedi: “Kardeşler, bu güne kadar Tanrı'nın önünde tertemiz bir vicdanla yaşadım.” [2] Başkâhin Hananya, yanında duranlara Pavlus'un ağzına vurmalarını emretti. [3] Bunun üzerine Pavlus ona, “Tanrı sana vuracak, seni badanalı duvar!” dedi. “Sen beni yasaya göre yargılamak için otururken, yasaya aykırı olarak dövülmemi mi emrediyorsun?” [4] Yanında duranlar, “Tanrı'nın başkâhinine mi hakaret ediyorsun?” dediler. [5] Pavlus, “Kardeşler, onun başkâhin olduğunu bilmiyordum” dedi. “Çünkü şöyle yazılmıştır: ‘Halkının önderine kötü söz söylemeyeceksin.’” [6] Ama Pavlus, kurulun bir kısmının Sadukilerden, diğer kısmının Ferisilerden oluştuğunu anlayınca, kurulda yüksek sesle şöyle dedi: “Kardeşler, ben bir Ferisiyim, Ferisilerin oğluyum. Ölülerin dirilişi umudundan dolayı yargılanıyorum!” [7] Bunu söyleyince Ferisilerle Sadukiler arasında bir tartışma çıktı ve topluluk ikiye bölündü. [8] Çünkü Sadukiler dirilişin, meleğin ve ruhun olmadığını söylerler; Ferisiler ise bunların hepsini kabul ederler. [9] Büyük bir gürültü koptu. Ferisiler tarafındaki bazı din bilginleri ayağa kalkıp çekişerek, “Bu adamda hiçbir kötülük bulmuyoruz” dediler. “Ya bir ruh ya da bir melek onunla konuştaysa, Tanrı'ya karşı savaşmayalım!” [10] Tartışma iyice büyüyünce, komutan Pavlus'un onlar tarafından parçalanmasından korkarak askerlere, aşağı inip onu aralarından zorla alıp kışlaya götürmelerini emretti. [11] Ertesi gece Rab onun yanında durup şöyle dedi: “Cesaretini topla, Pavlus! Yeruşalim'de benim hakkımda nasıl tanıklık ettiysen, Roma'da da öyle tanıklık etmelisin.” [12] Gün doğunca bazı Yahudiler bir araya gelip kendilerini lanet altına sokarak, Pavlus'u öldürene kadar ne yiyeceklerine ne de içeceklerine ant içtiler. [13] Bu düzeni kuranların sayısı kırktan fazlaydı. [14] Bunlar başkâhinlere ve ihtiyarlara gidip şöyle dediler: “Pavlus'u öldürene kadar hiçbir şey tatmamak üzere kendimizi ağır bir lanet altına soktuk. [15] Şimdi siz de kurulla birlikte komutana, sanki onun durumunu daha ayrıntılı incelemek istiyormuş gibi, Pavlus'u yarın size getirmesini bildirin. Biz de o daha yanınıza varmadan onu öldürmeye hazırız.” [16] Ama Pavlus'un kız kardeşinin oğlu bu pusudan haberdar oldu; gidip kışlaya girdi ve Pavlus'a haber verdi. [17] Pavlus, yüzbaşılardan birini çağırıp, “Bu genci komutana götür, ona söyleyecek bir şeyi var” dedi. [18] O da genci alıp komutana götürdü ve şöyle dedi: “Tutuklu Pavlus beni çağırdı ve sana söyleyecek bir şeyi olan bu genci sana getirmemi istedi.” [19] Komutan gencin elinden tutup bir kenara çekti ve ona özel olarak, “Bana söyleyeceğin şey nedir?” diye sordu. [20] Genç, “Yahudiler, onun hakkında daha ayrıntılı soruşturma yapacakmış gibi görünerek, senden Pavlus'u yarın kurula getirmeni istemek üzere anlaştılar” dedi. [21] “Onlara kanma. Çünkü kırktan fazla adam onun için pusuya yatmış durumda; onu öldürene kadar ne yiyip ne içmemek üzere kendilerini lanet altına soktular. Şimdi hazırlar, senden gelecek sözü bekliyorlar.” [22] Bunun üzerine komutan genci, “Bunları bana açıkladığını hiç kimseye söyleme” diye tembihleyip gönderdi. [23] Sonra yüzbaşılardan ikisini yanına çağırıp, “Gecenin üçüncü saatinde Sezariye'ye kadar gidecek iki yüz asker, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı hazırlayın” dedi. [24] Pavlus'u bindirebilecekleri hayvanlar sağlayın da onu Vali Feliks'e sağ salim götürsünler.” [25] Şöyle bir mektup yazdı: [26] “Klaudius

Lisias'tan çok saygıdeğer Vali Feliks'e selamlar. [27] “Bu adam Yahudiler tarafından yakalanmış ve tam öldürülmek üzereyken, askerlerle gelip onu kurtardım; çünkü onun bir Romalı olduğunu öğrenmiştim. [28] Onu neden suçladıklarını öğrenmek isteyerek kendisini kurullarının önüne götürdüm. [29] Onun, kendi yasalarına ilişkin sorunlar yüzünden suçlandığını, ama ölüm ya da hapis cezasını gerektirecek hiçbir şeyle suçlanmadığını gördüm. [30] Yahudilerin bu adama pusu kurduğu bana bildirilince, onu hemen sana gönderdim; suçlayanlara da onu sana karşı suçlamalarını senin önünde yapmalarını buyurdum. Esen kal.” [31] Böylece askerler kendilerine verilen emri yerine getirerek Pavlus'u alıp geceleyin Antipatris'e götürdüler. [32] Ertesi gün atlıları onunla gitmek üzere bırakıp kendileri kışlaya döndüler. [33] Atlılar Sezariye'ye varınca mektubu valiye teslim ettiler ve Pavlus'u da huzuruna çıkardılar. [34] Vali mektubu okuyunca Pavlus'a hangi eyaletten olduğunu sordu. Onun Kilikyalı olduğunu öğrenince, [35] “Seni suçlayanlar da gelince seni tam olarak dinleyeceğim” dedi. Sonra onun Hirodes'in sarayında gözetim altında tutulmasını emretti.

24

[1] Beş gün sonra başkâhin Ananias, bazı ihtiyarlarla ve Tertullus adında bir hatiple birlikte gelip valinin önünde Pavlus'a karşı suçlamada bulundular. [2] Pavlus çağrılınca Tertullus onu suçlamaya başladı: “Senin sayende büyük bir esenlik içinde yaşıyoruz, bu ulus için de değerli iyileştirmeler yapılıyor, [3] bunu her yönüyle ve her yerde büyük bir şükranla kabul ediyoruz, ey çok saygıdeğer Feliks. [4] Ama seni fazla oyalamamak için, sabırla bize katlanıp birkaç sözümüzü dinlemeni rica ediyorum. [5] Çünkü bu adamın bir baş belası olduğunu, dünyanın her yerindeki Yahudiler arasında isyan çıkardığını ve Nasıralılar mezhebinin elebaşlarından biri olduğunu tespit ettik. [6] Üstelik tapınağı bile kirletmeye kalkıştı, biz de bu yüzden onu yakaladık. [8] Onu kendin sorguya çekersen, kendisini suçladığımız bütün bu şeyleri kendisinden öğrenebilirsin.” [9] Yahudiler de bu saldırıya katılarak bu iddiaların doğru olduğunu ileri sürdüler. [10] Vali kendisine söz vermek için işaret edince Pavlus şöyle karşılık verdi: “Yıllardır bu ulusun yargıcı olduğunu bildiğim için, savunmamı gönül rahatlığıyla yapıyorum. [11] Yeruşalim'e tapınmaya gideli on iki günden fazla olmadığını kendin de anlayabilirsin. [12] Ne tapınakta biriyle tartışırken ne de havralarda ya da kentte bir kalabalık kışkırtırken beni buldular. [13] Şu anda beni suçladıkları şeyleri de sana kanıtlayamazlar. [14] Ama şunu itiraf ederim ki, onların bir mezhep dedikleri bu Yol'a göre atalarımızın Tanrısı'na kulluk ediyorum; Kutsal Yasa'ya uygun olan ve peygamberlerin yazdığı her şeye inanıyorum. [15] Tanrı'ya duyduğum bu umut, onların da beklediği gibi, hem doğruların hem de haksızların dirilişi olacağına dairdir. [16] Bu nedenle ben de Tanrı'ya ve insanlara karşı her zaman temiz bir vicdana sahip olmaya gayret ediyorum. [17] Aradan birkaç yıl geçtikten sonra, ulusuma muhtaçlar için yardımlar ve sunular getirmek üzere geldim. [18] Bunu yaparken Asya'dan bazı Yahudiler beni tapınakta arınmış halde buldular; ortada ne bir kalabalık ne de bir kargaşa vardı. [19] Bana karşı bir şikâyetleri varsa, burada senin önünde bulunup beni suçlamaları gerekirdi. [20] Ya da, ben Yüksek Kurul'un önünde dururken bende ne haksızlık bulduklarını, bu adamların kendileri söylesin. [21] Aralarında dururken yüksek sesle söylediğim şu tek söz dışında: ‘Bugün önünüzde ölülerin dirilişi konusunda yargılanıyorum!’” [22] Ama Yol hakkında oldukça doğru bilgiye sahip olan Feliks, davayı erteleyip şöyle dedi: “Komutan Lisias geldiğinde davanıza karar vereceğim.” [23] Yüzbaşıya, Pavlus'un gözetim altında tutulmasını, ama kendisine biraz serbestlik tanınmasını ve dostlarından hiçbirinin ona hizmet etmesinin ya da onu ziyaret etmesinin engellenmemesini emretti. [24] Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi; Pavlus'u çağırtıp İsa Mesih'e iman konusunda onu dinledi. [25] Pavlus doğruluk, özdenetim ve gelecek yargı üzerine konuşurken Feliks dehşete düştü ve “Şimdilik gidebilirsin, uygun bir zaman bulunca seni yine çağırtırım” dedi. [26] Bu arada Feliks, Pavlus'u serbest bırakmak karşılığında ondan para almayı umuyordu; bu yüzden onu sık sık çağırtıp onunla konuşuyordu. [27] İki yıl dolunca Feliks'in yerine Porcius Festus göreve geldi. Feliks, Yahudilerin gönlünü kazanmak isteyerek Pavlus'u zincire vurulmuş halde bıraktı.

25

[1] Festus bu eyalete geldikten üç gün sonra Sezariye'den Yeruşalim'e çıktı. [2] Başkâhinle Yahudilerin ileri gelenleri, Pavlus'a karşı ona başvurdular ve ona yalvararak, [3] kendilerine onun aleyhinde bir iyilik yapıp Pavlus'u Yeruşalim'e çağırmasını istediler; çünkü onu yolda öldürmek için pusu kuruyorlardı. [4] Ama Festus, Pavlus'un Sezariye'de gözaltında tutulacağını, kendisinin de yakında oraya gideceğini söyledi. [5] "Bunun için," dedi, "aranızdaki yetkililer benimle birlikte insinler; bu adamda yanlış bir şey varsa onu suçlasınlar." [6] Aralarında on günden fazla kaldıktan sonra Sezariye'ye indi; ertesi gün yargı kürsüsüne oturup Pavlus'un getirilmesini buyurdu. [7] Pavlus gelince, Yeruşalim'den inmiş olan Yahudiler çevresinde durup kanıtlayamadıkları birçok ağır suçlama ileri sürdüler. [8] Pavlus da savunmasında, "Ne Yahudilerin Yasası'na, ne tapınağa, ne de Sezar'a karşı hiçbir suç işledim" dedi. [9] Ama Festus, Yahudilerin beğenisini kazanmak isteyerek Pavlus'a, "Yeruşalim'e çıkıp bu konularda orada benim önümde yargılanmak ister misin?" dedi. [10] Ama Pavlus, "Ben Sezar'ın yargı kürsüsü önünde duruyorum; yargılanmam gereken yer burasıdır. Yahudilere hiçbir haksızlık etmedim, sen de bunu çok iyi biliyorsun. [11] Eğer haksızlık ettiysem ve ölümü hak eden bir şey yaptıysam, ölmekten kaçınmam. Ama beni suçladıkları şeylerin hiçbiri doğru değilse, kimse beni onlara teslim edemez. Sezar'a başvuruyorum!" [12] Bunun üzerine Festus, danışmanlarıyla görüştükten sonra, "Sezar'a başvurdun; Sezar'a gideceksin" diye cevap verdi. [13] Birkaç gün geçtikten sonra Kral Agrippa ile Berenike Sezariye'ye gelip Festus'u selamladılar. [14] Orada birçok gün kaldıkları sırada Festus, Pavlus'un davasını krala anlatarak şöyle dedi: "Felix'in tutsak olarak bıraktığı bir adam var. [15] Yeruşalim'deyken başkâhinler ve Yahudilerin ihtiyarları onun hakkında bana başvurup aleyhinde hüküm istediler. [16] Ben de onlara, sanık suçlayıcılarıyla yüz yüze gelmeden ve kendisine yöneltilen suçlamalara karşı savunma fırsatı bulmadan, herhangi bir insanı ölüme teslim etmenin Romalıların töresi olmadığını söyledim. [17] Bunun için onlar burada bir araya gelince hiç gecikmedim; ertesi gün yargı kürsüsüne oturup adamın getirilmesini buyurdum. [18] Suçlayıcılar ayağa kalktıklarında, sandığım türden hiçbir suçlama ileri sürmediler. [19] Ama onunla ilgili, kendi dinleri hakkında ve ölmüş olan, Pavlus'un ise yaşadığını söylediği bir İsa hakkında bazı anlaşmazlıkları vardı. [20] Ben de bu konularda nasıl soruşturma yapacağımı şaşırdığım için, Yeruşalim'e gidip orada bunlarla ilgili yargılanmak isteyip istemediğini sordum. [21] Ama Pavlus, imparatorun kararını beklemek üzere gözaltında tutulmak için başvurunca, onu Sezar'a gönderinceye dek gözaltında tutulmasını buyurdum." [22] Agrippa Festus'a, "Ben de bu adamı kendim dinlemek istiyorum" dedi. Festus da, "Yarın onu dinleyeceksin" dedi. [23] Böylece ertesi gün Agrippa ile Berenike büyük bir görkemle gelip komutanlarla kentin ileri gelenleriyle birlikte duruşma salonuna girdiler. Festus'un buyruğuyla Pavlus içeri getirildi. [24] Festus şöyle dedi: "Kral Agrippa ve burada bizimle bulunan bütün adamlar, gördüğünüz bu adam hakkında Yahudilerin bütün topluluğu hem Yeruşalim'de hem de burada bana başvurdu; artık yaşamaması gerektiğini haykırdılar. [25] Ama ben onun ölümü hak eden hiçbir şey yapmadığını anladım. Kendisi de imparatora başvurunca onu göndermeye karar verdim. [26] Onun hakkında efendime yazacak kesin bir şeyim yok. Bu yüzden onu önünüze, özellikle de senin önüne getirdim, ey Kral Agrippa; öyle ki sorgulama yapıldıktan sonra yazacak bir şeyim olsun. [27] Çünkü bana öyle geliyor ki, bir tutsağı gönderirken ona yöneltilen suçlamaları da belirtmemek mantıksızdır."

26

[1] Agrippa Pavlus'a, "Kendi adına konuşabilirsin" dedi. Bunun üzerine Pavlus elini uzatıp savunmasını yaptı. [2] "Kral Agrippa, Yahudiler tarafından suçlandığım bütün konularda bugün senin önünde kendimi savunacak olmamı büyük bir mutluluk sayıyorum, [3] özellikle de Yahudiler arasındaki bütün gelenekleri ve tartışmalı konuları çok iyi bildiğin için. Bu yüzden beni sabırla dinlemeni rica ediyorum. [4] "Gerçek şu ki, gençliğimden beri nasıl bir hayat sürdüğümü bütün Yahudiler bilir; bu hayatı en başından beri kendi

halkımın arasında ve Yeruşalim'de geçirdim. [5] Beni baştan beri tanıyorlar; tanıklık etmek isterlerse, dinimizin en sıkı mezhebine bağlı bir Ferisi olarak yaşadığımı söyleyebilirler. [6] Şimdi ise burada, Tanrı'nın atalarımıza verdiği vaade dayanan umut yüzünden yargılanmak için duruyorum; [7] on iki oymağımız da gece gündüz gayretle hizmet ederek bu umuda ulaşmayı bekliyor. Ey Kral Agrippa, ben de işte bu umut yüzünden Yahudiler tarafından suçlanıyorum! [8] Tanrı'nın ölüleri diriltmesi size neden inanılmaz görünüyor? [9] "Ben de bir zamanlar, Nasıralı İsa'nın adına karşı birçok şey yapmam gerektiğine kesinlikle inanıyordum. [10] Nitekim Yeruşalim'de de bunu yaptım. Başkâhinlerden aldığım yetkiyle kutsallardan birçoğunu hapislere kapattım; ölüme gönderildiklerinde de aleyhlerinde oy kullandım. [11] Bütün havralarda onları defalarca cezalandırarak küfretmeye zorlamaya çalıştım. Onlara karşı öfkem o kadar büyümüştü ki, kovuşturmayı yabancı şehirlere kadar sürdürdüm. [12] "İşte bu amaçla, başkâhinlerden aldığım yetki ve görevle Şam'a giderken, [13] öğle vakti, ey kral, yolda gökten gelen, güneşten daha parlak bir ışık gördüm; bu ışık hem benim hem de benimle yolculuk edenlerin çevresinde parladı. [14] Hepimiz yere düştüğümüzde, bana İbranice dilde şöyle seslenen bir ses işittim: 'Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun? Üvendireye tekme atmak sana zor gelir.' [15] "Ben, 'Sen kimsin, Rab?' dedim." O da şöyle dedi: 'Ben, zulmettiğin İsa'yım. [16] Ama kalk, ayağa dur; çünkü sana şu amaçla göründüm: seni hem gördüklerinin hem de sana göstereceklerimin hizmetkârı ve tanığı olarak atamak için. [17] Seni hem kendi halkından hem de seni göndereceğim uluslardan kurtaracağım; [18] onların gözlerini açacaksın, öyle ki karanlıktan ışığa, Şeytan'ın gücünden Tanrı'ya dönsünler; böylece günahlarının bağışlanmasını ve bana iman ederek kutsal kılınanlar arasında bir mirası alsınlar.' [19] "Bu yüzden, Kral Agrippa, gökten gelen bu görüme karşı gelmedim; [20] önce Şam'dakilere, sonra Yeruşalim'de ve Yahudiye'nin bütün bölgesinde, ardından da uluslara, tövbe edip Tanrı'ya dönmelerini ve tövbeye yaraşır işler yapmalarını duyurdum. [21] İşte bu yüzden Yahudiler beni tapınakta yakalayıp öldürmeye kalkıştılar. [22] Ama Tanrı'dan gelen yardımı aldığım için bugüne dek ayakta duruyor, küçük büyük herkese tanıklık ediyorum; peygamberlerin ve Musa'nın gerçekleşeceğini söylediklerinden başka hiçbir şey söylemiyorum: [23] Mesih'in acı çekmesi ve ölüler arasından dirilen ilk kişi olarak hem bu halka hem de uluslara ışığı ilan etmesi gerektiğini söylüyorum." [24] Pavlus savunmasını böyle sürdürürken Festus yüksek sesle, "Pavlus, aklını kaçırmışsın! Bunca bilgin seni çıldırtıyor!" dedi. [25] Ama Pavlus, "Aklımı kaçırmadım, saygıdeğer Festus" dedi. "Aksine, gerçek ve akla uygun sözleri cesaretle söylüyorum. [26] Çünkü kral bu konuları biliyor; ona da bu yüzden açıkça konuşuyorum. Bunlardan hiçbirinin ondan gizli kalmadığına eminim, çünkü bunlar gizli bir köşede olup bitmedi. [27] Kral Agrippa, peygamberlere inanıyor musun? İnandığını biliyorum." [28] Agrippa Pavlus'a, "Az bir iknayla beni Hristiyan yapmaya mı çalışıyorsun?" dedi. [29] Pavlus şöyle dedi: "Tanrı'ya dileğim şu ki, ister az ister çok, yalnız sen değil, bugün beni dinleyen herkes de bu zincirler dışında benim gibi olsun." [30] Bunun üzerine kral, vali, Berenike ve onlarla birlikte oturanlar ayağa kalktı. [31] Çekilirken birbirlerine, "Bu adam ölümü ya da zincire vurulmayı hak edecek hiçbir şey yapmamış" dediler. [32] Agrippa da Festus'a, "Sezar'a başvurmamış olsaydı, bu adam serbest bırakılabilirdi" dedi.

27

[1] İtalya'ya deniz yoluyla gitmemize karar verilince, Pavlus'u ve başka bazı tutukluları Avgustus Taburu'ndan Julius adında bir yüzbaşıya teslim ettiler. [2] Asya kıyısındaki limanlara gidecek olan Adramytteion gemisine binip denize açıldık. Selanikli Makedonyalı Aristarkus da yanımızdaydı. [3] Ertesi gün Sidon'a uğradık. Julius, Pavlus'a iyi davrandı; dostlarının yanına gidip ihtiyaçlarını gidermesine izin verdi. [4] Oradan denize açıldığımızda, rüzgâr ters yönden estiği için Kıbrıs'ın rüzgâr almayan tarafından geçtik. [5] Kilikya ve Pamfilya açıklarındaki denizi geçtikten sonra, Likya'nın bir kenti olan Myra'ya vardık. [6] Orada yüzbaşı, İtalya'ya gidecek olan İskenderiyeli bir gemi buldu ve bizi o gemiye bindirdi. [7] Günlerce ağır ilerledikten sonra güçlükle Knidos açıklarına ulaştık. Rüzgâr daha ileri gitmemize izin vermeyince, Girit'in Salmone karşısındaki rüzgâr almayan tarafından geçtik. [8] Kıyı

boyunca güçlükle ilerleyip Lasea kentine yakın, Güzel Limanlar denen bir yere vardık. 9 Çok zaman geçmişti ve Oruç Günü de çoktan geride kaldığından yolculuk artık tehlikeliydi. Pavlus onları uyardı. 10 Onlara dedi ki: “Efendiler, görüyorum ki bu yolculuk yalnız yüke ve gemiye değil, canlarımıza da zarar ve büyük kayıp getirecek.” 11 Ama yüzbaşı, Pavlus'un söylediklerinden çok geminin kaptanına ve sahibine kulak verdi. 12 Liman kışı geçirmeye elverişli olmadığından çoğunluk, oradan denize açılıp mümkünse kuzeydoğu ve güneydoğuya bakan Girit limanı Feniks'e ulaşarak kışı orada geçirmeyi önerdi. 13 Güney rüzgârı hafifçe esmeye başlayınca, istediklerine kavuştuklarını sanarak demir aldılar ve Girit kıyısına yakın seyrettiler. 14 Ama çok geçmeden, Evroklidon denen fırtınalı bir rüzgâr karadan üzerlerine boşandı. 15 Gemi rüzgâra yakalanıp onunla baş edemeyince, kendimizi rüzgâra bırakıp sürüklenmeye başladık. 16 Klavda denen küçük bir adanın rüzgâr almayan tarafına sığınarak, filikayı güçlükle emniyete aldık. 17 Filikayı yukarı çektikten sonra, halatlarla gemiyi sıkıca sardılar. Sirte kumluklarına oturmaktan korkarak deniz demirini indirdiler ve böylece sürüklenmeye devam ettiler. 18 Fırtınanın şiddetiyle çok sarsıldığımız için, ertesi gün eşyaları denize atmaya başladılar. 19 Üçüncü gün, geminin donanımını kendi elleriyle denize attılar. 20 Günlerce ne güneş ne de yıldızlar göründü; fırtına da hiç hafiflemeden üzerimize binmeye devam etti. Sonunda kurtulma umudumuz tamamen tükendi. 21 Uzun süredir yemek yememişlerdi. Bunun üzerine Pavlus aralarında ayağa kalkıp şöyle dedi: “Efendiler, beni dinleyip Girit'ten denize açılmamalıydınız; böylece bu zarar ve kayba uğramazdınız. 22 Ama şimdi sizi cesaretlendirmek istiyorum: içinizden hiç kimse canını kaybetmeyecek, yalnız gemi elden gidecek. 23 Çünkü bu gece, kendisine ait olduğum ve kulluk ettiğim Tanrı'nın bir meleği yanımda durdu. 24 Bana, ‘Korkma, Pavlus. Sezar'ın önüne çıkman gerekiyor. İşte, Tanrı seninle birlikte yolculuk edenlerin hepsini sana bağışladı’ dedi. 25 Bunun için, efendiler, cesaretiniz yerinde olsun! Çünkü Tanrı'ya inanıyorum; her şey bana söylendiği gibi olacak. 26 Ama bir adaya oturmamız gerekecek.” 27 On dördüncü gece geldiğinde, Adriyatik Denizi'nde bir aşağı bir yukarı sürüklenip dururken, gece yarısına doğru gemiciler bir karaya yaklaştıklarını sezdiler. 28 İskandil attılar ve yirmi kulaç derinlik buldular. Biraz ilerledikten sonra tekrar iskandil attılar ve on beş kulaç buldular. 29 Kayalıklara oturmaktan korkarak kıçtan dört demir attılar ve günün ağarmasını dilediler. 30 Gemiciler ise gemiden kaçmaya çalışıyor, baştan demir atacakmış gibi yaparak filikayı denize indiriyorlardı. 31 Pavlus, yüzbaşıya ve askerlere şöyle dedi: “Bunlar gemide kalmazsa, siz kurtulamazsınız.” 32 Bunun üzerine askerler filikanın halatlarını kesip onu salıverdiler. 33 Gün ağarmak üzereyken Pavlus herkese yemek yemelerini rica ederek dedi ki: “Bugün, bekleyip aç kalarak hiçbir şey yemeden geçirdiğiniz on dördüncü gündür. 34 Bu yüzden sizden yemek yemenizi rica ediyorum; çünkü bu, güvenliğiniz için gereklidir. Hiçbirinizin başından tek bir saç teli bile yok olmayacak.” 35 Bunu söyledikten sonra ekmek aldı, herkesin önünde Tanrı'ya şükretti, ekmeği böldü ve yemeye başladı. 36 Bunun üzerine hepsinin cesareti yerine geldi ve onlar da yemek yediler. 37 Gemide toplam iki yüz yetmiş altı kişiydik. 38 Doyduktan sonra buğdayı denize atarak gemiyi hafiflettiler. 39 Gün doğunca karayı tanıyamadılar; ama kumsallı bir koy fark ettiler ve gemiyi oraya oturtmayı denemeye karar verdiler. 40 Demirleri çözerek denizde bıraktılar, aynı anda dümen iplerini de gevşettiler. Ön yelkeni rüzgâra açıp kumsala doğru yöneldiler. 41 Ama iki denizin birleştiği bir yere gelince, gemiyi karaya oturttular. Baş taraf çarpıp yerinden kımıldamaz oldu, kıç taraf ise dalgaların şiddetiyle parçalanmaya başladı. 42 Askerlerin niyeti tutukluları öldürmekti; öyle ki hiçbiri yüzerek kaçmasın. 43 Ama yüzbaşı Pavlus'u kurtarmak istediğinden onları bu niyetten alıkoydu; yüzme bilenlerin önce kendilerini denize atıp karaya doğru gitmelerini emretti. 44 Geri kalanların da kimisinin tahtalar üzerinde, kimisinin de gemiden kalan başka parçalarla karaya ulaşmasını istedi. Böylece hepsi güvenle karaya çıktı.

28

1 Kurtulduğumuzda, adanın adının Malta olduğunu öğrendik. 2 Yerliler bize alışılmadık bir iyilik gösterdiler; o sırada yağmur yağdığı ve hava soğuk olduğu için ateş yakıp hepimizi ağırladılar. 3 Pavlus

bir bağ çalı çırpı toplayıp ateşin üzerine koyunca, sıcağın etkisiyle bir engerek çıktı ve eline yapıştı. [4] Yerliler bu yaratığın onun eline asılı kaldığını görünce birbirlerine, “Bu adam kesinlikle bir katil; denizden kurtulmuş olsa da Adalet onun yaşamasına izin vermedi” dediler. [5] Ama Pavlus yaratığı ateşe silkerek attı ve hiçbir zarar görmedi. [6] Onlarsa onun şişeceğini ya da birdenbire düşüp öleceğini bekliyorlardı. Uzun süre beklediler, ama ona kötü bir şey olmadığını görünce fikir değiştirip onun bir tanrı olduğunu söylemeye başladılar. [7] O yerin yakınında, adanın önde gelen adamı Publius'un toprakları vardı. Bizi kabul edip üç gün boyunca konukseverlikle ağırladı. [8] Publius'un babası ateş ve dizanteri yüzünden hasta yatıyordu. Pavlus onun yanına girdi, dua etti, ellerini üzerine koyup onu iyileştirdi. [9] Bu olunca adada hastalığı olan ötekiler de gelip iyileştirildiler. [10] Bize birçok saygı gösterisinde bulundular; yola çıkarken de ihtiyacımız olan şeyleri gemiye koydular. [11] Üç ay sonra, adada kışı geçirmiş, simgesi “İkiz Kardeşler” olan İskenderiye gemisiyle denize açıldık. [12] Sirakuza'ya uğrayıp orada üç gün kaldık. [13] Oradan kıyıyı izleyerek dolanıp Regium'a vardık. Bir gün sonra güney rüzgârı çıktı, ikinci gün de Puteoli'ye geldik. [14] Orada kardeşler bulduk; bizden yanlarında yedi gün kalmamızı rica ettiler. Böylece Roma'ya geldik. [15] Oradaki kardeşler bizi duyunca, Appius Pazarı'na ve Üç Hanlar'a kadar bizi karşılamaya geldiler. Pavlus onları görünce Tanrı'ya şükretti ve cesaret buldu. [16] Roma'ya girdiğimizde, yüzbaşı tutsakları muhafız komutanına teslim etti; ama Pavlus'un, onu koruyan askerle birlikte kendi başına kalmasına izin verildi. [17] Üç gün sonra Pavlus, Yahudilerin ileri gelenlerini bir araya çağırdı. Onlar toplanınca kendilerine şöyle dedi: “Kardeşler, ben halka ya da atalarımızın törelerine karşı hiçbir şey yapmadığım hâlde, Yeruşalim'den tutsak olarak Romalıların eline teslim edildim. [18] Onlar beni sorguya çektiklerinde, bende ölüm cezasını gerektirecek bir neden bulamadıkları için beni serbest bırakmak istediler. [19] Ama Yahudiler buna karşı çıkınca, Sezar'a başvurmak zorunda kaldım; yoksa kendi ulusumu suçlayacak bir şeyim olduğundan değil. [20] İşte bu nedenle sizi görmeyi ve sizinle konuşmayı istedim. Çünkü İsrail'in umudu uğruna bu zincire bağlıyım.” [21] Ona şöyle dediler: “Ne Yahudiye'den seninle ilgili bir mektup aldık, ne de kardeşlerden biri buraya gelip senin hakkında kötü bir şey bildirdi ya da kötü konuştu. [22] Ama senden ne düşündüğünü duymak istiyoruz. Çünkü bu mezhep konusunda, her yerde aleyhinde konuşulduğunu biliyoruz.” [23] Onunla bir gün kararlaştırdıklarında, kaldığı yere birçok kişi geldi. Pavlus onlara Tanrı'nın Egemenliği'ni açıklayıp buna tanıklık etti; hem Musa'nın Yasası'ndan hem de peygamberlerden yola çıkarak sabahtan akşama kadar onları İsa konusunda ikna etmeye çalıştı. [24] Bazıları söylenenlere iman etti, bazılarıysa iman etmedi. [25] Kendi aralarında anlaşamayınca, Pavlus'un şu tek sözü üzerine ayrıldılar: “Kutsal Ruh, Peygamber Yeşaya aracılığıyla atalarınıza doğru söylemiştir: [26] ‘Bu halka git ve de ki: Duyarak duyacaksınız, ama asla anlamayacaksınız. Görerek göreceksiniz, ama asla kavramayacaksınız. [27] Çünkü bu halkın yüreği duyarsızlaştı. Kulakları ağır işitir oldu. Gözlerini kapadılar. Yoksa gözleriyle görür, kulaklarıyla işitir, yürekleriyle anlar, geri dönerlerdi; ben de onları iyileştirirdim.’ [28] “Öyleyse bilin ki, Tanrı'nın kurtuluşu uluslara gönderilmiştir. Onlar da dinleyecekler.” [29] Pavlus bu sözleri söyleyince, Yahudiler kendi aralarında büyük bir tartışma yaparak ayrıldılar. [30] Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde kaldı ve yanına gelen herkesi kabul etti. [31] Tanrı'nın Egemenliği'ni duyuruyor, Rab İsa Mesih'le ilgili şeyleri tam bir cesaretle, hiçbir engelle karşılaşmadan öğretiyordu.

Romalılar

1

[1] Pavlus, İsa Mesih'in kulu, elçi olmaya çağrılmış, Tanrı'nın Müjdesi için ayrılmış biri, [2] Tanrı bu Müjde'yi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazılar'da önceden vaat etmişti; [3] bu Müjde, bedene göre Davut'un soyundan doğan Oğlu'yla ilgilidir; [4] O, kutsallık Ruhu'na göre ölüler arasından dirilişle kudretle Tanrı'nın Oğlu olduğu ilan edilen Rabbimiz İsa Mesih'tir. [5] O'nun aracılığıyla, adı uğruna bütün uluslar arasında iman itaatini sağlamak için lütuf ve elçilik aldık; [6] sizler de bu uluslar arasında İsa Mesih'e ait olmaya çağrılmış olanlarsınız; [7] Roma'da bulunan, Tanrı'nın sevdiği, kutsal olmaya çağrılmış hepinize: Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun. [8] Her şeyden önce, imanınız bütün dünyada duyurulduğu için hepiniz için İsa Mesih aracılığıyla Tanrım'a şükrediyorum. [9] Oğlu'nun Müjdesi'nde ruhumla hizmet ettiğim Tanrı tanığımdır; dualarımda sizi durmadan her zaman anıyorum, [10] ve Tanrı'nın isteğiyle artık bir şekilde sonunda yanınıza gelme fırsatı bulmayı diliyorum. [11] Çünkü sizi görmeyi özlüyorum; öyle ki size ruhsal bir armağan aktarayım da güçlenesiniz. [12] Yani, aranızda bulunurken birbirimizin imanı aracılığıyla, hem sizinkiyle hem benimkiyle, birlikte yüreklendirilelim. [13] Kardeşler, şunu bilmenizi istemem: öteki uluslar arasında olduğu gibi sizin aranızda da biraz meyve alayım diye yanınıza gelmeyi sık sık tasarladım, ama şimdiye dek engellendim. [14] Hem Yunanlılara hem barbarlara, hem bilgelere hem akılsızlara karşı borçluyum. [15] Bu yüzden, elimden geldiğince Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi duyurmaya hazırım. [16] Çünkü Mesih'in Müjdesi'nden utanmıyorum; çünkü bu Müjde, iman eden herkes için, önce Yahudi sonra da Yunanlı için kurtuluş sağlayan Tanrı gücüdür. [17] Çünkü Tanrı'nın doğruluğu onda imandan imana açıklanır. Yazılmış olduğu gibi: “Doğru kişi imanla yaşayacaktır.” [18] Çünkü Tanrı'nın gazabı, gerçeği haksızlıkla bastıran insanların bütün tanrısızlığına ve haksızlığına karşı gökten açıklanır; [19] çünkü Tanrı hakkında bilinebilecek olan onlarda açıktır; çünkü Tanrı bunu onlara açıkladı. [20] Çünkü O'nun görünmez nitelikleri, yani sonsuz gücü ve tanrısal niteliği, dünyanın yaratılışından beri yaptığı şeyler aracılığıyla açıkça görülüp anlaşılmaktadır; bu yüzden özürleri yoktur. [21] Çünkü Tanrı'yı bildikleri hâlde O'nu Tanrı olarak yüceltmediler, O'na şükretmediler; tersine düşüncelerinde boş kaldılar ve anlayışsız yürekleri karardı. [22] Kendilerini bilge sayarken akılsız hale geldiler, [23] ve çürümeyen Tanrı'nın yüceliğini, çürüyen insana, kuşlara, dört ayaklı hayvanlara ve sürüngenlere benzeyen bir suretle değiştirdiler. [24] Bu yüzden Tanrı da onları yüreklerinin tutkuları içinde kirliliğe teslim etti; öyle ki bedenleri kendi aralarında aşağılandı. [25] Onlar Tanrı'nın gerçeğini yalanla değiştirdiler; Yaratan'ın yerine yaratılana tapınıp kulluk ettiler. Oysa Yaratan sonsuza dek kutsanmıştır. Amin. [26] Bu nedenle Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Çünkü kadınları doğal ilişkiyi doğaya aykırı olanla değiştirdiler. [27] Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkiyi bırakıp birbirlerine karşı şehvetle tutuştular; erkekler erkeklerle uygunsuzluk yaptılar ve sapmalarının karşılığını kendilerinde aldılar. [28] Tanrı'yı bilgilerinde tutmayı uygun görmedikleri için Tanrı da onları uygunsuz şeyler yapsınlar diye onaylanmaz bir zihne teslim etti; [29] her türlü haksızlık, cinsel ahlaksızlık, kötülük, açgözlülük ve kötü niyetle doluydular; kıskançlık, cinayet, çekişme, hile ve fesatla doluydular; gizlice iftira eden, [30] arkadan çekiştiren, Tanrı'dan nefret eden, küstah, kibirli, övüngen, kötülükler icat eden, ana babasına itaatsiz, [31] anlayışsız, antlaşma bozan, doğal sevgiden yoksun, affetmeyen, merhametsizdiler; [32] Böyle şeyleri yapanların ölümü hak ettiğine ilişkin Tanrı buyruğunu bildikleri hâlde, yalnız bunları yapmakla kalmıyor, bunları yapanları da onaylıyorlar.

2

[1] Bu yüzden, ey yargılayan insan, kim olursan ol, özrün yok. Çünkü başkasını yargıladığın şeyde kendini mahkûm ediyorsun. Çünkü yargılayan sen de aynı şeyleri yapıyorsun. [2] Çünkü böyle şeyler yapanlara karşı Tanrı'nın yargısının gerçeğe göre olduğunu biliyoruz. [3] Ey böyle şeyler yapanları yargılayan, ama aynı şeyleri kendin de yapan insan, Tanrı'nın yargısından kaçacağını mı sanıyorsun? [4] Yoksa Tanrı'nın iyiliğinin seni tövbeye yönelttiğini bilmeyerek, O'nun iyiliğinin, hoşgörüsünün ve sabrının zenginliğini mi küçümsüyorsun? [5] Ama katılığın ve tövbe etmeyen yüreğin yüzünden, gazap gününde, Tanrı'nın adil yargısının açıklanacağı günde, kendin için gazap biriktiriyorsun. [6] O, "herkese yaptıklarına göre karşılık verecektir:" [7] iyilik yapmada sabrederek yücelik, onur ve çürümezlik arayanlara sonsuz yaşam; [8] ama bencilce davranan, gerçeğe uymayıp haksızlığa uyanlara gazap ve öfke, [9] kötülük yapan her insan canının üzerine sıkıntı ve darlık; önce Yahudi'nin, sonra Grek'in. [10] Ama iyilik yapan her insana yücelik, onur ve esenlik; önce Yahudi'ye, sonra Grek'e. [11] Çünkü Tanrı insanlar arasında ayrım yapmaz. [12] Çünkü yasa olmadan günah işlemiş olanların hepsi yasa olmadan da mahvolacak. Yasa altında günah işlemiş olanların hepsi de yasaya göre yargılanacak. [13] Çünkü Tanrı'nın önünde doğru olanlar yasayı işitenler değil, yasayı yerine getirenler doğru sayılacaktır [14] (çünkü yasaya sahip olmayan uluslar, doğaları gereği yasanın gereklerini yaptıklarında, yasaları olmadığı halde kendilerine yasadırlar. [15] Böylece yasanın işinin yüreklerine yazılı olduğunu gösterirler; vicdanları da onlarla birlikte tanıklık eder, düşünceleri de onları ya suçlar ya da savunur.) [16] Tanrı'nın, benim Müjde'me göre, İsa Mesih aracılığıyla insanların gizli şeylerini yargılayacağı gün. [17] Ama sen, Yahudi adını taşıyor, yasaya dayanıyor ve Tanrı'yla övünüyorsun, [18] O'nun isteğini biliyor, yasadan öğretildiğin için üstün olan şeyleri onaylıyorsun, [19] ve kendinin körlere kılavuz, karanlıkta olanlara ışık, [20] akılsızların terbiyecisi, küçük çocukların öğretmeni olduğuna güveniyorsun; çünkü yasada bilginin ve gerçeğin biçimine sahipsin. [21] Öyleyse, başkasına öğreten sen, kendine öğretmiyor musun? Çalmamak gerektiğini duyuran sen, çalıyor musun? [22] Zina etmemek gerektiğini söyleyen sen, zina ediyor musun? Putlardan iğrenen sen, tapınakları soyuyor musun? [23] Yasayla övünen sen, yasayı çiğneyerek Tanrı'yı saygısızlığa mı uğratıyorsun? [24] Çünkü yazılmış olduğu gibi, "Tanrı'nın adına sizin yüzünüzden uluslar arasında küfrediliyor." [25] Çünkü sünnet, yasayı yerine getirirsen yararlıdır; ama yasayı çiğnersen, senin sünnetin sünnetsizlik olmuştur. [26] Bu nedenle, sünnetsiz olan kişi yasanın buyruklarını yerine getirirse, onun sünnetsizliği sünnet sayılmayacak mı? [27] Doğuştan sünnetsiz olduğu halde yasayı yerine getiren kişi, yazılı yasaya ve sünnete sahip olduğun halde yasayı çiğneyen seni yargılamayacak mı? [28] Çünkü dış görünüşte Yahudi olan kişi Yahudi değildir; bedende dıştan görünen sünnet de sünnet değildir. [29] Ama içte Yahudi olan Yahudi'dir; sünnet de yazıyla değil, Ruh'ta, yüreğin sünnetidir. Böyle birinin övgüsü insanlardan değil, Tanrı'dandır.

3

[1] Öyleyse Yahudi olmanın ne üstünlüğü var? Sünnetin ne yararı var? [2] Her bakımdan çoktur! Çünkü her şeyden önce, Tanrı'nın bildirileri onlara emanet edildi. [3] Peki, bazıları iman etmemişse ne olur? Onların imansızlığı Tanrı'nın sadakatini geçersiz mi kılar? [4] Asla olmaz! Tanrı doğru bulunsun, her insan ise yalancı olsun; nitekim şöyle yazılmıştır: "Öyle ki, sözlerinde haklı çıkasın ve yargılandığında üstün gelesin." [5] Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın doğruluğunu ortaya çıkarıyorsa, ne diyelim? Gazap gönderen Tanrı adaletsiz mi oluyor? İnsanca konuşuyorum. [6] Asla olmaz! Öyle olsaydı Tanrı dünyayı nasıl yargılardı? [7] Çünkü benim yalanım aracılığıyla Tanrı'nın gerçeği O'nun yüceliği için çoğalıyorsa, ben niçin hâlâ günahkâr olarak yargılanıyorum? [8] Neden, bazılarının bize iftira ederek söylediğimizi ileri sürdüğü gibi, "İyilik gelsin diye kötülük yapalım" demeyelim? Böyle diyenlerin mahkûm edilmesi adildir. [9] Öyleyse ne diyelim? Onlardan üstün müyüz? Kesinlikle hayır. Çünkü daha önce hem Yahudileri hem de Grekleri, hepsinin günah altında olmakla suçlamıştık. [10] Nitekim şöyle yazılmıştır: "Doğru olan yoktur, tek bir kişi bile yoktur. [11] Anlayan yoktur. Tanrı'yı arayan yoktur. [12] Hepsi yoldan sapmış, birlikte yararsız hâle gelmiştir. İyilik

yapan yoktur, bir kişi bile yoktur.” [13] “Boğazları açık bir mezardır. Dilleriyle hile yapmışlardır.” “Dudaklarının altında engerek zehiri vardır”; [14] “Ağızları lanet ve acılıkla doludur.” [15] “Ayakları kan dökmek için hızlıdır. [16] Yıkım ve sefalet onların yollarındadır. [17] Esenlik yolunu tanımamışlardır.” [18] “Gözlerinin önünde Tanrı korkusu yoktur.” [19] Şimdi biliyoruz ki, yasanın söylediği her şey, yasa altında olanlara söylenmiştir; öyle ki her ağız kapansın ve bütün dünya Tanrı'nın yargısı altına girsin. [20] Çünkü yasanın işleriyle hiçbir insan O'nun önünde aklanmayacaktır. Çünkü günahın bilgisi yasa aracılığıyla gelir. [21] Ama şimdi yasadan ayrı olarak Tanrı'nın doğruluğu açığa çıkmıştır; buna Yasa ve Peygamberler tanıklık eder. [22] Yani İsa Mesih'e iman aracılığıyla gelen Tanrı doğruluğu, iman eden herkes içindir. Çünkü hiçbir ayrım yoktur, [23] çünkü herkes günah işlemiştir ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kalmıştır; [24] Mesih İsa'da olan kurtuluş aracılığıyla, O'nun lütfuyla, karşılıksız olarak aklanırlar; [25] Tanrı O'nu, kanına iman aracılığıyla, kefaret kurbanı olarak sundu; bu da Tanrı'nın sabrında daha önce işlenmiş günahları cezasız bırakması nedeniyle kendi doğruluğunu göstermek içindi; [26] şimdiki zamanda kendi doğruluğunu göstermek için; öyle ki hem kendisi doğru olsun hem de İsa'ya iman edeni aklayan olsun. [27] Öyleyse övünme nerede kaldı? Dışlandı. Hangi yasayla? İşlerin yasasıyla mı? Hayır, iman yasasıyla. [28] Çünkü insanın, yasanın işleri olmaksızın, imanla aklandığını savunuyoruz. [29] Yoksa Tanrı yalnız Yahudilerin Tanrısı mıdır? Öteki ulusların da Tanrısı değil midir? Evet, öteki ulusların da Tanrısıdır, [30] çünkü sünnetlileri imanla, sünnetsizleri de iman aracılığıyla aklayacak olan tek bir Tanrı vardır. [31] Öyleyse iman aracılığıyla yasayı geçersiz mi kılıyoruz? Asla olmaz! Tam tersine, yasayı doğruluyoruz.

4

[1] Öyleyse bedensel atamız İbrahim için ne diyelim, ne bulmuştur? [2] Çünkü İbrahim işlerle aklanmış olsaydı, övünecek bir şeyi olurdu; ama Tanrı önünde değil. [3] Çünkü Kutsal Yazı ne diyor? “İbrahim Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk olarak sayıldı.” [4] Çalışan kişi için ücret lütuf olarak değil, bir borç olarak sayılır. [5] Ama çalışmayan, tanrısızı aklayana iman eden kişinin imanı doğruluk olarak sayılır. [6] Nitekim Davut da, Tanrı'nın işlerden bağımsız olarak doğruluk saydığı kişiyi mutlu ilan eder: [7] “Ne mutlu, suçları bağışlanmış, günahları örtülmüş olanlara!” [8] “Ne mutlu, Rab'bin asla günah saymayacağı adama!” [9] Öyleyse bu mutluluk yalnız sünnetlilere mi ilan ediliyor, yoksa sünnetsizlere de mi? Çünkü diyoruz ki, İbrahim'in imanı ona doğruluk olarak sayıldı. [10] Peki bu nasıl sayıldı? Sünnetliyken mi, sünnetsizken mi? Sünnetliyken değil, sünnetsizken. [11] İbrahim, sünnet işaretini, henüz sünnetsizken sahip olduğu imanın doğruluğuna mühür olarak aldı; öyle ki, sünnetsiz oldukları hâlde iman eden herkesin babası olsun ve böylece doğruluk onlara da sayılsın. [12] O, yalnızca sünnetli olanların değil, atamız İbrahim'in sünnetsizken sahip olduğu imanın izinden yürüyen sünnetlilerin de babasıdır. [13] Çünkü İbrahim'e ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi Yasa aracılığıyla değil, imandan gelen doğruluk aracılığıyla verildi. [14] Çünkü Yasa'ya bağlı olanlar mirasçı olacaksa, iman anlamsız kalır, vaat de geçersizleşir. [15] Çünkü Yasa gazap doğurur; Yasa'nın olmadığı yerde itaatsizlik de yoktur. [16] Bu nedenle vaat imana dayanır; öyle ki lütfa uygun olsun ve vaat bütün soy için güvence altında bulunsun; yalnız Yasa'ya bağlı olanlar için değil, İbrahim'in imanına sahip olanlar için de. Çünkü İbrahim hepimizin babasıdır. [17] Nitekim şöyle yazılmıştır: “Seni birçok ulusun babası kıldım.” Bu, onun iman ettiği Tanrı'nın önünde böyledir; Tanrı ölülere yaşam verir ve var olmayan şeyleri varmış gibi çağırır. [18] İbrahim, umut kalmadığı hâlde umutla iman etti; öyle ki, kendisine söylenmiş olan “Soyun işte böyle olacak” sözü uyarınca birçok ulusun babası olsun. [19] İmanı zayıflamadı; yaklaşık yüz yaşında olup artık gücü tükenmiş olan kendi bedenini ve Sara'nın ölü rahmini göz önünde bulundurmadı. [20] Yine de Tanrı'nın vaadine bakıp imansızlıkla sarsılmadı; tersine imanla güçlendi ve Tanrı'yı yücelterek, [21] Tanrı'nın vaat ettiğini yerine getirmeye de gücünün yeteceğinden tam anlamıyla emindi. [22] Bu yüzden bu da ona “doğruluk olarak sayıldı.” [23] Bunun ona sayıldığı yalnızca onun uğruna yazılmadı; [24] aynı zamanda bizim uğrumuza da yazıldı; ölümden Rabbimiz İsa'yı dirilten Tanrı'ya iman eden bizlere de

sayılacaktır. [25] İsa, suçlarımız için teslim edildi, aklanmamız için de diriltildi.

5

[1] Böylece imanla aklandığımıza göre, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'yla esenliğimiz var. [2] O'nun aracılığıyla, imanla, içinde durduğumuz bu lütfa eriştik. Tanrı'nın yüceliği umuduyla seviniyoruz. [3] Yalnız bununla da değil, sıkıntılarımızda da seviniyoruz; çünkü sıkıntının dayanma gücü oluşturduğunu biliyoruz. [4] Dayanma gücü sınanmış karakteri, sınanmış karakter de umudu oluşturur. [5] Umut da bizi hayal kırıklığına uğratmaz; çünkü bize verilmiş olan Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize döküldü. [6] Çünkü biz daha güçsüzken, Mesih tam zamanında tanrısızlar için öldü. [7] Çünkü doğru bir insan için birinin ölmesi pek zordur. Yine de doğru bir kişi için belki biri ölmeye cesaret edebilir. [8] Ama Tanrı, bize olan kendi sevgisini şununla gösteriyor: Biz daha günahkârken Mesih bizim için öldü. [9] Şimdi O'nun kanıyla aklandığımıza göre, O'nun aracılığıyla Tanrı'nın gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir. [10] Çünkü biz düşmanken bile Oğlu'nun ölümü aracılığıyla Tanrı'yla barıştırıldıysak, barıştırılmış olarak O'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir. [11] Yalnız bu kadar da değil, şimdi barıştırılmayı kendisi aracılığıyla aldığımız Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'da da seviniyoruz. [12] Bu nedenle, günah bir insan aracılığıyla dünyaya girdiği ve günah yoluyla ölüm geldiği gibi, ölüm de bütün insanlara yayıldı; çünkü hepsi günah işledi. [13] Çünkü yasadan önce de dünyada günah vardı; ama yasa olmayınca günah hesaba katılmaz. [14] Yine de ölüm, Âdem'den Musa'ya kadar, günahları Âdem'in itaatsizliğine benzemeyenler üzerinde bile egemenlik sürdü. Âdem gelecek olanın bir ön görüntüsüdür. [15] Ama karşılıksız armağan suç gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve bir tek insan olan İsa Mesih'in lütfuyla verilen armağan birçokları için çok daha bol oldu. [16] Armağan, günah işleyen tek kişinin durumu gibi değildir; çünkü yargı tek bir suçtan gelip mahkûmiyete götürdü, ama karşılıksız armağan birçok suçtan sonra gelip aklanmaya götürdü. [17] Çünkü bir kişinin suçu yüzünden ölüm, o bir kişi aracılığıyla egemenlik sürdüyse, lütfun ve doğruluk armağanının bolluğunu alanlar, bir tek kişi olan İsa Mesih aracılığıyla yaşamda çok daha çok egemenlik sürecektir. [18] Demek ki tek bir suçla bütün insanlar için mahkûmiyet geldiği gibi, tek bir doğruluk eylemiyle de bütün insanlar için yaşam veren aklanma geldi. [19] Çünkü bir tek insanın itaatsizliğiyle birçokları günahkâr kılındığı gibi, bir tek kişinin itaatiyle de birçokları doğru kılınacaktır. [20] Yasa da suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde lütuf çok daha bol oldu. [21] Öyle ki, günah ölüm aracılığıyla egemenlik sürdüğü gibi, lütuf da doğruluk aracılığıyla egemenlik sürerek Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşama götürsün.

6

[1] Öyleyse ne diyelim? Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim? [2] Asla olmaz! Günaha ölmüş olan biz, artık onun içinde nasıl yaşayabiliriz? [3] Yoksa Mesih İsa'ya vaftiz edilmiş olan hepimizin, onun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmiyor musunuz? [4] Böylece vaftiz aracılığıyla onunla birlikte ölüme gömüldük; öyle ki, Mesih Baba'nın yüceliği aracılığıyla ölümden nasıl diriltildiyse, biz de yeni yaşamda yürüyelim. [5] Çünkü onun ölümüne benzerlikte onunla birleşmişsek, dirilişine de ortak olacağız. [6] Şunu biliyoruz: günah bedeni etkisiz kılınsın ve artık günaha köle olmayalım diye, eski insanımız onunla birlikte çarmıha gerildi. [7] Çünkü ölmüş olan, günahtan özgür kılınmıştır. [8] Ama Mesih'le birlikte öldüysek, onunla birlikte de yaşayacağımıza inanıyoruz. [9] Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve artık ölmediğini biliyoruz. Ölüm artık onun üzerinde egemenlik sürmez! [10] Çünkü onun öldüğü ölümde, günaha karşı bir kez öldü; ama yaşadığı yaşamı Tanrı için yaşıyor. [11] Bunun gibi siz de kendinizi günah karşısında ölü, ama Rabbimiz Mesih İsa'da Tanrı için diri sayın. [12] Bu nedenle günah ölümlü bedeninizde egemenlik sürmesin; bedenin tutkularında ona itaat etmeyin. [13] Üyelerinizi

haksızlığın araçları olarak günaha sunmayın. Tersine, kendinizi ölümden dirilmiş kişiler olarak Tanrı'ya, üyelerinizi de doğruluğun araçları olarak Tanrı'ya sunun. 14 Çünkü günah sizin üzerinizde egemenlik kurmayacak. Çünkü siz yasanın altında değil, lütfun altındasınız. 15 Öyleyse ne diyelim? Yasanın altında değil de lütfun altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Asla olmaz! 16 İtaat etmek için kendinizi kime köle olarak sunarsanız, itaat ettiğiniz kişinin köleleri olduğunuzu bilmiyor musunuz? Bu, ya ölüme götüren günahın ya da doğruluğa götüren itaatin köleliğidir. 17 Ama Tanrı'ya şükürler olsun ki, siz bir zamanlar günahın köleleriydiniz; buna karşın teslim edildiğiniz o öğreti biçimine yürekten itaat ettiniz. 18 Günahtan özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz. 19 Bedensel zayıflığınız nedeniyle insanca konuşuyorum. Bir zamanlar üyelerinizi kirliliğe ve yasasızlık üstüne yasasızlığa köle olarak sunduğunuz gibi, şimdi de üyelerinizi kutsallaşma için doğruluğa köle olarak sunun. 20 Çünkü günahın köleleri olduğunuz zaman, doğruluk karşısında özgürdünüz. 21 Şimdi utandığınız o şeylerden o zaman ne meyve elde ettiniz? Çünkü o şeylerin sonu ölümdür. 22 Ama şimdi günahtan özgür kılınıp Tanrı'nın köleleri olduğunuza göre, meyveniz kutsallaşmadır, sonucu da sonsuz yaşamdır. 23 Çünkü günahın ücreti ölümdür, ama Tanrı'nın karşılıksız armağanı Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.

7

1 Yoksa bilmiyor musunuz kardeşler (çünkü yasayı bilenlere söylüyorum), yasa insan üzerinde ancak o yaşadığı sürece egemendir? 2 Çünkü evli kadın, kocası yaşadığı sürece yasa gereği kocasına bağlıdır; ama kocası ölürse, kocasına ilişkin yasadan çözülür. 3 Buna göre kadın, kocası yaşarken başka bir erkekle birleşirse zina etmiş sayılır. Ama kocası ölürse o yasadan özgürdür; artık başka bir erkekle birleşse de zina etmiş olmaz. 4 Bu yüzden kardeşlerim, siz de Mesih'in bedeni aracılığıyla yasaya karşı ölü kılındınız; öyle ki başkasına, ölümden dirilmiş olana bağlanasınız ve Tanrı için meyve veresiniz. 5 Çünkü benlikteyken, yasa aracılığıyla etkin olan günahlı tutkular organlarımızda işleyip ölüme meyve veriyordu. 6 Ama şimdi, bizi bağlı tutan şeye ölmüş olduğumuz için yasadan çözüldük; öyle ki yazının eskiliğinde değil, ruhun yeniliğinde kulluk edelim. 7 Öyleyse ne diyelim? Yasa günah mıdır? Asla! Ama yasa aracılığıyla olmasaydı günahı bilmezdim. Çünkü yasa, “Göz dikmeyeceksin” demeseydi, göz dikmenin ne olduğunu bilmezdim. 8 Ama günah, buyruk aracılığıyla fırsat bularak içimde her türlü göz dikme isteğini üretti. Çünkü yasa olmadan günah ölüdür. 9 Bir zamanlar yasa olmadan yaşıyordum; ama buyruk gelince günah canlandı, ben ise öldüm. 10 Yaşam için olan buyruğun bana ölüm getirdiğini gördüm. 11 Çünkü günah, buyruk aracılığıyla fırsat bularak beni aldattı ve onun aracılığıyla beni öldürdü. 12 Sonuç olarak yasa kutsaldır; buyruk da kutsal, doğru ve iyidir. 13 Öyleyse iyi olan şey bana ölüm mü oldu? Asla! Ama günah, günah olduğu ortaya çıksın diye iyi olan aracılığıyla bende ölümü işledi; öyle ki buyruk aracılığıyla günah son derece günahlı hale gelsin. 14 Çünkü biliyoruz ki yasa ruhsaldır; ama ben benliğe aitim, günaha satılmışım. 15 Ne yaptığımı anlamıyorum. Çünkü istediğimi yapmıyorum; nefret ettiğim şeyi yapıyorum. 16 Ama istemediğimi yapıyorsam, yasanın iyi olduğunu kabul etmiş olurum. 17 Öyleyse artık bunu yapan ben değilim, içimde yaşayan günahtır. 18 Çünkü biliyorum ki içimde, yani benliğimde, iyi olan hiçbir şey yaşamıyor. İstek bende var, ama iyi olanı yapamıyorum. 19 İstediğim iyiliği yapmıyorum; istemediğim kötülüğü ise yapıyorum. 20 İstemediğimi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değilim, içimde yaşayan günahtır. 21 Öyleyse şu yasayı görüyorum: iyilik yapmak istediğimde, kötülük yanı başımda bulunuyor. 22 Çünkü iç varlığıma göre Tanrı'nın yasasından hoşnutluk duyuyorum; 23 ama organlarımda başka bir yasa görüyorum; bu yasa aklımın yasasına karşı savaşıyor ve beni organlarımdaki günah yasasının tutsağı yapıyor. 24 Ne zavallı bir insanım! Beni bu ölüm getiren bedenden kim kurtaracak? 25 Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükrediyorum! Böylece ben, aklımla Tanrı'nın yasasına, benliğimle ise günahın yasasına kulluk ediyorum.

8

[1] Bu nedenle şimdi Mesih İsa'da olanlar için hiçbir mahkûmiyet yoktur; onlar benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşarlar. [2] Çünkü yaşam veren Ruh'un yasası, Mesih İsa'da beni günah ve ölüm yasasından özgür kıldı. [3] Çünkü yasanın, benlik yüzünden güçsüz kaldığı için yapamadığını Tanrı yaptı: Kendi Oğlu'nu günahlı benliğe benzer biçimde ve günah için göndererek, günahı benlikte mahkûm etti. [4] Öyle ki yasanın gereği, benliğe göre değil Ruh'a göre yaşayan bizlerde yerine gelsin. [5] Çünkü benliğe göre yaşayanlar benliğin şeylerini düşünürler; Ruh'a göre yaşayanlarsa Ruh'un şeylerini düşünürler. [6] Çünkü benlik zihniyeti ölümdür, Ruh zihniyetiyse yaşam ve esenliktir. [7] Çünkü benlik zihniyeti Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın yasasına boyun eğmez, zaten eğemez de. [8] Benlikte olanlar Tanrı'yı hoşnut edemez. [9] Ama Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, siz benlikte değil Ruh'ta yaşarsınız. Kim Mesih'in Ruhu'na sahip değilse, o Mesih'e ait değildir. [10] Ama Mesih içinizdeyse, beden günah yüzünden ölüdür, ruhsa doğruluk yüzünden yaşamdır. [11] İsa'yı ölümden diriltenin Ruhu içinizde yaşıyorsa, Mesih İsa'yı ölümden dirilten, içinizde yaşayan Ruhu aracılığıyla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir. [12] Öyleyse kardeşler, borçluyuz; ama benliğe göre yaşamak için benliğe borçlu değiliz. [13] Çünkü benliğe göre yaşarsanız öleceksiniz; ama Ruh aracılığıyla bedenin işlerini öldürürseniz yaşayacaksınız. [14] Çünkü Tanrı'nın Ruhu tarafından yönetilenlerin hepsi Tanrı'nın çocuklarıdır. [15] Çünkü siz yeniden korkuya götüren kölelik ruhunu almadınız; evlatlık Ruhu'nu aldınız. O'nun aracılığıyla, “Abba! Baba!” diye haykırıyoruz. [16] Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder; [17] çocuklarsak, mirasçıyız da: Tanrı'nın mirasçıları, Mesih'le ortak mirasçılarız; yeter ki O'nunla birlikte acı çekelim, O'nunla birlikte yüceltilelim de. [18] Çünkü kanaatimce şimdiki zamanın acıları, bize açıklanacak yücelikle kıyaslanmaya değmez. [19] Çünkü yaratılış, Tanrı çocuklarının açığa çıkmasını büyük bir özlemle bekliyor. [20] Çünkü yaratılış kendi isteğiyle değil, onu boşluğa teslim eden yüzünden boşluğa teslim edildi; ama bu umutla oldu: [21] öyle ki yaratılışın kendisi de çürüme köleliğinden kurtulup Tanrı çocuklarının yüceliğinin özgürlüğüne kavuşacak. [22] Çünkü biliyoruz ki bütün yaratılış şu ana dek birlikte inlemekte ve doğum sancısı çekmektedir. [23] Yalnız yaratılış değil, Ruh'un ilk ürünlerine sahip olan bizler de içimizde inliyoruz; evlatlığı, yani bedenimizin kurtarılmasını bekliyoruz. [24] Çünkü biz umutta kurtulduk; ama görülen umut, umut değildir. Çünkü kişi gördüğü bir şeyi neden umut etsin? [25] Ama görmediğimiz bir şeyi umuyorsak, onu sabırla bekleriz. [26] Aynı şekilde Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder; çünkü nasıl dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz. Ama Ruh'un kendisi, söze dökülemeyen iniltilerle bizim için aracılık eder. [27] Yürekleri araştıran, Ruh'un düşüncesinin ne olduğunu bilir; çünkü Ruh, kutsallar için Tanrı'ya göre aracılık eder. [28] Biliyoruz ki Tanrı'yı sevenler, O'nun amacına göre çağrılmış olanlar için her şey birlikte iyilik için işler. [29] Çünkü önceden bildiği kişileri, Oğlu'nun benzeyişine uysunlar diye önceden belirledi; öyle ki Oğlu birçok kardeş arasında ilk doğan olsun. [30] Önceden belirlediklerini de çağırdı; çağırdıklarını da akladı; akladıklarını da yüceltti. [31] Öyleyse bütün bunlara ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir? [32] Kendi Oğlu'nu esirgemeyip hepimiz için teslim eden, O'nunla birlikte bize her şeyi de karşılıksız vermez mi? [33] Tanrı'nın seçtiklerini kim suçlayabilir? Onları aklayan Tanrı'dır. [34] Mahkûm eden kim? Ölen, dahası diriltilen, Tanrı'nın sağında olan ve bizim için aracılık eden Mesih İsa'dır. [35] Bizi Mesih'in sevgisinden kim ayırabilir? Sıkıntı mı, darlık mı, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı? [36] Nitekim şöyle yazılmıştır: “Senin uğruna gün boyu öldürülüyoruz, kesime götürülen koyunlar gibi sayılıyoruz.” [37] Hayır, bütün bunlarda bizi seven aracılığıyla galiplerden üstünüz. [38] Çünkü eminim ki ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki şeyler, ne gelecek olanlar, ne güçler, [39] ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka herhangi bir şey, bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırabilecektir.

9

[1] Mesih'te gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum; vicdanım da Kutsal Ruh'ta bana tanıklık ediyor, [2] yüreğimde büyük bir keder, dinmek bilmeyen bir acı olduğunu söylüyorum. [3] Çünkü kardeşlerim, bedene

göre akrabalarım uğruna, kendim lanetlenip Mesih'ten ayrılmış olmayı dileyebilirdim. [4] Onlar İsraillilerdir; evlatlığa alınma, yücelik, antlaşmalar, Yasa'nın verilişi, tapınma hizmeti ve vaatler onlarındır. [5] Atalar onlarındır ve Mesih de bedene göre onlardan gelmiştir. O, her şeyin üzerinde olan, sonsuza dek kutsanmış Tanrı'dır. Amin. [6] Ama Tanrı'nın sözü boşa çıkmış değildir. Çünkü İsrail'den gelenlerin hepsi İsrail değildir. [7] İbrahim'in soyundan olmaları da hepsinin çocuk olduğu anlamına gelmez. Tersine, "Senin soyun İshak'ta çağrılacak" denmiştir. [8] Yani Tanrı'nın çocukları, bedene göre olan çocuklar değil; vaat çocukları soy sayılır. [9] Çünkü vaat sözü şudur: "Belirlenen zamanda geleceğim, Sara'nın bir oğlu olacak." [10] Yalnız bununla da kalmaz; Rebeka da atamız İshak'tan, bir tek adamdan gebe kaldı. [11] Çocuklar daha doğmadan, iyi ya da kötü hiçbir şey yapmamışken, Tanrı'nın seçime dayanan amacı, işlere değil çağırana bağlı olarak sürsün diye, [12] ona, "Büyük olan küçüğe hizmet edecek" denildi. [13] Nitekim şöyle yazılmıştır: "Yakup'u sevdim, Esav'dan nefret ettim." [14] Öyleyse ne diyelim? Tanrı'da haksızlık mı var? Asla! [15] Çünkü Musa'ya şöyle der: "Kime merhamet edersem ona merhamet edeceğim, kime acırsam ona acıyacağım." [16] Demek ki bu, isteyenin ya da koşanın değil, merhamet eden Tanrı'nındır. [17] Çünkü Kutsal Yazı Firavun'a şöyle der: "Seni tam bu amaçla ortaya çıkardım ki, gücümü sende göstereyim ve adım bütün yeryüzünde duyurulsun." [18] Demek ki Tanrı dilediğine merhamet eder, dilediğini de katılaştırır. [19] O zaman bana, "Öyleyse neden hâlâ kusur buluyor? Kim O'nun isteğine karşı koyabilir?" diyeceksin. [20] Ama ey insan, sen kimsin de Tanrı'ya karşılık veriyorsun? Biçim verilen şey, kendisine biçim verene, "Beni neden böyle yaptın?" der mi? [21] Yoksa çömlekçinin, aynı kil yığınından birini onurlu, ötekini bayağı kullanım için yapmak üzere kil üzerinde hakkı yok mu? [22] Ya Tanrı, gazabını göstermek ve gücünü bildirmek isteyerek, yıkıma hazırlanmış gazap kaplarına büyük sabırla katlandıysa, [23] ve yücelik için önceden hazırladığı merhamet kapları üzerinde yüceliğinin zenginliğini bildirmek istediyse? [24] Bizi de yalnız Yahudiler arasından değil, uluslar arasından da çağırdı. [25] Nitekim Hoşea'da da şöyle der: "Halkım olmayana 'halkım', sevilmeyene de 'sevilen' diyeceğim." [26] "Kendilerine, 'Siz halkım değilsiniz' denilen yerde, onlara 'yaşayan Tanrı'nın çocukları' denilecek." [27] Yeşaya da İsrail için haykırır: "İsrail oğullarının sayısı denizin kumu kadar olsa da, ancak geride kalanlar kurtulacak. [28] Çünkü Rab, yeryüzündeki işini doğrulukla eksiksiz ve çabucak bitirecek." [29] Yeşaya'nın daha önce söylediği gibi: "Orduların Rabbi bize bir soy bırakmamış olsaydı, Sodom gibi olurduk, Gomora'ya benzerdik." [30] Öyleyse ne diyelim? Doğruluğun peşinden gitmeyen uluslar doğruluğa kavuştu; bu, imandan gelen doğruluktur. [31] Ama doğruluk yasasının peşinden giden İsrail, o yasaya ulaşamadı. [32] Neden? Çünkü onu imanla değil, işlerle olurmuş gibi aradılar. Sürçme taşına takıldılar. [33] Nitekim şöyle yazılmıştır: "İşte, Siyon'a bir sürçme taşı ve bir tökezleme kayası koyuyorum. O'na iman eden utandırılmayacak."

10

[1] Kardeşler, yüreğimin dileği ve Tanrı'ya duam, İsrail'in kurtulması içindir. [2] Çünkü onlar için şuna tanıklık ederim: Tanrı için gayretleri var, ama bu gayret bilgiye dayanmıyor. [3] Çünkü Tanrı'nın doğruluğunu bilmedikleri ve kendi doğruluklarını kurmaya çalıştıkları için Tanrı'nın doğruluğuna boyun eğmediler. [4] Çünkü Mesih, iman eden herkesin doğruluğa kavuşması için Yasa'nın tamamlanmasıdır. [5] Musa, Yasa'dan gelen doğrulukla ilgili şöyle yazar: "Bunları yerine getiren, bunlarla yaşayacaktır." [6] Ama imandan gelen doğruluk şöyle der: "Yüreğinde, 'Göğe kim çıkacak?' deme" (yani Mesih'i aşağı indirmek için); [7] ya da, 'Dipsiz derinliklere kim inecek?' deme (yani Mesih'i ölüler arasından yukarı çıkarmak için). [8] Peki ne diyor? "Söz sana yakındır, ağzında ve yüreğindedir"; yani duyurduğumuz iman sözü budur: [9] Eğer ağzınla İsa'nın Rab olduğunu açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın. [10] Çünkü insan yürekle iman eder ve doğruluğa kavuşur; ağızla açıkça söyler ve kurtuluşa kavuşur. [11] Çünkü Kutsal Yazı şöyle der: "O'na iman eden hiç kimse hayal kırıklığına uğramayacak." [12] Çünkü Yahudi ile Grek arasında hiçbir fark yoktur; aynı Rab, herkesin Rabbi'dir ve kendisini çağıran herkese karşı cömerttir. [13] Çünkü, "Rab'bin adını

çağıran herkes kurtulacaktır.” [14] Öyleyse iman etmedikleri birini nasıl çağıracaklar? Duymadıkları birine nasıl iman edecekler? Duyuran biri olmadan nasıl duyacaklar? [15] Gönderilmeden nasıl duyuru yapacaklar? Yazılmış olduğu gibi: “Esenlik Müjdesi'ni duyuranların, iyi şeylerin sevindirici haberini getirenlerin ayakları ne güzeldir!” [16] Ama hepsi Müjde'ye kulak vermedi. Çünkü Yeşaya şöyle der: “Rab, bildirdiğimize kim iman etti?” [17] Demek ki iman duymaktan, duymak da Tanrı sözünden gelir. [18] Ama soruyorum: Duymadılar mı? Elbette duydular: “Sesleri bütün dünyaya, sözleri dünyanın uçlarına ulaştı.” [19] Yine soruyorum: İsrail bilmiyor muydu? Önce Musa şöyle der: “Ben sizi, ulus bile sayılmayan bir toplumla kıskandıracağım; anlayıştan yoksun bir ulusla sizi öfkelendireceğim.” [20] Yeşaya da büyük cesaretle şöyle der: “Beni aramayanlar tarafından bulundum. Beni sormayanlara kendimi gösterdim.” [21] Ama İsrail için şöyle der: “Söz dinlemeyen, karşı gelen bir halka bütün gün ellerimi uzattım.”

11

[1] Öyleyse soruyorum: Tanrı kendi halkını reddetti mi? Asla! Çünkü ben de bir İsrailliyim, İbrahim'in soyundan, Benyamin oymağındanım. [2] Tanrı önceden bildiği kendi halkını reddetmedi. Yoksa Kutsal Yazı'nın İlyas'la ilgili ne dediğini bilmiyor musunuz? İlyas'ın İsrail'e karşı Tanrı'ya nasıl yakardığını bilmez misiniz? [3] “Rab, senin peygamberlerini öldürdüler, sunaklarını yıktılar; bir tek ben kaldım, şimdi de canımı istiyorlar.” [4] Peki Tanrı ona ne karşılık verdi? “Kendim için Baal'ın önünde diz çökmemiş yedi bin kişi ayırdım.” [5] Aynı şekilde, şimdiki zamanda da lütfun seçimine göre bir kalıntı vardır. [6] Ama bu lütufla oluyorsa, artık işlerle değildir; yoksa lütuf artık lütuf olmaz. İşlerle oluyorsa da artık lütufla değildir; yoksa iş artık iş olmaz. [7] Öyleyse ne diyelim? İsrail'in aradığı şeyi İsrail elde edemedi; ama seçilmiş olanlar onu elde etti, geri kalanlarsa katılaştırıldı. [8] Nitekim şöyle yazılmıştır: “Tanrı onlara bugüne dek süren bir uyuşukluk ruhu, görmeyen gözler ve işitmeyen kulaklar verdi.” [9] Davut da şöyle der: “Sofraları kendilerine tuzak, kapan, tökezleme taşı ve karşılık olsun. [10] Gözleri kararsın da görmesinler; sırtlarını da sürekli eğ.” [11] Öyleyse soruyorum: Tökezlediler diye tamamen mi düştüler? Asla! Ama onların düşüşü yüzünden kurtuluş uluslara geldi; bu da onları kıskandırmak içindir. [12] Onların suçu dünya için zenginlik, eksilmeleri de uluslar için zenginlik olduysa, tamlığa erişmeleri ne büyük zenginlik olur! [13] Size, uluslardan olanlara sesleniyorum. Ben uluslara elçi olduğum için hizmetimi yüceltiyorum; [14] belki böylece kendi soyumdan olanları kıskandırır ve onların bazılarını kurtarabilirim. [15] Çünkü onların reddedilmesi dünyanın Tanrı'yla barışması olduysa, kabul edilmeleri ölümden gelen yaşamdan başka ne olacaktır? [16] İlk ürün kutsalsa, hamurun tamamı da kutsaldır. Kök kutsalsa, dallar da kutsaldır. [17] Ama dalların bazıları koparıldıysa ve sen, yabani bir zeytin dalı olduğun halde, onların arasına aşılanıp zeytin ağacının köküne ve bereketine ortak olduysan, [18] dallara karşı böbürlenme. Ama böbürlenirsen, kökü senin taşımadığını, kökün seni taşıdığını bil. [19] O zaman diyeceksin ki, “Ben aşılanayım diye dallar koparıldı.” [20] Doğru; onlar imansızlıkları yüzünden koparıldılar, sen ise imanla ayakta duruyorsun. Kibirlenme, kork; [21] çünkü Tanrı doğal dalları esirgemediyse, seni de esirgemeyecektir. [22] Öyleyse Tanrı'nın iyiliğini de sertliğini de gör. Düşenlere karşı sertlik, ama sana karşı Tanrı'nın iyiliği var; yeter ki O'nun iyiliğinde kal. Yoksa sen de kesilirsin. [23] Onlar da imansızlıkta kalmazlarsa yeniden aşılanacaklar; çünkü Tanrı'nın onları yeniden aşılamaya gücü yeter. [24] Çünkü sen doğası gereği yabani zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak iyi zeytin ağacına aşılandıysan, doğal dallar olan bunlar kendi zeytin ağaçlarına çok daha kolay aşılanacaktır. [25] Kardeşler, kendi gözünüzde bilge olmayasınız diye bu sırdan habersiz kalmanızı istemem: ulusların tam sayısı içeri girinceye dek İsrail'in bir kısmının üzerine katılık çökmüştür. [26] Böylece bütün İsrail kurtulacaktır. Nitekim şöyle yazılmıştır: “Kurtarıcı Siyon'dan gelecek, Yakup'tan tanrısızlığı uzaklaştıracak. [27] Günahlarını kaldıracağım zaman, onlarla yapacağım antlaşma budur.” [28] Müjde açısından sizin uğrunuza düşmandırlar; ama seçilmişlik açısından atalar uğruna sevilirler. [29] Çünkü Tanrı'nın armağanları ve çağrısı geri alınmaz. [30] Sizler bir zamanlar Tanrı'ya itaatsizlik ettiniz, ama şimdi onların itaatsizliği yüzünden merhamete kavuştunuz. [31] Aynı şekilde onlar da şimdi itaatsizlik

ettiler ki, size gösterilen merhamet sayesinde kendileri de merhamete kavuşsunlar. 32 Çünkü Tanrı hepsini itaatsizliğin içine kapattı ki, hepsine merhamet etsin. 33 Ah, Tanrı'nın bilgeliğinin ve bilgisinin zenginliği ne derindir! O'nun yargıları ne denli araştırılamaz, yolları ne denli izlenemezdir! 34 "Çünkü Rab'bin düşüncesini kim bildi? Ya da kim O'nun öğütçüsü oldu?" 35 "Ya da kim O'na önce bir şey verdi de karşılığı kendisine geri ödensin?" 36 Çünkü her şey O'ndandır, O'nun aracılığıyladır ve O'nadır. Sonsuza dek yücelik O'na olsun! Amin.

12

1 Bu nedenle kardeşler, Tanrı'nın merhametine dayanarak size yalvarıyorum: bedenlerinizi diri, kutsal ve Tanrı'yı hoşnut eden bir kurban olarak sunun; ruhsal hizmetiniz budur. 2 Bu dünyaya uymayın; tersine, düşüncenizin yenilenmesiyle değişin. Öyle ki Tanrı'nın iyi, hoşnut edici ve kusursuz isteğinin ne olduğunu ayırt edebilesiniz. 3 Bana bağışlanan lütufla aranızdaki herkese söylüyorum: hiç kimse kendini olması gerekenden daha yüksek görmesin; tersine, Tanrı'nın her birinize verdiği iman ölçüsüne göre sağduyulu biçimde düşünsün. 4 Çünkü tek bir bedende nasıl birçok üyemiz varsa ve bu üyelerin hepsi aynı işlevi görmüyorsa, 5 biz de çok olduğumuz halde Mesih'te tek bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz. 6 Bize bağışlanan lütfa göre farklı armağanlarımız var: peygamberlik armağanıysa, imanımızın ölçüsüne göre peygamberlik edelim; 7 hizmetse, kendimizi hizmete verelim; öğretmekse, öğretmeye verelim; 8 teşvik etmekse, teşvik etmeye. Bağışta bulunan cömertçe bağışlasın; yöneten gayretle yönetsin; merhamet gösteren sevinçle göstersin. 9 Sevginiz ikiyüzlü olmasın. Kötülükten tiksinin, iyiye sımsıkı sarılın. 10 Kardeşlik sevgisiyle birbirinize şefkat gösterin; onur vermekte birbirinizi geçmeye çalışın. 11 Gayrette gevşek olmayın; ruhta ateşli olun; Rab'be hizmet edin. 12 Umutla sevinin; sıkıntıya dayanın; kendinizi duaya verin. 13 Kutsalların ihtiyaçlarını karşılamaya katkıda bulunun; konukseverliğe önem verin. 14 Size zulmedenleri kutsayın; kutsayın, lanetlemeyin. 15 Sevinenlerle sevinin. Ağlayanlarla ağlayın. 16 Birbirinize karşı aynı düşüncede olun. Yüksek şeylere değil, alçakgönüllü olanlarla birlikte olun. Kendi gözünüzde bilge olmayın. 17 Kimseye kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. Bütün insanların gözünde onurlu sayılanı gözetin. 18 Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın. 19 Sevgili kardeşlerim, kendiniz öç almaya kalkışmayın; bunu Tanrı'nın gazabına bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Öç almak bana özgüdür, karşılığını ben veririm, diyor Rab." 20 Bunun için: "Düşmanın acıkmışsa onu doyur; susamışsa su ver; çünkü bunu yaparak onun başına kor ateş yığmış olursun." 21 Kötülüğe yenilmeyin, kötülüğü iyilikle yenin.

13

1 Herkes üstün yetkililere bağlı olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan hiçbir yetki yoktur; var olan yetkiler de Tanrı tarafından belirlenmiştir. 2 Bu nedenle yetkiye direnen, Tanrı'nın düzenlemesine karşı gelir; karşı gelenler de kendi üzerlerine yargı çekerler. 3 Çünkü yöneticiler iyi iş yapanlar için değil, kötü iş yapanlar için korku kaynağıdır. Yetkiden korkmamak mı istiyorsun? İyi olanı yap, o zaman ondan övgü görürsün. 4 Çünkü o, senin iyiliğin için Tanrı'nın hizmetkârıdır. Ama kötülük yaparsan kork. Çünkü kılıcı boş yere taşımıyor; o, kötülük yapana öfkeyi getiren, Tanrı'nın hizmetinde bir öç alıcıdır. 5 Bu yüzden yalnız öfke yüzünden değil, vicdan nedeniyle de bağlı olmanız gerekir. 6 Bunun için vergi de ödüyorsunuz; çünkü onlar kendilerini sürekli bu göreve veren, Tanrı'nın hizmetindeki görevlilerdir. 7 Herkese hakkını verin: vergi alana vergiyi, gümrük alana gümrüğü, saygı hak edene saygıyı, onur hak edene onuru verin. 8 Birbirinizi sevmekten başka kimseye hiçbir borcunuz olmasın. Çünkü komşusunu seven, Yasa'yı yerine getirmiştir. 9 Çünkü "Zina etmeyeceksin", "Öldürmeyeceksin", "Çalmayacaksın", "Göz dikmeyeceksin" ve başka hangi buyruk varsa, hepsi şu sözde toplanır: "Komşunu kendin gibi seveceksin." 10 Sevgi, komşuya kötülük yapmaz. Öyleyse sevgi, Yasa'nın yerine getirilmesidir. 11 Bunu da zamanı bilerek yapın: Artık uykudan uyanmanızın zamanı gelmiştir. Çünkü

kurtuluş şimdi bize, ilk iman ettiğimiz zamankinden daha yakındır. 12 Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. Öyleyse karanlığın işlerini üzerimizden atalım ve ışığın zırhını kuşanalım. 13 Gündüzde yürür gibi düzgün yaşayalım; sefahat ve sarhoşluk içinde, cinsel ahlaksızlık ve azgınlık içinde, çekişme ve kıskançlık içinde değil. 14 Ama Rab İsa Mesih'i kuşanın; bedenin tutkularını doyurmak için önlem almayın.

14

1 İmanı zayıf olanı kabul edin, ama fikir ayrılıkları üzerine tartışmak için değil. 2 Birinin imanı her şeyi yemesine yeter; imanı zayıf olansa yalnızca sebze yer. 3 Yiyen, yemeyeni hor görmesin; yemeyen de yiyeni yargılamasın, çünkü Tanrı onu kabul etmiştir. 4 Başkasının hizmetkârını yargılayan sen kimsin? O, kendi efendisinin karşısında ayakta durur ya da düşer. Evet, ayakta tutulacaktır; çünkü Tanrı'nın onu ayakta tutmaya gücü yeter. 5 Biri bir günü ötekinden daha önemli sayar, bir başkasıysa her günü aynı sayar. Herkes kendi düşüncesinde tam bir kanaate varsın. 6 Günü gözeten, onu Rab için gözetir; günü gözetmeyen de Rab için gözetmez. Yiyen, Rab için yer, çünkü Tanrı'ya şükreder; yemeyen de Rab için yemez ve Tanrı'ya şükreder. 7 Çünkü hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, hiçbirimiz de kendimiz için ölmeyiz. 8 Yaşarsak Rab için yaşarız, ölürsek Rab için ölürüz. Öyleyse yaşasak da ölsek de Rab'be aitiz. 9 Çünkü Mesih, hem ölülerin hem yaşayanların Rabbi olmak için öldü, dirildi ve yeniden yaşadı. 10 Peki sen, kardeşini niçin yargılıyorsun? Ya da sen, kardeşini niçin hor görüyorsun? Çünkü hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önünde duracağız. 11 Çünkü şöyle yazılmıştır: “‘Yaşadığım hakkı için,’ diyor Rab, ‘bana her diz çökecek, her dil Tanrı'yı açıkça kabul edecek.’” 12 Öyleyse her birimiz, kendi hesabını Tanrı'ya verecek. 13 Bu yüzden artık birbirimizi yargılamayalım; bunun yerine, hiç kimsenin kardeşinin yoluna bir tökezleme taşı ya da düşme sebebi koymamasına karar verin. 14 Rab İsa'da biliyorum ve eminim ki, hiçbir şey kendiliğinden kirli değildir; ama bir şeyi kirli sayan kişi için, o şey kirlidir. 15 Ama kardeşin, yediğin bir şey yüzünden üzülüyorsa, artık sevgi yolunda yürümüyorsun demektir. Mesih'in uğruna öldüğü kişiyi, yediğin şeyle mahvetme. 16 Öyleyse sizde iyi olan şey kötülenmesin. 17 Çünkü Tanrı'nın Egemenliği yiyip içmek değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir. 18 Çünkü bu konularda Mesih'e hizmet eden, Tanrı'nın kabul ettiği ve insanların da onayladığı kişidir. 19 Öyleyse esenliğe hizmet eden şeylerin ve birbirimizi güçlendiren şeylerin ardından gidelim. 20 Yemek uğruna Tanrı'nın işini yıkma. Gerçekten her şey temizdir, ama yiyerek tökezlemeye yol açan kişi için bu kötüdür. 21 Et yememek, şarap içmemek ve kardeşinin tökezlediği, gücendiği ya da zayıf düştüğü hiçbir şeyi yapmamak iyidir. 22 İmanın var mı? Onu Tanrı'nın önünde kendine sakla. Onayladığı şeyde kendini yargılamayan kişiye ne mutlu. 23 Ama kuşkulanan kişi yerse mahkûm olur, çünkü bu imandan kaynaklanmaz; imandan kaynaklanmayan her şey günahtır. Sizi, benim Müjdem'e ve İsa Mesih duyurusuna göre, uzun çağlar boyunca saklı tutulmuş ama şimdi açıklanmış olan sırrın vahyine göre, peygamberlerin yazıları aracılığıyla sonsuz Tanrı'nın buyruğu uyarınca bütün uluslara iman itaati için bildirilen bu gerçeğe göre güçlendirmeye gücü yeten tek bilge Tanrı'ya, İsa Mesih aracılığıyla sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

15

1 Güçlü olan bizler, güçsüzlerin zayıflıklarını yüklenmeli, kendimizi hoşnut etmemeliyiz. 2 Her birimiz komşusunu, iyiliği için, onu geliştirecek biçimde hoşnut etsin. 3 Çünkü Mesih bile kendini hoşnut etmedi. Tersine, yazılmış olduğu gibi: “Sana hakaret edenlerin hakaretleri benim üzerime düştü.” 4 Çünkü önceden yazılmış olan ne varsa, bizim öğrenmemiz için yazıldı; öyle ki Kutsal Yazılar aracılığıyla gelen sabır ve cesaretle umudumuz olsun. 5 Sabır ve cesaret Tanrısı, Mesih İsa'ya uygun olarak birbirinizle aynı düşüncede olmanızı sağlasın; 6 öyle ki, tek yürekle ve tek ağızdan Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'nı yüceltesiniz. 7 Bunun için, Mesih sizi kabul ettiği gibi, siz de Tanrı'nın yüceliği için birbirinizi kabul edin. 8 Şunu söylüyorum: Mesih, Tanrı'nın gerçeği uğruna sünnetlilerin hizmetkârı

oldu; öyle ki atalara verilen vaatleri doğrulasın, [9] ve uluslar da Tanrı'yı merhametinden ötürü yüceltsinler diye. Yazılmış olduğu gibi: “Bunun için uluslar arasında sana övgüler sunacağım, adına ilahiler söyleyeceğim.” [10] Yine diyor: “Ey uluslar, O'nun halkıyla birlikte sevinin.” [11] Yine: “Ey bütün uluslar, RAB'be övgüler sunun! Bütün halklar O'na övgüler sunsun.” [12] Yine Yeşaya diyor ki: “İşay'ın kökü olacak; uluslara egemen olmak üzere ortaya kalkacak olan O'dur. Uluslar O'na umut bağlayacak.” [13] Umut Tanrısı, imanınızda sizi tam bir sevinç ve esenlikle doldursun; öyle ki Kutsal Ruh'un gücüyle umutta zenginleşesiniz. [14] Kardeşlerim, ben de sizin iyilikle dolu, her bilgiyle donanmış ve başkalarını da uyarabilecek durumda olduğunuza ikna oldum. [15] Yine de Tanrı'nın bana verdiği lütuf sayesinde, size bazı bakımlardan daha cesur bir dille, hatırlatmak amacıyla yazıyorum, [16] öyle ki uluslar için Mesih İsa'nın hizmetkârı olayım; Tanrı'nın Müjdesi'nde kâhinlik hizmeti göreyim ki uluslar, Kutsal Ruh'la kutsanmış, kabul edilebilir bir sunu olsun. [17] Bu nedenle Tanrı'ya ilişkin konularda Mesih İsa'da övünebilirim. [18] Çünkü ulusların itaati için, Mesih'in benim aracılığımla sözle ve eylemle yaptıklarından başka herhangi bir şeyden söz etmeye cesaret edemem. [19] Bunu belirtilerin ve harikaların gücüyle, Tanrı'nın Ruhu'nun gücüyle yaptım; öyle ki Yeruşalim'den başlayıp çevresinden İlirya'ya kadar Mesih'in Müjdesi'ni tam olarak duyurdum. [20] evet, amacım Müjde'yi Mesih'in adının daha önce anılmadığı yerlerde duyurmaktı; öyle ki başkasının attığı temel üzerine inşa etmeyeyim. [21] Ama yazılmış olduğu gibi: “O'nunla ilgili haber ulaşmamış olanlar görecek. Duymamış olanlar anlayacak.” [22] Bu yüzden size gelmem defalarca engellendi, [23] ama şimdi bu bölgelerde artık hizmet edecek yerim kalmadığına ve yıllardır size gelmeyi özlediğime göre, [24] İspanya'ya giderken size uğrayacağım. Çünkü yolculuğum sırasında sizi görmeyi ve önce bir süre sizlerle birlikte olmanın tadını çıkardıktan sonra, oraya giden yolda sizin yardımınızla yoluma devam etmeyi umuyorum. [25] Ama şimdi kutsallara hizmet etmek üzere Yeruşalim'e gidiyorum. [26] Çünkü Makedonya ve Ahaya, Yeruşalim'deki kutsallar arasındaki yoksullar için bir bağış yapmayı uygun gördüler. [27] Evet, bunu uygun gördüler; gerçekten de onlara borçlular. Çünkü uluslar onların ruhsal nimetlerine ortak olduysa, maddi şeylerle de onlara hizmet etmeleri gerekir. [28] Bu işi tamamlayıp bu meyveyi güvenle onlara teslim ettikten sonra, sizin yolunuzdan İspanya'ya gideceğim. [29] Biliyorum ki, size geldiğimde, Mesih'in Müjdesi'nin bereketinin doluluğuyla geleceğim. [30] Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla ve Ruh'un sevgisi uğruna size yalvarıyorum: benim için Tanrı'ya ettiğiniz dualarda benimle birlikte mücadele edin; [31] öyle ki Yahudiye'de itaatsizlik edenlerden kurtulayım ve Yeruşalim için yaptığım hizmet kutsallarca kabul görsün; [32] böylece Tanrı'nın isteğiyle size sevinç içinde gelip sizinle birlikte dinlenebileyim. [33] Esenlik Tanrısı hepinizle birlikte olsun. Amin.

16

[1] Kardeşimiz Foybi'yi size tavsiye ediyorum; kendisi Kenhere'deki kilisenin bir hizmetkârıdır. [2] Onu Rab'de, kutsallara yaraşır biçimde kabul edin; sizden ihtiyacı olan her konuda ona yardımcı olun. Çünkü o da birçok kişiye, hatta bana bile yardımcı oldu. [3] Mesih İsa'daki emektaşlarım Priska'yla Akvila'ya selam söyleyin. [4] Onlar benim canım için kendi boyunlarını ortaya koydular. Onlara yalnız ben değil, ulusların bütün kiliseleri de şükran duyuyor. [5] Evlerindeki kiliseye selam söyleyin. Ahaya'nın Mesih için ilk ürünü olan sevgili Epenetus'a selam söyleyin. [6] Bizim için çok emek veren Meryem'e selam söyleyin. [7] Akrabalarım ve hapishane arkadaşlarım Andronikus'la Yunya'ya selam söyleyin. Bunlar elçiler arasında tanınmış kişilerdir ve benden önce Mesih'teydiler. [8] Rab'de sevgili Amplias'a selam söyleyin. [9] Mesih'teki emektaşımız Urbanus'a ve sevgili Stahis'e selam söyleyin. [10] Mesih'te onaylanmış Apellis'e selam söyleyin. Aristobulus'un ev halkından olanlara da selam söyleyin. [11] Akrabam Hirodion'a selam söyleyin. Narkissus'un ev halkından Rab'de olanlara selam söyleyin. [12] Rab'de emek veren Trifena'yla Trifosa'ya selam söyleyin. Rab'de çok emek veren sevgili Persis'e selam söyleyin. [13] Rab'de seçilmiş olan Rufus'a ve onun annesine, benim de anneme, selam söyleyin. [14] Asinkritus'a, Flegon'a, Hermes'e, Patrobas'a, Hermas'a ve onlarla birlikte olan kardeşlere selam

söyleyin. [15] Filologus'a, Yulya'ya, Nereus'a ve kız kardeşine, Olimpas'a ve onlarla birlikte olan bütün kutsallara selam söyleyin. [16] Birbirinizi kutsal bir öpücükle selamlayın. Mesih'in kiliseleri size selam gönderiyor. [17] Kardeşler, size yalvarıyorum: öğrendiğiniz öğretiye aykırı olarak ayrılıklar ve sürçme nedenleri çıkaran kişilere dikkat edin, onlardan uzak durun. [18] Çünkü böyleleri Rabbimiz İsa Mesih'e değil, kendi karınlarına hizmet ederler; tatlı ve övücü sözlerle saf kişilerin yüreklerini aldatırlar. [19] İtaatiniz herkesçe duyuldu; bu yüzden sizin için seviniyorum. Ama iyi olan konusunda bilge, kötü olan konusunda ise saf olmanızı istiyorum. [20] Esenlik veren Tanrı, Şeytan'ı ayaklarınızın altında kısa sürede ezecektir. Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu sizinle olsun. [21] Emektaşım Timoteos size selam gönderiyor; akrabalarım Lukius, Yason ve Sosipater de öyle. [22] Bu mektubu yazan ben Tertius, Rab'de size selam gönderiyorum. [23] Beni ve bütün kiliseyi konuk eden Gayus size selam gönderiyor. Kentin haznedarı Erastus ve kardeş Kuartus da size selam gönderiyor. [24] Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu hepinizle olsun! Amin.

1. Korintliler

1

[1] Tanrı'nın isteğiyle İsa Mesih'in elçisi olmaya
çağrılmış olan Pavlus ve kardeşimiz Sostenis'ten, [2]
Korint'teki Tanrı'nın kilisesine, Mesih İsa'da kutsal
kılınmış ve kutsal olmaya çağrılmış olanlara; her
yerde, gerek onların bulunduğu yerde gerek bizim
bulunduğumuz yerde, Rabbimiz İsa Mesih'in adını
ananların hepsine: [3] Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa
Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun. [4] Mesih İsa'da
size verilmiş olan Tanrı lütfu için Tanrım'a sizinle
ilgili her zaman şükrediyorum; [5] çünkü O'nda her
bakımdan, her sözde ve her bilgide zengin kılındınız;
[6] nitekim Mesih'le ilgili tanıklık sizde doğrulandı; [7]
öyle ki hiçbir ruhsal armağanda eksiğiniz yok;
Rabbimiz İsa Mesih'in görünmesini bekliyorsunuz; [8]
Rabbimiz İsa Mesih'in gününde kusursuz olmanız
için O sizi sonuna kadar da sağlam tutacaktır. [9]
Kendisi'nin Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le paydaşlığa
çağrıldığınız Tanrı sadıktır. [10] Kardeşler, Rabbimiz
İsa Mesih'in adıyla size yalvarıyorum: hepiniz aynı
şeyi söyleyin ve aranızda bölünmeler olmasın; aynı
düşüncede ve aynı yargıda birleşmiş olun. [11] Çünkü
kardeşlerim, Kloe'nin ev halkından olanlar bana
sizinle ilgili şunu bildirdi: aranızda çekişmeler
varmış. [12] Şunu demek istiyorum: Her biriniz, "Ben
Pavlus'un izinden gidiyorum", "Ben Apollos'un
izinden gidiyorum", "Ben Kefas'ın izinden
gidiyorum", "Ben de Mesih'in izinden gidiyorum"
diyor. [13] Mesih bölündü mü? Pavlus sizin için
çarmıha gerildi mi? Ya da Pavlus'un adına mı vaftiz
edildiniz? [14] Krispus ve Gayus dışında hiçbirinizi
vaftiz etmediğim için Tanrı'ya şükrediyorum, [15] öyle
ki hiç kimse benim kendi adıma vaftiz ettiğimi
söylemesin. [16] (İstefanas'ın ev halkını da vaftiz ettim;
bunlardan başka birini vaftiz edip etmediğimi
bilmiyorum.) [17] Çünkü Mesih beni vaftiz etmeye
değil, Müjde'yi duyurmaya gönderdi; bunu sözlerin
bilgeliğiyle değil, Mesih'in çarmıhı etkisiz kılınmasın
diye yaptı. [18] Çünkü çarmıh sözü mahvolanlar için
akılsızlıktır, ama kurtulmakta olan bizler için
Tanrı'nın gücüdür. [19] Çünkü şöyle yazılmıştır:
"Bilgelerin bilgeliğini yok edeceğim, anlayışlıların
anlayışını hiçe indireceğim." [20] Bilge kişi nerede? Din
bilgini nerede? Bu çağın tartışmacısı nerede? Tanrı,
dünyanın bilgeliğini akılsızlığa çevirmedi mi? [21]
Çünkü dünya Tanrı'yı, Tanrı'nın bilgeliği içinde kendi
bilgeliğiyle tanımadı; bu yüzden Tanrı, iman edenleri
duyurulan bildirinin akılsızlığı aracılığıyla
kurtarmayı uygun gördü. [22] Çünkü Yahudiler
belirtiler ister, Greklerse bilgelik arar. [23] Ama biz
çarmıha gerilmiş Mesih'i duyuruyoruz; bu, Yahudiler
için sürçme nedenidir, Grekler içinse akılsızlıktır. [24]
Ama çağrılmış olanlar için, ister Yahudi ister Grek
olsun, Mesih Tanrı'nın gücü ve Tanrı'nın bilgeliğidir.
[25] Çünkü Tanrı'nın akılsızlığı insanlardan daha
bilgedir ve Tanrı'nın zayıflığı insanlardan daha
güçlüdür. [26] Kardeşler, kendi çağrılışınızı
görüyorsunuz: insan ölçülerine göre bilge olanlar çok
değildi, güçlü olanlar çok değildi, soylu olanlar çok
değildi. [27] Ama Tanrı bilgeleri utandırmak için
dünyanın akılsız şeylerini seçti. Güçlü olanları
utandırmak için de dünyanın zayıf şeylerini seçti. [28]
Tanrı, var olanları hiçe indirmek için dünyanın aşağı
görülen şeylerini, hor görülen şeylerini, var olmayan
şeylerini seçti. [29] Öyle ki hiçbir insan Tanrı'nın
önünde övünmesin. [30] Ama siz O'nun sayesindesiniz
ve Mesih İsa'dasınız. Mesih, Tanrı'dan bize bilgelik,
doğruluk, kutsallık ve kurtuluş oldu. [31] Öyle ki
yazılmış olduğu gibi, "Övünen, Rab'de övünsün."

2

[1] Kardeşler, yanınıza geldiğimde, Tanrı'nın tanıklığını
size bildirirken üstün söz ustalığı ya da bilgelikle
gelmedim. [2] Çünkü aranızdayken, çarmıha gerilmiş
İsa Mesih'ten başka hiçbir şey bilmemeye karar
vermiştim. [3] Yanınızda zayıflık, korku ve büyük
titreme içinde bulundum. [4] Sözüm ve bildirdiğim
mesaj, insan bilgeliğinin ikna edici sözleriyle değil,
Ruh'un ve gücün gösterisiyle oldu; [5] öyle ki imanınız
insan bilgeliğine değil, Tanrı'nın gücüne dayansın. [6]
Bununla birlikte, olgun kişiler arasında bilgelikten
söz ediyoruz; ama bu, ne bu çağın bilgeliğidir ne de
etkisini yitirmekte olan bu çağın yöneticilerinin

bilgeliğidir. [7] Ama biz, bir sır olarak Tanrı'nın bilgeliğinden söz ediyoruz; bu, gizli kalmış, Tanrı'nın çağlardan önce yüceliğimiz için önceden belirlediği bilgeliktir. [8] Bu çağın yöneticilerinden hiçbiri bunu tanımadı. Çünkü tanımış olsalardı, yüceliğin Rabbi'ni çarmıha germezlerdi. [9] Ama yazılmış olduğu gibi: “Gözün görmediği, kulağın duymadığı, insanın yüreğine girmemiş olan şeyleri, Tanrı kendisini sevenler için hazırladı.” [10] Ama Tanrı bunları bize Ruh aracılığıyla açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi, evet, Tanrı'nın derinliklerini araştırır. [11] İnsanlar arasında, bir insana ait şeyleri o insanın içindeki ruhtan başka kim bilebilir? Aynı şekilde, Tanrı'ya ait şeyleri de Tanrı'nın Ruhu'ndan başkası bilemez. [12] Bizse dünyanın ruhunu değil, Tanrı'dan gelen Ruh'u aldık; öyle ki Tanrı'nın bize karşılıksız verdiği şeyleri bilelim. [13] Bunları da insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle değil, Kutsal Ruh'un öğrettiği sözlerle, ruhsal şeyleri ruhsal şeylerle açıklayarak söylüyoruz. [14] Doğal insan, Tanrı'nın Ruhu'na ait şeyleri kabul etmez; çünkü bunlar ona göre akılsızlıktır. Onları bilemez, çünkü bunlar ruhsal olarak ayırt edilir. [15] Ama ruhsal kişi her şeyi ayırt eder, kendisi ise hiç kimse tarafından yargılanmaz. [16] “Rab'bin düşüncesini kim bildi ki O'na yol göstersin?” Ama bizde Mesih'in düşüncesi vardır.

3

[1] Kardeşler, size ruhsal kişilere konuşur gibi değil, benliğe bağlı kişilere, Mesih'te bebeklere konuşur gibi konuştum. [2] Sizi katı yiyecekle değil, sütle besledim; çünkü henüz hazır değildiniz. Aslında şimdi bile hazır değilsiniz, [3] çünkü hâlâ benliğe düşkünsünüz. Aranızda kıskançlık, çekişme ve bölünmeler varken, benliğe düşkün değil misiniz, insanlar gibi yaşamıyor musunuz? [4] Çünkü biri, “Ben Pavlus'u izliyorum,”, başkası da, “Ben Apollos'u izliyorum,” dediğinde, benliğe düşkün değil misiniz? [5] Öyleyse Apollos kimdir, Pavlus kimdir? Onlar, aracılıklarıyla iman ettiğiniz hizmetkârlardır; her biri de Rab'bin kendisine verdiği görevi yapmıştır. [6] Ben diktim, Apollos suladı; ama büyümeyi Tanrı verdi. [7] Böylece ne diken bir şeydir, ne sulayan; büyümeyi veren Tanrı'dır. [8] Diken de sulayan da birdir; ama her biri kendi emeğine göre kendi ödülünü alacaktır. [9] Çünkü biz Tanrı'nın emektaşlarıyız. Siz Tanrı'nın tarlası, Tanrı'nın binasısınız. [10] Bana verilen Tanrı lütfuna göre, bilge bir usta yapıcı gibi temel attım, bir başkası da onun üzerine inşa ediyor. Ama herkes üzerine nasıl inşa ettiğine dikkat etsin. [11] Çünkü kimse, atılmış olandan başka bir temel atamaz; o temel de İsa Mesih'tir. [12] Ama biri bu temelin üzerine altın, gümüş, değerli taşlar, odun, ot ya da samanla inşa ederse, [13] herkesin yaptığı iş açığa çıkacaktır. Çünkü o Gün bunu belli edecektir; çünkü ateşle açığa vurulacaktır. Ateş de her birinin yaptığı işin ne türden olduğunu sınayacaktır. [14] Bir kimsenin onun üzerine inşa ettiği iş ayakta kalırsa, ödül alacaktır. [15] Bir kimsenin işi yanarsa, zarara uğrayacaktır; ama kendisi kurtulacaktır, yine de ateşin içinden geçercesine. [16] Tanrı'nın tapınağı olduğunuzu ve Tanrı'nın Ruhu'nun sizde yaşadığını bilmiyor musunuz? [17] Kim Tanrı'nın tapınağını yıkarsa, Tanrı da onu yıkacaktır; çünkü Tanrı'nın tapınağı kutsaldır ve o tapınak sizsiniz. [18] Kimse kendini aldatmasın. Aranızda biri bu çağda kendini bilge sanıyorsa, bilge olmak için akılsız olsun. [19] Çünkü bu dünyanın bilgeliği Tanrı katında akılsızlıktır. Nitekim şöyle yazılmıştır: “O, bilgeleri kendi kurnazlıklarıyla yakalar.” [20] Ve yine: “Rab, bilgelerin düşüncelerinin boş olduğunu bilir.” [21] Bu yüzden kimse insanlarla övünmesin. Çünkü her şey sizindir, [22] ister Pavlus, ister Apollos, ister Petrus, ister dünya, ister yaşam, ister ölüm, ister şimdiki şeyler, ister gelecek şeyler olsun. Hepsi sizindir, [23] siz Mesih'insiniz, Mesih de Tanrı'nındır.

4

[1] Öyleyse insanlar bizi Mesih'in hizmetkârları ve Tanrı'nın sırlarının kâhyaları olarak görsün. [2] Kâhyalardan beklenen de güvenilir çıkmalarıdır. [3] Ama benim için sizin ya da insan yargısının beni yargılaması çok küçük bir şeydir. Hatta ben kendi kendimi de yargılamıyorum. [4] Kendimde bir suç bilmiyorum, ama bu beni aklamaz; beni yargılayan Rab'dir. [5] Bu nedenle vakti gelmeden, Rab gelinceye dek hiçbir şey yargılamayın. O, karanlığın gizlediklerini aydınlığa çıkaracak, yüreklerin

amaçlarını açığa vuracaktır. O zaman herkes Tanrı'dan övgüsünü alacaktır. [6] Kardeşler, bütün bunları sizin yararınıza olsun diye örnek olarak kendime ve Apollos'a uyguladım. Öyle ki bizden, “yazılanların ötesine geçmeyin” ilkesini öğrenesiniz ve hiçbiriniz birine karşı öteki için böbürlenmeyesiniz. [7] Çünkü seni başkalarından farklı kılan kim? Sahip olup da almadığın ne var? Madem aldın, niçin almamış gibi övünüyorsun? [8] Zaten doymuş durumdasınız. Zaten zengin oldunuz. Bizsiz saltanat sürmeye başladınız. Keşke gerçekten saltanat sürseydiniz de biz de sizinle birlikte saltanat sürebilseydik. [9] Çünkü bana kalırsa Tanrı biz elçileri en sona koydu, ölüme mahkûm edilmiş adamlar gibi sergiledi. Çünkü dünyaya da, meleklere de, insanlara da bir seyirlik olduk. [10] Biz Mesih uğruna akılsızız, ama siz Mesih'te akıllısınız. Biz güçsüzüz, siz güçlüsünüz. Siz saygınsınız, bizse aşağılanıyoruz. [11] Şu ana kadar açız, susuzuz, üstümüz başımız yok, dövülüyoruz ve kalacak belirli bir yerimiz yok. [12] Kendi ellerimizle çalışıp emek veriyoruz. Bize lanet edildiğinde kutsuyoruz. Zulüm görünce dayanıyoruz. [13] Bize kara çalındığında yumuşaklıkla karşılık veriyoruz. Şu ana kadar dünyanın süprüntüsü, herkesin silip attığı kiri gibi olduk. [14] Bunları sizi utandırmak için değil, sevgili çocuklarım olarak sizi uyarmak için yazıyorum. [15] Çünkü Mesih'te on binlerce eğiticiniz olsa da çok babanız yoktur. Çünkü Müjde aracılığıyla Mesih İsa'da sizin babanız oldum. [16] Bu nedenle size yalvarıyorum: beni örnek alın. [17] Bunun için Rab'de sevgili ve güvenilir çocuğum olan Timoteos'u size gönderdim. O, her yerde her kilisede öğrettiğim gibi, Mesih'teki yollarımı size hatırlatacaktır. [18] Bazıları, sanki yanınıza gelmeyecekmişim gibi böbürleniyor. [19] Ama Rab dilerse yakında yanınıza geleceğim. O zaman böbürlenenlerin sözünü değil, gücünü anlayacağım. [20] Çünkü Tanrı'nın Egemenliği sözde değil, güçtedir. [21] Ne istiyorsunuz? Yanınıza değnekle mi geleyim, yoksa sevgi ve yumuşak bir ruhla mı?

5

[1] Aranızda cinsel ahlaksızlık olduğu, hem de uluslar arasında bile adı anılmayan türden bir cinsel ahlaksızlık bulunduğu bildiriliyor: içinizden biri babasının karısını almış. [2] Siz ise kibirleniyorsunuz. Oysa yas tutmanız ve bunu yapan kişinin aranızdan çıkarılması gerekmez miydi? [3] Ben bedence aranızda olmasam da ruhça aranızdayım; sanki aranızdaymışım gibi, bunu yapan kişi hakkında hükmümü çoktan verdim. [4] Siz toplandığınızda, benim ruhum da sizinle birlikteyken, Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla ve Rabbimiz İsa Mesih'in gücüyle, [5] böyle birini bedenin yok edilmesi için Şeytan'a teslim edin ki ruhu Rab İsa'nın gününde kurtulsun. [6] Övünmeniz iyi değil. Azıcık mayanın bütün hamuru mayaladığını bilmiyor musunuz? [7] Eski mayayı temizleyin ki, mayasız olduğunuz gibi yeni bir hamur olasınız. Çünkü Fısıh kurbanımız Mesih, bizim yerimize kurban edildi. [8] Bunun için bayramı eski mayayla, kötülük ve fenalık mayasıyla değil, içtenlik ve gerçeğin mayasız ekmeğiyle kutlayalım. [9] Mektubumda size cinsel ahlaksızlık yaşayanlarla bir arada olmamanızı yazdım. [10] Bununla bu dünyanın cinsel ahlaksızlık yaşayanlarını, açgözlülerini, sömürücülerini ya da putperestlerini kesinlikle kastetmedim; yoksa dünyadan çıkmanız gerekirdi. [11] Ama şimdi size şunu yazıyorum: kardeş denilen biri cinsel ahlaksızlık yaşıyorsa, açgözlüyse, putperestse, sövüp sayansa, ayyaşsa ya da sömürücüyse, onunla bir arada olmayın. Böyle biriyle yemek bile yemeyin. [12] Çünkü dışarıdakileri yargılamak bana mı düşer? İçeride olanları siz yargılamıyor musunuz? [13] Dışarıda olanları Tanrı yargılar. “Kötü kişiyi aranızdan çıkarın.”

6

[1] İçinizden biri, bir başkasıyla bir anlaşmazlığı olduğunda, kutsalların önüne değil de haksızların önüne dava götürmeye nasıl cesaret eder? [2] Kutsalların dünyayı yargılayacağını bilmiyor musunuz? Dünya sizin tarafınızdan yargılanacaksa, en küçük meseleleri yargılamaya layık değil misiniz? [3] Melekleri yargılayacağımızı bilmiyor musunuz? Öyleyse bu yaşama ilişkin konuları elbette yargılarız. [4] Öyleyse bu yaşama ilişkin konularda yargı vermeniz gerektiğinde, kilisede değersiz sayılanları mı yargıç

yapıyorsunuz? [5] Bunu sizi utandırmak için söylüyorum. Aranızda, kardeşleri arasında karar verebilecek tek bir bilge kişi bile yok mu? [6] Ama kardeş kardeşe karşı dava açıyor, üstelik bunu imansızların önünde yapıyor! [7] Birbirinizle davalaşmanız zaten başlı başına sizin için bir kusurdur. Neden haksızlığa uğramayı yeğlemiyorsunuz? Neden dolandırılmayı yeğlemiyorsunuz? [8] Ama siz kendiniz haksızlık ediyor, başkalarını aldatıyorsunuz; hem de kardeşlerinizi. [9] Yoksa haksızların Tanrı'nın Egemenliği'ni miras almayacağını bilmiyor musunuz? Aldanmayın. Ne cinsel ahlaksızlık yapanlar, ne putperestler, ne zina edenler, ne erkek fahişeler, ne erkeklerle yatanlar, [10] ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne ayyaşlar, ne sövüp sayanlar, ne zorbalıkla alanlar Tanrı'nın Egemenliği'ni miras alacaktır. [11] Bazılarınız önceden böyleydi. Ama yıkandınız, ama kutsal kılındınız, ama Rab İsa Mesih'in adıyla ve Tanrımızın Ruhu'yla aklandınız. [12] "Her şey bana serbesttir" ama her şey yararlı değildir. "Her şey bana serbesttir" ama ben hiçbir şeyin egemenliği altına girmeyeceğim. [13] "Yiyecekler karın içindir, karın da yiyecekler için" ama Tanrı hem onu hem bunları ortadan kaldıracaktır. Beden ise cinsel ahlaksızlık için değil, Rab içindir; Rab de beden içindir. [14] Tanrı Rab'bi diriltti, kendi gücüyle bizi de diriltecektir. [15] Bedenlerinizin Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? Öyleyse Mesih'in üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri mi yapayım? Asla! [16] Yoksa bir fahişeyle birleşenin onunla tek beden olduğunu bilmiyor musunuz? Çünkü, "İkisi tek beden olacak" diyor. [17] Ama Rab'be bağlanan kişi O'nunla tek ruhtur. [18] Cinsel ahlaksızlıktan kaçın! "İnsanın işlediği her günah bedenin dışındadır" ama cinsel ahlaksızlık yapan kişi kendi bedenine karşı günah işler. [19] Yoksa bedeninizin, içinizde olan ve Tanrı'dan aldığınız Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz. [20] Çünkü bir bedel karşılığında satın alındınız. Bunun için Tanrı'yı bedeninizde ve ruhunuzda yüceltin; bunlar Tanrı'nındır.

7

[1] Bana yazdığınız konulara gelince: erkeğin kadına dokunmaması iyidir. [2] Ama cinsel ahlaksızlıklar yüzünden her erkeğin kendi karısı, her kadının da kendi kocası olsun. [3] Koca, karısına borçlu olduğu sevgiyi versin; kadın da aynı şekilde kocasına versin. [4] Kadının kendi bedeni üzerinde yetkisi yoktur, kocasının vardır. Aynı şekilde kocanın da kendi bedeni üzerinde yetkisi yoktur, karısının vardır. [5] Karşılıklı anlaşmayla, kendinizi oruca ve duaya vermek için bir süre ayrı kalmanız dışında, birbirinizi mahrum bırakmayın. Sonra yeniden bir araya gelin ki, kendinize hakim olamadığınız için Şeytan sizi ayartmasın. [6] Bunu buyruk olarak değil, bir izin olarak söylüyorum. [7] Yine de herkesin benim gibi olmasını isterdim. Ama herkesin Tanrı'dan aldığı kendine özgü bir armağanı vardır; birininki bir türlü, ötekininki başka türlüdür. [8] Evli olmayanlara ve dul kadınlara şunu söylüyorum: Benim gibi kalırlarsa onlar için iyidir. [9] Ama kendilerine hakim olamıyorlarsa evlensinler. Çünkü evlenmek, tutkuyla yanmaktan daha iyidir. [10] Evlilere ise şunu buyuruyorum; aslında ben değil, Rab buyuruyor: kadın kocasından ayrılmasın. [11] Ama ayrılırsa evlenmeden kalsın ya da kocasıyla barışsın. Koca da karısından ayrılmasın. [12] Ötekilere ise ben söylüyorum, Rab değil: Bir kardeşin iman etmeyen bir karısı varsa ve kadın onunla yaşamaya razıysa, onu bırakmasın. [13] İman etmeyen bir kocası olan ve kocası onunla yaşamaya razı olan kadın da kocasını bırakmasın. [14] Çünkü iman etmeyen koca karısı aracılığıyla kutsal kılınmıştır, iman etmeyen kadın da kocası aracılığıyla kutsal kılınmıştır. Yoksa çocuklarınız kirli olurdu, oysa şimdi kutsaldırlar. [15] Ama iman etmeyen ayrılırsa ayrılsın. Böyle durumlarda erkek kardeş ya da kız kardeş köle gibi bağlı değildir. Tanrı bizi esenlik içinde yaşamaya çağırdı. [16] Çünkü ey kadın, kocanı kurtaracağını nereden biliyorsun? Ya da ey koca, karını kurtaracağını nereden biliyorsun? [17] Ancak herkes, Rab'bin kendisine paylaştırdığı gibi, Tanrı'nın kendisini çağırdığı durumda yaşamaya devam etsin. Bütün kiliselerde buyurduğum budur. [18] Birisi sünnetliyken mi çağrıldı? Sünnetsiz görünmeye çalışmasın. Birisi sünnetsizken mi çağrıldı? Sünnet olmasın. [19] Sünnet bir şey değildir, sünnetsizlik de bir şey değildir; önemli olan Tanrı'nın buyruklarını tutmaktır. [20] Herkes çağrıldığı durumda kalsın. [21] Köleyken mi çağrıldın? Bunu dert etme. Ama özgür

olma fırsatın varsa, bundan yararlan. [22] Çünkü köleyken Rab'de çağrılan kişi, Rab'bin özgür kişisidir. Aynı şekilde özgürken çağrılan kişi de Mesih'in kölesidir. [23] Bir bedel karşılığında satın alındınız. İnsanların kölesi olmayın. [24] Kardeşler, herkes hangi durumda çağrıldıysa Tanrı'nın önünde o durumda kalsın. [25] Evlenmemiş kızlar konusuna gelince, Rab'den bir buyruğum yok. Ama Rab'bin merhametiyle güvenilir kılınmış biri olarak kendi görüşümü söylüyorum. [26] Bu nedenle, üzerimizdeki şimdiki sıkıntıdan ötürü, insanın olduğu gibi kalmasının iyi olduğunu düşünüyorum. [27] Bir karıya bağlı mısın? Çözülmeyi arama. Bir karıdan çözülmüş müsün? Karı arama. [28] Ama evlenirsen günah işlemiş olmazsın. Evlenmemiş bir kız evlenirse o da günah işlemiş olmaz. Yine de böyleleri bu yaşamda sıkıntı çekecekler; ben sizi bundan esirgemek istiyorum. [29] Ama şunu söylüyorum kardeşler: Zaman kısadır. Bundan böyle karısı olanlar, sanki yokmuş gibi olsun. [30] ağlayanlar sanki ağlamıyormuş gibi, sevinenler sanki sevinmiyormuş gibi, satın alanlar sanki sahip değilmiş gibi, [31] bu dünyayı kullananlar da sanki ona bütünüyle kapılmıyormuş gibi olsun. Çünkü bu dünyanın şimdiki düzeni geçip gidiyor. [32] Kaygılardan uzak olmanızı istiyorum. Evli olmayan kişi Rab'bin işleriyle, Rab'bi nasıl hoşnut edeceğiyle ilgilenir. [33] Ama evli olan kişi dünyanın işleriyle, karısını nasıl hoşnut edeceğiyle ilgilenir. [34] Böylece bölünmüş olur. Evli olmayan kadın ya da evlenmemiş kız, hem bedence hem ruhça kutsal olmak için Rab'bin işleriyle ilgilenir. Ama evli olan kadın, kocasını nasıl hoşnut edeceğiyle, dünyanın işleriyle ilgilenir. [35] Bunu kendi yararınız için söylüyorum; size ayak bağı olmak için değil, uygun olanı yapmanız ve dikkatiniz dağılmadan Rab'be adanmanız için. [36] Ama biri, evlenmemiş kızına karşı uygunsuz davrandığını düşünüyorsa, kız gençliğinin baharını geçmişse ve olması gereken buysa, istediğini yapsın. Günah işlemiş olmaz. Evlensinler. [37] Ama yüreğinde sarsılmaz duran, zorunluluğu olmayan, kendi iradesi üzerinde denetimi bulunan ve evlenmemiş kızını bekaret içinde tutmaya karar veren kişi iyi yapar. [38] Demek ki evlenmemiş kızını evlendiren iyi yapar, evlendirmeyen ise daha iyi yapar. [39] Kadın, kocası yaşadığı sürece bağlıdır. Ama kocası ölürse, yalnız Rab'de olmak koşuluyla, dilediği kişiyle evlenmekte özgürdür. [40] Ama benim görüşüme göre, olduğu gibi kalırsa daha mutludur. Sanırım bende de Tanrı'nın Ruhu var.

8

[1] Putlara sunulan kurbanlara gelince: Hepimizin bilgiye sahip olduğunu biliyoruz. Bilgi insanı kibirlendirir, ama sevgi geliştirir. [2] Ama bir kimse bir şey bildiğini sanıyorsa, bilmesi gerektiği gibi henüz bilmiyor demektir. [3] Ama bir kimse Tanrı'yı seviyorsa, o kişi Tanrı tarafından bilinir. [4] Öyleyse putlara sunulan kurban etini yeme konusunda şunu biliyoruz: Dünyada put denen şeyin gerçekte bir varlığı yoktur ve bir tek Tanrı'dan başka Tanrı yoktur. [5] Çünkü gökte olsun yerde olsun “tanrılar” diye adlandırılan şeyler olsa da, nitekim pek çok “tanrı” ve pek çok “rab” vardır, [6] yine de bizim için tek bir Tanrı vardır: Her şeyin kendisinden geldiği ve bizim de kendisi için var olduğumuz Baba. Ve tek bir Rab vardır: Her şeyin kendisi aracılığıyla var olduğu ve bizim de kendisi aracılığıyla yaşadığımız İsa Mesih. [7] Ne var ki bu bilgi herkeste yok. Bazıları şimdiye dek putla ilgili bilinç taşıdıkları için, o eti puta sunulmuş bir şey olarak yerler; zayıf olan vicdanları da kirlenir. [8] Oysa yiyecek bizi Tanrı'ya yaklaştırmaz. Yemezsek bir eksiğimiz olmaz, yersek de bir üstünlüğümüz olmaz. [9] Ama dikkat edin, bu özgürlüğünüz zayıf olanlar için bir tökezleme taşı olmasın. [10] Çünkü bilgili biri olan seni bir put tapınağında otururken görürse, zayıf olan kişinin vicdanı puta sunulan etleri yemeye cesaretlenmez mi? [11] Böylece senin bilgin yüzünden, Mesih'in uğruna öldüğü o zayıf kardeş mahvolur. [12] Böyle davranarak kardeşlere karşı günah işlemiş, onların zayıf vicdanlarını yaralamış olursunuz; bu da Mesih'e karşı günah işlemektir. [13] Bu yüzden, eğer bir yiyecek kardeşimin tökezlemesine yol açıyorsa, kardeşimi tökezletmemek için bir daha asla et yemeyeceğim.

9

[1] Özgür değil miyim? Elçi değil miyim? Rabbimiz İsa Mesih'i görmedim mi? Siz Rab'de benim emeğimin ürünü değil misiniz? [2] Başkaları için elçi değilsem bile, sizin için elçiyim; çünkü Rab'de elçiliğimin mührü sizsiniz. [3] Beni sorgulayanlara karşı savunmam şudur: [4] Yiyip içme hakkımız yok mu? [5] Öbür elçiler, Rab'bin kardeşleri ve Kefas gibi, imanlı bir eşi yanımızda götürme hakkımız yok mu? [6] Yoksa çalışmama hakkı olmayanlar yalnızca Barnaba ile ben miyiz? [7] Hangi asker kendi parasıyla askerlik yapar? Kim bir bağ diker de meyvesinden yemez? Ya da kim bir sürüyü güder de sürünün sütünden içmez? [8] Bunları insan görüşüne göre mi söylüyorum? Yasa da aynı şeyi söylemiyor mu? [9] Çünkü Musa'nın Yasası'nda şöyle yazılmıştır: "Harman döven öküzün ağzını bağlama." Tanrı'nın önem verdiği öküzler mi? [10] Yoksa bunu kesinlikle bizim için mi söylüyor? Evet, bu bizim için yazılmıştır; çünkü çift süren umutla sürmeli, harman döven de payını alma umuduyla dövmelidir. [11] Size ruhsal şeyler ektiysek, sizin maddi şeylerinizi biçmemiz büyük bir şey mi? [12] Başkaları sizin üzerinizdeki bu haktan pay alıyorsa, biz daha çok almaz mıyız? Ama biz bu hakkı kullanmadık; tersine, Mesih'in Müjdesi'ne hiçbir engel çıkarmamak için her şeye katlandık. [13] Kutsal hizmetlerde çalışanların tapınaktaki yiyeceklerden yediğini, sunakta görev yapanların da sunaktan pay aldığını bilmiyor musunuz? [14] Aynı şekilde Rab de, Müjde'yi duyuranların geçimlerini Müjde'den sağlamalarını buyurmuştur. [15] Ama ben bunların hiçbirinden yararlanmadım; bunu da benim için böyle yapılsın diye yazmıyorum. Çünkü övüncümü boşa çıkarmaktansa ölmeyi yeğlerim. [16] Çünkü Müjde'yi duyurmam övünecek bir şey değil; bu benim için bir zorunluluktur. Müjde'yi duyurmazsam vay halime! [17] Bunu kendi isteğimle yapıyorsam, bir ödülüm vardır. Ama kendi isteğimle yapmıyorsam, bana emanet edilmiş bir görevi yerine getiriyorum. [18] Öyleyse ödülüm nedir? Müjde'yi duyururken, Mesih'in Müjdesi'ni karşılıksız sunmak; böylece Müjde'deki yetkimi kötüye kullanmamış olmak. [19] Ben herkesten özgür olduğum halde, daha çoklarını kazanmak için kendimi herkesin kölesi kıldım. [20] Yahudiler'i kazanmak için Yahudiler'e Yahudi gibi oldum; Yasa altında olanları kazanmak için Yasa altında olanlara Yasa altındaymışım gibi davrandım. [21] Yasasız olanları kazanmak için, Tanrı'nın yasasına karşı yasasız değil, Mesih'in yasası altında biri olarak, yasasız olanlara yasasız biriymişim gibi davrandım. [22] Güçsüzleri kazanmak için güçsüzlere güçsüz gibi davrandım. Ne yapıp yapıp bazılarını kurtarabilmek için herkese her şey oldum. [23] Bütün bunları Müjde uğruna yapıyorum; öyle ki, ona ben de ortak olayım. [24] Yarışta koşanların hepsinin koştuğunu, ama ödülü yalnız birinin aldığını bilmiyor musunuz? Öyleyse siz de ödülü kazanacak biçimde koşun. [25] Yarışmalara katılan her sporcu her konuda özdenetimli olur. Onlar bunu bozulur bir taç almak için yaparlar, biz ise bozulmaz bir taç için. [26] Bunun için ben, amaçsızca koşan biri gibi değil, öyle koşuyorum. Havayı döven biri gibi değil, öyle dövüşüyorum. [27] Tersine, bedenimi dövüp denetim altına alıyorum; öyle ki, başkalarına Müjde'yi duyurduktan sonra kendim reddedilmiş olmayayım.

10

[1] Kardeşler, şunu bilmeden kalmanızı istemem: Atalarımızın hepsi bulutun altındaydı ve hepsi denizden geçti. [2] Hepsi bulutta ve denizde Musa'ya bağlanmak üzere vaftiz edildi. [3] Hepsi aynı ruhsal yiyeceği yedi; [4] hepsi aynı ruhsal içeceği içti. Çünkü onları izleyen ruhsal kayadan içiyorlardı; o kaya Mesih'ti. [5] Yine de Tanrı onların çoğundan hoşnut kalmadı; çünkü çölde yere serildiler. [6] Bu olaylar bizim için örnek oldu; onların kötü şeyleri arzuladığı gibi biz de kötü şeyleri arzulamayalım diye. [7] Onlardan bazıları gibi puta tapanlar da olmayın. Nitekim şöyle yazılmıştır: "Halk oturup yedi içti, sonra kalkıp eğlenmeye başladı." [8] Onlardan bazılarının yaptığı gibi cinsel ahlaksızlık yapmayalım; onlar bunu yaptı ve bir günde yirmi üç bin kişi öldü. [9] Onlardan bazılarının yaptığı gibi Rab'bi sınamayalım; onlar O'nu sınadı ve yılanlar yüzünden can verdi. [10] Onlardan bazılarının yaptığı gibi söylenmeyin; onlar söylendi ve yok edici tarafından öldürüldüler. [11] Bütün bunlar onların başına örnek olarak geldi ve çağların sonuna erişmiş olan bizleri uyarmak için yazıldı. [12] Bu nedenle ayakta durduğunu sanan dikkat etsin, düşmesin. [13] Size gelen deneme, insanın karşılaştığı denemeden başka bir şey değildir. Tanrı güvenilirdir; gücünüzü aşan bir denemeye uğramanıza izin vermez. Dayanabilmeniz

için denemeyle birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır. 14 Bu nedenle sevgili kardeşlerim, putperestlikten kaçının. 15 Size akıllı kişilere konuşur gibi sesleniyorum. Söylediklerimi siz değerlendirin. 16 Kutsadığımız bereket kâsesi, Mesih'in kanına ortaklık değil midir? Böldüğümüz ekmek, Mesih'in bedenine ortaklık değil midir? 17 Ekmek bir olduğu için, çok olan bizler tek bedeniz; çünkü hepimiz o tek ekmekten pay alıyoruz. 18 Bedene göre İsrail'e bakın: Kurbanları yiyenler sunağa ortak olmuyor mu? 19 Öyleyse ne demek istiyorum? Putlara sunulan kurban bir şey midir, ya da put bir şey midir? 20 Hayır, şunu söylüyorum: Ulusların kurban ettikleri şeyleri Tanrı'ya değil, cinlere kurban ediyorlar. Sizin cinlerle paydaşlık etmenizi istemem. 21 Hem Rab'bin kâsesinden hem cinlerin kâsesinden içemezsiniz. Hem Rab'bin sofrasına hem cinlerin sofrasına ortak olamazsınız. 22 Yoksa Rab'bi kıskandırıyor muyuz? O'ndan daha mı güçlüyüz? 23 “Her şey bana serbesttir,” ama her şey yararlı değildir. “Her şey bana serbesttir,” ama her şey başkalarını geliştirmez. 24 Hiç kimse kendi iyiliğini değil, başkasının iyiliğini arasın. 25 Kasapta satılan her şeyi vicdan yüzünden soru sormadan yiyin; 26 çünkü “yeryüzü ve içindeki her şey Rab'bindir.” 27 İman etmeyenlerden biri sizi yemeğe çağırır, siz de gitmek isterseniz, önünüze konan her şeyi vicdan yüzünden soru sormadan yiyin. 28 Ama biri size, “Bu puta sunulmuştur” derse, bunu bildiren kişi için ve vicdan yüzünden yemeyin. Çünkü “yeryüzü ve içindeki her şey Rab'bindir.” 29 Vicdan derken kendi vicdanınızı değil, öbür kişinin vicdanını kastediyorum. Çünkü özgürlüğüm neden başkasının vicdanıyla yargılansın? 30 Ben şükrederek yiyorsam, şükrettiğim şeyden ötürü neden kınanayım? 31 Öyleyse ister yiyin ister için, ne yaparsanız yapın, her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapın. 32 Ne Yahudiler'e, ne Grekler'e, ne de Tanrı'nın kilisesine sürçme nedeni olun; 33 ben de birçokları kurtulsun diye, kendi yararımı değil, onların yararını arayarak her konuda herkesi hoşnut etmeye çalışıyorum.

11

1 Mesih'i örnek aldığım gibi, siz de beni örnek alın. 2 Şimdi sizi övüyorum kardeşler, çünkü beni her konuda anımsıyor ve size ilettiğim gelenekleri sıkı sıkıya tutuyorsunuz. 3 Ama şunu bilmenizi isterim: her erkeğin başı Mesih'tir, kadının başı erkektir, Mesih'in başı da Tanrı'dır. 4 Başı örtülü olarak dua eden ya da peygamberlik eden her erkek, başını küçük düşürür. 5 Başı açık olarak dua eden ya da peygamberlik eden her kadınsa başını küçük düşürür. Çünkü bu, saçının kazınmasıyla bir ve aynı şeydir. 6 Eğer bir kadın örtünmüyorsa, saçını kestirsin. Ama saçının kesilmesi ya da kazınması kadın için utanç vericiyse, örtünsün. 7 Erkek başını örtmemelidir, çünkü o Tanrı'nın görüntüsü ve yüceliğidir; kadın ise erkeğin yüceliğidir. 8 Çünkü erkek kadından değildir, kadın erkektendir; 9 erkek de kadın için değil, kadın erkek için yaratılmıştır. 10 Bu nedenle kadın, melekler yüzünden başı üzerinde yetki bulundurmalıdır. 11 Yine de Rab'de ne kadın erkekten bağımsızdır, ne de erkek kadından bağımsızdır. 12 Çünkü kadın erkekten geldiği gibi, erkek de kadın aracılığıyla dünyaya gelir; ama her şey Tanrı'dandır. 13 Kendiniz karar verin: kadının başı açık biçimde Tanrı'ya dua etmesi uygun mu? 14 Doğanın kendisi bile size, erkeğin uzun saçlı olmasının onun için bir utanç olduğunu öğretmiyor mu? 15 Ama kadının uzun saçlı olması onun için bir yücelik kaynağıdır, çünkü saçı ona örtü olarak verilmiştir. 16 Ama biri bu konuda tartışmaya eğilimliyse, bizim böyle bir âdetimiz yoktur; Tanrı'nın kiliselerinin de yoktur. 17 Size şu buyruğu verirken sizi övmüyorum, çünkü bir araya gelişiniz yararınıza değil, zararınıza oluyor. 18 Her şeyden önce, topluluk olarak bir araya geldiğinizde aranızda bölünmeler olduğunu duyuyorum ve buna bir ölçüde inanıyorum. 19 Çünkü aranızda, onaylanmış olanların açıkça görülmesi için hizipleşmelerin de olması gerekir. 20 Bu yüzden bir araya geldiğinizde, yediğiniz şey Rab'bin Sofrası değildir. 21 Çünkü yemek yerken her biriniz kendi yemeğini önce alıyor; kimi aç kalıyor, kimi de sarhoş oluyor. 22 Yiyip içmek için evleriniz yok mu? Yoksa Tanrı'nın kilisesini küçümseyip hiçbir şeyi olmayanları utandırmak mı istiyorsunuz? Size ne diyeyim? Sizi öveyim mi? Bu konuda sizi övmüyorum. 23 Çünkü ben size ilettiğimi Rab'den aldım: Rab İsa, ele verildiği gece ekmek aldı. 24 Şükrettikten sonra ekmeği böldü ve şöyle dedi: “Alın, yiyin. Bu, sizin için kırılan bedenimdir. Beni

anmak için bunu yapın.” [25] Aynı şekilde, yemekten sonra kâseyi de aldı ve şöyle dedi: “Bu kâse, kanımdaki yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için bunu yapın.” [26] Çünkü bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâseden her içtiğinizde, Rab'bin ölümünü O gelinceye dek duyurmuş olursunuz. [27] Bu yüzden, kim bu ekmeği yer ya da Rab'bin kâsesinden içerse, bunu Rab'be yaraşmayan bir biçimde yaparsa, Rab'bin bedenine ve kanına karşı suç işlemiş olur. [28] Kişi önce kendini sınasın, sonra ekmekten yiyip kâseden içsin. [29] Çünkü Rab'bin bedenini ayırt etmeden layık olmayan biçimde yiyip içen kişi, kendi üzerine yargı yer ve içer. [30] İşte bu yüzden aranızda birçoğu güçsüz ve hasta, hatta azımsanmayacak kadar kişi de uyumuştur. [31] Oysa kendimizi doğru biçimde yargılasaydık, yargılanmazdık. [32] Ama yargılandığımızda, dünyayla birlikte mahkûm olmayalım diye Rab tarafından cezalandırılıyoruz. [33] Bu nedenle kardeşlerim, yemek için bir araya geldiğinizde, birbirinizi bekleyin. [34] Ama aç olan varsa, evde yesin; öyle ki bir araya gelişiniz yargı nedenine dönüşmesin. Geri kalan konuları geldiğimde düzene koyacağım.

12

[1] Ruhsal konulara gelince, kardeşler, bilgisiz kalmanızı istemiyorum. [2] Siz uluslardan olduğunuz zaman, nasıl yönlendirilirseniz yönlendirilin, dilsiz putlara sürüklenip gittiğinizi biliyorsunuz. [3] Bunun için size bildiriyorum: Tanrı'nın Ruhuyla konuşan hiç kimse “İsa lanetlidir” demez. Kutsal Ruh olmadan da hiç kimse “İsa Rab'dir” diyemez. [4] Çeşit çeşit armağanlar vardır, ama Ruh aynıdır. [5] Çeşit çeşit hizmetler vardır, ama Rab aynıdır. [6] Çeşit çeşit etkinlikler vardır, ama her şeyi herkeste etkin kılan Tanrı aynıdır. [7] Ama Ruh'un belirtisi, herkesin yararı için her birine verilir. [8] Çünkü birine Ruh aracılığıyla bilgelik sözü, bir başkasına aynı Ruh'a göre bilgi sözü verilir; [9] bir başkasına aynı Ruh'la iman, bir başkasına da aynı Ruh'la şifa armağanları; [10] bir başkasına mucizeler gerçekleştirme, bir başkasına peygamberlik, bir başkasına ruhları ayırt etme, bir başkasına çeşitli diller, bir başkasına da dilleri yorumlama verilir. [11] Bütün bunları tek ve aynı Ruh gerçekleştirir; dilediği gibi her birine ayrı ayrı dağıtır. [12] Çünkü beden bir olduğu hâlde birçok üyesi vardır; bedenin bütün üyeleri çok olsalar da tek bedendir. Mesih de böyledir. [13] Çünkü Yahudi ya da Grek, köle ya da özgür olalım, hepimiz tek bir Ruh içinde tek bir bedene vaftiz edildik ve hepimize tek bir Ruh'tan içirildi. [14] Çünkü beden tek bir üyeden değil, birçok üyeden oluşur. [15] Ayak, “El değilim, bu yüzden bedenden değilim” derse, bu nedenle bedenden çıkmış olmaz. [16] Kulak, “Göz değilim, bu yüzden bedenden değilim” derse, bu nedenle bedenden çıkmış olmaz. [17] Bütün beden göz olsaydı, işitme nerede olurdu? Bütün beden işitme olsaydı, koklama nerede olurdu? [18] Ama şimdi Tanrı, üyelerin her birini, dilediği gibi bedene yerleştirdi. [19] Hepsi tek bir üye olsaydı, beden nerede olurdu? [20] Ama şimdi birçok üye vardır, yine de beden tektir. [21] Göz ele, “Sana ihtiyacım yok” diyemez; baş da ayaklara, “Size ihtiyacım yok” diyemez. [22] Tam tersine, bedenin daha güçsüz görünen üyeleri gereklidir. [23] Bedenin daha az onurlu saydığımız kısımlarına daha çok onur veririz; gösterişsiz kısımlarımız da daha bol saygınlık görür; [24] oysa gösterişli kısımlarımızın buna ihtiyacı yoktur. Ama Tanrı bedeni bir araya getirip daha aşağı görülen kısma daha çok onur verdi; [25] öyle ki bedende bölünme olmasın, üyeler birbirini aynı özenle gözetsin. [26] Bir üye acı çekerse, bütün üyeler onunla birlikte acı çeker. Bir üye onurlandırılırsa, bütün üyeler onunla birlikte sevinir. [27] Siz Mesih'in bedenisiniz; ayrı ayrı da bu bedenin üyelerisiniz. [28] Tanrı kilisede bazılarını atadı: önce elçiler, ikinci olarak peygamberler, üçüncü olarak öğretmenler, sonra mucize yapanlar, sonra şifa armağanları, yardımlar, yönetimler ve çeşitli diller. [29] Hepsi elçi mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi öğretmen mi? Hepsi mucize mi yapar? [30] Hepsinin şifa armağanları var mı? Hepsi çeşitli dillerle mi konuşur? Hepsi yorumlar mı? [31] Ama en üstün armağanları içtenlikle arzulayın. Şimdi size daha da üstün bir yol gösteriyorum.

13

[1] İnsanların ve meleklerin dilleriyle konuşsam, ama sevgim olmasa, ses çıkaran bir bakır ya da çınlayan bir zil olurum. [2] Peygamberlik yeteneğine sahip olsam, bütün sırları ve bütün bilgiyi bilsem, dağları yerinden oynatacak kadar imanım olsa, ama sevgim olmasa, hiçbir şey değilim. [3] Bütün malımı yoksulları doyurmak için dağıtsam, bedenimi yakılmak üzere teslim etsem, ama sevgim olmasa, bunun bana hiçbir yararı olmaz. [4] Sevgi sabırlıdır, iyilik eder; sevgi kıskanmaz. Sevgi övünmez, kibirlenmez, [5] uygunsuz davranmaz, kendi çıkarını aramaz, öfkelenmez, kötülüğü akılda tutmaz; [6] haksızlığa sevinmez, ama gerçekle birlikte sevinir; [7] her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder, her şeye dayanır. [8] Sevgi hiçbir zaman sona ermez. Peygamberlikler varsa ortadan kalkacak; diller varsa susacak; bilgi varsa o da ortadan kalkacak. [9] Çünkü biz kısmen biliyoruz, kısmen peygamberlik ediyoruz; [10] ama eksiksiz olan geldiğinde, kısmi olan ortadan kalkacak. [11] Çocukken çocuk gibi konuşurdum, çocuk gibi hissederdim, çocuk gibi düşünürdüm. Şimdi yetişkin olduğuma göre, çocukça şeyleri bir kenara bıraktım. [12] Şimdi aynada, bulanık bir biçimde görüyoruz, ama o zaman yüz yüze göreceğiz. Şimdi kısmen biliyorum, ama o zaman tam olarak bileceğim, tıpkı benim de tam olarak bilindiğim gibi. [13] Şimdi kalıcı olan üç şey vardır: iman, umut ve sevgi. Ama bunların en büyüğü sevgidir.

14

[1] Sevginin peşinden koşun, ruhsal armağanları içtenlikle arzulayın; özellikle de peygamberlik etmeyi arzulayın. [2] Çünkü başka bir dille konuşan kişi insanlara değil, Tanrı'ya konuşur; çünkü kimse onu anlamaz. Ruh aracılığıyla sırlar söyler. [3] Ama peygamberlik eden kişi insanlara onları güçlendirmek, yüreklendirmek ve avutmak için konuşur. [4] Başka bir dille konuşan kendini güçlendirir, ama peygamberlik eden topluluğu güçlendirir. [5] Hepinizin başka dillerle konuşmasını isterim, ama daha çok peygamberlik etmenizi isterim. Çünkü başka dillerle konuşandan, çevirmesi durumu dışında, peygamberlik eden daha üstündür; öyle ki topluluk güçlensin. [6] Şimdi kardeşler, yanınıza gelip başka dillerle konuşsam, ama size vahiy, bilgi, peygamberlik ya da öğretiyle seslenmesem, size ne yararım olur? [7] Cansız şeyler bile ses çıkarır; ister kaval ister arp olsun, sesler arasında ayrım olmazsa çalınanın ne olduğu nasıl anlaşılır? [8] Çünkü boru belirsiz bir ses çıkarırsa, kim savaşa hazırlanır? [9] Sizler de öyle: dilinizle anlaşılır sözler söylemezseniz, ne söylendiği nasıl bilinir? Çünkü havaya konuşmuş olursunuz. [10] Dünyada sayısız çeşit ses vardır belki, ama hiçbiri anlamsız değildir. [11] O halde sesin anlamını bilmezsem, konuşana yabancı olurum, konuşan da bana yabancı olur. [12] Sizler de öyle: madem ruhsal armağanlar için gayretlisiniz, topluluğun güçlenmesi için bunlarda bol bol ilerlemeyi arayın. [13] Bu yüzden başka bir dille konuşan, onu da çevirebilmek için dua etsin. [14] Çünkü başka bir dille dua edersem, ruhum dua eder, ama aklım meyvesiz kalır. [15] O halde ne yapmalı? Hem ruhumla dua edeceğim, hem de aklımla dua edeceğim. Hem ruhumla ezgi söyleyeceğim, hem de aklımla ezgi söyleyeceğim. [16] Yoksa ruhunla övgü sunduğunda, aranızdaki bilgisiz kişi senin şükran sunuşuna nasıl “Amin” desin? Çünkü ne dediğini anlamaz. [17] Sen elbette güzel şükrediyorsun, ama öteki kişi güçlenmiyor. [18] Tanrıma şükrediyorum, hepinizden daha çok başka dillerle konuşuyorum. [19] Ama toplulukta, başkalarını da eğitmek için, aklımla söyleyeceğim beş sözü başka bir dilde söylenmiş on bin söze tercih ederim. [20] Kardeşler, düşüncede çocuk olmayın; kötülükte bebek olun, ama düşüncede olgun olun. [21] Yasada şöyle yazılmıştır: “Yabancı diller konuşan kişilerle ve yabancıların dudaklarıyla bu halka sesleneceğim; yine de beni dinlemeyecekler, diyor Rab.” [22] Bu yüzden başka diller, iman edenler için değil, iman etmeyenler için bir belirtidir; peygamberlik ise iman etmeyenler için değil, iman edenler için bir belirtidir. [23] Öyleyse bütün topluluk bir araya toplanıp hepsi başka dillerle konuşursa ve içeri sıradan ya da iman etmeyen kişiler girerse, sizin çıldırdığınızı söylemezler mi? [24] Ama hepsi peygamberlik ederken iman etmeyen ya da bilgisiz biri içeri girerse, herkes tarafından suçluluğu ortaya çıkarılır, herkes tarafından yargılanır. [25] Böylece yüreğinin gizlileri açığa çıkar. O da yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınır ve Tanrı'nın gerçekten aranızda olduğunu açıkça söyler. [26] Öyleyse ne diyelim, kardeşler? Bir araya geldiğinizde her birinizin bir mezmuru, bir öğretisi, bir vahyi, başka

bir dili, bir çevirisi vardır. Her şey birbirinizi güçlendirmek için yapılsın. [27] Biri başka bir dille konuşacaksa, ikisi ya da en çok üçü sırayla konuşsun; biri de çevirsin. [28] Ama çeviren biri yoksa, o kişi toplulukta sussun; kendi kendine ve Tanrı'ya konuşsun. [29] Peygamberler de iki ya da üç kişi konuşsun, öbürleri de söyleneni değerlendirsin. [30] Ama otururken başka birine bir vahiy gelirse, ilk konuşan sussun. [31] Çünkü hepiniz tek tek peygamberlik edebilirsiniz; öyle ki herkes öğrensin, herkes yüreklendirilsin. [32] Peygamberlerin ruhları peygamberlere bağlıdır, [33] çünkü Tanrı karışıklık Tanrısı değil, esenlik Tanrısı'dır. Kutsalların bütün topluluklarında olduğu gibi, [34] Eşleriniz topluluklarda sussun. Çünkü onların konuşmasına izin verilmemiştir; yasanın da söylediği gibi, boyun eğsinler. [35] Bir şey öğrenmek isterlerse, evde kendi kocalarına sorsunlar; çünkü bir kadının toplulukta konuşması ayıptır. [36] Ne yani? Tanrı'nın sözü sizden mi çıktı? Yoksa yalnız size mi ulaştı? [37] Kendini peygamber ya da ruhsal biri sayan varsa, size yazdıklarımın Rab'bin buyruğu olduğunu kabul etsin. [38] Ama biri bilgisizse, bilgisiz kalsın. [39] Bu yüzden kardeşler, peygamberlik etmeyi içtenlikle arzulayın; başka dillerle konuşmayı da yasaklamayın. [40] Her şey uygun biçimde ve düzenle yapılsın.

15

[1] Kardeşler, size duyurduğum, sizin de kabul ettiğiniz ve üzerinde durduğunuz Müjde'yi bildiriyorum. [2] Size duyurduğum söze sımsıkı sarılırsanız, boşuna iman etmediyseniz, bu Müjde aracılığıyla kurtulursunuz. [3] Çünkü ben de aldığım şeyi size her şeyden önce ilettim: Kutsal Yazılar'a göre Mesih günahlarımız için öldü, [4] gömüldü ve Kutsal Yazılar'a göre üçüncü gün diriltildi; [5] Kefas'a, sonra Onikiler'e göründü. [6] Sonra bir anda beş yüzden fazla kardeşe göründü; bunların çoğu hâlâ yaşıyor, ama bazıları uykuya daldı. [7] Sonra Yakup'a, ardından bütün elçilere göründü. [8] Hepsinden sonra da, vaktinden önce doğmuş çocuk gibi olan bana göründü. [9] Çünkü ben elçilerin en küçüğüyüm; Tanrı'nın kilisesine zulmettiğim için elçi diye anılmaya layık değilim. [10] Ama Tanrı'nın lütfuyla neysem oyum. Bana verdiği lütuf boşa gitmedi; tersine, onların hepsinden çok emek verdim. Yine de ben değil, benimle olan Tanrı'nın lütfu emek verdi. [11] Öyleyse, ister ben olayım ister onlar, biz böyle duyuruyoruz, siz de böyle iman ettiniz. [12] Mesih'in ölümden dirildiği duyuruluyorsa, aranızdan bazıları nasıl ölülerin dirilişi yoktur diyebilir? [13] Ama ölülerin dirilişi yoksa, Mesih de diriltilmemiştir. [14] Mesih diriltilmemişse, duyurduğumuz söz boşunadır, sizin imanınız da boşunadır. [15] Hatta Tanrı'nın yalancı tanıkları olarak bulunuruz; çünkü Tanrı'nın Mesih'i dirilttiğine tanıklık ettik. Eğer ölüler diriltilmiyorsa, Tanrı Mesih'i de diriltmemiştir. [16] Çünkü ölüler diriltilmiyorsa, Mesih de diriltilmemiştir. [17] Mesih diriltilmemişse, imanınız boşunadır; hâlâ günahlarınızın içindesiniz. [18] Buna göre Mesih'te uykuya dalmış olanlar da mahvolmuş demektir. [19] Eğer Mesih'e bağladığımız umut yalnızca bu yaşam içindeyse, bütün insanlar arasında en çok acınacak durumda olanlar biziz. [20] Ama şimdi Mesih ölümden diriltildi. Uykuya dalmış olanların ilk ürünü oldu. [21] Çünkü ölüm insan aracılığıyla geldiğine göre, ölülerin dirilişi de insan aracılığıyla geldi. [22] Çünkü Adem'de herkes nasıl ölüyorsa, Mesih'te de herkes yaşama kavuşturulacaktır. [23] Ama her biri kendi sırasıyla: ilk ürün Mesih, sonra O'nun gelişinde Mesih'e ait olanlar. [24] Sonra son gelir; o zaman Mesih her yönetimi, her yetkiyi ve gücü ortadan kaldırınca Egemenliği Baba Tanrı'ya teslim edecektir. [25] Çünkü bütün düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek O'nun egemenlik sürmesi gerekir. [26] Ortadan kaldırılacak son düşman ölümdür. [27] Çünkü, "Her şeyi ayaklarının altına bağımlı kıldı." Ama "her şey bağımlı kılındı" dediğinde, her şeyi O'na bağımlı kılanın bunun dışında olduğu açıktır. [28] Her şey O'na bağımlı kılınınca, Oğul da her şeyi kendisine bağımlı kılana bağımlı olacaktır; öyle ki Tanrı her şeyde her şey olsun. [29] Yoksa ölüler için vaftiz edilenler ne yapacak? Ölüler hiç diriltilmiyorsa, insanlar neden onlar için vaftiz ediliyor? [30] Biz de neden her saat tehlike içinde bulunuyoruz? [31] Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'te sizinle ilgili sahip olduğum övünç üzerine söylüyorum: Her gün ölüyorum. [32] Efes'te insansal amaçlarla vahşi hayvanlarla dövüştümse, bunun bana ne yararı var? Ölüler diriltilmiyorsa, "Yiyelim, içelim, çünkü yarın öleceğiz." [33] Aldanmayın. "Kötü arkadaşlıklar iyi ahlâkı bozar." [34] Ayık olup doğru olanı yapın ve günah işlemeyin; çünkü bazılarında Tanrı bilgisi yok. Bunu sizi

utandırmak için söylüyorum. 35 Ama biri, “Ölüler nasıl diriltiliyor?” ve “Nasıl bir bedenle geliyorlar?” diyecek. 36 Ey akılsız, senin ektiğin şey ölmedikçe yaşama kavuşmaz. 37 Ektiğin şey de olacak beden değildir; yalnızca çıplak bir tanedir, belki buğdayın, belki başka bir şeyin tohumu. 38 Ama Tanrı ona dilediği gibi bir beden verir; her tohuma da kendine özgü bir beden verir. 39 Her beden aynı beden değildir; insanların bedeni başka, hayvanların bedeni başka, balıklarınki başka, kuşlarınki başkadır. 40 Göksel bedenler de vardır, dünyasal bedenler de; ama göksel olanların yüceliği başka, dünyasal olanların yüceliği başkadır. 41 Güneşin yüceliği başka, ayın yüceliği başka, yıldızların yüceliği başkadır; çünkü bir yıldız yücelik bakımından başka bir yıldızdan farklıdır. 42 Ölülerin dirilişi de böyledir. Çürür olarak ekilir, çürümez olarak diriltilir. 43 Onursuzluk içinde ekilir, yücelik içinde diriltilir. Güçsüzlük içinde ekilir, güç içinde diriltilir. 44 Doğal beden olarak ekilir, ruhsal beden olarak diriltilir. Doğal beden varsa, ruhsal beden de vardır. 45 Nitekim şöyle yazılmıştır: “İlk insan Adem yaşayan can oldu.” Son Adem ise yaşam veren ruh oldu. 46 Ama önce ruhsal olan değil, doğal olan gelir; sonra ruhsal olan gelir. 47 İlk insan yerdendir, topraktandır. İkinci insan gökten gelen Rab'dir. 48 Topraktan olan nasılsa, topraktan olanlar da öyledir; göksel olan nasılsa, göksel olanlar da öyledir. 49 Topraktan olanın suretini taşıdığımız gibi, göksel olanın suretini de taşıyalım. 50 Kardeşler, şunu söylüyorum: Et ve kan Tanrı'nın Egemenliği'ni miras alamaz; çürüyen de çürümezi miras alamaz. 51 İşte, size bir sır söylüyorum: Hepimiz uykuya dalmayacağız, ama hepimiz değiştirileceğiz; 52 bir anda, göz açıp kapayıncaya kadar, son borazanda. Çünkü borazan çalacak, ölüler çürümez olarak diriltilecek, biz de değiştirileceğiz. 53 Çünkü bu çürüyenin çürümezliği, bu ölümlünün de ölümsüzlüğü giyinmesi gerekir. 54 Ama bu çürüyen çürümezliği, bu ölümlü de ölümsüzlüğü giyinince, o zaman yazılmış olan söz yerine gelecektir: “Ölüm zafer içinde yutuldu.” 55 “Ey ölüm, dikenin nerede? Ey ölüler diyarı, zaferin nerede?” 56 Ölümün dikeni günahtır, günahın gücü de Yasa'dır. 57 Ama Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bize zaferi veren Tanrı'ya şükürler olsun. 58 Bu yüzden sevgili kardeşlerim, sarsılmaz, yerinizden oynatılmaz olun. Rab'bin işinde her zaman artan bir gayretle çalışın. Çünkü Rab'de verdiğiniz emeğin boşa gitmediğini biliyorsunuz.

16

1 Kutsallar için toplanan bağışa gelince, Galatya kiliselerine buyurduğum gibi siz de öyle yapın. 2 Haftanın ilk günü her biriniz, kazancına göre bir miktar ayırıp biriktirsin; öyle ki ben geldiğimde artık bağış toplamaya gerek kalmasın. 3 Ben vardığımda, uygun gördüğünüz kişileri, armağanınızı Yeruşalim'e götürmeleri için mektuplarla göndereceğim. 4 Benim de gitmem uygun olursa, onlar benimle birlikte gidecekler. 5 Makedonya'dan geçtikten sonra yanınıza geleceğim; çünkü Makedonya'dan geçeceğim. 6 Belki de yanınızda kalırım, hatta kışı orada geçiririm; böylece nereye gidersem gideyim, yolculuğumda beni siz uğurlarsınız. 7 Çünkü sizi şimdi gelip geçerken görmek istemiyorum; Rab izin verirse, yanınızda bir süre kalmayı umuyorum. 8 Ama Pentikost'a kadar Efes'te kalacağım, 9 çünkü önümde büyük ve etkili bir kapı açıldı; ama karşımda pek çok düşman da var. 10 Timoteos yanınıza gelirse, aranızda korkusuzca bulunmasını sağlayın; çünkü o da benim gibi Rab'bin işini yapıyor. 11 Bu yüzden kimse onu küçümsemesin. Onu esenlik içinde yolcu edin ki bana gelebilsin; çünkü onu kardeşlerle birlikte bekliyorum. 12 Kardeşimiz Apollos'a gelince: Kardeşlerle birlikte yanınıza gelmesi için kendisini çok teşvik ettim; ama şimdi gelmeye hiç isteği yoktu. Fırsat bulduğunda gelecek. 13 Uyanık olun! İmanda sağlam durun! Cesur olun! Güçlü olun! 14 Yaptığınız her şey sevgiyle yapılsın. 15 Kardeşler, sizden bir ricam var: Stefanas'ın ev halkını bilirsiniz; Ahaya'nın ilk ürünüdür ve kendilerini kutsallara hizmet etmeye adamışlardır. 16 Siz de böylelerine ve bu işte emek verip çalışan herkese bağlı olun. 17 Stefanas'ın, Fortunatus'un ve Ahaykus'un gelişine seviniyorum; çünkü sizin yerinize eksik olanı onlar tamamladılar. 18 Çünkü onlar hem benim ruhumu hem sizinkini ferahlattılar. Bunun için böylelerini takdir edin. 19 Asya'daki kiliseler size selam gönderiyor. Akvila ve Priskilla, evlerinde toplanan kiliseyle birlikte, Rab'de size çok selam ediyor. 20 Bütün kardeşler size selam ediyor. Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. 21 Bu

selamı ben Pavlus, kendi elimle yazıyorum. [22] Rab İsa Mesih'i sevmeyen kişi lanetli olsun. Gel, ey Rab! [23] Rab İsa Mesih'in lütfu sizinle olsun. [24] Mesih İsa'da hepinize sevgilerimi gönderiyorum. Amin.

2. Korintliler

1

[1] Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi olan Pavlus'tan ve kardeşimiz Timoteos'tan, Korint'teki Tanrı'nın kilisesine ve bütün Ahaya'daki bütün kutsallara: [2] Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun. [3] Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası, merhametlerin Babası ve her tesellinin Tanrısı kutsansın. [4] O bizi bütün sıkıntılarımızda teselli eder; öyle ki, bizim de Tanrı'nın bizi teselli ettiği teselliyle her türlü sıkıntı içinde olanları teselli edebilmemiz mümkün olsun. [5] Çünkü Mesih'in acıları bize nasıl bol bol geliyorsa, tesellimiz de Mesih aracılığıyla bol bol gelir. [6] Ama sıkıntı çekiyorsak, bu sizin teselliniz ve kurtuluşunuz içindir. Teselli buluyorsak, bu da sizin teselliniz içindir; bu teselli, bizim de çektiğimiz aynı acılara sabırla dayanmanızda etkisini gösterir. [7] Sizin için umudumuz sarsılmazdır; çünkü acılara ortak olduğunuz gibi teselliye de ortak olduğunuzu biliyoruz. [8] Kardeşler, Asya'da başımıza gelen sıkıntıdan habersiz kalmanızı istemiyoruz. Gücümüzü aşacak ölçüde, son derece ağır bir yük altında ezildik; öyle ki, yaşamaktan bile umudu kestik. [9] Evet, kendimizde ölüm hükmünü almış gibiydik; öyle ki kendimize değil, ölüleri dirilten Tanrı'ya güvenelim. [10] Bizi böylesine büyük bir ölümden O kurtardı ve kurtarıyor; O'na umut bağladık, bizi yine kurtaracaktır. [11] Siz de dualarınızla bizim için birlikte yardım ediyorsunuz; öyle ki, birçok kişinin aracılığıyla bize bağışlanan armağan için birçok kişi sizin sayenizde şükretsin. [12] Çünkü övüncümüz şudur: vicdanımızın tanıklığına göre, dünyada ve özellikle size karşı, benliğe ait bilgelikle değil, Tanrı'nın lütfuyla, Tanrı'dan gelen kutsallık ve içtenlikle yaşadık. [13] Çünkü size, okuduğunuz ya da kabul ettiğiniz şeylerden başka bir şey yazmıyoruz; umarım sonuna kadar da kabul edeceksiniz. [14] Nitekim bizi bir ölçüde kabul ettiniz; Rabbimiz İsa'nın gününde, sizin bizim övüncümüz olduğunuz gibi biz de sizin övüncünüzüz. [15] Bu güvenle, ikinci bir iyilik görmeniz için önce size gelmek istemiştim. [16] Sizin yanınızdan geçip Makedonya'ya gitmeyi, Makedonya'dan yine size gelmeyi ve Yahudiye'ye yolculuğumda sizin beni yolcu etmenizi istiyordum. [17] Öyleyse bunu isterken kararsızlık mı gösterdim? Ya da tasarladığım şeyleri benliğe göre mi tasarlıyorum ki, bende aynı anda hem “evet, evet” hem de “hayır, hayır” bulunsun? [18] Ama Tanrı'nın sadıklığı hakkı için, size söylediğimiz söz “evet” ve “hayır” değildir. [19] Çünkü bizim aracılığımızla, yani benim, Silvanus'un ve Timoteos'un aranızda duyurduğu Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih, “evet” ve “hayır” olmadı; tersine, O'nda “evet” oldu. [20] Çünkü Tanrı'nın vaatleri ne kadar çoksa, O'nda “evet”tir. Bunun için Tanrı'nın yüceliği için, O'nun aracılığıyla bizim aracılığımızla “amin” de söylenir. [21] Bizi sizinle birlikte Mesih'te sağlamlaştıran ve bizi mesheden Tanrı'dır. [22] O bizi mühürledi ve Ruh'un kaporasını yüreklerimize verdi. [23] Ama canım üzerine Tanrı'yı tanık çağırıyorum: sizi esirgemek için Korint'e gelmedim. [24] İmanınız üzerinde egemenlik sürüyoruz demek istemiyorum; tersine, sevinciniz için sizinle birlikte çalışanlarız. Çünkü imanda sağlam duruyorsunuz.

2

[1] Ama size yine üzüntü içinde gelmemeye kendi kendime karar verdim. [2] Çünkü sizi üzersem, benim üzdüğüm kişiden başka beni kim sevindirebilir? [3] Bunu tam da bu yüzden yazdım: geldiğimde, beni sevindirmesi gerekenlerden ötürü üzülmeyeyim diye. Çünkü hepinize güveniyorum; benim sevincimin hepinizin de sevinci olduğuna inanıyorum. [4] Size çok sıkıntı ve yürek acısı içinde, gözyaşları dökerek yazdım; üzülesiniz diye değil, size duyduğum engin sevgiyi bilesiniz diye. [5] Ama biri üzüntüye yol açtıysa, bunu bana değil -fazla ağır konuşmuş olmayayım- bir ölçüde hepinize yapmıştır. [6] Böyle birine, çoğunluğun uyguladığı bu ceza yeterlidir. [7] Bu yüzden artık tam tersine, onu bağışlamalı, teselli etmelisiniz; yoksa aşırı üzüntüsü onu yutup gitmesin. [8] Bu nedenle ona sevginizi doğrulamanızı rica ediyorum. [9] Çünkü size şunun için de yazdım: her konuda söz dinleyip dinlemediğinizin kanıtını görmek için. [10] Siz kimi

bağışlarsanız, ben de onu bağışlarım. Çünkü bağışladıysam, bağışladığım şeyi sizin uğrunuza, Mesih'in huzurunda bağışladım. 11 Öyle ki Şeytan bize üstünlük sağlamasın; çünkü onun düzenlerinden habersiz değiliz. 12 Mesih'in Müjdesi için Troas'a geldiğimde, Rab'de bana bir kapı açılmıştı. 13 Ama kardeşim Titus'u orada bulamadığım için içim rahat etmedi; bu yüzden onlardan ayrılıp Makedonya'ya gittim. 14 Ama bizi Mesih'te her zaman zafer alayında yürüten ve kendisini tanımanın hoş kokusunu her yerde bizim aracılığımızla yayan Tanrı'ya şükürler olsun. 15 Çünkü biz, hem kurtulanlar arasında hem de mahvolanlar arasında, Tanrı'ya Mesih'in hoş kokusuyuz. 16 Birine ölümden ölüme giden bir koku, ötekine yaşamdan yaşama giden hoş bir koku. Bunlar için kim yeterlidir? 17 Çünkü biz, Tanrı'nın sözünü ticaret malı gibi satan birçok kişi gibi değiliz. Tam tersine, içtenlikle, Tanrı'dan gönderilmiş kişiler olarak, Tanrı'nın önünde, Mesih'te konuşuyoruz.

3

1 Kendimizi yeniden tavsiye etmeye mi başlıyoruz? Yoksa bazılarının yaptığı gibi, size ya da sizden tavsiye mektuplarına mı ihtiyacımız var? 2 Siz, yüreklerimize yazılmış, herkesin bildiği ve okuduğu mektubumuzsunuz; 3 Sizin, hizmetimizle yazılmış bir Mesih mektubu olduğunuz açıkça görülüyor; bu mektup mürekkeple değil, yaşayan Tanrı'nın Ruhu'yla; taş levhalara değil, etten yürek levhalarına yazıldı. 4 Mesih aracılığıyla Tanrı önünde böyle bir güvenimiz vardır; 5 Kendi başımıza bir şeyi kendimizden sayacak yeterlilikte olduğumuzdan değil; yeterliliğimiz Tanrı'dandır; 6 O bizi yeni bir antlaşmanın hizmetkârları olmaya yeterli kıldı; yazının değil, Ruh'un hizmetkârları olmaya. Çünkü yazı öldürür, Ruh ise yaşam verir. 7 Ama taşlara kazınmış olarak yazılan ölüm hizmeti öyle bir yücelikle geldiyse ki, İsrail oğulları Musa'nın yüzündeki, geçip giden yücelik yüzünden onun yüzüne gözlerini dikip bakamadılarsa, 8 Ruh'un hizmeti çok daha büyük bir yücelikle olmayacak mı? 9 Çünkü mahkûmiyet hizmeti yücelikliyse, doğruluk hizmeti yücelikte çok daha üstün olur. 10 Çünkü gerçekten de yüceltilmiş olan, onu aşan yücelik yüzünden bu bakımdan yüceltilmiş sayılmaz. 11 Çünkü geçip giden şey yücelikle geldiyse, kalıcı olan çok daha büyük yücelik içindedir. 12 Bu yüzden, böyle bir umuda sahip olduğumuzdan, büyük bir cesaretle konuşuyoruz; 13 Musa gibi değil; o, İsrail oğulları geçip giden şeyin sonuna gözlerini dikip bakmasınlar diye yüzüne bir örtü koymuştu. 14 Ama onların zihinleri körelmişti. Çünkü bugüne dek eski antlaşma okunurken aynı örtü kaldırılmadan kalır; çünkü o Mesih'te ortadan kalkar. 15 Ama bugüne dek, Musa okunduğunda, yüreklerinin üzerinde bir örtü durur. 16 Ama biri Rab'be döndüğünde, örtü kaldırılır. 17 Rab Ruh'tur; Rab'bin Ruhu neredeyse, orada özgürlük vardır. 18 Ama hepimiz, örtüsüz yüzle Rab'bin yüceliğini aynadaymış gibi görerek, Rab olan Ruh'tan gelen bir değişimle, yücelikten yüceliğe aynı surete dönüştürülüyoruz.

4

1 Bu yüzden, merhamete eriştiğimiz gibi bu hizmete de sahip olduğumuzdan cesaretimizi yitirmiyoruz. 2 Utanç verici gizli şeylerden vazgeçtik; kurnazlıkla davranmıyor, Tanrı'nın sözünü hileyle çarpıtmıyoruz. Tersine, gerçeği açıkça ortaya koyarak Tanrı'nın önünde her insanın vicdanına kendimizi sunuyoruz. 3 Duyurduğumuz Müjde örtülüyse de, bu örtü yalnızca mahvolmakta olanlar için geçerlidir; 4 Bu çağın ilahı, iman etmeyenlerin zihinlerini kör etmiştir; öyle ki Tanrı'nın görüntüsü olan Mesih'in yüceliğinin Müjdesi'nin ışığı onların üzerine doğmasın. 5 Çünkü kendimizi değil, Rab olarak İsa Mesih'i duyuruyoruz; kendimizi ise İsa uğruna sizin hizmetkârlarınız olarak sunuyoruz. 6 Çünkü "Karanlıktan ışık parlayacak" diyen Tanrı, İsa Mesih'in yüzünde görülen Tanrı yüceliğinin bilgisine ait ışığı vermek için yüreklerimizde parladı. 7 Ama bu hazineyi toprak kaplarda taşıyoruz; öyle ki bu üstün gücün Tanrı'dan geldiği anlaşılsın, bizden değil. 8 Her yönden sıkıştırılıyoruz, ama ezilmiyoruz; şaşkına dönüyoruz, ama umutsuzluğa düşmüyoruz; 9 kovalanıyoruz, ama terk edilmiyoruz; yere seriliyoruz, ama yok olmuyoruz; 10 İsa'nın yaşamı da bedenimizde görünür olsun diye, Rab İsa'nın ölüme verilişini

bedenimizde her zaman taşıyoruz. 11 Çünkü biz yaşayanlar, İsa uğruna sürekli ölüme teslim ediliyoruz; öyle ki İsa'nın yaşamı da ölümlü bedenimizde görünür olsun. 12 Böylece ölüm bizde, yaşam ise sizde etkin oluyor. 13 Ama “İman ettim, bunun için konuştum” diye yazılmış olana uygun olarak, aynı iman ruhuna sahip olduğumuzdan biz de iman ediyor, bu yüzden konuşuyoruz; 14 Çünkü biliyoruz ki Rab İsa'yı dirilten, bizi de İsa'yla birlikte diriltecek ve bizi sizinle birlikte huzuruna çıkaracak. 15 Çünkü her şey sizin uğrunuza; öyle ki lütuf, birçokları aracılığıyla çoğaldıkça, şükran da artıp Tanrı'nın yüceliği için taşsın. 16 Bu yüzden cesaretimizi yitirmiyoruz. Dış varlığımız çürüyüp gitse de iç varlığımız gün geçtikçe yenileniyor. 17 Çünkü bir anlık, hafif sıkıntımız bize ölçülerin ötesinde, sonsuz bir yücelik ağırlığı hazırlıyor; 18 çünkü biz gözle görülenlere değil, görülmeyenlere bakıyoruz. Görülenler geçicidir, görülmeyenler ise sonsuzdur.

5

1 Çünkü biliyoruz ki, yeryüzündeki çadır evimiz yıkılırsa, Tanrı'dan gelen bir yapımız, elle yapılmamış, göklerde sonsuza dek kalıcı bir evimiz vardır. 2 Çünkü bu durumda inliyoruz; gökten olan konutumuzu giyinmeyi özlemle bekliyoruz. 3 Yeter ki onu giyinmiş olarak çıplak bulunmayalım. 4 Çünkü bu çadırın içindeyken yük altında olduğumuz için inliyoruz; soyunmayı değil, giyinmeyi arzuluyoruz; öyle ki ölümlü olan yaşam tarafından yutulsun. 5 Bizi tam bunun için hazırlayan Tanrı'dır; Kutsal Ruh'u bize güvence olarak veren de O'dur. 6 Bu yüzden her zaman güvenle doluyuz ve biliyoruz ki, bedende yaşadığımız sürece Rab'den uzaktayız. 7 Çünkü gözle değil, imanla yürürüz. 8 Evet, cesaretimiz var diyorum ve bedenden uzak, Rab'bin yanında olmayı tercih ederiz. 9 Bu nedenle de ister bedende olalım ister bedenden uzak olalım, amacımız O'nu hoşnut etmektir. 10 Çünkü hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önünde açığa çıkmalıyız; öyle ki her biri, bedendeyken yaptıklarına göre, ister iyi ister kötü olsun, karşılığını alsın. 11 Bu yüzden Rab korkusunu bildiğimiz için insanları ikna ediyoruz; Tanrı'nın önünde açığız. Umuyorum ki sizin vicdanlarınızın önünde de açığız. 12 Size yine kendimizi tavsiye etmiyoruz; ama bizimle övünmeniz için size fırsat veriyoruz ki, yürekle değil görünüşle övünenlere verecek bir cevabınız olsun. 13 Çünkü kendimizden geçmişsek, bu Tanrı içindir; aklı başındaysak, bu da sizin içindir. 14 Çünkü Mesih'in sevgisi bizi zorluyor; şu sonuca vardık: Biri herkes için öldü, öyleyse hepsi öldü. 15 O, herkes için öldü; öyle ki yaşayanlar artık kendileri için değil, kendileri uğruna ölüp dirilen için yaşasınlar. 16 Bu yüzden bundan böyle kimseyi bedene göre tanımıyoruz. Mesih'i bir zamanlar bedene göre tanımış olsak da, artık O'nu böyle tanımıyoruz. 17 Bu yüzden bir kimse Mesih'teyse, yeni bir yaratılıştır. Eski şeyler geçti; işte, her şey yeni oldu. 18 Ama bütün bunlar Tanrı'dandır; O bizi İsa Mesih aracılığıyla kendisiyle barıştırdı ve bize barıştırma hizmetini verdi. 19 Yani Tanrı, Mesih'te dünyayı kendisiyle barıştırıyordu; onların suçlarını kendilerine saymıyor ve barıştırma sözünü bize emanet ediyordu. 20 Böylece Mesih adına elçileriz; sanki Tanrı bizim aracılığımızla yalvarıyormuş gibi. Mesih adına yalvarıyoruz: Tanrı'yla barışın. 21 Tanrı, günahı bilmeyeni bizim uğrumuza günah yaptı; öyle ki biz O'nda Tanrı'nın doğruluğu olalım.

6

1 Onunla birlikte çalışan bizler, Tanrı'nın lütfunu boş yere almamanız için size yalvarıyoruz. 2 Çünkü şöyle diyor: “Uygun zamanda seni işittim, kurtuluş gününde sana yardım ettim.” İşte, şimdi uygun zamandır. İşte, şimdi kurtuluş günüdür. 3 Hizmetimiz ayıplanmasın diye, hiçbir konuda sürçmeye neden olmuyoruz, 4 tersine, her durumda kendimizi Tanrı'nın hizmetkârları olarak tanıtıyoruz: büyük dayanıklılıkta, sıkıntılarda, zorluklarda, darlıklarda, 5 dayaklarda, hapislerde, kargaşalarda, emeklerde, uykusuz gecelerde, oruçlarda; 6 paklıkta, bilgide, sabırda, iyilikte, Kutsal Ruh'ta, içten sevgide, 7 gerçeğin sözüyle, Tanrı'nın gücüyle; sağda ve solda doğruluğun silahlarıyla, 8 yücelik ve aşağılanma içinde, kötü ün ve iyi ün içinde; aldatıcı sayılırız, ama gerçeğiz; 9 tanınmayan kişiler sayılırız, ama iyi

tanınırız; ölüyor gibiyiz, ama işte yaşıyoruz; cezalandırılıyoruz, ama öldürülmüyoruz; [10] kederliyiz, ama her zaman seviniyoruz; yoksuluz, ama birçoklarını zengin ediyoruz; hiçbir şeyimiz yok, ama her şeye sahibiz. [11] Ey Korintliler, size açıkça konuştuk; yüreğimiz sonuna kadar açıldı. [12] Sizi kısıtlayan biz değiliz; sizi kısıtlayan, kendi duygularınızdır. [13] Şimdi karşılık olarak, çocuklarımla konuşur gibi söylüyorum, siz de yüreğinizi sonuna kadar açın. [14] İman etmeyenlerle aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla yasasızlığın ne ortaklığı olabilir? Ya da ışığın karanlıkla ne paydaşlığı olabilir? [15] Mesih'le Beliyal arasında ne uyum olabilir? Ya da iman edenin iman etmeyenle ne payı olabilir? [16] Tanrı'nın tapınağıyla putların ne anlaşması olabilir? Çünkü siz yaşayan Tanrı'nın tapınağısınız. Tanrı'nın dediği gibi: "İçlerinde yaşayacağım, aralarında yürüyeceğim. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak." [17] Bu nedenle, "'Onların arasından çıkın, ayrı olun' diyor Rab. 'Kirli şeye dokunmayın. Sizi kabul edeceğim. [18] Size Baba olacağım, siz de bana oğullar ve kızlar olacaksınız' diyor Her Şeye Gücü Yeten Rab."

7

[1] Öyleyse sevgili kardeşlerim, bu vaatlere sahip olduğumuza göre, bedeni ve ruhu kirleten her şeyden kendimizi arındıralım; Tanrı korkusuyla kutsallığı tamamlayalım. [2] Yüreklerinizi bize açın. Kimseye haksızlık etmedik. Kimseyi yozlaştırmadık. Kimseden çıkar sağlamadık. [3] Bunu sizi mahkûm etmek için söylemiyorum; çünkü daha önce de söylediğim gibi, birlikte ölmek ve birlikte yaşamak üzere yüreğimizdesiniz. [4] Size karşı büyük bir cesaretle konuşuyorum. Sizinle ilgili büyük bir övüncüm var. Teselliyle doluyum. Bütün sıkıntılarımızın ortasında sevincim coşup taşıyor. [5] Çünkü Makedonya'ya geldiğimizde bile bedenimiz hiç rahat bulmadı; tersine, her yönden sıkıntı çektik. Dışarıda çatışmalar, içeride korkular vardı. [6] Ama ezilmiş olanları teselli eden Tanrı, Titus'un gelişiyle bizi teselli etti. [7] Yalnız onun gelişiyle değil, sizden aldığı teselliyle de. Çünkü o bize sizin özleminizi, yasınızı ve benim için gösterdiğiniz gayreti anlattı; böylece daha da çok sevindim. [8] Çünkü mektubumla sizi üzmüş olsam da buna pişman değilim; gerçi pişman olmuştum. Çünkü mektubumun sizi üzdüğünü görüyorum, ama yalnız kısa bir süre için. [9] Şimdi seviniyorum; üzüldüğünüz için değil, tövbe etmeye götüren bir üzüntü duyduğunuz için seviniyorum. Çünkü Tanrı'ya yaraşır biçimde üzüldünüz; öyle ki bizim yüzümüzden hiçbir bakımdan zarara uğramayasınız. [10] Çünkü Tanrı'ya yaraşır üzüntü, pişmanlık doğurmayan, kurtuluşa götüren tövbeyi gerçekleştirir. Ama dünyanın üzüntüsü ölüm üretir. [11] Bakın, Tanrı'ya yaraşır biçimde üzülmüş olmanız sizde nasıl bir ciddiyet oluşturdu. Evet, nasıl bir savunma, nasıl bir öfke, nasıl bir korku, nasıl bir özlem, nasıl bir gayret, nasıl bir cezalandırma isteği! Her bakımdan bu konuda temiz olduğunuzu gösterdiniz. [12] Bunun için size yazdıysam, ne haksızlık eden yüzünden ne de haksızlığa uğrayan yüzünden yazdım; Tanrı'nın önünde, bize olan içten ilginizin sizde ortaya çıkması için yazdım. [13] Bu nedenle teselli bulduk. Tesellimizin yanında, Titus'un sevincinden ötürü daha da çok sevindik; çünkü onun ruhu hepiniz sayesinde tazelendi. [14] Çünkü size dair herhangi bir konuda onun yanında övündüysem, utandırılmadım. Ama size her şeyi doğrulukla söylediğimiz gibi, Titus'un önünde yaptığımız övünç de doğru çıktı. [15] Hepinizin itaatini, onu korku ve titremeyle kabul ettiğinizi hatırladıkça, size olan sevgisi daha da artıyor. [16] Her konuda size güven duymama seviniyorum.

8

[1] Kardeşler, Makedonya'daki kiliselere verilen Tanrı lütfunu size bildiriyoruz; [2] çünkü çok sıkıntılı bir sınama içinde, taşan sevinçleri ve derin yoksullukları, cömertliklerinin zenginliğini ortaya çıkardı. [3] Tanıklık ederim ki güçleri yettiğince, hatta güçlerinin ötesinde, kendi istekleriyle verdiler; [4] kutsallara hizmet etme işine katılma ayrıcalığını kabul etmemiz için bize çok rica ederek yalvardılar. [5] Bu, umduğumuz gibi olmadı; tersine, önce kendilerini Rab'be, sonra da Tanrı'nın isteğiyle bize adadılar. [6]

Bu nedenle Titus'u, aranızda daha önce başlattığı bu lütuf işini tamamlaması için teşvik ettik. 7 Ama siz her şeyde, imanda, sözde, bilgide, her türlü gayrette ve bize olan sevginizde bolluk içinde olduğunuz gibi, bu lütuf işinde de bolluk içinde olmaya bakın. 8 Bunu bir buyruk olarak söylemiyorum; başkalarının gayreti aracılığıyla sizin sevginizin içtenliğini de sınamak için söylüyorum. 9 Çünkü Rabbimiz İsa Mesih'in lütfunu biliyorsunuz: O zengin olduğu halde, siz O'nun yoksulluğuyla zengin olasınız diye sizin uğrunuza yoksul oldu. 10 Bu konuda görüşümü belirtiyorum; çünkü bir yıl önce bu işe yalnız başlamakla kalmayıp bunu istemeye de ilk başlayan siz olduğunuz için, bu sizin yararınızadır. 11 Şimdi bunu tamamlayın; istemekteki gönüllülüğünüz nasıl varsa, gücünüz oranında tamamlamanız da öyle olsun. 12 Çünkü gönüllülük varsa, kişinin sahip olduğuna göre kabul edilir, sahip olmadığına göre değil. 13 Çünkü amaç, başkaları rahat etsin de siz sıkıntıya düşesiniz değildir; 14 ama eşitlik olsun diyedir. Şimdiki bolluğunuz onların eksiğini gidersin ki, onların bolluğu da sizin eksiğinizi gidersin; böylece eşitlik olsun. 15 Yazılmış olduğu gibi: “Çok toplayanın fazlası kalmadı, az toplayanın da eksiği olmadı.” 16 Sizin için aynı gayreti Titus'un yüreğine koyan Tanrı'ya şükürler olsun. 17 Çünkü ricamızı gerçekten kabul etti; ama kendisi çok gayretli olduğundan, size kendi isteğiyle gitti. 18 Onunla birlikte, Müjde konusunda bütün kiliselerde övgüyle tanınan kardeşi de gönderdik. 19 Üstelik bu kardeş, Rab'bin yüceliği ve bizim gönüllülüğümüz ortaya konsun diye yürüttüğümüz bu lütuf hizmetinde bize eşlik etmek üzere kiliseler tarafından seçildi. 20 Yönetimini üstlendiğimiz bu bol bağış konusunda birinin bizi suçlamasından kaçınıyoruz. 21 Çünkü yalnız Rab'bin gözünde değil, insanların gözünde de saygın olanı gözetiyoruz. 22 Onlarla birlikte, birçok konuda defalarca gayretli olduğunu sınadığımız kardeşimizi de gönderdik; şimdi size duyduğu büyük güven nedeniyle çok daha gayretlidir. 23 Titus'a gelince, o benim ortağım ve sizin yararınıza birlikte emek verdiğim kişidir. Kardeşlerimize gelince, onlar kiliselerin elçileri, Mesih'in yüceliğidir. 24 Bunun için, kiliselerin önünde sevginizin kanıtını ve sizinle ilgili övüncümüzün dayanağını onlara gösterin.

9

1 Kutsallara yapılan bu yardım konusunda size yazmama gerçekten gerek yok. 2 Çünkü hazır oluşunuzu biliyorum; bununla ilgili Makedonyalılara sizin adınıza övünüyorum: Ahaya geçen yıldan beri hazırdı. Sizin gayretiniz onların birçoğunu harekete geçirdi. 3 Ama kardeşleri gönderdim ki sizinle ilgili övüncümüz bu konuda boşa çıkmasın; dediğim gibi hazır olasınız. 4 Öyle ki, benimle birlikte bazı Makedonyalılar gelir de sizi hazırlıksız bulurlarsa, bu güvenli övüncümüzde biz, sizden hiç söz etmiyorum bile, hayal kırıklığına uğramayalım. 5 Bu yüzden kardeşlere rica ederek önceden yanınıza gitmelerini ve daha önce söz verdiğiniz cömert bağışı önceden hazırlamalarını gerekli gördüm; öyle ki bu bağış cimrilikten değil, cömertlikten kaynaklanmış olarak hazır olsun. 6 Şunu unutmayın: Az eken az biçer, bol eken bol biçer. 7 Herkes yüreğinde kararlaştırdığı gibi versin; isteksizce ya da zorlanarak değil. Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever. 8 Tanrı, size her lütfu bol bol sağlayabilir; öyle ki siz her zaman her bakımdan yeterliliğe sahip olarak her iyi iş için bolluk içinde olasınız. 9 Yazılmış olduğu gibi: “Bol bol dağıttı, yoksullara verdi; doğruluğu sonsuza dek sürer.” 10 Ekene tohum ve yiyecek için ekmek sağlayan Tanrı, sizin tohumunuzu sağlayıp çoğaltsın ve doğruluğunuzun ürünlerini artırsın. 11 Böylece her yönden zenginleşerek her tür cömertliğe kavuşacaksınız; bu da bizim aracılığımızla Tanrı'ya şükran doğuracaktır. 12 Çünkü yerine getirdiğiniz bu yardım hizmeti yalnız kutsalların eksiğini gidermekle kalmıyor, Tanrı'ya sunulan pek çok şükranla da taşıp coşuyor. 13 Çünkü bu hizmetin kanıtı sayesinde, Mesih'in Müjdesi'ni açıkça benimsediğinizi itaatle göstermiş olmanızdan ve onlara, hatta herkese cömertçe katkıda bulunmanızdan ötürü Tanrı'yı yüceltiyorlar. 14 Kendileri de sizin için dua ederek, Tanrı'nın sizde gösterdiği bu eşsiz lütuf yüzünden size özlem duyuyorlar. 15 Tanrı'ya, anlatılamayacak kadar büyük armağanı için şükürler olsun!

10

[1] Ben Pavlus, Mesih'in alçakgönüllülüğü ve yumuşak huyluluğuyla size yalvarıyorum; ben, aranızdayken alçakgönüllü görünen, ama uzaktayken size karşı cesur olan kişi. [2] Evet, rica ediyorum: Aranızdayken, bizi bedene göre yaşıyor sayan bazılarına karşı göstermeyi tasarladığım o güven dolu cesareti göstermek zorunda kalmayayım. [3] Çünkü bedende yaşıyor olsak da, bedene göre savaşmıyoruz. [4] Çünkü savaşımızın silahları bedensel değildir; tersine, kaleleri yıkmak için Tanrı'nın önünde güçlüdür. [5] Kuruntuları ve Tanrı bilgisini tanımaya karşı yükselen her kibirli engeli yıkıyor, her düşünceyi tutsak edip Mesih'e itaat ettiriyoruz. [6] Sizin itaatiniz tamamlandığında, her itaatsizliği cezalandırmaya hazırız. [7] Yalnızca gözünüzün önündeki görünüme mi bakıyorsunuz? Bir kimse kendisinin Mesih'e ait olduğuna güveniyorsa, şunu yeniden düşünsün: O Mesih'e ait olduğu gibi, biz de Mesih'e aitiz. [8] Çünkü Rab'bin bize sizi yıkmak için değil, geliştirmek için verdiği yetkiyle biraz fazla övünsem bile, mahcup olmayacağım. [9] Mektuplarımla sizi korkutmak istiyormuşum gibi görünmek istemiyorum. [10] Çünkü, "Mektupları ağır ve güçlü, ama bedensel varlığı zayıf, konuşması da küçümsenecek gibidir" diyorlar. [11] Böyle biri şunu bilsin: Uzaktayken mektuplarımızda sözle nasılsak, aranızdayken eylemde de öyle olacağız. [12] Çünkü kendilerini öven bazılarıyla kendimizi bir saymaya ya da karşılaştırmaya cüret etmiyoruz. Ama onlar kendilerini kendileriyle ölçüp kendilerini kendileriyle karşılaştırıyorlar; bu yüzden anlayışsızdırlar. [13] Ama biz ölçüsüzce övünmeyeceğiz; tersine, Tanrı'nın bize pay olarak belirlediği ve size kadar uzanan sınırların içinde övüneceğiz. [14] Çünkü size ulaşmamışız gibi haddimizi aşmıyoruz. Mesih'in Müjdesi'yle size kadar gelmiş olanlar da biziz. [15] Başkalarının emekleriyle ölçüsüzce övünmüyoruz. Tersine, umudumuz şu ki, imanınız büyüdükçe, etki alanımız içinde sizin aracılığınızla daha da genişleyeceğiz. [16] Böylece, sizin ötenizde kalan bölgelere de Müjde'yi duyurabilelim; başkasının alanında, çoktan yapılmış işlerle övünmeyelim. [17] "Övünen, Rab'de övünsün." [18] Çünkü onaylanan kişi kendini öven değil, Rab'bin onayladığı kişidir.

11

[1] Keşke biraz akılsızlığıma katlansanız; aslında zaten katlanıyorsunuz. [2] Çünkü sizi Tanrı'ya yaraşır bir kıskançlıkla kıskanıyorum. Sizi Mesih'e pak bir bakire olarak sunmak üzere tek bir kocayla nişanladım. [3] Ama korkarım, yılan Havva'yı kurnazlığıyla aldattığı gibi, sizin zihinleriniz de Mesih'te olan sadelikten saptırılıp yozlaştırılabilir. [4] Çünkü biri gelip bizim duyurmadığımız başka bir İsa'yı duyurursa, ya da almadığınız başka bir ruhu alırsanız, yahut kabul etmediğiniz başka bir "müjde"yi kabul ederseniz, buna pekâlâ katlanıyorsunuz. [5] Çünkü kendimi o sözde üstün elçilerden hiçbir bakımdan geri saymıyorum. [6] Söz söylemekte eğitimsiz olsam da bilgide değilim. Bunu size her bakımdan, her konuda açıkça gösterdik. [7] Yoksa siz yüceltilebilesiniz diye kendimi alçaltarak, Tanrı'nın Müjdesi'ni size karşılıksız duyurarak günah mı işledim? [8] Size hizmet edebilmek için başka kiliseleri soydum, onlardan ücret aldım. [9] Aranızdayken ihtiyaç içinde olduğum halde kimseye yük olmadım; çünkü Makedonya'dan gelen kardeşler ihtiyacımı tamamıyla karşıladılar. Her konuda size yük olmaktan kaçındım, bundan sonra da kaçınacağım. [10] Mesih'in gerçeği içimde olduğu sürece, Ahaya bölgelerinde hiç kimse beni bu övünçten alıkoyamayacak. [11] Neden? Sizi sevmediğim için mi? Tanrı bilir. [12] Ama yaptığımı yapmayı sürdüreceğim; öyle ki fırsat kollayanların fırsatını keseyim ve övündükleri konuda onların da bizim gibi oldukları ortaya çıksın. [13] Çünkü böyleleri sahte elçiler, aldatıcı işçilerdir; kendilerini Mesih'in elçileri gibi gösterirler. [14] Buna şaşmamalı, çünkü Şeytan bile kendini ışık meleği gibi gösterir. [15] Öyleyse onun hizmetkârlarının da kendilerini doğruluk hizmetkârları gibi göstermesi şaşılacak şey değildir; onların sonu yaptıklarına göre olacaktır. [16] Yine söylüyorum, kimse beni akılsız saymasın. Ama öyleyse, beni akılsız biri olarak kabul edin ki ben de biraz övünebileyim. [17] Söylediğimi Rab'be göre söylemiyorum; bu övünme güveni içinde sanki akılsızca söylüyorum. [18] Madem birçokları bedene göre övünüyor, ben de övüneceğim. [19] Çünkü akıllı olduğunuz halde akılsızlara seve seve katlanıyorsunuz. [20] Çünkü biri sizi köleleştirirse, biri sizi yiyip bitirirse, biri sizi avucuna alırsa, biri kendini yüceltirse, biri yüzünüze vurursa buna

katlanıyorsunuz. [21] Utanç duyar gibi söylüyorum: Sanki biz zayıfmışız! Ama her kim hangi konuda cesursa, akılsızca konuşuyorum, ben de cesurum. [22] Onlar İbrani mi? Ben de öyleyim. İsrailli mi? Ben de öyleyim. İbrahim'in soyundan mı? Ben de öyleyim. [23] Mesih'in hizmetkârları mı? Aklını kaçırmış biri gibi konuşuyorum, ben daha da öyleyim: emeklerde daha çok, hapislerde daha çok, dayaklarda ölçüsüzce, ölüm tehlikesinde sık sık bulundum. [24] Yahudilerden beş kez kırk değnekten bir eksik ceza aldım. [25] Üç kez değnekle dövüldüm, bir kez taşlandım, üç kez gemi kazası geçirdim, bir gece bir gündüz engin denizde kaldım. [26] Sık sık yolculuk ettim; nehir tehlikelerinde, haydut tehlikelerinde, kendi halkımdan gelen tehlikelerde, uluslardan gelen tehlikelerde, şehirdeki tehlikelerde, ıssız yerlerdeki tehlikelerde, denizdeki tehlikelerde, sahte kardeşler arasındaki tehlikelerde bulundum. [27] Emek ve sıkıntı içinde, sık sık uykusuz kalarak, açlık ve susuzluk içinde, sık sık oruç tutarak, soğukta ve çıplaklıkta kaldım. [28] Bütün bunların dışında, her gün üzerime çöken bir şey daha var: bütün kiliseler için duyduğum kaygı. [29] Kim güçsüz olur da ben güçsüz olmam? Kimin sendelemesine yol açılır da ben içten içe yanmam? [30] Övünmem gerekiyorsa, güçsüzlüğüme ilişkin şeylerle övüneceğim. [31] Rab İsa'nın sonsuza dek kutsanmış olan Tanrısı ve Babası, yalan söylemediğimi bilir. [32] Şam'da, Kral Aretas'ın buyruğundaki vali beni yakalamak isteyerek Şamlılar'ın kentini gözetim altında tutuyordu. [33] Ama surdaki bir pencereden bir sepet içinde aşağı indirildim ve onun elinden kurtuldum.

12

[1] Övünmek elbette bana bir yarar sağlamaz. Yine de Rab'den gelen görümlere ve vahiylere geleceğim. [2] Mesih'te olan bir adam tanıyorum; on dört yıl önce, bedende mi bilmiyorum, bedenin dışında mı bilmiyorum, Tanrı bilir, böyle biri üçüncü göğe alındı. [3] Böyle bir adam tanıyorum; bedende mi, bedenin dışında mı bilmiyorum, Tanrı bilir, [4] Cennet'e alındı ve insanın söylemesine izin verilmeyen, dile getirilemez sözler işitti. [5] Böyle biriyle ilgili övüneceğim, ama kendi adıma zayıflıklarım dışında övünmeyeceğim. [6] Çünkü övünmek istesem akılsız biri olmam, çünkü gerçeği söyleyeceğim. Ama kendimi tutuyorum; öyle ki hiç kimse bende gördüğünden ya da benden işittiğinden fazlasını bana yakıştırmasın. [7] Vahiylerin olağanüstü büyüklüğü yüzünden kendimi gereğinden fazla yüceltmeyeyim diye bana bedende bir diken, beni hırpalasın diye Şeytan'ın bir elçisi verildi; kendimi gereğinden fazla yüceltmeyeyim diye. [8] Bunun için Rab'be üç kez yalvardım, benden ayrılsın diye. [9] Ama o bana, "Lütfum sana yeter, çünkü gücüm zayıflıkta yetkinleşir" dedi. Bu nedenle, Mesih'in gücü üzerime konsun diye zayıflıklarımla çok sevinerek övüneceğim. [10] Bu yüzden Mesih uğruna zayıflıklardan, hakaretlerden, yoksunluklardan, zulümlerden, darlıklardan hoşnut oluyorum. Çünkü ne zaman zayıfsam, o zaman güçlüyüm. [11] Övünerek akılsız oldum. Beni buna siz zorladınız, çünkü beni sizin övmeniz gerekirdi. Çünkü hiçbir konuda o en üstün elçilerden aşağı değildim, her ne kadar bir hiç olsam da. [12] Bir elçinin belirtileri aranızda tam bir sabırla, belirtilerle, harikalarla ve güçlü işlerle gösterildi. [13] Çünkü hangi konuda öbür kiliselerden aşağı kaldınız? Yalnız size ben yük olmadım. Bu haksızlığı bağışlayın. [14] İşte, size üçüncü kez gelmeye hazırım ve size yük olmayacağım; çünkü aradığım sizin mallarınız değil, sizsiniz. Çünkü çocukların anne babaları için değil, anne babaların çocukları için biriktirmesi gerekir. [15] Ben de canlarınız için seve seve harcayacağım, hatta kendim de tüketileceğim. Sizi daha çok seversem, daha az mı sevileceğim? [16] Öyle olsun, ben size yük olmadım. Ama kurnaz biri olarak sizi hileyle ele geçirdim. [17] Size gönderdiğim kişilerden herhangi biri aracılığıyla sizi sömürdüm mü? [18] Titus'u teşvik ettim, kardeşi de onunla gönderdim. Titus sizi sömürdü mü? Aynı ruhla yürümedik mi? Aynı adımları izlemedik mi? [19] Yine de kendimizi size savunduğumuzu mu sanıyorsunuz? Tanrı'nın önünde, Mesih'e bağlı olarak konuşuyoruz. Ama sevgililerim, her şey sizin güçlenmeniz içindir. [20] Çünkü korkuyorum: geldiğimde sizi istediğim gibi bulamayabilirim, siz de beni istemediğiniz gibi bulabilirsiniz; aranızda çekişme, kıskançlık, öfke patlamaları, bencil çekişmeler, iftiralar, fısıldaşmalar, böbürlenmeler, kargaşalar olabilir. [21] Yine geldiğimde Tanrım'ın beni sizin önünüzde alçaltacağından ve daha önce günah işlemiş olup yaptıkları kirlilikten, cinsel ahlaksızlıktan ve

azgınlıktan tövbe etmemiş birçok kişi için yas tutacağımdan korkuyorum.

13

[1] Yanınıza üçüncü kez geliyorum. “Her söz iki ya da üç tanığın ağzıyla doğrulansın.” [2] İkinci kez yanınızdayken söylediğim gibi, şimdi uzaktayken de önceden söylüyorum: daha önce günah işlemiş olanlara ve geri kalanların hepsine, yine gelirsem kimseyi esirgemeyeceğim. [3] Çünkü içimde konuşan Mesih'in kanıtını arıyorsunuz; O size karşı güçsüz değildir, aranızda güçlüdür. [4] O güçsüzlük içinde çarmıha gerildi, ama Tanrı’nın gücüyle yaşamaktadır. Biz de O’nda güçsüzüz, ama size yönelik Tanrı’nın gücüyle O’nunla birlikte yaşayacağız. [5] İmanda olup olmadığınızı anlamak için kendinizi sınayın. Kendinizi sınayın. Yoksa İsa Mesih’in içinizde olduğunu bilmiyor musunuz? Elbette sınavı geçememiş kişiler değilseniz. [6] Ama bizim sınavı geçememiş kişiler olmadığımızı anlayacağınızı umuyorum. [7] Tanrı’ya dua ediyoruz ki hiçbir kötülük yapmayasınız; bu, bizim onaylanmış görünmemiz için değil, biz sınavı geçememiş gibi görünsek bile sizin doğru olanı yapmanız içindir. [8] Çünkü biz gerçeğe karşı hiçbir şey yapamayız, ancak gerçek için yapabiliriz. [9] Biz güçsüzken siz güçlü olduğunuzda seviniriz. Bunun için de dua ediyoruz: yetkin kılınmanız için. [10] Bu nedenle bunları uzaktayken yazıyorum ki, yanınıza geldiğimde Rab’bin bana yıkmak için değil, geliştirmek için verdiği yetkiye göre sert davranmak zorunda kalmayayım. [11] Son olarak, kardeşler, sevinin. Yetkinleşin, teselli bulun, aynı düşüncede olun, esenlik içinde yaşayın; sevgi ve esenlik Tanrısı sizinle olacaktır. [12] Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. [13] Bütün kutsallar size selam gönderiyor. [14] Rab İsa Mesih'in lütfu, Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepinizle olsun. Amin.

Galatyalılar

1

[1] İnsanlardan ya da bir insan aracılığıyla değil, İsa Mesih ve O'nu ölümden dirilten Baba Tanrı aracılığıyla elçi olan Pavlus'tan, [2] ve yanımdaki bütün kardeşlerden, Galatya'daki kiliselere: [3] Babamız Tanrı'dan ve Rabbimiz İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. [4] Mesih, Tanrımız ve Babamız'ın isteği uyarınca bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için kendini günahlarımız uğruna verdi. [5] Yücelik sonsuzlara dek O'nun olsun. Amin. [6] Sizi Mesih'in lütfuyla çağıranı bu kadar çabuk bırakıp başka bir "müjde"ye yöneldiğinize şaşıyorum. [7] Aslında başka bir müjde yoktur. Ancak sizi sıkıntıya sokan ve Mesih'in Müjdesi'ni çarpıtmak isteyen bazı kişiler var. [8] Ama biz ya da gökten bir melek bile, size bildirdiğimiz Müjde'den başka bir "müjde" duyurursa, lanetli olsun. [9] Daha önce söylediğimiz gibi, şimdi yine söylüyorum: Bir kimse size kabul ettiğinizden başka bir "müjde" duyurursa, lanetli olsun. [10] Şimdi ben insanların beğenisini mi kazanmaya çalışıyorum, yoksa Tanrı'nın mı? Ya da insanları hoşnut etmeye mi uğraşıyorum? Eğer hâlâ insanları hoşnut ediyor olsaydım, Mesih'in kulu olmazdım. [11] Kardeşler, size şunu bildiriyorum: Benim duyurduğum Müjde insan sözüne göre değildir. [12] Çünkü onu ne bir insandan aldım ne de bir insandan öğrendim; bana İsa Mesih'in vahyiyle açıklandı. [13] Çünkü geçmişte Yahudi dinindeki yaşayışımı duydunuz; Tanrı'nın kilisesine ölçüsüzce zulmediyor, onu harap ediyordum. [14] Yahudi dininde, ulusumdan benim yaşımda olan birçok kişiden daha ileriydim; atalarımın gelenekleri uğruna çok daha büyük gayret gösteriyordum. [15] Ama beni anamın rahminden ayıran ve lütfuyla çağıran Tanrı uygun gördüğünde, [16] Oğlu'nu bende açığa vurdu ki, O'nu uluslar arasında duyurayım. Bunun üzerine hemen insanlara danışmadım. [17] Benden önce elçi olanların yanına çıkıp Yeruşalim'e de gitmedim; Arabistan'a gittim, sonra yine Şam'a döndüm. [18] Sonra üç yıl sonra Petrus'u ziyaret etmek için Yeruşalim'e çıktım ve yanında on beş gün kaldım. [19] Ama öbür elçilerden, Rab'bin kardeşi Yakup'tan başka kimseyi görmedim. [20] Size yazdıklarım konusunda, bakın, Tanrı'nın önünde yalan söylemiyorum. [21] Sonra Suriye ve Kilikya bölgelerine gittim. [22] Mesih'te olan Yahudiye kiliseleri beni yüz yüze tanımıyordu. [23] Yalnızca, "Bir zamanlar bize zulmeden kişi, bir vakitler yok etmeye çalıştığı imanı şimdi duyuruyor" sözünü işitiyorlardı. [24] Benim yüzümden Tanrı'yı yüceltiyorlardı.

2

[1] Sonra on dört yıl sonra, Titus'u da yanıma alarak Barnaba'yla birlikte yine Yeruşalim'e gittim. [2] Bir vahiy üzerine gittim ve uluslar arasında duyurduğum Müjde'yi onlara sundum; ama boşuna koşuyor ya da koşmuş olmayayım diye, bunu saygın olanlara özel olarak sundum. [3] Ama yanımdaki Titus bile, Grek olduğu hâlde, sünnet olmaya zorlanmadı. [4] Bu, gizlice aramıza sokulan sahte kardeşler yüzündendi. Onlar, Mesih İsa'da sahip olduğumuz özgürlüğü gözetlemek ve bizi köleliğe düşürmek için gizlice sızmışlardı. [5] Müjde'nin gerçeği sizinle sürsün diye, bir an bile onlara boyun eğip teslim olmadık. [6] Ama önemli sayılanlardan — ne oldukları benim için fark etmez; Tanrı insanlar arasında ayrım yapmaz — saygın sayılanlar bana hiçbir şey katmadılar. [7] Tam tersine, sünnetsizlere Müjde'yi duyurma görevinin bana emanet edildiğini gördüler; tıpkı sünnetlilere Müjde'yi duyurma görevinin Petrus'a emanet edildiği gibi. [8] Çünkü Petrus'u sünnetlilere elçi olması için etkin kılan, beni de uluslara göndermek için etkin kıldı. [9] Bana verilen lütfu anlayınca, sütun sayılan Yakup, Kefas ve Yuhanna, bana ve Barnaba'ya paydaşlığın sağ elini uzattılar; öyle ki biz uluslara, onlar da sünnetlilere gidelim. [10] Bizden tek istedikleri, yoksulları hatırlamamızdı; zaten ben de bunu yapmaya büyük özen gösteriyordum. [11] Ama Petrus Antakya'ya geldiğinde, suçlu olduğu için ona yüzüne karşı direndim. [12] Çünkü Yakup'un yanından bazı kişiler gelmeden önce Petrus, uluslardan olanlarla birlikte yemek yiyordu. Ama onlar gelince,

sünnetlilerden çekindiği için geri çekildi ve kendini ayrı tuttu. 13 Öteki Yahudiler de onun bu ikiyüzlülüğüne katıldılar; öyle ki Barnaba bile onların ikiyüzlülüğüne kapılıp gitti. 14 Ama onların Müjde'nin gerçeğine göre dosdoğru yürümediklerini görünce, herkesin önünde Petrus'a şöyle dedim: “Sen Yahudi olduğun hâlde Yahudiler gibi değil de uluslar gibi yaşıyorsan, uluslardan olanları neden Yahudiler gibi yaşamaya zorluyorsun? 15 “Biz doğuştan Yahudiyiz, uluslardan olan günahkârlar değiliz. 16 Yine de insanın Yasa'nın işleriyle değil, İsa Mesih'e iman aracılığıyla aklandığını bildiğimiz için, biz de Mesih İsa'ya iman ettik; öyle ki Yasa'nın işleriyle değil, Mesih'e imanla aklanalım. Çünkü hiçbir beden Yasa'nın işleriyle aklanmayacaktır. 17 Ama Mesih'te aklanmayı ararken bizim de günahkâr olduğumuz ortaya çıkarsa, bu durumda Mesih günaha hizmet eden biri mi olur? Kesinlikle hayır! 18 Çünkü yıktığım şeyleri yeniden kurarsam, kendimi yasayı çiğneyen biri olarak göstermiş olurum. 19 Çünkü ben, Yasa aracılığıyla Yasa'ya öldüm; öyle ki Tanrı için yaşayayım. 20 Mesih'le birlikte çarmıha gerildim; artık yaşayan ben değilim, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende yaşadığım yaşamı, beni seven ve kendini benim için feda eden Tanrı'nın Oğlu'na imanla yaşıyorum. 21 Tanrı'nın lütfunu geçersiz kılmıyorum. Çünkü doğruluk Yasa aracılığıylaysa, Mesih boşuna öldü!”

3

1 Ey akılsız Galatyalılar! İsa Mesih'in çarmıha gerilmiş haliyle gözlerinizin önünde apaçık biçimde tasvir edildiği halde, gerçeğe itaat etmemeniz için sizi kim büyüledi? 2 Sizden yalnız şunu öğrenmek istiyorum: Ruh'u yasanın gereklerini yerine getirerek mi, yoksa imanla işiterek mi aldınız? 3 Bu kadar akılsız mısınız? Ruh'la başladınız da şimdi bedenle mi tamamlanıyorsunuz? 4 Bunca şeyi boşuna mı çektiniz? Eğer gerçekten boşunaysa. 5 Öyleyse size Ruh'u veren ve aranızda mucizeler yapan Tanrı, bunu yasanın gereklerini yerine getirmenizden dolayı mı, yoksa imanla işitmenizden dolayı mı yapıyor? 6 Nitekim İbrahim de Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı. 7 Öyleyse bilin ki, imandan olanlar İbrahim'in çocuklarıdır. 8 Kutsal Yazı, Tanrı'nın ulusları imanla aklayacağını önceden görerek İbrahim'e Müjde'yi önceden bildirip şöyle dedi: “Bütün uluslar sende kutsanacak.” 9 Böylece imandan olanlar, iman eden İbrahim'le birlikte kutsanır. 10 Çünkü yasanın gereklerine dayananların hepsi lanet altındadır. Çünkü şöyle yazılmıştır: “Yasa kitabında yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen herkes lanetlidir.” 11 Hiç kimsenin yasa aracılığıyla Tanrı katında aklanmadığı ise açıktır. Çünkü “Doğru kişi imanla yaşayacaktır.” 12 Yasa ise imana dayanmaz; tersine, “Bunları yerine getiren, bunlarla yaşayacaktır” der. 13 Mesih, bizim için lanetli sayılarak bizi yasanın lanetinden kurtardı. Çünkü şöyle yazılmıştır: “Ağaç üzerinde asılı olan herkes lanetlidir.” 14 Öyle ki, İbrahim'in kutsaması Mesih İsa aracılığıyla uluslara ulaşsın ve biz de vaat edilen Ruh'u iman yoluyla alalım. 15 Kardeşler, insanlara özgü bir örnek vereyim: Sıradan bir insanın antlaşması bile bir kez onaylandıktan sonra kimse onu geçersiz kılamaz ya da ona bir şey ekleyemez. 16 Vaatler ise İbrahim'e ve onun soyuna verildi. “Soylara” demiyor; sanki birçok kişiden söz ediyormuş gibi değil, tek kişiden söz ederek “soyuna” diyor; bu da Mesih'tir. 17 Şunu demek istiyorum: Tanrı tarafından Mesih'te önceden onaylanan antlaşmayı, dört yüz otuz yıl sonra gelen yasa geçersiz kılamaz; vaadi hükümsüz bırakamaz. 18 Çünkü miras yasaya dayansaydı, artık vaade dayanmazdı. Oysa Tanrı bu mirası İbrahim'e vaat yoluyla bağışladı. 19 Öyleyse yasanın amacı nedir? Suçlar yüzünden eklendi; vaat verilen soy gelinceye dek geçerliydi. Melekler aracılığıyla, bir aracının eliyle düzenlendi. 20 Aracı ise tek kişi için olmaz, ama Tanrı birdir. 21 Öyleyse yasa, Tanrı'nın vaatlerine aykırı mıdır? Kesinlikle hayır! Çünkü yaşam verebilecek bir yasa verilmiş olsaydı, doğruluk gerçekten yasadan gelirdi. 22 Ama Kutsal Yazılar her şeyi günahın altına hapsetti; öyle ki, İsa Mesih'e imanla gelen vaat iman edenlere verilsin. 23 Ama iman gelmeden önce, sonra açıklanacak olan imanı bekleyerek yasanın gözetimi altında tutuluyor, kapalı tutuluyorduk. 24 Böylece yasa, bizi Mesih'e götüren eğitmenimiz oldu; öyle ki iman yoluyla aklanalım. 25 Ama iman gelmiş olduğuna göre, artık eğitmenin gözetimi altında değiliz. 26 Çünkü hepiniz, Mesih İsa'ya iman yoluyla Tanrı'nın çocuklarısınız. 27 Çünkü Mesih'e vaftiz edilmiş olan hepiniz Mesih'i giyindiniz.

28 Ne Yahudi ne Grek, ne köle ne özgür, ne erkek ne kadın vardır; çünkü hepiniz Mesih İsa'da birsiniz. 29 Eğer Mesih'e aitseniz, o zaman İbrahim'in soyundansınız, vaade göre de mirasçısınızdır.

4

1 Şunu söylüyorum: Mirasçı çocuk olduğu sürece, her şeyin sahibi olsa bile köleden farksızdır. 2 Babasının belirlediği güne kadar vasilerin ve vekilharçların yönetimi altındadır. 3 Biz de öyleydik: çocukken dünyanın temel ilkeleri altında köleydik. 4 Ama zaman dolunca Tanrı, kadından doğan, Yasa altında doğan Oğlu'nu gönderdi. 5 Öyle ki Yasa altında olanları kurtarsın ve biz evlatlığa alınalım. 6 Siz çocuklar olduğunuz için Tanrı, Oğlu'nun Ruhu'nu yüreklerinize gönderdi; O Ruh, “Abba, Baba!” diye seslenir. 7 Böylece artık köle değil, oğulsun; oğul olduğuna göre de Mesih aracılığıyla Tanrı'nın mirasçısısın. 8 Ama o zamanlar Tanrı'yı tanımadığınız için, doğaları gereği tanrı olmayanlara köleydiniz. 9 Ama şimdi Tanrı'yı tanıdığınıza, daha doğrusu Tanrı tarafından tanındığınıza göre, neden o güçsüz ve sefil temel ilkelere yeniden dönüyorsunuz? Neden yeniden onlara köle olmak istiyorsunuz? 10 Günlere, aylara, mevsimlere ve yıllara bağlı kalıyorsunuz. 11 Sizin için korkuyorum; uğrunuzda harcadığım emek boşa gitmiş olabilir. 12 Kardeşler, size yalvarıyorum, benim gibi olun; çünkü ben de sizin gibi oldum. Bana hiçbir haksızlık yapmadınız. 13 Bilirsiniz, size Müjde'yi ilk kez bedensel bir rahatsızlık yüzünden duyurmuştum. 14 Bedenimdeki durum sizin için bir deneme olduğu halde beni ne küçümsediniz ne de reddettiniz; tersine beni Tanrı'nın bir meleği gibi, İsa Mesih gibi kabul ettiniz. 15 O halde mutluluğunuz nereye gitti? Size tanıklık ederim ki, mümkün olsaydı gözlerinizi oyup bana verirdiniz. 16 Öyleyse size gerçeği söylediğim için düşmanınız mı oldum? 17 Onlar sizin peşinizdeler, ama iyi bir amaçla değil. Sizi kendilerinden yana çekmek için sizleri başkalarından uzaklaştırmak istiyorlar. 18 Ama iyi bir amaç uğruna gayretli olmak her zaman iyidir; yalnız yanınızdayken değil. 19 Çocuklarım, Mesih sizde biçimlenene kadar sizin için yeniden doğum sancısı çekiyorum. 20 Şu anda yanınızda olmayı ve ses tonumu değiştirmeyi isterdim, çünkü sizin hakkınızda ne düşüneceğimi bilemiyorum. 21 Söyleyin bana, Yasa altında olmak isteyenler, Yasa'yı dinlemiyor musunuz? 22 Çünkü yazılmıştır ki, İbrahim'in iki oğlu vardı; biri cariyeden, biri özgür kadındandı. 23 Ama cariyeden olan beden uyarınca doğdu, özgür kadından olan ise vaat aracılığıyla doğdu. 24 Bunların simgesel bir anlamı vardır; çünkü bu kadınlar iki antlaşmadır. Biri Sina Dağı'ndandır ve köleliğe çocuk doğurur; bu Hacer'dir. 25 Hacer Arabistan'daki Sina Dağı'dır; şimdiki Yeruşalim'e karşılık gelir, çünkü çocuklarıyla birlikte kölelik içindedir. 26 Ama yukarıdaki Yeruşalim özgürdür; hepimizin annesi odur. 27 Çünkü yazılmıştır: “Sevin, ey doğurmayan kısır kadın! Doğum sancısı çekmeyen sen, haykırıp seslen! Çünkü kocası olan kadının çocuklarından çok, terk edilmiş kadının çocukları vardır.” 28 Sizlerse kardeşler, İshak gibi vaat çocuklarısınız. 29 Ama o zaman bedene göre doğan, Ruh'a göre doğana zulmetti; şimdi de böyledir. 30 Ama Kutsal Yazı ne diyor? “Cariyeyi ve oğlunu dışarı at. Çünkü cariyenin oğlu, özgür kadının oğluyla birlikte miras almayacaktır.” 31 Böylece kardeşler, biz cariyenin değil, özgür kadının çocuklarıyız.

5

1 Öyleyse Mesih'in bizi özgür kıldığı bu özgürlükte sımsıkı durun ve kölelik boyunduruğuna yeniden bağlanmayın. 2 Bakın, ben Pavlus size şunu söylüyorum: Sünnet olmayı kabul ederseniz, Mesih'in size hiçbir yararı olmaz. 3 Sünnet olmayı kabul eden her adama yine tanıklık ederim: O, Yasa'nın tümünü yerine getirmekle yükümlüdür. 4 Yasa'yla aklanmak isteyen sizler, Mesih'ten koptunuz. Lütuftan düştünüz. 5 Çünkü biz, Ruh aracılığıyla, iman yoluyla doğruluk umudunu bekliyoruz. 6 Çünkü Mesih İsa'da ne sünnetli olmanın ne de sünnetsiz olmanın bir önemi vardır; önemli olan, sevgiyle etkin olan imandır. 7 İyi koşuyordunuz! Gerçeğe itaat etmenize kim engel oldu? 8 Bu ikna, sizi çağırandan gelmiyor. 9 Azıcık maya, bütün hamuru kabartır. 10 Rab'de size güveniyorum; başka türlü düşünmeyeceksiniz. Ama

sizi karıştıran kişi kim olursa olsun, cezasını çekecektir. 11 Kardeşler, ben hâlâ sünneti duyuruyor olsaydım, neden hâlâ zulüm görüyorum? O zaman çarmıhın sürçme taşı ortadan kalkmış olurdu. 12 Keşke sizi rahatsız edenler kendilerini hadım etseler! 13 Kardeşler, siz özgürlük için çağrıldınız. Yalnız bu özgürlüğü benliğe fırsat olarak kullanmayın; bunun yerine sevgiyle birbirinize hizmet edin. 14 Çünkü bütün Yasa tek bir sözde tamamlanır: “Komşunu kendin gibi seveceksin.” 15 Ama birbirinizi ısırıp yiyorsanız, dikkat edin, birbirinizi yok etmeyesiniz. 16 Şunu söylüyorum: Ruh'a göre yürüyün, o zaman benliğin arzusunu yerine getirmezsiniz. 17 Çünkü benlik Ruh'a karşı, Ruh da benliğe karşı arzu duyar; bunlar birbirine karşıttır, öyle ki dilediğiniz şeyleri yapmayasınız. 18 Ama Ruh tarafından yönetiliyorsanız, Yasa altında değilsinizdir. 19 Benliğin işleri bellidir: zina, cinsel ahlaksızlık, kirlilik, sefahat, 20 putperestlik, büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke patlamaları, bencil hırslar, bölünmeler, sapkınlıklar, 21 çekememezlik, cinayetler, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve benzeri şeylerdir. Önceden uyardığım gibi şimdi de uyarıyorum: Bu gibi şeyleri yapanlar Tanrı'nın Egemenliği'ni miras almayacaklar. 22 Ruh'un meyvesi ise sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, sadakattir, 23 yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bunlara karşı yasa yoktur. 24 Mesih'e ait olanlar, benliği tutkuları ve arzularıyla birlikte çarmıha germişlerdir. 25 Ruh'a göre yaşıyorsak, Ruh'a göre de yürüyelim. 26 Kendini beğenmiş olmayalım, birbirimizi kışkırtmayalım, birbirimizi kıskanmayalım.

6

1 Kardeşler, biri bir suç içinde yakalanırsa, ruhça olgun olan sizler o kişiyi yumuşak bir ruhla düzeltin; bu arada siz de ayartılmayasınız diye kendinize dikkat edin. 2 Birbirinizin yüklerini taşıyın; böylece Mesih'in yasasını yerine getirmiş olursunuz. 3 Çünkü bir kimse bir hiçken kendini bir şey sanıyorsa, kendi kendini aldatır. 4 Herkes kendi yaptığı işi denetlesin; o zaman övünme nedenini başkasında değil, kendinde bulur. 5 Çünkü herkes kendi yükünü taşıyacaktır. 6 Tanrı sözüyle eğitilen kişi, kendisine öğreten kişiyle bütün iyi şeyleri paylaşsın. 7 Aldanmayın; Tanrı alaya alınmaz. İnsan ne ekerse onu biçer. 8 Kendi benliği için eken, benlikten yozlaşma biçecek; Ruh için eken ise Ruh'tan sonsuz yaşam biçecektir. 9 İyilik yapmaktan yorulmayalım; çünkü vazgeçmezsek, zamanı gelince biçeriz. 10 Öyleyse fırsat buldukça herkese, özellikle iman ailesinden olanlara iyilik yapalım. 11 Bakın, size kendi elimle ne kadar büyük harflerle yazıyorum. 12 İnsanlara dıştan iyi görünmek isteyenler sizi sünnet olmaya zorluyor; tek amaçları Mesih'in çarmıhı yüzünden zulüm görmemektir. 13 Çünkü sünnet olanların kendileri bile Yasa'yı tutmuyor; yine de sizin sünnet olmanızı istiyorlar ki bedeniniz üzerinden övünebilsinler. 14 Bana gelince, Rabbimiz İsa Mesih'in çarmıhından başka hiçbir şeyle övünmek benden uzak olsun; o çarmıh aracılığıyla dünya bana, ben de dünyaya çarmıha gerilmiş oldum. 15 Çünkü İsa Mesih'te ne sünnetli olmanın ne de sünnetsiz olmanın bir önemi vardır; önemli olan yeni bir yaratılıştır. 16 Bu ilkeye göre yürüyen herkesin ve Tanrı'nın İsrail'inin üzerinde esenlik ve merhamet olsun. 17 Bundan böyle kimse bana sıkıntı vermesin; çünkü bedenimde Rab İsa'nın yara izlerini taşıyorum. 18 Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun. Amin.

Efesliler

1

[1] Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi olan Pavlus'tan, Efes'teki kutsallara ve Mesih İsa'da sadık olanlara: [2] Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun. [3] Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. O, bizi Mesih'te göksel yerlerde her türlü ruhsal bereketle kutsadı. [4] Dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti ki, sevgide O'nun önünde kutsal ve kusursuz olalım. [5] Kendi isteğinin iyi hoşnutluğuna göre, bizi İsa Mesih aracılığıyla kendisine çocuklar olarak evlat edinmek üzere önceden belirledi. [6] Bunu, Sevgili Olan'da bize karşılıksız bağışladığı lütfunun yüceliğinin övülmesi için yaptı. [7] O'nda, O'nun kanı aracılığıyla kurtuluşumuz, yani suçlarımızın bağışlanması vardır. Bu da O'nun lütfunun zenginliğine göredir. [8] Tanrı bu lütfu, her türlü bilgelik ve anlayışla üzerimize bol bol yağdırdı. [9] Kendi iyi hoşnutluğuna göre Mesih'te tasarladığı isteğinin sırrını bize bildirdi. [10] Bu da, zamanlar doluluğuna yönelik düzende, göklerdeki ve yeryüzündeki her şeyi Mesih'te bir araya getirmek içindi; evet, her şeyi O'nda bir araya getirmek içindi. [11] Her şeyi kendi isteğinin amacına göre etkileyen Tanrı'nın tasarısı uyarınca önceden belirlenmiş olarak, Mesih'te bize miras payı verildi. [12] Öyle ki, Mesih'e önceden umut bağlamış olan bizler, O'nun yüceliğinin övülmesine vesile olalım. [13] Siz de gerçeğin sözünü, yani kurtuluşunuzun Müjdesi'ni işitince ve Mesih'e iman edince, vaat edilen Kutsal Ruh'la mühürlendiniz. [14] Kutsal Ruh, Tanrı'nın kendi mülkü olanların kurtuluşuna kadar mirasımızın güvencesidir. Bu da O'nun yüceliğinin övülmesi içindir. [15] Bu nedenle ben de Rab İsa'ya olan imanınızı ve bütün kutsallara beslediğiniz sevgiyi duyduğumdan beri, [16] sizin için şükretmekten geri durmuyor, dualarımda sizi anıyorum. [17] Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı, yüce Baba, kendisini tanımanız için size bilgelik ve vahiy ruhu versin diye dua ediyorum. [18] Yürek gözleriniz aydınlansın ki, O'nun çağrısının umudunun ne olduğunu, kutsallar arasındaki mirasının yüceliğinin zenginliğinin ne olduğunu, [19] ve iman eden bizlere yönelik gücünün aşkın büyüklüğünün ne olduğunu bilesiniz. Bu güç, kudretinin güçlü işleyişine göredir. [20] Tanrı bu gücü Mesih'te etkili kıldı; O'nu ölümden diriltti ve göksel yerlerde sağında oturttu. [21] O'nu her yönetimin, yetkinin, gücün, egemenliğin ve yalnız bu çağda değil, gelecek çağda da anılan her adın çok üstüne yükseltti. [22] Her şeyi O'nun ayakları altına bağımlı kıldı ve O'nu her şey üzerinde kilisenin başı yaptı. [23] Kilise O'nun bedenidir; her şeyi her bakımdan dolduranın doluluğudur.

2

[1] Siz, suçlarınız ve günahlarınız içinde ölüyken diri kılındınız, [2] bir zamanlar bu suçlar ve günahlar içinde, bu dünyanın gidişine göre, havadaki egemenliğin önderine göre, yani şimdi itaatsizlik çocuklarında etkin olan ruha göre yaşıyordunuz; [3] bir zamanlar hepimiz de onların arasında, benliğimizin tutkuları içinde yaşadık; bedenin ve düşüncelerin isteklerini yapıyorduk. Doğamız gereği, ötekiler gibi gazap çocuklarıydık. [4] Ama merhameti bol olan Tanrı, bizi sevdiği o büyük sevgi yüzünden, [5] biz suçlarımız yüzünden ölüyken bile bizi Mesih'le birlikte diri kıldı. Lütufla kurtuldunuz. [6] Bizi O'nunla birlikte diriltti ve Mesih İsa'da O'nunla birlikte göksel yerlerde oturttu, [7] öyle ki gelecek çağlarda, Mesih İsa'da bize gösterdiği iyilikle lütfunun sonsuz zenginliğini göstersin; [8] Çünkü iman aracılığıyla, lütufla kurtuldunuz; bu sizden değil, Tanrı'nın armağanıdır, [9] işlerden değildir; öyle ki kimse övünmesin. [10] Çünkü biz O'nun eseriyiz; Mesih İsa'da iyi işler için yaratıldık. Tanrı bu işleri, bizim onlarda yürümemiz için önceden hazırladı. [11] Bu yüzden şunu hatırlayın: Bir zamanlar bedence uluslardan olan sizler, elde yapılmış bedensel sünnete sahip olanlar tarafından “sünnetsiz” diye adlandırılıyordunuz; [12] o zamanlar Mesih'ten ayrı, İsrail topluluğuna yabancı, vaat antlaşmalarına yabancıydınız; umudunuz yoktu ve dünyada Tanrı'sızdınız. [13] Ama şimdi Mesih İsa'da, bir zamanlar uzak olan sizler, Mesih'in kanıyla yakın

kılındınız. 14 Çünkü O bizim esenliğimizdir. İki tarafı bir yaptı ve aradaki ayrılık duvarını yıktı. 15 Buyruklardan oluşan ve kurallarda yer alan Yasa'yı kendi bedeninde ortadan kaldırarak düşmanlığa son verdi; öyle ki ikisinden, kendisinde tek bir yeni insan yaratarak esenliği sağlasın; 16 ve çarmıh aracılığıyla düşmanlığı öldürüp ikisini tek bedende Tanrı'yla barıştırsın. 17 O gelip uzakta olan sizlere de yakında olanlara da esenliği müjdeledi. 18 Çünkü O'nun aracılığıyla ikimiz de tek Ruh'ta Baba'ya erişebiliyoruz. 19 Böylece artık yabancı ve konuk değilsiniz; kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev halkısınız. 20 Elçilerin ve peygamberlerin temeli üzerine inşa edildiniz; köşenin baş taşı Mesih İsa'nın kendisidir. 21 Bütün yapı O'nda birbirine uyumlu olarak birleşip Rab'de kutsal bir tapınak olmak üzere büyüyor. 22 Siz de O'nda, Ruh aracılığıyla Tanrı'nın konutu olmak üzere birlikte inşa ediliyorsunuz.

3

1 Bu nedenle ben Pavlus, siz uluslar uğruna İsa Mesih'in tutsağıyım; 2 Tanrı'nın sizin yararınıza bana verdiği lütfun yönetimini elbette duymuşsunuzdur; 3 Bu sırrın bana vahiy yoluyla bildirildiğini, daha önce birkaç sözle yazdığım gibi, biliyorsunuz. 4 Bunu okuduğunuzda, Mesih'in sırrını nasıl anladığımı görebilirsiniz. 5 Bu sır başka kuşaklarda insanoğullarına bildirilmedi; şimdi ise Ruh aracılığıyla Tanrı'nın kutsal elçilerine ve peygamberlerine açıklandı. 6 Yani uluslar, Müjde aracılığıyla İsa Mesih'te ortak mirasçılar, aynı bedenin üyeleri ve vaadin ortak paydaşlarıdır. 7 Tanrı'nın gücünün etkin işleyişi uyarınca bana verilen lütuf armağanına göre bu Müjde'nin hizmetkârı oldum. 8 Kutsalların hepsinden daha değersiz olan bana bu lütuf verildi ki, uluslara Mesih'in araştırılamaz zenginliklerini Müjdeleyeyim, 9 ve çağlar boyunca her şeyi İsa Mesih aracılığıyla yaratan Tanrı'da gizlenmiş olan bu sırrın yönetiminin ne olduğunu herkese göstereyim; 10 öyle ki Tanrı'nın çok yönlü bilgeliği şimdi kilise aracılığıyla göksel yerlerdeki yönetimlere ve güçlere bildirilsin; 11 bu, Tanrı'nın Rabbimiz İsa Mesih'te tasarladığı sonsuz amacına uygundur. 12 Mesih'te, ona olan imanımız aracılığıyla cesaretimiz ve güvenle Tanrı'ya yaklaşma özgürlüğümüz vardır. 13 Bu yüzden sizden, sizin için çektiğim sıkıntılar yüzünden cesaretinizi yitirmemenizi istiyorum; çünkü bunlar sizin yüceliğinizdir. 14 Bu nedenle Rabbimiz İsa Mesih'in Babası'nın önünde diz çökerim; 15 gökte ve yeryüzünde her aile adını ondan alır. 16 Kendi yüceliğinin zenginliğine göre, Ruh'u aracılığıyla iç varlığınızda sizi kudretle güçlendirmesini diliyorum; 17 öyle ki Mesih iman aracılığıyla yüreklerinizde yaşasın; sevgide köklenmiş ve temellenmiş olarak, 18 bütün kutsallarla birlikte genişliğin, uzunluğun, yüksekliğin ve derinliğin ne olduğunu kavrayacak güç bulasınız, 19 ve bilgiyi aşan Mesih sevgisini tanıyasınız; öyle ki Tanrı'nın bütün doluluğuyla dolasınız. 20 Bizde etkin olan güce göre, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyin çok ötesini bol bol yapabilecek olana, 21 kilisede ve İsa Mesih'te, bütün kuşaklar boyunca sonsuzlara dek yücelik olsun. Amin.

4

1 Bu nedenle Rab'de tutsak olan ben, aldığınız çağrıya yaraşır biçimde yaşamanız için size yalvarıyorum; 2 tam bir alçakgönüllülük ve yumuşak huylulukla, sabırla, sevgide birbirinize katlanın; 3 esenlik bağıyla Ruh'un birliğini korumaya gayret edin. 4 Beden bir, Ruh birdir; nitekim siz de çağrınızın tek bir umuduna çağrıldınız. 5 Rab bir, iman bir, vaftiz birdir; 6 her şeyin üzerinde olan, her şey aracılığıyla işleyen ve hepimizin içinde olan tek Tanrı ve hepimizin Babası vardır. 7 Ama her birimize, Mesih'in armağanının ölçüsüne göre lütuf verildi. 8 Bunun için şöyle der: "Yükseğe çıktığında tutsaklığı tutsak etti, insanlara armağanlar verdi." 9 Peki, 'çıktı' sözü, O'nun önce yerin alt bölgelerine inmiş olmasından başka neyi anlatır? 10 İnen de O'dur, her şeyi doldurmak üzere bütün göklerin çok üstüne çıkan da O'dur. 11 Kimi kişileri elçi, kimilerini peygamber, kimilerini müjdeci, kimilerini de çoban ve öğretmen olmak üzere verdi; 12 kutsalların yetkin kılınması, hizmet işi ve Mesih'in bedeninin kurulması için verdi; 13 ta ki hepimiz imanın ve Tanrı'nın Oğlu'nu tanımanın birliğine, olgun bir insana, Mesih'in doluluğunun

ölçüsüne erişelim. [14] Öyle ki artık insanların hilesine, aldatıcı düzenlerin kurnazlığına kapılıp her öğreti rüzgârıyla çalkalanan, sürüklenen çocuklar olmayalım; [15] tersine, sevgide gerçeği söyleyerek her yönden baş olan Mesih'e doğru büyüyelim; [16] Bütün beden O'ndan, her eklemin sağladığı yardımla birbirine uyup kenetlenerek, her bir parçanın ölçüsüne göre işleyişiyle büyür ve sevgide kendini kurar. [17] Bunu söylüyorum ve Rab'de tanıklık ediyorum: artık öteki ulusların yaşadığı gibi, onların düşüncelerinin boşluğunda yaşamayın. [18] Onların akılları karardı; içlerindeki bilgisizlik ve yüreklerinin katılığı yüzünden Tanrı'nın yaşamından uzaklaştılar; [19] duyarsızlaşarak kendilerini şehvete teslim ettiler, doymak bilmez bir hırsla her türlü pisliği işlediler. [20] Ama siz Mesih'i böyle öğrenmediniz; [21] eğer gerçekten O'nu işittiyseniz ve gerçeğin İsa'da olduğu gibi O'nda öğretildiyseniz, [22] önceki yaşayışınıza ait olan, aldatıcı tutkularla yozlaşan eski benliği üzerinizden çıkarıp atmayı, [23] zihninizin ruhunda yenilenmeyi, [24] ve Tanrı'ya benzerlikte yaratılmış, gerçek doğruluk ve kutsallık içindeki yeni benliği giymeyi öğrendiniz. [25] Bunun için yalanı bir yana bırakıp her biriniz komşusuna gerçeği söylesin. Çünkü hepimiz birbirimizin üyesiyiz. [26] “Öfkelenin, ama günah işlemeyin.” Öfkeniz gün batmadan geçsin, [27] iblise fırsat vermeyin. [28] Hırsızlık eden artık hırsızlık etmesin; bunun yerine, ihtiyacı olana verecek bir şeyi olsun diye elleriyle iyi olanı yaparak çalışsın. [29] Ağzınızdan hiçbir kötü söz çıkmasın; yalnız ihtiyaca uygun, geliştirici olan ve dinleyenlere lütuf sağlayan sözler çıksın. [30] Tanrı'nın Kutsal Ruhu'nu üzmeyin; kurtuluş günü için O'nunla mühürlendiniz. [31] Her türlü acılık, öfke, kızgınlık, bağırıp çağırma ve iftira, tüm kötülükle birlikte aranızdan kaldırılsın. [32] Birbirinize karşı iyi yürekli ve şefkatli olun; Tanrı Mesih'te sizi bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

5

[1] Bu nedenle, sevgili çocuklar olarak Tanrı'yı örnek alın. [2] Sevgi içinde yaşayın; nitekim Mesih de sizi sevdi ve kendini bizim için Tanrı'ya güzel kokulu bir sunu ve kurban olarak verdi. [3] Ama cinsel ahlaksızlık, her türlü kirlilik ya da açgözlülük, kutsallara yaraşır biçimde aranızda adı bile anılmasın. [4] Edepsizlik, aptalca konuşmalar ya da bayağı şakalar da olmasın; bunlar uygun değildir. Bunların yerine şükredin. [5] Şunu kesin olarak bilin: Ne cinsel ahlaksızlık yapanın, ne kirli olanın, ne de putperest olan açgözlü kişinin, Mesih'in ve Tanrı'nın Egemenliği'nde mirası vardır. [6] Hiç kimse sizi boş sözlerle aldatmasın. Çünkü Tanrı'nın gazabı, bu şeyler yüzünden itaatsizlik çocuklarının üzerine gelir. [7] Bu yüzden onlarla ortak olmayın. [8] Çünkü bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Rab'de ışıksınız. Işık çocukları olarak yaşayın, [9] çünkü Ruh'un meyvesi her türlü iyilikte, doğrulukta ve gerçekte bulunur. [10] Rab'bi neyin hoşnut ettiğini ayırt edin. [11] Karanlığın meyvesiz işleriyle ortaklığınız olmasın; tersine, onları açığa çıkarın. [12] Çünkü onların gizlice yaptıkları şeylerden söz etmek bile utanç vericidir. [13] Ama açığa çıkarılan her şey ışıkla görünür hale gelir; çünkü görünür kılan her şey ışıktır. [14] Bu yüzden şöyle der: “Uyan, ey uyuyan! Ölüler arasından kalk, Mesih senin üzerine parlayacak.” [15] Bu yüzden nasıl yaşadığınıza dikkatle bakın; akılsızlar gibi değil, bilgeler gibi yaşayın. [16] Zamanı iyi değerlendirin, çünkü günler kötüdür. [17] Bu yüzden akılsız olmayın, Rab'bin isteğinin ne olduğunu anlayın. [18] Şarapla sarhoş olmayın; onda sefahat vardır. Bunun yerine Ruh'la dolun. [19] Birbirinize mezmurlar, ilahiler ve ruhsal ezgilerle seslenin; yüreğinizde Rab'be ezgiler söyleyip ilahiler okuyun. [20] Her zaman, her şey için Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla Baba Tanrı'ya şükredin. [21] Mesih korkusuyla birbirinize boyun eğin. [22] Kadınlar, Rab'be olduğu gibi kendi kocalarınıza da bağlı olun. [23] Çünkü Mesih kilisenin başı ve bedenin kurtarıcısı olduğu gibi, koca da karısının başıdır. [24] Kilise Mesih'e bağlı olduğu gibi, kadınlar da her konuda kendi kocalarına bağlı olsun. [25] Kocalar, Mesih kiliseyi sevip kendini onun uğruna verdiği gibi, siz de karılarınızı sevin. [26] Öyle ki, onu sözle birlikte suyla yıkayarak temizleyip kutsal kılsın. [27] Öyle ki, kiliseyi kendine görkem içinde, lekesiz, kırışıksız ya da buna benzer hiçbir kusuru olmadan, kutsal ve kusursuz olarak sunabilsin. [28] Aynı şekilde kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir. Karısını seven kendini sever. [29] Çünkü hiç kimse kendi bedeninden nefret etmemiştir; tersine onu besler ve ona özen gösterir, tıpkı Rab'bin de kiliseye yaptığı gibi. [30] Çünkü biz O'nun bedeninin üyeleriyiz; O'nun

etinden ve kemiklerindeniz. [31] “Bu nedenle adam annesini ve babasını bırakacak, karısına bağlanacak; ikisi tek beden olacak.” [32] Bu sır büyüktür, ama ben Mesih ve kilise hakkında konuşuyorum. [33] Yine de her biriniz kendi karısını kendisi gibi sevsin; kadın da kocasına saygı göstersin.

6

[1] Çocuklar, Rab'de anne babanıza itaat edin, çünkü doğru olan budur. [2] “Babana ve annene saygı göster,” bu vaat içeren ilk buyruktur: [3] “öyle ki senin için iyi olsun ve yeryüzünde uzun yaşayasın.” [4] Babalar, çocuklarınızı öfkelendirmeyin; onları Rab'bin terbiyesi ve öğüdüyle yetiştirin. [5] Köleler, bedene göre efendileriniz olanlara Mesih'e itaat eder gibi, korku ve titremeyle, yüreğinizin içtenliğiyle itaat edin; [6] yalnız göz üzerinizdeyken hizmet eden, insanları hoşnut etmeye çalışanlar gibi değil; Mesih'in kulları olarak Tanrı'nın isteğini yürekten yapın; [7] hizmetinizi insanlara değil, Rab'be yapıyormuş gibi iyi niyetle yapın; [8] Çünkü bilirsiniz ki, ister köle ister özgür olsun, herkes yaptığı her iyiliğin karşılığını Rab'den alacaktır. [9] Efendiler, siz de onlara aynı şekilde davranın ve tehdit etmekten vazgeçin. Bilin ki hem onların hem sizin Efendiniz göklerdedir ve O'nun katında kayırma yoktur. [10] Son olarak, Rab'de ve O'nun kudretinin gücünde güçlenin. [11] İblis'in düzenlerine karşı durabilmeniz için Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın. [12] Çünkü bizim mücadelemiz ete ve kana karşı değil; yönetimlere, yetkilere, bu çağın karanlığının dünya egemenlerine ve göksel yerlerdeki kötülüğün ruhsal güçlerine karşıdır. [13] Bunun için, kötü günde karşı koyabilmeniz ve her şeyi tamamladıktan sonra ayakta kalabilmeniz için Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın. [14] Bunun için ayakta durun; belinize gerçeği kuşanmış, göğsünüze doğruluk zırhını takmış olun. [15] Ayaklarınıza da esenlik Müjdesi'nin hazırlığını giyinmiş olun; [16] Bunların hepsinin yanında, kötü olanın bütün ateşli oklarını söndürebileceğiniz iman kalkanını alın. [17] Kurtuluş miğferini ve Tanrı sözü olan Ruh'un kılıcını alın; [18] her türlü dua ve yakarışla, her an Ruh'ta dua edin. Bunun için tam bir kararlılıkla uyanık kalın ve bütün kutsallar için yakarın. [19] Benim için de dua edin; öyle ki ağzımı açtığımda bana söz verilsin ve Müjde'nin sırrını cesaretle bildirebileyim, [20] uğruna zincirler içinde elçilik ettiğim bu Müjde'de, gerektiği gibi cesaretle konuşabileyim. [21] Nasıl olduğumu ve neler yaptığımı sizin de bilmeniz için, sevgili kardeş ve Rab'de sadık hizmetkâr olan Tihikos size her şeyi bildirecek; [22] onu tam da bunun için size gönderiyorum: durumumuzu bilesiniz ve yüreklerinizi teselli etsin. [23] Baba Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten kardeşlere esenlik, sevgi ve iman olsun. [24] Rabbimiz İsa Mesih'i bozulmaz bir sevgiyle sevenlerin hepsiyle lütuf olsun. Amin.

Filipililer

1

[1] Mesih İsa'nın kulları Pavlus ile Timoteos'tan, Filipi'de bulunan ve Mesih İsa'da olan bütün kutsallara, gözetmenler ve görevlilerle birlikte: [2] Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. [3] Sizi her hatırladığımda Tanrım'a şükrediyorum, [4] hepiniz için ettiğim her duada, dileklerimi her zaman sevinçle sunuyorum; [5] çünkü ilk günden bu yana Müjde'nin yayılmasında bana ortak oldunuz; [6] sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrı'nın, bunu İsa Mesih'in gününe dek tamamlayacağından eminim. [7] Hepiniz için böyle düşünmem yerindedir; çünkü sizi yüreğimde taşıyorum, gerek zincire vurulmuşken gerek Müjde'yi savunup doğrularken hepiniz bu lütufta benimle ortaksınız. [8] Hepinizi Mesih İsa'nın şefkatiyle nasıl özlediğime Tanrı tanıktır. [9] Duam şu ki sevginiz, bilgi ve her tür kavrayışla, günden güne daha da artsın; [10] öyle ki üstün olan şeyleri ayırt edebilesiniz, Mesih'in gününe dek temiz ve kusursuz olasınız; [11] Tanrı'nın yüceltilmesi ve övülmesi için, İsa Mesih aracılığıyla gelen doğruluk meyveleriyle dolup taşasınız. [12] Kardeşler, şunu bilmenizi istiyorum: başıma gelenler aslında Müjde'nin ilerlemesine yaradı; [13] öyle ki zincire vuruluşumun Mesih uğruna olduğu, saray muhafızlarının tümüne ve öbür herkese açıkça görüldü; [14] Rab'de olan kardeşlerin çoğu da zincirlerimden cesaret alarak Tanrı'nın sözünü korkusuzca söylemekte daha da yürekli davranıyor. [15] Kimileri Mesih'i kıskançlık ve çekişmeyle duyuruyor, kimileriyse iyi niyetle. [16] Öncekiler, zincirlerime sıkıntı katacaklarını düşünerek, kendi çıkarları için Mesih'i art niyetle duyuruyor; [17] sonrakiler ise, Müjde'yi savunmakla görevlendirildiğimi bilerek, bunu sevgiyle yapıyor. [18] Ama ne önemi var? Yeter ki, ister görünüşte ister gerçekte olsun, her şekilde Mesih duyurulsun. Buna seviniyorum, evet, sevinmeye devam edeceğim. [19] Çünkü biliyorum ki bu, sizin dualarınız ve İsa Mesih'in Ruhu'nun yardımıyla kurtuluşuma dönüşecek, [20] içtenlikle beklediğim ve umut ettiğim gibi, hiçbir konuda utandırılmayacağım; tersine, her zaman olduğu gibi şimdi de tam bir cesaretle, ister yaşayarak ister ölerek olsun, Mesih bedenimde yüceltilecek. [21] Çünkü benim için yaşamak Mesih'tir, ölmek ise kazançtır. [22] Ama bedende yaşamayı sürdürürsem, bu çalışmalarımın meyve vermesi demektir; hangisini seçeceğimi bilmiyorum. [23] İkisi arasında sıkışıp kaldım: göçüp Mesih'le birlikte olmayı arzuluyorum, bu çok daha iyidir; [24] ama bedende kalmam sizin için daha gereklidir. [25] Bundan emin olduğum için, kalacağımı, evet, hepinizle birlikte kalacağımı biliyorum; bu da imanda ilerlemeniz ve sevinmeniz için olacak, [26] öyle ki yeniden yanınıza gelmemle, benim sayemde Mesih İsa'daki sevinciniz iyice artsın. [27] Yalnız yaşayışınız Mesih'in Müjdesi'ne yaraşır olsun; öyle ki gelip sizi görsem de görmesem de, tek bir ruhta sağlam durduğunuzu, Müjde'ye olan iman uğruna tek canla birlikte çaba gösterdiğinizi duyayım; [28] ve hiçbir konuda karşıtlarınızdan korkmayın; bu, onlar için yıkımın, sizin içinse kurtuluşun belirtisidir; bu da Tanrı'dandır. [29] Çünkü size, Mesih uğruna yalnız O'na iman etme değil, O'nun uğruna acı çekme ayrıcalığı da bağışlandı; [30] bende gördüğünüz ve şimdi de bende olduğunu duyduğunuz aynı mücadeleyi siz de veriyorsunuz.

2

[1] Öyleyse Mesih'te bir yüreklendirme, sevgiden gelen bir teselli, Ruh'ta bir paydaşlık, şefkat ve merhamet varsa, [2] aynı düşüncede olarak, aynı sevgiye sahip olarak, tek ruhlu ve tek düşünceli olarak sevincimi tamamlayın. [3] Hiçbir şeyi çekişme ya da kendini beğenmişlikle yapmayın; tersine alçakgönüllülükle her biriniz ötekini kendinden üstün saysın. [4] Her biriniz yalnız kendi işine değil, başkalarının işlerine de baksın. [5] Mesih İsa'da olan düşünce sizde de olsun. [6] O, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşit olmayı sımsıkı sarılacak bir şey saymadı. [7] Tersine, kendini boşaltıp kul özünü aldı ve insan benzeyişinde oldu. [8] İnsan biçiminde bulunarak kendini alçalttı; ölüme, evet, çarmıh üzerindeki

ölüme kadar itaatkâr oldu. [9] Bunun için Tanrı da O'nu pek yüceltti ve O'na her adın üstünde olan adı verdi. [10] Öyle ki İsa'nın adı anıldığında göktekilerin, yerdekilerin ve yerin altındakilerin hepsi diz çöksün, [11] her dil de İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça kabul etsin; Baba Tanrı yüceltilsin. [12] Öyleyse sevgililerim, her zaman itaat ettiğiniz gibi, yalnız ben yanınızdayken değil, şimdi yokluğumda çok daha fazla, kendi kurtuluşunuzu korku ve titremeyle gerçekleştirin. [13] Çünkü sizde hem istemeyi hem de kendi iyi amacı doğrultusunda yapmayı etkin kılan Tanrı'dır. [14] Her şeyi söylenmeden ve tartışmadan yapın, [15] öyle ki eğri ve sapkın bir kuşağın ortasında kusursuz, temiz ve Tanrı'nın lekesiz çocukları olasınız; onların arasında dünyada ışıklar gibi parlıyorsunuz. [16] Yaşam sözünü sımsıkı tutun. Böylece Mesih'in gününde, boşuna koşmadığıma ve boşuna emek vermediğime dair övünecek bir nedenim olur. [17] Evet, imanınızın kurbanı ve hizmeti üzerine içki sunusu gibi dökülsem bile sevinirim, hepinizle birlikte sevinirim. [18] Aynı şekilde siz de sevinin, benimle birlikte sevinin. [19] Rab İsa'da umuyorum ki Timoteos'u yakında size göndereyim; böylece durumunuzu öğrenince ben de yürekleneceğim. [20] Çünkü onun gibi düşünen, sizinle gerçekten ilgilenecek başka kimsem yok. [21] Çünkü hepsi İsa Mesih'inkileri değil, kendi çıkarlarını arıyor. [22] Ama onun nasıl biri olduğunu biliyorsunuz: bir çocuk babasına nasıl hizmet ederse, o da Müjde'nin ilerlemesi için benimle birlikte öyle hizmet etti. [23] Bu yüzden durumumun nasıl gelişeceğini görür görmez onu hemen göndermeyi umuyorum. [24] Ama ben de yakında geleceğime dair Rab'de güveniyorum. [25] Ama kardeşim, emektaşım, silah arkadaşım, sizin elçiniz ve ihtiyacımda bana hizmet eden Epafroditus'u size göndermeyi gerekli gördüm. [26] Çünkü hepinizi özlüyordu ve hasta olduğunu duyduğunuzu bildiği için derin kaygı duyuyordu. [27] Gerçekten de ölecek kadar hastaydı, ama Tanrı ona merhamet etti; yalnız ona değil, bana da merhamet etti, öyle ki kederime keder eklenmesin. [28] Bu yüzden onu daha büyük bir ivedilikle gönderdim; öyle ki onu yeniden görünce sevinesiniz, ben de daha az kederli olayım. [29] Bunun için onu Rab'de tam bir sevinçle karşılayın ve onun gibilerine saygı gösterin. [30] Çünkü Mesih'in işi uğruna ölümün eşiğine kadar geldi; bana olan hizmetinizde eksik kalanı tamamlamak için canını tehlikeye attı.

3

[1] Son olarak, kardeşlerim, Rab'de sevinin. Size aynı şeyleri tekrar yazmak beni yormuyor; üstelik bu sizin için güvencedir. [2] O köpeklerden sakının, o kötülük işçilerinden sakının, sahte sünnetlilerden sakının. [3] Çünkü sünnetliler biziz; Tanrı'ya Ruh aracılığıyla tapınan, Mesih İsa'da sevinen ve bedene güvenmeyen bizleriz. [4] Oysa bedene güvenmek için benim de nedenlerim var. Başka biri bedene güvenebileceğini düşünüyorsa, benim daha çok nedenim var: [5] sekizinci günde sünnet edildim, İsrail soyundanım, Benyamin oymağındanım, İbranilerin İbranisiyim; Yasa konusunda bir Ferisiydim; [6] gayret konusunda, kiliseye zulmeden biriydim; Yasa'dan gelen doğruluk konusunda ise kusursuzdum. [7] Ama benim için kazanç sayılan bu şeyleri, Mesih uğruna kayıp saydım. [8] Evet, kuşkusuz, Rabbim Mesih İsa'yı tanımanın üstün değeri uğruna her şeyi kayıp sayıyorum. Onun uğruna her şeyin kaybına uğradım ve Mesih'i kazanmak için bunları süprüntü sayıyorum. [9] ve onda bulunayım; Yasa'dan gelen kendi doğruluğuma değil, Mesih'e iman aracılığıyla gelen doğruluğa, imanla Tanrı'dan gelen doğruluğa sahip olayım; [10] O'nu tanıyayım, dirilişinin gücünü ve acılarının paydaşlığını bileyim; ölümüne benzer kılınayım; [11] ki böylece bir şekilde ölümden dirilişe erişeyim. [12] Bunu şimdiden elde ettiğimi ya da daha şimdiden yetkin kılındığımı söylemiyorum; ama Mesih İsa'nın beni ele geçirdiği şeyi ben de ele geçirmek için ilerliyorum. [13] Kardeşlerim, kendimi bunu henüz ele geçirmiş saymıyorum. Ama yaptığım bir şey var: Geride kalanları unutup ileride olanlara uzanarak, [14] Tanrı'nın Mesih İsa'da yaptığı yukarıdan çağrının ödülü için hedefe doğru koşuyorum. [15] Öyleyse yetkin olanlarımızın hepsi böyle düşünsün. Herhangi bir konuda farklı düşünüyorsanız, Tanrı bunu da size gösterecektir. [16] Yalnız, eriştiğimiz noktada aynı ilkeye göre yürüyelim; aynı düşüncede olalım. [17] Kardeşlerim, hep birlikte beni örnek alın; bizi örnek edindiğiniz gibi, bu yolda yürüyenleri de dikkatle izleyin. [18] Çünkü birçok kişi, size sık sık söylediğim ve şimdi de ağlayarak söylediğim gibi, Mesih'in çarmıhının düşmanları olarak yaşıyor. [19]

onların sonu yıkımdır, tanrıları midedir, utançlarını yücelik sayarlar ve dünyasal şeyleri düşünürler. [20] Oysa bizim vatandaşlığımız göklerdedir. Oradan bir Kurtarıcı'yı, Rab İsa Mesih'i bekliyoruz; [21] O, her şeyi kendine bağımlı kılabilen etkin gücüne göre, aşağılanmış bedenimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer kılacaktır.

4

[1] Bu yüzden, sevgili ve özlemini duyduğum kardeşlerim, sevincim ve tacım, Rab'de sımsıkı durun, sevgili kardeşlerim. [2] Evodiya'ya rica ediyorum, Sintihi'ye de rica ediyorum: Rab'de aynı düşüncede olsunlar. [3] Evet, sana da rica ediyorum, ey gerçek yol arkadaşım, bu kadınlara yardım et; çünkü onlar, Klemens'le ve adları yaşam kitabında yazılı öbür emektaşlarımla birlikte, Müjde'de benimle emek verdiler. [4] Rab'de her zaman sevinin! Yine söylüyorum, “Sevinin!” [5] Yumuşak huyluluğunuz bütün insanlarca bilinsin. Rab yakındır. [6] Hiçbir konuda kaygılanmayın; tersine, her konuda isteklerinizi dua, yalvarış ve şükranla Tanrı'ya bildirin. [7] Her anlayışı aşan Tanrı esenliği de yüreklerinizi ve düşüncelerinizi Mesih İsa'da koruyacaktır. [8] Son olarak, kardeşlerim, gerçek olan ne varsa, saygıya değer olan ne varsa, doğru olan ne varsa, temiz olan ne varsa, sevimli olan ne varsa, iyi sayılan ne varsa, herhangi bir erdem ve herhangi bir övgü varsa, bunları düşünün. [9] Benden öğrendiğiniz, aldığınız, işittiğiniz ve gördüğünüz şeyleri yapın; o zaman esenliğin Tanrısı sizinle olacaktır. [10] Bana gelince, bana duyduğunuz ilgiyi sonunda yeniden gösterdiğiniz için Rab'de büyük sevinç duyuyorum. Aslında bunu hep düşünüyordunuz, ama fırsatınız olmamıştı. [11] Bunu ihtiyaç içinde olduğum için söylemiyorum; çünkü ben, içinde bulunduğum her durumda hoşnut olmayı öğrendim. [12] Yoksulluğu da bilirim, bolluğu da bilirim. Her durumda ve her konuda, hem doymayı hem aç kalmayı, hem bolluk içinde yaşamayı hem yoksulluk çekmeyi öğrendim, bunun sırrına erdim. [13] Beni güçlendiren Mesih sayesinde her şeyi yapabilirim. [14] Yine de sıkıntılarıma ortak olmakla iyi ettiniz. [15] Siz de bilirsiniz, ey Filipililer: Müjde'nin başlangıcında, Makedonya'dan ayrıldığımda, vermek ve almak konusunda sizden başka hiçbir kilise benimle paydaş olmadı. [16] Çünkü Selanik'teyken bile ihtiyacım için bana bir kez, sonra yine gönderdiniz. [17] Bunu armağan arzuladığım için söylemiyorum; sizin hesabınıza kazanç olarak artan meyveyi arzuluyorum. [18] Ama her şeyim var, hem de bolluk içindeyim. Epafroditus aracılığıyla sizden gelenleri alınca doyuma ulaştım; bunlar güzel kokulu bir sunu, Tanrı'nın kabul ettiği ve O'nu hoşnut eden bir kurbandır. [19] Benim Tanrım da Mesih İsa'da, yücelikteki zenginliğine göre sizin her ihtiyacınızı karşılayacaktır. [20] Tanrımız ve Babamız sonsuza dek yüceltilsin! Amin. [21] Mesih İsa'da olan her kutsalı selamlayın. Yanımdaki kardeşler size selam eder. [22] Bütün kutsallar, özellikle Sezar'ın ev halkından olanlar, size selam eder. [23] Rab İsa Mesih'in lütfu hepinizle olsun. Amin.

Koloseliler

1

[1] Tanrı'nın isteğiyle Mesih İsa'nın elçisi olan Pavlus'tan ve kardeşimiz Timoteos'tan, [2] Kolose'de bulunan kutsallara ve Mesih'teki sadık kardeşlere: Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun. [3] Sizin için dua ederken her zaman Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Tanrı'ya şükrediyoruz. [4] Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğinizi ve bütün kutsallara sevgi beslediğinizi duyduk. [5] Bu da göklerde sizin için saklı tutulan umuttan ötürüdür. Bu umudu daha önce Müjde'nin gerçek sözünde duydunuz. [6] Bu Müjde size ulaştı. Bütün dünyada olduğu gibi aranızda da meyve veriyor ve büyüyor; Tanrı'nın lütfunu gerçekten duyup öğrendiğiniz günden beri sizde de böyledir. [7] Bunu sevgili hizmet arkadaşı Epafras'tan öğrendiniz; o, bizim adımıza Mesih'in sadık bir hizmetkârıdır. [8] Ruh'taki sevginizi de bize o bildirdi. [9] Bu nedenle biz de, bunu duyduğumuz günden beri, sizin için dua etmekten ve dilekte bulunmaktan geri durmuyoruz. Her türlü ruhsal bilgelik ve anlayışla, O'nun isteğinin bilgisiyle dolmanızı diliyoruz. [10] Öyle ki Rab'be yaraşır biçimde yaşayasınız, O'nu her bakımdan hoşnut edesiniz, her iyi işte meyve veresiniz ve Tanrı bilgisinde büyüyesiniz. [11] O'nun yüce kudretine uygun olarak her güçle güçlenesiniz; böylece sevinçle tam bir dayanma gücü ve sabır gösterebilesiniz. [12] Işıkta kutsalların mirasından pay almaya bizi yeterli kılan Baba'ya şükrederek, [13] O bizi karanlığın egemenliğinden kurtardı ve sevgili Oğlu'nun Egemenliği'ne aktardı. [14] O'nda kurtuluşa, yani günahlarımızın bağışlanmasına sahibiz. [15] O, görünmez Tanrı'nın görüntüsü, bütün yaratılışın ilk doğanıdır. [16] Çünkü göklerde ve yeryüzünde, görünen ve görünmeyen her şey, ister tahtlar ister egemenlikler ister yönetimler ister yetkiler olsun, O'nda yaratıldı. Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratılmıştır. [17] O her şeyden öncedir ve her şey varlığını O'nda sürdürür. [18] O bedenin, yani kilisenin başıdır. O başlangıçtır, ölüler arasından ilk doğandır; öyle ki her şeyde ilk yeri O alsın. [19] Çünkü bütün doluluk O'nda yaşamaktan hoşnut oldu. [20] O'nun çarmıhında dökülen kan aracılığıyla esenlik sağlayarak, yerdeki ve göklerdeki her şeyi O'nun aracılığıyla kendisiyle barıştırmak uygun görüldü. [21] Bir zamanlar kötü işleriniz yüzünden düşüncelerinizde yabancılaşmış ve düşman olmuştunuz. [22] Ama şimdi sizi, kendi önünde kutsal, kusursuz ve suçsuz olarak durdurmak için, Mesih'in öz bedeninde ölümü aracılığıyla barıştırdı. [23] Yeter ki imanda temellenmiş ve sarsılmaz olarak kalın, işittiğiniz Müjde'nin umudundan uzaklaşmayın. Bu Müjde göğün altındaki bütün yaratılışa duyuruldu; ben Pavlus da onun hizmetkârı oldum. [24] Şimdi sizin uğrunuza çektiğim acılarda seviniyorum. Mesih'in sıkıntılarından eksik olanı, O'nun bedeni olan kilise uğruna kendi bedenimde tamamlıyorum. [25] Tanrı'nın sözünü tam olarak bildirmek için, sizin yararınıza bana verilen Tanrı yönetimine göre bu kilisenin hizmetkârı oldum. [26] Bu, çağlar ve kuşaklar boyunca gizli kalmış, ama şimdi O'nun kutsallarına açıklanmış olan sırdır. [27] Tanrı, bu sırrın uluslar arasındaki yücelik zenginliğinin ne olduğunu onlara bildirmeyi uygun gördü. Bu sır sizde olan Mesih'tir; yücelik umudu budur. [28] Biz O'nu duyuruyoruz; her insanı uyarıyor, her insanı tam bilgelikle öğretiyoruz ki, her insanı Mesih'te olgunlaşmış olarak sunalım. [29] Bunun için ben de O'nun bende güçle etkin olan işi uyarınca emek veriyor, var gücümle uğraşıyorum.

2

[1] Sizin için, Laodikya'dakiler için ve beni bedence hiç görmemiş olanların hepsi için ne büyük bir mücadele verdiğimi bilmenizi istiyorum. [2] Öyle ki yürekleri teselli bulsun, sevgide birbirine kenetlensin ve anlayışın verdiği tam güvencenin bütün zenginliğine kavuşsunlar; böylece Tanrı'nın sırrını, yani Baba'nın ve Mesih'in sırrını bilsinler. [3] Bilgelik ve bilginin bütün hazineleri O'nda saklıdır. [4] Bunu söylüyorum ki kimse sizi kulağa hoş gelen sözlerle aldatmasın. [5] Çünkü bedence aranızda olmasam da ruhça sizinle beraberim; düzeninizi ve Mesih'e olan imanınızın sağlamlığını görüp seviniyorum. [6] Bunun için, Rab

Mesih İsa'yı nasıl kabul ettiyseniz, yaşamınızı O'nda sürdürün. [7] O'nda kök salmış, O'nun üzerinde inşa edilmekte olan, size öğretildiği gibi imanda sağlamlaştırılmış kişiler olarak şükranla dolup taşın. [8] Dikkat edin, kimse sizi Mesih'e değil de insan geleneğine ve dünyanın temel ilkelerine dayanan felsefe ve boş aldatmacayla tutsak etmesin. [9] Çünkü Tanrılığın bütün doluluğu bedensel olarak O'nda yaşar. [10] Her yönetimin ve gücün başı olan O'nda siz de doluluğa kavuştunuz. [11] O'nda, elle yapılmamış bir sünnetle, benliğin günahlı bedenini üzerinizden çıkararak, Mesih'in sünnetiyle sünnet edildiniz. [12] Vaftizde O'nunla birlikte gömüldünüz; yine onda, O'nu ölümden dirilten Tanrı'nın etkinliğine iman ederek O'nunla birlikte diriltildiniz. [13] Suçlarınız ve bedeninizin sünnetsizliği yüzünden ölüyken, Tanrı sizi O'nunla birlikte yaşama kavuşturdu; bütün suçlarımızı bağışladı. [14] Aleyhimize olan, kurallarıyla bize karşı duran borç senedini sildi; onu ortadan kaldırıp çarmıha çaktı. [15] Yönetimleri ve güçleri silahsızlandırıp onları açıkça sergiledi; çarmıhta onlar üzerinde zafer kazandı. [16] Bu yüzden kimse sizi yiyecek, içecek ya da bir bayram, yeni ay veya Şabat Günü konusunda yargılamasın. [17] Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, aslıysa Mesih'e aittir. [18] Yapmacık bir alçakgönüllülük ve meleklere tapınmayla zevk bulan, görmediği şeylerin içine dalan, benliğe ait düşüncesiyle boş yere kibirlenen hiç kimse ödülünüzü elinizden almasın. [19] Böyle biri Baş'a sımsıkı tutunmuyor. Oysa bütün beden, eklemler ve bağlar aracılığıyla Baş'tan beslenip birbirine kenetlenerek Tanrı'nın sağladığı büyümeyle büyür. [20] Mesih'le birlikte dünyanın temel ilkelerine karşı öldünüzse, neden hâlâ dünyada yaşıyormuş gibi kurallara boyun eğiyorsunuz: [21] “Tutma, tatma, dokunma” [22] Bunların hepsi kullanıldıkça yok olup gider. Bunlar insan buyruklarına ve öğretilerine dayanır. [23] Bunlar gerçekten de kendiliğinden uydurulmuş bir tapınma, alçakgönüllülük ve bedene sert davranma görünüşüyle bilgelik izlenimi verir; ama benliğin isteklerine karşı hiçbir değeri yoktur.

3

[1] Öyleyse, Mesih'le birlikte dirildiyseniz, yukarıda olan şeyleri arayın; Mesih orada, Tanrı'nın sağında oturmaktadır. [2] Düşüncenizi yukarıdaki şeylere verin, yeryüzündeki şeylere değil. [3] Çünkü siz öldünüz ve yaşamınız Mesih'le birlikte Tanrı'da saklıdır. [4] Yaşamımız olan Mesih ortaya çıktığında, siz de onunla birlikte yücelik içinde ortaya çıkacaksınız. [5] Bu nedenle yeryüzüne ait yönlerinizi öldürün: cinsel ahlaksızlığı, kirliliği, sapkın tutkuyu, kötü arzuyu ve putperestlik olan açgözlülüğü. [6] Bu şeyler yüzünden Tanrı'nın gazabı itaatsizliğin çocuklarının üzerine geliyor. [7] Bir zamanlar siz de bunların içinde yaşarken bu yollarda yürüdünüz. [8] Ama şimdi siz de bütün bunları bir yana bırakın: öfkeyi, gazabı, kötü niyeti, iftirayı ve ağzınızdan çıkan utanç verici sözleri. [9] Birbirinize yalan söylemeyin; çünkü eski benliği, onun yaptıklarıyla birlikte çıkarıp attınız, [10] ve onu yaratanın suretine göre bilgide yenilenmekte olan yeni benliği giyindiniz. [11] Bu yeni yaşamda Grek ile Yahudi, sünnetli ile sünnetsiz, barbar, İskit, köle, özgür ayrımı yoktur; ama Mesih her şeydir ve herkestedir. [12] Bu yüzden, Tanrı'nın seçilmiş, kutsal ve sevilen kişileri olarak şefkatli bir yürek, iyilik, alçakgönüllülük, alçak yüreklilik ve sabır giyinin. [13] Birbirinize katlanın ve birinizin ötekine karşı bir şikâyeti varsa birbirinizi bağışlayın. Mesih sizi nasıl bağışladıysa, siz de öyle yapın. [14] Bütün bunların üstünde sevgiyle yürüyün; sevgi yetkinliğin bağıdır. [15] Tanrı'nın esenliği yüreklerinizde hüküm sürsün. Tek bir bedende bu esenliğe çağrıldınız. Şükredin. [16] Mesih'in sözü içinizde bol bol yer etsin. Her bilgelikle birbirinize öğretin, birbirinizi uyarın; mezmurlar, ilahiler ve ruhsal ezgilerle, yüreklerinizde lütufla Rab'be ezgiler söyleyin. [17] Sözde ya da davranışta, ne yaparsanız yapın, her şeyi Rab İsa'nın adıyla yapın ve onun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükredin. [18] Kadınlar, Rab'de uygun olduğu gibi kocalarınıza bağlı olun. [19] Kocalar, karılarınızı sevin ve onlara karşı hınç beslemeyin. [20] Çocuklar, her konuda anne babanıza itaat edin; çünkü bu Rab'bi hoşnut eder. [21] Babalar, çocuklarınızı kışkırtmayın; yoksa cesaretleri kırılır. [22] Köleler, dünyadaki efendilerinize her konuda itaat edin; bunu yalnız göz önündeyken insanları hoşnut edenler gibi değil, yürekten içtenlikle, Tanrı'dan korkarak yapın. [23] Ne yaparsanız yapın, insanlar için değil, Rab için yapıyormuş gibi bütün yüreğinizle çalışın. [24] Çünkü Rab'den miras ödülünü alacağınızı biliyorsunuz. Hizmet ettiğiniz kişi Rab Mesih'tir. [25]

Ama haksızlık eden, yaptığı haksızlığın karşılığını alacaktır ve kayırma yoktur.

4

[1] Efendiler, sizin de gökte bir Rabbiniz olduğunu bilerek kölelerinize adil ve eşit davranın. [2] Duaya kararlılıkla devam edin; şükrederek bu konuda uyanık kalın. [3] Bizim için de dua edin ki Tanrı, Mesih'in sırrını bildirmemiz için bize sözün kapısını açsın. Ben bu sır uğruna zincire vuruldum. [4] Öyle ki onu gerektiği gibi açıkça bildirebileyim. [5] Dışarıdakilere karşı bilgelikle davranın, zamanı iyi değerlendirin. [6] Sözünüz her zaman lütufla, tuzla tatlandırılmış gibi olsun; öyle ki herkese nasıl karşılık vermeniz gerektiğini bilesiniz. [7] Sevgili kardeş, sadık hizmetkâr ve Rab'de benimle birlikte kulluk eden Tihikos, benimle ilgili her şeyi size bildirecek. [8] Onu tam bu amaçla size gönderiyorum: bizim durumumuzu öğrensin ve yüreklerinizi teselli etsin diye. [9] Bunu, sizden biri olan sadık ve sevgili kardeş Onisimos'la birlikte yapıyorum. Burada olup bitenlerin hepsini size bildirecekler. [10] Benimle birlikte tutuklu olan Aristarhos size selam ediyor; Barnaba'nın kuzeni Markos da öyle. Onunla ilgili buyruk almıştınız: size gelirse onu kabul edin. [11] Yustus diye anılan İsa da size selam ediyor. Sünnetliler arasından Tanrı'nın Egemenliği için benimle birlikte çalışan yalnız bunlardır. Bana teselli oldular. [12] Sizden biri olan, Mesih'in kulu Epafras size selam ediyor. Tanrı'nın bütün isteğinde yetkin ve tam olarak durabilesiniz diye dualarında sizin için her zaman çaba gösteriyor. [13] Çünkü onun sizin için, Laodikya'dakiler için ve Hierapolis'tekiler için büyük gayret gösterdiğine tanıklık ederim. [14] Sevgili hekim Luka ve Demas size selam ediyor. [15] Laodikya'daki kardeşlere, Nimfas'a ve onun evindeki kiliseye selam söyleyin. [16] Bu mektup aranızda okunduktan sonra Laodikyalıların kilisesinde de okunmasını sağlayın. Siz de Laodikya'dan gelen mektubu okuyun. [17] Arhippos'a şunu söyleyin: “Rab'de aldığın hizmeti tamamlamaya dikkat et.” [18] Ben Pavlus, bu selamı kendi elimle yazıyorum. Zincirlerimi unutmayın. Lütuf sizinle olsun. Amin.

1. Selanikliler

1

[1] Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan, Baba Tanrı'da ve Rab İsa Mesih'te olan Selanikliler topluluğuna: Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun. [2] Dualarımızda sizden söz ederek hepiniz için Tanrı'ya her zaman şükrediyoruz, [3] İmanınızdan doğan çalışmanızı, sevginizden doğan emeğinizi ve Rabbimiz İsa Mesih'e olan umudunuzdan doğan sabrınızı, Tanrımız ve Babamızın önünde durmadan anıyoruz. [4] Tanrı'nın sevdiği kardeşler, seçildiğinizi biliyoruz; [5] çünkü Müjdemiz size yalnızca sözle değil, güçle, Kutsal Ruh'la ve tam bir güvenceyle ulaştı. Sizin uğrunuza aranızdayken nasıl kimseler olduğumuzu zaten biliyorsunuz. [6] Siz de büyük sıkıntılar içinde, Kutsal Ruh'un verdiği sevinçle sözü kabul ederek bizi ve Rab'bi örnek aldınız; [7] öyle ki Makedonya'da ve Ahaya'da iman eden herkese örnek oldunuz. [8] Çünkü Rab'bin sözü sizden yayılarak yalnız Makedonya'ya ve Ahaya'ya değil, Tanrı'ya olan imanınızın duyulduğu her yere ulaştı; bu yüzden bizim bir şey söylememize gerek kalmadı. [9] Çünkü onların kendileri, bizi aranızda nasıl karşıladığınızı ve putlardan dönüp yaşayan gerçek Tanrı'ya kulluk etmek için nasıl Tanrı'ya yöneldiğinizi anlatıyor; [10] O'nun göklerden gelecek olan Oğlu'nu beklediğinizi de anlatıyorlar — Tanrı'nın ölümden dirilttiği bu Oğul, bizi gelecek gazaptan kurtaran İsa'dır.

2

[1] Sizler de biliyorsunuz kardeşler, size yaptığımız ziyaret boşuna değildi. [2] Bildiğiniz gibi, daha önce Filipi'de acı çekmiş ve onur kırıcı davranışlara uğramıştık; yine de Tanrımızda cesaret bulup büyük bir mücadele içinde size Tanrı'nın Müjdesi'ni duyurduk. [3] Çünkü öğüdümüz ne yanılgıdan, ne kirlilikten, ne de hileden kaynaklanır. [4] Tersine, Tanrı bizi Müjde'yi emanet etmeye uygun gördüğü için böyle konuşuyoruz; insanları değil, yüreklerimizi sınayan Tanrı'yı hoşnut etmek istiyoruz. [5] Bildiğiniz gibi, ne bir kez olsun dalkavukluk sözleri kullandık ne de açgözlülüğe kılıf aradık; buna Tanrı tanıktır. [6] İnsanlardan, ne sizden ne de başkalarından övgü aramadık; oysa Mesih'in elçileri olarak yetkimizi ortaya koyabilirdik. [7] Tersine, aranızda yumuşak davrandık; kendi çocuklarına şefkatle bakan emziren bir anne gibiydik. [8] Sizi öyle içten sevmiştik ki, yalnız Tanrı'nın Müjdesi'ni değil, kendi canlarımızı da sizinle paylaşmaktan hoşnut olduk; çünkü bize çok sevgili olmuştunuz. [9] Kardeşler, emeğimizi ve zahmetimizi hatırlarsınız. Hiçbirinize yük olmamak için gece gündüz çalışarak size Tanrı'nın Müjdesi'ni duyurduk. [10] İman eden sizlere karşı ne denli kutsal, doğru ve kusursuz davrandığımıza hem siz hem de Tanrı tanıksınız. [11] Bildiğiniz gibi, bir baba kendi çocuklarına nasıl davranırsa, her birinizi öyle teşvik ettik, teselli ettik ve öğütledik. [12] Öyle ki, sizi kendi Egemenliği'ne ve yüceliğine çağıran Tanrı'ya yaraşır biçimde yaşayasınız. [13] Bunun için biz de durmadan Tanrı'ya şükrediyoruz; çünkü bizden işittiğiniz Tanrı bildirisi sözünü aldığınızda, onu insan sözü olarak değil, gerçekte olduğu gibi Tanrı'nın sözü olarak kabul ettiniz. Bu söz iman eden sizlerde de etkindir. [14] Çünkü siz, kardeşler, Yahudiye'de Mesih İsa'da olan Tanrı'nın kiliselerinin izleyicileri oldunuz. Onlar Yahudilerden neler çektiyse, siz de kendi soydaşlarınızdan aynı şeyleri çektiniz. [15] Onlar hem Rab İsa'yı hem de peygamberleri öldürdüler, bizi de kovdular. Tanrı'yı hoşnut etmiyor ve bütün insanlara karşı geliyorlar. [16] Ulusların kurtulması için onlara konuşmamızı engelliyorlar; böylece durmadan günahlarının ölçüsünü dolduruyorlar. Ama gazap onların üzerine sonuna dek geldi. [17] Bizse kardeşler, kısa bir süre için sizden ayrı kalınca, yürekten değil yalnız görünüşte ayrı düşmüş olarak, büyük bir özlemle yüzünüzü görmek için daha da çok çaba gösterdik. [18] Çünkü size gelmek istedik. Ben Pavlus, bir kez değil iki kez gelmek istedim, ama Şeytan bize engel oldu. [19] Çünkü Rabbimiz İsa'nın gelişi sırasında, O'nun önünde bizim umudumuz, sevincimiz ya da övünç tacımız nedir? Siz değil

misiniz? [20] Evet, bizim yüceliğimiz ve sevincimiz sizsiniz.

3

[1] Bu yüzden, artık dayanamayınca, Atina'da tek başımıza kalmayı uygun gördük, [2] ve sizi güçlendirmek, imanınız konusunda teselli etmek için kardeşimiz, Mesih'in Müjdesi'nde Tanrı'nın hizmetkârı olan Timoteos'u gönderdik; [3] öyle ki hiç kimse bu sıkıntılar yüzünden sarsılmasın. Çünkü bunlar için atanmış olduğumuzu biliyorsunuz. [4] Çünkü sizinle birlikteyken, sıkıntı çekeceğimizi size önceden söylüyorduk; nitekim öyle oldu, siz de biliyorsunuz. [5] Bu nedenle ben de artık dayanamayınca, imanınızı öğrenmek için Timoteos'u gönderdim; ne olur ne olmaz, ayartıcı sizi ayartmış ve emeğimiz boşa gitmiş olabilir diye korktum. [6] Ama Timoteos yanınızdan şimdi bize gelip imanınız ve sevginizle ilgili sevindirici haberler getirdi; bizi her zaman iyi anılarla andığınızı, tıpkı bizim sizi görmeyi özlediğimiz gibi sizin de bizi görmeyi özlediğinizi bildirdi. [7] Bu nedenle kardeşler, bütün sıkıntımız ve darlığımız içinde, imanınız sayesinde sizinle ilgili teselli bulduk. [8] Çünkü siz Rab'de sağlam durursanız, şimdi gerçekten yaşarız. [9] Sizin yüzünüzden, Tanrımızın önünde duyduğumuz bunca sevinç için, Tanrı'ya sizin adınıza nasıl yeterli şükran sunabiliriz? [10] Gece gündüz, yüzünüzü görmemiz ve imanınızda eksik olanı tamamlamamız için var gücümüzle dua ediyoruz. [11] Tanrımız ve Babamızın kendisi ve Rabbimiz İsa Mesih yolumuzu size yöneltsin; [12] Rab de sizi birbirinize ve herkese karşı sevgide çoğaltsın, taşırtsın; tıpkı bizim de size karşı sevgimizin öyle olduğu gibi. [13] Öyle ki, Rabbimiz İsa bütün kutsallarıyla geldiğinde, Tanrımız ve Babamızın önünde yüreklerinizi kutsallık içinde kusursuz olarak sağlamlaştırsın.

4

[1] Son olarak kardeşler, Rab İsa'nın adına sizden rica ediyor ve sizi teşvik ediyoruz: nasıl yaşamanız ve Tanrı'yı hoşnut etmeniz gerektiğini bizden öğrendiğiniz gibi, bunda gitgide daha da ilerleyin. [2] Çünkü Rab İsa'nın yetkisiyle size hangi buyrukları verdiğimizi biliyorsunuz. [3] Çünkü Tanrı'nın isteği şudur: kutsal kılınmanız, cinsel ahlaksızlıktan uzak durmanız, [4] her birinizin kendi bedenine kutsallık ve onur içinde sahip olmayı bilmesi, [5] Tanrı'yı tanımayan uluslar gibi şehvet tutkusuyla yaşamamanızdır; [6] bu konuda hiç kimsenin bir kardeşinin hakkını çiğneyip ona haksızlık etmemesidir; çünkü Rab, önceden size söylediğimiz ve tanıklık ettiğimiz gibi, bütün bunların hesabını sorandır. [7] Çünkü Tanrı bizi kirliliğe değil, kutsallığa çağırdı. [8] Bu yüzden bunu reddeden kişi insanı değil, size Kutsal Ruh'unu veren Tanrı'yı reddeder. [9] Kardeşlik sevgisine gelince, bu konuda size yazmamıza gerek yok. Çünkü birbirinizi sevmeyi Tanrı'nın kendisi size öğretti; [10] gerçekten de bunu Makedonya'nın her yanındaki bütün kardeşlere yapıyorsunuz. Ama kardeşler, sizi bunda gitgide daha da ilerlemeniz için teşvik ediyoruz; [11] sakin bir yaşam sürmeyi, kendi işinizle uğraşmayı ve size buyurduğumuz gibi kendi ellerinizle çalışmayı amaç edinin; [12] böylece dışarıdakilere karşı saygın biçimde yaşar ve hiçbir şeye muhtaç olmazsınız. [13] Kardeşler, uykuya dalmış olanlar konusunda bilgisiz kalmanızı istemiyoruz; öyle ki, umudu olmayan ötekiler gibi kederlenmeyesiniz. [14] Çünkü İsa'nın öldüğüne ve dirildiğine inanıyorsak, Tanrı da İsa'da uykuya dalmış olanları O'nunla birlikte getirecektir. [15] Bunu size Rab'bin sözüyle söylüyoruz: Rab'bin gelişine kadar yaşamakta olan ve geride kalan bizler, uykuya dalmış olanların önüne asla geçmeyeceğiz. [16] Çünkü Rab'bin kendisi güçlü bir seslenişle, başmeleğin sesiyle ve Tanrı'nın borazanıyla gökten inecek. Mesih'te ölmüş olanlar önce dirilecek, [17] sonra yaşamakta olan ve geride kalan bizler, onlarla birlikte bulutlar içinde alınıp havada Rab'le buluşmak üzere yükseltileceğiz. Böylece Rab'le sonsuza dek birlikte olacağız. [18] Bu nedenle birbirinizi bu sözlerle teselli edin.

5

[1] Zamanlar ve vakitler konusunda, kardeşler, size bir
şey yazmaya gerek yok. [2] Çünkü Rab'bin gününün
geceleyin bir hırsız gibi geleceğini kendiniz de çok iyi
biliyorsunuz. [3] İnsanlar, "Esenlik ve güvenlik"
dedikleri sırada, gebe bir kadının üzerine doğum
sancıları nasıl gelirse, ansızın yıkım da onların
üzerine gelecek; hiçbir şekilde kaçamayacaklar. [4]
Ama siz, kardeşler, karanlıkta değilsiniz; öyle ki o
gün sizi bir hırsız gibi yakalasın. [5] Hepiniz ışığın
çocukları, gündüzün çocuklarısınız. Biz geceye de
karanlığa da ait değiliz. [6] Öyleyse başkaları gibi
uyumayalım; uyanık olalım ve ayık kalalım. [7] Çünkü
uyuyanlar gece uyur, sarhoş olanlar da gece sarhoş
olur. [8] Ama biz gündüze ait olduğumuza göre ayık
olalım; iman ve sevgiyi göğüs zırhı, kurtuluş
umudunu da miğfer olarak kuşanalım. [9] Çünkü Tanrı
bizi gazaba uğramak için değil, Rabbimiz İsa Mesih
aracılığıyla kurtuluşa kavuşmak için belirledi. [10] O
bizim için öldü; öyle ki, ister uyanık olalım ister
uyuyor olalım, O'nunla birlikte yaşayalım. [11] Bu
nedenle, zaten yaptığınız gibi, birbirinizi
yüreklendirin ve birbirinizi güçlendirin. [12] Kardeşler,
aranızda emek veren, Rab'de size önderlik eden ve
sizi uyaranlara değer vermenizi rica ediyoruz. [13]
Yaptıkları işten ötürü onlara sevgide büyük saygı
gösterin. Aranızda esenlik içinde yaşayın. [14]
Kardeşler, size öğüt veriyoruz: düzensiz yaşayanları
uyarın, yüreksizleri cesaretlendirin, güçsüzlere
destek olun, herkese karşı sabırlı olun. [15] Dikkat edin,
hiç kimse bir başkasına kötülüğe karşı kötülükle
karşılık vermesin; birbiriniz için de herkes için de her
zaman iyinin peşinden gidin. [16] Her zaman sevinin. [17]
Durmadan dua edin. [18] Her durumda şükredin;
çünkü Tanrı'nın Mesih İsa'da sizinle ilgili isteği
budur. [19] Ruh'u söndürmeyin. [20] Peygamberlik
sözlerini küçümsemeyin. [21] Her şeyi sınayın, iyi olana
sımsıkı tutunun. [22] Kötülüğün her türünden kaçının.
[23] Esenlik Tanrısı'nın kendisi sizi bütünüyle kutsal
kılsın. Rabbimiz İsa Mesih'in gelişinde bütün
varlığınız, ruhunuz, canınız ve bedeniniz kusursuz
olarak korunsun. [24] Sizi çağıran sadıktır; bunu da
yapacaktır. [25] Kardeşler, bizim için dua edin. [26] Bütün
kardeşleri kutsal bir öpüşle selamlayın. [27] Rab adına
size sıkı sıkıya buyuruyorum: bu mektup bütün
kutsal kardeşlere okunsun. [28] Rabbimiz İsa Mesih'in
lütfu sizinle olsun. Amin.

2. Selanikliler

1

[1] Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan; Babamız Tanrı'da ve Rab İsa Mesih'te olan Selanikliler kilisesine: [2] Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun. [3] Kardeşler, sizin için Tanrı'ya her zaman şükretmek zorundayız; nitekim öyle yapmak da yerindedir, çünkü imanınız alabildiğine büyüyor, her birinizin birbirine duyduğu sevgi de gitgide artıyor. [4] Öyle ki biz de, uğradığınız bütün zulümlerde ve katlandığınız sıkıntılar içinde gösterdiğiniz sabır ve iman yüzünden, Tanrı'nın kiliseleri arasında sizinle övünüyoruz. [5] Bu, Tanrı'nın adil yargısının açık bir belirtisidir; amaç, uğrunda acı çektiğiniz Tanrı'nın Egemenliği'ne layık sayılmanızdır. [6] Çünkü Tanrı için adil olan, size sıkıntı çektirenlere sıkıntıyla karşılık vermek, [7] sıkıntı çeken sizlere de bizimle birlikte rahatlık vermektir. Bu, Rab İsa alev alev yanan ateşin içinde, güçlü melekleriyle gökten göründüğü zaman olacaktır; [8] Tanrı'yı tanımayanlardan ve Rabbimiz İsa'nın Müjdesi'ne itaat etmeyenlerden öç alacaktır. [9] Böyleleri cezalarını çekecek: Rab'bin huzurundan ve O'nun kudretinin yüceliğinden uzak kalarak sonsuz yıkıma uğrayacaklar. [10] O gün geldiğinde İsa, kendi kutsallarında yüceltilecek ve iman etmiş olanların hepsi arasında hayranlık uyandıracaktır; çünkü size ilettiğimiz tanıklığa iman ettiniz. [11] Bunun için sizin için her zaman dua ediyoruz: Tanrımız sizi çağrısına layık saysın, gücüyle her iyilik isteğinizi ve imandan doğan her işi yerine getirsin diye; [12] Öyle ki Tanrımız'ın ve Rab İsa Mesih'in lütfuna göre, Rabbimiz İsa'nın adı sizde, siz de O'nda yüceltilesiniz.

2

[1] Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in gelişi ve O'nun yanına toplanmamız konusunda size rica ediyoruz: [2] Herhangi bir ruh, söz ya da bizden gelmiş gibi gösterilen bir mektup aracılığıyla, 'Mesih'in günü geldi' denilse bile, aklınız hemen sarsılmasın ve telaşa kapılmayın. [3] Hiç kimse sizi hiçbir şekilde aldatmasın. Çünkü önce uzaklaşma gerçekleşmedikçe ve günah adamı, yani yıkım oğlu, ortaya çıkmadıkça o gün gelmeyecek. [4] O, Tanrı diye adlandırılan ya da tapınılan her şeye karşı gelir ve kendini onların üstüne çıkarır; öyle ki Tanrı'nın tapınağında Tanrı gibi oturup kendini Tanrı olarak gösterir. [5] Daha aranızdayken size bunları söylediğimi hatırlamıyor musunuz? [6] Şimdi onu neyin alıkoyduğunu biliyorsunuz; öyle ki kendi zamanında ortaya çıksın. [7] Çünkü yasa tanımazlığın sırrı şimdiden iş başındadır. Ama şu anda onu alıkoyan kişi, aradan çekilene dek bunu sürdürecek. [8] O zaman o yasa tanımaz kişi ortaya çıkacak; Rab onu ağzının soluğuyla öldürecek ve gelişinin belirmesiyle yok edecek. [9] O kişinin gelişi, Şeytan'ın etkinliğine uygun olarak her türlü güç, belirtiler ve yalancı harikalarla olacak, [10] ve mahvolanlar için her türlü kötülük aldatmacasıyla gelecek; çünkü kurtulmak için gerçeğin sevgisini kabul etmediler. [11] Bu yüzden Tanrı onlara, yalana inansınlar diye saptırıcı bir güç gönderir; [12] öyle ki gerçeğe iman etmeyip haksızlıktan hoşlananların hepsi yargılansın. [13] Ama Rab'bin sevdiği kardeşler, sizin için Tanrı'ya her zaman şükretmek zorundayız. Çünkü Tanrı sizi başlangıçtan beri, Ruh'un kutsallaştırması ve gerçeğe iman aracılığıyla kurtuluş için seçti. [14] Sizi bunun için, Rabbimiz İsa Mesih'in yüceliğine kavuşmanız üzere, Müjdemiz aracılığıyla çağırdı. [15] Öyleyse kardeşler, sağlam durun ve gerek sözle gerek mektupla size öğrettiğimiz geleneklere bağlı kalın. [16] Bizi seven, lütfuyla bize sonsuz teselli ve iyi umut veren Rabbimiz İsa Mesih'in kendisi ve Babamız Tanrı, [17] yüreklerinizi teselli etsin ve sizi her iyi işte ve sözde güçlendirsin.

3

[1] Son olarak kardeşler, bizim için dua edin ki Rab'bin sözü hızla yayılsın ve yüceltilsin; sizin aranızda da olduğu gibi. [2] Bir de akılsız ve kötü insanlardan kurtulalım; çünkü herkeste iman yoktur. [3] Ama Rab

sadıktır. O sizi pekiştirecek ve kötü olandan koruyacaktır. [4] Rab'de size güveniyoruz; buyurduğumuz şeyleri hem yapıyorsunuz hem de yapacaksınız. [5] Rab yüreklerinizi Tanrı'nın sevgisine ve Mesih'in sabrına yöneltsin. [6] Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla size buyuruyoruz: bizden aldıkları geleneğe göre değil de başkaldırı içinde yaşayan her kardeşten uzak durun. [7] Çünkü bizi nasıl örnek almanız gerektiğini siz kendiniz biliyorsunuz. Aranızda başkaldırı içinde yaşamadık. [8] Kimseden ekmeği karşılıksız yemedik; tersine, hiçbirinize yük olmamak için gece gündüz emek ve zahmetle çalıştık. [9] Bu, böyle bir hakkımız olmadığı için değil, bizi örnek almanız için kendimizi size örnek yapmak içindi. [10] Çünkü daha yanınızdayken size şu buyruğu veriyorduk: “Kim çalışmak istemiyorsa yemek de yemesin.” [11] Çünkü aranızda bazılarının başkaldırı içinde yaşadığını, hiç çalışmadığını, ama boş işlerle uğraştığını duyuyoruz. [12] Böylelerine Rab İsa Mesih'te buyuruyor ve öğüt veriyoruz: sakin bir şekilde çalışıp kendi ekmeklerini yesinler. [13] Ama siz kardeşler, iyilik yapmaktan usanmayın. [14] Bu mektuptaki sözümüze biri uymazsa, o kişiyi işaretleyin; onunla görüşmeyin ki utansın. [15] Yine de onu düşman saymayın, kardeş olarak uyarın. [16] Esenlik Rabbi'nin kendisi size her zaman ve her durumda esenlik versin. Rab hepinizle birlikte olsun. [17] Ben Pavlus'tan selam. Bunu kendi elimle yazıyorum; her mektuptaki belirti budur. Ben böyle yazarım. [18] Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu hepinizle olsun. Amin.

1. Timoteos

1

[1] Kurtarıcımız Tanrı'nın ve umudumuz Mesih İsa'nın
buyruğuyla Mesih İsa'nın elçisi Pavlus'tan, [2] imanda
öz oğlum olan Timoteos'a: Babamız Tanrı'dan ve
Rabbimiz Mesih İsa'dan sana lütuf, merhamet ve
esenlik olsun. [3] Makedonya'ya giderken sana rica
ettiğim gibi, Efes'te kal; öyle ki bazı kişilere farklı bir
öğreti yaymamalarını buyurabilesin. [4] Masallara ve
bitip tükenmeyen soyağaçlarına kulak asmasınlar;
bunlar, imana dayanan Tanrı yönetimine hizmet
etmek yerine tartışmalara yol açar. [5] Bu buyruğun
amacı, temiz bir yürekten, iyi bir vicdandan ve içten
bir imandan doğan sevgidir. [6] Bazıları bunlardan
sapıp boş sözlere yöneldi; [7] Yasa öğretmeni olmak
istiyorlar; oysa ne söylediklerini ne de üzerinde bu
kadar kesin konuştukları şeyi anlıyorlar. [8] Ama
biliyoruz ki, bir kimse Yasa'yı doğru biçimde
kullanırsa, Yasa iyidir. [9] Şunu da biliyoruz ki Yasa,
doğru kişi için değil; yasa tanımayanlar ve baş
eğmeyenler, tanrısızlar ve günahkârlar, kutsala
saygısı olmayanlar ve bayağı kişiler, baba katilleri,
ana katilleri, adam öldürenler, [10] cinsel ahlaksızlık
yapanlar, erkeklerle yatanlar, köle tüccarları,
yalancılar, yalan yere yemin edenler ve sağlam
öğretiye aykırı olan başka her şey için konmuştur; [11]
Bu, bana emanet edilen, kutsanmış Tanrı'nın
yüceliğinin Müjdesi'ne uygundur. [12] Beni güçlendiren
Rabbimiz Mesih İsa'ya şükrediyorum; çünkü beni
güvenilir sayıp hizmete atadı. [13] Oysa ben önceden
bir küfürbaz, bir zulmeden ve küstah biriydim. Ama
merhamete erdim; çünkü bunu bilmeyerek,
imansızlık içinde yapmıştım. [14] Rabbimizin lütfu,
Mesih İsa'da olan iman ve sevgiyle birlikte bol bol
üzerime döküldü. [15] Bu söz güvenilirdir ve her
bakımdan kabul edilmeye layıktır: Mesih İsa,
günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi. Onların
en başta geleni de benim. [16] Ama tam bu yüzden
merhamete erdim; öyle ki İsa Mesih, ilk olarak
bende, sonsuz yaşam için kendisine iman edecek
olanlara örnek olsun diye bütün sabrını göstersin. [17]
Şimdi, ebedî, ölümsüz, görünmez olan Kral'a, tek
bilge Tanrı'ya, sonsuzlara dek onur ve yücelik olsun.
Amin. [18] Bu buyruğu sana emanet ediyorum, oğlum
Timoteos; seninle ilgili daha önce bildirilen
peygamberlik sözlerine göre, öyle ki onlarla iyi savaşı
sürdüresin. [19] İmanı ve iyi bir vicdanı koru; bazıları
bunları bir kenara iterek imanda gemi kazasına
uğradı. [20] Bunlardan biri Himeneus, biri de
İskender'dir. Küfretmemeyi öğrensinler diye onları
Şeytan'a teslim ettim.

2

[1] Öncelikle şunu öğütlüyorum: bütün insanlar için
yalvarışlar, dualar, aracılıklar ve şükürler sunulsun. [2]
Krallar ve yüksek konumda bulunanların hepsi için
de dua edilsin ki her bakımdan Tanrı'ya bağlılık ve
saygınlık içinde huzurlu, sakin bir yaşam sürelim. [3]
Çünkü bu, Kurtarıcımız Tanrı'nın gözünde iyi ve
kabul edilir bir şeydir. [4] O, bütün insanların
kurtulmasını ve gerçeğin tam bilgisine ulaşmasını
ister. [5] Çünkü tek Tanrı vardır; Tanrı ile insanlar
arasında da tek aracı vardır: insan Mesih İsa. [6] O
kendini herkes için fidye olarak verdi. Bu, uygun
zamanda verilen tanıklıktır. [7] Ben bunun için
bildirici, elçi ve uluslara imanla gerçeği öğreten bir
öğretmen olarak atandım. Mesih'te gerçeği
söylüyorum, yalan söylemiyorum. [8] Bu nedenle her
yerde erkeklerin, öfkelenmeden ve kuşku duymadan
kutsal eller kaldırıp dua etmelerini istiyorum. [9] Aynı
şekilde kadınlar da kendilerini uygun giysilerle,
edeple ve ölçülülükle süslesinler; örgülü saçlarla,
altınla, incilerle ya da pahalı giysilerle değil, [10] ama
Tanrı'ya bağlı olduğunu söyleyen kadınlara yaraşır
biçimde iyi işlerle süslensinler. [11] Kadın tam
bağlılıkla, sessizlik içinde öğrensin. [12] Kadının
öğretmesine ya da erkek üzerinde yetki kullanmasına
izin vermiyorum; sessizlik içinde olsun. [13] Çünkü
önce Adem, sonra Havva yaratıldı. [14] Aldatılan Adem
değildi; aldatılan kadın oldu ve suç işlemeye düştü. [15]
Ama çocuk doğurma yoluyla kurtulacaktır; yeter ki
onlar iman, sevgi ve kutsallık içinde sağduyuyla
yaşamayı sürdürsünler.

3

[1] Şu söz güvenilirdir: Bir kimse gözetmenlik görevini istiyorsa, iyi bir iş arzu ediyor demektir. [2] Bu nedenle gözetmen ayıplanacak bir yanı olmayan, tek kadının kocası, ölçülü, sağduyulu, saygın, konuksever, öğretmeye yetenekli biri olmalıdır. [3] İçkiye düşkün, zorba, para düşkünü biri olmamalı; tersine yumuşak huylu, kavgacı olmayan, açgözlü olmayan biri olmalıdır. [4] Kendi evini iyi yöneten, çocuklarını tam bir saygınlıkla söz dinler durumda tutan biri olmalıdır. [5] (Çünkü bir kimse kendi evini yönetmeyi bilmiyorsa, Tanrı'nın kilisesine nasıl bakacak?) [6] Yeni iman etmiş biri olmamalı; yoksa gurura kapılıp İblis'inkiyle aynı yargıya düşer. [7] Ayrıca dışarıdakiler arasında da iyi bir tanıklığı olmalı ki ayıba ve İblis'in tuzağına düşmesin. [8] Görevliler de aynı şekilde ağırbaşlı olmalı; iki türlü konuşan, çok şaraba düşkün, para düşkünü kişiler olmamalıdır. [9] İmanın sırrını temiz bir vicdanla korumalıdırlar. [10] Bunlar da önce sınansın; sonra ayıplanacak bir yanları yoksa görev etsinler. [11] Onların eşleri de aynı şekilde ağırbaşlı olmalı; iftiracı değil, ölçülü, her konuda güvenilir olmalıdır. [12] Görevliler tek kadının kocası olmalı, çocuklarını ve kendi evlerini iyi yönetmelidir. [13] Çünkü iyi görev edenler kendileri için iyi bir saygınlık ve Mesih İsa'ya imanda büyük bir cesaret kazanırlar. [14] Bunları sana yazıyorum; yakında yanına gelmeyi umuyorum. [15] Ama gecikirsem, diri Tanrı'nın kilisesi olan Tanrı'nın evinde, gerçeğin direği ve dayanağı olan bu evde, insanların nasıl davranması gerektiğini bilesin diye yazıyorum. [16] Kuşkusuz, Tanrı'ya bağlılığın sırrı büyüktür: O, bedende açıklandı, ruhta doğrulandı, meleklere göründü, uluslar arasında duyuruldu, dünyada O'na iman edildi, yücelik içinde yukarı alındı.

4

[1] Ruh açıkça diyor ki, son zamanlarda bazıları aldatıcı ruhlara ve cinlerin öğretilerine kulak vererek imandan uzaklaşacak; [2] vicdanları kızgın demirle dağlanmışçasına duyarsızlaşmış, yalan söyleyen kişilerin ikiyüzlülüğü yüzünden böyle olacak. [3] Bu kişiler evlenmeyi yasaklar, iman edip gerçeği bilenlerin şükranla yemesi için Tanrı'nın yarattığı yiyeceklerden uzak durmayı buyururlar. [4] Çünkü Tanrı'nın yarattığı her şey iyidir; şükranla kabul edildiği sürece hiçbir şey reddedilmemelidir. [5] Çünkü o, Tanrı'nın sözü ve duayla kutsal kılınır. [6] Bu şeyleri kardeşlere öğretirsen, iman sözleriyle ve izlediğin iyi öğretiyle beslenmiş, Mesih İsa'nın iyi bir hizmetkârı olursun. [7] Ama kutsala aykırı, kocakarı masallarını reddet. Kendini Tanrı yoluna adanmışlık konusunda eğit. [8] Çünkü bedensel eğitimin biraz yararı vardır, ama Tanrı yoluna adanmışlığın her bakımdan yararı vardır; hem şimdiki hem de gelecek yaşamın vaadini taşır. [9] Bu söz güvenilirdir ve her bakımdan kabul edilmeye layıktır. [10] Çünkü bunun için emek veriyor ve hakarete katlanıyoruz; çünkü güvenimizi, bütün insanların, özellikle de iman edenlerin Kurtarıcısı olan diri Tanrı'ya bağladık. [11] Bu şeyleri buyur ve öğret. [12] Kimse gençliğini küçümsemesin; ama sözde, yaşayışta, sevgide, ruhta, imanda ve paklıkta iman edenlere örnek ol. [13] Ben gelinceye dek, okumaya, öğüt vermeye ve öğretmeye özen göster. [14] İçinde bulunan armağanı ihmal etme; bu armağan sana peygamberlik sözüyle ve ihtiyarların ellerini üzerine koymasıyla verildi. [15] Bu şeylerde gayretli ol. Kendini bütünüyle onlara ver ki, ilerleyişin herkesçe görülsün. [16] Kendine ve öğrettiklerine dikkat et. Bunları sürdür; çünkü bunu yaparak hem kendini hem de seni dinleyenleri kurtaracaksın.

5

[1] Yaşlı bir adamı azarlama; ona bir baba gibi öğüt ver. Genç erkeklere de kardeş gibi davran; [2] yaşlı kadınlara anne gibi, genç kadınlara da tam bir saflık içinde kızkardeş gibi davran. [3] Gerçekten dul olan dulları onurlandır. [4] Ama bir dulun çocukları ya da torunları varsa, bunlar önce kendi ailelerine karşı Tanrı saygısını göstermeyi ve ana babalarının emeğinin karşılığını ödemeyi öğrensinler; çünkü bu, Tanrı'nın gözünde kabul edilir. [5] Gerçekten dul ve kimsesiz kalmış olan kadınsa umudunu Tanrı'ya bağlamıştır; gece gündüz yakarışlarını ve dualarını sürdürür. [6] Ama zevkine düşkün olan kadın, yaşarken ölmüştür. [7] Bunları da buyur ki kusursuz olsunlar. [8] Ama kendi yakınlarına, özellikle de kendi ev halkına

bakmayan biri, imanı inkâr etmiş olur ve imansız birinden bile daha kötüdür. 9 Altmış yaşından küçük hiç kimse dul olarak kaydedilmesin; bir tek erkeğin karısı olmuş, 10 iyi işleriyle tanınmış biri olsun: çocuk yetiştirmiş, yabancılara konukseverlik göstermiş, kutsalların ayaklarını yıkamış, sıkıntı çekenlere yardım etmiş ve her iyi işin ardından gayretle gitmiş olmalı. 11 Genç dulları ise reddet; çünkü Mesih'e karşı arzuları kabarınca evlenmek isterler. 12 Böylece ilk bağlılıklarını bir yana bıraktıkları için yargı altına girerler. 13 Üstelik evden eve dolaşarak tembelliğe alışırlar; yalnız tembel değil, aynı zamanda dedikoducu ve başkalarının işine karışan kişiler olup söylememeleri gereken şeyleri söylerler. 14 Bu yüzden genç dulların evlenmelerini, çocuk sahibi olmalarını, evi yönetmelerini ve karşıt olana kötü konuşmak için hiçbir fırsat vermemelerini istiyorum. 15 Çünkü bazıları şimdiden yoldan sapıp Şeytan'ın ardına düştü. 16 İman eden bir erkek ya da kadının bakımında dullar varsa, onlara kendisi yardım etsin; kilise yük altına girmesin. Böylece kilise, gerçekten dul olanlara yardım edebilsin. 17 İyi yöneten ihtiyarlar, özellikle sözde ve öğretide emek verenler, iki kat onura layık sayılsın. 18 Çünkü Kutsal Yazı şöyle der: “Harman döven öküzün ağzını bağlama.” Ve yine, “İşçi ücretini hak eder.” 19 Bir ihtiyara yönelik bir suçlamayı, iki ya da üç tanığın sözü olmadıkça kabul etme. 20 Günah işleyenleri herkesin önünde azarla ki ötekiler de korksun. 21 Tanrı'nın, Mesih İsa'nın ve seçilmiş meleklerin önünde sana buyuruyorum: bu ilkelere peşin hüküm olmadan uy, hiçbir şeyi kayırarak yapma. 22 Kimsenin üzerine ellerini aceleyle koyma; başkalarının günahlarına ortak olma. Kendini temiz tut. 23 Artık yalnızca su içme; miden ve sık sık baş gösteren rahatsızlıkların için biraz şarap kullan. 24 Bazı insanların günahları açıktır, yargıya onlardan önce gider; bazılarının günahlarıysa onları sonradan izler. 25 Aynı şekilde iyi işler de apaçık ortadadır; öyle olmayanlar bile gizli kalamaz.

6

1 Boyunduruk altındaki kölelerin hepsi, efendilerini tam saygıya layık saysın; öyle ki Tanrı'nın adı ve öğreti kötülenmesin. 2 İmanlı efendileri olanlar, onlar kardeşleri diye kendilerini hor görmesinler. Tersine, onlara daha da iyi hizmet etsinler; çünkü bu hizmetten yararlananlar imanlı ve sevilen kişilerdir. Bunları öğret ve öğütle. 3 Eğer biri farklı bir öğreti öğretir ve Rabbimiz İsa Mesih'in sağlıklı sözlerine, Tanrı yoluna bağlılığa uygun öğretiye uymazsa, 4 kibirlenmiştir, hiçbir şey bilmez; ama tartışmalara, çekişmelere ve söz kavgalarına saplantılıdır. Bunlardan kıskançlık, sürtüşme, hakaret ve kötü kuşkular doğar. 5 Gerçekten yoksun, zihinleri bozulmuş insanlar arasında sürekli çekişme çıkar. Bunlar Tanrı yoluna bağlılığı kazanç yolu sanırlar. Böylelerinden uzak dur. 6 Oysa Tanrı yoluna bağlılık, gönül tokluğuyla birlikte büyük kazançtır. 7 Çünkü dünyaya hiçbir şey getirmedik, ondan hiçbir şey de götüremeyiz. 8 Ama yiyeceğimiz ve giyeceğimiz varsa, bunlarla yetineceğiz. 9 Ama zengin olmaya kararlı olanlar, ayartıya, tuzağa ve insanları yıkım ile mahvoluşa batıran birçok akılsız ve zararlı tutkuya düşerler. 10 Çünkü para sevgisi her türlü kötülüğün bir köküdür. Bazıları buna kapılarak imandan saptı ve kendilerini birçok acıyla delip geçti. 11 Ama sen, ey Tanrı adamı, bunlardan kaç. Doğruluğun, Tanrı yoluna bağlılığın, imanın, sevginin, sabrın ve yumuşak huyluluğun ardından git. 12 İmanın iyi savaşını ver. Çağrıldığın ve birçok tanığın önünde iyi ikrarı açıkça dile getirdiğin sonsuz yaşama sımsıkı sarıl. 13 Her şeye yaşam veren Tanrı'nın ve Pontius Pilatus'un önünde iyi ikrara tanıklık etmiş olan Mesih İsa'nın önünde sana buyuruyorum: 14 Rabbimiz İsa Mesih'in görünmesine dek buyruğu lekesiz ve kusursuz biçimde koru. 15 Mesih'i kendi zamanında gösterecek olan, kutsanmış ve tek Hükümdar, kralların Kralı ve Rablerin Rabbi'dir. 16 Ölümsüzlüğe yalnız O sahiptir; yaklaşılmaz ışıkta yaşar. O'nu hiçbir insan görmedi, göremez de. Onur ve sonsuz kudret O'nun olsun. Amin. 17 Şimdiki çağda zengin olanlara buyur: Kibirli olmasınlar, umutlarını zenginliğin belirsizliğine değil, zevk almamız için bize her şeyi bol bol veren yaşayan Tanrı'ya bağlasınlar. 18 İyilik yapsınlar, iyi işlerde zengin olsunlar, cömert olsunlar, paylaşmaya gönüllü olsunlar. 19 Böylece kendileri için gelecek çağ adına iyi bir temel biriktirmiş olurlar; öyle ki sonsuz yaşama sımsıkı sarılsınlar. 20 Timoteos, sana emanet edileni koru. Boş gevezelikten ve yanlışlıkla bilgi denilen şeyin

karşı çıkışlarından yüz çevir. [21] Bazıları bunu ileri sürerek imandan saptılar. Lütuf sizinle olsun. Amin.

2. Timoteos

1

[1] Tanrı'nın isteğiyle, Mesih İsa'da olan yaşam vaadine göre İsa Mesih'in elçisi olan ben Pavlus'tan, [2] sevgili çocuğum Timoteos'a: Baba Tanrı'dan ve Rabbimiz İsa Mesih'ten sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun. [3] Atalarım gibi temiz bir vicdanla kulluk ettiğim Tanrı'ya şükrediyorum. Gece gündüz yakarışlarımda seni durmadan anıyorum. [4] Gözyaşlarını hatırlayarak seni görmeyi özlüyorum; öyle ki sevinçle dolayım. [5] Sende olan içten imanı anımsıyorum; bu iman önce büyükannen Lois'te ve annen Eunike'de yaşadı, inanıyorum ki sende de yaşıyor. [6] Bu nedenle sana şunu hatırlatıyorum: Ellerimi senin üzerine koymamla sende olan Tanrı armağanını alevlendir. [7] Çünkü Tanrı bize korku ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu verdi. [8] Bu nedenle Rabbimiz'e ilişkin tanıklıktan da, onun tutsağı olan benden de utanma; tersine, Tanrı'nın gücüne göre Müjde uğruna sıkıntıya katlan. [9] O bizi kurtardı ve yaptıklarımıza göre değil, kendi amacı ve lütfuna göre kutsal bir çağrıyla çağırdı. Bu lütuf bize zamanlardan önce Mesih İsa'da verildi, [10] ama şimdi Kurtarıcımız Mesih İsa'nın görünmesiyle açığa çıktı. O ölümü etkisiz kıldı, Müjde aracılığıyla yaşamı ve ölümsüzlüğü ışığa çıkardı. [11] Ben bunun için bir vaiz, bir elçi ve ulusların öğretmeni olarak atandım. [12] Bu nedenle ben de bunları çekiyorum. Ama utanmıyorum; çünkü kime iman ettiğimi biliyorum ve ona emanet ettiğim şeyi o güne dek koruyabilecek güçte olduğuna eminim. [13] Benden duyduğun sağlıklı sözlerin örneğine, Mesih İsa'da olan iman ve sevgiyle bağlı kal. [14] Sana emanet edilen o iyi şeyi, içimizde yaşayan Kutsal Ruh aracılığıyla koru. [15] Asya'da olanların hepsinin benden yüz çevirdiğini biliyorsun. Figelus ile Hermogenes de bunların arasındadır. [16] Rab Onisiforos'un ev halkına merhamet etsin; çünkü o beni sık sık ferahlattı ve zincirimden utanmadı. [17] Tersine, Roma'dayken beni gayretle arayıp buldu. [18] Rab o gün Rab'den merhamet bulmasını ona nasip etsin. Efes'te ne kadar çok hizmet ettiğini de sen çok iyi biliyorsun.

2

[1] Sen ise, evladım, İsa Mesih'te olan lütufla güçlen. [2] Birçok tanık önünde benden işittiklerini, başkalarına da öğretebilecek güvenilir kişilere emanet et. [3] Sen de İsa Mesih'in iyi bir askeri olarak zorluklara göğüs ger. [4] Görevdeki hiçbir asker, kendisini askere alanı hoşnut etmek için günlük yaşam işlerine karışmaz. [5] Yine, yarışan bir sporcu, kurallara göre yarışmadıkça taçlandırılmaz. [6] Emek veren çiftçi, üründen ilk payı alan kişi olmalıdır. [7] Söylediklerimi iyi düşün; Rab sana her konuda anlayış versin. [8] Duyurduğum Müjde'ye göre, Davut'un soyundan olan ve ölümden dirilen İsa Mesih'i hatırla. [9] Bu Müjde uğruna bir suçlu gibi zincire vurulacak kadar sıkıntı çekiyorum. Ama Tanrı'nın sözü zincire vurulmuş değildir. [10] Bu yüzden seçilmiş olanlar uğruna her şeye katlanıyorum; öyle ki onlar da İsa Mesih'te olan kurtuluşa sonsuz yücelikle kavuşsunlar. [11] Şu söz güvenilirdir: “Eğer O'nunla öldüysek, O'nunla birlikte yaşayacağız. [12] Eğer dayanırsak, O'nunla birlikte egemenlik süreceğiz. Eğer O'nu inkâr edersek, O da bizi inkâr edecek. [13] Eğer biz sadakatsiz olursak, O yine sadık kalır; çünkü kendini inkâr edemez.” [14] Bunları onlara hatırlat; Rab'bin önünde onları uyararak, sözler üzerine tartışmamalarını söyle. Bunun hiçbir yararı yoktur, yalnızca dinleyenleri yıkıma sürükler. [15] Kendini Tanrı'ya makbul biri olarak, gerçeğin sözünü doğru kullanan, utanılacak hiçbir yanı olmayan bir işçi olarak sunmaya gayret et. [16] Ama boş konuşmalardan uzak dur; çünkü bunlar tanrısızlıkta gitgide ilerler. [17] Bunların sözü kangren gibi yayılır; Himeneus ve Filetos bunlardandır. [18] Bu kişiler gerçek konusunda yoldan sapmış, dirilişin çoktan gerçekleştiğini söyleyerek bazılarının imanını altüst etmişlerdir. [19] Yine de Tanrı'nın sağlam temeli ayaktadır; üzerinde şu mühür vardır: “Rab kendisine ait olanları tanır” ve “Rab'bin adını anan herkes haksızlıktan uzak dursun.” [20] Büyük bir evde yalnız altın ve gümüş kaplar değil, tahta ve toprak kaplar da bulunur. Bazıları onurlu, bazıları ise onursuz kullanım içindir. [21] Bu yüzden kim kendini bunlardan

arındırırsa, kutsal kılınmış, efendisinin kullanımına uygun, her iyi iş için hazır, onurlu bir kap olur. [22] Gençlik tutkularından kaç; temiz yürekle Rab'bi çağıranlarla birlikte doğruluğun, imanın, sevginin ve esenliğin peşinden git. [23] Ama akılsızca ve cahilce tartışmalardan kaçın; çünkü bunların çekişme doğurduğunu bilirsin. [24] Rab'bin kulu kavga etmemeli; herkese karşı yumuşak huylu, öğretmeye yatkın, sabırlı olmalıdır, [25] kendisine karşı çıkanları yumuşaklıkla düzeltmelidir. Belki Tanrı onlara, gerçeği tam olarak bilmeye götüren bir tövbe verir, [26] böylece, İblis'in isteğine hizmet etmek üzere onun tarafından tutsak alınmış olanlar kendilerine gelip tuzağından kurtulabilirler.

3

[1] Şunu bil ki, son günlerde çetin zamanlar gelecek. [2] Çünkü insanlar kendini seven, parayı seven, övüngen, kibirli, küfürbaz, anne babasının sözünü dinlemeyen, nankör, kutsallıktan uzak, [3] Doğal sevgiden yoksun, affetmeyen, iftiracı, kendini denetleyemeyen, acımasız, iyiliği sevmeyen, [4] Hain, düşüncesizce atılan, kendini beğenmiş, Tanrı'yı sevmekten çok zevki seven, [5] Tanrı yoluna bağlılığın dış görünüşüne sahip olup onun gücünü inkâr eden kişiler olacaklar. Bunlardan da uzak dur. [6] Çünkü bunların bazıları evlere sokulup günahlarla yüklü, çeşitli tutkularla sürüklenen saf kadınları tutsak eder; [7] Bu kadınlar sürekli öğrenir, ama gerçeğin bilgisine hiçbir zaman erişemezler. [8] Yannes ile Yambres Musa'ya nasıl karşı geldiyse, bunlar da gerçeğe öyle karşı gelirler; zihinleri yozlaşmış, iman konusunda reddedilmiş kişilerdir. [9] Ama daha ileri gidemeyecekler; çünkü onlarınki gibi bunların akılsızlığı da herkesçe açıkça ortaya çıkacak. [10] Ama sen benim öğretimi, yaşayışımı, amacımı, imanımı, sabrımı, sevgimi, dayanıklılığımı, [11] Uğradığım zulümleri, çektiğim acıları -Antakya'da, İkonyum'da ve Listra'da başıma gelenleri- yakından izledin. O zulümlere katlandım, ama Rab beni hepsinden kurtardı. [12] Evet, Mesih İsa'da Tanrı'ya bağlı bir yaşam sürmek isteyen herkes zulüm görecektir. [13] Kötü kişilerle sahtekârlar ise, başkalarını aldatıp kendileri de aldanarak gittikçe kötüye gidecekler. [14] Ama sen kimden öğrendiğini bilerek, öğrendiğin ve emin olduğun şeylere bağlı kal. [15] Çocukluğundan beri Kutsal Yazıları biliyorsun; onlar Mesih İsa'ya iman yoluyla seni kurtuluşa götüren bilgeliğe kavuşturabilir. [16] Kutsal Yazı'nın tümü Tanrı esinidir ve öğretmek, azarlamak, düzeltmek, doğrulukta eğitmek için yararlıdır, [17] Öyle ki Tanrı adamı yetkin, her iyi iş için tam donanımlı olsun.

4

[1] Tanrı'nın ve gelişiyle Egemenliği adına dirileri de ölüleri de yargılayacak olan Rab İsa Mesih'in önünde sana kesin buyruk veriyorum: [2] Sözü duyur; zamanı uygun olsun olmasın, buna acilen sarıl; insanları tam bir sabır ve öğretişle ikna et, azarla, öğüt ver. [3] Çünkü öyle bir zaman gelecek ki, sağlam öğretiye katlanmayacaklar; ama kulakları kaşındığı için kendi tutkularına göre kendilerine öğretmenler yığacaklar. [4] Kulaklarını gerçekten uzaklaştıracak, masallara yönelecekler. [5] Ama sen her durumda ayık ol, sıkıntıya katlan, müjdeci olarak görevini yap, hizmetini eksiksiz yerine getir. [6] Çünkü ben şimdiden bir kurban gibi sunuluyorum ve ayrılış vaktim geldi çattı. [7] İyi mücadeleyi sürdürdüm, yarışı bitirdim, imanı korudum. [8] Bundan böyle doğruluk tacı benim için saklanıyor. Adil yargıç olan Rab, o gün bu tacı bana verecek; yalnız bana değil, O'nun gelişini sevmiş olanların hepsine de verecek. [9] Bir an önce yanıma gelmeye gayret et, [10] çünkü Demas bu şimdiki çağı sevdiği için beni bırakıp Selanik'e gitti. Kreskens Galatya'ya, Titus da Dalmaçya'ya gitti. [11] Yanımda yalnız Luka var. Markos'u da yanına alıp gel; çünkü o hizmet için bana yararlıdır. [12] Tihikus'u ise Efes'e gönderdim. [13] Gelirken Troas'ta Karpus'un yanında bıraktığım pelerini, kitapları, özellikle de parşömenleri getir. [14] Bakırcı İskender bana çok kötülük yaptı. Rab, yaptıklarına göre karşılığını ona verecek. [15] Sen de ondan sakın; çünkü sözlerimize şiddetle karşı çıktı. [16] İlk savunmamda kimse yardımıma gelmedi, herkes beni terk etti. Bu, onlara karşı sayılmasın. [17] Ama Rab yanımda durdu ve beni güçlendirdi; öyle ki bildiri benim aracılığımla tam olarak duyurulsun ve bütün uluslar onu işitsin. Ben de aslanın ağzından kurtarıldım. [18] Rab beni her kötü

işten kurtaracak ve beni göksel Egemenliği için koruyacak. Yücelik sonsuzlara dek O'nun olsun. Amin. [19] Priska'ya, Akvila'ya ve Onesiforos'un ev halkına selam söyle. [20] Erastus Korint'te kaldı. Trofimos'u ise Milet'te hasta bıraktım. [21] Kış bastırmadan gelmeye gayret et. Evbulus, Pudens, Linus, Klavdiya ve bütün kardeşler sana selam söylüyor. [22] Rab İsa Mesih ruhunla olsun. Lütuf sizinle olsun. Amin.

Titus

1

[1] Tanrı'nın kulu ve İsa Mesih'in elçisi Pavlus'tan. Bu elçilik, Tanrı'nın seçtiklerinin imanına ve tanrısal yaşama uygun olan gerçeğin bilgisine göredir; [2] bu da, yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanlar başlamadan önce vaat ettiği sonsuz yaşam umuduna dayanır; [3] Tanrı, kendi belirlediği zamanda sözünü bana emanet edilen bildiri aracılığıyla açığa çıkardı. Bu emanet, Kurtarıcımız Tanrı'nın buyruğuna göre bana verildi; [4] Ortak imana göre öz çocuğum olan Titus'a: Baba Tanrı'dan ve Kurtarıcımız Rab İsa Mesih'ten lütuf, merhamet ve esenlik olsun. [5] Seni Girit'te şu nedenle bıraktım: eksik kalan işleri düzene koyman ve sana buyurduğum gibi her kentte ihtiyarlar ataman için; [6] Bir kimse kusursuzsa, tek karının kocasıysa, çocukları imanlıysa ve sefahat ya da başkaldırma suçlaması altında değilse, ihtiyar olabilir. [7] Çünkü gözetmen, Tanrı'nın kâhyası olarak kusursuz olmalı; dik başlı, çabuk öfkelenen, şaraba düşkün, zorba ya da haksız kazanç peşinde biri olmamalı; [8] tersine, konuksever, iyiliği seven, aklı başında, adil, kutsal ve kendini denetleyen biri olmalı; [9] Öğretiye uygun güvenilir söze sımsıkı tutunmalı ki hem sağlam öğretiyle öğüt verebilsin hem de karşı çıkanları ikna edip yanlışlarını gösterebilsin. [10] Çünkü özellikle sünnetten olanlar arasında itaatsiz, boş konuşan ve aldatan birçok kişi vardır. [11] Bunların ağzı kapatılmalıdır. Çünkü haksız kazanç uğruna öğretmemeleri gereken şeyleri öğreterek bütün ev halklarını altüst ediyorlar. [12] Onlardan biri, kendi peygamberlerinden biri şöyle dedi: “Giritliler hep yalancıdır, kötü canavarlardır, tembel oburlardır.” [13] Bu tanıklık doğrudur. Bu nedenle onları sertçe azarla ki imanda sağlam olsunlar, [14] Yahudi masallarına ve gerçekten yüz çeviren insanların buyruklarına kulak vermesinler. [15] Temiz olanlar için her şey temizdir. Ama kirlenmiş ve iman etmeyenler için hiçbir şey temiz değildir. Çünkü onların hem aklı hem de vicdanı kirlenmiştir. [16] Tanrı'yı tanıdıklarını ileri sürerler, ama yaptıklarıyla O'nu inkâr ederler. İğrenç, itaatsiz ve hiçbir iyi işe elverişli değildirler.

2

[1] Ama sen, sağlam öğretiye uygun olan şeyleri söyle: [2] Yaşlı erkekler ölçülü, ağırbaşlı, aklı başında olsunlar; imanda, sevgide ve sabırda sağlam dursunlar. [3] Yaşlı kadınlar da aynı şekilde davranışlarında saygılı olsunlar; iftiracı ya da çok şaraba tutsak kişiler olmasınlar; iyi olanı öğretsinler. [4] Böylece genç kadınları kocalarını sevmeye, çocuklarını sevmeye, [5] aklı başında, iffetli, evlerini çekip çeviren, iyi yürekli, kendi kocalarına bağlı kişiler olmaya yetiştirsinler; öyle ki Tanrı'nın sözü kötülenmesin. [6] Aynı şekilde, genç erkekleri de aklı başında olmaya öğütle. [7] Her konuda kendini iyi işlerde örnek göster; öğretinde doğruluk, ağırbaşlılık ve sağlamlık sergile. [8] Öyle sağlam sözler söyle ki kınanamasın; öyle ki size karşı olan kişi, hakkımızda söyleyecek kötü bir şey bulamayınca utansın. [9] Köleleri, kendi efendilerine bağlı kalmaya ve her konuda onları hoşnut etmeye öğütle; karşı gelmesinler. [10] Bir şey aşırmasınlar; tersine, her bakımdan tam bir sadakat göstersinler. Böylece Kurtarıcımız Tanrı'nın öğretisini her konuda süslesinler. [11] Çünkü bütün insanlara kurtuluş getiren Tanrı'nın lütfu görünmüştür. [12] Bu lütuf bizi eğitiyor ki tanrısızlığı ve dünyasal tutkuları reddedip şimdiki çağda aklı başında, doğru ve Tanrı yoluna yaraşır biçimde yaşayalım. [13] Kutlu umudu ve büyük Tanrımız ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yüceliğinin görünmesini bekliyoruz. [14] Mesih bizim için kendini verdi; öyle ki bizi her türlü suçtan kurtarsın ve iyi işlerde gayretli, kendisine ait öz bir halkı kendisi için arındırsın. [15] Bunları söyle, öğütle ve tam yetkiyle azarla. Hiç kimse seni küçümsemesin.

3

[1] Onlara şunu hatırlat: Yöneticilere ve yetkililere bağlı
olsunlar, söz dinlesinler, her iyi işe hazır olsunlar; [2]
kimseyi kötülemesinler, kavgacı olmasınlar, yumuşak
huylu olsunlar, bütün insanlara karşı tam bir
alçakgönüllülük göstersinler. [3] Çünkü bir zamanlar
biz de akılsızdık, söz dinlemez ve aldanmış
kimselerdik; çeşitli tutkulara ve zevklere kulluk
ediyor, kötülük ve kıskançlık içinde yaşıyor, nefret
edilen ve birbirinden nefret eden kişilerdik. [4] Ama
Kurtarıcımız Tanrı'nın iyiliği ve insanlığa olan sevgisi
ortaya çıktığında, [5] bizi kendi yaptığımız doğruluk
işlerinden dolayı değil, kendi merhametine göre
kurtardı; bunu yeniden doğuş yıkanışı ve Kutsal
Ruh'un yenilemesi aracılığıyla yaptı, [6] Kutsal Ruh'u
Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol
döktü; [7] öyle ki O'nun lütfuyla aklanmış olarak,
sonsuz yaşam umuduna göre mirasçılar olalım. [8] Bu
söz güvenilirdir; bu konularda güvenle konuşmanda
ısrar ediyorum ki Tanrı'ya iman etmiş olanlar, iyi
işlere kendilerini vermeye özen göstersinler. Bunlar
iyidir ve insanlara yararlıdır; [9] ama akılsızca
tartışmalardan, soyağaçlarından, çekişmelerden ve
Yasa üzerine anlaşmazlıklardan kaçın; çünkü bunlar
yararsız ve boştur. [10] Bölücü bir kişiyi birinci ve ikinci
uyarıdan sonra reddet; [11] çünkü böyle birinin sapmış
olduğunu, günah işlediğini ve kendi kendini mahkûm
ettiğini bilirsin. [12] Sana Artemas'ı ya da Tihikos'u
gönderdiğimde, Nikopolis'e yanıma gelmek için
gayret et; çünkü kışı orada geçirmeye karar verdim. [13]
Hukukçu Zenas ile Apollos'u yolculuklarına vakit
kaybetmeden uğurla; hiçbir eksikleri kalmasın. [14]
Bizimkiler de gerekli ihtiyaçları karşılamak için
kendilerini iyi işlere vermeyi öğrensinler; öyle ki
meyvesiz kalmasınlar. [15] Yanımdakilerin hepsi sana
selam söylüyor. Bizi imanla sevenlere selam söyle.
Lütuf hepinizle olsun. Amin.

Filimon

1

[1] Mesih İsa'nın tutsağı Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan, sevgili emektaşımız Filimon'a, [2] sevgili Apfiya'ya, birlikte asker olduğumuz Arhippus'a ve evindeki kiliseye: [3] Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. [4] Dualarımda seni anarak Tanrım'a her zaman şükrediyorum; [5] çünkü Rab İsa'ya iman ettiğini ve bütün kutsallara beslediğin sevgiyi duyuyorum. [6] İman paydaşlığının, Mesih İsa'da bizde bulunan her iyiliği tanımanla etkili olmasını dilerim. [7] Sevgin bize büyük sevinç ve teselli verdi, kardeşim; çünkü kutsalların yürekleri senin sayende ferahladı. [8] Bu yüzden, Mesih'te sana gerekeni buyuracak kadar cesur olsam da, [9] sevgi uğruna rica etmeyi yeğliyorum. Ben, yaşlı Pavlus, aynı zamanda İsa Mesih'in tutsağı olarak [10] zincirler içindeyken babası olduğum çocuğum Onisimos için senden rica ediyorum. [11] Bir zamanlar sana yararsızdı, ama şimdi hem sana hem bana yararlı. [12] Onu sana geri gönderiyorum; onu, yani öz yüreğimi, kabul et. [13] Müjde uğruna zincire vurulmuşken senin yerine bana hizmet etmesi için onu yanımda tutmak isterdim. [14] Ama senin onayın olmadan hiçbir şey yapmak istemedim; yapacağın iyilik zorunluluktan değil, özgür iradenden doğsun istedim. [15] Belki de onu sonsuza dek geri alasın diye senden bir süreliğine ayrı bırakıldı; [16] artık bir köle olarak değil, köleden daha fazlası, sevgili bir kardeş olarak. O özellikle benim için sevgili bir kardeştir; senin içinse hem bedence hem Rab'de çok daha fazlasıdır. [17] Öyleyse beni paydaşın sayıyorsan, onu beni kabul eder gibi kabul et. [18] Ama sana bir haksızlık ettiyse ya da bir borcu varsa, bunu benim hesabıma yaz. [19] Ben Pavlus, bunu kendi elimle yazıyorum: Borcunu ben ödeyeceğim. Üstelik senin bana kendini bile borçlu olduğundan söz etmeyeyim. [20] Evet kardeşim, Rab'de senden sevinç duyayım; yüreğimi Rab'de ferahlat. [21] İtaatine güvenerek sana yazıyorum; söylediklerimden de fazlasını yapacağını biliyorum. [22] Ayrıca bana bir konuk odası hazırla; çünkü dualarınız sayesinde size geri verileceğimi umuyorum. [23] Mesih İsa'da birlikte tutsak olduğum Epafras sana selam gönderiyor, [24] emektaşlarım Markos, Aristarkus, Demas ve Luka da öyle. [25] Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun. Amin.

İbraniler

1

[1] Tanrı, geçmişte atalara peygamberler aracılığıyla birçok kez ve çeşitli yollarla seslendi; [2] bu günlerin sonunda da bize Oğlu aracılığıyla seslendi. O'nu her şeyin mirasçısı olarak atadı; evrenleri de O'nun aracılığıyla yarattı. [3] O, Tanrı'nın yüceliğinin parıltısı, varlığının özünün tam görünümüdür; her şeyi kendi gücünün sözüyle sürdürür. Günahlarımızdan arınmayı kendisi sağladıktan sonra, yücelerdeki Ulu Olan'ın sağına oturdu; [4] meleklerden ne kadar daha üstün olduysa, onlarınkinden o kadar daha üstün bir adı miras aldı. [5] Çünkü Tanrı meleklerden hangisine herhangi bir zaman, “Sen benim Oğlum'sun. Bugün senin Baban oldum” dedi? Ya da yine, “Ben ona Baba olacağım, o da bana Oğul olacak” dedi? [6] İlk doğanı dünyaya yeniden getirirken de şöyle der: “Tanrı'nın bütün melekleri O'na tapsın.” [7] Melekler hakkında şöyle der: “Meleklerini rüzgârlar, hizmetkârlarını ateş alevi yapar.” [8] Ama Oğul hakkında şöyle der: “Ey Tanrı, tahtın sonsuza dek sürer. Egemenliğinin asası doğruluk asasıdır. [9] Doğruluğu sevdin, kötülükten nefret ettin; bunun için Tanrı, senin Tanrın, seni sevinç yağıyla yoldaşlarından daha üstün kılarak meshetti.” [10] Ve, “Sen, ya Rab, başlangıçta yeryüzünün temelini attın. Gökler de senin ellerinin eseridir. [11] Onlar yok olacak, ama sen kalırsın. Hepsi bir giysi gibi eskiyecek. [12] Onları bir pelerin gibi düreceksin ve değişecekler; ama sen hep aynısın. Yılların tükenmeyecek.” [13] Ama meleklerden hangisine herhangi bir zaman, “Düşmanlarını ayaklarının taburesi yapıncaya dek sağımda otur” dedi? [14] Onların hepsi, kurtuluşu miras alacak olanların yararı için hizmet etmek üzere gönderilen görevli ruhlar değil mi?

2

[1] Bu yüzden, işittiklerimize daha çok dikkat etmemiz gerekir; yoksa sürüklenip uzaklaşabiliriz. [2] Çünkü melekler aracılığıyla bildirilen söz geçerli olduysa ve her suç ile itaatsizlik hak ettiği karşılığı gördüyse, [3] bu denli büyük bir kurtuluşu göz ardı edersek nasıl kaçabiliriz? Bu kurtuluş ilkin Rab aracılığıyla bildirildi, sonra onu işitenler tarafından bize doğrulandı; [4] Tanrı da onlarla birlikte, kendi isteği uyarınca belirtiler, harikalar, çeşitli kudret işleri ve Kutsal Ruh'un armağanlarıyla tanıklık etti. [5] Çünkü Tanrı, sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı meleklere bağımlı kılmadı. [6] Ama biri bir yerde şöyle tanıklık etmiştir: “İnsan nedir ki onu düşünesin? Ya da insanoğlu nedir ki onunla ilgilenesin? [7] Onu meleklerden biraz aşağı kıldın, onu yücelik ve onurla taçlandırdın. [8] Her şeyi ayaklarının altına bağımlı kıldın.” Tanrı her şeyi ona bağımlı kılmakla, bağımlı olmayan hiçbir şey bırakmadı. Ama şimdi her şeyin ona bağımlı kılındığını henüz görmüyoruz. [9] Ama meleklerden biraz aşağı kılınmış olan İsa'yı görüyoruz; o, ölüm acısını çektiği için yücelik ve onurla taçlandırılmıştır; öyle ki Tanrı'nın lütfuyla herkes için ölümü tatsın. [10] Çünkü her şey kendisi için ve kendisi aracılığıyla var olan Tanrı'ya, birçok çocuğunu yüceliğe götürürken, kurtuluşlarının öncüsünü acılar yoluyla yetkinleştirmesi yakışırdı. [11] Çünkü hem kutsal kılan hem de kutsal kılınanlar tek birindendir; bu yüzden İsa onlara kardeş demekten utanmaz, [12] Nitekim şöyle der: “Adını kardeşlerime duyuracağım, topluluğun ortasında seni öveceğim.” [13] Yine, “Ben ona güveneceğim” der. Yine, “İşte ben, Tanrı'nın bana verdiği çocuklarla buradayım” der. [14] Çocuklar etten ve kandan pay aldıkları için, o da aynı şekilde buna ortak oldu; öyle ki ölüm yoluyla, ölüm gücünü elinde tutanı, yani İblis'i, etkisiz kılsın, [15] ve ölüm korkusu yüzünden yaşamları boyunca kölelik altında olan herkesi özgür kılsın. [16] Çünkü o, kuşkusuz meleklere değil, İbrahim'in soyundan olanlara yardım eder. [17] Bu yüzden her bakımdan kardeşlerine benzemesi gerekiyordu; öyle ki Tanrı'yla ilgili işlerde merhametli ve sadık bir başkâhin olsun ve halkın günahları için kefaret sunsun. [18] Çünkü kendisi denenirken acı çektiği için, denenmekte olanlara yardım edebilir.

3

[1] Bu nedenle, ey göksel çağrıya ortak olan kutsal kardeşler, açıkça benimsediğimiz inancın Elçisi ve Başkâhini olan İsa'yı düşünün. [2] O, kendisini atayana sadıktı; Musa da Tanrı'nın bütün evinde öyleydi. [3] Çünkü evi kuran kişi evden daha çok saygıya layık olduğu gibi, O da Musa'dan daha büyük yüceliğe layık sayıldı. [4] Her ev biri tarafından kurulur, ama her şeyi kuran Tanrı'dır. [5] Musa, daha sonra söylenecek şeylere tanıklık etmek için, Tanrı'nın bütün evinde bir hizmetkâr olarak sadıktı, [6] ama Mesih, O'nun evinin başında bir Oğul olarak sadıktır. Sonuna dek cesaretimizi ve umutla övüncümüzü sımsıkı tutarsak, O'nun evi biziz. [7] Bu nedenle Kutsal Ruh'un dediği gibi: "Bugün O'nun sesini duyarsanız, [8] başkaldırı sırasında olduğu gibi, çölde deneme gününde olduğu gibi, yüreklerinizi katılaştırmayın. [9] Orada atalarınız beni sınayıp denediler ve kırk yıl yaptıklarımı gördüler. [10] Bu yüzden o kuşağa öfkelendim ve dedim ki, 'Onlar yüreklerinde hep sapıyorlar, yollarımı da bilmediler.' [11] Öfkem içinde ant içtiğim gibi, 'Dinlenmeme asla girmeyecekler.'" [12] Kardeşler, dikkat edin; hiçbirinizde yaşayan Tanrı'dan uzaklaşmaya yol açan kötü, imansız bir yürek bulunmasın. [13] Tersine, "bugün" denildiği sürece birbirinizi her gün yüreklendirin ki, hiçbiriniz günahın aldatıcılığıyla katılaşmasın. [14] Çünkü başlangıçtaki güvenimizi sonuna kadar sımsıkı tutarsak, Mesih'e ortak olmuşuzdur. [15] Şöyle denildiğinde olduğu gibi: "Bugün O'nun sesini duyarsanız, başkaldırı sırasında olduğu gibi yüreklerinizi katılaştırmayın." [16] Çünkü işitip de başkaldıranlar kimlerdi? Musa aracılığıyla Mısır'dan çıkanların hepsi değil miydi? [17] Tanrı kırk yıl kimlere öfkelendi? Günah işleyen, cesetleri çölde düşenlere değil miydi? [18] Dinlenmesine girmeyeceklerine diye kimlere ant içti? Söz dinlemeyenlere değil miydi? [19] Böylece, imansızlık yüzünden giremediklerini görüyoruz.

4

[1] Öyleyse korkalım; içinizden birinin O'nun dinlenmesine girme vaadine erişememiş görünmesinden sakınalım. [2] Çünkü Müjde bize de bildirildi, tıpkı onlara bildirildiği gibi. Ama duydukları söz onlara yarar sağlamadı, çünkü işitenler bu sözü imanla birleştirmedi. [3] Çünkü iman etmiş olan bizler o dinlenmeye gireriz. Nitekim O şöyle demişti: "Öfkemle ant içtiğim gibi, onlar benim dinlenmeme girmeyecekler." Oysa O'nun işleri dünyanın kuruluşundan beri tamamlanmıştı. [4] Çünkü bir yerde yedinci gün hakkında şöyle demişti: "Tanrı yedinci gün bütün işlerinden dinlendi." [5] Yine burada şöyle der: "Onlar benim dinlenmeme girmeyecekler." [6] Öyleyse bazılarının o dinlenmeye girmesi gerektiğine ve Müjde'nin daha önce bildirildiği kişilerin itaatsizlik yüzünden giremediğine göre, [7] Tanrı yeniden belirli bir gün, yani "bugün"ü saptıyor; bunca zaman sonra Davut aracılığıyla, daha önce de denildiği gibi, şöyle diyor: "Bugün O'nun sesini duyarsanız, yüreklerinizi katılaştırmayın." [8] Çünkü Yeşu onlara dinlenme vermiş olsaydı, Tanrı bundan sonra başka bir günden söz etmezdi. [9] Demek ki Tanrı'nın halkı için bir Şabat dinlenmesi hâlâ duruyor. [10] Çünkü O'nun dinlenmesine giren kişi de Tanrı'nın kendi işlerinden dinlendiği gibi, kendi işlerinden dinlenmiştir. [11] Öyleyse o dinlenmeye girmek için gayret edelim; kimse aynı itaatsizlik örneğini izleyip düşmesin. [12] Çünkü Tanrı'nın sözü diridir, etkilidir ve iki ağızlı her kılıçtan daha keskindir; canla ruhu, eklemlerle iliği ayıracak kadar içe işler ve yüreğin düşüncelerini ve niyetlerini ayırt eder. [13] O'nun gözünden gizli hiçbir yaratık yoktur. Her şey, kendisine hesap vereceğimiz O'nun gözleri önünde çıplak ve açıktır. [14] Öyleyse göklerden geçmiş büyük bir başkâhinimiz, Tanrı'nın Oğlu İsa olduğuna göre, açıkça bildirdiğimiz imana sımsıkı sarılalım. [15] Çünkü öyle bir başkâhinimiz yok ki zayıflıklarımızda bize yakınlık duymasın. Tersine, her bakımdan bizim gibi denenmiş, ama günahsız biridir. [16] Öyleyse merhamet bulmak ve ihtiyaç zamanında yardım edecek lütfa kavuşmak için lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım.

5

[1] Her başkâhin insanlar arasından seçilir ve Tanrı'yla ilgili konularda insanlar adına görev yapmak üzere atanır; öyle ki günahlar için hem armağanlar hem de kurbanlar sunsun. [2] Başkâhin, bilgisiz olanlara ve yoldan sapanlara yumuşak davranabilir; çünkü kendisi de zayıflıkla kuşatılmıştır. [3] Bu yüzden halk için olduğu kadar kendisi için de günah kurbanları sunmak zorundadır. [4] Bu onuru hiç kimse kendiliğinden üstlenmez; tıpkı Harun gibi, ancak Tanrı tarafından çağrılan kişi üstlenir. [5] Aynı şekilde Mesih de başkâhin olmak için kendini yüceltmedi; ama O'na, “Sen benim Oğlum'sun. Bugün sana Baba oldum” diyen Tanrı onu bu göreve getirdi. [6] Başka bir yerde de şöyle der: “Sen sonsuza dek, Melkisedek düzenine göre bir kâhinsin.” [7] Mesih, beden aldığı günlerde, kendisini ölümden kurtarmaya gücü yetene güçlü feryatlar ve gözyaşlarıyla dualar ve yakarışlar sundu; Tanrı korkusundan ötürü de işitildi. [8] Oğul olmasına rağmen, çektiği acılardan itaati öğrendi. [9] Yetkinliğe kavuşturulduktan sonra, kendisine itaat eden herkes için sonsuz kurtuluşun kaynağı oldu, [10] Tanrı tarafından Melkisedek düzenine göre başkâhin ilan edildi. [11] Onunla ilgili söyleyecek çok sözümüz var, ama açıklaması güç; çünkü işitmekte ağırlaştınız. [12] Bu zamana kadar öğretmen olmanız gerekirken, Tanrı'nın sözlerinin ilk ilkelerinin temel öğelerini size yeniden birinin öğretmesine muhtaç durumdasınız. Katı yiyeceğe değil, süte muhtaç hale geldiniz. [13] Çünkü sütle beslenen herkes doğruluk sözünde deneyimsizdir; çünkü bebektir. [14] Oysa katı yiyecek, alıştırma yoluyla duyularını iyiyle kötüyü ayırt edecek şekilde geliştirmiş olan yetişkinler içindir.

6

[1] Bu nedenle Mesih'le ilgili ilk öğretinin başlangıç konularını geride bırakıp olgunluğa doğru ilerleyelim. Ölü işlerden tövbenin ve Tanrı'ya imanın temelini yeniden atmayalım, [2] vaftizler öğretisinin, el koymanın, ölülerin dirilişinin ve sonsuz yargının da temelini yeniden atmayalım. [3] Tanrı izin verirse, bunu yapacağız. [4] Çünkü bir kez aydınlatılmış, göksel armağanın tadına bakmış, Kutsal Ruh'a ortak kılınmış, [5] Tanrı'nın iyi sözünün ve gelecek çağın güçlerinin tadına varmış, [6] sonra da yoldan sapmış kişileri yeniden tövbeye döndürmek imkânsızdır; çünkü onlar Tanrı'nın Oğlu'nu kendi hesaplarına yeniden çarmıha geriyor, O'nu herkesin önünde utanca sürüklüyorlar. [7] Çünkü üzerine sık sık yağan yağmuru içen ve kendisi için işlendiği kişilere yararlı bir ürün veren toprak, Tanrı'dan bereket alır; [8] ama diken ve çalı yetiştirirse reddedilir ve lanetlenmeye yakındır; sonu yakılmaktır. [9] Ama sevgili kardeşlerim, böyle konuşsak da sizin için daha iyi şeylerden, kurtuluşla birlikte gelen şeylerden eminiz. [10] Çünkü Tanrı adaletsiz değildir; yaptığınız işi ve O'nun adına gösterdiğiniz sevgi emeğini unutmaz. Kutsallara hizmet ettiniz ve hâlâ hizmet ediyorsunuz. [11] Her birinizin, umudun doluluğuna kavuşmak için sonuna dek aynı gayreti göstermesini diliyoruz, [12] tembelleşmemesini, tersine iman ve sabırla vaatlere kavuşanları örnek almasını istiyoruz. [13] Tanrı İbrahim'e vaatte bulunduğunda, kendisinden daha büyük biri üzerine yemin edemeyeceği için, kendi üzerine yemin etti; [14] şöyle diyerek: “Seni gerçekten bereketleyeceğim, seni çoğalttıkça çoğaltacağım.” [15] Böylece o, sabırla bekleyerek vaade kavuştu. [16] İnsanlar gerçekten de kendilerinden daha büyük biri üzerine yemin ederler ve her anlaşmazlıklarında yemin, doğrulama için son sözdür. [17] Bunun gibi Tanrı da vaadin mirasçılarına kendi tasarısının değişmezliğini daha açık biçimde göstermek isteyerek, yeminle araya girdi; [18] öyle ki, Tanrı'nın yalan söylemesinin imkânsız olduğu bu iki değişmez şey aracılığıyla, önümüze konan umuda sımsıkı sarılmak için sığınmış olan bizler güçlü bir cesaret bulalım. [19] Bu umut, canımız için hem güvenilir hem sarsılmaz bir çapa gibidir; perdenin arkasındaki yere girer; [20] İsa da bizim için oraya öncü olarak girmiş, Melkisedek düzenine göre sonsuza dek başkâhin olmuştur.

7

[1] Bu Melkisedek, Salem kralı ve Yüce Tanrı’nın kâhiniydi. Kralları bozguna uğrattıktan sonra dönen İbrahim’i karşıladı ve onu kutsadı. [2] İbrahim de her şeyin onda birini ona verdi. Melkisedek adı önce “doğruluk kralı”, sonra da Salem kralı, yani “esenlik kralı” anlamına gelir. [3] Onun ne babası ne annesi ne

de soy kaydı vardır; günlerinin başlangıcı da yaşamının sonu da yoktur. Tanrı'nın Oğlu'na benzer kılınmış olarak sürekli kâhin kalır. [4] Şimdi bu adamın ne kadar büyük olduğunu düşünün. Atamız İbrahim bile ganimetin en iyilerinden ona onda bir verdi. [5] Levi oğulları arasından kâhinlik görevini alanların, Yasa'ya göre halktan, yani kendi kardeşlerinden ondalık alma buyruğu vardır; oysa onlar da İbrahim'in soyundan gelir. [6] Ama soyu onlardan sayılmayan bu kişi, İbrahim'den ondalık aldı ve vaatlere sahip olanı kutsadı. [7] Kuşkusuz küçük olan, büyük olan tarafından kutsanır. [8] Burada ondalıkları ölümlü insanlar alır, ama orada yaşadığına tanıklık edilen biri alır. [9] Hatta denebilir ki, ondalık alan Levi bile İbrahim aracılığıyla ondalık verdi. [10] Çünkü Melkisedek İbrahim'i karşıladığında Levi daha atasının bedenindeydi. [11] Eğer Levili kâhinlik aracılığıyla yetkinlik sağlansaydı, halk da Yasa'yı bununla bağlantılı olarak almış olduğuna göre, Harun düzenine göre değil de Melkisedek düzenine göre başka bir kâhinin ortaya çıkmasına neden gerek duyulsundu? [12] Çünkü kâhinlik değişince, Yasa'nın da zorunlu olarak değişmesi gerekir. [13] Çünkü bunların söylendiği kişi başka bir oymaktandır; o oymaktan hiç kimse sunakta hizmet etmemiştir. [14] Rabbimiz'in Yahuda oymağından geldiği açıktır. Musa da bu oymağın kâhinliği konusunda hiçbir şey söylememiştir. [15] Melkisedek'e benzer başka bir kâhin ortaya çıktığına göre, bu daha da açık olur. [16] O, bedensel soya dayalı bir buyruğun yasasına göre değil, son bulmaz bir yaşamın gücüne göre kâhin olmuştur. [17] Çünkü ona şu tanıklık verilir: "Sen, Melkisedek düzenine göre sonsuza dek kâhinsin." [18] Nitekim önceki buyruk, güçsüz ve yararsız olduğu için yürürlükten kaldırılmıştır. [19] Çünkü Yasa hiçbir şeyi yetkin kılmadı. Bunun yerine, kendisi aracılığıyla Tanrı'ya yaklaştığımız daha iyi bir umut getirildi. [20] Ayrıca bu, yemin olmadan da olmadı. [21] Onlar yemin olmadan kâhin oldular, ama o kendisi hakkında şöyle diyenin yeminiyle kâhin oldu: "Rab yemin etti ve kararını değiştirmeyecek, 'Sen Melkisedek düzenine göre sonsuza dek kâhinsin.'" [22] Böylece İsa, daha iyi bir antlaşmanın güvencesi olmuştur. [23] Öteki kâhinlerin sayısı çoktu, çünkü ölüm onların görevde kalmasını engelliyordu. [24] Ama o sonsuza dek yaşadığı için, kâhinliği kalıcıdır. [25] Bu nedenle onun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle kurtarmaya gücü yeter. Çünkü onlar için aracılık etmek üzere hep yaşamaktadır. [26] Bize yaraşan başkâhin de böyle biridir: kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış ve göklerin üstüne yükseltilmiş. [27] O, öteki başkâhinler gibi her gün önce kendi günahları, sonra da halkın günahları için kurban sunmak zorunda değildir. Çünkü kendini sununca bunu ilk ve son kez yaptı. [28] Çünkü Yasa, zayıflığı olan insanları başkâhin atar; ama Yasa'dan sonra gelen yemin sözü, sonsuza dek yetkin kılınmış Oğul'u atar.

8

[1] Şimdi söylediklerimizin ana noktası şudur: Göklerde Yücelik tahtının sağında oturan böyle bir başkâhinimiz var, [2] O, kutsal yerin ve gerçek çadırın hizmetkârıdır; bu çadırı kuran, insan değil Rab'dir. [3] Çünkü her başkâhin, sunular ve kurbanlar sunmak üzere atanır. Bu yüzden bu başkâhinin de sunacak bir şeyi olması gerekir. [4] Eğer o yeryüzünde olsaydı, hiç kâhin olmazdı; çünkü yasaya göre sunular sunan kâhinler zaten vardır. [5] Bu kâhinler, göksel şeylerin bir kopyasına ve gölgesine hizmet ederler. Nitekim Musa çadırı yapmak üzereyken Tanrı onu şöyle uyarmıştı: "Bak, her şeyi dağda sana gösterilen örneğe göre yapacaksın." [6] Ama şimdi o, daha üstün vaatler üzerine yürürlüğe konmuş daha iyi bir antlaşmanın aracısı olduğu ölçüde, daha üstün bir hizmet elde etmiştir. [7] Çünkü o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine yer aranmazdı. [8] Çünkü onlarda kusur bulup şöyle demiştir: "İşte, günler geliyor" diyor Rab, "İsrail evi ve Yahuda eviyle yeni bir antlaşma yapacağım. [9] Atalarını Mısır topraklarından çıkarmak için elinden tuttuğum gün onlarla yaptığım antlaşmaya göre değil; çünkü onlar antlaşmamda kalmadılar, ben de onlara aldırmadım" diyor Rab. [10] "İsrail eviyle yapacağım antlaşma şudur: O günlerden sonra" diyor Rab, "yasalarımı zihinlerine koyacağım, onları yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak. [11] Artık kimse yurttaşına ya da kardeşine, 'Rab'bi tanı' diye öğretmeyecek; çünkü küçüğünden büyüğüne kadar hepsi beni tanıyacak. [12] Çünkü onların haksızlıklarına merhamet edeceğim. Günahlarını ve yasa tanımaz işlerini artık anmayacağım." [13] "Yeni bir antlaşma"

derken, ilkini eskimiş kılmıştır. Eskiyip yıpranan da yok olmaya yüz tutmuştur.

9

[1] Gerçekten de ilk antlaşmanın da tapınma için kuralları ve yeryüzüne ait bir kutsal mekânı vardı. [2] Çünkü bir çadır hazırlanmıştı. Bunun ilk bölümünde kandillik, masa ve adak ekmekleri bulunuyordu; buraya Kutsal Yer denirdi. [3] İkinci perdenin arkasında ise En Kutsal Yer denen bölüm vardı. [4] Burada altın buhur sunağı ve her yanı altınla kaplı antlaşma sandığı bulunuyordu. Sandığın içinde ise man dolu altın bir kap, Harun'un filizlenmiş değneği ve antlaşma levhaları vardı. [5] Sandığın üzerinde de yücelik kerubileri, bağışlanma kapağını gölgeliyordu. Ama bunları şimdi ayrıntısıyla anlatacak değiliz. [6] Bu düzenlemeler böyle yapıldıktan sonra kâhinler, hizmetlerini yerine getirmek üzere çadırın ilk bölümüne sürekli girerler. [7] Ama ikinci bölüme yalnız başkâhin girer, o da yılda yalnızca bir kez; hem de kansız değil. O kanı kendisi için ve halkın hataları için sunar. [8] Kutsal Ruh bununla şunu göstermektedir: İlk çadır hâlâ ayakta olduğu sürece Kutsal Yer'e giden yol henüz açığa çıkmamıştı. [9] Bu, şimdiki çağ için bir örnektir. Bu çağda sunulan sunular ve kurbanlar, tapınanın vicdanını kusursuz kılamaz. [10] Bunlar yalnızca yiyecekler, içecekler ve çeşitli yıkanma törenleriyle ilgili bedensel kurallardır; düzeltme zamanı gelene kadar konulmuşlardır. [11] Ama Mesih, gelecek iyi şeylerin başkâhini olarak geldi. Elle yapılmamış, yani bu yaratılışa ait olmayan, daha büyük ve daha yetkin çadır aracılığıyla geldi. [12] Keçilerin ve danaların kanıyla değil, kendi kanıyla Kutsal Yer'e ilk ve son kez girdi; böylece sonsuz kurtarışı sağladı. [13] Çünkü keçilerin ve boğaların kanı ile kirlenmiş olanların üzerine serpilen düve külü, bedenin temizliği için onları kutsal kılıyorsa, [14] sonsuz Ruh aracılığıyla kendini kusursuz biçimde Tanrı'ya sunan Mesih'in kanı, vicdanınızı ölü işlerden temizleyip yaşayan Tanrı'ya kulluk etmeniz için ne kadar daha etkili olacaktır! [15] Bunun için Mesih, yeni bir antlaşmanın aracısıdır. Çünkü çağrılmış olanlar sonsuz mirasın vaadine kavuşsun diye, ilk antlaşma altındaki suçlardan kurtuluş sağlamak üzere bir ölüm gerçekleşti. [16] Çünkü ortada bir vasiyet varsa, onu yapanın ölmüş olması kesinlikle gerekir. [17] Çünkü bir vasiyet ancak ölümden sonra yürürlüğe girer; onu yapan kişi yaşadığı sürece hiçbir zaman geçerli olmaz. [18] Bu yüzden ilk antlaşma bile kansız yürürlüğe konmadı. [19] Musa, Yasa'ya uygun olarak her buyruğu bütün halka bildirdikten sonra, danaların ve keçilerin kanını su, kırmızı yün ve zufa otu ile birlikte aldı; hem kitabın kendisini hem bütün halkı bu kanla serpti, [20] ve şöyle dedi: “Tanrı'nın sizin için buyurduğu antlaşmanın kanı budur.” [21] Aynı şekilde çadırı ve hizmette kullanılan bütün kapları da kanla serpti. [22] Yasa'ya göre hemen hemen her şey kanla temizlenir; kan dökülmeden bağışlanma olmaz. [23] Bu yüzden göklerdeki şeylerin birer örneği olan bu nesnelerin bunlarla temizlenmesi gerekiyordu; ama göksel şeylerin kendilerinin, bunlardan daha iyi kurbanlarla temizlenmesi gerekiyordu. [24] Çünkü Mesih, gerçeğin örnekleri olan elle yapılmış kutsal yerlere girmedi; bizim için şimdi Tanrı'nın huzurunda görünmek üzere göğün ta kendisine girdi. [25] Başkâhinin kendine ait olmayan bir kanla yıldan yıla kutsal yere girdiği gibi, onun da kendini defalarca sunması gerekmiyordu. [26] Öyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri defalarca acı çekmiş olması gerekirdi. Ama şimdi, çağların sonunda günahı kendi kurbanıyla ortadan kaldırmak için ilk ve son kez ortaya çıktı. [27] İnsanlara bir kez ölmek, ardından da yargılanmak nasıl belirlenmişse, [28] Mesih de öyle, birçoklarının günahlarını yüklenmek üzere bir kez kurban edildi; kendisini büyük bir özlemle bekleyenlere kurtuluş getirmek için günahla ilgisi olmaksızın ikinci kez görünecek.

10

[1] Yasa, gelecek iyi şeylerin aslına değil, yalnızca gölgesine sahip olduğu için, her yıl durmadan sundukları aynı kurbanlarla Tanrı'ya yaklaşanları hiçbir zaman yetkin kılamaz. [2] Öyle olmasaydı, kurbanlar sunulmaz olurdu, değil mi? Çünkü bir kez arındırılan tapınanların artık günah bilinci kalmazdı.

3 Ama bu kurbanlarda günahların yıldan yıla
hatırlatılması vardır. 4 Çünkü boğaların ve tekelerin
kanının günahları ortadan kaldırması imkânsızdır. 5
Bu nedenle dünyaya gelirken şöyle der: “Kurban ve
sunu istemedin, ama benim için bir beden hazırladın;
6 Yakmalık sunulardan ve günah için sunulan
kurbanlardan hoşnut olmadın. 7 O zaman dedim ki,
‘İşte geldim. Kitap tomarında benim için yazılmış
olduğu gibi, ey Tanrı, senin isteğini yapmak için
geldim.’” 8 Önce, “Yasa'ya göre sunulan kurbanları,
sunuları, yakmalık sunuları ve günah için sunulan
kurbanları istemedin, onlardan hoşnut da olmadın”
der. 9 Sonra da, “İşte, senin isteğini yapmak için
geldim” der. İkincisini kurmak için birincisini
ortadan kaldırır. 10 Bu istekle, İsa Mesih'in bedeninin
bir kez ve herkes için sunulması aracılığıyla kutsal
kılındık. 11 Her kâhin her gün ayakta durup hizmet
eder ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı
kurbanları tekrar tekrar sunar. 12 Ama bu Kişi,
günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban
sunduktan sonra Tanrı'nın sağında oturdu. 13 O
zamandan beri düşmanlarının ayaklarının altına
serilmesini bekliyor. 14 Çünkü tek bir sunuyla kutsal
kılınmakta olanları sonsuza dek yetkinliğe
erdirmiştir. 15 Kutsal Ruh da buna bize tanıklık
ediyor. Çünkü şöyle dedikten sonra, 16 “O günlerden
sonra onlarla yapacağım antlaşma şudur” diyor Rab:
“Yasalarımı yüreklerine koyacağım, onları zihinlerine
de yazacağım;” 17 sonra da şöyle diyor: “Günahlarını
ve suçlarını artık anmayacağım.” 18 Bunların
bağışlandığı yerde artık günah için sunu yoktur. 19
Böylece kardeşler, İsa'nın kanı sayesinde kutsal yere
girme cesaretimiz var. 20 İsa bizim için perde
aracılığıyla, yani kendi bedeni aracılığıyla yeni ve diri
bir yol açtı. 21 Tanrı'nın evi üzerinde büyük bir
kâhinimiz de var. 22 Yüreklerimiz kötü vicdandan
arındırılmış ve bedenimiz temiz suyla yıkanmış
olarak, içten bir yürekle ve tam imanla yaklaşalım. 23
Umudumuza ilişkin açık ikrarı sarsılmadan sımsıkı
tutalım; çünkü vaat eden güvenilirdir. 24 Birbirimizi
sevgiye ve iyi işlere nasıl teşvik edeceğimizi
düşünelim. 25 Bazılarının alışkanlık edindiği gibi bir
araya gelmekten vazgeçmeyelim. Tersine, birbirimizi
yüreklendirelim; o Gün'ün yaklaştığını gördükçe
bunu daha da çok yapalım. 26 Çünkü gerçeğin
bilgisini aldıktan sonra bile bile günah işlemeyi
sürdürürsek, artık günahlar için kurban kalmaz. 27
Geriye yalnızca korkunç bir yargı beklentisi ve karşı
çıkanları yiyip bitirecek ateşin şiddeti kalır. 28
Musa'nın Yasası'nı hiçe sayan kişi, iki ya da üç
tanığın sözü üzerine acınmadan ölür. 29 Öyleyse,
Tanrı'nın Oğlu'nu ayakları altına alan, kendisiyle
kutsal kılındığı antlaşma kanını bayağı sayan ve lütuf
Ruhu'na hakaret eden kişinin ne kadar daha ağır bir
cezayı hak edeceğini düşünüyorsunuz? 30 Çünkü, “Öç
benimdir, karşılığını ben vereceğim” diyen Rab'bi
biliyoruz. Yine, “Rab halkını yargılayacaktır” der. 31
Diri Tanrı'nın ellerine düşmek korkunç bir şeydir. 32
Ama aydınlatıldığınızdan sonra acılarla dolu büyük
bir mücadeleye dayandığınız önceki günleri
hatırlayın. 33 Bazen hakaretlere ve baskılara açıkça
maruz bırakıldınız, bazen de böyle davranılanlarla
ortak oldunuz. 34 Çünkü zincirlerimde bana acıdınız
ve mallarınızın yağmalanmasını sevinçle kabul
ettiniz. Çünkü kendiniz için göklerde daha iyi ve
kalıcı bir malınız olduğunu biliyordunuz. 35 Bu
nedenle büyük ödülü olan cesaretinizi bir kenara
atmayın. 36 Çünkü Tanrı'nın isteğini yaptıktan sonra
vaadi almanız için dayanma gücüne ihtiyacınız var. 37
“Çünkü çok kısa bir süre sonra, gelecek olan gelecek
ve gecikmeyecek. 38 Ama doğru kişi imanla
yaşayacak. Geri çekilirse, canım ondan hoşnut
olmaz.” 39 Ama biz, mahvolmak için geri
çekilenlerden değil, canın kurtuluşu için iman
edenlerdeniz.

11

1 İman, umut edilen şeylerin güvencesi, görünmeyen
şeylerin kanıtıdır. 2 Çünkü eskiler bu iman sayesinde
Tanrı'nın onayını kazandılar. 3 İman sayesinde
evrenin Tanrı'nın sözüyle var edildiğini, dolayısıyla
gördüğümüz şeylerin görünen bir şeyden meydana
gelmediğini anlarız. 4 İman sayesinde Habil, Tanrı'ya
Kabil'den daha iyi bir kurban sundu. Bu iman
sayesinde doğru biri olduğuna tanıklık edildi; çünkü
Tanrı onun sunularını onayladı. Habil ölmüş olsa da,
iman sayesinde hâlâ konuşuyor. 5 İman sayesinde
Hanok, ölümü görmesin diye buradan alındı; Tanrı
onu yanına aldığı için bir daha bulunamadı. Çünkü
alınmadan önce Tanrı'yı hoşnut ettiğine tanıklık
edilmişti. 6 İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek

imkânsızdır. Çünkü Tanrı'ya gelen kişi, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendirdiğine inanmalıdır. 7 İman sayesinde Nuh, henüz görünmeyen şeyler konusunda uyarılınca Tanrı korkusuyla davrandı ve ailesini kurtarmak için bir gemi yaptı. Bununla dünyayı yargıladı ve imana dayanan doğruluğun mirasçısı oldu. 8 İman sayesinde İbrahim çağrıldığında, miras olarak alacağı yere gitmek üzere söz dinledi ve nereye gittiğini bilmeden yola çıktı. 9 İman sayesinde o, vaat edilen ülkede sanki kendi ülkesi değilmiş gibi bir yabancı olarak yaşadı; aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakup'la birlikte çadırlarda oturdu. 10 Çünkü o, temelleri olan, mimarı ve kurucusu Tanrı olan kenti bekliyordu. 11 İman sayesinde Sara'nın kendisi de, yaşı geçmiş olmasına rağmen gebe kalma gücü aldı ve çocuk doğurdu; çünkü vaat edeni güvenilir buldu. 12 Bu yüzden ölü sayılabilecek kadar güçsüz olan bir tek adamdan, gökteki yıldızlar kadar çok, deniz kıyısındaki kum taneleri kadar sayısız insan türedi. 13 Bunların hepsi vaat edilenlere kavuşmadan iman içinde öldüler; ama onları uzaktan görüp benimsediler ve yeryüzünde yabancı ve konuk olduklarını kabul ettiler. 14 Çünkü böyle konuşanlar, kendilerine ait bir ülke aradıklarını açıkça göstermiş olurlar. 15 Eğer gerçekten ayrıldıkları ülkeyi düşünüyor olsalardı, geri dönmeye zaman bulabilirlerdi. 16 Ama onlar şimdi daha iyi bir ülkeyi, yani göksel olanı arzuluyorlar. Bu yüzden Tanrı, onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor; çünkü onlar için bir kent hazırlamıştır. 17 İman sayesinde İbrahim, sınandığında İshak'ı kurban olarak sundu. Vaatleri sevinçle kabul etmiş olan o adam, biricik oğlunu sunuyordu; 18 oysa kendisine, “Soyun İshak'la anılacak” denilmişti; 19 çünkü Tanrı'nın ölüleri bile diriltebileceğine inanıyordu. Nitekim bir anlamda İshak'ı ölümden geri almış oldu. 20 İman sayesinde İshak, gelecekte olacak şeylerle ilgili olarak Yakup'u ve Esav'ı kutsadı. 21 İman sayesinde Yakup, ölmek üzereyken Yusuf'un oğullarının her birini kutsadı; değneğinin ucuna dayanarak tapındı. 22 İman sayesinde Yusuf, sonu yaklaşınca İsrailoğulları'nın çıkışından söz etti ve kendi kemikleri hakkında buyruk verdi. 23 İman sayesinde Musa doğduğunda anne babası tarafından üç ay saklandı; çünkü onun güzel bir çocuk olduğunu gördüler ve kralın buyruğundan korkmadılar. 24 İman sayesinde Musa büyüyünce, Firavun'un kızının oğlu olarak anılmayı reddetti; 25 günahın geçici zevklerini yaşamak yerine, Tanrı'nın halkıyla birlikte kötü muamele görmeyi tercih etti; 26 Mesih uğruna çekilen aşağılanmayı, Mısır'ın hazinelerinden daha büyük bir zenginlik saydı; çünkü gözü ödüldeydi. 27 İman sayesinde Mısır'dan ayrıldı; kralın öfkesinden korkmadı, çünkü görünmez olanı görüyormuş gibi dayandı. 28 İman sayesinde Fısıh'ı ve kanın serpilmesini uyguladı; öyle ki ilk doğanları yok eden, onların ilk doğanlarına dokunmasın. 29 İman sayesinde Kızıldeniz'i kuru toprakta yürür gibi geçtiler. Mısırlılar bunu denemeye kalkışınca yutuldular. 30 İman sayesinde Eriha'nın surları, yedi gün çevrelendikten sonra yıkıldı. 31 İman sayesinde fahişe Rahav, casusları esenlikle karşıladığı için, söz dinlemeyenlerle birlikte yok olmadı. 32 Daha ne diyeyim? Gidyon'dan, Barak'tan, Şimşon'dan, Yiftah'tan, Davut'tan, Samuel'den ve peygamberlerden söz etmeye kalksam vakit yetmez; 33 Bunlar iman sayesinde krallıkları alt ettiler, doğruluğu sağladılar, vaatlere kavuştular, aslanların ağzını kapadılar, 34 ateşin gücünü söndürdüler, kılıcın ağzından kurtuldular, güçsüzken güçlendiler, savaşta güçlü çıktılar, yabancı orduları bozguna uğrattılar. 35 Kadınlar ölülerini diriliş yoluyla geri aldılar. Başkaları ise daha iyi bir dirilişe kavuşmak için, serbest bırakılmayı kabul etmeyip işkenceye katlandılar. 36 Başkaları da alaya alınıp kırbaçlanarak, hatta zincire vurulup hapsedilerek sınandılar. 37 Taşlandılar. Testereyle biçildiler. Sınandılar. Kılıçla öldürüldüler. Yoksulluk ve sıkıntı içinde kötü muamele görerek, koyun postu ve keçi derisi giyip dolaştılar; 38 (dünyanın layık olmadığı bu insanlar) çöllerde, dağlarda, mağaralarda ve yeraltı kovuklarında gezinip durdular. 39 Bunların hepsi imanları sayesinde tanıklık edilmiş kişiler olmalarına karşın, vaadi almadılar; 40 çünkü Tanrı bizim için daha iyi bir şey öngörmüştü; öyle ki, onlar bizsiz yetkinliğe erdirilmesin.

12

1 Bu nedenle, böylesine büyük bir tanıklar bulutuyla çevrili olduğumuza göre, her yükü ve bizi kolayca kuşatan günahı üzerimizden atalım; önümüze konan yarışı sabırla koşalım. 2 Gözümüzü, imanın öncüsü ve

tamamlayıcısı olan İsa'ya dikelim. O, önüne konan sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmıha katlandı ve Tanrı'nın tahtının sağında oturdu. 3 Kendisine karşı günahkârların böylesine karşı koymasına katlanmış olanı düşünün ki, canlarınızda yorulup cesaretiniz kırılmasın. 4 Siz günaha karşı mücadele ederken daha kan dökecek kadar direnmediniz. 5 Sizinle oğullarla konuşur gibi konuşan şu öğüdü unuttunuz: “Oğlum, Rab'bin terbiye edişini hafife alma, O'nun tarafından azarlanırken cesaretini yitirme; 6 çünkü Rab sevdiğini terbiye eder, kabul ettiği her oğulu kamçılar.” 7 Dayandığınız şey terbiye içindir. Tanrı size oğullarına davrandığı gibi davranıyor. Çünkü babasının terbiye etmediği hangi oğul vardır? 8 Ama herkesin pay aldığı terbiyeden yoksunsanız, o zaman oğullar değil, evlilik dışı çocuklarsınız. 9 Üstelik bizi terbiye eden beden babalarımız vardı ve onlara saygı gösterirdik. Ruhların Babası'na çok daha büyük bir bağlılıkla boyun eğip yaşamaz mıyız? 10 Onlar gerçekten birkaç gün boyunca, kendilerine uygun görünen biçimde bizi terbiye ettiler; ama O, kendi kutsallığına ortak olalım diye, yararımız için bizi terbiye eder. 11 Her terbiye şimdilik sevinç verici değil, acı verici görünür; ama sonradan bununla eğitilmiş olanlara doğruluğun esenlik veren meyvesini yetiştirir. 12 Bunun için aşağı sarkan ellerinizi ve güçsüz dizlerinizi kaldırın, 13 ayaklarınız için düz patikalar yapın ki, topal olanın ayağı çıkmasın, tersine iyileşsin. 14 Herkesle esenliğin ve kutsallığın ardından gidin; bunlar olmadan hiç kimse Rab'bi görmeyecek. 15 Dikkatli olun ki, kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın; hiçbir acılık kökü filizlenip sizi sıkıntıya sokmasın ve onunla birçoğu kirlenmesin. 16 Kimse cinsel ahlaksızlığa düşmesin ya da Esav gibi kutsala saygısız olmasın; o, ilk oğulluk hakkını bir öğün yemek için sattı. 17 Çünkü bilirsiniz ki, daha sonra bereketi miras almak istediğinde geri çevrildi; onu gözyaşlarıyla ısrarla arasa da, kararı değiştiremedi. 18 Çünkü siz dokunulabilir, ateşle yanan dağa, karanlığa, koyu karanlığa, fırtınaya, 19 boru sesine ve sözcüklerin sesine gelmediniz; onu işitenler, kendilerine bir söz daha söylenmemesini yalvarmışlardı. 20 Çünkü buyurulana dayanamadılar: “Dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacak.” 21 Görüntü öylesine korkunçtu ki Musa, “Dehşet içindeyim ve titriyorum” dedi. 22 Ama siz Siyon Dağı'na, yaşayan Tanrı'nın kenti olan göksel Yeruşalim'e, sayısız melekler topluluğuna, 23 göklerde adları yazılmış ilk doğanların genel şenliğine ve topluluğuna, herkesin Yargıcı olan Tanrı'ya, yetkin kılınmış doğru kişilerin ruhlarına, 24 yeni antlaşmanın aracısı İsa'ya ve Habil'inkinden daha iyi konuşan serpme kanına geldiniz. 25 Konuşanı reddetmemeye dikkat edin. Çünkü yeryüzünde uyaranı reddettiklerinde onlar kaçamadıysa, gökten uyaranı geri çevirirsek biz çok daha az kurtuluruz. 26 O'nun sesi o zaman yeri sarsmıştı, ama şimdi şu vaatte bulundu: “Bir kez daha yalnız yeri değil, gökleri de sarsacağım.” 27 “Bir kez daha” sözü, sarsılan şeylerin, yani yaratılmış olanların ortadan kaldırılacağını gösterir; öyle ki sarsılmayan şeyler kalsın. 28 Bu nedenle, sarsılmaz bir Egemenlik aldığımıza göre, lütfa sahip olalım; bunun aracılığıyla Tanrı'ya saygı ve huşuyla, O'nu hoşnut edecek biçimde kulluk edelim. 29 Çünkü Tanrımız tüketen bir ateştir.

13

1 Kardeşlik sevgisi sürsün. 2 Yabancılara konukseverlik göstermeyi unutmayın; çünkü bunu yaparak bazıları farkında olmadan melekleri konuk etmiştir. 3 Zincire vurulmuş olanları, sanki onlarla birlikte zincirdeymişsiniz gibi hatırlayın; kötü davranışa uğrayanları da hatırlayın, çünkü siz de bedendesiniz. 4 Evlilik herkes tarafından onurlu tutulsun, evlilik yatağı lekesiz kalsın; çünkü Tanrı, cinsel ahlaksızlık yapanları ve zina edenleri yargılayacaktır. 5 Para sevgisinden uzak durun, elinizdekilerle yetinin; çünkü Tanrı şöyle demiştir: “Seni asla terk etmeyeceğim, seni asla bırakmayacağım.” 6 Bu yüzden cesaretle şöyle diyebiliriz: “Rab yardımcımdır, korkmayacağım. İnsan bana ne yapabilir?” 7 Size Tanrı'nın sözünü bildirmiş olan önderlerinizi hatırlayın; yaşayışlarının sonucunu düşünerek imanlarını örnek alın. 8 İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır. 9 Çeşitli ve garip öğretilerin peşine takılmayın. Çünkü yüreğin yiyeceklerle değil, lütufla pekişmesi iyidir; bu tür şeylerle uğraşanlar bundan hiçbir yarar görmemiştir. 10 Bizim bir sunağımız var; kutsal çadırda hizmet edenlerin ondan yeme hakkı yoktur. 11 Çünkü kanları günah sunusu olarak başkâhin tarafından kutsal yere

getirilen hayvanların bedenleri, ordugâhın dışında yakılır. [12] Bunun için İsa da, halkı kendi kanıyla kutsal kılmak üzere, kent kapısının dışında acı çekti. [13] Öyleyse biz de O'nun uğradığı aşağılanmayı yüklenerek ordugâhın dışına, O'na gidelim. [14] Çünkü burada kalıcı bir şehrimiz yok, gelecek olan şehri arıyoruz. [15] Öyleyse O'nun aracılığıyla Tanrı'ya sürekli övgü kurbanı sunalım; yani O'nun adına bağlılığını açıkça bildiren dudakların meyvesini. [16] İyilik yapmayı ve paylaşmayı da unutmayın; çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut olur. [17] Önderlerinize itaat edin, onlara boyun eğin; çünkü onlar hesap verecek kişiler olarak canlarınız üzerinde bekçilik ederler. Bunu sevinçle yapsınlar, iniltiyle değil; çünkü bu sizin için yararsız olur. [18] Bizim için dua edin; çünkü vicdanımızın temiz olduğundan eminiz ve her konuda dürüstçe yaşamak istiyoruz. [19] Size daha çabuk kavuşabilmem için bunu yapmanızı içtenlikle rica ediyorum. [20] Koyunların büyük çobanı Rabbimiz İsa'yı sonsuz antlaşmanın kanıyla ölümden geri getiren esenlik Tanrısı, [21] kendi isteğini yerine getirmeniz için sizi her iyi işte yetkin kılsın; kendi gözünde hoşnut olanı İsa Mesih aracılığıyla içinizde gerçekleştirsin. Yücelik sonsuzlara dek O'nun olsun. Amin. [22] Kardeşler, sizden rica ediyorum: bu öğüt sözüne katlanın; çünkü size kısaca yazdım. [23] Kardeşimiz Timoteos'un serbest bırakıldığını bilin; eğer yakında gelirse, onunla birlikte sizi göreceğim. [24] Bütün önderlerinizi ve bütün kutsalları selamlayın. İtalyalılar size selam ediyor. [25] Lütuf hepinizle olsun. Amin.

Yakup

1

[1] Tanrı'nın ve Rab İsa Mesih'in kulu Yakup'tan,
Dağılım'da olan on iki oymağa selamlar.
[2] Kardeşlerim, çeşit çeşit sınavlarla karşılaştığınızda
bunu tam bir sevinç sayın; [3] çünkü bilirsiniz ki
imanınızın sınanması dayanma gücü doğurur. [4]
Dayanma gücü de tam işlevini görsün ki, hiçbir eksiği
olmayan, olgun ve eksiksiz kişiler olasınız. [5] İçinizden
birinin bilgeliği eksikse, herkese cömertçe ve sitem
etmeden veren Tanrı'dan istesin; kendisine
verilecektir. [6] Ama hiç kuşku duymadan, imanla
istesin. Çünkü kuşku duyan kişi, rüzgârın sürükleyip
savurduğu deniz dalgasına benzer. [7] Böyle biri
Rab'den bir şey alacağını sanmasın. [8] O, iki yürekli
bir insandır; bütün yollarında kararsızdır. [9] Düşkün
durumdaki kardeş, yüce konumuyla övünsün; [10]
zengin olan da alçaltılmasıyla övünsün, çünkü o kır
çiçeği gibi geçip gidecektir. [11] Güneş kavurucu
rüzgârla doğar, otu kurutur, çiçeği döker;
görünüşünün güzelliği yok olur. Zengin adam da tıpkı
böyle, uğraşları arasında solup gidecektir. [12]
Denemeye dayanan kişiye ne mutlu! Çünkü
sınamadan geçince, Rab'bin kendisini sevenlere vaat
ettiği yaşam tacını alacaktır. [13] Ayartıldığında hiç
kimse, "Tanrı beni ayartıyor" demesin. Çünkü Tanrı
kötülükle ayartılamaz, kendisi de kimseyi ayartmaz.
[14] Herkes kendi tutkusu tarafından sürüklenip
ayartıldığında ayartılır. [15] Sonra arzu gebe kalınca
günahı doğurur; günah da olgunlaşınca ölümü
doğurur. [16] Sevgili kardeşlerim, aldanmayın. [17] Her
iyi bağış ve her kusursuz armağan yukarıdan,
ışıkların Babası'ndan iner; onda ne değişiklik vardır
ne de dönüp duran bir gölge. [18] Kendi isteğiyle bizi
gerçeğin sözüyle doğurdu; öyle ki, yarattıklarının bir
tür ilk meyveleri olalım. [19] Şunu bilin, sevgili
kardeşlerim: Herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta
ve öfkelenmekte yavaş olsun; [20] çünkü insanın öfkesi
Tanrı'nın doğruluğunu yerine getirmez. [21] Bu yüzden
her türlü pisliği ve kötülük taşkınlığını üzerinizden
atıp, içinize ekilmiş olan ve canlarınızı kurtarabilecek
sözü alçakgönüllülükle kabul edin. [22] Sözün yalnızca
duyanı değil, uygulayanı olun; yoksa kendinizi
aldatmış olursunuz. [23] Çünkü sözü duyup da
uygulamayan kişi, aynada kendi yüzüne bakan
adama benzer; [24] kendine bakar, uzaklaşır ve nasıl
biri olduğunu hemen unutur. [25] Ama özgürlüğün
kusursuz yasasına dikkatle bakan ve ondan
ayrılmayan, unutan bir dinleyici değil de uygulayan
biri olan kişi, yaptığında kutsanmış olacaktır. [26]
Aranızdan biri dindar olduğunu sanıp da dilini
dizginlemiyor, kendi yüreğini aldatıyorsa, bu kişinin
dindarlığı boştur. [27] Tanrımız ve Babamız katında saf
ve lekesiz dindarlık şudur: sıkıntı içindeki yetimleri
ve dul kadınları ziyaret etmek, kendini de dünyanın
lekesinden uzak tutmak.

2

[1] Kardeşlerim, yücelik sahibi Rabbimiz İsa Mesih'e
iman ederken insanlar arasında ayrım yapmayın. [2]
Çünkü havranıza altın yüzük takan, şık giysili bir
adam girse, aynı anda kirli giysili yoksul bir adam da
girse, [3] şık giysili adama özel ilgi gösterip ona
"Şuraya, güzel bir yere otur" derken, yoksul adama
"Sen orada dur" ya da "Ayaklarımın dibine otur"
derseniz, [4] kendi aranızda ayrım yapmış, kötü
düşüncelerle yargıçlar olmuş olmaz mısınız? [5]
Dinleyin, sevgili kardeşlerim: Tanrı, bu dünyada
yoksul olanları imanda zengin ve kendisini sevenlere
vaat ettiği Egemenliğin mirasçıları olsunlar diye
seçmedi mi? [6] Ama siz yoksulu küçük düşürdünüz.
Sizi ezen, sizi mahkemelere sürükleyen zenginler
değil mi? [7] Sizin kendisiyle anıldığınız o onurlu ada
küfredenler onlar değil mi? [8] Bununla birlikte, Kutsal
Yazı'ya göre "Komşunu kendin gibi seveceksin" diyen
kral yasasını yerine getirirseniz, iyi edersiniz. [9] Ama
insanlar arasında ayrım yaparsanız günah işlersiniz
ve yasa sizi yasa çiğneyenler olarak suçlu ilan eder.
[10] Çünkü yasanın tümünü tutup da tek bir noktada
tökezleyen kişi, hepsine karşı suçlu olur. [11] Çünkü
"Zina etmeyeceksin" diyen, aynı zamanda "Adam
öldürmeyeceksin" de demiştir. Zina etmeseniz bile
adam öldürürseniz, yasayı çiğnemiş olursunuz. [12]
Özgürlük yasasıyla yargılanacak kişiler gibi konuşun

ve öyle davranın. [13] Çünkü merhamet göstermemiş olana yargı merhametsizdir. Merhamet, yargıya karşı zafer kazanır. [14] Kardeşlerim, biri imanı olduğunu söyler de eylemleri yoksa, bunun ne yararı var? Böyle bir iman onu kurtarabilir mi? [15] Bir erkek kardeş ya da kız kardeş çıplak ve günlük yiyecekten yoksunsa, [16] içinizden biri onlara "Esenlikle gidin, ısının ve doyun" der de bedenlerinin ihtiyacı olanı vermezse, bunun ne yararı olur? [17] İşte böyle, eylemleri olmayan iman da kendi başına ölüdür. [18] Ama biri şöyle diyecek: "Sende iman var, bende eylemler var." Bana eylemlerin olmadan imanını göster, ben de sana imanımı eylemlerimle göstereyim. [19] Sen Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. Cinler de inanır ve titrer. [20] Ama ey boş adam, eylemlerden ayrı imanın ölü olduğunu bilmek ister misin? [21] Atamız İbrahim, oğlu İshak'ı sunakta sunarken eylemleriyle aklanmadı mı? [22] Görüyorsun ki iman onun eylemleriyle birlikte çalıştı ve iman eylemlerle tamamlandı; [23] böylece "İbrahim Tanrı'ya iman etti, bu ona doğruluk sayıldı" diyen Kutsal Yazı yerine geldi; ve o, Tanrı'nın dostu diye çağrıldı. [24] Görüyorsunuz ki insan yalnız imanla değil, eylemlerle aklanır. [25] Aynı şekilde, fahişe Rahab da habercileri kabul edip onları başka bir yoldan gönderirken eylemleriyle aklanmadı mı? [26] Çünkü ruhsuz beden nasıl ölüyse, eylemlerden ayrı iman da öyle ölüdür.

3

[1] Kardeşlerim, birçoğunuz öğretmen olmasın; çünkü biz daha ağır yargılanacağımızı biliyorsunuz. [2] Çünkü hepimiz pek çok konuda hata yaparız. Kim sözünde hata yapmazsa, o kişi kusursuz bir insandır; bütün bedenini de dizginleyebilir. [3] Atları bize itaat ettirmek için ağızlarına gem takarız; böylece bütün bedenlerini yönlendiririz. [4] Bakın, gemiler de böyledir: Kocaman olmalarına ve sert rüzgârlarla sürüklenmelerine karşın, dümencinin istediği yöne çok küçük bir dümenle yönlendirilirler. [5] Dil de tıpkı bunlar gibidir: küçücük bir organ olduğu halde büyük şeylerle övünür. Bakın, küçücük bir ateş koca bir ormanı nasıl tutuşturuyor! [6] Dil de bir ateştir. Uzuvlarımız arasında kötülüğün dünyası dildir; bütün bedeni kirletir, yaşamın gidişatını ateşe verir ve kendisi de Gehenna tarafından ateşe verilir. [7] Çünkü her çeşit hayvan, kuş, sürüngen ve deniz canlısı evcilleştirilebilir; nitekim insanoğlu bunların hepsini evcilleştirmiştir. [8] Ama dili hiç kimse evcilleştiremez. O, huzur bilmeyen bir kötülüktür, ölümcül zehirle doludur. [9] Onunla Tanrımız ve Babamızı överiz, yine onunla Tanrı'nın suretinde yaratılmış insanlara lanet ederiz. [10] Aynı ağızdan hem övgü hem lanet çıkar. Kardeşlerim, bunlar böyle olmamalı. [11] Bir pınar, aynı gözeden hem tatlı hem acı su akıtır mı? [12] Kardeşlerim, incir ağacı zeytin verebilir mi, ya da asma incir verebilir mi? Böylece hiçbir pınar hem tuzlu hem tatlı su vermez. [13] İçinizde bilge ve anlayışlı olan kim var? Güzel yaşayışıyla, yaptıklarının bilgeliğin yumuşak huyluluğu içinde olduğunu göstersin. [14] Ama yüreğinizde acı bir kıskançlık ve bencil bir hırs varsa, övünmeyin ve gerçeğe karşı yalan söylemeyin. [15] Bu bilgelik yukarıdan inen bilgelik değildir; tersine, dünyasal, benliğe dayalı ve cinlere özgüdür. [16] Çünkü kıskançlığın ve bencil hırsın olduğu yerde, kargaşa ve her türlü kötülük vardır. [17] Ama yukarıdan gelen bilgelik önce saftır, sonra barışçıl, yumuşak, söz dinleyen, merhamet ve iyi meyvelerle dolu, kayırmasız ve ikiyüzlülükten uzaktır. [18] Doğruluğun meyvesi, esenlik sağlayanlar tarafından esenlik içinde ekilir.

4

[1] Aranızdaki savaşların ve kavgaların kaynağı nedir? Bunlar, bedeninizin üyelerinde savaşan tutkularınızdan gelmiyor mu? [2] Arzuluyor, ama sahip olamıyorsunuz. Öldürüyor, göz dikiyor, ama elde edemiyorsunuz. Kavga edip savaşıyorsunuz. Sahip olamıyorsunuz, çünkü dilemiyorsunuz. [3] Dilediğiniz halde alamıyorsunuz, çünkü yanlış niyetlerle diliyorsunuz; amacınız aldığınızı kendi zevkleriniz için harcamak. [4] Ey zina edenler, ey zina eden kadınlar, dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Bu nedenle dünyanın dostu olmak isteyen, kendini Tanrı'nın düşmanı yapar. [5] Yoksa Kutsal Yazı'nın boş yere, "İçimizde yaşayan Ruh kıskançlıkla özlem duyar" dediğini mi

sanıyorsunuz? [6] Ama daha büyük lütuf verir. Bunun için şöyle der: “Tanrı kibirlilere karşı durur, ama alçakgönüllülere lütuf verir.” [7] Bu nedenle Tanrı'ya boyun eğin. Ama İblis'e karşı direnin, o da sizden kaçacaktır. [8] Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ellerinizi temizleyin, ey günahkârlar; yüreklerinizi arındırın, ey iki yürekli olanlar. [9] Kederlenin, yas tutun, ağlayın. Gülüşünüz yasa, sevinciniz kasvete dönüşsün. [10] Rab'bin önünde kendinizi alçaltın, O da sizi yüceltecektir. [11] Kardeşler, birbirinizin aleyhinde konuşmayın. Kardeşinin aleyhinde konuşan ve kardeşini yargılayan kişi, yasanın aleyhinde konuşmuş ve yasayı yargılamış olur. Ama yasayı yargılarsan, yasayı uygulayan biri değil, yasanın yargıcı olmuş olursun. [12] Yasa koyucu tektir; O, kurtarmaya da yok etmeye de gücü yetendir. Ama sen kimsin ki başkasını yargılıyorsun? [13] Şimdi dinleyin, siz ki, “Bugün ya da yarın şu kente gideceğiz, orada bir yıl kalacağız, ticaret yapıp kâr edeceğiz” diyorsunuz. [14] Oysa yarın ne olacağını bilmiyorsunuz. Hayatınız nedir ki? Kısa bir süre görünüp sonra yok olan bir buhardır. [15] Bunun yerine, “Rab dilerse yaşayacağız, şunu ya da bunu yapacağız” demeniz gerekir. [16] Ama şimdi böbürlenerek övünüyorsunuz. Böyle her övünme kötüdür. [17] Öyleyse, iyilik yapmayı bilip de yapmayan kişi için bu günahtır.

5

[1] Şimdi dinleyin, ey zenginler! Başınıza gelecek felaketler için ağlayıp feryat edin. [2] Servetiniz çürüdü, giysilerinizi güve yedi. [3] Altınlarınız, gümüşleriniz paslandı. Bu pas size karşı tanıklık edecek ve bedeninizi ateş gibi yiyip bitirecek. Siz son günlerde hazine biriktirdiniz. [4] İşte, tarlalarınızı biçen işçilerin hileyle alıkoyduğunuz ücretleri feryat ediyor; orakçıların çığlıkları Orduların Rabbi'nin kulaklarına ulaştı. [5] Yeryüzünde zevk ve sefa içinde yaşadınız. Kesim günündeymiş gibi yüreklerinizi semirttiniz. [6] Doğru kişiyi mahkûm ettiniz, öldürdünüz. O size karşı koymuyor. [7] Öyleyse kardeşler, Rab'bin gelişine kadar sabredin. Bakın, çiftçi toprağın değerli ürününü sabırla bekler; o, ilk ve son yağmuru alıncaya kadar sabreder. [8] Siz de sabredin. Yüreklerinizi pekiştirin, çünkü Rab'bin gelişi yakındır. [9] Kardeşler, birbirinize karşı yakınmayın; öyle ki yargılanmayasınız. İşte, yargıç kapıda duruyor. [10] Kardeşler, Rab'bin adıyla konuşan peygamberleri acı çekmede ve sabırda örnek alın. [11] Bakın, dayananlara kutsanmış deriz. Eyüp'ün sabrını duydunuz ve Rab'bin sonunda ne yaptığını gördünüz; Rab şefkat ve merhametle doludur. [12] Ama her şeyden önce kardeşlerim, yemin etmeyin; ne göğe, ne yeryüzüne, ne de başka herhangi bir şey üzerine. “Evet”iniz evet, “hayır”ınız hayır olsun; öyle ki ikiyüzlülüğe düşmeyesiniz. [13] Aranızda acı çeken var mı? Dua etsin. Sevinçli olan var mı? İlahi söylesin. [14] Aranızda hasta olan var mı? Kilisenin ihtiyarlarını çağırsın; onlar da Rab'bin adıyla onu yağla meshedip üzerinde dua etsinler. [15] İmanla edilen dua hastayı iyileştirecek, Rab onu ayağa kaldıracaktır. Eğer günah işlemişse bağışlanacaktır. [16] Suçlarınızı birbirinize itiraf edin, birbiriniz için dua edin ki şifa bulasınız. Doğru kişinin ısrarlı duası büyük etki gösterir. [17] İlyas da bizim gibi bir insandı; yağmur yağmasın diye gayretle dua etti, yeryüzüne üç yıl altı ay yağmur yağmadı. [18] Sonra yeniden dua etti, gök yağmur verdi, toprak da ürününü yetiştirdi. [19] Kardeşler, içinizden biri gerçekten uzaklaşırsa ve biri onu geri döndürürse, [20] bilsin ki, bir günahkârı yolunun sapkınlığından geri döndüren kişi, bir canı ölümden kurtarır ve pek çok günahı örter.

1. Petrus

1

[1] Petrus, İsa Mesih'in elçisi, Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya ve Bitinya'da dağılmış halde yabancı olarak yaşayan seçilmişlere; [2] Baba Tanrı'nın önceden bilmesine göre, Kutsal Ruh'un kutsal kılmasıyla İsa Mesih'e itaat etmeniz ve O'nun kanının üzerinize serpilmesi için seçilmiş olanlara: Lütuf ve esenlik sizlerde çoğalsın. [3] Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun; O, büyük merhametiyle, İsa Mesih'in ölümden dirilişi aracılığıyla bizi yeniden doğurarak diri bir umuda, [4] çürümez, lekesiz ve solmaz, sizin için gökte saklı tutulan bir mirasa kavuşturdu; [5] siz de son zamanda açığa çıkarılmaya hazır olan bir kurtuluş için iman yoluyla Tanrı'nın gücüyle korunuyorsunuz. [6] Buna büyük sevinç duyuyorsunuz; şimdi gerekirse kısa bir süre çeşitli sınavlarla kederlenmiş olsanız da, [7] böylece ateşle sınansa da yok olup giden altından çok daha değerli olan imanınızın sınanmışlığı, İsa Mesih göründüğünde övgü, yücelik ve onur olarak ortaya çıksın — [8] O'nu hiç görmediğiniz halde seviyorsunuz; şu anda görmeseniz de iman ediyor, sözle anlatılamayacak, yücelik dolu bir sevinçle coşkuyla seviniyorsunuz — [9] imanınızın sonucu olan canlarınızın kurtuluşuna kavuşuyorsunuz. [10] Bu kurtuluşla ilgili olarak peygamberler dikkatle araştırıp incelediler; onlar size gelecek olan lütuftan söz ediyorlardı, [11] içlerinde bulunan Mesih'in Ruhu, Mesih'in çekeceği acıları ve bunların ardından gelecek yücelikleri önceden bildirirken, bu sözlerin kimi ya da hangi zamanı işaret ettiğini araştırıyorlardı. [12] Onlara şu açıklandı: Hizmet ettikleri bu şeyler kendileri için değil, sizin içindi. Bunlar şimdi, gökten gönderilen Kutsal Ruh aracılığıyla size Müjde'yi bildirenler yoluyla duyuruldu; melekler bile bu şeylere bakmayı özlüyor. [13] Bu nedenle zihninizi eyleme hazırlayın, ayık olun ve İsa Mesih göründüğünde size getirilecek lütfa umudunuzu tam olarak bağlayın — [14] itaatkâr çocuklar olarak, bilgisizliğinizde sahip olduğunuz eski tutkulara uymayın, [15] tersine, sizi çağıran nasıl kutsalsa, siz de bütün davranışlarınızda öyle kutsal olun; [16] çünkü şöyle yazılmıştır: “Kutsal olun, çünkü ben kutsalım.” [17] Eğer kimseye ayrıcalık göstermeden herkesi yaptığı işe göre yargılayan O'nu Baba diye çağırıyorsanız, burada yabancı olarak geçirdiğiniz süreyi saygılı bir korkuyla yaşayın; [18] çünkü atalarınızdan miras kalan boş yaşayış biçiminden, gümüş ya da altın gibi geçici şeylerle değil, [19] kusursuz ve lekesiz bir kuzunun kanı gibi olan Mesih'in değerli kanıyla kurtarıldığınızı biliyorsunuz; [20] O, dünyanın kuruluşundan önce önceden bilinmişti; ama sizin uğrunuza son zamanlarda açığa çıkarıldı. [21] O'nun aracılığıyla, O'nu ölümden dirilten ve O'na yücelik veren Tanrı'ya iman ediyorsunuz; öyle ki imanınız ve umudunuz Tanrı'da olsun. [22] Kutsal Ruh aracılığıyla gerçeğe itaat ederek canlarınızı içten kardeşlik sevgisi için arındırdığınıza göre, birbirinizi yürekten ve içtenlikle sevin; [23] çünkü siz, çürüyen bir tohumdan değil, çürümez bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve sonsuza dek kalan sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz. [24] Çünkü: “Bütün insanlar ot gibidir, insanın bütün görkemi de otun çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçeği düşer; [25] ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalıcıdır.” İşte bu, size bildirilen Müjde sözüdür.

2

[1] Bu yüzden bütün kötülüğü, bütün hileyi, ikiyüzlülükleri, kıskançlıkları ve her türlü kötü sözü bir yana bırakın, [2] yeni doğmuş bebekler gibi, Söz'ün katıksız sütünü özleyin ki onunla büyüyesiniz. [3] Madem Rab'bin lütufkâr olduğunu tattınız. [4] İnsanlarca reddedilmiş, ama Tanrı'nın seçtiği, değerli diri taş olan O'na gelin. [5] Siz de diri taşlar gibi, ruhsal bir ev olarak inşa ediliyorsunuz; İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın kabul edeceği ruhsal kurbanlar sunmak üzere kutsal bir kâhinlik olasınız diye. [6] Çünkü Kutsal Yazı'da şöyle yer alır: “İşte, Siyon'a seçilmiş, değerli bir köşetaşı koyuyorum. O'na iman eden hayal kırıklığına uğramayacak.” [7] Böylece iman eden sizler için onur vardır. Ama itaatsiz olanlar için,

“Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu,” [8] ve, “tökezleme taşı ve sürçme kayası”dır. Onlar söze itaatsizlik ettikleri için tökezliyorlar; zaten buna da atanmışlardı. [9] Ama siz seçilmiş bir soy, krala yaraşır bir kâhinlik, kutsal bir ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Öyle ki sizi karanlıktan kendi olağanüstü ışığına çağıranın üstünlüklerini duyurasınız. [10] Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Merhamet bulmamıştınız, ama şimdi merhamet buldunuz. [11] Sevgili kardeşlerim, size yabancılar ve geçici konuklar olarak yalvarıyorum: cana karşı savaşan bedensel tutkularınızdan uzak durun. [12] Uluslar arasında yaşayışınız iyi olsun. Öyle ki sizi kötülük yapanlar diye suçladıkları şeylerde, gördükleri iyi işlerinizden ötürü yoklama gününde Tanrı'yı yüceltsinler. [13] Rab uğruna insanlar arasındaki her kurulu düzene boyun eğin: ister en üstün yönetici olarak krala, [14] ister kötülük yapanların cezalandırılması ve iyilik yapanların övülmesi için onun tarafından gönderilen valilere. [15] Çünkü Tanrı'nın isteği şudur: iyilik yaparak akılsız insanların bilgisizliğini susturmanız. [16] Özgür kişiler gibi yaşayın, ama özgürlüğünüzü kötülüğe kılıf etmek için kullanmayın; Tanrı'nın kulları gibi yaşayın. [17] Herkese saygı gösterin. Kardeşler topluluğunu sevin. Tanrı'dan korkun. Krala saygı gösterin. [18] Ey köleler, efendilerinize tam bir saygıyla boyun eğin; yalnız iyi ve yumuşak huylu olanlara değil, ters olanlara da. [19] Çünkü biri Tanrı bilinciyle, haksız yere acı çekerek sıkıntılara katlanırsa, bu Tanrı'nın beğenisini kazanır. [20] Çünkü günah işlediğinizde dövülüp buna katlanırsanız, bunun ne övüncü vardır? Ama iyilik yaptığınızda acı çekip buna katlanırsanız, bu Tanrı'nın beğenisini kazanır. [21] Çünkü siz bunun için çağrıldınız. Mesih de bizim uğrumuza acı çekti ve size bir örnek bıraktı ki O'nun izlerinden gidesiniz. [22] O günah işlemedi, “Ağzında hile bulunmadı.” [23] Kendisine hakaret edildiğinde karşılık olarak hakaret etmedi. Acı çektiğinde kimseyi tehdit etmedi; kendini adaletle yargılayana teslim etti. [24] O, günahlarımızı kendi bedeninde ağaç üzerinde taşıdı ki biz günahlara ölüp doğruluk için yaşayalım. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz. [25] Çünkü koyunlar gibi yoldan sapmıştınız, ama şimdi canlarınızın Çobanı'na ve Gözetmeni'ne döndünüz.

3

[1] Aynı şekilde, ey kadınlar, kendi kocalarınıza bağlı olun. Öyle ki, içlerinden bazıları Söze itaat etmese bile, eşlerinin yaşayışıyla sözsüz olarak kazanılsınlar; [2] çünkü sizin saygı dolu temiz yaşayışınızı görüyorlar. [3] Güzelliğiniz saç örmekten, altın takılar takmaktan ya da güzel giysiler giymekten gelen dış süs olmasın; [4] ama yüreğin gizli insanı, yumuşak ve sakin ruhun bozulmaz süsüyle olsun. Bu, Tanrı'nın gözünde çok değerlidir. [5] Çünkü eskiden Tanrı'ya umut bağlayan kutsal kadınlar da kendilerini böyle süsler, kendi kocalarına bağlı olurlardı. [6] Nitekim Sara İbrahim'e itaat etti ve ona “efendim” dedi. Siz de iyilik eder ve hiçbir korkuyla yıldırılmazsanız, onun çocukları olursunuz. [7] Ey kocalar, siz de aynı şekilde, bilgiye göre eşlerinizle birlikte yaşayın; kadına daha zayıf kap gibi saygı gösterin. Çünkü onlar da sizinle birlikte yaşam lütfunun ortak mirasçılarıdır. Öyle ki dualarınız engellenmesin. [8] Sonuç olarak, hepiniz aynı düşüncede, duygudaş, kardeşçe seven, yumuşak yürekli ve nazik olun. [9] Kötülüğe kötülükle ya da hakarete hakaretle karşılık vermeyin. Tersine, kutsayın. Çünkü kutsamayı miras almanız için buna çağrıldınız. [10] Çünkü, “Yaşamı sevmek ve iyi günler görmek isteyen, dilini kötülükten, dudaklarını hileli söz söylemekten tutsun. [11] Kötülükten dönsün ve iyilik yapsın. Esenliği arasın ve onun ardınca gitsin. [12] Çünkü RAB'bin gözleri doğruların üzerindedir, kulakları onların duasına açıktır. Ama RAB'bin yüzü kötülük yapanlara karşıdır.” [13] İyiliğin izleyicileri olursanız, size kim zarar verecek? [14] Ama doğruluk uğruna acı çekseniz bile, kutsanmışsınız. “Onların korktuğu şeyden korkmayın, tedirgin de olmayın.” [15] Ama yüreklerinizde Rab Tanrı'yı kutsal sayın. İçinizdeki umutla ilgili sizden bir açıklama isteyen herkese cevap vermeye her zaman hazır olun; ama bunu alçakgönüllülük ve saygıyla yapın. [16] Vicdanınız iyi olsun ki, kötülük yapanlar gibi size karşı konuştukları şeyde, Mesih'teki iyi yaşayışınıza sövenler utandırılsın. [17] Çünkü Tanrı'nın isteği buysa, kötülük yapmaktan ötürü değil, iyilik yapmaktan ötürü acı çekmeniz daha iyidir. [18] Çünkü Mesih de günahlar için bir kez acı çekti; doğru olan, doğru olmayanlar uğruna acı çekti ki sizi Tanrı'ya getirsin. Bedende öldürüldü, ama ruhta yaşatıldı; [19] o ruhta

gidip zindandaki ruhlara da duyuruda bulundu, [20] bunlar, Nuh'un günlerinde, gemi yapılırken Tanrı sabırla beklediği sırada daha önce itaatsiz olan ruhlardı. O gemide az kişi, yani sekiz can, su aracılığıyla kurtuldu. [21] Bunun simgesi olan vaftiz de şimdi sizi kurtarıyor; beden kirinin giderilmesi değil, İsa Mesih'in dirilişi aracılığıyla Tanrı'ya yönelen iyi vicdanın yanıtıdır. [22] İsa Mesih göğe gitmiş olarak Tanrı'nın sağındadır; melekler, yetkiler ve güçler de O'na bağlı kılınmıştır.

4

[1] Öyleyse Mesih bedende bizim için acı çektiğine göre, siz de aynı düşünceyle kuşanın; çünkü bedende acı çekmiş olan günahla ilişkisini kesmiştir. [2] Öyle ki, bedende kalan zamanınızı artık insan tutkularına göre değil, Tanrı'nın isteğine göre yaşayasınız. [3] Çünkü geçmişte öteki ulusların istediğini yaparak yeterince zaman harcadınız; ahlaksızlıklar, tutkular, ayyaşlıklar, çılgın eğlenceler, içki âlemleri ve iğrenç putperestlikler içinde yaşadınız. [4] Kendileriyle birlikte aynı sefahat taşkınlığına koşmadığınızı görünce buna şaşıyor, size sövüyorlar. [5] Onlar, dirileri ve ölüleri yargılamaya hazır olana hesap verecekler. [6] Çünkü Müjde ölülere de bunun için duyuruldu; öyle ki bedende insanlara göre yargılansalar da, ruhta Tanrı'ya göre yaşasınlar. [7] Ama her şeyin sonu yaklaştı. Bunun için sağduyulu, özdenetimli ve dua konusunda ayık olun. [8] Her şeyden önce, birbirinize sevginiz içten olsun; çünkü sevgi birçok günahı örter. [9] Söylenmeden birbirinize konukseverlik gösterin. [10] Her biriniz aldığı armağanı birbirinize hizmet etmek için kullansın; Tanrı'nın çeşitli lütfunun iyi kâhyaları olun. [11] Konuşan biri varsa, Tanrı'nın sözlerini iletir gibi konuşsun. Hizmet eden biri varsa, Tanrı'nın sağladığı güçle hizmet etsin. Öyle ki Tanrı her şeyde İsa Mesih aracılığıyla yüceltilsin. Yücelik ve egemenlik sonsuzlara dek O'nundur. Amin. [12] Sevgili kardeşlerim, sizi sınamak için başınıza gelen ateşli denemeye, sanki başınıza garip bir şey geliyormuş gibi şaşırmayın. [13] Tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz ölçüde sevinin; öyle ki O'nun yüceliği açıklandığında siz de büyük sevinçle coşasınız. [14] Mesih'in adı uğruna hakarete uğrarsanız, kutsanmışsınız; çünkü yüceliğin ve Tanrı'nın Ruhu üzerinizde duruyor. Onların açısından O'na sövülüyor, ama sizin açınızdan O yüceltiliyor. [15] Hiçbiriniz katil, hırsız, kötülük yapan ya da başkalarının işine karışan biri olarak acı çekmesin. [16] Ama biri Hristiyan olduğu için acı çekiyorsa utanmasın; tersine, bu durumda Tanrı'yı yüceltsin. [17] Çünkü yargının Tanrı'nın ev halkından başlayacağı zaman geldi. Önce bizden başlıyorsa, Tanrı'nın Müjdesi'ne itaat etmeyenlerin sonu ne olacak? [18] "Doğru kişi güçlükle kurtuluyorsa, tanrısızla günahkârın hali ne olacak?" [19] Bunun için Tanrı'nın isteğine göre acı çekenler, iyilik yaparken canlarını sadık Yaratıcı'ya emanet etsinler.

5

[1] Aranızdaki ihtiyarlara, ben de bir ihtiyar, Mesih'in çektiği acıların tanığı ve açığa çıkacak yücelikte pay sahibi biri olarak şunu öğütlüyorum: [2] Aranızdaki Tanrı sürüsünü güdün ve gözetin; bunu zorla değil gönüllü olarak, haksız kazanç uğruna değil istekle yapın. [3] Size emanet edilenlere egemenlik taslayarak değil, sürüye örnek olarak davranın. [4] Baş Çoban ortaya çıktığında, solmayan yücelik tacını alacaksınız. [5] Aynı şekilde, siz gençler, ihtiyara bağlı olun. Evet, hepiniz birbirinize karşı alçakgönüllülüğü kuşanın; çünkü "Tanrı kibirlilere karşı durur, ama alçakgönüllülere lütfeder." [6] Bunun için Tanrı'nın güçlü eli altında alçakgönüllü olun ki, vakti geldiğinde sizi yüceltsin; [7] bütün kaygılarınızı onun üzerine bırakın, çünkü o sizinle ilgilenir. [8] Ayık ve özdenetimli olun. Uyanık durun. Düşmanınız İblis, yutacak birini arayarak kükreyen bir aslan gibi dolaşıyor. [9] İmanınızda sarsılmadan ona karşı durun; dünyadaki kardeşlerinizin de aynı acıları çekmekte olduğunu bilerek. [10] Sizi Mesih İsa aracılığıyla kendi sonsuz yüceliğine çağırmış olan her lütfun Tanrısı, kısacık bir süre acı çektikten sonra sizi olgunlaştırsın, pekiştirsin, güçlendirsin ve temellendirsin. [11] Yücelik ve güç sonsuzlara dek O'nun olsun. Amin. [12] Sadık bir kardeş olarak gördüğüm Silvanus aracılığıyla size kısaca yazdım; öğütleyerek ve içinde durduğunuz şeyin Tanrı'nın gerçek lütfu olduğuna tanıklık ederek. [13] Babil'de bulunan ve sizinle birlikte seçilmiş olan,

size selam gönderiyor; oğlum Markos da öyle. [14] Birbirinizi sevgi öpücüğüyle selamlayın. Mesih İsa'da olan hepinize esenlik olsun. Amin.

2. Petrus

1

[1] İsa Mesih'in kulu ve elçisi Simun Petrus'tan;
Tanrımız ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in doğruluğunda,
bizimkiyle aynı değerli imanı edinmiş olanlara:
[2] Tanrı'yı ve Rabbimiz İsa'yı tanımanız sayesinde
lütuf ve esenlik üzerinizde çoğalsın.
[3] Çünkü O'nun tanrısal gücü, kendi yüceliği ve
erdemiyle bizi çağıranı tanımamız aracılığıyla,
yaşama ve Tanrı yoluna uygun bir yaşayışa ilişkin
her şeyi bize bağışlamıştır.
[4] Bunlar aracılığıyla bize değerli ve son derece
büyük vaatlerini bağışladı; öyle ki bunlar sayesinde,
dünyada tutkunun yol açtığı yozlaşmadan kaçıp
tanrısal doğaya ortak olasınız.
[5] İşte bu nedenle bütün gayreti göstererek
imanınıza erdemi, erdeme bilgiyi,
[6] bilgiye özdenetimi, özdenetime sabrı, sabra
Tanrı yoluna uygun yaşayışı,
[7] Tanrı yoluna uygun yaşayışa kardeş sevgisini,
kardeş sevgisine de sevgiyi katın.
[8] Çünkü bu nitelikler sizde bulunur ve artarsa,
Rabbimiz İsa Mesih'i tanıma konusunda sizi ne
etkisiz ne de verimsiz bırakır.
[9] Bunlardan yoksun olan kişi ise kördür, yalnız
yakını görür; eski günahlarından temizlendiğini
unutmuştur.
[10] Bu yüzden kardeşler, çağrılmışlığınızı ve
seçilmişliğinizi pekiştirmek için daha da gayretli
olun. Çünkü bunları yaparsanız asla tökezlemezsiniz.
[11] Çünkü böylece Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa
Mesih'in sonsuz Egemenliği'ne giriş size bol bol
sağlanacaktır.
[12] Bu nedenle, bunları biliyor ve şimdiki gerçekte
sağlam duruyor olsanız da, size bunları
hatırlatmayı ihmal etmeyeceğim.
[13] Bu çadırda bulunduğum sürece, sizi
hatırlatarak harekete geçirmeyi doğru buluyorum;
[14] çünkü Rabbimiz İsa Mesih'in bana açıkça
bildirdiği gibi, bu çadırımı bırakmamın zamanı
yakındır.
[15] Ben ayrıldıktan sonra da bunları her zaman
hatırlayabilmeniz için her türlü gayreti göstereceğim.
[16] Çünkü Rabbimiz İsa Mesih'in gücünü ve
gelişini size bildirirken kurnazca uydurulmuş
masalların ardından gitmedik; O'nun görkemini
kendi gözlerimizle gördük.
[17] Çünkü O, Baba Tanrı'dan onur ve yücelik aldı;
görkemli Yücelik'ten O'na şu ses geldi: “Sevgili
Oğlum budur; O'ndan hoşnudum.”
[18] O'nunla birlikte kutsal dağdayken, gökten gelen
bu sesi biz de duyduk.
[19] Böylece peygamberlik sözü bizim için daha da
kesinleşmiş oldu; gün ağarıp sabah yıldızı
yüreklerinizde doğana dek, karanlık yerde parlayan
bir kandil gibi ona dikkat etmekle iyi ediyorsunuz.
[20] Her şeyden önce şunu bilin ki, Kutsal Yazı'daki
hiçbir peygamberlik kişinin kendi yorumuna bağlı
değildir.
[21] Çünkü hiçbir peygamberlik hiçbir zaman insan
isteğiyle gelmedi; ama Tanrı'nın kutsal insanları,
Kutsal Ruh tarafından yöneltilerek konuştular.

2

[1] Ama halkın arasında sahte peygamberler de çıktı;
nitekim aranızda da sahte öğretmenler olacak.
Bunlar yıkıcı sapkın öğretileri gizlice sokacak,
kendilerini satın almış olan Efendi'yi bile inkâr
edecekler; böylece kendi başlarına çabuk bir yıkım
getirecekler.
[2] Birçok kişi bunların ahlaksız yollarını izleyecek;
bu yüzden gerçeğin yolu kötülenecek.
[3] Açgözlülükleri yüzünden sizi aldatıcı sözlerle
sömürecekler. Oysa bunların cezası çoktan beri
gecikmiyor, yıkımları da uyuklamıyor.
[4] Çünkü Tanrı, günah işleyen melekleri esirgemeyip
Tartarus'a attı ve yargı gününe dek saklanmak üzere
karanlık çukurlara teslim etti.
[5] Eski dünyayı da esirgemedi; tanrısızlar
dünyasının üzerine tufan getirirken, doğruluğu
duyuran Nuh'u yedi kişiyle birlikte korudu.
[6] Sodom ve Gomora kentlerini küle çevirerek
yıkıma mahkûm etti; böylece onları, tanrı tanımaz
bir yaşam sürecek olanlara örnek kıldı.
[7] Kötülerin şehvet dolu yaşayışından çok sıkıntı
çeken doğru adam Lut'u ise kurtardı.
[8] (çünkü o doğru adam aralarında yaşarken,
gördüğü ve duyduğu yasa tanımaz işler yüzünden
doğru yüreği her gün eziyet çekiyordu):
[9] Görülüyor ki Rab, kendisine bağlı olanları
sınanmalardan kurtarmasını, haksızları ise yargı
gününe dek ceza altında tutmasını bilir;
[10] özellikle bedenin ardına düşüp kirli arzularla
yaşayan, otoriteyi hor görenleri. Bunlar cüretkâr ve
dik başlıdır; yüce makam sahiplerini kötülemekten

çekinmezler. 11 Oysa güç ve kudretçe kendilerinden
üstün olan melekler bile, Rab'bin önünde onlar
hakkında ağır bir suçlayıcı yargı ileri sürmezler. 12 Ne
var ki bunlar, yakalanıp yok edilmek için var olan
akılsız hayvanlar gibidir; anlamadıkları konularda
kötü konuşurlar ve kendi yıkımları içinde kendileri
de yok olup gidecekler. 13 Yaptıkları haksızlığın
karşılığını alacaklar. Gündüz vakti sefahat sürmeyi
zevk sayarlar; sizinle birlikte ziyafet çekerken kendi
aldatışlarıyla eğlenen birer leke ve kusurdurlar. 14
Gözleri zinayla doludur, günahtan bir türlü
vazgeçemezler; kararsız kişileri ayartırlar; yürekleri
açgözlülükte ustalaşmıştır; lanet çocuklarıdır. 15
Doğru yolu bırakıp saptılar; haksızlığın ücretini
seven Beor oğlu Balam'ın yolunu tuttular. 16 Ama
kendi itaatsizliği yüzünden azarlandı: dilsiz bir eşek,
insan sesiyle konuşarak bu peygamberin çılgınlığına
engel oldu. 17 Bunlar susuz kuyular, fırtınanın
sürüklediği bulutlardır; onlar için sonsuza dek koyu
bir karanlık saklanmıştır. 18 Çünkü boş ve kof büyük
sözler söyleyerek, yanlış yolda yaşayanların
arasından gerçekten kaçıp kurtulanları bedenin
arzularıyla, ahlaksızlıkla ayartırlar. 19 Onlara
özgürlük vaat ederler, oysa kendileri yozlaşmanın
kölesidirler; çünkü insan neye yenilirse onun kölesi
olur. 20 Çünkü Rab ve Kurtarıcı İsa Mesih'i tanıyarak
dünyanın kirinden kurtulduktan sonra yine bu kire
dolanıp yenilirlerse, onlar için son durum ilkinden
daha kötü olur. 21 Çünkü doğruluk yolunu hiç
tanımamış olmak, onu tanıdıktan sonra kendilerine
emanet edilen kutsal buyruktan geri dönmekten daha
iyi olurdu. 22 Ama başlarına gelen, şu gerçek özdeyişi
doğruluyor: “Köpek yine kendi kusmuğuna döner” ve
“Yıkanmış domuz çamurda yuvarlanmaya döner.”

3

1 Sevgili kardeşlerim, size yazdığım ikinci mektup
budur. Her iki mektupta da hatırlatma yoluyla içten
düşüncenizi uyandırıyorum; 2 öyle ki kutsal
peygamberlerin önceden söyledikleri sözleri ve Rab
ile Kurtarıcı'nın elçileri olan bizlerin buyruklarını
anımsayasınız. 3 Öncelikle şunu bilin: son günlerde
kendi tutkularının peşinden giden alaycılar ortaya
çıkacak; 4 şöyle diyecekler: “Onun gelişinin vaadi
nerede? Çünkü atalar uykuya daldığı günden beri her
şey, yaratılışın başlangıcından bu yana olduğu gibi
sürüp gidiyor.” 5 Çünkü onlar şunu bile isteye
unutuyorlar: gökler çok eski zamanlardan beri vardı
ve yeryüzü Tanrı'nın sözüyle sudan ve suların
arasında biçimlendi; 6 bunlar aracılığıyla o zamanki
dünya su altında kalıp yok oldu. 7 Ama şimdiki gökler
ve yeryüzü, aynı sözle ateş için saklanmakta;
tanrısızların yargılanacağı ve yok edileceği güne dek
korunmaktadır. 8 Ama sevgili kardeşlerim, şunu
unutmayın: Rab için bir gün bin yıl gibi, bin yıl da bir
gün gibidir. 9 Rab, bazılarının sandığı gibi vaadini
yerine getirmekte gecikmiyor; kimsenin
mahvolmasını değil, herkesin tövbeye gelmesini
istediği için bize karşı sabırlı davranıyor. 10 Ama
Rab'bin günü geceleyin gelen bir hırsız gibi gelecek; o
gün gökler büyük bir gürültüyle ortadan kalkacak,
unsurlar yakıcı ateşte çözülecek, yeryüzü ve içindeki
yapıtlar yanıp yok olacak. 11 Öyleyse bütün bunlar
böyle çözüleceğine göre, kutsal yaşayışta ve Tanrı
yoluna bağlılıkta nasıl kişiler olmanız gerekir, 12
Tanrı'nın gününün gelişini bekleyip özlemle
arzulayarak. O gün gökler yanarak çözülecek,
unsurlar da yakıcı ateşte eriyecek. 13 Ama O'nun
vaadine göre biz, doğruluğun barınacağı yeni gökleri
ve yeni bir yeryüzünü bekliyoruz. 14 Bunun için
sevgili kardeşlerim, bunları beklediğinize göre, O'nun
önünde esenlik içinde, lekesiz ve kusursuz bulunmak
için gayret gösterin. 15 Rabbimizin sabrını kurtuluş
sayın; nitekim sevgili kardeşimiz Pavlus da kendisine
verilen bilgelikle size yazdı; 16 bütün mektuplarında
da bu konulardan söz eder. Onlarda anlaşılması güç
bazı şeyler vardır; bilgisiz ve kararsız kişiler, öbür
Kutsal Yazılar'a yaptıkları gibi, bunları da çarpıtarak
kendi yıkımlarını hazırlıyorlar. 17 Bu yüzden sevgili
kardeşlerim, bunları önceden bildiğinize göre dikkat
edin; öyle ki yasa tanımaz kişilerin sapkınlığıyla
sürüklenip kendi sarsılmazlığınızdan düşmeyesiniz.
18 Bunun yerine, Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa
Mesih'in lütfunda ve bilgisinde büyüyün. Yücelik
şimdi ve sonsuza dek O'nun olsun. Amin.

1. Yuhanna

1

[1] Başlangıçtan beri var olanı, işittiğimizi, gözlerimizle gördüğümüzü, dikkatle seyredip ellerimizle dokunduğumuzu, yaşam Sözü'ne ilişkin olanı bildiriyoruz. [2] Yaşam açığa çıktı; biz onu gördük, ona tanıklık ediyor ve size bildiriyoruz: Baba'yla birlikte olan ve bize açığa çıkarılan o sonsuz yaşamı. [3] Gördüğümüzü ve işittiğimizi size bildiriyoruz ki siz de bizimle paydaş olasınız. Evet, bizim paydaşlığımız Baba'yla ve O'nun Oğlu İsa Mesih'ledir. [4] Bunları size yazıyoruz ki sevincimiz tam olsun. [5] O'ndan işitip size bildirdiğimiz haber şudur: Tanrı ışıktır, O'nda hiç karanlık yoktur. [6] Eğer O'nunla paydaşlığımız olduğunu söyler de karanlıkta yürürsek, yalan söyleriz ve gerçeği söylemeyiz. [7] Ama O ışıkta olduğu gibi biz de ışıkta yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur; O'nun Oğlu İsa Mesih'in kanı da bizi her günahtan arındırır. [8] Günahımız yok dersek kendimizi aldatırız ve gerçek içimizde değildir. [9] Günahlarımızı itiraf edersek, günahlarımızı bağışlayıp bizi her doğruluksuzluktan arındıracak kadar sadık ve adildir. [10] Günah işlemedik dersek, O'nu yalancı çıkarmış oluruz ve O'nun sözü içimizde değildir.

2

[1] Sevgili çocuklarım, günah işlemeyesiniz diye bunları size yazıyorum. Ama biri günah işlerse, Baba katında bir Savunucumuz vardır: doğru olan İsa Mesih. [2] O, günahlarımızı bağışlatan kurbandır; yalnız bizim günahlarımız için değil, bütün dünyanın günahları için de öyledir. [3] O'nu tanıdığımızı şundan biliriz: buyruklarını yerine getiriyorsak. [4] "O'nu tanıyorum" deyip buyruklarını yerine getirmeyen kişi yalancıdır, gerçek onda yoktur. [5] Ama kim O'nun sözünü tutarsa, Tanrı'nın sevgisi o kişide gerçekten yetkinleşmiştir. O'nda olduğumuzu şundan biliriz: [6] O'nda kaldığını söyleyen kişi, O'nun yürüdüğü gibi yürümelidir. [7] Kardeşler, size yeni bir buyruk yazmıyorum; bu, başlangıçtan beri sahip olduğunuz eski bir buyruktur. Eski buyruk, başlangıçtan beri işittiğiniz sözdür. [8] Yine de size yeni bir buyruk yazıyorum; bu, hem O'nda hem sizde gerçek olan bir buyruktur. Çünkü karanlık geçip gidiyor, gerçek ışık şimdiden parlıyor. [9] Işıkta olduğunu söylediği halde kardeşinden nefret eden kişi, hâlâ karanlıktadır. [10] Kardeşini seven kişi ışıkta kalır; onda sürçmeye neden olacak bir şey yoktur. [11] Ama kardeşinden nefret eden kişi karanlıktadır, karanlıkta yürür ve nereye gittiğini bilmez; çünkü karanlık onun gözlerini kör etmiştir. [12] Size yazıyorum, çocuklarım, çünkü günahlarınız O'nun adı uğruna bağışlandı. [13] Size yazıyorum, babalar, çünkü başlangıçtan beri var olanı tanıyorsunuz. Size yazıyorum, gençler, çünkü kötü olanı yendiniz. Size yazıyorum, çocuklar, çünkü Baba'yı tanıyorsunuz. [14] Size yazdım, babalar, çünkü başlangıçtan beri var olanı tanıyorsunuz. Size yazdım, gençler, çünkü güçlüsünüz, Tanrı'nın sözü sizde kalıcıdır ve kötü olanı yendiniz. [15] Dünyayı sevmeyin, dünyadaki şeyleri de sevmeyin. Kim dünyayı severse, Baba'nın sevgisi onda yoktur. [16] Çünkü dünyada olan her şey -bedenin arzusu, gözlerin arzusu ve yaşamın gururu- Baba'dan değil, dünyadandır. [17] Dünya da arzularıyla birlikte geçip gidiyor; ama Tanrı'nın isteğini yerine getiren sonsuza dek kalıcıdır. [18] Çocuklarım, şimdi son zamanlardayız. Mesih Karşıtı'nın geleceğini duyduğunuz gibi, şimdi bile birçok mesih karşıtı ortaya çıktı. Bundan, son saatte olduğumuzu anlıyoruz. [19] Onlar aramızdan çıkıp gittiler, ama bizden değillerdi; çünkü bizden olsalardı bizimle kalırlardı. Ama hiçbirinin bizden olmadığı ortaya çıksın diye ayrıldılar. [20] Sizin Kutsal Olan'dan aldığınız bir meshetme var ve hepiniz bilgi sahibisiniz. [21] Size, gerçeği bilmediğiniz için değil, bildiğiniz için ve hiçbir yalan gerçeğe ait olmadığı için yazdım. [22] İsa'nın Mesih olduğunu inkâr edenden başka kim yalancıdır? Baba'yı ve Oğul'u inkâr eden kişi, işte Mesih Karşıtı odur. [23] Oğul'u inkâr eden kişide Baba da yoktur. Oğul'u açıkça kabul eden kişide Baba da vardır. [24] Bu yüzden, başlangıçtan beri işittiğiniz şey sizde kalsın. Başlangıçtan beri

işittiğiniz şey sizde kalırsa, siz de Oğul'da ve Baba'da kalırsınız. [25] İşte bize verdiği vaat budur: sonsuz yaşam. [26] Sizi yoldan saptırmaya çalışanlar hakkında bunları yazdım. [27] Sizlere gelince, O'ndan aldığınız meshetme sizde kalıcıdır; kimsenin size öğretmesine ihtiyacınız yoktur. O'nun meshetmesi size her şey hakkında öğrettiği gibi -ki bu gerçektir, yalan değildir- size öğrettiği gibi O'nda kalırsınız. [28] Şimdi, çocuklarım, O'nda kalın; öyle ki O ortaya çıktığında cesaretimiz olsun, gelişinde O'nun önünde utanmayalım. [29] O'nun doğru olduğunu biliyorsanız, doğruluğu uygulayan herkesin O'ndan doğduğunu da bilirsiniz.

3

[1] Bakın, Baba bize öyle büyük bir sevgi bağışladı ki Tanrı'nın çocukları diye adlandırılalım! Dünya bu yüzden bizi tanımıyor, çünkü O'nu tanımadı. [2] Sevgili kardeşlerim, şimdi Tanrı'nın çocuklarıyız; ne olacağımız henüz açıklanmadı. Ama biliyoruz ki O ortaya çıktığında O'na benzer olacağız; çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz. [3] Bu umudu O'na bağlamış olan herkes, O saf olduğu gibi kendini arındırır. [4] Günah işleyen herkes yasasızlık da işler. Günah yasasızlıktır. [5] Bilirsiniz ki O, günahlarımızı ortadan kaldırmak için ortaya çıktı; O'nda hiç günah yoktur. [6] O'nda kalan hiç kimse günah işlemez. Günah işleyen ise O'nu ne görmüştür ne de tanımıştır. [7] Yavrularım, kimse sizi yanıltmasın. Doğruluğu yapan, O doğru olduğu gibi doğrudur. [8] Günah işleyen İblis'tendir, çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir. Tanrı'nın Oğlu da işte bu amaçla ortaya çıktı: İblis'in işlerini yok etmek için. [9] Tanrı'dan doğmuş olan hiç kimse günah işlemez, çünkü Tanrı'nın tohumu içinde kalır; günah işleyemez, çünkü Tanrı'dan doğmuştur. [10] Tanrı'nın çocuklarıyla İblis'in çocukları şuradan bellidir: doğruluğu yapmayan kimse Tanrı'dan değildir; kardeşini sevmeyen de öyle. [11] Çünkü başlangıçtan beri duyduğunuz bildiri şudur: birbirimizi sevmeliyiz. [12] Kötü Olan'dan olan ve kardeşini öldüren Kayin gibi olmayalım. Kayin kardeşini neden öldürdü? Çünkü kendi yaptıkları kötü, kardeşininkiler doğruydu. [13] Kardeşlerim, dünya sizden nefret ederse şaşırmayın. [14] Kardeşleri sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz. Kardeşini sevmeyen ölümde kalır. [15] Kardeşinden nefret eden katildir; hiçbir katilde sonsuz yaşamın kalmadığını da bilirsiniz. [16] Sevgiyi şununla biliyoruz: O, canını bizim için verdi. Bizim de canlarımızı kardeşlerimiz için vermemiz gerekir. [17] Ama dünya malına sahip olup da kardeşini ihtiyaç içinde gören ve ona karşı merhamet yüreğini kapayan kişide Tanrı'nın sevgisi nasıl kalabilir? [18] Yavrularım, sevmeyelim; yalnız sözle ya da dille değil, eylemle ve gerçekle sevelim. [19] Bununla gerçeğe ait olduğumuzu bilir ve yüreklerimizi O'nun önünde yatıştırırız, [20] çünkü yüreğimiz bizi suçlasa da, Tanrı yüreğimizden büyüktür ve her şeyi bilir. [21] Sevgili kardeşlerim, yüreğimiz bizi suçlamıyorsa, Tanrı'nın önünde cesaretimiz olur; [22] ve ne dilersek O'ndan alırız, çünkü O'nun buyruklarını tutar ve O'nun gözünde hoşnutluk veren şeyleri yaparız. [23] O'nun buyruğu şudur: Oğlu İsa Mesih'in adına iman edelim ve O'nun bize buyurduğu gibi birbirimizi sevelim. [24] O'nun buyruklarını tutan kişi O'nda kalır, O da onda kalır. O'nun bizde kaldığını, bize verdiği Ruh aracılığıyla biliyoruz.

4

[1] Sevgili kardeşlerim, her ruha inanmayın; ama ruhların Tanrı'dan olup olmadığını sınayın. Çünkü birçok sahte peygamber dünyaya çıkmıştır. [2] Tanrı'nın Ruhu'nu şundan tanırsınız: İsa Mesih'in beden alıp geldiğini açıkça kabul eden her ruh Tanrı'dandır. [3] İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul etmeyen her ruh Tanrı'dan değildir. Bu, Mesih karşıtının ruhudur; onun geleceğini duymuştunuz. Şimdi ise daha şimdiden dünyadadır. [4] Yavrularım, siz Tanrı'dansınız ve onları yendiniz. Çünkü sizde olan, dünyada olandan daha büyüktür. [5] Onlar dünyadandır; bu yüzden dünyaya ait şeyler konuşurlar, dünya da onları dinler. [6] Bizse Tanrı'danız. Tanrı'yı tanıyan bizi dinler; Tanrı'dan olmayan bizi dinlemez. Gerçeğin ruhuyla yanılgının ruhunu işte bundan ayırt ederiz. [7] Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim; çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve

Tanrı'yı tanır. [8] Sevmeyen, Tanrı'yı tanımamıştır; çünkü Tanrı sevgidir. [9] Tanrı'nın sevgisi bizde şöyle açığa çıktı: Tanrı, biricik Oğlu'nu dünyaya gönderdi; öyle ki, O'nun aracılığıyla yaşayalım. [10] Sevgi şuradadır: Biz Tanrı'yı sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlu'nu günahlarımız için kefaret kurbanı olarak gönderdi. [11] Sevgili kardeşlerim, Tanrı bizi bu şekilde sevdiyse, biz de birbirimizi sevmeliyiz. [12] Hiç kimse Tanrı'yı hiçbir zaman görmedi. Birbirimizi seversek, Tanrı içimizde kalır ve O'nun sevgisi bizde yetkinleşmiş olur. [13] O'nda kaldığımızı ve O'nun bizde kaldığını şundan biliriz: Bize kendi Ruhu'ndan verdi. [14] Baba'nın, Oğul'u dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdiğini gördük ve buna tanıklık ediyoruz. [15] İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça kabul eden kişide Tanrı kalır, o kişi de Tanrı'da kalır. [16] Tanrı'nın bize olan sevgisini biliyor ve buna iman ediyoruz. Tanrı sevgidir; sevgide kalan Tanrı'da kalır, Tanrı da onda kalır. [17] Sevgi bizde şu şekilde yetkinleşti ki, yargı gününde cesaretimiz olsun; çünkü O nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz. [18] Sevgide korku yoktur; tersine, yetkin sevgi korkuyu kovar. Çünkü korku cezayla ilgilidir; korkan kişi sevgide yetkinleşmemiştir. [19] Biz O'nu seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi. [20] Bir kimse, "Tanrı'yı seviyorum" der de kardeşinden nefret ederse, yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı nasıl sevebilir? [21] O'ndan aldığımız buyruk şudur: Tanrı'yı seven, kardeşini de sevsin.

5

[1] İsa'nın Mesih olduğuna iman eden herkes Tanrı'dan doğmuştur. Baba'yı seven, O'ndan doğan çocuğu da sever. [2] Tanrı'yı sevip O'nun buyruklarını yerine getirdiğimizde, Tanrı'nın çocuklarını sevdiğimizi bundan anlarız. [3] Çünkü Tanrı'yı sevmek, O'nun buyruklarını yerine getirmek demektir. O'nun buyrukları da ağır değildir. [4] Çünkü Tanrı'dan doğan her şey dünyayı yener. Dünyayı yenmiş olan zafer de şudur: imanınız. [5] Dünyayı yenen kimdir? İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğuna iman edenden başkası değil. [6] Su ve kanla gelen O'dur, İsa Mesih; yalnız suyla değil, hem su hem kanla gelmiştir. Tanıklık eden Ruh'tur, çünkü Ruh hakikattir. [7] Çünkü tanıklıkta bulunan üç tanık vardır: [8] Ruh, su ve kan; bu üçü aynı tanıklıkta birleşir. [9] İnsanların tanıklığını kabul ediyorsak, Tanrı'nın tanıklığı çok daha büyüktür; çünkü bu, Tanrı'nın Oğlu hakkında ettiği tanıklıktır. [10] Tanrı'nın Oğlu'na iman eden, bu tanıklığı kendi içinde taşır. Tanrı'ya iman etmeyen kişi ise O'nu yalancı çıkarmış olur; çünkü Tanrı'nın Oğlu hakkında ettiği tanıklığa iman etmemiştir. [11] Tanıklık şudur: Tanrı bize sonsuz yaşam verdi ve bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır. [12] Oğul'a sahip olan, yaşama sahiptir. Tanrı'nın Oğlu'na sahip olmayansa yaşama sahip değildir. [13] Tanrı'nın Oğlu'nun adına iman eden sizlere bunları yazdım; öyle ki sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilesiniz ve Tanrı'nın Oğlu'nun adına iman etmeye devam edesiniz. [14] O'na karşı sahip olduğumuz cesaret şudur: O'nun isteğine uygun bir şey istediğimizde bizi işitir. [15] Bizi işittiğini biliyorsak, O'ndan ne istersek isteyelim, O'ndan dilediğimiz şeyleri almış olduğumuzu da biliriz. [16] Biri, kardeşinin ölüme götürmeyen bir günah işlediğini görürse, istesin; Tanrı da ölüme götürmeyen günahı işleyenlere yaşam verecektir. Ölüme götüren bir günah vardır; bunun için istemesini söylemiyorum. [17] Her haksızlık günahtır, ama ölüme götürmeyen bir günah da vardır. [18] Tanrı'dan doğan kişinin günah işlemediğini biliyoruz; Tanrı'dan doğan kendini korur ve kötü olan ona dokunamaz. [19] Tanrı'dan olduğumuzu biliyoruz; bütün dünya ise kötü olanın egemenliği altındadır. [20] Tanrı'nın Oğlu'nun geldiğini ve gerçek Olan'ı bilelim diye bize anlayış verdiğini biliyoruz. Biz gerçek Olan'ın içindeyiz, O'nun Oğlu İsa Mesih'in içinde. O, gerçek Tanrı ve sonsuz yaşamdır. [21] Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun.

2. Yuhanna

1

[1] İhtiyardan, gerçekte sevdiğim seçilmiş
hanımefendiye ve çocuklarına; yalnız ben değil,
gerçeği bilen herkes de sizi seviyor; [2] içimizde
yaşayan ve sonsuza dek bizimle olacak gerçek
uğruna. [3] Baba Tanrı'dan ve Baba'nın Oğlu Rab İsa
Mesih'ten gelen lütuf, merhamet ve esenlik, gerçekte
ve sevgide bizimle olacak. [4] Çocuklarınızdan
bazılarının, Baba'nın bize buyurduğu gibi, gerçeğe
uygun yaşadığını görmek beni çok sevindirdi. [5] Şimdi
sizden rica ediyorum, sevgili hanımefendi: Size yeni
bir buyruk yazmıyorum, başlangıçtan beri sahip
olduğumuz buyruğu hatırlatıyorum; birbirimizi
sevelim. [6] Sevgi, O'nun buyruklarına uygun
yaşamamız demektir. Başlangıçtan beri işittiğiniz gibi
buyruk da şudur: bu buyruğa göre yaşayın. [7] Çünkü
İsa Mesih'in beden içinde geldiğini kabul etmeyen
birçok aldatıcı dünyaya yayılmıştır. Aldatıcı ve Mesih
Karşıtı budur. [8] Kendinize dikkat edin; emeğimizin
ürününü yitirmeyelim, tam ödülü alalım. [9] İleri gidip
Mesih'in öğretisinde kalmayan kişide Tanrı yoktur.
Bu öğretide kalan kişide ise hem Baba hem de Oğul
vardır. [10] Biri size gelip bu öğretiyi getirmezse, onu
evinize almayın ve ona selam vermeyin. [11] Çünkü ona
selam veren, onun kötü işlerine ortak olur. [12] Size
yazacak çok şeyim var, ama bunları kâğıt ve
mürekkeple yazmak istemiyorum. Yanınıza gelip yüz
yüze konuşmayı umuyorum; öyle ki sevincimiz tam
olsun. [13] Seçilmiş kız kardeşinizin çocukları size
selam ediyor. Amin.

3. Yuhanna

1

[1] İhtiyardan, gerçekte sevdiğim sevgili Gayus'a. [2] Sevgili kardeşim, canın iyi olduğu gibi, her bakımdan iyi olman ve sağlıklı olman için dua ediyorum. [3] Çünkü kardeşler gelip sende olan gerçeğe tanıklık edince, yani sen gerçekte yürüdüğün için, çok sevindim. [4] Çocuklarımın gerçekte yürüdüğünü duymaktan daha büyük sevincim yoktur. [5] Sevgili kardeşim, kardeşler ve üstelik yabancılar için yaptığın her şeyi sadakatle yapıyorsun. [6] Onlar kilisenin önünde senin sevgine tanıklık ettiler. Onları Tanrı'ya yaraşır bir biçimde yolcu edersen iyi edersin. [7] Çünkü onlar Ad uğruna yola çıktılar ve uluslardan hiçbir şey almadılar. [8] Böylelerini kabul etmeliyiz ki gerçekle birlikte emek veren kişiler olalım. [9] Kiliseye yazdım, ama aralarında birinci olmayı seven Diotrefes söylediklerimizi kabul etmiyor. [10] Bu yüzden gelirsem, yaptığı işleri gündeme getireceğim; çünkü kötü sözlerle bizi haksız yere suçluyor. Bununla da yetinmiyor; kardeşleri kendisi kabul etmiyor, kabul etmek isteyenlere de engel olup onları kiliseden atıyor. [11] Sevgili kardeşim, kötüyü değil, iyiyi örnek al. İyilik yapan Tanrı'dandır; kötülük yapansa Tanrı'yı görmemiştir. [12] Demetrius'a herkes tanıklık ediyor, gerçeğin kendisi de öyle. Evet, biz de tanıklık ediyoruz; tanıklığımızın doğru olduğunu da biliyorsun. [13] Sana yazacak çok şeyim vardı, ama sana mürekkep ve kalemle yazmak istemiyorum. [14] Ama seni yakında görmeyi umuyorum; o zaman yüz yüze konuşuruz. Sana esenlik olsun. Dostlar sana selam eder. Dostlara adlarıyla selam söyle.

Yahuda

1

[1] İsa Mesih'in kulu ve Yakup'un kardeşi Yahuda'dan;
çağrılmış, Baba Tanrı tarafından kutsal kılınmış ve
İsa Mesih için korunmuş olanlara: [2] Merhamet,
esenlik ve sevgi size kat kat artsın. [3] Sevgili kardeşler,
ortak kurtuluşumuz hakkında size yazmaya çok
istekliydim. Ama kutsallara bir kez ve sonsuza dek
emanet edilmiş olan iman uğruna var gücünüzle
mücadele etmenizi öğütlemek için size yazmak
zorunda kaldım. [4] Çünkü aranıza gizlice sızmış bazı
kişiler var. Bunlar çok önceden bu yargı için yazılmış
tanrısız kişilerdir; Tanrımızın lütfunu sefahate
çeviriyor ve biricik Efendimiz, Tanrı ve Rab İsa
Mesih'i inkâr ediyorlar. [5] Bunu zaten bildiğiniz halde
size şunu hatırlatmak istiyorum: Rab, halkı Mısır
diyarından kurtardıktan sonra iman etmeyenleri yok
etti. [6] Kendi egemenlik alanlarını korumayıp
kendilerine ait konutu terk eden melekleri de, büyük
günün yargısı için karanlık altında sonsuza dek
sürecek bağlarla tutuyor. [7] Sodom, Gomora ve
çevrelerindeki şehirler de aynı şekilde kendilerini
cinsel ahlaksızlığa teslim edip başka bedenin ardına
düştüler. Sonsuz ateşin cezasını çekerek örnek olarak
gösteriliyorlar. [8] Buna rağmen bu kişiler de aynı
şekilde hayallerine kapılarak bedeni kirletiyor,
yetkiyi hor görüyor ve göksel varlıklara sövüyorlar. [9]
Ama başmelek Mikail, İblis'le çekişip Musa'nın
bedeni hakkında tartışırken ona sövücü bir yargı
getirmeye cesaret etmedi; sadece, "Rab seni
azarlasın!" dedi. [10] Ama bu kişiler bilmedikleri
şeylere sövüyorlar. Akılsız yaratıklar gibi içgüdüsel
olarak anladıkları şeyler yüzünden de yıkıma
uğruyorlar. [11] Vay onların haline! Çünkü Kabil'in
yolundan gittiler, kazanç uğruna Balam'ın yanılgısına
kapılıp koştular ve Korah'ın isyanında yok oldular. [12]
Bunlar, sizinle birlikte korkusuzca yiyip içerken sevgi
şölenlerinizde gizli kayalıklardır; yalnız kendilerini
besleyen çobanlardır; rüzgârların sürüklediği susuz
bulutlar, meyvesiz, iki kez ölmüş, kökünden
sökülmüş sonbahar ağaçlarıdır; [13] kendi utançlarını
köpürten azgın deniz dalgalarıdır; kendileri için
sonsuza dek koyu karanlığın saklandığı başıboş
yıldızlardır. [14] Adem'den yedinci kuşak olan Hanok
da bunlar hakkında peygamberlik ederek şöyle dedi:
"İşte Rab, kutsal olanlarından on binlercesiyle geldi;
[15] herkese yargı uygulamak ve bütün tanrısızları,
tanrısızca yaptıkları bütün işler ve tanrısız
günahkârların O'na karşı söyledikleri bütün ağır
sözler yüzünden suçlu çıkarmak için." [16] Bunlar
söylenen, yakınan, kendi tutkularının peşinden giden
kişilerdir. Ağızları kibirli sözler söyler; çıkar
sağlamak için insanları kayırırlar. [17] Ama siz, sevgili
kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in elçilerinin önceden
söyledikleri sözleri hatırlayın. [18] Size şöyle
demişlerdi: "Son zamanda kendi tanrısız tutkularının
peşinden giden alaycılar olacak." [19] Bölünmelere yol
açanlar bunlardır; yalnızca doğal benliğe göre
yaşayan, Ruh'a sahip olmayan kişilerdir. [20] Ama siz,
sevgili kardeşler, kendinizi en kutsal imanınızın
üzerinde geliştirerek Kutsal Ruh'ta dua edin. [21]
Kendinizi Tanrı'nın sevgisinde koruyun ve sonsuz
yaşam için Rabbimiz İsa Mesih'in merhametini
bekleyin. [22] Kimilerine merhamet edin, ayrım
gözetin. [23] Kimilerini ateşten çekip alarak kurtarın.
Kimilerine korkuyla merhamet edin; bedenin
lekelediği giysiden bile nefret edin. [24] Sizi
tökezlemekten koruyabilecek ve sizi kendi yüceliğinin
önünde büyük sevinçle kusursuz olarak
durdurabilecek olana, [25] tek bilge olan Kurtarıcımız
Tanrı'ya, şimdi ve sonsuza dek yücelik, ululuk,
egemenlik ve kudret olsun. Amin.

Vahiy

1

[1] Bu, İsa Mesih'in vahyidir. Tanrı bunu ona, kullarına yakında olması gereken şeyleri göstermek için verdi. O da meleğini gönderip bunu kulu Yuhanna'ya bildirdi. [2] Yuhanna, Tanrı'nın sözüne ve İsa Mesih'in tanıklığına, gördüğü her şeye tanıklık etti. [3] Bu peygamberlik sözlerini okuyana, onları işitip bu kitapta yazılanları yerine getirene ne mutlu! Çünkü vakit yakındır. [4] Yuhanna'dan Asya'daki yedi kiliseye: Var olan, var olmuş ve gelecek olan Tanrı'dan ve O'nun tahtının önünde duran yedi Ruh'tan size lütuf ve esenlik olsun; [5] ayrıca sadık tanık, ölüler arasından ilk doğan ve dünya krallarının yöneticisi olan İsa Mesih'ten de. Bizi seven ve kanıyla bizi günahlarımızdan yıkayan O'na, [6] bizi bir egemenlik, kendi Tanrısı ve Babası için kâhinler yapan O'na, sonsuzlara dek yücelik ve egemenlik olsun. Amin. [7] İşte, bulutlarla geliyor. Her göz O'nu görecek, O'nu deşmiş olanlar da. Yeryüzünün bütün oymakları O'nun yüzünden yas tutacak. Evet, amin. [8] Rab Tanrı, "Alfa ve Omega Ben'im," diyor; "var olan, var olmuş ve gelecek olan, Her Şeye Gücü Yeten." [9] Ben Yuhanna, sizin kardeşinizim; İsa Mesih'te sıkıntıyı, egemenliği ve dayanmayı sizinle paylaşan biri olarak, Tanrı'nın sözü ve İsa'nın tanıklığı yüzünden Patmos denen adadaydım. [10] Rab'bin gününde Ruh'un etkisi altındaydım. Arkamdan borazan sesi gibi yüksek bir ses işittim. [11] Ses şöyle diyordu: "Gördüğünü kitaba yaz ve yedi kiliseye gönder: Efes'e, İzmir'e, Bergama'ya, Tiyatira'ya, Sart'a, Filadelfiya'ya ve Laodikya'ya." [12] Benimle konuşan sesi görmek için döndüm. Döndüğümde yedi altın kandillik gördüm. [13] Kandilliklerin ortasında, ayaklarına kadar inen bir giysi giymiş ve göğsünün çevresine altın bir kuşak bağlamış, İnsanoğlu'na benzer biri vardı. [14] Başı ve saçı, beyaz yün gibi, kar gibi bembeyazdı. Gözleri ateş alevi gibiydi. [15] Ayakları, fırında arıtılıp parlatılmış tunca benziyordu. Sesi, gür suların sesi gibiydi. [16] Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından keskin, iki ağızlı bir kılıç çıkıyordu. Yüzü, bütün gücüyle parlayan güneş gibiydi. [17] O'nu görünce ayaklarının dibine ölü gibi düştüm. Sağ elini üzerime koyup şöyle dedi: "Korkma. İlk ve son Ben'im. [18] Diri olan Ben'im. Ölüydüm, ama işte sonsuzlara dek diriyim. Amin. Ölümün ve ölüler diyarının anahtarları bendedir." [19] Bunun için gördüklerini, şimdi olanları ve bundan sonra olacak şeyleri yaz. [20] Sağ elimde gördüğün yedi yıldızın ve yedi altın kandilliğin sırrı şudur: Yedi yıldız, yedi kilisenin melekleridir; yedi kandillik de yedi kilisedir.

2

[1] "Efes'teki kilisenin meleğine yaz: Sağ elinde yedi yıldızı tutan, yedi altın kandilliğin ortasında yürüyen şöyle diyor: [2] Yaptıklarını, emeğini ve sabrını biliyorum. Kötü adamlara katlanamadığını; kendilerine elçi diyen, ama öyle olmayanları sınayıp onları sahte bulduğunu biliyorum. [3] Sabırlısın, adım uğruna dayandın ve yorulmadın. [4] Ama sana karşı bir sözüm var: İlk sevgini bıraktın. [5] Bu yüzden nereden düştüğünü hatırla, tövbe et ve başlangıçta yaptığın işleri yap. Yoksa sana çabucak gelirim ve tövbe etmezsen kandilliğini yerinden kaldırırım. [6] Ama şu lehine bir şey var: Nikolasçıların işlerinden nefret ediyorsun; ben de onların işlerinden nefret ediyorum. [7] Kulağı olan, Ruh'un kiliselere söylediklerini işitsin. Galip gelene, Tanrımın cennetinde olan yaşam ağacından yemesini vereceğim." [8] "İzmir'deki kilisenin meleğine yaz: İlk ve son olan, ölüp yeniden yaşama kavuşan şöyle diyor: [9] Yaptıklarını, sıkıntını ve yoksulluğunu biliyorum, ama zenginsin. Kendilerine Yahudi diyen, ama öyle olmayıp Şeytan'ın havrası olanların sövgülerini de biliyorum. [10] Çekmek üzere olduğun şeylerden korkma. Bak, sınanasınız diye İblis bazılarınızı hapse atmak üzere; on gün sıkıntı çekeceksiniz. Ölüm pahasına sadık kal, ben de sana yaşam tacını vereceğim. [11] Kulağı olan, Ruh'un kiliselere söylediklerini işitsin. Galip gelen, ikinci ölümden zarar görmeyecek." [12] "Bergama'daki kilisenin meleğine yaz: Keskin iki ağızlı kılıca sahip olan şöyle diyor: [13] Yaptıklarını ve nerede yaşadığını

biliyorum; Şeytan'ın tahtının olduğu yerde yaşıyorsun. Yine de adıma sımsıkı bağlısın. Aranızda, Şeytan'ın yaşadığı yerde öldürülen sadık tanığım Antipas'ın günlerinde bile bana olan imanını inkâr etmedin. 14 Ama sana karşı birkaç sözüm var; çünkü orada Balam'ın öğretisine bağlı kalan bazıları var. Balam, Balak'a İsrail oğullarının önüne tökez koymayı, onlara putlara sunulan şeyleri yedirmeyi ve cinsel ahlaksızlık yaptırmayı öğretmişti. 15 Aynı şekilde, sende de Nikolasçıların öğretisine bağlı kalan bazıları var. 16 Bu yüzden tövbe et; yoksa sana çabucak gelirim ve onlara karşı ağzımın kılıcıyla savaşırım. 17 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere söylediklerini işitsin. Galip gelene gizli mannadan vereceğim; ona beyaz bir taş da vereceğim. Taşın üzerinde, onu alandan başka kimsenin bilmediği yeni bir ad yazılıdır.” 18 “Tiyatira'daki kilisenin meleğine yaz: Gözleri ateş alevi gibi, ayakları parlak tunç gibi olan Tanrı'nın Oğlu şöyle diyor: 19 Yaptıklarını, sevgini, imanını, hizmetini ve sabrını biliyorum. Son işlerinin ilk yaptıklarından daha çok olduğunu da biliyorum. 20 Ama sana karşı bir sözüm var: Kendine peygamber diyen o kadın İzebel'e göz yumuyorsun. O, kullarımı cinsel ahlaksızlık yapmaya ve putlara sunulan şeyleri yemeye ayartarak öğretiyor. 21 Ona tövbe etmesi için zaman verdim, ama cinsel ahlaksızlığından tövbe etmek istemiyor. 22 Bak, onu yatağa atacağım; onunla zina edenleri de, onun yaptıklarından tövbe etmezlerse, büyük sıkıntıya atacağım. 23 Çocuklarını ölümle öldüreceğim. O zaman bütün kiliseler, zihinleri ve yürekleri araştıranın ben olduğumu bilecek. Her birinize işlerinize göre vereceğim. 24 Ama size, yani Tiyatira'da olan ötekilere, bu öğretiye sahip olmayanlara, bazılarının ‘Şeytan'ın derin şeyleri’ dediği şeyleri bilmeyenlerin hepsine şunu söylüyorum: Üzerinize başka bir yük koymuyorum. 25 Yine de sahip olduklarınıza ben gelene dek sımsıkı tutunun. 26 Galip gelene ve işlerimi sonuna dek yerine getirene, uluslar üzerinde yetki vereceğim. 27 Tıpkı benim de Babam'dan aldığım gibi, onları demir bir çomakla güdecek; çömlek kaplar gibi paramparça edecek. 28 Ona sabah yıldızını da vereceğim. 29 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere söylediklerini işitsin.”

3

1 Sardis'teki kilisenin meleğine yaz: “Tanrı'nın yedi Ruhu'na ve yedi yıldıza sahip olan şöyle diyor: Yaptıklarını biliyorum. Yaşıyor diye ün kazanmışsın, ama ölüsün.” 2 Uyanık ol; geride kalan, atmak üzere olduğun şeyleri güçlendir. Çünkü işlerini Tanrım'ın önünde tamamlanmış bulmadım. 3 Bunun için, nasıl alıp işittiğini hatırla. Buna bağlı kal ve tövbe et. Eğer uyanık durmazsan, hırsız gibi geleceğim; hangi saatte üzerine geleceğimi bilemeyeceksin. 4 Yine de Sardis'te, giysilerini kirletmemiş birkaç kişinin var. Onlar benimle birlikte beyazlar içinde yürüyecek, çünkü buna layıktırlar. 5 Galip gelen, beyaz giysilere bürünecek. Onun adını yaşam kitabından asla silmeyeceğim; adını Babam'ın ve meleklerinin önünde açıkça anacağım. 6 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.” 7 Filadelfya'daki kilisenin meleğine yaz: “Kutsal olan, gerçek olan, Davut'un anahtarına sahip olan; açtığında kimsenin kapatamadığı, kapattığında kimsenin açamadığı kişi şöyle diyor: 8 Yaptıklarını biliyorum. İşte, önüne kimsenin kapatamayacağı açık bir kapı koydum. Gücün az olsa da sözümü tuttun ve adımı inkâr etmedin. 9 İşte, Şeytan'ın havrasından olan, Yahudi olduklarını söyleyip de olmayan, tersine yalan söyleyenlerden bazılarını sana veriyorum. İşte, onları ayaklarının önüne gelip yere kapanmaya ve seni sevdiğimi anlamaya getireceğim. 10 Sabırla dayanma buyruğumu tuttuğun için, ben de seni, yeryüzünde yaşayanları sınamak üzere bütün dünyanın üzerine gelecek olan deneme saatinden koruyacağım. 11 Yakında geliyorum! Elindekine sımsıkı sarıl ki kimse tacını almasın. 12 Galip geleni, Tanrım'ın tapınağında bir sütun yapacağım; o da artık oradan hiç çıkmayacak. Üzerine Tanrım'ın adını, Tanrım'ın kentinin adını, yani gökten Tanrım'ın katından inen yeni Yeruşalim'in adını ve kendi yeni adımı yazacağım. 13 Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.” 14 Laodikya'daki kilisenin meleğine yaz: “Amin olan, sadık ve gerçek tanık, Tanrı'nın yaratılışının başı olan şöyle diyor: 15 Yaptıklarını biliyorum; ne soğuksun ne sıcak. Keşke ya soğuk ya da sıcak olsaydın. 16 Bu yüzden, ılık olduğun, ne sıcak ne de soğuk olduğun için seni ağzımdan kusacağım. 17 ‘Zenginim, servet kazandım, hiçbir şeye ihtiyacım yok’ dediğin için; oysa asıl zavallı, acınacak durumda, yoksul, kör ve çıplak olanın sen olduğunu

bilmiyorsun. [18] Sana şu öğüdü veriyorum: Zengin olman için benden ateşte arıtılmış altın, giyinmen için beyaz giysiler satın al ki çıplaklığının utancı ortaya çıkmasın; görmen için de gözlerine sürmek üzere göz merhemi al. [19] Sevdiğim herkesi azarlar ve terbiye ederim. Bunun için gayretli ol ve tövbe et. [20] İşte, kapıda durmuş çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim; onunla birlikte yemek yiyeceğim, o da benimle birlikte yiyecek. [21] Galip gelene, tıpkı benim de galip gelip Babam'la birlikte O'nun tahtına oturduğum gibi, benimle birlikte tahtımda oturma hakkını vereceğim. [22] Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.”

4

[1] Bundan sonra baktım, gökte açılmış bir kapı gördüm. Benimle konuşan ve boru sesi gibi duyduğum ilk ses şöyle diyordu: “Buraya çık, bundan sonra olması gereken şeyleri sana göstereceğim.” [2] Hemen Ruh'taydım. Baktım, gökte kurulmuş bir taht vardı, tahtta biri oturuyordu. [3] Oturan, yeşim taşı ve akik gibi görünüyordu. Tahtın çevresinde, bakışta zümrüde benzer bir gökkuşağı vardı. [4] Tahtın çevresinde yirmi dört taht vardı. Bu tahtlarda, beyaz giysiler giyinmiş, başlarında altın taçlar olan yirmi dört ihtiyar oturuyordu. [5] Tahttan şimşekler, sesler ve gök gürlemeleri çıkıyordu. Tahtın önünde yedi ateş kandili yanıyordu; bunlar Tanrı'nın yedi Ruhudur. [6] Tahtın önünde kristal gibi parlayan, camdan bir denizi andıran bir şey vardı. Tahtın ortasında ve çevresinde, önü ve arkası gözlerle dolu dört canlı yaratık vardı. [7] Birinci yaratık aslana, ikinci yaratık danaya benziyordu; üçüncü yaratığın yüzü insan yüzüne benziyordu, dördüncüsü ise uçan bir kartala benziyordu. [8] Dört canlı yaratığın her birinin altı kanadı vardı; her yanları ve içleri gözlerle doluydu. Gece gündüz durmadan şöyle diyorlardı: “Kutsal, kutsal, kutsaldır Rab Tanrı, Her Şeye Gücü Yeten; var olmuş, var olan ve gelecek olan!” [9] Canlı yaratıklar, tahtta oturana, sonsuza dek yaşayana yücelik, onur ve şükran sundukça, [10] yirmi dört ihtiyar tahtta oturanın önünde yere kapanır, sonsuza dek yaşayana tapınır ve taçlarını tahtın önüne atarak şöyle derler: [11] “Rabbimiz ve Tanrımız, Kutsal Olan, yücelik, onur ve gücü almaya layıksın; çünkü sen her şeyi yarattın, onlar senin isteğinle var oldu ve yaratıldı!”

5

[1] Tahtta oturanın sağ elinde, içi de dışı da yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir kitap gördüm. [2] Güçlü bir meleğin yüksek sesle şöyle duyurduğunu gördüm: “Bu kitabı açmaya ve mühürlerini çözmeye kim layıktır?” [3] Ne gökte, ne yerde, ne de yerin altında hiç kimse kitabı açamadı, içine de bakamadı. [4] Çok ağladım, çünkü kitabı açmaya ya da içine bakmaya layık kimse bulunamadı. [5] İhtiyarlardan biri bana, “Ağlama” dedi. “İşte, Yahuda oymağından olan Aslan, Davut'un Kökü galip geldi; kitabı ve onun yedi mührünü o açar.” [6] Tahtın, dört canlı yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi duran bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu ve yedi gözü vardı; bunlar Tanrı'nın bütün yeryüzüne gönderilmiş yedi Ruhu'dur. [7] Sonra gelip kitabı tahtta oturanın sağ elinden aldı. [8] Kitabı alınca, dört canlı yaratıkla yirmi dört ihtiyar Kuzu'nun önünde yere kapandı. Her birinin elinde bir arp ve kutsalların duaları olan buhurla dolu altın taslar vardı. [9] Yeni bir ezgi söylüyorlardı: “Kitabı almaya ve mühürlerini açmaya layıksın; çünkü sen boğazlandın ve kanınla her oymaktan, her dilden, her halktan, her ulustan bizi Tanrı için satın aldın. [10] Bizi Tanrımız için krallar ve kâhinler yaptın; yeryüzünde egemenlik süreceğiz.” [11] Baktım, işittim; tahtın, canlı yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde birçok meleğin sesi gibiydi. Sayıları on binlerce on bin, binlerce bindi. [12] Yüksek sesle şöyle diyorlardı: “Boğazlanmış olan Kuzu; gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti, saygıyı, yüceliği ve övgüyü almaya layıktır!” [13] Gökte, yerde, yerin altında ve denizde bulunan, oralardaki bütün yaratıkların şöyle dediğini işittim: “Tahtta oturana ve Kuzu'ya sonsuzlara dek övgü, saygı, yücelik ve egemenlik olsun! Amin!” [14] Dört canlı yaratık, “Amin!” dedi. İhtiyarlar da yere kapanıp tapındılar.

6

[1] Kuzu'nun yedi mühürden birini açtığını gördüm; dört canlı yaratıktan birinin gök gürlemesini andıran bir sesle, “Gel ve gör!” dediğini işittim. [2] Ve işte, beyaz bir at; üzerinde oturanın elinde bir yay vardı. Kendisine bir taç verildi ve fethederek, fethetmek için ilerledi. [3] İkinci mührü açtığında, ikinci canlı yaratığın “Gel!” dediğini işittim. [4] Başka bir at çıktı, kızıl renkte. Üzerinde oturana yeryüzünden barışı kaldırma ve insanların birbirini öldürmesini sağlama yetkisi verildi. Ona büyük bir kılıç verildi. [5] Üçüncü mührü açtığında, üçüncü canlı yaratığın “Gel ve gör!” dediğini işittim. Ve işte, kara bir at; üzerinde oturanın elinde bir terazi vardı. [6] Dört canlı yaratığın ortasından gelen bir ses işittim: “Bir ölçek buğday bir dinara, üç ölçek arpa bir dinara! Zeytinyağına ve şaraba zarar verme!” [7] Dördüncü mührü açtığında, dördüncü canlı yaratığın “Gel ve gör!” dediğini işittim. [8] Ve işte, soluk renkli bir at; üzerinde oturanın adı Ölüm'dü. Ölüler Diyarı da onu izliyordu. Yeryüzünün dörtte biri üzerinde kılıçla, kıtlıkla, ölümle ve yeryüzünün yabani hayvanlarıyla öldürme yetkisi ona verildi. [9] Beşinci mührü açtığında, sunağın altında Tanrı'nın Sözü uğruna ve sahip oldukları Kuzu'nun tanıklığı uğruna öldürülmüş olanların canlarını gördüm. [10] Yüksek sesle haykırarak dediler: “Ey kutsal ve gerçek Efendi, yeryüzünde yaşayanları ne zamana kadar yargılamayacak, kanımızın öcünü almayacaksın?” [11] Her birine uzun, beyaz birer giysi verildi. Kendileri gibi öldürülecek olan hizmet arkadaşları ve kardeşleri de görevlerini tamamlayıncaya kadar biraz daha dinlenmeleri gerektiği söylendi. [12] Altıncı mührü açtığında gördüm; büyük bir deprem oldu. Güneş kıldan yapılmış çul gibi karardı, bütün ay da kan gibi oldu. [13] Gökteki yıldızlar, güçlü bir rüzgârla sarsılan bir incir ağacının olgunlaşmamış meyvelerini dökmesi gibi yeryüzüne düştü. [14] Gökyüzü, dürülen bir tomar gibi ortadan kalktı. Her dağ ve her ada yerinden oynadı. [15] Yeryüzünün kralları, önde gelenler, komutanlar, zenginler, güçlüler ve her köle ile her özgür kişi, mağaralara ve dağların kayalıklarına saklandı. [16] Dağlara ve kayalara dediler: “Üzerimize düşün, bizi tahtta oturanın yüzünden ve Kuzu'nun öfkesinden saklayın, [17] çünkü onun öfkesinin büyük günü geldi; buna kim dayanabilir?”

7

[1] Bundan sonra, dünyanın dört köşesinde duran dört melek gördüm. Bunlar, yeryüzüne, denize ya da herhangi bir ağaca hiçbir rüzgâr esmesin diye dünyanın dört rüzgârını tutuyorlardı. [2] Güneşin doğduğu yerden yükselen, yaşayan Tanrı'nın mührünü taşıyan başka bir melek gördüm. Yeryüzüne ve denize zarar verme yetkisi verilmiş olan dört meleğe yüksek sesle seslendi: [3] “Tanrımızın kullarını alınlarından mühürleyinceye kadar yeryüzüne de, denize de, ağaçlara da zarar vermeyin!” [4] Mühürlenmiş olanların sayısını duydum: İsrail oğullarının her oymağından yüz kırk dört bin kişi mühürlenmişti. [5] Yahuda oymağından on iki bin kişi mühürlendi, Ruben oymağından on iki bin, Gad oymağından on iki bin, [6] Aşer oymağından on iki bin, Naftali oymağından on iki bin, Manaşşe oymağından on iki bin, [7] Şimon oymağından on iki bin, Levi oymağından on iki bin, İssakar oymağından on iki bin, [8] Zebulun oymağından on iki bin, Yusuf oymağından on iki bin, Benyamin oymağından on iki bin kişi mühürlendi. [9] Bundan sonra baktım; işte, her ulustan, her oymaktan, her halktan ve her dilden, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu'nun önünde duruyordu. Beyaz kaftanlar giymişlerdi, ellerinde hurma dalları vardı. [10] Yüksek sesle haykırıyorlardı: “Kurtuluş, tahtta oturan Tanrımıza ve Kuzu'ya aittir!” [11] Bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört canlı yaratığın çevresinde duruyordu. Tahtın önünde yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapındılar, [12] şöyle diyorlardı: “Amin! Bereket, yücelik, bilgelik, şükran, onur, güç ve kudret sonsuzlara dek Tanrımızın olsun! Amin.” [13] İhtiyarlardan biri bana şöyle dedi: “Beyaz kaftanlar giymiş olan bunlar kimdir, nereden geldiler?” [14] Ona, “Efendim, sen bilirsin” dedim. Bana şöyle dedi: “Bunlar büyük sıkıntıdan çıkıp gelenlerdir. Kaftanlarını yıkadılar ve Kuzu'nun kanında ağarttılar. [15] Bunun için Tanrı'nın tahtının önündeler ve O'nun tapınağında gece gündüz O'na hizmet ediyorlar. Tahtta oturan, çadırını onların üzerine

gerecek. [16] Artık ne acıkacaklar ne de susayacaklar. Ne güneş ne de kavurucu sıcak onları vuracak. [17] Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek ve yaşam sularının pınarlarına götürecek. Tanrı da gözlerinden bütün gözyaşlarını silecek.”

8

[1] Yedinci mührü açtığında gökte yaklaşık yarım saat sessizlik oldu. [2] Tanrı'nın önünde duran yedi meleği gördüm; onlara yedi borazan verildi. [3] Başka bir melek geldi ve altın bir buhurdanla sunağın yanında durdu. Tahtın önündeki altın sunağın üzerinde, bütün kutsalların dualarına katsın diye ona bol miktarda buhur verildi. [4] Buhurun dumanı, kutsalların dualarıyla birlikte, meleğin elinden Tanrı'nın önüne yükseldi. [5] Melek buhurdanı aldı, onu sunağın ateşiyle doldurdu ve yeryüzüne fırlattı. Ardından gök gürlemeleri, sesler, şimşekler ve bir deprem oldu. [6] Yedi borazana sahip yedi melek çalmaya hazırlandı. [7] Birincisi çaldı; ardından kanla karışık dolu ve ateş geldi; bunlar yeryüzüne fırlatıldı. Yeryüzünün üçte biri, ağaçların üçte biri ve bütün yeşil ot yandı. [8] İkinci melek çaldı; alev alev yanan büyük bir dağa benzer bir şey denize atıldı. Denizin üçte biri kana dönüştü, [9] denizdeki canlı yaratıkların üçte biri öldü. Gemilerin üçte biri yok oldu. [10] Üçüncü melek çaldı; meşale gibi yanan büyük bir yıldız gökten düştü; ırmakların üçte birinin ve su kaynaklarının üzerine düştü. [11] Yıldızın adı “Pelin”dir. Suların üçte biri pelin oldu. Sular acılaştığı için birçok insan bu sulardan öldü. [12] Dördüncü melek çaldı; güneşin üçte biri, ayın üçte biri ve yıldızların üçte biri vuruldu; öyle ki onların üçte biri karardı, gündüz üçte biri boyunca ışık vermedi, gece de aynı şekilde. [13] Gördüm ve göğün ortasında uçan bir kartalın yüksek sesle şöyle dediğini işittim: “Vay! Vay! Vay yeryüzünde yaşayanların haline! Çünkü henüz borazanlarını çalacak olan üç meleğin öteki borazan sesleri yüzünden!”

9

[1] Beşinci melek borazanını çaldı. Gökten yere düşmüş bir yıldız gördüm. Ona dipsiz derinliğin kuyusunun anahtarı verildi. [2] O, dipsiz derinliğin kuyusunu açtı. Kuyudan, yanan bir fırının dumanı gibi duman yükseldi. Kuyudan çıkan duman yüzünden güneşle hava karardı. [3] Sonra dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler çıktı. Onlara, yeryüzündeki akreplerin gücüne benzer bir güç verildi. [4] Onlara, yeryüzünün otlarına, hiçbir yeşil şeye, hiçbir ağaca zarar vermemeleri; yalnızca alınlarında Tanrı'nın mührü olmayan insanlara zarar vermeleri söylendi. [5] Onlara, bu insanları öldürme değil, beş ay boyunca onlara eziyet etme yetkisi verildi. Onların verdiği eziyet, akrebin insanı soktuğunda verdiği eziyet gibiydi. [6] O günlerde insanlar ölümü arayacak, ama onu hiç bulamayacaklar. Ölmeyi isteyecekler, ama ölüm onlardan kaçacak. [7] Çekirgelerin görünüşü savaşa hazırlanmış atlara benziyordu. Başlarında altın taçlara benzer şeyler vardı, yüzleri de insan yüzlerine benziyordu. [8] Saçları kadın saçı gibiydi, dişleri de aslan dişleri gibiydi. [9] Demir zırhlara benzer göğüs zırhları vardı. Kanatlarının sesi, savaşa koşan savaş arabalarının ve birçok atın sesi gibiydi. [10] Akreplerinki gibi kuyrukları ve iğneleri vardır. İnsanlara beş ay boyunca zarar verme güçleri kuyruklarındadır. [11] Üzerlerinde kral olarak, dipsiz derinliğin meleği vardı. Bu meleğin adı İbranicede “Abaddon”, Grekçede ise “Apollyon”dur. [12] İlk vay geçti. İşte, bundan sonra iki vay daha geliyor. [13] Altıncı melek borazanını çaldı. Tanrı'nın önünde duran altın sunağın boynuzlarından gelen bir ses duydum, [14] bu ses, borazanı olan altıncı meleğe şöyle diyordu: “Büyük Fırat Irmağı'nın yanında bağlı duran dört meleği serbest bırak!” [15] İnsanlığın üçte birini öldürmek üzere o saat, o gün, o ay ve o yıl için hazırlanmış olan dört melek serbest bırakıldı. [16] Atlı orduların sayısı iki yüz milyondu. Sayılarını duydum. [17] Görümde atları ve üzerlerinde oturanları şöyle gördüm: ateş kırmızısı, sümbül mavisi ve kükürt sarısı göğüs zırhları vardı; atların başları aslan başı gibiydi. Ağızlarından ateş, duman ve kükürt çıkıyordu. [18] İnsanlığın üçte biri, onların ağızlarından çıkan bu üç bela yüzünden, yani ateş, duman ve kükürt yüzünden öldürüldü. [19] Çünkü atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındadır. Kuyrukları yılanlara benzer, başları vardır ve onlarla zarar verirler. [20] Bu

belalarla öldürülmeyen geri kalan insanlar, ellerinin yaptıklarından tövbe etmediler; cinlere ve göremeyen, duyamayan, yürüyemeyen altın, gümüş, tunç, taş ve tahta putlara tapmaktan vazgeçmediler. 21 Cinayetlerinden, büyücülüklerinden, cinsel ahlaksızlıklarından ve hırsızlıklarından da tövbe etmediler.

10

1 Gökten inen güçlü bir melek gördüm; bir bulutla örtünmüştü. Başının üzerinde bir gökkuşağı vardı. Yüzü güneş gibi, ayakları ateşten sütunlar gibiydi. 2 Elinde açık küçük bir kitap tutuyordu. Sağ ayağını denizin, sol ayağını karanın üzerine koydu. 3 Aslan kükrer gibi yüksek sesle bağırdı; bağırınca yedi gök gürlemesi seslerini duyurdu. 4 Yedi gök gürlemesi seslendiğinde tam yazacaktım ki gökten bir ses işittim: "Yedi gök gürlemesinin söylediklerini mühürle, onları yazma." 5 Denizin ve karanın üzerinde durduğunu gördüğüm melek, sağ elini göğe kaldırdı, 6 sonsuza dek yaşayan, göğü ve içindekileri, yeri ve içindekileri, denizi ve içindekileri yaratanın hakkı için ant içti: Artık gecikme olmayacaktı. 7 Ama yedinci meleğin sesinin duyulacağı, yani borazanını çalmak üzere olduğu günlerde, Tanrı'nın sırrı tamamlanacaktır; tıpkı kulları peygamberlere bildirdiği gibi. 8 Gökten işittiğim ses yeniden benimle konuşarak şöyle dedi: "Git, denizin ve karanın üzerinde duran meleğin elindeki açık kitabı al." 9 Meleğin yanına gidip küçük kitabı bana vermesini söyledim. O da bana şöyle dedi: "Al ve onu ye. Mideni acılaştıracak, ama ağzında bal gibi tatlı olacak." 10 Küçük kitabı meleğin elinden alıp yedim. Ağzımda bal gibi tatlıydı. Onu yiyince midem acılaştı. 11 Bana şöyle dediler: "Birçok halk, ulus, dil ve kral üzerine yeniden peygamberlik etmelisin."

11

1 Bana değnek gibi bir kamış verildi. Biri şöyle dedi: "Kalk, Tanrı'nın tapınağını, sunağı ve içinde tapınanları ölç." 2 Tapınağın dışındaki avluyu dışarıda bırak, onu ölçme; çünkü orası uluslara verildi. Onlar kutsal kenti kırk iki ay ayaklar altına alacaklar. 3 İki tanığıma güç vereceğim; çula bürünmüş olarak bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler." 4 Bunlar, yeryüzünün Rabbi'nin önünde duran iki zeytin ağacı ve iki kandilliktir. 5 Onlara zarar vermek isteyen olursa, ağızlarından ateş çıkar ve düşmanlarını yiyip bitirir. Onlara zarar vermek isteyen kişi, işte böyle öldürülmelidir. 6 Bunların, peygamberlik ettikleri günler boyunca yağmur yağmasın diye göğü kapatma yetkisi vardır. Suları kana çevirme ve yeryüzünü diledikleri kadar her türlü belayla vurma yetkileri de vardır. 7 Tanıklıklarını tamamladıklarında, dipsiz derinlikten çıkan canavar onlarla savaşacak, onları yenip öldürecek. 8 Ölü bedenleri, ruhsal olarak Sodom ve Mısır diye adlandırılan büyük kentin sokağında kalacak; Rableri de orada çarmıha gerilmişti. 9 Halklardan, oymaklardan, dillerden ve uluslardan insanlar üç buçuk gün boyunca onların ölü bedenlerine bakacak, cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler. 10 Yeryüzünde yaşayanlar onlar için sevinecek, mutlu olacaklar; birbirlerine armağanlar verecekler. Çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlara işkence etmişti. 11 Üç buçuk günün ardından, Tanrı'dan gelen yaşam soluğu onlara girdi ve ayakları üzerinde doğruldular. Onları görenleri büyük bir korku sardı. 12 Gökten onlara, "Buraya, yukarı çıkın!" diyen yüksek bir ses işittim. Onlar da bulutun içinde göğe çıktılar; düşmanları da onları gördü. 13 O gün büyük bir deprem oldu, kentin onda biri yıkıldı. Depremde yedi bin kişi öldü; geri kalanlar dehşete kapılıp göğün Tanrısı'nı yücelttiler. 14 İkinci felaket geçti. İşte, üçüncü felaket çok yakında geliyor. 15 Yedinci melek borazanını çaldı; gökte yüksek sesler yükseldi ve şöyle dedi: "Dünyanın krallığı Rabbimiz'in ve O'nun Mesihi'nin egemenliği oldu. O sonsuza dek egemenlik sürecek!" 16 Tanrı'nın tahtının önünde kendi tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar, yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapındılar, 17 ve şöyle dediler: "Sana şükrederiz, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, var olan ve var olmuş olan; çünkü büyük gücünü eline aldın ve egemenlik sürmeye başladın. 18 Uluslar öfkelendi, senin gazabın geldi. Ölülerin yargılanacağı; kulların

olan peygamberlere, kutsallara ve adından korkanlara, küçük büyük herkese ödüllerini vereceğin; yeryüzünü yok edenleri de yok edeceğin zaman geldi.” [19] Gökteki Tanrı'nın tapınağı açıldı; O'nun tapınağında Rab'bin antlaşma sandığı görüldü. Ardından şimşekler, sesler, gök gürlemeleri, bir deprem ve iri dolu yağdı.

12

[1] Gökte büyük bir belirti görüldü: güneşe sarınmış, ayaklarının altında ay, başında on iki yıldızdan bir taç olan bir kadın. [2] Kadın gebeydi. Doğum yapmak üzere sancı çekiyor, acı içinde haykırıyordu. [3] Gökte başka bir belirti görüldü. İşte, yedi başlı, on boynuzlu, başlarının üzerinde yedi taç bulunan büyük kızıl bir ejderha. [4] Kuyruğu göğün yıldızlarının üçte birini sürükleyip yeryüzüne attı. Ejderha, doğum yapmak üzere olan kadının önünde durdu; öyle ki kadın doğurunca çocuğunu yutsun. [5] Kadın bir oğul, bütün ulusları demir çomakla yönetecek bir erkek çocuk doğurdu. Kadının çocuğu Tanrı'ya ve O'nun tahtına alınıp götürüldü. [6] Kadın çöle kaçtı. Orada Tanrı tarafından onun için hazırlanmış bir yer vardı; öyle ki orada bin iki yüz altmış gün beslensin. [7] Gökte savaş oldu. Mikail ve melekleri ejderhayla savaştı. Ejderha da kendi melekleriyle savaştı. [8] Ama üstün gelemediler. Gökte artık onun için yer bulunmadı. [9] Büyük ejderha, İblis ve Şeytan diye adlandırılan, bütün dünyayı saptıran o eski yılan, aşağı atıldı. Yeryüzüne atıldı, melekleri de onunla birlikte atıldı. [10] Gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini işittim: “Şimdi kurtuluş, güç, Tanrımızın Egemenliği ve O'nun Mesihi'nin yetkisi geldi. Çünkü kardeşlerimizi Tanrımızın önünde gece gündüz suçlayan o suçlayıcı aşağı atıldı. [11] Onlar Kuzu'nun kanı ve ettikleri tanıklığın sözü sayesinde onu yendiler. Ölüm pahasına bile canlarını sevmediler. [12] Bunun için sevinin, ey gökler ve oralarda yaşayanlar! Vay yeryüzüne ve denize! Çünkü İblis büyük öfkeyle size indi; az zamanı kaldığını biliyor.” [13] Ejderha yeryüzüne atıldığını görünce, erkek çocuğu doğuran kadına zulmetti. [14] Kadına büyük kartalın iki kanadı verildi; öyle ki yılanın önünden kaçıp çöldeki yerine uçsun ve orada bir vakit, vakitler ve yarım vakit beslensin. [15] Yılan, kadının ardından onu akıntıyla sürükleyip götürmek için ağzından ırmak gibi su fışkırttı. [16] Yeryüzü kadına yardım etti; ağzını açtı ve ejderhanın ağzından fışkırttığı ırmağı yuttu. [17] Ejderha kadına öfkelendi ve kadının soyunun geri kalanlarıyla, Tanrı'nın buyruklarını tutup İsa'nın tanıklığına bağlı kalanlarla savaşmaya gitti.

13

[1] Sonra denizin kıyısındaki kumun üzerinde durdum. Denizden çıkan bir canavar gördüm; on boynuzu, yedi başı vardı. Boynuzlarının üzerinde on taç, başlarının üzerinde ise küfür dolu adlar vardı. [2] Gördüğüm canavar leopara benziyordu; ayakları ayı ayağı gibi, ağzı ise aslan ağzı gibiydi. Ejderha ona kendi gücünü, tahtını ve büyük yetkisini verdi. [3] Başlarından biri ölümcül biçimde yaralanmış gibi görünüyordu. Ölümcül yarası iyileşti ve bütün dünya canavara hayran kaldı. [4] Yetkisini canavara verdiği için ejderhaya tapındılar; canavara da tapınıp şöyle dediler: “Canavar gibisi var mı? Onunla savaşabilecek kim var?” [5] Ona büyük sözler ve küfürler söyleyen bir ağız verildi. Kırk iki ay boyunca savaşma yetkisi de ona verildi. [6] Tanrı'ya küfretmek için ağzını açtı; O'nun adına, konutuna ve gökte yaşayanlara küfretti. [7] Kutsallarla savaşıp onları yenmesi için ona izin verildi. Her oymak, halk, dil ve ulus üzerinde yetki de ona verildi. [8] Yeryüzünde yaşayanların hepsi ona tapınacak; dünyanın kuruluşundan beri boğazlanmış Kuzu'nun yaşam kitabına adı yazılmamış olan herkes. [9] Kulağı olan işitsin. [10] Kim tutsaklığa gidecekse tutsaklığa gidecek. Kim kılıçla öldürülecekse kılıçla öldürülecek. Kutsalların sabrı ve imanı işte buradadır. [11] Yerden çıkan başka bir canavar gördüm. Kuzu gibi iki boynuzu vardı, ama ejderha gibi konuşuyordu. [12] İlk canavarın bütün yetkisini onun önünde kullanır. Ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapınsınlar diye yeryüzünü ve orada yaşayanları yönlendirir. [13] Büyük belirtiler gerçekleştirir; hatta insanların gözü önünde gökten yere ateş bile indirir. [14] İlk canavarın önünde yapmasına izin verilen belirtiler sayesinde yeryüzünde yaşayan kendi halkını aldatır.

Yeryüzünde yaşayanlara, kılıç yarası alıp da yaşama dönen canavar için bir suret yapmalarını söyler. 15 Canavarın suretine soluk vermesi için ona izin verildi; öyle ki canavarın sureti hem konuşsun, hem de canavarın suretine tapınmayanların hepsinin öldürülmesini sağlasın. 16 Küçük olsun büyük olsun, zengin olsun yoksul olsun, özgür olsun köle olsun, herkesin sağ eline ya da alnına bir işaret vurulmasını sağlar; 17 öyle ki bu işarete, yani canavarın adına ya da adının sayısına sahip olmayan hiç kimse bir şey satın alamasın ya da satamasın. 18 Bilgelik işte budur. Anlayışı olan, canavarın sayısını hesaplasın; çünkü bu bir insanın sayısıdır. Onun sayısı altı yüz altmış altıdır.

14

1 Baktım, işte Kuzu Siyon Dağı'nda duruyordu; onunla birlikte, alınlarında onun adıyla Babası'nın adı yazılı yüz kırk dört bin kişi vardı. 2 Gökten bir ses işittim; büyük suların sesi gibi, güçlü bir gök gürlemesi gibiydi. İşittiğim ses, arpçıların arp çalmasının sesi gibiydi. 3 Tahtın önünde, dört canlı yaratığın ve ihtiyarların önünde yeni bir ezgi söylüyorlardı. Yeryüzünden kurtarılmış olan yüz kırk dört bin kişiden başka hiç kimse bu ezgiyi öğrenemedi. 4 Bunlar kadınlarla kirletilmemiş olanlardır, çünkü bakiredirler. Bunlar Kuzu'nun gittiği her yerde onun ardından gidenlerdir. Bunlar İsa tarafından insanlar arasından kurtarıldı; Tanrı'ya ve Kuzu'ya adanmış ilk ürünlerdir. 5 Ağızlarında hiçbir yalan bulunmadı; kusursuzdurlar. 6 Göğün ortasında uçan bir melek gördüm; yeryüzünde yaşayanlara, her ulusa, her oymağa, her dile ve her halka duyurmak için sonsuz Müjde'ye sahipti. 7 Yüksek sesle şöyle diyordu: “Rab'den korkun, O'na yücelik verin; çünkü O'nun yargı saati geldi. Göğü, yeri, denizi ve su pınarlarını yaratana tapının!” 8 Ardından ikinci bir melek geldi ve şöyle dedi: “Bütün uluslara cinsel ahlaksızlığının öfke şarabını içirmiş olan büyük Babil yıkıldı, düştü.” 9 Onları üçüncü bir melek izledi ve yüksek sesle şöyle dedi: “Kim canavara ve heykeline taparsa, alnına ya da eline onun işaretini alırsa, 10 o da Tanrı'nın gazap şarabından içecek; bu şarap, O'nun öfke kâsesinde katkısız olarak hazırlanmıştır. Kutsal meleklerin önünde ve Kuzu'nun önünde ateşle ve kükürtle işkence görecektir. 11 Onların işkencesinin dumanı sonsuza dek yükselir. Canavara ve heykeline tapanlar, onun adının işaretini alanlar gece gündüz hiç rahat yüzü görmez. 12 İşte kutsalların sabrı budur; onlar Tanrı'nın buyruklarını tutar ve İsa'ya imanlarını sürdürür.” 13 Gökten gelen bir ses işittim, şöyle diyordu: “Yaz: ‘Bundan böyle Rab'de ölenlere ne mutlu.’” Ruh, “Evet” diyor, “emeklerinden dinlensinler diye; çünkü yaptıkları işler onları izler.” 14 Baktım, işte beyaz bir bulut vardı; bulutun üzerinde, başında altın bir taç, elinde keskin bir orak olan, İnsanoğlu'na benzer biri oturuyordu. 15 Tapınaktan başka bir melek çıktı ve bulutun üzerinde oturana yüksek sesle bağırdı: “Orağını salla ve biç, çünkü biçme saati geldi; çünkü yeryüzünün ekini olgunlaştı!” 16 Bulutun üzerinde oturan, orağını yeryüzüne salladı ve yeryüzü biçildi. 17 Gökteki tapınaktan başka bir melek daha çıktı; onun da keskin bir orağı vardı. 18 Ateş üzerinde yetkisi olan başka bir melek sunaktan çıktı ve keskin orağı olana yüksek sesle seslendi: “Keskin orağını salla ve yeryüzünün asmasının salkımlarını topla; çünkü üzümleri iyice olgunlaştı!” 19 Melek orağını yeryüzüne salladı, yeryüzünün üzüm hasadını topladı ve onu Tanrı'nın gazabının büyük şarap sıkma teknesine attı. 20 Şarap sıkma teknesi kentin dışında çiğnendi; tekneden kan aktı, atların gemlerine kadar yükseldi ve bin altı yüz stadion uzağa kadar ulaştı.

15

1 Gökte büyük ve şaşılası başka bir belirti gördüm: Yedi melek yedi son belayı taşıyordu; çünkü Tanrı'nın gazabı onlarla sona eriyordu. 2 Ateşle karışmış cam denizi andıran bir şey gördüm. Canavarı, onun suretini ve adının sayısını yenmiş olanlar, ellerinde Tanrı'nın lirleriyle cam denizin üzerinde duruyordu. 3 Tanrı'nın kulu Musa'nın ezgisini ve Kuzu'nun ezgisini söyleyerek şöyle diyorlardı: “Ey Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, işlerin büyük ve şaşılasıdır! Ey ulusların Kralı, yolların doğru ve gerçektir. 4 Ya Rab, senden kim korkmaz, adını kim yüceltmez? Çünkü yalnız sen

kutsalsın. Bütün uluslar gelip senin önünde tapınacak. Çünkü doğru işlerin açığa vuruldu.” [5] Bundan sonra baktım; gökteki tanıklık çadırının tapınağı açıldı. [6] Yedi belayı taşıyan yedi melek, temiz parlak ketene bürünmüş, göğüslerinin çevresine altın kuşaklar bağlamış olarak tapınaktan çıktı. [7] Dört canlı yaratıktan biri, sonsuzlara dek yaşayan Tanrı'nın gazabıyla dolu yedi altın tası yedi meleğe verdi. [8] Tapınak, Tanrı'nın yüceliğinden ve gücünden çıkan dumanla doldu. Yedi meleğin yedi belası sona erinceye kadar hiç kimse tapınağa giremedi.

16

[1] Tapınaktan yükselen yüksek bir ses işittim; yedi meleğe şöyle diyordu: “Gidin, Tanrı'nın gazabının yedi tasını yeryüzüne dökün!” [2] Birinci melek gidip tasını yeryüzüne döktü; canavarın işaretini taşıyan ve onun heykeline tapan insanların üzerinde acı veren, kötü bir yara oluştu. [3] İkinci melek tasını denize döktü; deniz, ölü bir insanın kanı gibi kana dönüştü. Denizdeki bütün canlılar öldü. [4] Üçüncü melek tasını ırmaklara ve su kaynaklarına döktü; onlar da kana dönüştü. [5] Sular meleğinin şöyle dediğini işittim: “Sen adilsin, ey var olan ve var olmuş olan Kutsal Olan; çünkü bu yargıları verdin. [6] Çünkü onlar kutsalların ve peygamberlerin kanını döktüler, sen de onlara kan içirdin. Bunu hak ettiler.” [7] Sunağın şöyle dediğini işittim: “Evet, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, senin yargıların gerçek ve adildir.” [8] Dördüncü melek tasını güneşin üzerine döktü; güneşe insanları ateşle yakma gücü verildi. [9] İnsanlar korkunç bir sıcaklıkla yakıldılar ve bu belalar üzerinde yetkisi olan Tanrı'nın adına küfrettiler; tövbe edip O'nu yüceltmediler. [10] Beşinci melek tasını canavarın tahtına döktü; canavarın egemenliği karanlığa gömüldü. İnsanlar acıdan dillerini ısırdılar, [11] çektikleri acılar ve yaraları yüzünden göklerin Tanrısı'na küfrettiler; yaptıklarından tövbe etmediler. [12] Altıncı melek tasını büyük ırmak Fırat'ın üzerine döktü; suyu kurudu, öyle ki doğudan gelen krallar için yol hazırlansın. [13] Ejderhanın ağzından, canavarın ağzından ve sahte peygamberin ağzından, kurbağaya benzer üç kirli ruhun çıktığını gördüm. [14] Bunlar, belirtiler gösteren cin ruhlarıdır; bütün yeryüzünün krallarına gidip onları, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın o büyük gününün savaşı için bir araya toplarlar. [15] “İşte, hırsız gibi geliyorum! Uyanık kalıp giysilerini koruyan kişiye ne mutlu; öyle ki çıplak yürüyüp utancı görülmesin.” [16] Onları, İbranicede Megiddo denilen yere topladı. [17] Yedinci melek tasını havaya döktü. Gökteki tapınaktan, tahttan yükselen yüksek bir ses, “Tamamlandı!” dedi. [18] Şimşekler çaktı, sesler ve gök gürlemeleri oldu; öyle büyük bir deprem oldu ki insanlar yeryüzünde var olduğundan beri böylesi hiç görülmemişti; bu denli büyük, bu denli şiddetli bir deprem. [19] Büyük kent üçe bölündü, ulusların kentleri yıkıldı. Büyük Babil, Tanrı'nın önünde anıldı; ona kızgın gazabının şarabıyla dolu kâseyi vermek için. [20] Bütün adalar ortadan kayboldu, dağlar da yok oldu. [21] Yaklaşık bir talant ağırlığında iri dolu taneleri gökten insanların üzerine yağdı. İnsanlar, dolu belası yüzünden Tanrı'ya küfrettiler; çünkü bu bela son derece ağırdı.

17

[1] Yedi tası taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu: “Buraya gel, sana birçok suyun üzerinde oturan büyük fahişenin yargısını göstereceğim. [2] Yeryüzünün kralları onunla fuhuş yaptı, yeryüzünde yaşayanlar da onun fuhşunun şarabıyla sarhoş oldu.” [3] Beni Ruh'ta çöle götürdü. Küfür dolu adlarla kaplı, yedi başı ve on boynuzu olan kızıl renkli bir canavarın üzerinde oturan bir kadın gördüm. [4] Kadın mor ve kızıl giysilere bürünmüştü; altın, değerli taşlar ve incilerle süslenmişti. Elinde, iğrençliklerle ve yeryüzünün fuhşunun kirlilikleriyle dolu altın bir kâse vardı. [5] Alnına şu ad yazılmıştı: “SIR, BÜYÜK BABİL, FAHİŞELERİN VE YERYÜZÜNÜN İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI.” [6] Kadını, kutsalların kanıyla ve İsa uğruna öldürülenlerin kanıyla sarhoş olmuş gördüm. Onu görünce büyük bir şaşkınlığa düştüm. [7] Melek bana dedi ki: “Neden şaşıyorsun? Sana kadının ve onu taşıyan, yedi başı ve on boynuzu olan canavarın sırrını anlatacağım. [8] Gördüğün canavar önceden vardı, şimdi yok; dipsiz derinlikten çıkmak ve yıkıma gitmek üzeredir. Adları dünya kurulalı beri yaşam kitabına yazılmamış olan,

yeryüzünde yaşayanlar, canavarın önceden var olduğunu, şimdi olmadığını ve yine ortaya çıkacağını görünce hayrete düşecekler. [9] İşte bilgeliği olan akıl burada: Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi dağdır. [10] Bunlar aynı zamanda yedi kraldır. Beşi düştü, biri var, öteki henüz gelmedi. Geldiğinde kısa bir süre kalması gerekir. [11] Önceden var olan, şimdi olmayan canavar, kendisi de sekizincidir; yedilerden biridir ve yıkıma gitmektedir. [12] Gördüğün on boynuz, henüz krallık almamış on kraldır; ama canavarla birlikte bir saatliğine krallar olarak yetki alırlar. [13] Bunlar tek düşüncededir; güçlerini ve yetkilerini canavara verirler. [14] Bunlar Kuzu'ya karşı savaşacak, Kuzu da onları yenecek; çünkü O, Rablerin Rabbi ve kralların Kralı'dır. O'nunla birlikte olanlar çağrılmış, seçilmiş ve sadık olanlardır.” [15] Bana dedi ki: “Fahişenin oturduğu yerde gördüğün sular, halklar, kalabalıklar, uluslar ve dillerdir. [16] Gördüğün on boynuz ile canavar, fahişeden nefret edecek; onu ıssız bırakacak, çıplak bırakacak, etini yiyecek ve onu ateşle tümüyle yakacaklar. [17] Çünkü Tanrı, kendi amacını gerçekleştirmeleri, tek düşüncede olmaları ve krallıklarını canavara vermeleri için bunu onların yüreklerine koymuştur; Tanrı'nın sözleri gerçekleşinceye dek. [18] Gördüğün kadın, yeryüzünün kralları üzerinde egemenlik süren büyük kenttir.”

18

[1] Bundan sonra gökten inen, büyük yetkiye sahip başka bir melek gördüm. Yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı. [2] Güçlü bir sesle haykırarak dedi: “Yıkıldı, yıkıldı büyük Babil! Cinlerin barınağı, her kirli ruhun zindanı, her kirli ve iğrenç kuşun zindanı oldu!” [3] Çünkü bütün uluslar onun fuhşunun gazap şarabından içti; dünyanın kralları onunla fuhuş yaptı, dünyanın tüccarları da onun aşırı lüksünden zenginleşti.” [4] Gökten başka bir ses işittim: “Ey halkım, onun günahlarına ortak olmamanız, onun belalarından pay almamanız için ondan çıkın! [5] Çünkü onun günahları göğe erişti, Tanrı onun suçlarını hatırladı. [6] Ona, kendisinin yaptığı gibi karşılık verin; yaptıklarına göre ona iki katını ödeyin. Karıştırdığı kâsede ona iki kat karıştırın. [7] Kendini ne kadar yücelttiyse ve ne kadar sefahate daldıysa, ona o kadar işkence ve yas verin. Çünkü yüreğinde şöyle diyor: ‘Kraliçe olarak oturuyorum, dul değilim, asla yas görmeyeceğim.’ [8] Bu yüzden onun belaları bir günde gelecek: ölüm, yas ve kıtlık; ateşle tamamen yakılacak. Çünkü onu yargılayan Rab Tanrı güçlüdür.” [9] Dünyanın kralları, onunla fuhuş yapan ve sefahat içinde yaşayanlar, onun yanışının dumanını gördüklerinde onun için ağlayıp feryat edecekler. [10] Çektiği işkencenin korkusuyla uzakta durup şöyle diyecekler: ‘Vay! Vay! Ey büyük kent Babil, ey güçlü kent! Çünkü yargın bir saat içinde geldi.’ [11] Dünyanın tüccarları onun için ağlayıp yas tutacak, çünkü artık kimse mallarını satın almıyor. [12] Bunlar altın, gümüş, değerli taşlar, inciler, ince keten, mor kumaş, ipek, kızıl kumaş, her tür değerli ağaç, fildişinden her türlü eşya, çok değerli ağaçtan, tunçtan, demirden ve mermerden yapılmış her türlü eşya; [13] tarçın, tütsü, güzel kokular, günnük, şarap, zeytinyağı, ince un, buğday, koyun, at, savaş arabaları, insan bedenleri ve canlarıdır. [14] Canının şiddetle arzuladığı meyveler senden gitti. Bütün seçkin ve gösterişli şeyler senden yok oldu; onları artık bir daha asla bulamayacaksın. [15] Bu malların tüccarları, onun sayesinde zenginleşenler, çektiği işkencenin korkusuyla uzakta durup ağlayıp yas tutacaklar. [16] Şöyle diyecekler: ‘Vay! Vay! İnce keten, mor ve kızıl kumaşlar giymiş, altın, değerli taşlar ve incilerle süslenmiş büyük kent! [17] Çünkü böylesine büyük zenginlik bir saatte yok oldu.’ Her gemi kaptanı, gemiyle yolculuk eden herkes, denizciler ve denizden geçimini sağlayanların hepsi uzakta durdu. [18] Onun yanışının dumanını görünce haykırıp dediler: ‘Bu büyük kente benzer ne var?’ [19] Başlarına toprak saçtılar; ağlayıp yas tutarak haykırdılar: ‘Vay! Vay! Denizde gemileri olan herkesin, onun büyük serveti sayesinde zenginleştiği büyük kent! Çünkü bir saatte yok oldu.’ [20] Ey gök, onun için sevin! Ey kutsallar, elçiler ve peygamberler, siz de sevinin! Çünkü Tanrı sizin davanızda onun üzerine hükmünü verdi.” [21] Güçlü bir melek, büyük bir değirmen taşı gibi bir taş alıp denize attı ve dedi: “Büyük kent Babil de işte böyle şiddetle aşağı atılacak, artık bir daha bulunmayacak. [22] Arp çalanların, ezgi çalanların, kavalcıların ve borazancılarının sesi artık sende hiç duyulmayacak. Ne zanaatı olursa olsun hiçbir zanaatkâr artık sende bulunmayacak. Değirmen sesi

artık sende hiç duyulmayacak. [23] Kandilin ışığı artık sende hiç parlamayacak. Damatla gelinin sesi artık sende hiç duyulmayacak. Çünkü senin tüccarların dünyanın ileri gelenleriydi; bütün uluslar senin büyücülüğünle aldatıldı. [24] Peygamberlerin, kutsalların ve yeryüzünde öldürülmüş olan herkesin kanı onda bulundu.”

19

[1] Bunlardan sonra gökte büyük bir kalabalığın sesine benzer gür bir ses işittim. Şöyle diyorlardı: “Haleluya! Kurtuluş, güç ve yücelik Tanrımıza aittir: [2] çünkü onun yargıları gerçek ve doğrudur. Çünkü yeryüzünü cinsel ahlaksızlığıyla yozlaştıran büyük fahişeyi yargıladı ve kullarının kanının öcünü onun elinden aldı.” [3] İkinci kez şöyle dediler: “Haleluya! Onun dumanı sonsuza dek yükseliyor.” [4] Yirmi dört ihtiyar ve dört canlı yaratık yere kapanıp tahtta oturan Tanrı'ya tapındılar; şöyle dediler: “Amin! Haleluya!” [5] Tahttan bir ses geldi: “Ey Tanrımızın bütün kulları, ondan korkan küçüğü büyüğü herkes, ona övgüler sunun!” [6] Büyük bir kalabalığın sesine, çağlayan suların sesine ve güçlü gök gürlemelerinin sesine benzer bir ses işittim. Şöyle diyorlardı: “Haleluya! Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrımız egemenlik sürüyor! [7] Sevinelim, coşkuyla mutlu olalım ve ona yücelik verelim; çünkü Kuzu'nun düğünü geldi, gelini de kendini hazırladı.” [8] Ona parlak, temiz, ince keten giyinmesi verildi; çünkü ince keten, kutsalların doğru işleridir. [9] Bana, “Yaz: ‘Kuzu'nun düğün şölenine çağrılmış olanlara ne mutlu.’” dedi. Sonra, “Bunlar Tanrı'nın gerçek sözleridir” dedi. [10] Ona tapınmak için ayaklarının önüne kapandım. Bana şöyle dedi: “Sakın yapma! Ben senin ve İsa'nın tanıklığını taşıyan kardeşlerinle birlikte bir kulum. Tanrı'ya tap; çünkü İsa'nın tanıklığı peygamberlik ruhudur.” [11] Göğün açıldığını gördüm. İşte beyaz bir at duruyordu; üzerinde oturana Sadık ve Gerçek deniyordu. O, doğrulukla yargılar ve savaşır. [12] Gözleri alev alev yanan ateş gibiydi, başında birçok taç vardı. Üzerinde yazılı adlar vardı, bir de kendisinden başka kimsenin bilmediği bir ad yazılıydı. [13] Kana bulanmış bir kaftan giyinmişti; adı “Tanrı'nın Sözü” diye anılıyordu. [14] Gökteki ordular beyaz atlara binmiş, temiz, beyaz, ince keten giyinmiş halde onu izliyorlardı. [15] Ağzından, uluslara vurmak için keskin, iki ağızlı bir kılıç çıkıyordu. Onlara demir bir asayla hükmedecek. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın kızgın gazabının şarap sıkma teknesini kendisi çiğniyor. [16] Kaftanının ve kalçasının üzerinde şu ad yazılıydı: “KRALLARIN KRALI VE RABLERİN RABBİ.” [17] Güneşte duran bir melek gördüm. Gökte uçan bütün kuşlara yüksek sesle şöyle bağırdı: “Gelin, Tanrı'nın büyük şöleni için bir araya toplanın; [18] kralların etini, komutanların etini, güçlü adamların etini, atların ve onlara binenlerin etini, özgür olsun köle olsun, küçük olsun büyük olsun bütün insanların etini yiyesiniz.” [19] Canavarı, yeryüzü krallarını ve onların ordularını gördüm; atın üzerinde oturana ve onun ordusuna karşı savaşmak için toplanmışlardı. [20] Canavar yakalandı; onunla birlikte, canavarın önünde belirtiler yaparak canavarın işaretini almış olanlarla onun suretine tapanları aldatan sahte peygamber de yakalandı. İkisi de kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atıldı. [21] Geri kalanlar, atın üzerinde oturanın ağzından çıkan kılıçla öldürüldü. Bütün kuşlar onların etiyle doydu.

20

[1] Gökten inen bir melek gördüm. Elinde dipsiz derinliğin anahtarı ve büyük bir zincir vardı. [2] O ejderhayı, yani İblis ve Şeytan olan, bütün yeryüzünü saptıran eski yılanı yakalayıp bin yıl için bağladı, [3] onu dipsiz derinliğe attı, kapatıp üzerine mühür vurdu; öyle ki bin yıl tamamlanıncaya dek ulusları artık saptırmasın. Bundan sonra kısa bir süre için serbest bırakılması gerekir. [4] Tahtlar gördüm; üzerlerine oturanlara yargılama yetkisi verilmişti. İsa'ya tanıklıkları ve Tanrı'nın sözü uğruna başı kesilmiş olanların canlarını da gördüm. Ayrıca canavara ya da heykeline tapmamış, alınlarına ve ellerine onun işaretini almamış olanları da gördüm. Dirildiler ve Mesih'le birlikte bin yıl egemenlik sürdüler. [5] Ölülerin geri kalanı bin yıl tamamlanıncaya dek dirilmedi. Birinci diriliş budur.

[6] Birinci dirilişte payı olana ne mutlu; o kutsaldır. İkinci ölümün bunlar üzerinde gücü yoktur. Onlar Tanrı'nın ve Mesih'in kâhinleri olacak ve onunla birlikte bin yıl egemenlik sürecekler. [7] Bin yıl tamamlanınca Şeytan hapsedildiği yerden serbest bırakılacak, [8] ve yeryüzünün dört bucağındaki ulusları, Gog ile Magog'u saptırmak için dışarı çıkacak; onları savaş için bir araya toplayacak. Bunların sayısı denizin kumu kadardır. [9] Yeryüzünün genişliği boyunca ilerlediler; kutsalların ordugâhını ve sevgili kenti kuşattılar. Ama gökten Tanrı'dan ateş indi ve onları yiyip bitirdi. [10] Onları saptıran İblis, canavarla sahte peygamberin de bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Orada gece gündüz, sonsuzlar boyunca işkence çekecekler. [11] Büyük beyaz bir taht ve üzerinde oturanı gördüm. Onun huzurundan yerle gök kaçtı, onlara yer bulunamadı. [12] Ölüleri, büyük küçük hepsini, tahtın önünde dururken gördüm. Kitaplar açıldı. Başka bir kitap daha açıldı; bu yaşam kitabıdır. Ölüler, kitaplarda yazılanlara göre, yaptıklarına göre yargılandı. [13] Deniz içindeki ölüleri verdi. Ölüm ve Ölüler Diyarı da içlerindeki ölüleri verdi. Her biri yaptıklarına göre yargılandı. [14] Ölüm ve Ölüler Diyarı ateş gölüne atıldı. Ateş gölü ikinci ölümdür. [15] Yaşam kitabında adı yazılı bulunmayan herkes ateş gölüne atıldı.

21

[1] Yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm; çünkü ilk gökle ilk yeryüzü ortadan kalkmıştı, deniz de artık yoktu. [2] Kutsal kenti, Yeni Yeruşalim'i, gökten, Tanrı'nın katından inerken gördüm; kocası için süslenmiş bir gelin gibi hazırlanmıştı. [3] Gökten gelen gür bir ses işittim: “İşte, Tanrı'nın konutu insanların arasındadır. O, onlarla birlikte yaşayacak, onlar O'nun halkı olacak, Tanrı'nın kendisi de onların Tanrısı olarak aralarında bulunacak. [4] Gözlerindeki bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak; artık ne yas, ne ağlayış, ne de acı kalacak. Çünkü önceki şeyler geçip gitti.” [5] Tahtta oturan, “İşte, her şeyi yeni yapıyorum” dedi. Sonra, “Yaz, çünkü Tanrı'nın bu sözleri güvenilir ve gerçektir” dedi. [6] Bana şöyle dedi: “Tamamlandı! Alfa ve Omega, Başlangıç ve Son benim. Susayana yaşam suyunun pınarından karşılıksız vereceğim. [7] Galip gelene bunları vereceğim. Ben onun Tanrısı olacağım, o da benim oğlum olacak. [8] Ama korkaklara, imansızlara, günahkârlara, iğrençlere, katillere, cinsel ahlaksızlık içinde yaşayanlara, büyücülere, putperestlere ve bütün yalancılara gelince, onların payı ateş ve kükürtle yanan gölde olacak; bu, ikinci ölümdür.” [9] Yedi son belayla dolu yedi tası taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu: “Gel, sana Kuzu'nun eşini, gelinini göstereceğim” dedi. [10] Beni Ruh'ta büyük ve yüksek bir dağa götürdü; kutsal kenti, Yeruşalim'i, gökten, Tanrı'nın katından inerken gösterdi. [11] Tanrı'nın yüceliğine sahipti. Işıltısı çok değerli bir taşa, kristal berraklığında bir yeşim taşına benziyordu. [12] Büyük ve yüksek bir suru vardı; on iki kapısı, kapılarında da on iki melek bulunuyordu. Kapıların üzerine İsrail oğullarının on iki oymağının adları yazılmıştı. [13] Doğuda üç kapı, kuzeyde üç kapı, güneyde üç kapı, batıda üç kapı vardı. [14] Kentin surunun on iki temeli vardı; bunların üzerinde Kuzu'nun on iki elçisinin adları yazılıydı. [15] Benimle konuşanın elinde, kenti, kapılarını ve surunu ölçmek için altın bir ölçü kamışı vardı. [16] Kent kare biçimindeydi, uzunluğu genişliği kadardı. Kenti kamışla ölçtü: on iki bin on iki stadion. Uzunluğu, genişliği ve yüksekliği birbirine eşitti. [17] Suru ise yüz kırk dört arşındı; bu, insan ölçüsüyle, yani meleğin ölçüsüyleydi. [18] Surun yapı malzemesi yeşim taşıydı. Kent ise saf cam gibi som altındandı. [19] Kentin surunun temelleri her türlü değerli taşla bezenmişti. Birinci temel yeşimdi, ikincisi safir, üçüncüsü kalsedon, dördüncüsü zümrüt; [20] beşincisi sardoniks, altıncısı sardius, yedincisi krizolit, sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu krizopras, on birincisi sümbül taşı, on ikincisiyse ametistti. [21] On iki kapı on iki inciydi; kapıların her biri tek bir inciden yapılmıştı. Kentin caddesi ise şeffaf cam gibi som altındandı. [22] Kentte hiçbir tapınak görmedim; çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı ve Kuzu, kentin tapınağıdır. [23] Kentin aydınlanmak için güneşe de aya da ihtiyacı yoktur, çünkü Tanrı'nın yüceliği onu aydınlatır; kandili de Kuzu'dur. [24] Uluslar onun ışığında yürüyecek. Dünyanın kralları da ulusların yüceliğini ve onurunu oraya getirecek. [25] Kapıları gündüz asla kapanmayacak (çünkü orada gece olmayacak), [26] ulusların yüceliğiyle onurunu oraya getirecekler; öyle ki içeri girebilsinler. [27] Oraya kutsal olmayan hiçbir şey, iğrençlik ya da yalan yapan hiç

kimse asla giremeyecek; yalnızca adları Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.

22

[1] Bana kristal gibi berrak yaşam suyu ırmağını gösterdi; bu ırmak Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından çıkıyordu, [2] kentin anayolunun ortasından akıyordu. Irmağın bu yanında da öbür yanında da, on iki çeşit meyve veren ve her ay meyvesini veren yaşam ağacı vardı. Ağacın yaprakları ulusların şifa bulması içindi. [3] Artık hiçbir lanet olmayacak. Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtı orada olacak, kulları O'na hizmet edecek. [4] O'nun yüzünü görecekler, adı da alınlarında olacak. [5] Artık gece olmayacak. Kandil ışığına ihtiyaçları olmayacak, çünkü Rab Tanrı onları aydınlatacak. Sonsuza dek hüküm sürecekler. [6] Bana, "Bu sözler güvenilir ve gerçektir. Peygamberlerin ruhlarının Rab Tanrısı, yakında olması gereken şeyleri kullarına göstermek için meleğini gönderdi" dedi. [7] "İşte, tez geliyorum! Bu kitabın peygamberlik sözlerine uyan kişiye ne mutlu." [8] Ben Yuhanna, bunları işiten ve gören kişiyim. İşitip gördüğümde, bana bunları gösteren meleğin ayakları önünde yere kapanıp ona tapındım. [9] Bana, "Sakın yapma! Ben senin, peygamber kardeşlerinin ve bu kitabın sözlerine uyanların hizmet arkadaşıyım. Tanrı'ya tap" dedi. [10] Bana, "Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme, çünkü zaman yakındır" dedi. [11] Haksızlık eden, haksızlık etmeye devam etsin. Kirli olan, kirli kalmaya devam etsin. Doğru olan, doğruluk yapmaya devam etsin. Kutsal olan, kutsal kalmaya devam etsin." [12] "İşte, tez geliyorum! Ödülüm yanımdadır; herkese yaptığına göre karşılık vereceğim. [13] Ben Alfa ve Omega'yım, İlk ve Son'um, Başlangıç ve Son'um. [14] O'nun buyruklarını yerine getirenlere ne mutlu; yaşam ağacında hakları olsun ve kapılardan geçerek kente girebilsinler. [15] Dışarıda köpekler, büyücüler, cinsel ahlaksızlık yapanlar, katiller, putperestler ve yalanı sevip uygulayan herkes vardır. [16] Ben İsa, topluluklar için size bunları bildirmek üzere meleğimi gönderdim. Ben Davut'un kökü ve soyuyum; parlak sabah yıldızıyım." [17] Ruh ve gelin, "Gel!" diyor. İşiten de, "Gel!" desin. Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyunu karşılıksız alsın. [18] Bu kitabın peygamberlik sözlerini işiten herkese tanıklık ediyorum: Kim bunlara bir şey eklerse, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona ekleyecektir. [19] Kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacındaki ve kutsal kentteki payını ondan alacaktır. [20] Bunlara tanıklık eden, "Evet, tez geliyorum" diyor. Amin! Evet, gel, Rab İsa. [21] Rab İsa Mesih'in lütfu bütün kutsallarla birlikte olsun. Amin.